A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

+ *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
+ *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
+ *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
+ *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse `http://books.google.com`

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

ԼՈՒՍԻՆԵԱՆ - ԲԱՍՄԱՃԵԱՆ

ԱՌՁԵՌՆ ԲԱՌԱՐԱՆ

ՀԱՅ - ՖՐԱՆՍԵՐԷՆ

ՀԱՅԵՐԷՆ ԱՇԽԱՐՀԻԿ ԼԵԶՈՒԷ

Գտանուի

ՅԱԿՈԲ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ

Նուրը Օսմանիյէ 52

ԻՍԹԱՆՊՈՒԼ

Digitized by Google

LIBRAIRIE ORIENTALE
H. SAMUELIAN
51, RUE MONSIEUR-LE-PRINCE
PARIS VIe - DAN. 88-65

ELEY
ARY
RSITY OF
CALIFORNIA

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ԱՌՁԵՌՆ ԲԱՌԱՐԱՆ

ՀԱՅԵՐԷՆ ԱՇԽԱՐՀԻԿ ԼԵԶՈՒԷ ՖՐԱՆՍԵՐԷՆ

DICTIONNAIRE PORTATIF

ARMÉNIEN MODERNE-FRANÇAIS

Digitized by Google

ÉDITEURS
B. BALENTZ & O. ARZOUMAN

GUY. DE LUSIGNAN-K. J. BASMADJIAN

DICTIONNAIRE PORTATIF
ARMÉNIEN MODERNE
FRANÇAIS

1915
CONSTANTINOPLE
LIBRAIRIE B. BALENTZ
IMPRIMERIE O. ARZOUMAN

Digitized by Google

ՀՐԱՏԱՐԱԿԻՉՔ

Գ. ՊԱԼԵՆՑ ԵՒ Օ. ԱՐԶՈՒՄԱՆ

Ishkh. Gowiton Lowsinian - . . .

ԻՇԽ. ԳՈՒԻՑՈՆ ԼՈՒՍԻՆԵԱՆ - Կ. Յ. ԲԱՍՄԱՋԵԱՆ

Arhdzerhn barharan

ԱՌՁԵՌՆ ԲԱՌԱՐԱՆ

Hayerēn ashkharhik lezowē

ՀԱՅԵՐԷՆ ԱՇԽԱՐՀԻԿ ԼԵԶՈՒԷ

Franserēn

ՖՐԱՆՍԵՐԷՆ

1915

Կ. ՊՈԼԻՍ

ԳՐԱՏՈՒՆ Գ. ՊԱԼԵՆՑ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ Օ. ԱՐԶՈՒՄԱՆ

Digitized by Google

Digitized by Google

PK 8413
C 25

ԵՐԿՈՒ ԽՕՍՔ

«Բանասէր»ի Ը·րդ տարուան Դ. պրակին սկիզբը կը ծանուցանէի, թէ ծանօթ բառագէտ իշխան Գուի-տոն Լուսինեան անձամբ յանձնած է ինձ «իր Ֆրան-սերէնէ հայերէն երկհատոր պատկերազարդ բառարա-նին հայերէնէ ֆրանսերէն մասը, միեւնոյն ընդարձա-կութիւնը ինչպէս է իր Ֆրանսահայ բառարանը, այ-սինքն 3 — 4 անգամ աւելի ընդարձակ քան 1861ին իր արդէն հրատարակած հայերէն-ֆրանսերէն բառարանը»:

Արդ, **Ներկայ Հայերէն աշխարհիկ լեզուէ Ֆրանսերէն առձեռն Բառարանը՝** վերոյիշեալ ընդարձակ բա-ռարանին համառօտ ամփոփումն է, որ կատարուած է իմ կողմէ, մեր ներկայ գրականութեան մէջ գոր-ծածուած նորագիւտ եւ նորիմաստ բազմաթիւ բա-ռերու ու զանազան ոճերու յաւելումներով, որոնք անհրաժեշտ են մեր առօրեայ գործածութեան համար:

Բառարանիս մէջ սպրդած ըլլալու են կարծեմ քանի մը տպագրական սխալներ, որոնք արդիւնք են փորձերն անձամբ չկարդալուս: Այս մասին յուսամ թէ ներողամիտ կը գտնուին յարգելի ընթերցողները:

Ն. Ց. ԲԱՍՄ[illegible]

Digitized by Google

Digitized by Google

ABRÉVIATIONS. — ՀԱՄԱՌՕՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆՔ

a.	adjectif	ածական
adv.	adverbe	մակբայ
agric.	agriculture	երկրագործութիւն
alg.	algèbre	գրահաշիւ
anat.	anatomie	անդամաբանութիւն
arch.	architecture	ճարտարապետութիւն
arith.	arithmétique	թուաբանութիւն
astr.	astronomie	աստեղաբաշխութիւն
auxil.	auxiliaire	օժանդակ ou էական
bot.	botanique	բուսաբանութիւն
chim.	chimie	տարրաբանութիւն
chir.	chirurgie	վիրաբուժութիւն
com.	commerce	վաճառականութիւն
conj.	conjonction	շաղկապ
crust.	crustacé	ողորկապատեան
cuis.	cuisine	խոհակերութիւն
déf.	défectif	պակասաւոր
dém.	démonstratif	ցուցական
entom.	entomologie	միջատաբանութիւն
erpét.	erpétologie	սողնաբանութիւն
fig.	figuré	փոխաբերական
géog.	géographie	աշխարհագրութիւն
géol.	géologie	երկրաբանութիւն
géom.	géométrie	երկրաչափութիւն
gram.	grammaire	քերականութիւն
hortic.	horticulture	պարտիզպանութիւն
ichtyol.	ichtyologie	ձկնաբանութիւն
impers.	impersonnel	դիմազուրկ
impr.	imprimerie	տպարան
interj.	interjection	միջարկութիւն
mar.	marine	նաւարկութիւն
math.	mathématiques	չափագիտութիւն
méc.	mécanique	մեքենաբանութիւն

Digitized by Google

méd.	médecine	բժշկութիւն
minér.	minéralogie	հանքաբանութիւն
moll.	mollusque	կակղամորթ
mus.	musique	երաժշտութիւն
myth.	mythologie	դիցաբանութիւն
n.	nom	անուն
opt.	optique	տեսաբանութիւն
ornith.	ornithologie	թռչնաբանութիւն
peint.	peinture	նկարչութիւն
pharm.	pharmacie	դեղագործութիւն
phys.	physique	բնագիտութիւն
pl.	pluriel	յոգնակի
poét.	poétique	բանաստեղծական
pop.	populaire	ռամկական
poss.	possessif	ստացական
prép.	préposition	նախադրութիւն
pro.	propre	յատուկ
pron.	pronom	դերանուն
qch.	quelque chose	բան մը
qn.	quelqu'un	մէկը
rhét.	rhétorique	ճարտասանութիւն
s.	substantif	գոյական
sculpt.	sculpture	արձանագործութիւն
sf.	substantif féminin	գոյական իգական
spl.	substantif pluriel	գոյական յոգնակի
théol.	théologie	աստուածաբանութիւն
v.	verbe	բայ
V.	voir	տես
va.	verbe actif	ներգործական բայ
vétér.	art vétérinaire	անասնաբուժութիւն
vn.	verbe passif	կրաւորական բայ
zool.	zoologie	կենդանաբանութիւն

Digitized by Google

ԱՌՁԵՌՆ ԲԱՌԱՐԱՆ

ՀԱՅԵՐԷՆ ԱՇԽԱՐՀԻԿ ԼԵԶՈՒԷ ՖՐԱՆՍԵՐԷՆ

DICTIONNAIRE PORTATIF

ARMÉNIEN MODERNE—FRANÇAIS

Ա

Ա. (aïp=aïb=A) s. première lettre de l'alphabet et première voyelle; un, une, unième, première.

Ա՛, Ա՛ս. interj. ah! oh! ô! *ա՛ թշուառական*, ô malheureux! malheureux!

Աբաւրբի, Աբաւրբիոն. s. bot. euphorbe.

Աբբահայր. V. **Աբբաս.**

Աբբայ. V. **Աբբաս.**

Աբբայական. a. abbatial.

Աբբայարան. s. abbaye.

Աբբայութիւն. s. abbatiat; abbaye, revenu d'un abbé.

Աբբաս. s. abbé, supérieur; *ընդհանրական աբբայ*, abbé général, général de l'ordre.

Աբբատուհի. sf. abbesse, supérieure.

Աբեթ. s. amadou.

Աբեթատունկ. s. bot. amadouvier.

Աբեթարան. s. amadouerie.

Աբեթի. V. **Աբեթատունկ.**

Աբեղաթաղ. s. enterrement d'un moine.

Աբեղախոտ. s. bot. stéchas.

Աբեղածագ. V. **Աբեղուկ.**

Աբեղաճաշ. s. dîner de moines.

Աբեղայ. s. moine, religieux, frocard; *—ըլլալ*, devenir moine, se faire moine, prendre l'habit, prendre le froc.

Աբեղայական. a. monacal, religieux.

Աբեղայութիւն. s. état monastique, monachisme.

Աբեղանոց. s. moinerie, monastère.

Աբեղեան. spl. les moines, moinerie, frocaille.

Աբեղուկ. s. moinillon, moineton; ornith. cochevis, alouette huppée.

Աբեղցբեղ. V. **Ափեղցփեղ.**

Ագահ. a. avare, chiche, avaricieux, vilain, ladre, rapiat.

Ագահաբար. V. **Ագահօրէն.**

Ագահամիտ. a. mesquin, avare, avaricieux.

Ագահանալ. vn. être ou devenir avare.

Digitized by Google

Ագահութիւն. s. avarice, chicheté, chicherie, ladrerie.
Ագահօրէն. adv. avarement, avaricieusement, chichement.
Ագաղաղ. V. **Աքաղաղ.**
Ագապ. s. agape.
Ագատ. a. sans queue, anoure; écaudé, écourté; s. astr. colure; zool. anoure.
Ագարակ. s. ferme, glèbe; champs, terres, bien; *տիպար*—, ferme modèle, ferme école; *վարձու բռնուած*—, métairie.
Ագարակաբանութիւն. s. agrologie.
Ագարակագէտ. s. agronome.
Ագարակագիտական. a. agronomique.
Ագարակագիտութիւն. s agronomie.
Ագարակային. a. de ferme, agraire.
Ագարակապան. s. fermier, métayer.
Ագարակապետ. s. chef de la ferme.
Ագարակատէր. s. propriétaire de ferme, fermier.
Ագարակի խոտ. s. bot. acore, acorus.
Ագարակիկ. s. petite ferme, métairie.
Ագարիկոն. V. **Աղարիկոն.**
Ագեակ. s. caudicule, petite queue.
Ագեկալ. s. trousse-queue.
Ագեհատ. s. coupe-queue.
Ագեձեռնի. a. caudimane, — *կապիկ*, singe —.
Ագեվազ. s. zool. kangourou, kangurou.
Ագետակ. s. gîte à la noix, couard, quasi.
Ագետէգ. s. touc, toug.
Ագեւոր. a. caudé, à queue; — *աստղ*, comète; — *դաշնակ*, piano à queue.
Ագեփոկ. V. **Ագեկալ.**
Ագի. s. queue.
Ագլոր. V. **Աքլոր.**
Ագապք. spl. agapes.
Ագոյց, Ագոյցք. s. levier, barre; boucle, anneau; enchâssure, emboîtement, emboîture, gâche.
Ագոն. s. agon; agones, combat, lutte, jeux publics.
Ագռանք. spl. immondices, voiries, ordures, charogne.
Ագուգայ. s. tuyau; conduit, conduite, canal, aqueduc; couloir.
Ագուղի. s. bief, biez.
Ագուռ. s. la main fermée, poing; poignée; paume de la main; adobe.
Ագուցանել. va. vêtir, habiller; enchâsser, emboîter, monter; loger, gîter; chausser; embrayer.
Ագուցիկ. a. enchâssé, emboîté.
Ագուցում. s. mécan. embrayage, emboîtement, emboîtage, emboîture.
Ագռ. s. lie de moût, de miel; anat. pubis.
Ագռաւ. s. corbeau; —*ի ձագ*, corbillat.
Ագռաւաբուր. s. bot. glaïeul.
Ագռաւակերպ. a. s. anat. coracoïde.
Ագռաւուկ. s. grappin, corbeau, croc; rossignol, crochet.
Ագռմէջ. V. **Ցայք.**
Ագցան. V. **Աքցան.**
Ադամաթզենի. s. bot. bananier, figuier-bananier, figuier d'Adam.
Ադամաթուզ. s. bot. banane, figue d'Adam, figue-banane.
Ադամամերկ. a. tout nu.
Ադամամութ. s. nuit close, nuit fermée.
Ադամային. a. adamique, d'Adam.
Ադամանդ. s. diamant.
Ադամանդաբեր. a. diamantifère.
Ադամանդագործ. s. diamantaire.
Ադամանդազարդ. a. diamanté, orné de diamants.
Ադամանդակուռ. a. de diamant, monté de diamants; — *մանեակ*, collier de diamants.

Digitized by Google

Ադամանդդայեա. V. **Ադամանդ-դակուռ.**
Ադամանդաշող. a. ayant l'éclat du diamant, brillant.
Ադամանդեայ. a. de diamant, adamantin, diamantin; dur comme le diamant, très dur.
Ադամանդեղէնք. spl. diamants, joyaux, bijoux.
Ադամորդի. s. fils d'Adam, homme. [radis terrestre.
Ադեն. s. Eden, paradis, le pa-
Ադենական, Ադենային. a. édénique, édénien, d'Eden.
Ադին. V. **Ադեն.** [dessécher.
Ազազանալ. vn. se sécher, se
Ազազիլ. V. **Ազազանալ.** [sion.
Ազազու. s. bot. carpésie, carpé-
Ազազուն. a. sec, desséché, aride, maigre.
Ազապ. a. célibataire, garçon.
Ազապութիւն. s. célibat.
Ազատ. a. libre, indépendant, exempt, affranchi, franc, quitte, délivré, dégagé, large, vaste; hardi; noble; patrice; — *Մասիս*, le haut, le noble Massis; — *թարգմանութիւն*, traduction libre; — *առնել*, affranchir, délivrer, donner la liberté; — *կացուցանել*, dispenser, exempter.
Ազատաբար. adv. librement, franchement, en toute liberté, en pleine liberté; noblement, en gentilhomme.
Ազատաբարոյ. a. noble, honnête; franc, libéral.
Ազատագիր. s. lettre ou patente d'affranchissement.
Ազատագոյն. a. très libéral, le plus libéral.
Ազատագրել. va. affranchir, émanciper, rendre à la liberté.
Ազատագրիչ. a. émancipateur.
Ազատագրութիւն s. affranchissement, émancipation.

Ազատախոհ. a. libre penseur; libertin. [pensée.
Ազատախոհութիւն. s. libre
Ազատախօս. a. franc, qui a son franc parler.
Ազատախօսութիւն. s. franc parler, franchise.
Ազատակամ. adv. en pleine liberté, de plein gré,
Ազատական. a. libéral. — *արուեստք*, arts libéraux. [lisme.
Ազատականութիւն. s. libéra-
Ազատամիտ. a. libéral; libre penseur.
Ազատամտութիւն. s. libéralisme, esprit libéral.
Ազատանի. spl. la noblesse, l'aristocratie, les nobles.
Ազատանց. s. passavant, passe-avant. [liberté.
Ազատաշունչ. a. qui souffle la
Ազատապէս V. **Ազատաբար.**
Ազատասէր. a. libéral; libertin.
Ազատասիրութիւն. s. amour de la liberté, libéralisme.
Ազատատոհմ, Ազատատոհմիկ. a. noble, de haute naissance.
Ազատատոհմութիւն. s. noblesse.
Ազատարար. a. s. libérateur, sauveur, sauveteur.
Ազատադրախտ. V **Ազատենի.**
Ազատել. va. sauver, délivrer; affranchir, émanciper; exempter, dégager, défaire, debarrasser, décharger, licencier.
Ազատենի. s. bot. azédarac.
Ազատիլ. vn. être libre, s'affranchir, s'émanciper, se délivrer, se sauver; se débarrasser, se défaire.
Ազատիչ. V. **Ազատարար.**
Ազատ-որմադիր. V. **Ազատ-որմնադիր.** [çon.
Ազատ-որմնադիր. s. franc-ma-
Ազատութիւն. s. liberté, exemption, immunité; privilège; déliv-

Digitized by Google

rance, affranchissement, émancipation; décharge, dégagement; franchise; *խղճի* —, liberté de conscience; *լիակատար — տալ*, donner carte blanche.

Ազատումն. s. délivrance, sauvetage.
Ազատքեղ. s. bot. persil.
Ազատօրէն. V. **Ազատաբար.**
Ազարխոն. s. bot. tanaisie.
Ազբնարան. s. techn. lisse.
Ազգ. s. nation, peuple; génération; race; genre; espèce, sorte; sexe; *ազգով*, avec toute la nation; *ազգք և ազինք*, toutes les nations, tous les peuples; *կանանց* —, le beau sexe, le sexe féminin; *մարդկային* —, le genre humain.
Ազգաբան. s. généalogiste.
Ազգաբանական. a. généalogique.
Ազգաբանութիւն. s. généalogie.
Ազգաբնակութիւն. s. habitation, population.
Ազգագիտութիւն. s. ethnologie.
Ազգագիր. s. ethnographe.
Ազգագրագէտ. V. **Ազգագիր.**
Ազգագրական. a. ethnographique.
Ազգագրականօրէն. adv. ethnographiquement.
Ազգագրութիւն. s. ethnographie.
Ազգադաւ. a. traître, qui trahit sa nation.
Ազգաթերթ. s. feuille nationale, journal national.
Ազգադրուժ. V. **Ազգադաւ.**
Ազգախօս. a. s. ethnologue, ethnologiste.
Ազգախօսական. a. ethnologique.
Ազգախօսութիւն. s. ethnologie.
Ազգական. s. parent; *մերձաւոր՝ մօտ* —, proche parent.
Ազգականանալ. vn. s'apparenter, devenir parent, s'allier par mariage.
Ազգականութիւն. s. parenté, parentage, consanguinité; *ազգականութեան կապ*, les liens de parenté.
Ազգականուհի. sf. parente.
Ազգակից. a. de même nation, national; s. parent, compatriote.
Ազգակցական. a. de parenté, de famille; — *կապեր*, liens —.
Ազգակցիլ. vn. s'apparenter, s'allier.
Ազգակցութիւն. V. **Ազգականութիւն.**
Ազգահամար. s. dénombrement, recensement; généalogie.
Ազգամոլ. a. s. chauvin.
Ազգամոլութիւն. s. chauvinisme.
Ազգային. a. national; — *ժողով Հայոց*, l'assemblée nationale des Arméniens; — *աւանդութիւն*, tradition nationale.
Ազգայնական. a. s. nationaliste; a. national, familial.
Ազգայնականութիւն. s. nationalisme.
Ազգայնապէս. adv. nationalement.
Ազգայնացնել. va. nationaliser.
Ազգայնութիւն. V. **Ազգութիւն.**
Ազգայնօրէն. V. **Ազգայնապէս.**
Ազգանուէր. a. offert, dévoué à la nation; offert par la nation.
Ազգանուն. s. nom de famille.
Ազգանունական. a. ethnique.
Ազգաշահ. a. qui est utile à la nation.
Ազգաշէն. a. qui édifie, qui embellit la nation; qui est construit, qui est embelli par la nation.
Ազգապետ. s. ethnarque, chef d'une nation.
Ազգապետական. a. ethnarchique.
Ազգապետարան. s. maison ou résidence d'un ethnarque.
Ազգապետութիւն. s. ethnarchie.
Ազգասէր. a. patriote; *ճշմարիտ* —, un vrai patriote.

Digitized by Google

Ազգասիրաբար. adv. patriotiquement.

Ազգասիրական. a. patriotique,

Ազգասիրութիւն. s. amour de sa nation, patriotisme; *կոյր* —, chauvinisme. [nation.

Ազգավնաս. a. nuisible à la

Ազգատեաց. a. qui hait sa nation.

Ազգատոհմ. s. famille, race, maison; parent.

Ազգականութիւն. s. parenté, consanguinité.

Ազգընտիր. a. élu par la nation; s. l'élu de la nation.

Ազգովին. adv. avec toute la nation.

Ազգութիւն. s. nationalité.

Ազգուրաց. a. qui renie sa nation, renier.

Ազգօգուտ. V. **Ազգաշահ.**

Ազդ. s. avis, annonce, éveil, avertissement.

Ազդագիր. s. avertissement, sommation; avis, lettre d'avis; annonce, avis, affiche, placard, enseigne.

Ազդագրել. va. avertir, aviser; sommer; afficher, placarder.

Ազդակ. s. agent, force.

Ազդանաւ. s. mar. aviso.

Ազդանշան. s. avis, signal, avertissement.

Ազդարար. s. moniteur.

Ազդարարագիր. s. avis, avertissement, lettre d'avis. [**րարագիր.**

Ազդարարաթուղթ. V. **Ազդա-**

Ազդարարել. va. avertir, faire savoir, aviser, notifier, signifier.

Ազդարարութիւն. s. avis. avertissement, avis au lecteur, monition; sommation; admonition, admonestation, remontrace.

Ազդել. va. impressionner, produire de l'effet, influer, opérer; agir; inspirer, suggérer.

Ազդեցիկ. a. efficace, énergique, influent.

Ազդեցութիւն. s. impression, effet; efficacité, énergie, force, action, vertu; importance, influence, ascendant, autorité, empire; instinct, sentiment, inspiration; *մէկուն վրայ — ունենալ*, avoir de l'influence, de l'empire, de l'ascendant sur qn.; *մէկուն վրայ մեծ — բանեցնել*, exercer une grande influence sur qn.

Ազդեցուցիչ. a. moniteur; efficace, énergique; inspirateur, influent.

Ազդիչ. V. **Ազդեցուցիչ.**

Ազդողաբար. adv. efficacement, énergiquement, vivement.

Ազդու. a. efficace, énergique; actif, perçant, fort, pénétrant; pathétique, expressif; piquant, véhément, fort; — *կերպով*, efficacement.

Ազդուաբար. adv. efficacement, énergiquement.

Ազդուապէս. V. **Ազդուաբար.**

Ազդուօրէն. V. **Ազդուաբար.**

Ազդր. s. anat. hanche.

Ազդրաբեկ. a. déhanché.

Ազդրային. a. iliaque, crural.

Ազդրացաւ. s. méd. coxalgie.

Ազդրափոկ. s. avaloire.

Ազդրոսկր. s. anat. fémur.

Ազիկ. s. entom. antichéire.

Ազիոր. s. bot. antonie.

Ազն. s. nation, peuple; race.

Ազնիւ. a. noble, gentil, excellent; exquis, bon, gracieux, précieux, fin; — *քար*, pierre précieuse. [gracieusement.

Ազնուաբար. adv. noblement,

Ազնուաբարոյ. a. qui a un noble, un excellent caractère.

Ազնուագոյն. a. meilleur, mieux.

Ազնուագութ. a. miséricordieux, tendre, bon; —*մայր*, tendre mère.

Ազնուազարմ. V. **Ազնուատոհմ.**

Digitized by Google

Ազնուախոհ. a. noble de sentiment.
Ազնուակալութիւն. s. aristocratie.
Ազնուական. s. noble, gentilhomme; a. noble, généreux, élevé; — *ք*. la noblesse, les nobles.
Ազնուականութիւն. s. noblesse. gentilhommerie, générosité.
Ազնուականուհի. sf. femme noble, dame noble.
Ազնուականօրէն. adv. noblement, généreusement.
Ազնուակիրթ. a. civil, courtois.
Ազնուամեծար. a. très honoré.
Ազնուանալ. vn. s'améliorer, se bonifier, devenir meilleur, s'abonnir; s'ennoblir, devenir noble.
Ազնուաշուք. a. noble.
Ազնուապետ. s. aristocrate.
Ազնուապետաբար. adv. aristocratiquement.
Ազնուապետական. a. aristocratique, aristocrate.
Ազնուապետականութիւն. s. aristocratie.
Ազնուապետութիւն. s. aristocratie.
Ազնուապէս. adv. noblement.
Ազնուասիրտ. a. noble de cœur.
Ազնուատոհմ. a. de noble famille, noble.
Ազնուատոհմութիւն. s. noblesse de famille, haute naissance.
Ազնուացնել. va. améliorer, abonnir, bonifier, rendre meilleur; ennoblir, rendre noble.
Ազնուացուցիչ. a. ennoblissant.
Ազնուութիւն. s. noblesse; bonté; bonne qualité; gentillesse, gracieuseté, finesse, excellence.
Ազնուուհի. sf. femme noble.
Ազնուօրէն. V. **Ազնուաբար.**
Ազոխ. s. raisin vert, verjus.
Ազոխաջուր, s. verjus.
Ազոխացում. s. besaigre.
Աթաբէկ. s. atabek, atabey, baile.
Աթար. s. argol, bouse.
Աթոռ. s. chaise, siège; trône; chaire de professeur; — *եպիսկոպոսական* —, siège épiscopal; — *նստեցնել*, faire asseoir sur une chaise, sur un trône.
Աթոռագործ. s. chaisier.
Աթոռագործութիւն. s. fabrication de chaises.
Աթոռազուրկ. a. détrôné.
Աթոռաժառանգ. s. héritier du trône, successeur d'une diguité.
Աթոռակ. s. tabouret; sellette.
Աթոռակալ. s. vicaire.
Աթոռակալութիւն. s. vicariat.
Աթոռակից. a. assesseur.
Աթոռամարտ. s. lutte, guerre pour le trône.
Աթոռանիստ եկեղեցի. V. **Մայր եկեղեցի.**
Աթոռավայր. s. siège.
Աթութայք. spl. lettres, caractères.
Աթուր. s. plantes des pieds.
Աժան. a. adv. à bon marché, à bon compte; — *գնել*, acheter bon marché.
Աժանագին. a. adv. bon marché, à prix réduit.
Աժանցնել. V. **Աժանագին.**
Աժաննալ. vn. devenir bon marché.
Աժանութիւն. s. bon marché, bas prix.
Աժել. V. **Արժել.**
Աժէք. s. valeur, prix.
Աժթնկել. V. **Աժանագին.**
Աժիլ. vn. se fêler.
Աժխոյժ. V. **Աշխոյժ.**
Աժնեզին. V. **Աժանագին.**
Աժնկել. V. **Աժանագին.**
Աժնութիւն. V. **Աժանութիւն.**
Ալ. adv. aussi, encore, plus; idem; *ալ չ*..., ne... plus; *անգամ մըն* —, encore une fois; — *չեմ ուզեր*, je n'en veux plus.
Ալաբաստր. s. minér. albâtre.
Ալամար. V. **Ալամահրի.**
Ալամահրի. s. bot. gaude; alizari.

Digitized by Google

Ալապաստր. V. **Ալաբաստր.**
Ալեզարդ. a. orné de cheveux blancs.
Ալեխառն. a. grison, grisonnant.
Ալեխռով. a. agité, houleux;— *ծով*, mer houleuse, agitée.
Ալեծածան. a. flottaut; fig. hésitant, flottant, chancelant, irrésolu, indécis.
Ալեծաղիկ. V. **Ալեզարդ.**
Ալեծուփ. V. **Ալէծուփ.** [թիւն.
Ալեկոծութիւն. V. **Ալէկոծու-**
Ալեհեր. a. aux cheveux blancs.
Ալեձեւ. a. ondulé, ondé, ondoyant, ondulatoire.
Ալեսանջիլ. vn. devenir houleux; se tourmenter, s'agiter.
Ալեվէտ. a. ondé, ondoyant, ondulé, onduleux, flottant.
Ալեւոյթ. a. vieillesse.
Ալեւոր. a. qui a les cheveux blancs, grison, gris; vieux, vieillard.
Ալեւորեակ. s. bot. marum, germandrée maritime.
Ալեւորիկ. a. blanc, blanchâtre; — *ծերունի*, vieillard; s. bot. chasselas.
Ալեւորիլ. vn. grisonner, devenir gris, blanchir; fig. vieillir, prendre de l'âge, devenir vieux.
Ալեւորոյթ. V. **Ալեւոյթ.**
Ալեւորութիւն. s. vieillesse.
Ալեւորուկ. V. **Ալեւորիկ.**
Ալեփառ. a. tout blanc; — *մօրուք*, barbe toute blanche.
Ալէխառն. V. **Ալեխառն.**
Ալէծածան. V. **Ալեծածան.**
Ալէծուփ. a. houleux, orageux; fig. agité, flottant, incertain, indécis.
Ալէկերպ. V. **Ալեձեւ.**
Ալէկոծ. V. **Ալէծուփ.**
Ալէկոծիլ. vn. être agité, ballotté par les flots, flotter; fig. s'agiter, se tourmenter.
Ալէկոծութիւն. s. tempête, orage; naufrage; fig. agitation, trouble, incertitude,
Ալէվըլկիլ. vn. minauder.
Ալէսանջ. a. houleux, orageux.
Ալիւր. s. farine; *շարմաղան՝ շարմղուն՝ շարմող* —, fleur de farine. [tomancie.
Ալիւրադիւթութիւն. s. alphi-
Ալիւրալից. a. farineux, enfariné.
Ալիւրախառն. a. farineux.
Ալիւրային. a. farineux.
Ալիւրավաճառ. s. marchand de farine, farinier.
Ալիւրմաղ. V. **Ջարմաղ.**
Ալիւրոտ. a. farineux.
Ալիւրոտել. va. fariner, enfariner, saupoudrer de farine.
Ալիւրոտիլ. vn. s'enfariner.
Ալիւրտուն. s. huche.
Ալիք. spl. flot, vague, onde.
Ալոն. s. bot. azerole; zool. V. **Ալոջ.** [lier.
Ալոնենի, Ալոնի. s. bot. azero-
Ալոջ. sf. chevrette, jeune chèvre, biquette.
Ալոց. s. bot. alberge, pavie.
Ալուչայ. s. bot. reine-claude.
Ալրմաղ. s. bluteau, blutoir.
Ալք. spl. fond, enfoncement, arrière-cavité.
Ալքիմիա s. alchimie.
Ալքիմիարար. s. alchimiste.
Ալքոլ. s. alcool.
Ալքոլամոլ. a. alcoolique.
Ալքոլաչափ. s. alcoomètre, alcoolomètre.
Ալքոհլ, Ալքոհոլ. V. **Ալքոլ.**
Ա՜խ. interj. oh ! ah !
Ախ. V. **Աղխ.**
Ախազ. s. zool. furet.
Ախմախ. a. s. benêt, niais, sot, simple, nigaud.
Ախարիկոն. V. **Աղարիկոն.**
Ախսարք V. **Ախտարք.**
Ախժինք. s. dépôt, sédiment, lie,

Digitized by Google

fèces, précipité, résidu, magma.
Ախժիք. V. **Ախժինք**.
Ախպլանք. s. serrure de la porte.
Ախմար. etc. V. **Տխմար**, etc.
Ախոյան. s. champion, antagoniste, adversaire, défenseur; émule, rival, concurrent, trophée.
Ախոյանաբար. adv. comme un champion, vaillamment.
Ախոյանակից. V. **Մրցակից**.
Ախոյեան. V. **Ախոյան**.
Ախոնդանոտ. a. path. hypocondriaque.
Ախոնդանոտութիւն. s. path. hyponcondrie.
Ախոնդանք. V. **Ախոնդիկք**.
Ախոնդացաւ. s. path. hypocondrie.
Ախոնդիկք. spl. anat. hyponcondre.
Ախոնդիք. V. **Ախոնդիկք**.
Ախոռ. s. écurie.
Ախոռապան. s. garçon d'écurie.
Ախոռապետ. s. écuyer, connétable.
Ախոռատուն. s. étable, écurie.
Ախորժ. a. appétissant, agréable, plaisant.
Ախորժաբար. adv. agréablement, avec plaisir, de bon gré, avec appétit.
Ախորժաբեր. a. appétissant, attrayant.
Ախորժալի, **Ախորժալից**. a. agréable, plein d'agrément.
Ախորժակ. s. appétit; goût; envie, désir, goût, gré; *բարի* —, bon appétit; — *ունենալ*. avoir de l'appétit; avoir du goût; —*ի պակասութիւն*, manque d'appétit; manque, absence de goût; — *ով ուտել*, manger avec appétit; — *ը բանալ*, exciter, réveiller, ouvrir l'appétit.
Ախորժահամ. a. appétissant, ragoûtant, savoureux, exquis.
Ախորժահամութիւն. s. saveur.
Ախորժահոտ. a. d'une odeur agréable, parfumé, odoriférant.
Ախորժաձայն. a. aux sons agréables, mélodieux.
Ախորժանք. spl. appétit; envie, goût, plaisir.
Ախորժանօք. adv. avec appétit; avec plaisir, agréablement.
Ախորժաշարժ. a. appétissant. ragoûtant.
Ախորժապէս. V. **Ախորժաբար**.
Ախորժարար. a. ragoûtant, agréable.
Ախորժելի. a. agréable, plaisant, riant, ragoûtant; — *կերպով*. V. **Ախորժաբար**.
Ախորժիլ. vn. se plaire à, se complaire dans, trouver plaisir à, prendre plaisir à.
Ախորժում. s. agrément, plaisir, charme, goût.
Ախուվախ. s. gémissement.
Ախտ. s. mal, maladie; affection, passion; vice.
Ախտաբան. s. pathologiste.
Ախտաբանական. a. pathologique.
Ախտաբանութիւն. s. pathologie.
Ախտաբանօրէն. adv. pathologiquement.
Ախտաբարոյ. a. vicieux.
Ախտաբեկ. a. brisé, accablé de maladies, maladif, infirme.
Ախտաբեր. a. morbifique, pathogène; vicieux.
Ախտաբոյժ. a. curatif.
Ախտաբոյր. a. morbide.
Ախտաբուժութիւն. s. thérapeutique.
Ախտագուշակութիւն. s. path. diagnose, diagnostic.
Ախտաժետ, **Ախտաժէտ**. a. infirme, maladif, cachectique; malsain, vicieux.
Ախտաժետութիւն, **Ախտաժէտութիւն**. s. path. infiirmité, cachexie.

Digitized by Google

Ախտալի, Ախտալից. a. accablé de maladies et de passions; vicieux.

Ախտակիր. a. maladif, sujet aux maladies; vicieux, corrompu.

Ախտահալած. a. curatif.

Ախտաճանաչութիւն. s. méd. diagnostic.

Ախտամոլ. a. vicieux, dépravé, adonné au vice.

Ախտամոլութիւն. s. vice.

Ախտանիշ. V. **Ախտանշան.**

Ախտանշան. s. symptôme.

Ախտավարակ. a. vicié, vicieux.

Ախտավարակութիւն. s. viciation.

Ախտար. s. faiseur ou tireur d'horoscope.

Ախտարգել. a. péventif.

Ախտարք. spl. astrologie, astromancie, horoscope.

Ախտացեալ. a. malade, atteint d'une maladie.

Ախտաւոր. a. infirme, malade; morbide, cause de maladie; vicieux, passionné; — *բնութիւն*, nature corrompue.

Ախտոտ. V. **Ախտաւոր.**

Ախտաւորութիւն. s. maladie, souffrance; vice, passion.

Ած. s. bouture, rejeton, plançon, plantard; éclat, œilleton;— *դնել՝ տնկել*, faire des boutures, bouturer.

Ածական. a. gram. adjectif.

Ածականօրէն. adv. adjectivement.

Ածան. s. pondeuse (poule).

Ածանց. a. gram. dérivé; s. dérivé, dérivation.

Ածանցական. a. dérivé, dérivatif.

Ածանցիլ. vn. être dérivé; dériver.

Ածանցում. s. dérivation.

Ածել. va. pondre; V. **Ածեմ.**

Ածելի. s. rasoir.

Ածեմ, Ածել. va. porter, apporter, mener, amener; ceindre; investir, cerner, entourer; frapper; toucher, jouer;—*երգանակ, նուագարան, գաշնակ*, jouer un air, de la musique, toucher ou jouer du piano; *քայլերգ* —, exécuter une marche; *ձաւկիթ*—, pondre.

Ածիլել. va. raser.

Ածիլուիլ. vn. se raser, se faire la barbe.

Ածխաբեր. a. carbonifère.

Ածխագործ. s. charbonnier.

Ածխաթթու. s. chim. acide carbonique.

Ածխախտ. s. path. charbon, pustule maligne.

Ածխածին. s. chim. carbone.

Ածխակ. s. chim. carbonate.

Ածխահանք. s. houillère.

Ածխանման. s. entom. anthrax.

Ածխային. a. chim. carbonique; charbonneux.

Ածխանալ. vn. se charbonner, se carboniser, devenir charbon.

Ածխանոց. s. charbonnerie, charbonnier, dépôt de charbon, cave à charbon.

Ածխաջրածին. s. chim. hydrogène carbonique.

Ածխավաճառ. s. charbonnier, marchand de charbon.

Ածխատ, Թնածխատ. s. chim. carbonate.

Ածխատուն. V. **Ածխանոց.**

Ածխացնել. va. carboniser, charbonner, réduire en charbon.

Ածխացում. s. carbonisation.

Ածխաքար. s. minér. anthracite.

Ածխոն. Թնածուխ. s. chim. carbone.

Ածու. s. couche, planche, carré, plate-bande, plante.

Ածուխ. s. charbon.

Ածուկ. s. pondeuse.

Ածք. V. **Ած.**

Ակ. V. **Ական.**

Digitized by Google

Ակադեմական.a. académique;s. académicien.
Ակադեմիա. s. académie.
Ակամայ. a. involontaire, contraire, forcé; —*բժիշկ*, médecin malgré lui; adv. involontairement, forcément, malgré soi, à contre-cœur; *կամայ* —, bon gré mal gré, quand même.
Ակռն. s. mine, fossé; cloaque, fosse d'aisance.
Ականախիտ. a. plein ou couvert de joyaux.
Ականակիտ. a. limpide, cristallin, pur, clair; —*ջուր՝ աղբիւր*, eau, fontaine limpide.
Ականակուռ. a. monté, enrichi de pierres précieuses.
Ականամոմ. s. propolis.
Ականանաւ s. bateau sous-marin, sous-marin, submersible.
Ականավճիտ. V. **Ականակիտ**.
Ականատ. s. piège, trappe, engin, nasse, filet, lacs, lacet; — *մուկերու*, ratière, souricière.
Ականատես. a. qui a vu, qui voit de ses propres yeux; — *վկայ*, témoin oculaire; — *ճշմարտութիւն*, vérité palpable, évidente; —*ըլլալ*, voir de ses propres yeux.
Ականաւոր. a. insigne, remarquable, distingué, illustre, renommé, célèbre.
Ականթ. s. bot. acanthe.
Ականջ. s. oreille; anse; *ձկան* —, moule; —*ի ետին ձգել*, ne pas s'acquitter d'une promesse; — *ները տնկել*, dresser les oreilles; —*դնել՝ կախել*, prêter l'oreille, faire attention; —*ը թա-խել*, secouer les oreilles; — *ը խօսիլ*, tintement d'oreille.
Ականջաբանութիւն. s. méd. otologie.
Ականջաբոյժ. s. méd. auriste, auriculiste.
Ականջաբուժութիւն. s. méd. otoïatrie.
Ականջադրել. va. ausculter.
Ականջալուր. a. qui a entendu de ses propres oreilles; — *վկայ*, témoin auriculaire.
Ականջախոտ. s. bot. petite joubarbe.
Ականջակոնք. s. anat. conque de l'oreille.
Ականջակրկիտ. s. cure-oreille, curette, auriscalpe.
Ականջամուտ. s. entom. perce-oreille, oreillère, forficule.
Ականջային. a. auriculaire.
Ականջանման. a. auriculé, auriculiforme.
Ականջատ . a. qui a les oreilles coupées, écourtées.
Ականջացաւ. s. path. otalgie, mal d'oreilles.
Ականջացնցուղ. s. anat. conduit auriculaire.
Ականջացոյց. s. méd. otoscope.
Ականջափոկ. s. zool. otarie.
Ականջափող. V. **Ականջացնցուղ**.
Ականջամոր. V. **Ականջակրկիտ**.
Ականջել. va. prêter l'oreille, écouter.
Ականջեղ. s. oreillard, orillard.
Ականջմտուկ.V.**Ականջամուտ**.
Ականջում. s. auscultation.
Ականջօր. V. **Ակա ջկրկիր**.
Ակատ. s. minér. agate.
Ակար. s. entom. acare, acarus; —*քոսի*, sarcopte de la gale.
Ակիշ. s. grappin, tisonnier, fourgon, croc.
Ակիշբար, **Փարակիշ**. s. petit croc.
Ակմբանոց. s. cercle, club.
Ակմբատեղի. V. **Ակմբանոց**.
Ակն. s. œil; vue, regard; *յականէ անուանէ*, de vue et de nom, nommément.
Ակն. s. pierre précieuse, gemme; source; *ակունք*, pierreries.

Digitized by Google

Ակնաբոյժ. s. oculiste.
Ակնաբուժական. a. oculiste, oculistique.
Ակնաբուժութիւն. s. méd. ophtalmologie.
Ակնագործ. s. joaillier, lapidaire.
Ակնագործութիւն. s. joaillerie.
Ակնագունդ. s. anat. orbite de l'œil.
Ակնագօղ. s. anat. conjonctive.
Ակնագօղատապ. s. méd. conjonctivite.
Ակնախտիղ. a. éblouissant, éclatant, aveuglant.
Ակնախտիչ. V. **Ակնախտիղ.**
Ակնախտիս. V. **Ակնախտիղ.**
Ակնածալից. a. plein d'égards, rempli d'égards, de ménagements.
Ակնածախառն. a. mêlé d'égards.
Ակնածական. a. respectueux.
Ակնածանք. spl. respects, égards, ménagements, considération.
Ակնածել. vn. avoir des égards, avoir des prévenances, des ménagements.
Ակնածելի. a. respectueux, déférent.
Ակնածիլ. vn. avoir des égards pour qn., être plein de déférence pour lui.
Ակնածու. a. respectueux.
Ակնածութիւն. s. égard, respect, déférence, considération, condescendance, vénération, révérence.
Ակնածրար. s. anat. choroïde, membrane choroïde.
Ակնակապիճ. s. anat. orbite.
Ակնակոփ. s. anat. orbite.
Ակնահաճոյ. a. agréable, plaisant à la vue, charmant, gentil, joli.
Ակնաղբիւր. V. **Աղբերակն.**
Ակնապակի. s. opt. oculaire.
Ակնապատիր. a. qui trompe l'œil.
Ակնապարար. a. qui charme les yeux, qui réjouit les yeux; attrayant, charmant, ravissant, enchanteur.
Ակնապիշ. V. **Ակնկառոյց.**
Ակնառու. a. qui fait acception de personnes, partial.
Ակնառութիւն. s. acception de personnes, partialité; respect.
Ակնավաճառ. s. joaillier, bijoutier, lapidaire.
Ակնավաճառութիւն. s. joaillerie, bijouterie.
Ակնավայել. V. **Ակնահաճոյ.**
Ակնավճիտ. V. **Ականակիտ.**
Ակնարկ. s. coup d'œil, regard, aperçu; —*տալ*, donner un coup d'œil.
Ակնարկել. va. regarder, envisager, avoir en vue, viser; faire allusion à.
Ակնարկութիւն. s. allusion, insinuation.
Ակնդէտ. a. expectant, attentif, qui est dans l'attente, dans l'expectative.
Ակնեղէնք. spl. pierreries.
Ակներեւ. a. évident, manifeste, apparent, visible; adv. à vue d'œil, visiblement, évidemment.
Ակնթարթ. s. clin d'œil; —*ի մը մէջ*. en un clin d'œil.
Ակնկալել. va. espérer, compter sur, s'attendre à.
Ակնկալիք. V. **Ակնկալութիւն.**
Ակնկալու. a. qui espère, qui attend, aspirant, expectant.
Ակնկալութիւն. s. attente, espoir, espérance, expectative.
Ակնկառոյց. a. qui fixe ses yeux, qui regarde attentivement, qui a les yeux fixés. —*ըլլալ*. fixer ses yeux, ses regards, sa vue sur qn., sur qch., avoir les yeux attachés sur, fixés sur.
Ակնկոր. a. honteux, confus.
Ակնհար. a. fasciné; frappé par le mauvais œil.
Ակնհարութիւն. s. mauvais œil, jettature, jettatura.

Digitized by Google

Ակնյայտ. a. visible à l'œil.
Ակնոց. s. lunettes, binocle, besicles.
Ակնոցավաճառ. s. lunetier, lunettier.
Ակնոցաւոր. a. porteur de lunettes.
Ակնուռ. s. hortic. œil, bourgeon, bouton, gemme.
Ակումբ s. cercle, club, assemblée, réunion; table, banquet, festin.
Ակռաժաժիկ տալ. pendre la crémaillère.
Ակռակրկիտ. s. cure-dent.
Ակռայ. s. dent.— *հանել՝ —ները բուսնիլ*, faire ses dents; — *քաշել*, arracher ou extraire une dent.
Ակռապղիկ. V. **Ժօռատ**.
Ակռացաւ. s. path. odontalgie, mal de dents.
Ակռափեռատ. a. brèche-dent.
Ակռիտ. s. hoquet.
Ակռկիլ. vn. s'accrocher.
Ակռվուկ. V. **Մատուր**, **Մատուրենի**.
Ակռտալ. vn. avoir le hoquet.
Ակտար. s. greffier.
Ակրատ. s. collation, repas léger; goûter.
Ակֆան. s. bot. chardon.
Ակօս. s. sillon;— *ի պէս*, V. **Ակօսաձեւ**.
Ակօսաբեկ. a. sillonné.
Ակօսաձեւ. a. en forme de sillon, sulciforme; — *գրութիւն*, écriture boustrophédone.
Ակօսանման. V. **Ակօսաձեւ**.
Ակօսեալ. a. sillonné; — *ճակատ*, front ridé.
Ակօսել. va. sillonner.
Ահ՛. V. **Ա՜խ**.
Ահ. s. crainte, peur, frayeur, terreur, alarme, épouvante.
Ահա. adv. voici, voilà.
Ահաբեկ. a. effrayé, épouvanté, terrifié; effroyable, épouvantable, terrible; — *ընել*, frapper d'épouvante, épouvanter, effrayer, consterner; — *ըլլալ*, s'effrayer, s'épouvanter, être frappé d'épouvante, être saisi de crainte, de frayeur.
Ահաբեկիչ. a. effrayant; — *տեսարան*, spectacle effrayant; s. terroriste.
Ահաբեկութիւն. s. consternation, terreur, effroi, épouvante, panique, effarement.
Ահագին. a. terrible, horrible, épouvantable, redoutable, effrayant; formidable, énorme, vaste; — *կերպով*, adv. terriblement, horriblement; formidablement.
Ահագնաղղորդ. a. retentissant.
Ահագնածաւալ. a. qui a une grande étendue, qui se propage, qui s'étend immensément.
Ահագնակերպ. a. effrayant.
Ահագնատես, **Ահագնատեսիլ**. a. dont l'aspect est terrible, épouvantable.
Ահագնութիւն. s. terreur, atrocité; énormité.
Ահազանգ. s. tocsin.
Ահարկու. a. effrayant, terrible, épouvantable, redoutable, effroyable, terrifiant.
Ահարկութիւն. s. intimidation, terreur, épouvante.
Ահաւադիկ. adv. voilà.
Ահաւասիկ. adv. voici.
Ահաւոր. a. terrible, redoutable, épouvantable, effrayant, effroyable.
Ահաւորապէս. adv. d'une manière terrible, effroyable.
Ահաւորութիւն. s. terreur, effroi; majesté, grandeur imposante.
Ահեակ. a. gauche.
Ահեղ. V. **Ահաւոր**.
Ահեղաղորդ. a. retentissant.
Ահեղակերպ. a. terrible.

Digitized by Google

Ահեղաշուք. a. imposant; — *տեսարան*, vue imposante.
Ահեղօրէն. adv. effroyablement.
Ահընկէց. a. terrible, effrayant.
Ահուդող. s. frayeur, peur.
Ահռելի. a. effrayant, affreux, horrible.
Ահռելիութիւն. s. horreur.
Ահռելիօրէն. adv. horriblement.
Աղ. s. sel; — *և հաց ուտել*, être commensal; *ընտանի* —. sel de cuisine; —*ի աման*. V. **Աղաման.**
Աղաբան. s. halographe.
Աղաբանութիւն. s. chim. halologie.
Աղաբողոն. s. manteau de philosophe, abolla.
Աղագաւ. adv. à cause de.
Աղագործ. s. saunier, salinier fabricant de sel.
Աղագործարան, Աղարան. s. saline, saunerie.
Աղագործութիւն. s. halurgie, saunage, halotechnie.
Աղագրութիւն. s. chim. halographie.
Աղաթափ. a. dessalé.
Աղաթափել. va. dessaler.
Աղաթթու. s. chim. acide muriatique.
Աղալ. va. moudre, broyer; mâcher.
Աղալից. a. plein de sel.
Աղախել. va. tanner.
Աղախին. sf. servante, domestique, bonne.
Աղախնութիւն. s. domesticité.
Աղախում. s. tannage.
Աղած, Աղածոյ. a. salé.
Աղածենի. s. anat. allantoïde.
Աղածին. a. chim. halogène, salifiable.
Աղածուկ. s. petit salé.
Աղածրի. a. jeune, tendre; — *օրիորդ*, jeune fille.
Աղակոյտ. s. meulon, monceau de sel.
Աղահամ. V. **Աղեհամ.**
Աղահանք. s. saline, mine de sel.
Աղահմայութիւն. s. halomancie.
Աղաղ. s. tanin, tannin.
Աղաղակ. s. cri, exclamation; clameur, rumeur, bruit, vacarme, train, fracas, tapage, tumulte, éclat.
Աղաղակաւոր. a. bruyant, tapageur, turbulent.
Աղաղակել. va. crier, s'écrier; *ուժգին* —, crier fort, à haute voix, jeter des cris.
Աղաղակող. s. crieur.
Աղաղային. a. chim. tannique.
Աղաղատ. s. chim. tannate.
Աղաղել. va. tanner.
Աղաղոց. s. tannerie.
Աղաղում. s. tannage.
Աղաման. s. salière.
Աղամար. a. ignorant, sot, insouciant.
Աղամարութիւն. s. ignorance, sottise, insouciance.
Աղային. a. salin.
Աղանդ. s. secte, hérésie; *մոլար* —, une secte erronée.
Աղանդակից. a. compagnon de secte.
Աղանդահայր. s. hérésiarque.
Աղանդամիտ. V. **Աղանդաւոր.**
Աղանդային. a. sectaire.
Աղանդապաշտ. V. **Աղանդաւոր.**
Աղանդապաշտութիւն. s. sectarianisme.
Աղանդապետ. s. chef, fondateur d'une secte, hérésiarque.
Աղանդաւոր. s. sectaire, sectateur.
Աղանդաւորութիւն. s. erreur, hérésie, héréticité.
Աղանդեր. s. dessert.
Աղանդինք. s. sorcellerie. amulette.
Աղանդուսոյց. a. qui enseigne une secte, une hérésie.
Աղանձած. s. fricassée.
Աղանձել. va. rissoler, fricasser; brûler, torréfier, griller.

Digitized by Google

Աղանձում. s. action de rissoler; torréfaction, grillage.

Աղանուր. s. minér. bol, bolus, terre bolaire.

Աղաչալիր, Աղաչալից. a. plein de prières, suppliant; — *պաղատանք*, instances.

Աղաչանք. spl. prière, supplication, requête, instances, sollicitation, conjuration.

Աղաչաւոր. a. suppliant, pétitionnaire.

Աղաչափ. s. pèse-sel.

Աղաչել. va. prier, supplier, solliciter; *Թախանձանօք* —, prier instamment, avec instance, conjurer, implorer.

Աղաչող. V. **Աղաչաւոր.**

Աղաչողական. a. suppliant.

Աղապատանք. spl. sympathie, attachement.

Աղապէտ. s. pitance, ration, vivres, nourriture.

Աղաջուր. s. saumure, eau salée, mure, muire.

Աղավաճառ. s. marchant de sel, salinier, saunier.

Աղավաճառանոց. s. regrat.

Աղավաճառութիւն. s. trafic du sel, saunage, regrattage.

Աղարան. V. **Աղագործարան.**

Աղարար. a. bot. et chim. basigène.

Աղարիկոն. s. bot. agaric.

Աղարծի. a. tendre, délicat, jeune.

Աղարուեստ. V. **Աղարուեստութիւն.**

Աղարուեստութիւն. s. halotechnie, halurgie.

Աղարտական. a. diffamatoire.

Աղարտանք. s. destruction, ruine, dégat, ravage, dévastation, démolition; dénigrement, détraction, médisance, diffamation.

Աղարտանօք. adv. par dénigrement.

Աղարտել. va. dévaster, détruire, endommager, abîmer; porter atteinte, dénigrer, décréditer, flétrir, détracter, décrier, discréditer; — *համբաւը*, diffamer; *մէկզմէկ՝ իրար* —, se dénigrer mutuellement.

Աղարտիչ. s. destructeur, dévastateur; diffamateur, dénigreur, détracteur; a. destructif, ravageur; diffamatoire, dénigrant, médisant, détracteur.

Աղարտող. V. **Աղարտիչ.**

Աղարտութիւն. V. **Աղարտանք.**

Աղացիկ. a. moulu; broyé, trituré, réduit en poudre; — *խունկ*, encens fin.

Աղացուած. V. **Աղացիկ.**

Աղացում. s. mouture, moulage, action de moudre.

Աղաւաղ. a. gâté, corrompu, détérioré, altéré, abîmé, endommagé, détraqué, dégradé.

Աղաւաղել. va. gâter, corrompre, détériorer, abîmer, détruire, dénaturer, altérer, détraquer, endommager, dégrader, avarier.

Աղաւաղութիւն. s. détérioration, altération, corruption, destruction, dégradation.

Աղաւաղում. s. corruption, détérioration, altération, dégradation, destruction, démolition.

Աղաւնակերպ. a. qui a la forme ou l'air d'une colombe; comme une colombe.

Աղաւնապէս. adv. comme une [colombe.

Աղաւնասէր. a. colombophile.

Աղաւնավաճառ. V. **Աղաւնեվաճառ.**

Աղաւնարան. V. **Աղաւնետուն.**

Աղաւնարօտ. s. bot. verveine officinale.

Աղաւնեակ. s. petite colombe, pigeonneau, colombelle, tourterelle.

Digitized by Google

Աղաւնեվաճառ. s. vendeur de colombes, de pigeons.
Աղաւնետուն. s. colombier, pigeonnier, volière. volet.
Աղաւնի. s. colombe, pigeon; *վայրի* —, ramier. biset, pigeon de roche.
Աղաւնին. s. bot. spergule, spargoule, sperjule.
Աղաւնոց. s. fuie, petit colombier.
Աղբ. s. excrément, fiente, crotte, crottin; fumier, ordure; — (*Թռչնոց*). fiente, guano; — (*մանաւորապէս՝ աղաւնեաց*). colombine, poulnée; — (*անդոց*), engrais; — (*կոյանոցաց*), gadoue.
Աղբաբզէզ. s. entom. aphodie, coléoptère, fimicole.
Աղբաբնդիոն. V. **Աղբաբզէզ.**
Աղբաբոյս. s. bot. sperculier.
Աղբաբոյր. a. qui a une odeur fétide, qui pue.
Աղբախուղբ. s. ordures, immondices; agric. compost.
Աղբակալ. V. **Աղբեւակալ.**
Աղբակեր. a. qui mange des ordures, coprophage, scatophage.
Աղբահիր. s. gadouard, vidangeur; boueur.
Աղբակոյտ. s. tas d'ordures, amas de saleté.
Աղբահող. s. terreau.
Աղբաղբուկ. s. bot. valériane; lie, résidu, scorie.
Աղբանոց. s. latrines, égouts, cloaque.
Աղբաջուր. V. **Նոյաջուր.**
Աղբար. V. **Եղբայր.**
Աղբարիկ. V. **Եղբայրիկ.**
Աղբաքար. s. minér. coprolithe.
Աղբեղէն. a. excrémentiel, d'ordures.
Աղբել. va. fumer, engraisser avec du fumier; se décharger le ventre, chier, étronner, aller à la selle.
Աղբերակ. s. petite fontaine; petite source.
Աղբերակն. s. source; source, origine.
Աղբերահոս. a. ruisselant.
Աղբերաջուր. s. eau de fontaine, de source.
Աղբերավայր. s. source.
Աղբերաց արիւն. V. **Աղբրաց արիւն.**
Աղբեւակալ. s. pelle, ordurier.
Աղբին. V. **Աղբոտ.**
Աղբիւնք. spl. ordures; fumier, engrais.
Աղբիւր. s. fontaine; source; source, origine.
Աղբիւրաբար, Աղբերաբար. adv. comme une fontaine, abondamment; — *Թափիլ*. couler —.
Աղբիւրագործ. s. fontainier, fontenier, fabricant de fontaines.
Աղբիւրակ. s. petite fontaine, petite source.
Աղբիւրապան. s. fontainier, fontenier, surveillant des fontaines.
Աղբիւրիկ. V. **Աղբիւրակ.**
Աղբկուտոց. V. **Աղբակոյտ.**
Աղբղբուկ. V. **Աղբաղբուկ.**
Աղբոտ. a. sale, malpropre.
Աղբորակ. s. salpêtre, nitre.
Աղբոց. s. boîte à ordures, poubelle.
Աղբրաց՝ Աղբրանց արիւն. s. bot. sang de dragon.
Աղեբախել. va. mus. arpéger.
Աղեբախք. spl. mus. arpèges, coups d'archet.
Աղեբեկ. V. **Աղէբեկ.**
Աղեբորբ. s. path. entérite, encélite.
Աղեգործ. s. boyaudier.
Աղեգործարան. s. boyauderie.
Աղեդարձ. s. path. iléus.
Աղեդարձութիւն. s. path. iléus, passion iliaque, miséréré.
Աղեբափ. V. **Աղէբափ.**
Աղեբափութիւն. V. **Աղէբափութիւն.**
Աղել. va. saler,

Digitized by Google

Աղեխարշ. V. **Աղէկէզ.**
Աղեխարշիլ. vn. être navré, s'affliger, avoir le cœur déchiré, avoir les entrailles déchirées.
Աղեխիթ. s. path. chordapse.
Աղեխոռով. V. **Աղէկէզ.**
Աղեկապ. V. **Աղէկապ.**
Աղեկալ. V. **Աղէկալ.**
Աղեկէզ. V. **Աղէկէզ.**
Աղեհամ. a. qui a un goût de sel, salé, saumâtre.
Աղեհատութիւն. s.chir. entérotomie.
Աղեղ. s. arc; arçon; mus. archet.
Աղեղնագիծ. s. astr. lignes des apsides.
Աղեղնագործ. s. arctier.
Աղեղնակ. s. archet; arceau; arc-en-ciel.
Աղեղնակամար. s. arcade.
Աղեղնակապարճ. s. carquois.
Աղեղնակէտ. s. astr. apside.
Աղեղնաձեւ. a. qui a la forme d'un arc, courbé en arc, arciforme.
Աղեղնարդ. s. arch. arceau.
Աղեղնաւոր. s. archer; astr. Sagittaire.
Աղեղնել. va. arçonner, carder du coton.
Աղեղնիկ. s. archelet.
Աղեղնում. s. arçonnage, action d'arçonner.
Աղեմորմոք. a. navrant, déchirant, douloureux.
Աղեստան. spl. anat. intestins.
Աղետաբեր. a. fatal, funeste, sinistre, malheureux, pernicieux, désastreux, tragique.
Աղետալի, Աղետալից. V. **Աղետաբեր.**
Աղետաւոր. V. **Աղետաբեր.**
Աղերս. s. supplication, prière, instance, demande; rapport, relation, liaison.
Աղերսագիր. s. supplique, placet, pétition.
Աղերսագրել. vn. pétitionner.
Աղերսագրութիւն. s. pétitionnement.
Աղերսալի, Աղերսալից. a. suppliant, plein de supplication.
Աղերսախառն. a. mêlé de prière, de supplication.
Աղերսանք. spl. supplication, instance, prière.
Աղերսարկու. V. **Աղերսաւոր.**
Աղերսաւոր. a. suppliant, pétitionnaire.
Աղերսել. va. supplier, conjurer, prier avec instance, prier instamment; solliciter, implorer.
Աղեփառ. s. baudruche.
Աղեքար. s. méd. entérolithe.
Աղէ. interj. eh bien! hé! hé bien!
Աղէբեկ. a. gris, grison.
Աղէգործ. s. boyaudier.
Աղէգործարան. s. boyauderie.
Աղէքափ. a. méd. hernieux.
Աղէքափութիւն. s. méd. hernie, descente, descente de boyaux.
Աղէկ. a. bon; fort; — *ծեծ մը քաշել*, donner uue bonne raclée, rosser; adv. bon, bien; *ոչ* — *ոչ գէշ*, tant bien que mal; — — *որ*, heureusement, par bonheur; — *մը*, bel et bien; — *գտնել* V. **Հաւնիլ**; — *չգտնել* V. **Չհաւնիլ**; *մենէ՝ քան զմեզ* — *ներըը*, esprits ou génies qui veillent sur nous.
Աղէկապ. s. chir. bandage, brayer.
Աղէկալ. s. quenouille.
Աղէկէզ. a. qui déchire les entrailles, le cœur, navrant, déchirant; — *ցաւ*, douleur cuisante; — *վիճակ*, état navrant.
Աղէկիզել. V. **Աղեխարշիլ.**
Աղէկիզութիւն. s. déchirement d'entrailles, déchirement.
Աղէկիզում. s. déchirement.
Աղէկնալ. vn. s'améliorer; se guérir, se rétablir, se remettre, revenir d'une maladie, recouvrer sa santé, être convalescent.
Աղէկոտոր. V. **Աղէկէզ.**

Digitized by Google

Աղէկութիւն. s. bonté, bien.
Աղէկուկ. a. bon, excellent; — *աղջիկ մը*, une bonne fille.
Աղէկտուր. V. **Աղէկէզ.**
Աղէկցնել. va. améliorer; guérir, rétablir.
Աղէնորտ. s. anat. intestins.
Աղէմորմոք. V. **Աղէկէզ.**
Աղէտ. s. malheur, misère, infortune, calamité, désastre, sinistre, catastrophe; *մեծ՝ համատարակաց* —, calamité, fléau, grand désastre.
Աղէտաբեր. V. **Աղետաբեր.**
Աղէտալի. V. **Աղէտաբեր.**
Աղէ՛տք. interj. malheur! V. **Աղէտ.**
Աղընդեր. V. **Աղանդեր.**
Աղբարք. V. **Ախպարք.**
Աղի. a. salin, salé; salé, cher, couteux; — *ըլլալ*, être salé, amer; — *արտասուք*, larmes amères.
Աղի. s. V. **Աղիք.**
Աղիկ. s. un petit peu de sel.
Աղիկամ, Աղիկամի. a. autonome, indépendant.
Աղիկամութիւն. s. autonomie, indépendance.
Աղին: sf. fille, fille publique; anat. jéjunum; bot. chidion, cnidie.
Աղիողորմ. a. touchant, plaintif, navrant, déchirant.
Աղիութիւն. s. salinité.
Աղիտաբեր. V. **Աղետաբեր.**
Աղիտալի. V. **Աղետաբեր.**
Աղիտայ. s. caramel.
Աղիւս. s. brique; *անթուրծ* —, pisé; adobe, brique crue; *թրծուն՝ եփած* —, brique cuite.
Աղիւսագործ. s. briquetier, fabricant de briques.
Աղիւսագործութիւն. s. briqueterie.
Աղիւսախաղ. s. jeu de dames; damier.
Աղիւսած. s. briquetage.
Աղիւսածեփ. s. briquetage.
Աղիւսակ. s. briquette, petite brique, carreau; table, tableau, index; *Պիւթագորեան* —, table de Pythagore, table de multiplication.
Աղիւսաձեւ. a. qui a la forme d'une brique.
Աղիւսանկար. V. **Աղիւսածեփ.**
Աղիւսանոց. V. **Աղիւսատուն.**
Աղիւսաշէն. a. bâti de briques.
Աղիւսավաճառ. s. briquetier, marchand de briques.
Աղիւսատուն. s. briqueterie.
Աղիւսեայ. a. de brique, briqueté.
Աղիւսել. va. carreler; briqueter.
Աղիւսում. s. carrelage.
Աղիք. spl. boyaux; entrailles, viscères, intestins; corde à boyau, corde d'un instrument de musique.
Աղխ. s. bagage, effets, pacotille; suite, train, équipages; serrure, fermoir; anneau.
Աղխաղխել. va. charger, remplir.
Աղխել. va. fermer, fermer à clef.
Աղխք. s. anneau; serrure, fermeture.
Աղկազմ. s. chim. base, base salifiable, oxybase; — *ծծմբային*, sulfobase.
Աղկազմային. a. chim. basique.
Աղկաղկ. a. pauvre, indigent, gueux, misérable; inutil, bon à rien.
Աղկաղկութիւն. s. pauvreté, indigence, misère.
Աղկեր. s. sardine.
Աղկիթ. s. caviar.
Աղճատաբան. a. s. radoteur, hurluberlu, extravagant.
Աղճատաբանել. va. déraisonner, extravaguer, radoter, baliverner.
Աղճատաբանութիւն. s. radotage, radoterie, extravagance.
Աղճատանք. spl. radotage, rêverie, niaiseries, bêtises, balivernes, baliverneries.
Աղճատել. va. tourmenter, molester, battre, détruire.

Digitized by Google

Աղճկան, Ազճկանս. s. bot. achanie. [tueux.
Ազմկալից. a. turbulent, tumul-
Աղմկայոյզ. a. turbulent, bruyant.
Աղմկարար. a. perturbateur, émeutier, séditieux;turbulent,brouillon, tapageur, bruyant.
Աղմկել. va. troubler, agiter, alarmer,bouleverser, brouiller; tapager.
Աղմկիչ. V. **Աղմկարար.**
Աղմկոտ. a. tapageur, plein de tapage; *—սրահ*, salle tapageuse.
Աղմուկ. s. trouble, alerte, alarme, tumulte, rumeur; perturbation, sédition, révolte, soulèvement; fracas, vacarme, tapage, bruit;— *հանել՝ յարուցանել*, exciter une sédition, des troubles, faire du tapage, du tumulte, mettre en combustion, soulever, se soulever.
Աղող դնել. mettre dans la saumure, saumurer. [nuant.
Աղու. a. doux,affable,accort,insi-
Աղուաբան. a. diseur de paroles mielleuses, de boniments.
Աղուաբանութիւն. s. rhét. litote, diminution.
Աղուաբար. adv. accortement.
Աղուալեզու. a. qui a une langue mielleuse, séduisante; s. paroles mielleuses, doucereuses; hypocrite.
Աղուաձայն. a. à la voix douce, agréable, caressante.
Աղուամազ. s. duvet, poil follet.
Աղուաշ. a. fou, follet, timbré, toqué, bouffe, bouffon.
Աղուաշբանկ. V. **Թանգ.**
Աղուենարոս. V. **Աղուանարոս.**
Աղուեսաբարոյ. a. renard, rusé, finaud, madré, renardier, roué. [renard, vulpin.
Աղուեսագի. s. bot. queue-de-
Աղուեսադրոշմ. s. marque de renard, flétrissure.
Աղուեսախորան. V. **Աղուեսադրոշմ.** [ձուկ.
Աղուեսաձուկ. V. **Աղուէսա-**
Աղուեսաշուն. s. zool. dingo.
Աղուեսացաւ. s. path. alopécie, chute des cheveux
Աղուեսենի. s. peau, fourrure de renard.
Աղուէօբանկ. V **Թանգ.**
Աղուէս. s. renard; fig. renard, homme rusé.
Աղուէսաձուկ. s. bot. orchis, orchide; V. **Այծամուկն.**
Աղուէսուկ. s. petit renard, renardeau.
Աղուինակ. s. bot. semencine, sementine, semencontra.
Աղուհացք. spl. carême.
Աղունակ. s. salignon, sel gemme.
Աղուոր. a. beau, bel, joli.
Աղուորիկ. a. beau, gentil, gentillette, charmant.
Աղուորնալ. vn. être ou devenir beau, s'embellir.
Աղուորութիւն. s. beauté, charme, attraits.
Աղուորցնել. va. embellir, rendre beau, donner du charme, rendre attrayant.
Աղուրայ. s. hortic. marcotte, bouture, provin, crossette.
Աղուրել. va. faire des boutures, bouturer.
Աղուրի. V. **Աղուրայ.**
Աղուրում. s. hortic. bouturage.
Աղպար. s. chim. tutie, spode; bot. amôme; méd. berytion, collyre.
Աղջամղջին. a. ténébreux, obscur, sombre, noir.
Աղջամուղջ. s. ténèbres, obscurité, ombres; crépuscule; a. ténébreux, obscur.
Աղջիկ. sf. fille; vierge, pucelle,

Digitized by Google

demoiselle; bonne, servante, domestique; *պառաւ*—, vieille fille.

Աղջկութիւն. s. état de jeune fille; virginité.

Աղջկահաւ. s. ornith. demoiselle de Numidie.

Աղջկամարդ. sf. jeune femme.

Աղջկիկ. sf. fillette.

Աղջկնակ. V. **Աղջկիկ.**

Աղջկորդի. s. fils ou enfant naturel, bâtard.

Աղջկեակ. V. **Աղնկեակ.**

Աղջնակ. V. **Աղջկիկ.**

Աղջուր. s. saumure, eau salée.

Աղտ. s. ordure, saleté; scorie; écume; crasse, souillure, tache.

Աղտաղտ. a. salin, salé, saligineux.

Աղտաղտին. V. **Աղտաղտ.**

Աղտաղտուկ. s. bot. soude; a. salin, salé, saligineux.

Աղտամուղտ. s. crépuscule, brune, nuit tombante, entre chien et loup.

Աղտեղաբան. a. ordurier, scatologique, obscène.

Աղտեղաբանութիւն. s. scatologie, obscénité, ordure.

Աղտեղալուր. a. dégoûtant à entendre. [souiller.

Աղտեղանալ. vn. se salir, se

Աղտեղասէր. a. qui aime la saleté, salaud, saligaud.

Աղտեղել. va. salir, souiller, barbouiller.

Աղտեղի. a. sale, malpropre, crasseux; fig. sale, impur, vilain, souillé, obscène, immonde, ordurier.

Աղտեղութիւն. s. saleté, malpropreté, saloperie; ordures, immondices.

Աղտիւր. s. marais, flaque.

Աղտոտ. V. **Աղտեղի.**

Աղտոտել. V. **Աղտեղել.**

Աղտոտիլ. V. **Աղտեղանալ.**

Աղտոտութիւն. V. **Աղտեղութիւն.**

Աղտոր. s. bot. sumac, rhus.

Աղցան. s. salade.

Աղցանաման. s. saladier.

Աղցանոց. V. **Աղցանաման.**

Աղցաւոր. a. nécessiteux, indigent; nécessaire; — *կեանք*, vie pleine de nécessités.

Աղցաւորութիւն. s. nécessité, besoin, indigence, détresse, dénûment.

Աղւոր, etc. V. **Աղուոր,** etc.

Աղփուն. a. faible.

Աղքատ. a. pauvre, privé, dénué, dépourvu, gueux, indigent, nécessiteux; s. pauvre.

Աղքատաբար. adv. pauvrement, d'une manière pauvre.

Աղքատազգեստ. a. vêtu pauvrement.

Աղքատախնամ. a. qui a soin des pauvres; charitable, bienfaisant; — *վարչութիւն*, assistance publique; — *ընկերութիւն*, société de secours aux pauvres.

Աղքատակից. a. camarade pauvre, compagnon d'indigence.

Աղքատամիտ. a. pauvre d'esprit, insensé, déshérité.

Աղքատանալ. vn. s'appauvrir, être ou devenir pauvre.

Աղքատանոց. s. workhouse, hospice pour les pauvres, établissement de charité, maison de refuge, asile des pauvres, établissement de bienfaisance; assistance publique.

Աղքատապէս. V. **Աղքատաբար.**

Աղքատասէր. a. charitable, bienfaisant. [**քատասիրութիւն.**

Աղքատասիրութիւն. V. **Աղ-**

Աղքատացնել. va. appauvrir, rendre pauvre ou indigent.

Աղքատացում. s. appauvrissement.

Digitized by Google

Աղքատիկ. a. pauvret, pauvre petit.
Աղքատիմաստ. a. pauvre d'esprit, sans esprit.
Աղքատին. a. pauvre, gueux; simple, commun.
Աղքատութիւն. s. pauvreté, appauvrissement, indigence, dénûment, gueuserie, manque, privation.
Աղքատասիրութիւն. s. charité.
Աղքատօրէն. V. **Աղքատաբար.**
Աղքար. V. **Աղունակ.**
Աղօթագիրք. s. livre de prières ou d'oraisons, paroissien.
Աղօթալի, Աղօթալիր, Աղօթալից. a. plein de prières.
Աղօթակալ. s. prie-Dieu.
Աղօթակից. a. compagnon de prière.
Աղօթամատեան. V. **Աղօթագիրք.**
Աղօթամոլ. a. bigot.
Աղօթանոց. s. oratoire, chapelle.
Աղօթանուէր. a. fervent, pieux.
Աղօթասաց. a. qui récite des prières.
Աղօթասէր. a. dévot, pieux.
Աղօթասիրութիւն. s. dévotion, piété.
Աղօթավայր. s. oratoire.
Աղօթատեղի. s. chapelle, ora(…toire).
Աղօթատուն. V. **Աղօթանոց.**
Աղօթարան. s. oratoire, chapelle; prie-Dieu.
Աղօթարար. a. qui prie Dieu, qui fait des prières, des oraisons.
Աղօթել. vn. prier.
Աղօթերգ. s. cantique, hymne.
Աղօթընկալ. a. qui exauce la prière.
Աղօթող. a. qui prie.
Աղօթրան. s. aurore, aube, point du jour, le jour naissant.
Աղօթք. spl. prière, oraison; prière, vœu, souhait: — *ընել*, prier, adresser des prières à Dieu; — *ի ժողով*, réunion pour prier en commun, réunion pieuse.
Աղօտ. a. terne, dépoli, obscur, sombre; — *լոյս*, lueur.
Աղօտաբար. adv. obscurément.
Աղօտախառն. a. mêlé d'obscurité, demi obscur, subobscur, faiblement éclairé, d'un jour équivoque, d'une clarté douteuse.
Աղօտածագ. V. **Աղօտ.**
Աղօտակի. V. **Աղօտաբար.**
Աղօտանալ. vn. s'obscurcir, se ternir, être offusqué.
Աղօտանշոյլ. a. d'un éclat pâle, terne; — *կանթեղ*, lampe—.
Աղօտանուաղ. a. pâle.
Աղօտապէս. V. **Աղօտաբար.**
Աղօտացնել. va. obscurcir, ternir, offusquer, troubler, rembrunir.
Աղօտափայլ. V. **Աղօտանշոյլ.**
Աղօտութիւն. s. obscurité, ternissure, trouble, indécision.
Աղօրեակ. s. moulinet, petit moulin.
Աղօրեպան. s. meunier.
Աղօրեպանութիւն. s. meunerie.
Աղօրեպանուհի. sf. meunière.
Աղօրէպան. V. **Աղօրեպան.**
Աղօրի. s. moulin; la molaire.
Աղօրիական. a. de moulin.
Աղօրիք. s. moulin; spl. les dents molaires, les molaires.
Աղօրհնէք. s. bénédiction du sel.
Աճ. s. agric. crû ou crue; sobole.
Աճալ. s. bot. séné *վայրի* —, émérus, faux séné.
Աճապարանք. s. hâte, précipitation, diligence.
Աճապարանօք. adv. avec hâte, à la hâte, précipitamment, en toute diligence.
Աճապարել. vn. se hâter, se dépêcher, se presser, se précipiter, faire diligence.
Աճառ. a. savon; cartilage.

Digitized by Google

Աճառաբանութիւն. s. anat. chondrologie.
Աճառագործ. s. fabricant de savon, savonnier.
Աճառագործութիւն. s. fabrication de savon, savonnerie.
Աճառագրութիւն. s. anat. chondrographie.
Աճառապատ. V. **Աճառապինդ.**
Աճառապինդ. a. cartilagineux.
Աճառաջուր. s. eau de savon.
Աճառել. va. faire une mixture; savonner; chiffonner, froisser, friper.
Աճառեղէն. a. cartilagineux.
Աճառոտ. a. savonneux.
Աճառոց. s, fournil, buanderie.
Աճառուտ. V. **Աճառապինդ.**
Աճատերեւ. s. bot. bryophylle.
Աճարի. V. **Հաճարի.**
Աճել. vn. grandir. croître, accroître, pousser, s'accroître, augmenter, monter, s'élever, s'allonger, s'étendre, se développer.
Աճեցնել. va. faire croître, accroître, augmenter, agrandir, développer.
Աճեցում. v. **Աճում.**
Աճեցուն. a. qui accroît, qui augmente; ascendant, croissant.
Աճեցուցիչ. a. qui fait croître, qui augmente, qui développe, végétatif.
Աճիլ. V. **Աճել.**
Աճիւն. s. cendre; poussière; *ի— դառնալ*, être réduit en cendre; *— դարձնել*, réduire en cendres, incinérer; *— մնացեալք*, restes, cendres.
Աճիւնախառն. a. mêlé de cendres, cendreux.
Աճիւնակալ. a. qui contient des cendres; *—սափոր*, urne cinéraire.
Աճիւնային. a. cinéraire.
Աճիւնանալ. vn. se réduire en cendres.
Աճիւնացում. s. incinération, cinération, cinéfaction.

Աճիւնացնել. va. réduire en cendres, cinéfier, incinérer, cinériser.
Աճող. a. augmentant, grandissant, croissant.
Աճողականութիւն. s. augmentabilité.
Աճողութիւն. V. **Աճում.**
Աճուկ. s. anat. aine.
Աճում. s. crue, croissance, augmentation, multiplication, développement, surcroît, surcharge, renfort, accroissement, accroissance, végétation, pullulation; *ձայնի—*, crescendo; *տերեւոց—*, dédoublement.
Աճուն. V. **Աճեցուն.**
Աճուռ. s. bot. melon chate.
Աճուրդ. s. enchère, encan, licitation; *—ի հանել՝ դնել*, mettre à l'enchère, à l'encan; *անշարժ կալուածի—*, licitation.
Աճպարար. s. escamoteur, prestidigitateur, jongleur, bateleur, banquiste, saltimbanque.
Աճպարարական. a. d'escamoteur.
Աճպարարութիւն. s. escamotage, prestidigitation, batelage, passe-passe, jonglerie, tours de gibecière ou de gobelets.
Աճռել. va. masser, frictionner; tordre.
Աճրդատու. s. adjudicataire.
Աճրդել. va. enchérir, liciter, mettre à l'encan.
Աճրդիչ. s. enchérisseur.
Աճրդող. V. **Աճրդիչ.**
Աճրի. s. bot. thuya, thuia.
Ամ. s. an, année; V. **Տարի.**
Ամադարձ. V. **Տարեդարձ.**
Ամազոն. sf. amazone, femme guerrière.
Ամաթիւ. V. **Տարեթիւ.**
Ամաթոշակ. **Տարեթոշակ.** s. traitement, appointements annuels.
Ամաղթեղջիւր. s. corne d'abondance, corne d'Amalthée.

Digitized by Google

Ամայանալ. vn. devenir désert, se dévaster; se dénuer, se priver.
Ամայացնել. va. rendre désert, dévaster; dénuer, priver.
Ամայի. a. désert, inhabité, dépeuplé, solitaire, désolé; abandonné, délaissé, privé, dénué de.
Ամայութիւն. s. solitude, isolement; abandon, privation, dénûment.
Աման. s. vase, pot, vaisseau, récipient, étui; appareil; *ոտքի* —, *ոտնաման*, souliers, chaussures; *գինիի* —, cratère.
Ամանակ. s. temps; mus. temps, mesure.
Ամանել. va. mettre dans un vase; transvaser, verser, dépoter.
Ամանլուայ. s. lavage ou nettoyage de la vaisselle. [donide.
Ամանկոտրիկ. s. bot. adonis, a-
Ամանկոտրուկ. V. **Ամանկոտրիկ.**
Ամանոր. s. nouvel an, nouvelle année; — *մաղթել*, souhaiter la bonne année; *տօն* — *ի*, le jour de l'an.
Ամառ. s. été.
Ամառնամուտ. s. l'entrée, le commencement de la saison d'été.
Ամառնային. a. d'été, de l'été, estival.
Ամառնատոչոր. a. desséché, brûlé par l'été.
Ամավերջ. s. fin d'année.
Ամարայնի. s. l'été; adv. en été, pendant l'été.
Ամարանոց s. campagne, villégiature; maison de campagne, de plaisance, château, villa; *փոքրիկ* —, châlet.
Ամարատուն. s. maison d'été.
Ամարու. s. zool. agnelle, antenoise.
Ամբառնալիք. s. levier, barre; bascule; crochet.

Ամբաստան. a. accusateur, dénonciateur; s. accusation, dénonciation.
Ամբաստանագիր. s. acte d'accusation, factum.
Ամբաստանական. a. d'accusation, accusatoire.
Ամբաստանակից. s. coaccusé.
Ամբաստանեալ. a. accusé, prévenu.
Ամբաստանել. va. accuser, dénoncer, porter plainte.
Ամբաստանելի. a. accusable.
Ամբաստանիչ. s. accusateur, partie plaignante. [նիչ.
Ամբաստանող. V. **Ամբաստա-**
Ամբաստանութիւն. s. accusation; imputation; dénonciation; charge, inculpation.
Ամբար, etc. V. **Համբար,** etc.
Ամբարիշտ. a. impie, profane.
Ամբարհաւան. a. orgueilleux. fier, hautain, altier, arrogant, impérieux, superbe, rogue.
Ամբարհաւանաբար. adv. arrogamment.
Ամբարհաւանիլ. vn. s'enorgueillir, être orgueilleux, faire le fier, prendre un air arrogant, porter haut la tête.
Ամբարհաւանութիւն. s. orgueil, fierté, arrogance, hauteur, morgue.
Ամբարձիկ. a. élevé, soulevé.
Ամբարշտաբար. adv. avec impiété.
Ամբարշտանալ. vn. être impie, faire ou dire une impiété.
Ամբարշտութիւն. s. impiété.
Ամբարում. s. approvisionnement.
Ամբարտակ. s. levée, jetée, môle, chaussée; barricade.
Ամբարտակել. va. barricader.
Ամբարտաւան. V. **Ամբարհաւան.**

Digitized by Google

Ամբարտաւանական. a. fier, orgueilleux.
Ամբարտաւանանալ. V. **Ամբարհաւանիլ.**
Ամբարտաւանութիւն. V. **Ամբարհաւանութիւն.** [taupe.
Ամբեւս. s. anat. embryon; zool.
Ամբիծ. a. immaculé, sans tache, pur; innocent, candide.
Ամբիկոն. s. poét. ïambe, ïambique; a. ïambique.
Ամբիոն. V. **Ամպիոն.**
Ամբծութիւն. s. pureté, innocence, chasteté. candeur.
Ամբոխ. s. foule, masse, presse, multitude, troupe, rassemblement, attroupement; tumulte, trouble, émeute; *խաժամուժ* —, foule.
Ամբոխալից. a. plein de troubles, tumultueux, agité.
Ամբոխապետութիւն. s. ochlocratie.
Ամբոխիլ. vn. se troubler, s'agiter, se soulever, s'attrouper, s'émouvoir.
Ամբողջ. a. entier, complet, total, intégral; adv. en entier, entièrement, totalement.
Ամբողջական. a. total, entier, complet, intégral.
Ամբողջանալ. vn. être, devenir entier ou complet.
Ամբողջապէս. adv. entièrement, complètement, intégralement, en entier, tout à fait, bel et bien. [**ցուցիչ.**
Ամբողջարար. V. **Ամբողջա-**
Ամբողջացնել. va. rendre entier, compléter.
Ամբողջացուցիչ. a. complémentaire, intégrant; s. intégrateur. [**պէս.**
Ամբողջովին. V. **Ամբողջա-**
Ամբողջութիւն. s. intégralité, intégrité, totalité.

Ամբոնայարկ. s. abat-voix.
Ամբրաւ. V. **Արմաւ.**
Ամբրաւօղի, Արմաւօղի. s. eau-de-vie de dattes, tari.
Ամեակ. s. anniversaire; *յիսնամեակ*, cinquantenaire; V. **Տարեդարձ.**
Ամեայ. a. d'année.
Ամեբոկս. V. **Մեղեսիկ.**
Ամեհաբար. adv. furieusement, d'une manière indomptable.
Ամեհի. a. indomptable, furieux, fougueux, effréné; — *ձի*, cheval fougueux;— *ալիք*, vagues furieuses.
Ամեհութիւն. s. fureur, fougue.
Ամեն. V. **Ամէն.**
Ամենաարդար. a. le plus juste, très juste.
Ամենաարիւնահեղ. a. très sanglant; —*պատերազմ*. guerre —e.
Ամենաբարեպաշտ. a. très pieux.
Ամենաբարի. a. très bon.
Ամենաբարձր. a. très haut, très élevé, sublime, suréminent.
Ամենաբարձրեալն. s. le Très-Haut.
Ամենաբեղուն. a. très fertile.
Ամենաբոյժ. a. qui guérit toutes les maladies; — *դեղ*, panacée.
Ամենաբոյս. a. trés fertile.
Ամենագարշ. a. abominable, détestable, exécrable. [**գարշ,**
Ամենագարշելի. V. **Ամենա-**
Ամենագեղ. V. **Ամենագեղեցիկ.**
Ամենագեղեցիկ. a. très beau, ravissant, charmant, bellissime.
Ամենագէտ. a. qui sait out, omniscient. [cordieux.
Ամենագութ. a. trés miséri-
Ամենագիտութիւն. s. omniscience, toute-science.
Ամենագովելի. a. très louable, digne de tout éloge.

Digitized by Google

Ամենագործ. a. qui fait tout, propre à tout faire, capable de tout, adroit, apte, actif, industrieux.
Ամենագութ. V. **Բազմագութ.**
Ամենադաժան. a. très dur, trés rude.
Ամենադժուար. a. très difficile.
Ամենադից մեհեան՝ տաճար. s. panthéon.
Ամենադոյզն. a. le moindre; *առանց — պատճառի,* sans la moindre cause.
Ամենազան. a. très varié, très complexe, très divers, de toute sorte. de toute espèce.
Ամենազգի. V. **Ամենազան.**
Ամենազդեցիկ. a. très influent, qui jouit d'une haute influence, de beaucoup de crédit.
Ամենազննին. a. qui observe tout, très observateur.
Ամենազուարճ. a. très amusant, plein de plaisirs.
Ամենազօր. a. tout-puissant, très puissant, absolu, omnipotent; —*ն*, s. le Tout-Puissant.
Ամենազօրութիւն. s. toute-puissance, omnipotence.
Ամենաթշուառ. a. trés malheureux, misérable.
Ամենաաժան. a. le meilleur marché.
Ամենաժանտ. a. très mauvais, très méchant, le pire.
Ամենաժողովրդական. a. très populaire, le plus populaire.
Ամենալաւ. a. trés bon, le meilleur, excellent.
Ամենալուրջ. a très sérieux.
Ամենախոր. a. très profond.
Ամենակալ. a. qui tient sous sa puissance, tout-puissant, omnipotent; s. le Tout Puissant.
Ամենակար. a. qui peut tout, tout-puissant; omnipotent; s. le Tout-Puissant.

Ամենակարեւոր. a. très important, d'une haute importance.
Ամենակարճ. a. le plus court, le plus bref.
Ամենակարող. V. **Ամենակար.**
Ամենակարօտ. a. très nécessiteux, très pauvre.
Ամենակեղծ. a. tout à fait faux, archifaux, fourbe.
Ամենակեր. a. omnivore, pamphage.
Ամենակերպ. a. omniforme.
Ամենակուլ. a. qui avale ou dévore tout, omnivore; — *քաղաքականութիւն*, politique d'absorption.
Ամենահասարակ. a. très commun, très ordinaire.
Ամենահարուստ. a. très riche, richard.
Ամենահաւատարիմ. a. très fidèle.
Ամենահեշտ. a. très facile, fort aisé, très agréable.
Ամենահզօր. V. **Ամենազօր.**
Ամենահին. a. très ancien, très vieux, archi-vieux, antique.
Ամենահրաշ. V. **Ամենահրաշափառ.**
Ամենահրաշափառ. a. très merveilleux, fort admirable, plein de miracles ou de prodiges.
Ամենահրապուրիչ. a. très attrayant.
Ամենաճշմարիտ. a. très vrai.
Ամենամաքուր. a. très propre, très pur.
Ամենամեծ. a. très grand, énorme, le plus grand, grandissime.
Ամենամեծար. a. très vénéré, très révérend, révérendissime.
Ամենամերձ. a. très près, tout près, le plus proche.
Ամենամօտ. V. **Ամենամերձ.**
Ամենայաղթ. a. vainqueur dans tous les combats, très victorieux, invincible; très grand, énorme.
Ամենայաջող. a très réussi, très prospère.

Digitized by Google

Ամենաջողակ. a. très habile.
Ամենայարմար. a. très propre, très à propos, très approprié; très harmonieux, plein d'harmonie.
Ամենայետին. a. le tout dernier, ultume, tout à fait le dernier.
Ամենայն. a. tout; s. tout, le tout; —*բանի պատրաստ ըլլալ*, être prêt à tout; —*սրտով*, avec plaisir, volontiers, de bon cœur.
Ամենայուզիչ. a. très émouvant, fort pathétique; —*տեսարան*, spectacle—.
Ամենայօժար. a. très disposé, plein d'envie, plein de bonne volonté; — *կերպով*, volontiers, de tout cœur.
Ամենանշանաւոր. a. très distingué, illustre.
Ամենանուազ. a. très peu, moindre.
Ամենանուաստ. a. très humble.
Ամենաոչինչ. a. très insignifiant, d'une nullité absolue.
Ամենաչար. a. très méchant, très mauvais; s. le diable.
Ամենաչնչին. V. **Ամենաոչինչ.**
Ամենաչքնաղ. a. très beau, le plus beau.
Ամենապայծառ. a. très brillant, très éclatant, splendide, magnifique.
Ամենապատիր. a. fort trompeur, très faux.
Ամենապատիւ. a. très honorable, très honoré, révérendissime.
Ամենապատշաճ. a. très ou fort convenable.
Ամենապատուութիւն. e. Révérence, Grandeur.
Ամենապատրաստ. a. tout prêt, tout disposé.
Ամենապարկեշտ. a. très modeste, très honnête.
Ամենապիղծ. a. tout à fait impur, exécrable.
Ամենապիտանի. a. très utile.

Ամենաջերմ. a. très chaud, très chaleureux.
Ամենառատ. a. très abondant; très généreux, fort libéral.
Ամենասէր. a. qui aime tout le monde; - *սիրտ*, cœur d'artichaut.
Ամենասխալ. a. très fautif, très faux, très erroné.
Ամենասուրբ. a. très saint; — *Կոյս*, la très Sainte-Vierge.
Ամենաստուածեան. a. panthéiste, panthéistique; s. panthéiste; — *աղանդ*, panthéisme.
Ամենաստուածութիւն. s. panthéisme.
Ամենասրբուհի. s. la très Sainte Vierge.
Ամենասփիւռ. a. répandu, diffus partout.
Ամենասքանչ. V. **Ամենասքանչելի.**
Ամենասքանչելի. a. merveilleux, excellent.
Ամենավաճառ. a. s. qui vend de tout, marchand de bric-à-brac; — *ք*, bric-à-brac.
Ամենավայելուչ. a. très convenable, très comme il faut.
Ամենավաստակ. a. très fatigué, très las, exténué, accablé de fatigue.
Ամենավատ. a. très mauvais, le pire.
Ամենավեհ. a. fort sublime.
Ամենավստահ. a. très sûr, très certain.
Ամենատարաբախտաբար. adv. fort malheureusement.
Ամենատարած. a. répandu partout, qui s'étend partout.
Ամենատգեղ. a. très vilain, très laid.
Ամենատգէտ. a. très ignorant, ignorantissime.
Ամենատեսակ. a. de toute sorte, de toute espèce, de tout genre, très varié.
Ամենատխուր. a. très triste.

Digitized by Google

Ամենարժան. a. très digne.
Ամենարուեստ. a. habile dans tous les arts, très habile.
Ամենափարթամ. a. très riche.
Ամենափափաքելի a. très désirable, fort souhaitable.
Ամենափոքր. a. très petit, le plus petit, minime, minuscule, imperceptible.
Ամենափրկիչ. a. sauveur de tout.
Ամենաքաղցր. a. très doux.
Ամենաքաջ. a. très brave, intrépide.
Ամենաերջանիկ. a. bienheureux, bien heureux, très heureux; — *կոյսն*, —*ն Մարիամ*, la bienheureuse Vierge Marie.
Ամենեւին. adv. nullement, aucunement, en aucune façon, d'aucune manière, du tout, point du tout, pas le moins du monde; *պատուիրեցին* — *չխօսիլ*, ils ont ordonné de ne point parler.
Ամենիշխան. a. maître de tout, chef suprême, maître absolu.
Ամենողորմ. V. **Ամենողորմած**.
Ամենողորմած. a. très miséricordieux.
Ամենուստ. adv. de tout côté, de tous les côtés, de toutes parts.
Ամենուրեք. adv. en tous lieux, partout; a. omniprésent.
Ամենօրեայ. a. de tous les jours, journalier, quotidien.
Ամերէ. s. zool. broquart.
Ամերիկաբնակ. a. qui habite l'Amérique.
Ամերիկական. a. américain.
Ամերիկահայ. a. arméno-américain.
Ամերիկահպատակ. s. sujet américain.
Ամերիկանուշ. V. **Ամերկանուշ**.
Ամերիկեան. a. américain
Ամերկանուշ. s. cacao.
Ամէն. adv. amen, ainsi soit-il; en vérité.

Ամէն. a. tout, tous, chaque; — *ամիս*, tous les mois, chaque mois; —*օր*, chaque jour, tous les jours; — *ի ժէր*,—*ժամ*, tout le temps, à chaque heure, continuellement; —*անգամ*, chaque fois; —*մարդ*, tout le monde, chacun, chaque personne, tout homme; — *մէկ*, chacun; —*բան*, tout, chaque chose; —*կերպով* de toutes les manières, de toute façon; en tout point, de tout point, tout à fait, totalement, entièrement, parfaitement.
Ամէնքն ալ. a. tous, toutes.
Ամիկ. s. zool. chevreau, biquet, cabri, cabril, bouquet.
Ամիս. s. mois; *ամէն*—, tous les mois; *մի քանի ամսէն*, au bout de quelques mois.
Ամիրայ. s. seigneur.
Ամիրայական. a. princier, seigneurial.
Ամիրապետ. s. calife.
Ամիրապետութիւն. s. califat.
Ամլանալ. vn. être ou devenir stérile, se stériliser.
Ամլորդի. s. fils d'une femme stérile; saint Jean-Baptiste.
Ամլութիւն. s. stérilité, infécondité, infertilité; méd. stérilité.
Ամմոնեղջիւր. s. moll. ammonite, corne d'ammon.
Ամոլ, **Ամոյք**. s. couple, paire d'animaux attelés ensemble, accouplement, attelage; pendant; fig. couple, paire; époux, compagnon, camarade, collègue; *արքայական* —, couple royal; *նորապսակ* —, les nouveaux mariés, le nouveau couple.
Ամոլակից. a. s. conjoint; pendant.
Ամոլաջիղ. s. nerf de la cuisse, nerf sciatique.
Ամոնեղջիւր. V. **Ամմոնեղջիւր**.
Ամորձանկ. s. path. varicocèle.

Digitized by Google

Ամորձատ. a. path. anorchide, châtré; s. castrat; — *մարդ*, castrat; — *մարդ կամ անասուն*, châtré; — *պահապան կանանց*, *ներքինի*, eunuque; — *աքաղաղ*, chapon; — *խոյ*, *ոչխար*, mouton; — *ցուլ*, *եզն*, bœuf; — *ձի*, *կռուած*, hongre. [didymite.

Ամորձատապ. s. méd. orchite,

Ամորձիք. spl. anat. testicules, génitoires.

Ամուլ. a. stérile, infertile, infécond, infructueux, improductif, aride, ingrat; fig. stérile, infécond; s. femme stérile.

Ամուսին. s. ε. époux, conjoint, mari; épouse, compagne.

Ամուսնաբար. adv. maritalement, conjugalement.

Ամուսնաթող. a. séparé de son conjoint; — *ըլլալ*, être séparé, se séparer.

Ամուսնաթողութիւն. s. séparation, séparation de corps.

Ամուսնալուծութիւն. s. divorce, dissolution du mariage.

Ամուսնալուծուիլ. vn. divorcer, faire divorce.

Ամուսնական. a. conjugal.

Ամուսնանալ. vn. se marier, s'épouser, prendre femme, contracter un mariage ; *վերստին՝ նորէն* —, se remarier. [riable.

Ամուսնանալի. a. nubile, ma-

Ամուսնացած. a. marié.

Ամուսնացնել. va. marier, donner en mariage, faire épouser.

Ամուսնացող. s. épouseur.

Ամուսնացու. a. nubile, en âge d'être marié.

Ամուսնաւոր. marié, mariée.

Ամուսնութիւն. s. mariage. épousailles, noces, noce; *ամուսնութեան հանդէս*, noces.

Ամուսնօրէն. V. **Ամուսնաբար.**

Ամուր. a. solide, fort, ferme, dur; — *բռնել*, tenir ferme.

Ամուրի. s. célibataire, garçon.

Ամուրիութիւն. s. célibat.

Ամոքել. va. adoucir, calmer, apaiser, pallier, lénifier, tempérer, mitiger. [liatif,

Ամոքիչ. a. lénitif, calmant, pal-

Ամչկոտ. a. timide, honteux, pudique, pudibond, honnête, modeste.

Ամչկոտութիւն. s. timidité, pudeur, honte, pudibonderie.

Ամչնալ. vn. avoir honte, être confus, être honteux, rougir,

Ամչցնող. a. qui fait honte.

Ամպ. s. nue, nuage, nuée.

Ամպաբեր. a. nubifère.

Ամպախիտ. a. nuageux.

Ամպակերպ. a. en forme de nuage, nébulé. [lo-stratus.

Ամպակոյտ. s. cumulus, cumu-

Ամպահալած. a. qui chasse les nuages, nubifuge.

Ամպաձեւ. V. **Ամպակերպ.**

Ամպամած. a. couvert ou chargé de nuages, nuageux, nébuleux.

Ամպային. a. de nuage, formé de nuages, nuageux.

Ամպայոյզք. s. nimbus.

Ամպանալ. vn. devenir nuage, se transformer en nuage.

Ամպանման. V. **Ամպատեսիլ.**

Ամպապատ. V. **Ամպամած.**

Ամպատեսիլ. a. semblable à un nuage, nuagé, nébulé, néphéloïde.

Ամպար. s. ambre gris.

Ամպարիս. V. **Ամբարիս.**

Ամպեայ. V. **Ամպեղէն.**

Ամպեղէն. a. de nuage, formé de nuages, nuageux.

Ամպիկ. s. petit nuage, nubécule, nuelle.

Ամպիոն. s. chaire, ambon, jubé.

Ամպհովանի. s. dais, ciel, baldaquin.

Digitized by Google

Ամպհովանոց. V. **Ամպհովանի**.
Ամպոտ. V. **Ամպամած**.
Ամպոտիլ. vn. se couvrir, se couvrir de nuages, s'assombrir.
Ամպրոպ. s. ouragan.
Ամպրոպային. a. tonnant, fulminant.
Ամպրոպայոյզ. a. qui agite les orages.
Ամառնային. a. estival, d'été.
Ամսագիր. V. **Ամսաթերթ**.
Ամսագլուխ. s. le premier jour du mois, néoménie.
Ամսաթերթ. s. feuille ou journal mensuel.
Ամսաթիւ. s. la date, le jour, le quantième du mois.
Ամսաթոշակ. s. gages du mois, mois, salaire, appointement, traitement.
Ամսական. a. d'un mois, mensuel; s. régles, menstrues; le mois, la paye d'un mois.
Ամսականաւոր. a. qui est au mois; — *պաշտօնեայ*, employé au mois.
Ամսահանդէս. s. revue mensuelle.
Ամսամուտ. V. **Ամսագլուխ**,
Ամսանոր. V. **Ամսագլուխ**.
Ամսավերջ. s. fin du mois.
Ամսավճար. s. paye d'un mois, le mois.
Ամսատետր. s. livre du mois.
Ամսացոյց. s. exposé mensuel.
Ամսացուցակ. s. tableau mensuel.
Ամսեայ. V. **Ամսօրեայ**.
Ամսօրեայ. a. mensuel, d'un mois.
Ամրաբերդ. s. château fort.
Ամրագործ. a. solidement fait, fortifié.
Ամրածածուկ. a. bien couvert, caché.
Ամրակազմ. a. d'une solide constitution, fortement constitué, solide.
Ամրակապ. V. **Ամրակառոյց**.
Ամրակառոյց. a. bâti ou construit solidement, fort.
Ամրակուռ. a. très solide, très dur, très résistant.
Ամրանալ. vn. se fortifier, se raffermir; se fortifier, se munir, se retrancher, se remparer; se réfugier, s'abriter.
Ամրաշէն. a. bâti ou construit solidement, fort; — *զօրք*, génie, soldats du génie.
Ամրաշինութիւն. s. génie (militaire).
Ամրապահ. V. **Ամրապահակ**.
Ամրապահակ. a. qui garde, qui conserve bien; bien gardé, bien conservé; s. châtelain, la garde d'une forteresse.
Ամրապէս. adv. fortement, solidement.
Ամրապինդ. a. solide, fort.
Ամրապնդել. va. affermir, raffermir; solidifier, fortifier, consolider, étayer, assujettir; fig. rassurer.
Ամրապնդութիւն. V. **Ամրապնդում**.
Ամրապնդում. s. solidité.
Ամրացնել. va. fortifier, renforcer, munir; raffermir, affermir, consolider, soutenir.
Ամրու. V. **Արմու**.
Ամրափակ. a. bien fermé, hermétiquement fermé.
Ամրափակել. va. fermer bien ou hermétiquement.
Ամրոց. s. fort, forteresse, château fort.
Ամրոցիկ. s. fortin, redoute.
Ամրութիւն. s. solidité, fermeté, consistance; fortification, retranchement.
Ամփիթատր, **Ամփիթատրոն**. s. amphithéâtre.
Ամփիթատրաձեւ. a. en ampithéâtre.
Ամփոփ. a. contracté, resserré, serré, réduit, restreint; — *կեանք*, vie retirée.
Ամփոփել. va. contracter, resserrer, restreindre, serrer, renfermer, circonscrire, concentrer.

Digitized by Google

Ամփոփուիլ. vn. se contenir, se renfermer, être renfermé ou contenu; se resserrer, se contracter, se serrer, se ramasser, se concentrer; se replier, se réfléchir.

Ամփոփում. s. restriction, contraction, assemblage, concentration.

Ամօթ. s. honte, confusion, vergogne; opprobre, déshonneur; —է, c'est honteux; *խօսքս* —, pardonnez-moi ou permettez-moi l'expression, sauf votre révérence.

Ամօթաբեր. a. qui cause la honte, honteux.

Ամօթալի. a. honteux; — *գործ*, turpitude, infanie.

Ամօթալից. a. honteux, dégradant; — *կերպով*, honteusement.

Ամօթահար. a. honteux, confus, confondu, penaud.

Ամօթապարտ. a. honni; honteux, confus. [sion, honte.

Ամօթապարտութիւն. s. confu-

Ամօթերես. a. qui a l'air honteux, confus.

Ամօթլեած. a. confus, honteux, timide, pudique. [timide.

Ամօթխած. a. pudique, honteux,

Ամօթխածութիւն. s. pudeur, pudicité, retenue, modestie, pudibonderie.

Ամօթով. adv. honteusement; a. confus, penaud.

Ա՜յ. interj. ho! holà! ô! hé toi! ah! ouf! aïe!

Այբբենարան. s. alphabet, abécé, abécédaire. [կան.

Այբենական. V. **Այբուբենա-**

Այբենարան. V. **Այբբենարան**.

Այբուբեն, **Այբուբէն**. s. alphabet.

Այբուբենական. a. alphabétique; — *ցանկ*, *կարգ*, table, ordre —.

Այբուբենք. spl. alphabet.

Այբուբենօրէն. adv. alphabétiquement, par ordre alphabétique.

Այգ. s. aube, le jour naissant, le point du jour, aurore, matin.

Այգազարթոյց. s. réveille-matin (pendule).

Այգազգեստ. s. matinée, vêtement d'intérieur de femme.

Այգազուարճ. V. **Այգածաղիկ**.

Այգածաղիկ. s. bot. belle-de-jour, liseron tricolore.

Այգանալ. vn. faire jour, luire, commencer à faire jour, poindre.

Այգանուագ. s. aubade.

Այգաստղ. s. étoile du berger, étoile matinière, Vénus, Lucifer.

Այգաւէտ. a. vignoble, qui abonde en vignes.

Այգեբան. s. viticulteur. [que.

Այգեբանական. a. ampélologi-

Այգեբանութիւն. s. ampélologie.

Այգեգործ. s. vigneron; vignier; a. viticole. [viticole.

Այգեգործական. a. de vigneron,

Այգեգործութիւն. s. viticulture, viniculture.

Այգեկթել. va. vendanger.

Այգեկիք. V. **Այգեկութք**.

Այգեկութ. a. vendangeur.

Այգեկութք. spl. vendanges.

Այգեմշակութիւն. V. **Այգեգործութիւն**. [sier.

Այգեպահ. s. garde-vigne, mes-

Այգեպան. V. **Այգեգործ**.

Այգեպանութիւն. V. **Այգեգործութիւն**.

Այգեպրաս. V. **Այգէպրաս**.

Այգեստան. s. vignoble, vigne.

Այգերգ. V. **Այգանուագ**.

Այգեւէտ. V. **Այգաւէտ**.

Այգեքաղ. V. **Այգեկութ**.

Այգէպրաս. s. bot. poireau sauvage. [page.

Այգի. s. vigne; vigne (plante), cé-

Այգորդ. V. **Այգեգործ**.

Digitized by Google

Այգուն. adv. au point du jour, des le matin.

Այգուց. adv. dès le point du jour, de bonne heure; s. matines.

Այդ. a. démonstr. ce, cet, cette; pron. démonstr. ce, cela, celui, celle, celui-là, celle-là.

Այդչափ. a. adv. tant, autant.

Այդպէս. adv. ainsi, de cette façon, de cette manière.

Այդպիսի. a. tel.

Այդրէնածին. a, indigène, aborigène, autochtone.

Այդքան. V. **Այդչափ.**

Այդօրինակ. a. de cette façon, de cette manière, tel.

Այեր. s. air, atmosphère.

Այժմ. adv. à présent, présentement, maintenant, actuellement. en ce moment, à l'heure qu'il est; *առ* —, pour le moment, pour l'heure, pour le présent , pour le quart d'heure; *մինչեւ ց*—, jusqu'à présent, jusqu'ici, jusqu'à ce jour.

Այժմեան. a. à présent, actuel, récent, moderne, d'aujourd'hui , d'à présent.

Այժմենութիւն. s. actualité.

Այժմէն. adv. dès à présent, dès ce moment, dès cette heure, d'ores et déjà. [թիւն.

Այժմէութիւն. V. **Այժմենու-**

Այժմիկ. V. **Այժմ.**

Այժմու. V. **Այժմեան:**

Այլ. a. autre, différent; *և — ն*, et cætera *—ընդ— ոյ*, pêle-mêle, confus, absurde. [tant.

Այլ. conj. mais, cependant, pour-

Այլաբանաբար. V. **Այլաբանօրէն.**

Այլաբանական. a. allégorique, parabolique. [légorisation.

Այլաբանականութիւն. s. al-

Այլաբանել. va. allégoriser, faire des allégories. [pologue, parabole.

Այլաբանութիւն. s. allégorie, a-

Այլաբանօրէն. adv. allégoriquement.

Այլաբոյժ. s. allopathe.

Այլաբուժական. a. allopathique.

Այլաբուժութիւն. s. méd. allopathie. [phale.

Այլագլուխ. s. zool. hétérocé-

Այլագունիլ. vn. se décolorer, changer de couleur, se déteindre, pâlir, blémir, s'altérer.

Այլագունութիւն. s. décoloration, pâleur; hétérobaphie.

Այլադաւան. a. qui a une autre profession de foi, un autre rite.

Այլադեն. V. **Այլադաւան.**

Այլադէմ. a. d'une autre figure, d'un autre visage. [férent.

Այլազան. a. divers, varié, dif-

Այլազանութիւն. s. variété, diversité.

Այլազանօրէն. adv. diversement, différemment, autrement.

Այլազգ. a. autre, différent; adv. autrement, d'une autre manière.

Այլազգի. s. étranger; a. étranger, différent; païen.

Այլազգուհի. sf. étrangère.

Այլաթերթ. a. bot. hétéropétale.

Այլածէս. a. d'un rit différent.

Այլածին. a. étranger, hétérogène. allogène.

Այլածնութիւն. s. hétérogénésie.

Այլակարծիք. a. d'opinion différente, d'un avis différent.

Այլակերպ. a. de forme différente, diversiforme; métamorphique, déguisé, travesti; bot. hétéroïde. hétéromorphe.

Այլակերպել. va. transformer, transfigurer, métamorphoser, déguiser, masquer, travestir; défigurer, altérer. [térer.

Այլակերպիլ. vn. changer, s'al-

Այլակերպութիւն. s. transfiguration, transformation, mé-

Digitized by Google

tamorphose, allomorphie; déguisement, travestissement; différence; — *Քրիստոսի*, la transfiguration de Jésus-Christ, V. **Պ.արդապատ.**

Այլադաւան. a. qui est d'une autre religion, hétérodoxe, dissident.

Այլադաւանութիւն. s. hétérodoxie.

Այլահաւատ. V. **Այլադաւան.**

Այլահնչիւն. a. qui a un son différent.

Այլահոլով. a. gram. hétéroclite.

Այլաձայն. a. sans accord, hétérophone.

Այլաձայնութիւն. s. hétérophonie.

Այլաձեւ. a. d'une autre forme, hétéromorphe.

Այլաձեւութիւն. s. déformation.

Այլաղանդ. a. d'uue autie secte, dissident.

Այլամերժ. a. exclusif.

Այլամերժութիւն. s. exclusivité.

Այլայլախառն. a. confus; hybride.

Այլայլակ. a. différent, divers, altéré, changé.

Այլայլել. va. altérer, changer, dénaturer; altérer, troubler.

Այլայլիլ. vn. s'altérer, changer; s'altérer, se troubler, s'émouvoir.

Այլայլիկ. V. **Այլայլակ.**

Այլայլիչ. s. altérateur.

Այլայլութիւն. s. altération, changement; altération, trouble, perturbation, alarme, émotion; différence.

Այլայլումն. V. **Այլայլութիւն.**

Այլանդակ. a. bizarre, étrange, extravagant, excentrique, hétéroclite, drôle, absurde, singulier, particulier, unique, baroque, lunatique, extraordinaire, fantaisiste, original; dénaturé, dégénéré, monstrueux.

Այլանդակաբար. adv. étrangement, absurdemcnt.

Այլանդակել. va. rendre bizarre ou absurde; dénaturér, altérer, dégénérer.

Այլանդակիլ. vn. devenir bizarre ou absurde; se dénaturer, se dégénérer.

Այլանդակութիւն. s. bizarrerie, étrangeté, absurdité, extravagance, excentricité, originalité; dégénération, monstruosité.

Այլանման. a. dissimilaire, dissemblable.

Այլանշան. a. dissigne.

Այլանուն. a. allonyme, hétéronyme.

Այլաչափ. a. arith. géom. incommensurable.

Այլաչափութիւն. a. arith. géom. incommensurabilité.

Այլաչեայ. a. vairon, véron.

Այլապէս. adv. autrement, différemment.

Այլապտուղ. a. bot. hétérocarpe, hétérocarpien.

Այլասացիկ. a. allégorique.

Այլասացութիւն. V. **Այլաբանութիւն.**

Այլասեռ. a. qui est d'une autre espèce, d'un autre sexe, hétérogène.

Այլասեր. a. bot. hétérogame; dégénéré.

Այլասերեալ. a. dégénéré .

Այլասերել. va. dégénérer, dénaturer.

Այլասերիլ. vn. dégénérer, s'abâtardir.

Այլասերութիւն. s. dégénération.

Այլասերում. s. dégénérescence.

Այլասէր. a. altruiste.

Այլասիրական. a. altruiste.

Այլասիրութիւն. s. altruisme.

Այլասպանութիւն. V. **Մարդասպանութիւն.**

Այլասնունդ. s. hétérotrophie; a. allotrophique.

Այլատարր. a. différent.

Այլատեսութիւն. s. berlue, hétéroscopie.

Այլատերեւ. a. bot. hétérophylle.

Digitized by Google

Այլատոհմիկ. V. **Այլացեղ**.
Այլացեղ. a. étranger, allophyle, allophylique.
Այլափոխ. a. transformé, changé; allégorique, métaphorique.
Այլափոխել. va. transformer, changer, modifier, diversifier, dénaturer, déformer, altérer; déguiser, travestir.
Այլափոխիլ. vn. changer; se transformer; se déguiser, se travestir.
Այլափոխիկ. a. métaphorique; — *յորջորջանք*, allégorique.
Այլափոխութիւն. s. transformation, changement, altération.
Այլ եւ. conj. mais encore.
Այլ եւ այլ. a. différent, divers; — *ք*, divers; variétés.
Այլ եւս. adv. conj. encore, outre cela; une autre fois, plus, davantage; — *չեմ ուզեր*, je ne veux plus.
Այլ ընդ այլոյ. V. **Այլ**.
Այլիգայք. spl. zool. hétérogynes.
Այլոտնանիք. spl. moll. hétéropodes, pœcilopodes.
Այլորձայ. a. bot. hétérandre.
Այլուստ. adv. d'ailleurs, d'autre part, d'un autre côté.
Այլուր. adv. ailleurs, autre part, dans un autre endroit.
Այլուրկայ. s. alibi.
Այլ սակայն. conj. mais cependant.
Այլօրինակ. a. différent; adv. différemment.
Այծ. sf. zool. chèvre, bique; cabre; — *վայրի*, V. **Խարբուզ**; *արու* —, V. **Քաղ**; — *ի ձագ*, V. **Ամիկ**, **Ալոջ**.
Այծամազ. s. poil de chèvre.
Այծամարդ. s. satyre, bouquin; orang, orang-outang.
Այծամորթ. s. peau de chèvre.
Այծային. a. chim. caprique.
Այծապպանիր. s. chabrillon, chabichou, chevrotin.
Այծառ. s. bot. peuplier noir.
Այծաս. s. chim. caprate.
Այծասիկ. s. mus. chevrie.
Այծասունկ. s. bot. satyrion.
Այծար. V. **Այծառ**.
Այծարած. s. chevrier; — *ուհի*, chevrière.
Այծարան. s. chèvrerie.
Այծեակ. s. camelotine.
Այծեամ. s. chevreuil; *արու* —, broquart, brocard; *էգ* —, V. **Այծեմնիկ**.
Այծեայ. a. de chèvre, chevru, caprin; s. poil de chèvre.
Այծեղէն. a. chevru.
Այծեղջիւր. s. astr. Capricorne; bot. égicère; — *եայք*, égicérées.
Այծեմազ. V. **Այծամազ**.
Այծեմնիկ. sf. zool. chevrette.
Այծեմորթ. V. **Այծամորթ**.
Այծեմուկ. s. zool. capromys, houtias.
Այծենագործ. s. chamoiseur.
Այծենագործութիւն. s. chamoisage.
Այծենի. a. de chèvre, caprin; de poil de chèvre; s. peau de chèvre, chevreau.
Այծերամակ. s. troupeau de chèvres.
Այծի. V. **Այծ**.
Այծիւղ. s. chim. capronoïle.
Այծիխոտ. s. bot. capraire.
Այծմորու. s. bot. galéga, rue de chèvre, lavarèse, faux indigo.
Այծոդային. a. chim. caprylique.
Այծոդաս. s. chim. caprylate.
Այծուկ. s. zool. chevreau.
Այծուղտ. s. zool. lama.
Այծպտուկ. s. bot. pis de chèvre blanc (raisin).
Այծտերեւի. s. bot. chèvrefeuille.
Այծտերեւուկ. V. **Այծտերեւի**.
Այծքաղ. s. zool. bouquetin, ibex.
Այն. a. dém. ce, cet, cette; pron. dém. celui, celle, celui-là, celle-là, le, la; *այս և* —, *աս ու ան*,

Digitized by Google

tel et tel;—*օր*, ce jour; *ց— օր*, jusqu'à ce jour.

Այն է. conj. c'est-à-dire.

Այն ինչ. adv. pendant, tandis que; récemment; à peine.

Այնու հանդերձ. adv. néanmoins, nonobstant, malgré cela.

Այնուհետեւ. conj. depuis, depuis lors. depuis ce temps-là.

Այնչափ. a. adv. tant, autant, si, aussi, tellement, à un tel point ou degré, à tel point; — ... *որչափ*, tant... autant; *որչափ մարդիկ— կարծիք*, autant de têtes, autant d'avis; vingt têtes, vingt.

Այնպէս. adv. ainsi, tellement, de cette façon, comme cela, tant, si; — *պատուական էր*. il était si ou tellement précieux; — *է*, c'est ainsi; — *որ*, tellement que, de façon que, si bien que, de sorte que, en sorte que; *սակայն և* —, *բայց և*—, pourtant, avec cela même, malgré tout cela; *այսպէս կամ*—, de façon ou d'autre, de manière ou d'autre.

Այնպիսի. a. tel, pareil.

Այնքան. V. **Այնչափ**.

Այո՛. adv. oui; si;—*կուզեմ*, oui, je veux; *չե՞ս ուզեր*. — *կ'ուզեմ*, ne veux-tu pas? si, je veux.

Այպանել. va. bafouer, railler, gausser, se moquer de, narguer, persifler; insulter.

Այպանող. s. moqueur, railleur, bafoueur, berneur, persifleur, gausseur.

Այպանում. s. dérision, moquerie, raillerie, persiflage.

Այս. a. dém. ce, cet, cette; pron. dém. ceci, celui, celle, celui-ci, celle-ci; — *է*, c'est, c'est-à-dire, savoir; — *և այն*, tel et tel; *առ* —, à cela, pour cela; à cette occasion.

Այս. s. souffle, vent; esprit, démon; sylphe.

Այսակիր. a. démoniaque, possédé, énergumène.

Այսահար. a. possédé du démon, démoniaque, énergumène.

Այսահարիլ. vn. être possédé du démon.

Այսահարութիւն. s. théol. possession, obsession.

Այս անուն. a. tel, un tel, un nommé.

Այսինչ. a. tel.

Այսինքն. conj. savoir, c'est-à-dire.

Այսոտ. V. **Այսահար**.

Այսու. adv. par là; — *ամենայնիւ*, malgré cela, néanmoins; — *հանդերձ*, avec cela.

Այսուհետեւ. adv. désormais, dorénavant, à l'avenir.

Այսչափ, a. adv. tant, autant; — *մարդիկ*, tant d'hommes.

Այսչափ. adv. ainsi, comme cela, de même, de cette façon, de cette manière, de cette sorte.

Այսպիսի. a. tel; adv. V. **Այսպէս**.

Այսքան. a. adv. tant.

Այսօր. adv. aujourd'hui; *մինչև ց* —, jusqu'aujourd'hui, jusqu'à ce jour, jusqu'à présent.

Այսօրեայ. a. d'aujourd'hui, du jour; — *թուական*, la date —; — *թուականաւ*, en date —.

Այսօրինակ. a. semblable; de cette façon.

Այտ. V. **Այտք**.

Այտակազմութիւն. s. anat. génoplastie, méloplastie.

Այտային. V. **Այտեղէն**.

Այտեղէն. a. anat. génal.

Այտոյց. s. méd. enflure, tumeur, tubercule; *պինդ* —, dureté.

Այտոսկր. s. anat. joue, os de la joue.

Այտում. s. méd. enflure, fluxion, tuméfaction, gonflement; bouton, pustule, tumeur, intumescence, tubercule.

Digitized by Google

Այտուցաբանութիւն. s. path. oncologie.
Այտուցախտ. s. méd. tuberculose, maladie tuberculeuse.
Այտուցախտութիւն. s. méd. tuberculose.
Այտուցիկ. a. variqueux.
Այտք. s. joue.
Այր. s. homme; mari, époux; — *մարդ*, homme, mâle.
Այր. s. antre. grotte, caverne.
Այրաբար. adv. en homme, comme un homme, virilement, valeureusement. [mari.
Այրաբող. a. séparée de son-
Այրած. a. brûlé, calciné, — *արջասպ*, colcotar; — *ծաղիկ՝ պղինձ*, antimoine.
Այրածք. s. brûlure.
Այրական. a. d'homme, viril, mâle; marital.
Այրակին. V. **Առուէգ.**
Այրապէս. V. **Այրաբար.**
Այրասիրտ. a. doué d'un cœur viril, brave.
Այրացաւեր. a. brûlé et dévasté; — *ընել*, brûler et dévaster, détruire, saccager.
Այրել. va. brûler.
Այրելի. a. combustible; brûlant; s. combustible.
Այրեծաղիկ. s. bot. scabieuse, fleur de veuve.
Այրեցած. s. brûlure; a. brûlé; — ou — *գօտի* V. **Այրեցեալ գօտի.**
Այրեցեալ. a. brûlé, torride, aduste; — *գօտի*, zone torride.
Այրեցող. a. brûlant, caustique.
Այրեցուած. s. brûlure.
Այրընտիր. a. brave, vaillant; s. des hommes d'élite. [d'élite.
Այրընտիրք. spl. ablectes, troupes
Այրի. a. s. veuf, veuve.
Այրիանալ. vn. devenir veuf ou veuve.

Այրիլ. vn. brûler, être brûlé, se brûler.
Այրիութիւն. s. veuvage, viduité.
Այրիչ. a. qui brûle, brûlant, brûleur, caustique, ardent.
Այրմարդ. V. **Էրիկմարդ.**
Այրող. V. **Այրիչ.**
Այրութիւն. s. âge viril, virilité, air mâle.
Այրուձի. s. cavalerie.
Այրում. s. brûlement, combustion, ignition, ustion; méd. adustion; cuisson. [legmon.
Այրուցք. s. brûlure; path. py-
Այց. s. visite.
Այցագին. s. honoraires, prix de visite.
Այցատոմս. V. **Այցետոմս.**
Այցաքարտ. V. **Այցետոմս.**
Այցեգին. V. **Այցագին.**
Այցել. va. visiter; inspecter.
Այցելաբար. adv. en visite.
Այցելագին. V. **Այցագին.**
Այցելարար. V. **Այցելու.**
Այցելել. V. **Այցել.**
Այցելու. s. visiteur; inspecteur.
Այցելութիւն. s. visite; inspection, surveillance, examen; —, *տօն այցելութեան Ս. Կուսին*, Visitation, fête de la Visitation.
Այցելուհի. sf. visiteuse.
Այցետոմս. s. carte de visite, carte.
Այցեքարտ. V. **Այցետոմս.**
Այցող. s. visiteur.
Ան. pop. de **Այն.**
Ան —, Տ— préfixe négatif: a—, dé—, dés—, dis—, in—, etc.
Անագ. s. étain, étamure; tain.
Անագագործ. s. potier d'étain.
Անագազօծ. a. étamé.
Անագազօծել. va. étamer; *վերստին* —, rétamer.
Անագազօծում. V. **Անագում.**
Անագախառն. a. stanneux.
Անագային. a. chim. stannique.

Digitized by Google

Անագան. a. tardif; adv. tard, sur le tard, tardivement; s. le soir. [rain.

Անագապղինձ. s. bronze; ai-

Անագեայ. a. d'étain.

Անագել. va. étamer; *նորէն* —, rétamer.

Անագի. V. **Ագաս.**

Անագիչ. s. étameur.

Անագորոյն. a. cruel, impitoyable, inhumain, féroce, barbare, atroce.

Անագորոյնութիւն. s. cruauté, inhumanité, férocité, barbarie, atrocité.

Անագում. s. étamage.

Անազդակ. a. inactif.

Անազդական. a. inefficace.

Անազդելի. a. insensible, imperceptible.

Անազդեցիկ. a. qui est sans influence, anodin, inefficace.

Անազնիւ. a. bas, vil, déloyal.

Անազնուութիւն. s. bassesse, vilenie.

Անաթեմայ. s. anathème.

Անաթոռ. a. sans siège, in partibus. [insipide, fade.

Անալի. a. qui n'est pas salé,

Անախորժ. a. désagréable, déplaisant, contrariant; disgracieux, laid.

Անախորժակութիւն. s. inappétence, anorexie, apositie.

Անախորժելի. V. **Անախորժ.**

Անախորժութիւն. s. désagrément, déplaisance.

Անակնկալ. a. inattendu, inespéré, inopiné, imprévu; s. imprévu, surprise. [prise.

Անակնկալիք. s. imprévu, sur-

Անակնունելի. V. **Անակնկալ.**

Անաղարտ. a. non dénigré, intact, inaltérable.

Անաղխ. a. sans bagage; sans cargaison, à vide.

Անաղմուկ. a. sans alarme, sans bruit.

Անաղտ. a. sans souillure, sans tache, net; fig. pur, chaste, immaculé, vierge.

Անամաչ. V. **Անամօթ.**

Անամուսին. a. non marié, célibataire.

Անամպ. a. sans nuage, serein.

Անամօթ. a. qui n'a point de honte, déhonté, éhonté, dévergondé, impudent, impudique, effronté.

Անամօթաբար. adv. sans honte, impudemment, effrontément.

Անամօթութիւն. s. impudence, impudeur, dévergondage, effronterie.

Անայլայլ. a. inaltérable, invariable, immuable.

Անայլայլելի. V. **Անայլայլ.**

Անայր. a. sans marie, non mariée, célibataire, fille, demoiselle.

Անայրելի. a. incombustible.

Անայց, Անայցելու. a. non fréquenté, abandonné.

Անանաս, s. bot. ananas.

Անանիկ. V. **Այնպէս.**

Անանձնասէր. qui n'est pas égoïste, dévoué. [voûment.

Անանձնասիրութիւն. s. dé-

Անանձնաւոր. a. impersonnel, incorporel. [personnellement.

Անանձնաւորաբար. adv. im-

Անանձնաւորութիւն. s. impersonnalité.

Անանձնգով. a. modeste.

Անանձնգովութիւն. s. modestie.

Անանձրեւ. a. sans pluie; — *երկինք*, ciel d'airain.

Անանուանելի. a. indéfinissable, innommable.

Անանուխ. s. bot. menthe; *սարի* —, menthe sauvage; *ջրի* —, menthe aquatique; *վայրի* — V. **Դաղձ.**

Digitized by Google

Անանուն. a. innommé, innominé, anonyme; sans nom, inconnu, obscur; — *ընկերութիւն*, société anonyme. [anonymie.
Անանունութիւն. s. anonymat,
Անանջատ. a. inséparable.
Անանջատաբար. adv. inséparablement.
Անանջատելի. V. **Անանջատ.**
Անանջրպետ. a. qui n'est pas espacé, inséparable.
Անանց. a. sans fin, éternel, immortel, impérissable; sans passage, impraticable, infranchissable. [pas, éternel.
Անանցաւոր. a. qui ne passe
Անանցորդ. a. sans passagers, sans passants.
Անաշխատ. a. infatigable, sans fatigue, sans peine, aisé; adv. sans fatigue, sans peine.
Անաշխատասէր. a. paresseux, fainéant. [resse, fainéantise.
Անաշխատասիրութիւն. s. pa-
Անաշխար. a. sans douleur, sans lamentation.
Անաշխարհիկ. a. étranger; expatrié, dépaysé.
Անաչառ. a. impartial, désintéressé, sévère, strict, rigide.
Անաչառաբար. adv. impartialement.
Անաչառութիւն. s. impartialité, sévérité, rigidité.
Անապագայ. a. sans avenir.
Անապակ. a. pur, sans mélange; s. vin pur. [incorrompu, vierge.
Անապական. a. incorruptible,
Անապականութիւն. s. incorruptibilité, incorruption, intégrité.
Անապահարկ. a. non affranchi.
Անապահարկութիւն. s. non affranchissement.
Անապահով. a. incertain, non assuré, qui n'est pas en sûreté, qui manque de sécurité.
Անապահովութիւն. s. manque de sûreté, d'assurance, incertitude, insécurité.
Անապաշաւ. a. incontrit, impénitent, irrepentant, inconvertible; adv. sans faire pénitence, sans repentir.
Անապաշխարութիւն. s. impénitence, irrepentance.
Անապաստան. a. sans asile, abandonné.
Անապատ. s. désert, solitude, ermitage; a. désert, inhabité.
Անապատական. a. solitaire; s. ermite, anachorète.
Անապատականութիւն. s. vie d'anachorète, vie érémétique.
Անապատակեաց. a. qui vit dans le désert; s. ermite, anachorète.
Անապատասուն. a. nomade.
Անապատաւոր. V. **Անապատական.**
Անապատութիւն. s. solitude, isolement, abandon.
Անապացոյց. a. sans preuve.
Անապաւէն. a. sans protection, délaissé. [*նաւ*, bateau —.
Անառագաստ. a. sans voile; —
Անառակ. a. prodigue, libertin, débauché, déréglé, dissolu, abandonné.
Անառակաբար. adv. en débauché, dissolûment.
Անառականալ. } vn. mener une
Անառակիլ. } vie déréglée, se débaucher.
Անառակորդի. s. coquin, polisson.
Անառակութիւն. s. vie déréglée, débauche, libertinage, prodigalité, dissolution, incontinence, abandonement, inconduite, dérèglement. [chef.
Անառաջնորդ. a. sans guide, sans
Անառարկելի. a. irréprochable, inattaquable.

Digitized by Google

Անառիկ. a. inprenable, insaisissable, inexpugnable.
Անառնելի. a. infaisable.
Անառողջ. a. malsain, insalubre.
Անառողջութիւն.s. insalubrité.
Անասելի. a. indicible, inexprimable, inexplicable.
Անասնաբան. etc. V. **Կենդանաբան**, etc.
Անասնաբար. adv. brutalement, bêtement, bestialement.
Անասնաբարոյ. a. brutal, bête, grossier.
Անասնաբոյժ. s. vétérinaire.
Անասնաբոյծ. a. qui nourrit ou élève du bétail; s. éleveur, éleveur de bestiaux, nourrisseur.
Անասնաբուժական. a. zoothérapique, zooiatrique, vétérinaire.
Անասնաբուժութիւն.s. art vétérinaire, zoothérapie, zooiatrie.
Անասնաբուծութիւն.s.élevage, zoothechnie.
Անասնագողութիւն.s. abigéat.
Անասնագրութիւն. s. zoographie.
Անասնախտութիւն.s. épizootie.
Անասնական. a. brutal, bestial, animal. [té.
Անասնականութիւն.s. bestiali-
Անասնահատութիւն. s. zootomie.
Անասնամարտ.s. pancarpe, combat d'animaux.
Անասնամիտ. s. brute, bêta, animal, abruti.
Անասնանալ. vn. s'abrutir.
Անասնապահ.s. éleveur de bestiaux.
Անասնապահութիւն.s.élevage de bestiaux. [**պաշտ**.
Անասնապաշտ. V. **Կենդանա-**
Անասնատուն. s. ménagerie.
Անասնարար. a. abrutissant.
Անասնացնել. va. abrutir.
Անասնացուցակ. s. faune.

Անասնացուցիչ. a. abrutissant.
Անասնիկ. s. animalcule, petite bête, petit animal, bestiole, bestion.
Անասնոց. V. **Անասնատուն**.
Անասնութիւն. s. brutalité, abrutissement, animalité.
Անասուն. s. animal, bête, bétail; a. bête, brute, bêta, irraisonnable, insensé.
Անաստիճան. a. sans grade.
Անաստղ. a. sans étoile.
Անաստուած. s. athée;a. athée, athéistique;pervers,sans foi ni loi.
Անաստուածական. a. athée, athéistique.
Անաստուածութիւն.s.athéisme.
Անաստուածապաշտութիւն. s. idolâtrie.
Անատակ. a. incapable, inhabile. maladroit, impropre à.
Անատամ. s. a. édenté, anodonte.
Անատամունք. spl. les édentés.
Անարատ.a.immaculé,sans tache, pur, intact. [purement.
Անարատաբար. adv. sans tache,
Անարատութիւն. s. pureté.
Անարբուն. a. impubère, non nubile. [fance.
Անարբունութիւն. s.impuberté, en-
Անարգ. a. vil, abject, bas, méprisable, ignoble, déshonoré, indigne; — *կերպով*, V. **Անարգաբար**.
Անարգաբար. adv. ignominieusement, sans honneur, vilement, bassement, honteusement, indignement.
Անարգադրամ. s. billon, potin.
Անարգական. a. méprisant, dédaigneux,insultant, insolent, déshonorant.
Անարգամեծար. a. bienveillant.
Անարգամեծարութիւն.s. bienveillance.
Անարգանալ. vn. s'avilir, être

Digitized by Google

déshonoré, s'humilier, s'abaisser, se dégrader.
Անարգանք. s. déshonneur, ignominie, affront, mépris.
Անարգասաւոր. a. infertile, infécond, infructueux, stérile.
Անարգասաւորութիւն. s. infertilité, infécondité, stérilité, effritement.
Անարգել. a. sans obstacle, libre; adv. librement, sans obstacle, couramment.
Անարգել. va. déshonorer, mépriser, dédaigner, vilipender, dépriser, avilir.
Անարգիչ. } a. déshonorant, a-
Անարգու. } vilissant, méprisant, dédaigneux.
Անարգութիւն. s. déshonneur, avillissement, ignominie, vileté, abjection, humiliation, dégradation.
Անարգօրէն. V. **Անարգաբար.**
Անարդ. a. sans ornement, brut, difforme. [chant.
Անարդար. a. injuste, inique, mé-
Անարդարամիտ. a. injuste.
Անարդարամտութիւն. s. injustice.
Անարդարանալի. a. injustifiable.
Անարդարապէս. adv. injustement. [quité.
Անարդարութիւն. s. injustice, ini-
Անարդիւն. a. infructueux, inefficace, inutile; sans mérite; — *կերպով*. V. **Անարդիւնաբար.**
Անարդիւնաբար. adv. inefficacement, infructueusement.
Անարդիւնաբեր. a. improductif.
Անարդիւնաբերութիւն. s. improductivité. [նաբար.
Անարդիւնապէս. V. **Անարդիւ-**
Անարդուզարդ. a. négligé.
Անարեւ. a. sans soleil, obscur; ombragé.
Անարժան. a. indigne; illicite; —*կերպով*. V. **Անարժանաբար**; — *համարել*, dédaigner, ne pas juger digne, regarder comme indigne; — *ըլլալ*, se rendre indigne, démériter.
Անարժանաբար. } adv. indigne-
Անարժանապէս. } ment, d'une manière indigne.
Անարժանաւոր. V. **Անարժան.**
Անարժանաւորութիւն. } s. in-
Անարժանութիւն. } dignité; — *ք*. indignement.
Անարժէք. a. sans valeur.
Անարիական. a. anaryien.
Անարիւն. a. anémique.
Անարիւնութիւն. s. anémie.
Անարծաթ. a. pauvre; gratuit.
Անարձագանգ. a. sans écho.
Անարմատ. a. sans racine, arhize, arrhize.
Անարշալոյս. a. sans aurore.
Անարուեստ. a. sans art, inhabile; sans art, simple, naturel; rustique, grossier.
Անարուեստական. a. non artistique, grossier rustique.
Անարուեստութիւն. s. atechnie. impéritie. [tif.
Անարտադրական. a. improduc-
Անարտայայտ. a. inexpressif.
Անարտասուք. a. sans larmes; — *աչք*, œil sec.
Անարտեւան. V. **Կոպաս.**
Անարօտ. a. sans pâturage.
Անարօր. a. non labouré, indéfriché, sans culture, inculte.
Անաւագ. a. faible, débile, impuissant, frêle, délicat; humble, bas. [miné, incomplet.
Անաւարտ. a. inachevé, non ter-
Անբաժակ. a. bot. acalical, incalicé.
Անբաժակաւոր. a. bot. acalicin.
Անբաժան. a. inséparable, indivis, indivisible; méd. achoriste.
Անբաժանաբար. adv. insépa-

Digitized by Google

rablement, indivisément, par indivis.

Անբաժանականութիւն. s. indivisibilité, indivision, inséparabilité, impartibilité.

Անբաժանելի. a. indivisible, inséparable, indivis, impartageable; théol. individue; — *կերպով* V. **Անբաժանաբար.**

Անբաժանութիւն. s. inséparabilité, indivisibilité, indivision.

Անբաժին. a. inséparable, inhérent, insécable, indivis; privé de sa part.

Անբախտ. a. infortuné, malheureux, qui n'a pas de chance ou pas de veine.

Անբախտութիւն. s. infortune, malheur.

Անբաղադրեալ. a. incomposé, simple.

Անբաղադրելի. a. simple.

Անբաղդ, etc V. **Անբախտ**, etc.

Անբաղդատ. } V. **Անհամե-**
Անբաղդատելի. } **մատ.**

Անբաղձալի. a. non désirable, non souhaitable, fâcheux.

Անբան. a. privé de raison, brute, irraisonnable; privé de la parole; s. bête brute, bête, animal.

Անբանաբար. adv. bêtement.

Անբանական. a. brutal, irraisonnable, animal.

Անբանանալ. vn. s'abrutir, devenir comme une bête brute; devenir stupide, bête, s'abêtir, se crétiniser.

Անբանացնել. va. abrutir, hébéter, rendre stupide ou bête, abêtir, brutifier, crétiniser.

Անբանացուցիչ. a. abrutissant.

Անբանաւոր. a. irraisonnable, irrationnel, déraisonnable, brute.

Անբանութիւն. a. abrutissement, brutalité.

Անբաշխելի. a. impartible, impartageable.

Անբասիր. } a. irréprochable,
Անբասրելի. } irrépréhensible.

Անբարբառ. a. qui ne parle pas, muet.

Անբարեբեր. V. **Անբեր.**

Անբարեխառն. a. intempéré.

Անբարեխառնութիւն. s. intempérie; intempérance.

Անբարեխիղճ. a. sans conscience, inconsciencieux.

Անբարեխղճօրէն. adv. inconsciencieusement.

Անբարեկարգ. a. en désordre, désordonné.

Անբարեկիրթ. a. mal élevé, incivil, impoli, discourtois.

Անբարեկրթութիւն. s. mauvaise éducation, incivilité, manque de courtoisie, impolitesse.

Անբարոյական. a. immoral; — *գրականութիւն*, littérature immorale ou malsaine, littérature pornographique.

Անբարոյականանալ. vn. s'immoraliser, devenir immoral.

Անբարոյականացում. s. immoralisation.

Անբարոյականացնել. va. immoraliser.

Անբարոյականացուցիչ. a. immoralisateur, immoralisant.

Անբարոյականութիւն. s. immoralité.

Անբարոյապէս. adv. immoralement.

Անբացայայտ. a. non évident, obscur, inexpliqué.

Անբացատրելի. a. inexplicable, inexprimable, indéfinissable.

Անբաւ. infini, innombrable, immense, excessif; impossible.

Անբաւաբաշխ. a. math. infinitésimal.

Անբաւածաւալ. a. très étendu, immense.

Անբաւական. a. insuffisant, incapable, inhabile.

Անբաւականանալ. vn. être insuffisant.

Digitized by Google

Անբաւականապէս. adv. insuffisamment.
Անբաւականութիւն. s. insuffisance, incapacité,inhabilité, inhabileté, inaptitude.
Անբաւելի. V. **Անբաւական.**
Անբեղմնաւոր. } a. improductif,
Անբեղուն. } infructueux, infertile, stérile, infécond.
Անբեր. a. infructueux, stérile, infertile, improductif, improduit, aride, pauvre, ingrat.
Անբերան. s. bot. zool. astome.
Անբերութիւն. s. infécondité, infertilité, stérilité.
Անբերրի. V. **Անբեր.**
Անբերրիութիւն. s. infertilité, infécondité, stérilité, aridité.
Անբժշկելի. a. inguérissable, incurable, irrémédiable.
Անբժշկութիւն. s. incurabilité.
Անբիծ, etc. V. **Ամբիծ**, etc.
Անբիւրեղ. a. sans cristaux, non cristallisé.
Անբիւրեղական. a. incristallisable.
Անբլբակ. V. **Անպարակ.** [désert.
Անբնակ. a. inhabité, déshabité,
Անբնական. a. qui n'est pas naturel, contraire à la nature; artificiel, faux, factice.
Անբնակելի. a. inhabitable.
Անբնիկ. a, étranger; abusif.
Անբողկուկ. a. s. zool. acère.
Անբողոք. a. sans protestation.
Անբոյժ. V. **Անբժշկելի.**
Անբոյս. a. sans végétation.
Անբոյր. a. sans odeur, sans parfum; bot. amyride.
Անբովանդակ. a. infini, immense; incompréhensible, inconcevable.
Անբովանդակութիւն. s. infinité, immensité.
Անբոց. a. sans flamme; aphlogistique.
Անբոցակէզ. a. aphlogistique.
Անբութ. a. sans accent grave.

Անբուժելի. V. **Անբժշկելի.**
Անբուժութիւն. V. **Անբժշկութիւն.**
Անբռնաբարելի. a. inviolable, sacré.
Անբռնաբարելիութիւն. s. inviolabilité.
Անբռնադատելի. a. incoercible.
Անբռնազբօս. a. non forcé, naturel.
Անգաղափար. a. sans idée.
Անգաղափարական. a. non idéaliste .
Անգաղափարականութիւն. s. manque d'idéalisme.
Անգաղափարային. a. non idéal.
Անգաղտնապահ. a. indiscret.
Անգաղտնապահութիւն. s. indiscrétion.
Անգամ. adv. fois; *այս* —, cette —, pour cette —; *այլ* —, une autre—; *առաջին* —, la prmière —; *մի—ընդ միշտ*, une fois pour toutes;—*մին ալ*, encore une fois.
Անգամ. conj. même, aussi.
Անգայս. a. clair, peu serré, peu dense; raréfié. rare; fluet, grêle; s. pyrrhique.
Անգայսանալ. vn. se raréfier.
Անգայսանալի. a. raréfiable.
Անգայսաչափ. s. manomètre.
Անգայսացում. s. raréfaction.
Անգայսացնել. va. raréfier.
Անգայսացուցիչ. s. raréfiant, raréfactif.
Անգայսութիւն. s. raréfaction, rareté.
Անգանգատ. a. sans plainte.
Անգանձելի. a. insolvable.
Անգար. s. path. migraine, hémicranie.
Անգեղ. s. anse, oreille.
Անգեղ. a. laid.
Անգեղեցկութիւն. s. laideur.
Անգերազանցելի. a. qu'on ne peut dépasser ou surpasser.
Անգէտ. a. ignorant, inconscient; ignoré, inconnu; *յանգէտս*, adv.

Digitized by Google

par ignorance, à l'insu, inconsciemment, sans le savoir;— *ձեւացնել*, faire l'ignorant.
Անգթաբար. } adv. sans pitié,
Անգթօրէն. } sans miséricorde, cruellement, impitoyablement.
Անգթութիւն. s. cruauté; félonie; *անգթութեամբ*, cruellement.
Անգժաս, Անգուժաս. s. assa ou asa fœtida.
Անգիծ. a. sans rayure, sans raie.
Անգին. a. sans prix, précieux, inestimable, inappréciable.
Անգիտաբար. adv. ignoramment, sans savoir, par ignorance.
Անգիտակ. a. ignorant, illettré, sans instruction. [cisme.
Անգիտականութիւն. s. agnosti-
Անգիտակից. a. inconscient.
Անգիտակցաբար. } adv. incons-
Անգիտակցապէս. } ciemment, à son insu, sans le savoir.
Անգիտակցական. a. inconscient.
Անգիտակցութիւն. s. inconscience. [ցաբար.
Անգիտակցօրէն. V. **Անգիտակ-**
Անգիտանալ. vn. ignorer, ne pas savoir, méconnaître.
Անգիտնական. a. non scientifique.
Անգիտութիւն. s. ignorance, insu; incertitude; *անգիտութեամբ*, par ignorance, sans savoir.
Անգիր. a. non écrit, inécrit, sans écrit, verbal; ignorant, illettré.
Անգիտօրէն. V. **Անգիտաբար.**
Անգիւտ. a. introuvable, rare, précieux. [gyptien.
Անգլեւեգիպտական. a. anglo-é-
Անգլեւ հայկական. a. anglo-arménien.
Անգլեւսաքսոն. a. anglo-saxon.
Անգլիաբանութիւն. s. anglicisme.
Անգլիաբնակ. a. habitant l'Angleterre.
Անգլիագէտ. s. anglicisant.

Անգլիկան. a. anglican; anglais, britannique. [nisme.
Անգլիկանութիւն. s. anglica-
Անգլիահայ. s. Arménien d'Angleterre; a. anglais-arménien.
Անգլիամոլ. a. anglomane.
Անգլիամոլութիւն. s. anglomanie.
Անգլիասէր. a. anglophile.
Անգլիասիրութիւն. s. anglophilie.
Անգլիացի. s. anglais.
Անգլիատեաց. a. anglophobe.
Անգլիատեցութիւն. a. anglophobie.
Անգլիարէն. } adv. en anglais;
Անգլիերէն. } s. l'anglais, la langue anglaise; a. anglais.
Անգլխութիւն. s. anarchie.
Անգլուխ. a. sans tête, acéphale; sans chef, anarchique.
Անգլուհի. sf. Anglaise.
Անգղ. s. ornith. vautour; —*ամերիկեան*, urubu; anse, oreille.
Անգղիա. etc. V. **Անգլիա**, etc.
Անգմբեթ. a. sans coupole.
Անգնալի. } a. impraticable, im-
Անգնաց. } pénétrable.
Անգնահատելի. a. inestimable, inappréciable.
Անգոհ. a. mécontent.
Անգոհացուցիչ. a. qui ne peut contenter ou satisfaire.
Անգոյ. a. fictif, nul, idéal, inexistant, imaginaire.
Անգոյն. a. sans couleur, incolore, achrome, achromique.
Անգոյութիւն. s. néant, défaut, manque, inexistence.
Անգոսնել. va. mépriser, dédaigner; insulter; *զիրար* —, se mépriser l'un l'autre.
Անգոսնելի. a. méprisable, dédaignable. [dain.
Անգոսնութիւն. s. mépris, dé-
Անգովելի. a. blâmable.

Digitized by Google

Անգործ. a. inactif, désœuvré, inoccupé, oisif; inerte, inefficace; non travaillé, brut, inculte ; — *մետաքս*, soie grège.
Անգործադրելի. a. impraticable, inapplicable, inexécutable.
Անգործադրելիութիւն. s. inexécution, impraticabilité, inapplicabilité.
Անգործածական. / **Անգործածելի.** a. inutilisable, inusité
Անգործածութիւն. s. non usage.
Անգործարան. / **Անգործարանական.** / **Անգործարանաւոր.** / **Անգործիական.** a. inorganique.
Անգործնական. a. qui n'est pas pratique; impraticable.
Անգործութիւն. s. inaction, désœuvrement, inactivité, inoccupation, oisiveté, inertie; inculture.
Անգործունեայ. a. inactif, inerte, inoccupé, désœuvré.
Անգործունէութիւն. s. inactivité, inertie.
Անգործօն. a. inactif.
Անգորով. a. dur, impitoyable.
Անգութ. a. impitoyable, cruel, inhumain, insensible; félon.
Անգուժաս. V. **Անգժաս.**
Անգունատեսութիւն. s. méd. achromatopsie.
Անգունաւորութիւն. s. opt. achromatisme.
Անգունութիւն. s. path. achromie, achromasie.
Անգտանելի. a. introuvable.
Անգրագէտ. a. illettré, ignorant, ignare.
Անգրաւելի. a. insaisissable.
Անգօտի. a. sans ceinture.
Անդ. s. champ, sol, terrain.
Անդ. adv. là, là-bas, y.
Անդադար. / **Անդադրում.** a. continuel, incessant, perpétuel, assidu; adv. sans cesse, sans relâche, toujours, à tous moments, à chaque instant, continuellement, incessamment; *անդադրում* —, jour et nuit.
Անդալար. a. sans verdure, sec.
Անդանել. vn. penser, méditer, réfléchir, songer.
Անդամ. s. membre; terme; *անդամ անդամ*, membre par membre, en morceaux.
Անդամաբան. s. anatomiste.
Անդամաբանական. a. anatomique.
Անդամաբանութիւն. s. anatomie.
Անդամաբանօրէն. adv. anatomiquement.
Անդամաբեկ. a. infirme, impotent, estropié.
Անդամագէտ, etc. V. **Անդամաբան,** etc.
Անդամազօսութիւն. s. path. ankylose.
Անդամազնին, etc. V. **Անդամաբան,** etc.
Անդամազննել. va. anatomiser.
Անդամազննիչ. s. anatomiste.
Անդամալոյծ. a. s. paralytique. paralysé, perclus.
Անդամալուծել. va. paralyser, frapper de paralysie, disloquer.
Անդամալուծիլ. vn. se paralyser.
Անդամալուծութիւն. s. méd. paralysie.
Անդամախեղ. a. estropié.
Անդամախեղութիւն. s. estropiement.
Անդամակից. s. collègue.
Անդամակցել. va. agréger.
Անդամակցիլ. vn. devenir membre, s'agréger, s'associer.
Անդամակցութիւն. s. agrégation.
Անդամահատ. a. amputé; s. disséqueur, dissecteur.
Անդամահատել. va. amputer.
Անդամահատութիւն. s. amputation d'un membre, acrotériasme.

Digitized by Google

Անդամահերձ. s. prosecteur.
Անդամահերձել. va. disséquer, anatomiser. [tion.
Անդամահերձութիւն. s. dissec-
Անդամավճար. s. cotisation.
Անդամատել. va. démembrer; disséquer; scander.
Անդամատութիւն. s. dissection; démembrement; scansion.
Անդամացու. s. futur membre.
Անդամնաւորիլ. vn. avoir les membres formés, se former.
Անդամութիւն. s. agrégation, incorporation. [étaire.
Անդամուհի sf. membre. soci-
Անդամցու. V. **Անդամացու**.
Անդամք. spl. membrure.
Անդանդաղ. a. rapide, prompt, leste, vite, diligent, empressé; adv. promptement, avec diligence.
Անդանդաղութիւն. s. diligence, promptitude, empressement.
Անդանօր. V. **Անդ** adv.
Անդաշն. a. sans contrat; sans accord, en désaccord. [penteur.
Անդաչափ. s. agromètre, ar-
Անդաչափել. va. arpenter.
Անդաչափութիւն. s. agrométrie, arpentage. [messier.
Անդապահ. s. garde-champêtre,
Անդառնալի. V. **Անդարձ**; — *կերպով*, V. **Անդառնալիօրէն**.
Անդառնալիօրէն. adv. irrévocablement.
Անդաստան. s. champ, campagne; bénédiction des champs, Rogations.
Անդաստանօրհնէք. s. Rogations, bénédiction de champs.
Անդաստիարակ. a. sans éducation, non éduqué.
Անդաստիարակութիւն. s. manque d'éducation.
Անդատաստան. a. sans jugement.
Անդատաւոր. a. sans juge.
Անդարձ. a. irrévocable, sans retour; inconvertible; irréméable; — *կամօք*. absolument.
Անդարձաբար. / **Անդարձօրէն**. } adv. irrévocablement, à jamais, pour toujours, sans retour.
Անդարձութիւն. s. irrévocabilité.
Անդարման. a. négligé.
Անդարմանելի. a. irrémédiable, irréparable, incurable; — *կերպով*, irrémédiablement, irréparablement
Անդեայ. / **Անդեայք**. } s. gros bétail, troupeau de gros bétail.
Անդեդեւ. / **Անդեդեւուն**. } a. ferme, d'un pas ferme, inébranlable.
Անդեղայ. / **Անդեղեայ**. } s. antidote, contrepoison, antipharmaque, alexipharmaque; thériaque; bézoard. [(verbe).
Անդէմ. a. gram. impersonnel
Անդէնական. a. de là-bas.
Անդէորդ. s. bouvier. vacher, pâtre.
Անդէորդական. a. bucolique.
Անդէորդութիւն. s. métier de pâtre.
Անդէպ. a. inopportun, inconvenant, incongru, impertinent, hors de saison; intempestif, inapplicable; adv. mal à propos.
Անդիմադարձ. a. inopposable.
Անդիմադարձութիւն. s. inopposabilité.
Անդիմադրելի. a. irrésistible, irréfragable.
Անդիմակ. a. non masqué.
Անդիմօրէն. adv. gram. impersonnellement.
Անդին. a. de ce côté-là, de l'autre côté; — *գնա*, va-t-en; *ասդին* —, de-ci de-là, par-ci par-là, de côté et d'autre.
Անդիւանագէտ. a. s. qui n'est pas diplomate, mauvais diplomate.
Անդիւանագիտութիւն. s. man-

Digitized by Google

que de diplomatie, mauvaise diplomatie.
Անդնդալից. a. plein d'abîmes.
Անդնդախոր. a. très profond.
Անդնդային. a. d'abîme, abismal, abyssal.
Անդնդասոյզ. a. abîmé, submergé, engouffré, plongé; — *ըլլալ*, s'engouffrer, s'abîmer, s'engloutir, se précipiter dans un abîme, aller au fond; — *ընել*, engouffrer, abîmer, engloutir, précipiter dans un gouffre, couler à fond, couler bas.
Անգոհ. / **Անգոհական.** a. inquiétant, fâcheux, effrayant, angoissant, affreux, sinistre.
Անդոհ. / **Անդոհութիւն.** s. angoisse, anxiété, détresse, inquiétude, souci.
Անդոհիլ. vn. se soucier, s'inquiéter.
Անդոդդոջ. a. ferme, immuable.
Անդորր. a. paisible, calme.
Անդորրագիր. s. quittance.
Անդորրագրել. va. quittancer.
Անդորրամիտ. a. tranquille, calme, paisible, serein.
Անդորրանալ. vn. se tranquilliser, se calmer, se soulager.
Անդորրացնել. / **Անդորրել.** / **Անդորրեցնել.** va. tranquilliser, calmer, apaiser.
Անդորրաւէտ. a. paisible, calme, coi.
Անդորրիկ. a. paisible.
Անդորրիչ. a. tranquillisant, calmant.
Անդորրութիւն. s. tranquillité, sérénité, calme, quiétude.
Անգոց. s. agric. binoche.
Անդուլ. a. continuel, assidu; adv. sans cesse, sans relâche, continuellement, incessamment; assidûment; *անդադար* —, jour et nuit.
Անդունդ, s. abîme, précipice, gouffre, barathre; fig. Tartare, enfer; chaos.
Անդուռն. a. sans porte; fig. — *բերան՝ լեզու*, indiscret, bavard, langue effrénée.
Անդուստ. adv. de là, de là-bas, de ce côté-là; depuis, depuis lors, dès ce moment.
Անդստին. adv. dès, dès que, depuis, dès le principe, dès l'origine, dès l'abord.
Անդստակ. V. **Անբաստակ.**
Անդր. adv. là, y, là-bas.
Անդրագոյն. a. ultérieur.
Անդրադառնալ. vn. réfléchir, penser, méditer; se réfléchir, reverbérer, répercuter.
Անդրադարձ. a. inverse, renversé, réflexe; — *բայ*, verbe réfléchi.
Անդրադարձիլ. vn. se réfléchir, réverbérer, se répercuter, réfluer.
Անդրադարձիկ. a. réfléchissant, réflecteur.
Անդրադարձնել. va. réfléchir, réverbérer, répercuter.
Անդրադարձող. a. réflecteur.
Անդրադարձութիւն. / **Անդրադարձում.** s. réflexion, réfléchissement; gram. anastrophe.
Անդրալեռնական. a. ultramontain.
Անդրալեռնականութիւն. s. ultramontanisme.
Անդրալպեան. a. transalpin.
Անդրածով. / **Անդրածովեան.** a. d'outre-mer.
Անդրակարմիր. a. ultra-rouge.
Անդրաձգական. a. hyperbolique.
Անդրամ. a. sans argent, sans fortune, sans le sou, gueux,
Անդրամագլուխ. a. sans fonds.
Անդրանիկ. a. s. aîné, premier-né; primitif, principal, premier.
Անդրանկածին. a. primipare.

Digitized by Google

Անդրանկածնունդ. a. premier-né, aîné.
Անդրանկութիւն. s. primogéniture, aînesse, natu-majorité.
Անդրաշխարհեան. a. d'outre-monde.
Անդրավարտի.) s. culotte, haut
Անդրավարտիք.) - de-chausses, chausses; braies, caleçon.
Անդրատլանտեան. a. transatlantique. [bien.
Անդրդանուբեան. a. transdanu-
Անդրդուելի. a. inébranlable, ferme, inflexible, imperturbable immobile; — *կերպով*, V. **Անդրդուելիօրէն.**
Անդրդուելիութիւն. s. inébranlabilité, fermeté, constance.
Անդրդուելիօրէն. adv. inébranlablement. [fois.
Անդրէն. adv. de nouveau, une autre
Անդրժելի. a. inviolable.
Անդրի. s. statue.
Անդրիագործ. s. statuaire, sculpteur. [aire.
Անդրիագործութիւն. s. la statu-
Անդրիաստեղծ. s. statuaire, modeleur.
Անդրիաստեղծական. a. plastique; — *արուեստ*, art —.
Անդրիաստեղծութիւն. s. la plastique, l'art r lastique.
Անդրկասպեան. a. transcaspien.
Անդրկաւկասեան. } a. trans-
Անդրկովկասեան. } caucasien.
Անդրշիրիմեան. a. d'outre-tombe. [signe.
Անդրոշմ. a. sans marque, sans
Անդրուակ. s. roussin; véhicule.
Անդրպատմական. a. préhistorique, antéhistorique.
Անդրպատմութիւն. s. antéhistoire, préhistoire. [vien.
Անդրջրհեղեղեան. a. antédilu-
Անդրսիպերիական. a. transsibérien.

Անեզր. a. sans bornes, sans limites, infini, immense, illimité.
Անեզրութիւն. s. infinité, immensité.
Անել. } a. sans issue, in-
Անելանելի. } extricable; immontable, inaccessible; — *փողոց*, impasse, cul-de-sac; — *ուղղութիւն*, direction sans issue.
Անեղ. a. increé; non avenu.
Անեղծ. } a. incorrompu,
Անեղծական. } incorruptible,
Անեղծանելի. } impérissable; immarcescible, indélébile, ineffaçable, indestructible, intact.
Անեղծութիւն. s. incorruption, incorruptibilité, indélébilité, indestructibilité. [inerme.
Անեղջիւր. a. zool. sans corne,
Անեռանդ. a. sans ferveur.
Աներ. s. beau-père.
Աներանգ. a. sans nuances; phys. achromatique.
Աներանգութիւն. s. path. achromasie, achromatie; phys. achromatisme.
Աներասան. a. sans frein, sans bride, débridé, effréné.
Աներգելի. a. inchantable.
Աներես. a. effronté.
Աներեսութիւն. s. effronterie.
Աներեւակայելի. a. inimaginable. [maginablement.
Աներեւակայելիօրէն. adv. ini-
Աներեւելի. a. invisible, caché; obscur, inconnu.
Աներեւոյթ. a. invisible, caché; s. gram. infinitif; — *ըլլալ*. V. **Աներեւութանալ.**
Աներեւութաբար. adv. invisiblement; en cachette.
Աներեւութանալ. vn. devenir invisible, disparaître, s'éclipser, se perdre. [tion.
Աներեւութացում. s. dispari-
Աներեւութացնել. va. faier

Digitized by Google

disparaître, dérober à la vue.
Աներեւութութիւն. s. invisibilité; disparition.
Աներկբայ. a. indubitable, incontestable, évident, sûr, certain; adv. V. **Աներկբայապէս.**
Աներկբայապէս. adv. indubitablement, sans doute, sans contredit, incontestablement.
Աներկբայելի. V. **Աներկբայ.**
Աներկեւան. a. sûr, certain, assuré. [sécurité, certitude.
Աներկեւանութիւն. s. sûreté,
Աներկիւղ. a. sans peur, assuré, hardi, intrépide; —, — *աբար*, adv. sans crainte, intrépidement, hardiment, courageusement. [**կիւղ.** adv.
Աներկիւղաբար. V. **Աներ-**
Աներկիւղած. a. non timoré, irréligieux, indévot.
Աներկիւղածութիւն. s. irréligion, indévotion.
Աներկիւղութիւն. s. intrépidité, hardiesse, courage.
Աներկմիտ. a. sûr, certain.
Աներհայր. s. beau-père.
Աներձագ. }
Աներորդի. } s. beau-frère.
Անեփ. a. incuit, cru. [sans fureur.
Անզայրոյթ. a. sans colère,
Անզանազան. a. indifférent.
Անզանազանութիւն. s. indifférence.
Անզարդ. a. sans parure, sans ornement, uni, simple, nu.
Անզարդութիւն. s. manque d'ornement, de parure, nudité, le nu.
Անզաւակ. a. sans enfants, privé d'enfants; stérile, nullipare.
Անզաւակութիւն. s. stérilité.
Անզբաղ. a. inoccupé,
Անզբաղութիւն. s. inoccupation.
Անզգալաբար. }
Անզգալապէս. } adv. insensiblement, imperceptiblement, petit à petit, peu à peu.
Անզգալօրէն. }
Անզգալի. a. insensible, imperceptible; — *կերպով*, V. **Անզգալաբար.**
Անզգած. a. insensible.
Անզգածութիւն. s. insensibilité.
Անզգամ. a. coquin, méchant, malveillant, insolent.
Անզգամութիւն. s. méchanceté, perversité.
Անզգայ. a. insensible, indolent, froid, indifférent, apathique.
Անզգայաբար. adv. insensiblement. [nir insensible.
Անզգայանալ. vn. être ou deve-
Անզգայաչափ. s. anesthésimètre.
Անզգայացնել. va. insensibiliser; anesthésier. [sique.
Անզգայացուցիչ. a. anesthé-
Անզգայութիւն. s. insensibilité, apathie, indifférence; path. anesthésie. [vertant, étourdi.
Անզգաստ. a. imprudent, inad-
Անզգաստութիւն. s. imprudence, inadvertance, étourderie, mégarde. [bilité.
Անզգացողութիւն. s. insensi-
Անզգացում. s. anesthésie.
Անզգոյշ. a. incirconspect, imprévoyant, imprudent, malavisé; — *լինել*, ne pas se tenir en garde, ne pas être sur ses gardes.
Անզգուշաբար. adv. sans précaution, inconsidérément, imprudemment, par mégarde, étourdiment.
Անզգուշութիւն. s. imprévoyance, incirconspection, imprudence, inadvertance. [table.
Անզերծ. a. inextricable, inévi-
Անզէն. a. désarmé; inerme; adv. sans armes.
Անզղջութիւն. s. impénitence.
Անզնին. }
Անզննելի. } a. inobservable, inexaminable; imperceptible, incompréhensible.

Digitized by Google

Անզոյգ. a. impair, impareil, dépareillé; sans pareil.
Անզուարթ. a. triste.
Անզուգական. a. inégal, incomparable, sans égal, sans pareil, hors ligne, sans pair, unique.
Անզուգականութիւն. s. inégalité, incomparabilité.
Անզուգականօրէն. adv. d'une manière incomparable.
Անզուգակողմն. a. s. géom. scalène.
Անզուգավանկ. a. gram. imparasyllabe, parisyllabique.
Անզուգընթաց. a. discordant.
Անզուգութիւն. s. disparité, imparité, inégalité, incohérence; discorde, dissension.
Անզուսպ. } a. indomptable;
Անզսպելի. } phys. incoercible.
Անզուտ.a. brut. [coercibilité.
Անզսպելիութիւն. s. phys. in-
Անզօդ. a. non lié, incohérent, décousu; — *ոճ*, style —.
Անզօշաքաղ. a. désintéressé.
Անզօր. a. faible, caduc, invalide; impuissant, inefficace; — *սուրճ*, café léger.
Անզօրաբանութիւն. s. méd. asthénologie.
Անզօրութիւն. s. impuissance, inefficacité; méd. adynamie, asthénie.
Անէանալ. vn. s'anéantir.
Անէացում. s. anéantissement.
Անէացուցիչ. a. anéantissant.
Անէծք. s. malédiction, imprécation, exécration, maudisson, anathème. [dit soit!
Անէ՜ծք.interj. malédiction! mau-
Անէութիւն. s.néant,inexistence.
Անըմբեր. } a. impatient; in-
Անըմբերելի. } supportable. intolérable, assommant.
Անըմբռնելի. a. insaisissable, imprenable ; inconcevable , incompréhensible, inintelligible,incroyable. [ble.
Անըմպելի.a. impotable,imbuva-
Անընդդիմադրելի. a. incontestable. [nétration.
Անընդդիմահարութիւն. s. pé-
Անընդել. a. inapprivoisé; inapprivoisable; inaccoutumé, extraordinaire, étrange; sauvage, brutal.
Անընդելական. a. inaccoutumé, extraordinaire.
Անընդելութիւն. s. manque de familiarité; humeur ou naturel sauvage.
Անընդհատ. a. continu, ininterrompu, continuel, incessant, suivi; —*կերպով*, sans interruption, continûment, sans cesse, continuellement, d'arrache-pied, incessamment.
Անընդհատութիւն.s.ininterruption, continuité.
Անընդմէջ. a. immédiat.
Անընդմիջաբար. } adv. immé-
Անընդմիջապէս. } diatement.
Անընդոստ. a. inébranlable; — *սիրտ*, cœur—.
Անընդունակ. a. incapable, inhabile, inapte, impropre à.
Անընդունակութիւն. s. incapacité, inhabileté, inaptitude.
Անընդունելի. a. inadmissible, inacceptable.
Անընդունելիութիւն. s. inadmissibilité, inacceptabilité.
Անընթեռնլի. a. illisible, indéchiffrable; — *կերպով*, illisiblement.
Անընթերցասէր. a. instudieux.
Անընկերական. a. insociable.
Անընկերասէր. a. insociable.
Անընկղմելի. a. insubmersible.
Անընկճելի. a. indomptable, indompté.
Անընձիւղ. a. sans germe.

Digitized by Google

Անընչասէր. a. désintéressé.
Անընչեղ. a. pauvre, gueux, indigent. [gence.
Անընչութիւն.s. pauvreté, indi-
Անընտանի. a. sauvage, brutal.
Անընտել. etc.V. **Անընդել**, etc.
Անընտիր. a. non choisi, non élu.
Անընտրաբար. adv . sans faire choix
Անընտրելի. a. inéligible. [té.
Անընտրելիութիւն.s. inéligibili-
Անըստգիւտ. a. irréprochable,
Անստգիւտ. irrépréhensible;— *կերպով*, irréprochablement, irrépréhensiblement.
Անթ. V. **Անութ**.
Անթագ. a. sans couronne.
Անթագաւոր. a. sans roi.
Անթակ. s. arch. aisselier.
Անթաղ. a. non enterré, privé de sépulture.
Անթամէջ. V. **Անթմէջ**.
Անթային. a. anat. axillaire.
Անթանոց. s. collier.
Անթառամ. a. immarcescible, immortel; adv. sans se flétrir;s. bot. immortelle.
Անթառամելի.V.**Անթառամ** a.
Անթատակ. s. aisselle.
Անթարգմանելի.a.intraduisible.
Անթարթ. adv. sans cligner l'œil, sans ciller, fixement.
Անթարշամ. V. **Անթառամ** a.
Անթացուպ.s.béquille, potence.
Անթածիր. s. entournure.
Անթափանց. } a. impénétrable, imper-
Անթափանցելի. } méable, intransparent, opaque, adiaphane. [phane.
Անթափանցիկ. a. opaque, adia-
Անթափանցկանութիւն. } s.
Անթափանցկութիւն. } impénétrabilité, imperméabilité, opacité.
Անթեղ. s. cendre.
Անթեմ. s. bot. camomille.

Անթերթ. a. bot. apétale.
Անթերի. a. entier, complet, adéquat, parfait; adv. entièrement, complètement, intégralement.
Անթեւ. a. sans ailes; zool. inailé, aptère.
Անթեւուկ. s. ornith. aptéryx.
Անթիկունք. a. sans dossier; — *աթոռ*, escabeau.
Անթիհիւպատ. }
Անթիհիւպատոս. } s. proconsul.
Անթիպատ. }
Անթիպատութիւն. s. proconsulat.
Անթիւ. a. innombrable; adv. innombrablement ; — *անհամար*, innombrable, incalculable.
Անթլփատ. a. incirconcis.
Անթլփատութիւն. s. incirconcision; prépuce.
Անթմէջ. s. gousset.
Անթող. } a. impardonnable,
Անթողլի. } irrémissible.
Անթոշակ. a. sans pension, sans gage.
Անթոց. V. **Անթմէջ**. [daté
Անթուական. a. sans date, non
Անթուելի. a. innombrable.
Անթուրծ. a. cru; — *սափոր*, urne non cuite.
Անթտակ. V. **Անթատակ**.
Անթրոց. s. tisonnier.
Անժամ. a. intempestif, inopportun.
Անժառանգ. a. jacent; déshérité.
Անժառանգութիւն. s. mainmorte; exhérédation, déshérence.
Անժխտելի.a. irréfutable, incontestable, indéniable.
Անժողովրդական. a. impopulaire. [popularité.
Անժողովրդականութիւն.s.im-
Անժոյժ. a. impatient.
Անժուժաբար. adv. impatiemment.

Digitized by Google

Անժուժելի. a. insupportable, intolérable.
Անժուժել. vn. s'impatienter.
Անժուժկալ. a. impatient; incontinent, intempérant.
Անժուժկալութիւն. s. impatience; incontinence, intempérance.
Անժուժութիւն. s. impatience.
Անժուր. a. sans saveur, sans goût; — *կերակուր*, mets —.
Անժպիտ. a. sérieux, triste, morose, sévère; adv. sans sourire, tristement.
Անիար. s. bot. lotos, lotus.
Անիծ. s. lente.
Անիծած. a. maudit.
Անիծապարտ. a. maudit, maudissable.
Անիծեալ. a. maudit.
Անիծել. va. maudire.
Անիմանալի. a. inintelligible, incompréhensible, incomprenable, inconcevable, insaisissable, incompris.
Անիմաստ. a. insensé, privé de raison, déraisonnable, inconsidéré.
Անիմաստութիւն. s. ignorance, folie, imprudence.
Անիմաց. a. incompréhensible, incomprenable, inconcevable, inintelligible.
Անիշխան. a. indépendant.
Անիշխանաբար. adv. anarchiquement.
Անիշխանական. a. anarchique; s. anarchiste. [chisme.
Անիշխանականութիւն. s. anar-
Անիշխանութիւն. s. anarchie.
Անիսոն. s. bot. anis.
Անիսօղի. s. anisette.
Անիրագործելի. a. irréalisable.
Անիրազեկ. V. **Անտեղեակ**.
Անիրական. a. non réel, irréel.
Անիրականալի. V. **Անիրագործելի**.

Անիրաւ. a. injuste, inique; — *տեղը*, *յ—ի*, adv. injustement, iniquement, à tort.
Անիրաւաբար. adv. injustement, iniquement.
Անիրաւել. va. commettre une injustice, nuire, faire du tort à.
Անիրաւութիւն. s. injustice, iniquité.
Անիւ. s. roue.
Անլեզու. a. muet, aglosse.
Անլի. a. fade, insipide.
Անլոյծ. a. indénouable; insoluble, indissoluble, indéchiffrable; — *կերպով*, indissolublement.
Անլոյս. a. obscur, sombre.
Անլուծ. a. libre.
Անլուծանելի. V. **Անլոյծ**.
Անլուծելի. a. insoluble, indissoluble.
Անլուր. a. inouï, étrange.
Անլսելի. a. inexaucé, inécouté; — *մնալ*, ne pas être écouté, rester inexaucé.
Անխաբ. a. imprenable, inexpugnable, sûr.
Անխախուտ. / **Անխախտ**. / **Անխախտելի**. a. solide, ferme, inébranlable, inamovible, incommutable.
Անխաղաղական. a. turbulent, [séditieux.
Անխայթոց. a. sans aiguillon, sans dard, inerme, mutique.
Անխառն. a. sans mélange, pur, naturel; — *երանութիւն*, bonheur sans mélange.
Անխառնակ. a. sans mélange, non confus, distinct.
Անխառնութիւն. s. pureté.
Անխարդախ. a. non falsifié, non frelaté; sincère, ingénu, simple, droit, loyal.
Անխարիսխ. a. sans base, sans fondement; sans ancre.
Անխարխափ. a. sans tâtonnement, droit.

Digitized by Google

Անխափան. adv. sans empêchement, sans obstacle, sans entraves, librement.
Անխելահաս. a. inintelligent.
Անխելամուտ. a. non initié.
Անխելք. a. fou, insensé, sot, inintelligent; imprudent.
Անխելքաբար. adv. follement, sottement; imprudemment.
Անխելքութիւն. s. folie, démence, sottise; imprudence.
Անխզելի. a. indissoluble.
Անխիղճ. a. indélicat, inconsciencieux.
Անխիղ. V. **Անխմոր.**
Անխղճաբար. } adv. indélicatement, inconsciencieusement.
Անխղճօրէն.
Անխղճմտանք. V. **Անխիղճ.**
Անխղճութիւն. s. inconscience.
Անխմոր. a. sans levain, non fermenté, azyme.
Անխնամ. a. délaissé, abandonné, négligé.
Անխնամութիւն. s. abandon, délaissement.
Անխնայ. a. cruel.
Անխնայաբար. adv. sans ménagement, sans égard, cruellement, impitoyablement.
Անխնայութիւն s. dureté, cruauté.
Անխոհեմ. a. imprudent.
Անխոհեմաբար. adv. imprudemment.
Անխոհեմութիւն. s. imprudence; — *ընել*, faire ou commettre une —, avoir l'—.
Անխոնարհելի. a. inflexible.
Անխոնջ. a. infatigable, inlassable; adv. infatigablement, sans se lasser, sans se fatiguer.
Անխոնջաբար. V. **Անխոնջ.** adv.
Անխոնջելի. V. **Անխոնջ.** a.
Անխոստովանելի. a. inavouable.
Անխոտոր. a. direct, droit.
Անխորհուրդ. a. irréfléchi, inconsidéré, imprudent, indiscret.

Անխորհրդաբար. adv. sans réflexion, inconsidérément, précipitamment, à tort et à travers, ab hoc et ab hac.
Անխորհրդածութիւն. s. irréflexion.
Անխորհրդապահ. a. indiscret.
Անխորհրդապահութիւն. s. indiscrétion.
Անխորտակելի. a. incassable.
Անխոցելի. a. invulnérable, imblessable.
Անխութ. a. sans obstacles.
Անխուլ, **Զ—**, a. secret, caché, retiré.
Անխուճապ. a. tranquillle.
Անխուսափելի. a. inévitable.
Անխուսափելիօրէն. adv. inévitablement.
Անխռով. a. imperturbable, calme, serein, paisible, tranquillle.
Անխռովաբար. adv. imperturbablement, tranquillement.
Անխտիր. a. indifférent; — *կերպով*, V. **Անխտրաբար.**
Անխտրաբար. adv. indistinctement, indifféremment, sans distinction.
Անխտրականութիւն. s. indifférentisme.
Անխտրութիւն. s. indifférence, indiscernement.
Անխրատ. a. mal élevé, incivile, discourtois, malappris, impoli.
Անխօս. a. qui ne parle pas, muet; adv. sans parler.
Անխօսիկ. V. **Անխօս** a.
Անծախ. a. inconsommable.
Անծածկ. a. découvert.
Անծածկոյթ. a. découvert, dévoilé.
Անծակ. a. sans trou, imperforé.
Անծաղիկ. a. ananthe; défleuri.
Անծայր. } a. sans fin, sans borne, illimité, à perte de vue;
Անծայրածիր.
— *ծով*, *տարածութիւն*, *հո*—

Digitized by Google

երկրի, mer, espace. horizon —.
Անծանօթ. a. inconnu, ignoré, obscur, étranger; s. un inconnu, —ն, l'inconnu; —ըլլալ, être inconnu, ne pas être connu.
Անծանօթութիւն. s. ignorance.
Անծեղ. s. zool. pie, margot; ճուռմ —, pie-grièche.
Անծեղաձագ. s. zool. piat.
Անծերանալի. a. qui ne vieilli pas, invariable, éternel;— սիրտ, cœur toujours jeune.
Անծիղ. a. sans rameau; s. bot. acladion.
Անծին. a. stérile, agène.
Անծխոտ. V. **Անծխոտ.**
Անծննդութիւն. V. **Անմիութիւն.**
Անծնող. a. sans parents.
Անծնունդ. V. **Անմոյլ.**
Անծուխ. a. sans fumé; — վառօդ, poudre —.
Անծուփ. a. calme, paisible.
Անծրագիր. a. sans plan.
Անկ. a. convenable, convenant; propre à—է, il convient, il faut.
Անկազմ. a. non relié.
Անկազմակերպ. a. désorganisé.
Անկազմակերպութիւն. s. désorganisation.
Անկախ. a. indépendant, libre, autonome; — կերպով, V. **Անկախաբար.**
Անկախաբար. } adv. indépen-
Անկախօրէն. } damment.
Անկախութիւն. s. indépendance, liberté, autonomie. [dence.
Անկածութիւն. s. chute, déca-
Անկամ. a. involontaire.
Անկայուն. a. instable, inconstant; fragile, périssable.
Անկայունութիւն. s. instabilité; fragilité, inconstance.
Անկան. s. mortier.
Անկանակ. s. terrine.
Անկանոն. a. irrégulier, anormal, anomal, hétéroclite.
Անկանոնաբար. adv. irrégulièrement, anormalement.
Անկանոնութիւն. s. irrégularité, anomalie.
Անկաշառ. a. incorrompu; incorruptible, intègre.
Անկաշառակեր. a. incorruptible, intègre.
Անկաշառելիութիւն. s. incorruptibilité, intégrité.
Անկաշառելի. V. **Անկաշառ.**
Անկաշկանդ a. sans garrottage.
Անկաշկանդելի. a. qu'on ne peu garrotter.
Անկապ. a. sans lien, délié, libre, sans liaison, incohérent.
Անկապակից. a. sans lien, sans liaison; incohérent. [rence.
Անկապակցութիւն. s. incohé-
Անկապաստ. a. décadent.
Անկապաստութիւն. s. décadence.
Անկապտելի. a. inviolable.
Անկառավարելի. a. ingouvernable, indisciplinable, indomptable.
Անկասելի. a. intrépide.
Անկասկած. a. sûr, certain, assuré.
Անկասկածաբար. adv sûrement, certainement.
Անկատակ. a. sérieux; adv. sérieusement, sans plaisanter.
Անկատար. a. imparfait, incomplet, défectible; s. gram. imparfait [faitement.
Անկատարելապէս. adv. impar-
Անկատարելիութիւն. s. imperfectibilité. [tion.
Անկատարութիւն. s. imperfec-
Անկար. a. invalide, impuissant.
Անկարգ. a. qui est sans ordre, dérangé, déréglé, désordonné, indiscipliné; étrange, anormal, extraordinaire.
Անկարգապահ. a. indiscipliné.

Digitized by Google

Անկարգապահութիւն. s. indiscipline
Անկարգութիւն. s. désordre, dérangement, dérèglement, indiscipline.
Անկարելի. a. impossible.
Անկարելիութիւն. s. impossibilité.
Անկարեկիր. } a. insensible, impitoyable.
Անկարեկից.
Անկարեկցութիւն. s. manque de compassion, de pitié, insensibilité.
Անկարեւոր. a. sans importance, insignifiant, futile, inconsidérable.
Անկարկատելի. a. irréparable.
Անկարող. a. incapable, impuissant, incompétent.
Անկարողութիւն. } s. impuissance, incapacité, incompétence; abattement; affaissement, débilité.
Անկարութիւն.
Անկեալ. a. qui est tombé dans la misère, malheureux.
Անկելանոց. s. hospice; hôpital.
Անկեղակարծ. } a. hors de doute, indubitable, sûr, certain.
Անկեղակարծելի.
Անկեղծ. a. sincère, ingénu, naïf, candide; — *սրտով*. V. **Անկեղծաբար.**
Անկեղծաբար. } adv. sincèrement, de bonne foi, sans feinte.
Անկեղծապէս.
Անկեղծութիւն. s. sincérité, franchise, naïveté, ingénuité, candeur, bonne foi; — *թեամբ*, sans feinte, sans dissimulation, sincèrement, ingénument, naïvement, de bonne foi.
Անկեղծօրէն. V. **Անկեղծաբար.**
Անկենդան. a. inanimé; abiotique, azoïque.
Անկենսական. s. chim. azote, nitrogène.
Անկենսատ. s. chim. azotate, nitrate.

Անկերպ. } a. informe, difforme, défiguré, amorphe.
Անկերպարան.
Անկէզ. } a. incombustible, apyre, réfractaire.
Անկիզելի.
Անկիզութիւն. s. incombustibilité.
Անկին. a. sans femme, célibataire.
Անկիչ. s. tisserand.
Անկիրթ. a. inculte; impoli, grossier, malappris, mal élevé, ours mal léché.
Անկիւն. s. angle; coin; *բութ* —, angle obtus; *սուր* —, angle aigu.
Անկիւնագիծ. s. diagonale.
Անկիւնակալ. a. angulaire; cantonnière.
Անկիւնական. a. angulaire; diagonal.
Անկիւնային. a. angulaire.
Անկիւնաչափ. s. goniomètre; biveau.
Անկիւնաչափութիւն. s. goniométrie.
Անկիւնավէմ. } s. pierre angulaire; écoinçon, écoinson; butée, buttée.
Անկիւնաքար.
Անկիւնաւոր. a. anguleux, angulaire.
Անկղ. s. anse, oreille.
Անկնիք. a. qui n'est point scellé ou cacheté.
Անկնունք } a. non baptisé.
Անկնուք.
Անկշիռ. } a. impondérable; impondéré; démesuré; sans égal, incomparable.
Անկշռելի.
Անկշտամբելի. a. irréprochable.
Անկշտօրէն. V. **Անյագաբար.**
Անկոթ. } a. sans manche, sans poignée; bot. sessile.
Անկոթուն.
Անկոխ. a. infréquenté, non battu, infrayé.
Անկողին. s. lit, couche, le coucher; matelas; — *մտնել*, se mettre au lit, se coucher; *անկողնոյ ծառայել*, être au lit, être alité,

Digitized by Google

garder le lit; — *ինկնալ*, s'aliter, *փետրալից* —, lit de plume; *յարդալից* —, lit de paille, paillasse.

Անկողմնաբար. adv. impartialement.

Անկողմնակալ. a. impartial, — *ոգւով*, impartialement.

Անկողմնակալօրէն. V. **Անկողմնաբար.**

Անկողնագործ. s. matelassier.

Անկողնակալ. s. bois de lit.

Անկողնակից. s. coucheur, coucheuse, époux, épouse.

Անկողնափայտ. s. bois du lit.

Անկողնոց. s. alcôve, niche.

Անկողոպտելի. a. inviolable.

Անկորիզ. a. sans pépins, sans noyau.

Անկորուստ. a. imperdable, impérissable; inamissible; adv. sans perte, sans perdre.

Անկուած. s. tissu; étoffe; tissure, texture; *բամբակեղէն* —, cotonnade.

Անկուածոյ. a. tissu, ourdi; s. tissu.

Անկում. s. chute; décadence, déclin, déchéance; *գնոց* —, baisse de prix.

Անկուշտ. a. insatiable, irrassasiable, avide.

Անկուսակից. a. impartial, neutre.

Անկուսակցութիւն. s. impartialité, neutralité.

Անկուտ. a. sans graines, sans pépins, sans noyau, apyrène; fig. V. **Անդրամ.**

Անկուտի. V. **Անդրամ.**

Անկուտիութիւն. s. absence de ressources ou de fortune, pauvreté.

Անկոփ. a. non poli, non taillé, brut.

Անկտակ. a. intestat; adv. sans testament, ab intestat.

Անկրթաբար. adv. impoliment, grossièrement.

Անկրթութիւն. s. grossièreté, impolitesse, incivilité.

Անկրունկ. a. sans talon; — *կօշիկ*, souliers —.

Անկրօն. a. irréligieux, mécréant.

Անկրօնաբար. adv. irréligieusement.

Անկցի՛. intrj. à bas !

Անհալ. a. infusible, réfractaire, apyre.

Անհակակշիռ. a. sans contrepoids.

Անհակառակելի. a. irrésistible, incontestable.

Անհաղորդ. a. qui ne participe pas, étranger; qui n'a pas reçu la communion.

Անհաղորդական. a. incommunicable; non conducteur, inconducteur.

Անհաղորդիչ. a. phys. non conducteur.

Անհաճելի. } a. désagréable, déplaisant, fâcheux, laid, vilain, disgracieux, rude; — *ըլլալ*, déplaire, être désagréable; — *երեւալ*, désagréer.
Անհաճոյ. }

Անհամ. a. sans saveur, fade, insipide, affadi; — *կատակ*, plaisanterie de mauvais goût.

Անհամակրելի. a. antipathique.

Անհամաձայն. a. dissonant, discordant, inharmonieux, incompatible; — *ըլլալ*, différer de voix, d'intonation, être discordant.

Անհամաձայնելի. a. inaccordable.

Անհամաձայնութիւն. s. dissonance, discordance, disharmonie, dissentiment, incompatibilité, désaccord.

Անհամանալ. vn. s'affadir, devenir fade ou insipide.

Անհամաչափ. a. asymétrique; incommensurable, irrationnel.

Անհամաչափութիւն. V. **Այլաչափութիւն.**

Անհամար. a. incalculable, innombrable.

Digitized by Google

Անհամարձակ. a. timide.
Անհամարձակութիւն. s. manque de hardiesse, timidité.
Անհամբեր. a. impatient; —*լինել*, s'impatienter, perdre patience.
Անհամբերաբար. adv. impatiemment.
Անհամբերութիւն. s. impatience.
Անհամբոյր. a. sauvage, insociable, intraitable, inabordable, inaccostable, indécrottable, indocile, dur, rude, revêche antipathique.
Անհամեմատ. } a. disproportionné,
Անհամեմատելի. } disproportionnel, incomparable, sans pareil, sans égal, unique; —*կերպով*, V. **Անհամեմատաբար.**
Անհամեմատաբար. } adv. incomparablement,
Անհամեմատապէս. }
Անհամեմատօրէն } disproportionnément, hors de toute proportion.
Անհամեմատութիւն. s. incomparabilité, disproportion.
Անհամեստ. a. immodeste, déshonnête, indécent.
Անհամեստաբար. adv. immodestement, indécemment.
Անհամեստութիւն. s. immodestie, déshonnêteté.
Անհամերաշխ. a. insolidaire.
Անհամերաշխութիւն. s. insolidarité.
Անհամոզելի a. non convaincant; inconvaincu.
Անհամութիւն. s. fadeur, fadaise, affadissement, insipidité; impudence.
Անհամցնել. va. affadir, rendre fade, gâter le plat ou le mets.
Անհայր. a. sans père, orphelin.
Անհայրենասէր. a. non patriotique.
Անհայրենիք. a. sans patrie.
Անհանգիստ. a. inquiet, agité; mal à son aise, mal à l'aise, malaisé, gêné; turbulent, frétillant, remuant; indisposé; —*ըլլալ*, être inquiet, être mal à son aise, s'inquiéter, se soucier; être indisposé; — *ընել*, inquiéter, tracasser, incommoder, déranger, gêner, tourmenter.
Անհանգստութիւն. s. inquiétude; malaise, incommodité; indisposition.
Անհանդարտ. a. qui n'est pas sage, remuant, turbulent, frétillant.
Անհանդարտութիւն. s. turbulence, agitation.
Անհանդուրժելի. a. insupportable, intolérable, insoutenable.
Անհանճար. a. inintelligent, sot, déraisonnable, absurde, inconsidéré, impertinent.
Անհանճարաբար. adv. sans génie, sottement, impertinemment, absurdement, déraisonnablement, inconsidérément, de but en blanc.
Անհանճարութիւն. s. sottise, absurdité, impertinence, inconsidération, déraison.
Անհաշիւ. } a. incalculable,
Անհաշուելի. } innombrable; sans calcul, sans réflexion.
Անհաշտ } a. irréconciliable,
Անհաշտելի. } implacable, inconciliant, intransigeant; irréconcilié; —*կերպով*, irréconciliablement, inconciliablement, implacablement.
Անհաշտութիւն. s. inconciliabilité, irréconciliabilité, inclémence, intransigeance, haine implacable, hostilité.
Անհաս. } a. inconcevable,
Անհասանելի. } inintelligible; qui n'est pas mûr.
Անհասկանալի. a. incompréhensible, inintelligible, incompris.
Անհասկացողութիւն. s. man-

Digitized by Google

que de compréhension, manque d'entente ou d'intelligence.

Անհասկնալի. V. **Անհասկանալի.**

Անհասոյթ. a. sans revenu.

Անհասունութիւն. s. immaturité, impuberté.

Անհաստատ. } a. inconstant, variable, sans solidité, instable, volage, changeant, versatile, mobile, chancelant, inconsistant, mal assuré, précaire; fragile
Անհաստատամիտ. }

Անհաստատութիւն. s. inconstance, inconsistance, variabilité, mobilité, instabilité, versatilité; fragilité

Անհատ. s. individu.

Անհատաբար. } adv. individuellement.
Անհատապէս. }

Անհատական. a. individuel.

Անհատականութիւն. s. individualité.

Անհատնում. a. interminable, intarissable, inépuisable.

Անհարազատ. a. bâtard, naturel, illégitime; apocryphe; —*որդի*, fils naturel. [mité, bâtardise.

Անհարազատութիւն. s. illégiti-

Անհարթ. a. non aplani, qui n'est pas uni, inégal, montueux, rugueux, accidenté, raboteux.

Անհարթութիւն. s. inégalité, aspérité, rugosité.

Անհարկի. adv. inutilement, sans cause, pour rien.

Անհաւանական. a. improbable, invraisemblable.

Անհաւանականաբար. } adv. improbablement, invraisemblablement.
Անհաւանականօրէն. }

Անհաւանականութիւն. s. improbabilité, invraisemblance.

Անհաւանելի. a. inacceptable, irrecevable.

Անհաւանութիւն. s. incrédulité.

Անհաւասար. a. inégal, disproportionné; — *կերպով*, inégalement.

Անհաւասարակշիռ, a. non équilibré, déséquilibré.

Անհաւասարակշռութիւն. s. manque d'équilibre.

Անհաւասարապէս. adv. disproportionnément, inégalement.

Անհաւասարելի. a. sans égal, sans pareil.

Անհաւասարութիւն. s. inégalité, disparité, disproportion, incongruité, disparate, disconvenance.

Անհաւաստի. a. incertain, douteux.

Անհաւատ. a. infidèle, irréligieux, incrédule, incroyant, mécréant, païen.

Անհաւատալի. a. incroyable;— *կերպով*, V. **Անհաւատալիօրէն.** [yance.

Անհաւատալիութիւն. s. incro-

Անհաւատալիօրէն. adv. incroyablement. [loyal.

Անհաւատարիմ. a. infidèle, dé-

Անհաւատարմաբար. adv. infidèlement.

Անհաւատարմութիւն. s. infidélité, déloyauté.

Անհաւատութիւն. s. infidélité, incrédulité, mécréance. irréligion.

Անհեթեթ. a. disproportionné, monstre, monstrueux, gigantesque, énorme, immense; bizarre, drôle, fantasque, absurde extravagant, baroque, original, grotesque, biscornu, difforme, grossier; —*կերպով*, bizarrement, étrangement, absurdement, gauchement, indécemment.

Անհեթեթութիւն. s. absurdité, bizarrerie, étrangeté, éxtravagance, monstruosité, anomalie.

Digitized by Google

Անհեթեթ,etc. V. **Անհեգեգ**, etc.
Անհեռատես. a. imprévoyant.
Անհեռատեսութիւն. s. imprévoyance.
Անհետ. a. sans trace, sans vestige, sans piste; adv. sans laisser de trace ou d'intervalle, continuellement; — *ըլլալ*, disparaître, s'évanouir.
Անհետանալ. V. **Անհետ ըլլալ**.
Անհետացնել. vn. faire disparaître.
Անհետեւական.a. inconséquent.
Անհետեւանք. } s. inconséquence.
Անհետեւութիւն. }
Անհերքելի.a.irréfutable. [faux.
Անհիմն. a. dénué de fondement,
Անհիւթ. a. sans suc, sec.
Անհիւրասէր. a. inhospitalier.
Անհլութիւն. s. indocilité, désobéissance, insoumission.
Անհմուտ. a. inexpérimenté, ignorant, inhabile, maladroit.
Անհմտաբար. adv. sans expérience, sans habileté, maladroitement.
Անհմտութիւն. s. inexpérience, impéritie, ignorance, inhabileté.
Անհնազանդ. a. désobéissant, indocile, insoumis; — *ըլլալ*, désobéir.
Անհնազանդիլ. vn. désobéir à.
Անհնազանդութիւն. s. désobéissance, insubordination.
Անհնար. a. impossible.
Անհնարաւոր. a. impossible .
Անհնարաւորութիւն. s. impossibilité.
Անհնարիլ. vn. être embarrassé.
Անհնարին. a. impossible, impraticable, infaisable.
Անհնարութիւն.s. impossibilité.
Անհոգ.a. insouciant, insoucieux, indifférent, nonchalant, indolent, négligent; s. sans-souci.
Անհոգաբար.adv.négligemment, nonchalamment , indolemment; sans souci, sans inquiétude, insouciamment.
Անհոգի. a. sans âme, inanimé.
Անհոգութիւն. s. insouciance, négligence, laisser-aller, nonchalance, abandon, indolence; *իւր-զինքն անհոգութեան տալ*, se négliger.
Անհոլով. } a. gram. indéclinable.
Անհոլովական. }
Անհոլովելի. }
Անհոլովականութիւն.s. gram. indéclinabilité.
Անհողմ. a. calme, serein.
Անհողմութիւն. s. calme, sérénité.
Անհովիւ. a. sans pasteur, sans berger. [rant.
Անհոտ. a. inodore, inodorifé-
Անհոտառութիւն. s. path. anosmie, anosphrésie.
Անհուն. a. infini, immense; — *կերպով*, V. **Անհունապէս**.
Անհունապէս. adv. à l'infini, infiniment, immensément.
Անհունածաւալ. a. infini.
Անհունութիւն. s. immensité.
Անհպատակ. a. insubordonné, insoumis.
Անհպարտ. a. modeste, humble.
Անհպելի. a. inaccessible, inabordable.
Անհրաժարելի. a indispensable; irrévocable.
Անհրաժեշտ. a. indispensable, essentiel, nécessaire, inévitable, fatal; — *կերպով* , V. **Անհրաժեշտաբար**.
Անհրաժեշտաբար. } adv. inévitablement, indispensablement, nécessairement, sine qua non.
Անհրաժեշտօրէն. }
Անհրաժեշտութիւն . s. indispensabilité. [sans ordre.
Անհրաման. a. sans permission,

Digitized by Google

Անհրապոյր. } a. inséductible ; sans attraits.
Անհրապուրելի.

Անհրապուրիչ. a. non attrayant, sans charmes.

Անհրաւէր. a. non invité, sans invitation.

Անձ. s. personne; personne, sujet, individu, être, âme, corps; *ականաւոր* —, personnage, personne considérable, personne célèbre; *անձամբ*, adv. en personne, personnellement; *յանձին*, en la personne de; *յ—ն առնուլ*, prendre sur soi, se charger de, se faire fort, s'engager à, entreprendre, accepter.

Անձայն. a. aphone; adv. sans voix, sans son, sans bruit.

Անձայնաւոր. a. sans voyelle.

Անձայնութիւն. s. méd. aphonie.

Անձանձիր. } a. diligent;adv. sans s'ennuyer, diligemment.
Անձանձրոյթ.

Անձաւ. V. **Այր.**

Անձաւաբնակ. a. troglodyte, cavernicole.

Անձաւախիթ. } a. caverneux.
Անձաւոտ.

Անձաւամուտ. a. troglodyte.

Անձեղուն. a. à ciel ouvert, hypèthre.

Անձեռն. a. acheire, achire;adv. sans mains.

Անձեռնհաս. a. incapable, impuissant, incompétent.

Անձեռնհասութիւն. s. incompétence.

Անձեռնմխելի. a. insaisissable, inviolable.

Անձեռոց. s, serviette de table; V. **Դաստառակ.**

Անձեռք. V. **Անձեռն.**

Անձետ. sans queue, anoure.

Անձեւ. a. informe, amorphe, difforme.

Անձեւութիւն. s. amorphie, difformité.

Անձխոտ. s. bot. fumeterre, fiel de terre.

Անձկաբեկ. a. très désireux.

Անձկագին. a. anxieux; adv. anxieusement.

Անձկալի. } a. désirable, souhaitable, désiré ; anxieux.
Անձկալիր.
Անձկալից.

Անձկակարօտ. } a. qui brûle d'envie ou d'impatience, très désireux, qui soupire après, langoureux.
Անձկակէզ.
Անձկայրեաց.

Անձկանօք. adv. impatiemment; —*սպասել*, attendre avec impatience.

Անձկատենչ. a. anxieux, désireux.

Անձկացող. } a. désireux, qui soupire après, anxieux.
Անձկոտ.

Անձկութիւն. s. étrécissement, rétrécissement, reserrement, étroitesse ; anxiété , inquiétude , peine, souci, tribulation, angoisse, oppression; *սրտի* —. détresse.

Անձնագեղ. a. beau, gentil, joli, charmant, bien fait.

Անձնագով. a. vaniteux, vantard, présomptueux, fat, fanfaron; —*լինել*, se louer, se vanter, s'applaudir, se préconiser, s'appliquer des éloges.

Անձնագովութիւն. s. vanterie, fatuité, fanfaronnade, vantardise.

Անձնազոհ. a. dévoué.

Անձնազոհութիւն. s. dévoûment.

Անձնական. a. personnel, propre.

Անձնականապէս. adv. personnellement.

Անձնականութիւն. s. personnalité, individualité, personnalisme,

Անձնահաճ. a. fat, présomptueux, infatué, suffisant, complai-

Digitized by Google

sant, content de sa petite personne.

Անձնահաճութիւն.s. présomption, complaisance, fatuité, sotte suffisance.

Անձնամոլ. a. égoïste.

Անձնամոլութիւն. s. égoïsme.

Անձնայատուկ. a. particulier, personnel.

Անձնանուէր. a dévoué.

Անձնանուիրութիւն . s. dévoûment.

Անձնապահ. s. garde de corps, traban; garde de la manche.

Անձնապանծ. a. vantard, fanfaron, glorieux, gascon; —*լինել*, se vanter, se glorifier.

Անձնապանծութիւն. s. vantardise, vanterie, jactance.

Անձնապաշտ. a. personnel, égoïste.

Անձապաշտութիւն.s. égoïsme.

Անձնապաշտպանութիւն . s. défense personnelle, propre défense, défense légitime.

Անձնապատուութիւն . s. amour-propre.

Անձնապարծ.V.**Անձնապանծ**.

Անձնապէս. V. **Անձնականապէս**.

Անձնասէր.a.personnel, égoïste; —*լինել*, aimer sa personne, être égoïste.

Անձնասիրական. a. d'amour-propre, égoïstique.

Անձնասիրութիւն. s. amour-propre, égoïsme, personnalité, philautie.

Անձնասպան a. s. suicide, suicidé; — *լինել* , se suicider, se tuer, se donner la mort.

Անձնասպանութիւն s. suicide.

Անձնավստահ.. V. **Յանձնապաստան**.

Անձնավստահութիւն.V.**Յանձնապաստանութիւն**.

Անձնատուութիւն. s. reddition, abandon; *գաշինք անձնատուութեան*. capitulation.

Անձնատուր. a. qui se rend, qui se livre; livré rendu, abandonné, adonné, dévoué; — *լինել*, se livrer, se rendre, s'abandonner, s'adonner.

Անձնաւորել. va. personnifier, personnaliser.

Անձնաւորութիւն. s. personnalité, personnage. [tion.

Անձնաւորում. s. personnifica-

Անձնափոխանորդ. s. fondé de pouvoir.

Անձնգով. V. **Անձնագով**.

Անձնգովութիւն. V. **Անձնագովութիւն**.

Անձնդիւր. a. égoïste, personnel; aisé, co fortable, commode.

Անձնեղ. a. fort, grand, membru, de haute taile, corpulent, puissant.

Անձնիշխան. a. libre, indépendant. [ment.

Անձնիշխանաբար. adv. libre-

Անձնիշխանութիւն.s. libre arbitre, franc arbitre, arbitraire, absolutisme, libre volonté, indépendance, liberté.

Անձնիմ. s. buste.

Անձնուէր. V. **Անձնանուէր**.

Անձնուիրաբար. adv. avec dévoûment.

Անձնուիրական. a. de dévoûment, dévoué.

Անձնուիրութիւն. V. **Անձնանուիրութիւն**. [négation.

Անձնուրաց. a. qui a de l'ab-

Անձնուրացութիւն. s. renonciation volontaire, abnégation.

Անձուկ. a. étroit, resserré, serré, étriqué, étranglé;s. gêne, embarras.

Անձրեւ. s. pluie;— *տեղալ, գալ*, pleuvoir, tomber de la pluie;

Digitized by Google

յորդ —, pluie battante, averse, pluie torrentielle. [viose.
Անձրևաբեր. a. pluvieux; plu-
Անձրևային. a. pluvieux, pluvial.
Անձրևայոյզ. a. pluvieux.
Անձրևանոց. s. parapluie; pèlerine à capuchon.
Անձրևաչափ. s. phys. pluvio mètre, udomètre.
Անձրևաջուր. s. eau pluviale, eau de pluie.
Անձրևել. vn. pleuvoir.
Անձրևոտ. a. pluvieux.
Անձրևոտել. vn. pluviner.
Անձրևոց. V. **Անձրևանոց**.
Անձրուկ. s. ichtyol. anchois.
Անղեակ. / **Անղեկ**. } a. sans gouvernail.
Անճահ. a. inconvenant, déplacé, impropre, indécent, impertinent, étrange, absurde.
Անճաճանչ. a. sans éclat, sombre.
Անճանաչ. / **Անճանաչելի**. } a. méconnaissable.
Անճառ. a. ineffable, inexprimable, indicible, inénarrable.
Անճառագայթ. a. sans rayon, sans éclat. [veilleux
Անճառահրաշ. a. ineffable, mer-
Անճառափայլ. a. resplendissant.
Անճառելի. V. **Անճառ**.
Անճառութիւն. s. ineffabilité.
Անճարտակ. a. incapable, inhabile, maladroit.
Անճարտկութիւն. s. maladresse.
Անճարպ. a. sans graisse, maigre.
Անճարտար. a. maladroit, inhabile.
Անճեռ. a. sans postérité.
Անճիշդ. a. inexact, incorrect.
Անճիւան. s. bot. férula assa fœtida; —*ի խէժ*, V. **Անգժան**.
Անճիսել. va. exterminer, extirper.
Անճկուն. a. inflexible.
Անճնշական. / **Անճնշելի**. } a. incompressible.
Անճնշականութիւն. s. incompressibilité.
Անճշգրտելի. a. invérifiable.
Անճշմարտանման. a, invraisemblable.
Անճշտութիւն. s. inexactitude.
Անճողոպրելի. a. inévitable; — *կերպով*, inévitablement.
Անճոռնի. a. monstrueux, vilain, mal fait, absurde, ridicule.
Անճոռնութիւն. s. monstruosité, absurdité.
Անճռինչ. a. sans bruit.
Անճրկած. a. embarrassé.
Անճրկիլ. vn. s'embarrasser, être embarrassé.
Անճրկուկ. a. embarrassé.
Անմազ. a. sans cheveux, sans poil, imberbe, glabre.
Անմահ. a. immortel.
Անմահաբար. adv. immortellement.
Անմահական. a. immortel; — *ճաշակ*, ambroisie.
Անմահանալ. vn. s'immortaliser.
Անմահանուն. a. illustre, impérissable, immortel.
Անմահարար. a. qui immortalise.
Անմահացեալ. a. immortalisé.
Անմահացնել. va. immortaliser.
Անմահացում. s. immortalisation. [րար.
Անմահացուցիչ. V. **Անմահա-**
Անմահութիւն. s. immortalité.
Անմայր. a. sans mère.
Անմաշ / **Անմաշելի**. } a. inusable, durable.
Անմառախուղ. a. sans brouillard, sans brume; clair, net.
Անմասն. a. étranger à, privé de, exempte.
Անմատոյց. a. inaccessible, inabordable, inapprochable, intraitable.

Digitized by Google

Անմատչելիութիւն s. inaccessibilité.
Անմարդ. } V. **Անմար-**
Անմարդաբնակ. } **դի.**
Անմարդակոխ. a. inhabité.
Անմարդանալ. vn. être dépeuplé, se dépeupler, devenir inhabité ou désert. [cruel.
Անմարդասէր. a. inhumain,
Անմարդասիրութիւն. s. inhumanité, cruauté.
Անմարդավայել. a. dégradant, méprisable, sauvage, brutal.
Անմարդացնել. va. dépeupler, rendre inhabitable, rendre désert.
Անմարդացում. s. dépeuplement, dépopulation.
Անմարդի a. dépeuplé, inhabité, infréquenté, désert, désolé, solitaire; inhumain, sauvage, brutal, insociable, grossier, impoli.
Անմարդութիւն. s. dépeuplement, dépopulation; inhumanité, brutalité, grossièreté, impolitesse.
Անմարելի. V. **Անշէջ.**
Անմարմին. a. incorporel, sans corps.
Անմարմնաբար. adv. sans corps.
Անմարմնական. a. incorporel, immatériel, spirituel, insubstantiel.
Անմարմնաւոր. V. **Անմարմին.**
Անմարմնութիւն. s. incorporalité, incorporéité, incorporation.
Անմարս. } a. indigeste, in-
Անմարսելի. } digestible.
Անմարսողութիւն. } s. med.
Անմարսութիւն. } apepsie, indigestion.
Անմարտ. } a. sans com-
Անմարտական. } bat; inexpugnable, invincible.
Անմարտնչելի. a. inexpugnable, invincible.
Անմաքուր. a. impur, immonde, malpropre, sale.

Անմաքրադրոշմ. s. bavochure; a. bavoché.
Անմաքրապէս. adv. impurement, salement, malproprement.
Անմաքրութիւն. s. impureté, malpropreté, saleté.
Անմեծարութիւն. s. manque de respect, irrévérence; — *Հիւրոց,* inhospitalité.
Անմեկին. a. non évident, obscur.
Անմեկնելի. a. inexplicable, indéchiffrable.
Անմեղ. a. innocent, incoupable.
Անմեղաբար. adv. sans pécher, innocemment. [répréhensible.
Անմեղադիր. a. excusable, ir-
Անմեղադրելի. a. excusable, irrépréhensible, inculpable.
Անմեղադրութիւն. s. excuse.
Անմեղանալ. vn. être ou devenir innocent.
Անմեղանչական. a. impeccable: innocent.
Անմեղանչականութիւն. s. impeccabilité; innocence.
Անմեղութիւն. s. innocence, non culpabilité; impeccance.
Անմեղուկ. a. innocent.
Անմեղունակ. a. innocent; — *կերպով,* innocemment.
Անմեղօրէն. V. **Անմեղաբար.**
Անմեռուկ. s. bot. pourpier, V. **Փրփրեմ;** bot. immortelle, V. **Անթառամ.**
Անմերժելի. a. irrécusable.
Անմերձենալի. a. inaccessible, inabordable.
Անմիաբան. a. discordant, dissonant, dissident, incompatible; —*ըլլալ,* être en désaccord, différer d'avis.
Անմիաբանութիւն. s. discorde, dissension, désunion, désaccord, dissidence, mésintelligence, incompatibilité; — *ձայնի,* discordance, dissonance.

Digitized by Google

Անմիութիւն. s. désunion.
Անմիջաբար. adv. immédiatement, tout de suite.
Անմիջական. a. immédiat; — *կերպով.* immédiatement.
Անմիջամտութիւն. s. non-intervention.
Անմիջապէս. V. **Անմիջաբար.**
Անմիջնորդ. a. sans intermédiaire, immédiat.
Անմիս. a. sans chair, sans viande.
Անմիտ. a. inintelligent, insensé, sot, bêta, niais, inepte, nigaud, benêt, fou.
Անմխիթար. / **Անմխիթարական.** / **Անմխիթարելի.** a. inconsolable.
Անմշակ. a. non cultivé, inculte, non labouré, indéfriché, en friche.
Անմշակելի. a. incultivable, indéfrichable.
Անմշակութիւն. s. inculture.
Անմոլար. / **Անմոլոր.** a. infaillible.
Անմոլորութիւն. s. infaillibilité.
Անմոռանալի. / **Անմոռաց.** a. inoubliable, ineffaçable, à jamais mémorable.
Անմոռուկ. s. bot. myosotis, ne m'oubliez pas.
Անմտաբար. adv. sottement, bêtement, niaisement, follement.
Անմտադիր. / **Անմտադիւր.** a. inattentif, inappliqué, distrait, inadvertant.
Անմտադրութիւն. s. inattention, inapplication, inadvertance.
Անմտութիւն. s. folie, bêtise, sottise,, stupidité, imbécilité, niaiserie, étourderie, nigauderie.
Անմտօրէն. V. **Անմտաբար.**
Անմրցակից. a. sans concurrent.
Անմրցելի. a. sans concurrence, qui est hors concours.
Անմօրուս. / **Անմօրուք.** a. sans barbe, imberbe, blanc-bec.

Անյագ. a. insatiable, irrassasiable, inassouvi, avide, vorace.
Անյագաբար. adv. insatiablement, avidement, irrassasiablement; — *ուտել*, manger avec avidité.
Անյագութիւն. s. insatiabilité, avidité, voracité, inassouvissement.
Անյաղթ. / **Անյաղթելի.** a. invincible, insurmontable; — *կերպով*, invinciblement, insurmontablement.
Անյայտ. a. inévident, indistinct, incertain, obscur, indéterminé, dérobé, caché; — *լինել*, disparaître; — *ընել*, faire disparaître; — *կերպով*, V. **Անյայտաբար.**
Անյայտաբար. adv. en cachette, à la dérobée.
Անյայտանալ. vn. disparaître, devenir invisible, se perdre.
Անյայտացնել. va. faire disparaître.
Անյայտութիւն. s. invisibilité, obscurité, incertitude.
Անյանգ. a. sans rime, non rimé; libre.
Անյապաղ. a. prompt, leste, expéditif; adv. sans délai, promptement, sans retard, tout de suite, sur-le-champ.
Անյաջող. a. qui ne réussit pas, impropre, défavorable.
Անյաջողակ. a. inhabile, maladroit, gauche, malhabile, impropre à, incapable.
Անյաջողակութիւն. s. inhabileté, maladresse, gaucherie, malhabileté, incapacité.
Անյաջողութիւն. s. insuccès, fiasco.
Անյառաջադէմ. a. sans progrès, arriéré.
Անյառաջադիմական. a. non progressiste, improgressif.
Անյառաջադիմութիւն. s. manque de progrès.

Digitized by Google

Անյատակ. a. sans fond; վիհ—, abîme—.
Անյատուկ. a. impropre.
Անյար. a. incohérent, sans liaison.
Անյարատեւ. a. impersévérant.
Անյարատեւութիւն. s. imper sévérance.
Անյարիր. V. **Անյար**.
Անյարմար a. inconvenant, impropre, déplacé, incommode, discordant.
Անյարմարութիւն. s. inconvénient, incommodité , désaccord, discordance, dissonance.
Անյեղլի. a. invariable, inflexible, ferme, constant, immuable.
Անյենարան.a. sans appui, sans dossier.
Անյիշաչար. a. indulgent.
Անյիշաչարութիւն. s. pardon, amnistie.
Անյիշատակ. a. immémorable, immémorial;— ժամանակ. temps immémorial.
Անյիշատակութիւն. s. oubli ; amnistie; — երախտեաց, ingratitude.
Անյիշողութիւն.s.méd.amnésie.
Անյիշութիւն. s. amnistie.
Անյողդողդ . a . inébranlable , ferme, immuable, imperturbable, constant.
Անյոյս. a. désespéré; désespérant; inespéré.
Անյուշ. a. qui oublie; sans souvenir, oublié ; — բանտ՝ բերդ. oubliettes.
Անյուսալի. a. désespéré; inespéré, inespérable.
Անյուսութիւն. s. manque d'espoir, désespoir, désespérance.
Անյօդ. a. simple; inarticulé, incomplexe, incohérent, détaché ; anarthre.
Անյօդակապ. a. inarticulé.

Անյօդաւոր. V. **Անյօդ**.
Անյօդաւորութիւն. s. incohérence, inarticulation; méd. anarthrie, dysarthrie.
Անյօժար. a. indifférent, mal disposé, qui n'est pas enclin; involontaire, forcé.
Անյօժարաբար. adv. à contre cœur, de mauvaise grâce, à regret, malgré soi.
Անյօժարութիւն. s. mauvaise volonté, indifférence.
Աննախանձ. a. exempt d'envie; adv.V.**Աննախանձաբար**.
Աննախանձաբար. } adv. sans
Աննախանձօրէն. } jalousie , sans envie.
Աննախանձելի. a. non enviable, inanvié; —կերպով, V. **Աննախանձաբար**.
Աննախապաշար. a. exempt de préjugés, sans préventions.
Աննախատես. a. imprévoyant .
Աննախատեսեալ. a. imprévu.
Աննախատեսելի . a. imprévoyable, imprévisible.
Աննախատեսել. va. ne pas prévoir.
Աննախատեսութիւն . s . imprévoyance, imprévision.
Աննախընթաց.a.sant précédent.
Աննահանջելի. adv. sans reculer, de pied ferme.
Աննաւագնաց. } a . innavigable.
Աննաւարկելի. }
Աննենգ. a. candide, droit, simple, sincère, naïf, ingénu, loyal; adv. sans fraude, naïvement, sincèrement, loyalement,
Աննենգութիւն. s. candeur, sincérité, droiture, simplicité, naïveté, loyauté.
Աններգործութիւն . s. inefficacité, inertie.
Աններդաշնակ. a. inharmonieux, inharmonique.
Աններդաշնակութիւն. s. inharmonie.

Digitized by Google

Աններելի. a. impardonnable, irrémissible.
Աններող. V. **Աններողամիտ**.
Աններողականութիւն. s. intolérantisme.
Աններողամիտ. a. inexorable, intolérant, antitolérant.
Աններողութիւն. s. intolérance.
Աննեցուկ. a. sans appui, sans soutien.
Աննիւթ. / **Աննիւթական**. a. immatériel, spirituel.
Աննիւթաբար. / **Աննիւթապէս**. adv. immatériellement.
Անիւթականութիւն. / **Աննիւթութիւն**. s. immatérialité, spiritualité.
Աննկատ. / **Աննկատելի**. a. inapperçu; invisible.
Աննկարագիր. a. sans caractère.
Աննկարագրելի. a. indescriptible.
Աննկուն. a. invincible, indomptable, insurmontable.
Աննման. a. dissemblable, inégal, non pareil, inimitable, in comparable, disparate; inconvenant, hors de propos.
Աննմանամասն. a. non homogène, hétérogène.
Աննմանասեռ. a. hétérogène.
Աննմանելի. a. inimitable.
Աննմանութիւն. s. dissemblance, dissimilitude, disparité.
Աննշան. a. insignifiant, inconnu, petit, sans nom, obscur, sans importance, ordinaire.
Աննշանաւոր. a. insignifiant, sans importance, futile, inimportant, obscur.
Աննշանակութիւն. / **Աննշանաւորութիւն**. / **Աննշանութիւն**. s. insignifiance, futilité
Աննշմար. / **Աննշմարելի**. a. impercevable, imperceptible, inaperçu.

Աննշոյլ. a. sans éclat, sans clarté, impénétrable, sombre, obscur, ténébreux.
Աննորոգելի. a. irréformable; irraccommodable, irréparable.
Աննուաղ. / **Աննուաղելի**. a. inextinguible.
Աննուաճ. / **Աննուաճելի**. a. indomptable, indompté.
Աննուիրական. a. profane.
Աննուխ. V. **Անճանուխ**.
Աննպաստ. a. défavorable, impropice, infavorable, désavantageux. —*կերպով*, V. **Աննպաստաւորապէս**.
Աննպաստաւորապէս. adv. défavorablement.
Աննպատակ. a. sans but.
Անշահ. a. sans profit, inutile, qui manque d'intérêt, bon à rien.
Անշահաբեր. a. peu lucratif.
Անշահաբերութիւն. s. non-valeur.
Անշահագործ. a. inexploité.
Անշահագրգիռ. a. sans intérêt.
Անշահախնդիր. V. **Անշահասէր**.
Անշահախնդրութիւն. V. **Անշահասիրութիւն**.
Անշահախնդրօրէն. V. **Անշահասիրաբար**.
Անշահասէր. a. désintéressé.
Անշահասիրաբար. adv. avec désintéressement.
Անշահասիրութիւն. s. désintéressement.
Անշահաւէտ. / **Անշահեկան**. V. **Անշահ**.
Անշահեկանութիւն. / **Անշահութիւն**. s. manque d'intérêt, inutilité.
Անշարժ. a. immobile, fixe, inébranlable; —*ստացուած*, V. **Անշարժակ**.
Անշարժակ. s. immeuble, bien-fonds.
Անշարժանալ. vn. s'immobiliser.

Digitized by Google

Անշարժացում. s. immobilisation.
Անշարժացնել. va. immobiliser.
Անշարժութիւն. s. immobilité.
Անշարժուն. a. immobile; immeuble.
Անշարժօրէն. adv. immobilement, fixement.
Անշեղ. a. qui ne penche d'aucun côté, droit.
Անշեշտ. a. gram. sans accent.
Անշէն. a. inhabité, désert.
Անշէջ. a. inextinguible; adv. sans éteindre, d'une manière inextinguible.
Անշիջաբորբոք. } **Անշիջանելի.** } V. **Անշէջ** a.
Անշիջականութիւն. s. inextinguibilité
Անշիրիմ. a. sans tombeau.
Անշղթայ. a. sans chaîne, sans fers.
Անշնորհ, Անշնորհք. a. disgracieux, maussade, mal fait, disgracié; ingrat.
Անշնորհալի. a. disgracieux, désagréable.
Անշնորհակալ. a. ingrat.
Անշնորհակալութիւն. s. ingratitude.
Անշնորհութիւն. s. maussaderie, disgrâce; grossièreté, ingratitude.
Անշնչական. V. **Անշունչ.**
Անշնչանալ. vn. expirer, manquer de respiration, s'asphyxier, mourir asphyxié.
Անշնչացած. } **Անշնչացեալ.** } a. expiré, asphyxié, suffoqué. [foquer.
Անշնչացնել. va. asphyxier, suf-
Անշնչաւոր. a. inanimé, sans vie.
Անշնչելի. a. irrespirable.
Անշնչութիւն. s. méd. asphyxie, apnée, apneustie.
Անշշուկ. } **Անշշունջ.** } a. qui ne crie pas, qui ne fait aucun bruit; adv. sans cri, sans bruit, silencieusement; — *լռութիւն*, profond silence.
Անշունչ. a. sans respiration, sans vie, inanimé; asphyxique; méd. apneuste.
Անշուշտ. a. certain, sûr, assuré, indubitable, inévitable; adv. certes, certainement, sûrement, pour sûr, assurément, sans doute, hors de doute, indubitablement, bien entendu, sans contredit.
Անշուք. a. sans honneur, sans gloire, obscur, inglorieux; vil, mesquin; sans ornement, simple, déparé.
Անշռինդ. a. sans bruit.
Անշփոթ. a. distinct; imperturbable, calme, paisible; adv. sans confusion, distinctement; paisiblement, imperturbablement.
Անշփոթութիւն. s. distinction; calme, imperturbabilité.
Անշքանալ. vn. perdre son éclat, sa beauté, se flétrir; s'avilir, s'obscurcir, se déshonorer.
Անշքապէս. adv. sans éclat, sans pompe
Անշքացնել. va. défigurer, déparer; déshonorer, flétrir, obscurcir, avilir.
Անշքութիւն. s. vie sans gloire, obscurité; déshonneur, avilissement, décadence; laideur.
Անշքօրէն. V. **Անշքապէս.**
Անշօշափելի. a. impalpable, intactile, intangible.
Անոգի. a. sans âme, inanimé.
Անողոքելի. a. inéluctable.
Անոլորտ. a. illimité, indéfini, infini. [cunier.
Անոխակալ. a. qui n'est pas ran-
Անողնածուծ. s. anat. atélomyélie, amyélie.

Digitized by Google

Անողնաշար. / **Անողնաւոր.** } a. zool. invertébré.

Անողորկ a. raboteux, inégal, non uni, non poli.

Անողորմ. a. impitoyable, cruel, inhumain; adv. impitoyablement, sans pitié, cruellement, inhumainement. [adv.

Անողորմաբար. V. **Անողորմ.**

Անողորմածութիւն. / **Անողորմութիւն.** } s. cruauté, inhumanité.

Անողոք, / **Անողոքելի.** } a. inexorable, implacable, inflexible.

Անողոքաբար. adv. inexorablement, implacablement.

Անողոքութիւն. s. inexorabilité. inflexibilité, dureté.

Անողջամիտ. a. déloyal.

Անոճ. a. adv. sans style, sans ordre, pêle-mêle.

Անոյժ a. faible, débile, invalide.

Անոյշ. a. doux, suave; doux, sucré, affable, mielleux; mus. dolce; s. confiture; — *գինի*, vin doux.

Անոպայ. a. rustre, grossier, impoli, brutal, butor.

Անոպայութիւն a. butorderie, grossièreté. [phores.

Անոսկրեայք. spl. zool. anostéo-

Անոստ. a. sans rameaux. s.bot. acladode.

Անոտն. a. sans pieds, apode.

Անոտունք. spl. zool. apodes.

Անորակելի. a. inqualifiable.

Անորդ. a. sans ver.

Անորդի. V. **Անզաւակ.**

Անորդութիւն. V. **Անզաւակութիւն.**

Անորոշ. a. indéfini, indéterminé, indistinct, indécis, incertain; indifférent; inséparable; adv. indéfiniment, indistinctement; inséparablement; — *անցեալ* ou *անցեալ*— aoriste, prétérit; —*դերբայ,* V. **Աներեւոյթ** s.

Անորոշաբար. / **Անորոշապէս.** } adv. indifiniment, indéterminément, indistinctement.

Անորոշելի. a. indéterminable, indécis, indéfini, incertain.

Անորոշութիւն. s. indétermination, indistinction, incertitude, indécision. [grette.

Անուաքաշ s. brouette, vinai-

Անուաքաշել. va. brouetter.

Անուաքաշիչ. s. brouetteur.

Անուակ. s. petite roue, roulette. rouet, touret. [yure

Անուակալ. s. serre-frein, enra-

Անուակերպ. a. trochoïde.

Անուահետ. s. ornière.

Անուաձեւ. a. rotiforme.

Անուայարկ. s. tambour (d'un bateau à vapeur).

Անուանագիր. s. matricole.

Անուանադիր. s. celui qui impose un nom, nomenclateur.

Անուանադրել. va. imposer un nom, dénommer.

Անուանադրութիւն. s. imposition de nom.

Անուանական. a. nominal, nominatif; — *արժէք*, valeur nominale; — *դրամագլուխ*, capital nominal.

Անուանակարգութիւն. s. nomenclature.

Անուանակիր. a. qui porte le nom, dont on porte le nom, titulaire; renommé, célèbre; s. patron, patronne(saint ou sainte).

Անուանակից. a. qui porte le même nom, homonyme.

Անուանակոչեալ. a. nommé.

Անուանակոչել. va. nommer.

Անուանակոչութիւն. s. dénomination, nomenclature..

Անուանակրութիւն. V. **Անուանակցութիւն.**

Digitized by Google

Անուանակցութիւն. s. conformité de nom, homonymie.
Անուանապէս. adv. nominalement.
Անուանարկ. a. diffamé, discrédité, infâme; — *ընել*, diffamer, discréditer. [dénigrer.
Անուանարկել. va. diffamer,
Անուանարկիչ. s. diffamateur, médisant, détracteur.
Անուանարկութիւն. s. diffamation, discrédit, dénigrement, infamie.
Անուանացանկ. s. liste des noms propres.
Անուանափոխութիւն. s. changement de nom, métonomasie.
Անուանակերտութիւն. s. l'action de composer un nom ou un mot; onomatopée.
Անուանեալ. a. nommé, surnommé, intitulé; de nom, soi-disant.
Անուանել. va. nommer, appeler, donner le nom de, dénommer; intituler, surnommer.
Անուանի. a. renommé, célèbre, illustre: — *ըլլալ*, se rendre célèbre, s'illustrer.
Անուանող. s. nominateur.
Անուանուիլ. vn. se nommer, être nommé, s'intituler.
Անուանում. s. nomination.
Անուարգել. s. bouteroue.
Անուաւոր. a. qui a des roues, à roues; — *ջրհան*, pompe à roues.
Անութ, Անթ. s. anat. aisselle.
Անութխտ. s. méd. bubon, tumeur sous l'aisselle.
Անուժութիւն. s. faiblesse.
Անուղի. a. sans chemin.
Անուղիղ. a. qui n'est pas droit, oblique; indirect; injuste, pervers, dépravé.
Անուղղակի. a. indirect; — *տուրք*, contribution indirectes; — *կերպով*, indirectement.
Անուղղայ. a. qu'on ne peut dresser, incorrigible, indisciplinable.
Անուղղապէս. adv. indirectement.
Անուղղելի. a. incorrigible.
Անուղղութիւն. s. incorrection.
Անուն. s. nom; renom, renommée; nom, titre; gram. nom, substantif; *Կորէն* —, nommé Corène, de nom Corène; *յանուանէ*, nominativement, nommément, par son nom; *յատուկ* —, nom propre; *հասարակ* —, nom commun; — *մեծարանաց*, titre; *յ— բարեկամութեան*, au nom de l'amitié, pour l'amour de l'amitié; *յ—Աստուծոյ*, au nom de Dieu.
Անուշ. a. doux, suave; confiture; — *հոտ*, parfum; — *գինի*, vin doux.
Անուշաբոյր. a. qui a une odeur douce, suave, odoriférant, parfumé, embaumé, odorant.
Անուշադիր. a. inattentif, inappliqué.
Անուշադր. s. sel ammoniac; *ոգի —ի*, esprit d' —,
Անուշադրակ. s. ammoniaque.
Անուշադրութիւն. s. inattention, inapplication; — *թեամբ*, par mégarde, par inadvertance.
Անուշակ. a. doux, doucereux, suave.
Անուշահամ. V. **Քաղցրահամ.**
Անուշահոտ. a. qui sent bon, odorant, odoriférant.
Անուշահոտել. va. parfumer, embaumer.
Անուշահոտութիւն. s. bonne odeur, parfum.
Անուշարար. a. qui rend doux; s. confiseur.
Անուշարարութիւն. s. confiserie.

Digitized by Google

Անուշել. va. adoucir, radoucir; apaiser, calmer.

Անուշեղէն. s. bonbons; sucreries; confitures; — *եփել*, faire des confitures.

Անուշիկ. a. doux, doucet, doucereux, mielleux.

Անուշնալ. vn. s'adoucir, s'apaiser, se calmer.

Անուշութիւն. s. douceur; douce saveur ou odeur, suavité.

Անուշունք. spl. friandises.

Անուորդ. s. méc. cabestan.

Անուս, **Անուսումն**. a. qui n'est pas instruit, ignorant.

Անուր. s. anneau, collier; — *երկաթի*, carcan.

Անուրանալի. a. indéniable.

Անուրջ. s. songe, rêve, rêverie.

Անոք, **Անոքիկ**. a. qui est sans aide, abandonné, délaissé.

Անչափ. a. sans mesure, démesuré, immense, infini, extrême, immodéré, outré, outre mesure, excessif, exorbitant.

Անչափ. adv. sans mesure, infiniment, à l'infini, immodérément, à l'excès, immensément, excessivement, extrêmement, d'une manière exorbitante, à outrance, par trop. [neur.

Անչափահաս a. impubère, mi-

Անչափահասութիւն. s. impuberté, minorité.

Անչափութիւն. s. immensité, infinité; excès.

Անպախառ. s. stratus.

Անպակաս. a. complet, entier; qui ne manque pas, inépuisable; adv. sans manquer, continuellement, sans cesse.

Անպահեցողութիւն. s. intempérance.

Անպահպանողութիւն. s. prévarication, inobservation, infraction.

Անպաճոյճ. a. sans parure, sans recherche, sans coquetterie, simple; s. entom. acompsie.

Անպայման. a. immense, excessif, extrême; adv. immensément, extrêmement; sans délai; sans condition, à discrétion.

Անպաշտելի. a. non adoré.

Անպաշտպան. a. sans protection, abandonné. [ble.

Անպաշտպանելի. a. insoutena-

Անպաշտօն. a. sans emploi, sans place; — *ըլլալ՝ մնալ*, être sans place, rester sans emploi, être sur le pavé; non officiel, officieux; — *կերպով*, officieusement, d'une manière non officielle.

Անպաշտօնական. a. non officiel, officieux.

Անպաշտօնապէս. adv. officieusement, d'une manière non officielle.

Անպատասխան.a. sans réponse.

Անպատեհ. a. inconvenant, inconvenable; inopportun, déplacé, indécent, absurd, inconséquent; — *է*. il est inconvenant.

Անպատեհութիւն. s. inconvenance, disconvenance, indécence, inconvénient, absurdité, inconséquence.

Անպատիժ. a. impuni, sans punition; adv. impunément.

Անպատիր. a. qui ne trompe pas, juste; qu'on ne peu tromper; infaillible.

Անպատիւ. a. sans honneur, déshonoré, déshonorant; — *խօսքեր*, paroles déshonorantes; — *կերպով*, d'une manière déshonorante.

Անպատկան, **Անպատկանաւոր**. V. **Անպատեհ**.

Անպատկառ. a. qui n'a pas de pudeur, de respect, irrévérend; — *խօսքեր*, propos irrespectueux;

Digitized by Google

adv. sans pudeur, sans respect.

Անպատկառութիւն. s. manque de pudeur, de respect, irrrévérence, impudence.

Անպատկեր. a. sans image.

Անպատճառ. a. sans cause, sans motif; adv. absolument.

Անպատմելի. V. **Անպատում.**

Անպատշաճ. V. **Անպատեհ.**

Անպատշաճութիւն. V. **Անպատեհութիւն.**

Անպատուաբեր. a. déshonorant.

Անպատուաստ. a. non vacciné.

Անպատուել. va. déshonorer.

Անպատուիչ. a. déshonorant.

Անպատուհաս. V. **Անպատիժ.**

Անպատում. a. inénarrable, ineffable, indéfinissable, inexprimable.

Անպատուութիւն. s. déshonneur, indignité.

Անպատուուիլ. vn. se déshonorer, être déshonoré.

Անպատսպար, **Անպատսպարան.** a. sans refuge, sans appui, délaissé, abandonné.

Անպատրաստ. a. non préparé; *յանպատրաստից*, adv. sans aucune préparation, sans préparatif, au dépourvu, à l'improviste; — *խօսիլ*, parler d'abondance, sans préparation.

Անպատրաստութիւն. s. défaut de préparation, d'apprêt.

Անպատրելի. a. infaillible; qu'on ne peut tromper.

Անպարագիծ, **Անպարագիր**, **Անպարագրելի.** V. **Անպարոյր.**

Անպարագրութիւն. s. immensité, infinité.

Անպարզ. a. composé.

Անպարզելի. a. irréductible; — *կոտորակ*, fraction —.

Անպարզելիութիւն s. irréductibilité.

Անպարկեշտ. a. immodeste, indécent, immoral, impudique, malhonnête.

Անպարկեշտութիւն. s. immodestie, indécence, déshonnêteté, impudicité, malhonnêteté.

Անպարոյր. a. non circonscrit, non défini, sans fin, sans limites, sans bornes.

Անպարսաւ. a. irréprochable, irrépréhensible.

Անպարտ. a. qui n'est point coupable, innocent; inconvenant, déplacé, indécent; — *ընել՝ կացուցանել*, déclarer innocent, libérer; — *արձակել*, acquitter.

Անպարտաճանաչ. a. qui ignore son devoir.

Անպարտելի. a. invincible.

Անպարտութիւն. s. innocence.

Անպէտ, **Անպիտան.** a. inutilisable, impropre au service, inutile; rejeté, mauvais, méchant.

Անպիտան. V. **Անպէտ.**

Անպիտանանալ. vn. n'être bon à rien, être ou devenir inutile, être hors de service, être rejeté, mis au rebut, se gâter; devenir méchant.

Անպիտանացնել. va. rendre inutile, mettre hors d'usage, gâter, détruire, abîmer; rendre méchant.

Անպիտաննալ. V. **Անպիտանանալ.**

Անպիտանութիւն. s. inutilité d'une chose; méchanceté.

Անպղտոր. a. qui n'est pas trouble, limpide, clair.

Անպսակ. a. sans couronne; sans mariage; — *կենակցութիւն*, cohabitation.

Անպտղաբեր. a. infructueux, infécond, infertile, stérile.

Անպտղաբերութիւն, **Անպտղութիւն.** s. infructuosité, infertilité, infécondité, stérilité.

Digitized by Google

Անպտղաբեր, Անպտուղ. a. sans fruits.
Անպրուկ, Անբլբակ. a. bot. acotylédone, acotylédoné.
Անջան. a. qui ne se donne pas de peine; aisé, facile; adv. sans peine, aisément.
Անջատ. a. séparé, détaché; — *թիւ*, nombre abstrait.
Անջատաբար. } adv. séparément; abs-
Անջատապէս. } tractivement, abstraitement.
Անջատել. va. séparer, détacher, disjoindre, désunir; abstraire.
Անջատիլ. vn. se séparer, se détacher.
Անջատիչ. } a. abducteur, abs-
Անջատող. } tractif.
Անջատում. s. séparation, détachement; abstraction; séparatisme.
Անջինջ. a. ineffaçable; malpropre, sale.
Անջնջելի. a. ineffaçable.
Անջուր. a. sans eau, anhydre.
Անջրդի, Անջրդին. a. privé d'eau, sec, aride.
Անջրդութիւն. s. sécheresse, aridité.
Անջրելի. a. ineffaçable, indélébile.
Անջրութիւն. V. **Անջրդութիւն.**
Անջրպետ. s. espace, intervalle, interstice.
Անջրպետել. va. passer entre, séparer, espacer, éloigner, barrer, retrancher.
Անսալարկ. a. non pavé.
Անսահման, Անսահմանական. a. indéfini, illimité, sans bornes, infini, immense; indéfinissable.
Անսահմանապէս. adv. indéfiniment.
Անսահմանութիւն. s. immensité, infinité.
Անսահմանօրէն. V. **Անսահմանապէս.**
Անսալ. vn. écouter, prêter l'oreille, exaucer; obéir, être docile à, consentir, se soumettre, se résigner, suivre, céder, permettre; attendre, attendre patiemment, supporter.
Անսայթաք, Անսայթաքելի. a. qui ne glisse, qui ne bronche pas, qui ne fait pas de faux pas, non glissant; infaillible, sûr, suivi, exact.
Անսայթաքութիւն. s. exactitude.
Անսանձ. a. débridé, sans bride, sans frein; effréné, sans retenue; indomptable, indompté.
Անսանձելի. a. indomptable.
Անսասան, Անսասանելի. a. inébranlable, ferme.
Անսաստ, Անսաստելի. a. indomptable, indompté, fougueux, furieux; insubordonné, indocile, intraitable, téméraire, insolent, rétif, désobéissant.
Անսաստել. vn. désobéir, contredire, résister.
Անսեթևեթ. a. non chamarré, non orné, simple.
Անսերմ. a. sans semence; sans progéniture, stérile; adv. sans semer.
Անսերմնաբոյս. a. bot. acotylédone.
Անսերունդ. a. sans postérité.
Անսթափելի. a. qui ne peut se réveiller; — *խոր քուն*, sommeil profond.
Անսիզք. spl. assises; — *Անտիոքայ*, — d'Antioche.
Անսիրելի. a. qui n'a point d'amis; qui n'est pas aimable, antipathique.
Անսիրելութիւն, Անսիրութիւն. s. manque d'amour, d'affection; antipathie.
Անսիրտ. a. sans cœur.
Անսիւն. a. sans pilier.
Անսխալ. a. sans faute, impeccable; infaillible.
Անսխալական. } a. infailli-
Անսխալականն. } ble.

Digitized by Google

Անսխալականութիւն. s. infaillibilité.
Անսխալելի. a. infaillible.
Անսխալութիւն. s. infaillibilité.
Անսկզբնական. a. qui n'a pas ou de commencement, éternel.
Անսկզբնութիւն. s. manque de commencement, éternité.
Անսկզբունք. a. qui n'a pas de principes, sans principes.
Անսկիզբն. a. qui n'a point commencement, éternel; sans principes, sans fondement; vain, frivole.
Անսնունդ. a. sans nourriture.
Անսովոր. a. inaccoutumé, qui n'a pas l'habitude de, inhabitué; inhabituel, inusité; extraordinaire, étrange, hors ligne.
Անսովորական. a. inusité; extraordinaire, étrange.
Անսովորութիւն. s. inhabitude.
Անսուաղ. a. qui est à jeun; adv. sans manger, à jeun.
Անսուաղութիւն. s. abstinence, jeûne, faim.
Անսուգ. a. exempt de deuil; dont on ne porte point le deuil, adv. sans deuil.
Անսուտ. a. qui ne ment pas, qui ne saurait mentir; qui n'est pas fau , vrai.
Անսուրբ. a. qui n'est pas sain, impur, immonde, profane.
Անսպառ, Անսպառական. a. inépuisable. intarissable.
Անսպառելի. V. **Անսպառ.**
Անսպասելի. a. inattendu.
Անստացուած. a. qui ne possède rien, qui est sans biens, sans propriétés.
Անստգիւտ. V. **Անըստգիւտ.**
Անստեղծ. Անստեղծական. a. increé.
Անստերիւր. a. infaillible.
Անստինք. a. sans mamelles.

Անստոյգ. a. incertain.
Անստորագիր. a. sans signature.
Անստուգութիւն. s. inc rtitude.
Անստուեր. a. sans ombre; éclatant, lumineux.
Անսրբութիւն. s. impureté, incontin nce.
Անսփոփ. a. sans soulagement.
Անսքող. a sans voile, nu, découvert.
Անվազ. a. qui ne coule ou court pas, immobile.
Անվախ. a. sans peur, intrépide.
Անվախճան, Անվախճանական. a. sans fin, infini, éternel.
Անվախութիւն. s. intrépidité.
Անվախօրէն. adv. sans crainte, intrépidement.
Անվաճառ. a. qui ne se vend pas, invendable; non vendu.
Անվայել. a. indécent, inconvenant, vilain.
Անվայելուչ. a. V. **Անվայել;** disgracieux, difforme, laid.
Անվայելչութիւն s. indécence, inconvenance; difformité, laideur.
Անվաստակ. a. infatigable; désœuvré, paresseux, fainéant; adv. sans se fatiguer, sans travailler.
Անվար a. inculte, non labouré, en friche
Անվարագոյր a. sans rideau.
Անվարակելի. a. non contaminable.
Անվարակիչ. a. non contagieux.
Անվարժ. a. inexercé, non habitué, déshabitué, inexpérimenté, inaccoutumé, novice, nouveau.
Անվարժութիւն. a. impéritie, inexpérience.
Անվարկ. a. sans crédit.
Անվարձ. a. qui est sans salaire, sans récompense; adv. sans salaire, sans récompense.
Անվարտիք. a. sans culotte.
Անվաւեր, Անվաւերական. a.

Digitized by Google

invalide, nul, non avenu, non authentique, illégitime, apocryphe.

Անվաւերականութիւն, Անվաւերութիւն. s. invalidité, nullité, illégitimité.

Անվաւերացում. s. nullité; — *ամուսնութեան* — de mariage.

Անվեհանձն. a. non magnanime, petit, mesquin.

Անվեհեր. a. intrépide; —, — *կերպով*, adv. intrépidement.

Անվեհերութիւն. s. intrépidité.

Անվերածելի. a. irréductible.

Անվերակացու. a. qui n'a pas d'inspecteur, de chef.

Անվերապահ. a. sans réserve.

Անվերլուծելի. a. indéchiffrable.

Անվերծանելի. V. **Անընթեռնելի.**

Անվերնագիր. a. sans titre, sans inscription, anépigraphe.

Անվերջ, Անվերջանալի. a. sans fin, interminable.

Անվերջօրէն. adv. interminablement.

Անվթար. a. inviolable, intact, entier, inaltérable, immuable, invariable, incorruptible, sûr, infaillible, intègre, exact, parfait, sans danger, sain et sauf, solide, ferme, inébranlable; adv. inviolablement, sans danger, sûrement, fermement, infailliblement, exactement, tout entier.

Անվիճելի. a. indiscutable; — *կարողութիւն*, capacité —.

Անվիշտ. a. qui n'a pas de peine, qui ne souffre pas, impassible; adv. sans peine, sans souffrance.

Անվիրաւորելի. a. invulnérable.

Անվկայ. a. sans témoins.

Անվկանդ a. inexpugnable, invincible, inattaquable, à toute épreuve, inébranlable.

Անվհատ. a. qui ne se décourage pas; adv. sans se décourager.

Անվճար. a. non payé, impayé, impayable.

Անվճիռ. a. sans jugement, sans décision.

Անվճռաբար. adv. sans jugement, sans décision.

Անվնաս. a. qui n'est pas nuisible, pas nocif, inoffensif, innocent; non endommagé, sain et sauf; adv. sans dommage, sain et sauf.

Անվստահ. a. défiant, méfiant, soupçonneux; — *ըլլալ*, se défier, se méfier.

Անվստահանալի. a. qui n'est pas digne de confiance, suspect.

Անվստահելի. V. **Անվստահանալի.**

Անվստահութիւն. s. défiance, méfiance.

Անվտանգ. a. exempt de danger, sain et sauf; adv. sans danger, sain et sauf, en sécurité; —*հասանիլ*, arriver sans danger, sans accident, à bon port, sain et sauf.

Անվրդով. a. imperturbable, calme, paisible, tranquille; adv. tranquillement, imperturbablement.

Անվրէպ. a. infaillible, immanquable, exact, ponctuel, sûr, certain, assuré; adv. sans faute, infailliblement, immanquablement, ponctuellement, sûrement, exactement, assurément, certainement.

Անվրիպելի. a. infaillible.

Անտաղտկալի, Անտաղտուկ. a. qui n'est pas ennuyeux, non fastidieux, non importun, agréable, aisé; adv. sans ennui, sans ennuyer.

Անտանելի. a. insupportable, intolérable; qu'on ne peut porter, pas portatif.

Digitized by Google

Անտաշ. a. non dégrossi ou raboté, brut.
Անտառ. s. forêt, bois.
Անտառաբան. s. sylviculteur.
Անտառաբանական. a. forestier; — *վարժարան*, école forestière.
Անտառաբանութիւն. s. sylviculture.
Անտառաբնակ. a. sylvicole.
Անտառաբուծական. V. **Անտառաբանական.**
Անտառաբուծութիւն. V. **Անտառաբանութիւն.**
Անտառախիտ. a. rempli, couvert de forêts, boisé; touffu, épais; — *նիզակք*, piques hérissées; s. touffe.
Անտառակ. s. bocage, bosquet, boqueteau.
Անտառային. a. de bois, de forêt, sylvestre.
Անտառանալ. vn. se couvrir de bois, devenir une forêt; pousser trop de bois, devenir feuillu, devenir touffu.
Անտառաշատ. a. plein de bois, de forêts, boisé, fourré.
Անտառապահ. s. garde champêtre, garde forestier.
Անտառուտ. a. boisé, garni de bois, fourré.
Անտատան. a. qui ne vacille pas, immuable, ferme.
Անտարակոյս. a. indubitable, sûr, certain; adv. sans doute, certainement, assurément, indubitablement.
Անտարբաղադրելի. a. indécomposable.
Անտարբեր. a. indifférent.
Անտարբերութիւն. s. indifférence.
Անտեղեակ. a. qui n'est pas informé, pas renseigné, ignorant.
Անտեղի. a. absurde, déplacé, inconvenant.
Անտեղիութիւն. V. **Անտեղութիւն.**
Անտեղիտալի. a. qui ne cède pas, inflexible, dur.
Անտեղութիւն. s. absurdité, inconvenance, inconvénient, suite fâcheuse.
Անտես. a. invisible, imperceptible, qui n'est pas vu, inaperçu; qui ne voit pas, aveugle; étrange, nouveau; — *ընել*, ne pas avoir soin, négliger, délaisser, abandonner, dédaigner; — *ըլլալ*, être négligé, abandonné, dédaigné; s'échapper, disparaître.
Անտեսաբար. adv. invisiblement.
Անտեսանելի. a. invisible, occulte; — *կերպով*, invisiblement.
Անտեսել. V. **Անտես ընել.**
Անտերեւ. a. sans feuille, aphylle.
Անտերունչ. a. qui n'a point de maître, de possesseur; qui est sans gouvernement, sans chef; qui est sans protecteur, abandonné à soi-même, délaissé.
Անտեւական. a. non durable, inconstant.
Անտէր. a. sans maître, sans possesseur.
Անտէրունչութիւն. s. manque de chef, de gouvernement; interrègne; manque de protection, abandon, délaissement.
Անտէրունչ. V. **Անտերունչ.**
Անտի. adv. de là, de là-bas, de ce côté-là; de l'autre côté; a. ce, cet, cette; *աստի և* — de côté et d'autre; ce, celui ou celle qui est de là, de là-bas, de l'autre monde; s. l'autre monde, la vie future; les choses de l'autre monde.
Անտիական. a. jeune, en bas âge; jeune, enfant, enfantin, puéril.
Անտիպ. a. non imprimé, inédit; — *գործեր*, œuvres inédites.
Անտիք. spl. l'autre monde.

Digitized by Google

Անտիքրիստոս. s. antéchrist.
Անտխեղծ. a. sans défaut, sans tache, beau, parfait; — *օրինակ*, parfait exemple; — *առաքինութիւն*, pure vertu, vertu accomplie.
Անտնօրինաբար. } adv. indispensablement.
Անտնօրինապէս. }
Անտնօրինելի. a. indispensable.
Անտոկոս. a. sans intérêts.
Անտոհմ, Անտոհմիկ. a. de basse naissance.
Անտոհմութիւն. s. basse naissance.
Անտուն. a. qui n'a pas de maison, pas de foyer, pas de chez-soi, qui n'a ni feu ni lieu; adv. sans maison, sans feu ni lieu;— *ըլլալ՝ մնալ*, être sur le pavé, ne pas avoir de domicile.
Անտուտն. a. dépourvu de queue, anoure, écaudé.
Անտրամաբան, Անտրամաբանական. a. illogique.
Անտրամադիր. a. non disposé.
Անտրամադրելի. a indisponible.
Անտրտում. a. qui n'a point de chagrin, qui n'est pas chagrin, joyeux; adv. sans chagrin.
Անտրտունջ. a. et adv. sans murmures, sans se plaindre.
Անրակ. s. anat. clavicule.
Անրակաւոր. a. zool. claviculé.
Անրջալից. a. rêveur, songeur.
Անրջախոհութիւն. s. rêverie.
Անրջական, Անրջային, a. de songe, de rêve; —*երազք*, rêves, fantômes.
Անց. s. passage, trajet; canal; passage, transition; aventure, accident, événement, fait; traitement; passion, envie;— *և դարձ ընել*, aller et venir, traverser, parcourir.
Անցագին. s. le prix de la traversée, le passage, péage.
Անցագիր, Անցաթուղթ. s. passe-port; — *տալ*, délivrer un passe-port; — *ը հաստատել*, viser le —.
Անցագրատուն. s. bureau de passeport.
Անցաթուղթ. V. **Անցագիր.**
Անցակալ. s. barrage.
Անցակալում. s. barrage.
Անցանաւ. s. bac.
Անցանաւակ. s. bachot.
Անցանելի. a. passager, passable.
Անցարան. s. passerelle.
Անցարգել. V. **Անցակալ.**
Անցաւ. a. exempt de toute douleur; adv. sans douleur.
Անցաւոր. a. passant, passager, voyageur; passager, transitoire, périssable, éphémère, momentané, caduc.
Անցաւորութիւն. s. nature périssable, caducité.
Անցեալ. s. passé;— *տարի*. l'an dernier, l'an passé; — *օր*, l'autre jour; —*ները*, il y a quelques jours; *յանցելումն*, dans le passé; — *անորոշ*, *Ցարակատար*, passé indéfini;—*որոշեալ՝ կատարեալ*, prétérit défini, passé défini, aoriste.
Անցընել. va. faire passer, faire traverser, passer; transpercer, percer, passer, enfoncer à travers; emboîter, enchâsser, enlacer; enlever, ôter, détourner, éloigner; remettre, pardonner; transporter, transférer; apaiser, faire cesser, satisfaire, guérir; violer, enfreindre; éteindre; faire éprouver, faire souffrir, traiter bien ou mal; avorter, faire une fausse couche; *քննութիւն* —, passser l'examen; *ցասումը* —, apaiser la colère; *ժամանակն*—, passer le temps; *ի հաշիւ*—, passer en compte.

Digitized by Google

Անցնիլ. vn. passer, traverser; *անդին*—, passer de l'autre côté, passer outre; *դժուարութեանց վրայէն*—, passer par-dessus les difficultés; *վրայէն* —. repasser.
Անցնիւր. a. chaque, chacun.
Անցնցելի. a. inébranlable.
Անցողաբար. adv. en passant.
Անցողական. a. de transport, transitif; — *բայ*. verbe transitif.
Անցողակի. V. **Անցողաբար.**
Անցորդ. s passant, passager.
Անցուդարձ. s allées et venues; circonstance, événement; —*ընել*. aller et venir, traverser.
Անցուկ. a. passant, fréquenté; —*փողոց*, rue passante; —*դրամ*, monnaie qui a cours.
Անցում. s. action de passer; passage, passade; transition; trépas, trépassement.
Անցուորիկ, Պառզրամիզութիւն. s. path. diabète.
Անցք. V. **Անց.**
Անփախուստ. a. dont on ne peut échapper, qu'on ne peut fuir, inévitable.
Անփակ. a. qui n'est pas fermé, ouvert, béant.
Անփայլ. a. sans éclat, non brillant, dépoli, mat, terne.
Անփառունակ. a. sans honneur, inglorieux, obscur, ignoré.
Անփափկութիւն. s. indélicatesse.
Անփափուկ. a. indélicat.
Անփոխադրելի. a. qu'on ne peut déplacer. [çant.
Անփոխանորդ. a. sans rempla-
Անփոխադրելի. a. irremplaçable, intransportable, qu'on ne peut transplanter.
Անփոխարինելի. a. qu'on ne peut rendre, irremplaçable; irréparable.
Անփոյթ. a. négligent, insouciant, nonchalant, indolent; négligé, abandonné; — *ըլլալ*, être négligé ou abandonné.
Անփոյթութիւն. s. négligence, nonchalance, insouciance, abandon.
Անփորձ. a. inexpérimenté, inexercé, novice; non essayé, non éprouvé; qui n'est pas tenté; intact, pur.
Անփորձառու. s. inexpérimenté.
Անփորձառութիւն. s. inexpérience.
Անփորձութիւն. s. inexpérience; manque de tentation.
Անփութութիւն. V. **Անփոյթութիւն.**
Անփութօրէն. adv. négligemment, nonchalamment.
Անփունջ. a. sans bouquet.
Անփուշ. a. sans épine, sans piquant.
Անփուտ. a. non pourri, imputrescible, incorruptible.
Անփոփոխ, Անփոփոխական, Անփոփոխելի. a. invariable, immuable, inaltérable, ferme; adv. invariablement, immuablement.
Անփոփոխականութիւն, Անփոփոխութիւն. s. invariabilité, immuabilité, inaltérabilité, immutabilité.
Անքակտելի. a. qu'on ne peut rompre ou briser, incassable.
Անքաղաքագէտ. a. impolitique.
Անքաղաքագիտական. a. impolitique.
Անքաղաքակիրթ. a. incivilisé.
Անքաղաքակրթութիւն. s. manque de civilisation.
Անքաղաքավար. a. incivil, impoli.
Անքաղաքավարութիւն. s. incivilité, impolitesse.
Անքայքայելի. a. qu'on ne peut démolir ou défaire; indissoluble.

Digitized by Google

Անքաւելի. a. inexpiable, irréparable; — *յանցանք*, fautes irréparables.

Անքէն. a. qui n'est pas rancunier.

Անքթթելի, Անքթիթ. a. qui ne clignote pas les yeux, qui fixe; adv. fixement, sans clignoter.

Անքննին. Անքննելի. a. qui ne peut être examiné, inscrutable; non examiné.

Անքննադատելի. a. incritiquable.

Անքնութիւն. s. insomnie, agrypnie.

Անքոյթ. a. sûr, assuré.

Անքուն. a. qui ne s'endort pas, qui veille; vigilant; adv. sans dormir, sans sommeil; — *մնալ*, ne pas dormir, veiller; — *գիշեր*, nuit blanche.

Անքունութիւն. V. **Անքնութիւն.**

Անքող. a. sans voile, dévoilé; nu.

Անօգնական a. sans aide, sans secours, abandonné, délaissé; — *թողուլ*, laisser sans secours.

Անօգուտ. a. inutile, désavantageux, infructueux; adv. inutilement, désavantageusement.

Անօգտակար. V. **Անօգուտ.** a.

Անօգտակարութիւն. s inutilité.

Անօգտաւէտ. a. inutile.

Անօդաւէտ. a. non aéré, mal aéré.

Անօթ. s. vase, pot, vaisseau; meuble, bagage; instrument, appareil, ustensile; — *խոհանոցի*, batterie de cuisine.

Անօթենալ. vn. avoir faim, être affamé.

Անօթեցնել. va. affamer.

Անօթի. a. affamé; — *ըլլալ*, avoir faim, être affamé; *յանօթեաց*, à jeun.

Անօթութիւն. s. faim; —*ը անցընել*, apaiser sa faim; *սաստիկ* —, grand'faim.

Անօժիտ. a. sans dot, non doté.

Անօսր. a. mince, menu; clair, peu serré; rare; fin; adv. peu très peu, rarement.

Անօսրաթեւ. a. entom. hyménoptère.

Անօսրանալ. vn. devenir mince, fin ou rare; s'amincir, se raréfier; s'amoindrir, s'atténuer; s'exténuer.

Անօսրաչափ. a. phys. aréomètre.

Անօսրացնող. a. raréfiant.

Անօսրացում. s. raréfaction.

Անօսրացնել, Անօսրել. va. rendre mince, fin ou rare; amincir, raréfier; amoindrir, atténuer; exténuer.

Անօսրութիւն. s. raréfaction; finesse, ténuité. rareté.

Անօրէն. a. sans loi, qui viole les lois, scélérat, impie, criminel, injuste, inique; contraire aux lois, illégal, illicite.

Անօրէնութիւն. s. absence de toutes lois, transgression de la loi; scélératesse, iniquité, injustice, crime, péché.

Անօրինաբար. adv. sans lois; contre les lois, illégalement, injustement.

Անօրինակ. a. sans exemple, sans pareil.

Աշակերտ. s. élève, disciple; écolier, étudiant; — *արուեստի*, apprenti élève.

Աշակերտաբար. adv. comme un élève.

Աշակերտական. a. d'écolier.

Աշակերտակից. s. condisciple, camarade.

Աշակերտել. va. avoir pour élève, enseigner, instruire.

Աշակերտիլ. vn. être élève de qn., le suivre.

Աշակերտութիւն. s. qualité d'élève; apprentissage; élèves; *ամբողջ* —*ը*, tous les élèves.

Աշակերտուհի. sf. écolière, élève, étudiante.

Digitized by Google

Աշակերտօրէն. adv. comme un élève.

Աշխատակից. s. compagnon de travail, collaborateur.

Աշխատակցիլ. vn. collaborer.

Աշխատակցութիւն. s. collaboration.

Աշխատակցուհի. sf. collaboratrice.

Աշխատանոց. s. laboratoire, atelier, cabinet, ouvroir.

Աշխատանք. V. **Աշխատութիւն.**

Աշխատասենեակ. s. cabinet de travail.

Աշխատասէր. qui aime le travail, laborieux, travailleur.

Աշխատասիրել. vn. aimer le travail, travailler avec ardeur, être laborieux; faire ou composer un ouvrage.

Աշխատասիրող. s. auteur.

Աշխատասիրութիւն. s. goût, amour du travail; ouvrage travaillé avec soin; œuvre, ouvrage, travail.

Աշխատասրահ. s. atelier.

Աշխատաւոր. a. travailleur.

Աշխատեցնել. va. faire travailler, occuper.

Աշխատիլ. vn. travailler; faire son possible, tâcher; *չարաչար* —, travailler excessivement, comme un forçat; *զուր՝ տարապարտուց* —, travailler vainement, pour rien.

Աշխատող. s. travailleur.

Աշխատութիւն. s. fatigue, peine, casse-tête; travail, labeur; œuvre, ouvrage, traité; *երկարաշունչ* —, travail obstiné; *տաժանակիր* —, travaux forcés; —*յանձն առնուլ*, prendre la peine de, se donner de la peine.

Աշխատցնել. V. **Աշխատեցնել.**

Աշխարել. va. pleurer sur, se lamenter; pousser des cris de douleur, déplorer.

Աշխարհ. s. monde, univers; pays, contrée, territoire, terre; le monde, les hommes; vie; *հանդերձեալ* —, l'autre monde, la vie future; *բոլոր՝ արարած* —, tout le monde; *յաչս* — *ի*, aux yeux du monde; *երթալ՝ փոխիլ յաշխարհէ*, aller dans l'autre monde, mourir, trépasser; —*գալ*, venir au monde, naître; —*ի առաջեւ*, devant le monde.

Աշխարհաբար. s. l'arménien moderne ou vulgaire; adv. en arménien vulgaire.

Աշխարհաբարեան. s. partisan de l'arménien moderne ou vulgaire.

Աշխարհագէտ. s. géographe.

Աշխարհագիտական. a. géographique.

Աշխարհագիր. s. géographe; recensement.

Աշխարհագունդ. s. globe.

Աշխարհագրական. a. géographique.

Աշխարհագրապէս. adv. géographiquement.

Աշխարհագրութիւն. s. géographie; — *բնական*, —physique; *քաղաքական* —, politique; — — *թեան քարտէս*, carte, carte géographique.

Աշխարհագրօրէն. V. **Աշխարհագրապէս.**

Աշխարհադիտութիւն. s. exploration.

Աշխարհադղորդ. a. qui ébranle le monde, retentissant.

Աշխարհախնամ. a. qui a soin du monde, providentiel.

Աշխարհախոյզ. a. s. explorateur.

Աշխարհախուզել. va. explorer.

Աշխարհածանօթ. a. universellement connu, célèbre, renommé, fameux, notoire.

Աշխարհածնութիւն. s. cosmogonie.

Աշխարհածուփ. a. qui agite, qui trouble le monde; agité ou troublé par le monde.

Digitized by Google

Աշխարհակալ. s. maître du monde; conquérant; préfet, gouverneur; a. répandu dans le monde entier, universel; qui entoure l'univers.

Աշխարհակալել. vn. conquérir.

Աշխարհակալութիւն. s. conquête.

Աշխարհակալում. s. conquête.

Աշխարհական. a. du monde; mondain, terrestre, lai, laïque; s. laïque, séculier; — *մեծութիւնք*, grandeur mondaines.

Աշխարհականանալ. vn. se laïciser, se séculariser.

Աշխարհականացում. s. laïcisation, sécularisation.

Աշխարհականացնել. va. laïciser, séculariser.

Աշխարհականութիւն. s. sécularisme.

Աշխարհակործան. a. qui ruine le monde, destructeur du monde.

Աշխարհահալած. a. chassé ou persécuté par tout le monde, par tous les pays.

Աշխարհահամար. s. censeur; dénombrement, recensement; — *ընել*. dénombrer, recenser.

Աշխարհահայեցութիւն. s mondanité.

Աշխարհահանդէս. s. exposition universelle.

Աշխարհահռչակ. a. célèbre dans le monde entier; — *անուն*, nom célèbre.

Աշխարհամատրան կիրակի՝ սօն. s. le second dimanche après Pâques.

Աշխարհայեցութիւն. V. **Աշխարհահայեցութիւն**.

Աշխարհային. a. mondain.

Աշխարհաշէն. a. qui embellit le pays, bâtisseur.

Աշխարհաշինութիւն. s. embellissement du pays.

Աշխարհաշրջան. s. tour du monde.

Աշխարհաշրջիկ. s. touriste.

Աշխարհապահ. a. qui conserve le monde.

Աշխարհասէր. a. qui aime le monde, mondain.

Աշխարհասիրութիւն. s. amour ou goût du monde, mondanité.

Աշխարհաստեղծ. a. créateur du monde.

Աշխարհաստեղծութիւն. s. création du monde.

Աշխարհավար. s. politique, politicien.

Աշխարհավարական. a. politique.

Աշխարհավարութիւն. s. politique.

Աշխարհատարած. a. répandu par tout le monde.

Աշխարհատեաց. a. qui hait, qui déteste le monde.

Աշխարհատեցութիւն. s. haine du monde.

Աշխարհացոյց. s. carte, carte géographique; *համատարած* —, mappemonde; *համր* —, carte muette.

Աշխարհաւեր. a. qui ruine, qui détruit le monde, le pays.

Աշխարհաքաղաքացի. s. cosmopolite.

Աշխարհաքաղաքացիական. a. cosmopolite, cosmopolitain.

Աշխարհաքաղաքացիութիւն, **Աշխարհաքաղաքացութիւն**. s. cosmopolitisme.

Աշխարհաքարտ. s. carte géographique.

Աշխարհիկ. a. séculier, laïque; vulgaire; — *լեզու*, langue vulgaire ou moderne.

Աշխէտ ձի. s. cheval alezan.

Աշխիլ. vn. se gâter (mets).

Աշխոյժ. a. vif, ardent, actif, frétillant, remuant, alerte, pétillant, fougeux, bouillant, fringant.

Աշխոյժութիւն, **Աշխոյժք**, **Աշխուժութիւն**. s. vivacité, ar-

deur, feu, activité, fougue; աշխոյժ մանկութեան, la fougue de la jeunesse.

Աշխորդ.s. garniture(vêtements).

Աշխուժանամ, **Աշխուժնամ**. vn. être ou devenir vif, avoir de l'activité, être ardent.

Աշխուժութիւն. V. **Աշխոյժութիւն**.

Աշկերտ. V. **Աշակերտ**.

Աշկերտուհի.V.**Աշակերտուհի**.

Աշկերտութիւն. V. **Աշակերտութիւն**.

Աշմ. s. minér. jade.

Աշնանամուտ. s. commencement de l'automne.

Աշնանային. a. d'automne, automnal.

Աշնանավերջ. s. arrière-saison, fin d'automne.

Աշնացան. s. blé semé à l'automne; gros grains.

Աշուխ, **Աշուղ**. s. troubadour, ménestrel.

Աշուն. s. automne.

Աշտանակ. s. chandelier, bougeoir, flambeau.

Աշտանակել. vn. monter sur; ի ձի —, monter à cheval; ի ջորի —, monter sur un mulet.

Աշտարակ. s. tour; **Բաբելոնի**, — de Babel.

Աշտարակագործութիւն. s. construction d'une tour.

Աշտարակազարդ. a. orné, flanqué de tours.

Աշտարակաձեւ.a.qui a la forme d'une tour, turriculé.

Աշտարակաշինութիւն. V.**Աշտարակագործութիւն**.

Աշտեայ, **Աշտէ**. s. lance.

Աշտուն.a.sec;—հաց.du pain sec.

Աչաբոյժ. s. oculiste.

Աչագեղ.a.qui a de beaux yeux.

Աչագրութիւն. s. méd. ophtalmographie.

Աչադէտ. s. ophtalmoscope.

Աչադուրկ. a. aveugle.

Աչալուրջ. a. circonspect, avisé, rusé, éveillé, vigilant, bien entendu; — զննողութիւն, surveillance attentive.

Աչալրջութիւն. s. circonspection, vigilance.

Աչակապ. s. bandeau; — խաղ, colin-maillard.

Աչապանք. spl. œillères.

Աչառել, **Աչառիլ**. vn. faire acception de personnes.

Աչառու. a. qui fait acception de personnes, partial.

Աչառութիւն. s. acception de personnes, partialité.

Աչացաւ. s. mal d'yeux, ophtalmie; a. qui a mal aux yeux.

Աչացաւութիւն. s. ophtalmie; թարախաւոր —, — purulente.

Աչեղ. a. qui a de grands yeux.

Աչել. vn. regarder.

Աչիկ. s. petit œil.

Աչխփել. V. **Աչկապուկ**.

Աչկակապ. V. **Աչկապուկ**.

Աչկապուկ. s. colin-maillard;— խաղալ, jouer à —.

Աչոց. s. besicles, lunettes.

Աչք. spl. œil, yeux; vue, regard; case, cassetin; չար —, mauvais œil; —ընծուի, œillade; —ընել, faire des œillades; — անկել, jeter les yeux, manger des yeux, regarder avidement, être amoureux de, avide de,convoiter;աչքէ հանել, faire perdre les bonnes grâces, l'affection, la faveur de qn. աչքէ ելլալ, perdre les bonnes grâces de qn., tomber en disgrâce,être disgracié, en défaveur. աչքը գոցուիլ, devenir aveugle; թերաբաց —, yeux à peine ouverts; յաչս, aux yeux, sous les yeux; առ աչս, avec acception de personnes, partialement;—ի լոյս, faélicittion; — ի բիբ, prunelle,

Digitized by Google

pupille; — ի զարնել, frapper les yeux, sauter aux yeux; — ի առ-ջեւ, sous les yeux, devant soi; ծուռ —ով նայիլ, regarder de travers, d'un œil méchant; — գոցել, fermer les yeux; faire semblant de ne pas voir; — խա-բել, jeter de la poudre aux yeux, éblouir par des apparences trompeuses; — առնել. éblouir les yeux; — ընել. faire signe des yeux; ը մէկուն վրայ ու-նել. avoir l'œil sur qn., նախան-ձանքով աչքով իրարու նայիլ. se regarder d'un œil jaloux, d'un œil envieux; արցունքոտ —երով, les larmes aux yeux; աչքին հանդիպիլ՝ դպիլ, tomber sous les yeux, voir; — ը կտրել. voir de loin, apercevoir; croire capable, croire bon; — ը չկտրել, ne pas croire, ne pas croire capable, ne pas trouver bon; ne pas se sentir capable, ne pas avoir le courage; — ը բանալ, ouvrir les yeux; fig. dessiller les yeux à qn.; pervert r.

Աչքաբաց. a. qui a les yeux ouverts; avisé, éveillé, vigilant; adv. les yeux ouverts.

Աչքաբացութիւն. s. vigilance, perspicacité, finesse.

Աչքացաւ. V. **Աչացաւ**.

Աչքիլած. a. frappé par le mau vais œil. [œil.

Աչքիլել. va. frapper du mauvais

Աչքիլիլ. vn. être frappé par le mauvais œil.

Աչքիլոյս. s. félicitation.

Աչքիլուիլ. V. **Աչքիլիլ**.

Ապա, **Եւ ապա**. adv. puis, après, ensuite; conj. donc; առ յա-պա; un jour; à l'avenir; յապայն, առ ի յապայս, dorénavant, à l'avenir, désormais; առ յապայս, l'avenir, les choses futures.

Ապագայ. a. futur, à venir; s. l'avenir; գեղեցիկ —, bel avenir; — ն ապահովել, assurer l'avenir.

Ապագային. adv. à l'avenir.

Ապա եթէ՝ թէ. conj. mais si, si, en cas que.

Ապաթարց s. apostrophe.

Ապա թէ ոչ. conj. sinon, autrement, sans cela.

Ապաժամ. a. qui est hors de temps, intempestif, tardif; adv. tard.

Ապաժաման. a. qui est en retard, retardataire, tardif; arriéré; inférieur, vil, lâche; incapable.

Ապախուրանք. s. bonnetade.

Ապախուրել. vn. ôter la cidare, le turban; bonneter.

Ապախուրող. s. bonneteur.

Ապախտ. a. négligé, méconnu, rejeté, méprisé, dédaigné, vil.

Ապախտաւոր. a. ingrat; — ըլ-լալ առ ոք. être ingrat envers qn.

Ապախտաւորութիւն. s. ingratitude.

Ապախտիք. spl. ingratitude.

Ապակեգործ. s. verrier, vitrier, fabricant de verre ou de vitre.

Ապակեգործութիւն. s. verrerie, vitrerie, hyalurgie. [pur.

Ապականեալ. a. corrompu, im-

Ապականել. va. corrompre, gâter, altérer, décomposer, dégénérer, détériorer, abîmer; ruiner, ravager, détruire; salir, souiller, empester, infecter; — առողջու-թիւնը, ruiner la santé; — բարքը, corrompre, dépraver les mœurs; — օդը, empester, corrompre l'air.

Ապականիլ. vn. être corrompu, ruiné, gâté, dégénerer; se salir, se souiller.

Ապականիչ, **Ապականող**. a. corrupteur, destructeur, des-

Digitized by Google

tructif; infectant, infectieux.
Ապականութիւն. s. corruption, destruction, ruine; souillure, infection; corruption, dépravation, perversion, dégénération; corruption, putréfaction, pourriture; — *բարուց* dépravation des mœurs, corruption.
Ապակավաճառ. s. vitrier, marchand de vitre. [rerie.
Ապակավաճառութիւն. s. vit-
Ապակատեսակ. a. hyalin.
Ապակափեղկ. s. vitrine.
Ապակեայ. V. **Ապակեղէն.**
Ապակեգործ. V. **Ապակագործ.**
Ապակեգործութիւն. V. **Ապակագործութիւն.**
Ապակեդարան. s. vitrine.
Ապակեդրոնացում. s. décentralisation. [vitré.
Ապակեզարդ. s. orné de glace,
Ապակեխոտ. s. bot. pariétaire.
Ապակեղէն. a. de verre, vitré, vitreux, hyalin; — *ք.* verrerie; — *ի գործարան*, verrerie.
Ապակենի. a. anat. hyaloïde.
Ապակենկար. s. vitrail.
Ապակեւոր. a. vitré; — *դարակ*, vitrine.
Ապակեփակ. a. fermé par des vitres; — *դարան*, vitrine.
Ապակի. s. verre, glace; — *պատուհանաց*, vitre, carreau.
Ապահարզան. s. répudiation, divorce; *գիր՝ թուղթ ապահարզանի*, acte de divorce.
Ապահարզանեալ a. divorcé.
Ապահարզանել. vn. divorcer.
Ապահարկ. a. exempte d'impôts; s. immunité; — *ընել*, exempter d'impots, d'imposition. [**ընել.**
Ապահարկել. V. **Ապահարկ**
Ապահարկութիւն s. exemption d'impôt. immunité, franchise.
Ապահով. a. sûr, assuré; *յապահովի ըլլալ՝ կալ.* être en sûreté, en securité, à l'abri de; *յապահովի*. adv. en sûreté, à l'abri, à couvert; — *ըլլալ*, être sûr; *յապահովի կացուցանել*, mettre en sûreté, à l'abri. [d'assurance.
Ապահովագին. s. prix, prime
Ապահովագիր. s. assureur; police, lettre d'assurance.
Ապահովագրական. a. d'assurance; — *ընկերութիւն*, société ou compagnie d'assurance.
Ապահովագրեալ. a. s. assuré.
Ապահովագրել. va. assurer.
Ապահովագրելի. a. assurable.
Ապահովագրիչ, **Ապահովագրող.** s. assureur.
Ապահովագրութիւն. s. assurance; *կեանքի* —, — sur la vie; *հրդեհի* —, — contre l'incendie.
Ապահովագրուիլ. vn. s'assurer.
Ապահովապէս. adv. sûrement, assurément.
Ապահովեալ. a. assuré.
Ապահովել. va. assurer, rassurer.
Ապահովիչ. a. rassurant.
Ապահովութիւն. s. sécurité; assurance; confiance; — *տալ*, assurer; — *ունենալ*, avoir confiance.
Ապահովչէմ. V. **Ապահովագին.**
Ապահովցնել. V. **Ապահովել.**
Ապամահ. a. posthume.
Ապաներխեալ. a. désinfecté.
Ապաներխել. va. désinfecter, aseptiser.
Ապաներխիչ. a. désinfectant, aseptique, antiseptique.
Ապաներխութիւն, **Ապաներխում.** s. désinfection, asepsie, aseptie, antisepsie.
Ապաշաւ. s. repentir, regret, remords; pénitence, contrition; a. repenti, repentant, contrit, pénitent.
Ապաշաւել. va. se repentir, regretter, avoir du regret.

Digitized by Google

Ապաշխարահայր. s. pénitencier.
Ապաշխարանոց.s. pénitencier, maison de pénitence.
Ապաշխարանք. s. pénitence.
Ապաշխարել. va. faire pénitence, faire un acte de contrition.
Ապաշխարող. s. pénitent.
Ապաշխարողական. s. pénitentiel.
Ապաշխարութիւն.s. pénitence, satisfaction.
Ապաշնորհ. a. ingrat, méconnaissant; sans grâce, vil, vilain.
Ապա ուրեմն. conj. donc, or; adv. enfin.
Ապառաժ. s. rocher, roc, roche; a. de rocher, pierreux, parsemé ou hérissé de rochers.
Ապառաժային, **Ապառաժեայ**. a. de roche;—*սիրտ*, cœur—.
Ապառաժուտ. a. plein de rochers, pierreux, rocheux, abrupt.
Ապառիկ. s. crédit; — *գնել՝ վաճառել*, acheter, vendre à —.
Ապառնի. a. futur, qui est à venir; s. gram. futur; — *ք*, les choses futures. [infirme.
Ապառողջ. a. chétif, maladif,
Ապաստան. s. refuge, asile, recours, abri. [d'asile.
Ապաստանարան. s. asile; salle
Ապաստանել. va. confier, se fier, s'en rapporter à qn., remettre aux soins de.
Ապաստանիլ. vn. se réfugier, s'abriter, recourir, avoir recours à, se fier, se confier, s'abandonner; se livrer.
Ապաստանութիւն. s. refuge, recours, confiance.
Ապավճար. s. crédit.
Ապատ. s. lieu habité, habitation.
Ապարահ. a. qui a ses régles; s. règles, menstrues.

Ապարահանոց. V. **Ճեմիկ**.
Ապարահեղք. spl. déjections, excréments, évacuations alvines.
Ապարանջան. s. bracelet.
Ապարանք. s. palais, château, hôtel; *արքունական* —, palais royal, cour.
Ապարասան. a. effréné, récalcitrant, insolent, licencieux, arrogant, rétif.
Ապարասանութիւն. s. insolence, indocilité, fougue, arrogance, licence, révolte.
Ապարդիւն a. inutile, sans effet.
Ապարում. s. corde de tente, câblé. [dème.
Ապարօշ. s. bandeau, cidare; dia-
Ապացոյց. s. preuve, démonstration; *յայտնի* —, preuve évidente; *գրաւոր*—. preuve écrite.
Ապացուցանել. va. prouver, démontrer.
Ապացուցանող. a. probant.
Ապացուցել. V. **Ապացուցանել**.
Ապացուցեալ. **Ապացուցուած**. a. prouvé, démontré.
Ապացուցիչ. a. probant, démontreur.
Ապացուցութիւն. s. démonstration, argumentation.
Ապացուցում. V. **Ապացուցութիւն**.
Ապաւէն. s. refuge, recours, asile, abri, couvert, soutien.
Ապաւինիլ. vn. se réfugier, avoir recours, recourir à, se reposer, mettre sa confiance ou son espoir en, se fier, se confier, s'abandonner.
Ապաւինութիւն. s. refuge, recours, confiance.
Ապաքէն. adv. conj. certes, en vérité, en effet, sans doute, sans nul doute; en tout cas, de toute manière; *ո՞չ*—, n'est-ce pas?

Digitized by Google

Ապաքինացնել. va. guérir, rendre la santé, rétablir.
Ապաքինիլ. vn. guérir, se guérir, être guéri, recouvrer la santé, se rétablir.
Ապաքինութիւն. s. rétablissement, guérison, convalescence.
Ապաքինում. V. **Ապաքինութիւն**.
Ապերախտ. a. ingrat.
Ապերախտաբար. adv. ingratement.
Ապերախտիլ. vn. être ingrat; *մէկուն դէմ* —, être ingrat envers qn.
Ապերախտութիւն. s. ingratitude, méconnaissance.
Ապերասան, **Ապերասանութիւն**. V. **Ապարասան**, **Ապարասանութիւն**.
Ապերջանիկ. a. malheureux, infortuné.
Ապերջանկութիւն. s. malheur, infortune. [poitrine.
Ապիզակ.s. broche, ornement de
Ապիկար. a. impuissant, incapable, faible.
Ապիկարութիւն.s. impuissance, incapacité, faiblesse.
Ապիկել. va. vernisser.
Ապիկենի. a. anat. hyaloïde.
Ապիկի. s. tain, vernis, émail.
Ապիկում. s. vernissage.
Ապիրատ. a. méchant, inique, coupable, injuste, corrompu, pervers, scélérat; mauvais, déplacé.
Ապիրատիլ. vn.se conduire mal, agir méchamment, être injuste, se rendre coupable.
Ապիրատութիւն.s. méchanceté, iniquité, perversité, scélératesse.
Ապխտագործ. s. charcutier (fabricant). [terie.
Ապխտագործութիւն. s. charcu-
Ապխտանոց. s. charcuterie (endroit).
Ապխտավաճառ. s. charcutier, qui vend la charcuterie.
Ապխտավաճառութիւն.s. charcuterie (commerce).
Ապխտարան. V. **Ապխտանոց**.
Ապխտարար.V. **Ապխտագործ**.
Ապխտել. va. saler, sécher ou fumer de la viande, boucaner, faire des jambons.
Ապշած. V. **Ապշահար**.
Ապշահար. a. stupéfait, étonné, ébahi, surpris, ébaubi, baba, bleu.
Ապշեցնել. va. étourdir, étonner, ébahir, frapper de stupeur, d'étonnement, de vertige, surprendre, transporter d'admiration, stupéfier, ravir; hébéter, abalourdir, abrutir.
Ապշեցնող, **Ապշեցուցիչ**. a. étonnant, stupéfiant, abrutissant; s. abrutisseur.
Ապշիլ. vn. être frappé de stupeur, d'étonnement, de surprise, tomber dans la stupeur, être stupéfait, étourdi ou surpris, s'étourdir, s'étonner, se désappointer, rester bouche béante, tomber des nues, être baba, être bleu.
Ապշոպ. s. trouble, alarme.
Ապշոպիլ. vn. se troubler, s'alarmer.
Ապշութիւն. s. ébahissement, étourdissement, stupeur, saisissement, stupéfaction, profond étonnement, surprise, admiration; imbécilité, hébétation, stupidité, abrutissement, abêtissement, idiotie.
Ապուխտ. s. viande salée ou séchée, jambon; —ք. charcuterie.
Ապուզան.s. bot. onagre, herbe aux ânes.
Ապուշ. a. stupide, hébété; étourdi, stupéfié, ébahi, stupéfait,

Digitized by Google

interdit; idiot, nigaud, imbécile, bête, idiotique.

Ապուշանալ. vn. s'hébéter, s'abrutir, s'abêtir.

Ապուշանոց. s. maison de santé, hospice d'aliénés, asile d'aliénés. [tourdissement.

Ապուշացում. s. hébétation, é-

Ապուշութիւն. V. **Ապշութիւն.**

Ապուռ գազան. s. harpie.

Ապուր. s. nourriture; potage.

Ապուրճուպուր, Ապուրճպուր. adv. pêle-mêle.

Ապսպրանք. s. commande.

Ապսպրել. va. commander; recommander, confier.

Ապսպրուած. a. de commande, commandé.

Ապստամբ. a. s. rebelle. révolté, insurgé; rebelle, insoumis, indocile, insurgent.

Ապստամբական. a. insurrectionnel, séditieux, rebelle.

Ապստամբապետ. s. chef des insurgés, meneur.

Ապստամբեցնել. va. pousser à la révolte, révolter, soulever, insurger.

Ապստամբեցուցիչ. a. insurrecteur, révoltant; s. émeutier.

Ապստամբիլ. vn. se révolter, se soulever, s'insurger.

Ապստամբութիւն. s. rébellion, révolte, insurrection, soulèvement, émeute, sédition.

Ապտակ. s. soufflet, claque, tape; — *զարնել՝ մատուցանել*, donner un soufflet, une claque, une tape, détacher, flanquer ou appliquer un soufflet, souffleter, claquer; — *ուտել*, recevoir un soufflet, une claque, être souffleté.

Ապտակել. V. **Ապտակ զարնել.**

Ապրայ. s. tare, poids de l'enveloppe des marchandises.

Ապրանք. spl. marchandises.

Ապրանքատար. a. de marchandises.

Ապրդում. s. soie, soie à coudre.

Ապրեցնել. va. faire vivre.

Ապրիլ. s. avril.

Ապրիլ. vn. vivre.

Ապրիմ մեռնիմ. s. bot. camomille.

Ապրիշում. V. **Ապրդում.**

Ապրի՛ս. interj. bravo ! vive ! à la bonne heure!

Ապրուստ. s. vie, salut; vivres, subsistances; — *ունենալ*. avoir de quoi vivre.

Ապօրէն. a. illicite, illégal ; — *կերպով*, V. **Ապօրինաւորաբար.**

Ապօրինաւոր. a. illégitime, illégal, illicite.

Ապօրինաւորաբար, Ապօրինաւորապէս. adv. illicitement, illégalement. [lité.

Ապօրինաւորութիւն. s. illéga-

Ապօրինութիւն. s. illégalité.

Աջ. s. la main droite, le bras droit, le côté droit, la dextre, la droite;a.qui est à droit, droit, dextre; *ընդ աջմէ*, à droite; *յաջմէ և յահեկէ*, de droite et de gauche; *յ— և յահեակ*, à tort et à travers;—*թև բանակի*, l'aile droite d'une armée.

Աջակից. a. s. adjudant, coadjuteur, aide.

Աջակողմ. s. le côté droit, la droite, la dextre; *յաջակողման*, à droite.

Աջակողման. Աջակողմեան. a. qui est à droite, placé à droite, droit.

Աջակցիլ. vn. donner la main, aider, secourir. [secours.

Աջակցութիւն. s. aide, concours,

Աջակցում. V. **Աջակցութիւն.**

Աջահամբոյր. s. baise-main.

Digitized by Google

Աջին. a. qui est adroit; droit; s. dextrine.

Աջիս. s. chim. dextrine.

Աջհամբոյր. V. **Աջահամբոյր**.

Աջող, **Աջողակ**. a. favorable; adroit, habile.

Աջողակութիւն. s. adresse, dextérité, habileté.

Աջողաձեռն. a. adroit de ses mains, habile.

Առ. prép. à, au, aux, près, auprès, chez, dans, parmi; selon, conformément à, en comparaison de, comparativement, relativement à, d'après, à côté de, en égard à, à l'égard; durant, pendant, lors de, sous, dans le temps; prés de, environ, à peu près; pour; sur, par-dessus, outre; devant, en présence de, contre, vers, du côté de; par; de; *առ օր*, par jour; *առ որս*, chez qui; *առ իս*, chez moi; *առ սէր քո*, pour l'amour de toi; *առ ի գիտել*, pour savoir; *առ եզերբ ծովու*, au bord de la mer; *առ մեօք*, de nos jours, dans notre temps, dans notre époque; *առ թագաւորութեամբ Օգոստեայ*, sous le règne d'auguste; *առ այր*, par personne; *առ ահի*, de peur, de crainte; *առ չարութեան*, par malice; *առ իս է*, il est auprès de moi.

Առագաստ. s. rideau; voile; voile d'un vaisseau; chambre ou couche nuptiale; — *պարզել՝ բանալ*, faire voile, déployer ou hisser les voiles; — *ներքը վար առնել*, carguer, amener ou mettre bas les voiles; — *սրտի* péricarde.

Առագաստալիր. adv. à pleines voiles.

Առագաստակալ. s. mar. vergue.

Առագաստանաւ. s. bâtiment ou navire à voile.

Առագաստասենեակ. s. chambre nuptiale.

Առաքուր կոխել՝ առնել՝ հարկանել. va. fouler aux pieds.

Առած. s. maxime, adage, axiome; — *ի կարգ անցնիլ*, devenir proverbial.

Առակ. s. proverbe, parabole, apologue; énigme; exemple; opprobre, ignominie, risée; — *ով խօսիլ*, parler en parabole; — *բերել*, citer, apporter un exemple de qch.; — *ի կարգ անցնիլ*, devenir proverbe, passer ou être passé en proverbe; *ըստ առակին*, suivant le proverbe, comme dit le proverbe.

Առակաբան. V. **Առակախօս**.

Առակաբանութիւն. V. **Առակախօսութիւն**.

Առակագիր. s. celui qui écrit des proverbes; fabuliste.

Առակագիրք. s. fablier; livre de proverbes.

Առակախօս. a. s. qui dit des proverbes, fabuliste.

Առակախօսել. vn. dire des proverbes.

Առակախօսութիւն. s. parabole, apologue, parémiologie.

Առակել. va. donner en spectacle, exposer au blâme public, rendre infâme, diffamer.

Առակում. s. ignominie, diffamation.

Առաձգախէժ. V. **Ձգախէժ**.

Առաձգական. a. élastique.

Առաձգականութիւն. **Առաձգութիւն**. s. élasticité.

Առաձիգ. a. élastique.

Առայժմ. V. **Այժմ**

Առանձին, **Առանձինն** . a. particulier, spécial, propre, singulier; isolé, séparé, retiré, privé, solitaire; adv. particulièrement, spécialement, en particu-

Digitized by Google

lier, singulièrement; isolément, seul, à part, séparément, indépendamment.

Առանձնաբնակ. a. solitaire.

Առանձնախօսութիւն. s. soliloque.

Առանձնական. a. particulier, spécial; seul, solitaire.

Առանձնակեաց. s. solitaire.

Առանձնակեցութիւն. s. solitude, vie retirée.

Առանձնայատկութիւն. s. particularité. [lier.

Առանձնայատուկ. a. particu-

Առանձնանալ. vn. se retirer, vivre retiré, être seul.

Առանձնաշնորհ. V. **Առանձնաշնորհութիւն**. [gié.

Առանձնաշնորհեալ. a. privilé-

Առանձնաշնորհութիւն, **Առանձնաշնորհումն**. s. privilège, prérogative. [adv.

Առանձնապէս. V. **Առանձնին**.

Առանձնասենեակ. s. chambre particulière, cabinet particulier.

Առանձնասէր. a. qui aime la solitude.

Առանձնարան. s. retraite, solitude; boudoir.

Առանձնացած. a. isolé.

Առանձներգ. s. mus. solo.

Առանձնոց. V. **Առանձնարան**.

Առանձնութիւն. s. solitude, retraite, isolement.

Առանց. prép. sans; — *նորա*, sans lui; — *ինծի*, sans moi; — *որոյ*, sans quoi.

Առանցիկ. a. faux, fabuleux, controuvé.

Առանցք. s. axe, pivot; essieu; passage. espace, intervalle; proéminence. saillie, avance, bosse, relief; — *աշխարհի*, axe du monde.

Առապար. a. escarpé, abrubt, coupé à pic, hérissé, rocailleux; s. roc, roche, falaise, pic, rocher à pic.

Առաջ, **Առաջք**. s. devant, la partie antérieure; bras, branche, ramification; — *գետոյ*, affluent; —*զօրաց*, division, colonne,corps de troupe; — *նաւի*, proue; *ընդ առաջ*, au-devant; *ընդ առաջ երթալ՝ ելլալ*, aller au-devant; *անկէ առաջ*, déjà; *նախ և առաջ*, d'abord, avant tout, primo; *առաջուան պէս*, comme auparavant; — *ները*, jadis, autrefois, dans le temps.

Առաջադահ. s. place d'honneur, première place, préséance; a. qui occupe la place d'honneur, qui préside.

Առաջադրել. va. mettre devant, proposer,offrir;se proposer, prendre une résolution.

Առաջադրութիւն. s. proposition, projet, assertion, résolution, offrande.

Առաջակայմ. s. mar. beaupré, misaine, mât d'avant.

Առաջակողմ. s. le devant, la partie antérieure. [antérieur.

Առաջակողմեան. a. de devant,

Առաջանիւթք. spl. éléments.

Առաջապահ. s. avant-garde.

Առաջապահեստ.s. avant-poste.

Առաջարկ. s. proposition,projet.

Առաջարկել. vn. proposer, offrir, projeter.

Առաջարկող, **Առաջարկու**. s. proposant, projeteur, proposeur.

Առաջարկութիւն. s. proposition, offre; projet, dessein; problème.

Առաջաւոր. a. proposé, offert; premier, précédent; antérieur, placé devant;—*ք*, spl. prémices, primeurs; les grands, les gros bonnets, les personnages importants.

Digitized by Google

Առաջի. prèp. adv. devant, en présence, en face de; avant, en avant; contre; — *նորա*, devant lui, en sa présence; — *ամենեւ-ցուն*, devant tout le monde, en public, publiquement, en présence de tous.

Առաջիկայ a. présent, actuel; prochain, futur; placé devant, de devant, antérieur; s. assistant; — *տարի*, l'an prochain, l'année prochaine ; — *շաբաթու* , la semaine prochaine ; — *ամիս*, le courant; *յառաջիկայն*, adv. à l'avenir, désormais, dorénavant.

Առաջին. a. premier, primordial; antérieur, primitif, préalable; — *ք*, spl. les ancêtres, les aïeux; adv. premièrement, primo, en primier lieu, d'abord; — *օրէն*, dès le premier jour.

Առաջնակ. a. primaire.

Առաջնակարգ. a. de premier ordre.

Առաջներորդ. a. premier.

Առաջնորդ. s. guide, conducteur, cicerone, mentor, directeur, meneur; chef, principal, leader, commandant; ordinaire, directeur, prélat, supérieur; auteur, cause.

Առաջնորդական. a. qui convient au guide, au chef, au prélat.

Առաջնորդարան. s. résidence du prélat, de l'ordinaire.

Առաջնորդիչ, **Առաջնորդող**. a. conducteur, meneur.

Առաջնորդութիւն. s. action de guider, conduite, direction, commandement; prélature, supériorité.

Առաջնութիւն. s. primauté , priorité, antériorité, ancienneté.

Առաջուց. adv. d'auparavant, d'avance, par avance.

Առասան. s. ficelle; — *ով կապել*, ficeler.

Առասպել. s. fable; légende.

Առասպելաբան. s. fabuliste, conteur; a. fabuleux, légendaire.

Առասպելաբանել. vn. raconter, faire des contes.

Առասպելաբանութիւն. s. fable, conte.

Առասպելագիր. s. celui qui écrit des fables, des contes, fabuliste.

Առասպելախառն. a. mêlé de fables, légendaire; — *վէպ* , légende.

Առասպելախօս. V. **Առասպելաբան** s.

Առասպելական. a. fabuleux, légendaire; — *գին*, prix fabuleux.

Առասպելապատում. a. qui raconte des fables, fabuliste; fabuleux, légendaire.

Առասպելօրէն. adv. fabuleusement.

Առաստաղ. s. plafond; *երկնից* —, palais.

Առաստաղակալ. s. ferme.

Առատ. a. abondant, copieux; libéral, généreux.

Առատաբաշխ. a. qui distribue abondamment, généreux, libéral.

Առատաբար. V. **Առատապէս.**

Առատաբեր. a. qui produit abondamment, abondant, fertile.

Առատաբերութիւն . s. abondance, fertilité.

Առատաբուղխ. a. qui coule abondamment, abondant.

Առատագուր. V. **Բազմագուր.**

Առատահոս a. qui coule abondamment.

Առատաձեռն. a. généreux, libéral; adv. à pleines mains, abondamment, généreusement, libéralement.

Digitized by Google

Առատաձեռնութիւն. s. générosité, libéralité, largesse, munificence; —*ընել*, faire des largesses.
Առատաձեռնօրէն. adv. généreusement, libéralement.
Առատաձիր. a. qui donne libéralement, libéral; qui est donné abondamment, abondant, copieux.
Առատանալ. vn. être libéral, généreux, faire le généreux, étaler sa magnificence, faire du bien à; abonder, se trouver en grande quantité.
Առատաշնորհ. } V. **Առատաձիր.**
Առատապարգեւ. }
Առատապէս. adv. abondamment, copieusement, généreusement, libéralement, largement.
Առատացնել. va. rendre abondant, fournir ou produire en abondance, combler, prodiguer.
Առատութիւն. s. abondance, générosité, libéralité; simplicité, naïveté, sincérité; —*սրտի*, effusion.
Առատօրէն. V. **Առատապէս.**
Առարկական. a. objectif.
Առարկայ. s. objet, sujet.
Առարկայական. a. objectif.
Առարկայականութիւն. s. objectivité.
Առարկայապէս. adv. objectivement.
Առարկայացոյց. a. s. objectif; — *ապակի*, verre —.
Առարկել. vn. objecter, faire une objection.
Առարկութիւն. s. objection.
Առաւել. a. excessif, considérable, abondant, grand; adv. plus, davantage, de plus, plutôt, surtout; trop, avec excès;—*եւ* ou *եւ* —,adv. beacoup plus, bien plus, bien davantage, à plus forte raison; — *քան*, plus que, pardessus, supérieur; — *քան՝ քան թէ*, plutôt, surtout, d'autant plus; — *քան զառաւել*, de plus en plus, à un plus haut degré, de la manière la plus distinguée, plus, davantage, excessivement; *առ* — *ն*, *շատ շատ*, au plus, tout au plus.
Առաւելագոյն. adv. bien plus, beaucoup plus, bien davantage; —*ն*, maximum, maxima.
Առաւելազանց. a. excessif, exagéré.
Առաւելազանցութիւն. s. excès, exagération.
Առաւելակշիռ. a. prépondérant.
Առաւելակշռութիւն. s. prépondérance.
Առաւելապէս. V. **Առաւել.** adv.
Առաւելութիւն. s. abondance, grand nombre, grande quantité; excès; avantage, prérogative, distinction, supériorité.
Առաւելուլ. va. augmenter, accroître, multiplier, ajouter, redoubler, rehausser, ajouter.
Առաւուցս. s. anat. vessie.
Առաւուր. a. diurne; éphémère.
Առաւ-փախաւ. s. filou, escroc.
Առաւօտ. s. matin; matinée; — *ուն կանուխ. վաղ քան ընդ* —*ն*, de très bonne heure, de grand matin, dès le point du jour, au petit matin; *առաւօտէն մինչեւ երեկոյ*, du matin jusqu'au soir; *աստղ առաւօտու*, l'étoile du matin, du jour.
Առաւօտանալ. vn. faire jour,
Առաւօտեան. a. matinal, du matin.
Առաւօտին. a. matinal, du matin, matinier; *աստղ* —, étoile du matin, du jour.
Առաւօտուն. adv. le matin, dès le matin.
Առաքեալ. s. apôtre, missionnaire.
Առաքելական. a. apostolique.

Digitized by Google

Առաքելաշնորհ. a. qui a les grâces des apôtres.
Առաքելապետ. s. chef des apôtres.
Առաքելութիւն s. mission, apostolat.
Առաքել. va. envoyer, expédier, adresser.
Առաքինաբար. adv. vaillamment, courageusement; vertueusement.
Առաքինազարդ. a. orné de vertus, vertueux.
Առաքինանալ. vn. se signaler, s'illustrer, déployer ses forces, son courage, se soutenir, se distinguer, se faire remarquer; être vertueux, pratiquer la vertu, acquérir de la vertu.
Առաքինասէր. a. qui aime la vertu, vertueux.
Առաքինացնել. va. rendre vaillant, inspirer du courage; rendre vertueux.
Առաքինի. a. vaillant, valeureux, courageux; vertueux.
Առաքինիլ. V. **Առաքինանալ.**
Առաքինութիւն. s. vertu guerrière, valeur, bravoure, trait de courage; vertu; bonne conduite.
Առաքինօրէն. adv. vertueusement; courageusement.
Առաքիչ, Առաքող. s. expéditionnaire, envoyeur. expéditeur.
Առաքում. s. envoi, expédition.
Առբերան. s. bord.
Առբերել. va. apporter, porter; présenter, offrir.
Առգին. s. échantillon, montre.
Առեղծուած. s. énigme; explication.
Առեղծուածական, Առեղծուածային. a. énigmatique.
Առ երես. V. **Երես.**
Առերեւոյթ. a. apparent.
Առեւանգ. s. rapt, enlèvement, ravissement, détournement.
Առեւանգել. va. enlever, ravir.
Առեւանգիչ, Առեւանգող. s. ravisseur, enleveur.
Առեւանգողութիւն, Առեւանգում. V. **Առեւանգ.**
Առեւտուր. s. trafic, commerce.
Առեւտրական. a. commercial; — *սենեակ*, chambre de commerce.
Առեւտրականութիւն. s. commerce.
Առէջ. s. chaîne de tisserand; bot. étamine.
Առընթեր. prép. près, auprès de, à côté de.
Առընթերագրութիւն. s. écriture marginale.
Առընթերադիր. a. qui est mis auprès, apposé, joint.
Առընթերակայ, Առընթերակաց. a. qui est ou qui reste près de, voisin, présent; contigu; — *անկիւններ*, angles adjacents.
Առթել. va. motiver, causer.
Առժամայն. a. récent, frais, nouveau; adv. à l'instant même, dans le moment même, tout de suite, sur-le-champ.
Առ ժամանակ մի, pour quelque temps.
Առժամանակեայ. a. temporaire, momentané, provisoire; adv. provisoirement; — *կերպով*, provisoirement.
Առժամապէս. adv. provisoirement, pour le moment, momentanément.
Առժամեայ. a. provisoire.
Առ ի. prép. pour; à; de; en; par; dans le but de, afin de; — *չգոյէ*. à défaut de, faute de.
Առիզած. s. tablier.
Առիթ. s. cause, motif, auteur, occasion; — *առնուլ՝ ձեռք ձգել*, prendre occasion, saisir l'occasion, en profiter; prendre prétexte; — *ով*, *առթիւ*, à l'occasion; *արտասովոր* —, occasion extraordinaire.

Digitized by Google

Առ ի՞նչ. adv. pourquoi?
Առիւծ. s. lion; *մատակ*—, lionne; *կորիւն* —*ու*, lionceau; *մռնչիւն* —*ու*, rugissement du lion; — *ի բաժին*, part du lion.
Առիւծաբար. adv. comme un [lion.
Առիւծագի. s. bot. léonure, queue-de-lion.
Առիւծախոտ. s. bot. léontice, orobanche.
Առիւծակապիկ. s. zool. singe- [lion.
Առիւծակատու. s. zool. puma, couguar.
Առիւծակորիւն. s. zool. lionceau.
Առիւծամագիլ. s. bot. léontopodium.
Առիւծանալ. vn. devenir lion, être comme un lion, ressembler à un lion.
Առիւծանման. a. semblable a un [lion.
Առիւծասիրտ. a. qui a un cœur de lion.
Առիւծենի. s. peau de lion.
Առիք. s. comble, galetas, grenier.
Առլեփ. a. escarpé, à pic; adv. à pic.
Առլի. a. plein, comble, rempli.
Առլնուլ. va. remplir, combler.
Առլցեալ. a. rempli, comblé.
Առխեթել. va. heurter, pousser.
Առկախ, Առկախեալ. a. suspendu, en suspens.
Առկախել. va. suspendre.
Առկայծեալ. a. qui s'éteint, près de s'éteindre, expirant; — *աչք*, des yeux presque éteints, mornes, mourants.
Առկայծիլ. vn. être prêt à s'éteindre.
Առկցեալ. a. ci-joint, ci-inc- [lus.
Առհասարակ. adv. en général, généralement.
Առհարիւր. adv. pour cent.
Առհաւատչեայ. s. arrhes; fig. gage, marque, témoignage, signe, preuve; *տալ— խանդակաթ սիրոյ*, donner un gage de tendresse.
Առհաւութիւն. s. atavisme.
Առձեռն. a. qui est à la main; manuel, usuel, portatif; à-compte; s. à-compte; — *բառարան*, dictionnaire portatif, de poche.
Անձեռն պատրաստ. a. qui est sous la main, à la main, tout prêt, disponible; — *դրամ*, argent comptant.
Առնաբար. adv. virilement, avec vigueur, courageusement.
Առնախօսութիւն. s. fiançailles, accordailles.
Առնական. a. viril, mâle.
Առնականութիւն. s. virilité.
Առնակին. s. femme mariée; amazone.
Առնակնութիւն, s. état d'une femme mariée.
Առնակոյս. s. fiancée, la prétendue, la future.
Առնային. a. viril.
Առնանալ. vn. devenir homme, prendre les manières d'un homme.
Առնանոց. s. appartement des hommes, andron.
Առնապէս. V. **Առնաբար.**
Առնացի. a. viril, d'homme, mâle.
Առնել. va. prendre, recevoir, accepter, obtenir, acquérir; percevoir, recueillir; prendre, saisir, s'emparer, enlever, ôter, emporter, dérober; prendre, fermer; se servir de, faire usage de; prendre pour, penser, juger, comprendre; se prendre à, entreprendre, commencer, se mettre à; prendre sur soi, se charger; *յարքունիս* —, confisquer; *կին*—, prendre femme, se marier; *ակռաները* –, s'agacer les dents.
Առնելիք. spl. avoir, actif, créance.
Առնելիքւոր. s. créancier.
Առնել փախել, partir, s'en aller, filer.

Digitized by Google

Առնէտ. s. zool. loir, hamster.
Առնխօսութիւն. V. **Առնախօսութիւն**.
Առնող. a. qui prend, preneur, qui reçoit.
Առնուազն. adv. au moins, pour le moins, le moins.
Առնութիւն. s. âme virile, bravoure, force d'âme, courage; vertu.
Առնուիլ. vn. se fâcher, se mettre en colère.
Առնչական. a. relatif.
Առնչութիւն. s. relation, rapport, corrélation.
Առոգանել. va. arroser, irriguer; prononcer, déclamer, prosodier.
Առոգանութիւն. s. prononciation, déclamation, prosodie.
Առոգում. s. arrosement, irrigation.
Առողջ. a. sain, bien portant, en bonne santé; salubre.
Առողջաբան. s. hygiéniste.
Առողջաբանական, a. hygiénique.
Առողջաբանութիւն. s. hygiène.
Առողջամիտ. a. sain d'esprit.
Առողջամտութիւն. s. santé d'esprit, raison, bon sens.
Առողջանալ. vn. guérir, se guérir, revenir à la santé, recouvrer la santé, se rétablir, se remettre.
Առողջապահ, **Առողջապահագէտ**. s. hygiéniste.
Առողջապահական, **Առողջապահիկ**. a. sanitaire, hygiénique; — *խորհուրդ*, conseil d'hygiène; — *միջոցներ*, mesures de salubrité. [ène.
Առողջապահութիւն. s. hygi-
Առողջապահօրէն. adv. hygiéniquement. [salutaire.
Առողջարար. a. sain, salubre,
Առողջացնել. va. guérir, rendre la santé.
Առողջութիւն. s. santé; salubrité; *Ձեր առողջութեան*, à votre santé; — *ը խանգարել*, détruire, ruiner, altérer la santé; — *ը պահպանել*, conserver la santé; — *ը հաստատել՝ յարդարել*, rétablir, raffermir la santé; *քնքուշ՝ տկար՝ յեղյեղուկ* —, santé délicate, faible, chancelante.
Առոյգ. a. jeune, frais, vif, vigoureux, qui est dans toute sa force, dans toute sa fraîcheur.
Առոյգանալ. vn. rajeunir, reverdir, agaillardir.
Առոյգանձն. a. qui est dans toute la verdeur de son âge, jeune, robuste.
Առոյգացնել. va. rajeunir, rendre jeune, agaillardir.
Առոյգութիւն. s. force de l'âge, jeunesse, rajeunissement, fraîcheur, verdeur, vigueur.
Առորմի. s. lambourde.
Առու. s. ruisseau, rivière; rigole, conduit, canal; — *արեան*, ruisseau de sang.
Առուակ. s. petit ruisseau; rigole.
Առուահանք. s. canal, aqueduc.
Առուամէջք. s. tranchée, fossé, canal. [թիւն.
Առուգութիւն. V. **Առոյգու-**
Առուծախ. s. achat et vente, trafic, négoce, commerce.
Առուծախել. vn. trafiquer.
Առում. s. prise, possession; acception, sens.
Առուոյտ. s. bot. trèfle.
Առուսուր. V. **Առեւսուր**.
Առջեւ. prép. devant; — *ը*, — *էն*, devant, en avant, en tête.
Առջի. a. premier, ancien, primitif; — *բերան*, la première fois.
Առջինեկ. a. s. aîné, premier-né.

Digitized by Google

Առտնին. a. de la maison, domestique, de chez soi, intérieur; adv. chez, à la maison, dans la maison;— *ուսուցանել*, enseigner à la maison; — *հանդերձ*, vêtements de maison; —*իրք*, les affaires domestiques; — *պատերազմ*, guerre intérieure, intestine ou civile;—*անկարգութիւնք*, désordres des familles.
Առօրեայ. a. éphémère, d'un jour, d'un seul jour; éphémère, de courte durée; journalier, quotidien. [jour même.
Առ օրին. adv. le même jour, le
Առօք փառօք. adv. magnifiquement, solennellement.
Աս. V. **Այս**.
Ասացուած. s. locution, diction, discours, langage, expression, dicton.
Ասդին անդին.adv.ça et là, de-ci de-là, par-ci par-là, de côté et d'autre.
Ասեղ. s. aiguille;— *ի ծակ*.chas, trou d'une aiguille; — *ին ծակէն դերձան անցունել*, enfiler une aiguille.
Ասեղնագործ.s.brodé;s.brodeur.
Ասեղնագործեալ. a. brodé.
Ասեղնագործել. va. broder.
Ասեղնագործութիւն. V. **Ասղնագործութիւն**.
Ասեղնաւոր. a. à aiguille.
Ասեղնոց. s. aiguillier, étui à aiguilles.
Ասիական. a. asiatique.
Ասկէ, **Ասկից**. adv. d'ici;—*զատ*, en dehors de cela, à part.
Ասղանոց. s. aiguillier, étui à aiguilles.
Ասղնագործ.V. **Ասեղնագործ**.
Ասղնագործել. va. broder.
Ասղնագործութիւն. s.broderie.
Ասղնեգործ. etc. V. **Ասղնագործ**. etc.

Ասղնել. va. picoter.
Ասղնիլ. vn. se picoter.
Ասղնում. s. picotement.
Ասորական, a. syriaque.
Ասորեակ, **Ասորեկ**. s. bot. roquette, éruca. [րաբան.
Ասորեստանագէտ. V. **Ասու-**
Ասորեստանեայ, **Ասորեստանեան**. a. assyrien.
Ասորեստաներէն. a. assyrien, en langue assyrienne.
Ասորերէն. a. s. syriaque.
Ասորի. s. Syrien.
Ասուեակ. s. flanelle.
Ասուեայ. a. de laine.
Ասուեղ. a. laineux.
Ասուեղէն. a. de laine; s. lainage, draperie.
Ասութիւն. s. locution.
Ասուի. a. fait de laine; drap.
Ասուլիս. s. causerie.
Ասում, **Ասմունք**. s. diction, locution.
Ասուն. a. doué de la faculté de parler, doué de raison, raisonnable.
Ասուպ. s. étoile filante, tombante, bolide.
Ասուրաբան. a. assyriologue.
Ասուրական. a. assyrien.
Ասպազէն. s. barde, harnais; a. bardé, harnaché.
Ասպահապետ. s. général de cavalerie.
Ասպանդակ. s. étrier.
Ասպաստ. s. bot. luzerne.
Ասպաստան. s. écurie; haras.
Ասպատակ. s. coureur, maraudeur; maraude, maraudèrie, excursion, incursion.
Ասպատակախումբ. s. bande de maraudeurs.
Ասպատակել. va. marauder, infester, ravager. [deur.
Ասպատակող.s. coureur,marau-
Ասպատակութիւն. s. maraude,

Digitized by Google

incursion, excursion, irruption, invasion, razzia.

Ասպար. s. bouclier; bot. aspidie.

Ասպարակիր. a. armé d'un bouclier.

Ասպարաւոր. V. **Ասպարակիր.**

Ասպարէզ, Ասպարէս. s. stade, hippodrome; carrière, champ, cirque, arène; stade; —*կարդալ*, provoquer; — *իջնել՝ ելնել*, descendre dans l'arène, entrer en lice.

Ասպետ. s. chevalier; cavalier.

Ասպետաբարոյ. a. chevaleresque.

Ասպետական. a. chevaleresque.

Ասպետականութիւն. s. chevalerie.

Ասպետութիւն. s. chevalerie.

Ասպետուհի. sf. chevalière.

Ասպետօրէն. adv. chevaleresquement.

Ասպիրակ. s. bot. spirée.

Ասպնջական. a. qui reçoit les étrangers, hospitalier; hôte, amphitryon; —*ըլլալ*, recevoir, donner l'hospitalité.

Ասպնջականել. va. exercer l'hospitalité envers qn., le recevoir.

Ասպնջականութիւն. s. hospitalité.

Ասպուզան. s. bot. soldanelle.

Ասպունակ. s. ornith. fauvette.

Ասպուռ, Ասպուր, Ասփուր. s. bot. carthame.

Աստ. adv. ici, en ce lieu-ci.

Աստակոս. s. crust. homard.

Աստանդական. a. vagabond, errant.

Աստանդել. va. trôler, mener ou promener çà et là; détourner, distraire.

Աստանդիլ. vn. trôler, courir çà et là, errer de çà et de là, rôder; se distraire, se détourner.

Աստանօր. adv. ici, ici même.

Աստառ. s. doublure.

Աստեղաբան. s. astrologue.

Աստեղաբանական. a. astrologique.

Աստեղաբանութիւն. s. astrologie.

Աստեղաբաշխ. s. astronome.

Աստեղաբաշխական. a. astronomique.

Աստեղաբաշխութիւն. s. astronomie.

Աստեղագէտ. s. astronome.

Աստեղագիտական. a. astronomique.

Աստեղագիտութիւն. s. astronomie; astrognosie.

Աստեղազարդ. a. orné ou parsemé d'astres, étoilé, constellé.

Աստեղական. a. sidéral, astral; — *օր*, jour sidéral.

Աստեղակերպ. a. s. astéroïde.

Աստեղաճաճանչ. a. brillant comme un astre, étincelant, radieux.

Աստեղային. V. **Աստեղական.**

Աստեղանիշ. V. **Աստղանիշ.**

Աստեղատուն. s. constellation.

Աստեղափայլ. V. **Աստեղաճաճանչ.**

Աստի. adv. d'ici, de ce côté, par ici, à partir d'ici; a. ce qui est ici, présent; — *անտի*, de tous les côtés; — *և անտի*, de côté et d'autre, des deux côtés.

Աստիճան. s. degré, marche, échelon, gradin; échelle; degré; grade, dignité, distinction.; *ձայնի*—, ton (musical); *աստիճանէ աստիճան*, de degré en degré; *աստիճանով*, graduellement, par degrés; — *ք աշխարհացոյցի*, échelle; — *ք աւագութեան*, distinction.

Աստիճանաբար. adv. graduellement.

Աստիճանազրկ. a. dégradé.

Աստիճանազուրկ. a. dégradé; — *ընել*, dégrader.

Digitized by Google

Աստիճանազրկութիւն. s. dégradation.

Աստիճանաձեւ. a. en forme de gradins.

Աստիճանաչափ. s. degré.

Աստիճանումն. s. dégradation.

Աստիճանաւոր. a. gradué; gradé, dignitaire.

Աստիճանաւորել. va. graduer.

Աստիճանաւորութիւն. s. gradation; hiérarchie.

Աստիճանաւորումն. s. gradation.

Աստիճանեալ. a. gradué, gradé.

Աստիճանել. va. graduer.

Աստիճանօրէն. adv. graduellement.

Աստղ. s. astre, étoile; astérisque; bot. aster; zool. astérie, étoile de mer; — *գիշերոյ*, astre de la nuit, la lune; — *առաւօտեան*, l'astre du jour, le soleil; — *առաւօտին*, Vénus, Lucifer — *սլացեալ*, *թռիչ* —, étoile filante; *բեւեռային* —, étoile polaire; *հաստատուն* —, étoile fixe; *գիսաւոր* —, comète; *մինչեւ* — *երը բարձրացնել*. élever jusqu'aux astres, jusqu'aux nues, louer excessivement.

Աստղաբաշխ, **Աստղաբաշխութիւն**, etc. V. **Աստեղաբաշխ**, etc.

Աստղագէտ. V. **Աստեղագէտ**.

Աստղադիտակ. s. télescope.

Աստղադիտարան. s. observatoire.

Աստղալից. a. rempli ou parsemé d'étoiles, étoilé, constellé.

Աստղածաղիկ s. bot. aster.

Աստղակերպ. a. comme une étoile, stelliforme, astéroïde.

Աստղահարութիւն. s. path. sidération.

Աստղահմայ. s. astromancien.

Աստղահմայութիւն. s. astromancie.

Աստղանիշ. s. astérisque.

Աստղանշան. V. **Աստղանիշ**.

Աստղապաշտ. s. adorateur des astres, astrolâtre.

Աստղաքար. s. miner. aventurine.

Աստղիկ. s. myth. Vénus, Lucifer; Vénus, déesse de la beauté.

Աստղունք. spl. les étoiles, les astres.

Աստուած, s. Dieu, l'Etre suprême ; — *իմ*, mon Dieu ! bon Dieu! grand Dieu! — *զօրութեանց' ողորմութեան*, Dieu des armées, Dieu de miséricorde; *ողորմա՛ծ* —, miséricorde! *փա՛ռք Աստուծոյ*, Dieu merci!

Աստուածաբան. s. théologien.

Աստուածաբանական. a. théologique.

Աստուածաբանութիւն. s. théologie.

Աստուածաբանօրէն. adv. théologiquement.

Աստուածաբուղխ. a. émané de Dieu.

Աստուածագործ. a. fait par Dieu; divin, sacré.

Աստուածադաւանութիւն . s. théol. déisme.

Աստուածադրոշմ. a. empreint de Dieu, qui porte une empreinte divine.

Աստուածազդեցիկ. a. inspiré de Dieu.

Աստուածազդեցութիւն. s. inspiration divine.

Աստուածախնամ. a. soigné ou pourvu par Dieu; — *տեսչութիւն*, la Providence divine.

Աստուածախօս. a. qui parle de Dieu; prononcé par Dieu.

Աստուածածին. s. mère de Dieu, Sainte Vierge.

Աստուածական. a. s. théol. déiste.

Աստուածականութիւն. s. théol. déisme.

Աստուածակերպ. a. déiforme; d'une manière divine.

Աստուածակերտ . a . construit par Dieu.

Աստուածակրօն. a. pieux, religieux.

Digitized by Google

Աստուածահաճոյ. a. agréable à Dieu.

Աստուածահար. a. frappé par [Dieu.

Աստուածահրաշ. a. divin, miraculeux, prodigieux.

Աստուածամայր. s. mère de Dieu, Sainte Vierge.

Աստուածամարդ. s. Dieu fait homme, l'Homme-Dieu.

Աստուածայայտնութիւն. s. Épiphanie, jour des Rois.

Աստուածային. a. divin; — *ն*, la Divinité.

Աստուածանալ. vn. devenir Dieu, se déifier, se diviniser.

Աստուածանման. a. qui ressemble à Dieu.

Աստուածանուէր. a. offert à Dieu.

Աստուածաշէն. a. construit par Dieu.

Աստուածաշնորհ. a. donné par Dieu ; donné par la grâce de Dieu.

Աստուածաշնչական. a. bib- [lique.

Աստուածաշունչ. a. inspiré par Dieu; s. l'Ecriture Sainte, la Bible.

Աստուածապաշտ. s. pieux, reli- [gieux.

Աստուածապատիւ. a. honoré de Dieu.

Աստուածապարգեւ. a. donné par [Dieu.

Աստուածապէս. adv. comme Dieu, divinement.

Աստուածապսակ. a. couronné par Dieu.

Աստուածառաք. a. envoyé par [Dieu.

Աստուածասաստ. a. menacé par Dieu ; — *բարկութիւն*, colère divine.

Աստուածասէր. a. qui aime Dieu, pieux, dévot.

Աստուածասիրութիւն. s. amour [de Dieu.

Աստուածավախ. a. qui craint Dieu, pieux, timoré.

Աստուածավախութիւն. s. crainte de Dieu.

Աստուածավայել. a. digne de Dieu.

Աստուածատեսիլ, a. semblable à la Divinité, divin.

Աստուածատուր. a. donné par Dieu; s. Dieudonné.

Աստուածարարութիւն. s. apothéose, déification, divinisation.

Աստուածարեալ. a. déifié, divinisé; divin, saint; — *Հայրապետ*, saint Pontife.

Աստուածացում s. apothéose, déification.

Աստուածացնել. va. déifier, diviniser; — *զոք*. faire un dieu, une divinité de qn..

Աստուածաւանդ. a. transmis par Dieu.

Աստուածգիտութիւն. s. connaissance de Dieu, théodicée.

Աստուածեան. a. divin; s. théiste, déiste.

Աստուածեղէն. a. divin.

Աստուածըմպելի. s. boisson des dieux, nectar.

Աստուածընկալ. a. qui reçoit Dieu, qui a reçu Dieu.

Աստուածընտիր. a. élu par Dieu.

Աստուածիմաստ, **Աստուածիմաց**. a. qui a la sagesse divine, théosophe.

Աստուածխոհութիւն. s. con- [templation.

Աստուածոյք. spl. les choses divine, les saintetés.

Աստուածորդի. s. fils de Dieu.

Աստուածութիւն. s. divinité, déité; Divinité, Dieu.

Աստուածուհի. sf. déesse.

Աստուածուրաց. a. qui renie Dieu, apostat.

Աստուածպաշտութիւն. s.culte divin, piété, religion.

Աստուածպաշտօրէն, **Աստուածպաշտութեամբ**. adv. pieusement, religieusement.

Աստուածպետական. a. théocratique.

Digitized by Google

Աստուածպետութիւն. s. théocratie.
Աստուածսիրութիւն. s. amour de Dieu, charité.
Աստուածտեսութիւն. s. vision de Dieu, intuition divine.
Աստուածք. spl. les dieux, les divinités, les idoles.
Աստուստ. adv. d'ici.
Աստռողաբոն. s. astrolabe.
Ասր. s. toison, laine.
Ասրաբեր. a. lanifère.
Ասփուր. V. **Ասպուր**.
Ատակ. a. capable; — *ըլլալ*, être capable, pouvoir.
Ատակութիւն. s. capacité, faculté, compétence.
Ատաղձ. s. bois de charpente, charpente; matériel, matériaux.
Ատաղձագործ. s. charpentier.
Ատաղձագործութիւն. s. charpenterie.
Ատաղձավաճառ. s. celui qui vend du bois de charpente.
Ատամ. V. **Ակռայ**.
Ատամնաբանութիւն. s. odontologie.
Ատամնաբոյժ. s. dentiste.
Ատամնաբուժական. a. dentaire.
Ատամնաբուժութիւն. s. art dentaire, chirurgie dentaire.
Ատամնաբուսութիւն. s. dentition.
Ատամնաթափ. a. édenté, brèche-dent ; trivelin.
Ատամնակերպ. V. **Ատամնաձեւ**.
Ատամնակրիչ. s. cure-dent.
Ատամնաձեւ. a. denté, dentelé.
Ատամնային. a. dental.
Ատամնաշար. s. rangée de dent, râtelier, dentier.
Ատամնաջինջ. a. dentifrice.
Ատամնացաւ. s. mal de dents, odontalgie.
Ատամնաւոր. a. denté.
Ատամնաւորութիւն. s. dentition.

Ատեան. s. tribunal ; auditoire; séance, assemblée, conseil; cour; *նախնական* —, tribunal de première instance, *վերաքննիչ* —, cour d'appel; *վճռաբեկ* —, cour de cassation; *Հաշուեքննիչ* — ; cour des comptes; *յատենին ժողովոյ*, séance tenante; —*ը գումարել*, convoquer, réunir l'assemblée.
Ատել. va. haïr, détester, prendre en aversion, avoir en horreur.
Ատելի. a. odieux, haïssable, détestable; haï, détesté; haineux; — *ըլլալ*, être odieux ou détesté, s'attirer la haine de; — *ընել*, rendre odieux, faire détester.
Ատելութիւն. s. haine, aversion, animosité, horreur.
Ատեն. s. temps; —*ով*, —*օք*, dans le temps; *երկար* —, pendant longtemps ; *երկար* — *է ի վեր*, depuis longtemps; *ամէն* —, toujours, tout le temps; V. **Ժամանակ**.
Ատենաբան. s. harangueur, orateur.
Ատենաբանական. a. oratoire.
Ատենաբանել. vn. haranguer, prononcer un discours.
Ատենաբանութիւն. s. harangue, discours, allocution.
Ատենագրել. va. faire un compte rendu.
Ատենագրութիւն. s. compte rendu; procès-verbal.
Ատենադպիր. s. secrétaire; *փոխ՝ դեր* —, sous-secrétaire.
Ատենադպրութիւն. s. secrétariat, fonction de secrétaire.
Ատենախօս. V. **Ատենաբան**.
Ատենախօսել. V. **Ատենաբանել**.
Ատենախօսութիւն. V. **Ատենաբանութիւն**.
Ատենակալ. s. magistrat.
Ատենակալութիւն. s. magistrature.

Digitized by Google

Ատենական. a. de tribunal, juridique, judiciaire.
Ատենապետ. s. président; *փոխ՝ դեր* —, sous-président, vice-président.
Ատենապետութիւն. s. présidence; *փոխ՝ դեր* —, vice-présidence.
Ատենապետուհի. sf. présidente.
Ատենօք. adv. anciennement, dans le temps, jadis, autrefois.
Ատենօ՛. V. **Ատենօք.**
Ատլանտեան. a. atlantique.
Ատլաս. s. atlas.
Ատոք. a. grenu, plein, rempli, mûr; — *հասկ*, épi grenu.
Ատոքալից. a. bien grenu.
Ատոքանալ. vn. grener, s'emplir, être mûr, mûrir.
Ատոքութիւն. s. maturité.
Ատտիկական, Ատտիկեան, Ատտիկեցի. a. attique.
Ատր. V. **Կրակ.**
Ատրագոյն. a. de couleur de feu, blond ardent.
Ատրաշէկ. a. incandescent, ardent, brûlant, rougi à blanc.
Ատրճանակ. s. pistolet; — *պարպել*, tirer un —.
Ատրուշան. s. temple du Feu.
Արաբ. s. Arabe.
Արաբագէտ. s. arabisant.
Արաբախէժ. s. gomme arabique.
Արաբական. a. arabe, arabique. arabesque; — *խէժ*, gomme arabique.
Արաբացի. a. arabe; s. Arabe.
Արաբերէն. a. arabe, en arabe; s. l'arabe, la langue arabe.
Արագ. a. vite, prompt, rapide, leste, expéditif; adv. vite, rapidement, promptement; *արագ արագ*, très vite, rapidement, rondement, vivement.
Արագաբար. V. **Արագ.** adv.
Արագագիր. a. qui écrit vite, tachygraphe.
Արագագնաց. a. qui marche, qui va vite.
Արագագրութիւն. s. tachygraphie.
Արագաթեւ. a. aux ailes rapides.
Արագաթռիչ. a. au vol rapides.
Արագախօս. a. qui parle vite.
Արագահոլով. a. qui tourne vite.
Արագահոս. V. **Արագասահ.**
Արագամիտ. a. qui a l'esprit vif ou pénétrant, spirituel.
Արագամտութիւն. s. présence d'esprit, sagacité.
Արագանալ. vn. s'accélérer.
Արագաշարժ. a. qui se meut rapidement, très agile, leste.
Արագաշարժութիւն. s. agilité, souplesse.
Արագապէս. adv. avec agilité, rapidement, lestement.
Արագասահ. a. qui coule rapidement, rapide.
Արագասահութիւն. s. rapidité, vélocité.
Արագացնել. va. hâter, presser, précipiter, accélérer, dépêcher.
Արագաքայլ. a. qui marche vite; adv. d'un pas rapide.
Արագընթաց. a. qui va, qui court vite, véloce, prompt à la course, rapide.
Արագընթացութիւն. s. vitesse, rapidité, vélocité.
Արագիլ. s. ornith. cigogne.
Արագոտն. a. qui a les pieds agiles, ingambe.
Արագութիւն. s. vitesse, promptitude, célérité, vélocité, rapidité.
Արագօրէն. V. **Արագ.** adv.
Արածել. va. paître, mener paître, faire paître; fig. *հով* —, se repaître de vent, de chimères, d'espérance vaines.
Արածիլ. vn. paître, se paître, se repaître, pâturer.
Արական. a. mâle; gram. masculin.
Արահետ. s. chemin fréquenté, avenue, rue passante; — *փառաց*, chemin de la gloire.

Digitized by Google

Արամազնեայ. a. arménien.
Արամական. a. araméen.
Արամբի. a. mariée.
Արամեան. a. arménien.
Արամերէն. s. l'araméen, la langue araméenne.
Արամէական. a. araméen.
Արատ. s. tache, macule; fig. tache, souillure, flétrissure; vice, défaut.
Արատաւոր. a. taché; vicieux, défectueux.
Արատաւորեալ. a. taché.
Արատաւորել. va. tacher, maculer; tacher, entacher, souiller; — *փառքը*. souiller sa gloire.
Արատաւորիչ. a s. qui tache.
Արարած. a. créé; s. créature; action, ouvrage. œuvre; création.
Արարիչ. s. créateur.
Արարողապետ. s. maître de cérémonie.
Արարողութիւն. s. cérémonies; cérémonial. [(théâtre).
Արարուած. V. **Արարած**; acte
Արարչագործ. s. créateur.
Արարչագործական. a. de la création.
Արարչագործել. va. créer.
Արարչագործութիւն. s. création. [créer.
Արարչական. a. qui a la vertu de
Արարչանիւթ. s. protoplasma.
Արարչապետ. s. créateur.
Արարչութիւն. s. création.
Արաց. s. ancien sixième mois des Arméniens.
Արբած. V. **Արբեալ.**
Արբանեակ. s. valet, serviteur; satellite, acolyte, complice; astr. satellite.
Արբանեկել. vn. servir.
Արբանեկութիւն. s service.
Արբեալ. a. ivre, soûl, saoul, gris, enivré, pris de vin.
Արբենալ. vn. s'enivrer, se griser, se soûler; fig. s'enivrer.
Արբեցող. s. buveur, ivrogne.
Արբեցողութիւն. s. ivrognerie.
Արբեցութիւն. s. ivresse, enivrement, ébriété, griserie.
Արբեցում. s. enivrement.
Արբեցունել. va. enivrer, griser, soûler; abreuver, faire boire; fig. enivrer.
Արբեցուցիչ. a. enivrant.
Արբշիռ. s. buveur, ivrogne; a. ivre. [resse.
Արբշռութիւն. s. ivrognerie, iv-
Արբուն. a. buvable, potable; — *հասակ*. majorité.
Արբունութիւն. s. majorité.
Արբունք. s. âge de puberté, âge nubile, puberté, nubilité, majorité, verte jeunesse; —*ի հասանել*, atteindre l'âge de puberté, être nubile; — *ի հասած*, pubère, adulte, nubile.
Արբուցանել. va. donner à boire, faire boire, abreuver; arroser, enivrer. [rant.
Արբուցիչ. a. qui fait boire, eniv-
Արբուցում. s. action de faire boire, arrosement.
Արգադիր. a. lige, qui rend hommage; — *ընել*, faire ou rendre hommage; — *մեծարանք*, hommages. [pitoyable.
Արգահատական. a. lamentable,
Արգահատանք. s. pitié, compassion, attendrissement.
Արգահատելի. a. pitoyable, déplorable, digne d'intérêt, à plaindre.
Արգահատել. vn. compatir, avoir pitié, être touché ou ému de compassion pour s'apitoyer, s'attendrir à ou sur, plaindre, prendre qn. en pitié, ressentir de la compassion pour lui.
Արգահատող. a. compatissant.
Արգահատութիւն. V. **Արգահատանք.**

Digitized by Google

Արգանակ. s. bouillon.
Արգանդ. s. sein de la mère ; matrice, utérus;— *երկրի*, le sein de la terre.
Արգանդախեղդ.s.path. hystérie.
Արգանդախեղդութիւն.s.path. hystérie.
Արգանդահատ. s. chir. hystérotome.
Արգանդահատութիւն. s. chir. hystérotomie.
Արգանդային. a. utérin.
Արգանդացաւ. s. méd. hystéralgie, utéralgie, métralgie.
Արգասաւէտ. a. très fertile, très fécond.
Արգասաւոր. a. fertile, fécond.
Արգասաւորել. va. reproduire, fertiliser, féconder.
Արգասաւորութիւն. s. fertilité, fécondité, reproduction, fécondation.
Արգասաւորում. V. **Արգասաւորութիւն**.
Արգասիք. s. œuvre, ouvrage, action; produit, fruit, production, résultat; effet, impression, suites.
Արգելակ. s. tampon de wagon ou de voiture.
Արգելափական. a. cloîtré, renfermé, détenu, prisonnier; s. réclusionnaire.
Արգելան. s. maison d'arrêt, lieu de détention, prison; lazaret, quarantaine; barrage; cloître.
Արգելառիթ. s. empêchement.
Արգելավանք. s. cloître.
Արգելարան. s. cloître; V. **Արգելան**.
Արգելափակ. a. cloîtré, claustré, enfermé, séquestré.
Արգելիչ. a. coercitif, cohibant, prohibitif.
Արգելոց. s. parc, enclos, cloître.
Արգելում. s. empêchement, défense, prohibition, interdiction; séquestration; *եկեղեցական* —, reintdit.
Արգելք. s. obstacle, entrave, empêchement, embarras, inconvénient; séquestre; opposition; arrêts; défense, prohibition, interdiction, interdit ; — *ընել՝ դնել՝ ըլլալ*, faire obstacle, mettre un obstacle ou un empêchement, susciter des obstacles, empêcher, entraver;— *ի տակ դնել*, mettre aux arrêts.
Արգիլել. va. empêcher, mettre obstacle, entraver, intercepter; défendre, interdire, prohiber ; arrêter, retenir, séquestrer.
Արգիլուած. a. défendu, interdit, prohibé.
Արգոյ. a. précieux, estimable, honorable.
Արդ, **Եւ արդ**.conj. or, donc; adv. maintenant, à présent — *եւ*, dans ce moment même, tout à l'heure, récemment, tout récemment.
Արդածին. a. nouveau-né.
Արդակ. a. droit, aplani; s. V. **Արդուկ**.
Արդակել. va. aplanir; V. **Արդուկել**.
Արդար. a. juste, équitable, loyal, probe; adv. justement, loyalement; — *իւղ*, beurre frais.
Արդարաբան. a. véridique, juste.
Արդարագնաց, **Արդարագնացիկ**.a. juste, intègre, loyal, probe.
Արդարագործ. a. qui agit justement, probe, juste.
Արդարագործութիւն. s. action ou acte plein de justice, justice, probité; justification.
Արդարադատ. a. équitable, juste.
Արդարադատութիւն. s. jugement équitable.
Արդարատես. a. qui voit les choses en conscience, qui est juste, équitable.
Արդարատեսութիւն. s. équité.
Արդարակշիռ. a. qui pèse, qui juge équitablement, juste, équitable.

Digitized by Google

Արդարակորով. a. très juste, plein d'équité, probe, intègre.
Արդարամիտ. a. d'un esprit juste, équitable. [justice.
Արդարամտութիւն. s. équité,
Արդարանալ. vn. se justifier, s'excuser, prouver son innocence, être justifier, se vérifier, être vérifié.
Արդարանալի. a. justifiable.
Արդարապէս. adv. justement, de plein droit, à juste titre, oyalement.
Արդարասէր a. qui aime la justice, juste, justicier. équitable.
Արդարասիրական. a. d'équité, de probité.
Արդարասիրութիւն. s. amour de la justice, équité, probité.
Արդարացի. a. juste, équitable; —*կերպով*, avec raison, justement.
Արդարացնել. va. justifier, excuser; *ինքզինքը* —, se justifier, s'excuser, prouver son innocence.
Արդարացում. s. justification,
Արդարացուցիչ. a. justifiant, justificatif, constatant.
Արդարացուցում. V. **Արդարացում**.
Արդարեւ. adv. en vérité, réellement, véritablement, assurément, en effet, effectivement, sans doute.
Արդար իւղ. s. beurre frais.
Արդարութիւն. s. justice, équité; probité, loyauté; la bonne cause.
Արդեօք. adv. est-ce que? est-ce? est-ce donc que? si par hasard.
Արդէն, **Արդէն իսկ**. adv. déjà; à l'instant même.
Արդի. a. moderne, récent.
Արդիասէր. s. moderniste.
Արդիապաշտ. V. **Արդիասէր**.
Արդիւնաբեր. a. producteur, de bon rapport, productif, fructueux. fertile.
Արդիւնաբերել. va. produire, rapporter.
Արդիւնաբերող. a. producteur.
Արդիւնաբերութիւն. s. production, produit.
Արդիւնագործել. va. produire.
Արդիւնագործութիւն. s. production, produit.
Արդիւնալի, **Արդիւնալից**. a. fécond, fertile.
Արդիւնական. a. fructueux, productif, fécond; émérite, méritant.
Արդիւնաշատ. a. qui a beaucoup de mérite; fructueux.
Արդիւնարար. a. producteur; résultant.
Արդիւնաւէտ. a. plein de mérite ou d'utilité.
Արդիւնաւոր. V. **Արդիւնական**.
Արդիւնաւորապէս. adv. fructueusement.
Արդիւնաւորել. va. réaliser, effectuer, faire exécuter; accomplir.
Արդիւնաւորիլ. vn. mériter; fructifier; se réaliser, se faire.
Արդիւնաւորութիւն. s. fructification, fécondité; mérite, éméritat.
Արդիւնաւորում. V. **Արդիւնաւորութիւն**.
Արդիւնք. s. production, produit, fruit; acte, œuvre, ouvrage, fait, effet, réalité; mérite; *արդեամբք*, en effet, en réalité, réellement.
Արդուկել. va. repasser (du linge); *գլուխ* —, raser, embêter ou ennuyer qn.
Արդուկիչ. s. repasseur.
Արդուկող. V. **Արդուկիչ**.
Արդուկուհի. sf. repasseuse.
Արդուկում. s. repassage(du linge).
Արդն. s. lance, dard.
Արդնաւոր. s. lancier.
Արդնընկէց ըլլալ. vn. combattre avec des lances, lancer un dard.

Digitized by Google

Արդու. s. artabe (mesure de capacité qui vaut 65 litres).
Արդուզարդ. s. toilette.
Արդուզարդեալ. a. en toilette.
Արդուկ. s. carreau; fer à repasser.
Արեանառու. s. parent, proche.
Արեգ. s. soleil; ancien huitième mois des Arméniens.
Արեգակն. s. soleil, —*ը կը ծագի՝ կը մտնէ*, le soleil se lève, se couche.
Արեգակնակ. s. balcon; belvédère.
Արեգակնակէզ. a. brûlé ou hâlé par le soleil; — *ըլլալ*. être brûlé par le soleil, se hâler au soleil.
Արեգակնային. a. solaire, héliaque.
Արեգակնանման. a. semblable au soleil.
Արեգակնափայլ. a. brillant comme le soleil, éclatant.
Արեգդէմ. a. exposé au soleil.
Արեգջեռ. a. chauffé par le soleil.
Արենագին. s. prix du sang.
Արենակից. V. **Արեանառու.**
Արենակցութիւն. s. consanguinité, parenté.
Արեւ. s. soleil; vie, jour; — *է զրկել*. ôter la vie, tuer; — *տեսնել*. voir le jour, vivre; *ի ծագել արեւու*. au lever du soleil; —*ը կը մտնէ՝ կ՚ելլէ*. le soleil se couche, se lève; *մէկուն —ին խմել*, boire à la santé de qn., lui porter un toast; *ձեր — ին*. à votre santé.
Արեւագալ. a. aube, le point du jour.
Արեւագրական. a. héliographique.
Արեւագրութիւն. s. héliographie.
Արեւադարձ. s. tropique.
Արեւադարձական. a. tropical.
Արեւադարձային. V. **Արեւադարձական.**
Արեւադէմ. s. bot. héliotrope, girasol, tournesol; a. qui est tourné vers le soleil.

Արեւադէտ. s. hélioscope.
Արեւադիտութիւն. s. hélioscopie.
Արեւազարկ. V. **Արեւահարութիւն.**
Արեւալից. a. ensoleillé.
Արեւածագ. s. aube, aurore.
Արեւածաղիկ. s. bot. hélianthe, soleil.
Արեւակայք. spl. solstices.
Արեւակէզ. V. **Արեգակնակէզ.**
Արեւահար ըլլալ. avoir un coup de soleil.
Արեւահարութիւն. s coup de soleil, insolation, héliose.
Արեւահմայութիւն. s. hélioscopie.
Արեւաչափ. s. héliomètre.
Արեւապաշտ. s. adorateur du soleil.
Արեւապաշտութիւն. s. culte du soleil.
Արեւացոյց. s. cadran solaire.
Արեւացուցակ. V. **Արեւացոյց.**
Արեւելաբնակ. a. qui habite en Orient.
Արեւելագէտ. s. orientaliste.
Արեւելագիտութիւն. s. orientalisme.
Արեւելակողմ. s. le côté d'orient, l'Orient.
Արեւելակոյս. V. **Արեւելակողմ.**
Արեւելահարաւ. s. sud-est.
Արեւելահիւսիս. s. nord-est.
Արեւելասէր. a. qui aime l'Orient.
Արեւելեան. a. oriental.
Արեւելք. s. orient, le levant, l'est, l'Orient, le pays d'Orient; les Orientaux.
Արեւելքցի. s. Oriental; Levantin.
Արեւկայ. a. exposé au soleil.
Արեւմուտ. s. coucher du soleil.
Արեւմուտք. s. occident, le couchant, ouest; l'Occident; le coucher du soleil.
Արեւմտահարաւ. s. sud-ouest.
Արեւմտահիւսիս. s. nord-ouest.

Digitized by Google

Արեւմտեան. a. s. occidental; —ք. les Occidentaux.
Արեւմտական. a. occidental.
Արեւանոց. s. ombrelle, parasol.
Արեւշատութիւն. s. longévité; toast; ըմպել յ — , porter un toast, boire à la santé.
Արեւոտ. a. ensoleillé.
Արեւորդիք. spl. adorateurs du soleil.
Արեւուտ. V. **Արեւոտ**.
Արեւքուրիկ. s. bot. mille-pertuis.
Արզն. s. chim. alun.
Արզնաբեր. a. alunifère.
Արզնահանք. s. alunière.
Արզնահող. s. minér. alumine.
Արզնաքար. s. minér. alunite.
Արզնել. va. aluner.
Արթնամիտ. a. éveillé, vigilant.
Արթնամտութիւն. s. vigilance.
Արթնանալ. vn. s'éveiller.
Արթնութիւն. s. veille; vigilance, présence d'esprit.
Արթնցնել. va. éveiller, réveiller, arracher au sommeil.
Արթուն. a, éveillé, qui ne dort pas; éveillé, avisé; vigilant; — կենալ. veiller.
Արժան. a. digne, convenable; à bon marché; s. dignité, convenance; droit, justice; —է. il convient, il est juste que, il est permis, il mérite, il faut; — համարել. juger digne; daigner; —չհամարել. ne pas juger digne; dédaigner.
Արժանագին. a. bon marché.
Արժանաժառանգ s. digne héritier.
Արժանահաւատ. a. digne de foi, de confiance.
Արժանայարգ. a. honoré, honorable.
Արժանայիշատակ. a. digne de mémoire, de mention.
Արժանանալ. vn. être digne, se rendre digne, mériter.
Արժանապատիւ. a. digne d'honneur, très honorable.
Արժանապատուութիւն. s. dignité.
Արժանապէս. adv. dignement, comme il faut; méritoirement.
Արժանավայել. a. qui convient, digne, convenable.
Արժանացնել. va. rendre digne.
Արժանաւոր. a. qui mérite, méritant, digne; convenable.
Արժանաւորել. va. rendre digne; juger digne; daigner.
Արժանաւորիլ. vn. être digne, être jugé digne; mériter.
Արժանաւորութիւն. s. dignité, mérite.
Արժանընտիր a. dignement élu, digne d'être élu.
Արժանի. a. digne, qui mérite; —վարձուց, digne de récompense, méritoire; —, ըստ արժանւոյն, adv. dignement, comme il faut; — ընել. V. **Արժանաւորել**; — ըլլալ, V. **Արժանաւորիլ**.
Արժանիք. s. dignité, mérite; ըստ արժանեաց. adv. dignement; selon son mérite, méritoirement.
Արժանն s. ce qui convient, ce qui est convenable.
Արժանք. s. dignité, mérite; aloi.
Արժեթղթատէր. s. porteur de valeurs, de fonds.
Արժեթուղթ. s. valeur; Թղթատարական —, mandat de poste.
Արժել. vn. coûter, valoir; ի՞նչ կ'արժէ ասիկա. combien cela coûte? combien cela vaut? ասիկա կ'արժէ երեք դահեկան, cela coûte, cela vaut cinq piastres; չարժեր cela ne vaut pas la peine, ce n'est pas la peine.
Արժեցնել. va. faire valoir.
Արժեցուցակ. s. prix courant, tarif.
Արժէգին. s. prix coûtant, valeur.
Արժէք. s. valeur, prix.

Digitized by Google

Արժէքաւոր. a. de valeur, de prix.
Արժողութիւն. V. **Արժէք.**
Արի. a. brave, vaillant, valeureux, courageux; s. *—ք*, Persans, les Aryens.
Արիաբար. adv. vaillammant, bravement, courageusement.
Արիագոյն. a. le plus courageux.
Արիական. a. mâle, viril, vigoureux, vaillant, courageux; aryen, aryaque; persan; — *ազգ*, la nation persane.
Արիանալ. vn. avoir de l'énergie, prendre du courage, de la force, déployer ses forces, son courage, avoir le courage, la force de, montrer du courage, du caractère, se signaler, être fort.
Արիասիրտ. a. qui a le cœur courageux.
Արիասրտութիւն. s. courage.
Արիացնել. va. encourager, inspirer du courage, donner de la vigueur.
Արիշ. s. treille, berceau en voûte.
Արիութիւն. s. âme virile, vaillance, valeur, courage, bravoure, force d'âme, fermeté.
Արիւն. s. sang; parenté; — *խաղողոյ՝ որթոյ*, vin; — *հանել*, saigner, tirer du sang; — *քրտինք ըլլալ*, suer sang et eau; — *թափել՝ հեղուլ*, verser du sang; — *ի պակասութիւն*, anémie; — *առնել*, saigner.
Արիւնագոյն. a. de couleur de sang, sanguin, sanguinolent.
Արիւնաթաթաւ. a. qui nage dans le sang, ensanglanté, sanglant.
Արիւնալիր. V. **Արիւնալից.**
Արիւնալից. a. plein de sang, ensanglanté.
Արիւնախանձ. a. altéré, affamé ou avide de sang, sanglant, appâté de sang, sanguinaire.
Արիւնախառն. a. mêlé de sang, sanglant, saignant.
Արիւնահան. a. sanguinaire, sanglant.
Արիւնահեղ. V. **Արիւնահան.**
Արիւնահեղութիւն. V. **Արիւնհեղութիւն.**
Արիւնահոս. a. dégouttant de sang, saignant, hémorragique.
Արիւնահոսութիւն. s. méd. hémorhée, hémorragie, hémorrhagie.
Արիւնային. a. de sang, sanglant, sanguin, hématique
Արիւնաշատ. a. qui a beaucoup de sang, sanguin.
Արիւնասէր. a. qui aime le sang, sanguinaire.
Արիւնարբու. a. buveur de sang, sanguinaire. [sang, sanglant.
Արիւնացայտ. a. d'où jaillit du
Արիւնաքար. s. minér. hématite.
Արիւնել. va. saigner.
Արիւներանգ. a. de couleur de sang, sanguinolent.
Արիւներբութիւն. s. hémorroïdes, hémorragie.
Արիւնիլ. vn. se saigner.
Արիւնլուայ. a. ensanglanté.
Արիւնկզակ. V. **Արիւնարբու.**
Արիւնհեղութիւն. s. effusion de sang, massacre, carnage.
Արիւնհոսութիւն. V. **Արիւներբութիւն.**
Արիւնողող. a. arrosé de sang, sanglant. [saignant.
Արիւնոտ. a. sanguin, sanglant,
Արիւնոտել. va. ensanglanter.
Արիւնոտիլ. vn. être taché de sang, s'ensanglanter.
Արիւնռուշտ. a. sanglant, plein de sang, appâté de sang; affamé, altéré ou avide de sang, sanguinaire.
Արիւնքար. V. **Արիւնաքար.**
Արիք. spl. Perses, Persans, Aryens.
Արծաթ. s. minér. argent; mon-

Digitized by Google

naie, numéraire, espèces; richesse.
Արծաթագին. a. acheté à prix d'argent; s. esclave.
Արծաթագոյն. a. de couleur d'argent, argenté.
Արծաթագործ. s. orfèvre; a. fait d'argent, argentifique.
Արծաթագործութիւն. s. orfèvrerie.
Արծաթազօծ. a. argenté.
Արծաթազօծել. va. argenter.
Արծաթազօծութիւն. s. argenture.
Արծաթազօծում. s. argentation. argenture, argentage.
Արծաթակազմ. a. relié en argent, couvert d'argent.
Արծաթահանք. spl. mine d'argent; argentière.
Արծաթաձոյլ. a. fondu en argent, argent massif.
Արծաթաձուկ. s. icht. argentine.
Արծաթանանանչ. V. **Արծաթափայլ.**
Արծաթամոլ. V. **Արծաթասէր.**
Արծաթամոլութիւն. V. **Արծաթասիրութիւն.**
Արծաթանման. a. comme de l'argent.
Արծաթապաշտ. V. **Արծաթասէր.**
Արծաթապատ. a. couvert d'argent, argenté.
Արծաթապղինձ. s. alliage d'argent et de cuivre.
Արծաթասէր. a. qui aime l'argent, cupide, avare.
Արծաթասիրութիւն. s. amour de l'argent, cupudité, avarice.
Արծաթափայլ. a. brillant comme de l'argent, argenté, argentin.
Արծաթեայ. a. d'argent.
Արծաթել. va. argenter.
Արծաթեղէն. a. d'argent, fait en argent; s. argenterie.
Արծաթէ. a. d'argent, fait en argent.
Արծաթում. V. **Արծաթազօծում.**
Արծաթսիրութիւն. V. **Արծաթասիրութիւն.**
Արծարծել. va. attiser le feu; rallumer; fig. rallumer, ranimer; relever.
Արծարծում. s. action de rallumer, de ranimer.
Արծիւ. V. **Արծուի.**
Արծն. s. émail; cati.
Արծնել. va. émailler; catir.
Արծնում. s. catissage.
Արծուանանկ. s. bot. asplémie, scolopendre, doradille.
Արծուային. a. d'aigle, aquilin.
Արծուաքար. s. minér. pierre d'aigle, aétite.
Արծուեթռիչ. a. qui a le vol d'aigle.
Արծուենշան. a. qui a l'enseigne d'aigle; s. l'aigle (enseigne).
Արծուի. s. ornith. aigle.
Արծուիկ. s. ornith. aiglon.
Արծուիք. s. méd. ascite.
Արծպայ. s. bot. saponaire.
Արծուռունգն. a. qui a le nez aquilin.
Արկած. s. revers, malheur, coup, contre-temps; calamité, infortune, désastre, catastrophe; accident, aventure, événement; —ք *բախտի*, les rigueurs de la fortune.
Արկածաբեր. a. qui porte malheur, qui amène une catastrophe.
Արկածալից. a. plein d'aventures; —*կեանք*, vie aventureuse, accidentée.
Արկածախնդիր. s. aventurier.
Արկածախնդրական. a. d'aventure.
Արկածախնդրութիւն. s. aventure.
Արկածաւոր. a. qui a une aventure; victime de catastrophe, de désastre, sinistré.
Արկածեալ. V. **Արկածաւոր.**
Արկղ. s. caisse, coffre, malle; *խնայողութեան* —, caisse d'épargne.

Digitized by Google

Արկղագործ. s. coffretier, layetier.
Արկղապան. s. caissier.
Արկղապանուհի. sf. caissière.
Արկղիկ. s. cassette, coffret, cassetin.
Արհամարհական. a. de mépris, de dédain.
Արհամարհել. va. mépriser, faire peu de cas de, dédaigner; narguer, braver, ne pas tenir compte.
Արհամարհելի. a. méprisable, contemptible.
Արհամարհիչ. a. méprisant, dédaigneux; s. mépriseur, contempteur.
Արհամարհող. V. **Արհամարհիչ.**
Արհամարհոտ. a. méprisant, dédaigneux.
Արհամարհոտութիւն. V. **Արհամարհութիւն.**
Արհամարհութիւն. s. mépris, dédain.
Արհաւիրք. spl. terreur, épouvante, frayeur, effroi, consternation; — *մահու*, les horreurs ou les affres de la mort.
Արհաւրալի. a. plein de terreur, plein d'épouvante.
Արհաւրալից. V. **Արհաւրալի.**
Արհեստ. s. métier, profession, état; — *ից վարժարան*, école des métiers.
Արհեստագէտ. s. industriel.
Արհեստագիտական. a. de métier, professionnel; — *վարժարան*. école professionnelle.
Արհեստակից. s. qui a le même métier, compagnon ou camarade de métier.
Արհեստանոց. s. école des métiers, école professionnelle.
Արհեստապետ. s. syndic.
Արհեստապետութիւն. s. syndicat.
Արհեստավարժ. s. apprenti.
Արհեստավարժութիւն. s. apprentissage.
Արհեստաւոր. s. ouvrier, artisan.
Արհիեպիսկոպոս. s. archevêque.
Արձագանգ. s. écho, contre-coup; — *տալ*, faire résonner l'écho.
Արձագանգել. va. faire résonner un écho, produire un écho.
Արձակ. a. délié, libre, dénoué, détaché; vaste, spacieux; ouvert, sans muraille; en prose, prosaïque; — *համարձակ*, hardiment, ouvertement; adv. librement.
Արձակաբան. s. prosateur.
Արձակագիր. V. **Արձակաբան.**
Արձակազէն. s. franc-tireur.
Արձակավայրք. spl. banlieue.
Արձակել. va. délier, dénouer, détacher; absoudre, délivrer, acquitter; dégager, décharger, expédier, envoyer; lâcher, laisser aller; décocher; renvoyer, congédier, licencier, remercier; jeter, lancer, flanquer, tirer; pousser, jeter; exhaler, répandre, jeter; *ձայն* —, pousser ou jeter un cri; — *կնոջ*. répudier; *կից* —, donner un coup de pied, ruer; — *մէկն*, donner à qn. son congé; *հրացանը* —, décharger le fusil; *հրետան* —, tirer le canon; — *ի մեղաց*, absoudre.
Արձակերասան. a. adv. sans frein.
Արձակերասանակ. V. **Արձակերասան.**
Արձակուիլ. vn. être délié ou libéré, être détaché ou délivré, être absous.
Արձակում. s. délivrance, libération, acquittement, licenciement; décharge; répudiation, divorce; — *մեղաց*. absolution; — *տալ*, donner l'absolution.
Արձակունակ. a. prosaïque.
Արձակուրդ. s. congé, vacances.
Արձան. s. colonne, cippe, stèle;

Digitized by Google

borne; grand morceau de pierre, bloc; statue, simulacre, idole.

Արձանագիր. s. inscription, épitaphe ; registre ; enregistrement; protocole; instrument;acte, document.

Արձանագործ. s. sculpteur,statuaire. [ture.

Արձանագործութիւն. s. sculp-

Արձանագրական. a. épigraphique.

Արձանագրեալ. a. inscrit, enregistré, registré.

Արձանագրել. va. inscrire, enregistrer, registrer, prendre acte.

Արձանագրիչ. s. régistrateur, enrégistreur; a. inscripteur; — *գործիք*. appareil inscripteur.

Արձանագրութիւն. s. inscription, enrégistrement; — *թեան դիւան*, bureau d'enrégistrement.

Արձանանալ. vn. se tenir ou se dresser droit et immobile comme une statue, rester immobile; se convertir en statue; *արձանացեալ մնալ անխողդողդ*, rester ou demeurer ferme.

Արձանիկ. s. statuette.

Արձանքանդակ. s. bas - relief; a. gravé.

Արձոյլ. s.verveux,rets, carrelet.

Արճիճ. s. minér. molybdène; plomb.

Արճիճուկ. s. bot. artichaut.

Արճնուկ. V. **Արճիճուկ.**

Արմ. s. tronc, souche, tige,collet.

Արմանալ. V. **Զարմանալ.**

Արմատ. s. racine; fig. racine, source — *առնուլ՝ արձակել*, prendre racine, jeter, pousser des racines; *արմատով* V. **Արմատաքի.**

Արմատախիլ ընել. déraciner, extirper.

Արմատական. a. radical.

Արմատահան. V. **Արմատախիլ.**

Արմատանալ. vn. s'enraciner, prendre racine; s'invétérer.

Արմատացնել. va. enraciner.

Արմատաքի. adv. avec les racines, radicalement; — *հանել*, déraciner, extirper.

Արմաւ. s. bot. datte; dattier, palmier; phénix; *Հնդկի* —, tamarin. [palmérier.

Արմաւաստան. s. palmeraie ,

Արմաւենի. s. bot. dattier, palmier; branche de palmier,palme.

Արմաւօղի. s. eau - de - vie de dattes, tari.

Արմենուհի. V. **Հայուհի.**

Արմկաձեւ. a. en forme de coude, coudé.

Արմկաչափ. s. coudée.

Արմկել. vn. s'accouder; coudoyer.

Արմուկ. s. coude; *խթել արմկով*, . coudoyer.

Արմունկ. V. **Արմուկ.**

Արմտալից. V. **Արմտաւէտ.**

Արմտաւէտ. a. qui abonde en céréales, en denrées.

Արմտիք. spl. céréales.

Արշալոյս. s. aurore, la messagère ou l'avant - courrière du jour, crépuscule du matin ; — *կենաց* , l'aurore de la vie; *նորանշոյլ* —, aurore naissante.

Արշաւ. s. course; galop.

Արշաւախումբ. s. corps d'expédition.

Արշաւակի adv.à toutes jambes; au galop.

Արշաւահանդէս. s. course.

Արշաւանք. s. expédition, compagne; course, excursion; invasion, incursion, irruption.

Արշաւասոյր. a. qui court rapidement, rapide, au galop.

Արշաւել. vn. courir, courir à toutes jambes, courir bride abattu ou à toute bride, galoper,

Digitized by Google

aller au galop; faire une expédition, une incursion; *արշաւանց—*, courir très vite; *քառասմբակ—*, galoper.
Արշաւեցնել. va. faire courir, faire une excursion.
Արշաւող. a. galopant, envahissant [sement.
Արշաւում. s. galop; envahis-
Արոյր. s. laiton, cuivre jaune, bronze. [phrodite.
Արու. a. mâle; *—և էգ*, herma-
Արուական. a. mâle, masculin.
Արուարձային. a. limitrophe, voisin.
Արուարձան. s. faubourg.
Արուղ. a. maigre, frêle, grêle, sec, aride, stérile.
Արուեստ. s. art, adresse; prodige, miracle; *գեղեցիկ՝ ազատ՝ ազատական—ք*, beaux arts, arts libéraux.
Արուեստաբան. s. technologue.
Արուեստաբանութիւն. s. technologie.
Արուեստագէտ. s. artiste.
Արուեստագիտօրէն. adv. artistement.
Արուեստական. a. artificiel, artiel, technique; artificieux; musical; s. artiste; musicien; s. *—կերպով*, artificiellement.
Արուեստակեալ. a. affecté, affété, étudié, trop recherché.
Արուեստակից. s. compagnon d'art, de profession, confrère.
Արուեստակութիւն. s. affectation, afféterie, recherche.
Արուեստահանդէս. s. exposition.
Արուեստանոց. s. atelier; école professionnelle.
Արուեստապետ. s. maître, contre-maître, chef des artistes, patron, chef d'atelier, jurande.
Արուեստապետական. a. syndical.
Արուեստապետութիւն. s. syndicat.
Արուեստասէր. s. ami des arts, amateur, dilettante.
Արուեստասիրական. a. philotechnique.
Արուեստասիրութիւն. s. philotechnie, dilettantisme.
Արուեստաւոր. s. artisan, artiste; a. artistique; *—կերպով*, avec art, artistiquement.
Արուեստագիտութիւն. s. connaissance de l'art; technique, industrie; adresse; arts et métiers.
Արուեստօրէն. adv. avec art, artistiquement.
Արուէգ. s. hermaphrodite, androgyne.
Արութիւն. s. virilité, âge viril; bravoure, valeur, courage.
Արուս. s. liquidambar (résine).
Արուսեակ. s. Vénus, Lucifer, étoile du berger; diable.
Արջ. s. zool. ours; guillaume; *—փռռայ*, l'ours gronde; *— ու խաղող*, bot. busserole, uva ursi, raisin d'ours.
Արջակորիւն. s. zool. ourson.
Արջամադի. s. bot. branche-ursine, acanthe, oursine, pied d'ours.
Արջամուկ. s. zool. marmotte.
Արջային. s. arctique.
Արջառ. s. troupeau de bœufs, bestiaux, gros bétail.
Արջառաբուծութիւն. s. élevage de bestiaux. [knout.
Արջառաջիլ. s. nerf de bœuf; fouet,
Արջասպ. s. vitriol; couperose; *— երկաթի*, sulfate de fer; *— պղնձի*. sulfate de cuivre.
Արջխաղող. s. bot. raisin d'ours, bousserole, busserole.
Արջնագաւ. s. ornith. corneille.
Արջնաբոյր. a. noir.
Արջնաքար. s. minér. manganèse.

Digitized by Google

Արջնդեղ. s. bot. nigelle, nielle.
Արջուկ. s. zool. ourson.
Արջտակ. s. bot. cyclame, cyclamen.
Արտ. s. champ, campagne.
Արտաբերել. va. proférer, prononcer; produire.
Արտաբերութիւն. s. prononciation; production. [**րութիւն.**
Արտաբերում. V. **Արտաբե-**
Արտաբուրում. s. perspiration, exhalation.
Արտագաղթ. s. émigration.
Արտագաղթութիւն. s. émigration.
Արտագիծ. a. hors ligne.
Արտագծել. va. calquer.
Արտագրել. va. reproduire, copier.
Արտադրական. a. productif; — *զօրութիւն*, force productive.
Արտադրեալ. s. arith. produit.
Արտադրել. va. produire, exprimer.
Արտադրիչ. s. arith. facteur; a. producteur.
Արտադրութիւն. s. produit, production; expression.
Արտագեղում. s. extravasation, extravasion, effusion.
Արտագեղուն. a. extravasé.
Արտաթորութիւն. s. évacuation.
Արտաթորում. V. **Արտաթորութիւն.**
Արտախոյր. s. diadème.
Արտախուրակ. s. V. **Արտախոյր**; voile, couverture.
Արտախուրել. va. coiffer, couvrir la tête.
Արտածելի. a. exportable.
Արտածել. va. exporter.
Արտածիչ. s. exportateur.
Արտածող. V. **Արտածիչ.**
Արտածորութիւն. s. transsudation. [**րութիւն.**
Արտածորում. V. **Արտածո-**
Արտածութիւն. s. exportation.
Արտածում. V. **Արտածութիւն.**
Արտակարգ. a. extraordinaire.
Արտակարգութիւն. s. excentricité.
Արտակեդրոն. a. excentrique.
Արտակեդրոնութիւն. s. excentricité.
Արտահանելի. a. exportable.
Արտահանել. va. exporter; ôter, extraire, défalquer.
Արտահանութիւն. s. exportation; défalcation. [**նութիւն.**
Արտահանում. V. **Արտահա-**
Արտահոսում. s. émission; phys. exosmose.
Արտամզում. s. phys. exosmose.
Արտայայտել. va. énoncer, exprimer.
Արտայայտիչ. a. expressif.
Արտայայտութիւն. s. expression, énonciation, démonstration.
Արտաշնչել. va. exhaler; transpirer.
Արտաշնչութիւն. s. transpiration, exhalaison, expiration.
Արտաչափ s. arpenteur.
Արտաչափել. va. arpenter.
Արտաչափութիւն. s. arpentage.
Արտառոց. a. excentrique, bizarre, étrange.
Արտառոցութիւն. s. bizarrerie, excentricité. [étranger.
Արտասահման. s. l'étranger, pays
Արտասահմանեան. a. de l'étranger, étranger.
Արտասանել. va. dire, réciter, déclamer.
Արտասանութիւն. s. récitation, déclamation.
Արտասովոր. a. extraordinaire.
Արտասուաբեր. a. qui cause des larmes, qui fait pleurer, avec larmes, en larmes.
Արտասուաթոր. a. qui verse des larmes, larmoyant.
Արտասուալիր. a. plein de larmes,

Digitized by Google

larmoyant, larmeux; — *աչօք*, avec des yeux pleins de larmes ou baignés de larmes, les larmes aux yeux; — *ուռի*, saule pleureur. [լիր.

Արտասուալից. V. **Արտասուա-**

Արտասուակից ըլլալ. pleurer ensemble.

Արտասուալեց. a. noyé ou baigné de larmes, tout en larmes, larmoyant, pleureux.

Արտասուել. vn. verser des larmes, pleurer, larmoyer; — *մէկը*, pleurer qn.

Արտասուող. a. pleureur.

Արտասուք, Արցունք. s. pleurs, larmes; *ջերմ — հեղեցնել. լալ ջերմ արտասուօք*, pleurer à chaudes larmes; *արտասուօք*, avec des larmes; *աչք յարտասուս*, les larmes aux yeux; *—ով թրջել՝ ոռոգել*, arroser de ses larmes *աղի՝ դառն —*, larmes amères.

Արտավար. s. champ labouré, champs, campagne ; laboureur; arpent.

Արտատպել. vn. reproduire, tirer à part, faire un tirage à part.

Արտատպուած. a. tiré à part.

Արտատպութիւն. s. reproduction; tirage à part. [թիւն.

Արտատպում. V. **Արտատպու-**

Արտաւազդահաւ. s. ornith. falcinelle, ibis.

Արտափայլել. va. reluire, briller, refléter.

Արտափայլեցնել. va. faire reluire, faire briller.

Արտափայլիլ. vn. briller, reluire, se refléter.

Արտաքին. a. extérieur, externe; étranger; profane; — *գործոց նախարար*, ministre des affaires étrangères. [ment.

Արտաքնապէս. adv. extérieure-

Արտաքնոց. s. latrines, cabinet, lieux d'aisances, water-closet.

Արտաքոյ. adv. prép. hors, dehors, en dehors, de dehors, à l'extérieur; — *կարգի*, extraordinaire.

Արտաքուստ. adv. de dehors, du dehors, au dehors, à l'extérieur, extérieurement; a. extérieur.

Արտաքս. adv. dehors, au dehors.

Արտաքսել. va. chasser, mettre à la porte; exclure, écarter; *մէկը տունէն —*, montrer la porte à quelqu'un, le chasser de la maison, de chez soi.

Արտաքսուած. a. expulsé.

Արտաքսում. s. expulsion.

Արտեզեան. a. artésien; — *ջրհոր*, puits —.

Արտեւան. s. le sommet d'une montagne.

Արտեւանունք. s. les cils; les paupières.

Արտիկ. s. petit champ; zool. mouflon, argali.

Արտիճուկ. s. bot. artichaut.

Արտոյտ. s. ornith. alouette.

Արտորալ. vn. se hâter, se dépêcher.

Արտորայ. s. champ, campagne.

Արտորանք. s. hâte, précipitation.

Արտորէք. spl. campagne, champs.

Արտուղի. a. fourvoyé, égaré; digressif; — *շաւիղ*, sentier détourné.

Արտուղութիւն. s. digression; anomalie.

Արտուտիկ. s. ornith. alouettine.

Արտօնագիր. s. concession, autorisation, patente.

Արտօնագրել. va. patenter,

Արտօնագրութիւն. s. concession.

Արտօնատէր. s. concessionnaire; gérant.

Արտօնեալ. a. autorisé.

Digitized by Google

Արտօնել. va. autoriser.
Արտօնուած. V. **Արտօնեալ**.
Արտօնութիւն. s. autorisation.
Արտօսր. V. **Արտասուք**.
Արտօսրաբեր. V. **Արտասուաբեր**.
Արտօսրալից. V. **Արտասուալից**.
Արցունք. V. **Արտասուք**.
Արցունքոտ. a. en larmes.
Արցունքոտել. vn. larmoyer.
Արփաւէտ. a. ensoleillé.
Արփենի. a. solaire; céleste; *ակն* —, soleil.
Արփի. s. soleil, l'astre du jour.
Արփիագեղ. a. beau comme le soleil.
Արփիական. V. **Արփենի**.
Արփիատեսիլ. a. comme le soleil.
Արփիափայլ. a. brillant comme le soleil, brillant.
Արքակաղին. s. bot. aveline.
Արքաձկնիկ. s. ichtyol. barbillon, petit barbeau.
Արքայ. s. roi, monarque, souverain; *արքայից* —, roi des rois; — *քաջ*, ô grand roi; *կեցցէ՛* — *ն*, vive le roi !
Արքայաբար. adv. royalement.
Արքայազունդ. s. garde royale.
Արքայազն. a. prince royal, infant.
Արքայազուն. a. royal; prince royal.
Արքայաժառանգ. s. héritier présomptif.
Արքայածաղիկ. s. bot. fritillaire, fritilaria.
Արքայական. a. royal, régalien; s. royaliste.
Արքայակերպ. a. royal.
Արքայակերտ. V. **Արքունաշէն**.
Արքայակին. s. reine.
Արքայաձուկ. s. ichtyol. surmulet, barbeau de mer.
Արքայամայր. sf. la reine-mère.
Արքայամոր. s. bot. framboise.
Արքայամորենի. s. bot. framboisier.
Արքայանիստ. a. où réside le roi: — *քաղաք*, capitale.
Արքայաջուր. s. chim. eau régale.
Արքայավայել. a. digne d'un roi, royal; — *կերպով*, en roi, comme un roi, royalement.
Արքայատանձ. s. bot. bergamote, bergamotte.
Արքայեղբայր. s. frère du roi.
Արքայիկ. s. astr. bot. basilic; petit roi, roitelet.
Արքայիկ օձ. sf. zool. basilic.
Արքայխնձոր. s. bot. ananas.
Արքայկաղնի. s. bot. avelinier.
Արքայորդի. s. fils du roi, prince.
Արքայութիւն. s. royaume, royauté, règne; paradis, ciel; — *երկնից*, royaume des cieux.
Արքայուհի. sf. reine.
Արքայօրէն. adv. royalement.
Արքեպիսկոպոս. s. archevêque.
Արքեպիսկոպոսական. a. archiépiscopal.
Արքեպիսկոպոսապետ. s. chef des archevêques, catholicos.
Արքեպիսկոպոսարան. s. archevêché, palais archiépiscopal.
Արքեպիսկոպոսութիւն. s. archiépiscopat.
Արքիդուքս. s. archiduc.
Արքիմանդրիտ. s. archimandrite.
Արքիպեղագոս. s. archipel.
Արքունական. a. royal; — *ճանապարհ*, rue royale, rue passante.
Արքունաշէն. a. construit ou bâti par le roi.
Արքունի. a. royal, — *գանձ*, liste civile.
Արքունիք. spl. la cour, le palais; la cour, les courtisans; *յարքունիս գրաւել*, confisquer.
Արքունուստ, **Յարքունուստ**. adv. de la cour, du trésor public, par l'Etat.
Արօս. s. ornith. outarde; bot. amélanche; champ non labouré, friche.

Digitized by Google

Արօսի. s. bot. amélancher, amélanchier, aronie.
Արօսիկ. s. ornith. petite outarde, outardeau, canepetière.
Արօտ. s. pâturage, prairie, herbage, pacage, pâtis; *պարարտ*—, gras pâturage; *խաշնաւէտ* —, prairie pleine de troupeaux.
Արօտադրութիւն. s. labour, labourage.
Արօտական. a. qui paît, qui pâture; s. pâtre, berger.
Արօտամարգ. s. prairie, pré.
Արօտավայր. V. **Արօտ**.
Արօտատեղի.s. pâturage, pacage,
Արօր. s. charrue; ornith. harle.
Արօրադիր. s. laboureur, défricheur; a. arable.
Արօրադրել. va. labourer, défricher.
Արօրադրելի. a. arable, labourable.
Արօրադրութիւն. s. labour, labourage, défrichement.
Արօրավայր. s.pâturage, labour.
Արօրել. V. **Արօրադրել**.
Աւագ. a. grand (dans tous les sens) ; — *շաբաթ* , la semaine sainte;—*ուրբաթ*, vendredi saint; — *սեղան՝ խորան*, le maître autel; — *եղբայր իւր*, son aîné, son frère aîné.
Աւագաբար. adv. comme un grand, en grand seigneur, grandement.
Աւագաժողով. s. congrès.
Աւագախումբ. a. composée des grands; —*ատեան*, assemblé des rois.
Աւագամեծար. a. illustre, célèbre; — *ժողով*, assemblée respectable.
Աւագանալ. vn. grandir, devenir seigneur.
Աւագանի. spl. les grands, les notables, le grand monde.
Աւագասրինգ. s.mus. clarinette.
Աւագափող. s. mus. trombone.
Աւագերէց. s. archiprêtre, curé; — *թագաւորի*, aumônier.
Աւագերէցութիւն. s. archiprêtré.
Աւագոյք. s.âge mûr ou avancé.
Աւագորեար. spl. les grands hommes, les grands, les personnages, la noblesse.
Աւագութիւն. s. grandeur; dignité, honneur; dignité, place.
Աւագօրէն. V. **Աւագաբար**.
Աւադիկ. adv. voici, voilà.
Աւազ. s. sable; poudre; arène; méd. calcul.
Աւազաբլուր.s. colline ou monticule de sable.
Աւազախիտ. s. méd. calcul.
Աւազածիր. a. entouré de sable.
Աւազակ. s. brigand, larron, voleur de grand chemin, assassin, bandit.
Աւազակաբոյն s. nid de brigands, repaire de brigands, coupe-gorge.
Աւազակախումբ. s. bande ou troupe de brigands.
Աւազակային. a. de brigand.
Աւազականոց. s. repaire de brigands, coupe-gorge.
Աւազակապետ. s. chef de brigands.
Աւազակել. va. faire le métier de brigand, brigander, assassiner.
Աւազակոյտ. s. tas de sable, sablonnière, banc de sable, dune.
Աւազակութիւն, s. brigandage, assassinat; — *ընել*, V. **Աւազակել**; *ծովի* —, piraterie.
Աւազահանք. s. sablière.
Աւազաման. s. poudrier, sablier.
Աւազային. a. de sable, sablonneux.
Աւազան. s. bassin, pièce d'eau; baignoire; abreuvoir; — *մկրտութեան*, baptistère, fonts de baptême.

Digitized by Google

Աւազանաձեւ. a. en forme de bassin.
Աւազացոյց. s. horloge de sable, sablier.
Աւազեղէն. a. de sable.
Աւազին. a. plein de sable, sablonneux, aréneux.
Աւազնոց. s. sablier.
Աւազոտ. V. **Աւազին**.
Աւա՜ղ. interj. hélas! — *ինձ*, malheureux que je suis!
Աւաղել. va. plaindre, se plaindre, déplorer, regretter.
Աւաղելի. a. à plaindre, déplorable, regrettable.
Աւաղուկ. a. déplorable, pitoyable.
Աւան. s. bourg.
Աւանագեղ. s. bourgade.
Աւանագեօղ. V. **Աւանագեղ**.
Աւանագիւղ. V. **Աւանագեղ**.
Աւանակ. s. zool. petit âne, ânon; bête.
Աւանակութիւն. s. bêtise.
Աւանանալ. vn. devenir un bourg.
Աւանաշէն. s. commune.
Աւանապետ. s. maire d'un bourg, bourgmestre.
Աւանդ. s. dépôt, consignation; gage; tradition; monument; — *ձգել*, consigner, mettre en dépôt.
Աւանդաբար. V. **Աւանդօրէն**.
Աւանդական. a. traditionnel.
Աւանդապահ. s. dépositaire; consignataire; conservateur des traditions, traditionnaire; sacristie.
Աւանդապահութիւն. s. traditionalisme.
Աւանդապէս. V. **Աւանդօրէն**.
Աւանդառու. a. qui a reçu un dépôt, dépositaire; consignataire.
Աւանդատու. a. qui consigne, qui met en dépôt.
Աւանդատուն. s. sacristie.
Աւանդել. va. mettre en dépôt, déposer; consigner; remettre, transmettre, livrer, léguer, confier; raconter, annoncer; — *հոգին*, expirer, rendre l'âme; *հոգիս քու ձեռքիդ մէջ կ'աւանդեմ*, je remets mon âme, mon esprit entre vos mains.
Աւանդելի. a. enseignable; à enseigner.
Աւանդութիւն. s. tradition; *աւանդութեամբ*, traditionnellement.
Աւանդում. s. tradition; enseignement.
Աւանդօրէն. adv. en dépôt; traditionnellement.
Աւաչ. s. voix, son; mélodie, accords; mus. cabalette.
Աւասիկ. adv. voici, voilà.
Աւատ. s. foi; crédit; fief.
Աւատական. a. féodal; s. seigneur féodal.
Աւատականութիւն. s. féodalité, féodalisme.
Աւատականօրէն. adv. féodalement.
Աւատատէր. s. seigneur féodal.
Աւատառու. s. feudataire.
Աւատապետական. a. féodal.
Աւատապետութիւն. s. féodalité, féodalisme.
Աւար. s. butin, dépouille, pillage, proie, sac; — *ի մատնել*, butiner, piller, livrer ou donner au pillage, en proie; *աւարի մատնուիլ*, être livré au pillage, devenir la proie; *լիաձեռն՝ բազում — ով*, chargé de butin.
Աւարառու. s. saccageur, pilleur, pillard.
Աւարառութիւն. s. sac, saccagement, pillage.
Աւարել. va. butiner, saccager, piller, faire main basse.
Աւարհարութիւն. s. pillage.
Աւարտ. s. fin, terme; bout, extrémité; accomplissement, achèvement; résultat, issue, dénoûment.

Digitized by Google

Աւարտական. a. final; — *ճառ*, V. **Աւարտաճառ**.
Աւարտաճառ. s. thèse.
Աւարտել. va. finir, terminer, achever, accomplir, mettre la dernière main.
Աւարտեղ. a. s. bacchique, bacchiaque, bacchius.
Աւարտիլ. vn. s'achever, finir, se terminer. [acheveur.
Աւարտող. s. celui qui achève,
Աւարտում. s. fin, terme, achèvement.
Աւել. s. balai; — *զարնել*, balayer; — *մը զարնել*, donner un coup de balai.
Աւելաբան. a. qui dit des paroles inutile, verbeux, redondant, diffus.
Աւելաբանել. vn. verbiager, entasser paroles sur paroles, redonder.
Աւելաբանութիւն. s. superfluité de paroles, habil, redondance; verbosité.
Աւելադրութիւն. s. pléonasme.
Աւելազանց. a excessif.
Աւելազանցութիւն. s. excès.
Աւելախօս. V. **Աւելաբան**.
Աւելածու. s. balayeur.
Աւելածութիւն. s. balayage.
Աւելածք. spl. balayures.
Աւելաստաց. a. cupide, avide.
Աւելաստացութիւն. a. cupide, avide.
Աւելաստացութիւն. s. acquisition des choses superflues, cupidité, avidité.
Աւելբուն. s. manche à balai.
Աւելի. a. plus, le plus; excédant, superflu, surplus; adv. plus, en sus, davantage, par-dessus tout; — *ին կայ*. il y a plus.
Աւելկոր. V. **Աւելբուն**.
Աւելնալ. vn. rester, être de reste; augmenter, croître, se multiplier.

Աւելորդ. a. superflu; s. le superflu, le reste. [fluité.
Աւելորդաբանութիւն. s. super-
Աւելորդապաշտ. a. s. superstitieux. [perstitieux.
Աւելորդապաշտական. a. su-
Աւելորդապաշտութիւն. s. superstition.
Աւելորդութիւն. s. superfluité.
Աւելուկ. s. bot. patience; — *վայրի*, parelle.
Աւելակք. spl. balayures.
Աւելցնել. va. augmenter, accroître, multiplier, ajouter, redoubler; — *գինը*. hausser ou augmenter le prix.
Աւելցուկ. s. excédent, reste.
Աւետ. V. **Աւետիք**.
Աւետաբեր. s. porteur de bonnes nouvelles; — *Հայաստանեայց*, — de l'Arménie; — *ք գարնան*, les messagères du printemps, les hirondelles; — *տուընջեան*, la messagère du jour, l'aurore.
Աւետարան. s. Évangile.
Աւետարանագիր. s. évangéliste; — *ք*. évangéliaire.
Աւետարանական. s. évangélique; s. protestant.
Աւետարանել. va. donner une bonne nouvellle, annoncer; évangéliser, prêcher.
Աւետարանիչ. s évangéliste, évangélisateur.
Աւետարանութիւն. s. annonce d'une bonne nouvelle, prédication de l'Évangile, évangélisation.
Աւետարանում. V. **Աւետարանութիւն**.
Աւետաւոր. a. porteur de bonnes nouvelles, messager de bon augure; qui a rapport à d'heureuses nouvelles.
Աւետաւորել. V. **Աւետել**.
Աւետել. va. donner une bonne nouvelle, annoncer.

Digitized by Google

Աւետիք. s. bonne ou heureuse nouvelle, annonce d'une bonne nouvelle, message heureux; *աւետիս տալ*, annoncer ou donner une bonne nouvelle; *երկիր աւետեաց*. la terre promise; *տօն Աւետեաց*. l'Annonciation.

Աւետումն. s. annonciation; l'Annonciation.

Աւետչեայ. s. récompense donnée au porteur d'une bonne nouvelle.

Աւեր. a. ruiné, détruit, ravagé, désolé; s. ruine, ravage, destruction, dégât, désolation, dévastation; — *դառնալ*, se ruiner, se détruire, tomber en ruine; — *դարձնել*, dévaster, ruiner, ravager, détruire, infester, désoler.

Աւերած. s. ruine, démolition, destruction.

Աւերակ. s. ruines, démolition, décombres, gravats; a. ruiné, détruit, démoli, désolé, désert.

Աւերակային. a. ruiné, de ruine.

Աւերակավայր. s. lieu de ruine.

Աւերանք. spl. ruine, désolation, dévastation, destruction, ravage.

Աւերավայր. V. **Աւերակավայր.**

Աւերեալ. a. ruiné, dévasté, détruit.

Աւերել va. ruiner, détruire, dévaster, démolir.

Աւերիչ. a. ruinant, dévastateur, ravageur, détruisant, destructeur.

Աւերուած. V. **Աւերած.**

Աւերումն. V. **Աւերանք.**

Աւքիմոն. s. bot. cuscute, épithym.

Աւիշ. s. lymphe; sève.

Աւիշկ. V. **Աւիշ.**

Աւիշք. V. **Աւիշ.**

Աւիւն. s. fureur, transporte, enthousiasme, œstre; *բանաստեղծական* —, œstre poétique; bot. ajonc; zool. œstre.

Աւիւնազեղ. a. enthousiaste.

Աւիւնալիր. V. **Աւիւնալից.**

Աւիւնալից. a. enthousiaste, plein d'enthousiasme.

Աւիւնոտ. a. enthousiaste.

Աւլել. va. balayer.

Աւլուք. V. **Աւելուք**; — *թափուք*, le rebut.

Աւշակ. s. pharm. gomme ammoniaque.

Աւշակածին. s. chim. ammonium.

Աւշական. a. lymphatique.

Աւշականութիւն. s. méd. lymphatisme.

Աւշային. a. lymphatique.

Աւշայնութիւն. s. méd. lymphatisme.

Աւօշինդր. s. bot. absinthe.

Աւօշիներ. V. **Աւօշինդր.**

Աւօճան. s. bot. saponaire, soude.

Աւուրչէք. s. journée, salaire d'une journée.

Աւստրիագերման. a. austro-allemand.

Աւստրիահունգարական. a. austro-hongrois.

Աւստրիացի. s. autrichien.

Աւստրուհի. sf. autrichienne.

Աւրել. va. effacer, oblitérer, gâter, abîmer.

Աւրոտկել. va. dévaster, détruire.

Աւրուիլ. vn. s'effacer, s'oblitérer; s'annuler; se brouiller; se gâter, s'abîmer.

Աւօտ. s. l'aube du jour.

Ափ. s. rive, bord; paume, le dessous de la main; — *մը գարի*, une poignée ou un peu d'orge; — *յափով*, à la hâte, à l'improviste. impromptu; — *խօսել*, parler d'abondance.

Ափաչափ. s. poignée.

Ափարկել. va. accaparer.

Ափարփիասեռք. spl. bot. euphorbiacées.

Ափարփի. s. bot. euphorbe; pharm. gomme d'euphorbe.

Digitized by Google

Ափափայք. spl. lieux escarpés, rocher, roc.
Ափել. va. empoigner, saisir.
Ափեղցփեղ. a. irréfléchi, étourdi, inconsidéré.
Ափիբերանել. va. clore ou fermer la bouche à qn., réduire au silence, faire taire, mettre à bout, rabattre le caquet de qn., confondre; — ըլլալ, rester hors d'état de répondre, ne savoir que répondre, être à qui a.
Ափիբերան ընել. V. **Ափիբերանել.**
Ափիկ. s. petite poignée, petite paume, petite main, menotte.
Ափիոն. s. pharm. opium.
Ափիոնամոլ. s. morphiomane, morphinomane.
Ափխար. a. besaigre.
Ափն. s. rive, bord, côte, rivage; bord, extrémité.
Ափնածիր. a. bordé.
Ափնայածել. vn. caboter.
Ափնայածութիւն. s. cabotage.
Ափոսկր. s. anat. métacarpe.
Ափոց. s. fessée; — տալ, donner une —.
Ափուն. s. balle
Ափունք. spl. V. **Ափն.**
Ափսեակ. s. petite plateau.
Ափսեայ. s. plateau.
Ափսէ. V. **Ափսեայ.**
Ափսոս. interj. hélas!
Ափսոսալ. vn. regretter.
Ափսոսել. V. **Ափսոսալ.**
Ափրիկեան. a. africain.
Ափրիկուհի. sf. Africaine.
Ափրոդիտական. V. **Ափրոդիտեան.**
Ափրոդիտեան. a. vénérien, aphrodisien; — ախտ, maladie vénérienne.
Աքալար. s. entom. gallinsecte.
Աքաղաղ. s. ornith. coq; — ը կը խօսի, le — chante.
Աքար. s. ornith. gallinule.
Աքացել. va. ruer, faire des ruades, lancer une ruade, donner des coups de pied, récalcitrer, regimber.
Աքացի. adv. en frappant du pied, avec le pied, à coups de pied; — ծեծել, V. **Աքացել.**
Աքացիք. spl. bipède postérieur, les pieds de derrière.
Աքացող. a. qui rue, qui donne des coups de pied.
Աքացք. V. **Աքացիք.**
Աքեմենեան. a. achéménide.
Աքիս. s. zool. belette.
Աքլոր. s. ornith. cochet, cochelet, cocâtre, petit coq, poulet; վայրի —, tétras, tétraon, coq de bruyère.
Աքլորախեղդ. s. path. croupe.
Աքծան. V. **Աքցան.**
Աքոսել. vn. sauter, bondir, se débattre; V. **Աքացել.**
Աքսոր. s. exil, bannissement, déportation; — ղրկել, envoyer en exil, bannir, exiler.
Աքսորական. a. exilé.
Աքսորանք. V. **Աքսոր.**
Աքսորավայր. s. lieu d'exil, exil.
Աքսորեալ. a. exilé. [léguer.
Աքսորել. va. exiler, bannir, re-
Աքսորուիլ. vn. s'exiler, être exilé.
Աքսորում. V. **Աքսոր.**
Աքցան. s. tenailles.

Digitized by Google

Բ

Բ. (pén = bén = modern P, ancien B.) s. seconde lettre de l'alphabet et première consonne; deux ou second.
Բա. interj. bah! [palpiter.
Բաբախել. vn. frapper, battre,
Բաբախող. a. palpitant.
Բաբախիւն. V. **Բաբախում.**
Բաբախում. s. battement, palpitation.
Բաբախուն. a. palpitant.
Բաբան. s. catapulte, baliste, bascule, balançoire, branloire.
Բաբանաքար. s. pierre lancée par la baliste. [Babylone.
Բաբելական. a. babylonien, de
Բաբելոնական. V. **Բաբելական.**
Բաբելոնեան. V. **Բաբելական.**
Բա՛բէ. interj. hélas! morbleu! parbleu!
Բագին. s. autel (d'uue divinité païenne); temple.
Բագնասէր. a. qui aime les autels, les idoles.
Բադ. s. ornith. canard; *էգ* —, cane; *ձագ—ի*, caneton, canette; — *ը կը գանչէ*, le canard barbote, nasille.
Բադեան. V. **Բադէն.**
Բադէն. s. chemise blanche de lin.
Բադիան. s. bot. badiane.
Բադիկ. s. ornith. canardeau, caneton; canard (morceau de sucre plongé dans le café ou l'eau-de-vie).
Բադրոն. s. banc.
Բադրոնակ. s. petit banc.
Բազէ. s. ornith. faucon.
Բազէակալ. a. qui tient ou qui porte un faucon, fauconnier.
Բազէակիր. V. **Բազէակալ.**
Բազեմարզութիւն. s. fauconnerie.
Բազկաթոռ. s. fauteuil.
Բազկակապ. s. chir. écharpe, bandage. [adjudant.
Բազկակից. s. aide, coadjuteur,
Բազկային. a. du bras.
Բազկանոց. s. brassard.
Բազկատարդ. s. brassée.
Բազկատարած. a. qui étend ses bras; adv. les bras étendus, les bras ouverts, les mains élevées vers le ciel.
Բազկարձակ. a. qui étend ses branches, branchu.
Բազկերակ. s. path. pouls.
Բազկոսկր. s. anat. humérus.
Բազկուրար. s. manipule.
Բազմաբաղձ. a. très désiré.
Բազմաբան. a. qui parle beaucoup, babillard, bavard; verbeux, diffus, prolixe.
Բազմաբանել. vn. parler beaucoup, babiller, bavarder; s'étendre sur un sujet.
Բազմաբանութիւն. s. loquacité, babil, bavardage; redondance de paroles, verbiage, prolixité.
Բազմաբաշխ. a. qui distribue beaucoup, généreux; abondant.
Բազմաբարբառ. a. de plusieurs langues, polyglotte.

Digitized by Google

Բազմաբարդ. a. bot. surcomposé.
Բազմաբեղուն. a. très fertile, fécond.
Բազմաբեր. a. qui porte ou produit beaucoup, fertile, fécond.
Բազմաբերութիւն. s. grande fertilité.
Բազմաբիւր. a. très nombreux.
Բազմաբնակ. a. très habité.
Բազմաբոյլ. a. très nombreux.
Բազմաբուրեան. a. très parfumé.
Բազմագանձ. a. qui possède beaucoup de biens, opulent, très riche, millionnaire.
Բազմագեղ. a. très beau.
Բազմագէտ a. qui sait beaucoup, très érudit, très savant.
Բազմագին. a. de grand prix, précieux.
Բազմագիր. a. écrit en plusieurs manières, polygraphe; qui écrit beaucoup, polygraphe.
Բազմագլխեան. V. **Բազմագլուխ**.
Բազմագլխի. a. zool. polycéphale.
Բազմագլուխ. a. qui a beaucoup de têtes, polycéphale.
Բազմագոյն. a. de plusieurs couleurs, multicolore, polychrome.
Բազմագով. a. qui mérite beaucoup d'éloges, très louable; beaucoup loué; élogieux.
Բազմագութ. a. très miséricordieux, très compatissant, rempli de tendresse.
Բազմագումար. a. très nombreux, en grand nombre.
Բազմագունդ. a. de plusieurs troupes, très nombreux.
Բազմագունի. a. de diverses couleurs, divers, varié; — *ակն*, ambre jaune, succin.
Բազմադարեայ. V. **Բազմադարեան**.
Բազմադարեան. a. de plusieurs siècles, très reculé, séculaire, multiséculaire; — *ժամանակ*, une longue suite de siècles; — *հնութիւն*. antiquité reculée
Բազմադէմ. a. qui a plusieurs faces, qui a diverses figures; nombreux, divers, varié; adv. sous plusieurs faces; de plusieurs manières, de manières différentes, diversement.
Բազմադիմի. V. **Բազմադէմ**.
Բազմազան. a. très varié, de plusieurs sortes, où il règne une grande variété.
Բազմազանութիւն. s. grande variété.
Բազմազարդ. a. très orné.
Բազմազաւակ. a. qui a beaucoup d'enfants.
Բազմազբաղ. a. très occupé, très affairé; — *ըլլալ*, avoir beaucoup d'occupation, beaucoup d'affaires, s'occuper de beaucoup de choses.
Բազմազգի. V. **Բազմազան**.
Բազմազեղ. a. très abondant, copieux.
Բազմազեղուն. V. **Բազմազեղ**.
Բազմազուարճ. a. fécond en plaisirs, très amusant.
Բազմաթերթ. a. de plusieurs feuilles; bot. polypétale.
Բազմաթիւ. a. très nombreux, bon nombre.
Բազմաժամանակ. a. qui dure longtemps, durable; vieux, ancien, antique.
Բազմաժամանակեայ. V. **Բազմաժամանակ**.
Բազմաժամանակեան. V. **Բազմաժամանակ**.
Բազմաժխոր. a. très tumultueux.
Բազմաժողով. a. rassemblé en grand nombre, très nombreux, très fréquenté; s. grande réunion, grande assemblée, multitude, foule.

Digitized by Google

Բազմալար. a. qui a beaucoup de cordes.
Բազմալեզու. a. polyglotte.
Բազմալեզուութիւն. V. **Բազմալեզու.**
Բազմախառն. a. mêlé de plusieurs choses, varié; embrouillé, confus. [dense, très serré.
Բազմախիտ. a. très épais, très
Բազմախնամ. a. qui a beaucoup de soin; bien soigné; plein de soins et d'attentions.
Բազմախնդիր. a. de plusieurs questions.
Բազմախողխող. a. qui tue ou qui égorge beaucoup.
Բազմախոտ. a. qui abonde en herbes, herbeux. [luleux.
Բազմախորշ. a. cellulaire, cel-
Բազմախորտիկ. a. où il y a beaucoup de plats, beaucoup de mets, splendide, magnifique; *— սեղան*, repas somptueux, grand repas.
Բազմախումբ. V. **Բազմաժողով.**
Բազմախուռն. a. de grande foule, une infinité, beaucoup.
Բազմախօս. V. **Բազմաբան.**
Բազմախօսութիւն. V. **Բազմաբանութիւն.** [de plis.
Բազմածալ. a. qui a beaucoup
Բազմածախ. a. dispendieux, coûteux, splendide, somptueux, magnifique. [dispendieux.
Բազմածախս. a. très coûteux,
Բազմածաղիկ. a. pleinde fleurs, qui a beaucoup de fleurs; bot. multiflore.
Բազմածին. a. qui enfante souvent, qui met au monde beaucoup d'enfants ou de petits, multipare, prolifique; fécond, fertile; *Հայր — ազգատոհմի*, père d'une famille nombreuse.
Բազմածնութիւն. s. multiparité, polygénèse; fécondité, fertilité.
Բազմածնունդ. V. **Բազմածին.**
Բազմակ. s. lumière, chandelle; chandelier, flambeau.
Բազմոկալ. s. lumière, chandelle; mouchettes; bobèche; convive.
Բազմական. s. convive, invité, hôte; table, banquet; divan.
Բազմակարօտ. a. qui manque de beaucoup de choses, qui a de grands besoins, très besogneux.
Բազմակեր. a. qui mange beaucoup, vorace; polyphage.
Բազմակերպ. a. qui a plusieurs formes, varié; polymorphe.
Բազմակին. a. qui a plusieurs femmes, polygame.
Բազմակնճիռ. a. très enchevêtré, très embarrassant, très compliqué, plein d'anicroches ou d'embarras, épineux.
Բազմակնութիւն. s. polygamie.
Բազմակոհակ. a. flottant, ondoyant, houleux.
Բազմակողմանի. a. de plusieurs côtés, multiple, multilatère.
Բազմակոյտ. a. trop entassé; très nombreux; s. grand tas, amas; foule, multitude.
Բազմահամ. a. très savoureux, qui a beaucoup de goût.
Բազմահամբաւ. a. fameux.
Բազմահայ. a. où il y a beaucoup d'Arméniens. [solennel.
Բազմահանդէս. a. pompeux,
Բազմահանճար. a. qui a beaucoup de talents, très ingénieux.
Բազմահառաչ. a. qui soupire beaucoup; très déplorable, tout à fait lamentable.
Բազմահատոր. a. volumineux.
Բազմահարուստ. a. très riche, richard, richissime.
Բազմահեր. a. chevelu.
Բազմահմուտ. a. très érudit, très versé, très savant.

Digitized by Google

Բազմահնար. a. très ingénieux, fort industrieux; très artificieux, fertile en expédients, rusé.
Բազմահոգ. a. qui a ou qui donne beaucoup de soucis.
Բազմահոլով. a. gram. qui a plusieurs cas.
Բազմահոյլ. a. adv. très nombreux, beaucoup, en foule.
Բազմահունձ. a. abondant en moisson; qui fait naître d'abondantes récoltes.
Բազմահունչ. a. très retentissant, très sonore.
Բազմահռչակ. a. très célèbre, illustre.
Բազմահրաշ. a. qui fait plusieurs miracles, miraculeux.
Բազմաձայն. a. qui a beaucoup de sons ou de voix, qui rend plusieurs sons, retentissant, sonore; polyphone, multisonore.
Բազմաձեռն. a. qui a beaucoup de mains; nombreux; — *գունդ*, troupe nombreuse.
Բազմաձեւ. a. multiforme.
Բազմաձիր. a. qui a beaucoup de dons, de talents.
Բազմաղէտ. a. très malheureux, accablé de malheurs, très funeste.
Բազմաղի. a. qui a plusieurs cordes, qui est monté sur plusieurs cordes; s. manicorde, manichordion.
Բազմաճաճանչ. a. qui a beaucoup d'éclat, éclatant, très brillant.
Բազմաճամուկ. a. de diverses couleurs, bariolé; — *կերպաս*, étoffe façonnée.
Բազմաճիւղ. a. de plusieurs branches, branchu, rameux.
Բազմաճիւղի. V. **Բազմաճիւղ.**
Բազմաճոխ. a. très riche, richissime.
Բազմամագիլ. a. qui a beaucoup de griffes ou beaucoup d'ongles.
Բազմաման. a. entrelacé, replié, entortillé, tortueux, sinueux; fig. embrouillé, compliqué.
Բազմամանուած. V. **Բազմաման.**
Բազմամասն. a. composé de plusieurs parties, divisé en plusieurs parties, complexe.
Բազմամարդ. a. très populeux, très peuplé.
Բազմամարդանալ. vn. se peupler, se repeupler.
Բազմամարդել. va. peupler, augmenter la population, rendre très populeux.
Բազմամարդութիւն. s. multitude d'hommes, population considérable ou nombreuse.
Բազմամբոխ. a. très peuplé, très fréquenté; très nombreux; tumultueux; s. foule, attroupement.
Բազմամեայ. a. âgé d'un grand nombre d'années, vieux; qui dure beaucoup d'années, ancien, antique.
Բազմամեան. V. **Բազմամեայ.**
Բազմամեղ. a. qui a beaucoup de péchés, grand pécheur.
Բազմամետաքս. a. abondant en soie.
Բազմամթեր. a. bien approvisionné ou entassé.
Բազմամիլիոն. s. plusieurs millions.
Բազմամուսին. a. qui a eu plusieurs femmes ou plusieurs maris, polygame.
Բազմամուսնութիւն. s. polygamie.
Բազմայաղթ. a. vainqueur dans plusieurs combats.
Բազմայարկ. a. de plusieurs étages.
Բազմայոլով. a. nombreux; — *դարք*, plusieurs siècles.
Բազմայոյզ. a. très agité, très émouvant.
Բազմայորդ. a. très abondant.

Digitized by Google

Բազմայր. a. qui a eu plusieurs maris, polygame.
Բազմայրութիւն. s. polygamie.
Բազմայօդ. a. qui a plusieurs articulation, articulé, articuleux.
Բազմանալ. vn. se multiplier, augmenter en nombre.
Բազմանդամ. a. nombreux; — *գերդաստան*, famille nombreuse.
Բազմանիստ. s. géom. polyèdre.
Բազմանիւթ. a. qui abonde en matériaux. [կեր.
Բազմանկար. V. **Բազմապատ-**
Բազմանկիւն. a. qui a beaucoup d'angles, multangulé, polygone; s. polygone.
Բազմանշան. a. qui a plusieurs significations. [նշան.
Բազմանշանակ. V. **Բազմա-**
Բազմանշոյլ. V. **Բազմաճա-ճանչ.** [noms.
Բազմանուն. a. qui a plusieurs
Բազմաշահ. a. très lucratif.
Բազմաշխատ. a. très fatigant, ouvragé, très laborieux.
Բազմաշնորհ. a. très gracieux.
Բազմաչարչար. a. qui a beaucoup souffert; très tourmenté.
Բազմաչեայ. a. qui a plusieurs yeux; polyommate.
Բազմապահանջ. a. très exigent.
Բազմապաճոյճ. a. très orné, enjolivé.
Բազմապայծառ. a. resplendissant, brillant, splendide, somptueux.
Բազմապատիկ. a. multiple; divers, beaucoup, plusieurs; précieux, magnifique; — *ընել*, multiplier; — *ըլլալ*, se multiplier; adv. beaucoup plus, bien davantage.
Բազմապատիր. a. qui trompe beaucoup, très rusé.
Բազմապատիւ. a. très honoré, très honorable, comblé d'honneurs.

Բազմապատկել. va. arith. multiplier.
Բազմապատկելի. s. arith. multiplicande; multipliable.
Բազմապատկեր. a. qui a beaucoup de tableaux, de peintures ou d'images. [պատկուիլ.
Բազմապատկիլ. V. **Բազմա-**
Բազմապատկիչ. s. arith. multiplicateur; multiplieur.
Բազմապատկող. V. **Բազմապատկիչ.** [multiplication.
Բազմապատկութիւն. s. arith.
Բազմապատկուիլ. vn. se multiplier.
Բազմապատում. a. qui raconte beaucoup de choses.
Բազմապարգեւ. a. qui fait beaucoup de dons.
Բազմապարտ. a. qui doit beaucoup; très coupable.
Բազմապիսի. a. divers, varié, multiple. [riété.
Բազմապիսութիւն. s. grande va-
Բազմապտոյտ. a. qui a beaucoup de sinuosités, tortueux.
Բազմապտուղ. a. qui porte beaucoup de fruits, riche en fruits; bot. polycarpe.
Բազմաջան. a. très laborieux, très empressé, très diligent.
Բազմասեր. a. qui a beaucoup d'enfants. [սեր.
Բազմասերունդ. V. **Բազմա-**
Բազմասերութիւն. s. multitude d'enfants; polygénisme.
Բազմասիւն. a. qui a beaucoup de colonnes. [de fautes.
Բազմասխալ. a. qui a beaucoup
Բազմաստեղն. a. qui a plusieurs branches; polistique; — *եղջիւր եղջերուի*, bois rameux du cerf. [մաստեղն.
Բազմաստեղնեան. V. **Բազ-**
Բազմաստեղք. s. astr. les Pléïades.

Digitized by Google

Բազմաստորագիր. a. revêtu de nombreuses signatures.
Բազմաստուած. a.s. polythéiste.
Բազմաստուածեան. V. **Բազմաստուած.**
Բազմավանկ. a. polysyllabe.
Բազմավանկային. a. polysyllabique.
Բազմավաստակ. a. qui travaile beaucoup, laborieux.
Բազմավէպ. a. polyhistor.
Բազմավիշտ. a. très affligé; très affligeant.
Բազմավնաս. a. très préjudiciable, très endommagé.
Բազմավտանգ. a. très dangereux, entouré de mille dangers.
Բազմատարած. a. très étendu, très vaste, immense.
Բազմատեղեակ. V. **Բազմահմուտ.**
Բազմատեսակ. a. qui est de différentes sortes, varié.
Բազմատեսիլ. a. de différents aspect.
Բազմատերեւ. a. qui a beaucoup de feuillage, qui a une abondante frondaison, polyphylle.
Բազմատխուր. a. très triste.
Բազմատոհմ. a. de plusieurs espèces.
Բազմարդիւն. a. très fertile; plein de mérite.
Բազմարժէք. a. de beaucoup de valeur, de grand prix.
Բազմարմատ. a. qui a beaucoup de racines.
Բազմարուեստ. a. qui possède plusieurs art, très industrieux; polytechnique; — *վարժարան*, école polytechnique.
Բազմարուեստեան. s. polytechnicien.
Բազմացնել. va. multiplier, rendre nombreux, augmenter.
Բազմաւորութիւն. s. pluralité, multiplicité.

Բազմափայլ. a. très luisant, très brillant, splendide.
Բազմափորձ. a. très expérimenté.
Բազմաքանքար. a. qui coûte beaucoup, de talent, de grand prix.
Բազմաքննին. a. très curieux.
Բազմերախտ. a. qui a beaucoup de mérite, très méritant.
Բազմերամ. a. très nombreux; — *թռչնոց*, un nombre infini d'oiseaux.
Բազմերանի. a. très heureux.
Բազմերանգ. a. de plusieurs couleurs, multicolore, panaché.
Բազմերջանիկ. V. **Բազմերանի.**
Բազմեցնել. va. asseoir, faire asseoir, placer.
Բազմիլ. vn. s'assoir, prendre place; se mettre à table.
Բազմիմաստ. a. qui a beaucoup d'intelligence, très sensé.
Բազմահարուածեան. s. revolver.
Բազմոս. V. **Բազմաճիւղ;** noueux.
Բազմոսեան. V. **Բազմոս.**
Բազմոտանի. a. qui a plusieurs pieds, multipède; s. zool. polybe, polypode.
Բազմորդի. a. qui a beaucoup d'enfants.
Բազմորդութիւն. s. grand nombre ou multitude d'enfants.
Բազմորոգայթ. a. plein de pièges.
Բազմոց. s. sofa; siège de voiture.
Բազմութիւն. s. multitude, grand nombre, grande quantité; multitude, foule; *խուռն* —, grande foule, grande affluence de peuple.
Բազմուսում. a. très instruit, qui possède de grandes connaissances, très savant.
Բազմօգուտ. a. très utile.
Բազմօրեայ. a. de plusieurs jours; qui est plein de jours, très âgé.
Բազմօրինակ. a. qui a plusieurs

Digitized by Google

formes, très varié; adv. de plusieurs façons ou manières, diversement.

Բազուկ. s. bras; bras, force, pouvoir; branche, rameau; bot. poirée, bette; — *ծովու*, bras de mer; *իր իշխանութեան —ը տարածել*, étendre son bras ou sa domination.

Բազում. a. beaucoup de, plusieurs, un grand nombre de;adv. beaucoup; *բազումս*, *բազմօք*, adv. beaucoup, de plusieurs manières, sous plusieurs rapports; —*անգամ*, plusieurs fois, maintes fois, plus d'une fois, bien des fois, à diverses reprises; *բազումք*, plusieurs, beaucoup de monde, beaucoup de gens, —*ք ի մարդկանէ*, la plupart des hommes; —*ք ի Հայոց*, plusieurs Arméniens, beaucoup d'Arméniens; *ի բազմաց Հետէ*,depuis longtemps.

Բազումժամանակեայ V. **Բազմժամանակ**.

Բազումողորմ. a. très miséricordieux, très compatissant,rempli de tendresse.

Բազպան. s. manipule, brassard.

Բազրիք. spl. accotoir, rampe.

Բազրոց. s. degrés, marches d'un escalier.

Բաժ. s. portion; impôt, droit, taxe, péage.

Բաժակ, s. coupe, tasse, verre; bot. calice; cratère; fig. *բաժակն ըմպել*, boire, avaler le calice; *դառնութեան բաժակն ըմպել*. boire le calice jusqu'à la lie; — *առաջարկել*, porter un toast; — *զարնել*, trinquer, boire à la santé.

Բաժակախօսութիւն. s. toast, toste.

Բաժակակալ. s. soucoupe.

Բաժակաճառութիւն. s. toast, toste.

Բաժակաձեւ. a. en forme de calice, caliciforme.

Բաժակաճառ. s. toast.

Բաժակաւոր. a. bot. calicé.

Բաժակիկ. s. petite coupe, petite tasse, calicule, ampoule.

Բաժանական. a. divisible, partible; s. scissionnaire.

Բաժանականութիւն. s. divisibilité; partibilité.

Բաժանակից. a. copartageant, participant.

Բաժանարար. s. arith.diviseur.

Բաժանել. va. diviser, partager, répartir; désunir, séparer; arith. diviser.

Բաժանելի. a. divisible, partageable, partible; s. arith. dividende.

Բաժանելիութիւն. s.divisibilité.

Բաժանորդ. a. s. participant, qui a part à, intéressé; abonné; souscripteur, actionnaire;— *ընել*. faire partager, faire participer; — *գրել*, abonner; —*ըլլալ*, participer, avoir part, partager; s'abonner, prendre un abonnement.

Բաժանորդագին. s. prix d'abonnement, abonnement; prix de souscription, souscription.

Բաժանորդագրել. va. abonner; souscrire.

Բաժանորդագրութիւն.s. abonnement; souscription.

Բաժանորդութիւն. s. abonnement.

Բաժանում. s. division, séparation ; partage ; compartiment ; arith. division; fig. division, discorde.

Բաժին. a. part, portion, ration; parti, faction, division; action; cotisation.

Բաժկիկ. V. **Բաժակիկ**.

Բաժնեգին. s. prix d'une action, d'une part, d'un abonnement; cotisation.

Digitized by Google

Բաժնեթուղթ. s. action.
Բաժնել. V. **Բաժանել.**
Բաժնեկից. s. actionnaire.
Բաժնուիլ. vn. se diviser, se séparer, se partager.
Բալ. s. bot. cerise anglaise, griotte; montmorency; brouillard, brume.
Բալասան. s. baume, baumier; baume,
Բալասանենի. s. bot. baumier.
Բալասերենի. s. bot. anacardier.
Բալենի. s. bot. cerisier anglais, griottier.
Բալի. V. **Բալենի.**
Բալիստր. V. **Բաղիստր.**
Բալխիր. s. traîneau, schlitte.
Բալուտ. s. balane; bot. gland.
Բալօղի. s. eau-de-vie de cerise, kirsch.
Բախած. a. follet, fou, timbré, toqué.
Բախածութիւն. s. folie.
Բախել. va. battre, frapper; heurter, choquer; jouer, toucher.
Բախիլ. vn. être battu; engager le combat, attaquer, en venir aux mains, aux prises, se battre, combattre; *իրարու* —, se choquer, se heurter, s'entre-choquer.
Բախիւն. s. coup, choc, heurt; collision, conflit, engagement, combat, rencontre.
Բախում. V. **Բախիւն.**
Բախտ. s. fortune; hasard, chance; sort, destin, destinée; bonheur, chance; *ըստ չար բախտին*, par malheur, malheureusement.
Բախտախաղ. s. jeu de hasard, jeu de la fortune.
Բախտախնդիր. s. aventurier; a. aventureux. [ture.
Բախտախնդրութիւն. s. aven-
Բախտաւոր. a. fortuné, heureux, chanceux, veinard.
Բախտաւորութիւն. s. bonheur, chance, veine.

Բակ. s. cour; bergerie, bercail; halo, auréole, limbe; circuit, enceinte, pourtour.
Բակառութիւն. s. gram. syllepse.
Բակեղ. s. bacille.
Բակեղար. s. sac, besace, bissac, valise.
Բակեղէր. V. **Բակեղար.**
Բակլայ. s. bot. fève.
Բահ. s. bêche.
Բահել. vn. bêcher.
Բաղադրեալ. a. composé.
Բաղադրել. va. composer, combiner.
Բաղադրութիւն. s. composition, combinaison. [composé.
Բաղադրուիլ. vn. se composer, être
Բաղաձայն. s. gram. consonne.
Բաղանապետ. s. maître d'un établissement de bains.
Բաղանեվայր. s. station balnéaire.
Բաղանիք. s. bains, établissement de bains; bain.
Բաղարջ. a. azyme, sans levain; s. azyme, pain azyme; gâteau.
Բաղարջակերաց տօն. V. **Բաղարջակերք.**
Բաղարջակերութիւն. V. **Բաղարջակերք.** [zymes.
Բաղարջակերք. s. la fête des A-
Բաղբաջանք. spl. sornette, balivernes.
Բաղդ. V. **Բախտ.** [դիր.
Բաղդախնդիր. V. **Բախտախնդ-**
Բաղդատաբար. adv. comparativement. [comparé.
Բաղդատական. a. comparatif,
Բաղդատել. va. comparer.
Բաղդատութիւն. s. comparaison.
Բաղեղ. s. bot. lierre; *մեծատերեւ* —, hedera.
Բաղիստր. s. baliste.
Բաղխել. V. **Բախել.**
Բաղկանալ. vn. consister, se composer, être composé, se former.

Digitized by Google

Բաղկացուցիչ. a. composant, constituant.
Բաղձալ. vn. désirer, souhaiter, aspirer.
Բաղձալի. a. désirable, souhaitable.
Բաղձանք. spl. souhaits, désirs, aspirations.
Բաղձացող. a. désireux.
Բաղնեպան. s. baigneur, garçon baigneur.
Բաղնետուն. s. bains, établissement de bains.
Բաղնեւոր. s. baigneur, celui qui se baigne.
Բաղնէպան. V. **Բաղնեպան.**
Բաղնիք. V. **Բաղանիք.**
Բաղօսակ. s. bot. acore, acorus.
Բաղրջուկ. s. bot. mauve.
Բաճկոն. s. gilet, camisole; *ուժաթափ* —, camisole de force.
Բաճկոնակ. s. pourpoint.
Բամբ. s. mus. basse; basse, violoncelle.
Բամբակ. s. coton.
Բամբակաւոր. a. cotonné.
Բամբակեղէն. s. cotonnade.
Բամբակենի. s. bot. cotonnier.
Բամբասանք. s. médisance, détraction.
Բամբասել. va. médire, détracter, rapporter.
Բամբասող. s. médisant, détracteur.
Բամբիշ, Բամբիշն. s. reine, madame; princesse.
Բամբոշան սալոր. s. bot. reine-claude.
Բամբիռ. s. castagnettes.
Բամիա. s. bot. bamie, gombo.
Բայ. s. gram. verbe.
Բայածական. s. adjectif verbal.
Բայական. a. verbal.
Բայանուն. s. gram. substantif verbal.
Բայց. conj. mais; — *եթէ*, à moins que, si ce n'est que, sinon; — *միայն*, seulement; — *սակայն*, cependant, toutefois, pourtant.

Բան. s. parole; mot, terme; langue, langage; le Verbe; chose; raison, raisonnement, bon sens; cas; intelligence; proposition; rapport; proportion; *բանը բանէն անցնելէն յետոյ*, de la moutarde après le dîner.
Բանագէտ. a. lettré, savant, érudit.
Բանագնաց. a. négociateur, parlementaire; — *ըլլալ*, négocier, entrer en négociation ou en conférence, parlementer.
Բանագնացութիւն. s. négociation.
Բանագող. s. plagiaire.
Բանագողութիւն. s. plagiat.
Բանադատ. s. critique.
Բանադատութիւն. s. critique.
Բանադրանք. spl. excommunication, anathème.
Բանադրեալ. a. excommunié.
Բանադրել. va. excommunier, anathématiser.
Բանադրութիւն. V. **Բանադրանք.**
Բանադրութիւն. s. excommunication.
Բանալ. va. ouvrir, dénouer, développer, découvrir, déplier; démêler, desserrer; élargir, étendre; *ծակ* —, percer ou pratiquer un trou; *ճանապարհ* — ouvrir un chemin, frayer ou pratiquer un chemin; *հաշիւ* —, ouvrir un compt; *գլուխ* —, se découvrir; *շիշ* —, déboucher la bouteille.
Բանալի. s. clef; — *ժամացոյցի*, — de montre; *գաղտուկ* —, une fausse —.
Բանախօս. s. orateur, conférencier.
Բանախօսել. va. prononcer un discours, faire une allocution, faire une conférence.
Բանախօսութիւն. s. discours, allocution, conférence.
Բանակ. s. camp; armée.
Բանակադրութիւն. s. campement.

Digitized by Google

Բանակակից. a. compagnon de camp.
Բանական. a. raisonnable, doué de raison; logique.
Բանականութիւն. s. raison, intelligence.
Բանակատեղ. s. lieu de campement, camp, quartier général.
Բանակատեղի. V. **Բանակատեղ**.
Բանակել. va. camper.
Բանակետղ. V. **Բանակատեղ**.
Բանակեցնել. va. camper, faire camper.
Բանակիլ. vn. camper, se camper, prendre position.
Բանակռիւ. s. débat, dispute; qui combat en paroles, contentieux, chicaneur.
Բանակռուիլ. vn. disputer, se disputer, débattre, se débattre, se chicaner.
Բանակցիլ. vn. entrer en pourparler, négocier.
Բանակցութիւն. s. conférence, pourparler, négociation.
Բանահիւս. s. écrivain; poète.
Բանահիւսութիւն. s. poésie.
Բանաձեւ. s. formule.
Բանաձեւել. vn. formuler.
Բանապաշտ. s. rationaliste.
Բանապաշտութիւն. s. rationalisme.
Բանասէր. s. philologue.
Բանասիրական. a. philologique.
Բանասիրութիւն. s. philologie; étude de la littérature.
Բանաստեղծ. s. poète.
Բանաստեղծական. a. poétique.
Բանաստեղծել. va. poétiser, faire des poésies.
Բանաստեղծութիւն. s. poésie, poëme.
Բանաստեղծուհի. sf. poétesse.
Բանաստեղծօրէն. adv. poétiquement.
Բանավարութիւն. s. raison, intelligence.
Բանավէճ. s. discussion.
Բանաւոր. a. raisonnable, rationnel.
Բանաւորութիւն. s. raison, rationalité; intelligence.
Բանագող. a. plagiaire.
Բանագողութիւն. s. plagiat.
Բանաքննիչ. s. critique.
Բանաքննութիւն. s. critique.
Բանբեր. s. messager, reporter.
Բանգ. s. bot. jusquiame.
Բանգէտ. V. **Բանագէտ**.
Բանգիտութիւն. s. argutie; connaissance, savoir.
Բանդագուշանք. s. extravagance. rêverie, délire, radoterie, rêvasserie, chimère, hallucination, élucubration.
Բանդագուշել. vn. radoter, déraisonner, divaguer, extravaguer, délirer, battre la campagne.
Բանդագուշող. s. rêveur, rêvasseur.
Բանդակ. s. marmelade.
Բանեղ. a. verbaux, disert, éloquent.
Բանեցնել. va. faire fonctionner ou marcher; faire travailler ou broder; employer; *բռնութիւն* —, employer la force ou la violence; *հանք մը* —, exploiter une mine
Բանթող. s. cessation de travail, chômage, campos, grève; gréviste, chômeur; — *ընել*, cesser de travailer, faire grève.
Բանիբուն. s. orateur; savant, instruit, lettré.
Բանիլ. vn. fonctionner, marcher, opérer, agir; travailler; broder.
Բանիմաց. a. qui comprend, bon entendeur; raisonnable, intelligent.
Բանիմացող. V. **Բանիմաց**.
Բանաշէք. s. main-d'œuvre, salaire.

Digitized by Google

Բանուածք. s. broderie.
Բանուկ. a. fréquenté; — *ճանապարհ՝ փողոց*, chemin passant, rue passante.
Բանուոր. s. ouvrier.
Բանուորութիւն. s. état d'ouvrier.
Բանուորուհի. sf. ouvrière.
Բանջար. s. légumes, herbes potagères. [tarien.
Բանջարակեր. a. herbivore; végé-
Բանջարակերութիւն. s. végétarianisme.
Բանջարաճաշակ. a. qui mange des légumes, végétarien.
Բանջարանոց. s. potager, jardin potager. [նոց.
Բանջարաստան. V. **Բանջարա-**
Բանջարավաճառ. s. marchand de légumes. [légumes.
Բանջարեղէն. a. de légume; s.
Բանսարկել. va. rapporter, faire des rapports, faire de faux rapports, tripoter, intriguer.
Բանսարկու. s. délateur, rapporteur, intrigant, tripotier; satan, diable.
Բանսարկութիւն. s. rapport, intrigue, délation, tripotage; diablerie.
Բանտ. s. prison; — *դնել*, mettre en prison, emprisonner; — *նետել*, jeter en —; — *է հանել*, faire sortir de —; — *է փախչիլ*, s'évader.
Բանտական. a. emprisonné, prisonnier, captif.
Բանտակից. s. compagnon de captivité ou de prison, codétenu.
Բանտամուտ. a. emprisonné.
Բանտապահ. s. geôlier, gardien.
Բանտապան. V. **Բանտապահ.**
Բանտապետ. s. chef des geôliers.
Բանտարգել. a. tenu en prison, prisonnier, détenu.
Բանտարգելութիւն. s. emprisonnement, prison, détention.

Բանտարկեալ. a. prisonnier, emprisonné.
Բանտարկել. V. **Բանտել.**
Բանտարկութիւն. s. emprisonnement.
Բանտել. va. emprisonner, mettre en prison, écrouer, coffrer.
Բաշ. s. crinière.
Բաշխական. a. distributif,
Բաշխել. va. distribuer, partager, répartir.
Բաշխիշ. s. pourboire; — *տալ*, donner un —.
Բաշխիչ. s. distributeur, répartiteur, partageur.
Բաշխող. V. **Բաշխիչ.**
Բաշխում. s. distribution, répartition, partage.
Բաջաղանք. s. baliverne, sornette, bagatelle, niaiserie, bavardage, distraction, inapplication.
Բաջաղել. vn. baliverner, dire des sornettes ou des balivernes, divaguer.
Բառ. s. mot, terme; — *առ* —, mot à mot, littéralement, à la lettre; — *ական թարգմանութիւն*, traduction littérale.
Բառագիտական. a. lexicologique.
Բառագիտութիւն. s. lexicologie, terminologie, glossologie.
Բառագիր. s. lexicographe.
Բառագիրք. V. **Բառգիրք.**
Բառախաղ. s. jeu de mots, calembour.
Բառաչ. s. beuglement, mugissement; bêlement. [gir.
Բառաչել. vn. bêler; beugler, mu-
Բառարան. V. **Բառգիրք.**
Բառացի. a. littéral, mot à mot.
Բառացուցակ. s. liste ou table des mots, lexique.
Բառգիրք. s. dictionnaire.
Բառգրոյկ. V. **Բառգրուկ.**
Բառգրուկ. s. vocabulaire, petit dictionnaire.

Digitized by Google

Բառեղծուած. s. charade, logogriphe.

Բառնալիք. s. levier; crochet.

Բառնալ. va. lever, élever, soulever; enlever, ôter, retrancher, supprimer, soustraire ; porter, supporter, soutenir; *դժուարութիւնը* —, trancher ou lever la difficulté; *աղաղակ՝ կական՝ կառաչ՝ ձայն՝ ճիչ* —, pousser ou jeter des cris.

Բաստեռն. s. basterne.

Բասրանք. spl. blâme, répréhension, accusation.

Բասրել. va. blâmer, accuser.

Բասուց. s. arch. niche.

Բարաբ. s. mar. ber; flûte.

Բարակ. a. mince, fin, délié; — *ցաւ*, phtisie; s. zool. braque, chien de chasse.

Բարակամիտ. a. fin, perspicace.

Բարակաստուի. s. petit drap.

Բարակնալ. vn. devenir délicat.

Բարակութիւն. s. finesse.

Բարակուկ. a. assez mince.

Բարակցաւ. s. path. phtisie.

Բարակցնել. va. amincir, rendre plus mince.

Բարապան. s. huissier, portier.

Բարապանապետ. s. chef des huissiers ou des portiers.

Բարառնութիւն. s. rhét. descriptions des mœurs et des passions des hommes, éthopée; prosopopée.

Բարաւոր. s. linteau, montant d'une porte.

Բարբանջ s. baliverne, sornette, bavardage, radotage.

Բարբանջել. vn. dire des balivernes, des sornettes, radoter, bavarder.

Բարբանջող. s. radoteur, balivernier, celui qui tient des propos futiles ou frivoles.

Բարբանջում. V. Բարբանջ.

Բարբաջ. V. Բարբանջ.

Բարբաջանք. V. Բարբանջ.

Բարբաջել. V. Բարբանջել.

Բարբառ. s. voix, son, cri; parole; langage, langue; idiome, dialecte.

Բարբառիլ. vn. parler.

Բարբարանք. s. barguinage, hésitation.

Բարբարիկ. V. Բարբարոս.

Բարբարիկոն. V. Բարբարոս.

Բարբարոս. s. barbare, sauvage.

Բարբարոսական. a. barbare.

Բարբարոսութիւն. s. barbarie.

Բարգաւաճ. a. illustre, glorieux, insigne; prospère, fleuri, florissant, policé.

Բարգաւաճանք. s. gloire, grandeur, éclat. honneur; prospérité, progrès, développement, état florissant.

Բարգաւաճել. va. rendre glorieux; faire fleurir ou prospérer, policer; *միտքը* —, cultiver l'esprit.

Բարգաւաճիլ. vn. devenir glorieux ou illustre; fleurir, prospérer, faire des progrès.

Բարգաւաճող. s. celui qui fait fleurir, qui fait prospérer ou progresser.

Բարգաւաճութիւն. V. Բարգաւաճանք.

Բարգաւաճում. s. prospérité, progrès, état florissant.

Բարգաւաճուն. a. prospère.

Բարդ. s. tas, amas, pile, monceau; botte, meule; barde; a. composé, double; *ելեկտրական* —, pile électrique; — *բառ*, mot composé.

Բարդել. va. accumuler, amasser, entasser, amonceler; composer.

Բարդուած. a. amassé, accumulé, entassé.

Բարդութիւն. s. accumulation, entassement; composition.

Բարդուիլ. vn. s'accumuler, s'entasser.

Digitized by Google

Բարեացակամ. a. bienveillant, bénévole.
Բարեացակամութիւն. s. bienveillance.
Բարեացապարտ. a. obligeant, bienfaiteur.
Բարեաւ, Բարով. adv. bien; — *եկայք*, soyez le bienvenu; *Մնաս* —, adieu, au revoir; *Մնաս* — *ըսել*. dire adieu, faire ses adieux.
Բարեբախտ. a. heureux, fortuné; — *ըլլալ*, être heureux, avoir du bonheur, de la chance.
Բարեբախտաբար. adv. heureusement.
Բարեբախտապէս. V. **Բարեբախտաբար.**
Բարեբախտութիւն . s. bonne fortune, bonheur, chance.
Բարեբաղդ . etc. V. **Բարեբախտ.** etc.
Բարեբանել. va. dire du bien, louer, bénir, rendre hommage à.
Բարեբանեալ. a loué, glorifié.
Բարեբանիչ. V. **Բարեբանող.**
Բարեբանող. a. s. loueur, louangeur, qui bénit, qui fait l'éloge, panégyriste, prôneur.
Բարեբանութիւն. s. louange, éloge, bénédiction.
Բարեբաստ.a. heureux, prospère.
Բարեբաստիկ. V. **Բարեբաստ.**
Բարեբաստութիւն. s. bonheur, prospérité.
Բարեբարոյ. a. d'un naturel excellent, d'un bon naturel , qui a bon caractère, affable.
Բարեբարոյութիւն. s. bon naturel, excellent caractère.
Բարեբարութիւն. V. **Բարեբարոյութիւն.**
Բարեբեր. a. qui produit beaucoup, très fertile.
Բարեբերութիւն. s. grande fertilité, fertilité, production.
Բարեգեղ. a. très beau, charmant, joli, gentil.

Բարեգործ. a. qui fait du bien, bienfaisant.
Բարեգործական. a. de bienfaisance; —*ընկերութիւն*, société de bienfaisance; —*հաստատութիւնք*, fondations pieuses.
Բարեգործել. va. faire du bien, faire des bonnes œuvres.
Բարեգործութիւն. s. bonne action, bonne œuvre, bienfaisance.
Բարեգործող. V. **Բարեգութ.**
Բարեգութ. a, miséricordieux, tendre, clément, bon.
Բարեգուշակ. a. de bon augure.
Բարեդէպ. a. bienséant, convenable, propre, à propos, opportun.
Բարեդիպութիւն. s. l'à propos, opportunité.
Բարեզարդ.a. bien orné, embelli, enjolivé.
Բարեզարդել. va. embellir, enjoliver.
Բարեզարդութիւն.s. ornement, embellissement.
Բարեզարմ. a. de bonne famille, noble.
Բարելաւ. a. très bon, meilleur, excellent, probe.
Բարելաւել. va. rendre bon, améliorer.
Բարելաւութիւն.s. bonté, probité; bien être.
Բարելաւուիլ. vn. devenir bon, s'améliorer.
Բարեխառն. a. tempéré.
Բարեխառնել. va. tempérer ; corriger.
Բարեխառնութիւն. s. température; tempérament, tempérance.
Բարեխիղճ. a. consciencieux , scrupuleux.
Բարեխղճաբար. adv. conciencieusement, scrupuleusement.
Բարեխղճութիւն. s. conscience, scrupule.
Բարեխնամ. a. qui a bien soin, soigneux, bienveillant.
Բարեխնամել. va. avoir bien soin de, bien soigner .

Digitized by Google

Բարեխնամող. V. **Բարեխնամ.**
Բարեխնամութիւն. s. grand soin, attention, bienveillance.
Բարեխոհ. a. qui pense bien, bien pensant, bienveillant; sage, prudent, sensé.
Բարեխրատ. a. qui donne de bons conseils; bien élevé.
Բարեխօս. s. intercesseur ; fig. avocat; — *լինել*, intercéder, solliciter pour qn. [du bien.
Բարեխօսել. vn. intercéder; dire
Բարեխօսութիւն. s. intercession.
Բարեկազմ. a. bien ordonné, bien arrangé, bien fait, bien constitué.
Բարեկամ. s. ami; *մտերիմ՝ անկեղծ՝ ճշմարիտ՝ անձնանուէր՝ սիրելի՝ սուտ* —, ami intime, sincère, vrai, dévoué, cher ou chéri, faux.
Բարեկամաբար. adv. en ami, amicalement; à l'amiable.
Բարեկամական. a. amical.
Բարեկամանալ. vn. être ou devenir ami, se lier d'amitié.
Բարեկամասէս. V. **Բարեկամաբար.** [ami.
Բարեկամասէր. a. qui aime son
Բարեկամութիւն. s. amitié.
Բարեկամուհի. sf. amie.
Բարեկարգ. a. bien rangé, en bon ordre.
Բարեկարգել. va. mettre en bon ordre, rétablir l'ordre ou la discipline, réformer.
Բարեկարգութիւն. s. bon ordre; discipline; police; réforme; *վրդովել՝ հաստատել* — *ը*, troubler, établir l'ordre.
Բարեկենդան. s. carnaval.
Բարեկենդանական. a. carnavalesque.
Բարեկենդանութիւն. s. bonheur, félicité, bien-être, vie heureuse.
Բարեկենցաղ. a. qui mène une vie heureuse.
Բարեկեցիկ. a. qui mène des jours heureux; aisé;— *ըլլալ*, vivre dans l'aisance, être aisé.
Բարեկեցութիւն. s. bien-être, aisance.
Բարեկիրթ. a. bien élevé, poli.
Բարեկրթութիւն. s. bonne éducation; politesse.
Բարեկրօն. a. pieux.
Բարեհաճ. a. bienveillant.
Բարեհաճիլ. vn. daigner, agréer, vouloir bien, consentir.
Բարեհաճոյ. a. qui fait plaisir, très agréable.
Բարեհաճութիւն. s. agrément, consentement, approbation; bienveillance, bonté.
Բարեհամ. a. de bon goût, savoureux, agréable.
Բարեհամբաւ. a. qui a bonne réputation, qui jouit d'une belle renommé, très célèbre.
Բարեհամբաւել. va. faire une bonne réputation à qn., faire son éloge.
Բարեհամբոյր. a. agréable, aimable, complaisant. obligeant.
Բարեհաւան. a. docile, obéissant.
Բարեձեւ. a. de bonne forme, décent, distingué, gracieux.
Բարեձեւութիւն. s. joli forme, maintien décent ou gracieux, bienséance.
Բարեմաղթել. va. souhaiter, faire des vœux. [vœu.
Բարեմաղթութիւն. s. souhait,
Բարեմասնութիւն. s. bonheur, fortune, bonne qualité, perfection
Բարեմիտ. a. de bonne foi, naïf, ingénu; bon, bienveillant, indulgent.
Բարեմոյն. a. de bonne humeur, de bonne nature. [génument.
Բարեմտաբար. adv. naïvement, in-

Digitized by Google

Բարեմտութիւն. s. bonne foi, naïveté, ingénuité; bonté, bienveillance, indulgence.
Բարեյաջող. a. très favorable, prospère. [chance.
Բարեյաջողութիւն. s. bonne
Բարեյարդար. a. bien arrangé.
Բարեյարմար. a. bien ajusté, très bien assorti, propre à, très convenable.
Բարեյիշատակ. a. de bonne ou d'heureuse mémoire.
Բարեյոյս. a. de bonne espérance; qui donne du bon espoir.
Բարեյորդոր. a. qui exhorte aux bonnes choses; enclin au bien.
Բարեյօժար. a. bien disposé, porté au bien, bienveillant.
Բարեյօժարութիւն. s. bonne volonté, bienveillance.
Բարենախանձ. a. qui a du zèle, zélé; — *գրգիռ*, émulation. [point.
Բարենիշ. s. bonne note, bon
Բարենշան. a. de bon signe; rémarquable, distingué; — *օր*, heureux jour.
Բարենորոգել. va. réformer.
Բարենորոգելի. a. réformable.
Բարենորոգիչ. a. s. réformateur.
Բարենորոգութիւն. s. réforme.
Բարենորոգում. s. réforme.
Բարենպատակ. a. qui a un bon but, un but louable.
Բարեշէն. a. bien construit.
Բարեշնորհ. a. gracieux, agréable.
Բարեշնորհութիւն. s. bénéfice; prérogative.
Բարեշուք. a. distingué, gracieux.
Բարեշրջական. a. évolutif.
Բարեշրջել. vn. évoluer.
Բարեշրջութիւն. s. évolution.
Բարեշրջում. s. évolution.
Բարեպաշտ. a. pieux, dévot, religieux.
Բարեպաշտական. a. pieux, pie; — *գործ*, œuvre pie.
Բարեպաշտութիւն. s. piété, religion.
Բարեպաշտօրէն. adv. pieusement. [heureux.
Բարեպատեհ. a. favorable, propice,
Բարեջան. a. diligent.
Բարեսէր. a. qui aime le bien ou les gens de bien, bon, bénévole, bienveillant, obligeant, complaisant.
Բարեսիրութիւն. s. amour du bien, bonté, bienveillance, obligeance
Բարեսիրտ. a. qui a un bon cœur.
Բարեսրտութիւն. s. bon cœur, bonté de cœur. [nance.
Բարեվայելչութիւն. s. conve-
Բարետես. V. **Լաւատես.**
Բարետեսութիւն. V. **Լաւատեսութիւն.** [noble.
Բարետոհմ. a. de haute naissance,
Բարետոհմիկ. V. **Բարետոհմ.**
Բարետոհմութիւն. s. haute naissance, noblesse.
Բարերար. s. bienfaiteur; a. bienfaisant, qui fait du bien.
Բարերարական. a. de bienfaisance, bienfaisant; — *նպատակ*, but —.
Բարերարել. va. faire du bien, obliger. [faisance.
Բարերարութիւն. s. bienfait, bien-
Բարերարուհի. sf. bienfaitrice.
Բարերջանիկ. a. heureux, fortuné. [saluer.
Բարեւ. s. salut, salutation; — *տալ*,
Բարեւել. va. saluer.
Բարեփոխելի a. modifiable.
Բարեփոխել. va. modifier.
Բարեփոխութիւն. s. modification. [թիւն.
Բարեփոխում. V. **Բարեփոխու-**
Բարեփոփոխութիւն. s. modification.
Բարեքել. va. cacher, voiler, dissimuler, pallier.

Digitized by Google

Բարեձեւիկ. a. qui a bon air, avenant, bien fait, joli, gentil; — ձեւեր, manières avenantes, gracieuses.

Բարի. a. bon; s. le bien, un bien, bienfait, faveur; les biens; —է, c'est bon, c'est bien; — ք ընել, faire du bien; —եկաք, soyez le bienvenu; ճշմարիտ—ք, les vrais biens; իսկական — ք, les biens réels; համբաւ բարեաց, bonne réputation.

Բարիգալուստ. s. la bienvenue, heureuse arrivée.

Բարիզուհի. sf. Parisienne.

Բարիզցի. s. Parisien.

Բարիլոյս. s. bonjour.

Բարիոք. a. bon; adv. bien; — է, c'est bon, c'est bien, c'est très bien.

Բարիրիկուն. s. bonsoir.

Բարիք. spl. les biens; le bien, bienfait.

Բարկ. a. âcre, âpre, aigre; fig. aigre, rude, revêche.

Բարկանայր. a. éclaté en colère; adv. en colère, en courroux, ab irato; — ալիք, flots en courroux, flots irrités.

Բարկանալ. vn. se fâcher, se mettre en colère, s'emporter, s'indigner, s'irriter, se courroucer, mettre son bonnet de travers.

Բարկասիրտ. a. irascible, colère, emporté, colérique.

Բարկասրտութիւն. s. colère, ire, irascibilité.

Բարկացայտ. a. qui s'élance avec colère, courroucé, enragé, irrité; — աչօք, avec des yeux pleins de colère, plein d'indignation.

Բարկացող. V. **Բարկասիրտ.**

Բարկացնել. va. fâcher, mettre en colère.

Բարկութիւն. s. colère, indignation, emportement; —ը իջեցնել, apaiser la colère.

Բարձ. s. coussin, traversin; siège, divan; anat. cuisse; fig. dignité, charge, grade; առաջին —, première place, place d'honneur; — երեսաց՝ գլխու, oreiller.

Բարձակից. s. compétiteur; compétition; —կցիլ, être compétiteur.

Բարձապան. s. cuissard.

Բարձերես. s. taie d'oreiller.

Բարձերէց. s. président; — առաջի ou բարձերէցք, première place, place d'honneur.

Բարձի թողի ընել. laisser à l'abandon, abandonner, délaisser.

Բարձիկ. s. petit coussin, coussinet; méd. compresse.

Բարձիկներ. spl. petits coussins.

Բարձող. a. celui qui enlève, qui ôte.

Բարձոսկր. s. anat. fémur.

Բարձոսկրային. a. anat. fémoral.

Բարձուենենակ. s. bot. aurone, abrotone; դեղին —, tanaisie.

Բարձում. s. levée, enlèvement; soustraction, suppression, abrogation, abolition; déduction, défalcation.

Բարձունք. spl. haut, hauteur, élévation, éminence, ciel; ի բարձունս adv. en haut.

Բարձուէ, ի բարձուէ. adv. d'en haut, d'un lieu élevé.

Բարձր. a. haut, élevé; élevé, sublime, éminent, grand; —ձայնով, à haute voix; — ոճ, style élevé. —քանդակ, relief, haut-relief.

Բարձրաբարբառ. a. qui a la voix élevée, qui parle haut; retentissant, bruyant; adv. à haute voix.

Բարձրաբերձ. a. très haut, très élevé, culminant, sourcilleux.

Բարձրագագաթ. a. qui a le sommet très haut.

Բարձրագահ. a. qui tient la haute

Digitized by Google

ou la première place, éminent, très haut, élevé.

Բարձրագահք. spl. les premiers sièges, la place d'honneur, préséance.

Բարձրագաւառ. s. haute région.

Բարձրագին. a d'un prix élevé, cher; adv. cher; — *վաճառել*, vendre cher.

Բարձրագլուխ. a. qui porte la tête haute, qui a la tête élevée; fier, hardi, glorieux; principal, premier; — *երթալ*, marcher la tête haute, le front levé, avec assurance; adv. hautement, hardiment, glorieusement, fièrement.

Բարձրագմբէթ. a. qui a un dôme ou une coupole très haute; — *եկեղեցի*, église—. [թռիչ.

Բարձրագնաց. V. Բարձրա

Բարձրագոյն. a. supérieur; culminant; — *խորհուրդ*, conseil supérieur; — *Դուռն*, la Sublime Porte; — *աստիճան*, le plus haut degré.

Բարձրագոչ. a. adv. à grands cris.

Բարձրադէտ. V. Բարձրաբերձ.

Բարձրադիտակ. a. d'une haute taille, d'une taille élevée; très élevé, sourcilleux.

Բարձրադիր. a. qui a une position élevée, qui est haut placé.

Բարձրաթեւ. a. qui vole de très haut.

Բարձրաթռիչ. a. qui vole en haut, qui plane au haut des airs, qui vole à tire d'aile. [sance.

Բարձրածնունդ. a. de haute nais-

Բարձրակամար. a qui a des voûtes très élevées.

Բարձրակառոյց. a. qui s'élève, qui s'élance très haut.

Բարձրակատար. a. très haut, élevé.

Բարձրակէտ. s. le plus haut point, point culminant, apogée; *ի — ն հասանել*, arriver à son apogée.

Բարձրակոհակ. a. très houleux, très ondulant, très onduleux, qui a des vagues très élevées.

Բարձրակրունկ. a. à hauts talons.

Բարձրահայեաց. a. qui regarde haut, haut, élevé. [grand.

Բարձրահասակ. a de taille élevé,

Բարձրահոգի. a. qui a une âme élevée, magnanime.

Բարձրաձայն. a. qui a la voix élevée; adv. à haute voix; — *բարբառով*, à haute voix, hautement.

Բարձրաղաղակ. adv. à grand cri, à cor et à cri.

Բարձրաճակատ. a. le front haut; V. Բարձրագլուխ.

Բարձրամիտ. a. qui a une haute idée de soi-même, hautain, orgueilleux, superbe, fier.

Բարձրամուր. a. très haut et bien fortifié.

Բարձրամտել. vn. avoir une haute idée de soi, être hautain ou orgueilleux, présumer trop de soi.

Բարձրամտութիւն. s. esprit élevé, hauteur, fierté, orgueil.

Բարձրայտ. a. qui a de grosses joues, joufflues.

Բարձրայօն. a. sourcilleux, altier, superbe, hautain, fier, orgueilleux.

Բարձրանալ. vn. s'élever, monter, remonter, se hausser; s'élever, monter, être promu; accroître, augmenter, se grandir; se gonfler d'orgueil, s'enorgueillir; *ցորենը կը բարձրանայ*, le blé monte, il hausse de prix.

Բարձրանշան. a. très remarquable, insigne, signalé, étonnant, prodigieux. [très élevé.

Բարձրաշէն. a. bâti bien haut,

Բարձրաշնորհ. a. très gracieux; Sa Béatitude.

Digitized by Google

Բարձրաշտարակ. a. qui a de hautes tours. [mètre.
Բարձրաչափ. s. hypsomètre, alti-
Բարձրաչափական. a. hypsométrique, altimétrique; astr. analemmatique.
Բարձրաչափութիւն. s. astr. analemme; hypsométrie, altimétrie. [murailles.
Բարձրապատ. a. qui a de hautes
Բարձրապատեայ. V. **Բարձրապատ.**
Բարձրապատիւ. a. très honorable, très honoré; Altesse, Excellence. [tesse.
Բարձրապատուութիւն. s. Al-
Բարձրապարանոց. V. **Բարձրավիզ.**
Բարձրապարանոցութիւն. V. **Բարձրավզութիւն.**
Բարձրապարիսպ. a. qui a des murailles élevées; s. hautes murailles, fortifications.
Բարձրաստիճան. a. d'un haut grade; —*պաշտօնական՝ պաշտօնատար*. haut fonctionnaire.
Բարձրասրինգ. s. mus. hautbois.
Բարձրավայր. s. hauteur.
Բարձրավզել. vn. dresser le cou, marcher la tête haute, se rengorger, être fier, hautain ou superbe.
Բարձրավզութիւն. s. hauteur, fierté, orgueil.
Բարձրավիզ. a. rengorgé, hautain, fier, altier, superbe.
Բարձրարժան. a. hautement digne, qui a une haute valeur.
Բարձրացում. s. élévation, promotion; hausse.
Բարձրացնել. va. élever, lever, relever, hausser, exhausser, rehausser; élever, promouvoir, pousser, avancer; exalter, illustrer, glorifier; *ձայնը*—, élever la voix, le ton; *գինը* —, hausser le prix.

Բարձրաւանդ. s. hauteur, plateau, élévation, éminence, promontoire; échafaud; estrade; a. haut, élevé. [ւանդ.
Բարձրաւանդակ. V. **Բարձրա-**
Բարձրաքանդակ. s. haut-relief; bas-relief = *Խորաքանդակ*.
Բարձրեալ. s. le Très Haut.
Բարձրիկեկ. a. légèrement élevé ou haut.
Բարձրութիւն. s. hauteur, élévation; hauteur, élévation, proéminence, éminence; hautesse, altesse.
Բարձրուղէշ. a. qui a de hautes branches [դակ.
Բարձրքանդակ. V. **Բարձրաքանդ-**
Բարոյաբար. V. **Բարոյապէս.**
Բարոյագէտ. s. moraliste.
Բարոյագիտութիւն. s. morale.
Բարոյալի. a. plein de morale, moral.
Բարոյալից V. **Բարոյալի.**
Բարոյախօս. a. qui fait la morale, moraliste, moralisateur, moraliseur.
Բարոյախօսական. a. de morale.
Բարոյախօսել. vn. faire la morale, moraliser.
Բարոյախօսութիւն. s. morale.
Բարոյական. a. moral; s. la morale; — *ի դէմ գործել*, blesser la morale; — *ի տէր մարդ*, un homme moral.
Բարոյականապէս. V. **Բարո-յապէս.** [յացուցիչ.
Բարոյականացուցիչ. V. **Բարո-**
Բարոյականութիւն. s. moralité; le moral.
Բարոյապանծ. a. qui se vante de sa moralité, qui est vanté pour sa moralité, très moral.
Բարոյապէս adv. moralement, au moral.
Բարոյասէր. a. qui aime la morale.
Բարոյավէպ. s. roman moral.

Digitized by Google

Բարոյացուցիչ. s. moraliseur, moralisateur.

Բարոյք. V. **Բարք.**

Բարով. a. bon; profitable; — *վայելէք*, je vous souhaite bon usage, bon profit, grand bien vous fasse! adv. bien; *մնաք* —, au revoir, portez-vous bien; — *եկաք*, soyez le bienvenu.

Բարութիւն. s. bonté; production, produits, fruits.

Բարունակ. s. pampre; branche, rameau.

Բարուրանք. s. prétexte; motif, cause.

Բարուրել. vn. prétexter, alléguer, prendre prétexte de.

Բարուրք. V. **Բարուրանք.**

Բարջ. s. pot, cruchon.

Բարսմունք. s. baguette magique ou divinatoire.

Բարտաբեր. s. chim. barytifère.

Բարտային. a. chim. barytique.

Բարտի. s. bot. tremble, peuplier tremble.

Բարրանք. s. prétexte.

Բարրել. vn. prétexter.

Բարւոք. a. bon; adv. bien; — *է*, c'est bon, c'est bien, c'est très bien, il vaut mieux; — *չէ*, ce n'est pas bon, ce n'est pas bien; — *չէ ստել*, il est laid de mentir.

Բարւոքել. va. améliorer, rendre meilleur.

Բարւոքիլ. vn. s'améliorer, devenir meilleur.

Բարւոքում. s. amélioration.

Բարք. s. caractère; mœurs, conduite; habitude; *բոյս բարուց*, caractère, nature, naturel; *խանգարել՝ եղծանել* — *ը*, corrompre les mœurs; *ամոքել* — *ը*, adoucir les mœurs; *բարուց եղծում*, corruption des mœurs; *անբիծ՝ անարատ* —, mœurs pures; *խրոխտ* —, caractère fier, fierté.

Բարօրակի. a. prospère, florissant.

Բարօրութիւն. s. bien-être, bonheur, prospérité.

Բաց. a. ouvert, découvert; s. déficit; — *ը գոցել*, couvrir le déficit; *աչօք բացօք*, les yeux ouverts, ouvertement; — *գլխով*, à tête ouverte, découvert; — *աստի*, outre cela; *ի* — *գնա՝ գնա*, va-t'en, allez-vous en, allez-vous promener; *ի* — *գնացէք յինէն*, retirez-vous de moi; *ի* — *առնուլ*, excepter, exclure, ôter; *ի բացի* adv. à la campagne, dans la plaine, dans les champs, en plein champ, à découvert; *բաց է ի* —, ouvertement, évidemment; *աչքը* —, éveillé, vigilant.

Բաց ի. prép. excepté, à l'exception, sauf, outre, hormis; — *քէն*, excepté toi; — *զօրութենէ*, hors la force.

Բացագանչել. vn. s'exclamer, s'écrier.

Բացագանչութիւն. s. exclamation.

Բացագնաց. a. qui va loin.

Բացադարձութիւն. s. rhét. apostrophe.

Բացակայ. a. absent.

Բացակայանալ. V. **Բացակայիլ.**

Բացակայել. va. éloigner.

Բացակայիլ. vn. s'éloigner, s'absenter, être absent.

Բացակայութիւն. s. absence, distance; *իր բացակայութեան*, en son absence.

Բացահայեաց. a. divergent.

Բացահայեցութիւն. s. divergence.

Բացայայտ. a. évident, manifeste, clair; — *կերպով*, clairement, évidemment.

Բացայայտեալ. s. gram. substantif qualifié par une apposition.

Բացայայտել. va. manifester, expliquer, éclaircir.

Digitized by Google

Բացայայտիչ. s. gram. apposition.

Բացայայտութիւն. s. explication, éclaircissement.

Բացառաբար. adv. exceptionnellement.

Բացառական. s. gram. ablatif.

Բացառապէս. V. **Բացառաբար.**

Բացառիկ. a. exceptionnel; — *թիւ*, numéro ou édition spéciale.

Բացառութիւն. s. exception, abstraction; — *ըլլալով*, par exception.

Բացասաբար. adv. négativement.

Բացասական. a. négatif.

Բացասականապէս. V. **Բացասաբար.**

Բացասել. vn. nier, dire non, désavouer.

Բացասութիւն. s. négation.

Բացավայր. s. champ, campagne, plaine.

Բացատ. s. distance, intervalle; esplanade; impr. interligne; a. distant, éloigné.

Բացատել. vn. interligner.

Բացատրել. va. expliquer.

Բացատրիչ. s. explicateur.

Բացատրութիւն. s. explication; — *տալ*, donner des explications, expliquer.

Բացարձակ. a. lointain, éloigné; vaste, étendu; absolu; — *կերպով*, absolument.

Բացարձակապէս. adv. absolument, d'une manière absolue.

Բացբերան. s. bavard, indiscret.

Բացերեւ. a. évident, clair.

Բացէ ի բաց. V. **Բաց.**

Բացընկեցիկ. a. jeté dehors, repoussé, abject, vil.

Բացխուփ. a. qui s'ouvre et qui se ferme.

Բացխփիկ. a. à moitié fermé; — *ակնարկ*, un regard furtif.

Բացողական. a. méd. apéritif.

Բացորոշ. a. catégorique; — *կերպով*, catégoriquement.

Բացորոշապէս. adv. catégoriquement.

Բացուածք. spl. ouverture.

Բացութիւն. s. ouverture; espace.

Բացուիլ. vn. ouvrir, s'ouvrir.

Բացում. s. action d'ouvrir, ouverture; — *ժողովոյ*. ouverture d'une séance; *բացման ճառ*, discours d'ouverture; *բացման հանդէս*, inauguration.

Բացօթեայ. a. qui demeure ou qui couche en plein air; adv. découvert, en plein air, à ciel ouvert; — *ըլլալ*. loger ou coucher en plein air, à la belle étoile; passer la nuit en plein champ.

Բացօթել. vn. loger ou coucher en plein air, à la belle étoile; bivouaquer.

Բաւ. s. fin, terme; — *է*, il suffit, c'est assez: *այդ* — *է*, cela suffit.

Բաւական. a. suffisant; capable, en état, apte; content, digne; s. capacité; — *ըլլալ*. être suffisant, suffire; être capable, être à même, être en état, être bon à faire qch.; — *գտնել*, *համարել*, trouver assez, se contenter de.

Բաւական, Ըստ բաւականին. adv. suffisamment, assez, autant qu'il faut, passablement; — *է*, *այսչափը* — *է*, c'est assez, il suffit; — *չէ*. ce n'est pas assez, cela ne suffit pas; — *ուժով է*. c'est assez solide; — *է որ*, il suffit que.

Բաւականաթիւ. a. en nombre suffisant.

Բաւականանալ. vn. se contenter de.

Բաւականաչափ. a. d'une mesure suffisante, en quantité suffisante.

Բաւականացուցիչ. a. satisfaisant.

Բաւականութիւն. s. suffisance, le suffisant; satisfaction; capacité, aptitude.

Digitized by Google

Բաւական. a. satisfait, satisfaisant.
Բաւականել. va. satisfaire.
Բաւականութիւն. s. satisfaction; — տալ, donner —.
Բաւել. vn. suffire; être capable, être en état, pouvoir, permettre; attendre ; supporter, endurer ; durer.
Բաւեցնել. va. faire suffire, rendre suffisant.
Բաւիղ. s. dédale, labyrinthe.
Բաւղակաձեւ. a. en forme de labyrinthe.
Բաքոս. s. myth. Bacchus ; — ի տաճար, marchand de vin (maison), cabaret, estaminet, taverne.
Բաքոսական. a. bachique.
Բաքոսատօնք. spl. bacchanales, fêtes —.
Բբուկ. s. huppe, crête.
Բդեաշխ. s. consul; փոխանակ բդեշխի. proconsul.
Բդեշխ. V. **Բդեաշխ**.
Բդեշխութիւն. s. consulat.
Բեղեկ. s. réparation, restauration, entretien.
Բեկ. a. cassé, brisé, rompu.
Բեկաբոյժ. s. chir. rebouteur, renoueur, rhabilleur.
Բեկանելի. a. cassable, brisable.
Բեկանել. va. briser, rompre, casser; fracturer, mettre en pièces; couper; déchirer ; rompre, défaire, mettre en déroute; frapper de terreur, saisir d'effroi ou d'épouvante; — սիրտը, briser le cœur, décourager, abattre.
Բեկանիլ. vn. se briser, se casser, rompre, casser; être brisé, découragé ou abattu; réfracter, réfléchir, répercuter.
Բեկանիչ. a. phys. réfringent.
Բեկբեկանք. spl. afféterie.
Բեկբեկեալ. a. phys. brisé, réfracté.
Բեկբեկել. va. briser, rompre, casser; réfracter, réfléchir; rompre, fatiguer; ձայնը —, entrecouper la voix.
Բեկբեկիլ. vn. se réfracter.
Բեկբեկիչ. a. phys. réfringent.
Բեկբեկում. s. brisure; réfraction, diffraction; afféterie.
Բեկեալ. a. brisé.
Բեկոր. s. morceau, débris, fraction, tronçon, éclat, fragment.
Բեկոց. s. brisoir.
Բեկում. s. brisement, rupture, cassure, fracture; échec, défaite, déroute; réfraction; հացի —, fraction du pain; սրտի —, brisement du cœur.
Բեկտել. va. briser, rompre, casser.
Բեհեզ. s. mousseline ; bysse, byssus.
Բեհեզեայ. a. de mousseline.
Բեհեզեղէն. V. **Բեհեզեայ**.
Բեղմնաւոր. a. fécond, fertile.
Բեղմնաւորել. va. féconder, produire.
Բեղմնաւորիչ. a. fécondateur, fertilisant. [fécondation.
Բեղմնաւորութիւն. s. fécondité,
Բեղմնաւորում. V. **Բեղմնաւորութիւն**.
Բեղմնափոշի. s. bot. pollen.
Բեղուն. V. **Բեղմնաւոր**.
Բեմ. s. tribunal; tribune; chaire; — ելալ. monter à la tribune ou sur la scène; եկեղեցւոյ —, sanctuaire; թատրոնի —, scène.
Բեմախօս. V. **Բեմբասաց**.
Բեմախօսութիւն. V. **Բեմբասացութիւն**.
Բեմական. a. oratoire; scénique.
Բեմբասաց. s. orateur.
Բեմբասացութիւն. s. oraison, discours, harangue, homélie.
Բեմբ. V. **Բեմ**. [sacré.
Բեմբանասաց. s. orateur; orateur
Բեմբանասացական. a. oratoire.

Digitized by Google

Բեռ. s. fardeau, charge, faix; balle, ballot; fig. fardeau, charge; — *նաւու*, cargaison, chargement; *մէկուն վրայ—ըլլալ*, être à charge à qn.; — *տարեաց*, le poids ou le faix des années.
Բեռնաբարձ. s. porte-faix, commissionnaire; homme de peine; — *նաւ*, bateau de transport, chaland.
Բեռնագին. a. prix de chargement.
Բեռնագիր. s. connaissement.
Բեռնաթափ. s. déchargement.
Բեռնակ. s. ballot.
Բեռնակառք. s. camion, fourgon.
Բեռնակիր. V. **Բեռնաբարձ.**
Բեռնակրութիւն. s. action de porter un fardeau; métier de porte-faix.
Բեռնակրուհի. sf. porteuse.
Բեռնանաւ. s. chaland.
Բեռնասայլ. s. camion.
Բեռնաւոր. a. chargé.
Բեռնաւորեալ. V. **Բեռնաւոր.**
Բեռնաւորել. va. charger, mettre un fardeau sur; fréter.
Բեռնաւորիլ. vn. être chargé.
Բեռնաւորող. s. chargeur.
Բեռնաւորութիւն. s. action de charger, chargement.
Բեռնաւորուիլ. V. **Բեռնաւորիլ.**
Բեռնաւորում. s. chargement.
Բեռնորդ. s. treuil; truc.
Բեր. s. produit, production; —*ք երկրի*, fruits de la terre; *բերքով հատուցում*, payement en nature.
Բերան. s. bouche; orifice, entrée, ouverture; fig. organe; —*գետոյ*, bouches, embouchure; — *սրոյ*, tranchant; — *ի բերան*, bouche à bouche, face à face; *ի* —, *ի բերանոյ*, par cœur, de mémoire; — *ով*, verbalement, de vive voix; *ի մի* —, d'une seule voix, unanimément; *բերնին ջրերը վազցնել*, faire venir l'eau à la bouche; — *ը դնել*, mettre à la bouche, suggérer; *բերնէ* —, de bouche en bouche; —*ին տալ*, dire des sottises, accabler de reproches; — *ծռել*, être l'obligé de qn.; — *ը բանալ*, ouvrir la bouche; fig. oser dire qch.; — *առնել*, proférer; — *բերնի լեցուն*, *լեփ լեցուն*, tout plein, archiplein.
Բերանաբաց. adv. avec la bouche ouverte, bouche béante.
Բերանալիր. adv. à pleine bouche.
Բերանակապ. s. mors, bride, bâillon; a. dont la bouche est fermée.
Բերանային. a. anat. buccal, oral.
Բերանապարկ. s. zool. abajoue.
Բերանատապ. s. path. stomatite.
Բերանացի. adv. avec la bouche; de vive voix; de bouche; a. oral; — *կերպով*, oralement, verbalement.
Բերանաւոր. a. à bouche.
Բերանփակ. a. discret, silencieux.
Բերդ. s. forteresse, château fort.
Բերդակ. s. redoute.
Բերդակալ. s. châtelain; commandant d'une forteresse.
Բերդամէջ. s. l'intérieur d'une forteresse.
Բերդանաւ. s. monitor.
Բերդապահ. V. **Բերդակալ.**
Բերդարգել. a. renfermé dans un fort.
Բերդարգելութիւն. s. détention.
Բերդաքաղաք. s. place forte, ville forte.
Բերդորայք. spl. les forts, les forteresses.
Բերդորէք. V. **Բերդորայք.**
Բերել. va. porter, apporter; mener, amener, conduire; produire; supporter, souffrir; permettre; faire voir, concerner; *յառաջ՝ա-*

Digitized by Google

առաջ —, citer; ձեռք —, gagner; մէջ ի մէջ —, exposer, citer, alléguer; պտուղ —, porter des fruits; շահ —, porter intérêt; վերջը —, finir, terminer; նախանձ —, porter envie, envier.

Բերենիկէ. s. bot. véronique.

Բերկրալի. a. joyeux, gai, enjoué, réjouissant.

Բերկրալիր. }
Բերկրալից. } V. **Բերկրալի.**
Բերկրական. }

Բերկրանք. s. joie, allégresse; plaisirs, jouissances, agréments, délices, charmes; անապական —, plaisirs purs.

Բերկրաշատ. a. très joyeux, plein de joie; fécond en plaisirs.

Բերկրաբեր. a. qui cause la joie.

Բերկրարար. a. réjouissant, joyeux.

Բերկրել. va. rendre joyeux, réjouir, donner de la joie, combler de joi, égayer, charmer.

Բերկրիլ. vn. avoir de la joie, ressentir ou éprouver de la joie, s'égayer, se réjouir, être joyeux, être charmé; ցնծացեալ —, s'abandonner à la joie, tressaillir de joie.

Բերկրութիւն. s. joie, allégresse, agrément, délice, plaisirs, enjouement; այս տղան մօրը —ն է, cet enfant fait les délices de sa mère; քաղցր, անմեղ —, plaisir doux, innocent.

Բերմունք. V. **Բերում.**

Բերնիկ. s. petite bouche.

Բերում. s. action de porter ou d'apporter, port; tendance, penchant, inclination, propension; բերմունք, passions; բախտի բերմամբ, par la destinée.

Բերրի. a. fécond, fertile.

Բերք. spl. denrée; production, V. **Բեր.**

Բեւեկն. s. chim. térébenthine; — ի իւղ, essence de —.

Բեւեկնի. s. bot. térébinthe.

Բեւեռ. s. clou; pôle; արջային, հիւսիսային —, pôle arctique, pôle nord; հակարջային, հարաւային —, pôle antarctique, pôle sud.

Բեւեռագէտ. s. assyriologue.

Բեւեռագիտութիւն. s. assyriologie.

Բեւեռագիր. a. cunéiforme, en caractère cunéiforme; s. cunéiforme, caractère cunéiforme.

Բեւեռագործ. s. cloutier.

Բեւեռագործութիւն. s. clouterie.

Բեւեռագրութիւն. s. écriture cunéiforme.

Բեւեռաքաղ. a. décloué.

Բեւեռած. V. **Բեւեռակապ.**

Բեւեռական. a. polaire; — աստղ, éloile —.

Բեւեռականացում. s. phys. polarisation.

Բեւեռականութիւն. V. **Բեւեռականացում.**

Բեւեռակապ. a. cloué.

Բեւեռաձեւ. a. cunéiforme.

Բեւեռային. a. polaire.

Բեւեռապինդ. a. fixé avec des clous, cloué

Բեւեռատառ. V. **Բեւեռագիր.**

Բեւեռաստղ. s. astr. tramontane, étoile polaire.

Բեւեռացոյց. s. phys. polariscope, analyseur; boussole.

Բեւեռացում. s. phys. polarisation.

Բեւեռացնել. va. polariser.

Բեւեռաքարշ. s. tenaille.

Բեւեռել. va. clouer, attacher avec des clous; enclouer; աչքերը —, fixer des yeux.

Բեւեռում. s. enclouage, clouage, clouement.

Բզամ. s. zool. bouc châtré.

Բզզալ. V. **Բզզել.**

Բզզանք. V. **Բզզում.**

Բզզել. vn. bourdonner.
Բզզում. s. bourdonnement.
Բզզուն. a. bourdonnant.
Բզէզ. s. entom. scarabée.
Բզիկ բզիկ ընել. déchiqueter.
Բզլալ. V. **Բզզել**.
Բզկտել. } va. déchiqueter.
Բզքտել. }
Բզքտում.s. action de déchiqueter.
Բէօկ մօկոյ. s. zool. civette.
Բթամատ. s. anat. pouce.
Բթամիտ. a. s. esprit obtus,obtus.
Բթամտութիւն. s. obtusion de l'esprit.
Բթանալ. V. **Բթիլ**.
Բթացնել. V. **Բթել**.
Բթանկիւն. a. géom. obtusangle, obtus; s. angle obtus.
Բթաչափ. s. pouce (mesure).
Բթացում. s. émoussement.
Բթել. va. émousser; fig. émousser, affaiblir.
Բթիլ. vn. s'émousser.
Բթութիւն. s. émoussement.
Բժաքեր. a. chassieux.
Բժժանք. s. amulette, talisman.
Բժիժ. s. amulette.
Բժիշկ. s. médecin, docteur; *քաջ՝ ճարտար՝ խոհեմ՝ անպիտան —*, bon, habile, prudent ou sage, mauvais —. [latan.
Բժշկակ. s. petit médecin, char-
Բժշկական. a. médical, de médecine, médicinal; — *վարժարան*, école de médecine.
Բժշկականութիւն.s. médecine.
Բժշկանոց. V. **Բժշկարան**.
Բժշկապետ. s. chef des médecins, médecin en chef.
Բժշկարան. s. école de médecine; livre de médecine.
Բժշկել. va. guérir.
Բժշկելի. a. guérissable.
Բժշկիլ. vn. être guéri, se guérir.
Բժշկիչ. } V. **Բուժիչ**.
Բժշկող. }
Բժշկութիւն. s. guérison; médecine.
Բժշկուիլ. V. **Բժշկիլ**.
Բժշկուհի. sf. doctoresse, femme médecin.
Բժշկցու. s. docteur en herbe.
Բժոժ. s. cocon; grelot.
Բժոտ. a. chassieux.
Բիբ. s. anat. pupille, prunelle; *սիրել՝ պահել իբրեւ զ — ական*, conserver ou aimer comme la prunelle de ses yeux.
Բիբել. vn. piauler.
Բիժ. s. chassie.
Բիծ. s. tache, macule, souillure; fig. tache, souillure, flétrissure, défaut, blâme.
Բիծխի. s. bot. érable.
Բիտ. s. ergot; éperon; maladie des céréales, ergot.
Բիտոն. s. ichtyol. clupe.
Բիր. s. bâton, gourdin, rondin.
Բիրմանաբնակ. a. qui habite la Birmanie.
Բիրտ. a. dur, raide; grossier, rude, rustand, rustique, rustre, impoli, incivil, brutal.
Բիւզանդական. a. byzantin.
Բիւզանդացի. a. de Byzance, byzantin; s. Byzantin.
Բիւզանդեան. a. byzantin.
Բիւզանդուհի. sf. Byzantine.
Բիւր. s. dix mille; a. beaucoup, très nombreux, innombrable; adv. dix mille fois, très souvent, de mille manières; — *ք բիւրուց*, des milliers, un très grand nombre, des milliers et des milliers; — *թշնամանք*, toutes sortes d'injures.
Բիւրազգի. a. adv. de mille manières ou façons, de mille formes, multiple.
Բիւրաբիւ. a. très nombreux.
Բիւրակերպ. } V. **Բիւրազգի**.
Բիւրապատիկ. }

Բիւրաւոր. a. au nombre de dix mille, millier, immense, innombrable.
Բիւրեղ. s. cristal.
Բիւրեղագործ. s. fabricant de cristal.
Բիւրեղագործարան. s. fabrique de cristal, cristallerie.
Բիւրեղագործութիւն. s. cristallerie, art de fabriquer des cristaux.
Բիւրեղագրութիւն. s. cristallographie.
Բիւրեղական. a. cristallisant, de cristal.
Բիւրեղակերպ. a. cristallin.
Բիւրեղաձեւ. V. **Բիւրեղակերպ.**
Բիւրեղային. V. **Բիւրեղեայ.**
Բիւրեղանալ. vn. se cristalliser.
Բիւրեղանման. a. semblable au cristal, cristallin.
Բիւրեղացնել. va. cristalliser.
Բիւրեղացում. s. cristallisation.
Բիւրեղաւորում. V. **Բիւրեղացում.**
Բիւրեղեայ. a. de cristal, cristallin.
Բլթակ. s. lobe ou lobule de l'oreille.
Բլթակաւոր. a. bot. lobé.
Բլթենի. s. bot. fenugrec.
Բլիթ. s. tourteau (pâtisserie); pharm. trochisque.
Բլշակ. s. fiole.
Բլշակնիլ. vn. voir trouble, avoir la vue faible.
Բլշակնութիւն. s. path. obscurcissement ou affaiblissement de la vue, amblyopie.
Բլշանալ. V. **Բլշակնիլ.**
Բլուր. s. colline; *մեծղէն* —, un homme grand, géant.
Բլրակ. s. butte, petite colline, éminence.
Բլրաձեւ. a. en forme de colline.
Բծախառն. a. taché.
Բծախնդիր. a. chicanier, qui cherche la petite bête.
Բծախնդրութիւն. s. chicanerie.
Բծաւոր. a. taché, tacheté.
Բծաւորել. va. tacher, souiller.
Բծիծ. s. entom. pou.
Բղեկ. / **Բղիկ.** } s. petite jarre, bocal.
Բղխել. va. faire pousser, produire, faire sortir ou naître; faire jaillir, faire couler.
Բղխեցնել. V. **Բղխել.**
Բղխիլ. vn. germer, pousser, naître; jaillir, sourdre, couler, s'écouler, ruisseler, sortir; prendre sa naissance dans, avoir sa source dans, émaner, procéder.
Բղխում. s. jaillissement, source, éruption, sortie; procession, émanation.
Բղուկ. / **Բղուղ.** } V. **Բղեկ.**
Բղջախոհ. a. luxurieux, lascif.
Բղջախոհութիւն. s. luxure.
Բնաբան. s. thème, texte; physicien.
Բնաբանութիւն. s. physique.
Բնագաւառ. s. pays natal, patrie.
Բնագէտ. s. physicien; naturaliste.
Բնագիտական. a. physique.
Բնագիտութիւն. s. physique.
Բնագիր. s. original, texte.
Բնագրական. a. textuel; physiographique.
Բնագրութիւն. s. physiographie.
Բնազանցաբար. V. **Բնազանցօրէն.**
Բնազանցագէտ. s. métaphysicien.
Բնազանցական. a. métaphysique.
Բնազանցութիւն. s. métaphysique.
Բնազանցօրէն. adv. métaphysiquement.
Բնազդ. s. instinct.
Բնազդաբար. V. **Բնազդօրէն.**
Բնազդում. V. **Բնազդ.**
Բնազդօրէն. adv. instinctivement.

Digitized by Google

Բնազնին. V. **Բնախօս.**
Բնազննական. a. physiognomonique.
Բնազննութիւն. s. physiognomonie.
Բնալոյծ. s. chimiste.
Բնալուծական. a. chimique.
Բնալուծարան. s. laboratoire.
Բնալուծութիւն. s. chimie.
Բնախոյզ. s. naturaliste.
Բնախօս. s. physiologiste.
Բնախօսական. a. physiologique.
Բնախօսապէս. adv. physiologiquement.
Բնախօսութիւն. s. physiologie; idiotisme.
Բնախօսօրէն. V. **Բնախօսապէս.**
Բնածին. a. inné, naturel.
Բնածխաթթու. s. chim. acide carbonique.
Բնածխական. a. carbonique; — *թթու*, acide —.
Բնածխատ. s. chim. carbonate.
Բնածուխ. s. chim. carbone.
Բնակակից. s. qui habite ensemble, cohabitant; — *ըլլալ*, demeurer ensemble, cohabiter.
Բնակակցութիւն. s. cohabitation.
Բնական. a. naturel; normal; — *է*, il est naturel; — *օրէնք*, les lois de la nature, la loi naturelle; — *լեզու*, langage naturel; — *պատմութիւն*, histoire naturelle.
Բնականաբար. adv. naturellement.
Բնականապէս. V. **Բնականաբար.**
Բնականութիւն. s. naturel, simplicité.
Բնականօրէն. V. **Բնականաբար.**
Բնակավայր. s. lieu d'habitation, habitation, domicile.
Բնակատեղի. V. **Բնակավայր.**
Բնակարան. s. habitation, domicile, demeure, logement, séjour, résidence.
Բնակաւէտ. a. peuplé; — *ընել*, peupler; — *ըլլալ*, être peuplé.
Բնակեալ. a. habité.
Բնակելի. a. habitable, logeable.
Բնակերտ. a. naturel, original.
Բնակեցնել. va. faire habiter, loger, établir.
Բնակիլ. vn. habiter, demeurer, loger, séjourner, résider, s'établir; être habité, être peuplé.
Բնակիչ. s. habitant.
Բնակից. a. qui est de même nature, consubstantiel; cohabitant.
Բնակութիւն. s. action d'habiter, habitation; V. **Բնակարան**; *իր — ը հաստատել*, fixer son séjour.
Բնակչութիւն. s. établissement, habitation.
Բնաձիր. a. inné, naturel.
Բնանարպ. s. chim. stéarine.
Բնաշխարհ. s. contrée; pays natal.
Բնապանիր. s. chim. caséine.
Բնապաշտ. s. naturaliste (religion).
Բնապաշտական. a. naturaliste, de naturalisme.
Բնապաշտութիւն. s. naturalisme.
Բնապատմաբան. s. naturaliste, qui étudie l'histoire naturelle.
Բնապատմագէտ. V. **Բնապատմաբան.**
Բնապատմական. a. d'histoire naturelle.
Բնապատմութիւն. s. histoire naturelle.
Բնապատում. V. **Բնապատմաբան.**
Բնապէս. V. **Բնականապէս.**
Բնաջինջ ընել. détruire de fond en comble, exterminer entièrement; — *ըլլալ*, être détruit de fond en comble, être exterminé complètement.
Բնաջնջում. s. extermination.
Բնասպիտակ. s. chim. albumine.
Բնավայր. s. pays natal, terre natale.

Digitized by Google

Բնատէր. s. le vrai maître.
Բնատիպ. s. type; a. original.
Բնաւ. adv. du tout, point du tout, nullement, jamais de la vie, en aucune façon, pas du tout, point; — *երբեք*, pas du tout, jamais de la vie.
Բնաւին. V. **Բնաւ.**
Բնաւորութիւն. s. naturel, caractère; *եռանդուն՝ խրոխտ* —, un — ardent ou fier.
Բնձեռ.
Բնձիռ. s. entom. escarbot.
Բնիկ. a. naturel, propre; natif, natal, originaire; aborigène.
Բնիոն. s. obole, liard, penny.
Բնոյթ. s. nature, naturel, qualité.
Բնութիւն. s. nature; essence, substance, personne; naturel, caractère; sexe; nature, qualité; complexion; les éléments; *բնու-թեամբ*, naturellement, de nature; *ի բնութենէ*, par la nature; — *ը կոտրել՝ շտկել*, rompre, former ou améliorer le caractère; *ազնիւ* —, bonne nature.
Բնուստ. adv. par la nature, de nature, naturellement.
Բշտիկ. s. boursouflure; anat. vésicule.
Բոբիկնալ. V. **Բոկանալ.**
Բոբիկցնել. V. **Բոկացնել.**
Բոզ. s. bot. gentiane.
Բոզ. s. femme de mauvaise vie, prostituée, fille ou femme publique, courtisane, putain.
Բոժոժ. s. grelot, sonnette; cocon.
Բոժոժաւոր. a. à sonnettes; — *օձ*, serpent —, crotale.
Բոժոժիկ. s. petit grelot.
Բոլոր. a. tout, entier, tout entier; rond, arrondi, sphérique; s. le tout; guirlande; bouton; — *ք վարդից*, boutons de rose.
Բոլորագիր. s. la ronde (écriture); impr. romain.
Բոլորադէմ. a. au visage rond et plein.
Բոլորակ. a. rond, arrondi, circulaire, sphérique; s. cercle, circonférence.
Բոլորակաձեւ. V. **Բոլորշի.**
Բոլորակել. va. arrondir.
Բոլորակի. a. rond.
Բոլորակիլ. vn. s'arrondir.
Բոլորակութիւն. s. arrondissement, rondeur, rotondité.
Բոլորաձեւ. V. **Բոլորշի.**
Բոլորանուէր. a. entièrement offert, très dévoué.
Բոլորապտուղ. a. offert avec tous ses fruits; s. holocauste.
Բոլորգիր. V. **Բոլորագիր.**
Բոլորել. va. arrondir; tresser, entrelacer, combiner, composer; couronner, achever; environner, cerner, entourer; rassembler.
Բոլորշի. a. rond, arrondi, circulaire, orbiculaire; s. rotonde; adv. en rond, en cercle.
Բոլորովին. adv. entièrement, totalement, tout à fait, de toutes manières; a. tout, entier, tout entier.
Բոլորութիւն. s. totalité; arrondissement, rondeur.
Բոլորում. s. circuit, tour, révolution, période.
Բոկ. a. pieds nus, déchaussé; adv. nu-pieds.
Բոկագնաց. a. qui va pieds nus ou nu-pied.
Բոկանալ. vn. se déchausser, ôter les souliers, les bas.
Բոկեղ. s. gimblette.
Բոկոտն. V. **Բոկ**; — *երթալ՝ քալել*, marcher nu-pieds.
Բոկութիւն. s. état d'une personne déchaussée.
Բոհբոհել. vn. grogner; baver, jeter de la bave.
Բոհոս. a. baveux; s. ichtyol. baveuse.

Digitized by Google

Բոերել. V. **Բովերել.**
Բողբոջ. s. germe, bourgeon, pousse, rejeton, surgeon; fig. rejeton, descendant. [geons.
Բողբոջազարդ. a. orné de bour-
Բողբոջային. a. germinal.
Բողբոջել. vn. germer, pousser, bourgeonner, naître.
Բողբոջում. s. germination.
Բողիկ. s. bot. cornaret.
Բողկ. s. bot. radis; *վայրի* —, raifort. [cornichon, antenne.
Բողկուկ. s. andouiller, dague,
Բողոք. s. protestation; appel; réclamation; — *բառնալ* V. **Բողոքել.**
Բողոքագիր. a. qui écrit des protestations; écrit de protestation, plainte; protêt. [tation.
Բողոքալից. a. plein de protes-
Բողոքական. s. protestant.
Բողոքականութիւն. s. protestantisme. [tante.
Բողոքականուհի. sf. protes-
Բողոքարկու. a. qui proteste.
Բողոքարկութիւն. s. protestation.
Բողոքել. va. protester, appeler en justice, faire appel, réclamer; porter plainte, se plaindre de.
Բոմբիւն. s. retentissement, détonation, fracas, grand bruit; écho; — *արձակել*, retentir, détoner.
Բոյթ. s. anat. pouce; lobe.
Բոյլ. s. troupe, foule, bande; essaim; — *ի* —, en foule, en masse.
Բոյլք. spl. astr. Pléiades.
Բոյն. s. nid; gîte d'un animal; — *դնել՝ կառուցանել*, nicher, faire son nid.
Բոյնկալ. s. nichet.
Բոյս. s. plante; fig. — *բարուց*, caractère, naturel, nature; — *արձակել*, pousser, germer; —*ք*, les végétaux.
Բոյր. s. odeur, arome, parfum.
Բոշայ. s. bohème, bohémien, bohémienne.
Բոշայերէն. s. la langue des bohémiens; adv. en bohémien, en langue bohémienne.
Բոչխնել. va. jouir de, avoir la jouissance de. [frelon.
Բոռ. s. entom. œstre de bœuf;
Բոռեխ. s. entom. frelon.
Բոսոր. s. couleur de sang; rouge, rougeur; a. rouge.
Բոսորազեղ. a. d'une jelie couleur rouge.
Բոսորագոյն. V. **Բոսորաթոյր.**
Բոսորաթոյր. a. de couleur de sang, rouge vermeil.
Բով. s. fourneau, fournaise; mine, minière; — *է անցուցանել*, examiner.
Բովագործ. s. mineur, ouvrier des mines.
Բովահան. V. **Բովագործ.**
Բովանդակ. a. tout, entier, tout entier, complet.
Բովանդակապէս. adv. totalement, entièrement.
Բովանդակել. va. comprendre, contenir, enf rmer, renfermer, embrasser; achever, terminer, compléter; rassembler, réunir, réduire.
Բովանդակութիւն. s. action de contenir; total, somme; montant; sommaire; contenu, contenance; — *հաշուի*, le montant; — *օրինաց՝ սէր է*, l'abrégé de la loi, c'est la charité. [épices.
Բովինայք. spl. aromate, encens;
Բովերել. va. torréfier, rissoler, griller, brûler.
Բովք. V. **Բով.**
Բոսոս. s. helminthe; ver.
Բոսոսակեր. a. vermoulu; — *լինել*, se vermouler, être piqué des vers.
Բոր. s. path. lèpre; chim. bore.

Digitized by Google

Բորակ. s. chim. nitre, salpêtre.
Բորակածին. s. chim. azote, nitrogène. [nitrique.
Բորակականական. a. chim. azotique,
Բորբոս. s. moisi, moisissure.
Բորբոսահամ. a. qui a le goût du pourri.
Բորբոսային. a. pourri, putride; — *ջերմ*, fièvre putride.
Բորբոսեցնել. va. faire moisir.
Բորբոսիլ. vn. moisir, se moisir.
Բորբորիտ. a. voluptueux, lubrique, libertin.
Բորբոք. V. **Բորբոքախառն.**
Բորբոքախառն. a. enflammé, ardent.
Բորբոքեալ. a. enflammé.
Բորբոքելի. a. inflammable.
Բորբոքել. va. enflammer, mettre en feu, embraser; fig. enflammer, échauffer, rallumer, exciter.
Բորբոքեցնել. V. **Բորբոքել.**
Բորբոքիլ. vn. s'enflammer, prendre feu; fig. s'enflammer, pétiller d'ardeur.
Բորբոքիչ. a. inflammatoire.
Բորբոքում. s. inflammation; ardeur; — *կրից՝ ախտից*, effervescence des passions; — *աղեաց*, entérite, inflammation des intestins.
Բորեան. s. zool. hyène.
Բորենի. V. **Բորեան.**
Բորոտ. a. lépreux.
Բորոտանալ. vn. avoir la lèpre, être atteint de la lèpre.
Բորոտանոց. s. léproserie.
Բորոտեցնել. va. rendre lépreux.
Բորոտիլ. V. **Բորոտանալ.**
Բորոտութիւն. s. path. lèpre.
Բոց. s. flamme (au propre et au fig.); — *արձակել*, jeter de la flamme, flamber, flamboyer.
Բոցագոյն. a. de couleur de flamme, emflammé.
Բոցախառն. a. mêlé de flamme, ardent, brûlant, enflammé.
Բոցածաւալ. a. qui répand de la flamme, flamboyant, flambant.
Բոցակէզ. a. enflammé, flambant, embrasé, brûlé.
Բոցակիզել. va. flamber, embraser, brûler.
Բոցակնագոյն. a. dont les yeux brillent ou pétillent.
Բոցաճաճանչ. a. flamboyant, flambant, resplendissant.
Բոցանշան. a. flamboyant, flambant, brillant.
Բոցանշոյլ. V. **Բոցանշան.**
Բոցաշունչ. a. qui respire des flammes, emflammé, brûlant, ardent. [chaleureux.
Բոցավառ. a. enflammé; fig.
Բոցավառել. va. enflammer.
Բոցավառիլ. vn. s'enflammer.
Բոցարծարծ. s. chalumeau.
Բոցեղէն. a. de flamme, enflammé.
Բու. s. ornith. hibou.
Բուբու. s. ornith. boubou.
Բուէն, s. ornith. duc; *մեծ՝ արքունի* —, grand duc.
Բութ. a. émoussé, obtus; — *անկիւն*, angle obtus; s. gram. accent grave. [musique.
Բութակ. s. clef d'instrument de
Բութամատ. s pouce (doigt).
Բութանկիւն. s. obtus-angle.
Բուժարան. s. clinique.
Բուժել. va. guérir; délivrer; — *ծարաւը*, désaltérer, apaiser la soif; — *դառնութիւնը*, ôter l'amertume.
Բուժելի. a. guérissable.
Բուժիլ. vn. se guérir.
Բուժիչ. a. qui guérit, propre à guérir, curatif, guérisseur.
Բուժում. s. guérison.
Բուիճակ s. zool. petit-duc.
Բուլղարացի. s. Bulgare.
Բուլղարուհի. sf. Bulgare.

Digitized by Google

Բուխերիկ. s. cheminée.
Բուծ. s. zool. agneau de lait, antenois.
Բուծանել. va. nourrir, élever.
Բուծարան. s. nourricerie, établissement où l'on engraisse les bestiaux.
Բուծել. V. **Բուծանել.**
Բուծին. s. mèche.
Բուծում. s. élevage.
Բուկ. s. anat. gorge.
Բուճ. s. chaussette.
Բումբ. s. anat. mollet.
Բուն. s. tige, tronc, souche; bois d'un javelot, d'une lance, hampe; nature, origine, principe, racine; camp, le centre de l'armée; a. propre, réel, vrai; adv. proprement, réellement; *ի բնէ*, adv. naturellement, de nature, de sa nature, de l'origine, dès l'origine; *օրն ի* —, toute la journée; *գիշերն ի* —, toute la nuit; —*նպատակ*, but principal.
Բունել. vn. faire son nid, se nicher.
Բունիլ. V. **Բունել.**
Բունիկ. s. petit nid.
Բունկալ. s. nichet
Բուշտ. s. méd. bubon; V. **Փամփուշտ**
Բուռ. s. badigeon; plâtre, gypse, pierre à plâtre.
Բուռն. s. poing; force, violence, pouvoir; dominateur, oppresseur, tyran; a. impétueux, dominant, violent, tyrannique, énergique, vif, ardent, véhément, fort, puissant, emporté, fougueux; fort, vigoureux, robuste; adv. violemment, par force; — *զօրութեամբ*, avec la plus grande force, de toutes ses forces; — *կերպով*, violemment, par force; — *հարուած*, un coup violent; — *սէր*, un amour ardent.
Բուսաբան. s. botaniste.
Բուսաբանական. a. botanique; — *պարտէզ*, jardin —.
Բուսաբանութիւն. s. botanique.
Բուսաբառութիւն. s. noms botaniques, noms des plantes.
Բուսաբեր. a. végétal, végétatif.
Բուսաբերել. va. faire pousser.
Բուսաբերութիւն. s. végétation.
Բուսագէտ. s. botaniste.
Բուսագիտական. a. botanique.
Բուսագիտութիւն s. botanique.
Բուսակ. s. herbe, plante; —*ք*, les végétaux.
Բուսական. a. végétal, végétable, végétatif; — *հող*, humus, terreau.
Բուսականութիւն. s. végétation.
Բուսակեր. a. s. herbivore, végétarien.
Բուսակերութիւն. s. végétarianisme.
Բուսահող. s. humus, terreau.
Բուսանիլ. vn. pousser, végéter; se produire. naître, croître.
Բուսարան. s. pépinière.
Բուսարձակ. V. **Բուսաբեր.**
Բուսաքաղել. va. herboriser, botaniser.
Բուսաքնին. s. botaniste.
Բուսեղէն. a. végétal.
Բուսնիլ. V. **Բուսանիլ.**
Բուսնող. a. végétant.
Բուստ. s. corail.
Բուսցնել. va. faire pousser ou végéter; produire, faire naître ou croître.
Բուտ. s. nourriture, aliment, pâture.
Բուրազուարբ. a. odorant, embaumé.
Բուրազուարն. V. **Բուրազուարբ.**
Բուրաստան. s. jardin, parterre.
Բուրաւէտ. V. **Բուրումնաւէտ.**
Բուրգ. s. pyramide; tour.
Բուրդ. s. laine, bourre de laine.
Բուրել. vn. va. sentir, répandre

Digitized by Google

ou dégager une odeur, exhaler, avoir l'odeur; անոյշ հոտ —, sentir bon, répandre une bonne odeur, parfumer, embaumer.

Բուրաւառ. V. **Բուրվառ.**

Բուրում. s. senteur, odeur; exhalaison, exhalation; անուշ հոտերու —, bonne odeur, douce senteur, parfum; բուրմունք, parfums; բուրմունք ծաւալել, répandre des parfums.

Բուրումնաւէտ. a. plein de parfum, embaumé, parfumé.

Բուրվառ. s. encensoir.

Բուք. s. neige, flocons de neige; grésil.

Բչել. vn. beugler, mugir.

Բչիւն. s. beuglement, mugissement.

Բջիջ. s. alvéole (d'une ruche); anat. cellule.

Բռածեփ. a. ravalé, badigeonné.

Բռածեփել. va. ravaler.

Բռայլին. a. gypseux.

Բռել. va. badigeonner, blanchir; plâtrer, ravaler.

Բռինչ. s. bot. micocoule.

Բռնաբար. adv. violemment, forcément, par force, de vive force.

Բռնաբարական. a. de violence.

Բռնաբարել. V. **Բռնադատել.**

Բռնաբարութիւն. V. **Բռնադատութիւն.**

Բռնաբարում. s. viol, violation.

Բռնադատական. a. tyrannique, violent.

Բռնադատել. va. forcer, obliger, contraindre; violonter, opprimer; violer.

Բռնադատութիւն. s. contrainte; violence, oppression; viol.

Բռնազբօս. V. **Բռնազբօսիկ.**

Բռնազբօսել. V. **Բռնադատել.**

Բռնազբօսիկ. a. forcé, contraint, affecté.

Բռնազբօսութիւն. V. **Բռնադատութիւն.**

Բռնալիր. adv. à pleines maines.

Բռնակալ. s. despote.

Բռնակալաբար. adv. despotiquement.

Բռնակալական. a. despotique.

Բռնակալել. vn. gouverner ou régner despotiquement.

Բռնակալութիւն. s. despotisme, pouvoir despotique.

Բռնական. a. violent, forcé, tyrannique; — մահ, mort violente.

Բռնահարել. va. opprimer, forcer, vexer.

Բռնահարութիւն. s. oppression, vexation.

Բռնամարտիկ. a. pugile, boxeur.

Բռնամարտութիւն. s. pugilat, boxe.

Բռնայանգ. s. bout-rimé.

Բռնանալ. vn. dominer sur, l'emporter sur, s'emparer de, tyranniser, opprimer, retenir captif; empiéter; մէկուն վրայ —, dominer qn..

Բռնաշունչ. a. qui souffle très fort, violent.

Բռնապետ. s. despote.

Բռնապետական. a. despotique.

Բռնապետութիւն. s. despotisme.

Բռնապետօրէն. adv. despotiquement.

Բռնապօկ. s. horion.

Բռնատեղ. s. manche, poignée, manivelle.

Բռնաւոր. s. tyran.

Բռնաւորաբար. adv. tyranniquement.

Բռնաւորական. a. tyrannique.

Բռնաւորել. va. tyranniser, forcer, contraindre.

Բռնաւորութիւն. s. tyrannie.

Բռնել. va. empoigner, prendre ou tenir avec la main, saisir; բարկութիւնը՝ արցունքը —, retenir sa colère, ses larmes; խօս-

Digitized by Google

քը—՝ չբռնել, tenir, ne pas tenir sa parole; ձեռքէն —, aider; ինքզինքը—, se retenir; գողը—, arrêter le voleur.

Բռնի. adv. forcément, par force, malgré, à contre-cœur.

Բռնկիլ. vn. s'enflammer, prendre feu.

Բռնկցնել. va. enflammer, mettre le feu.

Բռնութիւն. s. violence, contrainte, oppression, excès; force, véhémence; — բանեցնել, employer la force, la violence, user de violence; բռնութեամբ, par force.

Բռնուիլ. vn. se faire prendre, être arrêté.

Բռնչի. s. bot. micocoulier.

Բռնցամարտ. s. boxe.

Բռնցի. adv. à coups de poing.

Բրաբիոն. s. bot. laurier, palme; tubéreuse.

Բրածեծ. a. frappé de coups de bâton; — ընել, frapper à coups de bâton, donner des coups de bâton, bâtonner, donner la bastonnade; — ըլլալ, recevoir des coups de bâton, recevoir la bastonnade, être bâtonné ou battu.

Բրածոյ. s. fossile.

Բրաւոր. a. qui porte un bâton.

Բրգաձեւ. a. en forme de pyramide, pyramidal.

Բրդավաճառ. s. marchand de laine.

Բրդզգեալ. a. déguenillé, en lambeau, couvert de haillons.

Բրդեայ. a. de laine.

Բրդել. va. émietter, mettre en morceaux, casser du pain, fig. մէկուն հաց —, donner du pain à qn.

Բրդեղէն. s. lainage; a. de laine.

Բրդիլ. vn. être émietté, être mis en morceau; se rompre; fig. բարկութիւնը —, s'enflammer de colère, se mettre en fureur, s'emporter de dépit.

Բրդոն. s. bribe, morceau de pain.

Բրդոտ. a. laineux.

Բրդուճ. s. pain perdu; V. **Բրդոն.**

Բրել. va. creuser, piocher, fouiller.

Բրէտ. s. entom. bourdon.

Բրինձ. s. bot. riz; prince.

Բրիչ. s. pioche.

Բրոմ. s. chim. brome.

Բրոմուկ. s. chim. bromure.

Բրուսիական. a. chim. prussique; — թթու, acide —.

Բրուսիացի. s. Prussien.

Բրուտ. s. potier.

Բրտանալ. vn. raidir, devenir raide, durcir; ցուրտէն —, être transi de froid.

Բրտարան. s. poterie.

Բրտացեալ. a. raide, durci.

Բրտացնել. va. raidir, rendre raide, durcir.

Բրտոն. s. glaise, terre glaise.

Բրտութիւն. s. raideur, dureté, rusticité, grossièreté; durillon, cal, calus; poterie, art du potier.

Բրցընել. V. **Փրցնել.**

Բքաբեր. a. qui porte de la neige, neigeux, qui ramène l'hiver, brumaire.

Բօթ. s. triste nouvelle.

Բօթաբեր. a. qui porte une triste nouvelle.

Բօթալի. a. plein de tristes nouvelles, funeste.

Բօթալից. V. **Բօթալի.**

Բօթել. va. donner ou annoncer une triste nouvelle.

Բօլ. s. jaune d'œuf.

Digitized by Google

Գ

Գ· (kim=guim=moderne: K, ancien: G.)s. troisième lettre de l'alphabet et deuxième des consonnes; trois, troisième.

Գաբ. s. bot. rhubarbe(la racine).

Գաբծիլ. s. bot. rhubarbe (la plante).

Գագաթ. s. sommet de la tête, crâne; sommet, cime, faîte.

Գագաթնակէտ. s. zénith.

Գագաթնահայեաց. a. vertical; s. la verticale.

Գագաջիլ. vn. déraisonner, radoter, dire des niaiseries; se livrer à la débauche.

Գագաջոտ a. luxurieux, lascif, impudique; —*ծեր*, vieux débauché.

Գաղիջ. s. barge, monceau ou tas de gerbes, meule.

Գազ. s. bot. astragale; —*ի խէժ՝ խիժ*, gomme adragante.

Գազաղ. s. cendre.

Գազաղանալ. vn. être réduit en cendres.

Գազաղացնել. va. réduire en cendres, brûler.

Գազան. s. bête féroce.

Գազանաբար. adv. comme une bête féroce.

Գազանաբարոյ. a. de la nature des bêtes féroces; féroce, brutal, farouche.

Գազանաբարոյութիւն. s. brutalité, férocité.

Գազանաբնակ. a. habité par les bêtes sauvages.

Գազանադէմ. a. d'une figure de bête féroce.

Գազանազսպող.s. dompteur (de bêtes fauves). [teuse.

Գազանազսպուհի. sf. domp-

Գազանական. a. brutal, bestial, féroce farouche.

Գազանակեր.V.**Գազանակուր**.

Գազանակերպ. a. qui a la forme d'une bête féroce.

Գազանակուր. a. dévoré par une bête féroce; —*լինել*, être dévoré par une bête féroce.

Գազանակռիւ. V. **Գազանամարտ**.

Գազանամարտ. a. s. qui combat les bêtes féroces, bestiaire;s. combat contre les bêtes féroces.

Գազանամարտիկ. V. **Գազանամարտ**.

Գազանամիտ. s. brutal, féroce, farouche, cruel. [cruauté.

Գազանամտութիւն. s. férocité,

Գազանանալ. vn. devenir farouche ou sauvage, s'effarroucher.

Գազանանման.} V. **Գազանաբար**.
Գազանայէս. }

Գազանասիրտ.a. qui a un cœur de bête féroce, cruel.

Գազանացնել. va. rendre farouche, mettre en fureur.

Գազանել.} V. **Գազանանալ**.
Գազանիլ. }

Գազանութիւն. s. nature de la brute, brutalité; férocité.

Գազանոտ. a. abondant en bêtes féroces.

Digitized by Google

Գազար. s. bot. panais.
Գազերբուակ. s. bot. azerbe.
Գազիխէժ. s. gomme adragante.
Գազպէն. s. manne.
Գաթայ. s. galette.
Գալ. vn. venir, arriver; a. prochain, suivant; — *տարի*, l'année prochaine; *միտքը* —, se souvenir; *ինքզինքին* —, reprendre ses sens; *աշխարհ* —, venir ou arriver au monde.
Գալանօշ. s. capillotade.
Գալարաձեւ. a. à hélice, torse.
Գալարափող. s. mus. ophicléide.
Գալարել. va. entortiller, plier en rond, replier, enrouler, tordre; fig. attendrir, émouvoir; — *աղիքը*, navrer.
Գալարիլ. vn. s'entortiller, se rouler, se plier, se replier; fig. s'attendrir, s'émouvoir; *աղիքները գալարեցան*, ses entrailles s'étaient émues.
Գալարում. s. entortillement, tortillement, enroulement, pli, replie.
Գալարուն. a. entortillé, replié.
Գալիք. a. prochain, suivant; à venir, futur.
Գալուստ. s. venue, arrivée; avènement.
Գահ. s. trône; siège; chaire; place, dignité; précipice; path. athérome.
Գահագլխութիւն. V. **Գահերիցութիւն**.
Գահագլուխ. s. président; première place, place d'honneur.
Գահազուրկ. a. privé du trône, détrôné.
Գահազրկել. va. priver du trône, détrôner.
Գահազրկում. s. privation du trône, détrônement.
Գահաժառանգ. s. héritier présomptif.
Գահաժառանգութիւն. s. héritage du trône, succession au trône.
Գահակալ. s. successeur au trône ou au siège, qui occupe le trône.
Գահակալել. vn. succéder au trône.
Գահակալութիւն. s. succession au trône, avènement.
Գահական. a. du trône; — *ճառ*, discours —.
Գահակից. s. compagnon de trône, collègue.
Գահակցիլ. vn. partager le trône, s'asseoir sur le même trône.
Գահաճառ. s. discours du trône.
Գահասէր. a. ambitieux.
Գահասիրութիւն. s. ambition, désir de primer.
Գահասրահ. s. salle du trône.
Գահավէժ. a. précipité; adv. précipitamment; — *ընել*, précipiter; — *ըլլալ*, être précipité, se précipiter, dégringoler.
Գահավիժել. va. précipiter.
Գահավիժիլ. vn. se précipiter.
Գահավիժութիւն. s. précipitation; précipice.
Գահավիժում. s. précipitation.
Գահաւանդ. s. précipice; sommet d'une montagne.
Գահաւանդակ. V. **Գահաւանդ**.
Գահաւոր. s. page, enfant d'honneur.
Գահաւորակ. s. estrade; palanquin, litière; gril.
Գահերէց. s. président.
Գահերիցութիւն. s. présidence; primauté.
Գահընկեցութիւն. s. détrônement.
Գահընկէց ընել. détrôner; — *ըլլալ*, être détrôné.
Գահոյք. s. trône; palanquin, lit, couche.
Գաղատաշ. s. tailleur de pierre.
Գաղափար. s. empreinte, forme, figure, type, modéle, copie; idée, dessein; — *մը ունենալ*, avoir une idée de.

Digitized by Google

Գաղափարագիտութիւն. s. idéologie.
Գաղափարագիր. s. idéogramme.
Գաղափարագրական. a. idéographique.
Գաղափարագրութիւն. s. idéographie. [déologiste.
Գաղափարախօս. s. idéologue, i-
Գաղափարական. a. idéal; idéaliste; s. l'idéal. [lisme.
Գաղափարականութիւն. s. idéa-
Գաղափարակից. a. qui a la même idée. [me.
Գաղափարանշան. s. idéogram-
Գաղափարել. va. empreindre, modeler; copier, transcrire.
Գաղթ V. **Գաղթականութիւն.**
Գաղթաբերք. spl. produits coloniaux.
Գաղթագործել. va. coloniser.
Գաղթագործութիւն. } s. colonisation.
Գաղթագործում.
Գաղթածին. s. créole.
Գաղթական. a. émigré, émigrant, colon; s. colonie.
Գաղթականութիւն. s. émigration, migration, transmigration; colonie.
Գաղթային. a. colonial; coloniaire.
Գաղթավայր. s. colonie. [sation.
Գաղթարարութիւն. s. coloni-
Գաղթաւորել. va. coloniser.
Գաղթել. vn. émigrer, se dépayser, aller fonder une colonie, s'établir comme colon; se coloniser.
Գաղթեցնել. va. faire émigrer, dépayser, envoyer une colonie, établir une colonie. [teur.
Գաղթող. a.s. émigrant; colonisa-
Գաղթում. s. émigration.
Գաղձն. s. bot. cuscute.
Գաղղիաբան. a. qui emploie des tournures fraçaises, des gallicisme, qui sait parler français.
Գաղղիաբանութիւն. s. tournure française, gallicisme.

Գաղղիաբնակ. a. qui habite la France. [français.
Գաղղիախօս. s. celui qui parle
Գաղղիական. a. français; gallican; — *եկեղեցի*, l'église gallicane; — *լեզու*, la langue française; s. path. — *ախտ*, vérole, maladie vénérienne, syphilis.
Գաղղիամոլ. a. gallomane.
Գաղղիամոլութիւն. s. gallomanie.
Գաղղիանալ. vn. devenir français, se franciser.
Գաղղիարէն. adv. en français; s. français, la langue française; — *ուսանիլ՝ խօսիլ*, apprendre, parler le français; — *կը խօսի՞ք*, parlez-vous français?
Գաղղիացի. a. français; s. Français. [dre français.
Գաղղիացնել. va. franciser, ren-
Գաղղիերէն. V. **Գաղղիարէն.**
Գաղութ. s. colonie.
Գաղջ. a. tiède. [tiède.
Գաղջանալ. vn. tiédir, devenir
Գաղջացնել. va. attiédir, rendre tiède. [sement.
Գաղջութիւն. s. tiédeur, attiédis-
Գաղտ. adv. en secret, en cachette, secrètement, furtivement.
Գաղտաբար. V. **Գաղտ.**
Գաղտագողի. a. clandestin, furtif; adv. clandestinement, furtivement, à la dérobée; — *ճանապարհ*, voie détournée, cachée ou secrète. [chette.
Գաղտակեր. a. qui mange en ca-
Գաղտակուռ. s. nacre; conque, méléagre; avicule, pintadine, mère-perle, nacre de perles.
Գաղտակրոց. V. **Գաղտակուռ.**
Գաղտաձիգ. a. tiré ou jeté en cachette.
Գաղտամետս. adv. secrètement; avec adresse, artificieusement.
Գաղտասեր. s. bot. cryptogame.

Digitized by Google

Գաղտիկուռ. s. bot. plantain.
Գաղտնածածուկ. a. le plus secret, bien caché, clandestin; —ք, spl. les secrets.
Գաղտնաշշունչ. a. qui chuchote en secret, délateur.
Գաղտնապահ. a. discret.
Գաղտնապահութիւն. s. discrétion.
Գաղտնապէս. adv. secrètement, en cachette. [furtif.
Գաղտնի. a. secret, caché, occulte, furtif.
Գաղտնիք. spl. secret, mystère.
Գաղտնորոգայթ. a. qui tend des pièges en secret, insidieux.
Գաղտնութիւն. s. action de cacher; secret.
Գաղտորս. s. braconnage.
Գաղտորսալ. vn. braconner.
Գաղտորսակ. s. braconnier.
Գաղտորսութիւն. V. **Գաղտորս.**
Գաղտուկ. adv. secrètement; — *կերպով*, secrètement.
Գաճ. s. plâtre, gypse.
Գաճագործ. s. plâtrier, gypsier; plâtrage.
Գաճագործութիւն. s. la plastique, l'art plastique.
Գաճահանք. s. platrière.
Գաճաճ. s. pygmée, nain.
Գաճային. a. gypseux, plâtreux.
Գամ. s. clou, pointe.
Գամել. va. clouer.
Գամուիլ. vn. être cloué.
Գամփռ. s. zool. dogue, mâtin.
Գամփռուակ. / **Գամփռիկ.** } s. zool. doguin.
Գամփիոր. s. bec d'âne, bédan.
Գայթ. s. glissade; — *ի* —, —*ի գայթի*, a. chancelant, hésitant, incertain, inconstant, mal affermi; adv. d'une manière chancelante ou inconstante, avec hésitation. [dale.
Գայթակղալից. a. plein de scandale.
Գայթակղական. a. scandaleux.
Գայթակղանք. spl. scandale.
Գայթակղելի. a. scandaleux.
Գայթակղեցնել. va. scandaliser.
Գայթակղեցուցիչ. a. scandaleux.
Գայթակղիլ. vn. se scandaliser.
Գայթակղիչ. V. **Գայթակղեցուցիչ.**
Գայթակղութիւն. s. scandale.
Գայթել. vn. broncher, faire un faux pas; glisser, tomber en glissant.
Գայթիլ. V. **Գայթել.**
Գայթոտ. a. qui est sujet à broncher, à glisser ou à tomber; glissant.
Գայթում. s. bronchement, bronchade, glissade, glissement.
Գայիսոն. s. lance; sceptre.
Գայլ. s. bâillon; zool. loup; —ը *կոռնչայ*, le loup hurle; —*ի ձագ*, louveteau; *էգ՝ մատակ* —, louve.
Գայլաբար. adv. comme un loup.
Գայլաբարոյ. a. qui a le caractère d'un loup, très féroce.
Գայլախազ. s. minér. silex.
Գայլախազային. a. silicique.
Գայլախազեայ. a. de silice.
Գայլակորիւն. s. zool. louveteau.
Գայլաձուկն. s. ichtyol. brochet.
Գայլանալ. vn. d venir comme un loup.
Գայլենի. s. peau de loup; a. de loup.
Գայլիկոն. s. trépan; taraud; vrille.
Գայլխոտ. s. bot. cuscute.
Գայլուկ. s. bot. houblon, lupulus.
Գայռ. s. boue, bourbe, crotte, fange; entom. borbore.
Գայռալից. a. bourbeux, fangeux, boueux.
Գայտ. a. dense.
Գայտութիւն. s. densité.
Գան. s. coups de bâton ou de fouet, bastonnade.

Digitized by Google

Գանաբեկ.
Գանալի. } a. roué de coups.
Գանալից.
Գանակոծել. va. bâtonner.
Գանակոծութիւն. s. bastonnade.
Գանակոծուիլ. vn. être bâtonné ou roué de coups.
Գանահար. a. celui qui bat.
Գանգ. V. **Գանկ.**
Գանգաչեցնել. va. sonner, faire retentir, tinter, carillonner.
Գանգաչում. s. carillonnement, sonnerie, tintement.
Գանգատ. s. plainte, murmure; — *ընել*. se plaindre, porter plainte.
Գանգատալից. a. rempli de plainte.
Գանգատիլ. vn. se plaindre, murmurer, porter plainte.
Գանգատող. a. plaignant, plaintif.
Գանգիւն. s. son, écho; carillon.
Գանգուր. a. frisé, crépu; *գանգուրք*, spl. frisure, cheveux crépus ou bouclés.
Գանգրագեղ. a. frisé, crépu.
Գանգրահեր. a. qui a les cheveux frisés ou bouclés.
Գանգրաձեւ. a. en forme de boucles ou de frisure.
Գանգրել. va. friser, crêper ou boucler les cheveux.
Գանգրիլ. vn. se friser, se crêper.
Գանգրոց. s. fer à friser, frisoir.
Գանել. va. battre, bâtonner, fouetter.
Գանելի. a. dégoûtant.
Գանիլ. vn. être dégoûté, avoir du dégoût.
Գանկ. s. anat. crâne.
Գանկաբան. s. cranologiste, craniologiste, craniologue.
Գանկաբանական. a. cranologique, craniologique.
Գանկաբանութիւն. s. cranologie, craniologie.
Գանկաձեւ. a. en forme de crâne.
Գանկային. a. de crâne.
Գանկաչափ. s. cranomètre.
Գանկապատ. s. anat. péricrâne.
Գանձ. s. trésor; cavatine, cantique; *արքունի* —, la liste civile.
Գանձակ. s. anat. abdomen.
Գանձահատ. a. coupeur de bourses, voleur de trésor, péculateur, filou, pickpocket.
Գանձային. a. fiscal, financier.
Գանձանակ. s. caisse; trésor, trésorerie; tronc; — *մանկանց*, tirelire.
Գանձապահ. s. trésorier, receveur.
Գանձապահութիւն. V. **Գանձապետութիւն.**
Գանձապետ. V. **Գանձապահ.**
Գանձապետութիւն. s. dignité du trésorier; trésorerie.
Գանձատուն. s. trésor, trésorerie.
Գանձարան. V. **Գանձատուն.**
Գանձաւոր. a. trésorier, receveur.
Գանձել. va. thésauriser, amasser; encaisser.
Գանձելի. a. encaissable.
Գանձող. s. thésauriseur; encaisseur.
Գանձում. s. encaissement, perception; thésaurisation.
Գանձետուն. V. **Գանձատուն.**
Գանչել. V. **Գոչել.**
Գառագեղ. s. cage de fer, ménagerie.
Գառն. s. zool. agneau; — *ը կը մայէ*, l'agneau bêle; —*ն Աստուծոյ*, — de Dieu; —*ն անարատ*, — sans tache.
Գառնադմակ. s. bot. joubarbe.
Գառնադմակիկ. V. **Գառնադմակ.**
Գառնազգեստ. a. vêtu de peau d'agneau.
Գառնալեզու. s. bot. plantain, arnoglosse.
Գառնականջ. s. bot. oseille.
Գառնենի. a. de peau d'agneau; s. peau d'agneau.

Digitized by Google

Գառնիկ. s. zool. petit agneau.
Գառնուկ. V. **Գառնիկ**.
Գասրել. va. bourrer, fourrer.
Գավին. s. mus. téorbe.
Գարաւ. s. entom. tique.
Գարգաշել. V. **Գագաշել**.
Գարգափում. s. craquement, bruit des planches; piétinement.
Գարգափմ. V. **Գարգափում**.
Գարգմանակ. s. panache, cimier, aigrette. [père loriot.
Գարեկ. s. méd. orgelet, com-
Գարեհատ. s. grain, grain d'orge.
Գարեհաց. s. pain d'orge.
Գարեղէն. a. d'orge, fait d'orge.
Գարեջուր. s. bière.
Գարեջրագործ. s. brasseur qui fait de la bière.
Գարեջրագործութիւն. s. brasserie, fabrication de la bière.
Գարեջրանոց. V. **Գարեջրատուն**.
Գարեջրավան. s. brasseur, qui vend de la bière.
Գարեջրատուն. s. brasserie, lieu où l'on vend la bière.
Գարի. s. orge; a. d'orge; méd. orgelet, grêle, chalazion.
Գարիկ. V. **Գարեկ**.
Գարնանային. a. printanier.
Գարնայնի. s. printemps; adv. au printemps.
Գարնանաբեր. a. qui porte le printemps; produit au printemps.
Գարնանագեղ. a. qui a la beauté, la fraîcheur du printemps, beau, frais.
Գարնանագուշակ. a. qui annonce le printemps.
Գարնան այծեուր. s. bot. seneçon.
Գարնանամուտ. s. entrée ou commencement du printemps.
Գարնանային. V. **Գարնային**.
Գարնանի. V. **Գարնայնի**.
Գարնցան. s. mars; bot, avrillet, blé avrillé.

Գարշ. a. exécrable, abominable, dégoûtant; impur, souillé, obscène, infâme.
Գարշաբան. a. s. scatologue.
Գարշաբանութիւն. s. obscénité dans les propos.
Գարշահոտ. a. qui sent mauvais, puant, fétide, infect.
Գարշահոտութիւն. s. mauvaise odeur, odeur fétide, infection, puanteur, fétidité.
Գարշանալ. vn. être exécrable, être un objet de dégoût, se salir, se souiller.
Գարշանք. s. exécration, abomination, dégoût, horreur.
Գարշապար. s talon; plante des pieds; *Հետք գարշապարաց*, traces de pas.
Գարշատեսիլ. a. qui a l'air exécrable, dégoûtant.
Գարշելի. a. abominable, exécrable, dégoûtant, détestable, repoussant; —*կերպով*, abominablement, d'une manière dégoûtante.
Գարշեցնել. va. faire abhorrer ou détester, rendre exécrable, remplir de dégoût ou d'horreur.
Գարշիլ. vn. exécrer, abhorrer, détester, avoir du dégoût pour, avoir horreur, avoir en horreur, avoir de l'horreur ou de l'aversion pour, prendre en aversion.
Գարշութիւն. s. abomination, exécration, détestation, horreur, aversion, dégoût, saleté, impureté, infamie, turpitude, souillure; superstition. [dégoût.
Գարշում. s. aversion, haine;
Գարուն. s. printemps; fig. — *կենաց*, le printemps de la vie, la jeunesse. [**բեր**.
Գարունաբեր. V. **Գարնանա-**
Գաւ. s. amphore.
Գաւաղ. s. ornith. fauconneau.
Գաւազան. s. bâton, verge, ba-

Digitized by Google

guette, canne; branche, ligne, tribu, race;— *արքունի*, sceptre; *վարդապետական՝ եպիսկոպոսական* —, la crosse, le bâton pastoral; — *ծերութեան*, bâton de vieillesse; — *բարկութեան՝ սըրտմտութեան*, instrument de vengeance, fléau.

Գաւազանակիր.s. porte-crosse.

Գաւազանաձեւ.a.qui a la forme d'un bâton;—*երկաթ*,fer en barre.

Գաւաթ. s. verre; *թէյի՝ սուրճի* —, tasse à thé, à café.

Գաւակ. s. croupe.

Գաւառ. s. province, région, district, département; patrie, pays natal; *Հայրենի* —, patrie.

Գաւառաբնակ. a. qui habite la province.

Գաւառակ. s. petite province, canton, commune, sous-préfecture.

Գաւառակալ. V. **Գաւառապետ**.

Գաւառական. a. provincial; de la patrie, national;—*ժողով*, conseil provincial.

Գաւառակից. s. de même province, compatriote.

Գաւառապետ. s. préfet, gouverneur d'une province; intendent, procureur ; — *վանորէից*, provincial.

Գաւառապետութիւն.s. préfecture; — *վանորէից*, provincialat.

Գաւառատէր. s. préfet, gouverneur d'une province.

Գաւառացի. s. provincial.

Գաւառացոյց. s. carte chorographique. [sorgho.

Գաւարս. s. bot. millet jaune,

Գաւիթ.s.cour, vestibule, préau; bergerie, bercail; basse-cour; — *եկեղեցւոյ*, parvis, narthex, porche; — *բանտի*, préau.

Գգուանք. s. caresse, cajolerie, câlinerie, tendresse.

Գգուել. va. caresser, faire des caresses, choyer, câliner, cajoler, dorloter, bichonner, mignoter.

Գգուիչ.
Գգուող. } a. caressant.

Գգուողական. a. caressant.

Գդակ. s. calotte.

Գել. V. **Գելարան**.

Գելանալ vn. se tordre, se serrer; fig. se navrer, se déchirer, s'attendrir.

Գելարան. s. instrument de torture, chevalet.

Գելարանակ. s. garrot.

Գելիչ. a. navrant, déchirant.

Գելոց. V. **Գելարան**.

Գելուլ. va. tordre, serrer, presser; fig. serrer ou déchirer le cœur, navrer.

Գելում. s. entorse.

Գեհեն. s. géhenne, enfer.

Գեհենական. a. infernal.

Գեղ. s. village, campagne.

Գեղ. s. beauté; charme, attraits, appas; *նորափթիթ — գարնայնոյ*, les grâces naissantes du printemps.

Գեղագիտական. a. esthétique.

Գեղագիտութիւն. s. esthétique.

Գեղագիր. s. calligraphe.

Գեղագրական.a.calligraphique.

Գեղագրել. vn. calligraphier.

Գեղագրիչ. a. s. calligraphe.

Գեղագրութիւն. s. calligraphie.

Գեղադեղ. s. cosmétique.

Գեղադէմ. V. **Գեղեցկադէմ**.

Գեղազան. s. coursier.

Գեղազարդ. a. paré, embelli, orné, enjolivé, pimpant.

Գեղազարդել. va. parer, embellir, enjoliver.

Գեղազարդութիւն. s. parure recherchée, enjolivement.

Գեղազմայլ. a. beau et ravissant, charmant.

Գեղախումբ. s. commune.

Digitized by Google

Գեղածաղիկ. a. qui a de belles fleurs, beau ou belle comme une fleur; *ի—մանկութեան*, à la fleur de l'âge; — *հասակ*, bel âge.

Գեղածիծաղ. a. riant, souriant, agréable; —*շնորհք*, grâces riantes; —*մանկութիւն*, jeunesse enjouée; — *մարգ*, riante prairie.

Գեղածուփ. a. ondé, ondoyant; — *հանդերձք*, habits flottants.

Գեղածփիլ. vn. flotter d'une manière gracieuse, ondoyer, flotter.

Գեղակերտ. a. bâti d'une manière jolie; s. bibelot.

Գեղահրաշ a. d'une beauté admirable, ravissant.

Գեղաղէշ. a. très beau, charmant.

Գեղայարդար. a. bien arrangé.

Գեղայօրէն. a. bien ajusté, embelli.

Գեղանի. a. beau, charmant.

Գեղանկար. a. joliment peint; s. beau tableau; V. **Գիւղանկար.**

Գեղանսեհ. a. heureux; —*օրեր*, beaux jours.

Գեղապանծոյն. V. **Գեղազարդ.**

Գեղապայծառ. a. brillant d'une belle clarté, éclatant de beauté, charmant.

Գեղապանծ. a. très beau, charmant, superbe, ravissant.

Գեղապաշան. a. beau, bien fait, joli, gracieux.

Գեղապար. a. qui danse avec grâce.

Գեղապարել. vn. danser avec grâce; fig. avancer, faire du progrès.

Գեղապարոյր. a. très beau, plein d'attraits, charmant, séduisant.

Գեղատիպ. s. calotype.

Գեղատպել. V. **Գեղատիպ.**

Գեղատխուր. a. beau et triste.

Գեղարդ. s. hallebarde, dard, lance.

Գեղարդնաւոր. s. lancier.

Գեղարուեստագէտ. s. artiste.

Գեղարուեստական. a. de beaux-arts, artistique.

Գեղարուեստասէր. a. amateur ou amoureux des beaux-arts.

Գեղարուեստք. spl. beaux-arts.

Գեղացի. s. paysan.

Գեղացիութիւն. s. paysannerie.

Գեղաւոր. a. beau, joli, charmant; danseur.

Գեղգեղ. a. chant mélodieux, mélodie, roulement de voix, roulade, modulation; trille, —*թռչնոց*, gazouillement.

Գեղգեղանք. V. **Գեղգեղ.**

Գեղգեղաձայն. a. mélodieux, modulé.

Գեղգեղել. va. chanter mélodieusement, moduler, rouler sa voix, faire des roulades, des roulements de voix, des beaux roulements.

Գեղեռեսել. vn. embellir, farder la figure.

Գեղերփնել. va. embellir, farder, orner de belles couleurs, émailler.

Գեղեցիկ. a. beau, joli, charmant, gentil; —*իմն*, adv. bien, fort bien, joliment; — *դպրութիւնք*, belles-lettres.

Գեղեցկաբան. a. beau parleur, beau discur, qui a un beau langage.

Գեղեցկաբանել. vn. parler bien, avec élégance, avoir un beau langage, un style orné.

Գեղեցկաբանութիւն. s. beau parler, élégance d'expression, de langage ou de style.

Գեղեցկագէտ. s. esthète.

Գեղեցկագիտական. a. esthétique.

Գեղեցկագիտութիւն. s. esthétique.

Գեղեցկագիր. s. qui écrit bien, calligraphe; a. calligraphique; —

Digitized by Google

ունել. avoir une belle écriture, une belle main.
Գեղեցկագոյն. a. le plus beau, le plus joli, bellissime.
Գեղեցկագործ. a. qui travaille bien; artistement travaillé, d'un beau travail.
Գեղեցկագրութիւն. V. **Գեղագրութիւն.**
Գեղեցկադէմ. a. qui a une belle figure, joli, charmant. [կադէմ.
Գեղեցկադիտակ. V. **Գեղեց-**
Գեղեցկադիր. a. qui a une belle position, agréablement situé; très convenable, propre.
Գեղեցկազարդ. V. **Գեղազարդ.**
Գեղեցկաթոյր. a. de belle couleur. [բան.
Գեղեցկախօս. V. **Գեղեցկա-**
Գեղեցկածաղիկ. a. qui a de belles fleurs.
Գեղեցկակազմ. a. bien arrangé, bien fait; bien relié.
Գեղեցկակերպ. a. de belle forme, beau. [fait.
Գեղեցկակերտ. a. bien bâti, bien
Գեղեցկահասակ. a. d'une belle taille.
Գեղեցկահեր. a. qui a des beaux cheveux, une belle chevelure.
Գեղեցկահիւս. a. joliment tressé, bien composé, élégant.
Գեղեցկահրաշ. a. charmant, ravissant.
Գեղեցկաձայն. a. qui a une belle, une jolie voix, beau son.
Գեղեցկաձեւ. a. d'une belle forme, d'une jolie forme.
Գեղեցկաղեղ. a. qui a un bel arc, qui tire bien de l'arc.
Գեղեցկաճեմ. a. d'une démarche jolie.
Գեղեցկամարմին. a. qui a un joli corps; s. zool. callisome.
Գեղեցկամօրուս. a. qui a une belle barbe.
Գեղեցկայարմար. a. bien ajusté, qui est bien d'accord; apte, très convenable, propre à.
Գեղեցկանալ. vn. devenir beau, s'embellir.
Գեղեցկանիստ a. qui a une belle situation, beau, agréable.
Գեղեցկանձն. a. joli, bien fait de sa personne.
Գեղեցկանուագ. a. mélodieux, harmonieux. [nom.
Գեղեցկանուն. a. qui a un beau
Գեղեցկաշէն. V. **Գեղեցկակերտ.**
Գեղեցկապէս. adv. d'une belle manière, bien, joliment, divinement.
Գեղեցկապտուղ. a. qui a de beaux fruits.
Գեղեցկասէր. a. qui aime le beau, qui a le goût des belles choses.
Գեղեցկասիրութիւն. s. amour des belles choses, amour du beau.
Գեղեցկատես. a. d'un bel aspect, d'une belle apparence, beau, joli.
Գեղեցկատիպ. a. d'une belle forme ou impression, bien imprimé, beau. [ment.
Գեղեցկացում. s. embellisse-
Գեղեցկացնել. va. rendre beau, embellir.
Գեղեցկողկոյզ. a. aux belles grappes.
Գեղեցկոտն. a. qui a de beaux pieds.
Գեղեցկութիւն. s. beauté; — *դիմաց*, la beauté du visage.
Գեղեցկուհի. V. **Գեղուհի.**
Գեղձ. s. effusion, attendrissement, émotion; anat. glande.
Գեղձիլ. vn. parler avec effusion; s'attendir, être ému.
Գեղձումն. s. effusion, émotion, attendrissement; inflexion de voix.
Գեղմ. s. toison, laine.

Digitized by Google

Գեղմնաբարձ. } a. laineux, lanifère.
Գեղմնաբեր.
Գեղմնաւոր.
Գեղուհի. sf. une beauté, une belle.
Գեղուղէշ. a. qui a de belles branches, beau; — *զաւակ*, bel enfant.
Գեղջերէց. s. prêtre de campagne.
Գեղջկական. a. champêtre, rustique.
Գեղջկային. V. **Գեղջկական.**
Գեղջկուհի. sf. paysanne.
Գեղջկօրէն. adv. en paysan, rustiquement.
Գեղջուկ. s. paysan, villageois; a. campagnard, rustique; rustaud, grossier; — *կենցաղ*, vie champêtre.
Գեղտուն. s. maison de campagne, villa.
Գեղգել. va. rouler ou amollir tendrement sa voix, faire des roulades.
Գեղօն. s. ode, idylle; étalage, pompe.
Գեղոր. s. bibelot.
Գեղորէն. V. **Գեղեցկապէս.**
Գեղորէք. spl. des villages, des campagnes.
Գետ. s. fleuve; *սրընթաց* ou *արշաւասոյր՝ խորայատակ՝ նաւագնաց* —, fleuve rapide, profond navigable; — *ը անցնել*, traverser le fleuve.
Գետաբերան. s. embouchure.
Գետախառնունք. s. confluent.
Գետակ. s. rivière.
Գետակուր. a. noyé dans le fleuve; — *ընել*, noyer dans le fleuve; — *ըլլալ*, se noyer dans le fleuve.
Գետահեղձ. } V. **Գետակուր.**
Գետահեղձիկ.
Գետահեղել. va. faire couler comme un fleuve; vn. couler comme un fleuve, ruisseler.
Գետահոսել. vn. couler comme un fleuve.

Գետաձի. s. zool. hippopotame.
Գետամոյն ըլլալ. se noyer dans une rivière.
Գետայարոյցք. spl. inondations.
Գետային. a. fluvial.
Գետանաւ. s. traille.
Գետասոյզ ընել. submerger, noyer dans la rivière; *գետասոյզ ըլլալ*, se submerger, se noyer dans la rivière.
Գետավէժ ընել. jeter dans un fleuve, dans la rivière, noyer; *գետավէժ ըլլալ*, se jeter dans la rivière, se noyer.
Գետարծուի. s. ornith. aigle de mer, pygargue, huarde, orfraie.
Գետափ. s. bord d'un fleuve, d'une rivière, rive, quai.
Գետափնեայ. a. amnicole.
Գետեզր. V. **Գետափ.**
Գետընկէց ընել. jeter dans un fleuve.
Գետին. s. sol, terrain, terre.
Գետնաբիր. a. qui creuse la terre.
Գետնաբուղխ. a. jailli de terre.
Գետնագնաց. a. qui rampe, qui marche sur la terre, rampant.
Գետնադամբարանք. spl. catacombes.
Գետնախնձոր. s. bot. pomme de terre.
Գետնախշտեայ. a. étendu sur la terre, couché à terre.
Գետնախշտի ըլլալ. vn. coucher à terre, sur la terre, sur la dure, sur le plancher.
Գետնախշտութիւն. s. l'action de coucher à terre.
Գետնածին. a. né de la terre.
Գետնածխուկ. s. coke.
Գետնածուխ. s. charbon de terre.
Գետնակ. s. terrain; — *նախնական, երկրորդական, երրորդական, չորրորդական, արդեան* —, terrain primitif ou primaire, secondaire, tertiaire, quaternaire, moderne.
Գետնակոչ. a. géomancien.

Digitized by Google

Գետնահայեաց. a. qui regarde par terre.
Գետնահարել. vn. jeter par terre, atterrer, terrasser, frapper contre terre, étendre à terre, abattre, renverser.
Գետնահարկ. s. impôt foncier.
Գետնահարց. V. **Գետնակոչ.**
Գետնամած. a. attaché à la terre; prosterné.
Գետնայարկ. s. rez-de-chaussé.
Գետնանախանձ. a. qui affectionne la terre, attaché aux choses terrestres, rampant.
Գետնաշարժ. a. tremblement de terre.
Գետնաչափ. s. arpenteur.
Գետնաչափել. va. arpenter.
Գետնաչափութիւն. s. arpentage.
Գետնառիւծ. s. zool. caméléon; bot. chamæléon.
Գետնասող. a. reptile, rampant.
Գետնասոր. s. carpette.
Գետնատարած. a. étendu par terre; — *անկողին*, lit que l'on fait à terre, grabat.
Գետնատուն. s. cave, sous-sol.
Գետնափոր. a. souterrain; qui creuse la terre.
Գետնափորք. spl. catacombes.
Գետնաքարշ. a. qui se traîne par terre, rampant, traînant; mondain, terrestre, attaché aux choses terrestres; — *երթալ*, se traîner par terre, ramper.
Գետնի աստղ. s. minér. talc; mica.
Գետօրէն. adv. comme un fleuve.
Գեր. prép. adv. au-dessus de, par-dessus de, au delà de, sur; très, fort, plus.
Գերաբուն. a. surnaturel, divin; — *դիք*, suprême divinités.
Գերագահ. a. principal, qui a la suprématie, suzerain, suprême.
Գերագահութիւն. s. suzeraineté, suprématie, primauté.
Գերագլուխ. s. chef suprême.
Գերագոյ. a. supersubstantiel, surnaturel.
Գերագոյակ. V. **Գերագոյ.**
Գերագոյն. a. suprême, éminent, souverain; — *ժողով*, conseil suprême.
Գերադաս. a. préféré, préférable, supérieur; — *համարել*, préférer.
Գերադասել. a. préférer.
Գերադասութիւն. s. supériorité, excellence.
Գերադարձ. V. **Գերեդարձ.**
Գերադրական. s. gram. superlatif; — *ածական*, adjectif —.
Գերազանց. a. excellent; — *կերպով*, excellement.
Գերազանցապէս. V. **Գերազանցօրէն.**
Գերազանցել. vn. exceller, surpasser, l'emporter sur, se faire distinguer.
Գերազանցութիւն. s. excellence; *Ձերդ* —, Votre Excellence.
Գերազանցօրէն. adv. excellemment.
Գերազարդ. a. très orné.
Գերազօր. a. très puissant, omnipotent.
Գերածայր. a. exclient, porté à sa dernière perfection, extrême, souverain.
Գերակայ. a. éminent, suprême.
Գերակայութիւն. s. éminence, suprématie.
Գերակատար. a. plus que parfait, porté à sa dernière perfection; s. gram. plus-que-parfait.
Գերակշիռ. a. prépondérant.
Գերակշռել. vn. être prépondérant.
Գերակշռութիւն. s. prépondérance.
Գերահանճար. a. plein de talent, sage.
Գերահռչակ. a. très ou extrêmement célèbre, illustre.

Digitized by Google

Գերահրաշ. a. étonnant, surprenant, merveilleux.
Գերամաքուր. a. très pur, très propre.
Գերամբարձ. a. très haut, fort élevé.
Գերամբարձիկ. V. **Գերամբարձ.**
Գերամեծար. a. très honorable, fort respectable.
Գերան. s. poutre, solive.
Գերանդազէն. a. armé de faux; — *կառք*. chariot —.
Գերանդի. s. faux.
Գերանոյշ. a. très doux.
Գերաշխարհիկ. a. céleste, surnaturel, extraordinaire.
Գերաշնորհ. s. Monseigneur.
Գերապայծառ. a. très brillant, très éclatant;—*Տէր*, Monseigneur.
Գերապանծ. a. glorieux. illustre, magnifique.
Գերապատիւ. a. très honoré, très révérend.
Գերապատուութիւն. s. révérence.
Գերարգոյ. V. **Գերյարգոյ.**
Գերարտասուք. s. ruisseau ou torrent de larmes, larmes amères; V. **Արտասուք.**
Գերարտասուալից. a. éploré, larmoyant, fondant en larmes; adv. les larmes aux yeux;—*աչք*, yeux baignés ou noyés de larmes.
Գերարփի. a. fort lumineux, brillant.
Գերբնական. a. surnaturel; — *կերպով*, V. **Գերբնապէս.**
Գերբնապէս. adv. d'une manière surnaturelle.
Գերդաստան. s. famille; biens.
Գերդաստանական. a. de famille, familial.
Գերդաստանիկ. s. domestique.
Գերեգին. s. rançon.
Գերեդարձ. s. retour de la captivité.
Գերեզման. s. tombe, sépulcre, tombeau; fosse.
Գերեզմանագիր. s. épitaphe.
Գերեզմանաբաց. s. fossoyeur.
Գերեզմանական. a. sépulcral, funèbre; — *լռութիւն*, silence profond, silence de mort.
Գերեզմանակուր. a. enseveli dans la tombe.
Գերեզմանակրկիս. s. qui fouille les tombeaux pour les dépouiller.
Գերեզմանատեղի. s. cimetière.
Գերեզմանատուն. V. **Գերեզմանատեղի.**
Գերեզմանափոր. s. fossoyeur.
Գերեզմանաքար. s. pierre tumulaire ou sépulcrale, tombe.
Գերեզմանոց. s. cimetière.
Գերեկից. s. compagnon d'esclavage.
Գերել. va. captiver, faire prisonnier, emmener captif ou en captivité; fig. captiver, gagner, séduire.
Գերեվաճառութիւն. s. traite; —*սպիտակամորթից*, la traite des blancs.
Գերեվար. a. qui captive, qui fait prisonnier, qui emmène en captivité, captivant.
Գերերի. s. bot. truffe.
Գերերջանիկ. a. bienheureux.
Գերի. s. captif, esclave, prisonnier; —*վարուիլ*, être mené captif ou prisonnier; — *վարել*, emmener captif.
Գերիլ. vn. être ou devenir captif, aller en captivité.
Գերիմաստ. V. **Հանճարեղ.**
Գերիշխան. s. suzerain.
Գերիշխանական. a. suzerain.
Գերիշխանութիւն. s. suzeraineté.
Գերիչ. V. **Գերեվար.**
Գեր ի վերոյ. a. supérieur, suprême, éminent, excellent; adv. par-dessus tout, au-dessus de; — *ըլլալ*, être au-dessus, avoir le

Digitized by Google

dessus, être supérieur à, exceller, surpasser, l'emporter sur.

Գերծել. va. raser.

Գերծում. s. action de raser.

Գերմակ. s. gruau, fleur de farine; —*ալիւր.* farine de gruau; — *հաց*, pain de gruau.

Գերման. a. s. allemand.

Գերմանաբանութիւն. s. germanisme.

Գերմանական. a. germanique, allemand.

Գերմանացի. a. allemand; s. Allemand.

Գերմաներէն. adv. en allemand; s. l'allemand, la langue allemande; — *ուսանիլ՝ գիտնալ.* apprendre, savoir l'allemand.

Գերմաստ. s. bot. lupin.

Գերմարդկային. a. surhumain, au-dessus de l'homme.

Գերյարգոյ. a. très estimable, très révérend.

Գերութիւն. s. captivité, esclavage; *գերութեան մէջ իյնալ*, *գերութեան մատնուիլ*, devenir captif, tomber dans l'esclavage.

Գերփել. va. ravager, piller, saccager.

Գերփիչ. a. ravageur, pilleur.

Գերփում. s. ravage, saccagement, pillage.

Գզաթ. s. bisquain, carbatine.

Գզել. va. carder.

Գզիչ. s. cardeur, cardeuse.

Գզիր. s. maire du village, bourgmestre.

Գզոց. s. carde.

Գզուիլ. vn. se quereller, se battre.

Գզուըտիլ. V. **Գզուիլ.**

Գզուըտուք. s. querelle.

Գզրոց. s. tiroir; chétron.

Գէթ. adv. au moins, du moins.

Գէշ. a. mauvais.

Գէջ, a. humide, moite.

Գէս. s. cheveux, chevelure.

Գէտ. s. savant, connaisseur; mage, magicien, devin, devineur.

Գէր. a. gras, plein d'embonpoint, dodu, potelé.

Գթալ. vn. avoir pitié, avoir compassion de, être ému de compassion, être touché de compassion, être sensible à, s'attendrir, regarder avec pitié.

Գթալից. a. plein de pitié, compatissant, pitoyable.

Գթած. a. miséricordieux, pitoyable, compatissant.

Գթածութիւն. V. **Գութ.**

Գթառատ. a. très charitable.

Գթասէր. a. qui s'attendrit, plein de tendresse, compatissant, tendre, charitable.

Գթասիրաբար. adv. avec tendresse.

Գթասիրական. a. de charité.

Գթասիրել. vn. avoir de la tendresse, aimer, chérir.

Գթասիրութիւն. s. tendresse, bonté, compassion.

Գթասիրտ. a. compatissant, charitable.

Գթասրտութիւն. s. compassion, charité.

Գթոտ. a. charitable, compatissant.

Գթութիւն. s. compassion, pitié, miséricorde, clémence, charité.

Գժանոց. s. maison d'aliénés.

Գժատ. s. rat de cave, pain de bougie.

Գժդմիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué, être offensé.

Գժդմնիլ. V. **Գժդմիլ.**

Գժդմնութիւն. s. mauvaise humeur, bouderie.

Գժտիլ. vn. se brouiller, se mettre en mauvaise intelligence, avoir différend, brouillé, être brouillant, être mal ou en querelle avec qn., rompre; *իրարու հետ գժտեցան*, ils se brouillèrent.

Digitized by Google

Գժտութիւն. s. brouillerie, brouille, rupture, mésintelligence, désunion, discorde, querelle.
Գի. s. bot. genévrier, genièvre.
Գիժ. a. toqué, aliéné,
Գիծ. s. ligne, raie, trait; trace; *հատանող* —, sécante; *շօշափող* —, tangente; *զուգահեռական* —, parallèle; *անկեան* —, bissectrice; *հասարակածի* —, équateur.
Գին. s. prix, valeur, achat, emplette; *սովորական՝ ընթացիկ* —, prix courant; — *կտրել*, fixer, taxer le prix, évaluer, apprécier.
Գինարբու. s. buveur, biberon, ivrogne, crapuleux.
Գինարբուք. spl. crapule, ribote, orgies.
Գինաւէտ. V. **Գինեւէտ.**
Գինդ. s. boucles d'oreilles, pendants d'oreilles.
Գինեակ. s. petit vin, piquette.
Գինեբեր. a. qui produit du vin, fertile en vin vinifère.
Գինեգործ. s. fabricant de vin.
Գինեգործութիւն. s. vinification.
Գինեզէն. a. gris, enivré.
Գինելից. a. ivre, soûl.
Գինեծախ. V. **Գինեվաճառ.**
Գինեծաղիկ. s. bot. fleur de la vigne, grappe naissante; œnanthe.
Գինեհամ. a. qui a le goût du vin, vineux.
Գինեհան. s. tâte-vin.
Գինեհատ. s. qui s'abstient de vin, abstème; — *ըլլալ*, s'abstenir, de vin.
Գինեհար. a. ivre, gris.
Գինեհարիլ. vn. être troublé, pris de vin, s'enivrer; riboter, faire ribote.
Գինեհարութիւն. s. ivresse.
Գինեհոտ. a. qui sent le vin, vineux.
Գինեման. s. broc.
Գինեմոլ. s. adonné au vin, riboteur, biberon, soûlard, buveur.
Գինեմոլութիւն. s. ivrognerie, ribote.
Գինեմրուր. s. chim. tartre, crême de tartre.
Գինեմրրական. a. chim. tartrique.
Գինեշինութիւն. V. **Գինեգործութիւն.**
Գինեչափ. s. pèse-vin.
Գինեպան. V. **Գինեվաճառ.**
Գինեպանութիւն. s. commerce de vin.
Գինեսէր. a. qui aime le vin, biberon, buveur; — *ըլլալ*, aimer le vin, aimer à boire, à faire sauter le bouchon, aimer la bouteille.
Գինեսիրութիւն. s. amour du vin, ivrognerie.
Գինեվաճառ. s. marchand de vin, commerçant en vin.
Գինետուն. s. cave; cabaret, bar, taverne, estaminet.
Գիներբուք. V. **Գինարբուք.**
Գինեւէտ. a. qui abonde en vins, où l'on récolte beaucoup de vin.
Գինըմպելիք. V. **Գինարբուք.**
Գինըմպող. s. buveur de vin; — *ըլլալ*, boire du vin.
Գինըմպուք. V. **Գինարբուք.**
Գինի. s. vin.
Գինճ. s. bot. coriandre; raisin de Corinthe.
Գինոգի. s. esprit de vin, alcool.
Գինով. a. ivre, ivrogne, soûl.
Գինովնալ. vn. s'enivrer, se soûler.
Գինովութիւն. s. ivresse, enivrement.
Գինովցնել. va. enivrer, soûler.
Գինովցնող. a. enivrant.
Գինօղի. s. brandevin.
Գիշախանձ. a. affamé de carnage, carnivore, carnassier, vorace, rapace.
Գիշախանձութիւն. s. voracité, rapacité.
Գիշակեր. V. **Գիշախանձ.**
Գիշակերութիւն. V. **Գիշախանձութիւն.**

Digitized by Google

Գիշատել. va. déchirer, arracher, dévorer; *զիրար*—, s'entre-déchirer, se dévorer.

Գիշատիչ. a. dévorant, vorace.

Գիշեր. s. nuit; *գիշերն ողջոյն*, toute la nuit; *անքուն* —, nuit blanche, mauvaise nuit; *գիշերն անքուն անցունել*, passer la nuit sans dormir, passer une mauvaise nuit ou une nuit blanche; *հեշտալի*—, nuit délicieuse; *աննշոյլ* —, nuit impénétrable; — *յաւիտենական*, l'éternelle nuit, la nuit du tombeau; *ի գիշերի*, dans la nuit.

Գիշերագնաց. a. qui marche, qui va de nuit.

Գիշերազգեստ. s. robe de chambre.

Գիշերազուարճ. s. bot. belle-de nuit, nyctage.

Գիշերախաւան. adv. de nuit, nuitamment, à la faveur de la nuit.

Գիշերածաղիկ. V. **Գիշերազուարճ.**

Գիշերական. a. nocturne.

Գիշերակերպ. a. semblable à la nuit, noir, ténébreux.

Գիշերահանդերձ. V. **Գիշերազգեստ.**

Գիշերահաւ. s. ornith. noctuelle

Գիշերահաւասար. s. équinoxe; *գիծ — ից*. ligne des équinoxes.

Գիշերամարտ. a. qui combat la nuit; s. combat de nuit.

Գիշերամարտութիւն. s. combat nocturne.

Գիշերային. a. nocturne.

Գիշերային ամիրայ. s. zool. orang outang.

Գիշերայն. adv. de nuit, pendant la nuit, dans la nuit, nuitamment.

Գիշերանալ. vn. se faire nuit; *էր գիշերանար*, il se faisait nuit, la nuit tombait; *գիշերացած էր*, la nuit était venue.

Գիշերանց. V. **Գիշերայն.**

Գիշերաշրջիկ. s. noctambule, somnambule.

Գիշերապահ. s. qui fait la garde de nuit; veilleur de nuit.

Գիշերապահութիւն. s. patrouille.

Գիշերասէր. a. qui aime la nuit.

Գիշերավար. s. astr. l'étoile du soir, Vénus.

Գիշերափթիր. a. nocturne.

Գիշերել. vn. passer ou coucher la nuit; découcher.

Գիշերհաւ. V. **Գիշերահաւ.**

Գիշերնոց. s. bonnet de nuit.

Գիշերում. s. action de passer la nuit.

Գիշերօրիկ. a. interne; —*վարժարան*. internat.

Գիչակն. a. qui a de la chassie aux yeux, chassieux.

Գիչակնութիւն. s. méd. blénophtalmie.

Գիջաննի. s. entom. cloporte.

Գիջանալ. vn. être humide, mouillé.

Գիջին. a. humide, mouillé.

Գիջութիւն. s. humidité, moiteur; fig. pollution, masturbation, impureté.

Գիսախռիւ. a. échevelé, ébouriffé.

Գիսակ. s. chevelure.

Գիսաւոր. a. chevelu; s. comète.

Գիտակ. s. celui qui sait, connaisseur, celui qui est au courant.

Գիտական. a. scientifique.

Գիտականապէս. adv. scientifiquement.

Գիտակից. a. initié, conscient, qui est au courant, confident.

Գիտակցաբար. adv. sciemment; consciencieusement.

Գիտակցապէս. V. **Գիտակցաբար.**

Գիտակցութիւն. s. aperception, sentiment intérieur, conscience.

Գիտակցօրէն. V. **Գիտակցաբար.**

Digitized by Google

Գիտապէս. adv. scintifiquement.
Գիտելիք. spl. connaissances.
Գիտենալ. vn. savoir, connaître.
Գիտնական. s. savant; a. scientifique. [quement.
Գիտնականաբար. adv. scientifi-
Գիտնականութիւն. V. **Գիտութիւն.** [նաբար.
Գիտնականօրէն. V. **Գիտնակա-**
Գիտնօրէն. V. **Գիտնականաբար.** [prophète.
Գիտող. s. connaisseur, savant;
Գիտութիւն. s. science, savoir, connaissance; *գիտութեամբ*, avec connaissance de cause, sciemment.
Գիտուն. a. s. savant, docte, instruit, lettré; devin; connu; — *մարդ*, érudit.
Գիտցող. s. connaisseur.
Գիր. s. lettre, caractère; écrit, écriture; lettre, missive; livre, ouvrage.
Գիրանալ. vn. engraisser, prendre de l'embonpoint, grossir, devenir gras. [fertile.
Գիրապարար. a. très gras, potelé;
Գիրգ. a. délicat, tendre, douillet.
Գիրկ. s. les bras; le sein; brasse.
Գիրկընդխառն. adv. en étreignant.
Գիրկընդխառնել. vn. s'éteindre, s'embrasser.
Գիրկընդխառն կռիւ. s. lutte.
Գիրկընդխառնութիւն. } V.
Գիրկընդխառնում. } **Գրկախառնութիւն.**
Գիրնալ. V. **Գիրանալ.**
Գիրութիւն. s. embonpoint, corpulence; *անհնարին* —, obésité.
Գիրուկ. a. gras, boulot, grasset, rondelet.
Գիրուց. s. lard.
Գիրցնել. va. engraisser.
Գիրցնող. a. qui fait engraisser, engraissant.

Գիրք. s. livre; les Ecritures; *սուրբ* —, les livres saints, l'Ecriture sainte, les saintes Ecritures; — *աստուածատուր պատգամաց*, les livres sacrés; V. **Գիր.**
Գիւղ. s. village, campagne.
Գիւղաբնակ. a. qui habite la campagne ou le village, campagnard, villageois. [ture.
Գիւղագնացութիւն. s. villégia-
Գիւղախումբ. s. commune.
Գիւղակ. s. petit village, hameau.
Գիւղական. a. s. paysan, campagnard, rustique, villageois.
Գիւղականութիւն. s. paysannerie, rusticité.
Գիւղանկար. s. paysage.
Գիւղանկարիչ. s. paysagiste.
Գիւղանկարչութիւն. s. le paysage.
Գիւղապետ. V. **Գեղջաւագ.**
Գիւղատնտեսութիւն. s. économie rurale.
Գիւղացի. s. paysan.
Գիւղաւան. s. bourgade.
Գիւղաքաղաք. s. bourg.
Գիւտ. s. découverte, invention; trouvaille; *դիւական* —, invention diabolique.
Գիհի. s. genièvre, gin.
Գլան. s. rouleau, cylindre; cigare; carotte. [cylindre.
Գլանաձեւ. a. cylindrique; s.
Գլգլումն. spl. gargouillement, grouillement, borborygme.
Գլել. va. rouler; — *անիւը*, tourner la roue; fig. surpasser, exceller, surpasser de beaucoup, l'emporter sur, effacer, avoir l'avantage sur, évincer, avoir le dessus.
Գլխաբաց. qui a la tête découverte, découvert, nu-tête.
Գլխացաւ. a. qui a mal à la tête; capiteux; — *թմբրութիւն*, étourdissement.

Digitized by Google

Գլխագառութիւն. s. méd. céphalée.
Գլխագերծ. a. dont la tête est rasée; fig. effronté, éhonté.
Գլխագիր. s. initiale, majuscule, lettre capitale, lettre ou écriture onciale.
Գլխադիր. s. coiffure, coiffe, capote, chaperon.
Գլխազարդ. s. coiffure, attifet.
Գլխակարգութիւն. s. division des chapitres, l'ordre des chapitres d'un livre. table ou tableau des chapitres
Գլխակոր. adv. la tête baissée.
Գլխահակ. a. la tête courbée.
Գլխահար. s. oppresseur; casse-tête (massue, travail, vin); a. capiteux.
Գլխահարկ. s. capitation, impôt ou taxe par tête.
Գլխաձեւ. a. cabochon, céphaloïde.
Գլխամասն. s. redevance; *վճարումն —ի*, amortissement.
Գլխան. s. ichtyol. muge, mulet.
Գլխանի. spl. les têtes.
Գլխանշան. s. cocarde.
Գլխանոց. s. armet, armure de tête.
Գլխաշում. s. coiffure, capote.
Գլխապան. s. têtière; capeline; heaume.
Գլխապատ. s. turban.
Գլխապարտ. a. qui mérite la peine capitale, la peine de mort; — *ըլլալ՝ դատուելի*, être puni de la peine capitale mériter la peine capitale, la peine de mort.
Գլխավճար. s. amortissement.
Գլխատ. a. décapité.
Գլխատել. va. décapiter, trancher la tête, exécuter.
Գլխատութիւն. s. décapitation, décollation, exécution.
Գլխատուիլ. vn. être décapité, être exécuté.

Գլխատում. V. **Գլխատութիւն.**
Գլխարկ. s. chapeau; casquette.
Գլխարկագործ. s. chapelier, qui fait des chapeaux.
Գլխարկագործութիւն. s. chapellerie, fabrication de chapeaux.
Գլխարկավաճառ. s. chapelier, qui vend des chapeaux.
Գլխարկավաճառութիւն. s. chapellerie, commerce du chapelier.
Գլխացաւ. s. mal de tête, céphalalgie; *կէս*—, migraine.
Գլխացաւութիւն s. mal de tête, céphalalgie; importunité.
Գլխաւոր. a. principal, capital, essentiel; s. principal, chef.
Գլխաւորաբար. adv. principalement.
Գլխաւորագոյն. a. le principal, le plus essentiel.
Գլխաւորապէս. V. **Գլխաւորաբար.**
Գլխաւորութիւն. s. primauté, supériorité, suprématie; accomplissement; récapitulation.
Գլխիբաց. adv. nu-tête, découvert.
Գլխիկոր. V. **Գլխակոր.**
Գլխիվայր. adv. la tête en bas, la tête renversée; a. renversé.
Գլխիվայրիլ. vn. baisser la tête.
Գլխիվեր. adv. la tête en haut.
Գլխովին. adv. lui-même; en personne.
Գլխոտն. s. zool. céphalopode.
Գլկիլ. s. bot. sorgho.
Գլորել. va. rouler; faire tomber, renverser.
Գլորիլ. vn. rouler, dégringoler; tomber, s'abattre, être renversé.
Գլորում. s. roulement, chute.
Գլորցնել. V. **Գլորել.**
Գլուխ. s. tête; chef; hure; sommet, cime, extrémité; fin; fonds, capital; chapitre; tête, individu; cap, promontoire; — *գործոց*,

Digitized by Google

chef-d'œuvre ; *հաստատուն* —, capital fixe; *մարդ* —, par tête; par personne; *ի — հանել՝ տանել՝ ածել*, achever, terminer, finir, mener à bout de, mener à fin, réaliser, exécuter ; — *քաշել*, — *վերցունել*, relever la tête, s'insurger contre, s'élever ou se soulever contre, se révolter; —*ը բանալ*, découvrir la tête, se découvrir; — *ը չգիտեր ո՛ւր զարնէ*, il ne sait où donner de la tête, il ne sait que faire; *այս ըմպելին* — *կը զարնէ*, cette boisson porte à la tête; *տաք* —, tête chaude; *գլխէ հանել*, débaucher; *մէկուն* —*ը դարձունել*, tourner la tête à qn.; — *ը կը դառնայ*, la tête lui tourne; — *ը տանիլ՝ ցաւցնել*, rompre la tête, importuner; — *ը կորսնցունել*, perdre la tête; —*ը կոտրել*, casser la tête; —*ը ճաթեցնել*, se casser la tête, se mettre l'esprit à la torture; *դատարկ* —, tête vide; — *խոնարհեցնել՝ ծռել*, baisser la tête, s'humilier devant, céder, *մէկուն* —*ը տաքցունել* monter la tête à qn.; *ոտքէն մինչեւ* — *ը զինեալ*, armé de pied en cap.

Գլուխ գործոց. s. chef-d'œuvre.

Գլօրիլ. V. **Գլորիլ.**

Գլօրումն. V. **Գլորումն.**

Գլօրցնել. V. **Գլորել.**

Գխօր. etc. V. **Գղօր.** etc.

Գծագիտութիւն. s. dessin linéaire. [nevas.

Գծագիր. s. dessin, écriture; ca

Գծագրական. a. de dessin; —*երկրաչափութիւն*, géométrie descriptive.

Գծագրել. va. dessiner; écrire; décrire, dépeindre.

Գծագրեալ. a. dessiné.

Գծագրիչ. } s. dessinateur.
Գծագրող. }

Գծագրութիւն. s. dessin; linéament. [papier réglé.

Գծած. a. rayé, réglé;— *թուղթ*,

Գծական. a. linéaire.

Գծել. va. tirer des traits, tracer, rayer, régler, barrer; souligner; *ձուաձեւ մը* —, tracer ou décrire une ellipse.

Գծուած. V. **Գծագրուած.**

Գծուծ. a. vil, abject, vilain, mesquin, pauvre.

Գծծել. va. avilir, humilier, déprécier, faire peu de cas de, mépriser, diminuer.

Գծծիլ. vn. être avili ou déprécié, tomber en décadence, perdre son éclat, devenir pauvre, mesquin ou chétif.

Գծծութիւն. s. vileté, humiliation, avilissement, mesquinerie, pauvreté, abjection.

Գծուձ. V. **Գծուծ.**

Գղգիգ. } s. coche de flèche.
Գղգուկ. }

Գղօր. s. bot. galle, noix de galle.

Գղօրական. a. chim. gallique.

Գղօրահամ. a. qui a le goût de galle; aigre, acerbe.

Գնեցնել. va. faire mettre à genoux.

Գնիլ. vn. se mettre à genoux.

Գմբեթ. s. coupole, dôme.

Գմբեթաձեւ. a. en forme de coupole.

Գմբեթայարդ. V. **Գմբեթաձեւ.**

Գմբեթարդ a. bombé, convexe; s. pendentif.

Գմբեթաւոր. a. à coupole.

Գմբէթ. V. **Գմբեթ.**

Գնահատ. s. commissaire-priseur; appréciateur. [d'appréciation.

Գնահատական. a. appréciatif,

Գնահատել. va. priser; estimer, évaluer, apprécier. [estimable.

Գնահատելի. a . appréciable,

Digitized by Google

Գնահատիչ. s. commissaire-priseur; appréciateur.
Գնահատող. s. appréciateur.
Գնահատութիւն. s. prisée; estimation, évaluation, appréciation.
Գնահատուիլ. vn. s'apprécier.
Գնահատում. V. **Գնահատութիւն.**
Գնայուն. a. ambulant, mobile.
Գնացք. s. allure, marche, démarche, cours; allures, manières, attitude, tenue; manière d'être, conduite, mœurs, genre de vie; départ, voyage; *նազելի* —, une noble démarche; *սիգաճեմ* —, démarche majestueuse; *չար* —, mauvaise conduite; *յաղթական* —, marche triomphale.
Գնդախաղ. s. jeu de paume.
Գնդածաղիկ. s. bot. armoise, artémise, artémisia.
Գնդակ. s. globule, boule; balle, bille; boulet; cercle; bord; groupe; — *որթոյ*, vrille, bouton de vigne; — *մեղուաց*, essain; — *խաղալ*, jouer à la balle, jouer aux billes.
Գնդակացիր. s. mitrailleuse.
Գնդակերպ. a. sphéroïde.
Գնդակիկ. s. globule.
Գնդակաւոր. a. globuleux.
Գնդակոծել. va. bombarder.
Գնդակոծութիւն. s. bombardement.
Գնդակոծում. V. **Գնդակոծութիւն.**
Գնդաձեւ. s, sphérique, globulaire, sphéroïde.
Գնդաձեւութիւն. s. sphéricité.
Գնդամուղ. s billard.
Գնդանալ. vn. prendre une forme sphérique, s'arrondir; bot. se nouer.
Գնդաչափ. s. calibre, sphéromètre.
Գնդապետ s. colonel; *փոխ* —, *տեղակալ* —, lieutenant-colonel.
Գնդապետութիւն. s. colonellat.
Գնդապէս. adv. sphériquement.
Գնդասեղ. s. épingle.
Գնդացիր. V. **Գնդակացիր.**
Գնդիկ. s. boulette; lobule; globule.
Գնել. va. acheter, acquérir, faire achat ou emplette de.
Գնելի. a. achetable.
Գնծիկ. s. petite épingle, camion.
Գնձահատ. s. bot. grain de coriandre.
Գնող. a. s. acheteur, acquéreur.
Գնոստիկական. s. théol. gnostique, gnosticien.
Գնոստիկականութիւն. s. théol. gnosticisme.
Գնոստիկեան. s. théol. gnosticien; a. gnostique.
Գնորդ. a. s. acheteur, acquéreur.
Գնում. s. achat, acquisition.
Գնչու. s. tzigane, bohémien, tzingarie.
Գնչուհի. sf. bohémienne.
Գնտախաղ. V. **Գնդախաղ.**
Գնտակ. V. **Գնդակ.**
Գնտակահար. a. blessé ou percé d'une balle.
Գօկուր. s. argol.
Գոգ. s. sein; anse, golfe; niche; bassin, pli.
Գոգած. s. creux, cavité.
Գոգաձեւ. V. **Գոգաւոր.**
Գոգաձեւութիւն. s. **Գոգաւորութիւն.**
Գոգանալ. vn. se creuser, devenir creux; se gonfler, s'enfler.
Գոգաւոր. a. creux, concave.
Գոգաւորութիւն. s. concavité.
Գոգել. va. caver, creuser; renfermer, contenir.
Գոգնոց. s. tablier.
Գոգցես. adv. pour ainsi dire, pour ainsi parler, on peut dire; comme, presque, à peu près.
Գոզի. a. atteint de psoriasis, psoriase.
Գոզութիւն. s. méd. psoriasis.
Գոզգոզել. vn. pissoter.

Digitized by Google

Գոզել. vn. pisser, uriner.
Գոթական. } a. gothique.
Գոթացի. }
Գոլ. s. chaleur, hâle; phys. calorie.
Գոլախառն. a. chaud.
Գոլանալ. vn. se chauffer.
Գոլաչափ. s. calorimètre.
Գոլաչափական. a. calorimétrique.
Գոլաչափութիւն. s. calorimétrie.
Գոլորշանալ. vn. s'évaporer.
Գոլորշանման. } a. comme une vapeur, vaporeux.
Գոլորշատեսակ. }
Գոլորշացնել. va. évaporer.
Գոլորշացում. s. évaporation.
Գոլորշի. s. vapeur, exhalaison, buée.
Գոլորշիանալ. V. **Գոլորշանալ.**
Գոհ. a. content; — *ըլլալ*, être content; — *ընել*, contenter; *քիչով* — *ըլլալ*, se contenter de peu.
Գոհաբանական. a. de remercîments, de grâces; — *աղօթք*, Te Deum.
Գոհաբանել. V. **Գոհանալ.**
Գոհաբանութիւն. V. **Գոհութիւն.**
Գոհանալ. vn. rendre grâces, remercier, faire un remercîment.
Գոհար. s. bijou, joyau; fig. bijou.
Գոհարագործութիւն. joaillerie.
Գոհարազարդ. a. orné de joyaux.
Գոհարավաճառ. s. joaillier, marchand de diamants.
Գոհարավաճառութիւն. s. joaillerie.
Գոհարատուփ. s. boîte à bijoux, écrin.
Գոհարեղէն. s. bijoux, joyaux, bijouterie.
Գոհացող. s. celui qui rend grâces.
Գոհացողութիւն. V. **Գոհութիւն.**
Գոհացում. s. satisfaction; — *տալ*, satisfaire.
Գոհացուցիչ. a. satisfaisant.
Գոհութիւն. s. action de grâces, remercîment; *խորհուրդ գոհութեան*, la sainte Eucharistie; — *Աստուծոյ*, grâce à Dieu, Dieu merci.
Գոհունակութիւն. s. satisfaction, contentement.
Գող. s. voleur; *ճարտար* —, escroc, filou, fripon.
Գողաբար. adv. comme un voleur.
Գողալեզու. s. argot, langue verte.
Գողակից. a. complice de vol.
Գողամիտ. a. enclin à voler, à dérober.
Գողամոլ. s. cleptomane.
Գողամոլութիւն. s. cleptomanie.
Գողանալ. va. voler, dérober; faire en cachette, tenir caché, dissimuler, tromper; *ճարտարութեամբ* —, escroquer, filouter, fripponner.
Գողանք. V. **Գողօն.**
Գողացիկ. a. ce qui se fait à la dérobée, clandestin; — *ամուսնութիւն*, mariage clandestin ou secret.
Գողնալ. V. **Գողանալ.**
Գողորսութիւն. s. bracconnage.
Գողութիւն. s. vol; larcin; *գողութեան դիւրամէտ ըլլալ*, avoir les mains crochues, avoir du penchant au vol.
Գողուհի. sf. voleuse.
Գողուղի. s. chemin dérobé.
Գողունի. a. volé, dérobé; naturel, illicite.
Գողտր. a. tendre, touchant.
Գողտրաբարբառ. a. d'un langage tendre; d'une voix tendre.
Գողտրիկ. a. touchant, tendre.
Գողօն. s. larcin.
Գողօնաբազոյց. s. receleur.
Գոճազմ. s. minér. turquoise.
Գոճամորու. s. bot. cuscute, barbe de moine.

Digitized by Google

Գոճմակ. s. bot. camélée.
Գոճմորու. V. **Գոճամորու**.
Գոմ. s. étable, bergerie; — *եզանց*. bouverie.
Գոմէշ. s. zool. buffle; *էգ*—, bufflonne.
Գոմիչ. s. bot. saponaire des vaches.
Գոյ. s. existant, ce qui est, ce qui existe; être, existence, subsistance; *գոյք*, avoir, biens, possessions; *չ*—, ce qui n'est pas, néant.
Գոյակ. s. existant, être.
Գոյական. a. existant; s. gram. substantif.
Գոյականաբար. } adv. substantivement.
Գոյականօրէն. }
Գոյակից. a. coexistant, consubstantiel; — *լինել*. coexister.
Գոյակցութիւն. s. coexistence, consubstantialité.
Գոյանալ. vn. être créé, exister, être, avoir l'existence; se former, se produire.
Գոյավիճակ. s. statu quo.
Գոյարար. s. qui crée les substances, créateur.
Գոյացական. a. substantiel.
Գոյացութիւն. s. substance, essence, être; création, créature.
Գոյացնել. va. donner l'être ou la substance, créer; produire.
Գոյացուցիչ. s. celui qui donne la substance.
Գոյաւոր. a. existant; qui a beaucoup de biens, riche, opulent.
Գոյաւորութիւն. s. existence, substance; biens, fortune, richesse.
Գոյափոխել. va. transsubstantier.
Գոյափոխութիւն. s. transsubstantiation, transformation.
Գոյժ. s. triste nouvelle, mauvaise ou fâcheuse nouvelle, cri de douleur, lamentation; — *տալ*, apporter ou donner de tristes nouvelles.

Գոյն. s. couleur, teint; *երեսին — ը փոխուեցաւ*, il changea de couleur de visage; *երեսին — ը կարբեցաւ*, son visage a changé de couleur, il pâlit, son teint se flétrit. [bariolé.
Գոյնագոյն. a. diverses couleurs,
Գոյնզգոյն. V. **Գոյնագոյն**.
Գոյշ, **Գոյշ լեր**. adv. Dieu nous en garde, à Dieu ne plaise.
Գոյութիւն. s. être, existence, substance, essence.
Գոյք. spl. meubles; bagages.
Գոնգեղ. s. bot. rave.
Գոնեայ. adv. au moins, du moins.
Գոնէ. V. **Գոնեայ**.
Գոնջ. a. teigneux.
Գոնջանալ. vn. avoir la teigne.
Գոնջութիւն. s. path. teigne.
Գոչել. vn. crier, s'écrier, vociférer; rugir.
Գոչիւն. s. cri, clameur, vocifération, bruit, son; rugissement; —*արձակել*, crier, jeter ou pousser un cri.
Գոչումն. V. **Գոչիւն**.
Գոչող. a. s. crieur.
Գոռ. a. brave, hardi, intrépide, vaillant, preux, belliqueux; s. bruit, éclat; attaque, défi, combat; — *պատերազմող*, guerrier redoutable; —*շաքար*, sucre brut.
Գոռալ. va. défier hautement, faire défi, menacer; attaquer vigoureusement, faire la guerre, pousser des cris, rugir, éclater, gronder, résonner.
Գոռեխ. } s. entom. taon, guêpe.
Գոռեղ. }
Գոռիւն. s. grondement.
Գոռոզ. a. fier, impétueux, arrogant, altier, orgueilleux, hautain.
Գոռոզաբար. adv. avec fierté, arrogamment, impérieusement.
Գոռոզանալ. vn. devenir fier, prendre un air arrogant, s'enorgueillir.

Digitized by Google

Գոռոզութիւն. s. fierté, arrogance, hauteur, orgueil.
Գոռութիւն. s. intrépidité; défi; rugissement.
Գոս. s. timbale (tambour).
Գով. V. **Գովութիւն.**
Գովաբանել. V. **Գովել.**
Գովաբանական. V. **Գովասանական.**
Գովաբանութիւն. V. **Գովութիւն.**
Գովասան. V. **Գովիչ.**
Գովասանական. a. d'éloge, de louange; s. éloge, panégyrique.
Գովասանութիւն. V. **Գովութիւն.**
Գովարժան. a. digne d'éloge.
Գովել. va. louer, faire l'éloge, faire la louange de; *ինքզինքը* —, faire son propre éloge, se louer, se vanter.
Գովելի. a. louable, recommandable.
Գովեստ. s. éloge, louange; — *տալ,* donner des éloges, des louanges; *մէկուն —ն ընել,* faire l'éloge de qn.; — *ընդունիլ,* recevoir ou obtenir des éloges, des louanges; — *ից արժանի ըլլալ,* mériter des éloges, des louanges.
Գովիչ. s. loueur, louangeur.
Գովութիւն. s. éloge, louange; *գովութեամբ* avec éloge; *գովութեան արժանի,* il est digne d'éloge.
Գորգ. s. tapis.
Գորգագործ. s. tapissier.
Գորգագործութիւն. s. tapisserie.
Գորգավաճառ. s. marchand de tapis.
Գորգեղէն. s. des tapis, tapisserie.
Գորգինայ. s. bot. dahlia.
Գորդեան հանգոյց. s. nœud gordien.
Գործ. s. ouvrage, œuvre, affaire; chose; acte, action; travail, occupation; exécution; *նովին իսկ գործով,* ipso facto, par le fait seul, par le fait même; *քաջութեան* —, exploit, hauts faits; — *ի օր,* jour ouvrable, jour de travail; — *ի մարդ,* homme adroit, actif, habile; *ուրիշ — չմնար իրեն, բայց,* il ne lui reste plus que; *Գործք Առաքելոց,* acte des Apôtres.
Գործադիր. s. exécuteur; a. exécutif, exécutoire; — *իշխանութիւն,* pouvoir exécutif.
Գործադուլ. s. grève; — *ընել,* se mettre en grève.
Գործադրել. va. exécuter; faire usage, employer, pratiquer.
Գործադրելի. a. applicable, exécutable.
Գործադրիչ. / **Գործադրող.** } s. exécuteur.
Գործադրութիւն. s. exécution; usage, emploi, pratique; application.
Գործադրուիլ. vn. s'exécuter, être exécuté.
Գործադրում. s. exécution.
Գործած. s. ouvrage, construction.
Գործածական. a. usuel, habituel.
Գործածել. vn. employer, faire usage de; exercer.
Գործածող. s. employeur, celui qui emploie, qui se sert.
Գործածուած. a. usagé, employé, d'occasion.
Գործածութիւն. s. emploi, usage; exercice, pratique.
Գործածուիլ. vn. s'employer, être employé.
Գործածում. s. emploi, usage.
Գործակ. agent; praticien.
Գործակալ. s. procureur, homme d'affaires; agent, commissaire, délégué.
Գործակալութիւն. s. procuration; agence, délégation; *գիր գործակալութեան,* acte de procuration.

Digitized by Google

Գործակատար. s. chargé d'affaires, agent.

Գործակատարութիւն. s. fonction de chargé d'affaires.

Գործակից. s. coopérateur, collaborateur; — *լինել*. coopérer, collaborer, contribuer, concourir, prêter la main, assister, aider.

Գործակցաբար. adv. coopérativement.

Գործակցական. a. coopératif.

Գործակցիլ. vn. coopérer, contribuer.

Գործակցութիւն. s. coopération, collaboration, concours.

Գործանոց. s. manufacture, fabrique, ouvroir, laboratoire.

Գործապետ. s. contre-maître.

Գործառնութիւն s. affaire, œuvre, action, entreprise, opération, transaction.

Գործառու. s. entrepreneur.

Գործասէր. a. qui aime le travail, laborieux, diligent, actif.

Գործասիրութիւն. s. amour du travail, activité.

Գործավար. a. contre-maître, chef d'atelier, chef ouvrier.

Գործավարութիւն. s. fonction ou charge de contre-maître.

Գործատեաց. s. ennemi du travail, fainéant, paresseux.

Գործատեցութիւն. s. dégoût du travail, paresse.

Գործատեղի. s. office, bureau.

Գործատուն. s. usine, fabrique.

Գործարան. s. fabrique; instrument; organe, métier (machine); latrines.

Գործարանագրական a. organographique.

Գործարանագրութիւն. s. organographie.

Գործարանական. a. organique; d'atelier.

Գործարանատէր. s. fabricant.

Գործարանաւոր. a. organique.

Գործարանաւորութիւն. s. organisme; organisation.

Գործաւոր. a. ouvrier; laboureur, agriculteur; *դաս — աց*, classe ouvrière.

Գործաւորութիւն. s. ouvrage, travail; état d'ouvrier.

Գործաւորուհի. sf. ouvrière.

Գործաւորչէք. s. main-d'œuvre.

Գործել. va. agir, opérer; faire, exécuter; travailler; commettre; labourer, cultiver; tricoter, tisser; fonctionner.

Գործելակերպ. s. tactique.

Գործելի. a. faiseur, exécuteur; qui doit être fait, faisable; s. charbon.

Գործի. s. instrument, outil, machine, appareil, ustensile; organe; fig. instrument, organe.

Գործիական. a. instrumental; — *երաժշտութիւն*. musique instrumentale.

Գործիչ. s. facteur, acteur.

Գործիք. V. **Գործի.**

Գործնական. a. pratique.

Գործնականապէս. adv. pratiquement.

Գործնականութիւն. s. pratique.

Գործնականօրէն. V. **Գործնականապէս.**

Գործնապէս. V. **Գործնականապէս.**

Գործող. V. **Գործիչ.**

Գործողութիւն. s. action; opération; affaire; — *կատարել*, opérer; *թուաբանական* —, opération d'arithmétique.

Գործուած. s. fabrication, confection, ouvrage, façon.

Գործուիլ. vn. être travaillé ou fait.

Գործուհի. sf. ouvrière.

Գործուն. a. agissant, actif, énergique, efficace; cultivé, qui rapporte; ouvragé, travaillé, façonné; V. **Գործունեայ.**

Digitized by Google

Գործունեայ, Գործօնեայ. a. qui a beaucoup d'activité, actif; faiseur, exécuteur.
Գործունէութիւն. s. activité.
Գործչուհի. sf. factrice, actrice.
Գործօն. V. **Գործուն.**
Գորշ. a. gris.
Գորշագոյն. a. gris: *մութ, բաց* —, gris foncé, clair.
Գորշախայտ. a. grisâtre, gris.
Գորշախառն. a. grisonnant, grisâtre.
Գորշախորիւ. V. **Գորշախայտ.**
Գորով. s. tendresse, affection, attendrissement, sentiment tendre ou affectueux; *գութ գորովոյ*, tendresse, tendres marques d'amitié.
Գորովաբար. adv. tendrement, affectueusement.
Գորովագին. a. tendre, affectueux, adv. affectueusement, tendrement.
Գորովագութ. a. tendre, sensible, compatissant.
Գորովալիր. a. tendre, affectueux; plein de compassion, attendrissant, sentimental.
Գորովալից. V. **Գորովալիր.**
Գորովակաթ. a· qui verse la tendresse.
Գորովական. V. **Գորովալիր.**
Գորովալէտ. a. attendrissant, tendre, affectueux, touchant, charitable.
Գորովանք. spl. tendresses, attendrissement.
Գորովանօք. adv. tendrement.
Գորովել. va. attendrir, toucher; vn. V. **Գորովիլ.**
Գորովիլ. vn. avoir de la tendresse, s'attendrir, être touché, être touché de compassion, se sentir attendri pour.
Գորովենի. s. anat. pie-mère.
Գորտ. s. zool. grenouille; *— ը կը կարկաչէ* la — coasse.
Գորտազգիք. spl. zool. batraciens.
Գորտնուտիկ. s. méd. grenouillette, ranule.
Գորտք. s. méd. grenouillette.
Գոց. a. fermé; — *գիտնալ*, savoir par cœur; — *ընել*, apprendre par cœur.
Գոցել. va. fermer.
Գուբ. s. fosse; puits, puisard; cellule, alvéole (des abeilles).
Գուզազ. s. troupe irrégulière, milice.
Գութ. s. pitié, tendresse, compassion, miséricorde.
Գուժաբեր. a.s. porteur de tristes novelles; funeste.
Գուժատու. } V. **Գուժկան.**
Գուժարկու. }
Գուժաւոր. a. qui porte de tristes nouvelles.
Գուժել. va. apporter ou donner de tristes nouvelles, donner une mauvaise nouvelle; se lamenter, pousser des cris de douleur. déplorer.
Գուժիւն. s. cri de douleur, pleurs, lamentations.
Գուժկան. s. porteur de tristes nouvelles, qui donne de mauvaises nouvelles; qui se lamente.
Գուժում. V. **Գուժիւն.**
Գուլ. a. émoussé.
Գուլպայ. s. chaussette; bas.
Գուլպայազերծ. a. sans chaussettes.
Գուլպայազուրկ. a. privé de chaussettes.
Գուձ. s. poignée, quantité que la main fermée peut contenir.
Գուղձ. s. glèbe, motte.
Գուն. s. genou; rotule.
Գունք. spl. genoux.
Գունող. s. zool. putois; furet.
Գումապետ. V. **Գնդապետ.**
Գումար. s. réunion, assemblée; arith. somme, addition.
Գումարել. va. réunir, assem-

Digitized by Google

bler, convoquer; arith. additionner; — *ծերակոյտն*, assembler le sénat.

Գումարուիլ. vn. rassembler, se réunir; faire des préparatifs de guerre; faire la guerre, en venir aux mains; s'embarrasser, être surpris, stupéfait ou confus; se replier sur soi-même, se recueillir.

Գումարում. s. arith. addition; — *ընել*, faire une —. [troupe.

Գումարտակ. s. corps, corps de

Գուն. s. effort; — *գործել*, s'efforcer, tâcher, s'ingénier, faire un effort, des efforts, tous ses efforts ou les derniers efforts, s'épuiser en efforts, faire de son mieux, se mettre en quatre, prendre à tâche de, faire des démarches, mettre son amour-propre à, n'oublier rien pour, mettre tout en œuvre.

Գունագեղ. a. d'une belle couleur, beau, charmant.

Գունաթափ. V. **Գունատ.**

Գունաթափութիւն. V. **Գունատութիւն.**

Գունակ. s. couleur, teint, nuance; manière, sorte, façon; prép. comme, de la même façon, de même, de la même manière, en guise; *գունակ* —, à de diverses couleurs; adv. en diverses couleurs. [pâle, blême.

Գունատ. a. décoloré, déteint; pâli,

Գունատել. va. décolorer, déteindre; faire pâlir.

Գունատիլ. vn. se décolorer, se déteindre; pâlir, blêmir, devenir pâle ou blême.

Գունատիպ. a. imprimé en couleurs. [pâleur.

Գունատութիւն. s. décoloration;

Գունաւոր. a. coloré, colorié, teint; vif, diligent.

Գունաւորել. va. colorer, colorier, teindre, mettre en couleur.

Գունաւորիչ. a. s. colorant, colorateur, coloreur, coloriste.

Գունաւորութիւն. s. couleur, teint, colorisation, belle couleur.

Գունաւորում. s. coloration, colorage, colorement, coloriage.

Գունդ. s. troupe, compagnie, régiment; bande, troupe; bande, sphère; balle, boule; — *գունդ*, — *առ* —, adv. par troupes; — *կազմել*, organiser des troupes.

Գնդագունդ adv. par troupes, par bandes; - *դիմել*, *վազել* accourir en foule; en abondance.

Գնդխաղ. s. jeu de balle, jeu de paume.

Գունդստապլ. s. connétable.

Գունտ. s. sphère, globe.

Գունտակլոր. a. rond comme une boule.

Գուշ. s. sebile, jatte, écuelle.

Գուշակ. a. s. devin, prédiseur, prophète; qui annonce, qui avertit; dénonciateur, délateur.

Գուշակաւոր. a. qui prédit; clair, évident, notoire.

Գուշակել. va. deviner, prédire, prévoir, présager, pronostiquer, augurer, mettre le doigt sur ou dessus. [diseur.

Գուշակիչ. s. pronostiqueur, pré-

Գուշակող. V. **Գուշակիչ.**

Գուշակութիւն s. prédiction, présage, prévision, conjecture; — *օդոյ*, pronostic du temps.

Գուշակում. V. **Գուշակութիւն.** [lutte.

Գուպար. s. guerre, combat, débat,

Գուպարայաղթ. a. s. vainqueur des combats ou de lutte, victorieux.

Գուպարել. vn. faire la guerre, combattre, lutter, débattre, disputer.

Digitized by Google

Գուպարիլ. V. **Գուպարել**.
Գուռ. s. baignoire.
Գուսան. s. chanteur; musicien; acteur; sf. chanteuse, cantatrice; musicienne; actrice. [tral.
Գուսանական.a. musical, théâ-
Գուսաներգութիւն. s. opéra; *փոքր* —, opérette.
Գուրգուրալ. vn. être rempli de tendresse pour, choyer, dorloter, chérir.
Գուրգուրանք. spl. tendresses.
Գուրպինսող. s. aiguille à tricoter, broche.
Գուցէ. adv. ‹e peur que, de crainte que, de peur de, prenez garde que; peut-être.
Գչիր. s. vilebrequin, losse.
Գռգռալ. vn. croasser, gargouiller, grouiller; *ագռաւք՝ աղիք կը գռգռան*, les corbeaux croassent, les entrailles gargouillent.
Գռեհիկ. a. roturier, paysan, rustaud; populacier, populaire, commun, vulgaire, banal, ordinaire, bas.
Գռեհկաբար. adv. grossièrement; vulgairement.
Գռեհկութիւն. s. vulgarité.
Գռզի.s.bot. scorsonère. [néral.
Գռիչ.s.minér.sel gomme, sel mi-
Գռոհ տալ. vn. courir ou accourir ensemble, se rendre ou se porter en foule, affluer, donner l'assaut ou faire assaut, aller à l'assaut, assaillir, attaquer, fondre sur, tomber impétueusement, se porter avec ardeur, se lancer, s'élancer avec impétuosité.
Գռուզ. V. **Գանգուր**.
Գտակ. s. bonnet, calotte; inventeur. auteur, découvreur.
Գտանք. s. invention.
Գտելուկ. s. devinette.
Գտիչ. s. celui qui trouve, inventeur, découvreur.
Գտնել. va. trouver, inventer, découvrir; *երախտիս*—, recevoir des bienfaits; *շնորհ* —, V. **Շնորհ**.
Գտնող. V. **Գտիչ**.
Գտնուած. a. trouvé; situé.
Գտնուիլ. vn. se trouver; paraître, être; *հաւատարիմ*—, être fidèle; *զերծ* —, être exempt.
Գրաբար. s. langue littéraire ou classique.
Գրաբարեան. a. partisan de l'arménien classique.
Գրաբարագէտ. s. connaisseur de l'arménien classique.
Գրաբեր. s. porteur (de lettres).
Գրագէտ. s. littérateur, lettré, homme de lettres; *գրագէտք*, le monde littéraire, les gens de lettres.
Գրագիտական. a. littéraire.
Գրագիտութիւն. littérature, les lettres, connaissances littéraires.
Գրագիտօրէն. adv. littérairement. [rétaire.
Գրագիր.s. auteur, écrivain; sec-
Գրագողութիւն. s. plagiat.
Գրագրութիւն.s.secrétariat(fonction).
Գրադատ. s. critique, critiqueur.
Գրադատական. a. critiqne.
Գրադատել. va. critiquer.
Գրադատող. s. critique.
Գրադատութիւն.s. critique, critique littéraire. [թիւն.
Գրադատում. V. **Գրադատու-**
Գրադարան. s. bibliothèque.
Գրախեց. V. **Նշանախեց**.
Գրախօս. s. bibliographe.
Գրախօսական. a. bibliographique.
Գրախօսութիւն.s.bibliographie.
Գրակազմ. s. relieur.
Գրակալ. s. lutrin.
Գրական. a. littéraire; s. littérateur, lettré; — *մարդ*, écrivain, homme de lettres.

Digitized by Google

Գրականական (*ճիշդը՝ Գրական*) a. littéraire.

Գրականութիւն. V. **Գրագիտութիւն**.

Գրակարդաց. a. lecteur.

Գրակոնճեփկոն. s, émail.

Գրահաշիւ. s. algèbre.

Գրահաշուագէտ. s. algébriste.

Գրահաշուական. a. algébrique.

Գրաձեւ. a. qui a la forme d'un livre, comme un livre.

Գրաձուլարան. s. fonderie de caractères.

Գրամոլ. s. bibliomane.

Գրամոլութիւն s. bibliomanie.

Գրանոց. s. bibliothèque.

Գրաշար. s. compositeur.

Գրաշարապետ. s. prote.

Գրաշարոց. s. composteur.

Գրաշարութիւն. s. composition.

Գրապահ. s. conservateur (de livres), bibliothécaire.

Գրապան. s. frange, bord d'habit; collet d'habit.

Գրապանակ. s. plylactère; poche; portefeuille.

Գրապետ. s. bibliothécaire.

Գրասեղան. s. bureau, secrétaire.

Գրասենեակ. s. bureau, cabinet.

Գրասէր. s. amateur de livres, bibliophile.

Գրասիրութիւն. s. amour des livres, bibliophilie.

Գրաստ. s. bête de charge ou de somme; fig. bête, stupide.

Գրաստապան. } s. postillon.
Գրաստավար. }

Գրավաճառ. s. libraire.

Գրավաճառանոց. s. librairie (magasin).

Գրավաճառութիւն. s. librairie (profession).

Գրավարժութիւն. s. calligraphie.

Գրատ. s. sagum.

Գրատախտ. } s. tableau noir.
Գրատախտակ. }

Գրատուն. s. bibliothèque.

Գրաւ. s. gage, nantissement; gage, pari; gageure; preuve, témoignage; — *դնել*, mettre en gage, engager; — *առնել*, prendre des gages; *գրաւն հանել*, retirer un gage; *մէկուն հետ — դնել*, faire un pari, parier, gager; —*ը կորսնցընել*, perdre la gageure.

Գրաւադիր. s. parieur, parieuse, gageur.

Գրաւադրել. V. **Գրաւ դնել**.

Գրաւական. s. hyphothèque; arrhes; gage; — *տալ*, donner en ou pour hypothèque.

Գրաւականել. va. hypothéquer.

Գրաւահարկ. a. qui saisit; s. saisie, engagement; — *ընել*, saisir, engager.

Գրաւատուն. s. mont-de-piété.

Գրաւել. va. prendre pour gage, pour nantissement; saisir, s'approprier, retenir, occuper, s'emparer de, s'arroger, envahir, empiéter; — *յարքունիս*, confisquer; *մէկուն ուշադրութիւնը* —, fixer l'attention de qn.

Գրաւելի. a. saisissable.

Գրաւիչ. a. attrayant.

Գրաւոր. a. écrit; — *օրէնք*, la loi écrite; — *կերպով*, par écrit.

Գրաւորական. V. **Գրաւոր**.

Գրաւորապէս. adv. par écrit.

Գրաւում. s. saisie, mainmise.

Գրաքնին. s. censeur.

Գրաքննական. a. de censure.

Գրաքննել. va. censurer.

Գրաքննիչ. s. censeur.

Գրաքննութիւն. s. censure.

Գրգալ. vn. couver; glousser; caresser, choyer.

Գրգանալ. vn. se livrer à la mollesse, aux plaisirs, aux délices, se dorloter.

Գրգանք. spl. mollesse, délicatesse; délices, volupté, plaisirs.

Գրգել. va. élever ou nourrir a-

Digitized by Google

vec mollesse, traiter avec délicatesse, bichonner, dorloter, choyer, caresser.

Գրգիլ. V. **Գրգալ.**

Գրգիչ. a. caressant.

Գրգիռ. s. défi, provocation; aiguillon, stimulant, mobile, impulsion, stimulation; *բարենախանձ* —. émulation.

Գրգլեակ. s. guenillon, haillon, guenille, habit déguenillé, chiffon.

Գրգլիք. V. **Գրգլեակ.**

Գրգուրթիւն. s. mollesse, délicatesse.

Գրգռել. va. exciter, provoquer, irriter, stimuler, agacer, monter la tête à qn.

Գրգռիչ. a. excitatif, excitant, stimulant, irritant , provocant; instigateur, fauteur.

Գրգռող. V. **Գրգռիչ.**

Գրգռութիւն. s. excitation, provocation, effervescence, instigation, irritation; dispute, querelle.

Գրգռուիլ. vn. s'exciter, s'irriter.

Գրգռում. s. excitation, stimulation.

Գրդալ. vn. grogner, murmurer.

Գրդանք. s. le tournant d'une rivière, le courant d'un fleuve, tourbillon.

Գրեան. } spl. livres.
Գրեանք. }

Գրեթէ. adv. conj. presque, quasiment, à peu près, quasi, à peu de chose près, environ, pour ainsi dire.

Գրել. va. écrire; graver, tracer; compter, considérer ; attribuer, imputer, estimer; peindre; *առ ոչինչ* —, ne faire aucun cas, ne faire cas de, n'estimer nullement, considérer pour rien, mépriser.

Գրեխ. s. seringue, lavement, clystère; — *առնել*. prendre un lavement, un remède, un bouillon pointu.

Գրեխել. vn. seringuer.

Գրեղէն. a, écrit.

Գրէ թէ. V. **Գրեթէ.**

Գրընկալ. V. **Գրատարոց.**

Գրթիչ. s. filou, escroc, chevalier d'industrie, fripon.

Գրթցել. va. heurter, pousser, coudoyer.

Գրիչ. s. plume; burin; écrivain; copiste; *երկաթէ* —, plume métallique; *փետուրէ* —, plume d'oie.

Գրիւ. s. setier.

Գրկախառն. adv. avec embrassement; — *սիրով իրար բարեւել*. se saluer et s'embrasser avec effusion.

Գրկախառնիլ. vn. s'embrasser.

Գրկախառնութիւն. s. embrassade, embrassement, accolade.

Գրկաչափ s. brasse.

Գրկատարած. a. à bras ouverts, à cœur ouvert.

Գրկել. vn. embrasser; prendre dans ses bras. [**տալ.**

Գրոհ s. foule; — *տալ*, V. **Գռոհ**

Գրոհել. V. **Գռոհ տալ**

Գրող. s. écrivain, scribe; — *կարդացող*, homme de lettres, homme instruit.

Գրոց. s. échoppe; — *աշակերտ*, V. **Գրող կարդացող.**

Գրուած. s. écrit, écriture.

Գրուան. s. boisseau.

Գրութիւն. s. écriture, écrit.

Գրուիլ. vn. s'inscrire, être écrit, s'écrire.

Գրուին. s, entom. attélabe.

Գրչագրութիւն. s. paléographie.

Գրչագիր. s. manuscrit; copiste de manuscrits.

Գրչակ. s. écrivassier.

Գրչակալ. s. porte-plume.

Գրչահատ. s. canif.

Գրչաման. s. écritoire.

Գրչութիւն. s. l'art d'écrire, écriture.

Digitized by Google

Գրպան. s. poche; — ը դնել, mettre dans sa poche, empocher.
Գրպանակ. s. pochette.
Գրպանիկ. V. **Գրպանակ.**
Գրպանել. V. **Գրպանը դնել.**
Գրտակ. s. galette.
Գրտնակ. s. rouleau à pâtisserie.
Գրքակազմ. s. relieur.
Գրքապետ. V. **Գրապետ.**
Գրքատուն. V. **Գրատուն.**
Գրքոյք, Գրքուկ. s. petit livre, opuscule, brochure.
Գօս. a. sec, desséché, mort; perclus, paralysé.
Գօսանալ. vn. se dessécher, se sécher, mourir.
Գօսացնել. va. dessécher, sécher.
Գօսացում. V. **Գօսութիւն.**
Գօսութիւն. s. desséchement; ankylose
Գօտեմարտ. V. **Գօտեմարտիկ.**
Գօտեմարտիկ. s. lutteur.
Գօտեմարտութիւն. s. lutte.
Գօտեպինդ. a. prêt; vif, zélé.
Գօտեւոր. a. ceint. qui a ou qui porte une ceinture.
Գօտեւորել. vn. ceindre, entourer d'une ceinture.
Գօտեւորիլ. V. **Գօտեւորել.**
Գօտէկռիւ. V. **Գօտեմարտութիւն.**
Գօտէպինդ. V. **Գօտեպինդ.**
Գօտի. s. ceinture, ceinturon; zone; *այրեցեալ* —, zone torride; *բարեխառն* —, zone tempérée; *սառուցեալ* —, zone glaciale, zone polaire; *լեռներու* —, chaîne des montagnes; *ծիրանի* —, arc-en-ciel.

Դ

Դ. (ta=da= moderne: T, ancien: D.) s. quatrième lettre de l'alphabet et la troisième des consonnes; quatre, quatrième.
Դ. s. art. et pron. tu, toi, vous; ce, cette, ces, celles; *սուրբդ սրբոց*, toi qui est ou vous qui êtes le saint des saints.
Դա. pron. ce, cet, cette, celui, celle, celui-là, celle-là.
Դաբիր. s. sanctuaire; autel de l'oracle.
Դաբնի, Դափնի. s. bot. laurier.
Դագաղ. s. cercueil, bière.
Դագաղակալ. s. catafalque.
Դագաղակառք. s. le char, le char funèbre.
Դագաղակիր. s. croque-mort.
Դադար. s. cessation, suspension, relâche, pause; repos, délassement; demeure; station; — *առնել*, prendre du relâche, cesser, faire halte.
Դադարել. V. **Դադրիլ.**
Դադարեցնել. V. **Դադրեցնել.**
Դադարում. V. **Դադար.**
Դադրեցնել. va. faire cesser, donner du relâche, arrêter, discontinuer, finir, mettre fin; calmer, reposer.
Դադրիլ. vn. cesser, prendre du relâche, s'interrompre, discontinuer; se reposer; finir; s'arrêter, demeurer, loger; se nicher; *խօսելէ* —, cesser de parler, suspendre son discours.

Digitized by Google

Դաժան. a. aigre, âcre, acerbe; fig. aigre, dur, revêche, cruel.
Դաժանաբար. adv. cruellement, farouchement. [cruel.
Դաժանաբարոյ. a. farouche,
Դաժանիլ. vn. s'aigrir, s'irriter, se fâcher. [de Damas.
Դաժանման. s. bot. damas, prune
Դաժանութիւն. s. aigreur, âcreté; fig. aigreur, dureté, cruauté.
Դալ. s. colostrum, premier lait qui vient après l'accouchement.
Դալար. a. vert; vert, frais, nouveau; s verdure, herbe, gazon.
Դալարաբեր. a. qui produit de l'herbe ou de la verdure.
Դալարագեղ. a. d'un beau vert, verdoyant, frais. [գեղ.
Դալարազարդ. V. **Դալարա-**
Դալարազգեաց. V. **Դալարագեղ.**
Դալարահեր. a. dont les cheveux sont tendres. [germer.
Դալարանալ. vn. verdir, verdoyer,
Դալարարար. a. qui rend vert.
Դալարացնել. va. rendre vert, faire verdoyer; fig. renouveler, donner de la fraîcheur.
Դալարեղէն. s. verdure, herbage.
Դալարի, Դալարիք. s. verdure, herbe.
Դալարութիւն. s. verdeur, verdure; fig. verdeur, fraîcheur, renouvellement.
Դալարուտ. a. verdoyant, herbeux; s. oasis.
Դալկադէմ. a. qui a la figure pâle.
Դալկահար. a. pâle, livide; — *դէմք*, figure —.
Դալկոտ. V. **Դալնկոտ.**
Դալնկոտ. a. path. qui a la jaunesse, ictérique.
Դալուկ. s. path. jaunisse, ictère; fig. pâleur; *մեռելատիպ* —, pâleur mortelle; *կապուտական՝ դըժ-նեայ* —, pâleur livide, affreuse.

Դակուռ. s. doloire.
Դահ. a. vieux, rassis.
Դահեամունք. spl. dons sacrés, offrande.
Դահենակ. s. minér. malachite.
Դահեկան. s. monnaie, denier; piastre.
Դահիճ. s. bourreau, exécuteur, exécuteur des hautes œuvres; *վրէժխնդրութեան* —, instrument de vengeance.
Դահլիճ. s. cabinet; salon, galerie, salle; exèdre.
Դահճապետ. s. chef des bourreaux.
Դահուկ. s. traîneau.
Դահուճ. s. ornith. francolin.
Դաղձ. s. bot. calament, calamenthe.
Դամասկազարդ. a. damassé.
Դամասկակերպաս. s. damassé.
Դամասկավարդ. s. bot. alcée.
Դամասկեան կտաւ. V. **Դամասկակերպաս.**
Դամասկել. va. damasser.
Դամբան. s. tombeau, sépulcre, mausolée. [son funèbre.
Դամբանախօսութիւն. s. orai-
Դամբանական. a. sépulcral, funèbre; s. oraison funèbre.
Դամբարան. V. **Դամբան.**
Դամոկլեան. a. de Damoclès; — *սուր*, épée —.
Դամոն. s. bot. damas, espèce de prune.
Դայեակ. s. nourrice; sage-femme; tuteur, tutrice; précepteur, gouvernant; — *արուեստից*, mère des arts.
Դայեկաբար. adv. comme une nourrice; comme un précepteur.
Դայեկասնունդ. a. élevé chez une nourrice.
Դայեկել. va. nourrir, élever.
Դայեկորդի. s. frère de lait.
Դայեկութիւն. s. état d'une nourrice ou d'une sage-femme.

Digitized by Google

Դայլ. V. **Դալ.**
Դայլայլել. vn. gazouiller.
Դայլայլիկ. s. chant mélodieux, modulation; —*թռչնոց*, chant des oiseaux, gazouillement, ramage.
Դանակ. s. couteau; — *ը սրել*, repasser, aiguiser un couteau.
Դանակագործ. s. coutelier.
Դանակագործութիւն. s. coutellerie.
Դանակավաճառ. V. **Դանակագործ.**
Դանգ. s. denier, obole.
Դանդաղ. lent, lourd.
Դանդաղաբար. adv. lentement.
Դանդաղամիտ. a. esprit lent, lourd.
Դանդաղամտութիւն. s. lenteur d'esprit.
Դանդաղանք. V. **Դանդաղութիւն.**
Դանդաղաշարժ. a. qui s'émeut lentement, lent.
Դանդաղիլ. vn. être lent; différer, tarder, lambiner, lanterner, chipoter.
Դանդաղկոտ. a lent, lourd, lambin, chipotier.
Դանդաղութիւն. s. lenteur.
Դանդաղում. V. **Դանդաղութիւն.**
Դանդաղօրէն. V. **Դանդաղաբար.**
Դանդանաւանդ. s. mors, bridoir.
Դանդաչանք. spl. rêverie, délire, radoterie, radotage, extravagance.
Դանդաչել. vn. chanceler, vaciller, trembler; être en délire, extravaguer, divaguer, rêver, délirer, dire des sottises.
Դանդաչում. s. vacillation.
Դանկ. s. denier.
Դաշինք. spl. transaction, traité, contract; pacte, alliance; accord; *անձնատուրութեան* —, capitulation; — *դնել՝ կռել՝ կնքել՝ հաստատել*, faire, conclure ou passer un traité, contracter alliance; —*ը լուծել՝ խզել*. violer ou rompre un traité.
Դաշն. s. V. **Դաշինք**; a. doux, agréable; adv. à voix basse; — *ձայն*, douce voix; —*ձայնով*, d'une voix douce.
Դաշնագիր. s. traité; charte; *առեւտրական* —, traité de commerce.
Դաշնադիր. a. s. contractant.
Դաշնադրել. V. **Դաշինք դնել.**
Դաշնադրութիւն. V. **Դաշինք.**
Դաշնակ. s. harmonie; manière; poignard; piano; — *ածել, զարնել*, toucher ou jouer du piano.
Դաշնակագէտ. s. harmoniste.
Դաշնակահար. s. pianiste.
Դաշնակահարել. va. jouer de piano.
Դաշնակայարդար. s. accordeur de piano, accordeur.
Դաշնակավաճառ. s. pianiste, marchand de pianos.
Դաշնակաւոր. a. harmonieux.
Դաշնակաւորութիւն. V. **Դաշնակութիւն.**
Դաշնակել. va. harmoniser, mettre en harmonie; accorder.
Դաշնակից. a. allié, confédéré; — *ըլլալ*, s'allier, se confédérer, se liguer.
Դաշնակութիւն. s. accord, harmonie.
Դաշնակցական. a. fédéral.
Դաշնակցիլ. V. **Դաշնակից ըլլալ.**
Դաշնակցութիւն. s. alliance, confédération, ligue, coalition.
Դաշնամուր. s. piano-forte, piano.
Դաշնաւորիլ. vn. s'allier, se coaliser, faire une alliance ou un traté, traiter, conclure un arrangement avec.
Դաշնաւորութիւն. s. alliance.

Digitized by Google

Դաշոյն. s. poignard.
Դաշտ. s. plaine, champ, campagne; *կապոյտ կապուտակային* —, la plaine azurée; *պատերազմի* —, champ de bataille.
Դաշտագետին. a. dont le sol est plat; — *վայր*, plaine, plate campagne, prairie [plat.
Դաշտաձեւ. a. en forme de plaine,
Դաշտամուկ. s. zool. campagnol.
Դաշտային. a. de plaine, qui habite ou croît dans la plaine, champêtre; — *երկիր*, pays uni.
Դաշտան. s. menstrues, règles.
Դաշտանալ. vn. devenir une plaine, s'aplanir.
Դաշտանային. a. menstruel.
Դաշտանկար. s. paysage.
Դաշտանկարիչ. s. paysagiste.
Դաշտանկարչութիւն. s. paysage.
Դաշտապահ. s. garde champêtre.
Դաշտավայր. s. plaine, campagne.
Դաշտացնել. va. aplanir, raser, abattre.
Դաշտօրայք. v. **Դաշտօրէք**.
Դաշտօրէք. spl. les champs, les campagnes, les plaines.
Դառն. a. amer; fig. amer, dur, cruel; — *ցաւ*, douleur amère.
Դառնաբարոյ. a. acariâtre.
Դառնաբեր. a. qui produit de l'amertume, amer.
Դառնադառն. a. très amer.
Դառնադեղ. s. remède amer; — *առնել*, prendre des amers.
Դառնաթոյն. a. qui a du venin amer, très venimeux.
Դառնալ. vn. retourner, être de retour, revenir sur ses pas; tourner, se tourner, se retourner; devenir, redevenir; tourner, faire un tour ou un circuit; *քրիստոնէութեան* —, se faire chrétien; *մէկուն կողմը* —, tourner du côté de qn., prendre son parti; *անոր գլուխը կը դառնայ*, la tête lui tourne.
Դառնակոծ. a. déploré, avec beaucoup d'amertume.
Դառնակսկիծ. a. de la plus vive douleur, d'une douleur amère, très douloureux, cruel, poignant, cuisant; — *ցաւ*, vive douleur, douleur poignante ou cuisante.
Դառնահամ. a. qui a un goût amer, amer. [mèrement.
Դառնահառաչ. a. qui soupire a-
Դառնահոտ. a. qui sent mauvais, puant, fétide, infect.
Դառնաղէտ. a. très malheureux, funeste. [**համ**.
Դառնանանուկ. V. **Դառնա-**
Դառնամահ. a. d'une mort douloureuse ou violente.
Դառնամաղձութիւն. s. path. mélancolie.
Դառնանալ. vn. devenir amer, prendre un goût amèr; fig. s'aigrir, être aigri, irrité, exaspéré, s'irriter.
Դառնաշունչ. a. qui souffle violemment, violent.
Դառնապէս. adv. amèrement; — *լալ*, pleurer —.
Դառնասիրտ. a. qui a le cœur dur, aigri.
Դառնացող. a. qui aigrit, qui exaspère; pervers.
Դառնացնել. va. rendre amer; fig. aigrir, irriter, exaspérer, dégoûter; envenimer, empoisonner.
Դառնացուցիչ. a. qui rend amer; qui aigrit; qui empoisonne.
Դառնիճ. s. bot. picris, picride.
Դառնորակ. V. **Դառնահամ**.
Դառնութիւն. s. amertume; fig. amertume, fiel, humeur, aigreur; amertume, affliction; *կեանքի դառնութիւնները*, les amertumes de la vie.
Դառնօրէն. V. **Դառնապէս**.

Digitized by Google

Դաս. s. cohorte, bande, troupe, compagnie; classe, rang, ordre; leçon, cours; *եկեղեցիի*—, chœur; —*տալ*, donner une leçon ou des leçons, faire un cours.
Դասադաս. V. **Դաս դաս.**
Դաս դաս. adv. par troupes, par bandes, en foule, en masse.
Դասագիրք. s. livre de classe, traité, cours.
Դասալիք. s. déserteur, transfuge; — *ըլլալ*, abandonner son rang, quitter son poste, déserter.
Դասալիքութիւն, Դասալքութիւն. s. désertion.
Դասախօս. s. celui qui fait un cours, professeur.
Դասախօսել. va. faire un cours.
Դասախօսութիւն. s. leçons, cours;—*ընել*, V. **Դասախօսել.**
Դասակ. s. troupe, troupeau, bande, compagnie.
Դասական. a. classique; gram. ordinal; — *կրթութիւն*, instruction classique.
Դասականապէս. adv. classiquement.
Դասականութիւն. s. classicisme.
Դասակարգ. s. classe, ordre.
Դասակարգել. va. classer, mettre en ordre, arranger, organiser.
Դասակարգութիւն. s. classification, ordre, arrangement; hiérarchie; catégorie.
Դասակարգում. s. classement.
Դասակից. s. de la même classe, camarade de classe.
Դասակցիլ. vn. être dans la même classe.
Դասապետ. s. commandant d'une cohorte, brigadier; maître du chœur ou de chapelle, le grand chantre.
Դասառութիւն. s. cours.
Դասատու. s. professeur.
Դասատուն. s. classe.
Դասատուութիւն. s. cours; — *քիմիաբանութեան*, — de chimie.
Դասարան. s. classe.
Դասաւանդել. V. **Դաս տալ.**
Դասաւանդութիւն. V. **Դասախօսութիւն.**
Դասաւորել. V. **Դասել.**
Դասաւորութիւն. V. **Դասակարգութիւն.**
Դասաւորում, s. classement.
Դասել. va. mettre en ordre, ordonner, arranger, classifier, disposer; mettre au rang ou au nombre de, ranger parmi.
Դասընթացք. s. cours d'études, cours.
Դասընկեր. s. camarade de classe ou de collège.
Դասընտիր. a. classique.
Դաստակ. s. anat. poignet.
Դաստակերտ. s. ferme, château, villa; édifice, monument; ouvrage; ville.
Դաստապան. s. poignée, manche.
Դաստառակ. s. essuie-mains, serviette.
Դաստիարակ. s. éducateur, précepteur, gouverneur, instituteur, mentor.
Դաստիարակել. va. donner de l'éducation, élever, éduquer.
Դաստիարակութիւն. s. éducation; *բարեսնունդ՝ լաւ*—, bonne —; *յոռի՝ գէշ* —, mauvaise —; *լաւ—տալ*, donner une bonne —.
Դաստիարակուիլ. vn. recevoir de l'éducation, être élevé.
Դաստիարակուհի. sf. institutrice.
Դատ. s. procès, cause; jugement; — *վարել*, intenter un procès, plaider, être en procès, entrer en jugement avec; —*ի կանչել*, appeler ou citer en justice;—*ը շահիլ*, gagner son procès ou sa cause; —*ի մէջ են*, ils sont en procès.
Դատագիր. s. procès-verbal.
Դատազանց. s. contumace.

Digitized by Google

Դատախազ. s. plaideur, plaidant, plaignant, requérant; *ընդհանուր* —, procureur général; — *լինել*, plaider contre, porter plainte.
Դատախազութիւն. s. contestation en justice, action, poursuite en justice, jugement.
Դատական. a. judiciaire; — *նախարարութիւն*, Ministère de la Justice; — *գործերու նախարար*, ministre de la justice.
Դատակնիք. s. sentence.
Դատապարտեալ. a. condamné.
Դատապարտել. va. condamner; *մահուան* —, — à mort.
Դատապարտելի. a. condamnable.
Դատապարտութիւն. s. condamnation.
Դատապարտուիլ. vn. être condamné.
Դատաստան. s jugement; procès, cause; tribunal; —*ի կանչել*, assigner, citer en justice; —*կընել*, juger, rendre justice.
Դատաստանագիրք. s. codede procédure.
Դատաստանական. a. judiciaire.
Դատաստանարան. s. tribunal, palais de justice.
Դատավարութիւն. s. procédure; plaidoirie.
Դատավճիռ. s. sentence; jugement; — *կարդալ*, prononcer une sentence.
Դատարան. s. tribunal; *նախնական* —, cour ou tribunal de première instance; *վերաքննիչ* —, cour d'appel; *վճռաբեկ* —, cour de cassation.
Դատարկ. a. vide; vacant, inoccupé; oisif, désœuvré; inutile; — *մնալ*, rester oisif, sans rien faire, sans travailler, demeurer le bras croisés.
Դատարկաբան. a. qui parle de choses inutiles.
Դատարկաբանել. vn. tenir des discours inutiles.
Դատարկաբանութիւն. s. discours inutiles.
Դատարկաժամ. s. loisir.
Դատարկախօս V. **Դատարկաբան.**
Դատարկաձեռն. adv. a. les mains vides.
Դատարկաղի. s. anat. jéjunum.
Դատարկամիտ. a. cerveau creux, écervelé.
Դատարկանալ. vn. se vider, être vide; être oisif, désœuvré, rester les bras croisés; *սրահը կը դատարկուի*, la salle se dégarnit, tout le monde s'en va.
Դատարկանձն. a. oisif, fainéant, désœuvré.
Դատարկաշրջիկ. a. flâneur, vagabond, badaud.
Դատարկաշրջութիւն. s. flânerie.
Դատարկապորտ. a. oisif, musard, flâneur, fainéant, rôdeur.
Դատարկապորտութիւն. s. oisiveté, paresse, fainéantise.
Դատարկացնել. V. **Դատարկել.**
Դատարկել. va. vider, faire le vide.
Դատարկութիւն. s. vide; oisiveté, désœuvrement.
Դատաւոր. s. juge; — *լինել*, être —.
Դատաւորաբար. adv. comme un juge.
Դատաւորական. a. de juge, judiciaire.
Դատաւորութիւն. s. judicature.
Դատափետել. va. citer en justice, poursuivre, maltraiter.
Դատել. va. juger; condamner; *խստիւ* —, jnger avec rigueur ou en toute rigueur.
Դատողութիւն. s. jugement; jugement, criterium.
Դատուիլ. vn. être en procès avec qn.
Դատում. V. **Դատողութիւն.**
Դար. s. pente, précipice, bord escarpé; *դարիւ դարիւ գալ*, couler à pleins bords.
Դար. s. siècle; époque; *ոսկի՝ ոսկեղէն՝ ոսկեդէնին* —, l'âge d'or;

Digitized by Google

միջին —, moyen âge; — է —, —ուց ի —ս, de siècle en siècle; քսաներորդ —ուն, au vingtième siècle.

Դար. a. pair; —թէ կոճատ խաղալ, jouer à pair ou non.

Դարագլուխ. s. époque.

Դարակ. s. tablette, étagère.

Դարահոսել. va. précipiter.

Դարահոսիլ. vn. se précipiter, être précipité, dégringoler.

Դարան. s. embuscade, embûche, piège, guet-apens; armoire; կերակուրի —. buffet; —դնել՝ լարել՝ գործել. tendre un piège ou des pièges, dresser. des embûches.

Դարանակալ. a. qui dresse des embûches, qui se tient en embuscade. [մուտ ըլլալ.

Դարանակալել. V. Դարանա-

Դարանակալութիւն. s. embûche, piège, embuscade. guet-apens.

Դարանամուտ. a. qui se tient enembuscade, qui tend des pièges; —ըլլալ, se mettre en embuscade; s'embusquer, dresser des embû, ches, guetter. [լալ-

Դարանիլ. V. Դարանամուտ ըլ

Դարաշրջան. s. époque.

Դարապղպեղ. s. bot. poivre long.

Դարաստան. s. parc.

Դարաւոր. a. séculaire.

Դարափ. s. rive, bord. [verne.

Դարափոս. s. cavité, creux, ca-

Դարափոր. V. Դարափոս.

Դարբին. s. serrurier; forgeron.

Դարբնել. va. faire le serrurier, forger.

Դարբնոց. s. boutique de serrurerie; forge. [forges.

Դարբնոցապետ. s. maître de

Դարբնութիւն. s. serrurerie, état de serrurier ou de forgeron.

Դարեւանդ. s. penchant, pente; précipice.

Դարիճենիկ. s. bot. cannelle.

Դարիսենի. V. Դարիճենիկ.

Դարձ. s. tour, retour; conversion; —ի գալ, se convertir; — ի բերել, convertir.

Դարձդարձիլ. vn. retourner plusieurs fois, tournoyer.

Դարձեալ. adv. de nouveau, derechef, encore une fois, bis.

Դարձնել. va. tourner, retourner; détourner; détourner; rendre, restituer; ramener; arrêter; convertir, հաւատքի —, convertir; ետ —, rendre, restituer.

Դարձուած. s. tour, retour; tournure; récompense; réponse; détours.

Դարման. s. remède, ressource, expédient; cure, traitement; réparation; soin; nourriture; entretien; — տանիլ՝ ընել, remédier, porter remède, avoir soin de.

Դարմանատուն. s. dispensaire.

Դարմանել va. remédier, réparer; traiter; avoir soin, soigner, nourrir, entretenir.

Դարմանելի. a. réparable, remédiable.

Դարմանիչ. a. qui a soin, qui nourrit; curatif, réparateur.

Դարմանող. V. Դարմանիչ.

Դարմանոց. s. dispensaire.

Դարմանուիլ. vn. se soigner, se traiter.

Դարմանում. s. cure, traitement.

Դարունան. s. bot. doronic.

Դարպաս. s. palais, cour; cour; — ընել, faire la cour, courtiser.

Դաւ. s. embûche, piège, guet-apens; fraude, machination, complot, conspiration, trahison, perfidie, artifice, niche, trame; դաւով, par trahison, par surprise.

Դաւադիր. s. conspirateur.

Դաւադրել. vn. comploter, conspirer.

Digitized by Google

Դաւադրութիւն. s. complot, conspiration.
Դաւակից. V. **Դաւադիր.**
Դաւաճան. a. conspirateur, conjuré, cabaleur, traître, insidieux.
Դաւաճանել. va. conspirer, comploter, cabaler, conjurer, machiner, trahir, tramer, attenter à, surprendre, faire mourir, massacrer; assassiner.
Դաւաճանող. V. **Դաւաճան.**
Դաւաճանութիւն. s. conspiration, complot, conjuration, cabale, trahison, fausseté.
Դաւանանք. V. **Դաւանութիւն.**
Դաւանիլ. vn. confesser, avouer, professer, protester, faire profession.
Դաւանութիւն. s. confession, protestation; *հաւատոյ* —, profession de foi.
Դաւարայ. s. bot. cornouiller.
Դաւել. V. **Դաւաճանել.**
Դափ. s. tambour de basque.
Դափել. vn. battre ou jouer du tambour de basque.
Դափիւն. s. le son du tambour de basque; tapage, bruit.
Դափնեակ. s. bot. lauréole.
Դափնեայ. a. de laurier.
Դափնեպսակ. a. couronné de laurier; s. couronne de laurier.
Դափնեվարդ. s. bot. oléandre.
Դափնի. s. bot. laurier.
Դգալ. s. cuiller.
Դդմաճ. s. macaroni.
Դդմասեռակ. a. bot. cucurbitacé
Դդմենի. s. bot. courge (plante).
Դդում. s. bot. courge (fruit); gourde, calebasse; *դառն* —, coloquinte.
Դդչել. vn. murmurer.
Դեզ. s. anat. amnios.
Դեզառ. s. ichtyol. squale.
Դեգերանք. spl. temporisation, retard, lanternerie; occupation, passe-temps; séjour.
Դեգերիլ. vn. flâner, lanterner, passer le temps; séjourner, demeurer; se livrer à, s'occuper de, s'appliquer à; hanter, fréquenter.
Դեգերում. V. **Դեգերանք.**
Դեդեւիլ. vn. vaciller, chanceler, branler, se balancer; hésiter.
Դեդեւկոտ. a. vacillant, chancelant.
Դեզհուկ. s. ornith. faisan.
Դելփին. s. ichtyol. dauphin.
Դեկտեմբեր. s. décembre.
Դեղ. s. remède, drogue, médicament, médecine; poison, venin; encre; teinture, couleur; herbe; amulette, talisman; — *տալ*, donner un remède, administrer des médicaments; — *առնել*, prendre un remède ou des remèdes; prendre du poison; — *դարման գտանել*, trouver un remède, remédier.
Դեղաբանութիւն. s. pharmacologie.
Դեղագիր. s. recette, ordonnance.
Դեղագիրք. s. formulaire.
Դեղագործ. s. pharmacien.
Դեղագործական. a. pharmaceutique.
Դեղագործութիւն. s. pharmacie.
Դեղահատ. s. pillule.
Դեղանի. s. bissac.
Դեղանիւթ. s. drogue.
Դեղաջուր. s. potion.
Դեղավաճառ. s. droguiste.
Դեղավաճառանոց. s. droguerie.
Դեղավաճառութիւն. s. pharmacopole.
Դեղատուն. s. pharmacie.
Դեղարան. s. pharmacie
Դեղթափ. s. antidote.
Դեղին. a. jaune.
Դեղինկեկ. a. jaunet.
Դեղին կոճ. s. bot. curcuma.
Դեղննալ. vn. jaunir.
Դեղինցնել. va. jaunir.
Դեղձ. s. bot. pêche.

Digitized by Google

Դեղձան. a. jaunâtre, blond; — *մազեր*, cheveux blonds.
Դեղձանամազ. a. qui a les cheveux blonds.
Դեղձանիկ. a. blond; s. ornith. serin, canari.
Դեղձենի. V. **Դեղձի**.
Դեղձի. s. bot. pêcher.
Դեղնագոյն. a. de couleur jaune, jaune.
Դեղնաթոյր. V. **Դեղնագոյն**.
Դեղնախունկ. s. ocre jaune.
Դեղնդեղ. V. **Դեղնախունկ**.
Դեղնեղի. s. pharm. axonge.
Դեղնիլ. vn. jaunir; pâlir.
Դեղնացաւ. s. path. jaunisse.
Դեղնկեկ. V. **Դեղինկեկ**.
Դեղնորակ. a. jaunâtre.
Դեղնութիւն. s. couleur jaune; pâleur.
Դեղնուց. s. jaune d'œuf, moyeu.
Դեղոտ. a. venimeux.
Դեղորայք. spl. drogues, médicaments, remèdes.
Դեղորէք. V. **Դեղորայք**.
Դեն. s. religion, croyance, secte.
Դենար. s. denier.
Դենիմազդեզն. s. mazdéisme.
Դենպետ. s. chef de religion ou de secte.
Դեռ. adv. encore; récemment, nouvellement.
Դեռաբողբոջ. a. poussé récemment, né ou produit récemment, jeune, nouveau; — *ծաղիկ՝ տունկ*, jeune fleur, plante.
Դեռաբոյս, **Դեռաբուսիկ**. V. **Դեռաբողբոջ**.
Դեռադեռ. a. récent, nouveau; adv. récemment, nouvellement.
Դեռախօս. a. qui a commencé à parler récemment.
Դեռածաղիկ. a. fleuri récemment.
Դեռածին. a. nouveau-né.
Դեռակիթ. a. frais; — *կաթ՝ հաւկիթ*, du lait, œuf frais.
Դեռակիրթ. a. peu exercé, nouveau, novice.
Դեռահասակ. a. jeune.
Դեռահաւատ. a. néophyte, nouveau converti.
Դեռավարժ. V. **Դեռակիրթ**.
Դեռափթիթ. a. nouvellement éclos, à peine éclos ou épanoui, naissant; — *ծաղիկ*, fleur naissante ou tendre.
Դեռընծիր. a. conscrit.
Դեսպակ. s. palanquin; char.
Դեսպան. s. ambassadeur.
Դեսպանաժողով. s. congrès.
Դեսպանախորհուրդ. s. conférence.
Դեսպանատուն. s. ambassade, hôtel de l'ambassade.
Դեսպանութիւն. s. ambassade.
Դեսպանուհի. sf. ambassadrice.
Դեր. s. vice, deuxième, second; — *ատենապետ*, vice président; — *ատենադպիր*, deuxième secrétaire.
Դեր. s. rôle; — *խաղալ*, jouer un —.
Դերակատար. a. fig. qui joue un rôle, acteur.
Դերակոմս. s. vicomte.
Դերանուն. s. gram. pronom; *անձնական կամ էական* —, — personnel; *ստացական* —, — possessif; *ցուցական* —, — démonstratif; *յարաբերական* —, — relatif.
Դերանունական. a. gram. pronominal.
Դերանունութիւն. s. rhét. antonomase.
Դերասան. s. acteur.
Դերասանուհի. sf. actrice.
Դերբայ. s. gram. gérondif.
Դերբուկ. a. raboteux, inégal, scabreux; s. cahot, endroit scabreux, ruine scabreuse, décombres.
Դերեւ. a. inculte, qui est en friche, *ի* — *ելալ*, n'aboutir à rien, é-

Digitized by Google

échouer, manquer, être frustré; *եր բոլոր ակնկալութիւններն ի—կ'ելլային*. ses espérances s'évanouissaient.

Դերծովակալ. s. vice-amiral.

Դերծովակալութիւն. s. vice-amirauté.

Դերձակ. s. tailleur, couturier.

Դերձակութիւն s. état de tailleur.

Դերձան. s. fil.

Դերտեղակալ. s. sous-lieutenant.

Դերօձիք. s. faux-col.

Դեւ. s. démon, diable; esprit, génie.

Դզի.s.zool.cheval pur sang, coursier.

Դէզ. s. amas, tas, monceau, pile; — —. V. **Դէզադէզ**.

Դէզադէզ.a.entassé; adv. en tas, en masse.

Դէմ. prép. contre, à l'opposite; devant, en face de, au-devant de; —*դնել*, s'opposer, résister, tenir tête, faire résistance, contrecarrer.

Դէմք. s. visage, figure, face; air, mine, contenance, apparence; personne; part; sens, intention; *ի դէմս* dans ou en la personne; *ի դիմաց*, de la part.

Դէպ.a. convenable, propre, apte, opportun: *ի դէպ ժամու՝ ժամանակի*, à propos.

Դէպ, **Դէպի** *կամ* **Դէպ ի**. prép. vers, envers; —*Պոլիս*, vers Constantinople.

Դէպուդէպ. adv. attentivement, fixement.

Դէպուղիղ.adv. droit, tout droit, directement, droitement; dans la direction de; — *նպատակին դիմել*. aller droit au but.

Դէպք. spl. événement, les événements, circonstances, aventures, accidents, cas; faits.

Դէտ. s. observateur, surveillant; sentinelle, gardien; espion, mouchard, émissaire.

Դժբախտ. a. malheureux, infortuné.

Դժբախտաբար. adv. malheureusement, par malheur.

Դժբախտութիւն. s. malheur; infortune; *դժբախտութեան հանդիպիլ*, avoir un malheur: —*ունենալ*, avoir un ou du malheur.

Դժգմնիլ. vn. se fâcher, être fâché, en vouloir à qn., bouder, prendre de l'humeur, se formaliser, s'offenser, être choqué ou offensé.

Դժգմնութիւն. s. mauvaise humeur, bouderie.

Դժգոհ. s. mécontent; — *ըլլալ*. être— de; — *ընել*. mécontenter.

Դժգոհանք. V. **Դժգոհութիւն**.

Դժգոհիլ. vn. se mécontenter.

Դժգոհութիւն. s. mécontentement.

Դժգոյն. a. pâle, blême.

Դժգունութիւն. s. pâleur.

Դժխեմ. a. méchant, cruel.

Դժխեմութիւն. s. méchanceté, cruauté.

Դժկամակ.a.mécontent, de mauvaise volonté, mal disposé, irrité, fâché, déplaisant, désagréable, fâcheux, importun; —*ըլլալ*, V. **Դժկամակիլ**.

Դժկամակիլ. vn. être irrité contre qn., lui en vouloir, bouder, s'aigrir, se formaliser, se piquer, s'offenser, se fâcher contre qn. ou de qch., être mécontent, fâché, choqué, de mauvaise humeur, être indisposé contre, avoir de la répugnance, prendre la mouche, trouver mal, mauvais.

Դժկամակութիւն. s. mauvaise volonté, répugnance, déplaisir, dégoût, aversion, désagrément, bouderie. mécontentement, contrariété, déplaisance, fâcherie.

Digitized by Google

Դժնդակ. a. fâcheux, pénible, affligeant, désagréable, rebutant, incommode, difficile, fatigant, gênant, choquant, étrange, révoltant, atroce, affreux, tuant; d'une humeur difficile, maussade, rebarbatif, acariâtre, hargueux, dur, méchant, cruel, intraitable; — *ցաւ*. horrible douleur.

Դժնդակութիւն. s. dureté, acariâtreté, cruauté, atrocité, rigueur; difficulté, désagrément, grièveté, ennui.

Դժնեայ. } **Դժնէ.** } V. **Դժնդակ.**

Դժնէութիւն. V. **Դժնդակութիւն.**

Դժնիկ. s. bot. nerprun. [cées.

Դժնիկազգիք. spl. bot. rhamna-

Դժոխ. V. **Դժնդակ.**

Դժոխալուր. a. désagréable ou affreux à entendre.

Դժոխական. V. **Դժոխային.**

Դժոխակուլ. a. dévoré par l'enfer.

Դժոխային. a. infernal. [hideux.

Դժոխատեսիլ. a. affreux à voir,

Դժոխաքար. s. chim. pierre infernale, nitrate d'argent.

Դժոխըմբեր. a insupportable, très dur, atroce, triste; — *կեանք*, vie affreuse.

Դժոխք. s. enfer; — *երթալ*, aller en —, aller aux —s.

Դժուար. a. difficile; — *է*. il est —.

Դժուարաբան. a. difficile à entendre, obscur.

Դժուարաբարձալի. a. difficile à porter ou à enlever.

Դժուարաբարոյ. a. bizarre.

Դժուարաբեռն. a. très lourd, onéreux.

Դժուարաբոյժ. } **Դժուարաբուժելի.** } a. difficile à guérir.

Դժուարագիւտ. a. difficile à trouver, rare.

Դժուարագիւտութիւն. s. rareté.

Դժուարագնաց. a. difficile à marcher, impraticable.

Դժուարալոյծ. } **Դժուարալուծելի.** } a. difficile à dénouer, à expliquer.

Դժուարալուր. a. difficile à entendre; dur d'oreille, sourdaud.

Դժուարածին. a. qui accouche difficilement.

Դժուարակատար. a. qui s'exécute difficillement, impraticable, inexécutable.

Դժուարակիր. a. difficile à porter ou à supporter, onéreux, importun, difficile, pénible, fâcheux.

Դժուարակնճիռ. a. épineux, plein de difficultés ou d'embarras, très-compliqué, embarrassé; — *գործ*, affaire épineuse.

Դժուարակոխ. a. difficile à pénétrer, raboteux, impraticable.

Դժուարահաճ. a. difficile à contenter, difficile, exigeant.

Դժուարահաս. a. difficile à atteindre ou à comprendre.

Դժուարահաւան. a. incrédule; V. **Դժուարահաճ.**

Դժուարամատոյց. } **Դժուարամերձելի.** } a. d'un abord difficile, inabordable, inaccessible.

Դժուարամարս. a. difficile à digérer, indigeste.

Դժուարամարսութիւն. s. path. difficulté à digérer, indigestion, dyspepsie. [dysurie.

Դժուարամիզութիւն. s. path.

Դժուարամուտ. a. difficile à entrer, inaccessible. [cre.

Դժուարայաղթ. a difficile à vain-

Դժուարանալ. vn. devenir difficile; éprouver de la difficulté, se fâcher, s'indigner.

Դժուարանցանելի. a. difficile à passer ou à traverser, difficile à franchir.

Digitized by Google

Դժուարաշարժ. a. difficile à mouvoir.
Դժուարաշնչութիւն. s. path. difficulté de respirer, asthme, dyspnée.
Դժուարաշունչ. a. lourd, étouffant; s. path. asthmatique.
Դժուարապատմելի. } a. difficile
Դժուարապատում. } à raconter.
Դժուարաջինջ. } a. difficile à
Դժուարաջնջելի. } effacer.
Դժուարացնել. va. rendre difficile.
Դժուարաւ. adv. difficilement, avec peine; — *քալել՝ խօսիլ.* avoir de la peine à marcher à parler.
Դժուարաքայլ. a. qui fait difficilement ses pas.
Դժուարաքիրտ. a. très pénible; — *աշխատութիւն*, travail ardu.
Դժուարաքնին. a. difficile à examiner.
Դժուարիլ. vn. éprouver de la difficulté; supporter avec peine, avoir quelque répugnance à, s'indigner, être fâché ou indigné, se fâcher.
Դժուարիմաց. a. difficile à concevoir, ardu, inintelligible.
Դժուարին. V. **Դժուար.**
Դժուարութիւն. s. difficulté; — *ը վերցնել՝ հարթել.* soulever la difficulté, aplanir les difficultés.
Դժպատեհ. a. indécent, inconvenant, indigne, déplacé, absurde.
Դժպատեհութիւն. s. inconvenance, inconvénients.
Դժպհի. a. incommode, désagréable, triste, odieux, insupportable, disgracieux.
Դժպհութիւն. s. contrariété, méchanceté, mauvaise humeur.
Դի. s. cadavre, mort; côté.
Դիազարդ. a. celui qui embaume les morts, embaumeur.

Դիազարդել. va. embaumer.
Դիազարդութիւն. s. embaumement.
Դիազննական. a. méd. autoptique.
Դիազննել. va. faire l'autopsie, [autopsier.
Դիազննութիւն. s. méd. autopsie.
Դիաթաղ. s. fossoyeur.
Դիաթաւալ. a. roulé, étendu comme un mort; — *իյնալ մեռնիլ*, tomber raide mort, être tué raide, demeurer raide mort sur la place.
Դիակ. s cadavre, mort.
Դիական. a. cadavérique.
Դիականման. a. cadavéreux.
Դիակապուտ. a. qui dépouille les morts.
Դիակիզական. a. crématoire.
Դիակիզութիւն. } s. crémation.
Դիակիզում }
Դիակիր. a. qui porte les morts; s. croque-mort.
Դիակնանալ. vn. devenir comme un cadavre.
Դիակնացեալ. a. cadavérique.
Դիակողոպուտ. V. **Դիակապուտ.**
Դիակոյտ. s. amas de cadavres.
Դիահատել. va. disséquer. [tion.
Դիահատութիւն. s. chir. dissec-
Դիապաշտութիւն. s. idolâtrie.
Դիապատիկ. V. **Դիազարդ.**
Դիապարտ. s. galérien.
Դիապարտութիւն. s. galère.
Դիասնունդ՝ Դիասուն ըլլալ. têter, être nourri de lait.
Դիդրաքմայ. s. didrachme.
Դիել. va tèter, prendre le sein.
Դիեցիկ. a. qui tète du lait; — *մանուկ՝ գառն*, enfant, agneau encore à la mamelle.
Դիեցնել va. allaiter, donner le sein, faire téter, donner à téter.
Դիեցում. s. l'action d'allaiter, de téter, allaitement

Digitized by Google

Դիզադէզ. V. **Դէզադէզ.**
Դիզել. va. entassser, amasser, cumuler, accumuler.
Դիզուիլ. vn. s'entasser, se mettre en tas, s'amasser, s'accumuler.
Դիզում. s. accumulation.
Դիկտատոր. s. dictateur.
Դիկտատորական. a. dictatorial.
Դիկտատորութիւն. s. dictature.
Դիմաբան. s. contradicteur.
Դիմաբանել. va. contredire, contester.
Դիմաբանութիւն. s. contradiction, contestation.
Դիմագէտ. s. physionomiste.
Դիմագիծ. s. physionomie.
Դիմագիծք. spl. traits.
Դիմագիտութիւն. s. physionomie.
Դիմագծութիւն. s. physionomie.
Դիմագրաւ. a. qui s'expose, qui s'aventure, aventureux, résolu, hardi; adv. hardiment.
Դիմագրաւել. vn. s'exposer, se hasarder, affronter, s'avanturer, braver, défier, se risquer, attaquer avec intrépidité, s'engager, se jeter.
Դիմագրաւութիւն. s. hardiesse, bravoure, défi.
Դիմադարձ. a. qui s'oppose, qui fait de l'opposition, opposant, adversaire.
Դիմադարձութիւն. s. résistance, opposition; obstacle.
Դիմադիր. s. archit. contrefort.
Դիմադրել. vn. s'opposer, résister à, s'élever, se soulever contre, faire de l'opposition.
Դիմադրութիւն. V. **Դիմադարձութիւն.**
Դիմազուրկ. a. gram. impersonnel, unipersonnel.
Դիմակ. s. face, visage, image; masque; — *դնել*, se couvrir d'un masque, se masquer; — *ի վեր առնել*, démasquer.

Դիմակայել. vn. s'opposer, résister, se mettre en opposition avec, tenir bon ou ferme, tenir tête, montrer ses dents.
Դիմակայութիւն. s. résistance.
Դիմակահանդէս. s. bal masqué.
Դիմակաւոր. a. masqué.
Դիմակաւորել. va. masquer.
Դիմակաւորուիլ. vn. se masquer.
Դիմակաւորութիւն. s. mascarade.
Դիմահար. a. qui s'oppose ou résiste, opposant; opaque.
Դիմահարութիւն. s. résistance; opacité.
Դիմամարտիլ. vn. s'opposer, résister.
Դիմանալ. V. **Դիմադրել.**
Դիմառնութիւն. s. rhét. prosopopée.
Դիմաց. V. **Դէմ**; *դիմացէ դիմաց*, face à face, vis à-vis.
Դիմացկոտ. a. solide.
Դիմացկոտութիւն. s. solidité.
Դիմացկուն. a. solide.
Դիմացկունութիւն. s. solidité.
Դիմաւոր բայ. gram. verb personnel.
Դիմաւորել. va. aller à la rencontre, au devant de quelqu'un.
Դիմաւորութեան երթալ. aller au devant.
Դիմել. vn. courir, se lancer, s'élancer, fondre, se jeter sur, se précipiter, se porter à, vers, tendre à; recourir, avoir recours, s'adresser à, se jeter entre les bras de qn., y chercher un appui.
Դիմորոշ. a. qui indique la personne. — *յօդ*, article —.
Դիմում. s. recours; démarche.
Դիպակ. s. brocart.
Դիպահ. s arrêts; maison d'arrêt *ի դիպահոց*, aux arrêts; *դնել արկանել ի դիպահոց*, mettre aux arrêts.
Դիպաձգութիւն. s. l'adresse de tirer de l'arc.

Digitized by Google

Դիպաղեղ. a. adroit à tirer de l'arc, adroit archer.
Դիպան. a. opportun, favorable, propre.
Դիպաւոր. V. **Դիպան**.
Դիպեցնել. va. faire rencontrer, atteindre.
Դիպիլ. vn. se rencontrer; arriver, avoir lieu, se passer.
Դիպող. V. **Դիպան**.
Դիպողութիւն. s. opportunité.
Դիպուած. s. accident, événement, hasard, rencontre ; *դիպուածով*, par hasard.
Դիպուածական. a. accidentel, casuel, éventuel, fortuit.
Դիպուածականութիւն. s. accidentalité.
Դիպում. s. rencontre.
Դիտակ. s. but que l'on vise; cime, sommet, le haut, — *ծաղկան*, la tête d'une fleur; observateur; aspect, vue, taille; lunette, jumelle; — *աստեղաց*, télescope; — *տեսարանի*, jumelle.
Դիտակագործ, **Դիտակավաճառ**. s. opticien.
Դիտանոց. s. observatoire.
Դիտապաստ լինել. vn. tomber raide mort, être tué raide, demeurer raide mort sur la place.
Դիտապետ. s. surveillant; archevêque.
Դիտարան. V. **Դիտանոց**.
Դիտաւորութիւն. s. intention, dessein, but, vue; surveillance.
Դիտել. va. observer, remarquer, examiner, étudier, considérer; épier, guetter.
Դիտող. s. observateur.
Դիտողագիր. s. observation(note *ծանուցագիր*).
Դիտողութիւն. s. observation ; remarque; étude; — *ընել*, faire une —, observer.
Դիտում. s. intention; dessein ; *դիտմամբ*, exprès, à dessein.
Դիր. s. position, situation, exposition, place; pose; tombeau; —*սապոնի*, un pain de savon; —*գրոց*, format.
Դիրտ. V. **Մրուր**.
Դիրք. V. **Դիր**.
Դիցաբան. s. mythologue, mythologiste.
Դիցաբանական. a. mythologique.
Դիցաբանութիւն. s. mythologie.
Դիցախումբ. a. composé des dieux; — *ատեան*, assemblée des dieux.
Դիցակայան. s. olympe.
Դիցամոլ. a. s. idolâtre.
Դիցամոլութիւն. s. idolâtrie.
Դիցանոյշ. s. déesse.
Դիցանուէր. a. offert aux dieux, sacré; — *անտառ*, bois sacré.
Դիցապաշտ. s. a. idolâtre.
Դիցապաշտութիւն. s. idolâtrie.
Դիցասէր. a. qui aime les dieux, les idoles.
Դիցուհի. sf. déesse.
Դիւաբախ. V. **Դիւահար**.
Դիւաբար. adv. diaboliquement, comme un diable.
Դիւաբնակ. a. habité par les démons.
Դիւազին. a. endiablé, furieux, enragé.
Դիւազնիլ. vn. endiabler, se donner au diable, enrager, être furieux.
Դիւազգեաց, **Դիւազգեցիկ**. V. **Դիւահար**.
Դիւախոտ. s bot. datura.
Դիւակամ. a. qui a une volonté diabolique.
Դիւական. a. diabolique.
Դիւակոչութիւն. s. évocation.
Դիւահաղորդ. a. qui est en communication avec le démon.
Դիւահար. a. possédé du diable, possédé, démoniaque, endiablé, énergumène.

Digitized by Google

Դիւահարիլ. vn. être tourmenté par le démon, être possédé du démon, être possédé.
Դիւահարութիւն. s obsession, possession.
Դիւային. a. diabolique
Դիւան. s. m. archives; greffe; cabinet, divan, bureau.
Դիւանագէտ. s. diplomate.
Դիւանագիտական. a. diplomatique. [tie.
Դիւանագիտութիւն. s. diploma-
Դիւանագիտօրէն. adv. diplomatiquement. [archives.
Դիւանագիր. a. écrit dans les
Դիւանագիրք. spl. archives.
Դիւանադպիր. s. greffier.
Դիւանադպրութիւն. s. chancellerie, fonction de greffier.
Դիւանապետ. s. chef de bureau; greffier; chancelier, archiviste.
Դիւանապետութիւն. s. fonction de chancellerie.
Դիւանատուն. s. archives; chancellerie.
Դիւանարան. s. archives.
Դիւապաշտ. a. qui adore le démon.
Դիւապաշտութիւն. s. adoration du démon.
Դիւատուր. a. donné par le démon, diabolique.
Դիւափոխիլ. vn. devenir comme un démon. [gicien.
Դիւթ. s. devin, enchanteur, ma-
Դիւթական. a. magique.
Դիւթել. vn. enchanter, fasciner, charmer.
Դիւթիչ. V. **Կախարդիչ.**
Դիւթութիւն. s. enchantement, incantation, charme, magie, féerie.
Դիւութիւն. s. diablerie.
Դիւր. s. plain, plan, uni, plat; ras; aisé, commode, facile; s. aise aisance, commodité, facilité; repos, soulagement; adv. facilement, aisément. [sément.
Դիւրաբար. adv. facilement, ai-
Դիւրաբարոյ. a. accommodant.
Դիւրաբեկ. a. fragile, cassant; frêle.
Դիւրաբեկութիւն. s. fragilité.
Դիւրաբոյժ. a. qui se guérit facilement. [germe vite.
Դիւրաբոյս. a. qui pousse, qui
Դիւրաբորբոք. a. prompt à s'enflammer.
Դիւրագին. a. bon marché; — *վաճառել* vendre à bon marché, à bas prix.
Դիւրագիւտ. a. qui se trouve, qui se comprend facilement; — *ըլլալ*, se trouver ou trouver facilement.
Դիւրագնութիւն. s. bon marché.
Դիւրագոյն. adv. facilement.
Դիւրագործ. a. aisé à faire; qui fait aisément.
Դիւրագորով. a. sensible, tendre.
Դիւրագորովութիւն. s. tendresse, sensibilité.
Դիւրագրգիռ. a. facile à irriter, colère, irritable, chatouilleux; — *զգայնութիւն*, extrême sensibilité.
Դիւրագրգռութիւն. s. irritabilité.
Դիւրադարձ. a. qu'on peut tourner facilement; mobile, souple, flexible.
Դիւրադարձութիւն. s. souplesse, flexibilité. [tromper.
Դիւրադաւ. a. aisé à prendre, à
Դիւրազգած. a. susceptible.
Դիւրազգածութիւն. s. susceptibilité. [lement.
Դիւրազերծ. a. qui se délivre faci-
Դիւրաթառամ. a. qui se fane, qui se flétrit aisément.
Դիւրալոյծ. a. facile à dissoudre, dissoluble.
Դիւրալուր. a. facile à écouter,

Digitized by Google

à entendre; disposé à écouter, docile. [dupe.
Դիւրախաբ. a. aisé à tromper,
Դիւրածալ. a. aisé à plier, pliant.
Դիւրածախ. a. qui se consume facilement.
Դիւրածան. a. aisé à connaître.
Դիւրակազմ. a. aisé à faire, facile à arranger.
Դիւրակեաց, Դիւրակեցիկ. a. aisé, qui a du bien-être, de l'aisance. [bien-être.
Դիւրակեցութիւն. s. aisance,
Դիւրակոր. a. flexible, souple.
Դիւրակործան. a. facile à détruire. [souplesse.
Դիւրակորութիւն. s. flexibilité,
Դիւրահալ. a. facile à fondre, fondant; facile à digérer.
Դիւրահաղորդ. a. communicatif, expansif. [commodant.
Դիւրահաճ. a. complaisant, ac-
Դիւրահաճութիւն. s. complaisance.
Դիւրահամար. a. facile à compter.
Դիւրահամբոյր. a. d'un facile accès, affable. [cilier.
Դիւրահաշտ. a. facile à se récon-
Դիւրահաս. a. facile à comprendre, intelligible; facile à atteindre; qui arrive promptement.
Դիւրահասկանալի. a. facile à comprendre, à saisir.
Դիւրահաւան. a. qui se laisse aisément persuader, crédule, facile.
Դիւրահաւանութիւն. s. crédulité, bonhomie, grande facilité.
Դիւրահաւատ. a. qui croit facilement, crédule. [té.
Դիւրահաւատութիւն. s. créduli-
Դիւրահնար. a. facile, aisé; riche en expédients, ingénieux, esprit inventif.
Դիւրամաշ. a. qui s'use facilement.
Դիւրամատոյց. a. accessible, accostable.
Դիւրամատչելի. a. accessible.
Դիւրամարս. a. facile à digérer.
Դիւրամէտ. a. enclin à, dispos, disposé, prompt à.
Դիւրամոռաց. a. facile à oublier.
Դիւրամուտ. a. facile à entrer.
Դիւրայաղթ. a. facile à vaincre.
Դիւրայարմար. a. facile à arranger, accommodable.
Դիւրայոյս a. facile à espérer, qui a bonne espérance.
Դիւրայրեաց. a. facile à brûler.
Դիւրանալ. vn. devenir facile; se reposer, se soulager.
Դիւրաշահ. a. facile à gagner.
Դիւրաշարժ. a. aisé à mouvoir, très-mobile.
Դիւրաշարժութիւն. s. agilité.
Դիւրաշնորհելի. a. qui s'accorde facilement.
Դիւրապատիր. a. qui se trompe facilement, dupe; qui trompe facilement; — *մանկութիւն*, jeunesse facile à séduire.
Դիւրապատում. a. facile à raconter, à comprendre.
Դիւրապատրաստ. a. facile à préparer.
Դիւրապուր. a. dont on se débarrasse facilement.
Դիւրառ, Դիւրառիկ, Դիւրառու. a. facile à prendre, prenable.
Դիւրասնունդ. a. nourri ou élevé dans l'aisance; facile à nourrir ou à élever. [acquérir.
Դիւրաստաց. a. facile à avoir, à
Դիւրավառ. a. qui s'allume aisément, inflammable.
Դիւրավառութիւն. s. inflammabilité. [portatif.
Դիւրատար. a. facile à porter,
Դիւրացնել. va. faciliter, rendre facile, aisé.
Դիւրաւ. adv. facilement, aisément, commodément.

Digitized by Google

ԴԻՒՐԱՓՈՓՈԽ. a. facile à changer, versatile. [dissoudre.
ԴԻՒՐԱՔԱԿ. a. facile à délier, à
ԴԻՒՐԵԼ. va. faciliter; reposer, alléger, soulager, adoucir, dégager, aplanir.
ԴԻՒՐԸՄԲՌՆԵԼԻ. a. facile à prendre; facile à comprendre.
ԴԻՒՐԸՆԿԱԼ. a. facile à recevoir, commode, aisé, susceptible; facile à comprendre, intelligible; — *ընել*, *ընծայել*. rendre commode, acceptable, intelligible.
ԴԻՒՐԻՄԱՑ. a. facile à comprendre, intelligible, clair.
ԴԻՒՐԻՆ. a. facile, aisé.
ԴԻՒՐԻՆՑՆԵԼ. V. **ԴԻՒՐԵԼ**.
ԴԻՒՐԻՉ. a. qui facilite; qui repose, qui soulage, agréable.
ԴԻՒՐՈՂՈՐ. a. flexible, doux.
ԴԻՒՐՈՒԹԻՒՆ. s. facilité; aisance, commodité; repos, soulagement; —*տալ*, donner de la facilité; *դիւրութեամբ խօսիլ՝ գրել*, parler, écrire avec facilité.
ԴԻՒՐՈՒՍՈՅՑ. a. qui enseigne d'une manière facile. [etc.
ԴԻՒՑԱԲԱՆ. etc. V. **ԴԻՑԱԲԱՆ**,
ԴԻՒՑԱԶՆ. s. héros.
ԴԻՒՑԱԶՆԱԲԱՐ, adv. comme un héros [que.
ԴԻՒՑԱԶՆԱԿԱՆ. a. héroïque; éni-
ԴԻՒՑԱԶՆԱՀԱՍԱԿ. a. d'une taille de héros. [ԿԱՆ.
ԴԻՒՑԱԶՆԱՅԻՆ. V. **ԴԻՒՑԱԶՆԱ-**
ԴԻՒՑԱԶՆԱՊԷՍ. V. **ԴԻՒՑԱԶՆԱԲԱՐ**.
ԴԻՒՑԱԶՆԵՐԳԱԿ. a. épique.
ԴԻՒՑԱԶՆԵՐԳԱԿԱՆ. V. **ԴԻՒՑԱԶՆԵՐԳԱԿ**.
ԴԻՒՑԱԶՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ. s. poème épique, épopée.
ԴԻՒՑԱԶՆՈՒԹԻՒՆ. s. héroïsme.
ԴԻՒՑԱԶՆՈՒՀԻ. sf. héroïne.
ԴԻՒՑԱԽԱՌՆ. a. héroïque.
ԴԻՒՑԱՊԱՇՏ. V. **ԴԻՑԱՊԱՇՏ**.

ԴԻՔ. s. les dieux, idole; *դաշտային*—, les divinités champêtres.
ԴԼՓԻՆ. V. **ԴԵԼՓԻՆ**.
ԴԼՓՆԱԾԱՂԻԿ. s. bot. delphinium.
ԴԿՈՒՂ. s. bot. faséole, dolice.
ԴՂԵԱԿ. s. forteresse, fort.
ԴՂՈՐԴԵԼ. V. **ԴՂՐԴԵԼ**.
ԴՂՐԴԵԼ. va. ébranler, mettre en branle, agiter, remuer, bouleverser, alarmer; faire du bruit; — *հաւատքը*, ébranler la foi; —*օդը*, ébranler, remplir l'air.
ԴՂՈՐԴԻԼ. V. **ԴՂՐԴԻԼ**.
ԴՂՈՐԴՈՒՄ. V. **ԴՂՐԴԻՒՆ**.
ԴՂՐԴԵՑՆԵԼ. V. **ԴՂՐԴԵԼ**.
ԴՂՐԴԻԼ. vn. s'ébranler, s'agiter, se bouleverser, s'émouvoir, s'alarmer, se troubler, se remuer; *ամբողջ քաղաքը դղրդեցաւ*, toute la ville fut émue.
ԴՂՐԴԻՉ. a. bruyant.
ԴՂՐԴԻՒՆ, **ԴՂՐԴՈՒՄ**. s. ébranlement, secousse, agitation, bouleversement, trouble, alarme; bruit.
ԴՂՐԴՈՒՆ. s. bruyant.
ԴՂՔԻ. s. bot. érable.
ԴՄԱԿ. s. queue de mouton.
ԴՄԻՆ ԻՐԻ. conj. c'est pour cela, c'est pourquoi.
ԴՆԴԵՐ. V. **ԴՆԴԵՐՔ**.
ԴՆԴԵՐԱՅԻՆ. a. musculaire.
ԴՆԴԵՐՔ. spl. anat. muscle.
ԴՆԴԻՒՆ. V. **ԹՆԴԻՒՆ**.
ԴՆԴՂՈՒՑ. s. anat. mollet.
ԴՆԴՉԵԼ. vn. faire du bruit, murmurer (ruisseau).
ԴՆԵԼ. va. mettre, poser, placer; considérer, croire; ceindre, porter, monter; faire, rendre; *ծառայ* —, placer un domestique; *սեղան* —, mettre la table; *դպրոցը*—, mettre en pension; *ուխտ* —, V. **ՈՒԽՏ**; *ի պահ* —, mettre en réserve; *դուռը*—, fermer la porte.
ԴՇԽՈՅ. s. reine.

Digitized by Google

Դշխոյաբար. a. comme une reine.
Դշխոյութիւն. s. rang ou dignité de reine.
Դոխ. s. trémie.
Դոկտոր. s. docteur.
Դող. s. tremblement.
Դողալ. vn. trembler, être tremblant; *ցուրտէն* —, trembler de froid, grelotter.
Դողահար. a. tremblant.
Դողահարիլ. V. **Դողալ.**
Դողացնել. va. faire trembler.
Դողացուցիչ. a. qui fait trembler.
Դողդոջ s. tremblant, tremblotant, vacillant, chancelant; palpitant.
Դողդոջագին. adv. en tremblant.
Դողդոջել. vn. trembloter, trembler, vaciller, chanceler.
Դողդոջոտ. V. **Դողդոջ.**
Դողդոջում. s. vacillation, chancellement, tremblement.
Դողդոջուն. V. **Դողդոջ.**
Դողում. s. tremblement; frémissement; consternation.
Դոն, Դոնի խէժ. s. laque, gomme laque; cire à cacheter.
Դոյզն. a. petit, exigu, peu important, léger, modique; ordinaire, insignifiant; adv. peu; — *մը*, très peu, tant soit peu; — *մը գինի*, un peu ou soupçon de vin.
Դոյզնագիւտ. a. rare.
Դոյլ. s. seau.
Դոյն. pron. ce, cet, cette, celui-là, celle là, même.
Դոյնչափ. adv. autant.
Դոյնպէս. adv. de la même manière.
Դոյնօրինակ. a. adv. tel, de telle [manière.
Դոնդող. s. gelée; gélatine.
Դորակ. s. chopine.
Դորսոմիլ. vn. mourir de faim, de soif.
Դու. pron. tu, toi.

Դուար. s. bestiaux, bétail.
Դուարաբոյծ. s. éleveur de bétail.
Դուարաբուծութիւն. s. élevage de bestiaux, de bétail.
Դուդաք. V. **Թութակ.**
Դուզել. va. tutoyer.
Դուզնաքեայ. a. peu important, peu insignifiant, léger, petit, moindre, faible; commun, médiocre, ordinaire.
Դուժ. a. barbare; sauvage.
Դուլ. s. cesse, trève, repos, suspension, pause, relâche; ordre; — *եւ դադար ընել*, cesser.
Դում. s. méd. grippe.
Դուն. a. peu; rare; — *մը*, adv. un peu; — *ուրեք*, une fois par hazard, rarement.
Դուն. s. bot. souchet.
Դուն. pron. V. **Դու.**
Դունչ. V. **Կզակ, Կլափ.**
Դունչմօրուք. s. barbiche.
Դուռաճն. s. ornith. francolin.
Դուռ. s. porte; — ou *դրունք*, portes, gorge, défilé; — ou — *արքունի*, la porte, la cour; *Բարձրագոյն* —, Sublime Porte (*Դուռն Ալի*); *Սպարապետութեան* —, Seraskerat. *մեծ* —, portail; *դրան երէց*, aumônier; *դրօք փակելովք*, à huis clos, à portes fermées; —*է դնել*, mettre à la porte, chasser.
Դուստր. s. fille; — *հօրեղբօր՝ հօրաքեռ՝ մօրաքեռ՝ քեռւոյ*, cousine.
Դուր. s. ciseau.
Դուրգ. s. tour de potier.
Դուրն. s. casse.
Դուրս. adv. dehors.
Դուքս. s. duc.
Դոփել. vn. trépigner, taper du pied, frapper des pieds, faire du bruit.
Դոփիւն. s. trépignement, battement des pieds.

Digitized by Google

Դոքա. pron. ces, ceux, celles, ceux-là, celles-là.
Դպիլ. V. **Դպչիլ**.
Դպիր. s. secrétaire, écrivain, scribe; lecteur; clerc; enfant de chœur.
Դպչիլ. vn. toucher.
Դպրանոց. V. **Դպրեվանք**.
Դպրապետ. s. premier clerc.
Դպրատուն. V. **Դպրոց**.
Դպրեվանք. s. séminaire.
Դպրոց. s. école.
Դպրոցական. a. scolaire; scolastique ; — *տարի* , année scolaire; s. écolier.
Դպրոցակից. s. camarade d'école.
Դպրութիւն. s. lettres, littérature. livre; *առանց—թեան*, sans lettres, illettré; *գեղեցիկ* — *ք*, belles lettres.
Դպցնել va. toucher; atteindre; *մեկուն ձեռք* —, porter la main sur qn., le frapper.
Դռնակ. s. petite porte; guichet; portière; valvule.
Դռնահար. s. le marteau de la porte.
Դռնապան. s. portier, concierge.
Դռնապանուհի. sf. portière, concierge. [concierge.
Դռնապանութիւն. s. emploi de
Դռնափակ. s. verrou; loquet.
Դռնբաց. a. ouvert, en public.
Դռնչեցնել. va. faire sonner ou retentir.
Դռնչել vn. corner.
Դռնչիւն. a. tintement.
Դռնփակ. à huis clos. — *նիստ*, le huis clos.
Դստիկոն. s. étage.
Դստրիկ. s. petite, jeune fille.
Դարով. s. blâme, répréhension.
Դարովանք. V. **Դարով**.
Դարովել. va. blâmer.
Դարովելի. a. blâmable.
Դարովիչ. a. celui qui blâme.

Դարովութիւն. V. **Դարով**.
Դրախմէ. s. drachme.
Դրախտ. s. paradis; jardin, parc.
Դրախտահաւ. s. paradisier, oiseau de paradis.
Դրախտային. a. paradisiaque.
Դրախտանման. s. comme du paradis.
Դրախտապան. s. jardinier; ornith. ortolan.
Դրախտավայր. s. lieu du paradis terrestre.
Դրական. a. positif. [ment.
Դրականապէս. adv. positive-
Դրականութիւն. s. positivisme.
Դրականօրէն. V. **Դրականապէս**.
Դրակից. s. voisin.
Դրակցութիւն. s. voisinage.
Դրամ. s. drachme; monnaie, numéraire; V. **Դրամագլուխ**; *որո-քուած՝ աւրուած* —, monnaie fruste; *մանր՝ մանրուք* —, monnaie; *կեղծ* —, fausse monnaie.
Դրամարան. etc. V. **Դրամագէտ**. etc.
Դրամագէտ s. numismate.
Դրամագիտական. a. numismatique. [tique
Դրամագիտութիւն. s. numisma-
Դրամագլխատէր. s. capitaliste.
Դրամագլուխ. s. capital, fonds.
Դրամագրութիւն. s. numismatographie.
Դրամազեղչ. s. escompte.
Դրամաթուղթ. s. papier-monnaie; effet.
Դրամական. a. pécuniaire; monétaire; — *երաշխաւոր*, caution solidaire; — *երաշխաւորութիւն*, cautionnement réel.
Դրամակշիռ. s. drachme.
Դրամակոփ. s. faux monnayeur.
Դրամահատ. s. monnayeur. — *մամուլ*. balancier. [age.
Դրամահատութիւն. s. monnay-

Digitized by Google

Դրամահաւաք. s. collectionneur de monnaies; receveur, receveur des finances, garçon de recette.
Դրամահաւաքիչ. V. **Դրամահաւաք.**
Դրամանենգ. s. faux monnayeur.
Դրամանոց. s. tirelire.
Դրամաշահ. s. agio.
Դրամապանակ s. porte-monnaie.
Դրամատեղան. s. banque.
Դրամատէր. s. capitaliste, financier.
Դրամատոմս. s. billet de banque.
Դրամատուն. s. banque.
Դրամարկղ. s. caisse, coffre-fort.
Դրամափոխ. s. changeur.
Դրամափոխութիւն. s. change.
Դրամափորձ. s. essayeur.
Դրամաքսակ. s. bourse.
Դրամօժիտ. s. dote.
Դրանդ. s. perron.
Դրանդի. V. **Դրանդ.**
Դրանիկ s. courtisan, attaché à la cour.
Դրասանգ. s. feston.
Դրասանգել. va. festonner.
Դրացի s. voisin.
Դրացնութիւն. } s. voisinage.
Դրացութիւն. }
Դրացուհի. sf. voisine.
Դրափմայ. V. **Դրագմէ.**
Դրգալ. s. cuiller;—մը. une cuillerée.
Դրդել. va. pousser, inciter, instiguer, exciter, aiguillonner, stimuler.
Դրդիչ. a.s. instigateur, stimulant.
Դրդնչիւն. V. **Դրդչիւն.**
Դրդող. V. **Դրդիչ.**
Դրդուել. va. ébranler, remuer.
Դրդուիլ. vn. s'ébranler, être ébranlé.
Դրդում. s. impulsion.
Դրդչիւն. s. babil, bavardage, radotage.
Դրժանք. s. violation, perfidie, infidélité, tromperie.
Դրժել. va. violer, tromper; se parjurer; *խօսքը* —, manquer à sa parole, ne pas tenir sa promesse.
Դրժող. a. s. violateur, perfide, trompeur.
Դրժողութիւն. V. **Դրժանք.**
Դրկից. s. voisin.
Դրկցուհի. sf. voisine.
Դրնչիւն. s. bruit, tapage.
Դրոշմ. s. empreinte, marque, frappe, gravure; empreinte ou coin de la monnaie; sceau, cachet; timbre; signature; confirmation; — *զարնել,* timbrer.
Դրոշմաթուղթ. s. papier timbré; *Թղթատարական* —, timbre-poste.
Դրոշմած. s. médaille.
Դրոշմահար. s. timbreur.
Դրոշմահարութիւն. s. timbrage.
Դրոշմաւոր. a. marqué; timbré; —*թուղթ*, V. **Դրոշմաթուղթ.**
Դրոշմել. va. empreindre, marquer d'une empreinte; estamper, imprimer; tracer, graver, écrire, inscrire; cacheter; confirmer; signer; fig. graver. inculquer; *մտաց մէջ* —, imprimer dans l'esprit, retenir, graver dans la mémoire; *սրտին մէջ* —, inculquer, graver dans le cœur.
Դրուագ s. incrustation; placage; épisode, passage, période; paragraphe.
Դրուագագործութիւն. s. placage.
Դրուագել. va. incruster; plaquer.
Դրուագիչ. s. plaqueur.
Դրուատ. s éloge.
Դրուատալից. V. **Դրուատելի.**
Դրուատական. } a. élogieux.
Դրուատաւոր. }
Դրուատել. va. louer, vanter, prôner, acclamer, préconiser
Դրուատելի. a. louable, élogieux.
Դրուատիք. spl. louanges, encens, éloge.

Digitized by Google

Դրութիւն. s. pose; position; disposition; proposition, assertion; composition; système.
Դրուժան. s. perfide, traître.
Դրուօայ. s. strass.
Դրօշ. s. drapeau, pavillon, étendard, enseigne, bannière.
Դրօշազարդ. s. orné de drapeau, pavoisé.
Դրօշազարդել. va. orner de drapeau. pavoiser.
Դրօշակ. s. bord, lisière; pan; drapeau; — *բանալ՝ պարզել*, arborer un drapeau ou un pavillon.
Դրօշակազարդ. V. **Դրօշազարդ.**
Դրօշակիր. s. enseigne, porte-drapeau.
Դրօշաւոր. a. qui a un drapeau.
Դրօշել. va. sculpter, graver, ciseler.
Դրօշուած. s. sculpture, gravure.
Դփշայ. s. canonnière (jouet d'enfant).
Դքսութիւն. s. duché.
Դքսուհի. sf. duchesse.
Դօդօշ. s. zool. crapaud.

Ե

Ե. (yétch = E). s. cinquième lettre de l'alphabet et la seconde des voyelles; cinq, cinquième.
Եբենագործ. s. ébéniste.
Եբենագործութիւն. s. ébénisterie.
Եբենեայ. a. d'ébène.
Եբենոս. s. ébène; ébénier.
Եբենոսեայ. V. **Եբենեայ.**
Եբինաղ. s. caban.
Եբրայագէտ. s hébraïsant.
Եբրայական. a. hébraïque; — *լեզու* la langue hébraïque, l'hébreu.
Եբրայեցերէն. adv. en hebreu; s. l'hébreu, la langue hébraïque.
Եբրայեցի. s. a. hébreu, juif, hébraïque; — *ք*, les Hebreux, les Juifs.
Եգիպտաբան. s. égyptologue.
Եգիպտաբանութիւն. s. égyptologie.
Եգիպտական. a. égyptien, d'Egypte.
Եգիպտահաց. s. bot. maïs.
Եգիպտահաւ. s. ornith. ibis.
Եգիպտացի. a.s. égyptien.
Եգիպտացորեն. s. bot. maïs.
Եգիպտուհի. sf. égyptienne.
Եգիս. s. égide.
Եդեմ. s. Eden, le paradis terrestre.
Եզ. s. zool. bœuf.
Եզական. a. singulier.
Եզականապէս. adv. singulièrement.
Եզականութիւն. s. singularité.
Եզակի. a s. gram singulier.
Եզերագրել. va. apostiller.
Եզերածին. a. né aux bords. — *ծագիլ*.
Եզերանալ vn. se terminer, se conclure.
Եզերապահ. s. qui garde la côté; — *նաւ*, croiseur.
Եզերիլ. V. **Եզերանալ.**
Եզերում. s. terme, fin, conclusion.
Եզերք. V. **Եզր.**
Եզնալեզու. s. bot. buglose, bourrache.
Եզնալուծ. s. attelage de bœufs.
Եզնակ. }
Եզնիկ. } s. zool. bouvillon.

Digitized by Google

Եզնակ. s. zool. veau; *Սատուեայ* —, cantharide; *Ոսկի* —, cétoine dorée, ver de mai.
Եզնափտէզ. s. bifteck.
Եզնակն. s. bot. chasselas, gros raisin noir.
Եզնաձի. s. zool. yack.
Եզնանոց, **Եզնոց**. s. étable à bœufs, bouverie.
Եզնաչք. / **Եզինաչք**. s. buphthalme.
Եզնավար. / **Եզնարած**. s. bouvier.
Եզնարօսպիկ. s. ornith. bouvreuil.
Եզնաքաղց. s. path. boulimie.
Եզնաքար. s. bulithe.
Եզնենի. s. bœuf; viande de bœuf.
Եզնող, **Եզող**. s. bouvier.
Եզր. s. bord, rebord, extrémité, bout; borne, terme; — *կերպասի*, lisière; *եզերք երկնից*, horizon.
Եզրածիրանի. s. prétexte (robe bordée d'une large bande de pourpre.
Եզրակացութիւն. s. conclusion; — *հանել*. V. **Եզրակացնել**.
Եզրակացուիլ. vn. résulter.
Եզրակացնել. va. conclure, inférer.
Եզրահան. s. bouvet.
Եթեր. s. l'air, les airs, le ciel, éther.
Եթերական. a. éthérée, aérien; céleste.
Եթերացնել. va. éthériser.
Եթերացում. s. éthérisation.
Եթէ. conj. si; si pourtant, pourvu que; si par hasard, s'il arrive que; soit que; —*երբէք*, si jamais, si toutefois; —*ոչ*, sinon; *բայց* —, si ce n'est que, à moins que.
Եթովպական. a éthiopien; —*լեզու*, la langue éthiopienne.
Եթովպացի. s. Éthiopien, Abyssin.
Ել. V. **Ելք**.
Ելակ. s. bot. fraise.
Ելակենի. s. bot. fraisier.
Ելանելիք. s. escalier, échelle.
Ելանել. vn. monter; sortir; s'élever, se lever; naître, surgir; procéder, émaner; dépasser, surpasser, franchir; monter; se répandre; *վեր* —, remonter; *ցամաք* —, descendre à terre, prendre terre, aller à bord, débarquer; *ընդ առաջ* —, aller à la rencontre de; *հիւանդութենէ* —, relever de maladie.
Ելեկտրոն. s. ambre jaune.
Ելեկտրաբոյժ. s. électriseur.
Ելեկտրաբուժական. a. méd. électrothérapique.
Ելեկտրաբուժութիւն. s. méd. électrothérapie.
Ելեկտրագէտ. s. électricien.
Ելեկտրագիտութիւն. s. phys. électricité.
Ելեկտրադէտ. s. phys. électroscope.
Ելեկտրալոյծ. a. électrolysé.
Ելեկտրալուծութիւն. s. électrolysie.
Ելեկտրալուծում. s. électrolysation, électrolyse.
Ելեկտրածին. a. électrogène.
Ելեկտրականթեղ. s. lampe électrique.
Ելեկտրական. a. électrique; électrisable; — *մեքենայ*, machine électrique; — *հոսանք*, courant électrique.
Ելեկտրականացնել. va. électriser.
Ելեկտրականացում. s. phys. électrisation.
Ելեկտրականութիւն. s. électricité; *դրական* —, —positive *ժխտական* —, — négative.
Ելեկտրակիր. s. électrophore.
Ելեկտրաձուկ. s. ichtyol. gymnote.
Ելեկտրամագնիս. s. phys. électro-aimant.
Ելեկտրամագնիսական. a. phys. électromagnétique.

Digitized by Google

Ելեկտրամագնիսականութիւն. [թիւն.] Ելեկտրամագնիսու- s. phys. électro-magnétisme.

Ելեկտրանալ. vn. s'électriser.

Ելեկտրանուաղ. a. phys. électronégatif.

Ելեկտրաշարժ. a. phys. électromoteur; — *զօրութիւն*, force électromotrice.

Ելեկտրաշարժիչ. s. phys. électro-moteur.

Ելեկտրաչափ. s. phys. électromètre.

Ելեկտրաչափական. a. phys. électrométrique.

Ելեկտրաչափութիւն. s. phys. électrométrie.

Ելեկտրատարրաբանութիւն. s. électro-chimie.

Ելեկտրացնել. va. électriser.

Ելեկտրացոյց. s. phys. électroscope.

Ելեկտրացում. s. électrisation.

Ելեկտրութիւն. s. phys. électricité.

Ելեկտրուղի. s. phys. électrode.

Ելեւէջք. s. l'action de monter et de descendre; ondulation; mus. gamme; — *ձայնի*, modulation, cadence, ton.

Ելեւմուտ. s. action de sortir et d'entrer; sortie, passage; recettes et dépenses; finances; *ելեւմտից նախարարութիւն*, ministère des finances.

Ելեւմտագէտ. s. financier.

Ելեւմտագիտական. a. de finance.

Ելեւմտագիտութիւն. s. finance.

Ելեւմտական, Ելեւմտային. a. financier; — *նախարար*, *նախարարութիւն*, ministre, ministère des finances.

Ելեւմտացոյց. s. budget.

Ելեփանդական. a. éléphantiasique, éléphantique; — *բորոտութիւն*, éléphantiasis.

Ելիք. s. tourbillon.

Ելլալ. V. **Ելանել.**

Ելմտագիտական. a. de finance.

Ելմտական. V. **Ելեւմտական.**

Ելմտացոյց. s. budget.

Ելնարան. s. débarcadère.

Ելնել. V. **Ելանել.**

Ելուզակ. V. **Յեղուզակ.**

Ելուզակութիւն. V. **Յեղուզակութիւն.**

Ելուզանել. va. extraire.

Ելուզել. V. **Ելուզանել.**

Ելուզում. s. extraction.

Ելում. s. sortie; procession, émanation.

Ելունդ. s. méd. bubon.

Ելք. s. montée; sortie, issue; procession, émanation; issue, résultat, effet, succès, réussite; voie, moyen, ressource expédient; l'orient, le lever du soleil; déboursé, dépenses; décès, mort; exode; débouché; —*իրաց*, les événements, les faits; *ձախողակի* —, malheur, insuccès.

Եկ. s. venue, arrivée.

Եկ. s. a. étranger.

Եկակոչ. a. appelé, cité en justice; s. assignation, citation.

Եկակոչել. va. citer, appeler en justice.

Եկամուտ. a. adventice, étranger, emprunté; prosélyte; s revenu; —*բոյսք*, plantes adventices; *տարեկան* —, revenu annuel; *ստանալ եկամուտը* toucher le revenu.

Եկաւոր. a. venant, qui vient, hôte.

Եկաւորել. vn. venir, arriver.

Եկաւորութիւն. s. venue, arrivée.

Եկեղեցախորան. s. cl apelle de camp, de l'armée.

Եկեղեցական. a. ecclésiastique.

Եկեղեցականութիւն. s. état ecclésiastique; *թողուլ —ը*, renoncer

Digitized by Google

à l'état ecclésiastique, jeter le froc aux orties; le clergé.

Եկեղեցաձեւ. a. en forme d'église.

Եկեղեցային. V. **Եկեղեցական.**

Եկեղեցապան. s. marguillier.

Եկեղեցապատկան. a. qui appartient à l'église.

Եկեղեցապատում մատենագիր. s. historien ecclésiastique.

Եկեղեցապետ. s. chef d'église.

Եկեղեցասէր. a. qui aime les églises.

Եկեղեցեակ. s. petite église.

Եկեղեցի. s. église; *զինուորեալ* — , église militante; *Հայոց* — , l'— arménienne *արեւելեան* — , l'— d'orient; *Հռովմէական* — , l'— romaine.

Եկեղեցպան. V. **Եկեղեցապան.**

Եկեղեցպանութիւն. s. marguillerie.

Եկեղեցօրհնէք. s. consécration d'une église.

Եկեսցէ. s. théol. complies.

Եկղեսիաստէս. s. Ecclésiaste.

Եկօսր. V. **Հարիւրակայ.**

Եկքան. V. **Ակքան.**

Եկքանիկ s. ornith. acanthide.

Եղ. V. **Իւղ.**

Եղակալ. V. **Արօրած.**

Եղաման. V. huilier.

Եղան. s. fourche, fauchet.

Եղանակ. s. manière, mode, façon, forme, air, ton, guise; mus. ton, air; mode des verbes; saison; — *ով մի*, — *աւ իմն*. en quelque sorte; *անպտուղ* — morte-saison.

Եղանակադրել. va. mettre en musique.

Եղանակահիւս. s. compositeur.

Եղանակաձայն. s. note d'un air.

Եղանակաւոր. a. qui a un air, harmonieux.

Եղանակաւորել. va. modifier.

Եղանակաւորութիւն., **Եղանակաւորում.** s. modification.

Եղանակել. va. chanter; entonner, donner le ton; exécuter.

Եղբայր. s. frère; *աշխատաւոր* —, frère convers ou lai; — *ի Քրիստոս*, frère en Jésus-Christ; *մեծ աւագ՝ երէց* —, frère aîné; *կրտսեր* —, cadet, puîné.

Եղբայրաբար. adv. fraternellement, comme des frères

Եղբայրագիր. s. frère adoptif.

Եղբայրական. a. fraternel.

Եղբայրակից. s. confrère.

Եղբայրակցութիւն. s. confraternité.

Եղբայրանալ. vn. fraterniser.

Եղբայրանոց. s. couvent.

Եղբայրասէր. a. qui aime son frère, charitable.

Եղբայրասիրութիւն. V. **Եղբայրսիրութիւն.**

Եղբայրասպան. a. fratricide.

Եղբայրասպանութիւն. s. crime du fratricide.

Եղբայրատեաց. a. qui hait son frère.

Եղբայրատեցութիւն. s. haine entre frères.

Եղբայրիկ. s. petit frère.

Եղբայրորդի V. **Եղբօրորդի.**

Եղբայրութիւն. s. fraternité; confrérie.

Եղբայրսիրութիւն. s. amour fraternel, charité.

Եղբորոս. V. **Եղեբորոս.**

Եղբօրաղջիկ. sf. nièce.

Եղբօրդուստր. sf. nièce.

Եղբօրկին. s. belle-sœur, la femme du frère.

Եղբօրորդի. s. neveu, fils du frère.

Եղեամն. s gelée blanche, frimas; — *կ'իջնայ*, il fait de la gelée blanche.

Եղեբորոս. s. bot. ellébore.

Եղեգնախունկ. s. bot. acorus calamus, calamus aromaticus, canne odorante.

Եղեգնաձեւ. adj. en forme de canne, calamiforme.

Digitized by Google

Եղեգնաշամբ. s. cannaie, lieu où croissent des roseaux.
Եղեգնաշաքար. s. sucre de canne.
Եղեգնաչափում. s. cannage.
Եղեգնապուրակ. V. **Եղեգնաշամբ.** [mirliton.
Եղեգնասրինգ. s. mus. flûteau,
Եղեգնացուպ. s. canne.
Եղեգնափող. s. chalumeau.
Եղեգնափրփուր. s. adirca.
Եղեգնեայ. a. de roseau, de canne.
Եղեգնիկ. s. canule.
Եղեգնոտ. / **Եղեգնոց.** } V. **Եղեգնաշամբ.**
Եղեգնուտ. a. plein de roseaux; s. lieu planté de roseaux.
Եղելութիւն. s. fait, événement.
Եղեմնախառն. a. mêlé de gelée blanche.
Եղեմնահար. a. gâté par la gelée blanche, broui.
Եղեմնահարութիւն. s. brouisture.
Եղեմնապատ. a. givré, couvert de la gelée blanche, hérissé de frimas.
Եղեռն. s. crime, forfait, attentat, délit; malheur, fatalité, catastrophe.
Եղեռնաբան. s. criminaliste.
Եղեռնագործ. a. criminel, scélérat.
Եղեռնագործութիւն. s. scélératesse, crime, forfait, attentat.
Եղեռնադատ. a. qui juge les crimes; — *ատեան*, cour d'assises.
Եղեռնական, Եղեռնային. a. criminel, attentatoire; malheureux, funeste, fatal, pernicieux, malfaisant; — *մատնութիւն*, noire trahison.
Եղեռնաւոր. s. criminel, scélérat; a. V. **Եղեռնական.**
Եղեռնափորձ. s. attentat.
Եղեսպակ. s. bot. sauge.
Եղեր, Եղերք. s. lamantation, drame.
Եղերախաղ. s. drame.
Եղերական. a. tragique, lugubre; — *տեսիլ*, spectacle tragique, drame; — *մահ՝ վախճան*, mort, fin tragique.
Եղերամայր. sf. pleureuse.
Եղերակատակ. a. tragi-comique; s. tragi-comédie.
Եղերաշուք. a. tragique; — *հանդիսաւորութիւն*, solennité —.
Եղերգ. s. élégie.
Եղերգակ, Եղերգական. a. élégiaque.
Եղերգական, Եղերերգական. a. dramatique, tragique; — *վախճան*, fin —.
Եղերդ. / **Եղերդակ.** } s. bot. chicorée; *վայրի* —, — sauvage.
Եղերդասեռակք / **Եղերդեայք.** } spl. bot. chicoracées.
Եղերելի. a. lamentable.
Եղերերգ. s. élégie.
Եղերերգակ. V. **Եղերերգու.**
Եղերերգական. V. **Եղերգական.**
Եղերերգու. s. a. élégique.
Եղերերգութիւն. s. élégie.
Եղեւին s. bot. sapin; armoise.
Եղեւնածաղիկ. s. bot. barbotine.
Եղեւնահունտ. s. pharm. barbotine.
Եղեւնաստան. s. sapinière.
Եղեւնափայտ. s. sapin, bois de sapin, sapine.
Եղեւնափայտեայ, Եղեւնեայ. a. de sapin.
Եղէգ. s. canne, roseau; chaume, tige des graminées; roseau, plume; bot. endive.
Եղէգնաշաքար. s. sucre de canne.
Եղէգնիկ. V. **Եղեգնիկ.**
Եղին. s. bot. ortie.
Եղինձ. s. pilau.
Եղինն. V. **Եղին.**
Եղիսական. / **Եղիսեան դաշտք.** } s. Champs-Elysées.

Digitized by Google

Եղծ. s. destruction; réfutation; — *գերդ*, adv. en désordre, confus, à l'abandon.
Եղծանել. va. détruire, corrompre, gâter, abîmer, détériorer, vicier, altérer, effacer, abolir; — *դաշինքը*, résilier le contrat; — *առողջութիւնը*, ruiner la santé; — *գեղեցկութիւնը*, ternir, détruire la beauté.
Եղծանիլ. vn. se détruire, s'abîmer, se gâter, s'altérer, se détériorer, se corrompre.
Եղծել. V. **Եղծանել**.
Եղծիչ. a. s destructif, destructeur.
Եղծումն. } s. destruction, altération, corruption, abolition, abolissement, dégât, effaçure.
Եղծում. }
Եղկ. a. tiède; mou, molle.
Եղկացնել. va. attiédir, rendre tiède.
Եղկելի. a. malheureux, misérable, pitoyable.
Եղկութիւն. s. malheur, misère; attiédissement.
Եղկօրէն. adv. mollement.
Եղմոմ. s. chandelle.
Եղն. s. zool. biche.
Եղնգաւոր. a. à ongles, à griffes.
Եղնգնաքար. s. minér. onyx.
Եղնիկ. s. zool. biche.
Եղնիկիկ. s. zool. bichette.
Եղնորթ. s. zool. faon.
Եղոտել. va. graisser.
Եղո՜ւկ. interj. c'est un malheur! quel malheur; hélas! c'est dommage; — *ինձ*, hélas! malheur à moi! infortuné que je suis! oh! que je suis malheureux!
Եղունգ. s. ongle, griffe, serre; corne, sabot; onyx. [cornes.
Եղջերագեղ. a. qui a de belles
Եղջերախէժ. s. gutta percha.
Եղջերակ. s. cornet.
Եղջերակնճիթ. s. zool. rhinocéros.
Եղջերաւոր. a. cornu, encorné.
Եղջերափող. s. cornet acoustique.
Եղջերեայ. a. de corne, fait en corne. [cornée.
Եղջերենի. s. bot. caroubier; anat.
Եղջերիկ. a. au front dur, débonté, effronté; s. zool. céraste.
Եղջերու. s. cerf; —*ն կը կանչէ*, le — brame. [sa.
Եղջերուախոզ. s. zool. babirous-
Եղջերուահաւ. s. zool. casoar.
Եղջերուաքաղ. s. hircocerf; chimère.
Եղջերցել. va. heurter avec les cornes, cosser, encorner.
Եղջիւր. s. corne; vase fait de corne; caroube; angle à coin saillant; fig. force, puissance; fierté, orgueil, sujet d'orgueil.
Եղջիւրաւոր. V. **Եղջերաւոր**.
Եղջիւրենի. V. **Եղջերենի**.
Եղջիւրիկ. V. **Եղջերիկ**.
Եղափիւր. s. marais, marécage.
Եղափիւրիկ s. ornith. vanneau.
Եղրդակ. V. **Եղերդակ**.
Եղրևան. } s. bot. lilas.
Եղրևանի. }
Եմակ. s. lieu ombragé, contrefort de montagne.
Եմիփորոն. s. pallium.
Ենթագանկ. s. anat. occiput.
Ենթագանկեան. a. occipital.
Ենթագանձապահ. s. sous-trésorier.
Ենթագետնեայ. a. de sous-sol; *յարկ*, sous-sol.
Ենթադրական. } a. supposé.
Ենթադրեալ. }
Ենթադրել. va. placer sous, mettre dessous, subjuguer, assujettir; supposer.
Ենթադրութիւն. s. l'action de mettre dessous, assujettissement; supposition, hypothèse.

Digitized by Google

Ենթալեզու. s. anat. hypoglosse.
Ենթախազ. s. mus. sous-dominante.
Ենթածծմբական. a. chim. hyposulfurique.
Ենթածծմբային. a. chim. hyposulfureux.
Ենթածծմբատ. a. chim. hyposulfate.
Ենթածծմբիտ a. chim. hyposulfite.
Ենթածովեայ. / **Ենթածովեան.** } a. sous-marin.
Ենթակայ. s. sujet.
Ենթակայական. a. subjectif.
Ենթակայականութիւն. s. subjectivité.
Ենթակայանալ. vn. subsister, exister.
Ենթակայութիւն. s substance, hypostase.
Ենթակեդրոն. s. métacentre.
Ենթակէտ. s. cédille.
Ենթահեծան. s. sous-faîte.
Ենթամնայ. s. division (-).
Ենթամորթային. a. sous-cutané.
Ենթաշօշափ. s. géom. sous-tangente.
Ենթաստալար. V. **Ենթասպայ.**
Ենթասեռ. s. sous genre.
Ենթասպայ. s. sous-officier.
Ենթավարձակալ s. sous-fermier.
Ենթավարձել. va. sous-fréter.
Ենթավարձող. s. sous-locataire.
Ենթավարձութիւն. s. sous-location.
Ենթատոհմ. s. sous-famille.
Ենթարկեալ. V. **Ենթարկուող.**
Ենթարկել. va. soumettre, faire subir.
Ենթարկուիլ. vn. se soumettre, subir, être sujet.
Ենթարկում. s, soumission, action de soumettre.
Ենթարկուող. s. sujet, patient.
Ենթացայլակրեայ. a. anat. sous-pubien.
Ենթաւատ. s. arrière-fief.

Ենթափոսփորական. a. chim. hypophosphorique.
Ենթափոսփորային. a. chim. hypophosphoreux
Ենթաքարտուղար. s. sous-secrétaire; *պետական* —, — d'Etat.
Ենթաքլորական. a. chim. hypochlorique.
Ենթդաշնագիր. s. sous-traité.
Ենթեռեքպատիկ. a. géom. sous-triple.
Ենթուղղաձիգ. s. géom. sous-normale.
Ենթուղեայ. a. souterrain.
Ենթչորեքպատիկ. a. géom. sous-quadruple.
Ենթստանձնել. vn. sous-traiter.
Ենթստանձնող s. sous-traitant.
Ենթտեղակալ. s. sous-lieutenant.
Ենճեղէս. s. ichtyól. anguille.
Եպարգոս. / **Եպարքոս.** } s. gouverneur, préfet; vice roi, vizir.
Եպարքոսութիւն. s. préfecture; vice-royauté, vizirat.
Եպենէս. s. crust. pinne.
Եպերանք. s. blâme, répréhension.
Եպերել. va. blâmer.
Եպերելի. a. blâmable, répréhensible.
Եպերում. V. **Եպերանք.**
Եպիկուրեան. a. s. épicurien.
Եպիկուրութիւն. s. épicurisme.
Եպիսկոպոս. s. évêque.
Եպիսկոպոսական. a. épiscopal.
Եպիսկոպոսակից. s. coadjuteur, coévêque.
Եպիսկոպոսանոց. V. **Եպիսկոպոսարան.**
Եպիսկոպոսապետ. s. archevêque.
Եպիսկոպոսապետութիւն. s. archevêché.
Եպիսկոպոսարան. s. palais épiscopal, évêché.
Եպիսկոպոսութիւն. s. épiscopat.
Եռ. s. trois; ébullition; méd. échauboulure.

Digitized by Google

Եռաբաժին. V. **Եռամասն.** [trois.
Եռաբաժին ընել. va. diviser en
Եռաբլթակ. a. bot. trilobé.
Եռագիր. a. trilittère.
Եռագոյն. a. tricolore.
Եռաթի. s. trirème.
Եռալ. vn. bouillir, être bouillant, bouillonner, être en ébullition; fermenter, être en effervescence; grouiller, fourmiller, pulluler.
Եռածայր. s. tricorne.
Եռակայմ. s. trois-mâts.
Եռահատոր. a. en trois volumes.
Եռաձայն. s. mus. trio.
Եռամասն, a. bot. tripartit.
Եռամեայ. a. de trois ans, triennal; âgé de trois ans.
Եռամեծ. a. trois fois grand, trismégiste, almageste.
Եռամիլիոն. s. trillion.
Եռամսեակ. s. trimestre.
Եռամսեայ. a. trimestriel; — *ժամանակ*, trimestre.
Եռայարկ. a. de trois étages; à trois ponts (vaisseau).
Եռանգ. s. mus. triolet.
Եռանդ. s. adv. avant-hier.
Եռանդ. s. ébullition, bouillonnement, effervescence, fermentation; fig. ardeur, empressement, zèle, élan, ferveur, fougue, transport; fourmillement; — *մտքի*. enthousiasme; — *պատերազմի*. la soif ardente de guerre, des combats; — *ով լեցուն*, plein d'ardeur; *մէկուն* — *տալ*. inspirer de l'ardeur à qn.
Եռանդագին. adv. ardemment, ferventment; a. fervent, ardent.
Եռանդալիր. } a. plein d'ardeur
Եռանդալից. } ou de zèle, zélé, ardent.
Եռանդանալ. vn. être, devenir ardent ou zélé; bouillonner.
Եռանդոտ. a. bouillant, bouillonnant, ardent, fervent, zélé, empressé, fougueux.

Եռանդում s. ébullition; fig. ardeur, ferveur, zèle.
Եռանդուն. V. **Եռանդոտ.**
Եռանիստ. s. géom. trièdre.
Եռանիւ. s. tricycle.
Եռանկիւն. s. géom. triangle; *հաւասարակողմ* —, — équilatéral; *անհաւասարակողմ* —, — scalène; *ուղղանկիւն* —, — rectangle; *երկ-կողմնազոյգ* —, — isocèle.
Եռանկիւնաձեւ. a. triangulaire.
Եռանկիւնաչափական. a. trigonométrique.
Եռանկիւնաչափութիւն. s. trigonométrie. [tion.
Եռանկիւնաւորում s. triangula-
Եռանկիւնի. a. triangulaire.
Եռանձնեայ. a. de trois personnes.
Եռանձնութիւն. s. triade.
Եռանուագ. s. mus. trio.
Եռանուն. a. de trois noms, qui a trois noms.
Եռաչափ a. de trois mesures; s. trimètre. [plement.
Եռապատիկ. a. triple; adv. tri-
Եռապատկել. va. tripler.
Եռապատկուիլ. vn. tripler, être triplé.
Եռապետ. s. triumvir.
Եռապետական. a. triumviral.
Եռապետութիւն. s. triumvirat.
Եռաստեղեան. a. de trois étoiles.
Եռաստղ. s. trois étoiles.
Եռաստուածութիւն. s. théol. trinité.
Եռավանկ. a. trissyllabe.
Եռատեսութիւն. s. path. triplopie.
Եռատերեւ. a. bot. triphylle.
Եռատող. a. de trois lignes.
Եռատրոհութիւն. s. géom. trisection.
Եռարան. s. bouilloire.
Եռացական. a. éruptif; — *ջերմ*, fièvre — tive.
Եռացում. V. **Եռանդ.** s.

Digitized by Google

Եռացնել. va. faire bouillir; faire fourmiller.
Եռերգ. s. mus. trio.
Եռեւեփ. a. bouillant, ardent.
Եռիլիոն. s. math. trillion.
Եռոտնում. s. saute-mouton.
Եռոտանի. s. trépied.
Եռոց. s. bouilloire.
Եռուզեռ. a. effervescent.
Եռուզեռում s. effervescence.
Եռում. s. éruption.
Եռմ. s. démangeaison.
Եռօրեայ. V. **Երեքօրեայ**.
Ես. pron. je, moi; *ես եմ*, c'est moi; *ես ինքս*, moi même; *ըստ իս*, selon moi, à mon avis.
Եսական. a. égoïste.
Եսականութիւն s. égoïsme.
Եսամոլ. a. s égoïste.
Եսապաշտ. s. égoïste.
Եսապաշտութիւն. s. égoïsme.
Եսասէր. a. s. égoïste.
Եսասիրութիւն s. égoïsme.
Եսութիւն. s. égoïsme.
Ետ. adv. derrière, en arrière.
Ետեղակալ. s. lieutenant; a. stable, stationnaire, fixe.
Ետեղապահ. s. lieutenant, adjoint.
Ետեղապահութիւն. s. lieutenance.
Ետեւ. s. derrière.
Ետիննմ. s. quatre heures.
Ետմ. prép. après, à la suite; *կէսօրէ*—, après-midi.
Երագ, a. rapide, leste, prompt, agile; adv. vite, rapidement.
Երագագիր. V. **Արագագիր**.
Երագագնաց. a. qui va vite, prompt à la course, rapide.
Երագագ. s. rets, filets.
Երագաթեւ. } V **Արագաթռիչ**.
Երագաթռիչ. }
Երագամիտ. V. **Արագամիտ**.
Երագայեղ. a. qui change vite, inconstant. [passager.
Երագանցուկ. a. qui passe vite, passager.
Երագասորդ. V. **Արագասորդ**.
Երագապէս. adv. vite, rapidement.
Երագայաց. a. qui s'élance vite, rapide, leste.
Երագաւեր. a. qui se ruine vite.
Երագափոյթ. a. rapide, soudain, subit.
Երագափոփոխ V. **Երագայեղ**.
Երագաքայլ. V. **Արագաքայլ**.
Երագել. vn. se hâter, se presser, se dépêcher; va. hâter, presser, accélérer.
Երագընթաց. } V **Արագընթաց**.
Երագոտն. } **Արագոտն**.
Երագութիւն. V. **Արագութիւն**.
Երագում. s. accélération.
Երազ. s songe, rêve; —*տեսանել*, avoir, faire un songe, faire des rêves, rêver; —*ի մէջ տեսանել*, voir en songe, rêver.
Երազաբանել. V. **Երազել**.
Երազագէտ. V **Երազահան**.
Երազագիրք. V. **Երազահան**.
Երազախաբ. V. **Երազափորձ**.
Երազախաբութիւն. V. **Երազափորձութիւն**.
Երազական. a. relatif aux songes, aux rêves.
Երազահան. s. interprète des songes, clef des songes, livre des songes.
Երազայոյզ. a. agité par des songes, visionnaire, imaginaire.
Երազանք. spl rêverie.
Երազատես. a. songeur, rêveur, songe-creux.
Երազատեսութիւն. s. utopie.
Երազացնոր. a. rêveur.
Երազացոյց. a. qui explique un songe; qui fait rêver, qui fait voir en songe.
Երազափորձ. a. qui fait un rêve lascif, qui est sujet à la pollution nocturne.
Երազափորձութիւն. s. pollution nocturne.

Digitized by Google

Երազեալ a. rêvé. [songer.
Երազել. vn. rêver, voir en songe,
Երազող. s. rêvasseur, rêveur.
Երազուն. a. rêveur.
Երաժիշտ. s. musicien.
Երաժշտագէտ. s. musicien.
Երաժշտախումբ s. mus orchestre.
Երաժշտական. a. musical.
Երաժշտականութիւն. s. musique.
Երաժշտահանդէս. s. concert.
Երաժշտամոլ. s. mélomane.
Երաժշտամոլութիւն. s. mélomanie. [րան.
Երաժշտանոց. V. **Երաժշտա**
Երաժշտապետ. s. chef des musiciens, chef d'orchestre; maestro.
Երաժշտապէս. adv. comme un musicien.
Երաժշտասէր. s. amoureux de la musique, dillétante, amateur de musique; a. philharmonique.
Երաժշտասիրուհի. sf. dilettante.
Երաժշտաբեր. sf. libretto.
Երաժշտարան. s. conservatoire, école de musique.
Երաժշտել. vn. faire de la musique.
Երաժշտութիւն. s. musique; — *ընել.* faire de la musique; *ձայնական՝ գործիական* —, musique vocale, instrumentale.
Երաժշտուհի. sf. musicienne.
Երախ s. bouche, gueule.
Երախակալ s. poignée, manche, la garde d'une épée.
Երախամաման. s. zool. abajoue.
Երախայ s. enfant; catéchumène.
Երախայամտութիւն. s. enfantillage. [mène.
Երախայանալ. vn. être catéchu-
Երախայութիւն. s. catéchuménat; enfantillage.
Երախայրիք. spl. prémices.
Երախան. s. réunion de convives, banquet.

Երախնոց. s. muselière.
Երախտագէտ. a. reconnaissant; — *ըլլալ,* être —.
Երախտագիտական. a. de reconnaissance.
Երախտագիտութիւն. s. reconnaissance, gratitude.
Երախտագործ. a. bienfaisant, obligeant
Երախտակորոյս. a. ingrat.
Երախտահատոյց a. reconnaissant; — *ըլլալ,* être —; -*ք,* s. reconnaissance, gratitude.
Երախտամոռ. a ingrat.
Երախտամոռաց. a. ingrat; — *ըլլալ,* être —
Երախտապարտ. a. obligé; —*ըլլալ.* être obligé ou redevable; — *ընել՝ կապուցանել մէկը,* obliger qn., lui rendre service, acquerir des droits à sa reconnaissance.
Երախտապարտութիւն. s. obligation.
Երախտաւոր. a. bienfaisant.
Երախտատու. a. bienfaiteur, bienfaisant, obligeant; reconnaissant.
Երախտաւորիլ. vn. recevoir des bienfaits.
Երախտաւորութիւն. s. obligeance, bienfaisance.
Երախտընկալ. a. qui a reçu un bienfait, obligé.
Երախտիք. spl. bienfait, bien, service, faveur.
Երակ. s. veine; veine de bois; veine ou filon métallique; veine ou filet d'eau. méd. pouls *զննել* —*ը,* tâter le pouls; *զննել* — *ը,* fig. tâter le pouls; *ժնդիւն՝ զարկ* —*ի,* pulsation, battement du pouls.
Երակային. a. veineux.
Երակահատ. s. phlébotome; phlébotomiste.
Երակահատութիւն. s. chir. phlébotomie, saignée.
Երականման. a. en forme de veine.

Digitized by Google

Երակաւոր. a. veiné.
Երամ. s. troupeau, troupe, bande; — թռչնոց, volée, nuée, bande d'oiseaux.
Երամակ. s. troupeau, troupe; — այծից, troupeau de chèvres.
Երամակից. a. qui est du même troupeau.
Երամանալ. vn. se rassembler en troupeau, se réunir par troupes, s'attrouper.
Երամել. va. rassembler en troupeau, réunir.
Երամովին. adv. en troupeau, en bandes, par troupes, en foule.
Երան. V. **Երանի.**
Երանազեղ. a. très heureux.
Երանայից. a. heureux, bienheureux.
Երանախառն. a mêlé de bonheur.
Երանական. a. heureux.
Երանաշնորհ. a. bienheureux.
Երանավայել. a. qui jouit du bonheur.
Երանացնել. va. béatifier.
Երանացուցիչ. a. béatifique.
Երանացումն. s. béatification.
Երանաւորել. va. rendre heureux: béatifier.
Երանաւորիլ. vn. être heureux.
Երանաւորումն. s. béatification.
Երանաւէտ. a. bien heureux, trop heureux.
Երանգ. s. coloris; couleur; nuance.
Երանգակալ. s. amassette.
Երանգապնակ. s. palette.
Երանգել. va. colorier, enluminer.
Երանգիչ. s. coloriste.
Երանեալ. a. heureux.
Երանեակ. a. heureux.
Երանեան. a. éranien.
Երանելի. a. heureux, bienheureux, fortuné; — դարձնել rendre heureux; — ըլլալ, être heureux.
Երանել. va. regarder comme bienheureux, estimer heureux, féliciter.
Երանի՛. interj. heureux! — թէ, plût à Dieu! plaise à Dieu! plût au ciel que! Dieu le veuille! — այնոր որ heureux celui qui; — քեզ, que tu est heureux! — տալ մէկուն. estimer qn. heureux.
Երանութիւն. s. bonheur, félicité; —ք Յիսուսի, les béatitudes de Jésus-Christ
Երանուհի. sf. heureuse, bienheureuse.
Երանք. spl. les cuisses.
Երաշխ. s. garantie, caution; aval.
Երաշխագիր. s. comm. aval, caution.
Երաշխաւոր. s. caution, garant, répondant; — ըլլալ, être caution ou garant.
Երաշխաւորագիր. s.comm. acte de caution, lettre de garantie; garantie.
Երաշխաւորել. va. garantir, être caution, donner sa garantie.
Երաշխաւորութիւն. s. garantie, cautionnement, caution; — տալ donner —.
Երաշխեայք. s. tourment, tribulation, peine; stigmate, meurtrissure, cicatrice, plaie.
Երաշխիք. s. cautionnement, caution, garantie.
Երաշտ. s manque de pluie, sécheresse; aridité; a qui est à sec, aride.
Երաշտահար. a. gâté par la sécheresse.
Երաշտահաւ. s. ornith. croque-abeilles, guêpier.
Երաշտանալ. vn. sécher, devenir sec, se dessécher.
Երաշտութիւն. V. **Երաշտ.** s.
Երասան / **Երասանակ.** } s. rêne, bride, frein.
Երասանակալ. a celui qui tient la bride, les rênes, cocher, condocteur.

Digitized by Google

Երասանակել. va. tenir les rênes, conduire, diriger.
Երաստան. s. fesse, cul, fondement.
Երբ. adv. quand, lorsque; *ե՞րբ*, quand? à quelle époque? *մինչեւ ե՞րբ*, jusqu'à quand?
Երբեմն. adv. quelquefois, parfois, par moment, de temps en temps, de temps à autre; jadis; autrefois; *երբեմն..., երբեմն...*, tantôt..., tantôt...
Երբեմնի. adv. d'autrefois.
Երբեք. adv. *ոչ*—, jamais de la vie, point.
Երբուծ. s. éclanche.
Երգ. s. chant; chanson; cantique, hymne.
Երգաբամբ. s. mus. basse chantante.
Երգաբան. s. chantre, chanteur.
Երգաբանել. va. chanter, réciter un hymne, des hymnes; célébrer.
Երգաբանութիւն. s. chant des hymnes, cantique.
Երգագիր. s. compositeur, chansonnier.
Երգագրել. va. faire, composer des chants, des chansons, mettre en musique.
Երգախառն. a. mêlé de chants.
Երգակ. V. **Երգեցիկ**.
Երգակից. s. qui chantent ensemble; — *ըլլալ*. V. **Երգակցիլ**.
Երգակցիլ. vn. chanter ensemble, accompagner.
Երգակցութիւն. s. chant simultané, accompagnement.
Երգահան. s. mus. compositeur.
Երգամոլ. s. mélomane, cantomane.
Երգամոլութիւն. s. mélomanie, cantomanie.
Երգանիշ. s. mus. note.
Երգանշան. s. mus. note.

Երգապետ. s. le grand chantre.
Երգասացութիւն. s. chant.
Երգասէր. a. s. mélomane, amateur de chant.
Երգասիրութիւն. s. amour de chant.
Երգասրճարան. s. café chantant.
Երգարան. s. instrument de musique; chansonnier, recueil de chants, de chansons; méthode de chant.
Երգեհոն. V. **Երգիհոն**.
Երգել. va. chanter; — *քնարով*, jouer de la lyre; —*ձեռաքով*. jouer d'un instrument.
Երգեցիկ. s. chanteur, chanteuse; chantant.
Երգեցող. s. chanteur; chansonnier; — *եկեղեցւոյ*. chantre.
Երգեցողութիւն. s. le chant.
Երգիծաբան. s. satirique.
Երգիծաբանական. a. satirique.
Երգիծաբանել. va. satiriser, lancer des brocards contre qn., le railler.
Երգիծաբանութիւն. s. satire, brocard.
Երգիծաբանօրէն. adv. satiriquement.
Երգիծական. a. satirique, moqueur.
Երգիծանութիւն, **Երգիծանք**, **Երգիծում**. s. déchirure, déchirement; satire, brocard, moquerie, raillerie.
Երգիծօրէն. adv. satiriquement.
Երգիկ. s. chansonnette.
Երգիհոն. s. orgue; —*զարնել՝ նուագել*. toucher ou jouer de l'orgue.
Երգիհոնակ, **Երգիհոնիկ**. s. harmonium.
Երգիհոնահար. s. organiste.
Երգիչ. V **Երգեցող**.
Երգուածք. s. chant, manière de chanter.
Երգուհի. sf. chanteuse.
Երգչուհի. sf. chanteuse, cantatrice.

Digitized by Google

Երդ. s. lucarne; maison.
Երդակից. s. voisin.
Երդիկ. s. petite lucarne.
Երդիք. s. lucarne.
Երդմնագիր. s. acte de serment.
Երդմնադրուժ. V. **Երդմնազանց.**
Երդմնազանց. a. parjure; —*ըլլալ*, se parjurer, commettre un parjure, violer son serment.
Երդմնազանցութիւն s. violation de serment, parjure.
Երդմնակեր. V. **Երդմնազանց.**
Երդմնահար. s. jureur, parjure.
Երդմնահարութիւն. s. juron, parjure.
Երդմնել. vn. jurer.
Երդմնուրաց. V. **Երդմնազանց.**
Երդմնեցնել. va. faire jurer, faire prêter serment; conjurer, adjurer, exorciser.
Երդմնեցուցիչ. s. exorciste.
Երդմնեցուցչութիւն. s. exorcisme, adjuration, conjuration.
Երդնուլ. vn. jurer, faire ou prêter serment; *սուտ* —, se parjurer, faire un faux serment.
Երդուած. } s. juré.
Երդուեալ. }
Երդուեալ դատաւոր. s. jury.
Երդուընուլ V. **Երդնուլ.**
Երդուըցնել. V. **Երդմնեցնել.**
Երդում. s. serment, jurement; —*տալ՝ ընել*, prêter serment; *ան-հաստատ* —, serment d'ivrogne; — *տալ հաւատարմութեան*. prêter serment de fidélité.—*պատուա-ըլլալ*, jurer ses grands dieux.
Երեխայ. V. **Երախայ.**
Երեխայրիք. V. **Երախայրիք.**
Երեկեան. a. parvenu.
Երեկի. a. d'hier, de la veille.
Երեկնամուտ. s. soirée.
Երեկոյ s. soir, soirée, la brune; fig. —*կենաց*. le soir de la vie. [une—.
Երեկոյթ. s. soirée. — *տալ*, donner

Երեկոյին. a. du soir; adv. le soir, vers le soir; depuis le soir, du soir, dans la soirée.
Երեկուն. s. soir, la soirée; a. du soir; adv. le soir, vers le soir.
Երեկօրք. s. séjour du soir.
Երեմեան. } a. de trois ans, triennal; âgé de trois ans.
Երեմենի. }
Երեմիական. s. jérémiade
Երեմուկ. s. gruau, semoule.
Երես. s. visage, figure, face; mine, air, aspect; surface; vue, apparence, extérieur; *կօշիկի* —, empeigne; *երկրի* —, la surface de la terre; *առ երեսս*, en apparence, extérieurement; *ինչ* —*ով*. de quel air? avec quel front? avec quelle audace? — *առ* — face à face;— *չունենալ*, ne pas oser (à cause d'une faute commise);—*ը չնայիլ*. faire mauvaise mine; faire un mauvais accueil.—*ը զարնել*. jeter à la face, reprocher; —*ը վար առնել*, blâmer;—*ը կախել՝ թթուեցնել*, faire la mine, bouder; —*ը ճերմկցնել*, faire bonne figure, mériter des éloges;—*չճերմկցնել* faire triste figure, ne pas mériter des éloges; —*ին ջուրն երթալ*,—*ը ջուր չու-նենալ*, être effronté, éhonté, perdre toute pudeur; — *առնել*, être gâté;—*տալ*. gâter un enfant
Երեսագիր. s. adresse (d'une lettre).
Երեսակ. s. facette.
Երեսահամար s. pagination.
Երեսառու. a. hardi, courageux.
Երեսդարձութիւն. s. disgrâce, défaveur.
Երեսել. va. présenter, confronter.
Երեսուիլ. vn. être confronté.
Երեսընկեցութիւն. s. disgrâce, défaveur.
Երեսնակ. s. bot. eupatoire.
Երեսնամեայ, Երեսնամեան, Երեսնամենի, Երեսնամի. a. de

Digitized by Google

trente ans; âgé de trente ans.
Երեսնեակ. s. trentaine.
Երեսներորդ. a. trentième.
Երեսնիցս. adv. trente fois.
Երեսնօրեայ. a. de trente jours.
Երեսուն. a. tronte.
Երեսսրբիչ. s. serviette de toilette.
Երես տալ. V. **Երես.**
Երեսփոխան. s. représentant, député.
Երեսփոխանաբար.} adv. comme
Երեսփոխանապէս.} un député.
Երեսփոխանական. a. de député.
Երեսփոխանութիւն. s. députation, les députés.
Երերալ. V **Երերիլ.**
Երերածուփ. a. fort agité, ballotté.
Երերակոծ. V. **Երերածուփ.**
Երերանք. s. tremblement, l'action d'errer, vagabondage.
Երերապար. s. branle.
Երերել. va. remuer, agiter, ballotter.
Երերիլ. vn. trembler, bouger, remuer, vaciller, s'agiter, balancer, ballotter, se trémousser, errer, être vagabond.
Երերումն. s. tremblement, vacillation, agitation, balancement.
Երերուն. a. tremblant, vacillant, agité; errant, vagabond; —*պարտք*, dette flottante.
Երերակիլ. vn. se balancer, se dandiner.
Երեւակ s. astr. Saturne (planète).
Երեւակայական. a. imaginaire. fantastique.
Երեւակայաբար. adv. imaginairement, d'une manière imaginaire.
Երեւակայել. va. imaginer; vn. s'imaginer, se figurer.
Երեւակայելի. a. imaginable.
Երեւակայող.} a. plein d'imagi-
Երեւակայոտ.} nation; —*մարդ*, homme à imagination.
Երեւակայութիւն. s. imagination; *բեղմնաւոր՝ ժիր* —, —féconde, active.
Երեւակի. V. **Երեւապէս.**
Երեւան բերել, հանել. mettre au jour, mettre à découvert, en évidence, montrer, démasquer; — *ելանել՝ գալ*, se laisser voir, se montrer, paraître.
Երեւապէս. adv. apparemment.
Երեւելապէս. adv. visiblement.
Երեւելի. adv. visible, évident, apparent; célèbre, fameux, remarquable, insigne, illustre, glorieux, éminent; éclatant, important, considérable, mémorable, solennel; — *ըլլալ*, se rendre illustre, s'immortaliser, se signaler, se distinguer.
Երեւիլ. vn. paraître, se faire voir, apparaître, avoir l'air, se montrer, se présenter; *կ'երեւի*, il paraît.
Երեւնալ. V. **Երեւիլ.**
Երեւոյթ. s. apparence, air, extérieur, aspect, vue, phénomène; —*ք լուսնի*, phases; —*ք բնութեան*, les phénomènes de la nature; a. apparent, visible; ridicule.
Երեւութական. a. apparent.
Երեւութանալ. V. **Երեւիլ.**
Երեւութապէս. adv. en apparence.
Երեւումն. s. apparition.
Երեւցնել. va. faire paraître, faire voir, montrer, faire semblant de.
Երեք. a. trois; troisième; *երեքի կանոն*, règles de trois.
Երեքական. a. de trois.
Երեքամեայ V. **Եռամեայ.**
Երեքամսեայ. V. **Եռամսեայ.**
Երեքանկիւն, Երեքանկիւնի, V. **Եռանկիւն,** etc.
Երեքանձնեայ. a de trois personnes.
Երեքգլխեան.} a. à trois têtes, qui
Երեքգլխի.} a trois têtes.

Digitized by Google

Երեքերփնեան. a. tricolore.
Երեքթեւեան. a. qui a trois ailes; tripenné; —*նետ*, flèche barbelée, à trois ailes.
Երեքթզեան. a. de trois empans.
Երեքժամեայ. a. de trois heures.
Երեքժանի. a. qui a trois pointes; s. trident.
Երեքիլիոն. s. trillion.
Երեքլեզուեան. a. en trois langues.
Երեքխորան. a. de trois autels.
Երեքկարգեան. a. à trois rangs, sur trois rangs.
Երեքկին. a. triple; adv. triplement; trois fois.
Երեքկնել. va. tripler, tiercer.
Երեքկուղ. a. triple, triplé.
Երեքկուսի. a. qui a trois côtés ou angles, triangulaire.
Երեքհազար. a. trois mille.
Երեքհազարեան. a. de trois mille.
Երեքհարիւր. a. trois cents.
Երեքձեղունանեայ. a. à trois étages.
Երեքմասնեայ. a. composé de trois parties, partagé en trois, triple.
Երեքնուկ. s. bot. trèfle.
Երեքշաբաթեայ. a. de trois semaines.
Երեքշաբթի. s. mardi.
Երեքութիւն. s. triade.
Երեքպատիկ. a. adv. triple.
Երեքսայրի. a. armé d'un triple tranchant.
Երեքսրահեան. a. qui a trois salles.
Երեքսրբեան. a. trois fois saint, très-saint, — *օրհնութիւն*, le trisagion.
Երեքտասան. a. treize.
Երեքտասանամեայ, **Երեքտասանամեան.** a. de treize ans, âgé de treize ans.
Երեքտասաներորդ. a. treizième.
Երեքդարեան. a. de trois siècles.
Երեքտերեւուկ. s. bot. trèfle.
Երեք քառորդ. s. trois quarts.

Երեքօրեայ. a. de trois jours.
Երէ. s. bête fauve; gibier.
Երէզ. a. désert, inculte; s. lande.
Երէկ. s. le jour d'hier, la veille; adv. hier.
Երէնոց. s. ménagerie.
Երէց. a. ancien, âgé, ainé, grand; s. frère aîné; prêtre.
Երէցկին. sf. la femme du prêtre.
Երէցութիւն. s. ancienneté.
Երէցսուն. V. **Երիցասուն.**
Երէժկոյալ. V. **Ծորանջել.**
Երթ. s. l'aller, le départ.
Երթալ. vn. aller, s'en aller, partir, se rendre.
Երթեւդարձ. s. aller et retour.
Երթեւեկ. s. allées et venues, tour, course; a. qui va et vient; —*ծովու*. le flux et le reflux de la mer; —*ընել*, aller et venir, faire plusieurs allées et venues, faire des courses.
Երթեւեկել. V. **Երթեւեկ ընել.**
Երթեւեկութիւն. V. **Երթեւեկ.**
Երթուդարձ. V. **Երթեւդարձ.**
Երի. *առ* —, prép. à côté, auprès, près, dans le voisinage.
Երիզ. s. bande, bandelette.
Երիզակ, **Երիզիկ.** s. bandelette; V. **Երիզորդ.**
Երիզահալած. a. pharm. taenifuge.
Երիզապատ. } a. bandé, lié de
Երիզապինդ. } bandelettes.
Երիզապնդում. s. bandage.
Երիզավաճառ. s. marchand de galon.
Երիզել. va. galonner.
Երիզորդ. s. zool. ténia.
Երիթ. s. cheville.
Երիթացեալ. a. desséché, maigri, décharné.
Երիթուն. V. **Երիթացեալ.**
Երիժնակ. s. bot. erynge, panicaut.
Երիկամ. V. **Երիկամունք.**
Երիկամնաբորբ. s. path. néphrite.

Digitized by Google

Երիկամնախիթ. s. path. colique néphrétique.
Երիկամնային. a. anat. rénal.
Երիկամնացաւ. V. **Երիկամնաքորք.**
Երիկամունք. spl. reins, rognons; entrailles.
Երինջ. s. génisse, jeune vache.
Երիվար. s. cheval, coursier.
Երիտասարդ. s. jeune homme; garçon.
Երիտասարդաբար V. **Երիտասարդապէս.**
Երիտասարդական. a. juvénil, de jeune homme.
Երիտասարդանալ. vn. redevenir jeune, se rajeunir.
Երիտասարդապէս. adv. en jeune homme, d'une manière juvénile.
Երիտասարդացում. s. rajeunissement.
Երիտասարդացնել. va. rajeunir, reverdir.
Երիտասարդութիւն. s. jeunesse.
Երիտասարդուհի. sf. adolescente, jeune fille.
Երիցագոյն. a. plus ancien, doyen.
Երիցական. a. presbytérien.
Երիցականութիւն. s. presbytérianisme.
Երիցակից. s. compagnon d'un prêtre.
Երից անգամ. adv. trois fois.
Երիցանի. spl. les prêtres.
Երիցապետ. s. archiprêtre.
Երիցատուն. s. presbytère.
Երիցկանան. V. **Երէց.**
Երիցութիւն. s. ancienneté, doyenné; prêtrise, sacerdoce.
Երիցուկ. s. bot. camomille; *վայրի* —, pâquerette.
Երիցուհի. sf. prêtresse.
Երիցս. adv. trois fois, à trois reprises; — *անգամ*, trois fois; — *երանելի*, très-heureux.
Երիւար. V. **Երիվար.**

Երկ. s. travail, ouvrage; besogne; —*ք*, travaux.
Երկաբլիթ. a. bot. bilobé.
Երկաբնակածաղիկ. a. bot. à fleurs dioïque.
Երկագլուխ. a. qui a deux têtes.
Երկագոյն. V. **Երկգոյն.**
Երկաթ fer; tout instrument de fer, glaive, chaîne, clou, etc.; *պատել* — *ով*, ferrer; — *ի դար*, âge de fer.
Երկաթաբեր. a. ferrifère.
Երկաթագամ. a. ferré, armé de pointes de fer, cloué.
Երկաթագիր. s. lettre capitale, majuscule, oncial.
Երկաթագործ. s. forgeron; a. fait de fer.
Երկաթագործարան. s. fabrique de fer, forge.
Երկաթագործութիւն. s. métier de forgeron.
Երկաթազարդ. s. garniture de fer.
Երկաթախառն. a. ferrugineux.
Երկաթակապ. a. enchaîné avec des liens de fer, enchaîné.
Երկաթակնեայ. a. de basalte.
Երկաթակոյտ. s. amas de fer.
Երկաթակուն s. minér. basalte.
Երկաթակուռ. a. garni de fer, ferré.
Երկաթահանք. s. mine de fer.
Երկաթահատ. s. ouvrier qui travaille dans les mines de fer.
Երկաթաձող. s. rail.
Երկաթային. a. ferrugineux.
Երկաթապատ. a. ferré, garni de fer, plaqué en fer.
Երկաթասայր. a. garni de pointes de fer.
Երկաթաքար. s. minér. sidérite.
Երկաթեայ. a. de fer.
Երկաթեղէն. a. de fer.
Երկաթեւ. a. bi-ailé.
Երկաթուղային. a. de chemin de fer.
Երկաթուղի. s. chemin de fer.

Digitized by Google

Երկածխատ.s.chim.bi carbonate.
Երկածխածուր. s. chim. bicarbure.
Երկակ. s. nombre binaire, nombre de deux; deux.
Երկակական. s. gram. duel.
Երկակենդան. } a. amphibie.
Երկակենցաղ. }
Երկակի. a. double; adv. doublement.
Երկակճղակ. a. zool. didactyle.
Երկակողմանի. a. qui a deux côtés; de deux côtés, réciproque.
Երկակշուր. s. diamètre.
Երկամեակեաց a. bot. bisannuel.
Երկամանանակ.a. mus. qui a deux temps ou mesures.
Երկամեայ. a. de deux ans, agé de deux ans; bisanuel. [rée.
Երկամեծասար. s. poét. dicho-
Երկամուսին. s. a. bigame.
Երկամուսնութիւն. s. bigamie.
Երկամսեայ. a. bimensuel, de deux mois.
Երկայարկ. V. **Երկյարկ**.
Երկայն a. long; —*կեանք*. longue vie; — *ճառ՝ ճանապարհ*. long discours, chemin; —*բարակ*, longuement, amplement.
Երկայնաբան. a. qui parle longuement; prolixe, diffus, verbeux.
Երկայնաբանել. vn. parler longuement.
Երկայնաբանութիւն. s. prolixité, diffusion, longueur, babil, verbosité.
Երկայնագանգ. } a. dolicocéphale.
Երկայնագլուխ. }
Երկայնադէզ. a. grand, très-élevé, gigantesque.
Երկայնածնօտ.a.qui a une longue mâchoire [կեաց.
Երկայնակեաց. V. **Երկարա**-
Երկայնակեցութիւն. s. longévité, longue vie.
Երկայնակտուց. a. à long bec.
Երկայնահանդերձ. a. qui porte un long vêtement.
Երկայնահասակ. a. de haute taille, grand. [cheveux.
Երկայնահեր. a. qui a de longs
Երկայնահոգի. a. qui a de la longanimité, patient.
Երկայնաձեռն.a.à longue main.
Երկայնաձեւ. a. long, allongé, oblong.
Երկայնաձիգ. a. très-longue, allongé; long, de longue durée; qui lance loin.
Երկայնամիտ. a. patient, endurant; — *աշխատութիւն*. travail obstiné; — *լինել*, V. **Երկայնամտել**.
Երկայնամտաբար.adv.avec longanimité, patiemment.
Երկայնամտել. vn. avoir de la longanimité, une longue patience, patienter.
Երկայնամտութիւն. s. longanimité, patience.
Երկայնամօրուս. a. qui a une longue barbe; s. longue barbe.
Երկայնանալ. vn. s'allonger; se prolonger.
Երկայնանիստ.a. étendu; —*լեռ*, montagne à large base.
Երկայնապատում. V. **Երկարապատում**. [chassiers.
Երկայնասրունք. spl. ornith. é-
Երկայնատարած. a. très étendu.
Երկայնատէգ. a. à longue lance; fig. — *արտեւանունք*, longs cils.
Երկայնատուտ. } a. à longue queue.
Երկայնատուտն. }
Երկայնացնել. V. **Երկայնել**.
Երկայնաւուրք.s.les longs jours.
Երկայնափող. a. à longue tige; — *կօշիկք*. bottes —.
Երկայնաքիթ.a.qui a un long nez.
Երկայնեղջիւր. a. zool. longicorne.
Երկայնել.va. allonger, rallonger.

Digitized by Google

Երկայնժամանակեան. a. de longtemps, qui dure longtemps.
Երկայնկեկ. a. longuet.
Երկայնմտութիւն. s. longanimité, patience.
Երկայնորդ. s. ajutage, allonge, [rallonge.
Երկայնութիւն. s. longueur; géog. longitude.
Երկայնօրեայ ըլլալ. vn. vivre de longs jours.
Երկայր. a. bigame.
Երկան. s. meule; V. **Երկանաքար**.
Երկան. a. V. **Երկայն**.
Երկանաքար ou **վէմ**—. s. pierre meulière, pierre de meule; a. de pierre meulière.
Երկանգամ. adv. de deux fois.
Երկանիստ. a. géom. dièdre.
Երկանիւ, a. qui a deux roues.
Երկանուեակ. s. bicyclette.
Երկանուն. a. de deux noms;—*ցանկ*, la liste —.
Երկանուորդ. s. bicycliste.
Երկաչեայ. a. binoculaire.
Երկաչեան. s. binocle.
Երկապաշտ. a. parasite.
Երկապատեան. a. zool. bivalve.
Երկապրուկ. a. bot. dicotylédone.
Երկառէջ. a. bot. diandre.
Երկասեր. a. hermaphrodite.
Երկասէր. V. **Աշխատասէր**.
Երկասիրել. V. **Աշխատասիրել**.
Երկասիրութիւն. V. **Աշխատասիրութիւն**.
Երկասիւն. V. **Երկսիւն**.
Երկասիւնակ. V. **Երկսիւնակ**.
Երկաստիճան. s. mus. diton.
Երկաստուածութիւն. s. théol. dithéisme.
Երկավանկ. a. dissyllabe.
Երկատառ. a. bilitère.
Երկատարր. a. chim. binaire.
Երկատեսակ. a. de deux espèces ou sortes.
Երկատութիւն. s. bissection.
Երկար. a. long; V. **Երկայն**.
Երկարաբան. etc. V. **Երկայնաբան**. etc.
Երկարախօս. V. **Երկայնաբան**.
Երկարակեաց. a. qui vit longtemps; vivace;—*ըլլալ*, vivre longtemps.
Երկարակեցութիւն. s. longévité.
Երկարահասակ. V. **Երկայնահասակ**.
Երկարաձգել. va. prolonger, traîner en longueur, traîner.
Երկարաձգութիւն. s. prolongation.
Երկարաձգուիլ. vn. se prolonger, [traîner.
Երկարաձգում. V. **Երկարաձգութիւն**.
Երկարաձիգ. a. long, prolongé.
Երկարամեայ. a. de longues années.
Երկարապատում. a. raconté longuement, prolixe, long.
Երկարատար. a. endurant.
Երկարատեւ. a. qui dure longtemps, durable, long; — *ճանապարհ*, voyage long, long cours.
Երկարատեւութիւն. s. longue durée, longueur.
Երկարարուած. a. de deux actes.
Երկարել. va. allonger, prolonger.
Երկարիլ. vn. s'allonger, se prolonger.
Երկարութիւն. s. longueur.
Երկարում s. rallongement, prolongation.
Երկարօրէն. adv. longuement.
Երկաւորեակ, **Երկաւորիք**. V. **Երկուորեակ**, **Երկուորի**.
Երկաքանչիւր. s. chaque, l'un et l'autre, tous les deux.
Երկբայ. a. douteux, incertain.
Երկբայաբար. adv. avec doute, avec hésitation.
Երկբայական. a. douteux, incertain; dubitatif.
Երկբայանալ. vn. douter, être

Digitized by Google

incertain, balancer, avoir des doutes, hésiter, flotter.

Երկբայանք. V. **Երկբայութիւն.**

Երկբայելի. V. **Երկբայական.**

Երկբայիլ. V. **Երկբայանալ.**

Երկբայութիւն s. doute hésitation, incertitude; rhét. dubitation.

Երկբայօրէն. V. **Երկբայաբար.**

Երկբան. a. amphibologique; double, fourbe, faux; discordant, différent.

Երկբանութիւն. s. amphibologie; différence, désaccord; duplicité, fourberie, fausseté.

Երկբարբառ. a. s. gram. diphthongue.

Երկբացիկ. a. qui s'ouvre de deux côtés; —*դուռն* porte à deux battants; — *սանդուղ*, échelle double.

Երկբերան. } a. qui a deux
Երկբերանեան. } bouches, deux embouchures, deux tranchants.

Երկբլթակ. s. bot. bilobé

Երկբոյս. a. qui a deux natures.

Երկգլուխ. } a. à deux têtes.
Երկգլխի. }

Երկգոգաւոր. a. biconcave.

Երկգոյն a. à deux couleurs.

Երկգունակ. a. de deux sortes.

Երկդասեան. a. de deux classes; — *դպրոց*, école —.

Երկդարեան. a. de deux siècles.

Երկդիմակ. s. minèr. bot. zool. amphibole.

Երկդիմեան. } a. à deux visages,
Երկդիմի. } à mine équivoque; à deux envers, à deux faces; fig. équivoque, double, faux, douteux, ambigu.

Երկդիմութիւն. s. ambiguité, équivoque, duplicité.

Երկդուռն. a. à deux portes.

Երկդրամեան. s. didrachme.

Երկեակ. V. **Երկակ.**

Երկեամ. a. de deux ans.

Երկեղջիւր. a. zool. bicorne.

Երկեմեան. a. de deux ans, âgé de deux ans.

Երկերգ. s. mus. duo.

Երկերես. a. qui a deux faces; fig. faux.

Երկերիւր. a. deux cents.

Երկեւան. s. doute, soupçon, défiance, crainte.

Երկընտրանք. s. alternative.

Երկթերթ. } a. bot. de deux feuilles,
Երկթերթի. } dipétale.

Երկթեւ. } a. zool. à deux
Երկթեւեան. } ailes. diptère.

Երկթի. s. birème.

Երկիլիոն. s. milliard.

Երկին. } s. ciel, cieux; *կապու-*
Երկինք. } *տակ*—, la voûte azurée; — *ելլալ*, monter au ciel; — *բարձրացնել*, élever jusqu'au ciel; —*երկիր իրար անցընել*, remuer ciel et terre; *ջինջ՝ պայծառ՝ անամպ՝ ամպամած* —, ciel pur, serein, sans nuages, couvert de nuages; *ո՜վ* —, ô ciel!

Երկիջեան. a. de deux colonnes (pages).

Երկիր. s terre, globe terrestre; terre, sol; pays, contrée, territoire; — *ծննդեան*, la terre natale.

Երկիրպագանել. va. se prosterner, adorer.

Երկիցս. adv. deux fois, bis.

Երկիւղ. s. peur, crainte, frayeur.

Երկիւղալի. a. à craindre; — *է*, il est à craindre.

Երկիւղալիր } a. plein de crainte,
Երկիւղալից. } effrayé; effrayant, terrible; peureux, craintif, poltron.

Երկիւղախառն. adv. mêlé de crainte, avec crainte, craintivement.

Երկիւղած. a. qui craint le Sei-

Digitized by Google

gneur, craignant Dieu, timoré, consciencieux, religieux, pieux, dévot; timoré, craintif, timide.

Երկիւղածութիւն. s. crainte de Dieu, crainte religieuse, scrupule, piété, dévotion; timidité; *երկիւղածութեամբ*, consciencieusement, scrupuleusement.

Երկիւղածօրէն. adv. religieusement, consciencieusement, scrupuleusement.

Երկլեզու. a. qui a deux langues, double, fourbe.

Երկլեզուեան. a. de deux langues, bilingue.

Երկլեզուութիւն. s. duplicité.

Երկխեփի. a. bivalve.

Երկխորհուրդ. a. qui a deux pensées, double, fourbe.

Երկխփական. a. bivalvulaire.

Երկխօս, Երկխօսութիւն. V. **Երկբան, Երկբանութիւն.**

Երկծաղիկ. a. biflore.

Երկծով. a. baigné par deux mers.

Երկկայմ. s. brick.

Երկկանգուն. a. de deux coudées.

Երկկարգ. } a. de deux rangs.
Երկկարգեան. }

Երկկերպ. } a. de deux manières,
Երկկերպի. } natures.

Երկկին. a. qui a deux femmes, bigame.

Երկկնութիւն. s. bigamie.

Երկկողմնազոյգ. a. géom. isocèle.

Երկկորնթարդ. a. biconvexe.

Երկհատոր. a. en deux volumes.

Երկհարիւրամեակ. s. bicentenaire.

Երկձեռնի. a. zool. bimane.

Երկձի. a. à deux chevaux; s. équipage, bige.

Երկճեղքիլ. vn. se fendre en deux.

Երկճիղ. } a. à deux pointes, four-
Երկճիւղ. } chu, fourché; s. fourche.

Երկճիւղիլ. vn. se bifurquer.

Երկճղի. V. **Երկճիւղ.**

Երկմասնեայ. a. binôme, de deux parties.

Երկմարմին. a. diplosome.

Երկմետաղական. a. bimétallique.

Երկմիլիոն. s. billion.

Երկմիտ. a. incertain, irrésolu, perplexe, défiant; — *լինել*, V. **Երկմտիլ.**

Երկմտելի. a. incertain, douteux.

Երկմտիլ. vn. hésiter, douter, balancer, avoir des doutes, être incertain, en suspens.

Երկմտեցնել. va. faire douter.

Երկմտութիւն. s. hésitation, barguignage, irrésolution, perplexité, doute; divergence d'avis, défiance; *առանց —թեան*, sans hésitation, sans doute.

Երկմտօրէն. adv. douteusement.

Երկյարկ. } a. à deux étages.
Երկյարկեան. } — *տուն*, maison —.

Երկնաբերձ. a. qui s'élève jusqu'aux cieux, très haut, très-élevé.

Երկնաբնակ. a. qui habite le ciel, céleste.

Երկնաբոյր. a. qui sent le ciel, céleste.

Երկնագեղ. a. beau comme le ciel.

Երկնագէտ. a. qui connaît le ciel, astronome.

Երկնագնաց. a. qui va, qui conduit au ciel, qui marche dans les cieux.

Երկնագոյն. a. de la couleur du ciel, bleu de ciel.

Երկնագումար. a. composé d'une troupe céleste.

Երկնագունդ. s. globe céleste.

Երկնագրական. a. uranographique.

Երկնագրութիւն. s. uranographie.

Երկնադղորդ. a. qui ébranle le ciel.

Երկնադրեցիկ. a. inspiré du ciel.

Digitized by Google

Երկնաթռիչ. a. qui vole au ciel.
Երկնախոհ. a. qui pense aux choses célestes.
Երկնակամար. a. qui a le ciel pour voûte; s. la voûte du ciel.
Երկնակապոյտ. a. bleu de ciel.
Երկնակեաց. }
Երկնակենցաղ. } a. qui vit aux cieux, qui a
Երկնակրօն. } une conduite céleste, qui vit comme un ange, divin.
Երկնահայեաց. a. qui regarde le ciel, qui a les regards tournés vers le ciel.
Երկնահանգէտ. } a. semblable au
Երկնահանգոյն. } ciel, céleste.
Երկնահանճար. a. doué d'une sagesse céleste.
Երկնահար. a. frappé du ciel, foudroyé.
Երկնահրաշ. a. céleste.
Երկնաձիգ. a. allongé jusqu'au ciel.
Երկնաձիր. a. accordé du ciel, céleste, divin.
Երկնային. V. **Երկնաւոր.**
Երկնանուէր. a. donné par le ciel.
Երկնաշու. a. qui voyage dans les cieux.
Երկնապարգեւ. V. **Երկնաձիր.**
Երկնապիշ. a. qui regarde au ciel; — *ըլլալ*, regarder le ciel, fixer ses regards au ciel.
Երկնառաք. a. céleste, envoyé du ciel.
Երկնաստեղծ. a. qui a créé le ciel.
Երկնաւոր. a. céleste, divin.
Երկնաքաղաքացի. a. citoyen, habitant des cieux.
Երկնաքար. s. météor. aérolithe.
Երկնել. va. être en mal d'enfant, être en travail, éprouver les douleurs de l'enfantement; fig. souffrir cruellement; élaborer, méditer, couver, projeter, s'aviser, songer.
Երկննալ. V. **Երկարիլ.**

Երկնուագ. s. duo.
Երկնուղէշ. a. qui porte ses branches jusque vers les nues.
Երկնուստ. adv. du ciel, du haut des cieux.
Երկնչիլ. vn. craindre, avoir peur, s'effrayer.
Երկնչոտ. V. **Երկչոտ.**
Երկշաբաթաթերթ. s. feuille bihebdomadaire.
Երկոտանի. a. qui a deux pieds, bipède.
Երկոտասան. a. douze.
Երկոտասանածալ. a. impr. in-douze.
Երկոտասանամեայ. } a. de douze
Երկոտասանամեան. } ans, âgé de douze ans.
Երկոտասանանիստ. s. géom. dodécaèdre.
Երկոտասանեակ. s. douzaine.
Երկոտասաներորդ. a. douzième.
Երկոտասանիցս. adv. douze fois.
Երկոտասնեակ. V. **Երկոտասանեակ.**
Երկու. a. deux; adv. deuxième.
Երկուղի. s. bivoie.
Երկունկն. a. à deux anses.
Երկունք. spl. douleur cruelle, peine affreuse, travail pénible; les douleurs de l'enfantement; — *ի մէջ ըլլալ*, être en mal d'enfant, éprouver les douleurs de l'enfantement.
Երկուշաբթի. s. lundi.
Երկուորեածին. a. qui enfante ou met bas des jumeaux.
Երկուորական. s. gram. duel.
Երկուորեակ. s. jumeau, jumelle; couple, paire.
Երկուորի. s. a. jumeau, jumelle; qui enfante ou met bas des jumeaux; —*ք*, s. testicules.
Երկուութիւն. s. dualité, dualisme.
Երկուստեք. adv. des deux côtés, tous les deux.
Երկոքեան. } a. s. tous les deux;
Երկոքին. } —*երու*, l'un et l'autre.

Digitized by Google

Երկչոտ. a. timide, peureux, craintif, poltron, couard.
Երկչոտութիւն. s. timidité, poltronnerie, couardise.
Երկպառակ. a. divisé, désuni, en désaccord; —*կուսակցութիւն*, faction.
Երկպառակել. va. diviser, mettre en discorde, en désaccord, désunir.
Երկպառակիլ. vn. se diviser, entrer en discorde, être en désaccord, en dissidence, se désunir.
Երկպառակութիւն. s. discorde, division, dissension, désunion, scission, mésintelligence.
Երկպատեան. a. bivalve.
Երկպատիկ. a. double; adv. doublement.
Երկպատկել. va. doubler.
Երկսայրաբանութիւն. s. dilemme.
Երկսայրի. a. à deux tranchants.
Երկսեռ. a. bissexuel, bissexué, de deux sexes.
Երկսիւն. a. de deux, à deux colonnes.
Երկսիւնակ. a. de deux petites colonnes.
Երկստուերեան. a. amphiscien.
Երկվայրկեան. s. seconde.
Երկվանկ. a. gram. dissyllabe.
Երկտերեւ. a. bifolié.
Երկտող. a. de deux lignes; deux lignes; lettre de —.
Երկտողեան. a. de deux lignes; s. distique.
Երկրաբան. s. géologue.
Երկրաբանական. a. géologique.
Երկրաբանութիւն. s. géologie.
Երկրաբաշխական. a. géodésique.
Երկրաբաշխութիւն. s. géodésie.
Երկրաբուղխ. a. produit sorti de la terre.
Երկրագիտութիւն. s. géognosie.
Երկրագիր. s. topographe.
Երկրագնաց. a. qui marche sur la terre.
Երկրագործ. s. agriculteur, cultivateur.
Երկրագործական. a. agricole, rural, aratoire.
Երկրագործել. va. cultiver la terre, s'occuper ou faire de l'agriculture.
Երկրագործութիւն. s. agriculture. [sphère.
Երկրագունդ. s. globe terrestre,
Երկրագրական. a. topographique.
Երկրագրութիւն. s. topographie.
Երկրագննել. va. explorer.
Երկրագննութիւն. s. exploration.
Երկրախոյզ. s. fouilleur, explorateur.
Երկրախուզական. a. d'exploration, de fouille.
Երկրախուզել va. explorer, fouiller en terre.
Երկրախուզութիւն. s. exploration. [etc.
Երկրախօս. etc. V. **Երկրաբան**.
Երկրածին. a. né de la terre.
Երկրակալ, **Երկրակալութիւն**. V. **Աշխարհակալ**. **Աշխարհակալութիւն**.
Երկրական. a. terrestre.
Երկրակեաց. a. qui vit sur la terre, terrestre; — *կեանք*, vie mondaine
Երկրակոխ a. qui foule, qui marche sur la terre, terrestre.
Երկրահմայութիւն. s. géomancie.
Երկրամած. V. **Գետնամած**.
Երկրամայր. s zool. ver de terre.
Երկրային. V. **Երկրաւոր**.
Երկրանախանձ. V. **Գետնախանձ**.
Երկրաշարժ. V. **Գետնաշարժ**.
Երկրաշէն. V. **Աշխարհաշէն**.
Երկրաչափ. s. géomètre.
Երկրաչափական. a. géométrique.

Digitized by Google

Երկրաչափութիւն. s. géométrie; *վերլուծական* —, — analytique; *գծագրական* —, — descriptive.
Երկրաչափօրէն. adv. géométriquement.
Երկրապարար. a. qui engraisse [la terre.
Երկրապարփակ. a. qui entour la terre.
Երկրապիշ ըլլալ. vn. fixer ses regards à terre.
Երկրասէր. a. qui aime le monde, mondain; qui aime son pays.
Երկրասնունդ. a. nourri sur la terre, terrestre.
Երկրասոյզ. a. enfoncé dans la terre, enfoui.
Երկրաստեղծ. a. qui a créé le monde; créé de la terre, terrestre.
Երկրավաստակ. s. agriculteur, laboureur.
Երկրավաստակութիւն. s. agri[culture.
Երկրատարած. a. répandu sur toute la terre.
Երկրատէր. s. propriétaire de ter[rain.
Երկրացի. s. compatriote, V. **Համաքաղաքացի.**
Երկրացիութիւն. V. **Համաքաղաքա**[**ցիութիւն.**
Երկրաւոր. a. terrestre, mondain.
Երկրաւորութիւն. s. mondanité.
Երկրամարմն. V. **Կենամարմն**; charnel, sensuel, voluptueux.
Երկրմայր. V. **Երկրամայր.**
Երկրորդ. a. second, deuxième; second, remplaçant; adv. deuxièmement, secondement, en second lieu; —*անգամ*, une seconde fois.
Երկրորդաբար. adv. au second rang, secondairement.
Երկրորդական. a. secondaire.
Երկրորդապէս. V. **Երկրորդաբար.**
Երկրորդել. va. réitérer, répéter.
Երկրորդում. s. réitération, répétition; —*ն օրինաց*. deutéronome.
Երկրպագել. vn. se prosterner, adorer.
Երկրպագելի. a. adorable.
Երկրպագու. a. s. adorateur.
Երկրպագութիւն. s. adoration, prosternation, culte; — *մատուցանել*, adorer.
Երկփեղկ. a. divisé en deux, dés[uni.
Երկփեղկել. va. diviser en deux, partager; désunir, mettre en désaccord.
Երկփեղկեայ. a. à deux battants.
Երկփեղկիլ. vn. être divisé en deux, se diviser.
Երկփեղկում. s. division.
Երկօրեայ. a. de deux jours; adv. dans deux jours.
Երնեակ. / **Երնեկ.** } a. heureux! — *մարդուն*, — l'homme.
Երնջակ. / **Երնջնակ.** } s. bot. éryngé, panicaut.
Երշ. s. saucisse.
Երշիկ. s. saucisson.
Երուխ. s. flocon de coton.
Երջանիկ. a. heureux, fortuné.
Երջանկայիշատակ. a. d'heureuse mémoire.
Երջանկանալ. vn. être heureux.
Երջանկաւէտ. a. très-heureux, bienheureux.
Երջանկութիւն. s. bonheur, féli[cité.
Երր. s. moisissure, carie, pourriture; putréfaction.
Երրակի. a. triple; adv. de trois sortes.
Երրեակ. a. ternaire, trois; s. terne, nombre ternaire, nombre de trois; — *դաշնակցութիւն*, la triple alliance; — *համաձայնութիւն*, la triple entente,
Երրորդ. a. troisième; adv. troisièmement, en troisième lieu; s. le tiers.
Երրորդական. a. ternaire. tertiaire; — *գետնակ*, terrain tertiaire.

Digitized by Google

Երրորդել. va. tripler, répéter trois fois.
Երրորդութիւն. s. trinité, triplicité.
Երփն. s. nuance; couleur, teint.
Երփն երփն. a. nuancé, éclatant; adv. de mille, de diverses nuances; — *երանգներով*, avec mille couleurs nouvelles, de toutes sortes de couleurs.
Երփնագեղ. a. de belles nuances.
Երփնազոյն. a. de diverses nuances, nuancé.
Երփնագրութիւն. s. enluminure.
Երփնադրուագ. s. masqueterie.
Երփնաթերթ. s. bot. pétale.
Երփնաներկ. a. teint de diverses nuances.
Երփնաջուր. s. pharm. teinture.
Երփնափայլ. a. qui brille de diverses, de belles nuances.
Երփնել. va. nuancer.
Երփներանգ. V. **Երփնազոյն.**
Երփներփեան. V. **Երփնազոյն.**
Երփնունակ. a. de différentes couleurs ou nuances.
Եւ. conj. et; même; *ոչ մին և ոչ միւսն.* ni l'un ni l'autre; —*այլն*, adv. et cætera; —*արդ*, conj. or, donc; *և՛, և՛* et, et.
Եւեթ. adv. seulement, uniquement.
Եւս. conj. adv. encore, de plus, davantage; — *առաւել*, d'autant plus, à plus forte raison; —*քան զ*—, adv. de plus en plus.
Եւրոպական. a. européen.
Եւրոպաձեւ. adv. à l'européenne.
Եւրոպացի. a. s. européen; —*ք*, les Européens.
Եւրոպեան. a. européen.
Եւրոպուհի. sf. Européenne.
Եփ. a. cuisson; — *ելլել*, bouillir.
Եփել. va. cuire; faire bouillir; cuire, mûrir.
Եփենէ. s. ornith. pygargue.
Եփիլ. vn. cuire; bouillir.
Եփիչ, Եփող. s. cuiseur.
Եփողչէք. s. paye de la cuisson.
Եփոց. s. potage aux herbes; méd. décoction, tisane.
Եփուած. a. cuit.
Եփուկ. s. tisane.
Եփուն. a. bien cuit.
Եփուդ. s. éphod.
Եփջուր. s. eau bouillie.
Եքինէիս. / **Եքինէս.** s. zool. échène, rémora.
Եքինոս. s. zool. oursin, hérisson de mer.
Եօթանասնամեայ. a. âgé de soixante-dix ans.
Եօթանասնամի. a. septuagénaire.
Եօթանասներորդ. a. soixante-dixième.
Եօթանասուն. a. soixante-dix.
Եօթը. / **Եօթն.** a. sept; —*անգամ*, sept fois.
Եօթնազգի. a. de sept espèces.
Եօթնաթիւ. a. de nombre sept.
Եօթնալոյս. a. qui brille de sept lumières.
Եօթնածին. a. s. mère de sept enfants.
Եօթնական. a. sept par sept
Եօթնաղեայ. a. mus. de septe cordes
Եօթնաղի. a. à sept cordes; s. heptacorde.
Եօթնաճրագ. a. à sept bougie (candélabre).
Եօթնամեակ. s. sept ans, septennat.
Եօթնամեայ. a. septenaire, de sept ans, âgé de sept ans.
Եօթնամսեայ. a. de sept mois.
Եօթնանիստ. a. géom. heptaèdre.
Եօթնանկիւն. s. géom. heptagone.
Եօթնապատիկ. V. **Եօթնպատիկ.**
Եօթնապատկել. va. septupler.
Եօթնաջահեան. a. à sept branches (candélabre).
Եօթնաստեղեան. a. à sept étoiles.
Եօթնարփեան, Եօթնարփի. V. **Եօթնալոյս.**

Digitized by Google

Եօթնեակ. a. sept; s. la semaine.
Եօթնեան. a. sept
Եօթնեկին. adv. sept fois.
Եօթնեղբայր. V. Բոյլք.
Եօթնամեան. a. âgé de sept ans.
Եօթներեակ. a. nombre de sept, nombre septenaire; s. semaine.
Եօթներորդ. a. séptième; s. semaine.
Եօթներորդել. va. répéter sept fois.
Եօթնեւտասն. a. dix-sept.
Եօթնեւտասնամեայ. a. de dix-sept ans; âgé de dix-sept ans.
Եօթնեւտասներորդ. a. dix-septième.
Եօթնապատիկ. a. septuple; adv. au septuple.
Եօթնօրեայ. a. de sept jours.

Զ

Զ (za=Z) s. sixième lettre de l'alphabet et la quatrième des consonnes; six, sixième.
Զազիր. a. malpropre, sale, dégoûtant, crasseux; fig. impur, sale, vilain, déshonnête, honteux, obscéne, licencieux, ignoble, flétrissant, inflâme.
Զազրաբան. a. qui tient des propos obscènes.
Զազրաբանել. vn. tenir des discours orduriers, des propos obscènes, dire des saletés.
Զազրաբանութիւն. s. discours orduriers, propos obscènes, gros mots. paroles obscènes.
Զազրաբերան.a. mal embouché.
Զազրագործ a. qui fait des actions honteuse., obscènes.
Զազրագործութիւն. s. action honteuse, conduite déshonorante.
Զազրաբորմի. a. vilain, hideux, dégoûtant.
Զազրալի. } V. **Զազիր**.
Զազրալից. }
Զազրախօս. V. **Զազրաբան**.
Զազրաշող, **Զազրաշողութիւն** V. **Պարշող**. etc.
Զազրաձայն. a. qui a une détestable, vilaine voix.
Զազրանալ. vn. se salir, se souiller; se dégoûter, avoir de l'aversion, de la répugnance.
Զազրատեսիլ. a. dégoûtant, hideux, repoussant, laid, malpropre. [deux.
Զազրոտի. a. sale, dégoûtant, hideux.
Զազրութիւն.s. salelé, souillure, turpitude.
Զաճաճ.a. chétif, grêle; avorton.
Զակատիլ. vn.se passionner pour, s'acharner à ou après, s'affoler ou raffoler de qn., de qch., aimer passionnément, éperdument qn., être transporté d'amour pour, être épris ou éperdument amoureux de, s'attacher trop, avec fureur, avec excès à, s'appliquer avec ardeur à, se laisser entraîner à, par, ne songer qu'à, s'enticher de, s'engouer de, se livrer à, se livrer avec passion à, être entiché, coiffé de.
Զակատում.s. action de s'attacher trop à, acharnement.
Զահանգելի. a. affreux.

Digitized by Google

Ջահանդիլ. V. **Օրկնչիլ։**
Ջաղապ. s. bot. pubescence.
Ջաղփաղփութիւն. s. inconstance, fragilité.
Ջաղփաղփուն. a. inconstant, incertain, hasardeux, chanceux, misérable, faible.
Ջամբիկ. s. jument, cavale.
Ջամբիր. / **Ջամբիւղ.** } s. corbeille, cabas.
Ջայրագին. a. emporté, furieux, fâché; adv. en colère, avec colère, en fureur.
Ջայրագնիլ. vn. s'emporter, se mettre en colère, s'irriter, s'indigner, se fâcher, s'aigrir, s'exaspérer, se courroucer.
Ջայրալիր. a. plein de colère.
Ջայրանալ. vn. V. **Ջայրագնիլ.** empirer, s'envenimer.
Ջայրացկոտ. a. irascible, emporté, emporte-pièce; — *բնաւորութիւն*, caractère prompt, entier, violent.
Ջայրացնել. va. mettre en colère, irriter, fâcher, courroucer, aigrir, exaspérer, déchaîner, échauffer la bile à qn., le pousser à bout.
Ջայրացում. s. emportement, exaspération, colère, indignation, irritation, déchaînement.
Ջայրացուցիչ. a. irritant, révoltant.
Ջայրոյթ. s. emportement, exaspération, colère, fureur, rage, courroux, dépit, ressentiment.
Ջայրուցք. V. **Ջայրոյթ.**
Ջանազան. a. différent, varié, distinct.
Ջանազանակ. s. différence; a. différent.
Ջանազանել. va. distinguer, mettre la différence, varier, diversifier, nuancer.
Ջանազանիլ. vn. différer, se distinguer, varier.
Ջանազանութիւն. s. différence, distinction, diversité, variété; — *կարծեաց*, divergence d'opinion.
Ջանայուք V. **Ընձուղտ.**
Ջանակ. s. paillette.
Ջանգ. s. cloche.
Ջանգակ. s. cloche; — *զարնել*, sonner la cloche.
Ջանգակածաղիկ. s. bot. campanule.
Ջանգակահար. s. sonneur.
Ջանգակահարութիւն. s. sonnerie.
Ջանգակաձեւ. a. en forme de cloche; bot. a. s. campaniforme.
Ջանգակատուն. s. clocher, campanile.
Ջանգակաւոր. a. à cloche.
Ջանգակիկ. s. clochette, sonnette.
Ջանգակծաղիկ. V. **Ջանգակածաղիկ.**
Ջանգաշտարակ. s. clocher.
Ջանգապան. V. **Ջանկապան.**
Ջանգատուն. s. clocher.
Ջանգել. va. pétrir; empâter, gâcher.
Ջանգիկ. s. clochette, sonnette; chim. cloche; bot. campanule.
Ջանգիտանալ. V. **Վախնալ.**
Ջանգիտանք. V. **Երկիւղ.**
Ջանգիտել. V. **Վախնալ.**
Ջանգիտութիւն. V. **Երկիւղ.**
Ջանգուած. s. pâte; masse.
Ջանդիկ. a. zend.
Ջանդկերէն. a. s. zend.
Ջանխլաբար. V. **Ջանխուլ.**
Ջանխլակի. V. **Ջանխուլ.** adv.
Ջանխլանալ. vn. se cacher, se tenir caché, se dérober, échapper à tous les yeux, être caché, inconnu à qn.; va. ignorer, ne pas savoir.
Ջանխուլ. a. caché, dérobé, secret, ignoré, clandestin; adv. secrètement, en cachette, à la dérobée, sans qu'on le sache, furtivement, à l'insu de tout le monde, sourdement, en catimini; s. cachette, endroit secret.

Digitized by Google

Զանկապան. s. jarretière; génouillère.
Զանց. s. transit; — *ընել*. passer, omettre, laisser de côté, passer outre, passer sous silence; dépasser, surpasser, l'emporter sur.
Զանցառու. s. transgresseur.
Զանցառութիւն. s. rhét. paralipse, prétérition; infraction, transgression, négligence.
Զանցառում. s. transgression, infraction, négligence
Զանցում. s. transgression, prévarication.
Զաչացու. a aveugle; — *կիրք*. passions aveugles.
Զառածանք. s. égarement, faute.
Զառամ. a. décrépit; — *ծառ*, vieil arbre.
Զառամանալ. vn. être décrépit, être dans la décrépitude, tomber en enfance.
Զառամեալ. a. décrépit, caduc.
Զառամիլ. V **Զառամանալ.**
Զառամութիւն. s. décrépitude.
Զառանցանք. s. radotage, délire, déraisonnement, transport; faute, égarement; — *կրից*. transport des passions; — *ով*. avec transport; [vagant.
Զառանցեալ. a. radoteur, extra-
Զառանցել. vn. radoter, avoir le délire, délirer, déraisonner, extravaguer, être en délire, hors de lui-même; se dérégler, s'égarer.
Զառանցութիւն V. **Զառանցանք** et **Զառամութիւն.**
Զառաջինն. adv. pour la première fois, premièrement, d'abord, de prime abord, tout d'abord, dès l'abord.
Զառէջ. s. descent.
Զառիթափ. a. penchant, qui va en pente; s. penchant, pente, descente, versant.
Զառիկ. s. minér. orpiment; chim. arsenic.
Զառիկող. s. penchant, pente, côte. coteau.
Զառինայ. s. minér. orpiment.
Զառիվայր. V. **Զառիթափ.**
Զառիվեր. a. qui va en montant; s. chemin montant, montée, coteau.
Զառիվերակ. s petite montée.
Զառկախառն. a. arsénical.
Զառկածին. s. chim. arsénic.
Զառկական a. chim. arsenique; — *թթուուտ*, acide —.
Զառկային. a. chim. arsénieux; — *թթուուտ*, acide —.
Զառկատ. a. chim. arséniate.
Զառնաւուխտ. s. moire
Զառֆաշ. s. simarre, vêtement à queue, robe traînante, la traîne.
Զատ. a. séparé, isolé; adv. séparément, isolément, à part.
Զատել. va. séparer, isoler, détacher; choisir, trier.
Զատընտիր. a. choisi.
Զատընտրութիւն. s. sélection.
Զատիկ. s. Pâques; *մինչեւ* —, jusqu'à Pâques; enton. coccinelle.
Զատկածաղիկ. s. bot. pâquerette.
Զատկական. a. pascal; — *գառն*. agneau pascal. [sainte.
Զատկաշաբաթ s. la semaine
Զատուիլ. vn. se séparer, se détacher.
Զատում. s. séparation.
Զատուցում. s. isolation, isolement.
Զարգանալ. vn. s'avancer, faire progresser, des progrès, se développer, prendre essor; prendre des accroissement, grandir; — *հասակով*. grandir, s'avancer en âge.
Զարգացած. } a. instruit, avan-
Զարգացեալ. } cé, qui a fait des progrès, prospère.
Զարգացնել. va. agrandir, ac-

Digitized by Google

croître; faire prospérer, faire des progrès, avancer, développer.

Զարգացում. s. avancement, progrès, développement, culture; croissance, agrandissement, accroissement.

Զարգացուն. a. prospère.

Զարգուն. a. nubile; pubère, adule.

Զարդ. s. ornement, enjolivement, décoration, embellissement; parure, toilette.

Զարդագեղ. V. **Զարդարուն.**

Զարդագիր. s. ornemaniste; lettre orné; a. de lettres ornées.

Զարդագործ. s. ornemaniste.

Զարդագործել. va. ornementer.

Զարդագործութիւն. s. ornementation.

Զարդագրութիւն. s. ornement, ornementation.

Զարդախօս. a. qui a un style orné, phrasier, phraseur.

Զարդակից. a. qui a la même parure.

Զարդանկար. s. ornement; vignette.

Զարդասենեակ. s. cabinet de toilette.

Զարդասէր. a. qui aime la parure, la toilette, coquet, petit-maître.

Զարդասիրութիւն. s. amour, goût de la parure, de la toilette, coquetterie.

Զարդատառ. a. en lettres ornées; s. lettre ornée.

Զարդատուն. s. cabinet de toilette.

Զարդարանք. V. **Զարդ.**

Զարդարել. va. orner, parer, embellir, enjoliver, ajuster.

Զարդարիչ. s. celui qui orne, décorateur.

Զարդարկոտ. V. **Զարդասէր.**

Զարդարկոտութիւն. V. **Զարդասիրութիւն.**

Զարդարուած. V. **Զարդարուն.**

Զարդարուիլ. vn. se parer, s'ajuster, faire de la toilette.

Զարդարուն. a. orné, paré, pimpant, enjolivé.

Զարդիս. adv. à présent, maintenant, aujourd'hui.

Զարթամամ. V. **Զարթուցիչ.** s.

Զարթնուլ. vn. s'éveiller, se réveiller (au propre et au figuré).

Զարթում. s. éveil, réveil.

Զարթուն. a. éveillé, réveillé.

Զարթուցիկ. s. réveille-matin, montre à réveil.

Զարթուցիչ. a. qui éveille, qui réveille; s. réveil, réveille-matin.

Զարկ. s. coup, choc; pouls; V. **Երակ.**

Զարկած. V. **Զարկուած.**

Զարկուած. s. coup, choc.

Զարհուրագին. a. épouvantable, horrible, effrayant.

Զարհուրանք. s. terreur, frayeur, effroi, épouvante, horreur, consternation.

Զարհուրել. V. **Զարհուրեցնել.**

Զարհուրելի. a. redoutable, épouvantable, formidable, effrayant, terrible, horrible.

Զարհուրեցնել. va. épouvanter, terrifier, effrayer, frapper de terreur, d'épouvante, saisir d'effroi.

Զարհուրեցուցիչ. V. **Զարհուրելի.**

Զարհուրիլ. vn. s'épouvanter, être frappé d'épouvante, de teurreur, avoir grand'peur, redouter, frémir, être saisi de crainte, de frayeur, d'horreur, avoir horreur.

Զարմ. s. race, sang, famille;—*իւր արժանի*, digne de sa naissance.

Զարմանագործ. s. qui fait des miracles, thaumaturge; adj. admirable, merveilleux, prodigieux.

Զարմանագործել. va. faire des prodiges.

Digitized by Google

Զարմանագործութիւն. s. action de faire des prodiges; prodige, miracle.

Զարմանագործք. spl. prodiges. [merveilles.

Զարմանազան. a. merveilleux, charmant.

Զարմանալ. vn. s'étonner, admirer, être surpris de, s'émerveiller.

Զարմանալի. a. étonnant, surprenant; admirable, merveilleux, prodigieux, miraculeux.

Զարմանալիք. spl. merveilles, prodiges, miracles; étonnement, admiration.

Զարմանակերտ. a. construit d'une manière étonnante.

Զարմանահրաշ. } a. merveilleux, surprenant, prodigieux, ravissant.
Զարմանասքանչ. }

Զարմանք. spl. étonnement, admiration, surprise, extase.

Զարմացական. a. admiratif.

Զարմացակէտ. s. gram. point d'exclamation.

Զարմացկոտ. a. étonné.

Զարմացնել. va. étonner, surprendre, ravir, émerveiller, faire ou être l'admiration dc.

Զարմացում. V. **Զարմանք**.

Զարմացուցիչ. a. qui étonne, étonnant, surprenant.

Զարնել. va. frapper; *դաշնակի վրայ* —, jouer sur le piano; *ծափ* —, applaudir.

Զարնուիլ. vn. être frappé, se cogner.

Զարտուղի. a. fourvoyé, dévoyé, dérouté, écarté, détourné; égaré; irrégulier.

Զարտուղիլ. vn. se dérouter, se tromper de chemin, faire fausse route, se dévoyer, se fourvoyer; s'écarter du droit chemin, se détourner, dévier; s'égarer.

Զարտուղութիւն. s. irrégularité, exception.

Զարտուղում. s. déviation.

Զարոշ. s. bot. germandrée.

Զաւակ. s. enfant, fils; rejeton, race; descendants.

Զաւակասէր. V. **Որդեսէր**.

Զաւակասիրութիւն. V. **Որդեսիրութիւն**.

Զաւեշտ. s. farce.

Զաւեշտաբան. V. **Զաւեշտարար**.

Զաւեշտաբանութիւն. s. farce.

Զաւեշտաբերք. s. charivari.

Զաւեշտախաղ. s. farce.

Զաւեշտանկար. s. caricature.

Զաւեշտարար. s. farceur.

Զբաղած. V. **Զբաղեալ**.

Զբաղանք. spl. occupation; — *մտաց*, distraction.

Զբաղասէր. a. qui aime l'occupation.

Զբաղեալ a. occupé.

Զբաղեցնել. va. occuper, distraire par des affaires.

Զբաղիլ. vn. s'occuper, être occupé; — *մտօք*, être distrait, se distraire.

Զբաղկոտ. a. occupé.

Զբաղում. s. occupation; distraction.

Զբաղուն. a. occupé; distrait.

Զբօսալի. a. amusant.

Զբօսալիր. } a. plein d'amusement, très amusant.
Զբօսալից. }

Զբօսանալ. V. **Զբօսնուլ**.

Զբօսանաւ. s. yacht.

Զբօսանք. spl. amusement, divertissement, distraction, passe-temps, récréation, plaisirs, menus plaisirs; distraction, occupation.

Զբօսասէր. a. qui aime les amusements, les divertissements, qui aime à s'amuser; —*մանկութիւն*, jeunesse folâtre.

Զբօսաշրջիկ. s. touriste.

Զբօսասիրութիւն. s. amour des amusements, goût de divertissements.

Digitized by Google

Զբօսավայր, **Զբօսատեղի**. s. lieu d'amusement, promenade.
Զբօսատուն. s. maison de plaisance, de plaisirs.
Զբօսարան. s. casino.
Զբօսեցուցիչ. a. amusant, divertissant, récréatif.
Զբօսնուլ. vn. s'amuser, se divertir, se récréer, prendre ses ébats. [sement.
Զբօսում. s. divertissement, amusement.
Զբօսուցիչ. V. **Զբօսեցուցիչ**.
Զբօսցնել. va. amuser, divertir, récréer, distraire.
Զգալ. vn. sentir, ressentir; s'apercevoir.
Զգալաբար. } **Զգալապէս**. } adv. sensiblement.
Զգալի. a. sensible, appréciable.
Զգածուիլ. vn. affecter, être affecté, contracter, recevoir, avoir, s'engager; porter sur soi.
Զգածում. s. action de mettre ou de porter sur soi, affection.
Զգայաբար. adv. sensiblement.
Զգայազիրկ. a. privé de ses sens, insensible.
Զգայական. a. sensible; sensitif; sentimental, sensuel.
Զգայականութիւն. s sensibilité, sentimentalité.
Զգայանոց. s. sensorium.
Զգայապաշտ. s. sensualiste.
Զգայապաշտութիւն. s. sensualisme. [sensuel.
Զգայասէր. a. qui aime ses sens,
Զգայասիրական. a. sensuel.
Զգայասիրութիւն. s. amour des sens, sensualité.
Զգայարան. s. sensorium, siège ou foyer de la sensation, sens, organe de la sensation.
Զգայաւոր. a. sensible, qui tombe sous les sens.
Զգայնականութիւն. s. sentimentalisme.

Զգայնիկ. a. sensible, sensitif; s. bot. mimosa.
Զգայնիկութիւն. s. sensibilité.
Զգայնութիւն. s. sensibilité.
Զգայութիւն. s. sentiment; sensation.
Զգայուն. a. sensible.
Զգայռ. s. rapport, rot.
Զգայռիլ. vn. roter, faire des rots, avoir des rapports; vomir, rejeter.
Զգայռութիւն. } **Զգայռում**. } V. **Զգայռ**.
Զգաստ. a. sage, prudent, sobre, modéré, tempéré.
Զգաստանալ. vn. être sage, prudent, être dans son bon sens, se corriger, être détrompé, revenir à la raison.
Զգաստանոց. } **Զգաստարան**. } s. maison de correction, pénitencier.
Զգաստասէր. a. sobre, honnête, sage, chaste; philosophe.
Զգաստասիրութիւն. s. sobriété, philosophie.
Զգաստացնել. va. rendre sage, corriger, ramener ou mettre à la raison, remettre en son bon sens.
Զգաստութիւն. s. bon sens, sagesse, retenue, prudence; tempérance, chasteté; vigilance, attention; — *մտքի*, présence d'esprit.
Զգացնել. va. faire sentir, faire savoir, avertir.
Զգացող. a. qui sent, sensible.
Զգացողութիւն. s. sensibilité.
Զգացում. s. sentiment; sensation; action de faire sentir, d'avertir.
Զգենլի. a. mettable.
Զգենլիք. s. vêtements, habits.
Զգենուլ. vn. s'habiller, se vêtir.
Զգեստ. s. habit, vêtement, habillement.
Զգեստակալ. s. porte-manteau.

Digitized by Google

Զգեստառութիւն. V. **Մեծա-ռութիւն.**

Զգեստավաճառ. s. marchand d'habits.

Զգեստաւորել va. habiller, vêtir, revêtir.

Զգեստաւորիլ. V. **Զգենուլ.**

Զգեստեղէն. s. habillement.

Զգեստիկ. s. méchant vêtement.

Զգետնել. va. atterrer, jeter par terre, terrasser, frapper contre terre, étendre à terre, abattre, renverser.

Զգլխական. a. capiteux, entêtant, qui grise, enivrant.

Զգլխել. vn. avoir la tête troublée, se griser.

Զգլխեցուցիչ.
Զգլխիչ. } V. **Զգլխական.**

Զգոյշ. a. qui prend ses précautions, précautionné, qui est sur ses gardes, circonspect, avisé, réservé, modéré; sûr, assuré; —*ըլլալ՝ կենալ.* V. **Զգուշանալ.**

Զգուշալի. a. dont il faut prendre garde, dangereux; sûr, certain, assuré.

Զգուշական. a. de précaution.

Զգուշանալ. vn. se garder, se tenir en garde, sur ses gardes, être en garde contre, se donner garde de, prendre garde à, prendre ses précautions, ses mesures; se précautionner, se préserver, user de précaution, avoir de la précaution, éviter, se mettre à l'abri.

Զգուշարան. s. quarantain.

Զգուշացնել. va. précautionner, prémunir, assurer, préserver.

Զգուշացուցիչ. a. préservatif.

Զգուշաւոր. V. **Զգոյշ.**

Զգուշաւորապէս. adv. avec précaution, soigneusement, scrupuleusement.

Զգուշաւորութիւն. V. **Զգուշութիւն.**

Զգուշութիւն. s. précaution; circonspection, ménagement, attention, réserve; —*թեամբ*, avec précaution, avec ménagement, avec soin.

Զգօն. a. sage, posé, modéré, grave, sérieux, discret; apprivoisé; sage; savant.

Զգօնաբար. adv. sagement.

Զգօնաբարոյ.
Զգօնամիտ. } a. sage, paisible, affable.

Զգօնանալ. vn. devenir sage, revenir à la raison; s'apprivoiser.

Զգօնացնել. va. rendre sage, ramener à la raison; apprivoiser, adoucir.

Զգօնութիւն. s. sagesse, humeur paisible; sagesse, bon sens, raison, modération, discrétion.

Զեան. s. dommage, dégât.

Զեկոյց. V. **Ծանուցում.**

Զեկուցանել. V. **Ծանուցանել.**

Զեկուցիչ. a. arith. exposant.

Զեկուցումն. V. **Ծանուցումն.**

Զեղխ. a. débauché, libertin, dissolu, déréglé: prodigue; glissant, peu sûr, vacillant, inconstant.

Զեղխանալ. vn. se livrer à la débauche, à des excès, être dissolu; vivre dans le luxe, dans la prodigalité.

Զեղխանք. V. **Զեղխութիւն.**

Զեղխութիւն. s. débauche, excès, dissolution, prodigalité, profusion, luxe.

Զեղխօրէն. adv. d'une manière prodigue.

Զեղծ. a. dissolu, déréglé, licencieux, libertin, débauché; gâté, corrompu.

Զեղծանել. va. gâter, abîmer, corrompre; abuser, tromper, séduire.

Զեղծանիլ. vn. abuser de; s'abuser, se tromper; se gâter, se détruire, s'abîmer.

Digitized by Google

Զեղծել. V. **Զեղծանել**.

Զեղծմտութիւն. s. libertinage, corruption ou aliénation d'esprit.

Զեղծութիւն. s. abus; — *թեան ժամանակի*, temps corrompu.

Զեղծում. s. abus; *զեղծմունք*. les abus; — *ընել՝ գործել*, faire ou commettre des abus, abuser; *վստահութեան* —, abus de confiance.

Զեղուլ. va. faire déborder, verser, répandre, épancher, combler.

Զեղում. s. débordement, dégorgement; épanchement, effusion; — *սրտի*, épanchement, effusion de cœur; — *խնդութեան*, transport de joie.

Զեղուն. a. très-plein, comble, plein par-dessus les bords.

Զեղչ. s. com. escompte; —*ընել*, faire un —.

Զեղչական. a. gram. elliptique.

Զեղչել. va. éclipser, obscurcir, couvrir; laisser de côté, passer sous silence, omettre; abréger, retrancher, passer légèrement sur, effleurer; com. escompter.

Զեղչում. s. gram. ellipse, elision; com. escompte; —*ընել*. faire un escompte, l'escompte.

Զեղջ. s. repentir, regret, remords.

Զեն. s. sacrifice.

Զենարան s. autel; abattoir.

Զենիթ. V. **Գագաթնակէտ**.

Զենուլ. va. immoler, sacrifier; tuer.

Զենում. s. immolation, sacrifice.

Զեռալ. vn. serpenter, ramper; fourmiller, grouiller.

Զեռուն. s. reptile; a. rampant, qui rampe.

Զետեղ. a. ferme, sûr.

Զետեղել. va. placer, installer, établir, caser; placer, mettre, disposer.

Զետեղիլ. vn. se placer, s'installer, se caser, s'établir, se mettre.

Զետեղում. s. placement, installation; disposition, arrangement.

Զերդ. V. **Զերթ**.

Զերթ. prép. comme, en guise de, semblable à.

Զերծ. a. exempt de, libre de; — *կացուցանել*, abriter, mettre à l'abri de; exempter, dispenser; — *մնալ՝ ըլլալ*, être à l'abri, exempt de.

Զերծանել. va. sauver, délivrer.

Զերծանիլ. vn. se sauver, être délivré ou quitte, se défaire, se débarrasser; s'échapper, s'évader, se soustraire; échapper, se détacher, sortir, glisser.

Զերծանող. a. sauveur.

Զերծուցիչ. s. sauveur, libérateur.

Զերսայ. s. zool. martre.

Զեւայ. s. géom. équerre.

Զեփիւռ. s. zéphyr; *քաղցրասիւք* ou *քաղցրաշունչ՝ զովարար* —, — doux, rafraîchissant.

Զզուանք. s. oppression, vexation; dégoût, nausée.

Զզուելի. a. dégoûtant.

Զզուեցնել. va. dégoûter.

Զզուիլ. vn. se dégoûter, avoir du dégoût.

Զէն. } **Զէնք**. } s. arme, armure; —*առնել*, prendre les armes, s'armer; *զինու զօրութեամբ*, à main armée; —*ի ձեռին*. les armes à la main; *զէնքի բռնել*, passer par les armes; — *վերցնել*, porter les armes.

Զէնքընկէց. a. qui abandonne, jette ses armes; — *ընել*, désarmer; — *ըլլալ*, quitter les armes, ses armes, mettre bas les armes, se désarmer.

Զէնքընկեցութիւն. s. désarmement.

Զէրոյ. } **Զէրօ**. } V. **Զրոյ**.

Զրւռսեմ. va. écrire une chose à la hâte, griffonner.
Զի. conj. car, parce-que; *զի՞*, adv. pourquoi? pour quelle cause?
Զիա՞րդ. adv. comment? par quel moyen? de quelle manière?
Զիարդուպէս. adv. à son gré, comme il voudra.
Զիգն. s. ichtyol. marteau.
Զիբիկ. s. culbute.
Զիբկ. s. cabriole.
Զիբկել. vn. faire des cabrioles, cabrioler. [gu.
Զիլ. s. chanterelle; soprano; a.—ai-
Զիղջ. s. regret, repentir.
Զինագործ. s. armurier.
Զինագործարան. s. fabrique d'armes. [des armes.
Զինագործութիւն. s. fabrication
Զինադադար. } s. armistice,
Զինադադարումն. } trêve.
Զինադուլ. s. trêve.
Զինազրօշ. s. armes, armoiries.
Զինազգեստ. a. armé.
Զինաթափ. V. Զէնքնկէց.
Զինաթափիլ. vn. se désarmer.
Զինաթափութիւն. s. désarmement.
Զինախաղ. s. escrimeur; V. Զինախաղութիւն; — *ընել*, faire des armes, escrimer; *վարժապետ —ի*, maître d'armes.
Զինախաղութիւն. s. escrime, armes. [taire.
Զինական. a. d'arme: s. mili-
Զինակիր. s. porteur d'armes, écuyer; qui porte les armes, guerrier. [allié.
Զինակից. s. compagnon d'armes,
Զինակնիք. V. Զինանիշ.
Զինակոչ, **Զինակոչութիւն**. s. appel aux armes, alarme.
Զինակրութիւն. s. port d'armes.
Զինակցութիւն. s. allience.
Զինահարիլ. vn. être blessé d'une arme.
Զինամարտ. s. escrime.
Զինամարտութիւն. V. Զինամարտ.
Զինանիշ. } s. armes, armoi-
Զինանշան. } ries.
Զինանոց. s. arsenal.
Զինասարժ. } V. Զինա-
Զինասարժութիւն. } խաղ, Զինախաղութիւն.
Զինավաճառ. s. armurier.
Զինավարժ. a. exercé aux armes, aguerri.
Զինավարժութիւն. s. armes, escrime, exercices aux armes. — *ընել*, faire des armes.
Զինարան. V. Զինանոց.
Զինարուեստութիւն. s. génie.
Զինաւոր. V. Զինուոր.
Զինել. va. armer, équiper.
Զինկ. s. zinc.
Զինճարակ. s. minér. cinabre.
Զինուիլ. vn. s'armer, prendre les armes, s'équiper.
Զինուոր. s. soldat. militaire; *հետեւակ* —, soldat de l'infanterie; *թնդանօթաձիգ* —, soldat de l'artillerie; *պահեստի* —, réserviste; *պահապան* —, garnison.
Զինուորաբար. adv. en soldat, militairement.
Զինուորագրել. va. enrôler.
Զինուորագրող; a. enrôleur.
Զինուորագրութիւն. s. conscription, enrôlement; *ինքնակամ* —, engagement.
Զինուորագրուիլ. vn. s'enrôler.
Զինուորական. a. relatif aux soldats, militaire; s. militaire, soldat; — *տուրք*, prix d'exonération.
Զինուորականութիւն. s. militarisme. [mes.
Զինուորակից. s. compagnon d'ar-
Զինուորակոչութիւն. s. enrôlement, conscription.
Զինուորանալ. V. Զինուորիլ.
Զինուորանոց. s. caserne.

Digitized by Google

Զինուորեալ. — *եկեղեցի*, l'église militante. [rôler.

Զինուորել. va. faire soldat, en-

Զինուորիլ. vp. être soldat, servir, servir comme soldat; s'engager, s'enrôler; s'armer, prendre, porter les armes.

Զինուորութիւն. s. l'état ou l'art militaire, milice; tactique; soldats, milices; *զինուորութեան գրուիլ*, s'engager, s'enrôler.

Զիջանիլ. vn. descendre, s'abaisser; s'apaiser, cesser, diminuer, se ralentir, tomber; condescendre à, concéder ou acquiescer à, céder ou montrer de l'indulgence à; *մէկուն աղաչանքներուն* —, acquiescer aux prières, à la demande de qn.; être touché de ses prières.

Զիջողական. a. condescendant.

Զիջողութիւն. s. concession; — *ընել*, faire une ou des — s.

Զիջում. s. descente, abaissement; condescendance, déférence, indulgence. V. **Զիջողութիւն.**

Զիստ. s. cuisse; —*ոչխարի*; gigot; — *նաւու*, carène.

Զիստոսկր. V. **Զստոսկր.**

Զիրկ. a. privé, dénué, dépourvu.

Զլանալ. va. refuser.

Զլացողութիւն.
Զլացութիւն. } s. refus.
Զլացում.

Զկեռ. s. bot. nèfle.

Զկեռի. s. bot. néflier.

Զկծանք. s. aigreur, chagrin, douleur. [aigre.

Զկծեցուցիչ. a. piquant, mordant,

Զկծեցնել. va. piquer, picoter, aigrir, irriter.

Զկծիլ. vn. se piquer, se sentir offensé, s'aigrir, s'irriter, s'affliger.

Զկնի. adv. derrière, en arrière, de derrière, par derrière, après.

Զղալ. s. bot. cornouille.

Զղալենի. s. bot. cornouiller.

Զղեառ.
Զղեր. } V. **Զկեռ.**

Զղերենի. V. **Զկեռի.**

Զղզղուն. a. murmurant.

Զղջալ. vn. se repentir; avoir du regret, regretter, s'en mordre les doigts, s'en repentir.

Զղջացի.
Զղջալից. } a. contrit, attrit.
Զղջախառն.

Զղջական. a. pénitentiel; pénitent, contrit.

Զղջաբեր.
Զղջացեալ. } a. repentant, contrit.

Զղջացնել. va. faire repentir.

Զղջաւոր. s. repentant.

Զղջութիւն. V. **Զղջում.**

Զղջում. s. repentir, contrition, componction; —*ն գալ*, se repentir; —*ն բերել*, faire repentir.

Զմայ. s. path. asthme.

Զմայլ. V. **Զմայլում.**

Զմայլանք. s. transport, extase.

Զմայլեցնել. va. rassasier, combler, assouvir; ravir l'âme, charmer, transporter, enchanter.

Զմայլիլ. vn. se rassasier, s'assouvir, être enivré; être charmé, ravi, enchanté, avoir le transport de.

Զմայլող. s. admirateur.

Զմայլութիւն.
Զմայլում. } s. rassasiement, assouvissement; enchantement, transport.

Զմայլուն. a. en extase, transporté.

Զմայոտ. a. méd. asthmatique.

Զմբաղ. s. affliction, inquiétude, angoisse, consternation, tourment, embarras; fantôme.

Զմբաղիլ. vn. s'affliger, se tourmenter.

Զմելին. s. canif.

Զմուռս. s. myrrhe.

Digitized by Google

Զմռել. V. **Զմռսել**.
Զմռնաբեր. a. qui produit la myrrhe.
Զմռնենի. s. bot. myrrhis.
Զմռնիս, **Զմռնիսեան քար**. s. émeri.
Զմռսալից. a. plein de myrrhe.
Զմռսեալ. a. trempé de myrrhe, embaumé.
Զմռսել. va. tremper de myrrhe, mêler avec de la myrrhe; embaumer; *մարմինը* —, embaumer le corps.
Զմռսող. s. embaumeur.
Զմռսումն. s. embaumement.
Զմրիլ. vn. s'engourdir; s'étourdir.
Զմրխտեայ. a. d'émeraude
Զմրուխտ. s. minér. émeraude.
Զնդան. s. cachot, prison.
Զնին. s. observation.
Զննական. a. qui peut être observé, visible, palpable.
Զննել. vn. observer, consulter; — *ձեռօք*, tâter.
Զննելի. V. **Զննական**.
Զննիչ. s. observateur.
Զննող. V. **Զննիչ**.
Զննութիւն. s. observation; — *ընել*, faire de l'—.
Զննուիլ. vn. être observé.
Զոդիակոս. V. **Կենդանակամար**.
Զոհ. s. victime; sacrifice; immolation; — *մատուցանել՝ տալ*, faire ou offrir un sacrifice, sacrifier.
Զոհաբերիլ. vn. se sacrifier.
Զոհաբերութիւն. s. sacrifice.
Զոհագործ. s. sacrificateur, immolateur
Զոհագործել. V. **Զոհել**.
Զոհագործութիւն. s. sacrifice.
Զոհամատոյց. s. celui qui offre un sacrifice.
Զոհանոց. s. autel.
Զոհասպաս. s. victimaire.
Զոհարան. V. **Զոհանոց**.
Զոհարար. V. **Զոհագործ**.
Զոհեալ. a. sacrifié, immolé; s. la chair des victimes.
Զոհել. va. sacrifier, immoler.
Զոհիչ. s. immolateur.
Զոհողութիւն, **Զոհումն**. } s. sacrifice.
Զոդալ. V. **Զդալ**.
Զոմ. s. pont-levis.
Զոմր. s. masse, gros marteau.
Զոմրիկ. s. massette.
Զոմփ. s. capuce.
Զոյգ. a. pair; égal, pareil, semblable, pendant; adv. de pair, d'égal; simultanément, conjointement, avec, ensemble; s. paire, couple, accouplement; — *մի եզ*, un couple de bœufs; — *մի կօշիկ*; un paire de bottes; *զոյգ զոյգ*. par paire, par couple, deux à deux.
Զոյգաստատ. s. vérificateur des poids.
Զոպայ. s. bot. hysope.
Զով. a. s. frais.
Զովակ. a. un peu frais.
Զովամարմին. a. frileux.
Զովանալ. vn. se rafraîchir, devenir frais, prendre le frais.
Զովաշունչ. a. frais.
Զովաջուր. s. eau fraîche.
Զովասփիւռ. a. qui répand la fraîcheur.
Զովարար. a. rafraîchissant; réfrigératif; s. rafraîchissement.
Զովացիկ. a. frais.
Զովացութիւն. s. réfrigération.
Զովացումն. s. rafraîchissement.
Զովացնել. va. rafraîchir, donner de la fraîcheur
Զովացուցիչ. V. **Զովարար**.
Զովիկ. a. frais, tout frais.
Զովող. s. compagnon, camarade, associé; acolyte, complice.
Զովողութիւն. s. association, compagnie, société.
Զովութիւն. s. fraîcheur, frais;

Digitized by Google

Հեշտալի —, fraîcheur délicieuse.
Զոր օրինակ. conj. par exemple; adv. ainsi que, de même que, comme, de même. [lon.
Զուարակ. s. jeune taureau, tauril-
Զուարակազգութիւն. V. **Ծլազգ-ութիւն.**
Զուարակափակ. } s. bouverie.
Զուարափակ. }
Զուարթ. a. gai, joyeux, enjoué, riant, serein.
Զուարթաբար. adv. gaîment.
Զուարթաբարոյ. a. d'un caractère gai, d'une humeur enjouée, plaisant.
Զուարթագեղ. a. tout gai, joyeux; —*մանկութիւն,* jeunesse enjouée.
Զուարթագին, a. V. **Զուարթ.** adv. gaiement, joyeusement, d'un air gai, content.
Զուարթադէմ. V. **Զուարթերես.**
Զուարթածաղիկ. a. riant, souriant, jeune, charmant, frais, vigoureux; — *հասակ,* jeune, bel âge; — *մանկութիւն,* première enfance.
Զուարթակից լինել. vn. partager la joie, la gaieté, la satisfaction de qn. [lant.
Զուարթաճաճանչ. a. gai, bril-
Զուարթամիտ. a. gai, de bonne humeur, enjoué, joyeux; vigilant, actif.
Զուարթամտութիւն. s. gaieté, entrain, bonne ou belle humeur.
Զուարթանալ. vn. devenir ou être gai, serein, joyeux, s'égayer, s'épanouir, avoir de la gaieté, se dérider; fig. s'éveiller, s'animer, se rallumer, s'enflammer; se fortifier, verdir, verdoyer, fleurir, s'épanouir.
Զուարթատու. a. qui donne avec joie, généreux, libéral; —*տուրք,* libéralité. [*դէմք.* visage —.
Զուարթատեսիլ. a. gai, serein; —
Զուարթարար. a. qui égaye, qui inspire la gaieté, joyeux.
Զուարթացնել. va. egayer, rendre gai, joyeux, dérider; éveiller, ranimer. [joyeux.
Զուարթերես. a. d'un air gai, riant,
Զուարթութիւն. s. gaieté, bonne ou belle humeur, hilarité, enjouement, sérénité, épanouissement; vigilance, activité, vivacité.
Զուարթուն. a. éveillé, gai, vif, vigilant; s. ange.
Զուարթօրէն. V. **Զուարթագին.**
Զուարճաբան. etc. V. **Զուարճախօս.** etc.
Զուարճալի. } a. amusant, di-
Զուարճալից. } vertissant, agréable, récréatif, plaisant; —*տեղեր,* lieux charmants.
Զուարճախառն. a. mêlé de plaisir, de joie.
Զուարճախօս. a. plaisant, facétieux, farceur; —*մարդ,* un homme plaisant; —*ըսել,* débiter ou conter des facéties, plaisanter, dire des farces.
Զուարճախօսութիւն. s. plaisanterie, facétie, farce.
Զուարճանալ. vn. se donner du plaisir, prendre plaisir ou trouver du plaisir à, s'amuser, se divertir, se récréer, se réjouir; fig. verdir, fleurir, être fleurissant.
Զուարճանք. V. **Զուարճութիւն.**
Զուարճասէր. a. qui aime les plaisirs
Զուարճացնել. va. faire plaisir, amuser, divertir, récréer, réjouir; faire ou causer du plaisir à.
Զուարճացուցիչ. a. amusant, récréatif, divertissant.
Զուարճութիւն. s. plaisir, divertissement, amusement, agrément; joie, réjouissance.
Զուգաբան. a. unanime, d'accord.
Զուգաբանել. vn. s'accorder.

Digitized by Google

Զուգաբար. adv. ensemble.
Զուգաբարբառ. V. **Զուգաձայն.**
Զուգագիծ. s. accolade.
Զուգագին. a. du même prix.
Զուգագոյն. a. semblable.
Զուգադէպ. a. qui coïncide; — *լինել.* coïncider; s. coïncidence.
Զուգադիպիլ. vn. coïncider.
Զուգադիպութիւն. s. coïncidence.
Զուգադրել. va. combiner.
Զուգադրութիւն. s. combinaison.
Զուգազան. a. équidifférent.
Զուգազանութիւն. s. équidifférence.
Զուգաթի. a. à une paire de rames; *վեց* —, à six paires de rames.
Զուգաթիւ. a. pair, égal en nombre, du même nombre.
Զուգախառն. a. combiné, mêlé.
Զուգախառնել. va. combiner, mêler, mélanger.
Զուգախառնութիւն. s. combinaison, mélange.
Զուգախառնում. s. diffraction.
Զուգախոտոր. a. géom. divergent.
Զուգական. a. égal, pareil, comparable; s. le pendant.
Զուգականութիւն. s. égalité, parité.
Զուգակերպ. a. isomorphe.
Զուգակերպութիւն. s. isomorphie.
Զուգակից. s. époux, épouse; — a. conjoint, pareil, égal.
Զուգակշիռ. a. d'un égal poids; égal, pareil; s. équilibre; compensation.
Զուգակշռել. va. faire l'équilibre; contre balancer; comparer.
Զուգակշռիլ. vn. être en équilibre.
Զուգակշռութիւն. s. arith. rapport; *տարբերական* —, —par différence; *համեմատական* —, —arithmétique; *քանորդական* —, — par quotient; équilibre.

Զուգակողմ. a. géom. équilatéral.
Զուգակցաբար. adv. conjointement.
Զուգակցել. va. conjoindre, attacher, lier ensemble.
Զուգակցիլ. vn. se conjoindre.
Զուգակցութիւն. s. accompagnement.
Զուգահասակ. a. de la même taille, du même âge.
Զուգահաւասար. a. équivalent, égal.
Զուգահեռագիծ. s. géom. parallélogramme.
Զուգահեռական. a. s. géom. parallèle.
Զուգահեռականութիւն. s. parallélisme.
Զուգահեռակի. adv. parallèlement.
Զուգահեռանիստ. a. parallélipipède.
Զուգահետ. adv. à la fois, en même temps,
Զուգաձայն. a. qui unit sa voix, ses accords, dont le son s'accorde; d'accord, unanime; adv. d'un commun accord.
Զուգաձայնել. va. former un accord de son, exécuter une symphonie.
Զուգաձայնիլ. vn. s'accorder, être d'accord, unanime, du même avis avec.
Զուգաձայնութիւն. s. unisson, symphonie.
Զուգաժամանակ. a. isochrone.
Զուգամառ. / **Զուգամառնային.** } s. isothère.
Զուգայարմար. a. bien assorti; — *առնել.* un couple —.
Զուգանկիւն. a. géom. isogone.
Զուգաչափ. a. qui est de la même mesure, symétrique.
Զուգաչափութիւն. s. juste proportion, symétrie.
Զուգապէս. adv. également, de pair, pareillement.
Զուգաջեր. a. isotherme, isothermal.
Զուգավանկ. a. parisyllabe, parisyllabique.

Digitized by Google

Զուգաւորել. va. accoupler, marier, unir.
Զուգաւորութիւն. s. conjonction; parité, égalité; équinoxe; relation; intimité, rapport, conformité, liaison; accouplement, coït, union des sexes, commerce charnel; union conjugal, mariage.
Զուգել. va. mettre deux à deux, accoupler, conjoindre, joindre, apparier, appareiller; égaler, mettre sur la même ligne, comparer; unir par le mariage, marier, unir; apparier, accoupler.
Զուգիլ. vn. s'accoupler, se joindre, s'unir, s'appareiller, s'apparier; avoir commerce ensemble, des relations, des rapports intimes avec; s'accoupler, monter, saillir (en parlant des animaux); être d'accord.
Զուգերգ. s. mus. duo.
Զուգերգութիւն. s. mus. duo; accompagnement. [coïncider.
Զուգընթանալ. vn. concourir;
Զուգընթաց. V. **Ընթացակից**.
Զուգընթացաբար. adv. concurremment, conjointement.
Զուգընթացութիւն. s. concours, concurrence ; accompagnement ; coïncidence; concomitance.
Զուգորդ. s. géom. parabole.
Զուգորդական. a. parabolique.
Զուգորդակերպ. } a. géom. paraboloïde.
Զուգորդաձեւ.
Զուգորդութիւն. s. adelphie; arith. règle conjointe.
Զուգութիւն. s. égalité, parité; union, accord; accouplement; union conjugale.
Զուգուիլ. V. **Զուգիլ**.
Զուգօրեայ. a. équinoxial.
Զուգօրութիւն. s, équinoxe.
Զուգակ. s. siphon.
Զուիրակ. s. bot. origan.
Զուլալ. a. limpide.—*ջուր*, eau—;
Զուլամֆիլ. vn. culbuter, faire la culbute.
Զուկ. s. pis, mamelle.
Զուկի, **Զուկիչոր**. s. pharm. storax. [retroussé.
Զուսպ. a. serré, attaché, relevé,
Զուտ. a. pur, épuré; net;—*շահ*, bénéfice net.
Զուր. a. vain, inutile, frivole, futile; —, *ի*—, adv. vainement, en vain, inutilement; —*ջանք*, peine inutile, perdue.
Զուրկ. V. **Զիրկ**.
Զոփալ. vn. trembler, s'affrayer, frémir; s'alarmer, s'inquiéter, se tourmenter; *ցուրտէն* —, grelotter de froid.
Զոքանչ. s. belle-mère, la mère de l'épouse.
Զչարանալ. } vn. être irrité contre qn., lui en vouloir, se fâcher, s'indigner, bouder, se piquer, se formaliser, voir de mauvais œil.
Զչարիլ.
Զռալ. vn. braire.
Զռացնել. va. faire braire.
Զռոց. s. braiment.
Զռնչել. V. **Զռալ**.
Զսպանակ. s. ressort.
Զսպանակաւոր. a. à ressort;—*անկողին*, sommier élastique.
Զսպել. va. tenir serré, réprimer, maîtriser, dompter, arrêter, retenir; relever, attacher, retrousser; envelopper, couvrir.
Զսպենի. s. bot. jujubier.
Զստացաւ. s. path. sciatique.
Զստոսկր. s anat. ischion.
Զտարան. s. raffinerie; distillerie.
Զտել. va. épurer, purifier, raffiner, purger, filtrer.
Զտիչ. s. raffineur; a. dépuratoire; dépuratif.
Զտութիւն. } s. raffinage, épuration, affinage, purification; filtration.
Զտում.

Digitized by Google

Զտուիլ. vn. s'épurer, se raffiner; se filtrer.

Զրաբան. a. qui tient des discours frivoles, qui dit des futilités; accusateur.

Զրաբանել. va. tenir des discours futiles, dire des futilités, des balivernes, parler à tort et à travers; accuser.

Զրաբանութիւն. s. discours frivole, baliverne.

Զրադաշտական. a. théol. zoroastrique, de zoroastre.

Զրադաշտականութիւն. s. théol. zoroastrie.

Զրադաշտեան. a. théol. zoroastrien.

Զրադատ. a. qui juge injustement; injuste, faux; adv. injustement; à tort.

Զրախնդիր. a. qui cherche inutilement, curieux.

Զրախորհուրդ. a. sot, insensé; vain, futile.

Զրախօս. etc. V. **Զրաբան.** etc.

Զրահ. V. **Զրահք.**

Զրահաբարձ. a. qui porte une cuirasse.

Զրահազգեստ. a. cuirassé, revêtu d'une cuirasse.

Զրահազէն. a. armé de cuirasse.

Զրահապատ. } a. cuirassé, armé
Զրահակուռ. } de cuirasse.

Զրահաւոր. a. cuirassier.

Զրահաւորել. va. cuirasser.

Զրահաւորուիլ vn. se cuirasser, s'armer de cuirasse.

Զրահել. va. cuirasser, armer d'une cuirasse.

Զրահք. s. cuirasse.

Զրապարծ a. qui se vante inutilement, qui a des idées vaines; plein d'une sotte vanité, vain.

Զրաջան. a. qui perd sa peine, qui prend une peine inutile, qui fait un vain effort; —*լինել*, faire un vain effort, prendre une peine inutile, se battre les flancs, échouer, manquer.

Զրավաստակ. a. qui travaille en vain; — *լինել*, travailler inutilement.

Զրաւ. s. fin, terme; — *դնել*, finir, mettre fin, terminer

Զրաւանման լինել. être tué.

Զրաւել. va. finir, terminer; — *ի կենաց*, ôter la vie à qn., lui arracher la vie, le jour, trancher les jours de qn.

Զրաւիլ. vn. finir, se terminer; — *ի կենաց*, finir sa vie; terminer ses jours.

Զրափառ. a. qui aime la vaine gloire, vain;—*ք*. s. amour d'une vaine gloire, vanité.

Զրափառութիւն. s. vaine gloire.

Զրեւանդ. s. bot. aristoloche.

Զրկանք. s. injustice, violence, tort, mauvais traitement; privation, dépouillement, dénûment.

Զրկել. va. faire une injustice, faire tort, du tort à qn, maltraiter, faire languir; priver, dépouiller, dénuer; *անձն* —, se priver, s'imposer des privations.

Զրկիչ. a. celui qui fait tort, injuste; celui qui prive.

Զրկածութիւն. s. privation.

Զրկութիւն. } V. **Զրկանք.**
Զրկումն. }

Զրկուիլ. vn. être privé, se priver.

Զրոյ. s. zéro.

Զրոյց. s. légende, récit, narration, discours, parole; ouïdire, nouvelle, bruit.

Զրուցաբան. s. causeur.

Զրուցաբանել. va. parler, causer, entretenir.

Զրուցաբանութիւն. s. causerie, conversation, entretien.

Զրուցագրել. va. dicter.

Զրուցագրութիւն. s. dictée.

Զրուցատրել. va. raconter, causer, discourir, parler.

Digitized by Google

Զրուցատրութիւն. s. conversation, dialogue, causerie.
Զրուցել. V. **Զրուցատրել.**
Զրպարտ. a. s. calomniateur, imposteur.
Զրպարտանք. s. calomnie, rapport.
Զրպարտել. va. calomnier.
Զրպարտիչ. V. **Զրպարտ.**
Զրպարտութիւն. s. calomnie, imposture.
Զրօ. V. **Զրոյ.**
Զօդ. s. lien; lien, union, liaison.
Զօդել. vn. joindre, unir, lier, attacher.
Զօդուած s. soudure.
Զօշաքաղ. a. qui fait des gains honteux, illicites, qui court après un gain honteux; cupide, avide, sordide.
Զօշաքաղել. va gagner d'une manière honteuse, être possédé d'un honteux amour du gain.
Զօշաքաղութիւն. s. honteux amour du gain, intérêt ou gain sordide, gain honteux, illicite, cupidité, avidité.
Զօշոտել. va. faire convoiter, enchanter, charmer; —*զաչս*, éblouir les yeux; *գեղ նորա զօշոտէր զաչս ամենեցուն*, sa beauté fixait tous les regards.
Զօշոտիչ. a. enchanteur, éblouissant.
Զօշոտութիւն. s. convoitise, cupidité; éblouissement.
Զօր. s. armée, troupe, milice.
Զօրաբաժին. s. division; contingent.
Զօրաբանակ. s. corps d'armée; *գործօն*—, armée active.
Զօրաբար. adv. avec force, violemment.
Զօրագլխեան. s. état major.
Զօրագլուխ. s. général, chef d'armée.
Զօրագունդ. s. troupe, régiment.
Զօրաժողով. s. levée de soldats, de troupes, enrôlement, recrutement; —*առնել*, faire une levée de soldats, lever ou enrôler des soldats, recruter.
Զօրախումբ. s. troupe.
Զօրական. s. armée, troupes; soldat, militaire.
Զօրակարգիչ. s. tacticien.
Զօրակարգութիւն. s. tactique.
Զօրակոչ. s. appel.
Զօրահանդէս s. revue; —*առնել*, faire la —, passer les troupes en —.
Զօրանալ. vn. se fortifier, être, devenir fort, puissant, reprendre des forces, prendre des nouvelles forces, avoir la forces; prévoloir, l'emporter sur, dominer, prédominer.
Զօրանիստ. s. quartier général.
Զօրանոց. s. caserne.
Զօրապետ. V. **Զօրավար.**
Զօրապետել. V. **Զօրավարել.**
Զօրապետութիւն. V. **Զօրավարութիւն.**
Զօրապէս. adv. avec force, puissamment.
Զօրավար. s. général, commandant.
Զօրավարել. vn. commander, conduire une armée, être général, être à la tête d'une armée.
Զօրավարութիւն. s. commandement d'armée, généralat.
Զօրավիգ. a. s. aide, auxiliaire; soutien, appui, défenseur, partisan; aide, secours, renfort.
Զօրացնել. va. fortifier, rendre fort, corroborer, renforcer, donner de la force, du ton.
Զօրացուցիչ. a. fortifiant.
Զօրաւիգ. V. **Զօրավիգ.**
Զօրաւոր. a. fort, robuste, vigoureux, puissant, énergique, efficace; — *բնագիտութեան մէջ*, fort en physique.
Զօրաւորութիւն. s. force.
Զօրել. vn. pouvoir, avoir la force,

Digitized by Google

le pouvoir de, être capable de, être en force, en état de, être bon pour, venir à bout de.

Զօրէն. V. **Զօրաւոր.**

Զօրեղապէս. V. **Զօրապէս.**

Զօրեղ. adv. à la manière de, à l'exemple de, à l'imitation de, en guise de, à l'instar de.

Զօրհանապազ. adv. tous les jours, journellement, toujours.

Զօրութենական. a. virtuel.

Զօրութենականութիւն. s. virtualité.

Զօրութիւն. s. puissance, force, vigueur; puissance, pouvoir; faculté, énergie; poids, importance; vertu, efficacité; ressort; forces, troupes, armées; sens ou signification; vertu, prodige, miracle; arith. carré d'un nombre; *զօրութեամբ*, puissemment, fortement; sous-entendu; en vertu de; *ամենայն զօրութեամբ*, à toute force, avec toute sa force; *զինու զօրութեամբ*, par force, à main armée; *Տէր զօրութեանց*, le Seigneur des armées; — *ք մտաց*, les facultés, les qualités de l'esprit.

Զօրք. V. **Զօր, Զինուոր.**

Է

Է. (ê=Ê) s. septième lettre de l'alphabet et troisième des voyelles; sept, septième.

Է. s. ce qui existe, ce qui est; l'Être suprême, Dieu.

Է՛. interj. eh! hé! oh! *է՛ Ամբրոսիէ*. ô Ambroise!

Էաբան. etc. V. **Էակաբան** etc.

Էակ. s. être, ce qui existe; créateur.

Էակաբան. s. ontologiste.

Էակաբանական. a. ontologique.

Էակաբանութիւն. s. ontologie.

Էական. a. qui existe de soi-même, incréé; essentiel; — *բայ*, verbe substantif, auxiliaire.

Էականալ. V. **Էանալ.**

Էականութիւն. V **Էութիւն**

Էակից. s. coessentiel, consubstantiel.

Էակցութիւն. s. consubstantialité.

Էանալ. vn. être, exister, subsister.

Էապէս. adv réellement, en effet.

Էացնել. va. faire exister, créer.

Էգ. a. s. femelle.

Է երբեմն, է զի adv. quelquefois, tantôt... tantôt.

Էկզարք. s. exarque.

Էկզարքարան. s. exarchat.

Է՛հ. interj. oh!

Էհա՛. interj. ah.

Էմք. s. trou de serrure.

Էն. s. Dieu. V. **Է**

Էշ. s. âne, bourriquet, baudet; moulinet; *մատակ* —, ânesse, bourrique; — *ի վերայ հեծանել*. monter sur un âne, à âne; — *ը կ'անչէ՝ կը որնչէ՝ կը զռչէ*. l'— brait.

Էշայծեամն. s. zool. daim.

Էշանահատակ ըլլալ, se faire tuer

Digitized by Google

inutilement, se faire casser la gueule.

Էշութիւն. s. ânerie.

Էութիւն. s. essence, substance; existence, l'être.

Էջ. s. page d'un livre; l'action de descendre, descente.

Էր. pr. rel. quoi? adv. pourquoi? pour quelle raison?

Էրել. V. **Այրել.**

Էրէ. V. **Որէ.**

Էրիկ. V. **Այր.**

Էրիկմարդ. s. homme.

Էրիկմարդիկ. spl. les hommes.

Ը

Ը. (yet=E) s. huitième lettre de l'alphabet et quatrième des voyelles; huit, huitième.

Ըլլալ. V. **Լինել.**

Ըղեղ. V. **Ուղեղ.**

Ըղերձեմ. V. **Ուղերձեմ.**

Ըղձաբանութիւն. s. augure.

Ըղձալ. V. **Ըղձանալ.**

Ըղձալի. a. désirable, souhaitable. désiré.

Ըղձական a. V. **Ըղձալի**; optatif; relatif aux devins.

Ըղձականութիւն. V. **Իղձ.**

Ըղձակեր. V. **Ըղձալի**; désireux, envieux, aspirant, avide.

Ըղձակերութիւն. s. désir, envie.

Ըղձակէտ. s. point de mire.

Ըղձանալ. va. désirer, souhaiter, envier, convoiter, ambitionner.

Ըղձանալի. V. **Ըղձալի.**

Ըղձանոյշ. s. fée; envie, désir.

Ըղձապաշտուն a devin, devineur.

Ըղձութիւն. s. désir, souhait, envie; augure, devination.

Ըմպան. s. anat. pharynx.

Ըմբերանել va. fermer la bouche; fig fermer la bouche à qn., le faire taire, lui imposer le silence.

Ըմբերանիլ. vn. se taire, garder le silence, demeurer muet.

Ըմբիշ. s. athlète, lutteur.

Ըմբշական a. athlétique; — *մրցութիւն*, lutte.

Ըմբշամարտ. a. athlétique; s. athlète; lutte.

Ըմբշամարտիկ. s. athlète.

Ըմբշամարտութիւն. } s. lutte.
Ըմբշամրցութիւն. }

Ըմբշանական. V. **Ըմբշական.**

Ըմբոն. a. convenable; adv. convenablement.

Ըմբոշխնել. va goûter de, manger de, jouir de, user de, faire usage de; avoir, acquérir.

Ըմբոստ. a. récalcitrant, rebelle, revêche, rétif, insolent, indocile.

Ըմբոստանալ. vn. se rebeller, être rétif, devenir indocile, être récalcitrant, refuser d'obéir, se révolter, se regimber; se fâcher, s'indigner.

Ըմբոստութիւն. s. rébellion, révolte, désobéissance, insolence.

Ըմբռնող. s. hivernal.

Ըմբռնել. va. saisir, prendre; surprendre, attraper, atteindre; saisir, concevoir.

Ըմբռնիչ. s. valet.

Ըմբռնում. s. l'action de saisir,

Digitized by Google

prise; compréhension, conception, perception.

Ըմպակ. s. chope.

Ըմպահակել. vn. résister au frein, être rebelle, récalcitrant, se révolter contre.

Ըմպահակեցնել. va. mettre, soumettre au frein, réprimer, retenir, dompter.

Ըմպահակիլ. V. **Ըմպահակել.**

Ըմպանակ. s chopine, coupe, gobelet, timbale.

Ըմպարան. s. buvette.

Ըմպել. V. **Խմել.**

Ըմպելանոց. s. cantine.

Ըմպելարան. V. **Ըմպարան.**

Ըմպելի. a. bon à boire, potable, buvable; s. boisson, breuvage, liqueur; V. **Ըմպանակ.**

Ընգղայ. s. moll. poulpe, pieuvre.

Ընգոյզ. V. **Ընկոյզ.**

Ընդ. prép. a. au; vers, sur; par; pour; dans, en; entre, parmi, au milieu; avec; sous, dessous; en dessus, par-dessus; à la place, au lieu de; aussitôt que, de suite après; — *մի բերան*, d'un commun accord, unanimement; — *ամէնը*, en tout; — *ակամբ նայիլ*, regarder de travers, de mauvais œil.

Ընդաբեր. a. légumineux.

Ընդաբոյս. a. qui pousse ou végète avec, naturel, inné, natif.

Ընդաբոյծ a. nourri de légumes.

Ընդածին. a. né avec, natif.

Ընդածում. s. phys. interférence.

Ընդակաղամբ. s. bot. chou-fleur.

Ընդակեր. a. qui mange des légumes ou des graines.

Ընդակից. a. qui habite avec, voisin, camarade.

Ընդանել. V. **Անդանել.**

Ընդանի. V. **Ընտանի.**

Ընդ առաջ. adv. au devant, à l'encontre, à la rencontre; — *գալ՝ երթալ՝ ելլալ.* venir aller —; affronter, faire face à, résister à.

Ընդառաջել. vn. aller au devant.

Ընդասուն. a. élevé dans la maison, sociable, apprivoisé, privé, domestique; sédentaire, casanier.

Ընդավաճառ. s. marchand de légumes secs, grainetier, grènetier.

Ընդավաճառութիւն. s. graineterie, grèneterie,

Ընդարձակ. a. vaste, ample, spacieux, étendu, large.

Ընդարձակածաւալ. a. vaste, étendu.

Ընդարձակաձեռն. a. libéral, généreux.

Ընդարձակամիտ. a. patient.

Ընդարձակամտութիւն. s. longanimité, patience.

Ընդարձակապէս. adv. d'une manière vaste, amplement.

Ընդարձակասուն. a. élevé dans l'aisance, aisé, libre.

Ընդարձակել. va. étendre, élargir, dilater, rélargir, agrandire, développer.

Ընդարձակեցնել. va. étendre, élargir.

Ընդարձակութիւն. s. étendue, extension, dilatation, élargissement, développement, amplification.

Ընդարձակուիլ. vn. s'étendre, prendre du développement.

Ընդարձակում. V. **Ընդարձակութիւն.**

Ընդարձակօրէն. adv. amplement.

Ընդարմանալ. vn. être engourdi, s'engourdir; fig. s'étourdir, être frappé de stupeur, perdre le sentiment; *ցուրտէն*—, être transi de froid.

Ընդարմացում. s. engourdissement.

Ընդարմացնել. va. engourdir; fig. frapper de stupeur, stupéfier.

Digitized by Google

Ընդարմացուցիչ. a. qui engourdit; stupéfiant.
Ընդաւազել. va. enterrer sous le sable, inhumer. [plier.
Ընդծնիլ. vn. s'agenouiller; se re-
Ընդգոգել. va. ramasser ou introduire dans son sein, renfermer.
Ընդգրկել. va. serrer entre ses bras, embrasser.
Ընդդէմ. a. opposé, contraire.
Ընդդէմ. prép. contre, à l'opposite; devant, en face de, au-devant de.
Ընդդէմդարձութիւն. s. contrariété, taquinerie.
Ընդդիմաբան. a. contradictoire, contraire; s. contradicteur; — *լինել*, contredire. [dictoire.
Ընդդիմաբանական. a. contra-
Ընդդիմաբանել. vn. contredire.
Ընդդիմաբանութիւն. s. contradiction. [versaire.
Ընդդիմադարձ. s. opposant, ad-
Ընդդիմադարձութիւն. s. opposition, résistance. [posé.
Ընդդիմադիր. a. opposant, op-
Ընդդիմադրութիւն. s. opposition, objection.
Ընդդիմախօս. etc. V. **Ընդդիմաբան.** etc.
Ընդդիմակ. a. contraire, opposé; s. extrémité opposée; contraste; obstacle. [résister à.
Ընդդիմակայել. vn. s'opposer,
Ընդդիմակաց. a. qui résiste, résistant, opposé, opposant.
Ընդդիմակացութիւն. s. opposition, résistance. [nemi.
Ընդդիմակից. a. adversaire, en-
Ընդդիմահար. a. resistant, dur; impénétrable.
Ընդդիմահարել. vn. résister; répercuter, renvoyer par contre-coup.
Ընդդիմահարութիւն. s. résistance; répercusssion, contre-coup; impénétrabilité.

Ընդդիմամարտ. } a. adversaire,
Ընդդիմամարտիկ. } antagoniste.
Ընդդիմամարտիլ. vn. combattre ou lutter contre, résister à.
Ընդդիմամարտութիւն. s. combat, lutte, résistance.
Ընդդիմանալ. vn. s'opposer ou résister à. [diction.
Ընդդիմասացութիւն. s. contra-
Ընդդիմասովոր. a. récalcitrant, rétif.
Ընդդիմասութիւն. s. antiphrase.
Ընդդիմարգել. s. barricade; — *կանգնել*, élever une—; —*ը կործանել*, enfoncer la barricade.
Ընդդիմոտունք. spl. les antipodes.
Ընդդիմութիւն. s. opposition, résistance; objection.
Ընդել. } a. accoutumé, fa-
Ընդելական. } miliarisé avec; apprivoisé, privé; familier. intime,
Ընդելակից. a. familier, intime, étroitement lié avec; — *լինել*. se familiariser avec, faire la connaissance de.
Ընդելանալ. vn. s'habituer, s'accoutumer; se familiariser; s'apprivoiser.
Ընդելասէր. a. familier.
Ընդելացնել. va. habituer, accoutumer, dresser; familiariser; apprivoiser, priver; —*զթռչունս*, priver les oiseaux. [ուած.
Ընդելուզած. V. **Ընդելուզ-**
Ընդելուզանել. va. monter, encaster, enchâsser, sertir, emboîter; enfiler, entrelacer; *ընդելուզեալ ակամբք մարգարտովք*, monté en diamants, en perles.
Ընդելուզուած. } s. monture, en-
Ընդելուզումն. } châssure, encastrement, emboîture, sertissure.
Ընդելութիւն. s. habitude; familiarité; connaissance.
Ընդեղէնք. spl. légumes secs, grains.

Digitized by Google

Ընդերագիտութիւն. s. méd. entérologie.
Ընդերական. a. intestinal; —*ք*, intestinaux.
Ընդերահմայ. s. qui examine les entrailles des victimes, aruspice.
Ընդերաքար. s. calcul.
Ընդերկայնամիտ. V. **Երկայնամիտ.**
Ընդերկար. adv. long, longtemps.
Ընդերկարել. va. prolonger.
Ընդերկարութիւն. s. prolongation.
Ընդերկրեայ. a. souterrain, —*երկաթուղի*, chemin de fer —.
Ընդերք. spl. intestins, entrailles.
Ընդէ՞ր. adv. pourquoi?
Ընդիկտիոն. s. indiction; *շրջան* —*ի*, cycle d'—.
Ընդլայնել. va. développer.
Ընդլայնուիլ. vn. se développer.
Ընդլայնում. s. développement; *ստամոքսի* —, dilatation de l'estomac.
Ընդխառնիլ. vn. s'engager, commencer le combat ou l'action, en venir au mains.
Ընդծովեայ. a. s. sous-marin.
Ընդհանուր. a. général, universel; adv. en général, général, généralement; partout; —*տիեզերք*, tout l'univers; — *ներում*, amnistie.
Ընդհանրական. a. général, universel.
Ընդհանրանալ. vn. devenir général, se généraliser, se propager.
Ընդհանրապէս. adv. en général, généralement.
Ընդհանրացում. s. généralisation.
Ընդհանրացնել. va. généraliser, propager.
Ընդհանրութիւն. s. généralité, universalité; public, peuple, monde.
Ընդհատ. a. prép. discontinué, interrompu, saccadé, entrecoupé; *ոչ ինչ* —, pas moins.

Ընդհատաբար. adv. par interruption.
Ընդհատական. a. intermittent.
Ընդհատականութիւն. s. intermittence.
Ընդհատել. va. interrompre, discontinuer, entrecouper
Ընդհատիչ. s. interrupteur.
Ընդհատութիւն. s. interruption, discontinuation, relâche.
Ընդհատուիլ. vn. s'interrompre.
Ընդհատում. V. **Ընդհատութիւն.**
Ընդհարիլ. vn se heurter, se choquer, se frapper, cogner à, tomber sur, se jeter sur, s'oppos r; *իրարու* —, s'entre-heurter, s'entrechoquér.
Ընդհարում s. heurt, choc; conflit, collision; contre-coup.
Ընդհուպ. adv. prochainement, bientôt; de près.
Ընդմիջաբար. adv. immédiatement.
Ընդմիջական. a. immédiat.
Ընդմիջաշաւիղ s. le chemin du milieu, le pavé.
Ընդմիջարկութիւն. s interpolation.
Ընդմիջել. va. partager par le milieu; s'entremettre; interrompre; empêcher; *մէկուն խօսքը* —, interrompre qn.; *ճամբան* —, faire la moitié du chemin.
Ընդմիջում. s. interruption.
Ընդմորթեայ. a. sous-cutané.
Ընդմտանել. va. pénétrer, entrer, traverser, passer à travers, percer, s'introduire; entrer sous, se soumettre.
Ընդմտանող. a. pénétrant, perçant.
Ընդմտատար. a. susceptible, chatouilleux, sensible; pensif, soucieux.
Ընդմտում. s. infiltration.
Ընդնմանել. V. **Նմանել.**
Ընդոծին. s. esclave né dans la maison, domestique.

Digitized by Google

Ընդոզգնիլ. vn. s'étendre de son long; s'enorgueillir, se donner de, se donner de grands airs, s'étaler.
Ընդոյր. a. vaste.
Ընդոստ. a. qui saute, qui bondit; soutillant, bondissant; — *քունէն ելլալ՝ արթննալ*, se réveiller en sursaut.
Ընդոստախօս. a. fanfaron, hâbleur.
Ընդոստնուլ. vn. sauter, bondir; s'éveiller
Ընդոստում. s. saut, bond.
Ընդոստուցանել. va. faire sauter; éveiller, stimuler; exciter.
Ընդոստուցիչ. a. qui fait sauter, stimulant.
Ընդոտնել. va. fouler aux pieds, abattre.
Ընդունագիր. s. reçu, accusé de réception.
Ընդունակ. a. capable de, propre ou apte à.
Ընդունակութիւն. s. capacité, aptitude, portée.
Ընդունայն. a. vain, inutile; frivole, futile, oiseux, oisif; adv. en vain, inutilement.
Ընդունայնաբան. a. qui tient de vains discours, qui dit des futilités, discoureur oisif; — *ըլլալ*. tenir des discours frivoles, inutiles.
Ընդունայնաբանութիւն. s. discours frivole, paroles oiseuses, vains propos.
Ընդունայնախօս. V. **Ընդունայնաբան**.
Ընդունայնամիտ. a. vain, frivole, esprit vide.
Ընդունայնանալ. vn. devenir inutile, se réduire à rien, être vain, inutile, sans effet, s'évanouir, échouer; chercher les vanités.
Ընդունայնապարծ. a. vain, vaniteux, fanfaron.
Ընդունայնաջան. V. **Ջրաջան**
Ընդունայնութիւն. s. vanité, frivolité, futilité, inutilité; néant.
Ընդունարան. s. récipient, réceptacle, réservoir; asile, abri, refuge.
Ընդունելի. a. recevable, acceptable, admissible; valable; agréable, bienvenu; celui qui reçoit, accepteur.
Ընդունելութիւն. s. réception, accueil; acceptation, admission; festin, régal; gram. participe; — *փոխանակագրոյ*, acception d'une lettre de change; *սառը — ընել*, accueillir froidement, faire un froid accueil; *մէկուն լաւ՝ սիրալիր — ընել*, faire bonne réception, bon accueil à qn.; lui donner dîner, faire un festin.
Ընդունիլ. vn. recevoir, accepter, agréer, recevoir, accueillir, faire accueil; admettre, adopter, approuver; *մէկը գէշ կերպով* —, faire un mauvais accueil à qn.; *մէկը պատիւներով* —, recevoir qn. avec bonheur.
Ընդունող, s. celui qui reçoit: accepteur.
Ընդվայր. adv. en vain. unitilement.
Ընդվայրաբոյս. a. sauvage.
Ընդվայրագնաց. a. vagabond.
Ընդվայրախոյզ. a. qui est à la recherche des choses inutiles, curieux.
Ընդվայրախօս. etc. V. **Ընդունայնաբան**. etc.
Ընդվայրահար. a. abject, vil.
Ընդվայրայած. a. bavard, babillard, frivole; vagabond.
Ընդվայրայածութիւն. s. vagabondage.
Ընդվայրահաչ. a. clabaudeur.
Ընդվայրապաճոյճ. a. coquet, coquette.
Ընդվայրապար. V. **Գռապար-կապոռ**.
Ընդվայրասնունդ. a. sauvage.
Ընդվայրասուն. a. mal élevé, abandonné à soi-même.

Digitized by Google

Ընդվայրաքննին. a. curieux; — ըլլալ être —; — ցանկութիւն, curiosité. [té.
Ընդվայրաքննութիւն s. curiosi-
Ընդվայրընկեցիկ. a. abject, vil; inutile.
Ընդվզանք. s. hauteur, fierté.
Ընդվզել. va. tordre, casser le cou.
Ընդվզիլ. vn. se rengorger, se révolter, résister, être rétif.
Ընդվզում. s. révolte.
Ընդօրինակել. va. copier, prendre copie, transcrire.
Ընդօրինակիչ. } s. copiste.
Ընդօրինակող. }
Ընդօրինակութիւն. s transcription; perspective; copie.
Ընդօրինակում. s. copie.
Ընել. va. faire; commettre; accomplir; rendre.
Ընթանալ. vn. courir, se mettre à courir, accourir; parcourir; marcher sur; *մէկուն ետեւէն* —, suivre qn., ses pas; *մէկուն շաւղէն* —, marcher sur les traces, sur les pas de qn.; *ոտքշաւառոյր* —. courir très-vite, brûler le pavé; *գործը լաւ չընթանար.* l'affaire ne va pas bien, s'emmanche mal; *երամովին՝ խուռն* —, accourir en foule.
Ընթանոց. V. **Դ.ենօղկ.**
Ընթաց } s. course, allure, marche,
Ընթացք. } démarche, pas; cours, direction, marche; cours, direction, marche; cours; courant; manière; *յընթացս*, dans la course, en courant; — *կենաց.* carrière; *յընթացս կենաց*, dans le cours de la vie; — *արեգական՝ լուսնի՝ եղանակաց*, le cours du soleil, de la lune, des saisons; — *սակարանի՝ վաճառանոցի՝ հրապարակի*, le cours de la Bourse, du marché, de la place.
Ընթացակից. a. qui court avec; qui concourt, concurrent; qui accompagne, compagnon; qui est d'accord; coïncident; concomitant; — *ըլլալ.* courir ensemble; concourir; marcher ou être d'accord avec; accompagner; coïncider.
Ընթացակցութիւն. s. concours; accompagnement; coïncidence; concomitance.
Ընթացատեղ. } s. carrière.
Ընթացարան. }
Ընթացաւարտ a.s. qui a terminé le cours de ses études.
Ընթացիկ. a. courant; — *հաշիւ*, compte ; — *գործք*, affaires courantes.
Ընթացող. s. marcheur; *անխոնջ* —, infatigable —.
Ընթացք. V. **Ընթաց.**
Ընթեռնլի. a. lisible.
Ընթեռնուլ. va. lire.
Ընթեր; *առ* —, prép près, auprès.
Ընթերակայ. } a. qui est près ou
Ընթերակաց. } auprès, présent, assistant.
Ընթերցանութիւն. s. lecture.
Ընթերցասէր. a qui aime à lire, ami des lettres, studieux.
Ընթերցասիրել. vn. aimer à lire, à étudier, lire avec plaisir.
Ընթերցասիրութիւն. s. amour de la lecture, des lettres.
Ընթերցասրահ. s. salle de lecture.
Ընթերցատուն. s. cabinet de lec- [ture.
Ընթերցարան. s. cabinet de lecture; livre de lecture.
Ընթերցաւարտ. a. qui a terminé le cours de ses études.
Ընթերցող. s. lecteur.
Ընթերցողութիւն. s. lecture.
Ընթերցողուհի. sf. lectrice.
Ընթերցուած. s. lecture: leçon.
Ընթերցուածասէր. V. **Ընթերցասէր.**
Ընթերցուհի. sf. lectrice.

Digitized by Google

Ընթերցում. s. lecture.
Ընթրել. va. souper, faire le repas du soir.
Ընթրիք. s. souper, repas du soir; la cène; —*տալ*, donner à souper, faire un festin, donner, offrir des festins.
Ընծախոս. V. **Ընձախոս**.
Ընծայ. s. présent, cadeau; —*ընել տալ*, faire présent, donner un cadeau.
Ընծայաբեր. a. qui apporte des [présents.
Ընծայաբերութիւն. s. l'action d'apporter des présents; offrande
Ընծայագիր. s. lettre de créance, certificat.
Ընծայական. s. dédicace; —*գիր՝ թուղթ*, lettre de recommandation.
Ընծայամատոյց. a. qui offre des présents; — *ըմալ*, offrir des présents.
Ընծայանալ. vn. être offert ou présenté.
Ընծայատար. V. **Ընծայաբեր**.
Ընծայատու. s. donateur.
Ընծայատուութիւն. s. action de faire un don, d'offrir un présent.
Ընծայարան. s. autel; séminaire.
Ընծայել. va. offrir, présenter, donner en présent, dédier; attribuer à; produire; *ի լոյս* —, V. **Լոյս**.
Ընծայեցնել. va. offrir, présenter; montrer, faire voir, exposer, mettre en vue; présenter, recommander; *անձը սիրելի*—, se faire aimer.
Ընծայող. a. qui fait un don, qui offre un présent, donateur.
Ընծայութիւն. s. l'action d'offrir ou de s'offrir; preuve, témoignage; *գիր՝ թուղթ— թեան*, lettre de créance.
Ընծայուիլ. vn. s'offrir.
Ընծայում. s. l'action d'offrir, de s'offrir; offrande, présent; —*ն Կուսին*, la Présentation de la Vierge; —*ն լուսնի* la nouvelle lune.
Ընկալագիր. s. accusé de réception, reçu, récépissé.
Ընկալուչ. a. accepteur, récepteur; fiancé, fiancée, prétendu, prétendue.
Ընկապնիլ. vp. s'attacher, se lier étroitement, s'entortiller.
Ընկենուլ. va. jeter, précipiter; déposer, destituer.
Ընկեր. s. camarade, compagnon; compagne; associé; prochain; *ընկեր'ս*. mon camarade, mon ami.
Ընկերաբան. s. sociologiste, sociologue. [gique.
Ընկերաբանական. a. sociolo-
Ընկերաբանութիւն. s. sociologie.
Ընկերաբար. adv. en camarade.
Ընկերագիր. s. abonné.
Ընկերագրել. va. abonner.
Ընկերագրութիւն. s. abonnement.
Ընկերագրուիլ. vn. s'abonner.
Ընկերական. a. sociable; social.
Ընկերականութիւն. s. sociabilité.
Ընկերակից. s. camarade, compagnon; associé; confrère.
Ընկերակցաբար. adv. ensemble, en compagnie.
Ընկերակցիլ. vn. faire société avec, s'associer; accompagner.
Ընկերակցութիւն. s. société; association; accompagnement.
Ընկերանալ. vn. s'associer; accompagner.
Ընկերասէր. a. qui aime son prochain, son camarade, charitable; qui aime la société, sociable.
Ընկերութիւն. s. société, compagnie, association; corps, corporation. [ciée; sociétaire.
Ընկերուհի. sf. compagne; asso-

Digitized by Google

Ընկերասիրութիւն. s. amour du prochain, charité; sociabilité.
Ընկերվարական. s. socialiste.
Ընկերվարականութիւն. } s. socialisme.
Ընկերվարութիւն. }
Ընկեցիկ. a. rejeté, vil, abject; exposé, abandonné.
Ընկեցում. s. jet, projection.
Ընկլուզում. V. **Ընկղմում**.
Ընկղմական a. immersif.
Ընկղմել. va. plonger, enfoncer, submerger, couler à fond, couler bas.
Ընկղմիլ. vn. se plonger, s'enfoncer, couler à fond, couler bas.
Ընկղմութիւն. } s. action de plonger, submersion,
Ընկղմում. } immersion.
Ընկճել. va. accabler, affaisser; subjuguer, assujettir, réprimer; empêcher, entraver.
Ընկճիլ. vn. succomber; *բեռին տակ* —. être accablé, ployé sous le poids, être surchargé.
Ընկճիչ. a. accablant.
Ընկճուիլ. V. **Ընկճիլ**.
Ընկճում. s. accablement.
Ընկողմանեցնել. va. étendre, coucher, mettre au lit.
Ընկողմանիլ. vn. s'étendre, se coucher, se mettre au lit.
Ընկոյզ. s. bot. noix; — *Հնդկաց*. muscade, noix muscade.
Ընկուզենի. } s. bot. noyer.
Ընկուզի. }
Ընկրկել. va. faire reculer, repousser, reculer.
Ընկրկիլ. vn. se reculer, être reculé, repoussé.
Ընկրկում. s. acculement.
Ընձախոտ. s. bot. aconit.
Ընձառիւծ. s. zool. léopard.
Ընձենի. s. peau de léopard.
Ընձեռայք. spl. pourboire.
Ընձեռել. vn. mettre en main, livrer, décerner, accorder, confier, offrir; *մխիթարութիւն* —, donner de la consolation.
Ընձիւղ. s. germe, rejeton, bourgeon, surgeon.
Ընձիւղել. } vn. germer, pousser des rejetons, des
Ընձիւղիլ. } bourgeons, bourgeonner.
Ընձուիլ. vn. naître, se montrer, paraître, éclore.
Ընձուղտ. s. zool. girafe.
Ընչադեղ. s. tabac à priser.
Ընչաթափ ընել. va. dépouiller qn. de ses biens, de ses richesses; — *ըլլալ*. être dépouillé de ses biens.
Ընչաթափել. va. dépouiller de ses biens, épuiser.
Ընչաժողով. a. avide, cupide.
Ընչանալ. vn. exister.
Ընչաշատ. a. qui a beaucoup de biens, riche, opulent.
Ընչապշուկ. a. grimacier.
Ընչասէր. a. qui aime les biens, les richesses, avide.
Ընչասիրութիւն. s. amour des biens, des richesses, avidité, avarice.
Ընչատեաց. a. qui déteste les richesses.
Ընչատէր. s. riche.
Ընչացք. spl. moustaches.
Ընչաւէտ a. comblé de biens, riche, opulent; —*ըլլալ*, être riche, avoir du foin dans ses bottes.
Ընչաւէտանալ. vn. devenir riche, s'enrichir.
Ընչաւէտութիւն. s. grande richesse, opulence.
Ընչաքաղց. a. cupide, avide.
Ընչաքաղցութիւն. s. faim ou avidité de richesses, avidité, cupidité; *անյագ* —, soif insatiable de richesses.
Ընչեղ. V. **Ընչաշատ**.
Ընչիկ. s. petit bien, pécule.

Digitized by Google

Ընչողին. V. **Առմաստի.**
Ընձուղ. s. bouvillon.
Ընտանալ. vn. grener, monter en grain.
Ընտանանալ. vn. se familiariser, devenir familier, s'apprivoiser; s'habituer.
Ընտանասուն. a. familier; apprivoisé, privé.
Ընտանեակ. a s. familier; qui est de la famille, connaissance, ami, intime.
Ընտանեբար. adv. familièrement, amicalement.
Ընտանեզուրկ. a. privé de famille.
Ընտանենման. a. familier.
Ընտանենալ. vn. se familiariser avec; s'apprivoiser; s'habituer.
Ընտանեսէր. a. qui aime sa famille, ses parents.
Ընտանեսիրութիւն. s. amour de la famille.
Ընտանեսուն. V. **Ընտանասուն.**
Ընտանեցնել. va. rendre familier, familiariser. apprivoiser; habituer.
Ընտանի. a familier; qui concerne la maison, le ménage ou la famille, domestique; intime, ami, apprivoisé, privé; propre, natif; particulier, habituel; s. domestique; ami, parent; — *պատերազմ* guerr intestine, civille; —*ք*, la famille.
Ընտանութիւն. s. familiarité.
Ընտառուն. V. **Ընտանասուն.**
Ընտել. Ընտելութիւն etc. V. **Ընդել, Ընդելութիւն.** etc.
Ընտելարան. s. salle d'asile.
Ընտիր. a. élu, choisi, d'élite, de choix; exquis, excellent, distingué; —*մատենագիր*. auteur classique.
Ընտոծին. V. **Ընդոծին.**
Ընտուստ. adv. de la maison, de chez soi; des biens de la famille, de ses propres biens; du fond, de l'intérieur; de son propre fond, de soi-même.

Ընտրական. a. électif, éligible, électoral.
Ընտրանի. s. choix.
Ընտրանք. s. choix, élection.
Ընտրանքով. } adv. avec choix,
Ընտրանօք. } choisissant.
Ընտրեալ. a. élu, choisi.
Ընտրել. va. choisir, élire, trier, discerner, distinguer; aimer mieux, opter, préférer.
Ընտրելակից. a. compagnon d'élection.
Ընտրելի. a. s. qu'on peut choisir ou élire, éligible; candidat.
Ընտրիչ. s. celui qui choisit, électeur.
Ընտրող. s V. **Ընտրիչ.**
Ընտրողական. a. qui peut discerner; V. **Ընտրական.**
Ընտրողականութիւն. s. sélection.
Ընտրողութիւն. s. élection, choix, discernement, discrétion; *ընտրողութեամբ*. discrètement.
Ընտրութիւն. s. choix, alternative, élection; triage; discernement, goût; option, préférence; différence; *ինքնիշխան* —, le libre arbitre; — *ընել*, faire choix, discerner
Ընտրուկ. s. rebut, choses de rebut.
Ընփուխ. V. **Ցոփ.**
Ըսիմս. V. **Աղուոր.**
Ըսնգեղջիւր. V. **Մինգեղջիւր.**
Ըսնգուն. V. **Մնգուն.**
Ըսնսնալ. V. **Ռնչել.**
Ըսնչնել. V. **Ռնչել.**
Ըսել. va. dire; parler; réciter, débiter, indiquer, signifier; juger, penser, croire.
Ըստ. prép. selon, d'après, suivant, conformément à; au gré de; à raison de; en raison de; à proportion; après, à la suite; au delà, outre; — *այնմ*, comme il dit,

Digitized by Google

comme il est dit; — որում, comme, de la même manière, ainsi que, de même que; puisque, comme; — իս, selon moi; — մեզ, selon nous; օր օրէ, de jour en jour.

Ըստակ. V. **Դրամ.**

Ըստանձնել. va. assumer, prendre sur soi; endosser, mettre sur son dos; *մեծ պատասխանատուութիւն* —, assumer ou prendre sur soi une grande responsabilité.

Ըստգիւտ. a. blâmable, répréhensible; s. blâme, reproche, inculpation, censure, critique; chose blâmable, défaut, tort, faute.

Ըստգտանել. va. blâmer, inculper.

Ըստգտանք. V. **Ըստգիւտ.**

Ըսերց. V. **Սերց.**

Թ

Թ. (tho = T). s. neuvième lettre de l'alphabet et cinquième des consonnes; neuf, neuvième.

Թագ. s. couronne, diadème; — *դնել՝ կապել*, vn. se couronner, être roi, se faire roi, s'élever à la royauté, régner; va. mettre la couronne sur la tête de qn., ceindre la couronne, le diadème à qn., le couronner; — *ի գլուխ*, la couronne sur la tête.

Թագագործ. s. fabricant de couronnes.

Թագադիր. a. qui couronne, qui met une couronne sur la tête d'un autre.

Թագադրութիւն. s. couronnement.

Թագազարդ. a. ornée d'une couronne, couronné.

Թագազարդել. va. orner d'une couronne, couronner.

Թագազարմ. } V. **Թագաւորազն.**
Թագազն. }

Թագաժառանգ. s. héritier présomptif (de la couronne).

Թագակալ. s. qui porte une couronne, régnant.

Թագակապ. V. **Թագադիր.**

Թագակապութիւն. V. **Թագադրութիւն.**

Թագակիր. s. porte couronne.

Թագակից. s. compagnon de la couronne, de la royauté.

Թագամատոյց. a qui offre la couronne.

Թագամերկ. a. découronné.

Թագաշէն. s. qui fait des couronnes.

Թագապակի. s. minér. crown-glass.

Թագապահ. s. qui garde la couronne, conservateur de la couronne.

Թագատենչ. s. prétendant à la couronne.

Թագապսակ. a. couronné.

Թագաւոր. s. roi.

Թագաւորաբար. adv. comme un roi, royalement.

Թագաւորաբնակ. a. où réside le roi.

Թագաւորազգի. }
Թագաւորազն. } a. de la famille royale; s. prince royal.
Թագաւորազուն. }

Թագաւորական. a. royal, s royaliste.

Digitized by Google

Թագաւորականութիւն. s. royalisme.
Թագաւորական քաղաք. s. ville où réside le roi, capitale de royaume.
Թագաւորակերպ. a. d'une manière royale.
Թագաւորակից. V. **Թագակից.**
Թագաւորահայր. s. le père du roi.
Թագաւորամայր. sf. mère du roi, la reine mère.
Թագաւորանիստ. a. où est la résidence du roi.
Թագաւորապէս. V. **Թագաւորաբար.**
Թագաւորեալ քաղաք. s. ville royale, capitale.
Թագաւորել. vn. être roi, régner.
Թագաւորեղբայր. s. frère du roi.
Թագաւորեցնել. va. faire roi.
Թագաւորող. s régnant.
Թագաւորութիւն. s. règne, royauté, royaume.
Թագաւորօծութիւն. s. sacre.
Թագաւորօրհնէք. spl. le sacre (du roi).
Թագել. va. couronner.
Թագընծայութիւն. s. action d'offrir la couronne.
Թագընկալութիւն. s. couronnement.
Թագնութիւն. etc. V. **Թամնութիւն.**
Թագուհի. sf. reine.
Թագուստ. etc. V. **Թամուստ.** etc.
Թաթ. s. patte, main, pied; — *կշռոց*, V. **Նժար.**
Թաթախ. a. trempé, baigné, imbu, imprégné
Թաթախեալ. V. **Թաթախ.**
Թաթախել. V. **Թաթաւել.**
Թաթակիծ. V. **Ակիծթաթ.**
Թաթահատ. a. dont les pattes sont coupées.
Թաթահերձ. a. zool. fissipède; bisulce, ongulé.

Թաթագուն. a. entièrement rempli, très-plein, comblé, à pleins bords.
Թաթառ. s. trombe.
Թաթաւ. s. pluie.
Թաթաւել. va. tremper, plonger, baigner.
Թաթաւիլ. vn. se tremper, se plonger, se baigner.
Թաթաւուն. a. comble, comblé, tout plein, rempli.
Թաթել. va. supplanter, donner le croc-en jambe, faire tomber dans ses pièges, duper.
Թաթիկ. s. petite patte, menotte.
Թաթխել. V. **Թաթաւել.**
Թաթուլ. s. patte, pied.
Թաթուկրունկ. a. très usé (bas).
Թաթպան. s. gant.
Թալաթոսել. va. faire une chose superficielement, à la hâte, bousiller, bâcler.
Թալաթոսում. s. bousillage.
Թալմալ. vn. s'évanouir, perdre l'usage de ses sens; se trouver mal.
Թալա. } s. mouton, bouc
Թալամեղ. } castré.
Թալեր. s. thaler.
Թալթալ. a. pâle, — *գոյն*, — couleur.
Թալթալ խաղալ. vn. s'agiter, se débattre en expirant, être dans les convulsions de l'agonie.
Թալլել. V. **Կողոպտել.**
Թալլիոն. s. chim. thallium.
Թալկանալ. vn. tomber en défaillance, en pâmoison, se pâmer, se trouver mal, se sentir détaillir, s'évanouir, défaillir, avoir des vertiges, des éblouissements, des étourdissements.
Թալկատիպ. a. pâle.
Թալկացում. s. défaillance, évanouissement, pâmoison, étourdissement.

Digitized by Google

Թալկացուցիչ. a. vertigineux.
Թալուքայ. s. mar. tartane.
Թալուկ. s. syncope; évanouissement; mal de cœur, nausée.
Թախանձ. s. instance, sollicitation, manière pressante, sollicitation pressante.
Թախանձագին. adv. instamment.
Թախանձանք. V. **Թախանձ**; — *անօք*, instamment, avec instance.
Թախանձելի. a. pressant, importun.
Թախանձել. va. faire de vives instances, solliciter avec instance, postuler; importuner, obséder, presser, insister, tourmenter, talonner.
Թախանձեցուցիչ. a. pressant, importun.
Թախանձող. a. qui demande avec beaucoup d'instance, postulant.
Թախանձութիւն. V. **Թախանձ.**
Թախիծ. s. chagrin, tristesse; a. chagrin, triste, désolé; *մտքի* —, remords, regret.
Թախծագին. } V. **Թախիծ.** a.
Թախծալից. }
Թախծադէմ. a. qui a un visage triste, qui a l'air triste, d'un air rembruni.
Թախծանք. V. **Թախծութիւն.**
Թախծեալ. a. triste, mélancolique, rembruni, abattu.
Թախծերես. V. **Տխրադէմ.**
Թախծեցնել. va. chagriner, attrister, contrister, désoler.
Թախծիլ. vn. se chagriner, s'attrister, se désoler.
Թախծութիւն. s. tristesse, chagrin, mélancolie, désolation, affliction.
Թախսիկ. s. œuf hardé.
Թակ. s. battant, marteau.
Թակառ. } s. maillet.
Թակաղակ. }
Թակազակ. } s. arch. abaque, tailloir, trapèze.
Թակաղազ. }
Թակարդ s. attrapoir, piège, lacs, rets, filet; — *ի մէջ ձգել.* faire tomber dans le piège, dans les embûches; — *ի մէջ ընկնել.* tomber dans le piège; — *լարել.* V. **Թակարդել.**
Թակարդապատ լինել. va. envelopper ou prendre dans des filets, dans le piège, attraper; — *ըլլալ.* donner, tomber dans le piège.
Թակարդել. va. prendre au piège, tendre, dresser des pièges, attraper.
Թակարք. V. **Թակարդ.**
Թակոյկ s. cruche, urne, broc.
Թակուղ. s. demoiselle (des paveurs).
Թաղ. s. quartier; feutre.
Թաղագործ. a. fabricant de feutre, feutrier.
Թաղագործութիւն. s. feutrage.
Թաղակ. s. chapeau de feutre; pétase.
Թաղական. s. marguillier; — *խորհուրդ՝ խորհրդարան*, éphorie.
Թաղականութիւն. s. éphorie.
Թաղակից լինել. vn. être enterré, enseveli ensemble.
Թաղային. a. de quartier; communal; — *վարժարան*, école communale.
Թաղանթ. s. membrane.
Թաղանթազարդ. } a. membraneux.
Թաղանթապատ. }
Թաղանթային. a. membraneux.
Թաղանթեայ a membraneux.
Թաղանթոտ. a. zool. palmipède.
Թաղապետ s. maire.
Թաղապետական. a. municipal; — *շրջանակ* municipalité.
Թաղապետարան. s. mairie.
Թաղապետութիւն. s. mairie.
Թաղամանուր. a. châtré.

Digitized by Google

Թաղար. s. pot à fleur.
Թաղեայ. a. de feutre.
Թաղել. va. enterrer, ensevelir, inhumer, rendre les derniers devoirs; enfouir.
Թաղելութիւն. s. enterrement.
Թաղեցի.s. habitant du quartier.
Թաղթ. s bot. arroche.
Թաղի. s. laine foulée, feutre.
Թաղիանալ. V. **Թաղկիլ**.
Թաղծ. V. **Թախիծ**.
Թաղկավարս. a. ébouriffé.
Թաղկիլ. vn. se serrer, devenir épais, se condenser, s'ébouriffer.
Թաղհար. s. bonnet de femme, coiffe.
Թաղուիլ. vn. être enterré.
Թաղում. s. enterrement, sépulture, inhumation, funérailles
Թաղուն. a. serré, foulé, compacte, dense, épais.
Թաղօրայք. spl. les quartiers.
Թամբ. s. bât; mollet; — *դնել*, mettre la selle.
Թամբագործ. s. bâtier, bourrelier.
Թամբագործութիւն.s. bourrellerie.
Թամբակալ s. sangle.
Թամբահարել. va. bâter.
Թամբանոցան. s. boute-selle.
Թամբասեակ. } V. **Պրզլեակ**.
Թամբասոց }
Թամբել. V. **Թամբահարել**.
Թայրաբոսք. s. les parents, les proches.
Թայլ. V. **Թաղթ**.
Թան. s. soupe.
Թանագ. s. fer-blanc.
Թանագագործ. s. ferblantier.
Թանագագործութիւն. s. ferblanterie.
Թանալ. va. mouiller, baigner, humecter, tremper, arroser.
Թանաման. s. soupière.
Թանապուր. s. soupe.

Թանաք. s. encre; *ծածկագիր* —, — sympathique.
Թանաքաման. s. encrier.
Թանաքել. va. encrer.
Թանգ. s. sangle; V. **Թանկ**.
Թանգար. s. commerçant; revendeur; cabaretier.
Թանգարական. a. mercantile, commercial; précieux.
Թանգարան. s. trésor; musée, cabinet, muséum; bibliothèque.
Թանգարանական. a. de musée.
Թանգուզիլ. vn. se soustraire à, s'échapper, s'esquiver, se dérober, éluder.
Թանթ. s. lame, lamelle.
Թանթրուենի.s.bot. sureau; *վայրի* —, hièble.
Թանիկ. s. un petit potage.
Թանկ. a. qui coûte beaucoup, cher; —*է*. il est cher.
Թանկագին. a. cher, précieux.
Թանկար. V. **Թանգար**.
Թանկութիւն. s. cherté, enchérissement.
Թանձր. a. épais, gros; grossier, commun; dense; s. ornith. pélican; — *տգիտութիւն*, ignorance crasse.
Թանձրաբարոյ. a. grossier.
Թանձրադանդաղ.a gros et lent, lourd, lourdeau. [թաւրափ.
Թանձրաբափ. V. **Թանձրա-**
Թանձրալեզու.a. qui a la langue épaisse ou grasse, qui parle gras, qui prononce mal.
Թանձրախիտ. } a. épais, dru,
Թանձրակուռ. } serré, fourré, touffu, rameux; dense, serré, compacte.
Թանձրահաւ.s.ornith. pingouin.
Թանձրահոծ. a. très épais, très-dense. [épais, fertile,
Թանձրահող. a. dont le sol est
Թանձրամած. a. épais, dense, serré, gélatineux. profond.

Digitized by Google

Թանձրամայրի. a. boisé, fourré, couvert de bois.
Թանձրամարմին. } a. qui a les
Թանձրամիս. } chairs épaisses, gras, corpulent, replet, qui a de l'embonpoint, obèse.
Թանձրամիտ. a. qui a l'esprit épais, lourd, stupide; —*սնափառութիւն.* vanité grossière.
Թանձրամորթ. a. zool. qui a la peau épaisse, pachyderme.
Թանձրամարմնութիւն. s. embonpoint, corpulence, obésité.
Թանձրամտութիւն. s. lourdeur d'esprit, stupidité, grossièreté, aveuglement.
Թանձրանալ. vn. épaissir, s'épaissir, se coaguler; prendre de la consistance; se durcir.
Թանձրաշուրթ. a. lippu.
Թանձրատաղարթ. a. qui a des feuilles épaisses.
Թանձրասիրտ. a. qui a le cœur grossier, dur.
Թանձրատարափ. a. qui tombe à verse, épais, serré, compacte; — *նետք,* flèches innombrables.
Թանձրացեալ. a. épaissi, épais; concret.
Թանձրացնել. va. épaissir, rendre épais, grossir, coaguler.
Թանձրութիւն. s. épaisseur; épaississement; grosseur; consistance; coagulation; lourdeur d'esprit, stupidité.
Թանչ. V. **Թանչք.**
Թանչել. V. **Թառանչել.**
Թանչք. s. path. dysenterie.
Թաշկինակ. s. mouchoir.
Թաչել. vn. bredouiller.
Թաչող. s. bredouilleur.
Թաչում. s. bredouillement.
Թապալել. va. jeter, précipiter.
Թառ. s. juchoir, perchoir.
Թառամ. a. fané, flétri.
Թառամեցնել. va. faner, flétrir.
Թառամեցուցիչ. a. qui fane.
Թառամիլ. vn. se faner, se flétrir, se passer.
Թառանչ. } s. gémissement,
Թառանչանք. } soupir.
Թառանչել. } vn. gémir, soupi-
Թառաչել. } rer.
Թառաչ. V. **Թառանչ.**
Թառափ. s ichtyol. esturgeon.
Թառափկիր V. **Աղկիր.**
Թառիլ. vn. percher, se percher, jucher, se jucher.
Թաս. s. tasse, timbale.
Թասել. vn. haleter, être haletant, essoufflé.
Թասուն. a. haletant.
Թատերաբեմ. s. scène.
Թատերագիր. } s. auteur dra-
Թատերագրող. } matique.
Թատերազարդ. s. décor.
Թատերախաղ. s. pièce de théâtre, pièce.
Թատերախաղութիւն. s. représentation théâtrale.
Թատերական. } a. théâtral, dra-
Թատերային. } matique.
Թատերանուագ. s. opera.
Թատերասէր. a. s. qui aime le théâtre, amateur. [tre.
Թատերատուն. s. salle de théâ-
Թատր. s théâtre, spectacle.
Թատրադիտակ. s. lorgnette, jumelle. [tre.
Թատրախումբ. s. troupe de théâ-
Թատրանուագ. s. opéra.
Թատրապետ. } s. imprésario,
Թատերապետ. } directeur de
Թատրոնապետ. } théâtre.
Թատրատես. s. spectateur.
Թատերերգ. } s. opéra.
Թատերերգութիւն. }
Թատերերգիկ. s. opérette.
Թատերերգու. s. acteur.
Թատերերգութիւն. V. **Թատերերգ.**
Թատրոն. V. **Թատր.**
Թատրոնական. a. théâtral.

Digitized by Google

Թատրոնապետ. s. directeur de théâtre.
Թարախ. s. pus, humeur.
Թարախալից. a. purulent.
Թարախացում. s. suppuration.
Թարախաւոր. a. purulent.
Թարախիլ. vn. aboutir, se former du pus, de l'humeur, suppurer.
Թարախոտ. a. purulent.
Թարբ. s. madrague.
Թարգման. s. interprète, drogman, truchement; traducteur; interprétation, traduction.
Թարգմանաբար. V. **Թարգմանօրէն**.
Թարգմանեալ. a. traduit.
Թարգմանել. va. traduire; in- interpréter; — *յանպատրաստից*, traduire à livre ouvert; — *բառ առ բառ*, traduire mot à mot, littéralement.
Թարգմանելի. a. traduisible.
Թարգմանիչ. s. traducteur.
Թարգմանութիւն. s. traduction, version; interprétation; *ազատ՝ բառական* —, traduction libre, littérale.
Թարգմանչուհի. sf. traductrice.
Թարգմանուած. V. **Թարգմանեալ**.
Թարգմանօրէն. adv. en traduisant.
Թարթափ s. clin d'œil, cillement, clignement.
Թարթափանք. s. égarement, l'action d'errer çà et là, flânerie, errement.
Թարթափեցնել va. égarer, faire flâner, occuper de, distraire; endormir, bercer de vaines espérances.
Թարթափիլ. vn. errer çà et là, flâner, s'égarer; fréquenter, être assidu à, s'occuper de, être occupé, distrait par; ciller l'œil.
Թարթափում. s. V. **Թարթափանք**; *պաշըք*. V. **Թարթափ**.
Թարթեւանք. spl. les cils.
Թարթիչ. s. cil.
Թարթչական. a. ciliaire.
Թարխուն. s. bot. estragon.
Թարմ. a. frais, vert, tendre.
Թարմագեղ. a. d'une beauté fraîche.
Թարմատար. a. inutile, vain; vil, inférieur; factice, artificiel, postiche, gram. explétif.
Թարմաւէտ. a. plein de fraîcheur, très frais.
Թարմութիւն. s. fraîcheur.
Թարշամեցնել. V. **Թառամեցնել**.
Թարշամիլ. V. **Թառամիլ**.
Թարշիշ. } s. minér. chrysolithe.
Թարսիս. }
Թարվառայ. s. agric. ridelle.
Թարփ. V. **Թարբ**.
Թաց. a. mouillé, humide.
Թացան. s. pitance; sauce.
Թացիկ. s. mouillette.
Թացկեկ. a. légèrement mouillé.
Թացութիւն. s. humidité.
Թաւ. a. velu, poilu; touffu, dru, fourré, épais; gram. rude, aspiré; s. gram. esprit rude, aspiration.
Թաւագէս. a. à épaisse chevelure, poilu.
Թաւատուփ. V. **Թաւուտ**. a.
Թաւալ. V. **Թաւալում**.
Թաւալգլոր՝ Թաւալգլոր ըլլալ. vn. se rouler, se débattre; être renversé, abattu; culbuter, faire la culbute, se précipiter, tomber; — *ընել*. rouler, faire rouler, renverser, abattre, jeter par terre, culbuter, précipiter.
Թաւալգլոր. V. **Թաւալագլոր**.
Թաւալգլորել. V. **Թաւալգլոր ընել**.
Թաւալգլորիլ. V. **Թաւալգլոր ըլլալ**.

Digitized by Google

Թաւալել. } va. rouler, faire
Թաւալեցնել. } rouler; renverser.

Թաւալիլ. vn. se rouler; se rouler, se vautrer, se plonger, s'enfoncer; *աւազի մէջ* —, se rouler sur le sable; *տիղմին մէջ* —, se rouler dans la boue, se vautrer dans la fange.

Թաւալում. s. roulement; rotation.

Թաւալուն. a. roulant.

Թաւախիտ. a. très épais.

Թաւամազ a. chevelu, velu, poilu

Թաւայօն. a. aux sourcils épais.

Թաւանալ. vn. devenir touffu ou velu, s'épaissir.

Թաւարծի. a. poilu, velu.

Թաւիշ. s. velours.

Թաւիշեայ a. de velours.

Թաւշածաղիկ. s. bot amarante.

Թաւշակերպ. a. velouté.

Թաւշային. } a. de velours.
Թաւշեղէն. }

Թաւշապատ. } s. couvert de velours.
Թաւշեպատ. }

Թաւշեայ. V. **Թաւիշեայ.**

Թաւշեղէն. s. des velours; a. V. **Թաւշային.**

Թաւութիւն. s. qualité de ce qui est velu ou touffu, épaisseur, gram. aspiratio .

Թաւուտ. a. touffu, fourré, boisé, buissonneux; s. lieu fourré, bois touffu, taillis.

Թաւրճուկ. s. bot. primevère, primula.

Թափ. s fond, profondeur, abîme; accès; impétuosité, élan, saillie, fougue.

Թափան. s. anat. rectum.

Թափանցական. } a. pénétrant,
Թափանցանց. } perçant; perméable.

Թափանցականութիւն. s. pénétrabilité, perméabilité.

Թափանցելի. a perméable, pénétrable.

Թափանցելիութիւն. s. phys. pénétrabilité.

Թափանցել. vn. pénétrer, percer, passer à travers, traverser de part en part, s'introduire.

Թափանցիկ. a. pénétrant; transparent, diaphane.

Թափանցիչ. a. pénétrant.

Թափանցկոտ. a. pénétrant.

Թափանցկութիւն. } s. transparence, diaphanéité.
Թափանցութիւն. }

Թափանցող. a. pénétrant.

Թափանցողութիւն. s. pénétration. méabilité.

Թափանցում. s. pénétration, perméabilité.

Թափառական. a. s. errant, vagabond, rôdeur; — *շրջիլ.* V. **Թափառիլ.**

Թափառականութիւն. s. vie errante, vagabondage.

Թափառայած. a. errant.

Թափառաշրջիկ. a. errant, vagabond.

Թափառաշրջութիւն. s. vagabondage.

Թափառանք. s. l'action d'errer, course vagabonde, flânerie.

Թափառիկ. a. vagabond, errant.

Թափառիլ. vn. errer, rôder, vagabonder, flâner.

Թափառկոտ. } a. errant, vagabond, rôdeur,
Թափառոտ. } flâneur.

Թափառում. s. errement.

Թափել. va. verser, répandre, épancher; évacuer, décharger, jeter; vider, transvaser; *գինին* —, cuver son vin, se désenivrer, se dégriser; *բոլոր զօրութիւնը* —, employer toutes ses forces, tous ses efforts, se mettre en quatre; *մաղձը* —, décharger sa bile.

Թափթփած. a. maladroit; négligent; — *լաթերով*, mal habillé.

Թափթփուք. s. rebut.

Թափիլ. vn. se verser, se répan-

Digitized by Google

-dre, s'écouler; *գետը ծով կը թա-փի,* le fleuve se jette dans la mer.

Թափիչ. s. foulon; blanchisseur.

Թափանց. s. gaule.

Թափուիլ. V. **Թափիլ.**

Թափուր. a. vacant, vide de; privé, dépourvu ou manquant de.

Թափուք. s. rebut.

Թափչոց. s. foulerie.

Թափչութիւն. s. foulage.

Թափօուր. s. sangle.

Թափօր. s. procession.

Թափօրապէս. adv. en procession.

Թաքթաքուր. a. caché, secret; adv. secrètement, en secret, en cachette.

Թաքնութիւն. s. occultation, secret, mystere. [secret.

Թաքուն. a. occulte, caché, tenu

Թաքուստ. s. action de cacher, de se cacher; cachette.

Թաքուցանել. va. cacher, celer, tenir secret.

Թաքչիլ. vn. se cacher.

Թաքստախաղ. s. cache-cache, cligne-musette.

Թաքստոց. s. cachette.

Թեզան. s. trame.

Թեզանիք. s. manche.

Թեթեւ. a. léger, peu pesant; léger, leste, agile, rapide, dégagé; léger, futile, peu considerable, de peu d'importance; léger, facile; léger, frivole; adv. légèrement, lestement, à la légère, facilement, sans peine; — *հագ-նիլ.* être vêtu à la légère; — *քուն,* sommeil léger; — *սուրճ՝ թէյ՝ գինի՝ կերակուր.* café, thé, vin, aliment ou repas léger; — *ոտ քով,* aux pieds légers.

Թեթեւաբարոյ a. léger de caractère ou de mœurs.

Թեթեւաբեռն. a. qui a un léger fardeau, léger. [cé, dessiné.

Թեթեւագիծ. a. légèrement tra-

Թեթեւագին. a. bon marché; adv. légèrement. [agile.

Թեթեւագնաց. a. léger à la course,

Թեթեւագնի. adv. à bon marché, à bon compte; — *վաճառել,* vendre —.

Թեթեւագործ. a. fait légèrement, léger, superficiel.

Թեթեւազգեաց. }
Թեթեւազգեստ. } a. légèrement vêtu.

Թեթեւազէն. a. léger; s. troupe légère.

Թեթեւաթռիչ. a. au vol léger.

Թեթեւախոհ. a. léger.

Թեթեւախորտիկ. a. frugal, sobre; — *սեղան,* un repas frugal.

Թեթեւակի. adv. légèrement, lestement, à la légère, à la hâte.

Թեթեւահանդերձ. a. habillé légèrement.

Թեթեւամիտ. a. d'un esprit léger, esprit léger, léger, frivole, étourdi, évaporé.

Թեթեւամտութիւն. s. légèreté de l'esprit, légèreté, frivolité, étourderie.

Թեթեւանալ. vn. s'alléger, devenir ou être léger; fig. s'alléger, se sentir allégé, se soulager.

Թեթեւանդամ. a. aux membres légers, agile, leste.

Թեթեւապէս. }
Թեթեւօրէն. } adv. légèrement.

Թեթեւացնել. va. alléger, rendre léger, décharger; fig. alléger, soulager, adoucir.

Թեթեւացում. s. apaisement, soulagement.

Թեթեւաքայլ. a. d'un pas léger, d'une démarche légère.

Թեթեւընթաց. a. léger à la course, rapide.

Թեթեւնալ. V. **Թեթեւանալ.**

Թեթեւութիւն. s. légèreté, agilité; fig. allégement, soulagement.

Digitized by Google

Թեթեւսոլիկ. a. léger de caractère, de conduite, esprit léger.
Թեթեւսոլիկութիւն. s. légèreté de caractère, légèreté.
Թեթեւցնել. V. **Թեթեւացնել.**
Թեթում. s. conjecture; preuve, essai
Թել. s. fil; cord (d'instrument de musique); — *պատմութեան*. le fil de l'histoire; *խօսքին —ը կտրել*. interrompre le fil de son discours; — *կենաց*. le fil, la trame de la vie; *կեանքին —ը կտրել*. trancher le fil de la vie, trancher les jours.
Թելադիր. a. celui qui suggère, conseiller; — *ընել*. suggérer, inspirer, rappeler, conseiller; dicter.
Թելադրել. V. **Թելադիր ընել.**
Թելադրիչ, Թելադրող. V. **Թելադիր.**
Թելադրութիւն. s. suggestion, inspiration, conseil; dictée.
Թելակ. s. aviron
Թելակալ. s. délégué.
Թելահայս. s. vermicelle.
Թելահան. s. filière.
Թելանման. a. filiforme
Թելդակ. s. piqûre.
Թելհան. V. **Թելահան.**
Թելորդ., **Թելուկ.** s. filaire.
Թեկն. s. dos, épaule.
Թեկնածել. vn. briguer, convoiter, avoir envie de, chercher à obtenir qch.
Թեկնածու. s. prétendant; candidat.
Թեկնածութիւն. s. prétention; candidature.
Թեկնամիս. s. aloyau.
Թեղի. s. bot. orme.
Թեղօշ. s. bot. chêne; orme champêtre.
Թեմ. s, diocèse.
Թեմակալ., **Թեմական.** a. diocésain; —*եպիսկոպոս*, évêque diocésain.
Թեմացի. V. **Թեմակալ.**
Թեմորայք, **Թեմօրէք.** spl. diocèses.
Թեպեկ. s. zool. pithèque.
Թեյրիկ. V. **Փերիկ.**
Թեր. s. côté; — *ելլալ*, prendre le parti de qn., le soutenir, le défendre; —*ու դէմ*, pour et contre.
Թերաբաց. a. demi-ouvert, à peine ouvert.
Թերալից., **Թերակատար.** a. incomplet, inachevé, imparfait, défectueux.
Թերածանօթ. a. imparfaitement connu.
Թերածին. a. avorté.
Թերակազմ. a. mal formé.
Թերակատար. V. **Թերալից.**
Թերակատարութիւն. s. imperfection, défectuosité, défaut.
Թերակէ. V. **Թիւրակէ.**
Թերակղզի. V. **Ցամաքակղզի.**
Թերահաւատ. a. qui a peu de foi, de peu de foi, incrédule; défiant, méfiant.
Թերահաւատել. vn. ne pas ajouter foi, ne pas croire, se défier ou se méfier de.
Թերահաւատութիւն. s. manque de foi, peu de foi, incrédulité; méfiance, défiance.
Թերահմուտ. a qui a tant soit peu de connaissance.
Թերահոգ. a. négligent.
Թերահոգութիւն. s. négligence; *թերահոգութեամբ*, adv. négligemment, par négligence.
Թերայանգ. a. assonant.
Թերայանգութիւն. s. assonance.
Թերանալ. vn. manquer, faire défaut ou faute; être en défaut; être incomplet, défectueux; manquer à ses devoirs, faillir; se méfier de, ne pas se fier à, ne pas

Digitized by Google

compter sur; *պատրաստականութեան մէջ* — manquer à son devoir.
Թերաստուեր. s. pénombre.
Թերավարժ. a. peu exercé, inexpérimenté, novice.
Թերատ.s.géom.ellipse;a.inachevé.
Թերատական. a. elliptique.
Թերատես. a. qui ne voit ou ne se voit pas bien.
Թերացնել.va. laisser manquer, laisser imparfait, abandonner.
Թերափ. } s. les pénates.
Թերափիմ. }
Թերաքամ. } a. à demi attaché, à demi
Թերաքամեալ. } ouvert, qui n'est pas bien fermé, pendant.
Թերեւս. adv. peut-être.
Թերթ.s.feuille; bot. pétale; lame, plaque de métal; — *մը թուղթ*, une feuille de papier.
Թերթակերպ. a. pétaloïde.
Թերթաւոր. a. folié.
Թերթաքար. s. minér. pétalithe.
Թերթել. va. feuilleter.
Թերթիկ. s. feuillet, foliole.
Թերթօն. s. feuilleton.
Թերթօնագիր s. feuilletoniste.
Թերի a. manqué, défectueux, défectif, imparfait incomplet, vicieux; s. une partie, une portion, le reste, le restant.
Թերիակէ. V. **Թիւրակէ**
Թերիլ. vn. manquer.
Թերխաշ, **Թերխորով**. a. non bien cuit; — *ձու՝ հաւկիթ*, œuf à la coque.
Թերհաշիւ. s. à compte.
Թերուղէմ V. **Թեր**.
Թերութիւն. s. manque, défaut, imperfection.
Թերուղիղ.a.qui n'est pas droit; —*սրտիւ*, qui n'a pas assez de droiture de cœur.
Թերուս.a.s. qui n'est qu'à moitié instruit, demi-savant.

Թեւ. s. bras; aile; aile (d'une armée); aile (d'un bâtiment); gouvernail; fig. aile, protection; — *ձկանց*, nageoire; — *դրանց*, battant; *մէկուն թեւերը կտրել*, rogner les ailes à qn ; *իր թեւովը թռչիլ*. voler de ses propres ailes; *թեւերը տարածել՝ բանալ*, étendre, déployer ses ailes; *մէկուն — տալ*, donner, offrir le bras à qn.
Թեւաբուսիլ. vn. pousser des ailes, devenir ailé, prendre des ailes.
Թեւազգեցիկ. a. ailé.
Թեւազուրկ. a. manchot.
Թեւածել.vn.agiter ses ailes pour prendre son vol, battre des ailes pour s'envoler; voler, voltiger.
Թեւածութիւն.s.battement d'ailes.
Թեւածում. s. vol.
Թեւակ.s.petite aile,aileron; pan.
Թեւական. a. ailé; s. oiseau.
Թեւակից. a. aide; *մէկը —առնել իրեն* prendre qn. à son aide.
Թեւակոխել.vn. battre des ailes, se battre les flancs avec les ailes pour prendre son essor; entrer, arriver, atteindre.
Թեւակցիլ. vn. déployer, joindre ensemble sss ailes. [voler.
Թեւանալ. vn. prendre des ailes,
Թեւաւոր. a. ailé. [ler.
Թեւապարել. vn. voler, s'envo-
Թեւաքօղել. va. couvrir avec ses ailes.
Թեւատարած. a. aux ailes déployées, étendues;—*ընդունիլ մէկը*, recevoir qn. à bras ouverts.
Թեւարկել. va. couvrir de ses ailes, protéger, favoriser; tâcher, vouloir.
Թեւարկու. s. protecteur; —*լինել՝ հանդիսանալ*, être le protecteur de, protéger, soutenir.

Digitized by Google

Թեւարկութիւն. s. protectorat.
Թեւաւոր. a. ailé.
Թեւել. va. voler.
Թեւիկ. s. petit bras, petite aile.
Թեւնակ. s. rame, aviron.
Թեւնոց. s. manchette.
Թեփ. s. son; — *ձկանց*, écaille; —*գլխոյ*, pellicule de la tête; *ձը-կան —ը քերել*, écailler.
Թեփաքեւ. s. zool. lépidoptère.
Թեփամորթ. a. qui a une peau écailleuse,écailleux, couvert d'une écaille.
Թեփանման. a. squamiforme.
Թեփաւոր. V. **Թեփոտ.**
Թեփաքար. s. minér. lépidolithe.
Թեփոտ. a. écailleux, squameux.
Թեփուկ. s. méd. ichthyose.
Թեքափայս. s. antenne.
Թեքել. va. forger, façonner, fabriquer; aiguiser, affiler, affûter; fig. habituer, former, dresser, façonner, instruire, exercer; — *լեզուն*, aiguiser la langue.
Թեքում. s. phys. diffraction.
Թզանալ. vn. blettir.
Թզաչափ. s. empan, palme.
Թզավաճառ. s. marchand de figues.
Թզացում. s. blettissement.
Թզաքաղ. V. **Թզկերուկ.**
Թզենի. s. bot. figuier.
Թզկերուկ. s. ornith. bec-figue.
Թզուկ. s. nain, pygmée, nabot.
Թէ. conj. si; que; s'il arrive que; si par hasard; si, pourvu qne; est-ce que? puisque, parce que, de ce que.
Թէական. a. hypothétique, conditionnel; — *եղանակ*, mode conditionnel.
Թէատրոն. s. théâtre; gymnase.
Թէ եւ. conj. quand même, bien que, quoique.
Թէկն. V. **Թեկն** et **Թիկունք.**
Թէյ. s. thé.
Թէյաման. s. théière.
Թէյավաճառ. s. marchand de thé.
Թէյեփոց. s. samavar.
Թէութիւն. s. hypothèse, condition; — *Թէական մկրտել*, baptiser sous condition.
Թէպէտ, Թէպէտ եւ. conj. quoi que, bien que; soit . . . soit, soit que; — *անպարտ էինք*, malgré notre innocence.
Թըփ թըփ նեմել. vn. battre, palpiter.
Թթաստան. s. mûreraie.
Թթենի. s. bot. mûrier.
Թթխմոր. V. **Խմոր.**
Թթու. a. acide, sûr, aigre; s. chim. acide; — *երես ընել*, faire mine, faire mauvais accueil.
Թթուաբար. adv. avec humeur.
Թթուալից. a. plein d'aigreur.
Թթուածին. s. chim. oxygène.
Թթուածնել. va. oxygéner.
Թթուածնութիւն. } s. oxygénation.
Թթուածնում. }
Թթուահամ a. d'une saveur acide, aigre au goût.
Թթուաղ. s. chim. oxysel.
Թթուաշ. a. aigrelet, aigredoux, acidule.
Թթուենի. a. qui produit des fruits acides, aigret, aigrelet.
Թթուեցնել. va. aigrir, rendre aigre, aciduler; *քիթը՝ բերանը—*, faire la moue. *երեսը—*, faire la mine, la grimace.
Թթութիւն. V. **Թթուութիւն.**
Թթուիկ. a. un peu acide, acidule; s. abondance, petit vin.
Թթուիլ. vn. s'aigrir, devenir aigre.
Թթուութիւն. s. aigreur, acidité.
Թթուուկ. s. chim. oxyde.
Թթուուտ. s. chim. acide.
Թթուիչ. } s. bot. oseille.
Թթոնիչ. }
Թի. } s. pelle; rame, aviron;
Թիակ. } bagne; — *վարել*, ma-

Digitized by Google

nier la rame, ramer; — *վարել ուժգին*, faire force de rames, ramer vigoureusement.

Թիակավար. s. rameur.

Թիապարտ. s. forçat, galérien.

Թիապարտութիւն. s. les galères.

Թիավար s. rameur.

Թիավարել. vn. ramer.

Թիավարող. a. rameur.

Թիավարութիւն. s. l'action, l'art de ramer.

Թիարան. s. bagne, galères.

Թիզ. s. palme, empan.

Թիթեղ. s. fer-blanc; lame.

Թիթեղագործ. s fer-blantier.

Թիթեղագործութիւն. s. fer-blanterie.

Թիթեռ. s. papillon.

Թիթեռնածաղիկ. s. bot. papillonace, papilionacé.

Թիթեռնիկ. V. **Թիթեռ.**

Թիթղան. s. minér. mica.

Թիլ. s. batardeau.

Թիկն V. **Թեկն.**

Թիկնաթոռ. s. fauteuil.

Թիկնածել. vn. se porter candidat.

Թիկնածու. s. candidat.

Թիկնածութիւն. s. candidature.

Թիկնամէջ. s. échine.

Թիկնամիս. s. filet.

Թիկնայեց. s. dossier.

Թիկնապահ. s. aide de camp, garde du corps, satellite; — *ք*, gardes.

Թիկնաւէտ. } a. qui a les épaules
Թիկնեղ. } grosses, trapu, robuste.

Թիկնոսկր. s. anat. amoplate.

Թիկնոց. s. redingote.

Թիկնոցակ. s. frac, habit, veste.

Թիկունք. s. dos; èpaule; le derrière, partie postérieur; fig. aide, secours, assistance; aide, soutien.

Թին. s. pépin de raisin.

Թինդ. s. bruit; frétillement, bond, trépignement.

Թինթին. a. décrépit; — *ծերունի*, vieillard —.

Թիռ. V. **Թռիչք.**

Թիրախ. V. **Թիւրախ.**

Թիւ. s. nombre; numération, dénombrement.

Թիւմ s. bot. thym.

Թիւնադեղ. s bézoard.

Թիւննիկ s. ichtyol. maquereau.

Թիւնոս. s. ichtyol. thon.

Թիւր. a oblique, courbe, tortu; fig. corrompu, dépravé; adv de travers; — *ճանապարհ*, voie détournée, chemin tortueux; *խօսել*, —, prêcher une doctrine perverse.

Թիւրախ s. but que l'on vise.

Թիւրակէ. s. pharm. thériaque.

Թիւրակն. a. louche, bigle.

Թիւրակնութիւն. s. strabisme.

Թիւրաշուրթն. s. homme rusé dans ses paroles, trompeur.

Թիւրել. va. tourner de travers, détourner; fig. pervertir, dépraver.

Թիւրիլ. vn. se détourner; se pervertir, s'égarer.

Թիւրիմացութիւն s. malentendu.

Թիւրութիւն. s. obliquité, tortuosité; fig. dépravation, perversité.

Թիւրք. s. turc.

Թիւրքահպատակ. s. sujet turc.

Թիւրքերէն. adv. en turc, en langue turque; s. le turc, la langue turque.

Թլուատ. etc. V. **Թոթով.** etc.

Թլփայորդ. a. sombre.

Թլփատ. s. membre circoncis.

Թլփատեալ V. **Թլփատուած.**

Թլփատել. va. circoncire.

Թլփատուած. a. circoncis.

Թլփատութիւն. s circoncision.

Թխագոյն. a brun, foncé.

Թխադէմ. a. qui a la figure brune.

Թխաբոյր. a. brun.

Թխամորթ. a. qui a la peau brune, brun, busané.

Digitized by Google

Թխանալ. va. se rembrunir, devenir brun, brunir.
Թխատիպ. a. brun, noirâtre.
Թխարան. s. nichoir, couveuse.
Թխացնել.va.rembrunir, brunir.
Թխել.va. couver des œuf, couver; bourrer, remplir. [nière.
Թխկասար. s. ornith. charbon-
Թխոց. s. farci; couveuse.
Թխութիւն s. rembrunissement, la couleur brune.
Թխուկ. a. brunet, brunette.
Թխում.s.incubation. [nichoir.
Թխսարան.s.couveuse(machine);
Թխսել. V. Թխել.
Թխսկան. s. couveuse (poule).
Թխսմայր. s. couveuse.
Թխսում. V. Թխում.
Թխենի. s. bot. bouleau.
Թծուծ. s. zool jabot.
Թղթաբեր. a. qui porte des lettres, courrier, estafette, poste.
Թղթագործարան. s. papeterie, manufacture de papier.
Թղթագործութիւն.s. papeterie, commerce de papier.
Թղթադրամ.V. Դրամաթուղթ.
Թղթադրոշմ. s. timbre-poste.
Թղթախաղ. } s. jeu de cartes
Թղթախաղութիւն. }
Թղթակազմ. a. broché; s. brochage.
Թղթակազմել. va. brocher.
Թղթակազմող. s. brocheur.
Թղթակազմութիւն. } s. brochage.
Թղթակազմումն. }
Թղթակալ.s.presse-papiers,serre-papiers.
Թղթակից. s. correspondant.
Թղթակցել. vn. correspondre.
Թղթակցութիւն. s. corresspondance.
Թղթամատոյց լինել.vn. présenter une lettre, une supplique.
Թղթաշինութիւն. V. Թղթագործութիւն.
Թղթապանակ. s. porte-feuille.
Թղթառաջ. s. en-tête de lettre.
Թղթավաճառ. s. papetier.
Թղթավաճառանոց. } s.papeterie.
Թղթավաճառատուն. }
Թղթավաճառութիւն. s. papeterie.
Թղթատար. s. courrier, poste.
Թղթատար-ական. a. postal.
Թղթատարային. a. postal.
Թղթատարատուն.s.poste,bureau de poste.
Թղթատարութիւն. s. poste, administration postale.
Թղթատել. va. feuilleter.
Թղթատուն. V. Նամակատուն.
Թղթեայ. a. de papier.
Թղթիկ. s. petite lettre; petit papier.
Թմբի. s. bot. tilleul.
Թմբիկ. s. tambourin.
Թմբիր. s. engourdissement, torpeur; jus de la ciguë; méd.coma.
Թմբիւն. s. bruit, fracas.
Թմբկակոչ. s. chamade.
Թմբկահար. s. tambour, celui qui bat du tambour.
Թմբկահարութիւն. s. batterie, coup de tambour.
Թմբկապետ s. tambour-major.
Թմբուլ. s. bot. bétel.
Թմբուկ. s. tambour, caisse; —, *ականջաց*, caisse des oreilles; *ի ձայն թմբկի*, au son du tambour, tambour battant;—*զարնել*, tambouriner.
Թմրաբեր. a. soporifère, soporifique, soporatif.
Թմրադեղ. s. narcotique.
Թմրաձուկ. s. ichtyol. torpille.
Թմրեցնել. va. engourdir, assoupir, jeter dans un état de torpeur, stupéfier.
Թմրեցուցիչ. a. qui engourdit, assoupissant, stupéfiant, soporatif, narcotique.

Digitized by Google

Թմբրիլ. vn. être engourdi, s'assoupir, être dans la torpeur.

Թմբրութիւն. s. engourdissement, assoupissement, torpeur.

Թմրեցնել et tous ses dérivés, V. **Թմբրեցնել** avec tous ses dérivés.

Թնաս. s. raisin sans pépin.

Թնդալ. vn. tinter, résonner, retentir; s'ébranler; palpiter.

Թնդանօթ. s. canon; —*ի ռմբել*, bombarder; V. **Հրետ**, etc.

Թնդանօթաձգութիւն. s. canonnade.

Թնդանօթաձիգ. s. artilleur, canonnier.

Թնդանօթարան. s. fonderie de canon, canonnerie; artillerie:—*ի վերատեսուչ*, grand maître d'artillerie.

Թնդացնել. va. retentir, faire résonner.

Թնդացող. a. retentissant.

Թնդել. } V. **Թնդալ.**
Թնդիլ. }

Թնդիւն. } s. retentissement, son, bruit, fracas, détonation; — *սրտի*, palpitation, battement du cœur; —*երակի*, pouls, pulsation; *երակի —ը զննել*, tâter le pouls.
Թնդում. }

Թնդոն. s. molette.

Թնչկալ. va. japper.

Թնջուկ. s. bot. bolet.

Թշեղ. a. joufflu.

Թշել. va. remplir la joue, manger en dévorant.

Թշնամաբար. adv. en ennemi, hostilement.

Թշնամական. a. hostile.

Թշնամանաբար. adv. injurieusement, d'une manière outrageante.

Թշնամանօղ, Թշնամանալից. V. **Թշնամանիչ.**

Թշնամանական. V. **Թշնամանիչ.**

Թշնամանալ. vn. être, devenir ennemi, rompre.

Թշնամասէր. a. qui aime à insulter, à entretenir des inimitiés.

Թշնամանել. va. insulter, outrager, injurier, dire des injures; reprocher.

Թշնամանիկ. } a. outrageant, injurieux, outrageux, offensant, insolent; *Թշնամանիչ խօսքեր*, paroles offensantes, injurieuses, gros mots.
Թշնամանիչ. }
Թշնամանող. }

Թշնամանք. s. insulte, outrage, injure, affronte; —*ով*, injurieusement, avec insulte.

Թշնամենալ. } V. **Թշնամանալ.**
Թշնամիլ. }

Թշնամի. s. ennemi, adversaire.

Թշնամութիւն. s. inimitié, hostilité, rupture; — *Թեամբ*, hostilement, en ennemi.

Թշուառ. a. malheureux, infortuné, misérable.

Թշուառաբար. a. malheureusement, misérablement.

Թշուառական. a. malheureux, misérable.

Թշուառանալ. vn. être, devenir malheureux.

Թշուառանք. s. malheur.

Թշուառացնել. va. rendre malheureux, faire le malheur de.

Թշուառութիւն. s. malheur, misère, infortune; *Թշուառութեան մէջ իյնալ*, tomber dans le malheur, dans la misère.

Թշուառուհի. sf. malheureuse.

Թոբեկ. s. zool. magot.

Թոթան. s. ichtyol. calmar.

Թոթով. } a. bègue.
Թոթովախօս. }

Թոթովախօսութիւն. V. **Թոթովութիւն.**

Թոթովանք. s. balbutiement.

Թոթովել. vn. bégayer, balbutier.

Թոթովութիւն. s. bégaiement, balbutiement.

Digitized by Google

Թոթովան. a. balbutiant.
Թոթուել. va. secouer; *ձեռք* —, — la main; *ուսերը* —, hausser les épaules.
Թոժինք. V. **Լորձունք.**
Թոժիւն. s. petit d'un animal. — *արջի*, ourson.
Թոժոտ. V. **Լորձունքոտ.**
Թոխոր. s. zool. fouine.
Թոկ. V. **Չուան.**
Թոկոտ. s. balzan.
Թոհ եւ Բոհ. a. chaos.
Թո՛ղ. adv. prép. laisse, allons, çà! hormis, excepté, hors de, sans, outre; — *զկանանս և զմանկունս* sans compter les femmes et les enfants; adv. laisse! laisse là! laissez là! allons! allons donc! — *թէ*, conj. à plus forte raison, d'autant plus.
Թողութիւն. s. action de laisser, de lâcher; pardon; rémission; — *խնդրել*, demander pardon, faire des excuses; *մէկուն* — *ընել*, laisser qn. partir; lui pardonner; — *տալ*, accorder le pardon ou pardonner à; — *ըրէք*, pardonnez-moi, excusez.
Թողուլ. vn. laisser, laisser aller, lâcher, relâcher; remettre, pardonner, faire grâce; concéder, accorder, tolérer, permettre; laisser de côté; passer sous silence; quitter, renoncer à, abandonner, livrer; *երեսի վրայ* —, laisser à l'abandon, abandonner; *չ* —, ne pas laisser, refuser.
Թոյլ. a. lâche, mou, flasque; fig. mou, sans énergie; — *տալ*, donner permission, permettre, accorder; — *տուէք ինձ*, laisse-moi, permettez-moi.
Թոյլատրել. V. **Թոյլ տալ.**
Թոյլատուութիւն. s. permission, tolérance.
Թոյն. s. poison, venin, toxique; —*ը թափել*, désenvenimer; se désenvenimer; *մահացու* —, venin mortel; *դառնութեան* —, venin.
Թոյր. s. couleur.
Թոյրաթուխ. a. noirâtre, brun.
Թոնիր. s. tandour; four, fourneau.
Թոնծ. a. estropié.
Թոնձ. s. ornith. pélican.
Թոշակ. s. provision; paye, solde, salaire, traitement, gages, appointements; pension; — *յետին վերջին*, viatique.
Թոշակակեր. V. **Թոշակաւոր.**
Թոշակակերութիւն. s. sinécure.
Թոշակաւոր. a. pensionnaire; salarié, qui est à la solde de qn.
Թոշակել. va. provisionner; pensionner, donner ou faire une pension à qn.; avoir à sa solde.
Թոպամահ ըլլալ. vn. mourir sous les coups; —*ընել*, tuer sous les coups, assommer.
Թոպել. va. taper, échiner de coups, assommer.
Թոռմեցնել. V. **Թառամեցնել.**
Թոռմիլ. V. **Թառամիլ.**
Թոռ. s. petit-fils, petite-fille.
Թոռնեակ. s. petit-fils.
Թոռնեայ. s arrière-petite fille, arrière-petit-fils.
Թոռնիկ. V. **Թոռնեակ.**
Թոռնորդի. s arrière-petit-fils.
Թոռնուհի. sf. petite-fille.
Թովել. V. **Դիւթել.**
Թովիչ. V. **Դիւթիչ.**
Թովչութիւն. V. **Դիւթութիւն.**
Թորանոց. s. alambic.
Թորեալ. a. distillé.
Թորել. va. faire couler ou écouler; distiller.
Թորեցնել. V. **Թորել.**
Թորթ. s. bot. andrachne.
Թորթորիլ. vn. couler goutte à goutte.
Թորիլ. vn. s'écouler; se distiller.

Digitized by Google

Թորիծ. s. mortaise.
Թորիչ. s. distillateur.
Թորում. s. écoulement; distillation.
Թորփիլ. s. torpille.
Թորփիլական. s. torpilleur.
Թուաբան. s. arithméticien.
Թուաբանական. a. arithmétique.
Թուաբանութիւն. s. arithmétique; traité d'arithmétique.
Թուաբանօրէն. adv. arithmétiquement.
Թուաբերութիւն. s. supputation; date, ère.
Թուագէտ. s. arithméticien, chiffreur.
Թուագիտութիւն. s. arithmétique.
Թուագիր. s. numéro.
Թուագրեալ. a. numéroté; daté.
Թուագրել. va. numéroter.
Թուագրութիւն., **Թուագրում.** s. numérotage.
Թուական. a. numérique, numéral; s. date, ère; arithmétique; — *դնել*, mettre la date, dater.
Թուականութիւն. s. date, ère; arithmétique.
Թուակարգ. s. ordre de numéros.
Թուակարգութիւն. s. date.
Թուակիր. a. qui porte la date; daté.
Թուակից. a. de même nombre, qui a le même nombre; compté dans le nombre.
Թուահամար. s. numéro.
Թուայ. s. fourneau.
Թուանշան. s. chiffre; — *դնել*, numéroter.
Թուանշանակ. s. logarithme.
Թուանշանել. va. chiffrer, numéroter.
Թուանշանում. s. numérotage.
Թուարկութիւն. s. numération, énumération.
Թուարկում. V. **Թուարկութիւն.**

Թուաւոր. a. numéroté; nombreux.
Թուել. va. compter, énumérer, calculer; compter, ranger parmi, mettre au nombre de.
Թուզ. s. figue.
Թութ. s. bot. mûre; méd. V. **Թութք.**
Թութակ. s. ornith. perroquet, *էգ* —, perruche.
Թութակաբար. adv. comme un perroquet.
Թութակել. va. parler comme un perroquet.
Թութակօրէն. V. **Թութակաբար.**
Թութիա, **Թութի.** s. tutie. bot. V. **Հօրուս.**
Թութի. s. tutie.
Թութք. spl. path. hémorroïdes.
Թուիլ. vn. sembler, paraître; *թուի թէ*, il semble que, il paraît que.
Թուիմ. s. opinion.
Թուլաբար. adv. mollement.
Թուլամիտ. a. mou, sans énergie, indolent.
Թուլամորթ. a. mou, efféminé, voluptueux, langoureux; s. zool. mollusque.
Թուլամորթութիւն. s. mollesse, mollesse de caractère, volupté.
Թուլամտութիւն. s. manque d'énergie, mollesse, indolence.
Թուլանալ. vn. devenir lâche, mou, flasque, s'amollir, se ramollir, s'avachir; se relâcher, se ralentir, se détendre; être énervé, s'affaiblir.
Թուլասիրտ. etc. V **Կասասիրտ.** [etc.
Թուլաստր. a. mollusque.
Թուլացում. s. relâchement.
Թուլացնել. va. rendre lâche, mou, amollir, ramollir; lâcher, relâcher, ralentir, détendre, desserrer, débander; affaiblir, énerver; laisser; permettre; — *աղեղը*, débander l'arc.

Digitized by Google

Թուլացուցիչ. a. relâchant, ramollissant.
Թուլաբերան. s. bavard, indiscret.
Թուլնալ. V. **Թուլանալ.**
Թուլութիւն. s. amollissement. mollesse; relâchement, ralentissement, faiblesse, langueur.
Թուլցնել. V. **Թուլացնել.**
Թուլցնող. V. **Թուլացուցիչ.**
Թուխ. a. brun, basané; noir; — *հաց*. pain bis.
Թուխպ. V. **Թուխբ.**
Թուխս. s. couvée; — *նստիլ*, couver.
Թուխմ. V. **Թուխս.**
Թուղբ. s. brouillard, nuage noir.
Թուղթ. s. papier; lettre missive, épître; *խաղի* —, carte; — *խաղալ*, jouer aux cartes; — *գրել՝ ընդունիլ*, écrire, recevoir une lettre.
Թումբ. s. digue, levée, jetée, chaussée.
Թունադեղ. s. antidote.
Թունաթափիլ. } vn. jeter
Թունաթափ ըլլալ. } son poison, son venin, se désenvenimer; fig. décharger sa colère.
Թունալից. a. plein de poison, de venin, envenimé.
Թունաւոր. a. venimeux, vénéneux, envenimé.
Թունաւորեալ. a. empoisonné.
Թունաւորել. va. empoisonner, envenimer.
Թունաւորիչ. } a. qui empoi-
Թունաւորող. } sonne, empoisonneur.
Թունաւորուած. V. **Թունաւորել.**
Թունաւորութիւն. s. empoisonnement.
Թունաւորուիլ. vn. s'empoisonner.
Թունաւորում. V. **Թունաւորութիւն.**
Թունդ. V. **Թնդիւն.**
Թունել. V. **Թունաւորել.**
Թուշ. V. **Այտ.**
Թուում. s. numération; *թուում մասանց*, énumération des parties.
Թուռ. s. grand bouchée.
Թուր. s. sabre; épée; ichtyol. esturgeon; — *ը մէկուն վիզը դնել*, mettre à qn. le poignard sur la gorge.
Թուրինջ. s. bot. bigarade; — *խոտ*, mélisse.
Թուրծ. s. joue; V. **Թրծում.**
Թուրմ. } s. trempe; infusion; ma-
Թուրջ. } cération; — *դնել*, mouiller, tremper, infuser, macérer.
Թուրք. s. Turc.
Թրքահայաստան. s. l'Arménie turque.
Թուրքերէն. V. **Թրքերէն.**
Թուրքիաբնակ. a. qui habite la Turquie.
Թուփ. s. arbrisseau.
Թուք. s. crachat; — *արձակել*, cracher.
Թոք. s. anat. poumon; moll. méduse, poumon marin.
Թոքաբորբ. s. path. pneumonie.
Թոքալիր. a. à pleins poumons.
Թոքախտ. s. path. phtisie pulmonaire, tuberculose.
Թոքախտաւոր. } s. phtisique, poi-
Թոքախտոտ. } trinaire, tuberculeux.
Թոքախտութիւն. V. **Թոքախտ.**
Թոքային. a. pulmonaire.
Թոքառօք s. anat. bronches.
Թոքատապ. V. **Թոքաբորբ.**
Թոքացաւ. s. path. pulmonie, pneumonie; a. pulmonique, pneumonique.
Թոքացոտ. V. **Թոքացաւ.**
Թոքացնդատապ. s. path. bronchite.
Թշալիր. a. qui a les joues bouffies.
Թռական. a. volatil.
Թռանիլ. V. **Թռչիլ.**
Թռթռալ. } vn. voltiger, voleter.
Թռթռիլ. }
Թռիչ. s. étoile filante, tombante.
Թռիչք. s. vol, volée; vol, essor; — *մտաց*, l'essor de l'esprit, le

Digitized by Google

vol de l'imagination; — առնել, prendre son vol, la volée, son essor, voler.
Թռուցանել va. faire envoler, faire voler.
Թռուցիկ. s. cerf-volant; feuille-volante.
Թռչական. a. volatil.
Թռչականութիւն. s. volatilité.
Թռչան s. vol. volée.
Թռչիլ. vn. voler, s'envoler.
Թռչկոտիլ. vn. voltiger.
Թռչնաբան. s. ornithologue, ornithologiste.
Թռչնաբանութիւն. s. ornithologie.
Թռչնաբոյծ. s. oiselier.
Թռչնաբուծութիւն. s oisellerie.
Թռչնագիր. s. lettre en forme d'oiseau.
Թռչնաթեւ. a. qui a les ailes d'oiseau.
Թռչնակ. V. **Թռչնիկ**.
Թռչնակեր. s. bot. alpiste.
Թռչնահմայութիւն. s ornithomancie.
Թռչնաղբ. s. guano.
Թռչնաճանճ. s. ornith. oiseau-mouche.
Թռչնավաճառ. s. oiselier, marchand d'oiseaux.
Թռչնավանդակ. s. cage d'oiseau.
Թռչնարան. s. volière.
Թռչնիկ. s. petit oiseau, oisillon.
Թռչնորս. s. oiseleur.
Թռչնորսութիւն. s. oisellerie.
Թռչող. a. volant.
Թռչողութիւն. s. vol.
Թռչուն. s. oiseau; a. volant, volatile.
Թռչտակ. s. bavolet.
Թռչտիլ. vn. voltiger.
Թռչտուն. a. voltigeant.
Թռչտում. s. vol.
Թռցնել. V. **Թռուցանել**.
Թրակապ. V. **Թրկապ**.
Թրաձուկ s. ichtyol. espadon.
Թրել. va. pétrir; հաց—, pétrir, faire le pain.

Թրթիռ. s. vibration.
Թրթնջուկ. s. bot. oseille.
Թրթուր. s. chenille.
Թրթռալ. vn. vibrer.
Թրթռացնել. va. faire vibrer.
Թրթռացում. s. vibration.
Թրթռել. vn. vibrer.
Թրթռում. s. vibration.
Թրթռուն. a. qui vibre, vibrant; — ձայն, voix chevrotante, vibrante.
Թրթրուակ. a. disert, flatteur.
Թրթրուական. a. vibrant.
Թրիք. s. bouse.
Թրծել. va. cuire, recuire (des briques, etc.).
Թրծոց. s. four (pour cuire de la brique, etc.).
Թրծում. s. cuite.
Թրծուն. a. cuit.
Թրկապ. s. baudrier.
Թրմել. va. mouiller, tremper, macérer, pétrir.
Թրմուս. s. bot. féverole.
Թրնջի. s. bot. bigaradier.
Թրնջխոտ. s. bot. mélisse.
Թրուշայ. s. chiffon.
Թրջած. a. mouillé, trempé; s. V. **Թուրջ**.
Թրջել. va. mouiller, tremper, baigner; macérer.
Թրջիլ. vn. se mouiller, se tremper.
Թրջոց. s. infusion.
Թրջուիլ. V. **Թրջիլ**.
Թրքախառն. a. mêlé de turc, de mots turcs.
Թրքական. a. turc, turque.
Թրքահայ. a. turco-arménien; s. Arménien de Turquie; — երէն, arménien de Turquie.
Թրքամոլ. a. turcomane.
Թրքանալ. vn. devenir turc, embrasser l'islamisme.
Թրքասէր. a. turcophile.
Թրքասիրութիւն. s. turcophilie.
Թրքերէն. s. le turc, en turc.
Թրքուհի. sf. Turque.

Digitized by Google

Թփաստան. s. pépinière
Թփիկ. s. arbuste.
Թփուտ. a. fourré, touffu.
Թփռոտում. s. bruit.
Թքալից. a. plein de crachats.
Թքաման, **Թքանոց**, **Թքարան**. s. crachoir.
Թքրքեմ. vn. crachoter.
Թքնել. va. cracher, expectorer.
Թօթափել. va. faire tomber en secouant, secouer, remuer, ébranler, faire tomber; jeter, disperser, dissiper, renverser; — *փոշին*, secouer la poussière; — *լուծը*, secouer le joug.
Թօթափիլ. vn. s'en aller, se retirer, s'éloigner; se disperser, se dissiper; tomber, se dépouiller, se priver, perdre.
Թօթափումն. s. secousse, ébranlement, renversement; *աչաց* —, clin d'œil.
Թօթուել. V. **Թօթափել**.
Թօն. s. humidité; pluie, ondée.
Թօնբռնկէցք. s. pluie d'orage, averse, orage.
Թօնուտ. a. pluvieux, orageux.
Թօշնեցուցիչ. a. languissant.
Թօշնիլ. vn. languir.
Թօշնումն. s. languissement.

Ժ

Ժ. (jé = J) s. dixième lettre de l'alphabet et sixième des consonnes; dix, dixième.
Ժաժ. s. tremblement de terre.
Ժաժիլ. vn. trembler
Ժախ. V. **Ժահ**.
Ժախ. s. bot. chervi, chervis.
Ժախանոց. s. boîte à ordures, roubelle.
Ժախնուկ. s. bot. turneps.
Ժահ. s. mauvaise odeur, odeur fétide, empestée; ordure, corruption, saleté.
Ժահաբոյր. V. **Ժահահոտ**.
Ժահադէմ. a. qui a un aspect repoussant, hideux.
Ժահադիմութիւն. s. aspect repoussant, horrible, laideur affreuse.
Ժահահոտ. a. puant, méphitique, fétide, infecte; s. mauvaise odeur.
Ժահահոտիլ. vn. avoir une odeur fétide, sentir mauvais, puer.
Ժահահոտութիւն. s. mauvaise odeur, infection, puanteur; méphitisme, miasmes.
Ժահին. s. chim. brome.
Ժահնուկ. s. chim. bromure.
Ժահր. s. virus.
Ժահրաւոր. a. virulent.
Ժահրաւորութիւն, **Ժահրաւորումն**. s. virulence.
Ժահրոտ. a. virulent.
Ժահրոտութիւն. s. virulence.
Ժամ. s. heure; temps, moment; loisir, occasion; heures canoniales, office; église; *բարեպատեհ* —, occasion favorables, *առ ժամս*, pour l'heure; *յետին* —. la dernière heure; *ճաշու* —, l'heure du dîner.
Ժամաբաշխ. s. faiseur d'horoscopes.
Ժամագիրք. s. livre d'heures, bréviaire, heures.

Digitized by Google

ժամագործ. s. horloger.
ժամագործութիւն. s. horlogerie.
ժամագրութիւն. s. horographie; chronique.
ժամադէտ. s. horoscope.
ժամադիտութիւն. s. horoscopie.
ժամադիր. a. fixé, désigné, assigné; s. qui donne de rendez-vous; — *ըլլալ*. donner, prendre rendez-vous; fixer, indiquer, assigner une heure, un jour.
ժամադրավայր. } s. rendez-vous.
ժամադրատեղի. }
ժամադրել. V. **ժամադիր ըլլալ.**
ժամադրութիւն. s. rendez-vous; assignation, destination, terme.
ժամական. a. horaire.
ժամակարգութիւն. s. heures canoniales, office, heures.
ժամակոչ. s. bedeau.
ժամակոչութիւն. s. état de bedeau.
ժամահար. s. crécelle; sonneur; *ճօճանակաւոր* —, pendule.
ժամամուտ. s. introït.
ժաման. a. qui arrive; qui se dépêche de, empressé.
ժամանակ. s. temps, siècle, époque, période; âge; temps, délai, intervalle; temps, circonstance, temps; moment, loisir; fin, terme, dernière heure; saison; mus. temps; *բարեդէպ* —, occasion favorable; — *վաստըկիլ՝ շահիլ*. gagner du temps; — *ունենալ*, avoir du temps, le temps; — *ը կորսնցընել՝ անցընել*, perdre, passer le temps; *այս աշխատանքը շատ —ս կերաւ*, ce travail m'a pris beaucoup de temps; *ասոր շատ — պէտք է*, cela demande beaucoup de temps.
ժամանակաբանութիւն. s. chronologie.
ժամանակագիր. s. chroniqueur, chronologiste; —*ք*, chronique.
ժամանակագլուխ. s. époque.
ժամանակագրական. a. chronologique.
ժամանակագրել. va. écrire des chroniques.
ժամանակագրութիւն. s. chronographie, chronique, chronologie; *վրիպակք —եան*, anachronismes.
ժամանակախօս. s. chronologiste.
ժամանակախօսական. a. chronologique.
ժամանակախօսութիւն. s. chronologie.
ժամանակական. a. temporel.
ժամանակակէտ. s. terme, échéance, expiration.
ժամանակակից. a. contemporaine; isochrone, synchrone.
ժամանակակցական. a. synchronique.
ժամանակակցութիւն. s. synchronisme; contemporanéité,
ժամանակամիջոց. s. laps de temps, espace de temps.
ժամանակայարմար. a. conforme au temps.
ժամանակաշրջան. s. époque, âge.
ժամանակաչափ. s. qui mesure le temps; chronomètre.
ժամանակաչափական. a. chronométrique.
ժամանակաչափութիւն. s. chronométrie.
ժամանակացոյց. s. horaire, tableau des heures, itinéraire.
ժամանակաւոր. a. temporel; rangé ou rédigé par ordre de temps, temporaire.
ժամանակաւորապէս. adv. temporellement, temporairement.
ժամանակեայ. a. temporel; — *վարձք*. récompenses temporelles.
ժամանակեան. a. temporel; s. temps.
ժամանակել. va. fixer, indiquer un temps, l'époque.

Digitized by Google

ժամանել. vn. arriver, parvenir; avoir le temps, le loisir de, avoir du temps, du loisir; pouvoir, être en état, venir à bout de.
ժամանեցուցանել. va. faire arriver ou parvenir.
ժամանիլ. vn. arriver.
ժամանոց. s. burette (de la messe).
ժամանումն. s. arrivée, arrivage.
ժամանց. s. passe-temps.
ժամաչար. s. heure néfaste, malheur.
ժամադէտ. a. qui épie l'occasion, attentif, vigilant; — *ընել*, épier l'heure, le temps, chercher l'occasion, le temps favorable, guetter; s. garde-temps
ժամապատկան. a. qui appartient à l'église.
ժամասաց. s. officiant.
ժամասացութիւն. s. office.
ժամատէր. V. **Եկեղեցատէր.**
ժամավաճառ. a. qui perd le temps, musard; — *ընել*, perdre ou tuer le temps, s'amuser à.
ժամավաճառութիւն. s. perte de temps.
ժամատեղ. } s. oratoire, chapelle; rendez-vous.
ժամատեղի. }
ժամատուն. s. presbytère, maison du curé; — *Հրէից* synagogue.
ժամադրութիւն. s. rendez-vous.
ժամարար. s. officiant.
ժամացոյց. s. montre; pendule, horloge; *զարթուցիչ* —, réveille matin; *ճօճանակաւոր* —, pendule.
ժամերգ. V. **ժամերգութիւն.**
ժամերգութիւն. s. heures canoniales, office, office divin; *առաւօտեան* —. matines; *երեկոյեան* —, vêpres.
ժամկոչ. V. **ժամակոչ.**
ժամուց. s. offrande.
ժամուոր. V: **ժամարար.**

ժայթքել. va. vomir; sourdre, jaillir; *արիւն* —, vomir du sang.
ժայթքումն. s. vomissement; éruption.
ժայռ. s. dent, dentelure; rocher, roche, roc.
ժայռաւոր. a. dentelé.
ժայռոտ. } a. escarpé.
ժայռուտ. }
ժանեաւոր. V. **ժանու.**
ժանգ. s. rouille; rouillure; virus; mousse.
ժանգաբեր. } a. délétère, venimeux.
ժանգաբուղխ. }
ժանգագոյն. a. qui a la couleur de la rouille.
ժանգալից. } a. rouillé, rouilleux; mêlé de poison, venimeux.
ժանգախառն. }
ժանգակեր. } a. rouillé; gâté par la rouille, niellé; —*ընել*, rouiller; nieller; —*ըլլալ*, se rouiller; se nieller.
ժանգահար. }
ժանգահարութիւն. s. rouillure.
ժանգառ. V. **ժանկառ.**
ժանգոտած. V. **ժանգոտ.**
ժանգառու. a. oxydable.
ժանգառութիւն. s. action d'être gâté par la rouille; rouille.
ժանգոտ. } a. vert-de-grisé; rouillé.
ժանգոտած. }
ժանգոտել. va. enrouiller, rouiller.
ժանգոտիլ. vn. se rouiller.
ժանգոտութիւն. } s. oxydation.
ժանգոտումն. }
ժանիղ. etc., V. **ժանտ.** etc.
ժանեակ. s. dentelle.
ժանեկազարդ. a. orné de dentelles.
ժանեկաձեւ. a. dentelé.
ժանեւոր. a. qui a des dents, des défenses, adenté.
ժանիք. s. dents, défenses; mine; —*ները կախել*, faire la mine, regarder de travers.

Ժանկ. etc. V. **Ժանգ.** etc.
Ժանկոտ. a. gâté par la rouille, niellé; s. vert-de gris.
Ժանու. s. carrosse.
Ժանտ. a. mauvais, aigre, amer, âpre; empesté, pestilentiel, contagieux; insalubre, malsain; méchant, pervers, scélérat, impitoyable, rude, brusque, aigri, hideux, rébarbatif, revêche, dégénéré; obscène, impur; s. peste, contagion; — *օդ*, air empesté, désagréable.
Ժանտաբարոյ. a. intraitable, méchant, revêche, rebours.
Ժանտաբեր. a. pestifère, malsain, insalubre.
Ժանտագործ. a. V. **Ժանտ.** a. — *ցաւ՝ հարուած*. peste, fléau pestifère.
Ժանտագործութիւն. s. méchanceté, scélératesse, crime, méfait, horreur; obscénité.
Ժանտաթզենի. s. bot. sycomore.
Ժանտաթուզ. s. fruit du sycomore.
Ժանտամոլ. a. très-méchant, scélérat; contagieux.
Ժանտախտ. s. path. peste.
Ժանտախտաւոր. s. pestiféré.
Ժանտահալած. s. désinfectant.
Ժանտահալածութիւն. s. désinfection.
Ժանտահամ. a. âpre au goût, amer.
Ժանտահար. s. pestiféré.
Ժանտահոտ. V. **Ժահահոտ.**
Ժանտահոտութիւն. V. **Ժահահոտութիւն.**
Ժանտամահ. s. peste.
Ժանտանալ. vn. devenir méchant, revêche, s'aigrir; se gâter, se corrompre, dégénérer.
Ժանտաջուր. s. chim. eau-forte.
Ժանտատենդ. s. path. fièvre typhoïde, typhus.
Ժանտատենդային. a. typhoïde.
Ժանտատեսիլ. a. d'un aspect repoussant, hideux.
Ժանտացնել. va. rendre méchant, aigrir; gâter, corrompre, faire dégénérer.
Ժանտափուշ. s. bot. paliure.
Ժանտընկոյզ. s. bot. noix vomique.
Ժանտոտէն. a. sale, malpropre.
Ժանտութիւն. s. méchanceté, aigreur, brusquerie; perversité, vice, impureté; âpreté, amertume.
Ժապաւէն. s. ruban.
Ժապաւինագործ. s. rubanier.
Ժապաւինագործութիւն. s. rubanerie.
Ժապաւինեալ. a. ornée de rubans, chamarré. [banner.
Ժապաւինել. va. rubaner, enrubanner.
Ժառանգ. s. héritier.
Ժառանգաբար. adv. héréditairement.
Ժառանգազուրկ. s. déshérité.
Ժառանգազրկել. va. déshériter.
Ժառանգազրկութիւն. s. déshéritement.
Ժառանգակալ. V. **Ժառանգ.**
Ժառանգական. a. héréditaire.
Ժառանգականութիւն s. hérédité.
Ժառանգակից. s. cohéritier; — *լինել*. vn. cohéritier.
Ժառանգակցիլ. V. **Ժառանգակից լինել.**
Ժառանգաւոր. s. héritier; membre du clergé, clerc, ecclésiastique; — *աց վարժարան*. séminaire.
Ժառանգել. va. hériter; posséder, jouir de, *սիրտը* —, posséder le cœur.
Ժառանգեցնել. va. faire hériter, instituer un héritier, faire posséder. [possède.
Ժառանգիչ. s. celui qui hérite, possède.
Ժառանգորդ. s. héritier.
Ժառանգութիւն. s. hérédité, héritage, patrimoine, hoirie; jouissance, possession; état ecclésiastique, clergé. *մեռանել զրկել ժառ-*

Digitized by Google

ժառանգութենէ, déshériter, exhéréder; — թողուլ, laisser un héritage.

ժեռ. V. ժայռ.

ժեռաւոր. V. ժայռաւոր.

ժեռոտ. a. escarpé.

ժժան. s. bourrée.

ժժմակ. } s. coquillage.
ժժմունք. }

ժիպակ. V. Սնդիկ.

ժիռ. a. curieux.

ժիր. a. fort, robuste, vigoureux; actif, diligent, empressé, laborieux.

ժիրաժիր. a. très-fort, très-vigoureux, plein de vigueur; très actif, très vif.

ժլատ. a s. sordide, ladre, rapace, cupide, tenace, parcimonieux.

ժլատաբար. adv. sordidement.

ժլատանալ. vn. être ladre, avide, rapace.

ժլատութիւն. s. sordidité, ténacité, ladrerie, cupidité, rapacité, avarice sordide, parcimonie.

ժլատօրէն. V. ժլատաբար.

ժխոր. s. bruit, vacarme, bagarre, tapage, alarme, tintamarre, tumulte, bacchanal.

ժխորել. vn. faire bacchanal, du bacchanal, du bruit, du tintamarre, du tapage, alarmer.

ժխտական. a. négatif, — կերպով négativement.

ժխտել. vn. nier, désavouer; méconnaître, se montrer ingrat.

ժխտիլ. V. ժտիլ.

ժխտող. a. celui qui nie, ingrat.

ժխտողական. a. négatif.

ժխտութիւն. s. ingratitude.

ժխտում. s. négation, désavœu, dénégation.

ժպերես. a. qui a la figure ridée.

ժպերհ. a. audacieux. [oser.

ժպերհիլ. vn. devenir audacieux,

ժպիրակ. s. bot. casse.

ժմտիլ. vn. ricaner.

ժմոռում. V. ժպռում.

ժողխիլ. vn. se liquéfier, se gâter, se corrompre.

ժողով. s. rassemblement, assemblage, collection; assemblée, réunion, conférence, cercle; rassemblement, attroupement, foule, multitude; amas, monceau; congrégation, communauté, couvent; synagogue; réunion solennelle, solennité; a. assemblé, réuni; — *հաւատացելոց*, assemblée des fidèles; *վանական* —, chapitre; — *հայրապետաց*, concile; *ի — գումարել*, réunir en conseil, en séance, tenir une assemblée, le convoquer; *պատկառելի* —, assemblée, corps vénérable.

ժողովաժամ. s. l'heure de l'assemblée, du conseil.

ժողովածոյ. } a. rassemblé, re-
ժողովածու. } cueilli; s. recueil.

ժողովակ. s. petite réunion; conciliabule.

ժողովական a. qui concerne les assemblées; s. membre de l'assemblée.

ժողովասրահ. } s. salle de ré-
ժողովատեղի. } union ou d'assemblée.

ժողովարան. s. assemblée, lieu [d'assemblée.

ժողովել. va. rassembler, assembler, amasser, ramasser; réduire; cueillir, recueillir; accueillir, recevoir, [synagogue.

ժողովեղ. s. lieu d'assemblée;

ժողովիլ. vn. se rassembler, se recueillir.

ժողովիչ. } s. celui qui rassem-
ժողովող. } ble; ecclésiaste.

ժողովում. s. rassemblement, rassemblage, réunion, amas, recueil.

ժողովուրդ. s. peuple; foule, multitude; synagogue; assemblée.

ժողովրդական. a. populaire; particulier; s. laïque.

Digitized by Google

Ժողովրդականանալ. vn. se populariser. [larité.
Ժողովրդականութիւն s. popu-
Ժողովրդանոց. s. assemblée; synagogue.
Ժողովրդապետ. s. chef de synagogue; curé. [sial, curial.
Ժողովրդապետական. a. parois-
Ժողովրդապետանոց. } s. pres-
Ժողովրդապետարան. } bytère.
Ժողովրդապետութիւն. s. paroisse, cure. [ple.
Ժողովրդասէր. a. qui aime le peu-
Ժողովրդասիրութիւն. s. popularité.
Ժողուենի. s. bot. nerprun.
Ժողուքուիլ. vn. se recueillir.
Ժողվել. V. **Ժողովել**.
Ժողվուիլ. V. **Ժողովիլ**.
Ժողվուք. s. ramassis, action de ramasser.
Ժոյժ. s. patience; —*ունենալ*. avoir patience, de la patience, patienter; souffrir, supporter, endurer.
Ժուժալ. } V. **Ժոյժ ունենալ**,
Ժուժել. } **Ժուժկալել**.
Ժուժելի. a. supportable, tenable.
Ժուժկալ. a. patient, ferme; continent, tempérant, sobre, tempéré, maître de soi; —*կեանք* continence; —*ըլլալ*, V. **Ժուժկալել**.
Ժուժկալել. vn. patienter, avoir de la patience, attendre avec patience ou patiemment, prendre patience, se résigner à; être courageux, souffrir avec courage, supporter; s'opposer, résister; s'abstenir, se contenir, se retenir, avoir de la continence, se passer de.
Ժուժկալութիւն. s. patience; abstinence, continence, tempérance, retenue, sobriété; diète.
Ժում. s. temps, moment; fois.
Ժուռ s. tour, promenade; —*գալ*, faire un tour, se promener.

Ժուռ. s. verjus (raisin vert).
Ժպիտ. s. sourire, souris; —*ժանտ՝ երգիծական՝ քաղցր՝ անխորժ՝ չարիմաց՝ դժնդակ*, — malin, moqueur, doux, agréable, malicieux, cruel. [hardi, insolent.
Ժպիրհ. a. téméraire, audacieux,
Ժպտագին. a. souriant; — *նայուածք*, regard —; adv. plein de sourire, avec sourire, en souriant.
Ժպտալից. a. plein de sourire.
Ժպտանոյշ. a. au doux sourire.
Ժպտիլ. vn. sourire, rire du bout des lèvres.
Ժպտում. s. sourire.
Ժպտուն. a. souriant.
Ժպրհական. V. **Ժպիրհ**.
Ժպրհիլ. vn. oser, avoir l'audace, le courage de, oser d'entreprendre.
Ժպրհութիւն. s. audace, hardiesse, témérité, insolence.
Ժտանք. s. demande, sollicitation, instance.
Ժտել. vn. oser, avoir la hardiesse, le courage de, entreprendre, se permettre; solliciter, demander, quêter avec instance, faire de vives instances, insister, importuner, presser.
Ժտեցնել. va. enhardir, donner ou inspirer de la hardiesse.
Ժտիլ. V. **Ժտել**.
Ժտութիւն. s. sollicitation, demande, instance; importunité, hardiesse.
Ժրագլուխ. a. courageux, brave; diligent, actif, laborieux, ménager; —*կին*. laborieuse, ménagère.
Ժրանալ. vn. prendre de la force, du courage, se fortifier, déployer ses forces, son courage, être courageux.
Ժրաջան. } a. diligent, la-
Ժրասէր. } borieux, actif,
Ժրավաստակ. } empressé.
Ժրացնել. va. encourager, don-

Digitized by Google

ner du courage, fortifier, ranimer.
Ժրութիւն. s. courage, force, vigueur; diligence, activité, empressement, ardeur.
Ժրօրէն. adv. activement, diligemment.
Ժֆրել. V. **Ճֆրել**.
Ժօսաս. V. **Սասմնաբաց**.

Ի

Ի. (ini = I). s. onzième lettre de l'alphabet et cinquième des voyelles; vingt, vingtième.
Ի. prép. à, au; de; par, pour; en, dans; chez; sur; pendant; avec. *ի Փարիզ՝ ի Հայաստան*, aller à Paris, en Arménie. *ի փրկութիւն*, pour sauver; *ի բժշկել*, pour guérir.
Ի բաց. adv. loin; dehors; à part, à l'écart; — *գնա՛*. va-t'en, allez-vous en, au diable, fi!
Ի բացուստ. adv. de loin.
Իբր. prép. comme, de même que, ainsi; adv. environ, presque, à peu près; conj. comme si; — *այն Թէ*, —*զի*. comme si.
Իբրեւ. prép. comme, en qualité de; à peu près, à peu de chose près; —*Թէ*, —*այն Թէ*, —*զի*, conj. comme si.
Իբրու. prép. comme, de même que; conj. presque, à peu près.
Իգաբար. adv. au genre féminin.
Իգաբեր. a. bot. gynécée.
Իգաբող. s. bot. pyrèthre.
Իգական. a. de femme, féminin; mou, efféminé; gram. féminin.
Իգականացուցիչ. a. faiblissant, amolissant; s. gram. —*մասնիկ*. particule de féminin.
Իգակերպ. a. qui a des forme féminines; comme une femme.
Իգամոլ. a. passionné pour les femmes.
Իգամոլիլ. vn. avoir la passion des femmes, se passionner pour les femmes.
Իգամոլութիւն. s. passion pour [les femmes.
Իգային. a. féminin.
Իգասէր. a. qui aime les femmes, galant; efféminé.
Իգասիրութիւն. s. amour, penchant pour les femmes, galanterie.
Իգասէնչ. a. qui aime les femmes, petit-maître, galant.
Իգաօշինդր. s. bot. santoline, aurone femelle.
Իգութիւն. s. nature de la femme, de la femelle; caractère efféminé, mollesse.
Իժ. s. zool. vipère.
Իժաբար. adv. comme une vipère.
Իժաբարոյ. a. qui a la nature d'une vipère, méchant.
Իժախոտ. s. bot. vipérine.
Իժակորիւն. s. zool. vipéreau, jeune vipère.
Իժանման. a. semblable à une [vipère.
Իլ. s. fuseau.
Իլաձեւ. } a. fuselé, en forme
Իլանման. } de fuseau.
Իլենի. s. bot. fusain.
Իլիական. s. Iliade.
Իլիկ. V. **Իլ**.
Իղձ. s. souhait, envie, vœu, désir.

Digitized by Google

Իմ. pron. mon, ma, mien, mienne; *ո՛վ իմ Խորէն*, ô mon cher Corène!
Իմածին. a. né de moi.
Իմանալ. va. comprendre, saisir, sentir; s'apercevoir de, entendre, avoir connaissance de; *զօրութեամբ* —, sous-entendre.
Իմանալի. a. intelligible, compréhensible; —*ք*, choses intellectuelles, bien, invisibles.
Իմաստ. s. sens, signification; *փոխաբերական* —, sens figuré.
Իմաստազեղ. } a. plein d'intel-
Իմաստալից. } ligence; très-savant; plein de sens, raisonnable.
Իմաստախոհ. } a. qui pense
Իմաստախորհուրդ. } savamment, sage.
Իմաստակ. a. s. sophiste, pédant.
Իմաստակական. a. sophistique, pédantesque, subtil.
Իմաստականութիւն. V. **Իմաստակութիւն.**
Իմաստակել. vn. sophistiquer, subtiliser, faire le sophiste, le pédant.
Իմաստականութիւն. s. sophisme, pédantisme, pédanterie, subtilité.
Իմաստակօրէն. adv. en sophiste, sophistiquement, pédantesquement, d'un air qui sent le pédant.
Իմաստանեմ. a. lettré, savant; — *հանճար*, génie élevé.
Իմաստալեղց. V. **Իմաստազեղ.**
Իմաստանալ. V. **Իմաստնանալ.**
Իմաստապէս. adv. sagement, savamment, en sage, en savant.
Իմաստասէր. a. qui aime la sagesse, philosophe.
Իմաստասիրաբար. } adv. en phi-
Իմաստասիրապէս. } losophe, philosophiquement.
Իմաստասիրական. a. philosophique.
Իմաստասիրել. vn. aimer la sagesse, être philosophe, étudier la philosophie, philosopher; argumenter, tirer une conclusion; juger, prévoir, devenir, croire, entendre, imaginer.
Իմաստասիրութիւն. s. amour de la sagesse, philosophie; sagesse.
Իմաստասիրօրէն. adv. V. **Իմաստասիրաբար.**
Իմաստնաբար. V **Իմաստապէս.**
Իմաստնախոհ. V. **Իմաստախոհ.**
Իմաստնանալ. vn. devenir sage, savant, s'instruire, apprendre, savoir.
Իմաստնասիրութիւն. s. V. **Իմաստասիրութիւն.**
Իմաստնարար. a. qui rend sage ou savant, instructif.
Իմաստնացնել. va. rendre sage ou savant, instruire.
Իմաստնացուցիչ. V. **Իմաստնարար.**
Իմաստնաւոր. a. intelligent.
Իմաստութիւն. s. sagesse; science, instruction, connaissance approfondie des choses, savoir; raison, bon sens, prudence, discrétion; *գերագոյն* —, la souveraine sagesse; — *թեամբ*, sagement, savamment; prudemment, discrètement, sensément, mûrement.
Իմաստուհի. sf. sage, savante.
Իմաստուն. a. s. sage; savant, instruit; sensé, prudent, discret; philosophe; adroit, habile.
Իմաց. V. **Իմացութիւն**; **Իմաց տալ.** V. **Իմացնել.**
Իմացագիր. s. lettre d'avis.
Իմացական. a. intellectuel, spirituel; intelligible; intelligent.
Իմացականութիւն. V. **Իմացութիւն.**
Իմացող. a. qui entend, qui sent, intelligent
Իմացողականութիւն. s. intellectualité.

Digitized by Google

Իմացողութիւն. V. **Իմացութիւն.**
Իմացուած. s. intelligence, esprit; conception; sens, signification; pensée, dessein; sensation, sentiment.
Իմացութիւն. } s. entendement,
Իմացում. } conception, compréhension; raison, intelligence, esprit, pensée, dessein, projet; sensation, sentiment, connaissance
Իմացնել. va. faire savoir, avertir, informer, donner avis.
Ի միասին. adv. ensemble, avec, conjointement, en commun.
Ի միջի. adv. au milieu, parmi, entre.
Իմն. a. s. quelque; quelconque; quelqu'un, un, certain, un certain; une espèce; quelque chose.
Իմովսանն. adv. autant qu'il est en mon pouvoir, autant que je puis, de mon mieux, de mon côté, autant qu'il m'est possible.
Ի մօտոյ. V. **Մօտ.**
Իյնալ. vn. tomber, s'abattre; être renversé; fléchir, décliner, s'affaiblir; échouer; périr; *ձեռն* —, taquiner qn.; *միտքը* —, se rappeler, se souvenir, *ճամբայ*—, se mettre en route; *իշխանութենէ* —, perdre l'autorité, être déchu du pouvoir; *երեսէ*—, perdre les bonnes grâces; ou la faveur de; *ետեւէ*—, poursuivre; *քիթէն* —, ressembler.
Ինգոր. s. bot. uggor.
Ինը. V. **Ինն.**
Ինծ. s zool. léopard de neige, once.
Ինկոր. V. **Ինգոր.**
Ինձ. V. **Ինծ.**
Ինձէն. adv. de moi-même, par moi-même.
Ինն. a. s. neuf (nombre).
Իննամեայ. } a. de neuf ans;
Իննամեան. } âgé de neuf ans.
Իննամսեայ. a. de neuf mois.
Իննանկիւն. a. s. géom. ennéagone.
Իննեակ. } a. neuf.
Իններեակ. }
Իններորդ. a. neuvième.
Իննեւտասն. a. dix-neuf.
Իննեւտասնամեայ. a. de dix-neuf ans, âgé de dix-neuf ans.
Իննեւտասներեակ. le dix-neuvième.
Իննեւտասներորդ. a. dix-neuvième.
Իննեքեան. } s. a. tous les neuf.
Իննեքին. }
Իննհարիւր. a. neuf cents.
Իննհարիւրամեան. a. de neuf cents ans.
Իննուտասն. V. **Իննեւտասն.**
Իննուտասնամեայ. V. **Իննեւտասնամեայ.**
Իննուտասներորդ. V. **Իննեւտասներորդ.**
Իննսնամեայ. } a. nonagénaire,
Իննսնամեան. } âgé de quatre-
Իննսնամենի. } vingt-dix-ans.
Իննսնեմեայ. }
Իննսներորդ. a. quatre-vingt-dixième.
Իննսուն. a. quatre-vingt-dix.
Իննօրեայ. s. de neuf jours; s. neuvaine.
Ինչ. s. chose, une chose; a. quelque, un, certain; *չիք* —, il n'en est rien.
Ինչ ինչ. s. quelque chose, certaines choses.
Ի՞նչ. a. s. à quoi bon? quoi? adv. comment? — *կ'ըսես*, que dis-tu? qu'est-ce que vous dites là ? — *կ'ուզէք*, que voulez-vous?
Ինչո՞ւ. conj. pourquoi?
Ինչուան. prép. jusque, jusqu'à.
Ինչպէս. adv. comme, de même que.
Ի՞նչպէս. adv comment.
Ինչք. s. biens, richesses, fortune,

Digitized by Google

Ինք. } pron. lui, il, elle; *ես—ս*,
Ինքն. } moi-même; *դու —դ*, toi-même; *նա* —, lui-même, elle-même; —*իւրն գալ*, revenir à soi; — *ինքեան*, de lui-même.

Ինքնաբաւ. a. qui se suffit à soi-même, seul suffisant à lui même, seul capable.

Ինքնաբաւական a. présomptueux, suffisant.

Ինքնաբաւականութիւն. } s. suffisance, présomption.
Ինքնաբաւութիւն.

Ինքնաբեր. } a. spontané
Ինքնաբերական.

Ինքնաբերաբար. adv. spontanément.

Ինքնաբերականութիւն. } s. spontanéité.
Ինքնաբերութիւն.

Ինքնաբոյս. a. qui pousse de soi-même, naturel, natif.

Ինքնաբորբոք. a. qui s'enflamme ou s'irrite de lui-même.

Ինքնաբուղխ. a. qui coule de soi-même; naturel, natif, spontané; — *կամօք*, spontanément, de soi-même.

Ինքնաբուն. a. natif, naturel; — *բարի*, qui est bon naturellement.

Ինքնագէտ. a. qui connaît, qui sait par soi même. [riginal.

Ինքնագիր. a. s. autographe, o-

Ինքնագիւտ. a. original.

Ինքնագլխութիւն. s. indépendance. [tocéphale.

Ինքնագլուխ. a. indépendant; au-

Ինքնագոյ. a. qui existe de soi-même, par lui-même, l'être en lui-même.

Ինքնագործ. a. qui fait, qui agit par soi-mème; qui s'est fait soi-même; construit par soi-même, par la nature elle-même, naturel.

Ինքնադատ. a. qui se juge soi-même.

Ինքնադէպ. a. fortuit, casuel.

Ինքնազարդ. a. orné de soi-même, simple, naturel; — *խօսքեր*, paroles sans faste; — *շնորհք*, grâces naïves.

Ինքնազօր. a. puissant par soi-même, par ses propres forces.

Ինքնալուր. a. qui est entendu par soi-même, auriculaire; qui n'écoute que sa personne, qui n'obéit qu'à soi même.

Ինքնախաբ լինել. vn. se tromper, se flatter.

Ինքնախորհուրդ. a. sans prendre conseil de personne, de son chef.

Ինքնախուփ. a. autoclave.

Ինքնախօս. a. qui parle de soi-même, avec soi-même.

Ինքնախօսութիւն. s. monologue, soliloque.

Ինքնածին. a. né de soi-même, inné, monogénique.

Ինքնածնութիւն. s. monogénie.

Ինքնակալ. a. indépendant, maître de soi-même; s. maître absolu, autocrate, empereur; —*կամք*, libre arbitre.

Ինքնակալական. a. autocratique.

Ինքնակալութիւն. s. autocratie, empire. [impératrice.

Ինքնակալուհի. sf. autocrate,

Ինքնակամ. a. volontaire, spontané, arbitraire; adv. volontairement, spontanément, de soi-même, de son propre mouvement, volontiers; —*կրօնք*, superstition.

Ինքնակամութիւն. s. spontanéité, bonne volonté.

Ինքնակայ. a. qui subsiste par soi-même.

Ինքնակատար. a. parfait en soi-même, entier, complet.

Ինքնակաց. V. **Ինքնակայ.**

Ինքնակենսագրութիւն. s. autobiographie.

Digitized by Google

Ինքնակերութիւն. s. autophagie.

Ինքնակոչ. a. qui s'invite soi-même; — *գալ*, venir sans être appelé ou invité.

Ինքնակործան. a. qui se détruit soi même.

Ինքնահալած. a. chassé par soi-même, fugitif; — *գալ*, s'exiler soi-même.

Ինքնահաճ. a. qui n'admire que soi-même, qui a de soi une haute idée, présomptueux; affecté.

Ինքնահաճիլ vn. présumer de soi-même, avoir une haute opinion de soi.

Ինքնահաճոյ. V. **Ինքնահաճ.**

Ինքնահաճութիւն s. contentement de soi-même, présomption.

Ինքնահաւան. } V. **Ինքնահաճ.** etc.
Ինքնահաւանութիւն. }

Ինքնահնար. a. inventé par soi-même, fictif.

Ինքնահոս. a. qui coule de soi-même.

Ինքնահրաման. a. qui agit de son propre mouvement, indépendant, spontané.

Ինքնաձայն a. qui raisonne, parle lui-même, qui s'exprime de vive voix.

Ինքնաձեռագիր s.a. autographe.

Ինքնաձեռն; a. qui agit de sa propre main; fait de sa main.

Ինքնաճանաչութիւն. s. autognosie, autognose.

Ինքնամատոյց. a. qui s'offre de soi-même, fourni volontairement.

Ինքնամարտ. a. qui fait la guerre à soi-même.

Ինքնայորդոր. } a. spontané, volontaire, très-disposé; — *գալ*, se porter, se sentir porté vers ou disposé pour.
Ինքնայօժար. }

Ինքնայօժարութիւն. s. spontanéité.

Ինքնանուէր. a. qui offre soi-même; offert par soi même, volontaire.

Ինքնաշարժ. a. qui se meut par soi-même; automatique; automobile.

Ինքնաշարժական. a. automatique.

Ինքնաշարժիկ. s. automate.

Ինքնապարծ. a qui se vante lui-même.

Ինքնապաստան. V. **Յանձնապաստան.**

Ինքնապատում. a. qui raconte, qui est raconté par soi-même.

Ինքնապարծ. V. **Ինքնապանծ.**

Ինքնապարսաւ. a. qui se blâme lui-même.

Ինքնասաց a. dit, prononcé de soi-même.

Ինքնասէր. a. qui n'aime que soi, égoïste

Ինքնասիրութիւն. s. amour de soi, égoïsme

Ինքնասպան V. **Անձնասպան.**

Ինքնասպանութիւն. V. **Անձնասպանութիւն.**

Ինքնավարութիւն. s. autonomie.

Ինքնատես. a. qu'on voit ou qu'on a vu de ses propres yeux

Ինքնատէր. a maître de soi-même, de son sort, absolument libre.

Ինքնախաբ լինել. vn. se tromper, se flatter.

Ինքնատիպ a. autotype; original.

Ինքնարար. a. qui fait, crée soi-même.

Ինքնարգոյ. a. présomptueux, superbe.

Ինքնարշաւ a. qui court par soi-même.

Ինքնբուղխ. a. qui pousse, produit de soi-même; fortuit, naturel; adv. fortuitement, naturellement

Ինքնեկ. a. qui vient par soi-même; fortuit, naturel.

Ինքնեղ. a engendré de soi-même, qui est de lui même, naturel.

Ինքնին. adv. de soi même; lui-

Digitized by Google

même, en personne; դուռը — բացուեցաւ, la porte s'ouvrit d'elle-même; Թագաւորը —, le roi-même, le roi en personne; Ես — իսկ եմ. c'est moi-même; դուն —, toi-même.

Ինքնիշխան. a. s. maître de lui-même, maître, indépendant; despotique, absolu.

Ինքնիշխանաբար. adv. en maître absolu, avec indépendance.

Ինքնիշխանական. a. absolu, suprême.

Ինքնիշխանութիւն. s. pouvoir absolu, indépendance; despotisme.

Ինքնիրեն. adv. en soi-même.

Ինքնութիւն. s individualité; identité.

Ինքնուս. } a. qui apprend
Ինքնուսումն. } ou qui s'est instruit par soi-même.

Ինքնուրոյն. a. particulier, spécial.

Ինքնօգնութիւն. s. self help

Ինքնօրէն. a. autonome, indépendant, qui se gouverne lui-même par ses propres lois.

Ինքնօրինութիւն. s. autonomie.

Իշաբեռն. s. une charge d'âne.

Իշախոռն. s. bot. bugrane, bugrande.

Իշամեղու. s. entom. bourdon.

Իշամտրուկ. s. zool. ânon.

Իշապան. s. ânier.

Իշառուոյտ. s. bot. onobrychis esparcette.

Իշավայր. } s. zool. onagre.
Իշավայրի. }

Իշավար. s. ânier.

Իշացուլ. s. zool. onocentaure, jumart.

Իշխան. s. prince, souverain; ministre; magistrat; maître, chef, commandant.

Իշխանաբար. adv. comme un prince, en prince, en maître, avec autorité ; — ապրիլ, vivre en prince, mener une vie princière.

Իշխանազն. s. prince.

Իշխանական. a. du prince, princier; impérieux; indépendant, absolu, libre; s. prince, commandant, chef.

Իշխանակին. sf. princesse.

Իշխանակից s. qui partage le pouvoir, collègue.

Իշխանաձուկ. s. ichtyol. barbeau.

Իշխանանալ. vn. devenir prince, dominer, commander.

Իշխանանիստ. a. où réside le prince.

Իշխանապետ. s. chef des princes; le premier ministre; dictateur.

Իշխանապետական a. dictatorial.

Իշխանապետութիւն. s. dictature; principauté.

Իշխանասաստ. a. impérieux.

Իշխանասէր. a. qui aime le pouvoir, ambitieux.

Իշխանասիրութիւն. s. amour du pouvoir, ambition.

Իշխանավայել. a. digne d'un prince.

Իշխանաւոր. a. sujet.

Իշխանիկ. s. petit prince, le jeune prince.

Իշխանորդի. s. fils d'un prince.

Իշխանութիւն. s. principauté, souveraineté, domination; gouvernement, commandement; pouvoir, autorité, dignité, empire, faculté; indépendance, liberté, libre arbitre; droit, permission; diocèse; իշխանութեան հասնիլ, parvenir au pouvoir; անիկա իմ իշխանութենէս վեր է, cela est au-dessus de mon pouvoir, cela passe mon pouvoir; ամէն — տալ մէկուն, donner plein pouvoir ou carte blanche à qn.; մէկուն իշխանութեան տակ ըլլալ, être sous le pouvoir, dans la dépendance de

Digitized by Google

qn.; *Հոգեւոր՝ ժամանակաւոր—*, pouvoir spirituel, temporel; — *չունիմ*. je n'ai pas l'autorité, le pouvoir de, je ne puis pas.

Իշխանուհի. sf. princesse.

Իշխանօրէն. V. **Իշխանաբար**.

Իշխել. va. dominer, régner, gouverner, avoir autorité sur, exercer de l'empire, de l'ascendant, maîtriser, être maître de, se rendre maître, avoir la main haute, s'emparer de; oser, avoir le courage, la force de, se permettre.

Իշխեցող. s. dominateur, prince, maître, commandeur; a. dominant.

Իշխեցնել. va. donner du pouvoir, de l'autorité, faire dominer.

Իշխեցուցիչ. a. qui fait dominer.

Իշխող. V. **Իշխեցող**.

Իշկէտոս. s. ichtyol. cachalot.

Իշկոյ վարունգ. s. bot. momordique.

Իշղար. s. zool. blaireau.

Իշորդի. s. ânon.

Իշոցք. V. **Յիշոցք**.

Իշուկ. s. ânon.

Իջադրութիւն. s. pagination.

Իջավան. s. auberge, hôtellerie, hôtel.

Իջավանիլ. vn. descendre à un hôtel, héberger, loger.

Իջաւան. } V. **Իջավան**.
Իջեվան. }

Իջաւոր. a. s. voyageur, hôte.

Իջեցնել. va. faire descendre; abaisser, rabaisser, baisser; apaiser; calmer.

Իջեւան. V. **Իջավան**.

Իջեւանատուն. } s. hôtellerie.
Իջեվանատուն. }

Իջեւանիլ. V. **Իջավանիլ**.

Իջնալ. vn. descendre; s'abaisser, baisser; descendre chez qn., loger chez lui.

Իջուածք. s. path. fluxion.

Իջում. s. descente.

Իջուցում. s. descente.

Իրիս. s. iris.

Իռլանդացի. a. irlandais.

Իսլամ. s. islam, mahométan.

Իսլամութիւն. s. islamisme, mahométisme.

Իսկ. conj. or, donc, mais, enfin; certes, apparemment; en effet, réellement; même; a. essentiel, réel, effectif, vrai, véritabte; s. essence, réalité, substance, vérité; — *արդ*, conj. or, donc; — *և* —, adv. tout de suite, sur-le-champ; — *եթէ*, conj. si, si en effet, mais si; — *ես*, pour moi, quant à moi, et moi.

Իսկական. a. essentiel, effectif, réel, vrai, substantiel, propre.

Իսկակից. s. consubstantiel.

Իսկակցութիւն. s. consubstantialité.

Իսկապէս. adv. essentiellement, réellement, effectivement, proprement.

Իսկատիպ. a. original; — *տաղանդ*, un talent —.

Ի սկզբանէ. adv. dès le commencement, au commencement, dans l'origine.

Իսկոյն. V. **Իսկ եւ իսկ**

Իսկութիւն. s. essence, substance; vérité; réalité.

Իսկուհի. sf. reine; — *Կոյս*, la sainte Vierge; — *երկնից*, reine des cieux.

Իսպառ. adv. jusqu'à la fin, tout à fait, entièrement.

Իսպառազէն. V. **Սպառազէն**.

Իսպառասպուռ. V. **Սպառասպուռ**.

Իվեր. V. **Ի վեր**.

Իտալաբան. s. italianiste.

Իտալաբանութիւն. s. italianisme.

Իտալական. a. italique, italien.

Իտալանալ. vn. s'italianiser.

Digitized by Google

Իտալացի. s. Italien.
Իտալացնել. va. italianiser.
Իտալերէն. s. italien, la langue italienne; adv. en italien.
Իտալուհի. sf. Italienne.
Իր. s. chose; affaire; fait, réalité; *իրօք*, par le fait, réellement, en réalité; *ամենայն իրօք*, de toutes les manières; a. V. **Իւր**.
Իրագէտ. a. qui sait la chose, l'affaire, qui est dans la confidence, initié, instruit, informé, conscient; — *եմ*. je suis initié à l'affaire, je sais la chose.
Իրագիտութիւն.s. leçons de choses.
Իրագործել. va. faire, effectuer, exécuter, réaliser.
Իրագործութիւն. s. fait, réalisation.
Իրագործում. s. réalisation.
Իրադարձութիւն. s. péripétie.
Իրազեկ. a. renseigné, informé.
Իրազեկ ընել. va. informer, avertir, instruire, mettre au courant, au fait, initier; — *ըլլալ*. s'informer, être ou se mettre au courant, savoir, s'apercevoir, remarquer, s'initier.
Իրական. a. réel.
Իրականանալ. vn. se réaliser.
Իրականապէս. adv. réellement.
Իրականացնել. va. faire réaliser.
Իրականացում. s. réalisation.
Իրականութիւն. s. réalité.
Իրականօրէն. adv. reéllement.
Իրահամարձակ. a. entreprenant, aventureux, hardi.
Իրան. s. torse, tronc.
Իրապաշտ. s. réaliste.
Իրապաշտական. a. réaliste.
Իրապաշտութիւն. s. réalisme.
Իրապէս. adv. réellement.
Իրար. s. l'un l'autre, les uns les autres; —*ու հետ*, les uns avec les autres.

Իրար անցնիլ. vn. se troubler, s'alarmer.
Իրարանցում.s. trouble, alarme.
Իրացում. s. réalisation.
Իրաւ. a. juste; vrai: adv. vraiment; s. justice, équité; — *է*, il est juste, il est vrai.
Իրաւաբան s. plaideur, avocat.
Իրաւաբանական. a. relatif à la plaidoirie, justificatif; de droit; — *վարժարան*. école de droit.
Իրաւաբանել.vn. plaider sa cause, faire valoir ses droits, argumenter.
Իրաւաբանութիւն.s. plaidoirie, argumentation: droit.
Իրաւաբար. V. **Իրաւապէս**.
Իրաւագէտ. s. juriste, jurusconsulte, praticien; —*խորհրդական*, conseiller légiste.
Իրաւագիտական. a. juridique, de droit.
Իրաւագիտութիւն. s. jurisprudence, droit.
Իրաւադատ. V. **Արդարադատ**.
Իրաւազուրկ. a. privé de droit.
Իրաւազրկութիւն s. privation de droit.
Իրաւախոհ. a. juste, équitable; —*ըլլալ*. entrer en arrangement, s'arranger, s'accorder, s'accommoder, transiger.
Իրաւախոհութիւն. s. arrangement, accommodement,arbitrage.
Իրաւախօս. a. véridique.
Իրաւապէս. adv. justement, avec justice; de plein droit, à juste titre.
Իրաւատէր. V. **Արդարատէր**.
Իրաւասութիւն. s, juridiction; compétence.
Իրաւառու. s. cessionnaire.
Իրաւարար. a. s. qui fait justice, juge, arbitre, médiateur.
Իրաւարարել. va. arbitrer.
Իրաւարարութիւն. s. arbitrage.

Digitized by Google

Իրաւացի. a. juste, raisonnable, légitime; adv. justement, avec justice; — է. il est juste.
Իրաւացիկ. a. juste.
Իրաւարարիչ. s. compromissaire.
Իրաւարարել. vn. compromettre.
Իրաւարարութիւն. s. compromis.
Իրաւի. V. **Յիրաւի**.
Իրաւունք. s. justice; droit, raison; *իրաւամբ*, adv. de droit, de plein droit, à bon droit, avec raison, avec justice; — *տալ*. donner droit, raison; — *համարիլ*, croire juste, se croire en droit; — *խնդրել*. demander justice, raison; *աստուածային* —. droit divin; *առանց* — *ի*. sans droit; de son autorité privée; *ամենայն իրաւամբ*, avec tout le droit qu'on à, de sa pleine autorité.
Իրաւցնէ. adv. vraiment.
Իրեղէնք. s. des objets, des choses.
Իրերահաղորդ. a. communicant.
Իրերահաշտ. a. conciliant.
Իրիդիոն. s. chim. iridium.
Իրիկնադէմ. s. soirée.
Իրիկնաժամ. s soirée.
Իրիկնալոյս. s. crépuscule.
Իրիկնամուտ. s. soirée; *իրիկնամտին*, dans la soirée.
Իրիկնապահ. s. soirée; — *ին*, dans la soirée.
Իրիկուն. V. **Երեկոյ**.
Իրողութիւն. s. fait.
Իրօք. adv. vraiment.
Իցէ՛ թէ. interj. ah si! Dieu le veuille! plût à Dieu ou au ciel! fasse le ciel!
Իցի՛ւ, **Իցի՛ւ թէ**. V. **Իցէ՛ թէ**.
Ի՞ւ, **Ի՞ւ իմիք**. adv. par quoi? avec quoi? de quoi? comment?
Իւղ. s. huile; huile d'olive; beurre; onguent, pommade; huile aromatique, essence, parfum; — *անուշահոտութեան*, parfum; — *օծութեան*, chrême, huile sacrée; — *ողորմութեան*, aumône, bienfaisance; *թարմ* —, *կարագ* —, beurre frais; *ձկան* —, huile de foi de morue; — *կապել*, engraisser, s'engraisser.
Իւղաբեր. a. qui porte de l'huile, des essences.
Իւղառատիկ. a. huileux.
Իւղագին. s. prix d'huile.
Իւղագլխել. va. oindre la tête, initier, sacrer, ordonner.
Իւղագլուխ. a. initié, sacré.
Իւղագործ. s. parfumeur.
Իւղագործութիւն. s. parfumerie.
Իւղաթաթախ. } a. trempé d'huile
Իւղաբուրում. } aromatique, onctueux, huileux, couvert de parfums; — *գլուխ*, tête parfumée.
Իւղալիր. } a. plein d'huile, hui-
Իւղալից. } leux, onctueux, gras.
Իւղաման. s. huilier.
Իւղային. a. huileux.
Իւղանկարի. a. peint à l'huile; s. peinture à l'huile.
Իւղանկար. V. **Իւղանկարի**.
Իւղաստեղն. s. malabathrum.
Իւղատուն. s. huilerie.
Իւղարար. a. oléifiant, oléigène.
Իւղել. va. huiler, oindre, graisser.
Իւղիկ. s. un peut d'huile.
Իւղոտ. a. huileux; craseux.
Իւղոտել. va. graisser; *թաթը* —, — la patte.
Իւր. pron. son, sa, ses; le sien, la sienne, les siens, les siennes; propre. [même.
Իւրադիր. a. posé, établi par lui-
Իւրածին. a. né de lui même.
Իւրաբնակարան. a. où est sa demeure.
Իւրական. a. sien, propre, particulier. [même.
Իւրաշէն. a. construit par lui-
Իւրականք. s. comme son propre.
Իւրամիտ. a. qui ne pense qu'à soi; — *շահախնդրութիւն*, intérêt personnel.

Digitized by Google

Իւրային. a. s. sien; — քն, les siens; ses affaires.
Իւրաստեղծ. a. créé par lui même:
Իւրացնել va. s'approprier, identifier, assimiler.
Իւրացում. s. assimilation.
Իւրաքանչիւր. a. s. chacun, chaque; respectif; —ոք, chaque individu; — ծառ, chaque arbre.
Իւրովի. } adv. de lui-même, de
Իւրովին. } soi-même; par soi-même, par eux-mêmes, de son propre mouvement, de sa propre main, spontanément, par sa propre volonté; a. son, sa, sien, sienne; — երթալ, aller en personne.
Իւրովսանն. adv. autant qu'il peut, autant qu'il est en lui, autant qu'il lui est possible, de son côté, de son mieux.
Իւրութիւն. s. nature particulière, propriété. [propre.
Իւրուրոյն. a. son, sa, sien, sienne,

Լ

Լ. (lioun = L) s. douzième lettre de l'alphabet et septième des consonnes; trente, trentième.
Լաբարոն. s labaram.
Լաբիւրինթոս. V. **Գալուիղ.**
Լաբրակ. s. ichtyol. labrax, bar.
Լագան. s. raquette.
Լագուարդ. s. minér. lapis lazuli.
Լազուտ. s maïs, blé de Turquie.
Լաթ. s. habit; linge; — լուալ, faire la lessive; — լուացող, blanchisseur, blanchisseuse
Լաթակազմ. a. relié en toile
Լաթեղէն. s. linge.
Լաժուարդ. V. **Լագուարդ.**
Լալ. s. V. **Լալիւն**; vn. pleurer, verser des larmes
Լալագին a. baigné de larmes, larmoyant, éploré, gémissant; adv tout en larmes
Լալական. s. a. qui pleure, pleureur, pleurnicheur, larmoyant.
Լալիւն. } s. larmes, pleurs,
Լալիս } gémissements.
Լալութիւն. }
Լալկան. V. **Լալական.**
Լալկանութիւն. s. pleurnicherie.
Լալում. V. **Լալիւն.**
Լալօծ. V **Լալիւն.**
Լախ. V. **Գողբոջ**
Լախուր. s. bot. ache.
Լախտ. s. massue; սատախախա —, — noueuse.
Լակ. s. pâtée.
Լական. s. bassin, cuvette.
Լակել. va. laper.
Լակիզ. V. **Նակիզ.**
Լակոնաբան. a. laconique
Լակոնաբանութիւն. s. laconisme.
Լակոնաբար. adv. laconiquement.
Լակոնական a. laconique.
Լակոնականութիւն. s. laconisme.
Լակոնացի. a. laconique.
Լակոնիկ a. laconique; adv. laconiquement; — խօսիլ, parler —.
Լակոտ. s. petit chien; gars, gamin.
Լան. s. gars
Լամա. V. **Այծուղտ.** [ïsme.
Լամայականութիւն. s. lama-

Digitized by Google

Լամբ. s. chape.
Լամբակ. s. petite chape, anse; boutonnière.
Լամբար. s. lampe.
Լամբել. vn. porter, soulever.
Լայն. a. large; ample, vaste, étendu.
Լայնաբաց. a. béant.
Լայնագոյն. adv. largement; amplement; — *պատմել՝ խօսել*, raconter, dire longuement.
Լայնադէմ. a. qui a une large figure.
Լայնաթեւ. a. aux larges ailes.
Լայնալանջ. a. qui a une large poitrine.
Լայնալիճ. a. bien arrondi, très large; s. arc bien arrondi, grand arc, arc à longue portée.
Լայնախորհուրդ. a. qui a de la longanimité, patient.
Լայնածաւալ. V. **Լայնատարած**.
Լայնածիր. a. large.
Լայնահանճար. a. d'un grand esprit.
Լայնաձիգ. V. **Լայնանիստ**.
Լայնաճակատ. a. au front large.
Լայնանալ. vn. s'élargir, s'étendre, se prêter.
Լայնանիստ. a. vaste, spacieux, étendu.
Լայնասաղարթ. a. qui a de larges feuilles.
Լայնասփիւռ. } a. qui s'étend
Լայնատարած } tout autour, très vaste, très étendu.
Լայնատերեւ. a. à larges feuilles.
Լայնացնել. va. élargir, rélargir, étendre.
Լայնափողոց. s. rue large; a. qui a de larges rues.
Լայնել. V. **Լայնացնել**.
Լայնեղունգ. a. qui a de larges ongles.
Լայներես. V. **Լայնադէմ**.
Լայննալ. V. **Լայնանալ**.
Լայնօրի. a. large.
Լայնոտն. a. qui a de larges pieds.
Լայնութիւն. s. largeur; élargissement; ampleur; géog. latitude.
Լայնուցք. V. **Լայնութիւն**.
Լայնսերեւի. s. bot. platane.
Լայնցնել. V. **Լայնացնել**.
Լայնք. s. largeur. *կրկին* —, double largeur.
Լայնօրէն. adv. largement, amplement.
Լայքայ. s. laque.
Լանկեռ. s. crémaillère.
Լանկզակ. s. bride, mentonnière.
Լանջ. V. **Լանջք**.
Լանջաբաց. a. décolleté.
Լանջազեղ. s. collier; — *կամար*, écharpe.
Լանջազգեստ. s. corsage.
Լանջական. a. thorachique.
Լանջային. V. **Լանջական**.
Լանջանոց. s. pectoral du grand prêtre.
Լանջապահ. s. anime.
Լանջոսկր. s. anat. sternum.
Լանջք. s. thorax; sein, gorge.
Լաշկամաշկ. V. **Լեշկամաշկ**.
Լաշկար. s. bataillon, régiment.
Լաչակ. V. **Քող**.
Լապտեր. s. lampe, lampion, lanterne; — *նաւի՝ ծովեզերքի* fanal; *մոգական* —, lanterne magique.
Լաստ. s. radeau.
Լաստակ. s. petit radeau; échafaudage.
Լաստակերտ. s. échafaud, échafaudage.
Լաստափայտ. s. radeau; léger navire.
Լաստել. va. construire, préparer.
Լաստենի. s. bot. aune.
Լադան. s. bot. ladanum.
Լատանենի. s. bot. latanier.
Լատին. a. latin; — *լեզու*, le latin, la langue latine; — *եկեղեցի*, l'Église latine.
Լատինաբանութիւն. s. latinisme.
Լատինագէտ. a. latiniste.
Լատինական. a. latin; latinisant.

Digitized by Google

Լատինականացութիւն. s. latinisation.
Լատինահայ. s. latin-arménien; arménien-romain, arménien latinisant.
Լատինամոլ. a. qui a la manie de se latiniser.
Լատինամոլութիւն. s. manie de se latiniser.
Լատինանալ. vn. se latiniser.
Լատինացի. a. s. latin, romain.
Լատինացնել. va. latiniser.
Լատիներէն. adv. en latin; s. le latin, la langue latine.
Լար. s. cordon; cordeau, fil à plomb; mus. corde; corde d'un arc; anat. tendon.
Լարաբաժին. s. l'action de mesurer avec un cordeau; cordeau.
Լարախաղաց. s. funambule, danseur de corde.
Լարախեղդ լինել. vn. s'étrangler avec une corde.
Լարախաղիկ. s. joueur de marionnettes.
Լարակ. s. cordonnet.
Լարակալ. s. mus. chevalet.
Լարահատութիւն. s. chir. ténotomie.
Լարաձիգ (շուան). s. cargue.
Լարան. s. ficelle.
Լարաչափել. va. arpenter.
Լարաչափութիւն. s. arpentage.
Լարաւոր. a. à corde, — *նուագարան*, instrument —.
Լարել. va. tendre, bander, encocher; *ժամացոյցը* —, monter la montre; *Թակարդ որոգայթ* —, tendre des pièges.
Լաց. V. **Լալիւն**.
Լացնել. va. faire pleurer.
Լաւ. a. bon; probe, honnête; — *է*, il est bon, il vaut mieux; — *եւս*. mieux; — *համարեցի*, je crus qu'il valait mieux; — *եւս համարել*, aimer mieux.

Լաւա. s. lave.
Լաւաբարոյ. a. qui a un bon caractère.
Լաւաբարոյութիւն s. bon caractère.
Լաւագոյն. a. meilleur; — *համարել*, considérer, préférer infiniment mieux.
Լաւախօս. a. qui dit du bien, bon.
Լաւակամ. a. bienveillant, bon, obligeant.
Լաւակամութիւն. s. bienveillance, bonté, obligeance.
Լաւանալ. vn. abonnir, devenir bon ou meilleur, s'améliorer.
Լաւատու. s. fanace.
Լաւատեղեակ. a. bien informé ou renseigné.
Լաւատես. a. s. optimiste.
Լաւատեսութիւն. s. optimisme.
Լաւացնել. va. abonnir, rendre bon, meilleur, améliorer.
Լաւիմաց. a. qui entend bien.
Լաւիկ. s. prince.
Լաւնալ. V. **Լաւանալ**.
Լաւորեար. spl. les gens de bien.
Լաւութիւն. s. bonté; probité; bonne qualité; qualité d'une chose bonne; amélioration.
Լաւցնել. V. **Լաւացնել**.
Լափ. s. patée; action de laper.
Լափստել. va. dévorer, avaler avidement.
Լափել. va. laper; dévorer, gober.
Լափիչ. a. dévorant.
Լափիւղ. } a. qui dévore, dé-
Լափլիզող. } vorant.
Լափլիզել. V. **Լափստել**.
Լափող. a. dévorant.
Լեարդ. s. anat. foie.
Լեարդային. a. hépatique.
Լեգէոն. s. légion; *պատուոյ* —, — d'honneur.
Լեգէոնաբաղադր. a. composé de plusieurs légions.
Լեգէոնական. a. légionnaire.
Լեզու. s. langue; langue, langage,

Digitized by Google

idiome; գաւառական —, dialecte, idiome; գաղղիական —, la langue française, le français; հայկական —, la langue arménienne, l'arménien; կենդանի՝ մեռեալ՝ մայրենի —, langue vivante, morte, maternelle; այլ և այլ լեզուներ խօսիլ, parler différentes langues; —ի ուսուցիչ, professeur de langues.

Լեզուաբան. s. linguiste.

Լեզուաբանական. a. linguistique.

Լեզուաբանութիւն. s. linguistique.

Լեզուագար. a. qui a des démangeaisons de parler, bavard, babillard.

Լեզուագարել. vn. avoir des démangeaisons à la langue, être bavard, bavarder, babiller.

Լեզուագարութիւն. s. démangeaison de parler, intempérance de la langue, fureur de parler, bavardage.

Լեզուագէտ. s. linguiste.

Լեզուագիտական. a. linguistique.

Լեզուագիտութիւն. s. linguistique, connaissance des langues, glossologie.

Լեզուագրութիւն. s. glossographie.

Լեզուախօսութիւն. s. action ou don de parler plusieurs langues; méd. glossologie.

Լեզուածայր. a. parlé par le bout de la langue.

Լեզուակ. s. languette, anche, luette.

Լեզուական. V. Լեզուային.

Լեզուահատ. a. qui a la langue coupée.

Լեզուաձուկ. s. ichtyol. sole.

Լեզուային. a. lingual.

Լեզուային. } a. disert, grand parleur, bavard;
Լեզուանի. } — ունիլ. avoir la langue bien affilée, bien pendue.

Լեզուանութիւն. s. loquacité, bavardage.

Լեզուատու. V. Լեզուահատ.

Լեզուամէնի. s. linguiste.

Լեզուամտական. a. linguistique.

Լեզուամտութիւն. s. linguistique.

Լեզուիկ. V. Լեզուակ.

Լեղախառն. a. mêlé de fiel, amer.

Լեղակ s. indigo.

Լեղակենի. } s. bot. indigotier.
Լեղակի. }

Լեղահամ. a. qui a un goût amer.

Լեղապատառ. a. épouvanté.

Լեղաքար. s. minér. alunite.

Լեղպեղակ. s. bot. menthe de coq.

Լեղի. s. fiel, bile; fig. bile, fiel, colère, dépit; a. amer.

Լեղութիւն. s. amertume.

Լեմոն s. bot. citron; — աղային թթուտ acide citrique.

Լիմոնաթթու. s. chim. acide citrique.

Լեռկ. s. sans poil, usé.

Լեռկամորթ s. peau sans poil.

Լեռկիլ. vn. perdre le poil, s'user, être usé.

Լեռ s. montagne, mont.

Լեռնաբերձ. a. haut, grand comme une montagne.

Լեռնաբնակ. a. s. celui qui habite les montagnes, montagnard.

Լեռնագիր. s. oréographe, orographe.

Լեռնագիւղ. s. village dans les montagnes.

Լեռնագրական. a. oréographique, orographique.

Լեռնագրութիւն s. oréographie, orographie.

Լեռնագօտի. V. Լեռնաշղթայ.

Լեռնադաշտ. } s. plateau.
Լեռնադաշտակ. }

Լեռնակ. s. monticule.

Լեռնական. a. de montagne, montagneux; s. montagnard.

Լեռնակեաց. } a. qui vit sur les montagnes.
Լեռնակեցիկ. }

Լեռնակեցութիւն. s. vie retirée dans les montagnes.

Digitized by Google

Լեռնակողմ. s. flanc de montagne, côté, coteau.
Լեռնակողմք. s. pays des montagnes, région des montagnes, lieu montagneux.
Լեռնակոյտ կարկառ. s. monceau; — *աշխարհ*, pays montagneux.
Լեռնակուտակ. a amoncelé, entassé comme une montagne; — *ալիք*, vagues enflées.
Լեռնախոյլ. a. hérissé de montagnes.
Լեռնաձեւ. a. qui ressemble à une montagne, énorme; — *կուտակել*, s'amonceler; — *կոհակք*, vagues comme des montagnes.
Լեռնաձոր, Լեռնամէջ. V. **Լեռանցամէջք**.
Լեռնային. a montagneux; montagnard.
Լեռնանալ. vn. devenir comme une montagne, s'amonceler, s'élever.
Լեռնանման. a. comme une montagne.
Լեռնաշղթայ. s. chaîne de montagnes.
Լեռնասէր. a qui aime les montagnes.
Լեռնավայր. V. **Լեռնակողմք**.
Լեռնացնել. va. amonceler.
Լեռնապատ. a. environné de montagnes.
Լեռնոտ. a. montagneux.
Լեռնոտեայք. spl. les habitants du pied d'une montagne.
Լեռնոտն. s. le pied, le bas d'une montagne; le pays qui s'étend au bas d'une montagne.
Լեռնորդեայք. spl. population de montagne, montagnards.
Լեսան. s. broie.
Լեսատամն. s. anat. dent molaire.
Լեսուլ. va. piler, broyer, triturer, pulvériser, concasser.
Լեսումն. s. bocardage; broyage, broyement.
Լեռանցամէջք. s. bassin, vallée.

Լերդ. V. **Լեարդ**.
Լերդաբոյթ. s. lobe du foie.
Լերդաբորբ. s. path. hépatite.
Լերդախոտ. s. bot. germandrée.
Լերդախտ. s. path. maladie de foie.
Լերդակողմն. s. le côté du foie.
Լերդահմայ. a. aruspice
Լերդահմայութիւն. s. aruspicisme.
Լերդային; a. hépatique.
Լերդատապ. V. **Լերդաբորբ**.
Լերդացաւ. s. path. hépatalgie.
Լերդաքար. s. minér. hépatite.
Լերկ. a. qui est sans poil, pelé; aigu.
Լերկամարմին. a. qui a le corps sans poil.
Լերկամորթ. a. qui a la peau sans poil, lisse.
Լերկանալ. vn. se peler, perdre son poil.
Լերկութիւն. s. état de ce qui est pelé, sans poil, lisse.
Լցնել. va. remplir, emplir, combler; rassasier, satisfaire, assouvir; accomplir, compléter, suppléer; *տեղը* —; tenir lieu de; remplacer; *աղեղը* —, bander ou tendre l'arc.
Լցուած. V. **Լի**; *իմաստով — մարդ*, homme plein de lui-même.
Լցուիլ. vn. se remplir, être rempli, venir à son comble; *սիրտը* —, avoir le cœur plein, gros.
Լցուն. V. **Լի**; — *ձայն* voix pleine; — *ձեռքով*. V. **Լիաձեռն**; — *երես*, visage plein.
Լեւիաթան. s. léviathan.
Լեփ. s. escarpe; *առ* — à pic.
Լեփ լեցուն. a. tout plein.
Լզել. V. **Լիզել**.
Լըճկու. s. marelle.
Լի. a. plein, rempli, comble; — *երախտագիտութեամբ՝ սիրով՝ մեղքերով*, plein de reconnaissance, d'amour, de fautes; — *ձեռօք*, à pleines mains; — *փառօք*,

Digitized by Google

plein ou couvert de gloire; — աւարով, chargé de butin; adv. pleinement, complètement; լի և լի. V. Լիուլի.

Լիաբարեբաստիկ. a. comblé de bonheur, très-heureux.

Լիաբերան. adv. à pleine bouche, de bon cœur.

Լիաբուղխ. a. qui coule abondamment, abondant.

Լիաբուռն. adv. à poignée, à pleines mains.

Լիագիրկ. à. bien tendu.

Լիազօր. a. qui a le plein pouvoir; — դեսպան, ministre plénipotentiaire.

Լիազօրութիւն. s. plein pouvoir.

Լիաթոք adv. à plein poumons; — շնչել՝ ծծել, respirer —.

Լիալուսին. a. en pleine lune; s. pleine lune.

Լիակատար a. parfait, plein, entier; complet; adv. parfaitement, entièrement, pleinement; — իշխանութիւն, pouvoir absolu; — ներողութիւն, indulgence plénière.

Լիաձեռն. adv. à pleines mains.

Լիաձիգ. a. qui tire bien un arc.

Լիաձիր. a. abondant; généreux, libèral.

Լիամագիլ. a. qui a plusieurs griffes; plein de griffes.

Լիայոյս. a. qui a plein espoir, qui est plein d'espoir, d'espérance; — ըլլալ, avoir plein espoir.

Լիանալ. vn. être plein, rempli, comblé, se remplir; se rassasier.

Լիաշոգի. adv. à pleine vapeur, à toute vapeur.

Լիապատար. a. tout plein, comblé.

Լիապատում. a. raconté en détail, détaillé.

Լիապարար. V. Լիապատար.

Լիապարգեւ. a. qui comble de dons, très généreux; comblé de dons, de biens.

Լիապէս. adv. pleinement, abondamment.

Լիապտուղ. a. plein de fruits, fertile.

Լիառատ. a. surabondant.

Լիացասում. a. plein de colère.

Լիացնել. va. remplir, combler; rassasier de.

Լիբանոն. s. oliban.

Լիբանոս. s. bot. arbre qui produit l'oliban.

Լի և լի. V. Լիուլի.

Լիզաջինջ ընել. va. nettoyer en léchant, dévorer.

Լիզել. }
Լիզուլ. } va lécher.

Լիկէոն. s. lycée.

Լիճ. s. lac, étang; fig. — լուսոյ, œil.

Լիմոն. s. bot. citron.

Լիմոնաթթու. s. chim. acide citrique.

Լիմոնաջուր. s. limonade.

Լիմոնենի. }
Լիմոնի. } s. bot. citronnier.

Լիմպոս s. limbes.

Լինգիրոն. s. minér. ambre fossile.

Լինդ. s. gencive; ցաւել լնդաց, avoir mal aux gencives.

Լինելութիւն. s. origine, génération, création.

Լինիլ. v. auxil. être, exister; devenir, se convertir, se faire, se rendre; se trouver, avoir lieu, arriver; — քահանայ se faire prêtre; — այր devenir homme.

Լինտ. V. Լինդ.

Լիով. adv. pleinement.

Լիովին. V. Լիով.

Լիութիւն. s. plénitude, abondance, foison; satiété; ի —, à satiété.

Լիուլի. a. plein, comble; adv. pleinement, tout plein, a foison.

Լիսեռ. s. essieu.

Լիսեռնանիկ. s. poulie.

Digitized by Google

Լիտր. s. livre (poids); litre.
Լիր. s. plein, plénitude.
Լիրա. s. livre (monnaie d'or).
Լիրբ. a. effronté, impertinent, insolent, dévergondé, impudent, cynique.
Լիգճ. s. osselet; —խաղալ, jouer aux —s.
Լիւղ. V. Լող.
Լլկանք s. oppression, vexation, tourment, mauvais traitement; viol.
Լլկել. vn. opprimer, vexer, maltraiter, tourmenter, torturer; violer, déshonorer.
Լլկիչ. a. celui qui vexe, qui tourmente. [Լլկանք.
Լլկաւորութիւն ou **Լլկումն,** V. Լլ-
Լխկիլ. V. Ճողփիլ.
Լխպիկ. a. corrompu.
Լծաբարձ. a. qui porte un joug.
Լծադիր. a. qui met un joug.
Լծակ. s. levier; balance.
Լծակից. a. s. attelé au même joug, uni sous le même joug; collègue, associé, compagnon; conjoint, époux, épouse.
Լծակռուութիւն. s. dispute, querelle; mauvais ménage.
Լծակցական. a. conjugal.
Լծակցել. va. atteler au même joug, atteler ensemble; conjoindre, joindre, unir; unir par mariage.
Լծակցութիւն. s. conjonction, jonction, union, lien; mariage; astr. syzygie; conjonction de deux planètes. [un joug.
Լծաձիգ. a. qui tire. qui porte
Լծարձակ. a. détaché du joug, dételé; séparé de corps.
Լծարձակութիւն. s. séparation de corps.
Լծել. va. atteler au joug, atteler; joindre, unir.
Լծընդդէմ. a. qui résiste au joug.
Լծընկէց. a. qui secoue le joug; récalcitrant, rebelle; —լինել. secouer le joug, se mettre en liberté.
Լծկան. a. qui s'attelle facilement.
Լծմբարձ. V. Լծաբարձ.
Լծոսկր. s. anat. zygoma.
Լծորդ a. uni sous le même joug; conjoint, associé, compagnon; pareil, correspondant,
Լծորդել. va. joindre, unir, conjoindre; gram. conjuguer; ի մի —, unir, réunir.
Լծորդութիւն. s. conjonction, jonction, union; astr. syzygie, conjonction de deux planètes; gram. conjugaison.
Լծվար. s. acre.
Լկտամած. V. Լկտի.
Լկտանալ. vn. être sans pudeur, se conduire avec impudence, être lubrique, cynique, insolent, mener une vie déréglé.
Լկտանք. V. Լկտութիւն.
Լկտենալ. V. Լկտանալ.
Լկտեցնել. va. faire perdre la pudeur, rendre impudent, obscène.
Լկտեբանութիւն. s. propos obscène.
Լկտեզարդ. a. d'une parure dévergondée, obscène.
Լկտի. s. impudent, lubrique, libertin, déréglé, débauché, insolent, effronté, dévergondé; lascif, obscène, déshonnête.
Լկտիլ. V. Լկտանալ.
Լկտիութիւն. V. Լկտութիւն.
Լկտիք. s. litière.
Լկտութիւն. s. impudence, lubricité, vie dérèglée, dévergondage, effronterie, déshonnêteté, obscénité, impudicité, libertinage.
Լղրճել. va. salir, souiller.
Լղրճիլ. vn. se salir. [propre.
Լղրճոտ. a. sâle, dégoûtant, mal-
Լճամած. s. grand lac.
Լճակ. s. petit lac, étang.

Digitized by Google

Լճանալ. vn. s'étendre en lac, croupir.

Լճափ. } s. bord du lac.
Լճեզր. }

Լման. V. **Ամբողջ**.

Լմել. va. presser, comprimer, fouler.

Լմլմել. V. **Լոմլոմել**.

Լմննալ. vn. finir, être terminé.

Լմնցնել. va. finir, achever, terminer.

Լնդադար. a. path. scorbutique.

Լնդադարական. a. scorbutique.

Լնդադարութիւն. } s. path. scorbut.
Լնդահարութիւն. }

Լնդատապ. s. path. gingivite.

Լնդել. va. baratter, battre le lait.

Լնուլ va. emplir, remplir, combler; rassasier, satisfaire, assouvir; accomplir, compléter, suppléer; consommer, achever; effectuer, réaliser; charger.

Լոգանալ. vn. se laver; se baigner, prendre un bain.

Լոգանք s. action de se laver, de se baigner; bain.

Լոգարան. s. baignoire, bain; salle de bain. V. **Լոգանք**.

Լոգացնել. va. laver, baigner.

Լոգորդ. s. baigneur.

Լոլիկ. s. bot. tomate.

Լոլոքել. va. embobiner, embabouiner.

Լոկ s. seul, simple; privé ou dépourvu de; vide, désert; adv. seulement, uniquement.

Լոկապար. V. **Լոկ**. adv.

Լոճ. s. brique, pain de savon.

Լող. s. nage, natation; V. **Լողմար**.

Լողալ. vn. nager.

Լողակ. a. s. nageur, qui nage; poisson.

Լողորդ. s. nageur; plongeur.

Լողավարտիք. s. caleçon de bain.

Լողմար. s. rouleau.

Լոմլոմել. va. mâchonner.

Լոյծ. a. liquide, fluide; lâche, mou.

Լոյս. s. lumière; clarté, éclat, splendeur; jour; œil; —*ածել՝ հանել*, exposer à la lumière, mettre au jour, au grand jour, donner publication, publier, livrer à la publicité; —*գալ*, revenir au jour, voir le jour, venir au monde; *իմ աչքիս* —, mon âme, ma vie, mon cher, mon très-cher.

Լոպ. s. ichtyol. lotte.

Լոր. } s. ornith. caille;
Լորամարգ. } *ձագ* —, caille-
Լորամարգի. } teau.

Լորանոց. s. cage à cailles.

Լորի. V. **Մորի**.

Լորիկ. s. ornith. cailleteau.

Լորձն. } s. salive, bave.
Լորձունք. }

Լորձնապատեան. s. anat. membrane muqueuse, la muqueuse.

Լորձնահոսութիւն. s. salivation.

Լորձնային. a. salivaire.

Լորձնաւոր. a. salivaire.

Լորձնոտ. } a. baveux.
Լորձնալից. }

Լորնել, va. agacer les dents.

Լոռ a. paresseux.

Լորձնուկ. s. moll. limace.

Լորտու. s. zool. couleuvre.

Լորգմ. s. path. convulsion.

Լու. s. puce; —*երը մաքրել՝ որոնել*, chercher des puces, épucer.

Լուապեղ. s. bot. pouliot.

Լուալ. V. **Լուանալ**.

Լուախոտ. s. bot. psyllion.

Լուանալի. a. qui peut se laver; —*ք*, bain.

Լուանալ. va. laver; baigner; —*երեսը*, débarbouiller, se débarbouiller.

Լուացարան. s. lavoir.

Լուացումն. s. ablution (l'eau qui sert à laver le calice après la communion).

Լուացաջուր. s. lavure.

Digitized by Google

Լուացարան. s. lavoir; baignoire; lavabo. [seur.
Լուացարար. s. laveur, blanchis-
Լուացարարուհի. sf. blanchisseuse.
Լուացիկ. a. qui sert à laver, à baigner; —*ոտից*, bain de pieds.
Լուացու, **Լուացուկք**. s. rinçure. [gner.
Լուացուիլ. vn. se laver; se bai-
Լուացուկ. s. bot. lavande.
Լուացուկք. spl. rinçure; lavasse.
Լուացում. s. action de laver, de baigner, lavage; ablution.
Լուացք. s. blanchissage.
Լուացօնք. s. ablution.
Լուբիա. s. bot. haricot.
Լուել. va. ourler.
Լութերական. s. luthérien.
Լութերականութիւն. s luthéranisme. [de jardin.
Լուին. s. entom. altises, puces
Լուխոս. V. **Լուախոս**.
Լուծ. s. joug; fig. joug, servitude, asservissement; couple, paire; *լուծք եզանց*, attelage de bœufs; —*ը թօթափել*, secouer le joug.
Լուծակ. s. chim. solution.
Լուծական. a. soluble.
Լուծականութիւն. s. solubilité.
Լուծել. va. délier, détacher, défaire, dénouer; débrouiller, démêler; dissoudre, décomposer, liquéfier, fondre; dissiper, détruire, trancher, faire cesser, apaiser; résoudre, expliquer; délivrer, affranchir, débarrasser; affaiblir, énerver; analyser; purger; violer, enfreindre; *փորս կը լուծէ*, j'ai le dévoiement, la diarrhée, la colique; —*ամուսնութիւնը*, dissoudre un mariage; *պահքը* —, rompre le jeûne.
Լուծիչ. a. qui délie, dissolvant; laxatif.
Լուծողական. a. laxatif.
Լուծուած. s. solution.
Լուծուիլ. vn. se délier, se dénouer; se dissoudre, se décomposer; être destitué.
Լուծում. s. dissolution, décomposition; solution, dénoûment; analyse, explication; violation, infraction, destruction; — *որովայնի*, diarrhée, dévoiement; — *ամուսնութեան՝ ժողովոյ*, dissolution d'un mariage, d'une assemblée. [etc.
Լուզ. et tout ses dérivés V. **Լող**,
Լումայ. s. obole, monnaie.
Լումայաշահ. s. agio.
Լումայափոխ. s. changeur.
Լումայափոխութիւն. s. change.
Լուռ. a. silencieux, muet, taciturne; — *կալ՝ մնալ*, garder le silence, être silencieux, rester muet, ne dire mot, se taire; — *կեցիր*, tais-toi, chut!
Լուռ լուռ, **Լուռ մունջ**. a. taciturne, silencieux, muet; adv. tacitement, silencieusement, sans rien dire, tout bas.
Լուսաբանել. va. éclaircir, expliquer clairement.
Լուսաբանութիւն. s. éclaircissement.
Լուսաբաց. s. pointe du jour, aurore, aube; —*ին*, à la pointe du jour, à l'aube.
Լուսաբեր. a. qui porte la lumière; s. fenêtre; Lucifer, étoile du jour.
Լուսաբնակ. a. qui demeure dans la lumière, céleste. [neux.
Լուսաբորբոք. a. ardent, lumi-
Լուսաբուժութիւն. s. méd. photothérapie.
Լուսաբուղխ. a. qui jaillit de la lumière, lumineux.
Լուսագեղ. a. beau comme la lumière, lumineux, brillant.
Լուսազնաց. a. illuminé, éclairé.

Digitized by Google

Լուսագունդ s. photosphère.
Լուսագրական. a. photographique.
Լուսագրել. va. photographier.
Լուսագրութիւն. s. photographie.
Լուսազարդ. a. orné de lumière, lumineux, illuminé.
Լուսազարդել. va. illuminer.
Լուսազարդուած. V. **Լուսազարդ**
Լուսազարդութիւն. s. illumination.
Լուսազգեաց. } a. revêtu de lu-
Լուսազգեստ. } mière, illuminé, lumineux, éclatant.
Լուսազուրկ. a. privé de lumière.
Լուսաթոյր. a. qui a l'éclat de la lumière, brillant
Լուսալի. } a. rempli de lumière,
Լուսալիր. } lumineux, fort brillant.
Լուսածին. a. qui engendre, produit la lumière, photogénique; s. chim. phosphore.
Լուսածզի a. qui a le bras blanc comme la lumière.
Լուսածնական. a. chim. phosphorique.
Լուսածնային a. chim. phosphoreux.
Լուսածնատ s. chim. phosphate.
Լուսակալ. s. flambeau, chandelier; veilleuse.
Լուսակերպ. a. en forme de lumière, lumineux
Լուսակիզ. a. lumineux, éclatant, brillant.
Լուսակիր. a. qui porte la lumière, lumineux, luisant; s. chim. phosphore.
Լուսահեր. a. qui a des cheveux blancs.
Լուսահոգի. a. d'heureuse mémoire, feu, défunt.
Լուսաղբիւր. s. fontaine miraculeuse.
Լուսաճաճանչ. } a. étincelant,
Լուսաճեմ. } scintillant, luisant, brillant, éclatant.

Լուսամիտ. a. éclairé; — **մարդ**, homme —.
Լուսամուտ. V. **Լուսանցոյց**.
Լուսամփոփ. s. abat-jour.
Լուսանալ. vn. commencer à faire jour, à faire clair, à être jour; *կը լուսանայ*, le jour se lève ou commence à poindre.
Լուսանկար. s. photographie; photographe; a. photographique.
Լուսանկարել. va. photographier.
Լուսանկարիչ. s. photographe.
Լուսանկարչական. a. photographique.
Լուսանկարչատուն. s. atelier de photographie.
Լուսանկարչութիւն. s. photographie.
Լուսան. s. zool. lynx.
Լուսաճօյլ. V. **Լուսաճաճանչ**.
Լուսանցագրութիւն. s. note marginale.
Լուսանցոյց. s. lucarne.
Լուսանցք. s. marge.
Լուսաշաւիղ. V. **Լուսազգեաց**.
Լուսաչափ. s. photomètre.
Լուսաչափական. a. photométrique.
Լուսաչափութիւն. s. photométrie.
Լուսապաճոյճ. V. **Լուսազարդ**.
Լուսապայծառ. a. brillant de lumière, éclatant.
Լուսապատկեր. s. spectre solaire.
Լուսապատկերացոյց. s. spectroscope.
Լուսապարգեւ. a. qui donne de la lumière.
Լուսապսակ. a. entouré d'une couronne lumineuse; s. auréole, nimbe.
Լուսաջահ. s. lustre.
Լուսափիւռ. a. qui répand de la lumière, luisant, éclatant.
Լուսավառ. a. ardent, luisant, lumineux.
Լուսավառել. va. illuminer.

Digitized by Google

Լուսավառութիւն. s. illumination.
Լուսավիմագրութիւն. s. photolithographie.
Լուսատարր. a. lumineux.
Լուսատեսիլ. a. semblable à la lumière, lumineux.
Լուսատու. a. qui donne de la lumière, illuminateur; — *լինել*, donner de la lumière, illuminer, éclairer.
Լուսատպութիւն. s. phototypie.
Լուսատուն. s. croisée, fenêtre; baptistère; fig. —*ք*. les yeux.
Լուսարար. s. sacristain.
Լուսարձակ. s. projecteur.
Լուսալից. a. plein de lumière.
Լուսաւոր. a. lumineux, luisant, clair; s. luminaire, astre
Լուսաւորագոյն. adv. clairement.
Լուսաւորամիտ. a. éclairé, qui a l'esprit éclairé.
Լուսաւորապէս. adv. clairement.
Լուսաւորել. va. illuminer, éclairer; éclaircir; manifester. [ել.
Լուսաւորեցանել. V. **Լուսաւոր-**
Լուսաւորիչ. s. illuminateur; *Ս. Գրիգոր — Հայաստանեայց*. St. Grégoire, l'— de l'Arménie.
Լուսաւորութիւն. s. clarté, éclat, lumière; illumination; éclairage.
Լուսաւորուիլ. vn. luire, briller, être éclairé, être éclairci.
Լուսափայլ. a. brillant de lumière, luisant, resplendissant, éclatant, brillant. [éclat.
Լուսափայլել. vn. briller avec
Լուսափայլութիւն. s. éclat, lumière, clarté, splendeur.
Լուսափառ. V. **Լուսափայլ.**
Լուսափետուր. a. qui a des plumes éclatantes, brillant.
Լուսափողփող. a. luisant.
Լուսափորագրութիւն. s. photogravure.

Լուսաքար. s. minér. marcassite.
Լուսեղէն. a. de lumière, lumineux.
Լուսերանգ. V. **Լուսապայր.**
Լուսիկ. s. lueur, petite lumière.
Լուսին. s. lune, astre ou flambeau de la nuit; *նոր* —, nouvelle lune; *կատարեալ՝ ուռճացեալ* —, pleine lune.
Լուսն. s. path. albugo.
Լուսնագրութիւն. s. sélénographie.
Լուսնայ. V. **Լուսանայ.**
Լուսնակ. } s. clair de lune.
Լուսնակայ. }
Լուսնական. a. lunaire, de la lune; — *ամիս*, mois lunaire.
Լուսնահար. V. **Լուսնոտ.**
Լուսնաձեւ. a. qui a la forme d'une lune, orbiculaire.
Լուսնային. a. lunaire.
Լուսնանմանութիւն s. parasélène. [lune.
Լուսնապաշտ. s. adorateur de la
Լուսնապէս. adv. comme la lune.
Լուսնաւոր. V. **Լուսնական.**
Լուսնաքար. s. minér. sélénite.
Լուսնեակ. s. la lune.
Լուսնթագ. s. Jupiter (planète).
Լուսնկայ. V. **Լուսնակ.**
Լուսնոյ քար. s. minér. marcassite. [épileptique.
Լուսնոտ. a. s. path. lunatique,
Լուսնոտիլ. vn. path. être lunatique ou épileptique, être sujet à des attaques d'épilepsie.
Լուսնոտութիւն. s. path. maladie lunatique, épilepsie.
Լուսայ. } V. **Թօնթօնալ.**
Լուսափայ. }
Լուսանք. V. **Թօնթանք.**
Լոտոս. s. bot. lotus.
Լուսերակեան. V. **Լուսթերական.**
Լոտոս. s. bot. le fruit du micocoulier.
Լուր. s. audition, action d'enten-

Digitized by Google

dre; ouï-dire, nouvelle, bruit; renommée, bruit; — տալ, avertir, annoncer; — օր, jour ouvrable, jour de travail.

Լուրթ. a. glauque.

Լուրջ. a. grave, sérieux.

Լուրջ շուշան. s. bot. iris.

Լուրս. s. seps.

Լուցանել. va. allumer, enflammer, brûler.

Լուցափայտ. V. Լուցկի.

Լուցիչ. s. allume.

Լուցկի. s. allumette.

Լոֆ. s. ichtyol. alose.

Լպիրծ. a. glissant.

Լպիրշ. V. Լկտի.

Լպուս. s. arçonneur, batteur de coton.

Լպրծել. va. rendre glissant.

Լպրծիլ. vn. glisser.

Լպրծուն. } a. glissant.
Լպրծուս. }

Լպրշանք. V. Լկտութիւն.

Լպրշիլ. V. Լկտանալ.

Լպրշութիւն. V. Լկտութիւն.

Լռակեաց. } a. qui reste silencieux, silencieux, taciturne, bouche close.
Լռամնաց. }

Լռասէր. a. qui aime le silence, qui aime à garder le silence, taciturne.

Լռասիրութիւն. s. taciturnité.

Լռելեայն. adv. silencieusement, sans rien dire, tacitement, en silence.

Լռել. vn. se taire, garder le silence, cesser de parler; va. taire, passer sous silence.

Լռեցնել. va. faire taire, imposer silence; faire cesser.

Լռիկ. } a. silencieux, muet, taciturne; calme, tranquille; solitaire; adv. silencieusement, tacitement; *լռիկ մնջիկ*, silencieux, muet; adv. silencieusement.
Լռին. }

Լռութիւն. s. silence; taciturnité; calme, tranquillité; —*թեամբ անցընել*, passer sous silence; *խոր* —, profond silence; *լռութի՛ւն*, silence! chut!

Լռուն. V. Լռին.

Լսարանական. a. acoustique.

Լսարանութիւն. s. phys. acoustique.

Լսագիտութիւն. V. Լսարանութիւն.

Լսական. a. acoustique.

Լսասէր. a. qui aime beaucoup à entendre, à écouter.

Լսարան. s. ouïe; salle d'audience, auditoire; salle de conférence.

Լսել. va. entendre, ouïr, écouter; entendre, comprendre; exaucer; *չլսելու զարնել*, faire semblant de ne pas entendre, faire la sourde oreille.

Լսելափող. s. cornet acoustique.

Լսելի. a. qui peut être entendu; écoutant; — *ընել*, faire entendre ou exaucer; — *ըլլալ*, être entendu, exaucé.

Լսելիք. s. ouïe; audition.

Լսելութիւն. s. action d'entendre, audition.

Լսեցնել. va. faire entendre.

Լսնագոյն. a. blanchâtre, blanchissant.

Լսնանալ. vn. blanchir, devenir blanc.

Լսնապղինձ. s. pakfung, argenton, maillecort.

Լսնեցնել. va. faire blanchir.

Լսնոսկի. s. platine.

Լսնորի. s. bot. gaînier.

Լսող. a. écoutant, auditeur, disciple, obéissant, docile à; —*ըլլալ*, écouter, prêter l'oreille.

Լսողական. a. auditif.

Լսողութիւն. s. audition; ouïe; obéissance, docilité.

Լսուիլ. vn. être ouï, être exaucé, être entendu.

Լսուս. V. Լուսուս.

Digitized by Google

Լօտենի. s. bot. micocoulier.
Լրաբեր. s. reporter.
Լրաբերութիւն. s. metier de reporter, reportage.
Լրաբերուհի. sf. femme reporter.
Լրագիր. s. gazette, journal.
Լրագրածախ. V. **Լրագրավաճառ**.
Լրագրապետ. s. rédacteur en chef d'un journal.
Լրագրավաճառ. s. marchand de journaux.
Լրագրող. s. journaliste.
Լրագրութիւն. s. journalisme.
Լրաթերթ. V. **Լրագիր**.
Լրահաւաք. s. reporter.
Լրանալ. vn. se compléter, s'accomplir, être complété, consommé, être au complet, au comble.
Լրատու. s. reporter.
Լրացնել. va. compléter, accomplir, achever, mettre le comble à.
Լրացուցիչ. a. complétif, complémentaire.
Լրաքաղ. s. reporter.
Լրբաբար adv. effrontément, impudemment, impertinemment, avec impertinence.
Լրբախօս. a. qui parle effrontément, impudent, mal embouché, insolent.
Լրբանալ. V. **Լրբիլ**.
Լրբանք. V. **Լրբութիւն**.
Լրբացնել. va. rendre effronté, insolent.
Լրբենի. V. **Լիրբ**; —*սէր*, infâme amour; — *երես*, visage hardi, effronté.
Լրբիլ. vn. prendre un air effronté, insolent, se conduire avec impudence, faire ou dire des impertinences.
Լրբութիւն. s. effronterie, insolence, impudence, dévergondage, impertinence, ton impertinent, cynisme.

Լրբուհի. sf. une effrontée.
Լրբօրէն. V. **Լրբաբար**.
Լրթագոյն. a. glauque.
Լրթանալ. vn. devenir bleu foncé, s'assombrir.
Լրիկ. s. trottoir.
Լրութիւն. V. **Լրում**.
Լրում. s. plénitude, totalité, intégrité, comble; accomplissement, achèvement, comble, consommation; rassasiement, satiété; réunion, multitude; — *ն լուսնի*, pleine lune; *ի* — *ն*, pour comble de.
Լրուտես. V. **Լրտես**.
Լրջաբար. V. **Լրջօրէն**.
Լրջաբոյս. s. bot. pastel.
Լրջադէմ. a. qui a l'air sérieux; adv. d'un air sérieux.
Լրջախոհ. a. sérieux, qui pense sérieusement. {bleu.
Լրջաղուէս. s. zool. isatis, renard
Լրջամիտ. V. **Լուրջ**.
Լրջամտութիւն. V. **Լրջութիւն**.
Լրջանալ. vn. devenir sérieux.
Լրջապէս. adv. sérieusement.
Լրջացնել. va. rendre sérieux.
Լրջաքար. s. minér. lapis lazuli, lazulite.
Լրջմիտ. V. **Լուրջ**.
Լրջմտութիւն. V. **Լրջութիւն**.
Լրջութիւն. s. sérieux, caractère sérieux.
Լրջօրէն. V. **Լրջապէս**.
Լրտես. s. espion, mouchard.
Լրտեսաբար. adv. comme un espion, comme un mouchard.
Լրտեսել. va. épier, guetter, espionner, moucharder.
Լրտեսութիւն. s. espionnage.
Լցարան. s. mar. cale.
Լցիչ. V. **Լցուցիչ**.
Լցում. V. **Լրում**.
Լցուն. a. plein.
Լցնել. va. remplir, emplir, combler; rassasier; accomplir, compléter, effectuer.

Digitized by Google

Լցուցիչ. a. celui qui remplit, qui accomplit.

Լփռտալ. } va. écorcher les mots,
Լփռտել. } les prononcer trop vite, bredouiller.

Լփռտող. a. qui écorche les mots, prononce trop vite, bredouilleur.

Լփռտուք. s. bredouillement.

Լքանել. va. abandonner, délaisser, laisser, quitter; décourager, abattre.

Լքել. V. **Լքանել.**

Լքեցնել. V. **Լքուցանել.**

Լքուիլ. vn. se décourager, s'abattre, s'abandonner, perdre courage, être abattu, se laisser abattre.

Լքումն. s. délaissement, abandon; découragement, abattement.

Լքուցանել. va. décourager, abattre.

Լքուցիչ. a. décourageant.

Լօդիկ. s. capote; lévite.

Լօշ. s. bot. cyclamen, pain de pourceau.

Լօշտակ. s. bot. bryone, couleuvrée, vigne blanche; anthropomorphon, racine de la mandragore.

Լօռ. s. bot. algue.

Լօռազգիք. s. algues.

Լօռամարգ. s. lieu couvert d'algues.

Լօռասերմ. s. bot. bétoine.

Լօռաւէտ. a. couvert d'algues.

Լօռի սերմ. V. **Լօռասերմ.**

Խ

Խ. (khé=KH) s. treizième lettre de l'alphabet et huitième des consonnes; quarante, quarantième.

Խաբ. s. tromperie, attrape, duperie, fourbe.

Խաբանք. s. tromperie, duperie, supercherie, friponnerie, fourberie, surprise.

Խաբեբայ a. s. trompeur, attrapeur, fourbe, chevalier d'industrie, fripon.

Խաբեբայութիւն. s. tromperie, duperie.

Խաբել. va. tromper, duper, abuser, décevoir, attraper; *խաղի մէջ* —, tricher.

Խաբեղայ. s. faux moine.

Խաբեպատիր. } a. trompeur, dé-
Խաբէական. } cevant, frauduleux, faux, illusoire, captieux.

Խաբես-խուրբես. V. **Խաբեբայ.**

Խաբէութիւն. s. tromperie, duperie, attrape; illusion; *խաղի մէջ* —, tricherie.

Խաբիչ. a. trompeur.

Խաբխբել. va. duper.

Խաբկանք. V. **Խաբանք.**

Խաբուիլ. vn. se tromper, s'abuser, être trompé, être dupé ou attrapé, se laisser prendre ou attraper par.

Խաբուսիկ. a. trompeur, patelin, faux, illusoire.

Խազ. s. mus. note.

Խազգիրք. s. mus. méthode, livre de notes.

Խազրան. s. bot. astragale.

Խազմ. s. guerre, combat; querelle, dispute, sédition.

Digitized by Google

Խառնակաղորդ. } a. guerrier, belliqueux; séditieux, factieux.
Խառնակարար. }
Խաղզմուղ. s. moût.
Խաթարել. vn. détériorer, abîmer, gâter, corrompre, détruire, délabrer; chiffonner, froisser.
Խաթարում. s. détérioration.
Խաթուն. s. dame, madame.
Խաթունավայել. a. digne d'une dame.
Խաժ. s. rude, aspiré; glauque, [azurin.
Խաժամագոյն. a. azurin.
Խաժածին. s. chim. cyanogène.
Խաժակն. a. qui a les yeux glauques.
Խաժամուժ. a. populacier; — ou — *ամբոխ՝ մարդիկ*, la populace, le bas peuple.
Խաժուկ. a. glauque.
Խաժմորեկ. s. bot. ornithogale.
Խալ. s. grain de beauté, mouche.
Խալամ s. tête, hure d'animal.
Խալամովին. adv. avec la tête, la tête avec. [bre.
Խալանջ. s. bot. bruyère, en ar-
Խալարանձայք. spl. arch. triglyphes.
Խալբռել. V. **Ագռաել.**
Խալբռիլ. V. **Ագռաիլ.**
Խալիզոն. s. zool. limaçon; s. hélice.
Խալիկ. s. anat. humérus.
Խալիֆա. s. calife.
Խալիֆայութիւն. s. califat.
Խալկին. s. chaudron.
Խալուկ. s. bot. arabette.
Խալռել. V. **Ագռաել.**
Խալռիլ. V **Ագռաիլ.**
Խախալել. va. cribler, tamiser, sasser.
Խախամապետ. s. grand rabbin.
Խախամոր. s. cuisinier, chef.
Խախաց. s. présure.
Խախացել. va. cailler.
Խախացոց. s. caillette.

Խախուտ. a. qui n'est pas solide, qui est sans fondement, instable, roulant, frêle.
Խախտայնուր. a. dur, aspiré.
Խախտել. va. déplacer, remuer ou faire sortir de sa place. détruire, abattre, ruiner; réfuter; *ոսկրները —*. démettre, disloquer, déboîter, luxer.
Խախտիլ. vn. se déplacer, remuer.
Խախտումն. s. déplacement, destruction; *ոսկրներու —*, dislocation, luxation, désarticulation.
Խածան. a. mordant
Խածատումն s. morsure.
Խածատել. va. mordiller.
Խածանիչ. a. mordant.
Խածիկ. s. petit jabot.
Խածի. s. jabot.
Խածիչ. s. mords.
Խածնել. va. mordre, piquer; *իրարու* —, s'entre mordre.
Խածուած. s. morsure. [sure.
Խածում. s. action de mordre, mor-
Խակ. a vert, qui n'est pas mûr; aigre, acerbe; fig. dur, cruel, inhumain; inexpérimenté. novice, mal dégrossi, ignorant.
Խակագործութիւն. s. imprudence, puérilité, ignorance.
Խակաքաղ. a. cueilli sans être assez mûr, vert; frais, récemment fait; — *իւղ*. huile vierge.
Խակամիտ. a. qui n'a pas l'esprit mûr, enfant, sot.
Խակութիւն. s. défaut de maturité, verdeur, crudité; cruauté; V. **Խակագործութիւն.**
Խահ. s. mets; viande.
Խահագործել. va cuisiner, faire la cuisine.
Խահակեր. } s. cuisinier, chef.
Խահարար. }
Խահարան. s. cuisine.
Խահարարութիւն. s. l'art de cuisiner; mets.

Digitized by Google

խահարարուհի. sf. cuisinière.
խահուենի. s. bot. caféier.
խահուէ. s. café.
խահրել. va. brûler, gâter.
խաղ. s. jeu, amusement; niche; tour; plaisanterie, raillerie, mauvais tour, moquerie; chanson, air; — *բառից, բառախաղ,* jeu de mots; — *բախտի.* jeu de hasard; — *կանչել.* chanter un air.
խաղ. s. marécage, marais, flaque, lagune.
խաղաբանել. vn. badiner.
խաղագունդ. s. balle.
խաղալ. vn jouer, s'amuser; danser; fig. plaisanter, railler, se jouer ou se moquer de.
խաղալիկ. s. jouet, joujou, bimbelot, babiole; fig. jouet, plastron; — *ըլլալ* être, devenir le jouet de; — *ընել.* faire le jouet de; — *եղաւ բախտին.* il fut le jouet de la fortune, la fortune s'est jouée de lui.
խաղալիք. s. jouet, joujou, babiole, bimbelot; bagatelles, colifichets; fig. jouet; anat. article, articulation.
խաղալիքավաճառ. s. marchand de jouets, bimbelotier.
խաղախել. va. tanner.
խաղախորդ. s. corroyeur, tanneur.
խաղախորդանոց. } s. tannerie.
խաղախորդարան. }
խաղախորդութիւն. s. tannage.
խաղակապակ ըլլալ. V. **խեղ կապակել.**
խաղակից. s. partenaire.
խաղաղ. a. calme, paisible, pacifique, tranquille; — *միտք,* esprit reposé; adv. paisiblement, tranquillement, pacifiquement.
խաղաղաբար. } adv. pacifiquement.
խաղաղապէս. }
խաղաղակեաց. a. qui vit en paix;
խաղաղակոյտ. a. entassé paisiblement.
խաղաղամբոխ. a. qui trouble la tranquillité, turbulent, remuant, trouble-fête.
խաղաղանալ. vn. être calme, tranquille, paisible, se tranquilliser, se calmer, être ou vivre en paix.
խաղաղապահ. a. s. gardien ou conservateur de la paix.
խաղաղասէր. a. qui aime la paix, amateur de la paix, paisible, pacifique.
խաղաղասիրտ. a. paisible, doux.
խաղաղասիրութիւն. s. amour de la paix, modération.
խաղաղարար. a. s. pacificateur, pacifique. [tion.
խաղաղարարութիւն. s pacification.
խաղաղացնել. V. **խաղաղել.**
խաղաղացում. s. pacification.
խաղաղաւէտ. a. très calme, paisible, pacifique.
խաղաղել. va. pacifier, calmer, tranquilliser.
խաղաղեցնել. V. **խաղաղել.**
խաղաղիլ. vn. se tranquilliser, se calmer.
խաղաղիկ. adv. paisiblement, tranquillement.
խաղաղութիւն. s. paix; calme, tranquillité, repos; — *ընել.* faire la paix; — *թեամբ,* avec paix; *քաղցր՝ խորին՝ անդորր —,* douce, profonde paix; *մնա՛ք մնայք խաղաղութեամբ,* demeurez en paix, adieu; —*ը խանգարել,* troubler le repos.
խաղաղօրէն. adv. pacifiquement.
խաղամոլ. s. joueur.
խաղամոլութիւն. s. passion du jeu.
խաղաղապաշել. vn. se jeter, s'attacher tout en larmes aux genoux de qn., prier les larmes aux yeux.

Digitized by Google

խաղաջ. s. méd. collutoire; —ընել, gargariser.
խաղաջել. V. խաղաջ ընել.
խաղատուն } s. lieu de jeux; théâtre.
խաղարան. }
խաղարկութիւն. s. jeu; représentation.
խաղաց. a. coulant, courant, fluide; V. խաղացք.
խաղացող. s. joueur.
խաղացնել. V. խաղցնել.
խաղացք. s. cours, courant, flux, effusion; marche, mouvement, progrès.
խաղաւարս. s. path. furoncle.
խաղք. spl. pièges, embûches.
խաղընկեր. s. compagnon de jeu, partenaire.
խաղխամեայ. a. grillé, à jour.
խաղխամք. s. grille, grillage, barreaux.
խաղիկոց. s. bimbelot.
խաղնձմունք. s. anat. ganglion.
խաղող. s. raisin; պտուղ —ի, grain de raisin.
խաղողաբեր. a. qui produit du raisin.
խաղողախոտ. s. bot. staphisaigre.
խաղողահատ. s. graine de raisin.
խաղողենի s. vigne.
խաղողեփեաց. s. entom. staphylin.
խաղողիկ. s. raisin de Corinthe, petit raisin; bot. bluet, bleuet; anat. uvette, épiglotte, luette.
խաղտալեզու. a. qui a un langage rude, barbare, aspiré.
խաղտալուր. a. dur à entendre, grossier, barbare.
խաղտախօսուք. V. խաղտալուր.
խաղտուտիկ. } s. ornith. bergeronnette, branle-queue, hoche-queue, lavandière.
խաղտենիկ. }
խաղցնել. va. faire jouer; faire danser; fig. railler.
խաղք խայտառակ. a. bafoué; — լինել, être bafoué.

խաղքութիւն. s. honte; déshonneur.
խամ. a. inexpérimenté; novice, figurant.
խամաճիկ. s. marionnette.
խամաճիկախաղ. s. marionnette.
խամութ. s. sous-ventrière.
խամութիւն. s. inexpérience, ignorance.
խամրանալ. V. խամրիլ.
խամրացնել. va. faner, flétrir; dessécher, affaiblir, consumer, détruire, épuiser, éteindre, effacer.
խամրել. V. խամրացնել.
խամրիլ. vn. se faner, se flétrir; se dessécher, se consumer, se détériorer, dépérir.
խայթ. s. aiguillon (au propre et au fig.); խղճի —, remords de conscience.
խայթաձեր. s bot. fragon, petit houx; a. qui pique, aiguillon.
խայթել. va. piquer, picoter, mordre; aiguillonner. խիղճը կը խայթէ զինքը, il a des remords, il se fait conscience.
խայթողական. a. mordant, piquant.
խայթոց. s. aiguillon (des insectes).
խայթոցաւոր. a. armé d'un aiguillon; aiguillonné.
խայթուած } s. piqûre, picotement, morsure.
խայթում. }
խայծ s. appât, amorce; tranche, fragment, parcelle, morceau; tache.
խայծեցնել va. tacheter de noir, mûrir (le raisin).
խայծիլ. vn. se tacheter de noir; commencer à devenir mûr (le raisin).
խայծղան. s. goudron.
խայծղանել. va. goudronner.
խայծղանում. s. goudronnage.
խայծոտ. a. tacheté de noir, moucheté.
խայծուած. s. action de se tacher

Digitized by Google

de noir, commencement de la maturité du raisin.

Խայտ. } a. bigarré, tache-
Խայտաբղէտ. } té, moucheté, ponctué, de diverses couleurs.

Խայտաբղէտութիւն. s. bigarrure.

Խայտալ. vn. jouer, se jouer, folâtrer, bondir, sauter, trépigner, tressaillir. faire un saut ou des sauts de joie, sauter de joie.

Խայտալից a. bondissant, folâtre.

Խայտ-սպիտակ. a. mêlé de blanc, moucheté, bigarré.

Խայտաչեայ. a. qui a des yeux vifs.

Խայտանկարել. } va. barioler.
Խայտանշանել. }

Խայտանք. s. trépignement, tressaillement de joie.

Խայտապիսակ. V. Խայտախայտ.

Խայտառակ a. couvert de confusion, plein de honte, d'ignominie, ignominieux, honteux, infâme; V. Խայտառակաբար.

Խայտառակաբար. adv. ignominieusement, honteusement, d'une manière honteuse.

Խայտառակամահ. a. adv. d'une mort ignominieuse.

Խայտառականք. V. Խայտառակութիւն.

Խայտառակել. va. couvrir de honte, déshonorer, exposer à la risée du public, donner en spectacle; violer, flétrir, déshonorer.

Խայտառակեցուցանել. V. Խայտառակել.

Խայտառակութիւն. s. ignominie, honte, infâmie, opprobre, déshonneur, turpitude.

Խայտառակիլ. vn. être couvert de honte, s'avilir.

Խայտաքարեան. s. minér. brocatelle.

Խայտիտ. s. ornith. pinson, bouvreuil.

Խայտաճամուկ. s. arlequin.

Խայտում gf. s. moucheture, tache.

Խայրի. s. fruit. produit.

Խան. s. plateau pour servir, panier, corbeil; khan, hôtellerie.

Խանգար. s. dérangement, désordre, altération, trouble, dégât; a. gâté, dérangé, brouillé, confus.

Խանգարել. va. déranger, détruire, troubler, gâter, dénaturer, corrompre, mettre le désordre dans, déconcerter, désajuster, détraquer, démonter, désorganiser; — *առողջութիւնն*, altérer, détruire, ruiner la santé.

Խանգարումն. V. Խանգարութիւն.

Խանգարիչ. s. celui qui dérange, détruit, corrupteur, désorganisateur.

Խանգարիլ. vn. se déranger, se gâter, s'altérer.

Խանգարումն. V. Խանգար. s.

Խանդ s. œstre, fureur poétique, exaltation, enthousiasme; affection, tendresse. [siasme.

Խանդագին. adv. avec enthousiasme.

Խանդաղատ լինել. vn. s'attendrir, être touché.

Խանդել. vn. porter envie à, voir d'un œil jaloux, être jaloux de.

Խանդալից. } a. plein d'enthou-
Խանդամոլից. } siasme, enthousiaste.

Խանդակաթ. } a. tendre, af-
Խանդաղատական. } fectueux, plein de tendresse; affectionné; passionné; attendrissant, touchant; adv. affectueusement, tendrement; avec passion; — *սիրել*, V. Սիրել; — *սէր*, tendre amour, tendresse.

Խանդահրաւէր. a. qui excite l'enthousiasme, enthousiaste. —*եղանակ*, air—.

Խանդաղատագին. } a. tendre,
Խանդաղատանօք. } affectueux, attendrissant.

Digitized by Google

խանդաղատանք. s. tendresse, affection; attendrissement; —ով. tendrement, affectueusement.
խանդաղատել. va. attendrir, émouvoir, toucher; [dre.
խանդաղատելի. a. touchant, tendre.
խանդաղատիլ. vn. s'attendrir, s'émouvoir; supplier, solliciter.
խանդաղատութիւն. V. **խանդաղատանք**. [ment.
խանդաղատօրէն. adv. tendrement.
խանդանք. } s. envie, jalousie.
խանդոտութիւն. }
խանդավառ. a. enthousiaste.
խանդավառեալ. a. enthousiasmé. [mer.
խանդավառել. va. enthousiasmer.
խանդավառութիւն. } s. enthousiasme.
խանդավառում. }
խանդոտ a. enthousiaste.
խանդուամանդ. V. **Մադմիս**.
խանդրէփառ. s. bot. dictame.
խանձ. s. appât, amorce; appas, attraits, charmes; odeur de brûlé; action de brûler; —*տալ որսալ*, amorcer, affriander, attirer par l'appât.
խանձատել. va brûler, enflammer.
խանձարուր. s. lange, maillot, couche; berceau; *պատանել խանձարուրի*. V. **խանձարրել**; —*ք քաղաքակրթութեան*, le berceau de la civilisation.
խանձարրապատ. a. emmailloté.
խանձարրել. va. envelopper de langes, emmailloter.
խանձաքար. s. lave.
խանձել. va. brûler, allumer.
խանձիլ. vn. se brûler, s'enflammer; fig. s'acharner ou s'attacher à, s'habituer ou se livrer à; brûler d'envie, de désir, être épris ou amoureux.
խանձող. s. tison; lave.
խանձողակալ. s. barre.
խանձոց. s. hameçon; amorçoir.

խանձահամ. a. qui a le goût de brûlé.
խանձահոտ. a. qui sent le brûlé.
խանութ. s. boutique.
խանութպան. } s. boutiquier.
խանութպետ. }
խանչել. vn. braire; grogner.
խանչիւն. s. braiment, grognement.
խանչում. s. V. **խանչիւն**; gonflement, enflure.
խանտատայ. s. punaise.
խանգալ. V. **խանդղալ**.
խանդանք. } V. **խանդանք**.
խանդաւորութիւն. }
խաշ. s. bot. pouliot; pieds de mouton à la poulette.
խաշած. a. bouilli; s. pharm. décoction.
խաշատ. s. jeune arbre, palis, pieu.
խաշել. va. faire bouillir ou cuire dans un liquide, cuire
խաշիլ. vn. être bouilli ou cuit, cuire.
խաշիւն. V. **խաշոն**.
խաշխաշ. V. **Մեկոն**.
խաշն. s. troupeau de moutons, de brebis, les moutons, les brebis, les troupeaux.
խաշնարած. } s. qui nourrit, élève des troupeau, berger.
խաշնադարման. }
խաշնամահ. s. claveau, clavelée, mortalité des moutons.
խաշնարած. } s. berger, pasteur de brebis, pâtre.
խաշնարօտ. }
խաշնաւէտ a. plein de troupeaux, abondant en troupeaux.
խաշնդեղ. s. bot. rhubarbe (racine).
խաշոյ. } s. apozème.
խաշու. }
խաչ. s. croix; crucifix; —*հանել*, crucifier; — *ձեւել*՝ *հանել*, faire le signe de la croix.
խաչաբարձ. a. porte-croix.

Digitized by Google

խաչաբեր. a. s. bot. crucifère.
խաչաբլուր s. calvaire.
խաչադրօշ. s. étendard de la croix, gonfalon.
խաչածաղիկ. a. s. bot. crucifère.
խաչակալ. s. le socle de la croix.
խաչական. a. de croix.
խաչակիր. a. qui porte une croix; bot. crucifère; s. porte croix; croisé; — ք. la croisade, les croisés.
խաչակից. a. compagnon de croix, crucifié ensemble; — լինել. V. խաչակցիլ.
խաչակնքել. va. faire le signe de la croix, se signer.
խաչակրութիւն. s. croisade.
խաչակրօն. a. qui souffre pour l'amour de Jésus Christ, patient, austère.
խաչակցիլ. vn. se crucifier ensemble, participer à la passion de Jésus Christ.
խաչահան. } s. celui qui crucifie.
խաչահանող. }
խաչահանել. V. խաչել.
խաչահանութիւն. s. crucifiement, crucifixion.
խաչաձեւ. a. cruciforme, qui a la forme d'une croix; adv. en forme de croix; — դնել. mettre en croix.
խաչաձեւել. va. croiser.
խաչամահ առնել. crucifier; faire mourir sur la croix.
խաչանիշ. V. խաչանշան; — ... la croix.
խաչանման. a. qui ressemble à une croix.
խաչանշան. a. qui a le signe de la croix; s. signe de la croix; — առնել. faire le signe de la croix.
խաչապաշտ. s. adorateur de la croix, chrétien.
խաչապէս. adv. en forme de croix, en croix; — դնել ձեռս ի վերայ ... croiser ou mettre les bras en croix.

խաչափայտ. s. le bois de croix, croix; crucifix; bot. pivoine.
խաչափառ. s. crust, crabe.
խաչաքար. V. խաչքար.
խաչգիւտ. s. invention de la sainte croix.
խաչել. va. crucifier, attacher sur la croix.
խաչելեալ. a. crucifié.
խաչելութիւն. s. crucifiement, crucifixion; crucifix.
խաչեփայտ. s. chevet.
խաչկալ. s. porte-croix, suport de la croix.
խաչուիլ. vn. être crucifié.
խաչվառ. V. խաչադրօշ.
խաչվառակիր. s. gonfalonier.
խաչվերաց. s. l'exaltation de la croix.
խաչվէմ. } s. croix en pierre.
խաչքար. }
խաչօրհնէք. s. bénédiction de la croix.
խառան. s. carcan.
խառանածիգ. a. attaché au carcan.
խառանել. va. attacher ou mettre au carcan.
խառել. va. tordre le cou.
խառաւանդ. a. arch. rudenté.
խառն. a. mixte, mêlé, mélangé, confus, compliqué, composé; — ատեան. tribunal mixte; adv. ensemble, avec, conjointement; s. mélange, mixtion.
խառնաբարոյ. V. խառնակեաց.
խառնագազան. s. chimère.
խառնագիծ. a. géom. mixtiligne.
խառնակեաց. a. de mauvaise vie, débauché, licencieux, libertin.
խառնադեղ. s. pharm. mixture.
խառնածին. a. s. métis.
խառնաճաշ. s. julienne (potage).
խառնամուռն. V. խառնաշփոթ.
խառնախօս. a. qui parle confusément, confus; qui tient des propos impurs, obscènes.

Digitized by Google

խառնախօսիկ. a. qui parle confusément; confus.
խառնախօսութիւն. s. discours confus; obscénité dans les propos, discours obscènes.
խառնածին. a. bâtard; métis.
խառնածնութիւն. s. croisement, métissage, hybridation, hybridité.
խառնակ. s. mêlé, confus, embrouillé, compliqué; impur, obscène.
խառնակերպան. V. խառնախօսութ.
խառնակենաց. a. de mauvaise vie, qui mène une vie déréglée, débauché.
խառնակել. va. confondre, mêler, embrouiller, brouiller, barbouiller, compliquer; troubler, mettre du trouble, du désordre, déranger, bouleverser, déconcerter; tripoter, intriguer.
խառնակեցիկ. V. խառնակենաց.
խառնակեցութիւն. s. vie déréglée, débauche.
խառնակիլ. vn. se mêler, s'embrouiller, se brouiller, se compliquer; avoir commerce avec; fréquenter, se communiquer.
խառնակիչ. a. s. brouillon, intrigant, intrigueur.
խառնակոխ. a. foulé par tout le monde, impur.
խառնակութիւն. s. confusion, mélange, barbouillage, embrouillement, brouillamini, complication; trouble, désordre, embrouille, cohue, chaos, brouille, tripotage; dérangement, dérèglement, embarras; profanation; astr. conjonction
խառնակումն. s. confusion, mélange; commerce, accouplement.
խառնակչութիւն. s. intrigue.
խառնակրօն. a. incrédule, impie; V. խառնադաւան.

խառնաձայն. adv. d'une voix, d'un son confus; a. confus, indistinct; — *շշուկ*, bruit confus.
խառնաձայնութիւն. s. résonance.
խառնաղանջ ou **խառնաղանջք**. s. la multitude, la foule, la populace; a. populacier, plébéien, populaire, commun; — *ամբոխ*, le bas peuple, la lie du peuple, la canaille.
խառնամաղ. a. grossièrement criblé; — *աւազ*, gros sable; — *կեղև*. criblure.
խառնամամն. a. mêlé, embrouillé, confus.
խառնամբոխ. adv. avec une foule tumultueuse.
խառնաշփոթ. a. compliqué, embrouillé.
խառնաշփոթութիւն. s. complication.
խառնապատում. adv. raconté confusément.
խառնարան. s. vase, grande coupe; cratère, bouche de volcan.
խառնարձակ. adv. confusément, pêle mêle.
խառնափնթոր. a. embrouillé, brouillé, confus; adv. confusément, en désordre, pêle-mêle.
խառնափնթորել. va. embrouiller, brouiller, mettre en désordre.
խառնափնթորութիւն. s. confusion, embrouillement, désordre.
խառնել. va. mêler, mélanger, confondre, brouiller, compliquer, tripoter; composer, joindre, unir, entremêler, enlacer, entrelacer, combiner, amalgamer.
խառնիխուռն. adv. confusément, pêle mêle, à tort et à travers, en désordre, sans ordre, à la débandade; — *են*, ils n'ont rien de suivi; — *անել*. barbouillage; — *գրել*, barbouiller.
խառնիճ. s. entom. criquet.

Digitized by Google

խառնիճաղանճ. V. խառնաղանճ.

խառնիչ. s. celui qui mêle, qui brouille, qui cause du désordre; spatule.

խառնշտկել. va. mêler, embrouiller.

խառնող. s. celui qui mêle; tripotier.

խառնորդ. V. խառնող.

խառնուած. s. mélange, mixtion; complexion, constitution, tempérament; jointure, assemblage.

խառնուածոյ. a. mêlé, mélangé, composé.

խառնուածք. s. tempérament.

խառնութիւն. s. mixtion, mélange; combinaison, union.

խառնուիլ. vn. se mêler, se mélanger, s'amalgamer; se mêler, s'immiscer, s'ingérer, s'entremêler; s'engager dans la mêlée ou dans un combat, en venir aux mains; s'unir ou se joindre à; prendre part à; confluer.

խառնուկ, սրտի —, mal au cœur, [nausée.

խառնում. V. խառնուած.

խառնուրդ. s. mélange; tripotage; mêlée, engagement, charge; conflit, combat; union, réunion; confluent

խասեակ. } s. boucassin.
խասիկ.

խատուտիկ. a. bariolé.

խար s. foin; fourrage.

խարատոց. s. rabot.

խարազատ. s. entom. attacе.

խարազայ. s. pharm. bézoard.

խարազան. s. fouet, knout, verges.

խարազանապատժութիւն. s. flagellation, discipline.

խարազանապատժել. va. fouetter, battre de verges.

խարազնի. a. fait de haire, dur, grossier, gros; s. haire.

խարազնազգեաց } a. revêtu de haire; qui porte une haire; — զգենուլ, porter la haire.
խարազնազգեստ.

խարակ. s. mar. brisant.

խարակաձև. a. escarpé, à pic.

խարակամանուկ. s. ichtyol. gardon.

խարանել. va. brûler, hâler, cindre, tremper.

խարանիչ. a. brûlant, caustique.

խարամ. s. scorie.

խարան. s. cautère; cautérisation; vésicatoire. [toire.

խարանադեղ. s. pharm. vésica-

խարանաքար. s. chim. pierre à cautère.

խարանիչ. } a. vésicant.
խարանող.

խարբ. s. bancal.

խարբալ. s. crible, tamis, sas; — ել անցանել. passer au crible.

խարբալել. va. cribler, tamiser, sasser.

խարբալիչ. s. cribleur.

խարբուզ. s. zool. égagre.

խարբուխ, հարբուխ. s. path. rhume; — ունենալ, avoir un —; — ըլլալ. être enrhumé, s'enrhumer; թանձր թեթեւ —, gros, léger rhume.

խարդախ. V. նենգաւոր.

խարդախանք. V. նենգութիւն.

խարդախել. V. նենգել.

խարդախիչ. V. նենգիչ.

խարդախութիւն V. նենգաւորութիւն.

խարդաւանակ լինել. vn. courir risque, être en butte à des complots, à des attentats.

խարդաւանել. va. tremper, surprendre; impliquer, engager, envelopper, précipiter; violer, déflorer.

խարդաւանիչ. s. intrigant.

խարդաւանութիւն } s. fraude, tromperie; attentat.
խարդաւանք.

Digitized by Google

խարել. va. cautériser; stigmatiser.

խարի. s. bot. orcanète.

խարիսխ. s. fondement, fond; piédestal, socle; ancre; — *նետել*: jeter l'ancre; — *վերցուցանել՝ վեր առնել* lever l'ancre, les ancres; — *յուսոյ*, l'ancre, le fondement de l'espérance; — *փրկութեան*, ancre de salut.

խարխալումն. s. ébranlement, ruine; fig. perversité, égarement.

խարխալել. } va. ébranler, faire
խարխարել. } tomber en ruine, gâter, ruiner, détruire; rouvrir, renouveler; —*վէրքը*, rouvrir une plaie.

խարխափ, — *առ* —, adv. à tâtons, à l'aveuglette; —*շրջել՝ գնալ՝ գալ՝ գտանել*, marcher, aller, venir, trouver à tâtons.

խարխափումն. s tâtonnement.

խարխափել. vn. tâtonner, aller ou marcher à tâtons; s'agiter, se remuer.

խարխըծիճ. } s. cretons.
խարխընծի. }

խարխիլ. } vn. s'ébranler, tomber en ruine, se détruire, se gâter.
խարխլիլ. }

խարխուլ. a. qui n'est pas solide, qui menace ruine, croulant, sans fondement, caduc.

խարձ. s. jonchaie.

խարմեայ. a. faux; —*պատմուճան*, — brillant.

խարշել va. brûler.

խարշափիլ. vn. brûler, se consumer; *ծարաւով* — brûler de soif, — *սիրով՝ գթով*, brûler d'amour de tendresse.

խարշափ. s. bruit, murmure, bruissement (des feuilles).

խարշափել. va, faire du bruit, murmurer.

խարշափիւն. V. **խարշափ.**

խարշափուն. a. bruyant, murmurant.

խարշել. va. faire bouillir ou cuire dans un liquide.

խարոյկ. s. charbon ardent, feu; bûcher; — *վառել*, faire allumer du feu; — *մահահամբոյր*, bûcher fatal.

խարուածք. spl. malheur, calamité, désastre.

խարուկեայ. a. malheureux.

խարուկ. s. chausson.

խարուկածին. a. né, produit du bûcher. ardent.

խարուկել. va. brûler.

խարումն. s. cautérisation.

խարսխակալ. s. arch. bossoir.

խարսխաձեւ. a. qui a la forme d'une ancre, d'un socle.

խարսխանիշ. } s. mar. bouée,
խարսխանշան. } flotte, bonneau.

խարսխարկէք. s. ancrage.

խարսխել. va. baser, fonder, fixer; mar. ancrer.

խարսխումն. s. ancrage.

խարտ. s. limure.

խարտածք. s. limaille.

խարտածոյ. a. limé.

խարտեաշ. a. blond.

խարտել. va. limer.

խարտեշ. V. **խարտեաշ.**

խարտեշագեղ. a. d'un beau blond; — *մազեր*, cheveux blonds, d'un beau blond.

խարտեշանալ. va. blondir, devenir blond.

խարտեշիկ. s. blondin, blondine.

խարտեշահեր. a. qui a des cheveux blonds, aux cheveux blonds.

խարտեշանիշ. a. d'un doux blond. blondinette. blondine.

խարտիշուհի. sf. une blonde.

խարտիչ. s. limeur.

խարտոց. s. lime. [mande,

խարտոցաձուկ. s. ichiyol. lim-

խարտոցել. V. խարտել.
խարտոցումն. V. խարտումն.
խարտուած. s. limaille.
խարտուածոյ. s. arch. bardeau.
խարտումն. s limure.
խարտուք s. limaille.
խածիրանք. s. chicane.
խածիրել. vn. chicaner.
խաւ. s. couche; pli; — հանքային, gisement; խաւ խաւ, խաւ ի խաւ, a. adv. de plusieurs couches, à plusieurs couches.
խաւար. s. ténèbres, obscurité; fig. affliction, tristesse; aveuglement; a. ténébreux, obscur; — զգենուլ, se couvrir de ténèbres, s'obscurcir; — պատեց զամենայն երկիր, les ténèbres couvrirent toute la terre; — տգիտութեան, les ténèbres de l'ignorance.
խաւարաբեր. a. qui porte les ténèbres, ténébreux
խաւարաբնակ. s. qui demeure dans les ténèbres, dans l'obscurité.
խաւարաբոյր a ténébreux, noir.
խաւարագգած a. ténébreux, obscur.
խաւարազգեաց. } a. ténébreux,
խաւարազգեստ. } obscur, noir
խաւարակնեց V. խաւարաբնակ.
խաւարակուլ. a qui engloutit [les ténèbres
խաւարամած. a. ténébreux, noir.
խաւարահալած. a. qui chasse les ténèbres.
խաւարամանած. a entouré de ténèbres, ténébreux
խաւարամիտ. s. obscurant, qui est opposé au progrès, obscurantin, obscurantiste
խաւարամտութիւն s. obscurantisme
խաւարային. V. խաւարին.
խաւարանալ. V. խաւարիլ.
խաւարապատ. a. entouré de ténèbres.
խաւարասէր a. qui aime les ténèbres, l'obscurité.

խաւարասիրութիւն. s. obscurantisme.
խաւարարգել. a. qui est retenu dans les ténèbres; ténébreux, sombre
խաւարեալ. V. խաւարամած.
խաւարել. V. խաւարեցնել et խաւարիլ.
խաւարեցնել. va. couvrir de ténèbres, obscurcir, éclipser.
խաւարիլ. vn. se couvrir de ténèbres, s'obscurcir, s'éclipser; խաւարեցաւ. արեգակն՝ լուսին, le soleil, la lune s'obscurcit.
խաւարին. a ténébreux, noir; obscur.
խաւարծի. a. tendre; s. bot. tendron.
խաւարծիլ s. bot rhapontic.
խաւարումն. s. obscurcissement; — արեգական՝ լուսնի, éclipse de soleil, de lune.
խաւարուտ. } a. ténébreux, obscur.
խաւարչուտ. }
խաւարչին. }
խաւարտ. s. légumes.
խաւաքարտ s. carton.
խաւաքարտեայ. a. de carton.
խաւկալ. s. amphore.
խաւիծ. s. bouillie.
խաւնդալան. s. bot. staphisaigre.
խաւրծիլ. V. խաւարծիլ.
խափ. s. surprise, saisie.
խափան. s. empêchement, obstacle, entrave; encombrement; a. oisif, désœuvré; — ըլլալ, mettre obstacle, empêcher.
խափանումն. } s. désœuvrement,
խափանմունք. } cessation des travaux, empêchement.
խափանառիթ. s. obstacle.
խափանել. va. empêcher, mettre obstacle à, susciter des obstacles, entraver, embarrasser; étouffer, faire cesser, abroger, abolir, détruire, supprimer; — ճանապարհը, encombrer le che-

Digitized by Google

min; — *ամբառնալ*, barrer le chemin.
Խափանիչ. s. celui qui fait obstacle, qui empêche.
Խափանականել. a. jacaire.
Խափանումն. | s. empêchement, obstacle, entrave;
Խափանութիւն. |
Խափանմունք. |
embarras; cessation, désuétude, abolition, abolissement; oisiveté, désœuvrement.
Խաւփարաձայն. a. aspiré, dur.
Խափշիկ. a. s. moricaud, nègre.
Խափշկուհի. sf. négresse.
Խաքան. s. kan.
Խնկարդեան. s. encensoir.
Խեր. s. écheveau.
Խեթ. } a. louche; *խեթիւ նայիլ*: regarder de travers, de
Խէթ. } mauvais œil.
Խեթալ. vn. regarder de mauvais œil, d'un œil jaloux.
Խեթել. va. pousser, heurter.
Խեթի. V. Խեթ.
Խեթկել. va. heurter, frapper; tourmenter; — *եղջիւր խեթկել*, heurter des cornes, donner des coups de corne, cosser.
Խեթկիչ. a. qui heurte.
Խելադարձել. va. faire revenir à soi.
Խելադարձիլ. vn. revenir à la raison, recouvrer sa raison.
Խելագար. a. qui a l'esprit de travers, timbré, insensé, frénétique, fou.
Խելագարանք. V. Խելագարութիւն.
Խելագարիլ. va. avoir l'esprit dérangé, de travers, avoir un grain de folie.
Խելագարութիւն. s. aliénation d'esprit, folie, démence, frénésie.
Խելագուրկ. V. Խելագար.
Խելաթափ. V. Խելայեղ.
Խելահաս. a. intelligent, sensé; qui a atteint l'âge de raison.
Խելահասութիւն. s. intelligence; état de raison.
Խելամուտ. a. initié, instruit de, qui sait, qui a la connaissance, l'intelligence de; — *ընել*, initier, instruire, informer, faire comprendre ou considérer; — *խօսքը հասկցնել*, faire entendre; — *ըլլալ*, être initié, s'initier, avoir l'intelligence de, s'apercevoir de, comprendre, saisir, entendre, être convaincu de, remarquer, reconnaître, ressentir, pénétrer; — *գտնուիլ*, comprendre.
Խելամտեցնել. V. Խելամուտ ընել.
Խելամտիլ. V. Խելամուտ ըլլալ.
Խելամտութիւն. s. action de comprendre, intelligence, compréhension, connaissance, science; réflexion, considération.
Խելայեղ. a. écervelé, tête fêlée, évaporé, hors de lui, fou.
Խելայեղիլ. vn. avoir l'esprit de travers, la tête à l'envers, être écervelé, avoir la tête dérangée, le timbre fêlé, devenir fou.
Խելայեղութիւն. s. aliénation mentale, d'esprit, démence, folie.
Խելայեղօրէն. adv. comme un fou, follement.
Խելանի. a. intelligent.
Խելապակուրջ. a. insensé, fou.
Խելապատեան. s. anat. méninge.
Խելառ. V. Խելագար.
Խելասպառութիւն. s. fatigue d'esprit.
Խելացի. a. intelligent, sensé, sage.
Խելացնոր. a. qui a le délire frénétique, fou.
Խելացնորեցնել. va. donner le délire, faire perdre l'esprit, rendre fou.
Խելացնորիլ. vn. avoir le délire, être dans le délire, perdre l'esprit; perdre connaissance;

Digitized by Google

; trouver mal, s'évanouir.
Խելացնորութիւն. s. délire de esprit, délire, folie, frénésie.
Խելացութիւն. s. intelligence, sagesse, prudence.
Խել մը. adv. beaucoup, plusieurs
Խելք. s. cerveau; esprit, intelligence, sagacité; poupe; tête d'un pont; *խելօք*, adv. avec finesse, avec adresse, ingénieusement, adroitement; *խելքը կորսնցնել*. perdre l'esprit, la tête, devenir fou; *մէկուն — ը գլուխը բերել*, mettre qn. à la raison, au pas; *—ը գլուխը գալ*. revenir à soi, à la raison, reprendre ses sens; *—ին է եկեր*. — *ը թռուցեր է*, il a perdu la tête, il est fou; *գլուխը —ցրիւ*. il est tout distrait; *խելքը նաւին*, à la poupe; — *է* ce n'est pas sage, ce n'est pas prudent; — *ը տալ մէկ բանի*, se donner à, se passionner pour qch.
Խելօք. adv. intelligemment, sagement, adroitement.
Խելօք. a. sage, intelligent, sensé, *—կեցէք*, restez sage.
Խելօքիկ. a. sage; adv. sagement.
Խելօքնալ. vn. devenir sage.
Խելօքութիւն. s. sagesse, prudence.
Խելօքցնել. va. rendre sage, assagir.
Խեղ. a. impotent, estropié, privé d'un membre, mutilé; *ոտքը* —, boiteux.
Խեղաթիւր. a. courbé, oblique, de travers, contourné, tortu, sinueux, tortueux; fig. pervers, dépravé.
Խեղաթիւրել. va. altérer.
Խեղաթիւրութիւն. s. obliquité, sinuosité, tortuosité, contorsion; fig. perversité.
Խեղաթիւրում. V. Խեղաթիւրութիւն.
Խեղանդամ. V. Խեղ.

Խեղդամահ. V. Խեղդամահութիւն.
Խեղդ. s. corde ou lacet pour étrangler; étranglement, strangulation.
Խեղդամահ. a. étranglé; *—ընել*, étrangler; — *ըլլալ*. être étranglé.
Խեղդան. s. corde pour étrangler.
Խեղդել. va. étrangler; tordre le cou; tourmenter.
Խեղդկապ. s. noeud coulant.
Խեղդուիլ. vn. s'étrangler.
Խեղդում. s. étranglement, strangulation; étouffement, suffocation.
Խեղել. va. estropier, mutiler, paralyser.
Խեղեփ. s. partie, moitié.
Խեղկատակ. s. bouffon, mime, farceur, goguenard.
Խեղկատակական. V. Խեղկատակութիւն.
Խեղկատակել. vn. bouffonner, faire le bouffon, le farceur, goguenarder.
Խեղկատակութիւն s. bouffonnerie, mimerie, farce, arlequinade, pasquinade, goguenarderie.
Խեղճ. V. Թշուառ.
Խեղճութիւն. V. Թշուառութիւն.
Խեղճուկ. a. malheureux; misé- [rable.
Խեղճուկրակ. a. misérable, pitoyable.
Խեղութիւն. s. privation de quelque membre, impotence.
Խենեղ. V. Փճճկել.
Խեմ. s. cerce.
Խենդ, Խենդութիւն. V. Յիմար, Յիմարութիւն.
Խենդուխելառ. a. fou, insensé; —, — *կերպով*, adv. d'une manière insensée, à tort et à travers.
Խենեշանալ. vn. vivre dans la mollesse, dans les délices, être voluptueux, se plonger dans la débauche, faire la noce.
Խենեշանք. V. Խենեշութիւն.

Digitized by Google

խենեշացուցանել. va. plonger dans la mollesse, énerver, débaucher.
խենեշութիւն. s. mollesse, vie molle et voluptueuse, débauche.
խենեշ. a. voluptueux, débauché, efféminé.
խենթ. etc. V. **խենդ.** etc.
խեշերանք. s. rebut, épluchures, restes.
խեչ. s. marc de raisin.
խեչմակ. V. **խէչ.**
խեչափել. va. échalasser, étager, soutenir, ramer.
խեչափառ. } V. **խաչափառ.**
խեչեփառ. }
խեչմայր. V. **Սարդինիայ.**
խեռ. a. insubordonné, désobéissant, indocile, rétif, pervers, rebelle, récalcitrant, obstiné, taquin
խեռաբարոյ. a. acariâtre
խեռաբարութիւն s. acariâtreté.
խեռանալ. vn. ne pas obéir, être insubordonné, se révolter, se rebuter.
խեռութիւն. s. insubordination, désobéissance, indocilité, obstination. esprit de révolte, opiniâtreté, taquinerie.
խեր. V. **Օգուտ.**
խեց. V. **խեցի, ձեց.**
խեցագործ V. **խեցեգործ.**
խեցագործութիւն. V. **խեցեգործութիւն.**
խեցադրամ. s. cauris, coris.
խեցակարկառ } a. construit en
խեցակոյս } briques.
խեցապատ-մորթեան. a. s crustacé.
խեցբեկ. a. baragouiné, mal articulé ou prononcé; — *բարբառ*, baragouin, baragouinage; — *բարբառել*, baragouiner.
խեցբեկագոյն. a. grossier, rude, barbare.
խեցբեկել. va. baragouiner; — *գաղղիերէն*. baragouiner ou écorcher le français.

խեցգետն. } s. écrevisse, crust.
խեցգետին. }
խեցեգործ. s. potier.
խեցեգործութիւն. s. poterie; céramique.
խեցեկեայ վճիռ. s. ostracisme.
խեցեղէն. a. fait de faïence; s. faïencerie, faïence.
խեցեմորթ. s. coquille, coquillage, crustacé; coquille, écaille, enveloppe crustacée; a. testacé, crustacé — **ձկան.**
խեցեպատեան. V. **խեցապատ-**
խեցեքար. s. minér. ostracite.
խեցի. s terre cuite, brique, tuile; faïence; terrine, écuelle; tesson, têt, éclat; test. coquille, écaille; coquille, coquillage.
խեփոր. s. coquille, test.
խզել. va. arracher, rompre, couper, déchirer.
խզուիլ. vn. être arraché, se rompre.
խզումն. s. action d'arracher ou de rompre, rupture.
խէթ. s. obstacle, empêchement, embarras; ressentiment, haine; jalousie; — *աչօք նայել*, regarder de côté ou de mauvais œil.
խէժ. s. gomme; *արաբական* —; — arabique; *առաձգական* —, — élastique.
խէժոտել. va. gommer.
խէչ. s échalas, étai, tuteur, rame.
խթան. s. aiguillon; fig. aiguillon, stimulant; — *ըստ*. V. **խթանել.**
խթանել } va. aiguillonner, picoter; fourrer, enfoncer; fig. aiguillonner, stimuler.
խթել. }
խթիչ. a. stimulant.
խժդժաբանութիւն. s. barbarisme.
խժդժաբար. adv. d'une manière barbare, en vrai barbare.
խժային. a. gommeux.
խժդժութիւն. s. barbarie, férocité.
խժդուժ. a. barbare, féroce, sauvage.

Digitized by Google

խժենի. s. bot. gommier.
խժխժուք. s. bruit.
խժուկ. V. **ժխոր**.
խժռոց. s. tintement; râlement.
խիարուկ. s. bot. concombre sauvage.
խիզախ. a. hardi, courageux, hautain, précipité.
խիզախել. vn. s'avancer hardiment, s'enhardir, braver, oser, prendre confiance ou courage, se permettre, entreprendre, s'exposer, s'élancer.
խիզախութիւն. } s hardiesse,
խիզախումն. } courage, confiance, audace.
խիզան. s. bicoque, baraque.
խիզար s. hausart, grande scie.
խիթ s. path. colique.
խիթալ. vn. se douter, soupçonner, redouter, être inquiet, tenir pour suspect.
խիթք. spl. tranchées.
խիժ s. gomme; *առաձգական* —, gomme élastique; *արաբական* —, gomme arabique.
խիժաբեր. a. gommifère.
խիժային. a. gommeux, gommique.
խիժենի. V. **խժենի**.
խիլայ V. **խլայ**.
խիլայել. va. offrir le cafetan.
խիկար. a. sage, savant; pédant.
խիղբ. s. bot. vrille, tendron.
խիղճ. s. scrupule; conscience; *խղճի մտօք*. consciencieusement, en ou avec conscience; *ազատութիւն խղճի*. liberté de conscience; — *ընել*, se faire scrupule, conscience de; *խղճի տէր*, scrupuleux, consciencieux.
խիճ. s. caillou.
խիճապակի. s. flint-glass.
խինդ. s. joie.
խինծ. } s. sein; sinuosité, enfon-
խինձ. } cement, cavité, repli.

խիպզ. s. honte, vergogne.
խիպար. s. blocage, blocaille.
խիպարել. va. bloquer.
խիպարում. s. blocage.
խիպիլիկ. s. fantôme.
խիստ. a. dur, rude, raide; austère, sévère, inflexible; rigoureux, rigide, violent; pénible, difficile; *խստիւ*, durement, rudement, sévèrement, avec sévérité; — *խօսքեր*, paroles dures, sévères; — *կեանք*, vie dure, austère; *մէկուն հետ — կերպով խօսիլ*, parler durement avec qn., lui dire des duretés.
խիտ. a. dense, dru, serré, compacte; épais, touffu.
խիտ առ խիտ, d'une manière serrée, compacte; tout près les uns des autres.
խից. s. bouchon.
խիւս. s. bouillie; pâte; pulpe.
խիւսոտ. a. pâteux.
խիփի. s. bot. zool. valve.
խլայ. s. vêtement ou robe d'honneur, cafetan.
խլանալ. vn. devenir sourd.
խլացնել. va. rendre sourd, assourdir.
խլացնող. } a. assourdissant.
խլացուցիչ. }
խլեակ. s. épave.
խլել. va. arracher, extirper, déraciner.
խլէզ. V. **Մողէզ**; gars.
խլիկք. } s. mucosité, morve, mu-
խլինք. } cus.
խլինքոտ. V. **խլնոտ**.
խլիչ. s. extirpateur.
խլիրդ. s. méd. cancer.
խլլոտ. V. **խլնոտ**.
խլնային a. muqueux.
խլնիք. V. **խլինք**.
խլնոտ. a. morveux, muqueux.
խլնոտութիւն. s. morve.
խլոր, s. ornith. tangara.

Digitized by Google

խլութիւն. s. surdité.
խլումն. s. arrachement, extirpation, extraction.
խլուրդ. s. zool. taupe.
խլրդենի. s. path. cancer.
խլրտալ, խլրտանալ V. **խլրտիլ.**
խլրտել. va. remuer, mouvoir, agiter, donner quelque impulsion.
խլրտիլ. vn. bouger, se remuer, se mouvoir, s'agiter.
խլրտում. s. mouvement, agitation.
խլրտուն. a. remuant.
խխամաման. s. crachoir.
խխայր. V. **խղխայր.**
խխխել. va. méd. expectorer.
խխմել. vn. s'imbiber.
խխնջել. vn. hennir.
խխնջիւն. s. hennissement.
խխում դառնալ՝ ըլլալ. V. **Ջրա թաթախ ըլլալ.**
խխումն. s. expectoration.
խխունջ. V. **խղունջ.**
խծբծաբանութիւն. s. critique.
խծբծանք. s. critique.
խծբծասէր. a. qui se plaît à critiquer, à censurer, critiqueur.
խծբծել. va. censurer, critiquer.
խծիկ. s. cartouche (des armes à feu).
խծիպ. s. ourlet, piqûre (d'étoffe); — *ընել,* faire un ourlet, piquer.
խծծել. va. effilocher, effiloquer.
խծկել. va. bourrer, rembourrer; — *որովայնը,* se bourrer.
խծկոց s. tampon.
խծուծ. s. étoupe, filasse.
խծպել. va. piquer, ourler.
խղափակ բանտարկութիւն. s. système cellulaire.
խղդել V. **խեղդել.**
խղդրուք. s. étouffement.
խղդուկ. a. suffoquant.
խղիկ. s. petite chaumière, guérite, baraque, chaumine.
խղխայր. s. chir. abcès.

խղճալ. vn. se faire conscience, scrupule de qch., s'en abstenir, avoir pitié de, compassion de.
խղճալի V. **Ողորմելի.**
խղճալիօրէն. adv. pitoyablement.
խղճախայթ. s. remords de conscience.
խղճահար. a. scrupuleux.
խղճահարիլ. vn. avoir des remords, se faire un scrupule.
խղճահարութիւն. s. remords.
խղճամիտ. a. scrupuleux, consciencieux.
խղճամտութիւն. s. scrupule, conscience.
խղճմաքուր. V. **խղճմտօրէն.**
խղճմտանք. s. conscience; — *ընել,* se faire conscience, scrupule de; — *չունի,* il n'a pas de —; *խղճմտանքով,* consciencieusement, avec conscience.
խղճմտանքաւոր. a. consciencieux.
խղճմտաւոր. a. consciencieux.
խղճմտութիւն. V. **խղճամտութիւն.**
խղճմտօրէն. adv. consciencieusement, scrupuleusement.
խղճուկ. V. **խեղճուկ.**
խղնջաձեւ. a. en hélice.
խղուբրոիւն. s. tintamarre, alarme, rumeur, bruit.
խղունջ. s. zool. escargot, limaçon.
խճալից. a. caillouteux.
խճախառն. a. graveleux.
խճարկել. va. ballaster.
խճարկում. s. ballastage.
խճաքար. s. minér. grès.
խճել. va. caillouter.
խճող. s. caillouteur.
խճողել. va. farcir, remplir, gorger.
խճուղ. s. cuis. farce; saucisse.
խճուղի. s. chaussée, macadam.
խճուղիկ. s. andouillette.

Digitized by Google

խճապում. s. cailloutage.
խճոն. s. béton.
խճոնել. va. bétonner.
խճոնում. s. bétonnage.
խմած. a. saoul, soûl, ivre.
խման s. soûlard, ivrogne.
խմբագիր s. rédacteur.
խմբագրական. s. article de fond.
խմբագրապետ. s. rédacteur en chef.
խմբագրապետուհի. sf. rédactrice en chef.
խմբագրատուն s. bureau de la rédaction, rédaction.
խմբագրել. va. rédiger.
խմբագրութիւն. s. rédaction.
խմբակ. s. groupe, petit groupe.
խմբանդրի. s. groupe.
խմբապետ. s. chef de troupe; chef de bande.
խմբավայր s. lieu de réunion.
խմբարան. s. assemblée; —, *եկեղեցւոյ*, nef d'église.
խմբել. va. assembler, rassembler, réunir, convoquer; grouper, ralier, attrouper.
խմբերգ. V **խմբերգութիւն**.
խմբերգաբար. adv. en chœur.
խմբերգական. a. choral.
խմբերգիչ. s. choriste.
խմբերգութիւն. s. chœur.
խմբերգչուհի. sf. choriste.
խմբրլ. V. **խմպրլ**.
խմբիկ V. **խմբակ**
խմբովին. adv. par troupe, en troupe, en foule; en chœur.
խմել. va. boire, absorber, s'imbiber.
խմելիք. s. boisson.
խմի. s. bot. angélique.
խմոր. s. levain, ferment.
խմորաբանութիւն. s. zymologie.
խմորանիւթ. s. ferment.
խմորաչափ. s. zymosimètre.
խմորատակ. s. abaisse.

խմորեայ. a. fait avec du levain, fermenté; s. pain levé, fermenté.
խմորել. va. faire fermenter.
խմորելի. a. fermentescible.
խմորեղէն. s. pâtisserie, gâteaux.
խմորեցուցիչ. a. qui fait fermenter.
խմորիլ. vn. fermenter.
խմորկենի. s. bot. capronier.
խմորուկ. s. bot. capron.
խմորում. s. fermentation.
խմորուն. V. **խմորեայ**.
խմուելիք. V. **Ըմպելի**.
խմուիլ. vn. se boire; être bon à boire.
խմպրլ a. provincial, niais, nigaud.
խմցնել. va. faire boire, abreuver.
խնամ. s. soin, sollicitude, attention; empressement; — *տանիլ*, soigner, prendre ou avoir soin de, ménager, s'occuper de; *խնամով*, avec soin, soigneusement.
խնամագութ. a. tendre, plein de sollicitude.
խնամած. } a. soigneux; V.
խնամածու. } **խնամակալ**.
խնամածութիւն. s. soin.
խնամակալ. a. qui a soin de; régent; tuteur, curateur; protecteur.
խնամակալել. V. **խնամարկել**.
խնամակալու. a. qui a soin, tutélaire.
խնամակալութիւն. s. soin, attention, sollicitude; tutelle; régence, protection, patronage; la Providence
խնամակալուհի. sf. dame patronnesse; régente; tutrice.
խնամապետ. s. régent.
խնամապետութիւն. s. régence.
խնամատար, **խնամատարութիւն**. V. **խնամակալ**, **խնամակալութիւն**.
խնամատուն. s. dispensaire.

Digitized by Google

խնամարար. V. **խնամակալ.**

խնամարկել. va. soigner, prendre ou avoir soin de, donner ses soins à, s'occuper avec sollicitude de, protéger.

խնամարկու. V. **խնամակալ.**

խնամարկութիւն. V. **խնամակալութիւն.**

խնամախօս. s. entremetteur d'un mariage.

խնամախօսութիւն. s. entremisé d'un mariage.

խնամել. V. **խնամարկել.**

խնամենալ. vn. s'apparenter, s'allier à ou avec.

խնամի. s. parent allié; — *լինել*, apparenter, allier; — *առնել*, V. **խնամենալ.**

խնամիական. a. d'alliance; — *ազգականութիւն*, parenté par alliance.

խնամիութիւն. V. **խնամութիւն.**

խնամոտ. a. soigneux; plein d'attention, de sollicitude, charitable.

խնամութիւն. s. alliance, affinité, parenté; — *լինել*, V. **խնամենալ.**

խնայաբար. adv. par ménagement.

խնայասէր. a. économe.

խնայել. vn. épargner, ménager, traiter avec ménagement; épargner, économiser.

խնայող. a. s. ménager, ménagère, économe.

խնայողական. a. économique; — *արկղ' խնայուց*, la caisse d'épargne.

խնայողասէր. V. **խնայասէր.**

խնայողութիւն.
խնայութիւն. } s. épargne, ménagement; épargne, économie.

խնայօրէն. adv. économiquement; par égard, par ménagement.

խնդալ. vn. rire; se réjouir, éprouver de la joie, avoir ou ressentir de la joie, être bien aise, charmé, enchanté ou heureux de; *ընդ իւիք* —, se moquer de; —*լն մա-րել*, pâmer de rire.

խնդալից. a. plein ou comblé de joie, joyeux, enjoué, gai.

խնդածաղիկ s. bot. pensée.

խնդակից լինել. vn. se réjouir avec qn., féliciter ou faire des compliments à.

խնդախոտ. s. bot. ciguë.

խնդակցական. a. de congratulation, de félicitation; — *նամակ*, lettre —.

խնդակցիլ. V **խնդակից լինել.**

խնդակցութիւն. s. congratulation, félicitation, compliment.

խնդամիտ. a. joyeux, enjoué, gai, ravi.

խնդամոլ.
խնդամոլի. } s. bot. ciguë, aquatique.

խնդացնել. va. réjouir; donner ou causer de la joie.

խնդդբունդ. a. inégal, tortueux, plein de bosses.

խնդիր. s. question; demande, sollicitation; discussion, contestation, controverse; examen; proposition, thèse; problème; —*բայի*, régime d'un verbe; — *ներգ*, complément ou régime direct; — *ընդունելութեան*, complément ou régime indirect; — *եղաւ*, il a été question.

խնդիրք. V. **խնդրուածք.**

խնդութիւն. s. joie, réjouissance, enjouement.

խնդումերես. V. **խնդումերես.**

խնդուն. a. gai, joyeux, enjoué, postulant.

խնդումն. s. rire.

խնդրազիր. s. requête. [émissaire.

խնդրակ. s. chercheur; solliciteur;

խնդրական s. objet de recherche, sujet de question; a. qui est —, douteux.

Digitized by Google

խնդրանք. s. demande; V. **խնդրուածք.**

խնդրատու. / **խնդրարկու.** } s. postulant, demandeur, solliciteur, requérant.

խնդրել. va. demander, solliciter, implorer; demander, requérir; désirer, tâcher; — զանձն ուրուք, en vouloir à la vie de qn.; զշահս անձին և եթ —, n'avoir d'autre vue que son intérêt.

խնդրուածք. s. demande, sollicitation, prière.

խնդրումն. s. demande.

խնձաղեղ. s. bot. matricaire officinale.

խնծիղք. s. transport de joie, ris, jeux folâtres, joie, gaieté.

խնծղալ. vn. tressaillir de joie, se réjouir.

խնծղալից. a. enjoué, gai.

խնծոր. V. **խնձոր.**

խնծորխոտ. V. **խնձորխոտ.**

խնկաբեր. a. qui produit de l'encens; qui porte de l'encens, des parfums, aromatique.

խնկաբոյր. / **խնկաբուրիչ.** } a. qui exhale l'encens.

խնկաբուրեալ. a. embaumé, parfumé.

խնկալից. a. plein d'encens.

խնկախառն. a. mêlé d'encens.

խնկածաղիկ. s. bot. polium.

խնկածու. a. odoriférant, aromatique.

խնկակալ. s. autel de l'encens; encensoir.

խնկահոտ. a. parfumé, odoriférant, aromatique.

խնկաղաց. s. moulin à moudre de l'encens; cassolette; parfumeur.

խնկաման. / **խնկանոց.** } s. cassolette.

խնկանենի. / **խնկանոփ.** } s. bot. badamier.

խնկանուէր. a. offert comme de l'encens, encensé, ardent.

խնկանաւռ. s. bot. fruit de badamier.

խնկարան. s. cassolette.

խնկարկել. va. encenser; fig. encenser, louanger.

խնկարկու. s. thuriféraire; fig. encenseur, louangeur.

խնկարկութիւն. s. encensement.

խնկաւետել. va. encenser, parfumer.

խնկաւէտ. a. encensé, parfumé.

խնկել. va. encenser, offrir de l'encens; parfumer; offrir; fig. encenser, donner de l'encens, de l'encensoir.

խնկելի. a. digne d'être encensé, béni; précieux, saint.

խնկենի. s. bot. balessan, encensier.

խնկեփեաց. / **խնկեփեց.** } s. parfumeur.

խնկեփեցութիւն. s. parfumerie.

խնկիչ. V. **խնկարկու.**

խնկողկուզիկ. V. **խնկածաղիկ.**

խնկունի. s. bot. romarin.

խնձոր. s. bot. pomme.

խնձորաչուր. V. **խնձորօղի.**

խնձորենի. s. bot. pommier.

խնձորիկ. s. petite pomme; anat. pommette.

խնձորչիր. s. pomme séchée, tapée.

խնձորօղի. s. cidre.

խնձոյք. V. **խնջոյք.**

խնոցել. va. baratter.

խնոցի. s. baratte.

խնուլ. va. boucher, fermer, combler.

խնչել. / **խնջել.** } vn. se moucher.

խնջոյք. s. festin, banquet, régal, grand dîner, grande chère; réjouissance, fête; — դնել՝ կազմ-ել, faire festin ou grande chère, régaler, festiner, donner un régal; — տալ, donner un festin ou un banquet.

Digitized by Google

Խնդամ. V. **Խնդալ.**
Խնդումերես. a. qui a l'air gai, joyeux.
Խշխշալ. vn. être affligé, avoir pitié, être touché, navré.
Խշխշացնել. va. affliger le cœur, toucher, navrer.
Խշխշուկ. a. cuisant, navrant. — *ցաւ*, douleur cuisante.
Խշխշեցնել. V. **Խշխշացնել.**
Խշշալ. vn. murmurer.
Խշտեակ. s. couchette, grabat, méchant lit, paillasse.
Խշտիկ. s. gousset.
Խշտիք. s. méchant lit, grabat; gîte, repaire, tanière.
Խշտրել. vn. mépriser.
Խշրտիւն. s. murmure.
Խշրտացնել va. frissonner.
Խշրտոց.
Խշրտուք. } s. bruit, murmur.
Խոզ. s. cochon, pork; rais, rayon de roue, pieu ou montant d'une chaise, etc.; *մատակ* —, truit, coche; — *ը կը խռնչէ՝ թոհ. թոհէ՝ կնչէ՝ գռմռայ՝ կռնչէ*, le — grogne.
Խոզաբուծութիւն. s. élevage de cochons, de porcs.
Խոզախտ, Խոզախտաւորութիւն. s. path. scrofules.
Խոզախտաւոր. s. scrofuleux.
Խոզակ. s. bot. baie; — *ծովու*, zool. marsouin; — *շերամի*, cocon.
Խոզակերպ. a. semblable à un cochon, de cochon.
Խոզաճարպ. s. lard.
Խոզան. s. chaume; hur.
Խոզանակ. s. brosse à habit, vergettes; *մաքրել —ով*, V. **Խոզանակել.**
Խոզանակագործ. s. brossier.
Խոզանակել. va. brosser, vergeter.
Խոզանակում. s. brossage.
Խոզանալ. vn. devenir cochon, changer en cochon.
Խոզանացեալ. a. hérissé, dressé comme des chaumes.
Խոզանման. V. **Խոզակերպ.**
Խոզանոց. s. étable à cochons.
Խոզանստեւ. s. soie de porc.
Խոզապուխտ. s. jambon.
Խոզապխտիկ. s. jambonneau.
Խոզատանձ. s. poire sauvage.
Խոզարած. s. gardeur de pourceaux, porcher.
Խոզեան. spl. les cochons.
Խոզենի. a. de porc; s. chair de cochon, porc frais.
Խոզերամակ. s. troupeau de cochons.
Խոզի սիսեռ. s. bot. anagyre, anagyris.
Խոզկաղին. s. bot. faîne, gland.
Խոզութիւն. s. cochonnerie.
Խոզուկ. s. porc-épic.
Խոզք. s. path. scrofules.
Խոթ. s. ornith. martin-pêcheur.
Խոթամաքո. V. **Ալկիոնեան.**
Խոթել. va. enfoncer, faire entrer, introduire, fourrer; piquer.
Խոթոտել. vn regarder de mauvais œil, de travers.
Խոթուիլ. vn. se fourrer; s'introduire.
Խոժոռ. a. morne, irrité, fâché, dur, refrogné, menaçant, sévère, hagard, hideux, rébarbatif; de travers; gros, grossier; — *դէմք*, regard de travers, mine, visage austère; — *աչք*, yeux austères, sombres; — *աչքով նայիլ*; faire la mine à qn.; rechigner, regarder de travers, promener un œil hagard.
Խոժոռագեղ. a. laid, difforme.
Խոժոռադէմ. a. qui a le visage, l'air dur, qui a un visage triste et refrogné, d'un visage sévère.
Խոժոռահայեաց. a. qui a un regard hagard.

Digitized by Google

խոժոռեցնել. va. irriter, fâcher, aigrir; — դէմքը, contracter ou froncer les traits du visage, faire mine, prendre un air austère.

խոժոռիլ. vn. se refrogner, rechigner, prendre un air refrongné, froncer les sourcils, avoir l'air maussade, être maussade, d'une humeur sombre, bouder, se piquer, se fâcher, aigrir.

խոժոռութիւն. s. air triste et refrogné, air chagrin ou maussade, mauvaise humeur, refrognement, bouderie, mine, ressentiment.

խոյլել. va. chasser, disperser.

խոյլխեցգետի. s. path. cancer.

խոյոմուկ. s. zool. engoulevent, hulotte, chat-huant.

խոյոր. V. **խոժոռ**.

խոյորիլ. vn. regarder de travers, faire la mine.

խոյորձ. s. bot. orchis, orchide.

խոյորձեայք. spl. bot. orchidées.

խոյորմոյր. adv. de travers; — *նայիլ*, regarder —.

խոխոմ. s. cluse, ravin; vallon.

խոխոմել. va. tremper.

խոխոջ. / **խոխոջանք**. s. murmure, bruit; — *վտակի*, — d'un ruisseau.

խոխոջել. vn. murmurer.

խոխոջիւն. V. **խոխոջանք**.

խոխոջուն. a. murmurant.

խոհ. s. pensée.

խոհալ. vn. penser, réfléchir, méditer, se recueillir.

խոհասէր. a. qui aime à penser.

խոհումն. s. pensée, réflexion, méditation, recueillement.

խոհուն. a. pensif.

խոհք. s. mets; pensée.

խոհագործել. V. **խոհակերել**.

խոհայք. spl. bosses (en cranologie).

խոհական. a. prudent, sage, raisonnable, sensé, discret, circonspect; — *մարդ*, un homme raisonnable.

խոհականապէս. adv. prudemment, sagement.

խոհականութիւն. s. prudence, sagesse, discrétion, circonspection, le bon sens.

խոհակեր. s. cuisinier.

խոհակերական. a. culinaire, — *արուեստ*, art —.

խոհակերել. vn. cuisiner, faire la cuisine.

խոհակերոց. s. cuisine; *անօթք —ի*, batterie de cuisine.

խոհակերութիւն. s. l'art de la cuisine, cuisine.

խոհակերուհի. V. **խոհարարուհի**.

խոհանոց. V. **խոհակերոց**.

խոհանօթք s. batterie de cuisine.

խոհավաճառ. s. traiteur.

խոհատուն. / **խոհարան**. V. **խոհակերոց**.

խոհարար. s. cuisinier.

խոհարարական. a. culinaire.

խոհարարապետ. s. chef de cuisine.

խոհարարել. va. préparer à manger, cuisiner.

խոհարարութիւն. V. **խոհակերութիւն**.

խոհարարուհի. sf. cuisinière; *քաջ* —, cordon bleu.

խոհենակ. s. garçon ou fille de cuisine marmiton.

խոհեմ, **խոհեմաբար**. V. **խոհական**, etc.

խոհեմազարդ. a. prudent.

խոհեմամիտ. V. **խոհական**.

խոհեմանալ. vn. devenir ou être prudent, sage.

խոհեմութիւն. V. **խոհականութիւն**.

խոհուն. a. réfléchi, pensif.

խողխողել. va. égorger, tuer, massacrer.

Digitized by Google

խողխողումն s. action d'égorger, de tuer.
խողովակ s. tuyau, tube, conduit.
խողովակակիր a. qui supporte un tuyau; s. support du tuyau.
խողովականման a. solénoïde.
խողովակաւոր a. tubulé.
խոճկոր s. zool. goret, petit cochon, jeune porc.
խոճկորակ s. zool. cochon de lait.
խոհանալ vn. penser, se creuser la tête, le cerveau; réfléchir, rechercher dans sa pensée.
խոյ s. zool. bélier; cabestan; art mil. bélier; astr. bélier; *ջրոյ բարձրացուցական* — , bélier hydraulique, mouton.
խոյակ s. arch. chapiteau.
խոյակաձեւ a. en forme de chapiteau.
խոյակաւոր a. à chapiteau.
խոյանալ vn. fondre ou tomber sur, s'élancer sur, se lancer, se jeter, se précipiter, s'abattre sur.
խոյանք s. élan.
խոյեղջիւր s. zool. ammonnite.
խոյզ s. recherche, examen; — *եւ խնդիր*, recherche, perquisition; *ի — եւ ի խնդիր ելանել*, examiner, rechercher, faire des recherches, des perquisitions, une enquête, s'informer de.
խոյթ s. zool. gavial.
խոյլ s. path. scrofules.
խոյս s. fuite; — *տալ*, prendre la fuite, s'enfuir, décamper, lâcher pied, s'échapper, se sauver, montrer les talons, s'évader, dénicher, plier bagage; éviter, fuir.
խոյր s. tiare, bandeau, diadème; turban.
խոյրագործ. V. **խոյրարար**.
խոյրադիր a. qui met une tiare.
խոյրարար s. fabricant de tiare; chapelier.
խոյոց s. arch. volute; anat. crosse de l'aorte.
խոնարհ a. humble, modeste; — *լինել*, être humble, s'humilier.
խոնարհաբար adv. humblement.
խոնարհամիտ a. humble, modeste.
խոնարհամտութիւն s. humilité, modestie.
խոնարհասիրտ. V. **խոնարհամիտ**.
խոնարհել (*բայերը*). conjuguer les verbes.
խոնարհեցնել va. incliner; humilier; — *գլուխը*, incliner la tête.
խոնարհիլ vn. s'incliner, s'humilier; gram. se conjuguer.
խոնարհութիւն s. humilité; humiliation.
խոնարհուիլ vn. gram. se conjuguer.
խոնարհումն s. humiliation; déclin; gram. conjugaison.
խոնաւ a. humide, moite.
խոնաւալից a. plein d'humidité, très humide.
խոնաւահիւթ s. anat. humeur.
խոնաւանալ vn. devenir humide, s'humecter.
խոնաւաչափ s. hygromètre.
խոնաւաչափական a. hygrométrique.
խոնաւաչափութիւն s. hygrométrie.
խոնաւացոյց s. hygroscope.
խոնաւեցնել va. humecter, rendre humide.
խոնաւնալ. V. **խոնաւանալ**.
խոնաւութիւն s. humidité, moiteur.
խոնաւուտ. V. **խոնաւ**.
խոնաւցնել. V. **խոնաւեցնել**.
խոննան. aiguillette, cordon de coulisse.
խոնջ a. las, fatigué.
խոնջան. V. **խոննան**.

Digitized by Google

Խոնջանք. V. **Խոնջութիւն**.
Խոնջեցնել. va. lasser, fatiguer, briser.
Խոնջեցուցիչ. a. fatigant.
Խոնջիլ. vn. se lasser, se fatiguer, se donner de la fatigue.
Խոնջութիւն s. lassitude, fatigue.
Խոշակ. s. path. carie.
Խոշիւն. V. **Խօշիւն**.
Խոշոռ. s. broutilles.
Խոշոր. a. gros, grossier, rustique, commun.
Խոշորագեղ. a. difforme, laid.
Խոշորագիր. a. en grosses lettres, en gros caractères; s. griffonnage.
Խոշորագոյն. adv. grossièrement.
Խոշորադէտ. } s. mégaloscope.
Խոշորադիտակ. }
Խոշորացոյց. s. loupe.
Խոշորիկ. a. assez gros, assez grand.
Խոշորանալ. vn. devenir gros, grossir, grandir.
Խոշորութիւն. s. grosseur.
Խոշորցնել. va. grossir, agrandir.
Խոշտանգանք spl. torture, supplice, châtiment, tourment.
Խոշտանգել. va. maltraiter, torturer, faire vivement souffrir, châtier, battre, rosser.
Խոշտանգում. s. mauvais traitement.
Խոչ. s. obstacle, empêchement, entrave, accroc, embarras; les épines du hérisson
Խոչընդոտ. s. croc-en-jambe, obstacle, entrave, empêchement, embarras; — *լինել*, être obstacle, empêcher, entraver, mettre des entraves.
Խոպան. a. en friche, inculte; s. friche, désert.
Խոպանանալ. vn. être en friche, être inculte, devenir désert.
Խոպանացնել. } va. laisser en friche, dans un entier abandon, rendre désert.
Խոպանել. }
Խոպանուկ. s. bot. ajonc.
Խոպոպ. V. **Խոպոպիք**.
Խոպոպել. va. friser, boucler, frisotter.
Խոպոպի. a. bouclé; — *ք*. s. cheveux bouclés.
Խոպոպիլ. vn. se boucler.
Խոռ. s. ive, ivette.
Խոռապետ. s. maître du palais.
Խոռել. va. creuser, faire une brèche. [vité.
Խոռոչ. s. creux, excavation, cavité.
Խոռոչային. a. caverneux.
Խոռոչանալ. vp. se creuser, se caver.
Խոռոչացեալ. a. enfoncé, creusé, cavé.
Խոռոչիլ. V. **Խոռոչանալ**.
Խոստագիր. V. **Խոստմնագիր**.
Խոստանալ. vn. promettre, donner sa parole, s'engager.
Խոստմնագիր. s. promesse écrite, engagement.
Խոստմնազանց. a. qui n'a pas tenu sa parole ou son engagement.
Խոստմնազանցութիւն. s. manque de parole.
Խոստմնալից. a. plein de promesse.
Խոստմնապահ. a. qui tient sa parole.
Խոստմնապահութիւն: a. observation de sa parole.
Խոստովանաբար. adv. confidentiellement.
Խոստովանահայր. s. confesseur, directeur de conscience.
Խոստովանանք. s. confession; — *ի երթալ*. aller à confesse.
Խոստովանարան. s. confessional.

խոստովանելի. a. avouable.
խոստովանեցուցանել. va. confesser, entendre la confession.
խոստովանիլ. vn. confesser, avouer, reconnaître; professer, croire; se confesser, aller à confesse, faire sa confession; *պարտ է* —, il faut avouer; — *մեղս*, confesser ou accuser ses péchés; — *յանցանս*, avouer ses fautes, faire l'aveu de ses fautes.
խոստովանող. s. confesseur de la foi.
խոստովանորդի. s. celui qui se confesse, pénitent.
խոստովանութիւն. s. confession: aveu; confession (des péchés); *խոստովանութեան երթալ*, aller à confesse.
խոստովանցուցանել. V. **խոստովանեցուցանել.**
խոստովանք. s. aveu.
խոստումն. s. promesse, parole, engagement; —*ը պահել՝ կատարել*, tenir ou garder sa parole, sa promesse; — *ը դրժել*, manquer à sa parole, manquer de parole; — *տալ*, donner sa parole, promettre; *սնոտի խոստմունք*, promesse en l'air, eau bénite de cour: *սնոտի* —*ներով պարարել*, amuser ou bercer par de vaines promesses; *մեծամեծ* —*ներ տալ*, promettre monts et merveilles.
խոտ. s. herbe, herbage; pâture, pâturage; *չոր* —, foin, fourrage.
խոտաբեր. a. qui porte ou produit de l'herbe, du fourrage.
խոտաբոյծ. a. nourri d'herbage; d'herbe, d'herbage.
խոտագէտ. s. herboriste, celui qui connaît les herbes.
խոտալից. a. plein d'herbes, de foin, herbeux.
խոտակեր. a. qui mange de l'herbe, herbivore.
խոտամբար. s. tas d'herbe, amas de foin.
խոտաճարակ. a. qui mange de l'herbe, herbivore; qui pâture.
խոտան. a. rejeté, mis au rebut; abject, vil, mauvais, méprisable, banal.
խոտաւոտ. V. **խոտաւէտ.**
խոտավաճառ. s. herboriste, celui qui vend des herbes.
խոտաւէտ. a. herbeux, herbu.
խոտաքաղ. s. herboriseur, herborisateur.
խոտաքաղել. va. herboriser.
խոտաքաղութիւն. s. herborisation.
խոտեղէն. a. d'herbe; s. herbage, légumes.
խոտել. va. rejeter, repousser par mépris, mépriser, déprécier, dépriser, dédaigner.
խոտելի. a. méprisable.
խոտոր. a. oblique; détourné, égaré, erroné.
խոտորաչափ. s. déclinateur.
խոտորել. / **խոտորեցնել.** va. détourner, donner une autre direction, dérouter, égarer, dévoyer; fig. égarer, induire en erreur, ramener à d'autres sentiments.
խոտորեցում. s. méd. révulsion.
խոտորեցուցիչ. s. celui qui détourne, pervertit ou égare.
խոտորիլ. vn. se détourner, dévier, s'écarter, s'égarer, se dévoyer, se fourvoyer; fig. s'égarer, se pervertir, se laisser aller; éviter, s'éloigner.
խոտորկոր. a. sinueux.
խոտորկորք. s. biais.
խոտորնակ. a. oblique, transversal; — *կերպով.* adv. obliquement, de travers.
խոտորնակի. adv. obliquement, de travers, transversalement.

Digitized by Google

խոտորութիւն. } s. obliquité, inclinaison, déviation, diversion, écart; fig. égarement, dépravation.
խոտորումն.

խոտոց. } s. anat. périné.
խոտոյց.

խոր. a. profond; fig. profond, difficile à pénétrer; profond, grand, extrême; ի—. adv. profondément; à fond; grièvement; ի — խոցել percer jusqu'au fond du cœur, blesser ou piquer au vif, au cœur, navrer; ի — խոցիլ, être blessé au vif, au cœur, être touché ou piqué au vif de qch.; —քուն ըլլալ, dormir profondément; —գիշեր՝ տգիտութիւն՝ վէրք, nuit, ignorance, blessure profonde.

խորք. s. abîme, gouffre; fond, profondeur, cavité; —ծովու, haute ou pleine mer.

խորաբամբ. s. basse profonde.

խորաբանութիւն. s. discours profond.

խորաբաց. a. béant.

խորագէտ. a. d'un esprit profond; profond, prudent, sage; fin, rusé, habile, fourbe, artificieux, sournois; —քաղաքագիտութիւն, profonde politique.

խորագիտութիւն. s. prudence, sagesse; finesse, ruse, fourberie.

խորագիր. s. titre, intitulation.

խորագոյն. adv. à fond, profondément.

խորագրել. va. intituler.

խորազգաց. a. profond, fin; —ցաւ, douleur profonde.

խորազգած. a. qui sent profondément, profond.

խորազդեցիկ. } a. qui agit, pénètre profondément; profond.
խորազդու.

խորազնին. a. qui observe minutieusement; —խուզարկու, grand observateur.

խորազննող. V. խորազնին.

խորազննութիւն. s. observation profonde, minutieuse.

խորաթափանց. a. qui pénètre au fond, profond.

խորախորհ. } a. qui réfléchit profondément, profond, mystérieux.
խորախորհուրդ.

խորախօս. a. qui parle un langage profond; d'un langage profond, obscur; baragouineur, qui parle, prononce mal.

խորակ. s. gruau, fleur de farine.

խորակն. a. qui a des yeux creux, renfoncés.

խորաձոր. s. profond ou creux vallon, ravin; a. qui a de profondes vallées; — հովիտ, vallée profonde.

խորամանկ. a. rusé, fin, astucieux, fourbe, madré, matois, malin, roué; — կեղծաւորութիւն, profonde assimilation.

խորամանկութիւն. s. ruse, finesse, artifice, astuce, menée, fourberie, rouerie, matoiserie.

խորամէջ. } a. qui est creux au milieu, concave.
խորամիջեան.

խորամխիլ. V. խորամուխ լինել.

խորամուխ. a. perçant, profond; — լինել, pénétrer, approfondir, s'enfoncer.

խորամուտ. V. խորամուխ.

խորայատակ. a. dont le fond est profond; — գետ, fleuve profond.

խորայոյզ. a. qui cherche le fond, qui approfondit; — լինել, approfondir.

խորան. s. autel; դրանց —ի, devant d'autel; աւագ —, maître autel; — վկայութեան, le tabernacle du témoignage, le tabernacle.

խորանազարդ. s. cul-de-lampe.

Digitized by Google

Խորանալ. vn. devenir profond, se creuser, s'enfoncer.
Խորանաձեւ. a. qui est en forme d'un autel.
Խորանարդ. a. cubique; s. cube; — երկնից, la voûte du ciel; — արմատ, racine cubique.
Խորանարդել. va. cuber.
Խորանիստ. a. profondément assis ou posé.
Խորաչափ. s. sonde, bathomètre.
Խորաչափական. a. bathométrique.
Խորաչափել. va. sonder.
Խորաչափութիւն. s. sondage, bathométrie.
Խորապէս. adv. profondément.
Խորաջուր. a. qui a beaucoup d'eau, très profond.
Խորասոյզ. a. enfoncé, plongé; — աչք, yeux creux, enfoncés; —ընել, plonger, submerger, couler bas; —ըլլալ, plonger au fond, s'enfoncer, se plonger.
Խորասուզել. V. խորասոյզ ընել.
Խորասուզիլ. V. խորասոյզ ըլլալ.
Խորարմատ. a. qui a de profondes racines.
Խորափոս. s. fosse, fossé, caverne.
Խորափոր. a. creusé profondément, très profond.
Խորաքանդակ. a. gravé profondément; — փորագրութիւն, gravure en creux; bas-relief.
Խորաքննին. a. profond, difficile à examiner; qui examine profondément.
Խորաքննել. va. examiner profondément, approfondir, scruter.
Խորաքննութիւն. s. approfondissement.
Խորգ. s. bure.
Խորգահանդերձ. a. vêtu de bure.
Խորդ. s. zool. grue.
Խորդալ. vn. ronfler, râler.
Խորդաձուկ. s. ichtyol. brochet.
Խորդացող. s. ronfleur.
Խորդեան. spl. les grues.
Խորդենի. s. bot. géranium.
Խորդիւն. } s. ronflement, râle,
Խորդում. } râlement.
Խորել va. détourner, détourner à son profit, dérober, soustraire.
Խորթ. a. beau-fils né d'un premier mariage; bâtard, naturel, illégitime; abâtardi, faux, altéré; ennuyeux; — հայր, beau-père; — մայր, belle-mère.
Խորթանալ. vn. s'abâtardir, dégénérer.
Խորթացնել. va. abâtardir, dénaturer, altérer.
Խորթութիւն. s. bâtardise, abâtardissement; répugnance.
Խորիմաստ. } a. qui a un sens
Խորիմաց. } profond, profond, impénétrable.
Խորին. a. profond; fig. profond, difficile à pénétrer; profond, grand, extrême.
Խորիսխ. s. gaufré, gâteau de miel; — մեղրի. rayon de miel.
Խորխ. s. dépouille (d'un serpent, des insectes); dépouille, peau (d'une bête féroce); — խոզի, couenne.
Խորխոլիլ. vn. s'ébouler, s'affaisser.
Խորխոլում. s. éboulement, affaissement.
Խորխորատ. s. gouffre, abîme; creux, fossé.
Խորհ. V. Խոհ.
Խորհիլ. vn. penser, réfléchir, songer, méditer, raisonner; déterminer, concerter, convenir de qch., s'aviser, considérer; կը խորհիմ մեկնիլ վաղը, je pense, je compte, je me propose partir demain.

Digitized by Google

րհող. a. s. penseur.
րհողութիւն. } s. faculté de
րհումն. } penser, pen-
, méditation.
րհուրդ s. pensée; pensée, ssein, idée, projet, intention; libération, résolution, parti, nférence, conseil; avis, conseil; stère, secret; symbole; sacrement; — լինել, délibérer, considérer, réfléchir, conférer; — տալ, nner conseil, conseiller; — հարցանել, demander conseil ou avis qn., le consulter; փրկական —, saint sacrement de l'Eucaris-; Պետական —. Conseil d'État.
րհրդաբար. adv. mystérieunent; confidentiellement.
րհրդազգած. a. initié aux stères, initié, adepte; — լինել, e initié aux mystères, s'initier.
րհրդազգածութիւն. s. inition.
րհրդալից. a. plein de mystère.
րհրդածել. vn. réfléchir, faire lexion, des réflexions, consier, méditer, penser, raison-.
րհրդածու. a. s. celui qui pense, réfléchit; conseiller; initié; élébrant.
րհրդածութիւն. s. réflexion, sidération, méditation, pen-.
րհրդակալ. a. s. confident.
րհրդական. s. a. conseiller; stérieux, mystique; emblémaie.
րհրդականութիւն. s. con-, délibération.
րհրդակատար. a. qui exécute conseils, les mystères.
րհրդակիր. a. mystérieux.
րհրդակից. s. conseiller, connt.
րհրդակորոյս. a. sans conseils, qui a perdu la tête, insensé.
խորհրդակցիլ. vn. consulter, demander conseil à, prendre conseil de, conférer ou délibérer ensemble, se consulter.
խորհրդակցութիւն. s. consultation, conseil, conférence, délibération.
խորհրդանիշ. } s. symbole.
խորհրդանշան. }
խորհրդանշանական. a. symbolique.
խորհրդանոց. V. **խորհրդարան**.
խորհրդապահ. a. qui garde un secret, discret.
խորհրդապահութիւն. s. habitude de ne jamais dire son secret, discrétion.
խորհրդապատ. a. entouré de mystères.
խորհրդապատկեր. V. **խորհրդանիշ**.
խորհրդատետր. s. missel.
խորհրդատու. s. conseilleur, conseiller; — բժիշկ, médecin consultant.
խորհրդարան. s. conseil, parlement, chambre.
խորհրդարանական. a. parlementaire.
խորհրդաւոր. a. mystérieux, mystique; emblématique; — նշան պատկեր, emblème.
խորհրդաւորութիւն. s. mysticisme.
խորշուիլ. V. **Լ.օշտակ**.
խորշունձ. s. lange, garniture, serviette pour se garnir, linge.
խորշ. s. angle, coin; cellule; niche; pli, repli, ride; compartiment, case; haie; imp. cassetin.
խորշակ. s. hâle, simoun.
խորշակահար. a. hâlé, gâté ou endommagé par une chaleur excessive ou par un vent brûlant; — լինել, se hâler.

Digitized by Google

Խորշակահարութիւն. s. coup de soleil, insolation.
Խորշակուած. a. hâlé; — *ըլլալ*, se hâler.
Խորշանիւթ. s. chim. cellulose.
Խորշանկեալ. a. ridé; plissé.
Խորշանք. s. aversion.
Խորշաւոր. a. cellulaire.
Խորշիկ. s. petit coin.
Խորշիլ. vn. éprouver de l'aversion, de la répugnance, prendre en aversion, répugner; éviter, se donner de garde, fuir, chercher à échapper à, s'éloigner; avoir honte, des égards; *մէկէն* —, prendre qn. en grippe, l'éviter.
Խորշիւն. s. bruit, murmure.
Խորշոմ. s. ride.
Խորշոմերես. a. qui a le visage ridé, ratatiné.
Խորշոմիլ. vn. se rider, avoir des rides, se ratatiner, être ridé; — (*հանդերձք*), faire des plis, faire la grimace.
Խորշոմութիւն s. ride.
Խորշում. s. aversion, répugnance.
Խորոպ. s. anat. pucelage.
Խորոպնի. s. anat. vagin.
Խորով. V. **Խորովում**.
Խորոված. s. rôti, viande rôtie.
Խորովանք. s. prière, instance.
Խորովածավաճառ. } s. rôtisseur.
Խորովարար }
Խորովարան. s. rôtisserie.
Խորովել. va. rôtir; frire, rissoler.
Խորովիլ. vn. souffrir, s'affliger; se rôtir.
Խորովում. s. action de rôtir, rôtissage.
Խորութիւն. s. profondeur.
Խորունկ. V. **Խոր**, **Խորին**.
Խորունկցնել. va. rendre profond, approfondir.
Խորունկնալ. vn. devenir profond, se creuser.

Խորտաբորտ. a. raboteux, scabreux, inégal, plein d'aspérités; —*ք*, lieux scabreux ou raboteux, aspérités, rugosités.
Խորտակել. va. briser, rompre, casser, mettre en pièces, fracturer, fracasser, écraser; — *թշնամին*, écraser, défaire, mettre en déroute l'ennemie; — *դուռը*, enfoncer la porte; — *շղթաները*, briser, rompre ses fers.
Խորտակուիլ. vn. se briser, se casser, être cassé ou défait.
Խորտակում. s. action de briser, brisement, fracture; échec, défaite, déroute.
Խորտընկէց. s. mitrailleuse.
Խորտիկ. s mets, plat; rosbif.
Խորտկատուն. } s. restaurant.
Խորտկարան. }
Խորտկարար. s. restaurateur.
Խորտկարարութիւն. V. **Խոհակերութիւն**.
Խորտուբորտ. V. **Խորտաբորտ**.
Խորտուբորտութիւն. s. aspérité.
Խորցնել. V. **Խորունկցնել**.
Խոց. s. blessure; —*կարեւոր*, blessure mortelle.
Խոցել. va. blesser, percer, piquer; *ի խոր* —, V. **Խոր**.
Խոցոտ. a. blessé.
Խոցոտել. va. blesser, couvrir de blessures.
Խոցոտիչ a. blessant.
Խոցոտում. s. action de couvrir de blessures.
Խոցուած. s. blessure.
Խոցում. s. action de blesser.
Խոցուկ. s. path. colique.
Խուզական. a. curieux, qui recherche
Խուզարկել. va. chercher, rechercher, fouiller, scruter, fureter, explorer.
Խուզարկու. a. investigateur, fureteur, scrutateur, chercheur, observateur.

Digitized by Google

ուզարկութիւն. s. recherche, nquête.
ուզել. va. chercher, rechercher, fouiller, scruter, fureter, onder, explorer; tondre, tonsuer.
ուզում. s. recherche; —մազի, onsure.
ուք. V. խոչ.
ուքք. spl. écueil, récif, banc
ուժ. / ուժադուժ } a. barbare; barbare, rude, grossier, sauvage, cruel; խուժք եւ ւուժք, les barbares.
ուժական. a. barbare, grossier.
ուժան. s. multitude, le bas peuple, populace, canaille.
ուժդուժ. V. խուժադուժ.
ուժել. vn. faire invasion ou iruption, fondre sur, se ruer, se eter impétueusement sur, accouir en foule, affluer.
ուժիկ a. barbare.
ուժում. s. invasion, irruption.
ուլ. a. sourd; ունա —ըլլալ. — եւանալ, faire la sourde oreille, aire semblant de ne pas entenlre; — համր, sourd-muet.
ուլախօս. V. խուլացաւ.
ուլակոյր. a. sourd et aveugle
ուլահամր. a. sourd et muet.
ուլացաւ. s. méd. scrofule.
ուլաւոր. a. scrofuleux
ուլնալ. vn. devenir sourd, s'assourdir.
ուլցնել. va. rendre sourd, assourdir.
ուխ. s. pituite.
ուղ. s. chaumière.
ուճապ. s. alarme, frayeur, épouvante; précipitation; confusion.
ուճապական / ուճապային. } a. alarmant, effrayant; précipité.

Խուճապանք, s. alarme, frayeur, fuite, précipité.
Խուճապել, խուճապեցնել. va. alarmer, effrayer, épouvanter, troubler; mettre en déroute, en fuite par la crainte, faire prendre la fuite précipitamment, presser, précipiter.
Խուճապիլ. vn. s'alarmer, s'effrayer, hésiter, se troubler, s'embarrasser; prendre la fuite précipitamment
Խուճապուկ. a. précipité.
Խումբ. s. groupe, troupe, bande, compagnie, régiment; —կղզեաց, groupe d'îles, archipel.
Խուն. a. peu; — մը, adv. peu, un peu, tant soit peu.
Խունկ. s. encens; fig. encens, louange; — ծխել՝ տալ, encenser, donner de l'encens à qn. [խունկ.
Խունկեղէգն. V. Եղեգնա-
Խուռն a. nombreux, beaucoup, dense, épais; adv. en foule, en masse; բազմութիւն, une foule très nombreuse, une grande foule; —բազմութեամբ, avec toute la multitude, en foule.
Խուռնամբոխ / Խուռներնթաց. } adv. de grand concours, en foule; — բազմութիւն, concours, affluence ou foule de monde.
Խուսափական. a évasif.
Խուսափանք. s. évasion, fuite; subterfuge, tergiversation, escapade, échappée, faux-fuyant, réticence.
Խուսափել. / Խուսափիլ. } vn. V խոյս տալ; tergiverser, éluder, user de réticence.
Խուսափող. a. fuyant.
Խուսափողական V խուսափական
Խուսափու. / Խուսափուկ. } a. qui s'enfuit, fugitif; évasif.
Խուսել. V. խոյս տալ.

Digitized by Google

Խուրձ. s. botte, fagot, faisceau, gerbe; paquet; — *թղթի*, liasse; *մագնիսական* —, faisceau aimanté.
Խուց. s. chambre.
Խուփ. s couvercle; chapiteau (de l'alambic).
Խոփ. s. coutre, soc, tranchant de la charrue
Խպլիկ. s. afriet, afrite.
Խպիպ. s. goître.
Խպիպաւոր, **Խպիպոտ**. a. goîtreux.
Խպնիլ. V. **Ամչնալ**.
Խպնոտ. V. **Ամչկոտ**.
Խպնոտութիւն. V. **Ամչկոտութիւն**.
Խռբիկ. s. bot. abricot-alberge.
Խռիկ. s. zool. branchies.
Խռիւ. s. buisson, broussailles, broutilles.
Խռծիկ. s. poupée
Խռկաբերան. a. zool. branchiostome.
Խռկալ. V. **Խորդալ**.
Խռկային. a branchial.
Խռնդառ s. bot. molène.
Խռնել. va. rassembler, réunir.
Խռնիլ. / **Խռնուիլ**. vn. se rassembler, s'attrouper, se presser, se presser en foule, s'empresser autour de qn , l'assiéger.
Խռնչել. V. **Խորդալ**.
Խռնչիւն. s. râle, râlement.
Խռնջայլ. V. **Խպունջ**.
Խռով. s. trouble, agitation, tumulte, émeute, sédition; a. troublé. agité; *մէկուն հետ* — *ըլլալ*. être brouillé ou se brouiller avec qn., être mal avec.
Խռովայոյզ. a. qui excite le trouble, turbulent, séditieux, tumultueux; troublé.
Խռովասէր. a. qui aime le trouble, turbulent, inquiet.
Խռովասիրութիւն. s. amour du trouble.
Խռովարար / **Խռովարկու**. a. s. turbulent, perturbateur, agitateur, factieux, séditieux, remuant, brouillon, esprit brouillon, boute-feu; — *ըլլալ*, jeter le trouble
Խռովարարութիւն. s. agitation, perturbation.
Խռովել. / **Խռովեցնել**. va. troubler, agiter, révolutionner, remuer, brouiller, jeter de la confusion; révolutionner, soulever, émeuter, bouleverser; inquiéter, alarmer; *միտքը* —, troubler, détraquer l'esprit; *սիրտը* —, alarmer, abattre le cœur.
Խռովեցուցիչ. V **Խռովիչ**.
Խռովիլ vn. se troubler, se bouleverser, s'agiter, s'émouvoir, s'inquiéter, se déconcerter, s'alarmer, se brouiller.
Խռովիչ. s. perturbateur; a. inquiétant, alarmant.
Խռովութիւն. s. trouble, perturbation, agitation, confusion; révolution, soulèvement, sédition, émeute, désordre — *հանել՝ ընել՝ ձգել*. exciter des troubles, faire du trouble, troubler, causer du trouble, soulever, émeuter.
Խռովուն. a troublé, ému.
Խռուած. V. **Խռճած**.
Խռուանալ. vn. se déssécher, se faner, vieillir
Խռուիլ. V **Խռուանալ**.
Խռչափերան V. **Խռչակփերան**.
Խռչակ. s. anat. trachée, trachée-astère.
Խռչակփերան. / **Խռչակպղուխ**. s. anat. glotte.
Խռչափող. s. anat. larynx.
Խռպոտ. a. rauque, désagréable; — *ձայն*, voix rauque ou aigre.
Խռճած. a. décrépit, vieux.
Խռճիլ. vn. devenir vieux, vieillir.

Digitized by Google

Խսիր. V. **Խսիսար**.
Խստաբար. adv. brusquement, sévèrement.
Խստաբարոյ. a. dur, sévère.
Խստաբարոյութիւն. s. sévérité, dureté des mœurs.
Խստագոյն. a. excessivement dur, le plus dur ou sévère.
Խստադաժան. a. très dur, très sévère.
Խստադէմ. a. sévère, dur.
Խստակեաց. a. qui mène une vie sévère.
Խստակրօն. a. rigide dans ses mœurs, austère, rigide, dur; — *առաքինութիւն*, vertu austère.
Խստակրօնութիւն. s austérité.
Խստաձայն. a. qui a un son, une voix désagréable, dur, rude.
Խստանիօս. a. très sévère.
Խստամբակ, **խստամբակութիւն**. V. **Խեռ**, **Խեռութիւն**.
Խստամբեր. a. austère, rude, dur.
Խստամբերութիւն. s. austérité, mortification.
Խստանալ. vn. durcir, se durcir, s'endurcir, devenir dur; s'obstiner, s'opiniâtrer, persister; traiter durement.
Խստաշունչ. a. violent, impétueux, rigoureux.
Խստապահանջ. a. exigeant.
Խստապահանջութիւն. s. exigence.
Խստապարանոց. a. qui a le cou raide, indocile, entêté, rétif, tête dure; — *մարդ*, homme à tête dure.
Խստապարանոցութիւն. s. indocilité.
Խստապինդ. a. très dur.
Խստասէր. a. qui aime l'austérité.
Խստասիրտ. a. qui a le cœur dur, qui a un cœur endurci, impitoyable, insensible.
Խստասրտութիւն. s. dureté de cœur, endurcissement.
Խստատեսիլ. a. d'un aspect sévère.
Խստացնել. va. endurcir, durcir, rendre dur.
Խստացուցիչ. a. qui endurcit.
Խստաքար. s. minér. aspérolithe.
Խստենի. s. anat. dure-mère.
Խստերախ. a. qui a la bouche dure, qui n'a point de bouche, indompté, indocile, ardent, impétueux, rebelle; — *երիվար*, coursier fougueux.
Խստիւ. adv. durement, rudement, rigidement, sévèrement, en toute rigueur, rigoureusement, austèrement; — *պատժել*, punir rigoureusement, sévèrement.
Խստոր. s. ail.
Խստորան. V. **Խստորուկ**.
Խստորուկ. s. bot. dioscorée.
Խստութիւն. s. dureté; inflexibilité, raideur, rudesse; sévérité, rigidité, rigueur; endurcissement, opiniâtreté; — *որովայնի*, constipation; — *սրտի*, endurcissement de cœur; — *բարուց' օրինաց*, austérité des mœurs, des lois.
Խստօրէն. adv. rigoureusement.
Խտական. a. condensable.
Խտականութիւն. s. condensabilité.
Խտանալ. vn. se condenser, devenir compacte.
Խտաչափ. s. densimètre.
Խտացնել. va. condenser.
Խտացում. s. condensation.
Խտացուցիչ. s. condensateur, condenseur.
Խտիղ. V. **Խտղում**.
Խտիր. s. différence, distinction.
Խտղել. vn. chatouiller.
Խտղտալ. vn. se chatouiller, être chatouillé.
Խտղտանք. V. **Խտղում**.
Խտղտել. va. chatouiller; fig. cha-

Digitized by Google

touiller, délecter, charmer, flatter.
խտղտուք. s. chatouillement; fig. chatouillement, délectation, plaisir, charme.
խտութիւն. s. densité; compacité.
խտուտ. s. chatouillement.
խտպտանք. s. mollesse; tromperie, caresse insidieuse.
խտտիղ, խտտղանք. V. **խտղտուք.**
խտտղել. va. chatouiller; — *աչ-քերը.* éblouir les yeux.
խտտղոտիլ. vn. être chatouillé, se chatouiller.
խտրադիմայ. a. physionomiste.
խտրադիմայութիւն. s. physiognomonie.
խտրանք. V. **խտրութիւն.**
խտրել. va. discerner, distinguer, faire la différence.
խտրոց. s. espace, intervalle; division, séparation; différence.
խտրութիւն. s différence, distinction.
խրախ. a. joyeux, gai, enjoué.
խրախակից. a. celui qui se réjouit avec un autre; *ըլլալ,* se réjouir ensemble, partager la joie de.
խրախամիտ. V. **խրախ.**
խրախանալ. vn. se réjouir; faire bonne chère, se régaler.
խրախասէր. a. qui aime la réjouissance.
խրախարար. a. réjouissant, joyeux.
խրախճալիր. } a. plein de réjouissance, tout joyeux.
խրախճալից. }
խրախճան. V. **խրախճանք.**
խրախճանակից. a. compagnon de festin; — *ըլլալ.* faire bonne chère, festin ensemble, se régaler ensemble.
խրախճանասէր. a. qui aime les festins, la bonne chère, bon vivant.
խրախճանութիւն. } s. réjouissances, festin, bonne chère, banquet, régal.
խրախճանք. }
խրախոյս. s. cri d'encouragment, d'exhortation: encouragement, courage, exhortation; — *տալ.* donner ou inspirer du courage, encourager, relever ou soutenir le courage de qn., l'animer; — *առնել,* prendre courage, s'animer.
խրախուսական. a. encourageant.
խրախուսանք. V. **խրախոյս.**
խրախուսել. va. encourager. inspirer ou donner du courage, relever le courage, ranimer, exhorter, fortifier.
խրախուսիլ. vn. prendre courage, s'animer.
խրախուսիչ. a. celui qui encourage; V. **խրախուսական.**
խրամ. s. tranchée, fossé, fosse; brèche; — *բանալ,* faire des fosses, une brèche.
խրամահատ. a. celui qui fait des brèches, des fossés.
խրամապահ. s. gardien d'une brèche, d'une tranchée.
խրամատ. s. brèche, ouverture; fig. brèche, rupture.
խրամատել va. faire une brèche; rompre, diviser, séparer, disperser.
խրասախ. s. lieue.
խրատ. s. conseil, avis, avertissement, morale; leçon, réprimande, reproche; discipline, instruction; correction, punition; — *տալ* donner des conseils, conseiller; faire la morale à qn.; — *չար,* mauvais conseil, conseil pervers.
խրատաբանել. va. donner des conseils, moraliser.
խրատաբանութիւն. s. conseil, avis, admonition.
խրատալի. a. instructif.
խրատական. a. de conseil, didactif, moral, instructif.

Digitized by Google

Խրատատեաց. a. celui qui déteste les conseils.
Խրատատու. a. celui qui donne des conseils.
Խրատել. va. donner des conseils, conseiller; moraliser, faire la morale à qn.; donner une leçon, réprimander, corriger, châtier, punir; instruire, discipliner, former, dresser.
Խրատիչ. s celui qui donne des conseils, qui instruit, qui châtie.
Խրատուկ } a. celui qui donne
Խրատատու. } des conseils.
Խրատատուութիւն. s. l'action de donner des conseils, admonition, avertissement, avis.
Խրացք. s. courroie, lacet.
Խրել. va. engager un bateau dans le sable, le faire échouer, engraver.
Խրթին. a. obscur, sombre; fig. obscur, qui n'est pas bien intelligible, difficile à comprendre.
Խրթինանալ. V. **Խրթնանալ**.
Խրթինացնել. V. **Խրթնացնել**.
Խրթնաբան. a. qui a un langage obscur, abstrus.
Խրթնաբանութիւն. s. obscurité du langage.
Խրթնախօս. V. **Խրթնաբան**.
Խրթնանալ. vn. s'obscurcir; être difficile à comprendre.
Խրթնացնել. va. obscurcir.
Խրթնութիւն. s. obscurité.
Խրիլ. vn. s'enfoncer dans le sable, s'échouer, s'embourber.
Խրխնջել. V. **Խխնջել**.
Խրխնջիւն. V. **Խխնջիւն**.
Խրկել. V. **Ղրկել**.
Խրճիթ. s. hütte.
Խրոժերես. V. **Խռոժերես**.
Խրոխտ. a. impérieux, fier, altier, hautain, hardi, courageux.
Խրոխտաբար. adv. avec un air fier, fièrement.

Խրոխտալիր. a. plein de fierté.
Խրոխտաձայն. a. qui parle avec un ton suffisant, d'un air fier.
Խրոխտանալ. vn. porter la tête haute, avoir l'air de défier tout le monde, prendre un air impérieux, faire le brave, se rengorger, faire le fier, le dédaigneux, faire claquer son fouet, prétendre, être fier, arrogant.
Խրոխտանք. V. **Խրոխտումն**.
Խրոխտապանծ a. présomptueux, fier, altier, superbe, tranche-montágne.
Խրոխտումն. s. fierté, bravade, présomption, hauteur, morgue.
Խրոր. s. bot. anacampsère.
Խրուանդ. s. carrelure. [vander.
Խրուանդել. va. carreler; ra-
Խրուանդիչ. s. carreleur, savetier ambulant; ravandeur.
Խրուկ. V. **Կինաբարիս**.
Խրում. s. engravement.
Խրուտք. s. banc de sable, syrte.
Խրշան. a. ombrageux.
Խրտնուլ. V. **Խրտչիլ**.
Խրտուիլակ. s. épouvantail.
Խրտուկ. a. ombrageux.
Խրտչեցնել. va. donner de l'ombrage, effaroucher, offusquer.
Խրտչիլ. vn. prendre de l'ombrage, s'effaroucher.
Խցան. s. bondon.
Խցահան. s. tire-bouchon.
Խցանել. va. bondonner.
Խցանկ. s. bouchon, paquet de linge tortillé.
Խցանկել. va. bouchonner.
Խցանոց. } s. bondonnière.
Խցանծակ. }
Խցարգել. a. renfermé dans sa chambre, dans une chambre; reclus.
Խցարգելութիւն. s reclusion.
Խցել. va. fermer, boucher, bouchonner, bondonner.

Digitized by Google

Խցիկ. s. chambrette, cabine, cellule.
Խցիկաւոր. a. cellulaire.
Խցկել. va. enfermer.
Խցում. s. obstruction, engorgement.
Խփել. va. couvrir, mettre un couvercle; fermer.
Խփընկէց a. qui jette le couvercle.
Խփոց. s. clapet.
Խօթ. a. indisposé, malade, infirme.
Խօթաբանութիւն. s. nosologie.
Խօթամիտ. a. qui a l'esprit malade, sot, nigaud, stupide.
Խօթութիւն. s. maladie, indisposition, infirmité.
Խօլ. a. sot, fou, insensé, déraisonnable, absurde, folâtre.
Խօլաբար. adv. follement.
Խօլական. V. **Խօլ**; — *երկիւղ*, terreur panique; — *ախտ*, folle passion; — *խնդութիւն*, joie folâtre.
Խօլանալ. vn. devenir fou, déraisonner.
Խօլմտապէս. adv. follement.
Խօլիլ. V. **Խօլանալ.**
Խօլնջան. s. bot. galanga.
Խօլութիւն. s. démence, folie, sottise.
Խօլուհի. sf. folle.
Խօշիւն. s. bruit, murmure.
Խօսակից. a. interlocuteur.
Խօսակցիլ. vn. s'aboucher avec qn., s'entretenir ensemble, causer, converser ou lier conversation avec.
Խօսակցութիւն. s. conversation, entretien, causerie; dialogue.
Խօսարան. s. parloir.
Խօսեցեալ. s. fiancée, promise.
Խօսեցնել. va. faire parler, faire causer.
Խօսիլ. vn. parler, causer, discourir, porter la parole; négocier, traiter; — *Հաւք*, chanter; *ուղիղ* —, parler distinctement; *եզակի* —, tutoyer; *սպառնալեօք* —, parler avec menaces, montrer les dents; *քթէն* —, parler du nez; *այլեւս ասոր վրայ չխօսինք*, n'en parlons plus.
Խօսկապ. s. gage de promesse (mariage).
Խօսնակ. s. médiateur, intercesseur; défenseur, avocat; fig. coq.
Խօսնակից. s. négociateur, parlementaire.
Խօսնայր. s. le fiancé, le prétendu.
Խօսող. s. parlant; parleur, disert, éloquent.
Խօսողութիւն. s faculté de parler.
Խօսուածք. s. dire, parole, locution.
Խօսուրդանք. s. conversation, entretien, causerie.
Խօսուն. a. loquace.
Խօսք. s. parole, langage, propos; entretien, conversation; discours, traité; parole, promesse; bruit, nouvelle; —*ը կտրել* rompre la parole, interrompre; *մէկ* — *ունենալ*, n'avoir qu'une parole; — *ուզել*, demander la parole; —*ը ձերն է.* vous avez la parole; —*ը ետ առնել.* retirer sa parole; —*ը բռնել.* —*ին վրայ կենալ*, tenir sa parole; —*ը չբռնել.* —*ին վրայ չկենալ*, ne pas tenir sa parole, manquer à sa parole, manquer de parole; — *տալ*, donner sa parole, promettre; *խօսքս* — *է*, ma parole d'honneur; *պատուոյ վրայ* — *կուտամ*, je vous donne ma parole d'honneur; — *բանալ*, entamer la conversation, amener la conversation sur; — *մը ելաւ*, un bruit s'est répandu, le bruit a couru; *խօսքի տէր*, homme de parole.
Խօսքխառնող. a. intrigant, rapporteur.

Digitized by Google

Ծ

Ծ (dza=tz=moderne: DZ, ancien: TZ.) quatorzième lettre de l'alphabet et neuvième des consonnes; cinquante, cinquantième.

Ծագիլ. vn. se lever, poindre, commencer à paraître, se montrer, paraître; naître, émaner, tirer son origine, sortir, descendre, provenir, résulter, dériver de.

Ծագում. s. lever, action de se lever, de se montrer; naissance, origine, source, provenance. — *արեւու* le lever du soleil.

Ծաբրին. V. **Ծայբրին.**

Ծալ. s. pli, repli; pliage.

Ծալաթոռ. V. **Ծալածոյ աթոռ.**

Ծալած. a. plié.

Ծալածոյ. a. plié; pliant; — *աթոռ*, siège pliant, pliant.

Ծալապատիկ. a. les jambes croisées; — *նստիլ*, se croiser les jambes.

Ծալել. va. plier, replier; mettre en double.

Ծալիծալ. a. plié, ployé, à pli.

Ծալիչ. s. plioir.

Ծալխոյր. s. claque.

Ծալող. s. plieur, plieuse.

Ծալոց. s. plioir.

Ծալում. s. pliage.

Ծալփեղոյր. V. **Ծալխոյր.**

Ծալք. V. **Ծալ.**

Ծախել. va. vendre, débiter.

Ծախող. s. vendeur, débiteur.

Ծախու առնել. acheter.

Ծախուած. a. vendu.

Ծախուիլ. vn. se débiter.

Ծախում. s. consommation.

Ծախս. V. **Ծախք.**

Ծախսարար. a. dépensier.

Ծախսել. va. faire des frais, dépenser.

Ծախսուիլ. vn. être dépensé.

Ծախք. s. dépense, frais; consommation; vente; — *ընել*, faire des dépenses ou des frais; *քիչ* — *ով*, à peu de frais; *իր* — *ով*, à ses frais.

Ծածան. s. ichtyol. carpe.

Ծածանիկ. s. carpeau.

Ծածանիլ. vn. onduler, ondoyer, flotter, faire des ondulations, s'agiter.

Ծածանկիկ. s. ichtyol. carpillon.

Ծածանող. a. flottant; indécis.

Ծածանողական. a. ondulatoire.

Ծածանոց. s. carpier, carpière.

Ծածանում. s. ondulation.

Ծածանուտ. a. flottant.

Ծածանք. s. ondulation.

Ծածկ. s. couverture.

Ծածկաբանութիւն. s. argot.

Ծածկաբար. adv. secrètement, en secret, en cachette.

Ծածկաբարբառ. s. argot.

Ծածկագէտ a. qui connaît les secrets.

Ծածկագիտական. a. cabalistique.

Ծածկագիտութիւն. s. cabale.

Ծածկագիր. a. chiffré; s. chiffre; cryptographe.

Ծածկագրել. va chiffrer.

Ծածկագրութիւն. s. chiffre; cryptographie.

Digitized by Google

Ծածկամիտ. a. qui cache son dessein, sa pensée, dissimulé, indéchiffrable: — *մարդ*, homme caché.
Ծածկանկար. s. rébus.
Ծածկանուն. a. s. pseudonyme.
Ծածկանք. s. chose cachée, secret.
Ծածկապէս. V. **Ծածկաբար.**
Ծածկատես. a. qui voit les secrets.
Ծածկարան. s. couverture de lit, couvre-pied.
Ծածկել. va. cacher, couvrir, soustraire à la vue; cacher, celer, voiler, dissimuler.
Ծածկելիք s. couverture, couvercle.
Ծածկոյթ. } s. couverture, enveloppe.
Ծածկոց
Ծածկուիլ vn. se cacher, se soustraire à la vue, se couvrir; se cacher, se voiler.
Ծածուկ. a. caché, secret, occulte; furtif, clandestin; — *կերպով*, V. **Ծածկաբար.**
Ծածք. s. abat-vent; — *ամպիոնի*, abat-voix; V. **Ծածկ.**
Ծակ. s. trou; ouverture; — *բանալ*, faire un trou; — *ը գոցել*, boucher le trou.
Ծակախրիլ vn. se renfermer, se tapir, se fourrer ou se cacher dans un trou, dans un lieu reculé.
Ծակամուտ. a. qui entre dans un trou; — *ըլլալ*, entrer dans un trou.
Ծակաչք. a. avide.
Ծակաչքութիւն. s. avidité.
Ծակել. va. trouer, faire un trou, percer, forer, perforer.
Ծակիչ. a. perçant, perforant.
Ծակծկել. V. **Ծակոտել.**
Ծակծկուն. a. troué, percé.
Ծակող. V **Ծակիչ.**
Ծակոտ. a troué, percé; poreux.
Ծակոտել. va. trouer, percer, cribler.

Ծակոտկենութիւն. s. porosité.
Ծակոտկէն. a. poreux, spongieux; à jour.
Ծակոտութիւն s. porosité.
Ծակուիլ. vn. se trouer, percer.
Ծակուծուկ. s. coin et recoin; *ամէն* —, tous les coins et recoins.
Ծակում. s. percement, perforation.
Ծակտի. s. pore.
Ծակտիկ. s. petit trou.
Ծաղ. s. gaufre.
Ծաղարար. s. pâtissier.
Ծաղարարութիւն. s pâtisserie.
Ծաղիկ. s. fleur; méd. petite vérole, vériole, — *հասակի*, fleur de l'âge; — *բանալ*. fleurir.
Ծաղկաքաղութիւն. s. anthologie.
Ծաղկաբեռն. a. chargé de fleurs.
Ծաղկաբեր. a. florifère, qui produit des fleurs.
Ծաղկաբոյծ. s. fleuriste.
Ծաղկաբուսութիւն. s. floraison.
Ծաղկազեղ. a. belle comme une fleur.
Ծաղկագործ. s. fleuriste, qui fait des fleurs.
Ծաղկադարման. s. fleuriste.
Ծաղկադարմանութիւն. s. floriculture.
Ծաղկազարդ. a. orné de fleurs, émaillé de fleurs; s Pâques fleuries, le dimanche des Rameaux.
Ծաղկազարդել. va. orner de fleurs.
Ծաղկազգեաց. } a. revêtu de fleurs, fleuri.
Ծաղկազգեստ.
Ծաղկազերծ. a. dépouillé de ses fleurs, défleuri; — *ըլլալ*, défleurir, perdre ses fleurs.
Ծաղկազուարճ. a. fleuri, florissant.
Ծաղկաթափ ըլլալ vn. faire tomber ses fleurs, défleurir.

Digitized by Google

Ծաղկալիր. } a. plein de fleurs,
Ծաղկալից. } fleuri.
Ծաղկախտ. s. méd. variole.
Ծաղկած. a. fleuri.
Ծաղկածին. a. bot. floripare.
Ծաղկակալ. s. vase à fleurs, jardinière.
Ծաղկակաղամբ. V. Ընղուկաղամբ.
Ծաղկակերպ. a. floriforme.
Ծաղկահամ. a. qui a le goût des fleurs.
Ծաղկահասակ. a. jeune; — *կին* jeune femme.
Ծաղկահար. a. varioleux.
Ծաղկահիւս. a. tressé de fleurs.
Ծաղկահոտ. a. qui a l'odeur des fleurs; — *ըմպելի*, liqueur parfumée; — *գինի*, vin exquis.
Ծաղկաձեւ. V. Ծաղկակերպ.
Ծաղկաման. s. pot de fleurs.
Ծաղկամարտ. s. bataille des fleurs.
Ծաղկամշակ. s. horticulteur.
Ծաղկամշակական. a. d'horticulture.
Ծաղկամշակութիւն. s. horticulture.
Ծաղկանկար. } s. peintre de
Ծաղկանկարիչ. } fleurs.
Ծաղկանոց. V. Ծաղկոց.
Ծաղկանօթ. V. Ծաղկաման.
Ծաղկապսակ. a. couronné de fleurs; s. couronne de fleurs.
Ծաղկասէր. s. amateur de fleurs.
Ծաղկաստան. s jardin de fleurs.
Ծաղկասփիւռ. a. parsemé, couvert de fleurs.
Ծաղկավաճառ. s. marchand de fleurs, marchand fleuriste
Ծաղկավաճառանոց. s. marché aux fleurs.
Ծաղկատի. a. jeune.
Ծաղկաւէտ. a. rempli ou émaillé de fleurs, fleuri, fleurissant, florissant.
Ծաղկափթիթ. a. épanoui de fleurs, en fleurs, fleuri.
Ծաղկափունջ. s. bouquet de fleurs, bouquet.
Ծաղկաքաղ. a. s. qui cueille des fleurs; qui fait des extraits, compilateur; s. extrait; recueil des extraits, anthologie; — *ընել*, cueillir des fleurs; extraire, faire un extrait.
Ծաղկաքաղել. V. Ծաղկաքաղ ընել.
Ծաղկեայ. a. de fleurs, fait de fleurs; brodé de fleurs.
Ծաղկեկաղամբ V. Ընղուկաղամբ
Ծաղկեղէն V. Ծաղկեայ.
Ծաղկիլ vn. fleurir, être en fleur; fig. fleurir, être florissant, prospérer.
Ծաղկեմշակ. etc. V. Ծաղկամշակ. etc.
Ծաղկենկար. s. peinture, dessin de fleur.
Ծաղկեպսակ. V. Ծաղկապսակ.
Ծաղկեվաճառ. a. marchand de fleur, fleuriste.
Ծաղկեցնել. va. faire fleurir, rendre fleurissant.
Ծաղկեփունջ. V. Ծաղկափունջ.
Ծաղկող s. enjoliveur.
Ծաղկոտ. a. varioleux.
Ծաղկոց. s. jardin de fleurs, parterre; salle d'asile.
Ծաղկում. s. floraison, fleuraison.
Ծաղկուտ. V. Ծաղկաւէտ.
Ծաղր. s. ris, rire; risée, raillerie, dérision, moquerie; — *ընել*, se rire de, railler, tourner en ridicule ou en dérision, faire la nique à qn., se moquer de lui, le ridiculiser; — *լինել*, être raillé, moqué, être l'objet de la risée de, s'exposer à la risée de.
Ծաղրաբան. a. plaisant, badin, esprit badin, facétieux.

Digitized by Google

Ծաղրաբանել. vn. plaisanter, badiner, faire le badin.
Ծաղրաբանութիւն. s. plaisanterie, badinage, badinerie.
Ծաղրաբար. adv. burlesquement.
Ծաղրաբերբ. s. charivari.
Ծաղրալից. a. risible, ridicule, burlesque.
Ծաղրախառն. adv. en riant.
Ծաղրածու. a. badin, plaisant, facétieux, bouffon, goguenard.
Ծաղրածութիւն. s. badinage, lazzi, bouffonnerie, goguenardise.
Ծաղրական. a. risible, ridicule, burlesque.
Ծաղրանկար. s. caricature.
Ծաղրանկարիչ. s. caricaturiste.
Ծաղրանք. s. risée, raillerie, moquerie, ridicule.
Ծաղրաշարժ. a. comique.
Ծաղրապատկեր. V. **Ծաղրանկար**
Ծաղրասէր. a. goguenard, plaisant.
Ծաղրել V. **Ծաղր ընել.**
Ծաղրելի. a. ridicule, burlesque.
Ծաղրերգակ. s. chanteur bouffe.
Ծաղրերգութիւն. s. opéra bouffe.
Ծաղրող. a. moqueur.
Ծամ. s. chevelure, cheveux; *կեղծ* —, perruque.
Ծամածուռ. a. tortueux, sinueux. tortillé, entortillé.
Ծամածռել. va. tortiller, entortiller; — *երեսը*, faire la grimace, des grimaces.
Ծամածռութիւն. s. tortuosité, sinuosité; fig. grimace, grimacerie.
Ծամփոկ s. curoir
Ծամկապ. s. bandeau pour attacher les cheveux sur le front.
Ծամել. va. mâcher.
Ծամելային. a. maxillaire.
Ծամելի. / **Ծամելիք.** } s. anat. mâchoire.
Ծամծմել. va. mâchonner.

Ծամոն. / **Ծամոց** } s. mastic, gomme mastic.
Ծայթրին. s. bot. serpolet.
Ծայր s. bout, extrémité; sommet, cime, pointe; le plus haut point, le plus haut degré; comble, excès; — *է ի* —, d'un bout à l'autre, de point en point, bout à bout; — *ը* — *ին բերել*, joindre les deux bouts, couvrir ses frais, suffire.
Ծայրագոյն. a. suprême, extrême, maximum.
Ծայրադիր. s. allonge, rallonge.
Ծայրալիր. a. plein d'un bout à l'autre, comble.
Ծայրածաւալ. a. très étendu.
Ծայրակարմիր. a. dont les extrémités sont rouges; — *արեգակն*, soleil levant
Ծայրակէտ s. dernier point.
Ծայրակոտոր. a. cassé par le bout, mutilé, tronqué.
Ծայրակտուր. a. coupé par le bout, mutilé, tronqué.
Ծայրամէտ. a. convergent.
Ծայրամիտել. vn. converger.
Ծայրամիտութիւն. s. convergence.
Ծայրայանգ. s. refrain, flonflon.
Ծայրայեղ. a. extrême, excessif, trop.
Ծայրայեղութիւն. s. excès.
Ծայրայեղօրէն. adv. extrêmement, excessivement.
Ծայրանալ. vn. arriver au plus haut point, au comble de, être au comble de, exceller.
Ծայրանդամք. s. abatis.
Ծայրանուն. s. acrostiche.
Ծայրատել. va. couper par le bout, mutiler, tronquer, estropier.
Ծայրատութիւն. s. mutilation.
Ծայրատում. s. gram. apocope.
Ծայրաքաղաք. s. acropole.
Ծայրիք. s. arith. les extrémités.

Digitized by Google

Ծանակ. a. ridicule, ignoble, ignominieux; *ծաղր ու — ընել*, couvrir ou chamarrer qn. de ridicules, se moquer de lui, le tourner en ridicule, le railler.

Ծանականք. spl. ignominie, déshonneur, opprobre, infamie, honte, action honteuse, affront, turpitude.

Ծանակել. va. couvrir de honte, déshonorer, tourner en ridicule.

Ծանակութիւն. V. **Ծանականք.**

Ծանծ. s. bot. bâle, glume.

Ծանծաղ. a. qui n'est pas profond, bas, guéable; s. gué, bas-fond.

Ծանծաղամիտ. a. léger, éventé, évaporé, vain, écervelé, freluquet, d'une haute crédulité.

Ծանծաղամտութիւն. s. légèreté, vanité.

Ծանծաղասիրտ. V. **Ծանծաղամիտ.**

Ծանծաղուտ. a. bas, qui n'est pas profond; —*ք*, s. bas-fond.

Ծանուցագիր. s. assignation; note.

Ծանուցանել. va. avertir, faire savoir ou connaître, annoncer, signaler, donner avis, notifier, déclarer, faire part, mander; *կանխաւ ծանուցանել մէկուն*, prévenir qn, l'avertir d'avance.

Ծանուցում. s. avis, annonce; déclaration; notification; — *ընել*, faire une annonce, annoncer.

Ծանր. a. pesant, lourd; grave, accablant, onéreux, fatigant, pénible, gênant, triste; grave, sérieux, important, considérable; grave, sérieux, réfléchi; grave, intense, fort, violent; lent, paresseux; fort (en parlant des odeurs); dur, difficile (en parlant de l'ouïe); —*հարուած*, coup violent; — *քուն*, sommeil profond; — *կերակուր*, aliment lourd; — *շունչ*, mauvaise, forte haleine; — *է ինծ*, c'est un sacrifice, c'est grave pour moi.

Ծանրաբարոյ. a. qui a un caractère grave, sérieux, grave.

Ծանրաբարոյութիւն. s. gravité, sérieux.

Ծանրաբեկ. a. accablé, succombant sous le poids.

Ծանրաբեռն. a. qui porte un pesant fardeau, lourd, onéreux, accablant; surchargé, accablé.

Ծանրաբեռնեալ. a. surchargé; surmené.

Ծանրաբեռնել. va. accabler sous le poids, surcharger; surmener.

Ծանրաբեռնի. a. surchargé.

Ծանրաբեռնութիւն. s. surcharge, charge; surmenage.

Ծանրաբերձ. a. pesant, lourd.

Ծանրագին. a. cher, coûteux, de grand prix, précieux.

Ծանրագլուխ. a. qui a la tête lourde; fig. grave, sérieux.

Ծանրագնաց. a. qui marche lentement, lent.

Ծանրազբաղ. a très occupé.

Ծանրաթախիծ. a. accablé de tristesse, fort triste, mélancolique; — *տրտմութիւն*, grand chagrin, profonde tristesse.

Ծանրալեզու. a. qui parle avec difficulté, bègue; — *ըլլալ*, avoir la langue épaisse, avoir de la difficulté à parler.

Ծանրալուծ. a. dont le joug est pesant, accablant.

Ծանրալսուր. a. qui a l'ouïe dure, dur d'oreille, sourdaud.

Ծանրախոհ. a. grave.

Ծանրախօս. a. qui parle lentement; qui parle avec difficulté.

Ծանրախօսութիւն. s. difficulté pour parler, pour s'exprimer.

Digitized by Google

Ծանրածանր. a. très lourd, très grave.
Ծանրակաց. a. posé, sérieux.
Ծանրակէտ. s. point de gravité.
Ծանրակիր. a. pesant, lourd.
Ծանրակշիռ. a. pèse lourd, d'un grand poids, important, sérieux.
Ծանրակշռութիւն. s. importance.
Ծանրահակ. a. courbé sous le poids.
Ծանրաձայն. c. qui a la voix grave ou forte.
Ծանրամարմին. a. au corps pesant.
Ծանրամիտ. s. esprit lourd.
Ծանրանալ. vn. s'appesantir, devenir lourd, s'alourdir; s'aggraver, devenir plus grave, plus pénible, plus poignant.
Ծանրանաւել. vn. naviguer lentement.
Ծանրանդամ. a. aux membres pesants.
Ծանրաշարժ. a. qui se meut lentement, lent; difficile à remuer.
Ծանրաշնչութիւն. s. path. asthme, courte haleine.
Ծանրաշունչ. a. asthmatique.
Ծանրաշուք. a. grave, imposant.
Ծանրաչափ. s. baromètre.
Ծանրաչափական. a. barométrique.
Ծանրապէս. adv. gravement, grièvement.
Ծանրասիրտ a. qui a le cœur lourd, insensible, endurci.
Ծանրատաղտուկ. a. qui est à charge, ennuyeux, insupportable, importun, assommant.
Ծանրատար. a. lourd à porter.
Ծանրարթուն. a. difficile à réveiller
Ծանրացասում. a. outré, enflammé ou transporté de colère.
Ծանրացնել. va. appesantir, aggraver, alourdir.
Ծանրացում. s. aggravation.
Ծանրացուցիչ. a. aggravant; — *հանգամանք*, circonstances aggravantes.
Ծանրաքայլ. a. à pas pesants, d'un pas lent, tardif.
Ծանրաքուն. a. qui a un sommeil profond.
Ծանրողութիւն. s. phys. gravitation.
Ծանրոց. s. poids.
Ծանրութիւն. s. pesanteur, gravité; lourdeur; appesantissement; poids, charge; grièveté, gravité, importance; pesanteur, malaise, accablement; gravité, caractère grave, sérieux; —*լսելեաց*. dureté de l'ouïe; - *լեզուի*, pesanteur de langue, difficulté à s'exprimer.
Ծանօթ. a. connu, reconnu, notoire, connaissable; s. connaisseur, connaissance, ami; — *ըլլալ*. connaître, savoir, être connaisseur.
Ծանօթաբանել. va. annoter.
Ծանօթաբանութիւն. s. annotation
Ծանօթագրել. va. annoter.
Ծանօթագրութիւն. s. annotation.
Ծանօթադիր. V. **Ծանօթարար.**
Ծանօթանալ. vn. prendre connaissance de, s'informer de; faire connaissance avec qn., faire sa connaissance.
Ծանօթատետր. s. cahier de notes.
Ծանօթարար. s. annotateur.
Ծանօթացնել. va. faire la connaissance, faire connaître, donner connaissance; *ինքզինքը* —, se faire connaître.
Ծանօթութիւն. s. connaissance, notion; connaissance, familiarité, liaison; note, annotation.
Ծանօթուհի. sf. connaissance.
Ծառ. s. arbre; *մատաղատունկ* —, jeune —.

Digitized by Google

Ծառաբանութիւն. s. dendrologie.
Ծառաբնղիկ. s. entom. hanneton.
Ծառաբուն. s. tronc d'arbre.
Ծառադարման. s. arboriste.
Ծառադարմանութիւն. s. arboriculture.
Ծառախիտ. a. arbreux, bien boisé, couvert d'arbres. touffu.
Ծառամշակութիւն. V. **Ծառադարմանութիւն.**
Ծառայ. s. domestique, serviteur, garçon, valet; *վարձ —ի.* gages.
Ծառայաբար. adv. comme un domestique, servilement.
Ծառայաբարոյ. a. qui a le caractère, les mœurs d'un domestique, servile.
Ծառայազուն. } a. s. de naissance servile.
Ծառայածին. }
Ծառայական. a. de domestique, servile.
Ծառայականութիւն. s. servilité.
Ծառայակերպ. a. qui a l'air d'un domestique.
Ծառայակից. s. conserviteur, compagnon de servitude, de service.
Ծառայամիտ. a. qui a des sentiments serviles, qui a l'âme servile, servile.
Ծառայամտութիւն. s servilité.
Ծառայանալ vn. être serviteur, domestique; servir.
Ծառայաւէս. V. **Ծառայաբար.**
Ծառայասերմ. a. né de race servile.
Ծառայել. vn. servir.
Ծառայեցնել. va. faire servir; asservir, réduire en servitude.
Ծառայեցուցիչ. a. celui qui asservit.
Ծառայութիւն. s. service; servitude; domesticité.

Ծառանալ. vn. s'élever comme un arbre. devenir comme un arbre; se cabrer.
Ծառաշատ. a. arbreux.
Ծառաստան. s. bois, forêt; V. **Ծառատունկ.**
Ծառատած. s. arboriste.
Ծառատածութիւն. s. arboriculture
Ծառատունկ. s. lieu planté d'arbres, boulevard; bois.
Ծառացնել. va. monter comme un arbre, soulever, élever; cabrer.
Ծառացումն. s. cabrement.
Ծառաւէտ a. plein d'arbres.
Ծառափայտ. s. bois.
Ծառափողոց. s. boulevard.
Ծառաքար. s. minér. dendrite.
Ծառզարդար. V. **Ծաղկազարդ.**
Ծառակտուց. s. ornith. pie.
Ծառորդ. s zool. ver du bois.
Ծառուղի. s. allée.
Ծառուտ. a. arbreux. [téré.
Ծարաւ. s. soif; fig. soif; a. al-
Ծարաւանալ. V. **Ծարաւիլ.**
Ծարաւեցնել. va. altérer, exciter la soif.
Ծարաւի. a. qui a soif, altéré; — *եմ.* j'ai soif, je suis altéré.
Ծարաւիլ. vn. avoir soif, s'altérer, être altéré.
Ծարաւութիւն. s. soif; altération.
Ծարաւուտ. a. qui a soif, altéré; sec, desséché.
Ծարիր. s. noir d'antimoine; méd. collyre.
Ծարոյր. V. **Ծարիր.**
Ծարրաքար. s. chim. antimoine.
Ծարրել. va. teindre avec du noir d'antimoine, se peindre les cils, les sourcils.
Ծաւալ. s. volume, dimension; dilatation; diffusion, expansion, développement; mus. dièse; a. dilaté, diffus, étendu; — **առնել,** se dilater, se propager.

Digitized by Google

Ծաւալական. a. dilatable; expansif.
Ծաւալականութիւն. s. expansibilité; dilatabilité.
Ծաւալաչափ. s. dilatomètre.
Ծաւալել. } va. étendre, dilater; propager, répandre.
Ծաւալեցնել. }
Ծաւալիլ. vn. se dilater; se propager, se répandre.
Ծաւալոյց. s. la Propagande.
Ծաւալում. s. expension, dilatation, diffusion; propagation.
Ծաւալուն. a. dilaté.
Ծաւածին. s. chim. cyanogène.
Ծաւի. a. pers; — *աչք*. yeux —.
Ծափ. s. applaudissement, battement des mains; —*զարնել*. applaudir, frapper ou battre des mains, dans ses mains, claquer.
Ծափահար.s. applaudisseur, claqueur.
Ծափահարելի. a. digne d'applaudissement.
Ծափահարել. V. **Ծափազարնել**.
Ծափահարութիւն. V. **Ծափ**.
Ծափաձայն. a. avec applaudissement; — *գրուանք՝ գոչմութիւնք*, acclamations, applaudissements.
Ծափել. vn. applaudir.
Ծեբեւեբ. } s. blésité.
Ծեբեւեբանք. }
Ծեբեւեբել. vn. bléser.
Ծեբեւեբում. s. blésement, blésité.
Ծեծ. s. coup, bastonnade; - *տալ՝ քաշել*, battre, donner des coups, bâtonner.
Ծեծել. va. battre, frapper.
Ծեծկռուք. s. rixe, combat.
Ծեծկուիլ. vn. se battre.
Ծեղ. V. **Յարդ**.
Ծեսուկ. s. zool. ciron.
Ծեր. s. vieux, vieillard; a. âgé, avancé en âge, vieux, vieil.
Ծերակոյտ. s. sénat, conseil des vieillards, des anciens; *վճիռ ծերակուտի*, sénatus-consulte; *անդամ ծերակուտի*, sénateur.
Ծերակուտական. a. sénatorial; s. sénateur.
Ծերանալ. vn. vieillir, devenir ou se faire vieux, arriver à un âge avancé, être sur le retour, n'être plus jeune, prendre de l'âge, avancer en âge.
Ծերանոց. s. asile, hospice de vieillards, hospice pour la vieillesse.
Ծերաւուրց. a. rempli de jours, vieil, vieux, âgé.
Ծերոյթ V. **Ծերութիւն**.
Ծերութիւն. s. vieillesse; *ալեւորեալ*—, —avancée, extrême—; *ալիք ծերութեան*. extrême —; *խոր ծերութեան հասանել*, atteindre une — avancée.
Ծերուկ. s. vieillot, vieillard.
Ծերուհի. sf. une vieille.
Ծերունի.s.vieillard, barbe grise; a. vieux, vieil
Ծերպ. s. cavité, trou, crevasse, excavation, caverne.
Ծերպախից. a. calfeutré.
Ծերպախցանք. s. calfeutrage.
Ծերպախցել. va. calfeutrer.
Ծերպախցում. V. **Ծերպախցանք**.
Ծեփ. } s. enduit, crépi.
Ծեփած. }
Ծեփել. va. enduire, crépir; — *բրով* plâtrer; — *շաղախով*, cimenter.
Ծեփելիք. s. cataplasme; —*դնել*, appliquer un —.
Ծեփիկ. s. bot. azalée.
Ծեփիչ. s. truelle.
Ծեքածուռ. a. baragouiné, estropié, écorché. [parodier.
Ծեքել. va. détorquer, détourner

Ծեմծեմանք. } s. cérémonie, mi-
Ծեմծեմումն. } nauderie, façons.
Ծէս. s. rit, rite.
Ծուիկ ծուիկ. adv. en lambeaux.
Ծերաբանութիւն. s. archaïsme.
Ծերած. a. rance.
Ծերածութիւն. V. **Ծերումն.**
Ծերիլ. vn. rancir, sentir le rance; *ախտի մէջ* —, croupir dans le vice.
Ծերումն. s. rance, rancissure.
Ծիածան. s. arc-en-ciel; anat. iris.
Ծիածանացեալ. } a. irisé.
Ծիածանեալ. }
Ծիածանութիւն. s. irisation.
Ծիածանումն. s. irisation.
Ծիլ. s. germe; — *արձակել*, germer.
Ծիլփաղ. s. bêche (insecte).
Ծիծ. s. mamelle; téton; — *տալ*, donner à téter; — *ուտել*, téter.
Ծիծաղ. s. rire, ris; —*ը չկարենալ բռնել*, ne pouvoir s'empêcher de rire; —*ը շարժել*, exciter à rire.
Ծիծաղադէմ. V. **Ծիծաղերես.**
Ծիծաղախիտ. a. riant.
Ծիծաղական. a. risible, plaisant, qui fait rire; rieur.
Ծիծաղաշարժ. a. qui excite à rire, plaisant, comique.
Ծիծաղասէր. a. qui aime à rire.
Ծիծաղաւէտ. V. **Ծիծաղերես.**
Ծիծաղելի. a. risible, ridicule.
Ծիծաղերես. a. qui a le visage riant, souriant.
Ծիծաղեցնել. va. faire rire.
Ծիծաղիլ. vn. rire; se rire de, se moquer de, se railler; *մռթէն* —, rire dans sa barbe, rire intérieurement, en cachette, sous cape, en dessous; *խենդի պէս* —, rire comme un fou; *քարքաջայն* —, rire aux éclats, éclater de rire, rire à gorge déployée; *ծիծաղելէն ճաթիլ*, crever ou étouffer de rire; *ծիծաղելէն մարիլ*, se pâmer ou pouffer de rire; — *սկսիլ* ou *ծիծաղելու բռնել*, se mettre ou se prendre à rire.
Ծիծաղկոտ. a. rieur, riant, plaisant, facétieux.
Ծիծաղուն. a. riant.
Ծիծառն. s. ornith. hirondelle; —*ը կը ճչէ*, l'— gazouille.
Ծիծառնուկ. s. ornith. rousserole, rossignol de rivière.
Ծիծեռնակ. s. ornith. petite hirondelle.
Ծիծեռնիկ. s. poulie.
Ծիծղուն V. **Ծիծաղուն.**
Ծիծմայր. s. nourrice.
Ծիծուան ծաղիկ. V. **Կանթեղխոտ.**
Ծիղ. s. brin; phalange.
Ծին. s. naissance; ovaire; *ի ծնէ*, de naissance, dès la naissance, depuis sa naissance; *ի ծնէ կոյր*, aveugle de naissance, aveugle-né.
Ծիսաբան. } s. ritualiste.
Ծիսագիր. }
Ծիսական. a. rituel, de rite.
Ծիսակատարութիւն. s. célébration d'une cérémonie.
Ծիսարան. s. rituel.
Ծիտ. s. ornith. bouvreuil.
Ծիր. s. cercle, arc, circuit, circonférence; tour, contour, bord; —*հանդերձից*, liseré; — *կաթին*, voie lactée; — *խաւարման* écliptique; — *գնտոյ*, colure; — *ատեսութեան*, horizon.
Ծիրան. s. bot. abricot; abricotier.
Ծիրանագոյն. a. de couleur pourprée, pourpré, enpourpré, purpurin, vermeil.
Ծիրանազարդ. a. orné de pourpre.
Ծիրանազգեաց. } a. revêtu de pourpre, ha-
Ծիրանազգեստ. } billé de pourpre.
Ծիրանափոյր. V. **Ծիրանագոյն.**
Ծիրանածաղիկ. a. qui a des fleurs purpurines; s. lilas.

Digitized by Google

Ծիրանածայր. a. qui a des bords empourprés.
Ծիրանածին. } a. né dans
Ծիրանածնունդ. } la pourpre, porphyrogène, fils d'empereur.
Ծիրանակիր a. qui porte la pourpre.
Ծիրանահաւ. s ornith cardinal.
Ծիրանանալ. vn. devenir pourpré, imiter la pourpre, être purpurin, vermeil, se teindre en pourpre.
Ծիրանանկարիչ. s. a. celui qui peint en pourpre; teint ou peint en pourpre, empourpré.
Ծիրանավաճառ. s. marchand de pourpre; marchand d'abricot
Ծիրանացնել va. teindre en pourpre, empourprer.
Ծիրանաւոր. a. pourpré, revêtu de pourpre, auguste, impérial; s. empereur; cardinal; — *թռչուն*, cardinal.
Ծիրանափայլ. a. brillant comme la pourpre, aussi éclatant que la pourpre, pourpré, empourpré.
Ծիրանափառ. V. **Ծիրանաւոր**. a.
Ծիրանեզօյն, etc. V. **Ծիրանազօյն**, etc.
Ծիրանենի. s. bot. abricotier.
Ծիրանեպատ. a. entouré de pourpre.
Ծիրանի. s pourpre (coquillage d'où l'on tire la pourpre); pourpre, couleur pourpre; pourpre (étoffe teinte en pourpre); bot. abricotier; a. pourpré, purpurin, vermeil.
Ծիրիխսայ. s. beignet.
Ծիրտ. s. fiente d'oiseau, chiure.
Ծիւ. s. flocon; *ծիւ ծիւ*, effiloché; effiloqué.
Ծիւ ծիւ ձիւն գալ. neiger à gros flocons; *ծիւ ծիւ ձիւն*, flocons de neige.
Ծիւրախտ. s. méd. phtisie.
Ծիւրախտաւոր. a. phtisique.
Ծիւրական. a. qui consume, languissant; *— ախտ՝ ցաւ*, consomption, phtisie.
Ծիւրել. } va. faire dépérir,
Ծիւրեցնել. } consumer, épuiser, exténuer.
Ծիւրիլ. vn. dépérir, tomber dans la langueur, dans la consomption, languir, se consumer, périr de consomption, de phtisie, s'exténuer.
Ծիւրութիւն. s. dépérissement, consomption, exténuation.
Ծլագարի. s. bot. orge germée.
Ծլարձակ. a. germé, en germination.
Ծլարձակութիւն. s. germination.
Ծլիլ. V. **Ընձիւղիլ**.
Ծլողութիւն. s. germination.
Ծլուլ. s. roupie.
Ծլում. s. germination.
Ծխագլան. s. cigare.
Ծխագլանիկ. s. cigarette.
Ծխալ. V. **Ծխիլ**.
Ծխալից. a. rempli de fumée.
Ծխախառն. a. mêlé de fumée, enfumé, fumant.
Ծխախոտ. s. tabac; — *քաշել*, fumer du tabac. fumer.
Ծխախոտավաճառ. s. marchand de tabac.
Ծխակալ. s. noix de pipe.
Ծխական. s. paroissien; a. paroissial.
Ծխահան, **Ծխան**. s. cheminée; tuyau de cheminée; *— մաքրել*, ramoner, nettoyer la cheminée.
Ծխամած. a. environné de fumée, fumeux.
Ծխամոլ. s. grand fumeur.
Ծխամոլութիւն. s. passion de fumer.
Ծխամորճ. s. pipe.
Ծխան. V. **Ծխահան**.

Digitized by Google

Ծխանայարգար. s. fumiste.
Ծխանոց. s. fumoir.
Ծխաշատ. a. qui a beaucoup de client, bien achalandé.
Ծխաշունչ. a. fumant, enfumé, fumeux.
Ծխապատար. a. enfumé.
Ծխասէր. s. qui aime à fumer, fumeur. [tabac.
Ծխավաճառ. s. marchand de
Ծխավաճառութիւն. s. commerce de tabac.
Ծխատէր. s. curé; — *քահանայ*, curé.
Ծխատուփ. s. boîte à tabac.
Ծխարան. s. fumoir.
Ծխացող. a. qui fume, fumant.
Ծխափայտ. s. pipe.
Ծխափող, **Ծխամորճ**. s. pipe.
Ծխիլ. va. brûler de l'encens, des parfums; faire fumer, exhaler; fumer.
Ծխել. vn. fumer, jeter ou exhaler de la fumée.
Ծխիչ. a. exhalant.
Ծխնհան s. cheminée.
Ծխնելոյզ. V. **Ծխահան**.
Ծխնի. V. **Ծղխնի**.
Ծխող. s. fumeur; fumant.
Ծխոտ. a. enfumé.
Ծխոտել. va. enfumer, noircir de fumée.
Ծխոտիլ. vn. s'enfumer, être enfumé.
Ծխոց. s. fumigation.
Ծխում. s. fumigation.
Ծխուն. a. fumant.
Ծխմորճ. s. pipe.
Ծծաթուղթ. s. papier buvard.
Ծծակ. s. biberon.
Ծծելի. a. absorbable.
Ծծել. va. sucer; aspirer, humer, absorber; *օդ* —, respirer l'air.
Ծծիկ. s. petite mamelle, petit téton, suçoir.

Ծծիմք. s. suçon.
Ծծիչ. } a. absorbant. — *թուղթ*,
Ծծող. } papier buvard.
Ծծկեր. V. **Ստնդեայ**.
Ծծմբաթթու. s. chim. acide sulfurique.
Ծծմբախառն. a. mêlé de soufre, sulfureux.
Ծծմբական.a. chim. sulfurique; — *թթուտ*, acide —.
Ծծմբահամ. a. qui a le goût du soufre.
Ծծմբահանք. s. soufrière.
Ծծմբահոտ.a. qui sent le soufre, soufré.
Ծծմբային. a. chim. sulfureux; — *թթուտ*. acide —.
Ծծմբառ. V. **Լուցկի**.
Ծծմբատ. s. chim. sulfate; *երկաթի* —, — de fer.
Ծծմբել. va. soufrer.
Ծծմբիտ. s. chim. sulfite.
Ծծմբուկ. s. chim. sulfure.
Ծծմբոտ. a. sulfureux.
Ծծողական. a absorbant, absorptif.
Ծծում. s. succion, absorption.
Ծծումբ. s. chim. soufre.
Ծծուն. s. buvard; — *թուղթ*, papier —.
Ծծօն. s. biberon.
Ծծօնասուն.a. élevé au biberon.
Ծկծիռ. s. bot. agathis.
Ծկոյթ. s. le petit doigt, l'auriculaire.
Ծղի. } s. anat. bras.
Ծղիք. }
Ծղխնի. s. gond de porte; pivot; — *դրան*, charnière.
Ծղոսկր. s. anat. cubitus.
Ծղրիդ. } s. zool. grillon.
Ծղրիթ. }
Ծղօտ. V. **Ցօղուն**.
Ծմակ. V. **Սմակ**.
Ծմակային. a. ombrageux, frais.
Ծմակացնել. va. ombrager, cou-

Digitized by Google

vrir d'ombre; fig. couvrir, voiler, obscurcir.

Ծմել. s bot. épinard-fraise.

Ծմռիլ. vn. s'abattre, s'affliger, s'attrister, se chagriner.

Ծնանիլ. vn. naître, prendre naissance, venir au monde, être engendré; naître, se produire, résulter; *վերստին* —, renaître.

Ծնեբեկ. s. bot. asperge.

Ծնել. V. **Ծնանիլ.**

Ծնելավայր. } s. lieu de naissance,
Ծնելատեղ. } pays natal.

Ծնելութիւն. s. enfantement, naissance; géaération.

Ծնիլ. V. **Ծնանիլ.**

Ծնիչ. s. qui engendre, générateur, génératrice; parents.

Ծնծղայ. s. cymbale.

Ծնկածալ. adv. les jambes croisées; — *նստիլ*, s'assoir —.

Ծնկակապ. a. noueux, plein de nœuds; s. jarretière.

Ծնկաչոք. V. **Ծնրադիր.**

Ծննդաբան. s. faiseur d'horoscopes.

Ծննդաբանել. va. faire la généalogie, compter les ancêtres.

Ծննդաբանութիւն. s. généalogie.

Ծննդաբերական. a. méd. puerpéral; — *տենդ*, fièvre —e.

Ծննդաբերել. va. accoucher,

Ծննդաբերութիւն. s. accouchement.

Ծննդագործ. s. auteur de la naissanee; a. qui engendre, prolifique, productif.

Ծննդագործել. va. engendrer.

Ծննդական. a. qui accouche de, qui est en couches, qui enfante, qui engendre; génératif, génital, prolifique; qui a la vertu d'engendrer, productif, fécond, fertile; — *գործարաններ*, parties génitales organes génitaux; — *կին*, accouchée.

Ծննդականութիւն. s. faculté générative ou génitale; fécondité, fertilité.

Ծննդավայր s. pays natal.

Ծննդաքաղաք. s. ville natale.

Ծնողաբար. adv. comme un père, en père; comme une mère, en mère.

Ծնողագութ. a. plein d'une tendresse paternelle ou maternelle.

Ծնողական a. qui concerne les parents, paternel, maternel.

Ծնողասէր. a. qui aime ses parents.

Ծնողութիւն. s. paternlté, maternité.

Ծնող. s. parents, le père, la mère.

Ծնունդ. s. enfantement, accouchement, couches; naissance, nativité; naissance, origine; fils, enfant; génération, race, descendant; fruit, production; effet; horoscope, nativité; —*ք* ou *գիրք ծննդոց*, Genèse; —*ք*, postérité; — *կենդանեաց*, portée; —*մտաց*, conception; ouvrage de l'esprit; —*Քրիստոսի*, Noël, la nativité de Jésus-Christ; — *լուսնի*, nouvelle lune; *օր ծննդեան* jour de la naissance, jour anniversaire de la naissance, jour natal.

Ծնուցանել. va. accoucher ou délivrer une femme, faire un accouchement; aider à naître, faire éclore, produire.

Ծնուցիչ. s. accoucheur; accoucheuse, sage-femme.

Ծնչութիւն. s. naissance, accouchement, l'action d'accoucher une femme.

Ծնրադիր. a. agenouillé; adv. à genoux.

Ծնրադրութիւն. s. génuflexion.

Ծնրակապ. s. jarretière.

Ծնրաչոք. V. **Ծնրադիր.**

Ծնցնել. V. **Ծնուցանել.**

Digitized by Google

Ծնօտ. s. anat. mâchoire, maxillaire; bord, avance, frise, corniche, parapet.
Ծնօտամօրուք. s. favori.
Ծնօտապարկ. s. zool. abajoue.
Ծոթոր, **Ծոթորին**, **Ծոթրին.** s. bot. thym; *վայրի* —, serpolet.
Ծոլ, Ծոլիկ. échancrure.
Ծոլել. échancrer.
Ծոծորակ, Ծոծրակ. s. nuque; chignon.
Ծոմ. s. jeûne; — *պահել* jeûner; —*ը լուծել* rompre le jeûne.
Ծոմականն. a. de jeûne.
Ծոմապահ. a. celui qui jeûne, jeûneur; — *լինել* jeûner.
Ծոմապահութիւն. s. jeûne.
Ծոմել. vn. jeûner.
Ծոյլ. a. paresseux, fainéant, cagnard.
Ծոպ. s. houppe.
Ծով. s. mer, la plaine azurée; lac, bassin, pièce d'eau; *ալեկոծ յուզեալ է —ն*, la mer est haute, houleuse, agitée; *անդունդք ծովու*, les gouffres, les abîmes de la mer.
Ծովաբադ. s. ornith. macreuse.
Ծովագայլ. s. ichtyol. loup de mer.
Ծովագնաց. s. navigateur.
Ծովագնացութիւն. s. navigation.
Ծովագոյն. a. de couleur de mer, qui a la couleur de la mer, bleu de mer; purpurin, pourpre; s. outremer.
Ծովագռաւ. s. ichtyol. coracin.
Ծովալիճ s. grand lac.
Ծովախոտ. s. bot. varech.
Ծովախառն. a. mêlé de mer.
Ծովախառնծին. s. zool. crevette.
Ծովախոզ. s. zool. marsouin.
Ծովախոր. a. profond comme la mer, très profond.
Ծովախորշ. s. baie.
Ծովախորշիկ. s. petite baie.
Ծովախտ. s path mal de mer.
Ծովածաւալ. a. répandu comme une mer, vaste.
Ծովածին. a. né ou produit par la mer.
Ծովածիր. a. entouré de mer.
Ծովածոց. s. golfe.
Ծովածուփ. a. battu, agité des flots, très agité, orageux.
Ծովածփանք. s. agitation de la mer.
Ծովակ. s. petite mer, lac, lagume.
Ծովակալ. s. dominateur des mers; amiral.
Ծովակալութիւն. s. empire de la mer; amirauté.
Ծովակաղին. s. crust. balanc, gland de mer.
Ծովականն. V. **Ծովային.**
Ծովակոծ. a. naufragé.
Ծովակոծութիւն. s. naufrage.
Ծովակուլ. a. englouti par la mer; — *լինել*, être englouti par la mer.
Ծովակուր. a. submergé, noyé, naufragé; *լինել*. devenir la proie de la mer; — *ծովասուզիլ* périr au milieu de la mer, périr dans les flots.
Ծովահայեաց. a. qui regarde sur la mer, maritime; —*քաղաք*, ville maritime.
Ծովահեղձ. a. noyé dans la mer; — *առնել*. noyer dans la mer, submerger; — *լինել* se noyer dans la mer.
Ծովահերձ. a. qui fend la mer.
Ծովահէն. s. corsaire, pirate.
Ծովահէնութիւն, **Ծովահինութիւն.** s. piraterie.
Ծովաձի. s. zool. cheval marin.
Ծովամայր. s. zool. méduse.
Ծովամարտ. V. **Ծովամարտութիւն.**

Digitized by Google

Ծովամարտիկ. a. celui qui combat sur la mer; naval; — *զօրութիւն*, la marine.
Ծովամարտութիւն. s. combat de mer, combat naval.
Ծովամերձ a. près de la mer.
Ծովամէջք. s. haute mer, la pleine mer, large.
Ծովամոյն. a. noyé.
Ծովամոյն լինել. vn. se noyer.
Ծովամոյն ընել. va. jeter dans la mer, noyer.
Ծովամուխ. a. plongé dans la mer.
Ծովային. a. maritime, marin; — *զօրութիւն*, la marine, forces maritimes.
Ծովանալ. vn. changer en mer, devenir comme une mer, affluer; être inondé.
Ծովանիստ. a. maritime.
Ծովանկար. s. peint, marine; peintre de marine, mariniste
Ծովանկարիչ. s. peintre de marine, mariniste.
Ծովանման. a. semblable à la mer.
Ծովաշուն. s. ichtyol. chien marin.
Ծովապետ. V. **Ծովակալ.**
Ծովասաթ. s. ambre, ambre gris.
Ծովասարդ. s. zool. araignée de mer.
Ծովասոյզ. a. englouti dans la mer.
Ծովասպայ s. officier de marine.
Ծովասպասակ. V. **Ծովահէն.**
Ծովասպասակութիւն. V. **Ծովահինութիւն.**
Ծովաստղ. s. zool. astérie, étoile de mer.
Ծովավաստակ. a. qui travaille sur mer.
Ծովարտոյտ. s. ornith. frégate, alouette de mer ou marine.

Ծովացուլ. s. zool. taureau de mer.
Ծովացնել. va. changer en une vaste mer; inonder, submerger.
Ծովափիղ. s. zool. morse.
Ծովափնեայ. V. **Ծովեզերեայ.**
Ծովափրփուր. s. écume de mer.
Ծովեզերեայ. a. maritime, littoral; —**ք.** s. le littorale.
Ծովեզերք. / **Ծովեզր** } s. bord de la mer, côte, rivage, plage.
Ծովեզերեցի. s. habitant des côies maritimes.
Ծովընկէց. / **Ծովընկեցիկ.** } a. jeté ou précité à la mer.
Ծոր s. bot. fruit de l'épine-vinette.
Ծորածոյ մեղր. s. miel de goutte, miel-vierge.
Ծորակ. s. robinet.
Ծորան. a. coulant, fluide, liquide.
Ծորելի. a. s. liquide.
Ծորել. va. faire couler; vn. V. **Ծորիլ.**
Ծորենի. s. bot. berberis, épine-vinette; lentisque.
Ծորեցնել. va. faire couler, faire découler.
Ծորի. V. **Ծորենի.**
Ծորիլ. vn. couler, s'écouler, découler, suinter.
Ծորին. s. chim. fluor.
Ծործոր. s. vallon.
Ծորում. s. écoulement, découlement.
Ծորուն. V. **Ծորան.**
Ծոց. s. sein; poche; — *անկեան*, sinus.
Ծոցածին. a. né du sein.
Ծոցաւոր. a. sinueux
Ծոցիկ. s. cale.
Ծոցւոր, **Ծոցւորութիւն.** V. **Ցղի**, **Ցղութիւն.**
Ծուաղ. s. bot. fruit du laurier-cerise.
Ծուաղենի. s. bot. laurier-cerise.
Ծուատ. s. charpie.

Digitized by Google

Ծուատել. va. effilocher, effiloquer.
Ծուել. va. battre le blé.
Ծուէն. s. morceau d'étoffe, découpure, lambeau, loque, pièce; *ծուէն ծուէն պատառել*, mettre en lambeaux, en pièces.
Ծուիկ ծուիկ. adv. en morceaux.
Ծուլաբար. V. **Ծուլապէս**.
Ծուլամոլութիւն. s. paresse, nonchalance.
Ծուլանալ. vn. paresser, être ou devenir paresseux; faire le paresseux, le fainéant, fainéanter, cagnarder, s'accagnarder.
Ծուլանք. V. **Ծուլութիւն**.
Ծուլապէս. adv. avec paresse, par paresse, paresseusement.
Ծուլարան. s. demeure des paresseux.
Ծուլացնել. va. rendre paresseux ou fainéant, accagnarder.
Ծուլացուցիչ. a. qui rend paresseux.
Ծուլնալ. V. **Ծուլանալ**.
Ծուլութիւն. s. paresse, fainéantise, cagnardise.
Ծուխ. s. fumée; foyer, famille; tabac; — *արձակել*. lancer de la fumée, fumer; — *քաշել*, fumer du tabac, fumer.
Ծուծ. s. succion; moelle; essence.
Ծուղակ. s. piège, attrapoire, filet, lacet, embûche.
Ծունգ. } **Ծունկ**. } s genoux; nœud; — *չոքել*. se mettre à genoux.
Ծունր. s. genou; nœud; — *դնել*, se mettre à genoux, s'agenouiller.
Ծունրադրութիւն. s. génuflexion.
Ծուռ. a. qui n'est pas droit, incliné, courbé, recourbé, oblique.
Ծուռիկ մուռիկ. a. tortueux.
Ծուռ մուռ. } **Ծուռ ու մուռ**. } a. tortueux; adv. incorrectement.
Ծուփ, **Ծուփք**. s. fluctuation, ondulation, onde, flot, vague; fig. agitation, trouble, vacillation, préoccupation, tourment, soucis.
Ծպեղ. s. archit. chevron.
Ծպեղել. va. chevronner.
Ծպնել. va. attacher, joindre.
Ծպտեալ. a. déguisé, incognito; — *ոստիկան*, police civil.
Ծպտեցնել. va. déguiser, travestir.
Ծպտիլ. vn. se déguiser, se travestir, être déguisé.
Ծպտում. s. déguisement.
Ծպտուն. a. incognito, travesti.
Ծռել. va. incliner, courber, recourber.
Ծռիլ. vn. se courber, s'incliner.
Ծռկտել. } **Ծռմռկել**. } vn. grimacer.
Ծռմռկում. s. grimacerie.
Ծռմռտկել. V. **Ծռկտել**.
Ծռութիւն. s. inclinaison, courbure, inflexion, curvité, cambrure.
Ծռուկ. V. **Ծուռ**.
Ծռում. V. **Ծռութիւն**.
Ծտապաստար. s. bot. bourse à pasteur.
Ծրագիր. s. croquis; projet; contour; a. tracé, décrit.
Ծրագրական. } **Ծրագրային**. } a. de projet; graphique.
Ծրագրել. va. croquer; projeter; tracer, décrire.
Ծրագրութիւն. s. tracement.
Ծրար. s. paquet; rouleau; enveloppe; colis; group.
Ծրարել. va. empaqueter, envelopper; *ապրանքները* — emballer.
Ծրարիչ. } **Ծրարող**. } s. emballeur.
Ծրարոց. V. **Ծրար**.
Ծրարուիլ. vn. s'empaqueter, s'envelopper, s'emballer.
Ծրարում. s. emballage; paquetage.

Digitized by Google

Ծրդել. vn. se souiller, se salir, se rouler dans l'ordure.
Ծրտել. va. fienter; frayer.
Ծփալ. V. **Ծփել.**
Ծփալից. } a. ondoyant, flot-
Ծփական. } tant, agité.
Ծփանուտ. a. ondoyant, flottant.
Ծփանք. s. fluctuation, ondulation, agitation de la mer, mouvement des flots; flot, houle; fig. agitation, trouble, inquiétude, souci, préoccupation, incertitude, vie agitée; *մազերու* —, flots des chevelures.
Ծփեցնել. va. faire flotter; fig. agiter, ballotter, troubler.
Ծփիլ. vn. flotter, être à flot, faire des ondulations. ondoyer; fig. être agité, callotté, flotter dans ses pensées, dans l'incertitude.
Ծփին. a. flottant, ondoyant, flotté, ondé, ondoyé, agité.
Ծփծփալ. vn. flotter.
Ծփծփում. s. flottement.
Ծփծփուն. a. flottant, ondoyant.
Ծփոց. s. baratte.
Ծփում. V. **Ծփանք.**
Ծօ. interj. ho! holà.

Կ

Կ (guiène =Ke=moderne: G, ancien: K) quinzième lettre de l'alphabet et dixième des consonnes; soixante, soixantième.
Կագ. etc. V. **Կաքիւ.** etc.
Կադմիոն. s. chim. cadmium.
Կազ. s. moire; chim. gaz: *լուսաւորութեան*—, gaz d'éclairage.
Կազանկերպ. a. gazéiforme.
Կազային. a. gazeux.
Կազանալ. vn. se gazéifier.
Կազաչափ. s. gazomètre, compteur
Կազարան. s. gazomètre.
Կազացնել. va. gazéifier.
Կազացում. s. gazéification.
Կազդուրել. va. fortifier, corroborer, conforter, donner de la force, restaurer, remettre, rétablir; encourager.
Կազդուրեցնել. va. fortifier, corroborer, donner du ton, de la vigueur, rétablir.
Կազդուրիլ. vn. se fortifier, recouvrer ou reprendre ses forces, sa vigueur, se remettre, pouvoir se rétablir, se ranimer, prendre de nouvelles forces, du courage.
Կազդուրիչ. a. fortifiant, réconfortant, confortant, corroborant, cordial, analeptique.
Կազդուրուիլ. V. **Կազդուրիլ.**
Կազդուրում. s. rétablissement, raffermissement de la santé, convalescence.
Կազեղէն. a. gazeux.
Կազմ s. construction; constitution;apprêt,ornement;—*գրոց*. reliure;— *ըլլալ*. être prêt à, à la disposition de; a. prêt, tout prêt, apprêté, préparé; prêt à, disposé à, dispos.
Կազմալուծել. va. désorganiser.
Կազմալուծութիւն. } s. désorga-
Կազմալուծում. } nisation.

Digitized by Google

կազմախօսութիւն. s. anatomie.
կազմած, s. appareil; ameublement, meubles, garniture, équipage; — *մարմնոյ.* constitution, tempérament; V. **կազմութիւն.**
կազմակերպել. va. former, organiser, construire, arranger.
կազմակերպիչ. } s. organisateur.
կազմակերպող. }
կազմակերպութիւն. s. formation, conformation, organisation, construction, arrangement.
կազմակերպուիլ. vn. se former, s'organiser.
կազմատուն. } s. atelier de relieur.
կազմարան }
կազմարար. s. relieur.
կազմարարութիւն. s. reliure.
կազմաւորել. va. organiser.
կազմաւորութիւն. } s. organisation.
կազմաւորում. }
կազմել. va. former, construire, dresser, faire, composer; préparer, apprêter; arranger, ajuster, disposer, combiner, organiser; équiper; garnir, meubler; *գիրք* —, relier.
կազմիկ. a. rangé, apprêté, bien disposé; — *ճաշ,* repas exquis, recherché.
կազմիչ. } s. constructeur, préparateur.
կազմող }
կազմուած. a. relié; organisé, construit.
կազմուածք. } s. construction,
կազմութիւն. } organisation, arrangement, mécanisme, constitution, conformation, structure, composition; préparation, équipement.
կազմուիլ. vn. se former, se construire; se préparer, s'apprêter, se mettre en mesure.
կազոտ. a. gazeux.
կաթել. vn. dégoutter, tomber goutte à goutte, distiller.

կաթեցնել. va. faire couler ou tomber goutte à goutte, distiller.
կաթիլ. s. goutte; une goutte; — *առ* — ou *կաթիլ կաթիլ.* goutte à goutte; vn. V. **կաթել.**
կաթիկ. s. gouttelette, petite goutte.
կաթկթել. vn. s'égoutter.
կաթ. s. lait; *էշի* —. lait d'ânesse; — *ով սնանիլ.* se nourrir de lait; — *տալ.* donner du lait, donner à téter; — *ուտել.* prendre du lait; téter; — *կթել,* traire.
կաթնաբեր. a. qui porte ou qui produit du lait.
կաթնաբոյծ a. nourri de lait; — *ըլլալ,* se nourrir de lait.
կաթնաբուղխ. a. d'où jaillit du lait, laiteux.
կաթնագործութիւն. s. laiterie.
կաթնաթթու. s. chim. acide lactique.
կաթնալից. a. plein de lait, laiteux.
կաթնալիւր. s. farine lactée.
կաթնածուծ. a. qui suce le lait.
կաթնակեր. a. qui prend du lait, qui se nourrit de lait.
կաթնահատութիւն. s. ablactation, sevrage.
կաթնահարութիւն. s. battage.
կաթնաման. s. pot à lait.
կաթնային. a. lactique.
կաթնանալ. vn. se changer en lait.
կաթնաչափ. s. pèse-lait.
կաթնապահութիւն. s. conservation du lait.
կաթնապուր. s riz au lait.
կաթնասնութիւն. s. lactation.
կաթնասուն. a. qui est nourri de lait; qui nourrit de lait.
կաթնավաճառ. s. laitier, laitière.
կաթնավաճառութիւն. s. métier du laitier.
կաթնատ. s. chim. lactate.

Digitized by Google

կաթնատամն. s. dent de lait.
կաթնատու. a. s. qui donne du lait; nourrice; — *կով*, vache laitière.
կաթնատուն. V. **կաթնարան.**
կաթնատուութիւն. s. allaitement.
կաթնարան. s. laiterie.
կաթնաւէտ. } a. laiteux, laitière.
կաթնաւոր. }
կաթնեղբայր. s. frère de lait.
կաթնեղէն. } s. laitage.
կաթնեղէնք. }
կաթնկեր. V. **կաթնակեր.**
կաթնտու. V. **կաթնատու.**
կաթնտուութիւն. s. allaitement.
կաթոգի. կաթոգին. a. passionné, amoureux, affectueux, désireux, avide; adv. passionnement, amoureusement, avidement; — *սիրել*, aimer éperdument.
կաթոգնիլ. vn. se passionner, être épris de, devenir amoureux de, s'enticher de, soupirer après, désirer ardemment.
կաթոլիկ. s. catholique.
կաթոլիկութիւն. s. catholicisme, catholicité.
կաթողիկեայ. a. universel, général; catholique; *Թուղթ կաթողիկեայց*, épître, lettre universelle.
կաթողիկէ. a. V. **կաթողիկեայ**; s. cathédrale, basilique; le dôme d'une église.
կաթողիկէականութիւն s. catholicisme.
կաթողիկոս. s. le catholicos, le patriarche universel ou suprême des Arméniens.
կաթողիկոսական. a. qui appartient au catholicos, patriarcal.
կաթողիկոսարան. s. la résidence du catholicos, le siége du patriarche suprême, cotholicosat.
կաթողիկոսութիւն. s. patriarcat suprême.

կաթոտ. a. passionné, amoureux, lubrique.
կաթուած. s. méd. apoplexie; *յօդային* —, goutte.
կաթուածական. a. apoplectique.
կաթուածահար. a. s. méd. apoplectique; — *լինել*, être frappé d'apoplexie.
կաթուածոտ. s. méd. apoplectique.
կաթսայ. s. chaudière.
կաթսայագործ. s. chaudronnier.
կաթսայագործութիւն. s. chaudronnerie.
կալ. s. aire à battre le blé; are; halo, aréole.
կալանաւոր. a. prisonnier, détenu.
կալանաւորութիւն. s. arrestation.
կալանդ. } s. bandage; *կալանդ դնել*, mettre ou appliquer un —.
կալանդում. }
կալանդել. va. bander.
կալանել. va. arrêter, détenir.
կալանք. s. arrêts, arrestation, détention.
կալաքար. s. chim. alcali, soude (sel).
կալաքարակերպ. s. chim. alcaloïde.
կալեան. a. chim. alcalin.
կալեկերպ. s. chim. alcaloïde.
կալեչափ. s. chim. alcalimètre.
կալեւորել. va. chim. alcaliser.
կալեւորում. s. chim. alcalisation.
կալեքար. V. **կալաքար.**
կալեքարային. a. chim. alcalin.
կալի. s. chim. alcali.
կալիկ. s. calicot.
կալոնաչափ. s. galon.
կալորայ. spl. aires, granges.
կալոց. s. moisson.
կալուած. s. biens, terres, fonds, ferme, fief, possessions, proprié-

Digitized by Google

té; պետական —, domaine d'État.
կալուածագիր. s. titre de propriété.
կալուածագրել. va. cadastrer.
կալուածագրութիւն. s. cadastre.
կալուածաթուղթ. s. titre de propriété.
կալուածական. a. foncier; — տուրք. V. կալուածատուրք.
կալուածահամար. s. cadastre.
կալուածահանել. va. exproprier.
կալուածահանութիւն. s. expropriation.
կալուածավարձ. s. fermage.
կալուածատէր. s. propriétaire.
կալուածատոմար. } s. cadastre.
կալուածատումար. }
կալուածատուրք. s. contribution foncière, impôt foncier.
կալուանական. a. phys. galvanique.
կալուանաչափ. s. galvanomètre.
կալուբող. a. méd. intermittent; — ջերմ fièvre e.
կալուինական. s. calviniste, huguenot.
կալուինականութիւն. s. calvinisme.
կալվանական. a. phys. galvanique.
կալվանականութիւն. s. phys. galvanisme.
կալվանակերտ. a. phys. galvanoplastique.
կալվանակերտութիւն. s. phys. galvanoplastie.
կալվանաչափ. s. phys. galvanomètre.
կալվանեան. a. galvanique.
կախ. a. suspendu, pendant, en suspens; գլխէն — indisposé.
կախածոյ. a. suspendu.
կախակայեալ. adv. en suspens
կախակայել. vn. être en suspens, dépendre.

կախաղան. s. gibet, potence; —ի արժանի, pendable, qui mérite la potence; — հանել, pendre.
կախաղանաբուրաստան ou **կախաղանաւոր բուրաստան**. s. jardin suspendu.
կախաղանել. V. **կախել**.
կախարդ. s. sorcier, fascinateur, enchanteur.
կախարդական. a. de sorcier, d'enchantement, de fascination, magique.
կախարդանք. s. ensorcellement, féerie, charmes, enchantement, magie.
կախարդասէր. a. qui se livre aux arts cabalistiques, qui recherche les arts magiques; magique, cabalistique.
կախարդել. va. ensorceler, fasciner, enchanter, charmer, surprendre.
կախարդիչ. s. ensorceleur, sorcier, charmeur, enchanteur, magicien.
կախարդիք. V. **կախարդանք**.
կախարդութիւն. s. sorcellerie, ensorcellement, fascination, sortilège, charme, enchantement, maléfice.
կախարդուհի. sf. sorcière.
կախել. va. pendre; suspendre, attacher, accrocher; tenir en suspens; գամէ —, suspendre à un clou; ականջ —, faire attention; ականջները . baisser l'oreille.
կախորան. } s. balançoire, hamac.
կախօրրան. }
կախորոց. s. barcelonnette.
կախուիլ. vn. se pendre, être pendu ou suspendu; dépendre.
կախում. s. suspension; dépendance.
կածան. s. sentier.
կակազ. V. **կակազող**.
կակազանք. s. bredouillement, bégayement.

Digitized by Google

կակազել. vn. bégayer, ânonner, bredouiller; dire des sottises.
կակազող. a. bègue, bégayeur, bredouilleur.
կակազութիւն s. bégayement, ânonnement.
կական. s. lamentation, cri lamentable, cri de douleur, hurlement; — *բառնալ*. pousser des cris lamentables, pleurer à haute voix.
կականաբարձ. a. qui pousse des cris lamentables, qui pleure à haute voix; adv. en pleurant à haute voix, d'une voix plaintive, aux accents lamentables.
կականալից. a. lamentable, plein de lamentations.
կականել. vn. se lamenter, pleurer à haute voix, pousser des cris lamentables, des cris de douleur.
կականումն. V. **կական**.
կակաչ, **կակաչ**. s. bot. tulipe.
կակաչենի. s. bot. tulipier.
կակաչի. s. bot. tulipier.
կակժիրակ s. casse.
կակժիրակենի. / **կակժիրակի**. } s.bot. cassier.
կակղաթեւ. a. zool. malacoptérygien.
կակղամիս. a. qui a la chair tendre; s. mollusque.
կակղամորթ. s. qui a la peau molle; zool. mollusque.
կակղանալ. vn. s'amollir, mollir, se relâcher, s'avachir; fig. s'amollir, s'attendrir, s'assouplir.
կակղացում. s. ramollissement.
կակղացնել. V. **կակղել**.
կակղել. va. amollir, ramollir, relâcher; fig amollir, attendrir, assouplir, adoucir.
կակղեցնել. V. **կակղել**.
կակղեցուցիչ. V. **կակղիչ**.
կակղիլ. V. **կակղանալ**.
կակղիչ.a.émollient, ramollissant, relâchant, lénitif, adoucissant.
կակղնալ. V. **կակղանալ**.
կակղութիւն. s. mollesse, amollissement; souplesse, flexibilité; douceur, adoucissement.
կակղուղէս.a. dont les branches sont tendres.
կակղում. s. amollissement.
կակղցուցանել. V. **կակղել**.
կակուղ. a. mou, tendre; souple, flexible; fig. tendre, doux.
կակուղնալ. V. **կակղանալ**.
կակուղցնել. V. **կակղել**.
կահ. s. meuble, ameublement, bagage, effets; vase, ustensile, instrument; — *կարասի*, V. **կահ-կարասի**; *խոհանոցի*, batterie de cuisine.
կահագործ. s. ébéniste. [rie.
կահագործութիւն. s. ébénisterie.
կահայարդար. s. tapissier.
կահավաճառ. s. marchand de meubles.
կահաւորեալ. a. meublé; — *պանդոկ*, hôtel —.
կահաւորել. va. meubler, garnir.
կահաւորում. s. ameublement.
կահել. V. **կահաւորել**.
կահենի. s. bot. acajou.
կահկարասի. s meuble; — *ք*. le mobilier.
կահոյր. s. cruche.
կաղ. a. boiteux; fig. boiteux, défectueux; — *ի* —, adv. clopin-clopant, cahin-caha, tant bien que mal.
կաղալ. vn. boiter, clopiner, clocher, être boiteux. fig. clocher, être défectueux.
կաղամախ. / **կաղամախի**. } s. bot. peuplier.
կաղամար. s. encrier.
կաղամբ. s. bot. chou.
կաղամբավաճառ. s. marchand de choux.

Digitized by Google

Կաղանալ. V. **Կաղալ**.
Կաղանդ. s. premier jour de l'an, jour de l'an; *Կաղանդ շնորհաւորել*, souhaiter la bonne année.
Կաղանդել. va. étrenner, donner des étrennes.
Կաղանդչէք. s. étrennes; — *տալ*, donner des —; — *ընդունել*, recevoir des —.
Կաղանչան. s. bot. euphorbe.
Կաղապար. s. modèle, moule; patron.
Կաղապարել. va. modeler, mouler.
Կաղապարիչ. s. modeleur, mouleur.
Կաղապարուիլ. vn. se modeler, se mouler.
Կաղապարում. s. modelage, moulage.
Կաղացնել. va. rendre ou faire boiteux.
Կաղիլ. V. **Կաղալ**.
Կաղին. s. bot. noisette; noisetier; — *արքայական*. noisette franche; *վայրի* —, gland.
Կաղինկոտրուկ. s. casse-noisette.
Կաղկանձել. vn. glapir, japper, pousser des hurlements.
Կաղկանձիւն. s. glapissement, jappement, hurlement.
Կաղնաբեկ. s. casse-noisette.
Կաղնակեր. a. qui mange, qui se nourrit de glands.
Կաղնեայ. a. de chêne.
Կաղնեփայտ. s. bois de chêne, chêne.
Կաղնի. s noisetier, coudrier, coudre; chêne; —*ք*, coudraie; chênaie.
Կաղութիւն. s. claudication, clochement.
Կաղնչան V. **Կաղանչան**.
Կաղչին. s. gâchis.
Կաճ. s. feutre.
Կաճառ. s. assemblée, réunion; Institut.

Կաճառական. a. de l'Institut, membre de l'Institut. s. V. **Կաճառորդ**.
Կաճառակից. s. collègue, confrère à l'Institut.
Կաճառակցութիւն. s. action d'être collègue, confrère à l'Institut.
Կաճառորդ. s. membre de l'Institut.
Կաճեայ a. de feutre.
Կամ. conj. ou; *եւ* —, ou bien.
Կամազնաց. a. volontaire, arbitraire, capricieux.
Կամածին. a. volontaire, arbitraire, spontané.
Կամակատար. a. qui fait la volonté d'autrui, complaisant.
Կամակատարութիւն. s. complaisance, satisfaction.
Կամակար. a. volontaire, qui n'est pas forcé, spontané; — ou — *կամօք*, volontiers, très volontiers, de bon gré, de plein gré.
Կամակարող. a. puissant, vaillant.
Կամակարութիւն. s. libre volonté, gré, spontanéité.
Կամակից. s. a. complice, partisan; — *լինել*, être complice, d'accord, consentir.
Կամակոր. a. oblique, tortu, tortueux, sinueux; obstiné, opiniâtre; adv. obliquement, de travers.
Կամակորախօս. a. pervers.
Կամակորութիւն. s. obliquité, sinuosité, tortuosité; perversité; V. **Յամառութիւն**.
Կամակցութիւն. s. complicité, accord, consentement.
Կամահաճոյ. a. complaisant.
Կամահաճութիւն. s. complaisance.
Կամայ. } a. volontaire, arbitraire, de bon
Կամայական. }

Digitized by Google

gré; — ակամայ, adv. bon gré mal gré.
Կամայականաբար. adv. arbitrairement.
Կամայականութիւն. s. velléité.
Կամայապէս. adv. arbitrairement.
Կամայօժար. V. **Յօժարակամ**
Կամապաշտ. a. qui adore sa volonté, volontaire; opiniâtre.
Կամապաշտութիւն. V. **Յամառութիւն**.
Կամասէր. a. qui aime sa volonté, volontaire.
Կամար. s. voûte; arcade; arc; ceinture, baudrier; — *յաղթութեան*, arc de triomphe.
Կամարակ. V. **Կամարիկ**.
Կամարակալ. s. arc-boutant.
Կամարակապ. a. voûté. s. arcade.
Կամարաձեւ. a. voûté, arqué; adv. en forme de voûte, d'arc.
Կամարանալ. va. se voûter, s'arquer.
Կամարապատ. a. voûté.
Կամարար. a. qui fait la volonté d'autrui, complaisant, bienveillant, condescendant.
Կամարարութիւն. s. complaisance, bienveillance.
Կամարաւոր. a. ceint, entouré d'une ceinture; voûté.
Կամարիկ. s. arceau.
Կամաց. } adv. doucement,
Կամացուկ } tout doucement.
Կամաւ. adv. volontairement, de plein gré; exprès, à dessein; a. volontaire, spontané; — *եւ ակամայ* adv. bon gré mal gré.
Կամաւոր. a. volontaire, spontané.
Կամաւորաբար, **Կամաւորապէս**. V. **Կամովին**.
Կամաւորութիւն. s. libre volonté, spontanéité, gré; volontariat.
Կամելութիւն. s. volonté, vouloir.
Կամենալ. vn. vouloir; V. **Փափաքիլ**.
Կամեցող. a. celui qui veut, désireux,
Կամեցողութիւն. V. **Կամելութիւն**.
Կամեցնել. va. faire vouloir.
Կամէութիւն s. velléité.
Կամիլ. vn. vouloir; V. **Փափաքիլ**.
Կամն. s fléau pour battre le blé.
Կամնասայլ. s traîneau.
Կամնել. va. battre le blé.
Կամնիչ s. batteuse.
Կամոտ. a. capricieux.
Կամոտութիւն. s caprice.
Կամովին adv. volontairement, de sa propre volonté, de plein gré.
Կամուրջ. s. pont; —*է անցնել*, traverser le pont.
Կամրջակ (նաւի) s. ponton.
Կամրջաձիգ. s. pontonnier.
Կամրջատուրք. s. péage.
Կամրջել. va. faire un pont; joindre par un pont, faire communiquer par un pont.
Կամփսակ. s. burette.
Կամք. s. volonté, vouloir, gré; vœu, désir, intention, dessein; volontés, fantaisie, caprice; *ըստ կամս*, à volonté, ad libitum, arbitrairement; à discrétion; — *Տեառն*, la volonté de Dieu; *յօժար* —, bonne volonté; *ինքնիշխան բացարձակ* —, volonté absolue; *անձնիշխան* —, libre arbitre; *յեղյեղուկ* —, caprice; —*ը կոտրել*, rompre la volonté; —*ն ընել*, faire sa volonté; — *չունենալ*, n'avoir pas de volonté; *հաստատուն անդրդուելի* —, volonté ferme, inébranlable.
Կայան. s. station, lieu, poste, emplacement, fondement; de-

Digitized by Google

meure, séjour; position; — ք, limbes; a. V. կայուն.
կայանալ. vn. consister.
կայարան. s. gare.
կայարանապետ. s. chef de gare.
կայթել. vn. claquer, battre des pieds ou des mains, trépigner; danser, sauter, cabrioler.
կայթիւն. s. battement des mains, de pieds, trépignement; cabriole.
կայլակ. s. goutte, globule.
կայծ. s. étincelle.
կայծակ. s. foudre, tonnerre; étincelle; méd. charbon; —*ներ թափել*. lancer des foudres, foudroyer.
կայծակել. vn. étinceler, lancer des étincelles.
կայծակնաբորբոք. a. foudroyant.
կայծակնահար ընել. va. frapper de la foudre, foudroyer.
կայծակնացայտ. a. qui lance des étincelles, des foudres, étincelant, foudroyant.
կայծիկ. s petite étincelle, bluette.
կայծկլտում. s. étincellement.
կայծկող. a. étincelant, ardent.
կայծոռիկ. s. chir. pustule; zool. ver luisant.
կայծքար. s. minér. silex, pierre à fusil.
կայկայեմ. va. établir, fixer, installer, consolider.
կայկայիլ. vn. s'établir, se fixer, s'installer, se consolider, être posé.
կայմ. s. mât.
կայում. s. stabilité, fermeté.
կայուն. a. stable, durable, ferme.
կայսերագիր. a. écrit par l'empereur.
կայսերազարմ. a. de la race impériale.
կայսերազն. s. impérial, — ou — *իշխան*, — *իշխանուհի*, prince impérial, princesse impériale.
կայսերազուն. V. **կայսերազն.**
կայսերական. a. impérial.
կայսերակերպ. a qui ressemble à l'empereur, impérial.
կայսերակից. a. associé à l'empire.
կայսերանալ. vn. devenir empereur, parvenir à l'empire.
կայսերացնել. va. élever à l'empire, proclamer empereur.
կայսերութիւն s. empire.
կայսր. s. empereur, césar; — *Ռուսիոյ*, l'empereur de Russie; *Վեհափառ* —*ն*, Sa Majesté l'Empereur.
կայսրընտիր. s. électeur.
կայսրընտրական. a. électoral.
կայսրընտրութիւն. s. électorat.
կայսրութիւն. V. **կայսերութիւն.**
կայսրուհի sf. impératrice.
կայտառ. a. frais, beau; pétillant, vif, gaillard, gai, alerte; plein de santé, gaillard, bien portant.
կայտառութիւն. ~~s. fraîcheur~~, beauté; gaieté; santé, vivacité.
կայտիռ. s. frétillement, trépignement, gaieté, réjouissance, jeu folâtre.
կայտռալ., **կայտռել.**, **կայտռիլ.** } vn. frétiller, bondir, trépigner, sauter, tressaillir, grouiller, se remuer.
կայք. s. immeubles.
կանամբի. a. qui a sa femme, marié.
կանանի. s. les femmes, le beau sexe.
կանանոց. s. gynécée, harem.
կանանցաբար. adv. comme une femme.
կանանցական. a. de femme, qui convient aux femmes.
կանանցահանդերձ. a. revêtu de vêtement de femme.

Digitized by Google

կանանչ. } a. vert; s. vert, la
կանաչ. } couleur verte.
կանաչագեղ. a. d'un beau vert, d'un vert charmant, verdoyant.
կանաչագոյն. a de couleur verte.
կանաչազարդ. } a. revêtu en
կանաչազգեստ. } vert, verdoyant.
կանաչազուրկ. a. privé de verdure.
կանաչաձեւ. a. vert, verdoyant.
կանաչանալ. vn. verdir, devenir vert, commencer à verdir.
կանաչացնել. va. verdir, rendre vert.
կանաչեղէն. s. légume.
կանաչկեկ } a. verdâtre.
կանաչորակ. }
կանաչնալ. V. **կանաչանալ.**
կանաչութիւն. s. couleur verte, verdeur, vert, verdure.
կանաչցնել. V. **կանաչացնել.**
կանացաբար. adv. en femme; comme une femme; — *զարդարիլ*, se parer comme une femme.
կանացի. a. de femme, féminin; efféminé; — *ձայն*, voix féminine; —*սեռ* ou *ազգ* —, le sexe féminin, le beau sexe.
կանափ. s. bot. chanvre.
կանգնագեղ. a. debout, droit, dressé, élevé; — *հասակ*, taille élancée.
կանգնաչափութիւն. s aunage.
կանգնել. va. élever, ériger, arborer, planter, bâtir, construire; —*յաղթութիւն*, remporter la victoire; —*դրօշ*, arborer un drapeau.
կանգնեցնել. va. lever, relever, dresser, redresser, mettre debout; V. **կանգնել.**
կանգնիլ. vn. se lever, se dresser, se tenir debout; s'élever, se relever, se dresser; — *երիվարիլ*, se cabrer.
կանգնուիլ. V. **կանգնիլ.**
կանգնումն. s. action d'élever, de dresser, érection, construction; résurrection.
կանգուն. s. coudée, aune; a. debout, élevé, dressé, droit; — *կենալ*, se tenir ou rester debout, se lever, être debout; se soutenir, se subsister.
կանեփ. s. bot. chanvre.
կանեփաստան. s. chènevière.
կանեփի. s. coutil.
կանեփահատ. s. chènevis.
կանթ. s. anse; — *պտղոյ*, pédicule, queue, pédoncule.
կանթեղ. s. lampe; lampion.
կանթեղագործ. s. lampiste, fabricant de lampes.
կանթեղակիր. a. qui porte une lampe.
կանթեղավաճառ. s. lampiste, marchand de lampes.
կանթեղաւոր. a. qui a une lampe.
կանթեղխոտ. s. bot. chélidoine, éclaire.
կանթեղենի. V. **Զանգակածաղիկ.**
կանխաբանութիւն. s. prédiction; introduction.
կանխագէտ. a. celui qui sait, connaît ce qui doit arriver, devineur, pronostiqueur.
կանխագիտութիւն. s. préconnaissance, prescience.
կանխագոյն. adv. avant, auparavant, antérieurement à.
կանխագուշակ. a. celui qui présage, qui prédit, pronostiqueur; présagé, prédit.
կանխագուշակել. va. pronostiquer.
կանխագուշակութիւն. } s. pronostic.
կանխագուշակումն. }
կանխագրելի. a. prescriptible.
կանխագրել. va. écrire auparavant; prescrire.
կանխագրութիւն. s. l'action d'écrire auparavant; prescription.

Digitized by Google

կանխադատել. va. préjuger.
կանխադատութիւն. s. préjugé.
կանխադրութիւն. s. introduction.
կանխազգացում. s. pressentiment.
կանխազեկոյց. a. celui qui avertit d'avance; averti d'avance.
կանխաթիւ. s. antidate.
կանխաթուել. va. antidater.
կանխաժամ. / **կանխաժամեան**. } a. prématuré.
կանխածանօթ. a. connu d'avance, prévu.
կանխակալ կարծիք առկորութիւն. préjugé, prévention, préoccupation.
կանխակալութիւն. s. ancienneté, vétusté; prévention, préjugé.
կանխահաս. a. hâtif, précoce, prématuré.
կանխահասութիւն. s. précocité, prématurité.
կանխահատոյց. a. payé d'avance, avancé.
կանխահոգ. / **կանխահոգակ**. } a. prévoyant.
կանխահոգութիւն. s. prévoyance.
կանխամուտ. a. entré auparavant; — *սովորութիւն*, s. routine.
կանխամտածել. va. préméditer.
կանխամտածութիւն. / **կանխամտածում**. } s. préméditation.
կանխանիշ. s. pronostic.
կանխանշան. s. symptôme.
կանխապէս. adv. par avance, d'avance.
կանխասահմանեալ. a. prédestiné.
կանխասահմանութիւն. s. prédestination.
կանխասաց. a. celui qui prédit; prédit, présagé.
կանխասացիկ. a. prédit, prophétique.
կանխասացութիւն. s. prédiction.
կանխավճար. s. avance.
կանխավճիռ. s. préjugé.
կանխավճռել. va. préjuger.
կանխատես. a. prévoyant.
կանխատեսել. vn. prévoir.
կանխատեսութիւն. s. prévoyance; prévision.
կանխաւ. adv. d'avance, auparavant, antérieurement à, autrefois, anciennement.
կանխել. vn. se hâter, se dépêcher, arriver le premier, devancer, précéder, prendre le devant, anticiper, prévenir.
կանխիկ a. comptant; — *դրամ*, argent comptant.
կանխորոշ. a. décidé d'avance.
կանխորոշել. va. décider d'avance.
կանխորոշութիւն. s. décision préalabe, parti pris.
կանխութիւն. / **կանխում**. } s. antériorité, priorité, ancienneté; anticipation.
կանխօրէն. adv. d'avance.
կանկառ. s. bot. artichaut.
կանկառանոց. s. artichautière.
կանկրուկ. s. cor, durillon aux pieds.
կանճրակ. s. bot. colza.
կանոն. s. règle; statut, règlement; principe; modèle; théol. canon; règle de bois; *ըստ* — *ի*, d'après la règle, régulièrement; *ընդհանուր* —, règle générale.
կանոնագէտ. s. canoniste.
կանոնագիտութիւն. s. droit canonique.
կանոնագիր. s. canoniste; statut, règlement.
կանոնագիրք. s. livre des canons, formulaire; statuts.
կանոնադրելի. a. canonisable.
կանոնադրութիւն. s. canonisation; statut, règlement.

Digitized by Google

կանոնադրական. a. réglementaire.
կանոնադրել. va. établir un règle, réglementer, admettre dans le canon.
կանոնադրութիւն. s. règlement, règle.
կանոնական. a. canonique, canonial.
կանոնականութիւն. s. canonicité.
կանոնապահ. a. observateur des règles.
կանոնապահութիւն. s. observation des règles, des règlements.
կանոնաւոր. a. régulier, normal.
կանոնաւորապէս. adv. régulièrement.
կանոնաւորել. va. régler, régulariser.
կանոնաւորիչ. } a. s. régulateur.
կանոնաւորող. }
կանոնաւորութիւն. } s. régularisation.
կանոնաւորում. }
կանոնգիրք. V. **կանոնագիրք**.
կանոնել. va. régler, régulariser.
կանոնիկոս. s. chanoine.
կանոնիկոսական. a. de chanoine, propre au chanoine, canonial.
կանոնիկոսութիւն. s. chanoinie, canonicat.
կանոնիկոսուհի. sf. chanoinesse.
կանուխ. adv. tôt, de bonne heure; *ուշ կամ* — tôt ou tard.
կանուխկէկ. adv. de bonne heure.
կանչ. s. cri.
կանչել. vn. crier, s'écrier; appeler; — ou *խաղ* —, chanter.
կանչիւն. s. cri.
կանչող. a. celui qui crie; celui qui appelle.
կանչուըռտել. vn. criailler.
կանչուըռտուկ. s. cris, criaillerie.

կաշենալ. vn. devenir comme du cuir, se racornir, devenir dur et coriace.
կաշառ. s. présent donné pour corrompre, don corrupteur, corruption; — *տալ*, donner des présents pour corrompre, graisser la patte à qn., employer la corruption, corrompre.
կաշառաբեկ. a. corrompu, gagné.
կաշառակեր. V. **կաշառակուր**.
կաշառակերութիւն. V. **կաշառակրութիւն**.
կաշառակուր. a. qui se laisse gagner par des présents, corrompu, vénal.
կաշառակրութիւն. s. corruption par des présents, vénalité, corruption.
կաշառառու. a. celui qui accepte des présents, qui se laisse corrompre par des présents, corcompu, vénal.
կաշառառութիւն. s. l'action d'accepter des présents, vénalité.
կաշառատու. a. qui donne des présents pour corrompre, qui emploie la corruption, corrupteur.
կաշառատուութիւն. s. corruption.
կաշառել. va. corrompre par des présents, gagner à prix d'argent, gagner, corrompre.
կաշառիչ. s. corrupteur.
կաշառք. V. **կաշառ**.
կաշեայ. a. de cuir, coriace.
կաշեգործ. s. corroyeur.
կաշեգործութիւն. s. corroyage.
կաշեկազմ. a. relié en peau.
կաշի. s. cuir; peau.
կաշիանալ. } V. **կաշենալ**.
կաշիլ. }
կաշկանդել. va. garrotter, lire étroitement, retenir.

Digitized by Google

Կաշկանդուիլ. vn. se retenir, se lier.
Կաշկանդումն. s. garrottage.
Կաշմբուռն. a. fort, robuste, musculeux, musculaire.
Կաչաղակ. s. ornith. pie-grièche.
Կապ. s. lien, attache, lacet; nœud; fig. lien, liaison; chir. ligature, bande, bandeau; gram. épellation.
Կապակցել. va. lier, attacher ensemble.
Կապակցիլ. vn. se lier, s'attacher.
Կապակցութիւն. s lien, liaison, relation, cohérence, enchaînement.
Կապայ. s. habit monocal, froc.
Կապան. s. détroit, défilé.
Կապանապահ. s. geôlier.
Կապանաւոր. a. lié, détenu, prisonnier.
Կապանք. spl. liens, fers, chaînes, entraves
Կապար. s chim. plomb; bot. câpre; câprier.
Կապարաբեր. a. plombifère.
Կապարագոյն. a. livide.
Կապարագործ. s plombier.
Կապարագործութիւն. s. plomberie.
Կապարադիր. s. plombeur.
Կապարահանք. s. mine de plomb.
Կապարայօդ. a. plombé.
Կապարեայ. a. de plomb; s. crayon.
Կապարել. va. plomber.
Կապարճ. V. **Կապարճք**.
Կապարճակիր. a. qui porte un carquois. écuyer.
Կապարճաւոր. a. qui a un carquois.
Կապարճք. s carquois.
Կապել. va. lier, attacher, relier; liaisonner; bander; enchaîner; ceindre; épeler.
Կապելայ. s. bar.
Կապելանոց. s. taverne, gargote.
Կապելապետ. s. gargotier, tavernier. [vernière.
Կապելուհի. sf. gargotière, ta-
Կապերտ. s. carpette, tapis.
Կապերտագործութիւն. V. **Գորգագործութիւն**.
Կապիկ. s zool. singe.
Կապիճ. s. chénice (mesure de capacité, un peu plus d'un litre); chaton, monture; orbite de l'œil; empeigne; *ակռաներու* —, alvéoles des dents.
Կապիչ. s. attache.
Կապկական. } a. de singe.
Կապկային. }
Կապկանալ. vn. se singer.
Կապկել. va. singer.
Կապկութիւն. s. singerie.
Կապկպել. va. nouer.
Կապկպիլ. vn. se nouer,
Կապկօրէն. adv. comme un singe.
Կապնդեղ. s. bot. livèche.
Կապոյտ. a. bleu; s. bleu, couleur bleue.
Կապոց s. paquet.
Կապուիլ. vn. se lier, être lié, s'attacher; *մէկուն հետ սիրով* —, s'attacher à qn., être épris de lui.
Կապումն. s. action de lier, d'être lié.
Կապուտ ou **Կապուտ կողոպուտ**. s. dépouille, butin; — *ընել*, dépouiller.
Կապուտագոյն. a. bleu, de couleur bleue
Կապուտակ. a. bleuâtre, d'azur, azuré; livide; — *կամար*, la voûte azurée, le ciel; s. couleur bleuâtre, bleu d'azur, azur; — *երկնից*, l'azur du ciel; — *ծովու*, bleu d'outremer; *Բրուսիական* — ou — *Բրուսիոյ*, bleu de Prusse.
Կապուտակագոյն. } a. bleu, de
Կապուտակեայ. } couleur

Digitized by Google

bleue, bleuâtre, azuré; livide.

կապուտականիլ. vn. devenir bleuâtre, livide, tirer sur le bleu.

կապուտակութիւն. s. lividité.

կապուտաչեայ. } a. aux yeux
կապուտաչուի. } bleus.

կապուտանալ. V. **կապուտականիլ**.

կապուտագեղ. } a. d'un beau
կապտագեղ. } bleu.

կապտել. va. dépouiller, butiner, dénuer, ravir.

կապտորակ. a. bleuâtre.

կապրցախ. V. **կապար** bot.

կառաբարձ. V. **կառաձիգ**.

կառագործ. s. carrossier.

կառագործութիւն. s. carrosserie.

կառախումբ. s. train.

կառաձիգ. a. qui traîne une voiture, attelé, carrossier.

կառամարտ. } a. celui qui
կառամարտիկ. } combat sur un char; s. combat sur un char.

կառան. s. grelin.

կառանոց. s. remise.

կառանոցակառք. s. voiture de remise.

կառանչ. }
կառաչ. } s. cri, clameur.

կառանչել. V. **կառաչել**.

կառաշար. } s. train, fil de voi-
կառաշարք. } tures, de wagons.

կառաշինութիւն. V. **կառագործութիւն**.

կառաչ. s. cri.

կառաչել. vn. crier, jeter des cris, criailler, brailler.

կառաչիւն. s. cri.

կառապան. s. cocher

կառապետ. V. **կառավար**.

կառավար. s. cocher; conducteur; gouverneur; directeur.

կառավարական. } a. gouverne-
կառավարային. } mental.

կառավարել. vn. conduire une voiture; gouverner, conduire, diriger, guider; *սրարշաւ* —, aller très vite en voiture, brûler le pavé.

կառավարիչ. s. gouverneur.

կառավարութիւն. s. action de conduire une voiture; direction, gouvernement.

կառավարչական. a. gouvernemental.

կառավարչապետ. s. gouverneur général.

կառավարչութիւն. s. gouvernement.

կառատուն. s. remise.

կառարշաւ. a. qui court en voiture; s. course de chars, de voitures.

կառափ. s. crâne, tête.

կառափել. va. trancher la tête à qn., l'exécuter.

կառափետեղ. s. lieu où se font les exécutions, échaffaud.

կառափնաբեմ. } V. **կառա-**
կառափնարան. } **փետեղ**.

կառափնեալ. a. dont la tête est coupée, guillotiné; s. guillotine.

կառափնատել. va. trancher ou couper la tête à qn., guillotiner, décapiter. [**փետեղ**.

կառափնատեղի. V. **կառա-**

կառափնատութիւն. s. action de couper la tête, exécution.

կառքնթացք. s. convoi de voitures. de wagons.

կառն. s bot. cardon.

կառուղի. s. route carrossable, chaussée.

կառուղիղ. s. conducteur.

կառուցանել. va. construire, bâtir, élever.

կառուցանող. } a. s. construc-
կառուցիչ } teur.

կառուցում. s. construction, bâtisse; édifice; érection, élévation.

կառչիլ. vn. s'accrocher, s'attacher, s'arrêter, se prendre.

Digitized by Google

Կառք. s. voiture, carrosse; char; *վարձուոր* —, voiture de place, fiacre; *երկանիւ՝ քառանիւ* —, voiture à deux, à quatre roues; — *կառատանց*, voiture de remise; *հասարակաց՝ առանձնական* —, voiture publique, particulière; — *քշել*, conduire une voiture.

Կասել. vn. battre le blé.

Կասեցնել. va. arrêter, empêcher, retenir, faire cesser, interrompre.

Կասեցուցիչ. s. qui empêche, qui arrête.

Կասիա. } s bot. canelle; casse.
Կասիխա.

Կասիլ. vn. s'arrêter, cesser de, se désister de.

Կասիչ. s. batteur en grange.

Կասկ. s. bot. marron; malt.

Կասկած. s. soupçon, suspicion, ombrage, défiance; — *ի երթալ*, soupçonner; — *ունենալ*, avoir des soupçons; — *ը փարատել*, dissiper, détruire les soupçons.

Կասկածանք. V. **Կասկած**; — *անօք*, avec défiance.

Կասկածաւոր. } a. soupçonneux; suspect.
Կասկածելի.

Կասկածիլ. vn. soupçonner, suspecter, avoir des soupçons, être en défiance, se défier, se méfier, se douter.

Կասկածոտ a. soupçonneux, défiant, méfiant, ombrageux.

Կասկածոտութիւն. s. caractère soupçonneux, défiance.

Կասկամ. s. ornith. chouette.

Կասկապոյտ. } a. tout bleu, tout à fait bleu; — *կտրիլ*, devenir —.
Կասկապուտ.

Կասկագար. s. bière.

Կասկարայ. s. gril; grille; *խորովել՝ եփել* — *ի վրայ*, griller.

Կասկարմիր. a. tout rouge.

Կասկենի. s. bot. morronnier.

Կատալ. va. battre le blé; casser, briser.

Կատում. s. arrêt.

Կաստանեայ. s. bot. châtaigne.

Կաստանենի. s. bot châtaignier.

Կատակ. s. plaisanterie, facétie, badinage, badinerie; — *ը թողունք*, plaisanterie à part; — *ի դարձունել*, tourner en plaisanterie; *անհամ կատակներ ընել*, faire de mauvaises plaisanteries, goguenarder.

Կատակ. s ornith. pivert.

Կատակաբան. V. **Կատակախօս.**

Կատակաբանել. va. plaisanter, badiner.

Կատակաբանութիւն. s. plaisanterie, facétie, badinerie.

Կատակախաղ. s. comédie.

Կատակախօս. a. plaisant, facétieux, badin.

Կատակասէր. a. qui aime les plaisanteries.

Կատակել. va. plaisanter, badiner; railler, se moquer de.

Կատակերգակ. s. acteur comique, comédien; a. comique.

Կատակերգական. a. comique.

Կատակերգասէր. a. qui aime la comédie.

Կատակերգել. va faire ou présenter des comédies; bafouer, brocarder.

Կատակերգութիւն. s. comédie; — *խաղալ՝ ձեւացնել*, jouer, représenter une —.

Կատակերգուհի. sf. comédienne.

Կատակող. s. badin.

Կատաղաբար. adv. à la rage, furieusement, avec fureur, avec frénésie.

Կատաղեցնել. va. enrager, faire enrager, mettre en fureur, déchaîner, acharner.

Կատաղեցուցիչ. a. enrageant.

Digitized by Google

կատաղի. a. enragé, furieux, furibond, emporté, forcené, frénétique, fougueux, féroce, impétueux, violent.
կատաղիլ. vn. enrager, s'enrager, être transporté de rage, avoir la rage, être enragé, devenir furieux, être transporté de fureur, s'acharner, se déchaîner.
կատաղութիւն. s. rage, fureur, transport de rage, frénésie, férocité, fougue, acharnement, déchaînement, *—ն իջաւ*, sa fureur s'apaisa; *—ը բռնեց*, il fut saisi de rage, il se mit en fureur.
կատաղօրէն. V. **կատաղաբար.**
կատար. s. cime, faîte, crête; bout, fin, terme. comble; *— հաւուու*, crête, huppe; *ի — հասցնել՝ ածել*, amener à sa fin, achever.
կատարած. s. fin, terme, extrémité; fin. destinée, expiration; *մինչեւ ի — աշխարհի*, jusqu'à la consommation, à la fin des siècles.
կատարեալ. a. parfait, achevé, accompli, fini, complet. consommé; *— իշխանութիւն տալ*, donner plein pouvoir, carte blanche.
կատարել. va. achever, finir, terminer, accomplir, consommer; effectuer, exécuter, remplir, faire pratiquer, mettre en pratique, effectuer, réaliser; perfectionner; consacrer, sanctifier, initier; *պարտքը —*, accomplir un devoir, s'acquitter de son devoir; *մէկուն կամքը —*, remplir, exécuter les volontés de qn.
կատարելագործեալ. a. perfectionné. [tionner, achever.
կատարելագործել. va. perfec-
կատարելագործութիւն. s. perfectionnement, perfection.
կատարելագործուիլ. vn. se perfectionner.
կատարելագործում. s. perfectionnement. [terme.
կատարելածին. a. qui naît à
կատարելահասակ. a. parvenu à un âge viril, adulte.
կատարելամիտ. a. qui a un esprit mûr, sage.
կատարելապէս. adv. parfaitement, à la perfection; complétement.
կատարելութիւն. s. perfection; *ամէն տեսակ — ունենալ*, être doué de toutes sortes de perfections.
կատարուիլ. vn. s'achever, s'accomplir, finir.
կատարում. s. achèvement, accomplissement, consommation; exécution, réalisation; perfection; fin, terme
կատարուն. V. **կատարեալ.**
կատաւան. s. bot. origan.
կատղած. V. **կատաղի.**
կատղեցնել. Ե. **կատաղեցնել.**
կատղիլ. V. **կատաղիլ.**
կատու. s. zool. chat; *էգ —*. chatte; *ձագ —*, petit chat, chaton; *մլաւել — ի*, miauler; *մլաւիւն — ի*, miaulement.
կատուախոտ. s. bot. cataire.
կատուածակ. s. chatière.
կատուաձուկ. s. ichtyol, raie.
կատուիկ. s. minet, minette, petit chat, chaton.
կար. s. couture; *— ընել՝ կարել*, faire de la couture, coudre.
կար. s. force, vigueur; pouvoir, faculté, moyens, portée.
կարագ. s. beurre.
կարագաման. s. beurrier.
կարագավաճառ. s. marchand de beurre, beurrier.
կարագել. va. beurrer.
կարկինաձեւ. a. en forme de compas, rond, arrondi, circulaire, en cercle.

Digitized by Google

Կարակղում. s. bourbe.
Կարաձմեռ. a. dont l'hiver est rigoureux; s. hiver rigoureux.
Կարան. s. couture; chir. suture; *առանց — ի*, sans couture.
Կարապ. s. zool. cygne.
Կարապետ. s. précurseur, avant-coureur.
Կարապետել. vn. être précurseur de, précéder.
Կարապետութիւն. s. action de précéder.
Կարաս. s. jarre; tonneau.
Կարասեակ. s. petit meuble.
Կարասի. } s meuble, effets,
Կարասիք. } mobilier, bagage, équipage.
Կարաւան. s. caravane.
Կարաւանապան. s. caravanier.
Կարաւանապետ. s. chef de caravane.
Կարաւանատուն. s. caravansérail.
Կարգ. s. ordre, rang, arrangement, disposition, série, rangée; tour, suite, succession, enchaînement; rang, ordre, état, condition; ordre, congrégation, institution; ordre, ordination; rang, file, ordre de bataille; couche, gisemet; *կարգաւ, ըստ — ի*, adv. en ordre, par ordre, par rang, en rang, tour à tour, à la suite, à tour de rôle, régulièrement, successivement; *արտաքոյ — ի*. extraordinaire; *կարգի դնել՝ թւել*, mettre en ordre, ranger, arranger, disposer; compter, énumérer; *— ի գալ*, se mettre en ordre, s'arranger; *— դնել*, mettre ordre, de l'ordre; *— ի դնել*, mettre en ordre, ranger, arranger, régler; *— ն աւրել*, détruire, déranger l'ordre; *եւ որ ի կարգին*, et le reste, et cætera, et ainsi de suite.

Կարգաբան. } s. mot d'ordre.
Կարգախօս. }
Կարգաբանութիւն. s. le bon ordre d'un discours, ordre, méthode.
Կարգադիր. s. celui qui met en ordre, qui met de l'ordre, ordonnateur, organisateur.
Կարգադրել. va. mettre ordre à, mettre en ordre, ordonner, disposer, arranger, organiser.
Կարգադրող. V. **Կարգադիր.**
Կարգադրութիւն. s. ordre, ordonnance, arrangement, disposition, organisation, règlement.
Կարգադրում. s. règlement.
Կարգաթիւ. s. numéro d'ordre.
Կարգաթող. a. défroqué, déprêtrisé; *— ըլլալ*, se défroquer, jeter le froc aux orties, se déprêtriser.
Կարգալից. a. plein d'ordre.
Կարգալոյծ. V. **Կարգաթող.**
Կարգալուծութիւն. s. déprêtrisation.
Կարգախօս. V. **Կարգաբան.**
Կարգած. a. marié.
Կարգակից. a. s. qui est du même ordre, compagnon de sacerdoce, collègue.
Կարգապահ. a. discipliné.
Կարգապահական. a. disciplinaire.
Կարգապահութիւն. s. discipline.
Կարգապետ. s. chef, fondateur ou général d'un ordre.
Կարգապետաբար. adv. hiérarchiquement.
Կարգապետական. a. hiérarchique.
Կարգապետութիւն. s. hiérarchie; généralat.
Կարգասիրութիւն. s. amour de l'ordre, ordre.
Կարգաւոր. a. rangé, mis en ordre, bien ordonné, réglé, régulier; s. ecclésiastique.

Digitized by Google

Կարգաւորաբար. } adv. avec ordre, régulièrement.
Կարգաւորապէս. }
Կարգաւորել. va. ordonner, mettre en ordre, ranger, arranger, disposer.
Կարգաւորութիւն. } s. régularité, ordre, arrangement.
Կարգաւորում. }
Կարգել. va. établir dans une place, instituer, constituer, charger de; marier.
Կարգերէց. s. doyen.
Կարգերիցութիւն. s. doyenné.
Կարգընկեցութիւն. s. dégradation, déprêtrisation, destitution forcée de son rang.
Կարգընկէց. V. **Կարգաթող**; — *ընել*, dégrader, destituer de son rang.
Կարգեցու. a. mariable.
Կարգուած. a. marié; nommé.
Կարգուիլ. vn. se marier; être nommé ou élu.
Կարդալ. va. lire.
Կարդացող. s. liseur.
Կարդացում. s. lecture.
Կարդինալ. s. cardinal.
Կարդինալութիւն. s. cardinalat.
Կարել. va. coudre; *Հարեւանցի* —, faufiler.
Կարելի. a. possible; —*է*, il est possible; *չէ* —, il n'est pas possible, ce n'est pas possible.
Կարելիութիւն. s. possibilité.
Կարեկիր. a. compatissant, sensible.
Կարեկից. a. compatissant, sensible: — *լինել*, V **Կարեկցիլ**.
Կարեկցաբար. adv. avec compassion, avec un air de compassion; — *նայել*, regarder d'un œil de compassion.
Կարեկցելի. a. pitoyable, déplorable.
Կարեկցիլ. vn. compatir, être touché de compassion, avoir pitié, prendre en pitié, ressentir de la compassion pour qn., le plaindre, s'intéresser à lui.
Կարեկցող. a. compatissant.
Կարեկցութիւն. s. compassion, pitié; *ի* — V. **Կարեկցաբար.**
Կարենալ. vn. pouvoir, être capable de, à même de, en force de, en état de, venir à bout de.
Կարեւէր. a. passionné, vicieux.
Կարեվէր a. blessé grièvement, mortellement; — *խոց*, blessure mortelle, profonde; — *խոցել*, blesser grièvement, mortellement, donner un coup mortel.
Կարեւան. s. caravane.
Կարեւոր. a. nécessaire; important, urgent, pressant, grave, pressé, impérieux, considérable, sérieux, essentiel; intime, dévoué, attaché; — *բարեկամ* intime ami.
Կարեւորագոյն. a. très nécessaire, le plus nécessaire, très important, de haute importance.
Կարեւորութիւն. s. importance, urgence.
Կարթ. s. hameçon; éperon; ergot; jarret; crochet, croc.
Կարթալար. s. ligne (de hameçon).
Կարթել. va. pêcher à l'hameçon, à la ligne, prendre à l'hameçon; fig. amorcer, prendre à l'amorce, séduire.
Կարթընկէց. a. celui qui pêche à l'hameçon, à la ligne, pêcheur.
Կարթուսեան. s. chartreuse.
Կարժ. s. écheveau.
Կարժան. s. bobine.
Կարժանել. va. bobiner.
Կարի. adv. très, fort, beaucoup.
Կարիճ. s. zool. scorpion; astr. scorpion.
Կարիք. s. nécessité, besoin, plaisirs.

Digitized by Google

Կարծեկից. a. qui a la même opinion, de même opinion.

Կարծել. va. croire, penser, juger, présumer, se figurer, s'imaginer, conjecturer, compter, estimer; supposer; soupçonner; *կը կարծէ թէ*, il croit que.

Կարծեցեալ. a. cru, supposé, considéré, prétendu.

Կարծեցնել. va. faire croire.

Կարծիք. s. opinion; pensée, avis; — *յայտնել*, émettre une opinion; conjecture, supposition, hypothèse; imagination; *Հանրային՝ Հասարակաց* —. opinion publique, l'opinion, l'opinion commune, sens commun; — *ընել* ou — *ի երթալ*, supposer: *ազատամիտ* —, opinion libre; *մէկուն վրայ լաւ՝ գէշ* — *ունենալ*, avoir bonne, mauvaise opinion de qn.

Կարծուիլ. vn. être cru, considéré, jugé, paraître, sembler

Կարծր. a. dur, rude, raide, roide, ferme.

Կարծրանալ. vn. se durcir, s'endurcir, roidir.

Կարծրասիրտ. a. qui a le cœur dur.

Կարծրացնել. va. durcir, endurcir.

Կարծրաբերան. a. qui a la bouche dure, qui n'a point de bouche. indomptable (cheval).

Կարծրութիւն. s. dureté, raideur, fermeté.

Կարկան. s. table de couture.

Կարկամ. a. courbé, recourbé, plié, tortillé, contracté, ankylosé, raide; fig. tenace, avare, chiche; — *լեզու*, langue engourdie; — *շրթունք*, voix hésitante.

Կարկամել. } va. courber,
Կարկամեցնել. } recourber, contracter, tortiller, plier, crisper, ankyloser, roidir.

Կարկամիլ. vn. se courber, se plier, se contracter, se tortiller, rabougrir, se retirer, se roidir, se rider, se ratatiner, s'ankyloser.

Կարկամութիւն. s. rétraction, retirement, contraction, crispation, ride; fig. ténacité, avarice; méd. tétanos.

Կարկանդակ. s. gâteau, *մսալից* —, pâté; *պտղալից* —. tourte.

Կարկաչ. s. murmure, bruit des eaux; gazouillement, gazouillis, chant, ramage des oiseaux; fig. caquet, babil; éclat de rire; — *գորտոց*, coassement.

Կարկաչահոս. a. murmurant.

Կարկաչան. V. **Կարկաչուն**.

Կարկաչանք. s. éclats de rire.

Կարկաչասահ. V. **Կարկաչահոս**.

Կարկաչել. vn. gazouiller, ramager, chanter; murmurer; craquer, éclater; fig. caqueter, babiller; rire aux éclats, éclater de rire; — *գորտոց*, coasser; — *հաւուց*, caqueter, glousser.

Կարկաչող. } a. qui gazouille,
Կարկաչուն. } qui caquette; murmurant.

Կարկաջ, etc. V. **Կարկաչ**, etc.

Կարկառ. s. bloc, monceau, tas, amas.

Կարկառակոյտ. s. monceau, tas, amas, pile.

Կարկառել. va. tendre, allonger; présenter, offrir, donner; entasser, amonceler.

Կարկառիլ. vn. se tendre, s'allonger, avancer, se baisser en avant, pencher la tête en dehors, se projeter. [ravaudage.

Կարկատան. s. raccommodage,

Կարկատել. va. raccommoder. ravauder, rapiécer; fig. composer, inventer, forger, fabriquer, imaginer.

Կարկատուն. a. raccommodé, ravaudé; rapiécé, déguenillé; fig.

Digitized by Google

détaché, sans suite, forgé, fictif, faux, emprunté.

Կարկել. va. faire taire, imposer silence, réduire au silence, tenir en silence, fermer la bouche à qn., le désarçonner.

Կարկեհան. s. minér. rubis.

Կարկեցնել. V. **Կարկել.**

Կարկեցուցիչ. a. qui fait taire.

Կարկիլ. vn. se taire, garder le silence.

Կարկին. s. compas; — *ով չափել*, compasser.

Կարկնատուփ. s. boîte à compas.

Կարկուտ. s. grêle; — *կը տեղայ*, il grêle.

Կարկուռայ. s. caracore, chaloupe.

Կարկտաբեր. a. qui produit, qui amène la grêle

Կարկտահար. a. battu par la grêle, grêlé; — *լինել*, grêler, battre ou gâter par la grêle.

Կարկտան. V. **Կարկատանք.**

Կարկտել. vn. grêler; *կը կարկտէ*, il grêle, il tombe de la grêle; V. **Կարկատել.**

Կարկտունք. V. **Կարկատանք.**

Կարճ. a. court, petit; court, bref, abrégé, laconique; — *ի* — *ոյ*, a. court. bref; adv. brièvement, en abrégé, avec concision — *կապել՝ կտրել*, couper court.

Կարճաբան. a. concis, laconique.

Կարճաբանել. vn. parler ou dire en peu de mots.

Կարճաբանութիւն. s. laconisme, concision, brièveté.

Կարճաբերձ. a. court, petit, rabougri, bas.

Կարճաբուն. a. dont la hampe, le bois est court; — *գեղարդ*, thyrse; — *տէգ*, demi-pique, lance.

Կարճագի. a. brachyure.

Կարճագլուխ. a. brachycéphale.

Կարճագլխութիւն. s. brachycéphalie.

Կարճազգեստ. a. dont le vêtement est court, court-vêtu; s. veste.

Կարճակեաց. a. dont la vie est courte, brachybiole (oiseau).

Կարճակտուր. a. tronqué, écourté, concis.

Կարճակտուց. a. brévirostre, à bec court.

Կարճահաս. a. de peu d'intelligence.

Կարճահասակ. a. qui a la taille courte, court de taille, petit, courtaud.

Կարճամիտ. a. esprit bouché, imbécile, nigaud, niais

Կարճամտութիւն. V. **Կարճմտութիւն.**

Կարճապատում. adv. brièvement, en peu de mots.

Կարճառօտ. a. bref, court; abrégé, concis, succinct, laconique; *կարճառօտաբար*, adv. brièvement, en raccourci, avec concision, en abrégé, en peu de mots, laconiquement.

Կարճառօտութիւն. s. brièveté, concision.

Կարճատել. va. raccourcir, mettre en raccourci, abréger; vn. raccourcir.

Կարճատես. a. qui a la vue courte, myope; — *լինել*, avoir la vue basse, être myope.

Կարճատեսութիւն. s. vue basse ou courte, myopie.

Կարճատեւ. a. de courte durée.

Կարճատեւութիւն. s. courte durée.

Կարճել. va. raccourcir, accourcir, mettre en raccourci, abréger; tronquer, écourter, couper court, arrêter tout cour, retrancher, supprimer, retenir, réprimer, interrompre, empêcher, arrêter, épuiser, faire cesser.

Digitized by Google

կարճաժամանակեայ. a. de peu de temps.

կարճիլ. vn. se raccourcir, raccourcir; s'abréger ; se retenir, cesser.

կարճիկ. a. s. petit homme, nain, pygmée, bamboche, nabot.

կարճին. s. cépée.

կարճլիկ. a. petit, court.

կարճոտն. a. brachypode; s. basset.

կարճութիւն. s brièveté; raccourcissement, accourcissement.

կարճուկ. V. **կարճիկ.**

կարճունչ. a. qui a le nez court.

կարճօրէն. adv. brièvement.

կարմիր. a. rouge; rubicond vermeil; s. rouge, couleur rouge.

կարմիրկատար. s. ornith. chardonneret.

կարմիրկեկ. a. rougeâtre.

կարմիրնալ. V. **կարմրանալ.**

կարմիրցնել. V. **կարմրացնել.**

կարմրագդակ. s bonnet rouge.

կարմրագեղ a. d'un beau rouge, vermeil.

կարմրագիր. s. écriture rouge.

կարմրագոյն. a. rouge, de couleur rouge.

կարմրագունիլ. vn. devenir rouge, rougir.

կարմրադեղ. s. vermillon; encre rouge, rosette.

կարմրադեղձ. s. pêche rouge.

կարմրազարդ. a. orné de rouge.

կարմրազգեստ. a. vêtu de rouge.

կարմրալանջ. s. rouge gorge

կարմրալար, կարմրածիր. a. bordé de rouge; — *շրթունք*, lèvres vermeilles, de corail.

կարմրախայտ. s. ichtyol. truite.

կարմրախնձոր. s. bot. capendu.

կարմրախտ. s. méd. scarlatine.

կարմրակտուց. a. dont le bec est rouge.

կարմրաձուկն. s. ichtyol. érythrin.

կարմրամորթ. a. s. peau rouge.

կարմրայտ. a. qui a les joues rouges ou vermeilles, rougeaud.

կարմրանալ. vn. rougir, devenir rouge.

կարմրաներկ. a. teint en rouge.

կարմրատանձ. s. bot. poire rouge.

կարմրաշեկիլ. a. rouge, rougeâtre.

կարմրասուս. s. rouge-queue.

կարմրացնել. va. rougir, rendre rouge.

կարմրափայլ. a. qui brille d'un éclat rouge.

կարմրափայտ. s. bot. campèche.

կարմրաքար. s. minér. hématite, sanguine.

կարմրերանգ. } a. de couleur rouge, coloré en rouge, vermeil.
կարմրերփեան. }

կարմրիլ. V. **կարմրանալ.**

կարմրիկ. a. rougeâtre.

կարմրորակ. a. rougeâtre.

կարմրութիւն. s. rougeur.

կարմրուկ. s. ichtyol. rouget.

կարմրուկ. a. rougeâtre, rougeaud; s. bot. capendu; méd. rougeole.

կարշ. s. anat. biceps: fig. force.

կարշնեղ. a. qui a du biceps, robuste, vigoureux.

կարշնեղութիւն. s. force, vigueur.

կարող. a. puissant; capable; — *ըլլալ*, V. **կարողանալ.**

կարողաբար. V **կարողապէս.**

կարողանալ vn. pouvoir, être capable, être à même, en état de.

կարողապէս. adv. puissamment.

կարողացնել a. rendre capable, mettre en état de, faciliter les moyens.

կարողութիւն. s. puissance, pouvoir, force; faculté, capacité, portée; moyens, ressources, richesses.

Digitized by Google

Կարոս. s. bot. céleri

Կարուակ. s. savetier.

Կարուրայ. s. vase de nuit.

Կարօտ. a. qui a besoin, qui manque de, nécessiteux, indigent; s. besoin, nécessité; désir, envie; — *ըլլալ*, avoir besoin; — *քաշել*, avoir envie, souhaiter, soupirer après.

Կարօտակէզ. a. brûlé d'envie, très désireux

Կարօտանալ. V. **Կարօտիլ.**

Կարօտանք. V. **Կարօտութիւն**

Կարօտացնել va. rendre nécessiteux.

Կարօտեալ. a. nécessiteux, qui manque du nécessaire, indigent.

Կարօտիլ. vn. manquer de, être dans le besoin, dans l'indigence, être dépourvu de; avoir besoin de; désirer, soupirer après, aspirer à.

Կարօտնալ. V. **Կարօտիլ**

Կարօտութիւն. s. indigence, dénûment; besoin, nécessité; désir, envie.

Կաց. s. position, situation.

Կացին. s. hache, cognée.

Կացնակ. s. hachette.

Կացնաւոր. s. porteur de hache, sapeur.

Կացութիւն. s. état, position; *վատ — եան մէջ է*, il est dans un mauvais état, dans une mauvaise situation.

Կացուրդ. s. jour de fête; mus. motif.

Կացուցանել. va rendre, faire; *շնորհապարտ* —, obliger.

Կաւ. s. argile; limon; *բրուտի* —, glaise, terre à potier.

Կաւաբեր. a. argilifère.

Կաւագործ. s. potier.

Կաւագործութիւն. s. métier de potier, poterie.

Կաւախառն. a. argileux.

Կաւակերպ. a. argiliforme.

Կաւակերտ. a. construit avec de l'argile, avec de la boue.

Կաւային. a. argileux.

Կաւանալ. vn. se changer en argile, en boue.

Կաւատ. s. maquereau; *կին* —, maquerelle.

Կաւանման. a. argiloïde.

Կաւաքար. s. minér. argilolithe.

Կաւեայ. / **Կաւեղէն.** a. d'argile, de limon, argileux.

Կաւիճ. s. craie.

Կաւոտ. a. argileux.

Կափարիչ. s. couvercle, soupape; — *սկւոյ*, la pale.

Կափկափել. va. grincer; *ատամունս* —, grincer des dents.

Կափույց. s. soupape.

Կափուլ. s. piège, attrapoire, trappe.

Կաքաւ. s. ornith. perdrix; *ձագ* —, perdreau; — *ը կը կրկչէ*, le — cacabe.

Կաքաւ. s. danse.

Կաքաւել. vn. danser.

Կաքաւեցնել. va. faire danser.

Կաքաւիկ. / **Կաքաւուկ.** s. ornith. perdreau.

Կաքաւիչ. s danseur, danseuse.

Կեանք. s vie, jours, existence; santé; genre de vie, conduite; mœurs; moyens d'existence, biens, patrimoine, fortune: cette vie; le monde; *յաւիտենական* —, la vie éternelle; *ցկեանս*, pour la vie; à vie; — *ը վտանգի մէջ դնել*, mettre sa vie en péril, exposer sa vie au danger; *քաշուած* —, vie retirée; *հանդերձեալ* —, la vie future.

Կեդրոն. s. centre; V. **Կենդրոն.**

Կեդրոնազանց. a. excentrique.

Կեդրոնազանցութիւն. s. excentricité.

Կեդրոնախոյս. a centrifuge.

Digitized by Google

Կեդրոնական. a. central.
Կեդրոնաձիգ. a. centripète.
Կեդրոնանալ. vn. se concentrer.
Կեդրոնավայր. } s. lieu central,
Կեդրոնատեղի. } centre, administration.
Կեդրոնացնել. va. concentrer.
Կեդրոնացում. s. concentration.
Կեդրոնաւորել. va. centraliser.
Կեդրոնաւորութիւն. s. centralisation.
Կեղ. s. path. ulcère.
Կեղալից. a. ulcéreux.
Կեղակարծ. a. douteux, chanceux, précaire, incertain, suspect; soupçonneux, méfiant.
Կեղակարծելի. V. **Կեղակարծ.**
Կեղակարծել. vn. douter, se douter, soupçonner, se défier.
Կեղակարծիք. } s. doute,
Կեղակարծութիւն. } incertitude, soupçon, défiance.
Կեղանկ. s. chir. fistule.
Կեղաւոր. a. ulcéré.
Կեղաւորութիւն. s. path. ulcération.
Կեղերջական. a. plaintif.
Կեղեւ. s. écorce; — *տանձի՝ խնձորի*, pelure de poire, de pomme; *ընկոյզի* —, écale de noix; — *սոխի*, tunique d'un oignon; — *հացի*, croûte
Կեղեւանք. s. écaille; écale; écorce; pelure.
Կեղեւել. va. écorcer, écaler, peler, dépouiller de son enveloppe.
Կեղեւում. s. écorcement, décorticage, excortication.
Կեղեքել. va. écorcher, maltraiter, vexer; *սիրտը* —, déchirer, ronger le cœur; *իրար* —, se déchirer, s'entre déchirer.
Կեղեքիչ. } a. écorcheur, mal-
Կեղեքող. } traiteur.
Կեղեքում. s. violence, vexation.
Կեղծ. a. feint, dissimulé, faux, fictif, artificiel, factice, postiche, emprunté, affecté controuvé.
Կեղծամ. s. cheveux postiches, perruque.
Կեղծամաշկ. } s. méd.
Կեղծամաշկութիւն. } diphtérie.
Կեղծանուն. s. pseudonyme.
Կեղծարար. s. faussaire.
Կեղծարարութիւն s. faux; fausseté.
Կեղծաւոր. s. hypocrite, dissimulé; — *բարեպաշտ*, faux dévot, cagot, cafard, tartufe.
Կեղծաւորաբար. adv. avec hypocrisie, avec dissimulation.
Կեղծաւորական. a. hypocrite, dissimulé, feint.
Կեղծաւորիլ. } vn. faire l'hy-
Կեղծաւորանալ. } pocrite, simuler, dissimuler, feindre, faire semblant de, prendre un ton, un visage ou des manières empruntés, contrefaire, affecter, faire la chattemite.
Կեղծաւորութիւն. s. hypocrisie, dissimulation; — *բարեպաշտութեան*, cagoterie, cagotisme, cafarderie, cafardise.
Կեղծել. vn. feindre, dissimuler, simuler, contre-faire, faire semblant; *մեռած* —, faire le mort; *հիւանդութիւն* —, simuler une maladie; faire le malade.
Կեղծիք. s. fiction, feinte, dissimulation, simulation, faux semblant, faux déhors, chimère; *կեղծեօք*, adv. fictivement.
Կեղծոտիկ. s. tournure.
Կեղծուպատիր. a. faux.
Կեղծօձիք. s. faux-col.
Կեղտ. s. tache. souillure; fig. tache, souillure, flétrissure.
Կեղտահան. s. dégraisseur.
Կեղտոտ. a. sale.
Կեղտոտել. va. salir.

Digitized by Google

Կեղտոտութիւն. s. saleté.
Կեղցաւ. V. **Պառզցեղ.**
Կեմ. s. corde de jonc, spartan.
Կեմենտ. s. ciment.
Կենագործ. a. vivifiant.
Կենագործել. va. vivifier, animer, ranimer.
Կենագործութիւն. s. vivification.
Կենազրաւ. a. qui ôte la vie, mortel, tuant.
Կենալ. vn. rester, être ou se tenir debout; se maintenir, se soutenir, se conserver; consister, subsister, vivre, durer; rester, s'arrêter, séjourner, demeurer; s'arrêter, cesser; attendre; *պարապ* —, rester oisif, demeurer les bras croisés.
Կենակից. s. qui vit ensemble, compagnon, compagne.; époux, épouse.
Կենակցիլ. vn. s'unir, cohabiter, vivre ensemble.
Կենակցութիւն. s. cohabitation, vie commune, accointance, compagnie, société, entretien.
Կենասէր. a. qui aime la vie, qui tien à la vie.
Կենասպառ. a. qui épuise, consume la vie,
Կենատու. a. qui donne la vie.
Կենարար. a. vivifiant; s. sauveur, rédempteur, bot. germandrée.
Կենաց. s. santé, toast.
Կենաց փայտ. s. la sainte croix.
Կենդակ. s. signe ou constellation du zodiaque.
Կենդանաբան. s. zoologue, zoologiste.
Կենդանաբանական. a. zoologique.
Կենդանաբանութիւն. s. zoologie
Կենդանաբաշխ. a. qui distribue, qui donne la vie.
Կենդանաբեր. a. qui porte la vie, vivifiant, vital; s. zodiaque.
Կենդանաբոյս. s. zoophyte.
Կենդանագիր. s. portrait; peintre; —*ը նկարել*, peindre, faire le portrait.
Կենդանագործ. a. vivifiant.
Կենդանագործել. va. vivifier.
Կենդանագործութիւն. s. vivification.
Կենդանագրութիւն. s. portrait; zoographie.
Կենդանաթոյն. s. venin.
Կենդանածին, a. qui engendre des êtres vivants, vivipare.
Կենդանածնիլ. vn. engendrer des êtres vivants, mettre bas des petits tout vivants, être vivipare.
Կենդանածնութիւն. s. action de produire des êtres vivants.
Կենդանակազմութիւն. s. anatomie.
Կենդանակամար. s. zodiaque.
Կենդանական. a. vital, vivifiant; animal; s. signe du zodiaque.
Կենդանականութիւն. s. vitalité.
Կենդանակերպ. a. comme un animal; s. signe du zodiaque, signe zodiacal.
Կենդանահատութիւն. s. zootomie.
Կենդանահերձութիւն. s. vivisection [vie.
Կենդանաձիր. a. qui donne la
Կենդանանալ. vn. revivre, s'animer, se ranimer; ressusciter.
Կենդանապահ. a. qui conserve vivant, qui conserve la vie.
Կենդանապաշտ. s. zoolâtre.
Կենդանապաշտութիւն. s. zoolâtrie
Կենդանատեր. V. **Կենդանածին.**
Կենդանասէր. a. qui aime la vie; qui aime les animaux.

Digitized by Google

կենդանասիրութիւն. s. amour la vie, des animaux.
կենդանատիպ. a. vif, vivant, r une narration très vive.
կենդանատու. a. qui donne la ., vivifiant.
կենդանատունկ. s. zoophyte.
կենդանատուր. V. **կենդանատու.**
կենդանարար. a. vivifiant.
կենդանարարութիւն. s. viviation.
կենդանացնել. va. vivifier, aner, douer de la vie, rendre la vie, ranimer, raviver; ressciter.
կենդանացու. a. vivant; vivint.
կենդանացում. s. vivification.
կենդանացուցիչ. a. vivifiant.
կենդանաքար. s. minér. zoolithe.
կենդանի. a. vivant, vif, animé, is; vivifiant, qui donne de la ; s. animal, bête.
կենդանութիւն. s. vie, animan; animalité, vitalité: vivacité; aîcheur; *ձեր կենդանութեան*, votre santé.
կենդանւոյն. adv. tout vif, tout vant; de son vivant.
կենդինար. s. quintal.
կեդրոն. s centre, le milieu; *ծանրութեան*, centre de gravité.
կեդրոնախոյս. a. centrifuge; *զօրութիւն*, force —.
կեդրոնական. a. central.
կեդրոնականութիւն. s. cenalité.
կեդրոնակից. a concentrique.
կեդրոնաձիգ. a. centripète; *զօրութիւն*, force —.
կեդրոնավայր. } **կեդրոնատեղի.** } s. lieu central, centre, lministration.
կեդրոնացնել. va. concentrer.
կեդրոնացում. s. concentration; — *իշխանութեանց*, — des pouvoirs.
կեդրոնաւորել. va. centraliser.
կեդրոնաւորութիւն. s. centralisation.
կենսաբան. s. biologiste, biologue.
կենսաբանական. a. biologique.
կենսաբանութիւն s. biologie.
կենսաբաշխ. V. **կենդանաբաշխ.**
կենսաբեր. } **կենսաբուղխ.** } a. qui porte, qui donne la vie, vivifiant.
կենսագիր. s. biographe.
կենսագրական. a. biographique.
կենսագրապէս. adv. biographiquement.
կենսագրել. va. biographier.
կենսագրութիւն. s. biographie.
կենսածին. a. qui engendre la vie, vivifiant.
կենսական. a. vital; — *օդ*, air —; — *զօրութիւնք*, forces vitales.
կենսականութիւն. s. vitalité.
կենսակիր a. qui porte la vie, vivifiant; vif, animé, vivant.
կենսապարգեւ. V. **կենսատու.**
կենսառիթ. a. qui cause la vie, vivifiant.
կենսասէր. a. qui aime la vie.
կենսատու. a. qui donne la vie, vivifiant.
կենսաւէտ. a. plein de vie.
կենսաւորել. va. vivifier.
կենսունակ. V. **կենսակիր.**
կենսունակութիւն s. vitalité.
կենցաղ. s. vie; mœurs, conduite; *վարել անփառունակ* —, mener une vie obscure.
կենցաղագէտ. s. homme du monde.
կենցաղագիտութիւն. s. la vie mondaine, connaissance du monde.
կենցաղական. a. mondain; terrestre, temporel, passager.
կենցաղակից. V. **կենակից.**

Digitized by Google

Կենցաղասէր. a. qui aime la vie, le monde, mondain.

Կենցաղավարել. } vn. vivre,
Կենցաղավարիլ. } subsister, se conduire, se comporter, s'entretenir.

Կենցաղավարութիւն. s. action de passer sa vie, manière de vivre; vie, conduite; savoir-vivre; entretien.

Կենցաղիլ. V. **Կենցաղավարիլ.**

Կենցաղօգուտ. a. utile à la vie, à la vie humaine, utile au genre humain; d'utilité publique.

Կենցաղօգտութիւն. s. utilité publique; utilité.

Կեօս. V **Քիոն.**

Կեռ. s. croc, grappin, cran; a. courbé.

Կեռ. V. **Ժամնիք.**

Կեռաս. s. bot. cerise.

Կեռասենի. bot cerisier; — *ք* cerisaie.

Կեռասօղի. s. kirsch, kirschwasser.

Կեռիկ. s alluchon.

Կեռիք. V. **Ժամնիք.**

Կեռնեխ. s. ornith. martin.

Կեսար. s. césar, empereur.

Կեսուր. s. belle-mère, la mère du mari.

Կեսրայր. s. beau-père, le père du mari.

Կեւ. V. **Կէս.**

Կետադրել. va. ponctuer.

Կետադրութիւն. s. ponctuation.

Կետային. a. cétacé.

Կետոս. s. zool. baleine, cétacé.

Կեր. s. nourriture, pâture, proie; fig. appât, leurre, amorce; — *ըլլալ*, être la proie, la pâture; se laisser amorcer; — *նետել*, amorcer, appâter, leurrer.

Կերակուր. s. mets, manger, nourriture, aliment, subsistance, vivres; repas, pâture, proie; — *տալ*, donner à manger; — *ըլլալ*, être la proie, la pâture.

Կերակրել. va. nourrir, donner à manger, alimenter, élever.

Կերակրիլ. vn. être nourri, se nourrir, manger.

Կերակրիկ. s. petite nourriture.

Կերակրիչ. s. nourricier, qui nourrit, qui donne à manger; intendant.

Կերակրուիլ. V. **Կերակրիլ.**

Կերակրում. s. alimentation.

Կերակրչութիւն. s. action de nourrir, économat; intendance.

Կերատ. s. pépin des caroubes; carat.

Կերիչ. s. mangeur; rongeur.

Կերկեր. a. enroué, rauque; — *ձայն*, voix enrouée

Կերկերել. vn être enroué. s'enrouer; *կերկերեալ ձայն*, voix enrouée.

Կերկերում. s. enrouement.

Կերող. a. s. mangeant, mangeur; — *եւ արբեցող*, bien mangeant, bien buvant.

Կերոն. s. cierge.

Կերուխում. s. bonne chère, bombance; — *ընել*, faire —.

Կերպ. s. forme, manière, façon, figure, aspect, air; *կերպ կերպ*. a. de plusieurs formes ou manières; — *ով մը*, en quelque sorte.

Կերպադրութիւն. s. forme, figure.

Կերպակերպ. a. de différentes manières différent.

Կերպաձեւել. va. façonner, former, figurer.

Կերպանալ. vn. se former, prendre la forme.

Կերպառնութիւն. s. action de prendre la forme, formation.

Կերպաս. s. étoffe de soie, soierie.

Կերպասաբեր. a. qui produit de la soie; — *որդ*, s. ver à soie.

Կերպասագործ. s. faiseur ou

Digitized by Google

fabricant d'étoffes, de soierie; faiseur de soie, ver à soie.

Կերպասագործութիւն. s. fabrication d'étoffes.

Կերպասածին որդ. s. ver à soie.

Կերպասեայ. } a. d'étoffe de
Կերպասեղէն. } soie.

Կերպարան. s. face, figure, visage; physionomie; mine, air, aspect, forme, effigie, traits, maintien, tenue, apparence, attitude; idée; caractère; état; phase; V. **Կենդանագիր**; *անպաճոյճ* —*ք*, un extérieur simple; *անյողդողդ* —, contenance ferme; *լուրջ եւ խիստ* —, un air sérieux et sévère; *մեղկ* —, air de mollesse; — *լուրջ անժպիտ*, air froid; *աղաչաւոր* —, posture suppliante.

Կերպարանակից. a. conforme, semblable. [formité.

Կերպարանակցութիւն. s. con-

Կերպարանափոխ. a. transformé, changé de face, métamorphosé; — *ըլլալ*, se transformer, changer de face, se métamorphoser; — *ընել*. V. **Կերպարանափոխել.**

Կերպարանափոխել. va. transformer, changer de face, métamorphoser.

Կերպարանափոխութիւն. } s.
Կերպարանափոխում }
transformation, métamorphose.

Կերպարանել. va. revêtir d'une forme, former, conformer, figurer, faire, représenter, affecter.

Կերպարանիլ vn. prendre la forme de, se former, se conformer; prendre l'air, la manière de, se donner des airs, contrefaire, affecter, feindre, simuler, dissimuler, faire semblant de, se donner pour, se faire passer pour.

Կերպարանք. V. **Կերպարան.**

Կերպացնել. V. **Կերպարանել.**

Կերպաւոր. a. formé, figuré.

Կերպաւորել. V. **Կերպարանել.**

Կերպաւորութիւն. } s. forme;
Կերպաւորում. } formation, conformation.

Կերպափոխութիւն. s. transformation.

Կերտ. s. construction, bâtisse.

Կերտել. va. construire, bâtir, façonner.

Կերտուած. s. construction, édifice.

Կերցաւ. s. path. gangrène.

Կերցնել. va. faire manger.

Կեցնել. va. arrêter.

Կեցուածք. s. attitude, maintien.

Կեցցե՛ս, Կեցցէ՛. int. bravo! hourra! vive!

Կզակ. s. menton, mâchoire, mandibule; *վերին* —, mâchoire supérieure; *ստորին* —, mâchoire inférieure.

Կզակակապ. s. mentonnière.

Կզաքիս. s. zool. zorille.

Կզկզալ. vn. balbutier.

Կզկել. va. étreindre, serrer, rétrécir, resserrer.

Կզկիլ. vn. s'accroupir, se blottir, se tapir; se retirer, se resserrer, se contracter, se rétrécir, se ratatiner, se raccourcir.

Կզութիւն s. bosse, gibbosité.

Կէս. s. moitié; a. moitié, demi; adv. à moitié, par moitié, à demi; — *ժամ*, demi-heure; — *գիշեր*, minuit; *կիսով չափ*, à demi; *կէս ճանապարհին*, à demi ou à moitié chemin.

Կէսգիշեր. a. minuit.

Կէսուկէս. adv. à moitié; par moitié.

Կէսք. s. les uns, les autres; *կէսք... այլք...* les uns... les autres... quelques uns... des autres...

Digitized by Google

Կէսօր. s. demi-jour; midi.
Կէտ. s. zool. baleine; astr. baleine; point; moment, instant; terme, fin, but; règle; — *նպատակի*, but, objet, point de vue
Կէտադրել, etc. V. **Կետադրել.**
Կէտառկէտ. adv. de point en point.
Կէտորս. s. baleinier.
Կէտստորակէտ. s. point et virgule.
Կթան. s. laitière.
Կթել. va. traire; cueillir, récolter, faire la récolte; gagner au jeu; *այգի* —, vendanger.
Կթոտ. a. chancelant, languissant, faible, abattu, débile.
Կթոտել. va. affaiblir.
Կթոտիլ. vn. chanceler, faiblir, vaciller.
Կթոց. s. corbeille, panier.
Կթուն. s. amande d'une noix.
Կթուցեալ. V. **Կթոտ**; — *ծունկք*, genoux chancelants.
Կիզական. a. brûlant, caustique.
Կիզահող. s. minér. tourbe.
Կիզահողոտ. a. tourbeux.
Կիզանել. va brûler.
Կիզանելի. V. **Կիզելի.**
Կիզանիւթ. s. combustible.
Կիզանողական. a. brûlant, caustique.
Կիզանողութիւն. V. **Կիզողութիւն.**
Կիզանուտ. a. combustible.
Կիզելի. a brûlant, ardent; combustible.
Կիզել. va. brûler.
Կիզիչ. / **Կիզող.** a. brûlant, caustique; — *հայելի*, miroir ardent; s. brûleur.
Կիզողական. V. **Կիզանողական.**
Կիզողութիւն. V. **Կիզումն.**
Կիզուլ. va. brûler, embraser, mettre au feu; — *արեգական*, hâler, brûler.
Կիզումն. s. action de brûler, embrasement, combustion.

Կիթառ. s. guitare; — *հարկանել*, jouer ou pincer de la —.
Կիծ. s. brûlure, cuisson.
Կիկլոպ. s. cyclope.
Կիճ s. marbre.
Կիմենտ. s. ciment.
Կին. s. femme; femme, épouse; *կնկան զարնուիլ*, être amoureux, épris d'une femme.
Կինաբարիս. s. minér. cinabre.
Կինամոմոն. / **Կինամոն.** s. bot. cannelle, cinamome.
Կինճ. / **Կինջ.** s. zool. sanglier; — *մատակ*, laie.
Կինմ. s. anat. tarse, cou de pied.
Կիպարիս. s. bot. cyprès.
Կիսաբաժին. a. divisé par le milieu; s. division.
Կիսաբաց. a. à demi ouvert, entr'ouvert, béant.
Կիսաբերան. adv à demi-bouche.
Կիսաբոլոր. / **Կիսաբոլորակ.** / **Կիսաբոլորածեւ.** a. géom. semi-circulaire, demi-circulaire, hémicyclique; s. demi-cercle, hémicycle.
Կիսագունդ. / **Կիսագունտ.** s hémisphère; *հիւսիսային՝ հարաւային*, - , — boréal, austral.
Կիսադէմ. a. de profil, — *պատկեր*, portrait de —.
Կիսադէմք. s. profil.
Կիսադիք. s. demi-dieux.
Կիսաթափանց. a. translucide.
Կիսաթափանցիկ. a demi-transparent.
Կիսաթոշակ. a. qui paye demi-pension.
Կիսալար (կտավ). s. demi-toile.
Կիսալուսին s. demi-lune.
Կիսալուսնակ. s. lunette.
Կիսախարխուլ. a. moitié ruiné, en ruine.
Կիսախուփ. / **Կիսախաւփ.** a. à moitié fermé.
Կիսախողխող. a. à moitié ou à demi égorgé.

Digitized by Google

կիսակազմ. s. demi-reliure.
կիսականգուն. a. à moitié élevé.
կիսակառք. s. coupé.
կիսակատար, a. à moitié fini ou achevé, incomplet, imparfait.
կիսակենդան. a. à demi vivant.
կիսակեր. a. à moitié mangé.
կիսակործան. a. à moitié démoli.
կիսակտուր. a. à moitié coupé; coupé en deux.
կիսակօշիկ. s. bottine.
կիսահագագ. a. à moitié prononcé; — *բերան*, bouche entr'ouverte, béante.
կիսահատ. a. à moitié coupé.
կիսաձայն. a. qui n'a qu'un demi-ton; semi-vocal; s. bémol, dièse, demi-ton, semi-ton.
կիսաձայնաւոր. s. demi voyelle.
կիսաձեռնոց. s. mitaine.
կիսամահ. a. à demi mort.
կիսամաշ. a. à moitié usé.
կիսամարդ. s. demi-homme, eunuque.
կիսամեակ s. semestre.
կիսամեայ. a. semi annuel.
կիսամեռ. a. à demi mort.
կիսամսաթերթ. s. journal bimensuel.
կիսամսեայ. a. à demi mois, mimensuel, bimensuel.
կիսամօրուք. s. favori.
կիսայր. V. **կիսամարդ.**
կիսայրեաց. a. à demi brûlé, presque brûlé.
կիսանդրի. s. buste.
կիսանիստ. a. géom. hémiédrique.
կիսանկար. / **կիսապատկեր.** } s. profil.
կիսաշաբաթաթերթ. s. journal bihebdomadaire.
կիսաշէն. a. à demi bâti, à moitié construit.
կիսաշէջ. a. à demi éteint.
կիսաշխարհ, s. demi-monde.
կիսաշխարհիկ. a. demi-mondain, e.
կիսաշրջանակ. s. demi-cercle.
կիսաչափ. s. demi-mesure.
կիսասարկաւագ. s. sous-diacre.
կիսասարկաւագութիւն. s. sous-diaconat.
կիսասեւ. a. brun.
կիսասիւն. s. pilastre.
կիսասուած. V. **կիսադիք.**
կիսասքող. a. à demi couvert.
կիսավայրենի. a. demi sauvage.
կիսավայրի. a. à demi sauvage.
կիսավառ. a. à demi allumé ou brûlé.
կիսատ. a. à demi; à demi achevé, inachevé, incomplet.
կիսարձան. V. **կիսանդրի.**
կիսաւարտ. a. à demi achevé.
կիսաւեր a. à demi ruiné
կիսաւերակ. V. **կիսաւեր**
կիսափակ. a. demi-clos, miclos, entr'ouvert, béant.
կիսափուլ. V. **կիսաւեր.**
կիսաքանդ. a. ruiné à moitié.
կիսել. va. couper ou partager par la moitié; partager.
կիսեփեաց. a. à demi cuit.
կիսկատար. V. **կիսակատար.**
կիսոյրակ. s. mus. demi-ton.
կիսովին. adv. à demi, à moitié.
կիսուղիղ. a. à moitié droit.
կիսվայր. s. mus. bémol.
կիսվեր. s. mus. dièse.
կիսօրեայ. a. de demi journée.
կիտադրել. va. mettre des points; ponctuer.
կիտադրութիւն. s. ponctuation.
կիտազգիք. spl. zool. les cétacés.
կիտաձուկն. s. zool. cachalot.
կիտանիշ. a. ponctué.
կիտաչափ. s. point.
կիտոս. s. zool. baleine, cétacé.
կիտուած. s. émail; incrustation.
կիտուածազեղ. a. émaillé.
կիտուածանկար. s. incrustation,

Digitized by Google

miniature; a. incrusté, émaillé.

Կիտուածանկարիչ. s. miniaturiste.

Կիտուածապատ. a. émaillé.

Կիտուածաւոր. a. émaillé, incrusté.

Կիտուած մարմնոյ. tatouage.

Կիտրոն. s. bot. cédrat (fruit).

Կիտրոնի. s. bot. cédratier.

Կիր. s. chaux; *կենդանի՝ չմարած՝ անշէջ* —, — vive.

Կիր. s. *ի — ածել՝ արկանել*, se servir de, employer, user de, faire usage ou emploi de, appliquer; mettre en pratique, pratiquer, exercer; *ի — արկումն*, usage, emploi.

Կիրակագիր s. lettre dominicale.

Կիրակամուտ. s. la veille du dimanche.

Կիրակէ. / **Կիրակի.** s. dimanche; *Նոր* —, quasimodo.

Կիրակնօրեայ. a. de dimanche.

Կիրամուտ. V. **Կիրակամուտ.**

Կիրառական. a. appliqué.

Կիրառելի a. usuel.

Կիրառութիւն. s. usage, emploi.

Կիրարկել. va. pratiquer, exercer, appliquer.

Կիրարկութիւն / **Կիրարկում.** s. application, usage.

Կիրթ a. bien élevé, instruit, exercé; expérimenté; — *ախորժակ*, goût exquis.

Կիրճ. s défilé, détroit.

Կիրք. s. passion, souffrance, peine, tourment; colère; — *ելլալ*, se mettre en colère.

Կից. a. annexe, joint, conjoint, uni; adjoint, adhérent, contigu; attenant, aboutissant, inhérent; inséparable; adv. conjointement, ensemble, en même temps; coup de pied, ruade; — *զարնել՝ տալ*, lancer une ruade, donner des coups de pied, ruer, détacher des ruades.

Կիցքնկէց. s. rueur.

Կիւ. s. mastic.

Կիւս, Կիւսահմայ. s. devin, aruspice, enchanteur.

Կիւսահմայութիւն. s. goétie.

Կիւրակէ. s. dimanche.

Կիւրապաղատ. V. **Կուսակալ.**

Կիւրապաղատութիւն. V. **Կուսակալութիւն.**

Կլայ. s. doujon, fort.

Կլայեակ. / **Կլայեկ.** s. étain.

Կլայեկարար. s. rétameur.

Կլափ. s. mâchoire, menton.

Կլթիկ. s. hoquet.

Կլիմաբանութիւն. s. climatologie.

Կլիմայ. s. climat.

Կլիմայացում. s. acclimatation.

Կլիմայել va. acclimater.

Կլլել. vn. avaler; engloutir, dévorer; fig. avaler, croire, endurer; *ինչ որ ըսեն կը կլէ*, il gobe tout ce qu'on lui dit, il croit tout ce qu'on dit; *օդ* —, respirer.

Կլլեցնել. va. faire avaler; fig. faire avaler, faire croire, faire accroire.

Կլկլակ. s. narguilé, narguileh.

Կլկլոց. s. narguilé.

Կլոր. s. rond, arrondi, sphérique.

Կլորակ. s. globule.

Կլորաձեւ. a. en forme ronde, rond.

Կլորիկ. a. tout rond, rondelet.

Կլորնալ. vn. s'arrondir.

Կլորութիւն. s. arrondissement, rotondité.

Կլորցնել. va. arrondir.

Կծատել. va. piquer, picoter, mordre.

Կծել. va. piquer, mordre; vn. éprouver une démangeaison, démanger.

Կծիծ. s. filou.

Կծիկ. s. pelote, peloton; — *ընել՝*

Digitized by Google

…ել, se mettre en peleton, se …etonner, se blottir, s'accroupir.
…ւկը դնել. décamper, filer, ti… au large, se sauver.
…ամնք. s. chicheté, mesquine…, ténacité, sordidité. lésine, lé…erie, ladrerie, avarice sordide.
…ի. a. regardant. chiche, mes…n, tenace, avaricieux, ladre, …dide, cancre.
…ութիւն. V. Կծծանք.
…ել. va. peletonner; V. Կծիկը ել.
…իլ. } …ուիլ. } vn. se peletonner, se mettre en peleton, …ccroupir, se blottir, se tapir; …retirer, se resserrer, se con…cter, se rétrécir, se ratatiner, …raccourcir.
…ում. s. rétrécissement, con…ction, resserrement, raccour…sement, rétraction. crispation; …croupissement.
…կոիլ. vn. se blottir.
…նծուկ. s. bot. barbarée.
…ու. V. Կծծի.
…ու. a. aigre, âcre, acerbe; fig. …uant, mordant, satirique.
…ուադեղ. s. amer, remède a…r.
…ուակիծ. a. mordant, mordi…nt, caustique, poignant.
…ուահամ. a. âcre au goût, qui …un goût âcre.
…ութիւն. } …ոութիւն. } s. âcreté, aigreur, fig. mordacité, …usticité.
…ել va. tisser avec la navette.
…դիլ. vn. s'accroupir, se blottir.
…ում. s. accroupissement.
…ոց. s. navette.
…ոցիլ. vn. se caver, *կկոցեալ* …ք, yeux caves, enfoncés.
…ու. s ornith. coucou.
…ուզ. a. accroupi; — *նստիլ*, V. …կիլ.

Կկչել. vn. s'épanouir, éclore.
Կղամիդ. s. chlamyde.
Կղբենի. s. peau de castor.
Կղբու ou **Կղբի ծու.** s. castoréum.
Կղեղ. s. brou de noix.
Կղեր, **Կղերական.** s. clergé; clerc.
Կղերական. } **Կղերային.** } a. clérical.
Կղերականութիւն. s. clergé.
Կղերամիտ. s. clérical.
Կղերամոլական. a. clérical.
Կղերամոլութիւն. s. cléricalisme.
Կղերանոց. s. séminaire.
Կղերիկոս. V. **Կղեր.**
Կղերիկոսական. a. clérical.
Կղերիկոսարան. s. séminaire.
Կղերիկոսութիւն. s. cléricature.
Կղզային. a insulaire.
Կղզեակ. s. petite île, ilot.
Կղզեխումբ. s. groupe d'îles, archipel.
Կղզեցի. s. insulaire.
Կղզի. s. île.
Կղզիանալ. vn. s'isoler.
Կղզիացեալ. a isolé.
Կղզիացնել. va. isoler.
Կղզիացում. s. isolement.
Կղթել. va. nouer, faire un nœud.
Կղկարիլ. vn. être épris de, se passionner, s'enticher de, s'attacher à, s'affectionner, désirer avec ardeur; soupirer après, aimer tendrement.
Կղկղալ. V. **Կղկարիլ.**
Կղկղանք. s. excréments, évacuation, matières fécales; déchet; — *մետաղներու*, scorie.
Կղկղել. va. passer à la chausse, filtrer, épurer, clarifier.
Կղկղում. s. l'action de clarifier, de filtrer; évacuation.
Կղմինդր. } **Կղմինտր.** } s. tuile.
Կղմինտրագործ. s. tuilier.

Digitized by Google

Կղմուխ. s. bot. aunée.
Կղպանք. s. fermeture, cadenas.
Կղպել. va. fermer à clé.
Կղպուիլ. vn. être fermé à clé.
Կճայատակ. a. pavé de marbre.
Կճեայ. a. de marbre.
Կճել. va. piquer, picoter, mordre.
Կճեպ. V. **Փճճել.**
Կճեպել. va. peler.
Կճիճ. s. pot, terrine.
Կճղակ. s. sabot, corne des quadrupèdes, onglon.
Կճղականալ. vn. devenir comme le sabot des animaux, s'endurcir.
Կճղակաւոր. a. qui a la corne au pied, ongulé.
Կճղացած. a. endurci, devenu comme la corne, desséché.
Կմախքային. a. de squelette.
Կմախքանալ. vn. devenir squelette; maigrir, n'avoir plus que les os et la peau.
Կմախք. s squelette, carcasse; — *դառնալ* V. **Կմախքանալ.**
Կմկմալ. vn. balbutier; agir avec lenteur, lambiner.
Կմշտրուկ. s. bot. mercurial.
Կնաթող. s. celui qui a répudié sa femme.
Կնաթողութիւն. s. répudiation.
Կնախօսաբան. s. gynécologue.
Կնախօսաբանութիւն. s. gynécologie.
Կնախօսաբոյժ. s. gynécologue.
Կնախօսագիտական. a. gynécologique.
Կնախօսագիտութիւն. s. gynécologie,
Կնահաճ.
Կնահաճոյ. } a. galant.
Կնահաճութիւն. s. galanterie.
Կնահանութիւն. s. répudiation.
Կնամարդ.
Կնամարդի. } a. efféminé.
Կնամոլ, Կնամոլի. V. **Իգամոլ.**
Կնամոլութիւն. V. **Իգամոլութիւն.**
Կնային a. féminin.
Կնասէր. V. **Իգասէր.**
Կնասիրութիւն. V. **Իգասիրութիւն.**
Կնատ.
Կնատի. } a. efféminé, lâche; — *եղանակ*, air efféminé.
Կնատեաց. a. celui qui déteste sa femme, les femmes.
Կնատիլ. vn. devenir efféminé, s'efféminer.
Կնատութիւն. s. conduite efféminée, mollesse, lâcheté.
Կնացեալ. a. efféminé.
Կնգմեղի. s. armeline.
Կնգուղ. s. froc, capuchon, capuce.
Կնգում. s. zool. hermine.
Կնդակ. a. chauve.
Կնդակութիւն. V. **Կնտութիւն.**
Կնդրկաբեր. a qui porte l'oliban.
Կնդրկախառն. a. mêlé d'oliban.
Կնդրկաւէտ. a. plein d'oliban.
Կնդրկեայ. a. d'oliban.
Կնդրուկ. s. oliban; benjoin.
Կնիկ. V. **Կին.**
Կնիկմարդ. V. **Կին.**
Կնիւն. s. bot. jonc.
Կնիւնաբեր. a. qui produit le jonc.
Կնիք. s. sceau, cachet; timbre; coin; empreinte, marque; sceau, cachet, caractère; le signe de la croix; conclusion, fin; — *դարնել*, *դնել*, apposer le sceau, le cachet à; — *կուսութեան*, pucelage, hymen; — *քակել*, décacheter.
Կնկղաւոր. a. encapuchonné, qui porte un capuchon; s. capucin.
Կնկուղ. V. **Կնգուղ.**
Կնճնի. s. bot. orme; — *ք*, ormaie, ormoie.
Կնճնաձուկ. s ichtyol. capros.
Կնճճանալ. vn. devenir comme un sanglier, s'endurcir.
Կնճափող. s. siphon.
Կնճքածաղիկ. s. bot. muflier.

Digitized by Google

Կնճթեղ. a. qui a un groin.
Կնճիթ. s. groin, boutoir, museau.
Կնճիթ. s. bot. sésame.
Կնճիռ. s. embarras, complication, intrigue, anicroche, accroc, difficulté; pli, ride, refrognement.
Կնճռալի, **Կնճռալից**. a. plein de complication; plein de rides; ridé.
Կնճռել. va. rider, froncer, embarrasser, compliquer.
Կնճռիլ. vn. se rider, se froncer, se refrogner; s'embarrasser, se compliquer.
Կնճռոտ. a. compliqué, embarrassant.
Կնճռոտել. V. **Կնճռել**.
Կնճռոտիլ. V. **Կնճռիլ**.
Կնճռոտութիւն, **Կնճռոտումն**. s. complication.
Կնոջական. a. féminin.
Կնութիւն. s. état de femme; mariage; *կնութեան առնել*, prendre pour femme, épouser, prendre en mariage.
Կնունք. V. **Մկրտութիւն**.
Կնչել. vn. grogner.
Կնչիւն. s. grognement; cri.
Կնդակ. a. chauve.
Կնդանալ. vn. devenir chauve.
Կնդացնել. va. rendre chauve.
Կնդնոց. s. archet, plectre.
Կնդութիւն. s. calvitie, chauveté.
Կնքաբան. V. **Կնքագէտ**.
Կնքաբանութիւն. V. **Կնքագիտութիւն**.
Կնքագէտ. s. héraldiste.
Կնքագիտական. a. héraldique.
Կնքագիտութիւն. s. art héraldique, blason.
Կնքագրութիւն. s. sigillographie.
Կնքահայր. s. parrain; compère.
Կնքահայրութիւն. s. compérage, parrainage.
Կնքամայր. s. marraine; commère.
Կնքամայրութիւն. s. état ou fonction de marraine, parrainage.
Կնքամոմ. s. cire à cacheter, cire d'Espagne.
Կնքանիշ. s. cachet.
Կնքանշան. s. blason.
Կնքապահ, **Կնքապետ**. s. garde des sceaux.
Կնքատու. a. celui qui baptise.
Կնքաւոր. a. baptisé; sigillaire.
Կնքաւորութիւն. V. **Մկրտութիւն**.
Կնքել. va. sceler, cacheter, revêtir d'un sceau, apposer le sceau, le cachet à; mettre une marque, marquer; baptiser; fermer, cacher; ratifier, confirmer; conclure, déterminer, fixer, décider; mettre le sceau, terminer, achever; marquer du signe de la croix, faire le signe de la croix; *հաշտութիւն* —, conclure une paix.
Կնքիչ. s. celui qui cachette, scelleur; a concluant.
Կնքուած. a. baptisé; cacheté, scellé; fermé; conclu; ratifié.
Կնքուիլ. vn. se cacheter; être baptisé; se conclure; *հաշտութիւն կնքեցաւ* la paix se fit.
Կուպր. s asphalte.
Կուպրել. va. asphalter.
Կուպրում. s. asphaltage.
Կշիռ. s. balance; astr. balance; pesée; poids à peser; poids, pesanteur; équilibre; équivalent, entrepoids; proportion; parallèle, comparaison; examen, considération, jugement; — *հաշուի*, bilan, balance; — *դահեկանաց*, trébuchet: *կշռով*, au poids; — *հաւասարութեան*, équilibre, contre-poids; — *բացարձակ*, poids absolu; — *քաղաքական*, balance politique.
Կշռաբանութիւն, **Կշռագիտութիւն**. s. statique.
Կշռագործ. s. balancier.

Digitized by Google

Կշռադատ. a. réfléchi, prudent.
Կշռադատել. va. peser, apprécier.
Կշռադատութիւն. s. appréciation.
Կշռակ. s. peson.
Կշռակի. adv. également. tout juste; tout droit, verticalement, dtrectement.
Կշռարար. a. qui juge avec équité, juste.
Կշռաւոր. a. important, considéré, distingué.
Կշռել. va. peser; fig. peser, mesurer, examiner, considérer, juger, apprécier; *իր խօսքը* —, peser ses paroles.
Կշռելի. a. pondérable.
Կշռիչ. / **Կշռող.** } s. peseur.
Կշռորդ. s. romaine; peson; V. **Նժար.**
Կշռոց. s. bascule; balancier; peson.
Կշռուած. s. pesée.
Կշռութիւն. s. examen, jugement, considération; comparaison *մէջ կշռութեան*, équilibre.
Կշտալիր. a. pleinement rassasié.
Կշտամբանք. s. reproche, invective, répréhension, réprimande, gronderie, apostrophe
Կշտամբել. va. reprocher, reprendre, adresser des reproches, invectiver, gronder, réprimander, apostropher.
Կշտամբիչ. s. celui qui reproche. grondeur.
Կշտամբութիւն. V. **Կշտամբանք.**
Կշտանալ. vn. se rassasier, s'assouvir.
Կշտապանակ. s. ornement de poitrine, rabat.
Կշտապինդ a. soûl, extrêmement rassasié; adv. à satiété; — *կա-յելել ուտել*, manger tout son content, manger tout son soûl, jusqu'à satiété.
Կշտապնդութիւն. s. satiété, rassasiement.
Կշտացաւ. s. point de côté.
Կշտացնել. va. rassasier, assouvir.
Կշտացնող. a rassasiant.
Կշտոսկր. s. anat. osiliaque.
Կշտոսկրային. a. anat d'os iliaque.
Կոգային. / **Կոգեկային.** } a. chim. butyrique.
Կոգարան. / **Կոգիարան.** } s. beurrerie.
Կոգեատ. s. chim. butyrate.
Կոգեհաց. s. beurrée.
Կոգել. va. beurrer.
Կոգեչափ. / **Կոգիաչափ.** } s. butyromètre.
Կոգեվաճառ. s. marchand de beurre.
Կոգերս. s. beurrée, tartine de beurre.
Կոգի. s. beurre, beurre frais.
Կոգակ. s. arch. abside.
Կոգա. zool. chamélon.
Կոթ. s. manche, poignée; V. **Կոթուն.**
Կոթաւոր. a. pédiculé, pédonculé.
Կոթող. s. obélisque, cippe; — *կանգնել*. V. **Կոթողել,**
Կոթողաքար. s. obélisque.
Կոթողել. va. dresser un obélisque; ériger, élever, fixer.
Կոթուն. s. pétiole; —*պտղոց*, pédicule, queue; — *ծաղկանց*, pédoncule, queue.
Կոլոհատ. s. chocolat.
Կոխ. a. foulé avec les pieds; s. action de fouler au pieds
Կոխած. s. marc de raisin.
Կոխան. s. action de fouler, de fouler aux pieds; —*ընել*, fouler, fouler aux pieds, piétiner; — *ըլլալ*; être foulé, foulé aux pieds

Digitized by Google

;— տալ, faire fouler aux pieds.
ել. va. fouler, fouler aux pieds,
c les pieds; fouler, presser;
fouler aux pieds, enfreindre,
priser; fouler, opprimer; faire
descente; առ ոտն —, fouler
pieds, à ses pieds; Թշնամիին
նակը —, s'emparer du camp
ennemis մէկուն տունը —,
e une descente chez qn.
իչ. a. foulant; — ջրհան, pompe
lante.
կռտել. } va. fouler, piéti-
ոտել. } ner.
ուիլ. vn. être foulé ou pié-
.
ում. V. Կոծան.
. s. cri de lamentation, lamen-
on, larmes, pleurs; — ընել,
lamenter, pleurer, déplorer.
ել. va. battre, frapper, frap
à coups redoublés; կուրծքը —,
frapper la poitrine.
իծ. s. verrue, poireau.
իլ. vn. se frapper en signe
douleur, se lamenter, pleurer,
lorer; être battu, tourmenté,
iter.
. a. lisse, poli, dégrossi; ran-
arrangé.
ել. va. lisser, polir. dégros-
adoucir; arranger, ranger.
իկ. a bien rangé, arrangé,
pre, soigneux.
ոզ. a. accroupi; — նստիլ,
croupir.
ոզաբան. a. s. hâbleur, dé-
nateur.
ոզաբանել. va. parler avec
ance, avec emphase, faire le
ıd parleur, hâbler, déclamer,
ner.
ոզաբանութիւն s. discours
n de jactance, hâblerie, em-
se, déclamation.
ոզանալ. V. Հպարտանալ.

Կոկոզանք. V. **Կոկոզաբանութիւն.**
Կոկոզավիզ. V. **Բարձրավիզ.**
Կոկոլ. s. poule sans queue.
Կոկոն. s. bouton de fleur; — *վարդի*, bouton de rose.
Կոկոռ. s. bot. nénuphar.
Կոկով. s. anat. testicules.
Կոկորդ. s. anat. gorge, gosier; — *առիւծի*, la gueule.
Կոկորդայիր. adv. à pleine gorge; — *աղաղակել*, crier —.
Կոկորդախօս. a. qui parle de la gorge, du gosier; guttural.
Կոկորդական. } **Կոկորդային.** } a. guttural.
Կոկորդիլոս. s. zool. crocodile.
Կոկութիւն. s. poli, dégrossissement; bon ordre, propreté.
Կոհակ. s. flot, onde, vague, houle, lame; *փրփրադէզ* —, onde écumante.
Կոհակայիր. } **Կոհակաւէտ.** } a. houleux, plein de vagues.
Կոհակակոծ. a. devenu jouet des flots.
Կող. s. côte; côté, flanc; — *լեռան*, le flanc de la montagne, le versant; V. **Կողմ.**
Կողաբորբ. s. path. pleurésie.
Կողաթոքացաւ. s. path. pleuropneumonie.
Կողախիթ ջերմ. s. path. fausse pleurésie.
Կողածին. a. né de la côte.
Կողակից. s. épouse, femme.
Կողահոս. a. coulé, versé de la côte.
Կողամիջային. a. intercostal.
Կողային. a. de flanc, iliaque.
Կողատապ. V. **Կողաբորբ.**
Կողացաւ. } **Կողացաւութիւն.** } s. path. fausse pleurésie.
Կողմնակ լինիլ. vn. cesser d'être partisan, quitter ou abandonner le parti de qn.

Digitized by Google

Կողիկ. s. cotelette; favori barbe).
Կողինաւոր. a. cuirassé.
Կողինձ. s. croûte de pain.
Կողկողագին } a. plaintif, la-
Կողկողաձայն. } mentable, gémissant, douloureux; adv. d'une manière plaintive ou lamentable, douloureusement.
Կողկողանք. s. cris douloureux, gémissements, plainte, lamentation.
Կողկողեցնել. va. faire pleurer, faire déplorer.
Կողկոդիր. s. anat. mandibule.
Կողկողիլ. vn. gémir, se plaindre, se lamenter, pleurer, implorer.
Կողկողում. V. **Կողկողանք.**
Կողկողուն. V. **Կողկողագին.**
Կողմ. s. côté, flanc; côté, parti, part; côté. partie, région, contrée; *մէկ — դնել*, mettre de côté; *մէկ — թողուլ* laisser de côté; *տկար —*, côté faible; *այս կողմանէ* de ce côté; *միւս կողմանէ*, de l'autre côté; *ամէն կողմէ*, de tous côtés, de tous parts; *երկու կողմէ*, de deux côtés; *իմ կողմէս*, de ma part, de mon côté; *ո՞ր կողմէն*, de quel côté? *որո՞ւ կողմէն*. de la part de qui? *մէկուն կողմը բռնել* prendre le parti de qn., se tourner ou se ranger de son côté; *Հակառակ —*, le parti contraire, opposé.
Կողմակալ. } V. **Կողմնակալ.**
Կողմանակալ. }
Կողմանիլ. vn. s'étendre, se coucher.
Կողմանց. s. le flanc, le côté d'un édifice.
Կողմնածու. s. partisan.
Կողմնակալ. s. préfet, gouverneur; qui a un parti pris, partial.
Կողմնակալութիւն. s, gouvernement d'une province, préfecture; parti pris, partialité.
Կողմնական. a. latéral, collatéral.
Կողմնակի. a. latéral, oblique; adv. latéralement, de côté, de travers, obliquement, traversalement.
Կողմնակից. a. partisan.
Կողմնապահ. } V. **Կողմնակալ.**
Կողմնապետ. }
Կողմնասէր. a. partial
Կողմնակցութիւն. } s. partialité, es-
Կողմնասիրութիւն. } prit de parti; *— ընել*, prendre le parti de. protéger
Կողմնացոյց. s. boussole.
Կողմնափակ. a. borné, limité, circonscrit.
Կողմնիլ. V. **Կողմանիլ.**
Կողոբ. s. mante.
Կողոսն, Կողոսոս. s. colosse.
Կողոնիաջուր. } s. eau de co-
Կողոնիեան ջուր. } logne.
Կողոպուտ. s. dépouille, butin.
Կողոպտանք. s. dépouillement, pillage, spoliation.
Կողոպտել. va. dépouiller, piler, butiner, saccager, spolier, dénuer.
Կողոպտիչ. s. spoliateur, pilleur, saccageur.
Կողոպտում. V. **Կողոպտանք.**
Կողոսկր. s. anat. ilion, os iliaque.
Կողով. s. corbeille, panier, hotte, cabas
Կողովագործ. s. vannier.
Կողովագործութիւն. s. vannerie.
Կողովավաճառ. s. marchand de corbeilles.
Կողոփ. V. **Կողով.**
Կողոփոց s. hochet.
Կողպարար. s. serrurier.
Կողպարարութիւն. s. serrurerie.
Կողր. s. branche, rameau.

Digitized by Google

ողք. s. la couverture d'un livre, ouverture.
ոճ. s. anat. astragale; phalange; rch. astragale; — *մրայի*, bot. llébore.
ոճակ. s. bouton (d'habit); — *ակել*, détacher les boutons, éboutonner; — *դնել* attacher, iettre des boutons, boutonner.
ոճակաձիգ. s. tire-bouton.
ոճամն. s. cor, durillon.
ոճապղպեղ. s. bot. gingembre.
ոճատ. a. impair; V. Կենտ. a.
ոճկել. va. boutonner, attacher :s boutons.
ոճկենիկ. s. corsage.
ոճկէն. a. boutonné, boutonant.
ոճկոց. s. boutonnière.
ոճկուիլ. vn. se boutonner.
ոճղ. s. billot; chicot, tronc; bûche; eps; cheville du pied.
ոճղեզաւոր. a. bulbeux.
ոճղէզ s. bulbe, oignon de plante, ıbercule.
ոճղիզաբեր. a. bulbifère.
ոճղիզաձեւ. a. bulbiforme.
ոճղիզաւոր. V. Կոճղեզաւոր.
ոճոպել. va. ébrancher, élaguer; riser, couper, arracher.
ոճոպում. s. ébranchement, éıgage; extirpation.
ոմէս. }
ոմս. } s. comte.
ոմսական. a. de comte.
ոմսութիւն s. comté, comtat.
ոմսուհի. sf. comtesse.
ոյաբզէզ. s. entom. bousier, teuche.
ոյանոց. s. cloaque, égout.
ոյաջուր. s. eaux des égouts, eaux ıénagères.
ոյզ. V. Կղկոյզ.
ոյուղի. s. égout.
ոյս. s. vierge, jeune fille; la 'ierge, la sainte Vierge; a. virginal, pur; vierge, intact.
Կոյտ. s. tas, amas, monceau; haras, troupe de chevaux.
Կոյր. a. aveugle; fig. — *հնազանդութիւն՝ ատելութիւն*, soumission, haine —; — *ի ծնէ* ou — *ծընեալ*, aveugle-né; — *զկուրայն*, V. Կուրաբար.
Կոն. s. bot. pigne, pomme de pin; géom. cône.
Կոնաբեր. s. bot. conifère.
Կոնական. a. géom conique.
Կոնակտուց. a conirostre.
Կոնահատաձեւ. a. géom. hyperboliforme.
Կոնաձեւ. a géom. conique.
Կոնդակ. s. bref, bulle
Կոնդակագիր. s. bullaire.
Կոնդակագիրք. } s. bullaire.
Կոնդակարան. }
Կոնիոն. s. bot. ciguë.
Կոնծել. va. boire; *գինի* —, — du vin.
Կոնծումն. V. Ծծել.
Կոնոն. s. cône.
Կոնոնաձեւ. a. conique.
Կոնսիստորեայ. s. consistoire.
Կոնտոլայ. s. gondole.
Կոնտոլավար. s. gondolier.
Կոնք. s. bassin, cuvette; conque; arch. arceau.
Կոնքաձեւ. a. en forme de bassin ou d'arceau.
Կոնքեղ. s. moll. conchyle, murex.
Կոշկոծ. a. battu, rebuté
Կոշկոծմամբ ըլլալ. vn. périr sous le bâton, mourir dans les supplices.
Կոշկոծել. va. battre, échiner de coups. faire pêrir sous le bâton, dans les supplices, torturer, soumettre à la torture.
Կոշկոծումն. s. bastonnade, supplice, torture.
Կոշտ. a. grossier, brut; s. durillon.

Digitized by Google

Կոշտաբար. adv. grossièrement.
Կոշտութիւն. s. grossièreté.
Կոչ. s appel; invitation; appel en justice, citation, sommation; — *ընել*, faire appel; — *զինուորական*. appel militaire.
Կոչական. s. gram vocatif.
Կոչել. va. appeler, faire venir; convoquer; inviter, convier; appeler, nommer; *դատի* —, citer en justice, assigner, sommer, intimer; *վկայութեան* —, citer.
Կոչեցեալ. a. appelé, nommé, célèbre.
Կոչիւն. V. **Կոչումն**.
Կոչմնագիր. } s. citation.
Կոչնագիր.
Կոչնակ. s. crécelle.
Կոչնական. s. convié, invité, convive,
Կոչնատէր. s. celui qui fait les invitations à un repas, l'hôte, amphitryon.
Կոչուիլ. vn. être convoqué; s'appeler; être nommé.
Կոչումն. s. l'action d'appeler, de nommer; appel, appelation; nom, nomination, dénomination; appel en justice, citation, sommation, assignation:invitation; invocation; vocation; *յետս* —, rétraction, révocation, dédit; rappel.
Կոչունք. s. banquet, festin, régal, bonne chère; – *ընել՝ տալ*, faire festin festiner, banqueter, donner un festin, un régal, faire bonne chère, régaler.
Կոպ. s. paupière.
Կոպաբորբ. s. path. blépharite.
Կոպատ. s. zool. abléphare; absence de paupières. ablépharon.
Կոպառ. V. **Սահման**.
Կոպիճ. s. rocaille.
Կոպիչոյց. s. abaisse-paupière.
Կոպիտ. a. grossier, impoli, rustre, mal élevé, brutal.

Կոպղ. s. serrure.
Կոպղարար. s. serrurier.
Կոպղարարութիւն. s. serrurerie.
Կոպղէք. s. cadenas.
Կոպճուտ. a rocailleux.
Կոպտութիւն. s. grossièreté, impolitesse, rusticité.
Կոռ. s. corvée.
Կով. s. vache; *կաթնատու՝ կաթնաւէտ* —, vache laitière; — *կթել*, traire une –; —*ի կաթ*. lait de –; *բչիւն՝ բառաչիւն—ի*, le mugissement, le beuglement d'une —.
Կովաբոյծ. s. éleveur de vaches.
Կովաբուծութիւն.s. élevage de vaches.
Կովադիաց. } s. zool. gecko, ascalabote.
Կովածուծ.
Կովանոց. s. vacherie.
Կովարած. s. vacher.
Կովարածուհի. sf. vachère, gardeuse de vaches.
Կովացնծուկ. s. bot. primula minima.
Կովիանոս. s. bête.
Կովկիթ. s. celui ou celle qui trait les vaches.
Կովնոց. s. vacherie.
Կոտակ. s petit, jeune; trapu.
Կոտեմ. } s. bot. cresson.
Կոտիմ.
Կոտոշ. V. **Եղջիւր**.
Կոտորած. s. massacre, carnage, boucherie.
Կոտորակ. s. petit morceau, fraction; – *թուոց*, fraction; *տասնորդական* —, fraction décimale; *հասարակ* —, fraction ordinaire.
Կոտորակային. a. fractionnaire.
Կոտորակել. va. fractionner.
Կոտորակումն. s. fractionnement.
Կոտորել.va. briser, casser, rompre; abattre; rompre, battre, défaire, enfoncer, mettre ou tailler

Digitized by Google

pièces, mettre en déroute; massacrer, tuer; rompre, faire ier; couper, partager; *մեծ մեծ* · faire le fendant, trancher du grand seigneur, faire l'important, prendre le haut ton, hâbler.

[կոտ]որիչ. s. celui qui brise, qui défait, qui massacre, exterminateur.

[կոտ]որուած. / **[կոտ]որումն.** } V. **կոտորած.**

[կո]տտալ. vn. path. élancer, causer des élancements.

[կո]տտանք. / **[կո]տտումն.** } s. path. élancement.

[կո]տրածութիւն. s. courbature, malaise; abattement.

[կո]տրիլ. / **[կո]տրուիլ.** } vn. casser, se casser.

[կո]տրտուածութիւն / **[կո]տրտուածք.** } s minauderie.

[կո]տրտուիլ. va. minauder

[կո]տրտուք. s. déchet; miette.

[կո]տրտուըք. spl. minauderies, magrées, grimaces, moues.

[կ]որ. a. courbe, courbé, recourbé, voûté, crochu; — *գիծ*, courbe.

[կ]որագիծ. a. curviligne.

[կ]որագլուխ. a. abattu, confus, honteux; adv. la tête en bas, honteusement, plein de honte, tout confus, ignominieusement; — *գալ*, marcher la tête baissée

[կ]որակտուց. a. qui a le bec recourbé, crochu, oncirostre.

[կ]որաձեւ. V. **կոր.**

[կ]որամագիլ. a. qui a les griffes, les serres recourbées, les ongles crochus.

[կ]որանալ. va. se courber, se cambrer, se voûter, s'arquer, plier.

[կ]որանք. s. humiliation, défait, honte, confusion, déshoneur, ignominie. honteux état.

[կ]որացնել. va. courber, recourber, arquer, cambrer, voûter, plier, incliner.

կորացումն. s. flexion.

կորաքամակ. a. qui a le dos courbé, voûté.

կորդ. a. inculte, en friche; s. friche.

կորդակ. s. bassinet, bacinet.

կորդանալ. vn. être inculte, rester ou se changer en friche.

կորդիւն. / **կորդոյն.** } s. bot. sarriette.

կորեակ. s. millet, mil.

կորեկ. V. **կորեակ.**

կորեկահատ. s. millet, grain de millet

կորզան. s. filière.

կորզաւոր. a. à noyaux.

կորզել. va. arracher, détacher, enlever, extorquer, ravir, prendre par force; sauver, délivrer, dégager, affranchir.

կորէ. s. jeune fille.

կորի. s. conduit d'eau, rigole, gargouille.

կոր ի գլուխ V. **կորագլուխ.**

կորիզ. s. noyau.

կորիզաւոր. V. **կորզաւոր.**

կորինզն. V. **կորնզան.**

կորինդոն. s. minér. corindon.

կորի՛ր. va-t en!

կորիւն. s. le petit d'un animal quelconque; — *առիւծի*, lionceau, jeune lion, — *շունի*, jeune chien.

կործանարար. a. destructeur, destructif.

կործանել va. renverser, abattre. bouleverser, culbuter, terrasser: détruire, ruiner, démolir; *յերկիր* —, atterrer, renverser par terre; — *պարիսպը*, démanteler.

կործանիլ. vn. s'abattre, se renverser; se détruire, se ruiner, tomber en ruine, en décadence, crouler, s'écrouler; *յերկիր* —, se renverser, tomber par terre.

Digitized by Google

Կործանիչ. s destructeur; a. ruineux.
Կործանումն. s. renversement, bouleversement; ruine, destruction, croulement, écroulement, démolition; chute, décadence.
Կործել. va. renverser, vider.
Կորկոտ. s. blé, mondé.
Կորն. s. griffon (oiseau); mus. croche.
Կորնաբանութիւն. / **Կորնաբառք.** } s. jargon.
Կորնալեզու. s. jargon, patois.
Կորնգան. s. bot. sainfoin.
Կորնթարդ. a. convexe.
Կորնթարդութիւն. s. convexité.
Կորնչելի. a. perdable.
Կորնչիլ. vn. se perdre, disparaître; se perdre, périr; se perdre, s'égarer, se fourvoyer; se perdre, périr, se ruiner.
Կորով. / **Կորովք** } s. force, vigueur, verve; adresse, habileté; — *մարմնոյ*, vigueur, la force du corps; — *մտաց*, vigueur de l'esprit.
Կորով. a. V. **Կորովի.**
Կորովաբան. a. disert, éloquent, nerveux.
Կորովաբիբ. a. qui a un œil perçant, très-pénétrant.
Կորովազուրկ a. sans vigueur.
Կորովալիր. / **Կորովալից.** } a. vigoureux, énergique
Կորովախօս. V. **Կորովաբան.**
Կորովակի. adv. avec vigueur; avec habileté, adroitement.
Կորովահայեաց. a. qui a le regard perçant, pénétrant.
Կորովաձիգ. a. habile au tir de l'arc — *աղեղնաւոր*, archer a droit.
Կորովամիտ. a. qui a l'esprit pénétrant, perspicace, pénétrant, sagace, fin, énergique.
Կորովամտութիւն. s. pénétration d'esprit, perspicacité, sagacité, génie perçant, énergie.
Կորովանալ. vn. s'ingénier.
Կորովի. a. vigoureux, robuste, nerveux; ingénieux, spirituel, perspicace; perçant, pénétrant; adv. V. **Կորովակի.**
Կորովութիւն. V. **Կորով.**
Կորութիւն. s. curvité, courbure, cambrure, courbe, inflexion.
Կորունչ. V. **Արծուունգն.**
Կորուստ. s. perte; déchét; perdition; chose perdue.
Կորուսցանել. va. perdre; *ճանապարհ* —, — le chemin, se perdre, s'égarer: *գլուխը* —, perdre la tête.
Կորսուիլ. V. **Կորնչիլ.**
Կորստաբեր. a. qui amène la perte, funeste, fatal.
Կորստախառն. a. mêlé de perte, qui perd; périssable,
Կորստապատիր. a. qui fait perdre, trompeur.
Կորստասէր. a. qui aime la perte, la perdition.
Կորցնել. va courber; fléchir.
Կու. s. fiente.
Կուզ. s. bosse; a. bossu.
Կուզիկ. s. petit bossu.
Կութք. s. vendange; récolte.
Կուժ. s. cruche.
Կուլ, տալ. va avaler.
Կուլեակ. s. tonsure, couronne (d'un ecclésiastique).
Կուլիբայ. / **Կոլիվայ.** } s. colybes.
Կուլուրիայ. s. collyre.
Կուկլիկու, Կուկուլիկկու. s. chant du coq.
Կուղ. s. pli, repli
Կուղբ. s. zool. castor.
Կուղիխ. a. gourmand, glouton.
Կուն s. marbre.
Կումբ. s. ombon, bosse ou pointe qui s'élève au milieu d'un bouclier.

Digitized by Google

Կունդ. } a. chauve.
Կունդ. } chauve.
Կունդ ու կլոր. a. rondelet; tout rond.
Կուշտ. s anat. flanc, côté; côte; . rassasié.
Կուշտ կշտի. adv. côte à côte.
Կուպպայ. s. balandran, balanras.
Կուպր. s. bitume.
Կուռ. a. ferme, solide, tenace; compacte, condence, serré, épais.
Կուռք. s. idole, simulacre; — ի լեր պաշտել, adorer comme une idole.
Կուսածաղիկ. s. bot. pervenche
Կուսածին. s. né d'une vierge; . la sainte Vierge.
Կուսակալ. s. gouverneur d'une province, préfet; փոխանորդ —, sous-préfet.
Կուսակալել. vn. gouverner une province, en être gouverneur.
Կուսակալութիւն. s. gouvernement d'une province, préfecture.
Կուսական. a. virginale.
Կուսակից. a. partisan adhérent; մէկուն — ըլլալ, être partisan, prendre ou embrasser le parti de qn., s'attacher à lui.
Կուսակրօն. a. religieux qui vit dans le célibat, vierge, célibataire.
Կուսակրօնութիւն. s. célibat (d'un religieux). [partisan.
Կուսակցական. a. de parti; s.
Կուսակցապետ. s. chef de parti.
Կուսակցիլ. vn. épouser un parti, s'attacher à un parti.
Կուսակցութիւն. s. parti; կուսակցութենէն հրաժարիլ, abandonner le parti, changer de parti, revirer de bord; կուսակցութեան ոգի, esprit de parti; — ընել, prendre le parti de, protéger.

Կուսան. s. vierge; religieuse, nonné; — ըլլալ, se faire religieuse, prendre le voile
Կուսանալ. } vn se faire re-
Կուսանանալ. } ligieuse.
Կուսանոց. } s. appartement de
Կուսաստան. } jeunes filles; couvent de religieuses.
Կուսանտառ. s. forêt vierge.
Կուսապիղծ. a. auteur du viol.
Կուսապղծութիւն. s. viol.
Կուսավանք. s. couvent de religieuses.
Կուսնեակ. } s. petite vierge.
Կուսիկ. }
Կուտնի. s. percale.
Կուտնիկ. s. percaline.
Կուսութիւն. s. virginité; tendre jeunesse; pucelage.
Կուտ. s. pépin; monnaie, argent; V Կորիզ.
Կուտած. s. tas, amas.
Կուտակ. s. amas, tas, monceau; enflure, onde, globe, globule.
Կուտակադէզ. a. entassé, amoncelé.
Կուտակել. vn. entasser, accumuler, amonceler.
Կուտակիլ. vn. s'entasser, s'accumuler, s'amonceler.
Կուտակում. s. entassement, amas; rhét. accumulation.
Կուտել. va. entasser, amonceler, amasser, accumuler.
Կուզկուզ. s. bosse.
Կուզկուզել. va. bosseler.
Կուզկուզում. s. bosselure.
Կուտոց. s. tas, monceau, amas.
Կուր. s. chaloupe, esquif; auge, bassin.
Կուր. V. Կոյր.
Կուրաբար. adv. aveuglement, en aveugle, à l'aveugle.
Կուրաղի. s. anat. caecum, cœcum.
Կուրայ. s. zool. burgan.
Կուրան. s. Coran, Alcoran.

Digitized by Google

կուրանալ. vn. s'aveugler, devenir aveugle, perdre la vue; fig. être aveugle.
կուրապաղատ, **կուրապաղատութիւն**. V. **կուսակալ**, **կուսակալութիւն**,
կուռծ կաղամբի. s. trognon de chou; — *ծառոց*, aubier.
կուրծք. s. poitrine; sein, gorge.
կուրնալ. V. **կուրանալ**.
կուրութիւն. s. cécité, aveuglement; — *կրից*, aveuglement des passions.
կուրտ. s. châtré.
կուրցնել. va. rendre aveugle, aveugler.
կուրօրէն. V. **կուրաբար**.
կոփած. s. taille, sculpture.
կոփածոյ. a. en pierre de taille; bien taillé.
կոփել. va tailler, sculpter, travailler la pierre, polir, dégrossir; fabriquer; taper, battre, frapper.
կոփիչ. s. outil de tailleur de pierre.
կոփիւն. s. fracas, bruit.
կոքղի. s. zool. limaçon de mer.
կպուր կպուրի գալ. vn. en venir aux mains, aux prises, se battre.
կպչիլ. vn. se coller, s'attacher, adhérer.
կպչուն. a. collant, visqueux, gluant.
կպչունութիւն. s. viscosité.
կպչտուկ. V. **կպչուն**.
կպրալից. } a. bitumifère.
կպրախառն. }
կպրաձիւթ. s. pissasphalte.
կպրանք. s. calfatage.
կպրաշաղախ. a. enduit de goudron, goudronné.
կպրել. va. bitumer, bituminer, calfater.
կպրիչ. s. calfat.
կպրոզի. s. créosote.

կպցնել. va. coller, attacher.
կռած. s. lame, plaque.
կռածագ. a. crochu; — *գամ*, clou accrochant.
կռածոյ. a. martelé, travaillé au marteau, forgé, laminé; sculpté, taillé.
կռակտուց. a. qui a le bec recourbé. crochu; s. bec de corbin.
կռահել. vn comprendre, apercevoir
կռամագիլ. a. accrochant.
կռամոլ. a. idolâtre
կռամոլութիւն. s. idolâtrie.
կռան. s. martelet.
կռանագործ. s. qui travaille au marteau, forgeron.
կռանակուռ. a. martelé, battu ou travaillé au marteau.
կռանահար s. qui bat avec le marteau, forgeron.
կռանահարել. va. battre avec le marteau, marteler, travailler au marteau, forger, battre sur l'enclume.
կռանահարութիւն. s. action de battre avec le marteau, martelage.
կռանաձայնք. s. bruit des coups de marteau.
կռանարկութիւն. V. **կռանահարութիւն**.
կռանել. va. travailler au marteau, marteler, battre, forger.
կռանելի a. forgeable, malléable.
կռանելիութիւն. s. malléabilite, ductilité.
կռաշուրթն. a. au bec recourbé.
կռապաշտ. a. s. idolâtre.
կռապաշտական. a. d'idole, qui concerne les idoles.
կռապաշտել. } vn. se livrer à l'idolâtrie.
կռապաշտիլ. }
կռապաշտութիւն. s. idolâtrie.
կռապարիշտ. a. idolâtre.

Digitized by Google

Կռատուկ. s. bot. bardane.
Կռել. va travailler au marteau, marteler, laminer, forger; tailler, sculpter; *դաշինք* —, conclure un contrat, un traité, un pacte, contracter avec qn., s'engager.
Կռելի. a. malléable.
Կռելիութիւն. s. malléabilité.
Կռզի V. **Կուզի.**
Կռէզ. / **Կռէժ.** s. gomme arabique.
Կռթնիլ. V. **Յենուլ.** vn.
Կռթնցուցնել. V. **Յենուլ.** va.
Կռթունք. s. dossier.
Կռինչ. s. le moindre bruit, la moindre chose, un rien.
Կռիչք. s. craquement, bruit; — *հաւի*; caquet; - *թռչնոց*, gazouillement, ramage, chant; *ագռաւի*, croassement: *գորտի* coassement; — *եղջերուի*, bramement.
Կռիւ. s querelle, démêlé, dispute, altercation. lutte, débat, contestation, différend; combat, guerre.
Կռնիկ. s. cortilage.
Կռմիլ. V. **Կարկամիլ.**
Կռմում. s ankylose.
Կռնակ. s. dos; — *ը զարկնել՝ առնել*, prendre sur son dos; — *ին վրայ պառկիլ* se coucher sur son dos.
Կռնծած. a. ridé.
Կռնծիլ. vn. ratatiner.
Կռնկամձուկ. V. **Կորդամձուկ.**
Կռնչել. vn. craquer, rendre un son aigu, perçant; faire du bruit, crier, siffler, grincer; — *գորտի*. coasser; — *ագռաւի*, croasser; — *խոզի*, grogner; — *շան*, aboyer; — *խորդի*, craquer; — *եղջերուի*, bramer.
Կռնչիւն. / **Կռնչում.** s. croassement.

Կռոնս. V. **Սրբուակ.**
Կռուակամ. a. tenace.
Կռուակամութիւն. s. ténacité.
Կռուակից. s. qui combat avec, compagnon de guerre.
Կռուան. s. prise; cran; — *գտնել*, trouver prise; — *ունենալ*, avoir prise; — *տալ*, donner prise.
Կռուանոց. / **Կռուատեղ** / **Կռուարան.** s. palestre, lice, camp, champ de bataille.
Կռուասէր. a. s. qui aime les querelles, qui aime à disputer, chicanier, querelleur, chicaneur, ergoteur, grand dispiteur.
Կռուասիրութիւն. s. amour des disputes, esprit querelleur.
Կռուարար. a.s. querelleur, brouillon, litigieux, chicaneur.
Կռուել. V. **Կռուիլ.**
Կռուեցնել. va. faire combattre, mettre aux mains, aux prises.
Կռուք. V. **Ճաւակ.**
Կռուիլ. vn. combattre, se battre. en venir aux prises, aux mains; se quereller, se disputer, être en lutte, en dispute, engager une lutte; *իրարու հետ* —, s'entre-quereller.
Կռունկ. s. ornith. grue.
Կռուփ. s. poing, gourmade, coup de poing, — *զարնել՝ տալ*, — *ի հարուածներ իջեցնել*, donner des coups de poing, battre à coups de poing, gourmer.
Կռչել. vn. croasser.
Կռփահարել. va. battre à coups de poing, gourmer, boxer; fig. maltraiter.
Կռփահարութիւն. s. coup de poing, boxe.
Կռփամարտ. / **Կռփամարտիկ.** s. combat à coups de poing, pugilat, boxe; a. qui combat à coups de poing, boxeur.

Digitized by Google

Կռփամարտութիւն. V. **Կռփամարտ**. s.

Կռփանք. s. coup de poing; mauvais traitement, outrage, injure.

Կռփել. va frapper avec le poing, à coups de poing, gourmer; maltraiter, injurier.

Կռփիչ. s. celui qui bat à coups de poing, qui maltraite.

Կռփում. V. **Կռփանք**.

Կսկիծ. s. cuisson, picotement, élancement, douleur aiguë. douleur; déchirement peine, affliction, chagrin, regret.

Կսկծագին. a. cuisant, caustique, douloureux.

Կսկծալի. } a. plein de douleur,
Կսկծալից. } douloureux.

Կսկծական. V. **Կսկծագին**.

Կսկծալ. V. **Կսկիծ**.

Կսկծանք. s. V. **Կսկծիլ**; causticité, brocard, sarcasme.

Կսկծացնել. V. **Կսկծեցնել**

Կսկծացող. V. **Կսկծեցուցիչ**.

Կսկծելի a. V. **Կսկծեցուցիչ**.

Կսկծեցնել. va. cuire, causer de la douleur; fig. picoter, brocarder; — *սիրտը*, déchirer, navrer le cœur; *մէկը խօսքով* —, piquer qn. par des paroles satiriques, picoter.

Կսկծեցուցիչ. a. cuisant, caustique, douloureux, piquant, déchirant poignant, mordant, mordicant; — *խօսքեր*, paroles piquantes ou aigres, picoterie; brocard; *մէկուն* — *խօսքեր ընել*, lancer des brocards contre qn.

Կսկծիլ. vn. avoir ou éprouver de la douleur; fig. s'affliger, regretter.

Կսկուծ. a. bien cuit, recuit; — *հաց*. pain bien cuit.

Կսմթել. } va. pincer.
Կսմթոտել. }

Կսմիթ. s. action de pincer, pince; — *տալ* pincer.

Կտակ. s. testament; — *ընել*, tester, faire un —; *կտակով տալ՝ թողուլ*, donner, léguer une chose par testament; — *մը գործադրել՝ կատարել* exécuter un —; *ինքնագիր* —, — olographe.

Կտակագիր s. testateur, testatrice; testament.

Կտակագրել. vn. tester.

Կտակական. a. testamentaire.

Կտակակատար. s. exécuteur testamentaire.

Կտակային. a. de testament.

Կտակառու. s. celui qui reçoit un testament, héritier.

Կտակառէր. s. légataire.

Կտակարան. s. testament; *Հին՝ Նոր* —, l'Ancien, le Nouveau—.

Կտակարար. s. testateur.

Կտակեալ. a. légué.

Կտակել. va. léguer, tester.

Կտակող. V. **Կտակարար**.

Կտապ. s. baba.

Կտատեւակ. s. bot. althéastre.

Կտարան. s. agric. noyalière.

Կտաւ. s. lin; toile; drap en toile, vêtement de lin; a. de lin, de toile.

Կտաւագործ. s. qui travaille le lin, tisserand, toilier; linger, lingère.

Կտաւագործութիւն. V. **Կտաւամանութիւն**.

Կտաւսպեաս. s. graine de lin.

Կտաւամանութիւն. s. tisseranderie.

Կտաւավաճառ. s. marchand de toile, toilier; linger, lingère.

Կտաւատ. s. bot. graine de lin; *իւղ —ի*, huile de lin.

Կտաւեայ. } a. de lin, de toile.
Կտաւեղէն. }

Կտաւեղէնք. spl. linge.

Կտաւէ. V. **Կտաւեայ**.

Digitized by Google

...ւի. a. de lin, de toile; — շապիկ, chemise en toile; —ք, ...ge.

...ւոտեակ. s. linge, morceau ...toile.

...լ. va. tatouer, piquer, pico-...

...ւ. s. écorce de grenade.

...կ. s. petit grain.

...ն. s. zool. peigne.

...օ. s. fiente.

...րք. s. dot.

...ամնք. s transport frénétique, ...ie, frénésie; érotomanie, dé... érotique ou vénérien; rut, ...leur.

...իլ. vn être ou devenir fu-...ux, passionné, s'acharner, se ...er à un transport frénétique; ...e fou d'amour; être en rut, ...chaleur.

...ուցք. s. méd. orgasme.

...ղոց. } V. Կճտճտոց.
...ոց. }

...ր.s. morceau, pièce, tronçon, ...ris, fragment; morceau (de ...sique).

...րիկ. s. un petit morceau.

...րուանք. spl. morceaux.

...ւած.s.la carcasse d'un navire, ...ène; t.touage.

...ւել. vn. élaguer, émonder, ...ager.

...ւմ. s. tatouage.

...ւսք. V. Կտտանք.

...ւրք s.action de tondre, tonte: ...te, laine tondue.

...ւց. s. bec;— ով զարնել, bec-...eter.

...մամբ տանջել. faire périr ...ns les supplices.

...անք.s. torture, supplice, tour-...nt.

...ել. va. torturer, mettre à la ...ture, battre; toucher, sonner; բռնաբար —, tourmenter rigoureusement; — դաշնակը, toucher le piano, jouer du piano; կատաղած գինի, vin gâté, aigri.

Կտրած. s. coupe, taille, coupure, incision; a. coupé.

Կտրատել. va. couper par morceaux, découper.

Կտրել. va. couper, tailler, trancher, abattre; tondre, couper le poil; couper, châtrer, rendre eunuque; մարմնէն անդամը —, couper,amputer; քունը —, rompre le sommeil; խօսքը —, couper la parole, rompre la conversation; կարճ —, couper court; մէկուն ճամբան —, couper la route, le chemin à qn.; զգեստ —, couper un habit; V. Կրճատել.

Կտրիճ. V. Քաջ.

Կտրիչ.s. celui qui tond, tondeur; coupeur.

Կտրճապար. V. Քաջապար

Կտրճութիւն. V. Քաջութիւն.

Կտրողական. a. décisif

Կտրոց. s. couteau; — դաշնակաւ նաց, coupoir.

Կտրոցագործ. s. coutelier.

Կտրոցագործութիւն. s. coutellerie.

Կտրուած. a. coupé.

Կտրուածք. s. coupe, la manière de couper.

Կտրուիլ. vn. se couper.

Կտրուկ. a. coupant, tranchant; fig. décisif, tranchant, péremptoire; court; — խօսք, parole décisive ; — ճամբայ, chemin court.

Կտրոն. V. Կտրօն.

Կտրում. s. action de couper, coupe, taille; incision.

Կտրուն. V. Հատու.

Կտրտանք. spl. rognures

Կտրօն s. coupe, taille, coupure; ce qui a été coupé, coupon.

Կտցար. s. ornith. bécasse.

Digitized by Google

Կտցարիկ. s. ornith. bécasseau.
Կտցաւոր.a. qui a un bec crochu.
Կտցել. va. becqueter.
Կրաբեր. a. calcifère.
Կրազետին. s. géol. terrain calcaire.
Կրագործութիւն. s. fabrication de la chaux.
Կրագուբ. s. fosse à chaux.
Կրածեփ. a. enduit de chaux.
Կրածին. s. chim. calcium.
Կրակ. s. feu; braise; feu, incendie; feu, ardeur; — *վառել*, allumer ou faire du feu: — *ը վառեցաւ*, le feu a pris, s'alluma; — *ը մարել՝ արծարծել*, éteindre, attiser le feu; — *կտրեցաւ* il fut tout feu, le feu lui monta au visage, il jeta feu et flamme; *երկու — ի մէջ ըլլալ*, être entre deux feux; — *առնել*, prendre feu; — *չառնել (հրացանի)*, rater; — *ձգել*, mettre le feu; — *տալ*, enflammer, exciter; — *ը կտրել*, couper l'incendie.
Կրակաբեր. a qui porte du feu; enflammé, étincelant.
Կրակածուխ. s. braise.
Կրակակալ. s. brasier, braséro; encensoir.
Կրակամոխիր. s. braise.
Կրական. a. passible, passif.
Կրականութիւն. s. passibilité.
Կրակաւէջ. } s. braisière, é-
Կրակափչոյց. } touffoir.
Կրակապաշտ. s. adorateur du feu, ignicole.
Կրակապաշտութիւն. s. adoration du feu.
Կրակասէր. a. qui aime le feu.
Կրակաձեղաց բարկութիւն. s. la foudre.
Կրակատուն. s. temple du feu.
Կրակարան. s. foyer, brasier; cheminée; — *ոտից*, chaufferette.
Կրակաւ. s. géol. marne.

Կրակել. va. faire feu.
Կրակեղ. s. brasier.
Կրակիկ. s. petit feu.
Կրակոտ. a. ardent, vif.
Կրակոտիլ. s. s'enflammer.
Կրակուբոց. a plein de feu, fougueux, vif, ardent, emporté.
Կրահամ a. qui a le goût de chaux..
Կրաղիւս. s. ciment.
Կրամ. s. gramme.
Կրայ. V. **Կրիայ**.
Կրային. a. calcaire.
Կրայրեաց. a. brûlé par la chaux.
Կրանալի. a. calcinable.
Կրանալ. vn. se calciner.
Կրանիթ. s. minér. granit.
Կրաշաղախ. a. fait à chaux et à ciment; s. chaux, ciment.
Կրաջուր. s. eau de chaux, lait de chaux.
Կրաջրել va. chauler.
Կրաջրում. s. chaulage.
Կրաւ. s. cri de corbeau, croassement.
Կրացում. s. calcination, calcification.
Կրացունել. va. calciner.
Կրաւորաբար. adv. passivement.
Կրաւորական. a. gram. passif, — *բայ*. verbe —.
Կրաւորականութիւն. s. gram. passiveté, passivité.
Կրաւորապէս. adv. passivement.
Կրափուռ. s. chaufour.
Կրաքար. s. minér. calcilithe, calcite.
Կրաքարային. a. calcaire.
Կրաքարոտ. a. calcaire.
Կրեայ V. **Կրիայ**.
Կրել. va. porter, soutenir un poids; porter, transporter; porter, apporter, amener; porter, mettre, avoir sur soi; pâtir, souffrir, subir.
Կրելի. a. portable, portatif.

Digitized by Google

ղիք. s. civière.
փնեաց. } chaufournier.
այրաձուռ. }
ակ. a. celui qui exerce.
ական. a. propre à exercer; նախարար, ministre de l'instruction publique.
ականութիւն. V. Կրթութիւն
անուէր. a. voué à l'instruction.
անք. s. exercices.
ասէր. a. qui aime l'instruction; qui est consacré à l'instruction.
ասիրական. a. de l'amour l'instruction.
ասիրութիւն. s. l'amour de l'instruction.
արան s. gymnase.
եալ. a. qui a reçu une bonne éducation, éduqué, instruit; poli.
ել. va. exercer, dresser, former; instruire, discipliner, civiliser; միտքը —, former l'esprit.
իչ a. s. instructeur; a. instructif.
ողական. V. Կրթական.
ուած. V. Կրթեալ.
ութիւն. s. exercice, pratique; instruction, discipline; — մարմնոյ, gymnastique; հոգեւոր, exercices spirituels.
ուիլ. vn. s'exercer, se dresser, se former; s'instruire, se civiliser.
իայ. s zool. tortue; — ի պէս քալել, marcher comme une .
իկ. s. auget.
իտիկոս. } s. censeur, critique.
իտիկ. }
ծազգեստ. s. corsage.
ծախտ. s path. maladie de poitrine.
ծակալ. V. Կրծկալ.
ծական. a. thoracique.
ծանոց. s. pectoral, plastron; — քահանայապետին, lé pectoral, le rational du grand prêtre; — կանանց, bavette.

Կրծացաւ. } s. mal à la poitrine.
Կրծացաւութիւն. }
Կրծել va. ronger, corroder, enlever, ôter, retrancher; — ով ուտել, grignoter.
Կրծլի. a. rapace, avare.
Կրծկալ. s. bavette.
Կրծող. a. rongeur.
Կրծում. V. Կրծել
Կրծօն. s don corrupteur.
Կրկէս s. cirque, carrière; manège.
Կրկին a. double; adv. doublement, deux fois autant; de nouveau une autre fois, bis; — անգամ, une seconde fois, de nouveau; — թուով, au nombre de deux; — գոչել, crier bis; մեղանչող, récidiviste.
Կրկնաբան. s. qui redit, rabâcheur.
Կրկնաբանել. va. redire. user de redites, répéter, rabâcher.
Կրկնաբանութիւն. s redite, répétition, rabâchage, rabâcherie; anaphore
Կրկնաբուղխ. V. Կրկնավաւակ.
Կրկնագիր a. doublement écrit; s duplicata; — (Հին ձեռագիր), palimpseste.
Կրկնագրել va. récrire, écrire de nouveau.
Կրկնաթեւ. a. bi-ailé.
Կրկնախայթոց a. bi-éguillonné.
Կրկնած. a. répété.
Կրկնակ V Կրկին. a. binaire.
Կրկնակարգ. a. de double rangée.
Կրկնակէտ s. deux points.
Կրկնակի. s manteau; a. double; adv. doublement.
Կրկնակնքիք. s anabaptiste.
Կրկնակօշիկ. s. galoche.
Կրկնահարուած. a. à double coup.

Digitized by Google

Կրկնաձայն. a. qui a deux sons.
Կրկնատուր. a. donné deux fois, doublement donné.
Կրկնաղ. s. chim bisel.
Կրկնամեռ. a. deux fois mort, doublement mort.
Կրկնամկրտիչ. s. rebaptisant, rebaptisateur.
Կրկնամկրտութիւն. s. rebaptisation.
Կրկնամուսին. a. s. bigame.
Կրկնամուսնացեալ. a. bigame.
Կրկնամուսնութիւն. s. bigamie,
Կրկնայատակ. a. à deux fonds.
Կրկնայարկ. a. à deux étages, de deux étages.
Կրկնապատիկ. a. double; adv. doublement.
Կրկնապատկել. va. doubler, faire double, redoubler.
Կրկնապատկութիւն. s. l'action de doubler, duplicité.
Կրկնապատկուիլ. vn se redoubler. se multiplier.
Կրկնապատկում. V. **Կրկնապատկութիւն.**
Կրկնապարիսպ. a. qui a double muraille.
Կրկնապէս. adv. doublement.
Կրկնասայր. a. à deux tranchants
Կրկնառուակ. a. de deux ruisseaux, de deux sources.
Կրկնատեսութիւն. s. méd. diplopie.
Կրկնատումար. s. tenue des livres en partie double ou à partie double.
Կրկնարօր. s. agric. bine
Կրկնարօրակ. s. agric. binette
Կրկնարօրել. va. agric. biner.
Կրկնարօրում. s. agric. binage.
Կրկնել. va. doubler, redoubler; doubler, ployer ou mettre en double; répéter, réitérer, répliquer, reprendre, bisser.
Կրկներեւոյթ. s. mirage

Կրկնեփ. a. recuit.
Կրկնիչ. s. répétiteur.
Կրկնոց. s. paletot.
Կրկնուած. s. pli, repli; a. répété.
Կրկնութիւն. / **Կրկնում.** } s redoublement; redite, répétition, réplique; — *հիւանդութեան*, rechute.
Կրկնուիլ vn. se répéter, être répété ou renouvelé, être réitéré, être bissé,
Կրկոսկր. s. anat. caléanéum.
Կրկուռ. s. bûchette, menu bois.
Կրկչել. va. cacaber, V. **Կաքաւ.**
Կրկտակերտ. a. bâti de broussailles.
Կրկտաքաղ. a. celui qui ramasse des morceaux de bois.
Կրկտել. va. chercher, rechercher, fouiller, examiner.
Կրճատ. a qui a la queue coupée; mutilé.
Կրճատական. / **Կրճատեալ,** } a. circoncis; mutilé, tronqué.
Կրճատել. va. circoncire; châtrer; écourter, écorner, retrancher, mutiler, tronquer; amputer; — *ձայնաւորը*, élider; V. **Կարճատել.**
Կրճատութիւն. / **Կրճատում** } a. circoncision; mutilation; amputation; aphérèse; — *ձայնաւորի*, élision.
Կրճել, va. grincer, claquer, crisser; *ատամունքը* —, grincer les dents
Կրճիմ. / **Կրճիմն.** } s. intervalle, espace, barre; différence; empêchement, obstacle, résistance, embarras, anicroche.
Կրճիւն, / **Կրճում** } s. grincement, crissement ou claquement des dents
Կրճտել. va. V. **Կրճել.**
Կրմուղ s. bête de somme.
Կրնալ. V. **Կարենալ.**

Digitized by Google

Կրնկաւոր. a. à talon.
Կրող. s. charon, caron, porteur.
Կրունկ. } s talon.
Կրունկն. }
Կրպակ. s. boutique; taverne, cabaret.
Կրպակամուտ. a. qui entre dans un cabaret, habitué d'un cabaret.
Կրպականոց. s. passage.
Կրպակաւոր. a. boutiquier; tavernier.
Կրսեր, **Կրտսեր**. a. puîné, cadet, jeune, le plus jeune; jeune, mineur; — *դուստր*, cadette.
Կրտել. V. **Մաշել**.
Կրտիչ. V. **Մաշիչ**.
Կրտում. V. **Մաշում**.
Կրտսեր. V. **Կրսեր**.
Կրտսերագոյն. a. plus jeune.
Կրտսերութիւն. s. minorité, infériorité.
Կրքոտ. a. passionné, colère.
Կրօն, **Կրօնք**. s. religion.
Կրօնադիտութիւն. s. enseignement religieux.
Կրօնազգեաց. a. religieux. pieux, dévot.
Կրօնախոյզ. a. qui fait des recherches religieuses.
Կրօնածաւալական a. de propagande.
Կրօնական. } a. religieux.
Կրօնային. }
Կրօնակից. s. corréligionnaire.
Կրօնակրթութիւն. s. exercice religieux.
Կրօնահայր. s. supérieur.
Կրօնամոլ a. s. fanatique
Կրօնամոլական. a. fanatique.
Կրօնամոլութիւն. s. fanatisme.
Կրօնապետ. s. chef de religion.
Կրօնապէս. adv. religieusement.
Կրօնասէր. a. qui aime la religion, religieux, pieux; — *լինել*, avoir de la religion, beaucoup de religion, beaucoup de piété.

Կրօնասիրութիւն. s. religion, piété, dévotion.
Կրօնատարած. a. qui propage la religion, propagateur de la foi.
Կրօնատարածութիւն s. propagande.
Կրօնաւոր. s. religieux, moine; — *ուխտեալ*, profès; — *նորընծայ*, novice; — *լինել*, se faire religieux, entrer en religion, prendre le froc.
Կրօնաւորական. a. monastique, monacal.
Կրօնաւորեցնել. va. faire religieux, faire entrer en religion
Կրօնաւորիլ. vn. se faire religieux, prendre le froc, entrer en religion, embrasser la vie religieuse, la vie monastique; s'habituer à la vie monastique, s'abstenir, se priver.
Կրօնաւորութիւն. s vie monastique, vie monacale; religion, piété; — *ը թողուլ՝ ձգել*, jeter le froc aux orties.
Կրօնաւորուհի } sf. religieuse.
Կրօնուհի. }
Կրօնափոխ. s. converti; — *ընել*, convertir; — *լինել*, se convertir.
Կրօնափոխել. V. **Կրօնափոխ ըլլալ**.
Կրօնափոխութիւն. s. conversion.
Կրօնաքննական. a. inquisitorial.
Կրօնաքննիչ. s. inquisiteur.
Կրօնաքննութիւն. s. inquisition.
Կրօնուսոյց. } s. qui enseigne la religion, professeur de dogme.
Կրօնաուսոյց. }
Կրօնք. V. **Կրօն**.
Կցադիծ. s. accolade.
Կցակ. s. galette; bordereau.
Կցական. } a. agglutinant, agglutinatif.
Կցողական. }
Կցան. s. annexe
Կցանել. } va. ruer, donner, lancer ou détacher des
Կցացել. }

Digitized by Google

ruades; fig. être récalcitrant, régimber.

կցել. va. joindre, attacher, réunir, rattacher, lier, insérer, annexer, rejoindre; ajouter, répéter; mus. accompagner; *վէրքը* —, cicatriser, fermer une plaie.

կցիլ. vn. se joindre, s'attacher, se réunir.

կցիր. a. mesquin, chiche, cancre, coriace, avare, ladre.

կցկտուր V. **կցկցոտ**.

կցկցանք. s. affectation, fiction.

կցկցեալ. V. **կցկցոտ**.

կցկցել. va. joindre, unir, lier; affecter, inventer, imaginer, chicaner, forger, emprunter, supposer.

կցկցոտ, **կցկցուն**. a. rapetassé, adventice, forgé, imaginé, fictif, emprunté, entrecoupé, détaché, saccadé, déconsu, sans suite, controuvé, abrupt.

կցորդական. V. **կցական**.

կցորդ. a. qui participe, qui a part à, participant; compagnon, associé; s. antienne; *զինուորական* —, attaché militaire; — *ըլլալ*, V. **կցորդիլ**.

կցորդակից. V. **կցորդ**.

կցորդակցութիւն. V. **կցորդութիւն**.

կցորդել. va. faire part, faire partager, communiquer; joindre, unir, attacher; vn. V. **կցորդիլ**.

կցորդիլ. vn. participer ou avoir part à, avoir sa part de, être admis au partage de; se joindre, s'unir, s'associer, s'allier, accompagner, être en rapport, avoir des rapports, communiquer; être d'intelligence, d'accord.

կցորդութիւն. s. participation, communication, rapports, relation, association; qualité d'attaché.

կցուած. s. union, liaison, jointure, annexe, insertion

կցուածոյ. a. composé, adventice.

կցում. V. **կցուած**.

կցուրդ. s. antienne.

կցրել. va. tenir ou serrer avidement, être tenace, regardant.

կցցաւոր. a. crochu.

կքել. } va courber, plier,
կքեցնել. } affaisser.

կքիլ. vn. se courber, s'affaisser, se plier.

կքոտ. a. courbé.

կքում. s. courbure, affaissement.

կքռիլ. vn. résister, braver, tenir tête, défier, oser.

կօշ. s. bot. gourde. calebasse.

կօշել. vn. crier, rugir, mugir.

կօշենի. s. bot calebassier

կօշիկ. s. botte; chaussure; *ներկել՝ մաքրել —ները*, cirer, nettoyer les —s; *—ն հանել, քաշել*, ôter, tirer ses bottes; *զոյգ մը* —, une paire de bottes.

կօշկագործ. s. bottier.

կօշկագործութիւն. s. cordonnerie.

կօշկակալ. s. tire-pied.

կօշկակար. s. bottier, cordonnier.

կօշկախարթ. s éperon.

կօշկահան. V. **կօշկաձիգ**.

կօշկաձեւ. a. en forme de botte.

կօշկաձիգ. s. tire-bottes.

կօշկաներկ. s. cirage.

կօշկապահ. s. garde des souliers.

կօշկաջինջ. s. cireur.

կօշկավաճառ. s. marchand de chaussures.

կօշկարան. s. botterie.

կօշկել. va. botter.

կօշկէն. s. bottine.

Հ

Հ. (ho=H) seizième lettre de l'alphabet et onzième des consonnes; soixante-dix, soixante-dixième.

Հա. adv. oui; interj. allons! ça! eh bien! voyons! prép. voici, voilà.

Հագագ. s. anat. glotte; haleine, respiration; larynx; aspiration; prononciation.

Հագագային. a. guttural; glottique.

Հագագասփիւռ. a. prononcé par le gosier.

Հագագասփռութիւն. s. prononciation du gosier.

Հագածիլ. vn. s'adonner, se livrer à, affecter; manger avec excès, s'empiffrer, faire bonne chère

Հագներգող. } s. rapsode.
Հագներգու }

Հագներգութիւն. s. rapsodie; morceau détaché d'un poëme; livre, chapitre.

Հագնի. V. **Բարդի.**

Հագնիլ. vn. s'habiller, se vêtir.

Հագուեցնել. va. habiller, vêtir.

Հագուիլ vn. s'habiller. —*զուգուիլ՝ շքուիլ*, se parer, se faire beau.

Հագուստ. s. habit, vêtement, habillement. —*ն ու կապուստը*, la mise.

Հագցունել. V. **Հագուեցնել.**

Հաղաղակ. s. dame-jeanne.

Հազ. s. méd. toux; *անընդհատ՝ չոր* —, toux continuelle, sèche; *զինքը սաստիկ* — *մը բռնեց*, il lui prit une — violente; — *մը ունիմ որ զիս շատ կը նեղէ*, j'ai une — qui me tourmente beaucoup; *կապոյտ* —, coqueluche.

Հազաբոյժ. a. béchique.

Հազադեղ. s. béchique.

Հազալ. vn. tousser; *անդադար* —, ne faire que —.

Հազար. a. mille; millier; —*անգամ*. adv. mille fois.

Հազար. s. bot. romaine, laitue romaine; *վայրի* —, laitue.

Հազարագրամ. s. kilogramme.

Հազարամեայ. } a. de mille ans;
Հազարամեան. } —*ք* s. les millénaires.

Հազարամետր. s. kilomètre.

Հազարապատիկ. adv. mille fois autant.

Հազարապետ. s. commandant de mille hommes, chiliarque, major, commandant; gouverneur, préfet; intendant ou ministre du palais; maître d'hôtel, intendant, régisseur: *դեր՝ փոխ* —, adjudant-major.

Հազարապետութիւն. s. commandement de mille hommes; préfecture; intendance, ministère, administration.

Հազարաւոր. a. millier

Հազարեակ. V. **Հազար.** a.

Հազարերորդ. a. millième.

Հազարերորդագրամ. s. milligramme.

Հազարերորդամետր. s. millimètre.

Digitized by Google

Հազարալիտր. s. kilolitre. [kilo.
Հազարագրամ. s. kilogramme,
Հազարամետր. s. kilomètre.
Հազարատերեւ. } s. bot. mil-
Հազարատերեւուկ. } lefeuille.
Հազի դեղ. s. bot. tussilage, pas d'âne.
Հազիւ — **թէ** — **հազ** — **հազիւ** ou — **ուրեմն**. adv. à peine. — *կարդալ գիտէ*, savoir — lire; — *մեկնած էր*, — était il parti.
Հազորան. s. bot. azerole.
Հազորենի. s. bot. azerolier.
Հազուագիւտ. a. rare.
Հազուադէպ. a. rare. [quée.
Հազրէվարդ. s. bot. rose mus-
Հալ. s. fonte, fusion; — *ու մաշ ըլլալ*, dépérir.
Հալած. a. fondu; dépéri
Հալածական. a. persécuté, expulsé, fugitif; — *ընել*, persécuter, poursuivre, expulser, chasser; — *ըլլալ*, être persécuté, chassé, expulsé.
Հալածանք s persécution; poursuite, expulsion.
Հալածել. va. persécuter, poursuivre, expulser, chasser, donner la chasse, repousser.
Հալածիչ. } s. persécuteur.
Հալածող. }
Հալածոյ. a. fondu, en fusion, en fonte, de fonte.
Հալածուիլ. vn. être persécuté, être poursuivi.
Հալածում. V. **Հալածանք**
Հալածչութիւն. s. action d'être persécuteur.
Հալական. a. fondant, fusible.
Հալականութիւն. s. fusibilité.
Հալաւ. s. vêtement, habit, costume.
Հալեցնել. va. fondre, mettre en fusion, dissoudre; faire dépérir, épuiser, consumer.
Հալեցուցիչ. a. fondant.

Հալ եւ մաշ. s. consomption, marasme; a. usé, consumé.
Հալեւոր. s. vieux.
Հալեւորիկ. s. bot. marum.
Հալեւորնալ. vn. vieillir, devenir vieux
Հալիլ. vn. fondre, se fondre, se liquéfier, se dissoudre; s'épuiser, dépérir, se consumer; *սառուցի*, dégeler; — *մաշիլ*, se consumer, dépérir, s'épuiser, maigrir, se dessécher.
Հալիլայ. s. bot. myrobalan.
Հալիմ. s. bot. guigne.
Հալողական. V. **Հալական**.
Հալոց. s. fonderie; creuset, coupelle.
Հալուած. s. fusion; fonte.
Հալուէ. s. aloès.
Հալում. s. fonte, fusion; consomption, dépérissement; — *սառնամանեաց*, dégel.
Հալումաշ. V. **Հալ եւ մաշ**.
Հալուն. a. fondant, fusible.
Հալուորիկ. s. bot. chasselas
Հակ. s. balle, ballot.
Հակաբամբ. s contrebasse.
Հակաբան. etc., V. **Հակառակաբան**, etc.
Հակաբնական. a. contre nature.
Հակաբուժական. a. allopathique.
Հակաբուժութիւն. s. méd. allopathie.
Հակաբնուն. a. d'une nature contraire, opposée.
Հակագերեվաճառական. a. s. antiesclavagiste.
Հակագերմանական. a. anti-allemand.
Հակագիտական. a. antiscientifique.
Հակազդական. a. réactif.
Հակազդել. va. réagir.
Հակազդութիւն. s. réaction.
Հակադարձ. a. opposé, inverse.
Հակադարձութիւն. s. antipéristase.

Digitized by Google

ակադիր. a. opposé.
ակադիր. } a. antithétique.
ակադրական. }
ակադրել. va. opposer.
ակադրութիւն. s. opposition; ontraste; antithèse.
ակազատական. a. antilibéral.
ակազգային. a. antinationnal.
ակազդակ. a. s. réactif.
ակազդել. va. réagir.
ակազդեցութիւն. } s. contre-
ակազդեցում. } coup, ré-
ակազդում. } action.
ակաթոռ. V. **Հակառակաթոռ**
ակաթուրք. a. antiturc. [lique.
ակալքոլական. a. antialcoo-
ակակ. s. ballot. [lique.
ակակաթոլիկ. a. s. anticatho-
ակակայ. a. opposé, contraire.
ակակայիլ. vn. s'opposer, résister. [résistance.
ակակայութիւն. s. opposition,
ակակառավարական. a. s. ntigouvernemental.
ակակիր. a. antipathique.
ակակղեր. } a. s. anti-
ակակղերական. } clérical.
ակակղերականութիւն. s. ancléricalisme. [trôle.
ակակշիռ. s. contre-poids; con-
ակակշռել. va. contrebalancer; contrôler.
ակակշռութիւն. s. contrôle.
ակակողմ. s. le revers.
ակակրական. a. antipathique.
ակակրանք. s. antipathie
ակակրելի. a. antipathique.
ակակրիլ. vn. éprouver de antipathie.
ակակրութիւն. s. antipathie; *էկու՝ բանի մը — ունենալ*, avoir e l'- pour qn., pour qch.
ակակրօն. } a. antireli-
ակակրօնական. } gieux.
ակահայ. } a. antiar-
ակահայկական. } ménien.

Հակահայրենասէր. s antipatriote.
Հակահայրենասիրական. a. antipatriotique.
Հակահանրապետական a. s. antirépublicain.
Հակահարուած. s. contre-coup.
Հակահոսանք. s. contre-courant.
Հակահրաման. s. contre-ordre.
Հակահրէական. a. antijuif.
Հակաճառ. s. contradicteur, disputeur; dialecticien. [puter.
Հակաճառել. vn. contredire, dis-
Հակաճառութիւն. s. contradiction, dispute, discussion; dialectique; *ոգի — թեան*, esprit de contradiction.
Հակամարդկային. a. antihumanitaire. [**մտօր.**
Հակամտօր. V. **Հակառակա-**
Հակամտօրութիւն. V. **Հակառակամտօրութիւն.**
Հակամէտ. a. enclin, penchant, incliné, porté à.
Հակամիտիլ. vn. pencher, incliner, avoir du penchant, être enclin, porté à.
Հակամիտութիւն. s. penchant, inclination, propension, tendance, disposition. [trariété.
Հակամտութիւն. s. esprit de con-
Հակայեղափոխական. a s. antirévolutionnaire.
Հականեխական a. désinfectant.
Հականեխել va. désinfecter.
Հականեխիչ. V. **Հականեխական.**
Հականեխութիւն. } s. désinfec-
Հականեխում. } tion.
Հակապապ. s. antipape; a. antipapiste. [**պապ.** a.
Հակապապական. V. **Հակա-**
Հակապատկեր. s. contraste.
Հակապետական. a anti-gouvernemental.
Հակառակ. a. contraire, opposé;

Digitized by Google

hostile, adversaire, défavorable, ennemi; adv. prép. contre; à l'opposite, en face; — *անոր կամքին*, contre sa volonté, malgré lui; *բոլորովին* —, diamétralement opposé; — *կենալ*, s'opposer, résister à, tenir tête, opposer de la résistance; rester, demeurer en face; — *ըլլալ*, être contraire, opposé; *ընդ* — *ն*, adv. au contraire, contrairement.

Հակառակաբան. s. contradicteur; a. contradictoire.

Հակառակաբանել. vn. contredire.

Հակառակաբանութիւն s. contradiction.

Հակառակաբար. adv. d'une manière contraire.

Հակառակաբարբառ. a. qui rend un son contraire, discordant.

Հակառակագնաց. a. qui marche, qui va contre.

Հակառակադեղ. V. Դեղբափ.

Հակառակադիր. a placé contre, opposé.

Հակառակադրութիւն. V. Հակադրութիւն.

Հակառակաթոռ. a. qui tient un siège, une dignité au préjudice d'un autre.

Հակառակախօս. **Հակառակախօսութիւն.** V. Հակառակաբան, Հակառակաբանութիւն.

Հակառակաձայն. V. Հակառակաբարբառ.

Հակառակամարտ. a. adversaire, antagoniste; s. combat, résistance.

Հակառակամարտութիւն. s. antagonisme.

Հակառակայուզոր a. factieux, séditieux.

Հակառակասէր. a. qui aime les contrariétés, querelleur, séditieux, brouillon; — *միտք*, esprit de contradiction, de contrariété.

Հակառակասիրութիւն. s. amour des contestations, esprit querelleur.

Հակառակաձիգ. a. opposé, contraire.

Հակառակընդդէմ. a. opposé, contraire.

Հակառակիլ. vn. contrarier, s'opposer, résister, opposer, contrecarrer; disputer, contester, débattre; rivaliser avec; *առանց հակառակելու*, sans résistance.

Հակառակորդ. s adversaire, rival, antagoniste, ennemi.

Հակառակութիւն. s. contrariété, résistance, opposition, hostilité; adversité; dispute, contestation; — *կրել*. éprouver des contrariétés, être combattu.

Հակառակքրիստոս. s. Antechrist, faux Messie.

Հակառաջարկ. / **Հակառաջարկութիւն.** s. contre-proposition, contre-projet.

Հակառողջ. s. malsain.

Հակառողջային. / **Հակառողջապահական.** / **Հակառողջապահիկ.** a. antihygiénique.

Հակառուս. a. antirusse.

Հակասաբան. s. contradicteur.

Հակասաբար. adv. contradictoirement

Հակասական. a. contradictoire.

Հակասականութիւն. s. contradiction.

Հակասահմանադրական. a. anticonstitutionnel.

Հակասել. va. contredire.

Հակասեմական. s. antisémite.

Հակասեմական. / **Հակասեմեան.** antisémique, antisémitique.

Հակասեմականութիւն. s. antisémitisme.

Հակասող. a. qui contredit, contradicteur.

Հակասութիւն. s. contradiction, contraste.

Digitized by Google

Հակատենդային. a. antifievreux.
Հակարջային. a. antarctique; — *բեւեռ՝ շրջանակ*, pôle, cercle —.
Հակացոյց. s. démonstration contraire.
Հակափորձ. s. contrôle, preuve.
Հակաֆրանգիտեան. a. méd. antisyphilitique.
Հակակշիռ. s. contrepoids.
Հակաքրիստոնէական. a. antichrétien.
Հակեկեղեցական a. antiecclésiastique
Հակեցնել. va. pencher, incliner, faire pencher, courber.
Հակիլ. vn. pencher, se pencher, s'incliner, se courber, céder; fig. pencher, avoir du penchant.
Հակընդդէմ. a. opposé, contre, contradictoire.
Հակընկերական. a. antisocial.
Հակընկերվարական. a s. antisocialiste.
Հակիմաստ. a. contradictoire; s non-sens.
Հակիմաստասիրական. a. antiphilosophique.
Հակիրճ. a. bref. concis, succinct, précis
Հակոտնեայ. a. contraire; s. antipode.
Հակոտնեայք. V. **Ընդդիմոտնուք**.
Հակում. s. déclinaison, inclinaison, inclination, obliquité; fig. penchant, inclination, pente: — *ծրի խաւարման*, obliquité de l'écliptique; — *ունենալ*, pencher, avoir du penchant.
Հաղարջ. s. bot. groseille.
Հաղարջենի s. bot. groseillier.
Հաղբ. s. lacs, lacets, attrape, piège, embûches.
Հաղորդ a. qui participe à, participant; — *ըլլալ*, participer à, avoir part à, communiquer, avoir sa part de; — *ընել*, faire part, faire partager, communiquer; — *առնել*, communier, recevoir la communion.

Հաղորդական. a. communicatif; communicable; communiant.
Հաղորդականութիւն. s. phys. conductibilité.
Հաղորդակից. V. **Հաղորդ**.
Հաղորդակցական. a. de communication; — *դիւրութիւն*, facilité —.
Հաղորդակցիլ. vn. communiquer, être en communication, en relation avec qn.; participer à, avoir part à.
Հաղորդակցութիւն s. communication, participation; — *ունենալ*, être en communication, être en relation, en rapport; *ազատ* —, libre pratique.
Հաղորդատէր. V. **Դիւրահաղորդ**.
Հաղորդատուփ. s. ciboire.
Հաղորդարար. a. conductible, bon conducteur.
Հաղորդարարութիւն. s. conductibilité.
Հաղորդելի. a. communicable.
Հաղորդել. va. communiquer, transmettre, faire part de, donner communication de; commúnier, administrer le saint sacrement de l'Eucharistie.
Հաղորդեցնել. V. **Հաղորդել**.
Հաղորդիլ. vn. communiquer, se communiquer, prendre part à. participer à, partager avec, être en rapport; communiquer, avoir communication; communier, recevoir la communion.
Հաղորդիչ. s. phys. conducteur, bon conducteur; *վատ* —, mauvais conducteur
Հաղորդող. s. communiant.
Հաղորդութիւն. s. communication, participation, rapports; communion; *սուրբ* —, la sainte Eucharistie; — *առնել*, communier, recevoir la communion; *զատկական* —, communion pascale.

Digitized by Google

Հաղորդուիլ. V. **Հաղորդիլ**.

Հաճ a. content, satisfait, consentant; s. contentement, satisfaction.

Հաճար. s bot. seigle.

Հաճարի. s. bot. houx.

Հաճելի. a. agréable.

Հաճելիութիւն. s. agréabilité.

Հաճեցնել. va. contenter. satisfaire.

Հաճեցուցիչ. a. satisfaisant.

Հաճիլ. vn. être content, satisfait de, se satisfaire, se plaire à, se complaire dans ou en, agréer, trouver bon, acquiescer, approuver, applaudir à, juger bon, à propos; daigner.

Հաճոյ. a. qui plait, agréable, satisfaisant; — *ըլլալ*, être agréable, plaire, agréer; — *չըլլալ*, déplaire; — *թուեցաւ անոր*, il lui a plu, il jugea à propos, il trouva bon.

Հաճոյալի.
Հաճոյալիր.
Հաճոյալից. } a plein d'agrément, agréable.

Հաճոյալուր. a. agréable à entendre.

Հաճոյական. a. agréable.

Հաճոյականութիւն. s. agrément.

Հաճոյակատար. a complaisant, bienveillant.

Հաճոյակատարութիւն. s. complaisance; *առ ի* —, par —.

Հաճոյամոլ. a. adonné aux plaisirs.

Հաճոյանալ. vn. plaire, être agréable; consentir, approuver.

Հաճոյասէր. a. qui aime les plaisirs.

Հաճոյատես
Հաճոյատեսիլ. } a. agréable à la vue, charmant.

Հաճոյարար. V. **Հաճոյակատար**.

Հաճոյացնել. va. rendre agréable, faire agréer.

Հաճոյութիւն. s. satisfaction, contentement; consentement, bonne volonté, complaisance.

Հաճոյք. s. bonne volonté, bon plaisir, gré, agrément, plaisir; caprice, arbitre, fantaisie; *ըստ հաճոյս*, au gré, à discrétion; négligemment; *գործել ըստ հաճոյս*, agir à son gré, à leur fantaisie, à leur gré, à leur mode.

Հաճութիւն. s. agrément, contentement, satisfaction, gré; agrément, approbation, consentement, aveu. acquiescement, adhésion; *առանց քու — թեան*, sans votre consentement; *հաճութեամբ*, volontiers.

Համ. s. saveur, goût; frein, modération.

Համաբան. a. qui tient le même langage, qui est d'accord; concordant, analogue.

Համաբանել. vn. tenir le même langage, s'accorder.

Համաբանութիւն. s. accord, intelligence, unanimité

Համաբարբառ. a. concordant, unanime; s. concordance de la Bible, harmonies.

Համաբարդ. a aggloméré.

Համաբարդել. va. agglomérer.

Համաբարդութիւն. s. agglomération.

Համաբարոյ a. qui a le même caractère, d'un naturel semblable.

Համաբնակ V. **Բնակակից**.

Համաբնակից. V. **Բնակից**.

Համաբնեայ. a. de même nature; consubstantiel.

Համաբնութիւն. s. la même nature; consubstantialité.

Համաբոլոր a. tout, entier, complet, total

Համաբոյժ. a. qui guérit tout; — *դեղ*, panacée.

Համաբուն. a. de même nature.

Համագիր.V. **Համագրութիւն**.

Digitized by Google

Համագոյ.) a. consubs-
Համագոյական. } tantiel; *Համա-*
Համագոյակից.) *գոյք*, tous les êtres, toutes les créatures; toute la nature.
Համագոյապէս. adv. consubstantiellement.
Համագոյութիւն. s. consubstantialité.
Համագործ. a. s. coopérateur.
Համագործութիւն. s. coopération.
Համագումար. a. rassemblé, réuni ensemble, universel, général; adv. ensemble, tout ensemble, tous ensemble.
Համագունդ. a. réuni en une seule troupe, attroupé, rassemblé; adv. en une seule troupe, ensemble, tout ensemble, en masse.
Համագրաւել. va. accaparer.
Համագրաւիչ. s. accapareur.
Համագրաւութիւն. } s. accaparement.
Համագրաւում. }
Համագրել. vn. composer.
Համագրութիւն. s. pasigraphie.
Համադամ. a. exquis, délicieux, succulent, savoureux, délicat; —*ք*, mets délicats ou recherchés, friandises.
Համադամասէր. a. friand.
Համադաս. a. de la même classe, du même rang.
Համադասել. va. ranger ensemble, coordonner, mettre sur le même rang, dans la même classe, regarder comme.
Համադասիլ. vn. être mis ensemble, au même rang, dans la même classe.
Համադեղ. s panacée.
Համադիր. a. symétrique.
Համադրական. a. synthétique.
Համադրապէս. adv. synthétiquement.
Համադրութիւն. s, synthèse.
Համազարմ. a. qui est de la même race.

Համազբաղ. a. occupé ensemble.
Համազգային. a. de toute la nation, international, universel.
Համազգեստ. s. uniforme
Համազգի. a. qui est de la même nation, national; parent; homogène.
Համազգութիւն. s. nationalité; parenté; homogénéité.
Համազն. s. qui est de la même nation ou race, parent.
Համազոյգ. a. égal, pareil.
Համազուն. V. **Համազն.**
Համազօր. a. égal en forces, également puissant; équivalent, adéquat; — *ըլլալ*, être également puissant, être équivalent, équivaloir.
Համազօրութիւն. s. équivalence.
Համաթիւ. a. du même nombre, égal.
Համաթոռ. a. qui partage le trône.
Համաժողով. s. congrès.
Համալեզու. a. qui parle la même langue.
Համալսարան. s. université, faculté.
Համալսարանական. a. s. universitaire.
Համախմբել. va. réunir ensemble, assembler, rassembler.
Համախմբիլ. vn. s'assembler, se rassembler.
Համախմբութիւն. s. réunion, assemblée.
Համախմբուիլ. V. **Համախմբիլ.**
Համախոհ. a. qui est du même avis, unanime; partisan, adhérent; — *ըլլալ*, être du même avis, d'accord
Համախոհութիւն. s. intelligence, union, accord, *Համախոհութեամբ*, adv. unanimement.
Համախորհ. **Համախորհուրդ.** V. **Համախոհ.**
Համախումբ. V. **Համագունդ.**
Համախտնում. } s path. congestion.
Համախտնութիւն. }
Համախօս. a. qui est d'accord,

Digitized by Google

en harmonie, concordant, analogue.

Համածին. a. né avec un autre, jumeau; syngénèse. naturel. [rents.

Համածնող. a qui a les mêmes pa-

Համակ. adv. tout, tout entier, entièrement, totalement; seulement; toujours; — *դրուագեալ*, tout incrusté

Համակամ. a. qui a la même volonté, unanime, résigné.

Համակամիլ. vn. être unanime, s'accorder; se résigner.

Համակամութիւն s unanimité, accord, bonne intelligence.

Համակարգ. a. placé dans le même ordre correspondant.

Համակարգել. va placer dans le même ordre.

Համակարգութիւն. s. système.

Համակարիք. a qui est affecté de la même manière. qui est sujet aux mêmes passions; compatissant, sensible.

Համակարծիք. a qui partage l'opinion, qui est du même avis; — *ըլլալ*, partager l'opinion, être du même avis, de la même opinion.

Համակդեն. a. coreligionnaire.

Համակեաց a. qui vit en société.

Համակեդրոն. V. **Համակենդրոն**.

Համակել. va. affecter, combler, remplir, enduire, couvrir, enfoncer. [homocentrique.

Համակենդրոն. a. concentrique,

Համակերպ. a. qui a la même forme, conforme; résigné

Համակերպիլ. vn. se conformer, se résigner.

Համակերպութիւն. s. conformité; résignation.

Համակերտ. s toutes les créatures, tous les êtres.

Համակիլ. va. s'affecter, se remplir, se combler, être pénétré, se couvrir, se revêtir, s'enfoncer; *խոր տխրութեան մէջ համակուած*, pénétré d'une tristesse profonde; *թախծութեան մէջ* —, s'abandonner à la tristesse.

Համակիր. a. sympathique

Համակշիռ. a. du même poids.

Համակշռել. va. ballancer.

Համակործան. a. qui ruine tout ensemble, qui détruit entièrement; entièrement détruit; — *քանդում*, ruine complète; — *կորուստ*, perte totale. [fait tout périr.

Համակորոյս. a. qui perd, qui

Համակուիլ. V. **Համակիլ**. [thie.

Համակրալիր a. plein de sympa-

Համակրական. a. sympathique.

Համակրանք. s. sympathie

Համակրելի. a. sympathique.

Համակրիլ. vn. sympathiser.

Համակրող. a. sympathique, sympathisant.

Համակրութիւն. s. sympathie; *Հետը — ունիմ*, j'ai de la — pour lui. [naire.

Համակրօն. a. s. coreligion-

Համահաղոյն. adv. ensemble, à la fois, en même temps.

Համահաւան a. unanimé; — *հաւանութեամբ*, unanimément, à l'amiable, d'un commun accord.

Համահամ. a délicieux, exquis.

Համահայր. a qui est du même père; — *եղբայր* frère consanguin; — *քոյր*, sœur consanguine.

Համահանդերձ. a. uniforme en vêtement, revêtu de la même manière.

Համահասակ. V. **Հասակակից**.

Համահարզ. s. aide de camp.

Համահաւասար. a. tout à fait égal. [ել.

Համահաւանել. V. **Համախոհ-**

Համաձայն. a. qui est d'accord, à l'unisson, conforme; qui est d'accord, unanime.

Digitized by Google

Համաձայնեցնել. va. accorder, rendre d'accord; accommoder.
Համաձայնիլ. vn. être d'accord, à l'unisson; être ou tomber d'accord, s'accorder, se conformer.
Համաձայնող. a. accommodant.
Համաձայնութիւն. s. accord, harmonie, unisson, consonnance, concordance; fig. accord, unanimité, union; gram. accord.
Համաճարակ. a. entièrement consumé; qui consume tout, épidémique; — *հիւանդութիւն*, épidémie; s. épidémie.
Համամայր. a. né de la même mère; — *եղբայր*, frère utérin.
Համամիտ. a. qui est du même avis, qui entre dans les vues de qn., unanime; *մէկուն — ըլլալ*, abonder dans le sens de qn., être de son avis, partager ses sentiments, tomber ou être d'accord, entrer dans ses vues, dans toutes ses vues, être d'un parfait accord.
Համամտութիւն. s. conformité d'avis, de sentiments, commun accord, unanimité. [même toit.
Համայարկ. a. réuni sous le
Համայն. a. tout, tous. [érudit.
Համայնագէտ. a. s. qui sait tout,
Համայնագիտակ. a. encyclopédique, — *բառարան*, encyclopédie.
Համայնագիտական. a. encyclopédique. [clopédie.
Համայնագիտարան. s. ency-
Համայնապատկեր s. panorama.
Համայնապատում. a. qui raconte tout, où tout est raconté; encyclopédique.
Համայնաջինջ. V. **Համաջինջ.**
Համայնացոյց. s. panorama.
Համայնաւեր. a. qui ravage ou détruit tout.
Համայնուսեք. } adv. partout.
Համայնուրեք. }

Համայնք. s. le public, tout le monde
Համանիշ. V. **Համանիշ.**
Համանիւթ. a. de la même matière.
Համանկար s. panorama.
Համանման. a. égal, pareil, semblable; imitateur; conforme, analogue; adv. également, pareillement.
Համանմանական. } V. **Համանման.** a.
Համանմանեալ. }
Համանմանի }
Համանմանութիւն. s. similitude, conformité, analogie.
Համանշան. a. qui a le même signe; synonyme.
Համանշանակ. a. qui a la même significaton, synonyme. [nymie.
Համանշանակութիւն. s. syno-
Համանուն. a. qui porte le même nom, homonyme. [même nom.
Համանունաբար. adv. sous le
Համանունութիւն. s. homonymie; équivoque. [but.
Համանպատակ. a. qui a le même
Համաշխարհ. s. tout le monde, le public.
Համաշխարհագործ. a. fait par tout le monde, universel, général.
Համաշխարհական. a. qui concerne tout le monde, universel, général, commun; cosmopolite; compatriote [խարհական.
Համաշխարհային. V. **Համաշ-**
Համաշխարհիկ. a. s. qui est du même pays, compatriote; universel.
Համաշնչութիւն. s. union de sentiments, unanimité.
Համաշունչ. a. qui est de même avis, de même sentiment, unanime.
Համաչափ. a. qui a la même mesure. qui est de la même mesure, proportionné, symétrique; commensurable.

Digitized by Google

Համաչափական. a. proportionné, symétrique; commensurable.
Համաչափութիւն. s. proportion, symétrie; commensurabilité.
Համապայծառ. a. tout à fait brillant, éclatant, resplendissant.
Համապաշտօն. a. qui a la même fonction, collègue. [pondant.
Համապատասխան. a. corres-
Համապատասխանել. vn. correspondre.
Համապատասխանիչ. } a. cor-
Համապատասխանող. } respondant.
Համապատիւ. a. également honoré, égal en honneur, en dignité.
Համապատկեր. s. panorama.
Համապատշաճ. a. tout à fait convenable, apte, correspondant.
Համապատում. s. encyclopédie.
Համապատուութիւն. s. égalité d'honneur, de considération.
Համապարտ. a. solidaire.
Համապարտութիւն. s. solidarité
Համապարփակ. a. qui environne de tout les côtés; — *վիհ*, le chaos.
Համաջինջ. a. qui détruit, qui extermine tout; — *կործանում*, destruction totale; — *ընել*, détruire tout, exterminer; — *ըլլալ*, être détruit, exterminé entièrement.
Համաջնջունջ V. **Համաջինջ.**
Համառօտ. a. bref, abrégé, concis, succinct, précis, sommaire, court; — ou —*կերպով*, adv. brièvement, en abrégé, succinctement, en raccourci, sommairement; s. abrégé, précis, sommaire.
Համառօտագիծ. a. tracé brièvement. succinct.
Համառօտագիր. a. écrit brièvement, en abrégé.

Համառօտագրել va. écrire en abrégé, résumer. [viation.
Համառօտագրութիւն. s. abré-
Համառօտածիկ. } V. **Համա-**
Համառօտապէս. } **ռօտիւ.**
Համառօտել va. abréger; résumer.
Համառօտիւ. } adv. brièvement,
Համառօտիւք. } en abrégé, avec concision, sommairement, en peu de mots, en quelques mots
Համառօտութիւն. s. brièveté, concision; abréviation; abrégé, sommaire, extrait, précis, résumé.
Համասեղան. a. qui mange à la même table.
Համասեռ. a. du même genre, homogène; congénère.
Համասեռութիւն. s. homogénité.
Համասերմ. a produit de la même semence.
Համասերունդ a. d'une commune origine. [mour.
Համասէր. a. épris d'un égal a-
Համասլաւ. } a. panslave;
Համասլաւական. } s. pansla-
Համասլաւեան. } viste.
Համասլաւութիւն. s. panslavisme.
Համասնունդ. } a. nourri, élevé
Համասնուն. } ensemble.
Համասպրամ. s. bot. lychnide.
Համաստեղազարդ. } a. constel-
Համաստեղեալ. } lé.
Համաստեղութիւն. V. **Աստե-ղատուն.** [théisme.
Համաստուածութիւն s. pan-
Համասփիւռ. a. répandu partout; — *ծաւալիլ*, se répandre partout; s. bot. V. **Համասպրամ.**
Համավիճակ. a. dans le même état, dans les même conditions, dans la même position.
Համավկայ. adv. d'un commun aveu.

Digitized by Google

ամաշխարհային աշխարհա-յրութեան՝ պատկերութեան. s. atlas.

ամատարած. a. répandu partout, universel; — *ծով*, océan; — *օդ*, atmosphère; — *աշխարհացոյց*, mappemonde.

ամատեսակ. a. qui est de la nême espèce, semblable, conforme.

ամատեսարան. s. panorama.

ամատեսիլ. s. panorama.

ամատիպ. a. qui a le même type, onforme, pareil.

ամատիք. a. qui a le même âge. le même âge.

ամատոհմ. V. **Տոհմակից.**

ամատրոփ. a. qui bat, qui battent en même temps, à l'unisson.

ամար. s. compte, calcul, énumération, numération, dénombrement; nombre; compte, examen, inventaire, état; compte, estime, considération, rang; reddition de comptes; comparaison; eçon; *ի* —, ou — pour, à cause de; *այդր* —; pour cela; — *պահանջել*, demander compte; — *տալ*, rendre compte; être responsable; — *առնել*, prendre leçon.

ամարակալ. s régisseur, comptable.

ամարակալութիւն. s. comptabilité.

ամարակար. s. censeur.

ամարակարութիւն. s. censure.

ամարառու. s. contrôleur, vérificateur des comptes.

ամարառուութիւն s. contrôle.

ամարատու. a. qui rend compte.

ամարատուութիւն. s. compte rendu; reddition de comptes.

ամարացոյց. s. compteur à gaz.

ամարեալ. a. censé, réputé; cru, onsidéré.

ամարել. va. compter, calculer.

ամարժան. }
ամարժէք. } a. équivalent.

Համարիլ. vn. compter, calculer, supputer; considérer, estimer, regarder comme, penser, juger, présumer, réputer, croire, attribuer, supposer; passer pour, être réputé pour; *լաւ* —, préférer, aimer mieux; *պատուական* —, apprécier; *առ ոչինչ* —, compter pour rien, ne tenir aucun compte, faire peu de cas de, mépriser.

Համարիչ. s. numérateur; compteur; chapelet.

Համարիւն. a qui est du même sang, consanguin; s. frère, sœur, parent.

Համարձակ. a. franc, hardi libre, sans façon; adv. franchement, hardiment, librement, avec hardiesse, ouvertement, en liberté, en tout liberté. avec franchise, carrément, hautement, publiquement.

Համարձակաբան. V. **Համարձակախօս.**

Համարձակաբար. V. **Համարձակ.** adv.

Համարձակաբարբառ. a. qui parle franchement, franc, libre; adv. acec franchise, librement, hautement.

Համարձակագոյն. a. plus franc, plus hardi.

Համարձակադէմ. a. le front levé, avec assurance.

Համարձակախօս. a. qui a son franc parler, qui parle librement, avec franchise, avec hardiesse; - *ըլլալ*, avoir son franc parler, parler avec franchise, parler librement, hardiment, en toute liberté, dire franchement.

Համարձակախօսութիւն. s. liberté dans le langage, franc parler, franchise.

Համարձակահայեաց. a. qui regarde librement.

Համարձակաձայն. a. adv. d'une

Digitized by Google

voix libre, librement, franchement; — *բարձրաձայն*, hautement, publiquement.

Համարձակապէս. V. **Համարձակ**. adv.

Համարձակեցնել. va. enhardir, rendre hardi, donner de la hardiesse, de la franchise, du courage, rassurer, mettre qn. à son aise; permettre.

Համարձակիլ. vn. s'enhardir, avoir la hardiesse de, prendre la liberté de, avoir le courage de, oser, se permettre de.

Համարձակիչ a. qui enhardit.

Համարձակութիւն. s. franchise, hardiesse, aplomb, liberté; — *առնել*, prendre la liberté de; *շատ — առնել*, prendre trop de liberté; V. **Համարձակ**. adv.

Համարող. s. compteur, arithméticien.

Համարողական. a. arithmétique.

Համարողութիւն. s. arithmétique.

Համարուած V. **Համարեալ**.

Համարուեստ. a. qui a le même métier, le même art, collègue.

Համարուիլ. V. **Համարիլ**.

Համարում. s. estime, cas, considération, réputation; — *ունենալ*, estimer, considérer, faire cas de; — *չունենալ*, ne pas estimer, ne faire aucun cas.

Համացեղ. a. qui est de la même race; homogène, congénère.

Համացեղութիւն. s. descendance d'une race commune, parenté; homogénéité.

Համափառ. a. qui a la même [gloire.

Համաքաղաքացի. s. concitoyen.

Համաքաղաքացիութիւն. s. concitoyenneté. [à pas égal.

Համաքայլ. adv. aux mêmes pas;

Համաքանակ. a. aliquote.

Համբակ. s. enfant, fils, garçon; apprenti; écolier, disciple; adj. nouveau, novice, inexpérimenté.

Համբակութիւն. s. apprentissage; inexpérience.

Համբառնալ vn. s'élever, monter, se soulever, se lever.

Համբար. s. magasin, dépôt, grenier; provision, munitions, vivres, fourniture, approvisionnement, avitaillement.

Համբարածու s. approvisionneur fournisseur.

Համբարակ. s. fournisseur; réservoir, dépôt, magasin.

Համբարակապետ. s. intendant, fournisseur, approvisionneur, pourvoyeur.

Համբարակել. V. **Համբարել**.

Համբարան. s. anat. matrice; V. **Համբարանոց**.

Համբարանոց. s. entrepôt, magasin, grange, grenier.

Համբարապան. s. gardien d'entrepôt, magasinier.

Համբարել. va. faire provision, approvisionner, avitailler, ravitailler, magasiner; mettre en réserve, serrer, amasser, accumuler.

Համբարձում. s élévation, ascension; l'Ascension.

Համբարոց. V. **Համբարանոց**.

Համբարու. s gnome.

Համբարեակ. V. **Ամբարեակ**.

Համբաւ. s. renommée, réputation, renom, vogue, célébrité.

Համբաւաբեր. a porteur de nouvelles.

Համբաւաւանէնչ. } a. renommé,
Համբաւաւոր. } fameux, célèbre.

Համբաւել va. célèbrer, rendre célèbre; divulguer; ébruiter. rendre public, faire connaître partout.

Համբաւուիլ. vn. devenir célèbre; être divulgué, s'ébruiter.

Digitized by Google

Համբերատական. } a. patient, en-
Համբերատար. } durant.

Համբերատարութիւն. s. action d'être endurant, longanimité

Համբերել. vn. avoir patience, de la patience, patienter, prendre patience. endurer, souffrir, supporter; *որ համբերեսցէ իսպառ՝ նա կեցցէ*, celui qui persévérera jusqu'a la fin sera sauvé.

Համբերող. a. patient, endurant.

Համբերութիւն. s. patience; — *ունենալ*, avoir —, de la —, —*ը կորսնցնել*, perdre —, s'impatienter; *ը կորսնցնել տալ*, faire perdre —. pousser a bout; — *ս կը հատնի*, la — m'échappe.

Համբոյր. s. baiser: fig. douceur, affabilité, familiarité. *մէկուն* — *տալ*, donner un baiser, des baisers à qn.; — *Յուդայի՝ մատնչի*, baiser de Judas, de traître.

Համբուն. adv. entièrement, tout à fait.

Համբուրախառն. adv. avec des baisers.

Համբուրամաշ. a. usé par des baisers.

Համբուրասէր. a. qui aime à baiser, baiseur; affable, pacifique.

Համբուրել. va. baiser, couvrir de baisers; *իրար* —, se baiser.

Համբուրելի. a. digne d'être baisé.

Համբուրիկել. va. baisoter.

Համբուրում. s. baisement.

Համեղ. a. savoureux, délicieux.

Համեղահամ, Համեղաճաշակ. a. exquis, agréable au goût, savoureux, délicieux.

Համեղանալ. vn. devenir savoureux, exquis.

Համեղացնել. va. rendre savoureux, exquis.

Համեղութիւն. s. bon goût, saveur exquise, goût agréable.

Համեմ. s. bot. amome; V. **Համեմունք.**

Համեմունք. s. épices, aromates; sauce, assaisonnement.

Համեմանոց. s. saucière.

Համեմատ. prép. selon, d'après, conformément à, conforme à, suivant. [**ութեամբ.**

Համեմատաբար. V. **Համեմա-**

Համեմատական. a. proportionnel, analogue; comparatif, comparé; — *անդամազննութիւն*, anatomie comparée; *միջին* —, arith. moyenne proportionnelle; *խոտոր* —, inversement proportionnelle; — *ծանրութիւն*, phys. densité.

Համեմատապէս. V. **Համեմատութեամբ.**

Համեմատել. va. comparer, confronter; proportionner; *գրութիւն մը* —, collationner.

Համեմատելի. a. comparable.

Համեմատիլ. vn. se comparer; se proportionner.

Համեմատութիւն. s. comparaison; proportion, analogie, rapport, harmonie, symétrie; math. proportion; — *գրոց*, collation; — *թեամբ*, proportionnellement, en proportion, à proportion, proportion gardée; comparativement, en comparaison, par comparaison, par rapport, relativement.

Համեմաւոր. a. assaisonné, aromatique.

Համեմաւորել. V. **Համեմել.**

Համեմգինի. s. bischof.

Համեմել. va. assaisonner; aromatiser, épicer; — *աղով*, saupoudrer avec du sel.

Համեմեղէն. V. **Համեմունք.**

Համեմիչ. s. assaisonneur.

Համեմուկ. s. bot. vanille.

Համեմումն. } V. **Համեմունք.**
Համեմք. }

Համեստ. a. modeste, modéré, retenu.

Digitized by Google

Համեստաբար. adv. modestement, avec modestie.
Համեստանալ. vn. être modeste.
Համեստաշուք. a. modeste.
Համեստասուն. a. élevé avec modestie, modeste.
Համեստացնել. va. rendre modeste.
Համեստափայլ. a. modeste, chaste, pudique.
Համեստութիւն. s. modestie, modération, retenue.
Համեստօրէն. adv. modestement.
Համետ. s. selle, bât.
Համետագործ. s. sellier.
Համետագործութիւն. s. sellerie.
Համետարան. s. sellerie.
Համետել. va. seller, bâter.
Համերամ. V. **Երամովին.**
Համերաշխ. a. solidaire; uni, d'accord.
Համերաշխաբար. adv. solidairement.
Համերաշխութիւն. s. solidarité.
Համերգ. } s. symphonie,
Համերգութիւն. } concert.
Համերգագիր. } s. symphoniste.
Համերգակ. }
Համերգական. a. symphonique.
Համընթաց. a. qui marche ensemble.
Համիմաստ. a. dans le même sens.
Համիսլամական. a. panislamique.
Համիսլամութիւն. s. panislamisme.
Համհարզ V. **Համահարզ.**
Համհօրեայ. V. **Համահայր.**
Համոզակեր. a. persuasif; - *ըլ-լալ*, persuader, fléchir.
Համոզել. va. persuader, entraîner par la persuasion.
Համոզիչ. }
Համոզկեր. } a. persuasif.
Համոզող. }
Համոզողական a. persuasif.
Համոզուիլ. vn. se persuader, être persuadé.
Համոզում. s. persuasion, conviction.
Համոզուն. a. persuasif.
Համոյք. spl. choses modérées
Համսլաւութիւն . s. panslavisme.
Համտես. s. dégustateur; dégustation.
Համտեսել. va. déguster.
Համտեսութիւն. s. dégustation.
Համր. a. muet; — *ըլլալ*. être muet.
Համրախուլ. s. sourd muet.
Համրանալ. vn. devenir muet, perdre la parole.
Համրացնել. va. rendre muet.
Համրել. va. compter.
Համրիլ. V. **Համրանալ.**
Համրիչ. s. chapelet.
Համրովի. a. compté.
Համրոց. s. chapelet.
Համրութիւն. s. état d'une personne muette, mutisme.
Համրուիլ. vn. être compté.
Համօրէն. a. tout, total, entier; adv. tout entier, totalement, entièrement.
Հայ. s. a. arménien; *ի —*, en arménien; *ի — լեզու*, ou *բարբառ*, en langue arménienne; *Թարգմանել ի —, լեզուն ի — բառ*, traduire en arménien, en langue arménienne; **Հայք** ou **Հայեր**, les Arméniens; **Հայք**, l'Arménie.
Հայաբար. adv. à l'arménienne, comme un arménien.
Հայաբարբառ. a. qui parle la langue arménien, en langue arménienne.
Հայաբնակ. a. habité par les Arméniens.
Հայագէտ. s. arméniste, arménisant.
Հայագիտութիւն. s. arménisme.
Հայագիր. a. en caractères arméniens.
Հայագունդ. a. composé par les Arméniens; s. troupe arménienne.
Հայադաւան. a. qui a la profession, la politique, les mœurs des Arméniens.

Digitized by Google

Հայադրօշ. s. drapeau arménien.
Հայազարմ. } V. **Հայկազն**.
Հայազն.
Հայալեզու. a. en langue arménienne.
Հայալից. a. plein d'Arméniens.
Հայախառն. a. mêlé d'arménien.
Հայախնամ. a. qui a soin des Arméniens; soigné par les Arméniens
Հայախումբ. V. **Հայակոյտ**.
Հայախօս. a. qui parle l'arménien.
Հայածին. } a. né d'un Arménien.
Հայածնունդ.
Հայական. a. arménien.
Հայակոյտ. a. composé, réuni par des Arméniens.
Հայաձեւ. a. de forme arménienne.
Հայամեծար. a. qui honore les Arméniens; honoré par les Arméniens
Հայանախատ. a. qui outrage les Arméniens.
Հայանալ. vn. s'arméniser, devenir arménien. [Arménien.
Հայանման. a. semblable à un
Հայանշան. a. qui porte le signe d'Arménie; — *դրօշ*. V. **Հայադրօշ**. [d'Arméniens.
Հայաշատ. s. où il y a beaucoup
Հայապատկան. a ce qui concerne l'arménien ou l'Arménie.
Հայասեռն. a de la race arménienne, Arménien.
Հայասեր. } a. issue d'Arménien, Arménien.
Հայասերունդ.
Հայասէր. a. s. qui aime les Arméniens, philarmène, arménophile. [nique.
Հայասիրական. a. philarmé-
Հայասիրութիւն s. philarménie.
Հայասիրտ. a. qui a un cœur arménien.
Հայաստան. s. l'Arménie.

Հայաստանաբնակ. a. qui habite l'Arménie, habitant d'Arménie. [niens.
Հայաստանեայք. s. les Armé-
Հայաստանցի. s. Arménien.
Հայավայելչ. a. digne d'un Arménien, des Arméniens.
Հայատառ. V. **Հայագիր**.
Հայարիւն. a. qui a le sang arménien.
Հայացեալ. a. arménisé.
Հայացի. a. arménien.
Հայացնել. va. arméniser.
Հայացուիլ. vn. s'arméniser, devenir arménien.
Հայգոյժ. s. la triste nouvelle arménienne, d'Arménie.
Հայեացք. s. regards, vue.
Հայելաբանութիւն. V. **Հայելագիտութիւն**.
Հայելագիտական a. catoptrique.
Հայելագիտութիւն. s. catoptrique.
Հայելագործ. s. miroitier.
Հայելազարդ. a orné de glaces.
Հայելապատ. a. entouré de glaces.
Հայելավաճառ. s. miroitier.
Հայելավաճառութիւն. s miroiterie.
Հայելի. s. miroir, glace; a. visible, observable.
Հայելկ. s. hune.
Հայերէն adv. en arménien; a. arménien; — *կը խօսիք*, parlez-vous arménien? — *գիտէ՞ք*, savez-vous l'arménien! — *սորվիլ*, apprendre étudier, l'arménien; — *թարգմանել*. traduire en arménien; — *գիր*, l'écriture arménienne; — *տառք*, les lettres arméniens, les caractères arméniens; — *լեզու՝ դպրութիւն*, la langue, la littérature arménienne.
Հայերէնագէտ. s. arméniste.
Հայերէնագիտութիւն. s. con-

Digitized by Google

naissance de l'arménien, philologie arménienne. [ménien.
Հայերէնախօս. a. qui parle l'ar-
Հայեցական. a. contemplatif.
Հայեցակէտ. s. point de vue.
Հայեցի. V. **Հայացի.**
Հայեցիկ. a. qui sert à voir, à regarder.
Հայեցող. s. contemplateur.
Հայեցողական. a. contemplatif.
Հայեցողութիւն. s. contemplation.
Հայեցուած. s. coup d'œil, regard, vue; aspect, spectacle; *անյողդողդ* —, regard ferme, assuré.
Հայեցութիւն. / **Հայեցում.** } V. **Հայեցուած.**
Հայթայթանք. V. **Հայթհայթանք.**
Հայթայթել V. **Հայթհայթել.**
Հայթայթիչ / **Հայթայթող.** } s. fournisseur, pourvoyeur.
Հայթհայթանք. s. vivres, provision, préparatifs; — *կենաց*, subsistances, moyens de vivre.
Հայթհայթել. vn. procurer, pourvoir, fournir, subvenir à une dépense, aux besoins, gagner.
Հայիկ. / **Հայուկ.** } s. petit Arménien.
Հայիլ vn. regarder, jeter les yeux, jeter des regards, voir; diriger son esprit, son attention vers qch., être attentif, remarquer, observer, considérer, envisager; regarder, s'adresser, tendre à, appartenir, être relatif à, concerner, avoir rapport à, mirer, viser; se porter, aspirer à; avoir la vue, être exposé.
Հայլի. V. **Հայելի.**
Հայկաբան. a. s. arméniste, qui parle, qui écrit l'arménien pur.
Հայկաբանութիւն. s. arménien pur, arménisme.

Հայկաբար. adv. comme Haïg, bravement, courageusement, valeureusement.
Հայկազարմ. a. de la race de Haïg, arménien.
Հայկազեան. / **Հայկազն.** / **Հայկազնեայ** / **Հայկազնեան.** / **Հայկազուն.** } a. haïganien, arménien; *Հայկազունք*, les Arméniens.
Հայկական a. haïganien, arménien; — *լեզու*, la langue arménienne.
Հայկաշէն. a construit par Haïg.
Հայկասիրտ. a. qui a le cœur de Haïg, courageux, intrépide.
Հայկաւ. s. bol d'Arménie.
Հայկեան. a. arménien; — *ազգ*, la nation arménienne.
Հայհոյական. a. blasphématoire, injurieux; — *խօսք*, propos —,
Հայհոյանք. s. blasphèmes; injures, diffamations.
Հայհոյել. va. blasphémer, proférer un blasphème, jurer, tenir de mauvais propos; injurier, médire, diffamer.
Հայհոյիչ. s. blasphémateur, jureur; V. **Հայհոյական.**
Հայհոյութիւն. s. blasphème, jurement; diffamation, injure, médisance.
Հայհուչ. s. huée [ménien.
Հայորդի. s. fils d'Arménien, Ar-
Հայորեար. spl. les Arméniens, la noblesse arménienne.
Հայութիւն. s. la nationalité arménienne.
Հայուհի. sf. Arménienne.
Հոյս. s. pâte
Հայր. s. père, papa; père, chef, fondateur; inventeur, auteur; père (titre donné aux prêtres religieux); — *Ն. Արսէնիոս*, le père Arsène; *գերապատուելի* —, révérend père; — *սուրբ*, saint père; *Հա-*

Digitized by Google

հոգեւոր —, père spirituel; — խոստովանութեան, V. Խոստովանահայր; — ժողովրդեան՝ հայրենեաց՝ աղքատաց, père du peuple, de la patrie, des pauvres; — եւ մայր, le père et la mère, les parents; որդւոյ ի հօրէ, de père en fils; իբրեւ —, comme un père; — ն Աստուած, — երկնաւոր՝ գթութեան՝ լուսոյ, le Père céleste, de miséricorde, des lumières; — մեր, Notre Père, le Pater; հարք մեր, nos pères, nos aïeux, nos ancêtres; Հարք եկեղեցւոյ, les Pères de l'Église.

Հայրաբանութիւն. s. patrologie.

Հայրաբար. adv. paternellement, en père, comme un père.

Հայրաբարոյ. a. qui a le caractère de son père, qui ressemble à son père; comme un père, semblable à un père.

Հայրաբուն. a. paternel.

Հայրագիր. s. père adoptif.

Հայրախնամ. a. qui a un soin paternel; qui a soin de son père.

Հայրածին. a. né du père.

Հայրակամ. a. fait par la volonté du père.

Հայրական. a. paternel: — օրհնութիւն, bénédiction paternelle.

Հայրակից. s. beau-père, père adoptif.

Հայրամեծար. a. qui respecte son père.

Հայրանալ vn. être, devenir père

Հայրանուն. a. qui porte le nom de son père.

Հայրանունական. a. patronymique.

Հայրասուրձ. a. qui est procédé du père.

Հայրապետ. s. patriarche, pontife.

Հայրապետական. a. patriarcal, pontifical.

Հայրապետանոց. }
Հայրապետարան. } s. siége, résidence d'un patriarche, d'un pontife.

Հայրապետութիւն. s. patriarcat, pontificat.

Հայրասէր. a. qui aime son père.

Հայրասպան. s. parricide.

Հայրասպանութիւն. s. meurtre d'un père, parricide.

Հայրատեաց. a. qui hait son père.

Հայրատունկ. a. qui est planté par le père.

Հայրենասէր. V. Հայրենասէր.

Հայրենաբաղձութիւն. s. méd. nostalgie, mal du pays.

Հայրենաբնակ. a. qui habite la patrie.

Հայրենաբոյր. a. qui sent la patrie.

Հայրենաբուն. s. indigène.

Հայրենագէտ. qui connaît la patrie.

Հայրենագիտութիւն. s. connaissance de la patrie.

Հայրենադաւ. a. qui a trahi sa patrie.

Հայրենազուրկ. a. privé de la patrie, sans patrie.

Հայրենաթողութիւն. s. l'abandon de la patrie.

Հայրենական. a. paternel; patrimonial; — ստացուածք, patrimoine.

Հայրենամոլ. s. chauvin.

Հայրենամոլութիւն. s. chauvinisme.

Հայրենանենգ. s. qui a trahi son père.

Հայրենանուէր. a. voué, dévoué à la patrie.

Հայրենապատում. a. qui raconte les choses de la patrie.

Հայրենասէր. s. qui aime sa patrie, patriote; ճշմարիտ՝ անձնանուէր —, un vrai, dévoué patriote.

Հայրենասիրական. a. patriotique.

Հայրենասիրութիւն. s. amour de la patrie, patriotisme.

Հայրենավրէժ. a. qui venge son père, sa patrie.

Digitized by Google

Հայրենատենչութիւն. V. **Հայրենաբաղձութիւն.**
Հայրենատուր. a. donné par le père, par les ancêtres; paternel.
Հայրենաւանդ. a. transmis par le père, par les ancêtres, héréditaire.
Հայրենաւեր. a. qui détruit sa patrie
Հայրենի. a. paternel; natif, natal; — *գաւառ՝ աշխարհ՝ երկիր*, pays natal, terre natale, foyers, patrie, pays de ses pères.
Հայրենիք. s. patrie, pays natal, lieu de la naissance; *մէկը — էն վտարել*, expatrier; — *էն դուրս ելլալ*, s'expatrier; *յիշատակ հայրենեաց*, le souvenir de la patrie; *ինքզինքը — ին նուիրել*, se dévouer pour sa patrie; *ծառայել հայրենեաց*, servir sa patrie, rendre des services à sa patrie.
Հայրենօգուտ. a. utile à la patrie.
Հայրիկ. s. petit père, papa.
Հայրութիւն. s. paternité.
Հայրօրէն. V. **Հայրաբար.**
Հայց. s. demande.
Հայցական. s. gram. accusatif.
Հայցել. va. demander en suppliant, implorer, solliciter, prier, postuler; *շնորհ* —, demander une faveur, une grâce; — *օգնութեան*, réclamer, implorer du secours.
Հայցող. s. solliciteur, postulant.
Հայցուած. } s. demande, sollicitation, prière.
Հայցում. }
Հայքար. s. minér. arménite, armentine.
Հան. V. **Հանք.**
Հանածոյ. s. minerai.
Հանապազ adv. toujours, à tout moment, constamment, continuellement
Հանապազաբուղխ. a. qui coule toujours.
Հանապազակիր. a. qui porte toujours; adv en portant toujours.

Հանապազահոս. V. **Հանապազաբուղխ.**
Հանապազաջան. a. qui tâche toujours, très actif, très assidu.
Հանապազասուտ. a. qui ment toujours.
Հանապազատարած. a. toujours étendu.
Հանապազատես. a qui se voit toujours; qui voit toujours.
Հանապազափոխ. a. qui se change toujours.
Հանապազորդ. a. quotidien, de chaque jour; continuel, assidu; adv. toujours, continuellement, assidûment; — *պատարագ*, sacrifice perpétuel.
Հանապազորդեայ, Հանապազորդեան. V. **Հանապազորդ** a.
Հանապազորդել. vn. continuer, persévérer, être assidu à, ne pas cesser de, ne pas interrompre.
Հանապազորդիչ. s. continuateur, persévérant.
Հանապազորդութիւն. s. assiduité continuation, persévérance, persistance, suite.
Հանապազօր. adv. toujours, tous les jours.
Հանապազօրեայ. a. quotidien, de tous les jours, journalier.
Հանգամանք. s. condition, état, nature, situation, disposition; circonstances, détails, particularités; manière, façon; modèle, preuve.
Հանգամանօրէն. adv. avec toutes les circonstances.
Հանգանակ. s. cotisation, contribution, écot, portion, — *հաւատոյ*, symbole; — *առաքելոց*, le symbole des apôtres.
Հանգանակել va. cotiser, se cotiser, boursiller; contribuer, aider.
Հանգանակութիւն. s. cotisation, écot, souscription.

Digitized by Google

Հանգէտ. a. semblable, pareil, égal, conforme.

Հանգիստ. s. repos; délassement; récréation; aise, aisance, commodité, bien-être; repos, pause, relâche, halte, trêve: fig. tombeau; repos, sommeil, mort; a. tranquille, paisible, sage; — *առնուլ*, prendre du repos, des délassements, se reposer; — *տալ*, donner du repos, reposer; *Հանգստեամբ*, commodément, à loisir, à son aise, à l'aise, aisément; — *թողուլ*, laisser tranquille, en paix; *ժամերգութիւն հանգստեան*, office de complies.

Հանգիտակ. V. **Հանգէտ.**

Հանգիտանալ. vn. égaler, être ou se rendre égal à, se mettre de pair avec, ressembler.

Հանգիտապատիւ. a. qui jouit d'un honneur égal. [pidité.

Հանգիտարագ a. d'une égale ra-

Հանգիտութիւն s. égalité, parité, ressemblance, conformité; analogie.

Հանգոյն. adv. comme, en guise de, à la façon de; comme, presque; a. V. **Հանգունակ.**

Հանգոյց. s nœud, lien; bot. nœud; fig. nœud, difficulté; *գորդեան* —, nœud gordien; — *ընել*, faire un nœud, nouer.

Հանգունակ ou **Հանգունական**, **Հանգունակից**, **Հանգունաձիգ**, **Հանգունաւոր.** a. semblable, conforme, égal, uniforme.

Հանգուցանել. va. reposer, faire reposer, laisser respirer ou reposer; délasser, donner du repos.

Հանգուցաւոր. a. qui a un nœud, noué.

Հանգուցեալ. a. reposé, délassé: trépassé, décédé, feu, défunt; —*ն*, le défunt; — *տէր*.... le feu monsieur....

Հանգուցուցանել. V. **Հանգուցանել.**

Հանգչիլ. vn. se reposer, respirer, reposer, se délasser, prendre du repos; chômer; mourir, décéder; *աստ հանգչի* ..., ci-gît ...

Հանգստաբար. adv. tranquillement, à son aise.

Հանգստական. a. tranquille; s. quiétiste.

Հանգստականութիւն. s. quiétisme.

Հանգստանալ. V. **Հանգչիլ.**

Հանգստանոց. V. **Հանգստարան.** [repos.

Հանգստասէր. a. qui aime le

Հանգստավայր. } s. lieu de repos, reposoir;
Հանգստարան. } fig. tombeau.

Հանգստարար. } a. qui repose, qui
Հանգստացուցիչ. } donne du repos, délassant.

Հանգստաւէտ. a. plein de repos, commode, très commode, très sûr.

Հանգստաւէտութիւն. s. commodité. [քար.

Հանգստաքար. V. **Գերեզմանա-**

Հանգստոց. s. tombeau.

Հանգստութիւն. s. repos, tranquillité, aise, commodité; — *չունի*, il n'a pas de repos.

Հանգստօրէն. V. **Հանգստաբար.**

Հանգրիճաձեւ. a. retroussé, relevé, serré.

Հանգրիճել. va. trousser, retrousser, relever, serrer.

Հանգրիճումն. s. retroussement.

Հանգրուան. s. habitation, demeure; hameau, village; étable, bercail; rade.

Հանդարտ. a. tranquille, paisible, posé, calme, grave; adv. tranquillement, doucement, tout doucement, avec calme.

Հանդարտաբար. adv. tranquillement, paisiblement.

Հանդարտաբարոյ. a. qui a un

Digitized by Google

caractère tranquille, paisible, tranquille.

Հանդարտագնաց. a. qui marche tranquillement, qui coule doucement; — *առու*, ruisseau qui a un cours paisible.

Հանդարտամիտ. a. qui a l'esprit tranquille. [իլ.

Հանդարտանալ. V. **Հանդարտ-**

Հանդարտապես. adv. tranquillement

Հանդարտասիրտ. a. qui a le cœur tranquille, paisible.

Հանդարտացում. s. apaisement.

Հանդարտաքայլ. V. **Հանդարտագնաց.**

Հանդարտեցնել. va. tranquilliser, calmer, apaiser; faire cesser, adoucir.

Հանդարտեցուցիչ. s. apaiseur.

Հանդարտիլ. vn. se tranquilliser, se reposer, se tenir en repos, se calmer, s'apaiser; être tranquille, se tenir tranquille, cesser, se taire, demeurer dans le repos.

Հանդարտիկ. adv. tranquillement, doucement, tout doucement, posément, bellement.

Հանդարտութիւն. s. tranquillité, repos; tranquillité, flegme, sang-froid; — *ծովու՝ կրից*, le calme de la mer, des passions. [բար.

Հանդարտօրէն. V **Հանդարտա-**

Հանդերձ. s. habit, vêtement, habillement. — *լայն՝ անձուկ* ou *նեղ՝ շքեղ*, habit large, étroit, magnifique; — *առանց խորշխոր-շանի*, habit sans plis.

Հանդերձ. prép. avec; *զաւակ-ներով* —, avec ses enfants; *այսու* —, avec cela, en outre, de plus; *այլովքն* —, et cætera, ainsi de suite; — *այսու ամենայնիւ*, outre ou malgré tout cela, après tout, toutefois.

Հանդերձանք. spl. habits, vêtements; draperies.

Հանդերձապետ. s grand maître de garde-robe, ministre du palais; linger, lingère; intendant, régisseur, économe.

Հանդերձասենեակ. s. garde-robe.

Հանդերձատուն. / **Հանդերձարան.** s. garde-robe, lingerie, vestiaire.

Հանդերձարար. s. tailleur.

Հանդերձեալ. a. préparé, composé; somptueux, splendide, magnifique; futur; — *կեանք*, la vie future; — *աշխարհ*, l'autre monde; — *ք* s. l'avenir; *ի հանդերձ-ձելումն*, daus l'autre monde.

Հանդերձեղէն. s. trousseau.

Հանդերձել. va. préparer, apprêter.

Հանդերձիկ. s méchant habit.

Հանդէպ. prép. devant, vis-à-vis, en face ou en présence de, à l'opposite, contre; *ի* —, adv. devant, devant soi, par devant, de front.

Հանդէս. s. fête, solennité, réjouissances publiques; procession, cérémonie religieuse, cortége; pompe, apparat, étalage, exposition, parade, montre, appareil magnifique; caractère; revue (journal); scène, spectacle, jeux; — *թաղման*, funérailles, obsèques, convoi; *հանդիսիւ*, solennellement, pompeusement

Հանդիպական a. opposé; s. objet; — *լուսին*, la lune en opposition

Հանդիպակողմ. s. le côté opposé.

Հանդիպեցնել. va. faire rencontrer.

Հանդիպիլ. vn. rencontrer, se rencontrer; obtenir, trouver, gagner, atteindre; jouir de; se rencontrer, arriver, se présenter,

Digitized by Google

offrir, coïncider, s'accorder; իրարու —, se rencontrer.

Հանդիպող. s. celui qui rencontre.

Հանդիպութիւն. } s rencontre;
Հանդիպումն. } coïncidence; իրարու —, entrevue.

Հանդիսաբեմ. s. estrade.

Հանդիսադէտ. V. Հանդիսատես.

Հանդիսադիր. s. agonothète, président d'un combat d'une lutte, des jeux; exposant.

Հանդիսադրեալ a. exposé.

Հանդիսադրութիւն. s célébration, solennité.

Հանդիսական a. solennel, public, pompeux; s. spectateur, assistant.

Հանդիսակատարութիւն. s. célébration d'une fête ou d'une solennité.

Հանդիսակից. s. compagnon d'une solennité.

Հանդիսանալ. vn. se signaler, s'illustrer, se rendre remarquable, ce célébrer, se distinguer par; se montrer, paraître; քաջագործ —, faire des conquêtes prodigieuses, faire des merveilles; յաղթող—, demeurer victorieux.

Հանդիսապետ. s. chef de la fête, de la solennité.

Հանդիսապէս. adv. solennellement.

Հանդիսասէր. a. qui aime les solennités, les fêtes.

Հանդիսասրահ s. salle de fêtes.

Հանդիսավայր. } s. endroit d'une
Հանդիսատեղի } fête ou d'une cérémonie

Հանդիսատես. s. spectateur; — լինել, être —, assister à; — ք, le public.

Հանդիսատեսուհի. sf. spectatrice.

Հանդիսարան. s. scène, spectacle.

Հանդիսաւոր. a. solennel, pompeux; public; — կերպով. V. Հանդիսաւորապէս.

Հանդիսաւորապէս. } adv. solennellement.
Հանդիսօրէն. }

Հանդիսաւորութիւն. s. solennité.

Հանդիսափայլութիւն. s. solennité.

Հանդիսորդ. s. spectateur.

Հանդիսութիւն. s. solennité.

Հանդուրժել. vn. souffrir, supporter, endurer, résister; pouvoir.

Հանդուրժելի. a. supportable, tenable, endurable.

Հանեալ. a. ôté; répudié; ի բաց —, à l'exclusion, exclusivement.

Հանել. vn. faire sortir; ôter, tirer; enlever, extraire, soustraire, déduire, retrancher; offrir, présenter; divulguer, publier; monter, élever, porter en haute; arith. soustraire; աչքէն —, faire perdre les bonnes grâces, la faveur, l'affection de qn.; ժողովրդեան աչքէն —, dépopulariser; ի վեր —. faire savoir, découvrir, manifester, révéler, annoncer, dévoiler, déceler, démasquer; — ջուր, puiser de l'eau; ի բաց —, exclure; renvoyer, congédier; ակռան —, arracher une dent; ակռայ —, pousser une dent à qn.; կօշիկները՝ մուճակները՝ գուլպաները —, ôter ou tirer ses bottes, ses souliers, chaussettes ou ses bas, se déchausser; նաւէ —, débarquer; արիւն —, tirer du sang, saigner; — բանտէ, tirer de prison; — հետեւանք, tirer une conséquence; վրէժ —, tirer vengeance, se venger; վիճակ —, tirer au sort, tirer une loterie; սուրը պատեանէն —, tirer l'épée du fourreau; — օ-

Digitized by Google

գուտ, tirer parti, du profit, utiliser; լեզու —, tirer la langue.

Հանելուկ. s. énigme; — ը գուշակել, deviner une —; — մը առաջարկել, proposer une —.

Հանի. s. grand'mère, grand'maman, aïeule.

Հանիկ. V. **Հանի**.

Հանճար. s. intelligence, esprit; génie, talent; rhét. enthymème.

Հանճարաբան. a. bel esprit, spirituel, sentencieux.

Հանճարաբանութիւն. s. discours ingénieux, saillie.

Հանճարաբար. adv. ingénieusement.

Հանճարագիտութիւն. s sagesse, science.

Հանճարագիւտ. a. ingénieux.

Հանճարալի. / **Հանճարալիր**. / **Հանճարալից** — a. plein de génie.

Հանճարական. **Հանճարաւոր**. V. **Հանճարեղ**.

Հանճարառատ. a. qui a beaucoup de talent.

Հանճարաւէտ. a. doué de génie.

Հանճարեղ. a. ingénieux, intelligent, plein d'esprit, spirituel: — մարդ, homme de génie, de talent.

Հանճարեղութիւն. a. s. intelligence, esprit.

Հանճարել. vn. s'ingénier, inventer, imaginer.

Հանճարիմաց. V. **Հանճարեղ**.

Հանճարիչ. s. inventeur.

Հանուեցնել. va. déshabiller.

Հանուիլ. vn. se déshabiller.

Հանում. s. action de faire sortir, d'ôter; extraction; arith. soustraction; — ընել, faire une soustraction.

Հանուր. a. tout; général, universel.

Հանրաբար. adv. généralement, universellement.

Հանրագէտ, **Հանրագիտական**. a. encyclopédique.

Հանրագիտակ բառարան. / **Հանրագիտարան**. } s. encyclopédie.

Հանրագիտութիւն. s. encyclopédie.

Հանրագիր. s. pétition.

Հանրագրութիւն. s. pétition.

Հանրազգային. a. de toutes les nations, international.

Հանրաժողով. s. congrès.

Հանրախտ. s. épidémie.

Հանրախտային. a épidémique.

Հանրածանօթ. a. universel, illustre, célèbre.

Հանրական. a. général, universel: public.

Հանրակառք. s. omnibus.

Հանրակին. s. femme publique.

Հանրահանդէս. s. fête générale.

Հանրահաշիւ. s. algèbre.

Հանրահաշուագէտ. s. algébriste.

Հանրահաշուական. a. algébrique.

Հանրահաշուել. va. algébriser, faire de l'algèbre.

Հանրահաշուող. s. algébriste.

Հանրահաշուօրէն. adv. algébriquement.

Հանրահռչակ. V. **Հանրածանօթ**.

Հանրամեծար. a. respecté de tous.

Հանրային. a. public; — օգուտ, le bien, l'utilité publique; — կարծիք, l'opinion publique; — կրթութեան նախարար; ministre de l'Instruction Publique.

Հանրանաւ. s. mar. coche.

Հանրաշահ. V. **Հանրօգուտ**.

Հանրապետական. a. s. républicain.

Հանրապետականութիւն. s. républicanisme.

Հանրապետութիւն. s. république.

Հանրասեղան. s. table d'hôte.

Հանրաստուածեան. s. panthéiste.

Հանրաստուածութիւն. s. panthéisme.

Հանրավար. s. démocrate.

Digitized by Google

նրավարական. a. démocra-
[ue; s. démocrate. [tie.
նրավարութիւն. s. démocra-
նրացում. s. généralisation.
նրացնել. va. généraliser.
նրութիւն. s. le public.
նրօգուտ. a. d'utilité publique,
ile au public; — *Շինութեանց*
ախարար, ministre des Travaux
iblics.
նք. s. minerai, mine.
նքաբան. s. minéralogiste.
նքաբանական. a. minéralo-
que. [logie.
նքաբանութիւն. s. minéra-
նքագէտ. s. minéralogiste.
նքագիտական. a. minéralo-
que [gie.
նքագիտութիւն. s. minéralo-
նքագիտօրէն. adv. minéralo-
iquement.
նքագործ. V. **Հանքահան**.
նքածուխ. s. charbon miné-
al, houille.
նքահան. s. mineur.
նքային. a. minéral; — *ջուր*,
au minérale, — *ածուխ*. V. **Հան-
քածուխ**.
նքաջուր. s. eau thermale;
au minérale.
նքավաստակ. a. mineur; —
ործաւոր, ouvrier —. [mines.
նքատէր. s. propriétaire de
աշել. va. consumer, faire dé-
érir, épuiser.
աշիլ. vn. se consumer, dépé-
ir, s'épuiser, languir; — *մաշիլ*,
ondre, dépérir, fondre à vue
l'œil.
աշիւ. s. compte, calcul, suppu-
ation; *Ճիշդ՝ մանրամասն՝ վեր-
ջին* —, compte exact, détaillé,
lnal; — *ընել*, faire le compte,
ın compte, calculer; *ի հաշիւ՝
հաշուով տալ*, donner à compte,
par compte; *ի* —, à compte, à
valoir; *ի — իւր*, pour son compte;
կլոր —, compte rond; — *տալ*,
rendre compte, rendre ses
comptes, *մէկուն հաշուին պահել*,
tenir compte d'une somme à qn.;
— *բռնել*, dresser un compte,
tenir les comptes; — *բանալ*, ou-
vrir un compte; — *ը գոցել*. clore,
régler, terminer, arrêter le
compte, solder; *մաքրել՝ սրբել*
—*ը*, apurer un compte, —*ը շտկ-
կել*, mettre ses comptes en règle;
— *ցուցընել՝ ընդունիլ՝ քննել՝
ճշդել*, présenter, recevoir, exa-
miner, vérifier un compte; —
տեսնել, faire le compte; *ծառա-
յին —ը տեսնել ու համրել*, don-
ner son compte à un domestique,
lui faire son compte; — *ընտրու-
թեան*, compte; exact comparai-
son; *հաշուին անցունել՝ դնել*,
passer, mettre qch en compte,
le mettre sur un compte.
Հաշմ. } a. estropié, im-
Հաշմանդամ. } potent; *ոտիւք*,
infirme des deux pieds, boiteux.
Հաշմել. } va. estropier.
Հաշմեցնել. }
Հաշմիլ. vn. s'estropier, être es-
tropié.
Հաշմոտ. a. estropié.
Հաշմութիւն. s. état d'une per-
sonne estropiée, clochement.
Հաշուագէտ. s. calculateur.
Հաշուագրքոյկ. } s. carnet.
Հաշուագրքուկ. }
Հաշուակալ. s. comptable.
Հաշուակալութիւն. s. compta-
bilité. [calcul.
Հաշուական. a. de compte, de
Հաշուասենեակ. }
Հաշուատեղան. } s. comptoir.
Հաշուարան. }
Հաշուատետր. } s. carnet.
Հաշուատետրակ. }
Հաշուեգիտութիւն. s. calcul.

Digitized by Google

Հաշուեգիրք. s. livre de comptes, journal.
Հաշուել. va. compter, calculer.
Հաշուեկալ. s. comptable.
Հաշուեկալութիւն. s. comptabilité; tenue des livres.
Հաշուեկշիռ. s. bilan. balance.
Հաշուեհամատեան. V. **Հաշուեգիրք**.
Հաշուեյարդար. s. liquidateur.
Հաշուեյարդարութիւն. s. liquidation.
Հաշուեպահ. s. comptable.
Հաշուետետրիկ. s. livret.
Հաշուետումար. } s. tenue de
Հաշուետու մար. } livre.
Հաշուետուն. V. **Հաշուատեղան**. [de compte.
Հաշուետուութիւն. s. reddition
Հաշուեցոյց. } s. facture;
Հաշուեցուցակ. } exposé de comptes.
Հաշուեփայտ. s. taille.
Հաշուեքննիչ. s censeur.
Հաշուընթաց. s. compte courant; — *բանալ*, ouvrir un .
Հաշուընկեր. s. associé, correspondant. [réputé.
Հաշուիլ. vn. passer pour, être
Հաշուիչ.s.calculateur,compteur.
Հաշում. s. consomption, dépérissement, langueur.
Հաշուոց. s. barème.
Հաշտ. a. réconcilié; propice, favorable, doux, bienveillant.
Հաշտասէր. s. pacifique.
Հաշտասիրական. a. pacifique.
Հաշտարան. s. propitiatoire.
Հաշտարար. s. conciliateur, réconciliateur; a. conciliant, pacifique; — *կերպով*, à l'amiable; — *միջնորդ*, arbitre; — *դատաւոր*, juge de paix; — *դատարան*, tribunal de juge de paix.
Հաշտարարութիւն. s. conciliation, réconciliation.

Հաշտելի. a. réconciliable.
Հաշտեցնել. va. concilier, réconcilier, accommoder.
Հաշտեցում. s. conciliation.
Հաշտեցուցիչ. V. **Հաշտարար**.
Հաշտութիւն. s. conciliation, réconciliation, accommodement, paix; *ի — ածել*. V. **Հաշտել**. — *ընել* V. **Հաշտուիլ**; — *կնքել*, conclure la paix; *դաշն հաշտութեան*, traité de paix.
Հաշտուիլ. vn. se réconcilier, se raccommoder, faire la paix
Հաչել. V. **Հաջել**.
Հաչիւն, **Հաչում**. V. **Հաջիւն**.
Հապա. interj. hé bien!
Հապճեպ. s. hâte, promptitude, précipitation; — ou — *կերպով*. adv en hâte, à la hâte, promptement, sur-le-champ, rapidement.
Հապճեպել. vn. se hâter, se dépêcher. se presser.
Հապճեպով. V. **Հապճեպ**.adv.
Հապշտապ. adv. précipitamment.
Հապաստէպ. adv. très souvent, bien souvent. [homme).
Հաջան. s. clabaud (chien et
Հաջել. vn. aboyer; fig. aboyer, clabauder.
Հաջեցնել. va. faire aboyer.
Հաջիւն. s. aboiement.
Հաջող. s. aboyeur.
Հառաչ. V. **Հառաչանք**.
Հառաչալիր.a. plein de soupirs.
Հառաչախառն. a. entrmêlé de soupirs. [soupirante.
Հառաչաձայն. a. d'une voix
Հառաչանք. s. soupirs; — *արձակել*, pousser des soupirs.
Հառաչել. vn. soupirer, pousser des soupirs; *սրտին խորքէն* —, pousser de profonds soupirs.
Հառաչիւն. } s. soupirs.
Հառաչում. }

Digitized by Google

…ոյ. s. maturité; arrivée; impôt,
roit; fonds; rente; don, offrande.
…ադէզք. s. arrérages.
…ադիզել. vn. arrérager.
…ակ. s. taille, stature; âge;
նախական՝ մատաղ՝ առաջին —,
remier, jeune âge; ծերացեալ
-ով, avancé en âge; ծերացեալ
-ou — ծերութեան, âge avancé,
ieillesse; բարձր — ով, de grande
ɩille. grand; երիտասարդ — ով,
ɩune; կարճ — ով, de petite taille,
etit; աճումն — ի, croissance; ա-
…յութեան — ի մէջ, pendant le
as âge. — անձնեայ, grande
ɩille; զարգանալ — ով, s'avan-
er en âge, ի հասակի, à l'âge de
ծաղիկ — ի, à la fleur de son
ge; V. Ծաղիկ.
…ակաբեր. } a. d'une belle
…ակազեղ. } taille, grand.
…ակալից. a. âgé, adulte.
…ակակից. a. de même âge.
…ակաչափ. a. de grandeur
aturelle.
…ակացեալ. a. âgé.
…ակաւոր. } a. âgé.
…ակեայ. }
…անելի. a. compréhensible.
…առու. } s. rentier.
…ատէր. }
…առուհի. sf. rentière.
…արակ. a. commun, ordi-
aire, vulgaire, banal, trivial:
ommun, public; s. lieux, cabi-
et d'aisance; — անուն, nom com-
ıun; միտք՝ կարծիք — աց, le
ens commun; ծախիւք — աց,
frais communs; aux frais de
ublic; — աց հաւանութեամբ,
'un commun accord; իրք — աց.
es affaires publiques; — տեղիք,
eux communs; օգուտ — աց,
intérêt commun ou public; — օր,
ıidi; jour ordinaire; — գիշեր, mi-
uit; — բայ, verbe déponent; — աց
կեանք, vie commune; — տարի,
année commune; թշնամի — աց,
l'ennemie commun.
Հասարակաբանութիւն. s. banalité. [կօրէն.
Հասարակաբար. V. Հասարա-
Հասարակախառն. a. commun, général.
Հասարակած. s. astr. équateur.
Հասարակածային. a. astr. équatorial. [teur.
Հասարակածիչ. s. astr. équa-
Հասարակական. a. commun, public, général; commun, ordinaire; s. communiste.
Հասարակականութիւն. s. communisme. [կշիռ.
Հասարակակշիռ V. Զուգա-
Հասարակապետական. a. s. républicain. [blique.
Հասարակապետութիւն. s. répu-
Հասարակասէր. a. zélé pour l'intérêt public, attaché à la cause commune
Հասարակաց. a. commun, public, banal.
Հասարակորդ. s. la commune.
Հասարակորդական. } s. com-
Հասարակորդեան. } muniste, communard. [munisme.
Հասարակորդութիւն. s. com-
Հասարակութիւն. s communauté; le public; — Հայոց, la communauté arménienne; առաջի — եան, devant le public.
Հասարակուրդ. s. commune.
Հասարակօգուտ. a. utile au public, d'utilité publique.
Հասարակօր. s. midi.
Հասարակօրեայ. a. de midi; équinoxial.
Հասարակօրէն. adv. communément, ordinairement, d'ordinaire.
Հասարակօրութիւն. s. équinoxe.
Հասեւառիկ. s. pancrace.

Digitized by Google

Հասկ. s. épi; *ոսկեփայլ* —*ք* épis dorés; *քաղել* —, glaner; — *արձակել*. épier, monter en épis; *ծաղիկներու* —, panicule.
Հասկաբեր. a. qui porte, produit des épis; — , *ըլլալ* monter en épis.
Հասկաւոր. a. bien épié, grenu
Հասկահաս. a. dont les épis sont mûrs. [d'épis.
Հասկահասութիւն. s. maturité
Հասկաձեւ. a. en forme d'épis.
Հասկաձուկ. s. ichtyol. athérine.
Հասկանալի. a. compréhensible.
Հասկանալ. vn. comprendre.
Հասկցող. a. s. connaisseur.
Հասկացողութիւն. V. **Հասողութիւն**.
Հասկաքաղ. a. qui ramasse des épis, glaneur; s glanage, glane, glanure; — *ընել*, ramasser des épis, glaner.
Հասկաքաղել. V. **Հասկաքաղ ընել**.
Հասկէտ. s. point d'arrivée.
Հասկնալ. V. **Հասկանալ**.
Հասկցնել. va. faire comprendre.
Հասկցող. V. **Հասկացող**.
Հասնիլ. vn. arriver, parvenir; joindre, toucher, atteindre, attraper, surprendre; arriver, obtenir; mûrir, arriver à la maturité; comprendre; *անակնկալ կերպով վրայ* —, surprendre; tomber comme une bombe; *պատուոյ* —, parvenir, être promu à une dignité; *պաշտօնի* —, obtenir, accrocher une place.
Հասողութիւն. s. compréhension, appréhension, entendement, intelligence, portée.
Հասոյթ. s. rente; recette, revenus.
Հասու ըլլալ. vn. saisir, comprendre, concevoir, sentir.
Հասութաբեր. a. qui porte des recettes, des revenus, des rentes.

Հասութատու. / **Հասութատէր**. } s. rentier.
Հասութել. va. renter, arrenter.
Հասութիւն. V. **Հասողութիւն**.
Հասութում. s. arrentement.
Հասուկ. a. adulte; — *աղջիկ*, fille —.
Հասում. s. l'action d'arriver, arrivée, arrivage; V. **Հասողութիւն**.
Հասուն. a. mûr; — *հասակ՝ մարդ՝ խորհուրդ՝ միտք*, âge, homme, projet, esprit mûr.
Հասունանալ. vn. mûrir, devenir mûr.
Հասունցնել. va. mûrir.
Հասունենալ. V. **Հասունանալ**.
Հասունութիւն. s. maturité.
Հասունցնել. V **Հասունացնել**.
Հասուցանել. va, faire arriver, faire parvenir; faire atteindre; cuire, faire cuire; apprêter; mûrir, rendre mûr.
Հաստ. a. épais, gros.
Հաստաբազուկ. a. qui a le bras fort, au bras vigoureux, robuste.
Հաստաբեռն. a. solide; énorme, volumineux.
Հաստախարիսխ. V. **Հաստահիմն**.
Հաստակաշի. a. dont la peau est forte, épaisse.
Հաստակապ. a. fortement lié.
Հաստակառոյց. a. solidement bâti, solide.
Հաստահարուստ. a. fort, robuste, vigoureux.
Հաստահեղոյս. a. cloué d'une manière solide.
Հաստահիմն. a. qui a le fondement solide, ferme, stable.
Հաստաձեղուն. a. dont le plafond est solide.
Հաստաձիգ. a. qui tire ferme (l'arc); bien bandé.
Հաստաղեղ. a. qui a l'arc solide.
Հաստամագիլ. a. qui a les griffes fortes.

Digitized by Google

Հաստամէջ. a. fort, robuste.
Հաստամամուր. a. très solide, très ferme.
Հաստայարկ. a. qui a un toit [solide.
Հաստանալ. vn se fortifier, se consolider; devenir gros ou épais, grossir.
Հաստանդամ V. Յաղթանդամ.
Հաստաշինած. a. construit solidement, solide.
Հաստապինդ. a. ferme, solide.
Հաստատ. a. solide, ferme, stable; sûr, positif, certain:s. géom. solide; — ou — *կերպով*, adv. fermement, solidement, d'une manière solide; fermement, sûrement, positivement.
Հաստատաբան. a. dont la parole est sûre, véridique, exact.
Հաստատաբար. adv. fermement, solidement, d'une manière solide; fermement, sûrement, positivement.
Հաստատաբնակ. a. établi ou fixé dans un pays, qui n'est pas errant, sédentaire.
Հաստատագոյն. a. très solide, très ferme; adv. fermement, sûrement.
Հաստատագրական.a. stéréographique.
Հաստատագրութիւն. s. stéréographie.
Հաստատադէտ. s. stéréoscope.
Հաստատակազմ. a. solidement relié. [միտ
Հաստատակամ. V. Հաստատա-
Հաստատակամութիւն.V. Հաստատամտութիւն.
Հաստատական. a. ferme, solide, affirmatif; — *առաջարկութիւն*, proposition affirmative.
Հաստատակառոյց. a. solidement bâti, solide.
Հաստատամիտ. a. ferme.
Հաստատամտութիւն.s. fermeté

Հաստատամտօրէն. adv. fermement. [consolider.
Հաստատանալ. vn. s'affermir, se
Հաստատաձոյլ. a. solide.
Հաստատաչափ. a. stéréométrique; s. géom. solide.
Հաստատաչափութիւն. s. stéréométrie [բար.
Հաստատապէս. V. Հաստատա-
Հաստատապինդ. a. bien fondé.
Հաստատատիպ. a. stéréotype; s. stéréotypie; stéréotypage.
Հաստատատպել. va. stéréotyper.
Հաստատատպութիւն. s.stéréotypie; stéréotypage. [ferme.
Հաստատաքայլ a. qui a le pas
Հաստատելի. a. à établir.
Հաստատել. va. affirmer, confirmer. approuver, assurer, certifier, attester, garantir; établir, fixer, fonder, déterminer, contracter; rétablir, remettre; fonder, créer, faire.
Հաստատողական. a. affirmatif, confirmatif.
Հաստատութիւն. s. fermeté, solidité, stabilité, affermissement, consistance, fixité; fermeté, constance; consolidation, force. raffermissement, rétablissement;soutien, base, support; affirmation, comfirmation, assertion, aveu, autorisation, certitude, ratification: firmament; établissement; — *մտքի*, constance; — *առնել*, s'affirmer, se confirmer, se certifier; — *թեւամբ*. V. Հաստատուն. adv.
Հաստատուիլ vn. s'établir, se fixer; se confirmer, se certifier; s'appuyer, compter sur, se rassurer.
Հաստատում. s. établissement.
Հաստատուն. a ferme. solide, stable, fixe; certain, sûr, positif; — *կենալ*, tenir bon, se te-

Digitized by Google

nir ferme, se soutenir; — *կերակուր*, aliment, nourriture solide; V. **Հաստատ**. adv.
Հաստատօրէն. V. **Հաստատաբար**.
Հաստարան. s. appui, soutien, support; contrefort; — *հրետանի*, affût.
Հաստարմատ. a. qui a de solides racines; enraciné, bien établi, ferme, solide.
Հաստափոր. a. ventru.
Հաստագլուխ s. tête dure.
Հաստեայ s. gâteau, pâtisserie; *մսեղէն* —, pâté.
Հաստիչ s créateur, producteur.
Հաստլիկ. a. un peu épais, gros, fort.
Հաստոյր a. violent; — *վէրք*, profonde plaie; — *հարուած*, coup de grâce.
Հաստոց. s cloison.
Հաստուած. s. créature, chose crée: structure; construction.
Հաստութիւն. s. épaisseur, grosseur.
Հաստում. s. création.
Հացէ. V. **Օրհնագիր**.
Հացնել. V. **Հաստուցանել**.
Հատ. s. grain; pièce, morceau, nombre, tête; — *մի*, un seul.
Հատաբեկ. s. ornith. gros-bec.
Հատալից. a. grenu
Հատած. s. section, paragraphe; secteur; césure.
Հատածայր. s. chir. moignon.
Հատական. V. **Հատու**.
Հատակոծ. s. chagrin.
Հատակարկատ. a. rapetassé. rapiécé; composé.
Հատակէտ. s. géom. point d'intersection.
Հատակոտոր. s. morceau, coupure, rognure, fragment.
Հատահարց. s. qui devine par le moyen des grains, sorcier.
Հատահարցութիւն. s. divination par le moyen des grains.
Հատանող. s. coupeur; sécante; tranchant.
Հատանուագ. s. mus. sonate.
Հատապտուղ. s. bot. baie.
Հատաւոր. a. granulé, granuleux.
Հատաւորել. va. granuler.
Հատաւորութիւն. } s. granulation.
Հատաւորում. }
Հատաքար. s. minér. granit.
Հատաքարային. } a. granitique; de granit.
Հատաքարեայ. }
Հատեալ. a. coupé; châtré
Հատընտիր. a. de choix, d'élite, choisi; s chrestomathie. recueil; — *բազմութիւն*, une foule d'élite.
Հատիկ. s. petit grain, granule; *մէկ* —, unique; *հատիկ* —, un à un, distinctement.
Հատին. s. bot. pyrène.
Հատիչ. a. coupeur; — *զէնք*, armes tranchants.
Հատկլիլ. vn. perdre haléine, en perdre haleine, n'en pouvoir plus, être suffoqué: *հատկլած ձայնով*, avec une voix entremêlée de sanglots.
Հատկտաւ. V. **Կտաւատ**.
Հատնաւոր. a. méd. granuleux.
Հատնաւորութիւն. s. méd. granulation.
Հատնիլ. V. **Սպառիլ**.
Հատոր. s. morceau, fragment, pièce, bloc, tronçon; tome, volume; *երկրորդ* —, tome deux. second volume; fig. — *հոգւոյս*, partie de moi-même, mon âme, ma chère âme.
Հատորաւոր. a. à plusieurs volumes, volumineux.
Հատորիկ. s. petit volume; fig. *հոգւոյս*—*ը*, ma chère âme, idole de mon âme.
Հատու. a. coupant, tranchant, aigu; fig. décisif, tranchant, péremptoire.
Հատուած. s. fraction, section,

Digitized by Google

division; fragment, tranche, morceau, pièce; retranchement, séparation; segment; transmigration, colonie, émigration.

Հատուածակողմ. s. prisme.

Հատուածակողմնեան. a. prismatique.

Հատուածաձեւ. a. prismatique.

Հատուածապետ. s. général de division.

Հատուածել. va. séparer, détacher.

Հատուածիլ. vn. se séparer, se détacher.

Հատուածոյ. a. de plusieurs pièces, composé

Հատուկճիր. } a. qui met en
Հատուկտիր. } morceaux, qui tranche; coupé en morceaux, en fragments.

Հատում. s. incision, coupe, taille, coupure; séparation; — *անդամոց*, amputation.

Հատուցանել. vn. rendre, restituer; payer, acquitter, rembourser, débourser; compenser; couper, trancher; — *վնասն*, dédommager, indemniser.

Հատուցանելի. a. payable; solvable.

Հատուցանելիութիւն. s. solvabilité.

Հատուցանող. } s. celui qui rend,
Հատուցիչ. } qui restitue; payant, payeur; rémunérateur.

Հատուցումն. s. restitution; payement, remboursement, déboursement; rétribution, rémunération, récompense; compensation, don, offrande; coupe; — *վնասուց*, dédommagement, indemnité, réparation; *ի* —, en payement; en revanche; — *ընել*, récompenser; réparer.

Հատցնել. V. **Սպառել.**

Հարազատ. a. légitime, authentique; naturel, véritable, vrai, sincère, intime; s. frère; proche parent.

Հարազատաբար. adv. légitimement; en frère; sincèrement, intimement. [ցիլ.

Հարազատացեալ. V. **Հարազատա-**

Հարազատապէս. V. **Հարազատաբար.**

Հարազատացիլ. vn. devenir frère; s'allier, contracter une parenté.

Հարազատութիւն. s. légitimité, authenticité; fraternité; parenté.

Հարազատօրէն. V. **Հարազատաբար.**

Հարած. s. plaie, ulcère.

Հարամանի. s. serpent; démon.

Հարամփան. } s. bousculade.
Հարամփում. }

Հարամփել. va. bousculer.

Հարաս. s. baliveau.

Հարասել. va. baliver.

Հարասում. s. balivage.

Հարաւ. s. sud, autan, vent du midi; le sud, le midi; *արեւելեան* —, sud est; *արեւմտեան* —, sud-ouest; *Հողմ հարաւոյ*, vent du midi; — *կը փչէ*, le vent du midi souffle.

Հարաւակողմն. } s. le midi, le
Հարաւակողմն. } sud, le côté du sud; a. du côté du sud.

Հարաւահողմ. s. autan, auster, sud, le vent du midi.

Հարաւայգ. s. aurore australe ou boréale.

Հարաւային. a. du sud, méridional, austral: — *արեւելք*, sud-est; — *արեւմուտք*, sud-ouest; — *արեւելեան*, du sud-est; — *արեւմտեան*, du sud-ouest.

Հարաւունք. s. champ, campagne; produits de la terre, récolte, semailles, semence, moisson.

Հարբեցութիւն. V. **Արբեցութիւն**

Հարբխային. a. catarrhal.

Հարբոր. s. bot. amaralie.

Հարբուխ. s. path. rhume, ca-

Digitized by Google

tarrhe; — ըմպել, — է բռնուիլ, s'enrhumer, gagner ou attraper un rhume.

Հարբուխոտ. a. enrhumé.

Հարեւանցի. a. qui touche légèrement, qui effleure, superficiel, léger, passager; — ou — կերպով. adv. en touchant légèrement, superficiellement, légèrement, en passant, en courant, par manière d'acquit, négligemment, d'un air distrait.

Հարեւանցիօրէն. adv. superficiellement, en passant.

Հարթ. a. uni, aplani, plan, plat, ras, de niveau, bien égal; uniforme, pareil, égal; adv. d'une manière unie; uniformément, également, droitement; — հաւասար, de niveau, au niveau.

Հարթագաւառ. s. province plate.

Հարթագետին. } s. esplanade.
Հարթավայր. }

Հարթագունդ. } s. mappemonde,
Հարթագունտ. } planisphère.

Հարթածաւալ. a. également étendu, plan, plat; — ծով, mer unie.

Հարթակ. s. niveau.

Հարթակել va. niveler.

Հարթահաւասար. V. **Հարթայատակ**.

Հարթաձեւ. a. d'une forme plate.

Հարթայատակ. a. plan, plat, à fleur de terre, de plain-pied; au niveau de la terre, nivelé; — ընել, abattre au niveau du sol, raser; niveler.

Հարթաչափ. s niveau.

Հարթաչափել. va niveler.

Հարթաչափող. s. niveleur.

Հարթաչափութիւն. s. nivellement.

Հարթաքանդակ. s. bas-relief.

Հարթել. va. aplanir, planer, unir, égaliser, rendre égal; dégrossir, raboter, adoucir, niveler, mettre au niveau de ou de niveau avec, affleurer.

Հարթերես V. **Մակերես**.

Հարթիչ. s. planeur, niveleur.

Հարթյատակ.V **Հարթայատակ**.

Հարթնուլ. vn. sauter en arrière, tressaillir de peur de. prendre de l'ombrage, s'effaroucher, s'effrayer. [égalité, niveau.

Հարթութիւն. s. aplanissement,

Հարթուցանել va. faire tressaillir de peur, donner de l'ombrage, effaroucher, effrayer, écarter, éloigner.

Հարիչ. a. celui qui frappe; mus. archet. [cinq pour cent.

Հարիւր. a. cent; հինգ առ —,

Հարիւրադուռն. a. à cent portes.

Հարիւրալիտր. s. hectolitre.

Հարիւրակալ. s. hectare.

Հարիւրամասն. } a. centi-
Հարիւրամասնեայ. } grade; — ջերմաչափ, thermomètre —.

Հարիւրամեակ. s. centenaire

Հարիւրամեայ. } a. âgé de cent
Հարիւրամեան. } ans, centenaire; de cent ans, séculaire.

Հարիւրամետր. s. hectomètre.

Հարիւրապատիկ. a. centuple.

Հարիւրապատկել.va. centupler.

Հարիւրապետ s. centurion, centenier, capitaine.

Հարիւրապետութիւն. s. grade de centurion, de capitaine.

Հարիւրաստիճան. V. **Հարիւրամասն**.

Հարիւրաստիճանեայ. } V.
Հարիւրաստիճանեան. }
Հարիւրամասն.

Հարիւրաւոր. a. centaine; centuple; adv. à centaines; s. centurion.

Հարիւրբերանեան. a. à cent bouches; — դիցուհի, la déesse —, la renommée.

Digitized by Google

ւրիւրդաձեայ. V. Հարիւրա-
ւու. [ռադոռ.
ւրիւրդաձեան. V. Հարիւ-
ւրիւրեակ. s. centaine; cen-
rie; centime.
ւրիւրեմեան. a. centenaire.
ւրիւրերորդ. a. centième; s.
ntime. [feuilles.
ւրիւրթերթի. s rose à cent
ւրիւրորդ. s. centième; s. cen-
ne. [gramme.
ւրիւրորդագրամ s. centi-
ւրիւրորդալիտր. s. centilitre.
ւրիւրորդակայ. s. centiare.
ւրիւրորդական. a. centésimal.
ւրիւրորդամետր. s. centimètre.
ւրիւրօրեայ. a. de cent jours.
ւրկ. s. tribut, contribution, im-
sition, impôt, taxe, droit; taille;
cessité, contrainte, besoin, o-
gation impérieuse; service; —
արել, payer tribut, l'impôt;
դնել, taxer, charger d'impôts,
poser, mettre à contribution;
է, il faut, il est de toute né-
ssité; — *էր*, il fallait: — *լինել*,
e nécessaire; *առ* — *ի*, *ի* — *է*,
աւ. adv. nécessairement, par
cessité, par force, forcément.
րկադիր. a. qui met un tribut;
i force. [contraindre.
րկադրել. va. forcer, obliger,
րկադրիչ. obligatoire.
րկադրութիւն. s. contrainte,
cessité.
րկադրուիլ. vn. être forcé,
ligé ou contraint.
րկաժողով. } s. receveur, per-
րկահան. } cepteur des con-
butions, collecteur.
րկահանութիւն. s. percep-
n ou recouvrement des impôts;
action, collecte. [esclave.
րկահար. s. serf, serviteur,
րկահաւաք. V. Հարկաժո-
ղով.

Հարկահաւաքութիւն. V. Հարկահանութիւն.
Հարկանել. va. frapper, battre, décharger un coup; frapper les cordes de la lyre (avec le plectre), faire vibrer, toucher, jouer, sonner; frapper, pousser, cogner, mordre, piquer; blesser, faire du mal; abattre, fendre, assommer, tuer, exterminer, faire périr; gâter, attaquer, ronger, manger, punir, maltraiter; heurter, choquer, atteindre; *տաւիղ՝ ջութակի* —, jouer de la harpe, du violon; — *գաւազանով*, asséner un coup de bâton, bâtonner.
Հարկանող. s. frappeur.
Հարկապահանջ. s. exacteur, collecteur, receveur.
Հարկապետ. s. receveur, fermier général, directeur général des contributions.
Հարկառու V. Հարկահան.
Հարկաս. s. archit, bajoyer.
Հարկատու, a. tributaire; — *ըլլալ*, être tributaire; — *ընել*, rendre tributaire, subjuguer, assujettir; — *ըլլալ*, être tributaire, s'assujettir.
Հարկատուութիւն. } s. action
Հարկատրութիւն. } de payer
impôts, servitude.
Հարկաւոր. a. s. nécessaire; cabinet d'aisance, lieux; — *է*, il est nécessaire.
Հարկաւորաբար. } adv. néces-
Հարկաւորապէս. } sairement.
Հարկաւորել. va. nécessiter, obliger.
Հարկաւորիլ. vn. être obligé, forcé.
Հարկաւորութիւն. s. nécessité, besoin; — *չկայ*, il n'y a pas nécessité.
Հարկեցուցիչ. a. pressant, urgent; — *պէտք*, besoins pressants.

Digitized by Google

Հարկեւոր. a. honorable, respectable, digne de respect.
Հարկիլ. vn. être forcé, obligé.
Հարկինք. V. **Խնճոյք.**
Հարկիք. s. joug; couple, accouplement de bœufs; nécessité; V. **Խնճոյք.**
Հարճ. s. concubine.
Հարճորդի. s. fils d'une concubine.
Հարճութիւն. s. concubinage.
Հարող. s. frappeur.
Հարոց. s. batte à beurre.
Հարուած. s. coup, choc, heurt, percussion, atteinte; bastonnade; blessure, plaie; fléau, châtiment, affliction, malheur; échec, déroute, sanglante défaite; — *ք Եգիպտոսի*, les plaies d'Égypte; *օրհասաբեր* —, coup fatal, mortel; *պետական* —, coup d'État.
Հարուածաբեկ լինել. vn. être échiné, roué de coups.
Հարուածել. va. frapper; bâtonner; blesser, punir; attaquer.
Հարուածիչ. s. frappeur.
Հարուբող. s. boue émissaire.
Հարուլ. va. battre, frapper; battre, agiter fortement; *ակռաները* —, agacer les dents.
Հարում. s. battement, coup.
Հարուստ. a. riche, opulent; beaucoup, abondant, nombreux.
Հարս. s. la nouvelle mariée; fiancée; belle-fille, bru; myth. nymphe; nymphe, larve; *յաւերժ* —, nymphe.
Հարսանեակ. s. celui qui est invité à la noce.
Հարսանեկան. a. nuptial, d'hymen; — *զօդ*, hymen; — *օրհնութիւն*, bénédiction nuptiale; — *սէր*, amour conjugal.
Հարսանիթ. s. méd. rougeole.
Հարսանիք. s. noce, noces; noces, hymen, hyménée, mariage, épousailles; — *ի երթալ*, aller à la noce; — *ընել*, faire une noce; *հանդերձ հարսանեաց*, robe nuptiale, habit de noces; *օրհնութիւն հարսանեաց*, bénédiction nuptiale.
Հարսնազգեաց. } a. habillé comme une
Հարսնազգեստ. } nouvelle mariée.
Հարսնազգեստել. va. habiller comme une nouvelle mariée.
Հարսնախօսութիւն. s. fiançailles.
Հարսնածու. s. celui qui conduit la nouvelle mariée à la maison de l'époux, paranymphe.
Հարսնական. a. de jeune mariée, nuptial.
Հարսնամատ. s. bot. nénufar, nymphéa.
Հարսնանալ. vn. se marier, épouser, s'unir comme épouse.
Հարսնապաճոյճ. a. parée comme une nouvelle mariée.
Հարսնառ. s. l'action d'aller prendre, chercher la mariée.
Հարսնատենչ. } s. prétendant.
Հարսնատենչիկ. }
Հարսնատուն. s. maison nuptiale.
Հարսնարան. s. maison, chambre nuptiale.
Հարսնացնել va. marier, donner en mariage.
Հարսնացու. s. fille nubile, d'âge à marier.
Հարսնաւէր. a. comıagne de l'épouse, demoiselle d'honneur.
Հարսնեակ. s. zool. chrysalide.
Հարսնեղբայր. V. **Հարսնածու.**
Հարսնետուն. V. **Հարսնատուն.**
Հարսնեւոր. V. **Հարսանեակ.**
Հարսնիք. V. **Հարսանիք.**
Հարսնմաս. s. bot. nénufar.
Հարսնոյ ծաղիկ. s. bot. coquelicot.
Հարսնութիւն. s. mariage, hyménée.
Հարսնուկ. s. petite mariée; bot. coquelicot.
Հարսնցու. V. **Հարսնացու.**

Digitized by Google

Հարսնքոյր. V. **Հարսնուէր**.
Հարստաբար. adv. largement, a·ondamment.
Հարստագոյն. a. le plus riche, .chissime.
Հարստակող. a. qui a de bonne ancs, robuste.
Հարստահար. a. opprimé; s. op-resseur. [vexatoire
Հարստահարական. a. oppressif,
Հարստահարեալ. a. opprimé.
Հարստահարել. va. opprimer, :cabler. vexer, maltraiter.
Հարստահարիչ. a. oppresseur, ıteur de la violence. [րիչ.
Հարստահարող V. **Հարստահա**-
Հարստահարութիւն. s. oppres-on, violence, vexation, exac-ɔn, avanie.
Հարստամիտ. a. un esprit cultivé, struit, érudit.
Հարստանալ. vn. s'enrichir, de-nir riche. [dre riche.
Հարստացնել. va. enrichir, ren-
Հարստացնող. } a. enrichis-
Հարստացուցիչ. } seur.
Հարստութիւն. s. dynastie, puis nce, domination; richesse, opu-nce, fortune.
Հարց. s. demande, interrogation, ıestion; — *եւ խնդիր ընել*, de-ander, s'informer, se rensei-ıer.
Հարցաբանել. V. **Հարցնել**.
Հարցախնդիր. a. s. question·ur.
Հարցական. a. interrogatif; — *ան*, point d'interrogation.
Հարցակէտ. s. point d'interro-.tion.
Հարցանիշ. } s. signe, point
Հարցանշան. } d'interrogation.
Հարցապնդել. va. interpeller.
Հարցապնդութիւն } s. interpel-
Հարցապնդում. } lation.
Հարցասէր. a. qui aime à ques-tionner, à apprendre, question-neur.
Հարցասիրութիւն. s. esprit ques-tionneur, envie de demander.
Հարցարան. s, questionnaire.
Հարցափորձ. s. interrogation, examen, interpellation, enquête; — *ընել*. V. **Հարցափորձել**.
Հարցափորձել. va. interroger, questionner, examiner, interpel-ler. [**ցափորձ**.
Հարցափորձութիւն. V. **Հար**-
Հարցաքննել. va. questionner, examiner, interroger.
Հարցաքննիչ. s. instructeur: — *դատաւոր*, juge d'instruction.
Հարցաքննող. s. examinateur, instructeur.
Հարցաքննութիւն. s. examen; interrogation, instruction.
Հարց եւ փորձ. V **Հարցափորձ**.
Հարցկութիւն. s. divination.
Հարցնել. va. demander, inter-roger. questionner. [neur.
Հարցնող. interrogateur, question-
Հարցուած. V. **Հարցում**.
Հարցութիւն. s. divination.
Հարցուկ. s. devin, devineresse; pythonisse.
Հարցում. s. demande, interro-gation, question.
Հարցուփորձ } V. **Հարցա**-
Հարցփորձ } **փորձ**.
Հարցք. spl. demande, question.
Հարօրանալ. vn. s'abattre sur une prairie, sur le gazon (en par-lant des oiseaux).
Հաց. s. pain: nourriture; dîner, repas, table; *օթեկ՝ թարմ՝ կակուղ՝ սպիտակ՝ սեւ* ou *թուխ՝ քաջեփ՝ կարծր՝ անեփ՝ ջերմ՝ տան՝ հացագործի* —, pain rassis, frais, tendre, blanc, bis, bien cuit, dur, pas cuit, chaud, de ménage, de boulanger; *միջուկ — ի*, mie: *կեղեւ — ի*, croûte; *կտոր*

Digitized by Google

—*ի*, un morceau de pain; *շերտ* —*ի*, une tartine; *չոր* — *ուտել* manger du pain sec; — *կտրել՝ բեկանել՝ բրդել*, couper, rompre le pain, émietter du pain; — *կենաց՝ Հրեշտակաց* ou *երկնաւոր* —, le pain de vie, des anges, le pain céleste, l'eucharistie; — *ունենալ*, avoir du pain; *առանց* —*ի ըլլալ*, être sans pain; *իր ճակտին քրտինքովն իր* -*ն ուտել*, gagner son pain à la sueur de son front; — *թրել՝ շինել*, pétrir, faire le pain. [pain.

Հացաբաշխ. a. qui distribue du

Հացաբոյս. s. céréale.

Հացագին. s. prix du pain.

Հացագործ. V. **Հացարար**.

Հացագործել, va. panifier.

Հացագործութիւն. V. **Հացարարութիւն**.

Հացադեղ. s. bot. ammi.

Հացադիր. s. panetière.

Հացաթան. s. panade.

Հացալից. a. plein de pain, qui a du pain en abondance, aisé.

Հացածառ. s. bot. jaquier, arbre à pain. [pain.

Հացակարօտ. a. qui manque de

Հացակից. s. commensal, convive; — *ըլլալ*, prendre un repas ensemble, manger avec.

Հացահատիկ. s. bot. froment.

Հացանոց. s. boulangerie; *զօրքի* —, manutention.

Հացառատ. a. abondant en pain; qui fournit en abondance du blé.

Հացաշերտ. s. tartine.

Հացապակաս. a. qui manque de pain.

Հացապտղի. s. bot. artocarpe, arbre à pain. [du jaquier.

Հացապտուղ. s. bot. jaque, fruit

Հացավաճառ. s. boulanger, celui qui vend du pain. [gerie.

Հացավաճառանոց. s. boulan-

Հացատու. V. **Հացտու**.

Հացատուն. } V. **Հացարարոց**.
Հացարան. }

Հացարար. a. boulanger, qui fait du pain.

Հացարարոց. s. boulangerie; — *զօրաց* manutention.

Հացարարութիւն. s. boulangerie, confection du pain.

Հացաւէտ. V. **Հացառատ**.

Հացերէց. s. président du banquet des noces.

Հացեփ. } s. boulanger.
Հացեփեաց. }

Հացընթրիք. s. repas.

Հացի. s bot. frêne.

Հացիկ. s. petit pain; petit morceau de pain.

Հացկատակ. a. parasite, écornifleur, piqueur d'assiettes, écumeur de marmite. [flerie.

Հացկատակութիւն. s. écorni-

Հացկերոյթ. s. dîner, banquet, festin; —*ի Հրաւիրել*, inviter à dîner, au banquet; — *տալ*, donner un dîner.

Հացկից. V. **Հացակից**.

Հացհամեմ. s. bot. fenugrec.

Հացմիջուկ. s. mie de pain.

Հացուտ. a. plein de frênes.

Հացտու. s. celui qui donne du pain, un dîner. [ton.

Հացքուլեփ. a. insatiable, glou-

Հաւ. s. oiseau; poule; coq; grand-père, aïeul; *Հաւն կը կռկռայ*, la poule glousse.

Հաւաբոյծ. s. éleveur de volaille, de poulets.

Հաւաբոյն. V. **Հաւանոց**.

Հաւաբուծութիւն. s. élevage de poulets, de volaille

Հաւադէտ. s. devin, qui observe les oiseaux, augure.

Հաւադիտութիւն. s. action de tirer des présages du vol des oiseaux, augure.

Digitized by Google

Հաւազգիք. spl. ornith. gallinacées.
Հաւալոց. s. cachette.
Հաւալուսն. s. ornith. pélican.
Հաւալուսնիկ. s. ornith. petit pélican.
Հաւախօս. s. le chant du coq; fig. le moment où le coq chant, le point du jour; *Հաւախօսի ժամանակ*, *Հաւախօսին*, au chant du coq, au point du jour. [seau
Հաւակեր. s. nourriture des oi-
Հաւակուր. V. **Հաւկուր.**
Հաւակռիչ. V. **Հաւահարց.**
Հաւահար ընել va. faire dévorer par les oiseaux de proie.
Հաւահարց. s. devin qui prédit l'avenir en observant les oiseaux.
Հաւահմայ. V. **Հաւահարց.**
Հաւահմայութիւն. } s. augure,
Հաւահմայք. } ornithomancie.
Հաւամրգի. s. bot. cytise.
Հաւան. a. consentant, persuadé, convaincu; — *գտանուիլ*. consentir.
Հաւանաբար. adv. probablement.
Հաւանագիր. s acte d'adhésion.
Հաւանագոյն. a. vraisemblable.
Հաւանական. a. probable, vraisemblable, plausible; — *է*, il est probable.
Հաւանականաբար. adv. probablement; apparemment, vraisemblablement. [probablement.
Հաւանականագոյն. adv. très
Հաւանականութիւն. s. probabilité, vraisemblance, plausibilité.
Հաւանականօրէն. V. **Հաւանականաբար.**
Հաւանելի a. approuvable. V. **Հաւանական.**
Հաւանել. } va. persuader,
Հաւանեցնել. } entraîner par la persuasion, convaincre, faire consentir. [vaincant.
Հաւանեցուցիչ. a. persuasif, con-

Հաւանիլ. vn. consentir, se persuader, se convaincre, être convaincu; acquiescer, se prêter, céder, accorder, accepter; *չ*—, ne pas consentir, désapprouver.
Հաւանիչ, s. approbateur; a. approbatif
Հաւանման. a. atavique.
Հաւանմանութիւն. s. atavisme.
Հաւանող. V. **Հաւանիչ.**
Հաւանողական. a probable; persuasif; approbatif.
Հաւանոց. s. poulailler.
Հաւանութիւն. s. persuasion; consentement, assentiment, acquiescement, approbation, sanction, adhésion, conviction, suffrage; *միաձայն՝ միաբան* – *թեամբ*, unanimement, de l'aveu de tous, de laveu de tout le monde, d'un commun aveu, d'un commun accord, de concert, de gré à gré.
Հաւանօրէն. adv. probablement.
Հաւապատիր. s. ornith. hulotte.
Հաւասար. a. égal, pareil, conforme; égal, uni, de niveau; s. copie, copie conforme, duplicata, double; pendant; adv. également, pareillement. de la même quantité; de la même manière;— *ըլլալ*, égaler, aller de pair.
Հաւասարաբաշխ. a. qui distribue également.
Հաւասարազօր. a. égal en force, en puissance; isodynamique; équivalent, équipollent.
Հաւասարազօրութիւն. s. équivalence. [égal.
Հաւասարաթիւ. a. d'un nombre
Հաւասարակից. s. égal, compagnon, camarade.
Հաւասարակշիռ. a du même poids; qui est en équilibre; équivalent, égal; — *ըլլալ*, contrebalancer, compenser. [brer.
Հաւասարակշռել. va. équili-

Digitized by Google

Հաւասարակշռող. a. qui équilibre.
Հաւասարակշռութիւն. s. équilibre.
Հաւասարակող. | **Հաւասարակողմ.** | **Հաւասարակողմեան.** } a. géom. équilatéral.
Հաւասարանկիւն. a. géom. isogone.
Հաւասարանջատ. a. équidistant.
Հաւասարաչափ. a. qui est d'une mesure égale, symétrique.
Հաւասարաչափութիւն. s. symétrie.
Հաւասարապատիւ. V. **Համապատիւ.**
Հաւասարապէս. adv. également.
Հաւասարասէր. a. juste, équitable, égalitaire.
Հաւասարոտն. a. qui a les jambes égales, isocèle.
Հաւասարատիպ. a. conforme, égal.
Հաւասարել. va. égaler, rendre égal; égaliser, niveler; égaler, comparer; contrebalancer.
Հաւասարեցնել. V. **Հաւասարել.**
Հաւասարիլ. vn. égaler, être égal à, s'égaler, être ou devenir l'égal, aller de pair. se rendre égal; être comparé, se contre-balancer.
Հաւասարիչ. s. niveleur.
Հաւասարորդ. a. participant, compagnon.
Հաւասարութիւն. s. égalité, parité; comparaison ; égalisation; accord, union; math. équation.
Հաւասարում. s. équation.
Հաւաստաբանել. va raisonner.
Հաւաստապէս. | **Հաւաստեաւ.** } adv. d'une manière certaine ou sûre, sûrement, certainement, positivement, avec fondement.
Հաւաստել. va. prouver, démontrer, justifier, confirmer, assurer, certifier; approfondir.
Հաւաստի. a. certain, sûr, vrai, avéré, convaincant, concluant, incontestable, positif; démonstratif, justificatif ; — *կորուստ*, vraie perte.
Հաւաստիք. s. assurance, certitude, source certaine; démonstration , preuve , témoignage , marque;— *բարձր ակնածութեան*, assurance de la haute considération; *իր մեծարանաց —ը մատուցանել*, présentor l'assurance de ses sentiments distingués.
Հաւաստութիւն. s. assurance, certitude.
Հաւավաճառ. s marchand de valaille.
Հաւատ. s. foi, croyance; confiance; fidélité, bonne foi; preuve, assurance; — *ընծայել*. V. **Հաւատալ.**
Հաւատադրժութիւն. s. perfidie, parjure, mauvaise foi, infidélité.
Հաւատադրուժ a. perfide, infidèle; — *խաբէութիւն*, mauvaise foi; — *ուտել*, violer. trahir sa foi manquer à sa foi, manquer de foi.
Հաւատալ. vn. croire, ajouter foi; fier, confier, remettre;— *բոլոր սրտով*, croire de tout son cœur; *ամէն խօսքի* —, croire à toute parole.
Հաւատալի a. croyable; *անհաւատալի բան է*, c'est incroyable, c'est à n'y pas croire.
Հաւատալից. a. plein de foi.
Հաւատալիք. s. doctrine.
Հաւատակից. s qui est de même croyance correligionnaire,
Հաւատակցութիւն. s. avoir la même croyance.
Հաւատամք. s. le credo.
Հաւատանուէր a. qui offre la foi.
Հաւատարիմ. a. fidèle, loyal, affidé, sûr, digne de confiance; digne de foi, vrai, sûr, certain; — *ըլլալ*, être fidèle; — *մնալ*, rester, demeurer fidèle à.

Digitized by Google

Հաւատարմաբան. a. véridique.
Հաւատարմաբար. adv. fidèlement, avec fidélité.
Հաւատարմագիր. s. lettre de créance.
Հաւատարմագոյն. a. plus fidèle; adv. plus fidèlement.
Հաւատարմական. a. de fidélité, d'affection, de dévouement.
Հաւատարմանալ. vn. être fidèle.
Հաւատարմութիւն. s. fidélité, loyauté; bonne foi, confiance; certitude, assurance.
Հաւատարմօրէն. adv. fidèlement.
Հաւատացեալ. a. fidèle, croyant; fidèle, loyal.
Հաւատացնել. va. faire croire, faire accroire, persuader, en imposer.
Հաւատաւոր. s religieuse, nonne, nonnain.
Հաւատափոխ. a. qui change de croyance — *ըլլալ*, changer de foi, de croyance.
Հաւատափոխութիւն. s. changement de croyance.
Հաւատաքննական. a. inquisitorial.
Հաւատաքննիչ. s. inquisiteur.
Հաւատաքննութիւն. s. inquisition.
Հաւատոյ V. **Հաւատալի**
Հաւատուհի. sf religieuse.
Հաւատուրաց. s. renégat, apostat.
Հաւատուրացութիւն. s. apostasie.
Հաւատք. s. foi, croyance; *քրիստոնէական* —, la réligion chrétienne; *մէկուն վրայ — ունենալ*, avoir foi en; — *ընծայել*, prêter ou ajouter foi, donner croyance; *գալ՝ դառնալ —ի*, convertir; — — *օրէնք չունենալ*, n'avoir ni foi ni loi.
Հաւաքաբան. s. celui qui fait un syllogisme.
Հաւաքաբանական. a syllogistique.
Հաւաքաբանել. vn. faire un syllogisme.
Հաւաքաբանութիւն. s. syllogisme.
Հաւաքաբար. adv. collectivement.
Հաւաքածոյ. s. collection, recueil.
Հաւաքածու. V. **Հաւաքածոյ.**
Հաւաքական. a. collectif.
Հաւաքականութիւն. s. collectivité.
Հաւաքապէս. V. **Հաւաքաբար.**
Հաւաքատեղի. s lieu de réunion.
Հաւաքատուն. s. maison de réunion.
Հաւաքարան. V. **Հաւաքատեղի.**
Հաւաքել. va. ramasser, rassembler, réunir; cueillir, recueillir; conclure, induire, tirer la conséquence d'un raisonnement; assortir.
Հաւաքիչ. } s. celui qui rassemble, qui recueille. collecteur, collectioneur; percepteur, encaisseur.
Հաւաքող. }
Հաւաքոյթ. s. collection.
Հաւաքուիլ. vn. se réunir, se rassembler; se recueillir.
Հաւաքում. s. collection, recueil; rassemblement, réunion.
Հաւաքչութիւն. s. perception.
Հաւբակ. s. basse-cour.
Հաւեղէն. s. volaille.
Հաւիկ. s. petit oiseau, poussin, oiselet.
Հաւկթածախ. } s. marchand d'œufs.
Հաւկթավաճառ. }
Հաւկթաձեւ. V. **Ձուաձեւ.**
Հաւկիթ. V. **Ձու.**
Հաւկոյր } s. méd. héméralope.
Հաւկուր. }
Հաւկուրութիւն. s. méd. héméralopie.
Հաւձագ. s. poussin.
Հաւնեցնել. va. faire plaire, faire agréer ou approuver.
Հաւնիլ. vn. trouver bien ou agréable, accepter, approuver, agréer; *անիկա չեմ հաւնիր*, cela ne me plaît pas; *ինքզինքին* —,

Digitized by Google

être prétentieux et arrogant, avoir de la morgue.

Հաւնոց. } s. poulailler.
Հաւատուն. }

Հաւնուլ. vn. plaire, être agréé ou approuvé. [proie.

Հաւորս. s. oiseleur; oiseau de

Հաւորսութիւն. s. oisellerie.

Հաւուկ. V. **Հաւիկ.**

Հաւպաշիր. V. **Հաւապաշիր.**

Հաւտալ. V. **Հաւատալ.**

Հաւտացնել. V. **Հաւատացնել.**

Հաւտուն. V. **Հաւնոց.**

Հաւփալ. V. **Հօփալ.**

Հաւքաս. s. fourchette de volaille.

Հափշտակել. V. **Առեւանգել.**

Հեբրայական. etc. V. **Եբրայական** etc.

Հեգ. s. syllabe.

Հեգարան. s. syllabaire.

Հեգել. va. épeler, syllaber.

Հեգենայ. s. syllabe.

Հեգենաբանել. va. parler avec ironie, se moquer.

Հեգնաբանութիւն. s. parole ironique, ironie, persiflage, raillerie.

Հեգնաբար. adv. ironiquement.

Հեգնական. a. ironique, sarcastique, dérisoire. [nique.

Հեգնաձայն. a. d'une voix iro-

Հեգնասէր. a. qui aime l'ironie.

Հեգնել. va. persifler, se moquer ou rire de.

Հեգնող. a. ironique.

Հեգնոտ. a. ironique.

Հեգնութիւն. s. ironie, sarcasme, brocard, dérision.

Հեգնօրէն. adv. ironiquement, d'un ton ironique.

Հեգում. s. épellation. [cile.

Հեզ. a. doux, affable, bénin, do-

Հեզաբան ըլլալ. vn. parler doucement.

Հեզաբար. adv. avec douceur, avec mensuétude.

Հեզաբարոյ. a. doux de caractère, de mœurs douces. [douceur.

Հեզագնաց. a. qui marche avec

Հեզադէմ. a. qui a une figure douce.

Հեզահամբոյր. a. doux, affable.

Հեզահոգի. } a. qui a l'esprit doux, qui a des
Հեզամիտ } sentiments pleins de douceur, affable.

Հեզանոյշ. a. affable.

Հեզանք. V. **Հեզութիւն.**

Հեզասահ a. qui coule doucement, paisible, dormant.

Հեզար. s. bouvet.

Հեզիկ. adv. doucement, tout doucement; a très doux, docile.

Հեզութիւն. s. mansuétude, douceur, affabilité.

Հեթանոս. s. païen, gentil.

Հեթանոսաբար. adv. comme un païen, en païen.

Հեթանոսական. a. païen.

Հեթանոսակիր. a. propre aux païens.

Հեթանոսամիտ. a. qui a l'esprit, les idées d'un païen.

Հեթանոսանալ. vn. devenir païen.

Հեթանոսացնել. va. rendre païen.

Հեթանոսութիւն. s. gentilité, paganisme. [païen.

Հեթանոսօրէն. adv. en païen; a.

Հելլեն. s. Hellène, Grec; a. grec, grecque. [nisme.

Հելլենաբանութիւն. s. hellé-

Հելլենագէտ. s. helléniste.

Հելլենական. a hellénique, grec.

Հելլենականութիւն. s. hellénisme.

Հելլենասէր. a. philhellène.

Հելլենասիրական. a. philhellénique [lénisme.

Հելլենասիրութիւն. s. philhel-

Հելլենացի. V. **Հելլեն;**—*լեզու*, la langue grecque.

Հելլենութիւն. s. hellénisme.

Digitized by Google

Հելլենուհի. sf. une Grecque.
Հեծ. V. **Հեծութիւն.**
Հեծան. s. arch. solive.
Հեծանակ. s. soliveau, bicyclette.
Հեծանակալ. s. arch. panne.
Հեծանահերձ. a. qui fend, qui coupe des solives.
Հեծանելիք. s. monture, véhicule.
Հեծանիւ. V. **Հեծելանիւ.**
Հեծանոց. s. van; fauchet.
Հեծեալ. s. homme à cheval, cavalier.
Հեծել. vn. gémir, se lamenter.
Հեծելագունդ. s. cavalerie, régiment de cavalerie.
Հեծելազօր. s. cavalerie; cavalier.
Հեծելախումբ. s. cavalerie, escadron.
Հեծելանիւ s. vélocipède, bicycle, bicyclette [cycliste.
Հեծելանւորդ. s. vélocipédiste,
Հեծելապետ. s. chef de cavalerie
Հեծելավաշտ. s. bataillon de cavalerie. [man.
Հեծելավարժ. s. écuyer; sports-
Հեծելարան. s. manège.
Հեծելաքար. s. montoir.
Հեծելութիւն. s. équitation; cavalcade.
Հեծելուսոյց. s. écuyer.
Հեծեծագին. adv. en sanglots.
Հեծեծանք. s. gémissement profond, soupirs.
Հեծեծել. vn. gémir profondément; V. **Հեծել.** [table.
Հեծեծելի. a. déplorable, lamen-
Հեծեծութիւն. V. **Հեծեծանք.**
Հեծել. vn. gémir, se lamenter.
Հեծիւն. s. gémissement.
Հեծկալ. } vn. avoir le hoquet;
Հեծկլտալ. } V. **Հեկեկալ.**
Հեծկլտանք. s. hoquet.
Հեծկլտուք. } s. sanglots, soupirs,
Հեծկտուք. } hoquet.
Հեծնալ. } va. monter; *ձի* —, — à cheval; *անհամետ* —, monter à poil ou sans selle.
Հեծնել. }
Հեծութիւն. s. gémissement, plainte, lamentation.
Հեծուկ. s. assiette.
Հեծցնել. va. faire monter; *ձի* —, faire monter à cheval.
Հեկեկալ. vn. sangloter, pousser des sanglots.
Հեկեկանք s sanglots.
Հեկեկել. V. **Հեկեկալ.**
Հեկտար. s. hectare.
Հեղ. V. **Անգամ.** adv.
Հեղանիւթ. s. fluide; liquide; *ելեկտրական* —, fluide électrique.
Հեղգ. a. paresseux, fainéant, nonchalant, lent.
Հեղգագնաց. a. qui marche lentement. [à écouter.
Հեղգալուր. a. lent à entendre,
Հեղգալ. vn. être paresseux, nonchalant.
Հեղգանք. V. **Հեղգութիւն.**
Հեղգասիրտ. a. pesant de cœur, cœur tardif. [nonchalant.
Հեղգացնել. va. rendre paresseux,
Հեղգընթաց. V. **Հեղգագնաց.**
Հեղգութիւն. s. paresse, nonchalance, lenteur.
Հեղեղ. s. torrent; inondation; — *մարդկան*, torrent de la foule, affluence
Հեղեղաբար. adv. comme un torrent, par torrents.
Հեղեղամած. a. inondé.
Հեղեղանման. a. qui ressemble à un torrent, torrentueux; — *անձրեւ*, pluie torrentielle.
Հեղեղապատաս. a. qui punit avec le torrent; torrentiel.
Հեղեղավայր. s. endroit inondé.
Հեղեղատ. s. ravin, ravine.
Հեղեղատար. a. emporté par le torrent.
Հեղեղատել. } va. inonder, submerger, couvrir d'eau.
Հեղեղել. }

Digitized by Google

Հեղեղօրէն. V. **Հեղեղաբար**.
Հեղինակ. s. auteur; inventeur.
Հեղինակազօր. a. qui a la force d'autorité: — *կերպով*. adv. avec la force d'autorité. [torité.
Հեղինակաւոր. a. qui a de l'au-
Հեղինակել va. composer, écrire.
Հեղինակութիւն. s. autorité; œuvre, ouvrage, travail; — *ունենալ*, avoir de l'autorité.
Հեղինակուհի. sf. femme auteur.
Հեղինակօրէն. adv. avec autorité. [fant.
Հեղձական. a. suffocant, étouf-
Հեղձամահ լինել. vn. être suffoqué, étouffé, étranglé.
Հեղձամահ առնել. va. suffoquer, étouffer, étrangler.
Հեղձամղձուկ. a. étouffé, suffoqué, oppressé; étouffant, suffocant; — *ջերմութիւն՝ հազ*, chaleur, une toux suffocante; — *արտասուք*, pleurs étouffés; — *ընել*, étouffer, oppresser; — *ձայնով*, d'une voix étouffée.
Հեղձանախանձ. a. très jaloux, qui crève ou qui meurt d'envie.
Հեղձումն. s. étouffement, suffocation. [foquer.
Հեղձուցանել. va. étouffer, suf-
Հեղձուցիկ. a. étouffé, suffoqué.
Հեղձուցիչ. a. étouffant, suffocant.
Հեղուլ. V. **Թափել**, **Թափիլ**.
Հեղուկ. a. s. liquide
Հեղուկաչափ. s. aréomètre, pèse-liqueur.
Հեղուկացումն. s. liquéfaction.
Հեղուկութիւն. s. liquidité.
Հեղումն. s. action de verser, de répandre, effusion, épanchement.
Հեղուսել. va. boulonner.
Հենուկ. s. dépit; *ի — ս*, en dépit de. [sur le métier.
Հենուլ. va. tisser, ourdir, faire
Հեշմակապաշտ. a. idolâtre.

Հեշտ. a. aisé, commode, facile; voluptueux, délicieux; — *ցանկութիւն*, volupté; *ըստ — ի*. adv· à volonté, à gré.
Հեշտաբար. adv. aisément, commodément, avec plaisir; voluptueusement. [lupté.
Հեշտաբոյր. a. qui exhale la vo-
Հեշտագին. V. **Հեշտալի**.
Հեշտազդեցիկ. a. qui inspire la volupté.
Հեշտալի. **Հեշտալիր**. **Հեշտալից**. a. délicieux, délectable, doux; voluptueux.
Հեշտալուր. a. agréable à entendre, agréable.
Հեշտախսութիւն. s. vie molle, volupté, plaisirs.
Հեշտախօս. a. qui parle, qui chante d'une manière délicieuse, doux, agréable.
Հեշտածին. a. qui naît aisément.
Հեշտական. a. voluptuaire; délicieux. [volupté.
Հեշտականութիւն. s. plaisir;
Հեշտակեցութիւն. s. vie voluptueuse. [cieux.
Հեշտահամ. a. agréable, déli-
Հեշտամոլ. V. **Հեշտասէր**.
Հեշտանալ. vn. se réjouir, se délecter, goûter du plaisir, prendre plaisir à; mener une vie voluptueuse, vivre dans la mollesse et les délices.
Հեշտանք. V. **Հեշտութիւն**.
Հեշտաշունչ. a. qui souffle d'une manière agréable, doux, délicieux.
Հեշտապարգեւ. a. délicieux.
Հեշտապէս. V. **Հեշտաբար**.
Հեշտասէր. a. qui aime les plaisirs, voluptueux, viveur.
Հեշտասիրաբար. adv. voluptueusement.
Հեշտասիրութիւն. s. goût du plaisir, volupté.
Հեշտասուն. V. **Փափկասուն**.

Digitized by Google

Հեշտացնել. va. faciliter, rendre aisé; réjouir, charmer.
Հեշտաւէտ. a. délicieux.
Հեշտեաւ. adv. aisément, à l'aise, commodément, facilement.
Հեշտերգ. s. mus. cantabile.
Հեշտընկալ. a. facile à comprendre, facile; commode.
Հեշտի. a. aisé, commode, agréable.
Հեշտին. a. aisé, facile.
Հեշտիւ. V. **Հեշտեաւ.**
Հեշտոլոր. a. bien tourné; — *պարբերութիւն*, phrase — e.
Հեշտութիւն. s. aise, commodité; volupté; délices, délactation, plaisir; *ամօթապարտ* —, plaisirs honteux.
Հեշտութեամբ. } V. **Հեշտաբար.**
Հեշտորէն. }
Հեռ. s. discorde, division, dispute; haine, ressentiment, rancune; a. disputeur; rancunier.
Հեռաբնակ. a. qui demeure loin, éloigné, lointain.
Հեռագիր. s. télégraphe; télégramme; — *զարնել՝ տալ*, envoyer une dépèche, télégraphier; — *առնել՝ ստանալ՝ ընդունիլ*, recevoir un télégramme ou une dépèche; *անթել* —, télégraphie sans fil.
Հեռագնաց. a. loin pour aller, éloigné.
Հեռագոյն. a. plus loin; adv. loin, au loin.
Հեռագրաթել. s. fil télégraphique.
Հեռագրալուր. s. nouvelle télégraphique.
Հեռագրական. a. télégraphique.
Հեռագրաձող. s. poteau télégraphique.
Հեռագրապարան. s. câble télégraphique.
Հեռագրատուն. } s. télégraphe, bureau de télégraphe
Հեռագրարան. }
Հեռագրել. va. télégraphier.

Հեռագրիչ. } s. télégraphiste.
Հեռագրող. }
Հեռագրութիւն. s. télégraphie.
Հեռադէտ. s. télescope; a. qui observe loin.
Հեռադիտակ. s. télescope.
Հեռադիտական. a. télescopique.
Հեռադիր. s. géom. apothème.
Հեռախօս. V. **Հեռաձայն.**
Հեռախօսութիւն. s. téléphonie.
Հեռակայութիւն } s. distance.
Հեռակացութիւն. }
Հեռակէտ. s. — *երկրի*, apogée; — *արեգական*, aphélie; fig. apogée.
Հեռաձայն. s. téléphone.
Հեռաձայնական. } a. téléphonique.
Հեռաձայնային. }
Հեռաձիգ. V. **Հեռաւոր.**
Հեռալ. va. disputer, quereller; avoir de la haine contre qn., lui garder rancune.
Հեռանալ. vn. s'éloigner, s'écarter: s'absenter.
Հեռանկար. s. perspective.
Հեռանկարութիւն. s. perspective.
Հեռաչափ. s. télémètre.
Հեռապատկեր. s. perspective.
Հեռաստան. a. lointain, distant, éloigné; s. lointain, bien éloigné, distance; *ի — է.* adv. de loin, d'assez loin.
Հեռաստանեայ. a. lointain, éloigné.
Հեռատես. a. presbyte; clairvoyant.
Հեռատեսիլ. a. perspective.
Հեռատեսութիւն. s. presbytisme, vue longue; clairvoyance.
Հեռարձակ. V. **Հեռաստան.**
Հեռացնել. va. éloigner, écarter.
Հեռացում. s. éloignement.
Հեռաւոր. a. lointain, éloigné, distant.
Հեռաւորութիւն. s. éloignement, distance; absence.
Հեռի. } a. lointain, distant; adv. loin: — *ընել*, éloigner, écarter, détourner; — *պահել*, te-
Հեռու. }

Digitized by Google

nir à distance; ինքզինքը բանէ մը — պահել, éviter qch., s'abstenir.

Հեռուանց. } **Հեռուէն.** } adv. de loin.

Հեռուստ, ի հեռուստ. a. loin; adv. de loin.

Հեռուտ. a. tendu.

Հեսկ. s. spartan, sparton.

Հեսկել. va. bouliner.

Հեսկիկ. s. boulinette.

Հեստ, a. désobéissant, insubordonné, récalcitrant, indocile, mutin, rétif.

Հեստանք. V. **Հեստութիւն.**

Հեստել. } **Հեստիլ.** } vn. être désobéissant, récalcitrant, ne pas obéir, désobéir, se mutiner, se révolter, resister.

Հեստող. V. **Հեստ.**

Հեստութիւն. s. désobéissance, insubordination, mutinerie, résistance, révolte.

Հետ. prép. avec; —ը գնաց, il est allé avec lui; —ս եկուր, venez avec moi; —դ գնաց, il est parti avec vous; ասոր — մէկտեղ, avec cela.

Հետագայ. a. suivant, subséquent.

Հետազօտել. va. chercher la trace, cherher avec soin, avec curiosité, rechercher, dépister, s'enquérir, scruter, examiner, étudier; խոր-րազնին —, approfondir.

Հետազօտիչ. } **Հետազօտող.** } s. investigateur, scruteur, chercheur.

Հետազօտութիւն. s. investigation, recherche, observation.

Հետախոյզ. a. qui suit à la piste; investigateur; curieux.

Հետախուզել. va. explorer.

Հետախուզող. s. explorateur.

Հետախուզութիւն. s. recherche, investigation, exploration.

Հետակորոյս ընել. va. faire perdre les traces, faire disparaître; — ըլլալ, se perdre, disparaître.

Հետահան. a. qui suit à la piste, investigateur; s. zool. ichneumon.

Հետահաս ըլլալ. vn. atteindre.

Հետամուտ. a. qui poursuit, poursuivant; aspirant; rival, émule; empressé; — ըլլալ, courir après, poursuivre, poursuivre vivement, donner la chasse à qn., la serrer de près; concourir, aspirer à, désirer, tendre à, chercher à atteindre; թշնամիին — ըլլալ, poursuivre l'ennemi.

Հետամտել. vn. poursuivre, courir après.

Հետամտութիւն. s. poursuite, recherche.

Հետայոյզ. V. **Հետախոյզ.**

Հետապինդ a. qui suit à la piste; investigateur; curieux.

Հետապնդել. V. **Հետամտել.**

Հետապնդութիւն. } **Հետապնդում.** } s. poursuite.

Հետաքննին. a. curieux; — ըլլալ, être curieux, chercher avec curiosité.

Հետաքննական. a. curieux.

Հետաքննել. V. **Հետազօտել.**

Հետաքննութիւն. s. curiosité.

Հետաքրքիր. a. curieux; — ըլլալ, être curieux, faire le curieux.

Հետաքրքրաբար. adv. curieusement, avec curiosité, d'un air curieux.

Հետաքրքրական. a. curieux; — բան էր, c'était quelque chose de curieux

Հետաքրքրաշարժ. a. qui excite la curiosité, curieux.

Հետաքրքրիլ. vn. être curieux, chercher avec curiosité, rechercher ou exciter la curiosité.

Հետաքրքրութիւն. s. curiosité; —ը գրգռել՝ շարժել, piquer, exciter la —.

Հետաքրքրուիլ. V. **Հետաքրքրիլ.**

Digitized by Google

Հետեւաբանութիւն. s. syllogisme. [par conséquent.
Հետեւաբար. adv. conséquemment,
Հետեւակ. a. qui va à pied; fig. banal, trivial, commun,ordinaire; s. fantassin, piéton.
Հետեւակագնաց.a qui va à pied.
Հետեւակագունդ. } s. infanterie.
Հետեւակազօր. }
Հետեւակախումբ ou — **զօրք**. s. infanterie. [pied.
Հետեւակամարտ. a. qui combat à
Հետեւակամարտութիւն.s. combat d'infanterie.
Հետեւակել.vn. marcher à pied.
Հետեւակից.s.suivant. [nalité.
Հետեւակութիւն.s.trivialité, ba-
Հետեւակուց. V. **Հետեւակ**.
Հետեւանալ. V. **Հետեւիլ**.
Հետեւանք. s. conséquence, suite; *այս գործին —ը ծանր պիտի ըլլայ*, cette affaire aura des suites graves; — *հանել*, tirer, déduire une conséquence.
Հետեւապէս. V. **Հետեւաբար**.
Հետեւեալ.a.suivant, subséquent; — *կերպով*, comme il suit, ainsi qu'il suit.
Հետեւիլ. vn. suivre, accompagner; suivre, marcher sur les traces de qn., imiter; s'ensuivre. résulter, dériver: *մէկուն շաւղին* —, suivre qn.; *մօտէն* —, suivre de près; *կը հետեւի թէ*, il s'ensuit que.
Հետեւող. s. celui qui suit. imitateur; — *ըլլալ՝ զանոնւիլ*, suivre, imiter.
Հետեւողութիւն. s. conséquence, suite; conclusion, imitation.
Հետեւորդ.a.s. conséquent; suite.
Հետեւորդութիւն. s. suite.
Հետեւութիւն. } V. **Հետեւողութիւն**.
Հետեւումն. }
Հետեւութիւն հանել. V. **Հետեւցնել**.

Հետեւցնել. va. induire, conclure, inférer, tirer une conséquence; faire suivre.
Հետզհետէ. adv. successivement, tour à tour, consécutivement, au fur et à mesure.
Հետէ. prép. depuis, dès; *յայսմ* —, désormais, dorénavant. dès à présent; *ի սկզբանէ* —, depuis le commencemeut; *յորմէ* —, V. **Յորմէհետէ**.
Հետի. a. qui va à pied; —ou *ի*—. adv.à pied.—*վազել*,courir à pied.
Հետիոտ. } adv. à pied;— *երթալ*, aller —.
Հետիոտից. }
Հետիոտս. }
Հետք. s. trace, piste; trace, vestige, indice; *անիւի* —, ornière.
Հեր. s. cheveu; poil; —*ք*, cheveux, chevelure; V. **Մազ**.
Հերաբոյծ. a. qui fait pousser les cheveux. [dépilé.
Հերաթափ.a.dépilatif,dépilatoire;
Հերաթափութիւն. s. alopécie; dépilation. [culéen.
Հերակլեան. a. d'Hercule, her-
Հերակտրութիւն. s. action de couper les cheveux, tonsure.
Հերաձգութիւն. s. phys. capillarité. [veux.
Հերաներկ. s. teinture de che-
Հերապանծ. a. qui a une superbe chevelure, chevelu; fig. feuillu, touffu.
Հերատ. a. dépilé, chauve.
Հերատուկ. a. coquine, drôlesse.
Հերարձակ. a. échevelé; adv. les cheveux épars. [chevelu.
Հերաւոր. a. qui a des cheveux,
Հերեկ.s.mar.combleau, comblan.
Հերետիկոս. s. hérétique
Հերետիկոսայք.spl.les hérétiques.
Հերետիկոսապետ.s.hérésiarque.
Հերետիկոսութիւն. } s. hérésie.
Հերետիկութիւն. }
Հերետութիւն. }

Digitized by Google

Հերետիկոս. s. hérétique.
Հերետիկոսական. a. hérétique.
Հերետիկոսապետ. s. hérésiarque.
Հերետիկոսութիւն. s. hérésie.
Հերթ. s. tour; — ով, — à —.
Հերթապահ. s. sentinelle.
Հերթիւն. s. alène; poinçon.
Հերիք. a. suffisant; — է, il suffit, c'est assez; չէ —, ce n'est pas assez, ce n'est pas suffisant; — համարել, trouver assez, se contenter.
Հերկ. s. labour, labourage.
Հերկագործ. s. laboureur.
Հերկագործել. V. **Հերկել.**
Հերկագործութիւն. V. **Հերկ.**
Հերկահար.
Հերկարար. } s. laboureur.
Հերկել. va. labourer; défricher.
Հերկելի. a. labourable, arable.
Հերկիւլեանման. a. herculéen.
Հերկում. s. agric. ameublissement.
Հերհեր. s. carde.
Հերհերել. va. carder.
Հերհերում. s. cardage.
Հերձ. a. fendu.
Հերձազննարան. s. salle de dissection ou d'anatomie.
Հերձազննութիւն. s. dissection, anatomie.
Հերձաթեւ. a. qui a les ailes fendues.
Հերձակ. s. trait, flèche.
Հերձանել.
Հերձել. } va. fendre; déchirer; crever, faire crever, faire éclater; disséquer, anatomiser; diviser, faire une scission, désunir; V. **Ճեղքել, պատռել.**
Հերձանող. V. **Հերձող.**
Հերձատամ. a. incisive, dent —; — ունք, les — s, dents —s.
Հերձատել. va. fendiller, gercer, crevasser.
Հերձաքար. s. minér. schiste.
Հերձի. s. bot. lenfisque.

Հերձնուլ. vn. se fendre, cerver, se déchirer.
Հերձող. a. qui fend, incisif; — ատամ, dent incisive.
Հերձոտ. a. fendu, fêlé.
Հերձոտել. V. **Հերձատել.**
Հերձուած. s. scission, division, dissidence, faction; schisme; hérésie.
Հերձուածական. a. schismatique.
Հերձուածապետ s. chef d'un schisme.
Հերձուածիլ. vn. se diviser, se séparer.
Հերձուածող. s. dissident, schismatique.
Հերձուածողական. a. schismatique.
Հերձուածողութիւն.
Հերձուածութիւն. } s. schisme.
Հերձում. V. **Հերձանել.**
Հերձում. V. **Հերձուած.**
Հերոս. s. héros.
Հերոսական.
Հերոսային. } a. héroïque.
Հերոսութիւն. s. héroïsme.
Հերոսուհի. sf. héroïne.
Հերու.
Հերուն. } adv. l'année dernière, l'an passé, l'année passée; Հերուընէ ի վեր, depuis l'année dernière.
Հերքել. va. réfuter, rejeter, réprouver.
Հերքմնագիր. s. réfutation.
Հերքում. s. réfutation.
Հեց ou **Խեց**. s. cercle extérieur de la roue, tour, jante de roue.
Հեւալ. vn. haleter, essouffler, être haletant ou essoufflé; — ով. V. **Հեւ ի հեւ.**
Հեւ ի հեւ. adv. haletant, tout essoufflé.
Հեւք. s. méd. anhélation.
Հզօր. a. fort, puissant, vigoureux; puissant, efficace; — թեւակից, protecteur puissant, déclaré; — զօրութեամբ, très puissant, vaillant.
Հզօրագին. V. **Հզօր.**

Digitized by Google

Հզօրագոյն. adv. forte, fortement, puissamment, vigoureusement.
Հզօրամիտ. a. esprit fort.
Հզօրանալ. vn. être, devenir fort, puissant, se rendre puissant, se fortifier.
Հզօրապէս. V. **Հզօրագոյն.**
Հզօրացնել. va. rendre fort, puissant, fortifier
Հզօրեղ. a. fort, robuste.
Հզօրեղապէս. V. **Հզօրագոյն.**
Հզօրիչ. a. qui rend fort, puissant, fortifiant.
Հզօրութիւն. s. force. puissance.
Հէն. s. maraudeur, brigand; — *ծովու*, pirate, corsaire, écumeur de mer.
Հէք. a. malheureux, misérable, pitoyable; — *պատանեակ*, ô malheureux jeune homme.
Հէքեաթ. s. conte.
Հիախանդ. a. enthousiaste.
Հիահրաշ. a. merveilleux, admirable, surprenant, étonnant, ravissant.
Հիանալ. vn. admirer, s'étonner, s'émerveiller, être surpris, s'extasier, être frappé d'admiration, admirer, regarder avec admiration, tomber des nues.
Հիանալի. a. admirable, étonnant, surprenant.
Հիանօմար. a. admirable à voir, charmant, surprenant.
Հիաթափել. va. désenchanter, désillusionner.
Հիաթափիլ. vn. se désenchanter, se désillusionner.
Հիաթափութիւն. } s. désenchantement, désillusion.
Հիաթափում. }
Հիասքանչ. a. ravi d'admiration, ravissant.
Հիացական. a. admiratif, extatique.
Հիացնել. va. étonner, ravir, surprendre, frapper d'étonnement.
Հիացնող. V. **Հիացուցիչ.**
Հիացող. a. s. admirateur.
Հիացութիւն. V. **Հիացում.**
Հիացում. s. admiration, surprise, étonnement, extase.
Հիացուցիչ. a. étonnant.
Հիդրա. s. zool. hydre.
Հի՞մ adv. pourquoi! pour quelle raison !
Հիմ. s. fondement; base; fond; fondation; —*ն ի վեր*, de fond en comble; —*ն ի վեր ընել՝ տապալել՝ կործանել*, détruire ou renverser de fond en comble, détruire jusque dans le fondement, renverser; *ի հիմանց կործանիլ*, être renversé de fond en comble; —*նայատակ*, jusque dans ses fondements, jusqu'aux fondements; — *դնել*, jeter les fondements, fonder.
Հիմա. } adv. maintenant, à présent.
Հիմայ. }
Հիմէն. s. hémine (mesure); hymen, hyménée.
Հիմնագիծ. s. plan.
Հիմնադիր. s. fondateur; *հիմնադիր-տնօրէն*, fondateur-directeur.
Հիմնադրամ. s. argent de fond.
Հիմնադրել. va. fonder, poser les fondements.
Հիմնադրութիւն. V. **Հիմնարկութիւն.**
Հիմնադրուհի. sf. fondatrice.
Հիմնական. a. fondamental.
Հիմնայատակ ընել. va. raser, raser jusqu'aux fondements, abattre à rase terre.
Հիմնանալ. vn. se fonder, s'établir.
Հիմնապէս. adv. fondamentalement, à fond, au fond.
Հիմնարկ. V. **Հիմնարկու.**
Հիմնարկել. va. fonder, jeter les fondements.
Հիմնարկէք. s. fondation.
Հիմնարկու. s. fondateur.

Digitized by Google

Հիմնարկութիւն. s. fondation; établissement, institution.
Հիմնաւոր. a. fondamental, basé, sûr, vrai, certain.
Հիմնաւորել. V. **Հիմնել**.
Հիմնափոր. a. qui mine, qui creuse le fondement.
Հիմնաքար. s. pierre fondamentale.
Հիմնել. va. fonder, établir.
Հիմնովին. adv. à fond; — *ուսանել*, apprendre —.
Հին. a. vieil, vieux, usé; ancien, antique; *Հինք*, les anciens; *ի Հնումն*, anciennement.
Հինաբար. adv. comme un maraudeur.
Հինածաղիկ. s. bot. balsamine.
Հինահար. s. maraudeur, brigand.
Հինահարութիւն. s. maraude rie.
Հինայ. s bot. henné.
Հինաւուրց. a. des temps anciens, vieux, vieil; *անտառ* —, forêt antique; — *ատելութիւն*, haine invétérée.
Հինգ. a. cinq.
Հինգաղի. s. pentacorde.
Հինգամեայ. a. de cinq ans, âgé de cinq ans.
Հինգամեան. a. quinquennal.
Հինգամսեայ. a. de cinq mois.
Հինգանկիւն. } a. pentagone.
Հինգանկիւնի. }
Հինգեստասան. etc. V. **Հնգեստասան**. etc.
Հինգերորդ. a. cinquième; adv. [cinquièmement.
Հինգերորդել. va. prélever le cinquième d'une chose, payer ou faire payer le cinquième du revenu.
Հինգկանգնեայ. } a. haut de
Հինգկանգնեան. } cinq coudées.
Հինգկնել. va. répéter cinq fois, quintupler.
Հինգհազար. a. cinq mille.
Հինգհազարեան. a. de cinq mille.
Հինգհարիւր. a. cinq cents.
Հինգհարիւրամեայ. a. de cinq cents ans. [cinq cents ans.
Հինգհարիւրամենի. a. âgé de
Հինգհարիւրերորդ. a. le cinq centième.
Հինգմասնեայ. a. pentamère.
Հինգշաբթի. s. jeudi; *աւագ* —, jeudi saint. [au quintuple.
Հինգպատիկ. a. quintuple; adv.
Հինգտերեւեան. s. bot. quintefeuille, potentille.
Հինգօրեայ. a. de cinq jours.
Հինինալ. vn. haleter.
Հինինում. s. action de haleter, anhélation.
Հիննալ. vn. vieillir, être usé ou râpé; servir longtemps, vieillir en service.
Հինուկ. a. vieux; rococo, vieillot.
Հինումին. a. vieux, vieillerie.
Հինցած. } a. vieilli, usé.
Հինցող. }
Հինօրեայ. a. vieux, vieil, ancien; — *հիւանդութիւն*, maladie chronique.
Հինօրէնք. a. rococo, démodé.
Հիպատ. V. **Հիւպատոս**.
Հիր. s. pourpre.
Հիրիկ. s. bot. iris
Հիւանդ. a. malade, indisposé, souffrant; — *ըլլալ*. être, tomber malade, faire une maladie; — *եղայ*, j'ai été malade; — *դարմանել՝ խնամել*, soigner un malade; — *ին քով կենալ*, rester auprès d'un malade, garder un malade; — *ընել*, rendre malade.
Հիւանդաբար. adv. comme un malade.
Հիւանդաբեր. a. morbifique.
Հիւանդաբոյր. a. qui sent le malade ou la maladie.
Հիւանդագին. a. malade, infirme, souffrant; adv. tout malade, d'un air malade, maladif.

Digitized by Google

Հիւանդական. a. morbide.
Հիւանդամիտ. a. qui a l'esprit malade, dérangé.
Հիւանդանալ. vn. tomber malade, être malade, indisposé.
Հիւանդանոց. s. hôpital.
Հիւանդապահ. s. garde-malade, infirmier.
Հիւանդապահութիւն. s. métier d'infirmier, de garde-malade.
Հիւանդատես. a. qui visite le malade; — *երթալ.* visiter, aller voir un malade.
Հիւանդատուն. s. maison de santé.
Հիւանդարան. s. infirmerie.
Հիւանդարար. a. morbifique.
Հիւանդացնել. va. rendre malade.
Հիւանդաքայլ. a. qui marche comme un malade, à pas faibles, lents.
Հիւանդկախ. a. maladif.
Հիւանդոտ. a. maladif, infirme, valétudinaire, malingre.
Հիւանդութիւն. s. maladie, mal, indisposition, infirmité; — *քաշել*, faire une maladie; *Թեթեւ՝ դժընդակ՝ վտանգաւոր՝ մահացու՝ ծանր* —, maladie légère, fâcheuse, dangereuse, mortelle, grave; *բժշկել հիւանդութենէ*, guérir de sa maladie; *մը առնել՝ վարակիլ*, gagner, contracter une maladie; *հիւանդութենէ ելլել*, relever de maladie; *տարափոխիկ* —, maladie contagieuse; *գաղղիական* —, syphilis.
Հիւանդուհի. sf. la malade.
Հիւանդտես. V. **Հիւանդատես.**
Հիւթ. s. humeur; suc, séve; *ապակային* —, humeur vitreuse.
Հիւթաբեր. a. qui produit de l'humeur.
Հիւթալի. / **Հիւթալից.** a. juteux, succulent.
Հիւթանիւթ. s. chose matérielle, matière; a. matériel.
Հիւթեղ. a. plein d'humeur, de suc, de jus.
Հիւթեղութիւն. s. succulation.
Հիւլէ. s. atome, molécule.
Հիւլէաբանութիւն. s. atomologie.
Հիւլէաբեր. a. atomifère.
Հիւլէագէտ. s. atomiste
Հիւլէագիտութիւն. s. atomisme.
Հիւլէական. a. atomique.
Հիւլէականութիւն. s. atomisme.
Հիւծախտ. s. méd. phtisie, tuberculose.
Հիւծախտական. a. phtisique.
Հիւծախտային. a. phtisique.
Հիւծախտաւոր. / **Հիւծախտոտ.** a. phtisique.
Հիւծական. a. qui fait dépérir.
Հիւծանիլ / **Հիւծիլ.** vn. dépérir, maigrir, devenir maigre, languir, se consumer.
Հիւծեալ. a. maigre, chétif.
Հիւծութիւն. V. **Հիւծում.**
Հիւծուիլ. V. **Հիւծանիլ.**
Հիւծում. s. dépérissement, amaigrissement, marasme, consomption.
Հիւղ. s. cabane.
Հիւղակ. / **Հիւղիկ.** s. chaumine, hutte.
Հիւպատ. V. **Հիւպատոս.**
Հիւպատոս. s. consul; *առաջին* —, premier consul; *ընդհանուր* —, — général; *փոխ* —, vice—.
Հիւպատոսական. a. consulaire.
Հիւպատոսարան. s. consulat.
Հիւպատոսութիւն. / **Հիւպատութիւն.** s. consulat, dignité consulaire.
Հիւպերէտ. s. serviteur; sous-diacre.
Հիւս. s. tissu, tresse, natte; tissure, entrelacement; — *ձեան*, avalanche.
Հիւսածոյ. a. tissu, tressé.
Հիւսակ. s. natte, tresse; — *վարսից*, — de cheveux; *ջղերու* —, anat. plexus.

Digitized by Google

Հիւսարան. s. filature.
Հիւսել. va. tresser, natter, tisser, enlacer, entrelacer, tricoter, fig. composer, combiner.
Հիւսիչ. s. tresseur.
Հիւսիս. s. le nord, septentrion; aquilon, borée, bise, le vent du nord; *գոռ՝ ամեհի* —, le fier aquilon.
Հիւսիսաբնակ. a. qui habite au nord, septentrional, hyperboréen.
Հիւսիսակ. s. aquilon.
Հիւսիսական. V. **Հիւսիսային**.
Հիւսիսակողմ. s. côté du nord, le nord.
Հիւսիսահողմ. s. aquilon.
Հիւսիսայգ. s. aurore boréale.
Հիւսիսային. a. boréal, septentrional, hyperboréen;—*հով*, bise.
Հիւսիսաշունչ. a. qui souffle du nord; — *հով*, bise.
Հիւսիս-արեւելք. s. nord-est.
Հիւսիս-արեւմուտք. s. nord-ouest.
Հիւսկէն. a. tissu, tressé, natté, tricoté; à jour; s. dentelle; natte.
Հիւսն. s. menuisier.
Հիւսնական. a. de menuisier.
Հիւսնել. va. menuiser, travailler en menuiserie, fabriquer.
Հիւսնոց. s. atelier de menuisier.
Հիւսնութիւն. s. menuiserie.
Հիւսող. V. **Հիւսիչ**.
Հիւսոց. s. passementerie.
Հիւսոցագործ. } s. passementier.
Հիւսոցավաճառ. }
Հիւսոցագործութիւն. s. passementerie.
Հիւսոցել. va. passementer.
Հիւսուած s. tissure, tissu; tresse, natte; texture, enlacement, entrelacement, composition.
Հիւսուածաբանութիւն. s. histologie.
Հիւսուածագործութիւն. s. filature.
Հիւսուածանիւթ. s. tissu.
Հիւսուածոյ. V. **Հիւսածոյ**.
Հիւսում. V. **Հիւսել**.
Հիւսուում. V. **Հիւսուած**.
Հիւր. s. hôte, celui qui reçoit l'hospitalité, étranger.
Հիւրաբար.adv. comme un hôte.
Հիւրադաւ. a. inhospitalier; qui trahit son hôte, traître.
Հիւրամեծար. a. qui honore les hôtes, hospitalier; commissaire.
Հիւրամեծարել.va.faire bon accueil, offrir l'hospitalité.
Հիւրամեծարութիւն. s. accueil hospitalier, hospitalité.
Հիւրամերժ. a. inhospitalier.
Հիւրանալ. vn. arriver comme hôte chez qn., recevoir l'hospitalité.
Հիւրանոց. s. lieu où l'on reçoit les étrangers, hôtel.
Հիւրանոցապետ. s. hôtelier.
Հիւրասենեակ. s. chambre des hôtes, des invités, chambre d'amis.
Հիւրասէր.a. qui aime les hôtes, hospitalier.
Հիւրասիրել. va. offrir l'hospitalité.
Հիւրասիրութիւն.s. hospitalité.
Հիւրասրահ. s. salon.
Հիւրատեաց. s. inhospitalier.
Հիւրատեցութիւն.s.inhospitalité.
Հիւրատուն. s. hospice.
Հիւրընկալ. a. qui reçoit les hôtes, hospitalier; commissaire.
Հիւրընկալել. vn. recevoire les hôtes, les étrangers, recvoir, accueillir.
Հիւրընկալութիւն. s. hospitalité, accueil, réception.
Հիւրութիւն. s. qualité d'hôte, d'étranger.
Հիւրուհի.sf. hôtesse, étrangère.
Հիքալ. vn. végéter, vivre dans la gêne.
Հիքութիւն.s.malheur,misère,végétation.
Հլու. } a. docile, déférant,
Հլուական. } souple, pliant, fl-

Digitized by Google

exible; —բնութիւն, humeur pliable.

Հլութիւն. s. docilité, déférence, souplesse; *Հլութեան բերել*, rendre docile.

Հշշանք. s. chuchoterie, murmure.

Հշշել. vn. chuchoter, murmurer; *մեկուն ականջին* —, chuchoter, parler à qn. à l'oreille.

Հշշող. s. chuchoteur.

Հմակեր. a. crudivore, omophage

Հմակերութիւն. s. omophagie.

Հմայագիր. s. talisman.

Հմայաթափ. a. désenchanté.

Հմայաթափել. va. désenchanter.

Հմայաթափութիւն. } s. désenchantement.
Հմայաթափում.

Հմայական. V. **Դիւթական, Դիւթութիւն.**

Հմայանք V. **Հմայք.**

Հմայաւէտ. a. plein de charme.

Հմայեակ. s. talisman, amulette.

Հմայել. vn. fasciner, deviner, augurer, consulter les augures; charmer, enchanter.

Հմայելի. a. charmant.

Հմայեկ. V. **Հմայեակ**

Հմայիչ. a. enchanteur, charmeur.

Հմայութիւն. } s. divination, augure, présage, sortilège, charme.
Հմայք.

Հմայք. spl. charmes, attraits.

Հմութիւն. s. crudité.

Հմուլ. V. **Պայլուկ.**

Հմուտ. a. érudit, versé dans, docte, connaisseur, instruit, savant, entendu, praticien, expérimenté. [savamment.

Հմտաբար. adv. avec connaissance, savamment.

Հմտալի. } a. plein d'érudition.
Հմտալից.

Հմտական. a. d'érudition.

Հմտանալ. vn. s'instruire, s'informer, connaître, être versé dans, être exercé à.

Հմտութիւն. s. érudition, connaissance, savoir, expérience; — *ստանալ*. V. **Հմտանալ.**

Հնաբոյր. a. qui sent l'antiquité.

Հնագազան. s. paléothérium.

Հնագէտ. } s. archéologue.
Հնագիտակ.

Հնագիտական. a. archéologique.

Հնագիտութիւն. s. archéologie.

Հնագիր. s. paléographe; auteur ancien.

Հնագրախոյզ. s. bouquineur.

Հնախուզել. va. bouquiner.

Հնագրական. a. paléographique.

Հնագրավաճառ. s bouquiniste.

Հնագրավաճառութիւն. s. bouquinerie. [bouquins.

Հնագրեանք. spl. bouquineries, bouquins.

Հնագրութիւն. s. paléographie.

Հնադարեան. a. séculaire, antique, vieux.

Հնադրամ. s. monnaie antique.

Հնազանդ. a. obéissant, — *լինել*, être obéissant, obéir; — *ընել*, réduire ou assujettir à l'obéissance.

Հնազանդել. } va. faire rentrer dans l'obéissance, réduire à l'obéissance, soumettre, plier, assujettir à l'obéissance.
Հնազանդեցնել.

Հնազանդիլ. vn. obéir, se soumettre.

Հնազանդութիւն s. obéissance, soumission, assujettissement; *Հնազանդութեան բերել*, réduire à l'obéissance; *Հնազանդութեան գալ*, rentrer dans l'obéissance; *կրաւորական՝ կոյր* —, obéissance passive, aveugle. [sance.

Հնազանդօրէն. adv. avec obéissance.

Հնաժողով. s. chiffonnier.

Հնախոյզ. s. fouilleur.

Հնախուզական. a. de fouille.

Հնախուզութիւն. s. fouille.

Հնախօս. s. archéologue.

Հնախօսական. a. archéologique.

Digitized by Google

Հնախօսութիւն. s. archéologie.
Հնակարկատ. s. ravaudeur.
Հնահաւաք. s. antiquaire; chiffonnier. [chronique.
Հնամի. a. vieux, ancien, antique,
Հնանալ. vn. vieillir, s'user, — *ախտի*, s'invétérer, devenir chronique, invétéré.
Հնաշէն. a. d'une construction ancien, antique
Հնասէր. a. qui aime l'antiquité, les antiquités, amateur d'antiquités.
Հնավաճառ. s. antiquaire; fripier.
Հնար. V. **Հնարք**; — *է*, il est possible; — *չկայ*, ce n'est pas possible, c'en est fait; *որչափ* — *է*, autant qu'il est possible, autant qu'on le peut; *որչափ որ* — *էր*, autant qu'il était possible, autant qu'il se pouvait.
Հնարագէտ. a industrieux, adroit; habile, ingénieux.
Հնարագիտութիւն. s. habileté, adresse, esprit inventif, dextérité; invention industrie, art.
Հնարագիտօրէն. adv. ingénieusement, avec habileté.
Հնարագիւտ. a. inventeur, inventif, ingénieux.
Հնարակերտ. a. possible, faisable.
Հնարամիտ. a. ingénieux.
Հնարամտութիւն. s. ingéniosité.
Հնարացոյց. a. qui montre le moyen pour faire qch.
Հնարաւոր. a. possible, faisable.
Հնարաւորել. } vn. s'ingénier,
Հնարաւորիլ. } inventer, trouver un moyen, un expédient, s'aviser d'un moyen, tâcher, faire son possible.
Հնարաւորութիւն. } s. possibi-
Հնարաւորում. } lité; invention, moyen, expédient.
Հնարել. vn. s'ingénier, inventer, trouver un moyen, s'aviser de, forger, trouver; tâcher, s'efforcer, s'étudier, chercher à; V. **Հնարք.**
Հնարիմաց. a. artificieux, fin, rusé.
Հնարիմացութիւն. s. artifice, finesse, détour, adresse.
Հնարին. a. possible.
Հնարիչ. } s. inventeur.
Հնարող. }
Հնարողութիւն. s. invention, art, industrie.
Հնարովի. a. fictif, inventé.
Հնարք. s. moyen, expédient, mesure, parti, remède, ressort, issue; industrie, invention, art; adresse, ruse artifice, détours, menée, manège, intrigue, machine, entreprise; milieu, voie; rhét. enthymène; — *պատերազմի*, stratagème; — *հնարել՝ խորհել*, prendre des moyens, des mesures, employer des moyens, s'ingénier; *հնարիւք*, *հնարիւք իմն*, par un moyen, artificieusement.
Հնացեալ. a. vieilli.
Հնացնել. va. vieillir, faire vieillir, rendre vieux.
Հնաւանդ. a. ancien; — *սովորութիւն*, ancienne habitude.
Հնգագլխեան. a. qui a cinq têtes; — *գիրք Մովսէսի*, Pentateuque.
Հնգաթերթ. a. bot. quintefeuille.
Հնգալեզու. a. pentaglotte.
Հնգական. adv. cinq à chacun ou par chacun, cinq à cinq.
Հնգահատոր. a. en cinq volumes.
Հնգաձայն. s mus. quinte.
Հնգադի. s. mus. quinte.
Հնգամատեան. s. Pentateuque.
Հնգամիլիոն. s. quintillion.
Հնգանկիւն. s. géom. pentagone; —*ի*, pentagonal.
Հնգաչափ. s. pentamètre.
Հնգապատիկ. a. quintuple; adv. au quintuple.

Digitized by Google

Հնգապատկել. va. quintupler.
Հնգապետ. s. chef de cinq soldats, pentarque.
Հնգատերեւ. a. bot. quintefeuille.
Հնգարարուած. a. de cinq actes.
Հնգեակ. s. quint.
Հնգեկին V. Հնգապատիկ.
Հնգետասան. a. quinze; quinzième.
Հնգետասանամեայ . } a. de quinze ans. âge de quinze ans.
Հնգետասանամեան . }
Հնգետասանանկիւն. a. geom. pentadécagone.
Հնգետասաներորդ. s. quinzième.
Հնգետասանեքին. a. s. tous les quinze.
Հնգետասանօրեակ. s. quinzaine.
Հնգետասանօրեայ. a. de quinzaine.
Հնգետասնեակ. s. quinzaine; bisque.
Հնգերեակ. s. cinq.
Հնգեքեան. } s. a. tous les cinq.
Հնգեքին. }
Հնգիցս. adv. cinq fois.
Հնդախտ. s. méd. choléra.
Հնդախտական. a. cholérique.
Հնդախտակերպ. a. cholériforme.
Հնդախտաւոր. s. cholérique.
Հնդեւրոպական. a. indo-européen.
Հնդընկոյզ. s. bot. coco, noix de coco.
Հնդընկուզենի. } s. bot. cocotier.
Հընդընկուզի. }
Հնդիկ. s. Indien; a. noir, nègre; — հաւ; V. Հնդկահաւ; — որդ, ver à soie; — փայտ, ébène; — եղէգ, bambou; — ընկոյզ. V. Ընկոյզ հնդկաց.
Հնդիկ եւրոպական V. Հնդեւրոպական.
Հնդկաբնակ. a. qui habite les Indes.
Հնդկաթզենի. s. bot. raquette.
Հնդկախոզ. s. zool. cochon d'Inde, cobage.
Հնդկախտ. s. méd. choléra.
Հնդկախտիկ. s. méd. cholérine.
Հնդկահայ. s. Arménien des Indes; a. indo-arménien.
Հնդկահաւ. s. zool. dinde, dindon; ձագ — ի, dindonneau; — ը կը գլգլայ, le dindon glougloute.
Հնդկահաւուկ. s. zool. dindonneau.
Հնդկային a. indien.
Հնդկարմաւ. s. bot. caryote.
Հնդկարմաւենի. s. bot. caryote.
Հնդգերմանական. } a. indo-germanique.
Հնդգերմանիկ. }
Հնդկեղէգ. s. bot. bambou.
Հնդկերէն. adv. en indien, en langue indienne; s. l'indien, la langue indienne
Հնդկեւրոպացի. a. indo-européen.
Հնդկեւրոպեան. a. indo-européen.
Հնդկուհի. sf. Indienne.
Հնէաբան. s. paléontologiste.
Հնէաբանական. a. paléontologique.
Հնէաբանութիւն. s. paléontologie.
Հնձան. } s. pressoir; cuve du pressoir; — հարկանել, fouler la vendange, pressurer.
Հնձան. }
Հնկեկ. a. un peu vieux.
Հնհնուք. s. inquiétude, souci.
Հնձանանկ. s. barlong.
Հնձանահար. s. fouleur, pressureur.
Հնձանահարութիւն. s. pressurage.
Հնձանայարկ. s. pressoir.
Հնձաքաղ. V. Հնձօն.
Հնձել. va. moissonner, faucher; récolter.
Հնձող. a. s. faucheur; — մեքենայ, faucheuse.
Հնձօն. s. andain.
Հնոտի. a. vieux, vieil, usé, — ք, vieillerie, antiquaille.
Հնոց. s. four fournaise.
Հնոցապան. } s. chauffeur.
Հնոցպան. }
Հնոցիկ. s. fourneau.
Հնութիւն. s. vétusté; antiquité;

Digitized by Google

ancienneté; antiquaille; —ք Անւոյ, les antiquités d'Ani; Հնութեանց թանգարան, musée d'antiquités.

Հնուց. ի —, adv. de l'antiquité, de temps anciens.

Հնչակ. s. clochette.

Հնչական. a. retentissant, sonnant, sonore.

Հնչականութիւն. s. sonorité.

Հնչեակ. s. sonnet.

Հնչել. va. rendre un son, retentir, sonner, résonner; souffler; siffler; annoncer, publier; prononcer; ականջին լաւ չ —, blesser, choquer l'oreille.

Հնչեցնել. va. faire retentir, sonner; annoncer, publier; փող —, sonner de la trompette, donner du cor, corner.

Հնչիւն. V. **Հնչում.**

Հնչող. / **Հնչողական.** } V. **Հնչական.**

Հնչում. s. son, voix, retentissement, résonnement, sonnerie, bruit; prononciation.

Հնչուն. a. sonore.

Հնչունութիւն. s sonorité.

Հնտախտ. s. méd. choléra.

Հնտախտակերպ. a. en forme de choléra, cholériforme.

Հնօրեայ. V. **Հինօրեայ.**

Հոգ. s. soin, sollicitude, intérêt; soin, charge, inspection; souci, inquiétude; — տանել, avoir soin; —ընել, se soucier, être en peine.

Հոգաբարձու. a s. curateur, intendant, pourvoyeur, inspecteur; surveillant.

Հոգաբարձութիւն. s curatelle, charge, inspection, surveillence, direction.

Հոգալ. vn. pourvoir, fournir. procurer, munir; avoir soin, soigner: se soucier, être pensif, prendre souci, s'inquiéter, être inquiet, se mettre en peine, se tourmenter.

Հոգածու. a. qui a soin, soigneux.

Հոգածութիւն. s. soin, sollicitude.

Հոգատար. V. **Հոգածու.**

Հոգատարութիւն. V. **Հոգածութիւն.**

Հոգացողութիւն. s. soin, sollicitude.

Հոգեբան. s. psychologue, psychologiste.

Հոգեբանական. a. psychologique.

Հոգեբանաբէս. V. **Հոգեբանօրէն.**

Հոգեբանութիւն. s. psychologie.

Հոգեբանօրէն. adv. psychologiquement.

Հոգեբարձու. V. **Հոգաբարձու.**

Հոգեբուղխ. a. spirituel, divin.

Հոգեդղորդ. a. qui remue l'âme.

Հոգեզաւակ. s. fils ou enfant adoptif.

Հոգեզգած. a. s. initié.

Հոգեզմայլ. a. qui transporte, qui charme l'âme; transporté.

Հոգեզմայլութիւն. / **Հոգեզմայլում.** } s. transport, extase.

Հոգեզուարճ. a. joyeux, gai, jovial.

Հոգելից. a. plein de Saint-Esprit, spirituel, divin.

Հոգելոյս. a. s. feu, défunt.

Հոգեխանդ. a. enthousiaste.

Հոգեխանձ. a. qui brûle l'âme.

Հոգեխառն. a. inspiré par le Saint-Esprit, spirituel, divin.

Հոգեխօսութիւն. s. pneumatologie.

Հոգեծին. a. né par l'âme, spirituel.

Հոգեկան. a. spirituel; psychique.

Հոգեկանութիւն. s. spiritualité.

Հոգեկեցոյց. a. qui sauve l'âme, salutaire.

Հոգեկիր. a. inspiré par l'esprit divin, par le Saint Esprit, inspiré.

Հոգեկոչ. s. spirite.

Digitized by Google

Հոգեկոչութիւն. s. spiritisme.

Հոգեկորոյս. a. qui perd, qui fait perdre l'âme.

Հոգեկրօն. a. qui vit selon l'esprit de Dieu, spirituel; religieux.

Հոգեհանգիստ. s. Requiem.

Հոգեհարցութիւն. V. **Ոգեհարցութիւն.** [ցուկ

Հոգեհարցուկ. V. **Ոգեհար-**

Հոգեղէն. a. spirituel, incorporel; spirituel, divin.

Հոգենաշ. s. repas de mort.

Հոգեմարտ. a. s. qui combat la divinité du Saint-Esprit.

Հոգեմուխ. a. initié au Saint Esprit, doué de l'Esprit-Saint.

Հոգեյոյզ. a. qui a l'âme agitée ou émue; qui agite l'âme, émouvant. [l'âme

Հոգեյուզութիւն s. agitation de

Հոգենկար. a. peint par le Saint-Esprit.

Հոգենորոգ a. qui renouvelle l'esprit, l'âme; renouvelé par le Saint Esprit.

Հոգենուագ. a. qui chant ou qui est chanté par le Saint-Esprit.

Հոգեշահ a. salutaire, utile à l'âme, spirituel, édifiant.

Հոգեշարժ. a. animé, inspiré par le Saint-Esprit; touchant pathétique.

Հոգեշնորհ. a. donné, accordé par le Saint Esprit; qui a la grâce, le don du Saint-Esprit; qui donne le Saint-Esprit.

Հոգեշունչ. a. inspiré du Saint-Esprit; inspiré.

Հոգեպաշտ. s. spiritualiste.

Հոգեպաշտական. a. spiritualiste.

Հոգեպաշտութիւն. s. culte des esprits, spiritualisme.

Հոգեպատում. a. raconté par le Saint-Esprit; qui raconte par l'inspiration du Saint-Esprit.

Հոգեպարգեւ. V. **Հոգեշնորհ.**

Հոգեպէս. adv. spirituellement, par un mouvement d'inspiration divine; selon l'esprit, immatériellement. [spirituel.

Հոգեռանդ. a. fervent, ardent,

Հոգեսէր. a. qui aime l'âme, les âmes; pieux, dévot. [tion.

Հոգեսիրութիւն. s. piété, dévo-

Հոգեսնունդ. a. nourri, élevé selon l'Esprit Saint.

Հոգեսպառ. a. mourant.

Հոգեվար. a., s. qui est à l'agonie, agonisant, moribond, mourant; —*ք*, agonie —*քի մէջ ըլլալ*, agoniser, être à l'agonie; —*ք է*, il est à l'agonie, il est mourant. [de l'âme.

Հոգետես. a. qui voit les secrets

Հոգետուն. s. hospice.

Հոգերգող. a. qui chante par l'inspiration du Saint-Esprit.

Հոգեւոր. a. spirituel; dévot, pieux; animé, vivant.

Հոգեւորական. a. spirituel; s. ecclésiastique.

Հոգեւորականութիւն. s. clergé.

Հոգեւորապէս. V. **Հոգեպէս.**

Հոգեւորիլ. V. **Հոգիանալ**

Հոգեւորութիւն. s. spiritualité.

Հոգեփոխութիւն. s. métempsychose, transmigration des âmes.

Հոգէառ. a. qui reçoit l'âme.

Հոգի. s. âme; âme, esprit, vie, cœur; âme, souffle; le Saint-Esprit; vent; haleine; âme, personne, individu; âme, agent, moteur principal; âme, expression, l'esprit, le sens; désir, penchant; *աւանդել — ն*, rendre l'âme; *փչել՝ հանել — ն*, expirer; —*ով*, en esprit; *երկնային՝ Աստուածային՝ վեհ՝ անմահ՝ դիւրազգած՝ մոլորեալ՝ յուզեալ՝ նուաստ՝ անարգ՝ առաքինի՝ գեղեցիկ՝ ազնուական՝ դիւցազնական* —, âme

Digitized by Google

céléste, divine, sublime, immortelle, sensible, égarée, agitée, basse, vile, vertueuse, belle, noble, héroïque; *բոլոր — ով սրտիւ*, aimer de toute son âme; *մէկուն հոգւոյն հանգիստ աղօթք ընել*, prier Dieu pour le repos de l'âme de qn.; V. **Ոգի**.

Հոգիանալ. vn. devenir esprit, s'animer, prendre de l'âme.

Հոգիացնել. va. animer, ranimer, donner de la vie, ressusciter.

Հոգիացուցիչ. a. qui anime, qui ranime. [**թիւն**.

Հոգողութիւն. V. **Հոգացողու-**

Հոգւոց. s. requiem.

Հոլաթեւեան. a. qui a ses ailes ouvertes.

Հոլաթեւել. va. ouvrir ses ailes, étendre, déployer ses ailes

Հոլանել. va. déshabiller; découvrir, dévoiler, déceler.

Հոլանի. a. déshabillé, nu; dévoilé, découvert.

Հոլանիլ. vn. se déshabiller, se découvrir; se dévoiler.

Հոլիկ. s. entom. acalyptus.

Հոլով. s. roulement, rotation, circulation; gram. cas.

Հոլովական. a. roulant, circulaire; gram. déclinable.

Հոլովակերտ. a. gram. qui forme les cas des mots.

Հոլովանիշ. s. gram. particule qui montre le cas.

Հոլովել. va. rouler, tourner; gram. décliner.

Հոլովեցնել. va. rouler, tourner.

Հոլովիլ. vn. se rouler, tourner; gram. se décliner.

Հոլովուիլ. vn. gram. se décliner.

Հոլովում. s. roulement, rotation; gram. déclinaison.

Հոխայ. s. ocque.

Հոծ. a. dense, condensé, compacte, épais.

Հոծիլ. vn. se condenser, devenir épais, épaissir, se remplir.

Հոծութիւն. s. densité, condensité, épaisseur.

Հոկտեմբեր. s. octobre.

Հող. s. terre; terrain, sol; terre, champ, domaine; fig. tombeau. — *ն իջնալ՝ ննջել*, être enterré, enseveli.

Հողաբարդ. a. atterrissement.

Հողաբեր. a. produit de la terre.

Հողաբիր. a. qui creuse la terre.

Հողաբլրակ. s. ados, billon.

Հողաբլուր. s. élévation ou amas de terre, levée, jetée, digue, rempart, retranchement.

Հողաբոյս. a. poussé, produit de la terre.

Հողագետին. s. terrain.

Հողագէտ. s. agronome.

Հողագիտական. a. agronomique.

Հողագիտութիւն. s. agronomie.

Հողագործ. s. agriculteur, cultivateur, laboureur.

Հողագործութիւն. s. agriculture, labourage.

Հողագունդ. s. le globe terrestre.

Հողադարան. s. caponnière.

Հողազանգուած. a. formé de terre, terrestre.

Հողազուրկ. a. privé de terre.

Հողաթաւալ. a. qui roule sur la terre, dans la poussière; fig. mondain, terrestre.

Հողաթափ. s. chausson, pantoufle.

Հողախառն. a. mêlé de terre, terreux.

Հողախորշ. V. **Գերեզմանախորշ**; — *հանգիստ*, sépulture; tombeau.

Հողածին. a. né de la terre.

Հողածութիւն. s. terrassement.

Հողածուխ. s. tourbe.

Հողակալ. s. qui a des terres, des propriétés rurales.

Հողակեր. a. qui mange de la terre.

Հողակոյտ. V. **Հողաբլուր**.

Digitized by Google

ողակոշտ. s. motte.
ողահարկ. s. imposition rurale.
ողամամաղ. s. ornith. plongeon.
ողամասն. s. redevance.
ողայարկ. V. **Գետնայարկ.**
ողային. a. de terre. terrestre, ıgraire; chim. humique.
ողանալ. vn. se réduire en terre.
ողանիւթ. } V. **Հողեղէն.**
ողանիւթեայ. }
ողանման. a. semblable à la terre.
ողապատ. a. couvert de terre.
ողապատնէշ. s. retranchement.
ողաստեղծ. a. créé de terre.
ողատէր V. **Հողակալ.**
ողափակ. a. entouré de terre.
ողեղէն. a. de terre, terrestre.
ողմ. s. vent; air; — *կայ*, il ıit du vent; *յաջողակ — ով նաւարկել*, naviguer avec un vent ıvorable: — *կ'ելլայ*, le vent se :ve; *Թեթեւ՝ քաղցր՝ զովարար՝ աջող՝ անհաստատ՝ կատաղի՝ հլեղին՝ մրրկալից՝ սաստկաշունչ՝ սաստիկ* ou *ուժգին՝ ահեղագոչ* -, vent léger, doux, rafraîchisınt, propice, inconstant, cour›ucé, furieux, orageux, impéıeux, violent, mugissant.
ղմաբեկ. s. brise-vent.
ղմաբեր a. qui porte, qui :oduit du vent.
ղմագիր. s. anémographe.
ղմագրութիւն. s. anémograıie.
ղմախաղաղ. a. qui abrite ı vent, assuré des vents; — *նաւահանգիստ՝ ծով*. port, mer ılme.
ղմախառն. a. mêlé de vent.
ղմածաղիկ. s. bot. anémanthe.
ղմակոծ. a. agité par le vent; *ընել*, agiter par le vent.
ղմակոծիլ. vn. être agité par vent, flotter au gré des vents.
ղմակոծութիւն. s. agitation causée par le vent, tempête.
Հողմահար. a. battu par le vent; s. éventail.
Հողմահարել. V. **Հովահարել.**
Հողմահոլով. a. tourné par le vent.
Հողմաղաց. s. moulin à vent.
Հողմամաղ. a. criblé par le vent.
Հողմայոյզ a. agité par le vent.
Հողմայոյզք. s. rafale.
Հողմաշարժ. a. remué, agité par le vent.
Հողմաշունչ. a. qui souffle le vent.
Հողմաչափ. s. anémomètre.
Հողմաչափութիւն. s. anémométrie.
Հողմավար. a. poussé par le vent; — *ըլլալ*, être poussé, balancé par les vents.
Հողմավարդ. s. bot. clématite.
Հողմարգել. s. paravent, abat-vent.
Հողմացոյց. s. rose des vents; [girouette.
Հողմացուցակ. s rose des vents.
Հողմափայս. V. **Կանբեղխոտ.**
Հողմընթաց ըլլալ. vn. aller comme le vent.
Հողմիկ. s. petit vent, brise.
Հողմուռոյց. a. enflé par le vent.
Հողմոտ. a. venteux.
Հողմօրէն. adv. comme le vent.
Հողուտ. s. agric. billon.
Հողոտ. a. plein de terre.
Հոմանի. s. amant, amoureux.
Հոմանիշ. a. synonyme.
Հոմանոյշ. } sf. maîtresse, a-
Հոմանուհի. } mante,
Հոմանուն. a. qui porte le même nom, homonyme.
Հոմանունութիւն. s. homonymie.
Հոմասեռ. a. homogène, congénère.
Հոմերածին. a. qui fait naître [Homère.
Հոմերական. } a. d'Homère.
Հոմերոսեան. }
Հոմիշխան. V. **Իշխանակից.**

Digitized by Google

Հոյ. s. bélier (machine).
Հոյ. s. terreur, épouvante, frayeur.
Հոյակապ. a. grandiose, magnifique splendide, grand, éminent; — *քաղաք*, superbe ville; — *իշխան՝ բժիշկ*, illustre prince, célèbre médecin; — *մարդ*, grand homme.
Հոյակերտ. V. **Հոյակապ.**
Հոյանուն. a. qui a un grand nom, célèbre.
Հոյաշէն. a. grandiose. superbe.
Հոյատեսիլ. a. imposant.
Հոյզ. s. mucilage; sève.
Հոյլ. s. troupe, foule, bande; essaim; — *ի հոյլ*, en foule, par bandes.
Հոյն. s. bot. cornouille.
Հոյնի. s. bot. cornouiller.
Հոն. / **Հոնտեղ.** adv. là, là-bas; — *է*, il est —; — *չէ*, il n'est pas là.
Հոռի. s. le second mois de l'ancien calendrier arménien.
Հոռոմ. s. Romain, Latin
Հոռոմաներէն. / **Հոռոմերէն.** adv. en latin.
Հոռոմուհի. sf. Romaine.
Հոս. adv. ici; — *է*, il est ici; — *չէ*, il n'est pas ici.
Հոսական. V. **Հոսանուտ.**
Հոսականութիւն. s. fluidité.
Հոսանիւթ. s. fluide.
Հոսանուտ. a. coulant, fluide; s. fluide; *ելեկտրական* —, fluide électrique.
Հոսանուտութիւն. s. fluidité.
Հոսանք. s. cours, écoulement, flux, saut, chute d'eau; chim. courant; *ելեկտրական*—, courant électrique.
Հոսեցնել. va. faire couler, verser, répandre, épancher; vanner, éventer; éparpiller, disperser; précipiter; — *յորդաբուխ արտասուք*, verser, répandre un torrent, un ruisseau ou des flots de larmes.
Հոսիլ. vn. s'écouler, se répandre, affluer, fluer, découler; se ruer, se jeter, se précipiter.
Հոսիչ. s. qui répand, qui disperse; van, crible.
Հոսհոսիլ. vn. s'écouler, se répandre.
Հոսող. V. **Հոսուն.**
Հոսութիւն. / **Հոսում.** s. écoulement, épanchement.
Հոսուն. a. qui coule, coulant.
Հոստեղ. V. **Հոս.**
Հով. a. frais, froid; s. vent; frais, fraîcheur, froid; —*ի բերան՝ մէջ*, en plein vent, exposé au vent.
Հովահար. s. éventail.
Հովահարաձեւ. a. en forme d'éventail.
Հովահարել. va. éventer, ventiler, aérer.
Հովահարիլ. vn. s'éventer, jouer de l'éventail.
Հովահարութիւն. / **Հովահարում.** s. aération, ventilation.
Հովարել. V. **Հովահարել.**
Հովարիլ. V. **Հովահարիլ.**
Հովանալ. vn. se rafraîchir, se refroidir: fig. se refroidir, s'attiédir.
Հովանաստուեր. a. ombragé.
Հովանաւոր. a. ombragé, ombreux: couvert.
Հովանաւորել. va. couvrir d'ombre, ombrager; fig. protéger, prendre sous ses auspices, patronner.
Հովանաւորիչ. s. protecteur.
Հովանաւորութիւն. s. ombre; fig. protection, auspices, patronage.
Հովանեակ. s. marquise.
Հովանի. s. ombrage, ombre; fig. protection, auspices, défense; *ընդ հովանեաւ*, à l'ombre, à l'abri de; sous la protection, sous les auspices de; — *ըլլալ*. V. **Հովանաւորել.**
Հովանոց. s. parasol, ombrelle, belvédère, kiosque; baldaquin, tente.

Digitized by Google

Հովանոցաբեր. a. bot. ombellifère.
Հովանոցակ. s. ombrelle.
Հովանոցաձեւ. a. bot. ombelliforme.
Հովանոցանալ. vn couvrir d'ombre, ombrager.
Հովանուտ. V. **Հովանաւոր**.
Հովասուն. a. frais, aéré; élevé dans des endroits frais, bien aérés.
Հովացուցանել. va. rafraichir, refroidir; fig. refroidir, attiédir.
Հովել. va éventer, donner de l'air.
Հովըփոփուկ. V. **Հովասուն**.
Հովիկ. V. **Հողմիկ**.
Հովիտ. s. vallée, bassin.
Հովիւ. s. pasteur, berger, pâtre.
Հովկուլ. a. qui avale de l'air.
Հովհարել. V. **Հովահարել**.
Հովոտ. a. venteux.
Հովոց. V. **Ամարանոց**.
Հովուաբար. adv. pastoralement, comme un berger.
Հովուական. a. pastoral, —*կեանք՝ կենցաղ*, vie pastorale.
Հովուակից s. compagnon d'un pasteur.
Հովուանոց. s. habitation des pasteurs.
Հովուապետ. s. chef des bergers, des pasteurs; fig. Jésus-Christ, pontife, archevêque.
Հովուապէս. V. **Հովուաբար**.
Հովուասէր a. qui aime son pasteur.
Հովուափող. s. mus. chalumeau.
Հովուեակ. V. **Հովուիկ**.
Հովուել. va. faire paître, mener, paître; fig. conduire, gouverner, régir.
Հովուերգ. V. **Հովուերգութիւն**.
Հովուերգակ. s. poète bucolique, bucoliaste.
Հովուերգութիւն. s. chant pastoral, poésie pastorale; pastorale, églogue.
Հովութիւն. s. fraîcheur, froideur, refroidissement; fig. refroidissement, froideur.
Հովուիկ. s. jeune berger, pastoureau.
Հովուի փող. s. bot. flûteau, plantain d'eau.
Հովուութիւն. s. l'état de pasteur, de berger; fig. l'art de gouverner, de conduire les peuples.
Հովուուհի. sf. bergère.
Հովտաձեւ. a. en forme de vallée.
Հոտ. s. odeur; odeur, parfum; — *անոյշ՝ անուշութեան*, bonne, excellente odeur, odeur suave, parfum délicieux, senteur; —*առնել*, sentir, sentir l'odeur; —*ունենալ*, sentir, avoir de l'odeur, avoir l'odeur de; —*բուրել՝ հանել*, sentir, répandre ou exhaler une odeur; *գարշ՝ քաղցր՝ ախորժելի՝ թեթեւ՝ սաստիկ* —, mauvaise, douce, agréable, faible, forte —; *հոտեր քսել*, se mettre de l'odeur.
Հոտած. a. qui sent mauvais; gâté.
Հոտառ. V. **Ողնոց**.
Հոտառութիւն. s. odorat; flair.
Հոտավաճառ. s. parfumeur.
Հոտավաճառութիւն. s. parfumerie.
Հոտավաճառուհի. sf. parfumeuse.
Հոտավարութիւն. s. odorat.
Հոտարան. s. jardin de fleurs odorantes, parfumerie.
Հոտաւէտ. a. qui sent bon, odorant, odoriférant.
Հոտաւէտել. } va. parfumer.
Հոտաւետել. }
Հոտեցնել. va. faire sentir mauvais; gâter.
Հոտեւան. V. **Հոտաւէտ**.
Հոտիլ. vn. sentir, avoir l'odeur de; puer, sentir mauvais; *աղէկ գէշ* —, sentir bon, mauvais.
Հոտոտալ. V. **Հոտոտիլ**.
Հոտոտել. V. **Հոտոտիլ**.
Հոտոտելիք. s. odorat.
Հոտոտեցնել. va. faire sentir.
Հոտոտիլ. vn. flairer, sentir, res-

Digitized by Google

pirer ; toucher , s'approcher .
ՀՈՏՈՏՈՂ. a. celui qui sent, qui flaire.
ՀՈՏՈՒՔՏԱԼ. V. **ՀՈՏՈՏԻԼ.**
ՀՈՐ. s. puits.
ՀՈՐ. s. gendre.
ՀՈՐԴ. a. frayé; — *ճանապարհ*, chemin —.
ՀՈՐԴԱԿ. s. baissoir.
ՀՈՐԴԵԼ. vn. frayer, ouvrir ou tracer le chemin, la route; — *ճանապարհ*, préparer la voie, donner passage ou cours.
ՀՈՐԹ. s. zool. veau.
ՀՈՐԹԱՐԱԾ. s. berger de veau.
ՀՈՐԹԵՆԻ. s. veau, viande de —.
ՀՈՐԻԶՈՆ. s. horizon; fig. horizon; *—ն կ՚սկսի բացուիլ*, l'— commence à s'éclaircir; *քաղաքական —ը կը մթագնի*; l'— politique se rembrunit, se couvre de nuages.
ՀՈՐԻԶՈՆԱԲԱՐ. adv horizontalement.
ՀՈՐԻԶՈՆԱԳԻԾ. s. ligne horizontale.
ՀՈՐԻԶՈՆԱԿԱՆ. a. horizontal; — *գիծ*, ligne —e.
ՀՈՐԻԶՈՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ. s. horizontalité.
ՀՈՐՄԱՅՔ. s. enfilade, rangée (de perles).
ՀՈՒ. s. path. muco-pus.
ՀՈՒԶԱԹԱՂԱՆԹ. s. anat. membrane muqueuse.
ՀՈՒԶԱՒՈՐ. a. mucilagineux.
ՀՈՒԺԿՈՒ. a. fort, vigoureux, robuste.
ՀՈՒՂԿԱՀԱՐ. } s. brigand, bandit, voleur de
ՀՈՒՂԿԱՀԱՐՈՒ. } grand chemin, de grandes routes.
ՀՈՒՂԿԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ. s brigandage.
ՀՈՒՄ. a. cru, qui n'est pas cuit.
ՀՈՒՆ. s. gué, trajet.
ՀՈՒՆԳԱՐԱԽՕՍ. a. qui parle le hongrois.
ՀՈՒՆԳԱՐԱՀԱՅ. s. Arménien de Hongrie.
ՀՈՒՆԳԱՐԵՐԷՆ. adv. en hongrois; s. le hongrois.
ՀՈՒՆԳԱՐՈՒՀԻ. sf. Hongroise.
ՀՈՒՆԴ. s. semence, graine.
ՀՈՒՆՁՔ. s. moisson; récolte; *ժամանակ հնձոց* moisson, fauchaison; *ոսկեփայլ՝ ոսկեփունջ* —, moisson dorée; *առատ* —, récolte abondante.
ՀՈՒՆՉ. s. son.
ՀՈՒՆՏ. V. **ՀՈՒՆԴ**; *—ի երթալ*, monter en graine.
ՀՈՒՊ. a. proche, voisin, prochain; prép. prés, au près, auprès; — — *լինել՝ մօտենալ*, être près, s'approcher, toucher; — *ընդ* —, — *առ* —, *ընդ* —, adv. de proche en proche, de près; prochainement, bientôt.
ՀՈՒՌԱ. } interj. hourra!
ՀՈՒՐՐԱ. }
ՀՈՒՍԿ. a. dernier; — *յետին* ou *վերջին*, le dernier, le dernier de tout; — *յետոյ*, — *ուրեմն*, adv. après tout, enfin, à la fin, finalement. en dernier lieu
ՀՈՒՍԿՈՂՋՈՅՆ s. dernier adieu.
ՀՈՒՐ. s. feu; *ի — եւ սուր մատնել*, mettre à feu et à sang. V. **ԿՐԱԿ.**
ՀՈՒՐԻ. sf. houri.
ՀՊԱՏԱԿ. s. sujet; vassal; a. dépendant, obéissant, subordonné, inférieur.
ՀՊԱՏԱԿԱՆՔ. V. **ՀՊԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ.**
ՀՊԱՏԱԿԱՍԷՐ. a. qui aime ses sujets.
ՀՊԱՏԱԿԱՑՈՒՄ. s. assujettissement.
ՀՊԱՏԱԿԵՑՆԵԼ. va. assujettir.
ՀՊԱՏԱԿԻԼ. vn. s'assujettir, se soumettre, obéir, dépendre.
ՀՊԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ. s. sujétion, dépendance; vasselage; soumission, assujettissement, obéissance, déférence, subordination; — *օրինաց*, respect des lois.
ՀՊԱՏԱԿՕՐԷՆ. adv. avec sujétion.

Digitized by Google

պարտ. a. orgueilleux, superbe, hautain, altier, fier.
պարտագոյնս. adv. orgueilleusement, hautainement.
պարտանալ. vn. s'enorgueillir, être orgueilleux, s'enfler d'orgueil. devenir fier.
պարտացնել. va. énorgueillir, rendre orgueilleux ou fier; enfler.
պարտութիւն. s. orgueil, hauteur, fierté.
Հպաւոր. V. Հուպ. a.
Հպաւորիլ. vn. s'approcher.
Հպաւորութիւն. s. proximité, rapprochement.
Հպել. va. approcher.
Հպելի. a. accessible.
Հպեցնել. va. approcher.
Հպիլ. vn. s'approcher; toucher.
Հպումն. s. contact, touche.
Հպաճանք. s. chamarrures, affublement, parure recherchée, atours; affectation, air trop recherché, minauderie; *սնոտի* —, vaine parure.
Հպճիլ. vn. se chamarrer, s'attifer; se parer; minauder.
Հռետոր. s. rhéteur, orateur.
Հռետորաբան. s. orateur, homme éloquent.
Հռետորաբար. adv. en rhéteur, en orateur.
Հռետորական. a. rhétorique; oratoire, éloquent; —*ձեւ*, tour oratoire.
Հռետորայք. s. les rhéteurs, les orateurs.
Հռետորութիւն. s. la rhétorique.
Հռիկ գալ. vn. tourner.
Հռնդիւն. } s. râlemet, râle.
Հռնչիւն. }
Հռոգ. s. salaire, appointements; bourse (pension gratuite dans un collège).
Հռոգակեր. } s. boursier.
Հռոգաւոր. }
Հռոգել. va. appointer, donner des appointements.

Հռոմայական } a. romain; — *եկեղեցի*, l'Eglise romaine.
Հռովմայական. }
Հռոմէադաւան. } a. s. qui appartient à l'Eglise romaine, catholique.
Հռովմէադաւան. }
Հռովմայեցի. s. Romain.
Հռովմէական. a. romain; a. s. catholique.
Հռչակ. V. Համբաւ.
Հռչակաւոր. a. célèbre, renommé, fameux.
Հռչականուն. a. renommé.
Հռչակել. } va. célébrer, rendre célèbre; divulguer, ébruiter, publier.
Հռչակեցնել. }
Հռչակիլ. } vn. devenir célèbre; être divulgué, s'ébruiter.
Հռչակուիլ. }
Հսկայ. s. géant.
Հսկայաբար. adv. comme un géant, en géant.
Հսկայագործ. a. gigantesque.
Հսկայազն. } s. géant.
Հսկայազուն. }
Հսկայազօր. a. qui a une force de géant, très fort.
Հսկայածաւալ. a. gigantesque, immense.
Հսկայական. a. de géant, gigantesque.
Հսկայակազմ. a. gigantesque.
Հսկայակերպ. V. Հսկայաձեւ.
Հսկայակերտ. a. gigantesque.
Հսկայաձեւ. a. gigantesque, colossal; —*անդրի*, statue colossale, colosse.
Հսկայամարտ. } s. combat des géants.
Հսկայամարտութիւն. }
Հսկայայաղթ. a. qui a vaincu les géant.
Հսկայաշէն. a. gigantesque.
Հսկայաքայլ. a. à pas de géant; — *ընթանալ*. marcher —; — *յառաջադիմել*, faire des progrès rapides.
Հսկայութիւն. s. la grandeur de géant.

Digitized by Google

Հսկել. vn. veiller, ne pas dormir; fig. veiller à ou sur, surveiller, avoir l'œil sur.

Հսկեցող. / **Հսկող.** / **Հսկիչ.** } s. surveillant; a. vigilant; veilleur.

Հսկողութիւն. / **Հսկութիւն.** } s. surveillance, vigilance; veille.

Հսկում. s. veille; vigilance; veille d'une fête.

Հսկուն. a. éveillé, vigilant.

Հտպիտ. a. arlequin, clown.

Հտպտանք. s. arlequinade, singerie.

Հտպտիլ. vn. singer, minauder.

Հրաբաժակ. s. coupe de feu, tasse pleine de feu; a. de feu, plein de feu.

Հրաբամբակ. s. chim. fulmicoton.

Հրաբանութիւն. s. pyrologie.

Հրաբերան. a dont la bouche est de feu; s. cratère.

Հրաբխային. V. **Հրաբղխային.**

Հրաբղխական. a. volcanique.

Հրաբղխային. / **Հրաբղխեայ** } a. volcanique.

Հրաբորբ. / **Հրաբորբոք.** } a. qui est tout en feu, enflammé, ardent. brûlant, flambant; — *սրտմտութիւն*, bouillant courroux.

Հրաբուխ. / **Հրաբուղխ.** } a. qui jette, qui vomit du feu; s. volcan.

Հրաբուն. a. qui est de feu; fig. spirituel, divin, céleste.

Հրագգբորական. a. chim. pyrogallique; — *թթուուտ*, acide —.

Հրագոյն. a. qui est couleur de feu, roux, rouge.

Հրագունդ. s. globe de feu.

Հրադէզ. a. qui entasse du feu.

Հրազերծ. a. exempt de feu.

Հրազէն. s. arme à feu; —*ք*, artillerie.

Հրազինեակ. s. artilleur.

Հրազինել. va. armer de feu.

Հրազինութիւն. s. artillerie.

Հրաժար. s. démission; adieu.

Հրաժարագիր. s. lettre de démission, démission.

Հրաժարական. a. de renonciation, d'abdication, de congé, d'adieu; s. démission. — *տալ*, V. **Հրաժարիլ.**

Հրաժարեալ. a démissionnaire; décédé.

Հրաժարեցնել. va. faire renoncer ou abdiquer; congédier; défendre, interdire.

Հրաժարիլ. vn. renoncer; se démettre, abandonner, s'abstenir de, se passer de, se retirer; prendre congé, dire adieu, faire ses adieux; mourir, décéder; — *իշխանութենէ*, abdiquer, donner sa démission; — *թագաւորութենէ*, abdiquer la couronne; — *աղանդէ*, renoncer, abjurer; — *աշխարհէ*, renoncer au monde; *Կ'աղաչեմ կալ զիս հրաժարեալ*, je vous prie de m'excuser.

Հրաժարութիւն. / **Հրաժարում.** } s. renoncement; renonciation, abandon; abdication, démission; décès.

Հրաժեշտ. s. renonciation, renoncement, abandon; abdication, démission; congé; adieu; départ; permission; — *առնել՝ տալ*, prendre congé de, faire ses adieux, ses derniers adieux à qn., lui dire adieu; renoncer, abandonner, dire adieu.

Հրայեռ. s. volcan.

Հրայեռնային. a. volcanique.

Հրայիր. / **Հրայից.** } a. plein de feu, ardent.

Հրախաղ. s. artificier; — ou —*ք*, feu d'artifice.

Հրախաղութիւն. s. feu d'artifice.

Հրախանձ. V. **Հրայիր.**

Հրախառն. a. mêlé de feu.

Հրածին. a. qui engendre, produit le feu.

Digitized by Google

Հրակայլ. s. parafeu. [feu.
Հրակարմիր. a. rouge comme le
Հրակերպ. / **Հրակերպեան.** a. en forme de feu;pyroïde.
Հրակէզ. a. brûlé, embrasé.
Հրակէզ ընել. / **Հրակիզել.** va. brûler, embraser, mettre en feu. [embrasement.
Հրակիզութիւն. s. brûlement,
Հրակիր. a. qui porte le feu, s. pyrophore. [taux.
Հրահալ. s. métal; — ք, les mé-
Հրահալելի. a. fusible; s.métal.
Հրահալոց. s. haut-fourneau.
Հրահան. s. briquet.
Հրահանգ. V. **Հրահանգք.**
Հրահանգապետ. s.gymnasiarque.
Հրահանգարան. s. gymnase.
Հրահանգել. va. instruire, exercer, discipliner, policer, former, façonner,dresser, enseigner.
Հրահանգուիլ. vn. s'instruire, s'exercer, se former.
Հրահանգիչ. a. instructif. s instructeur, précepteur.
Հրահանգութիւն.V.**Հրահանգք.**
Հրահանգք. s. instruction, discipline, enseignement; instructions; diète, régime; exercice, thème; — *զինուորութեան*, discipline militaire
Հրահատ. s. carabine
Հրահատակիր. s. carabinier.
Հրահմայ. s. pyromancien.
Հրահմայութիւն s. pyromancie.
Հրահոս. / **Հրահոսան.** a. qui fait couler, qui répand du feu.
Հրահրել. va. rallumer;— *կրակը*, — le feu. [flamme.
Հրահրիչ. a. qui allume, qui en-
Հրաձգութիւն.V.**Հրձգութիւն.**
Հրաձեւ. V. **Հրակերպ.**
Հրամայական. a. impératif, impérieux; — ou — *եղանակ*, s. gram. impératif.
Հրամայել. va. commander, ordonner, enjoindre, imposer, avoir la main haute;permettre,autoriser.
Հրամայող. a. qui commande, qui ordonne ou donne des ordres, commandant. [sement.
Հրամայողաբար.adv. impérieu-
Հրամայողական. V. **Հրամայական.**
Հրաման s. ordre, ordonnance, commandement, injonction; permission, autorisation, permis; — *տալ*, donner ordre, commander; donner permission, permettre; *հակառակ* —, contre-ordre; *անդարձ* —, ordre irrévocable.
Հրամանաբեր. a. qui porte un ordre, ambassadeur, messager.
Հրամանագիր. s. ordonnance, permis, mandat; lettres patentes; — *ձեռնադրութեան*, dimissoire.
Հրամանական. a. impératif, impérieux.
Հրամանակատար s. a. exécuteur, mandataire; obéissant.
Հրամանառու. a. celui qui a reçu un ordre, une permission.
Հրամանատար. s. commandant, commandeur. [mandement.
Հրամանատարութիւն. s. com-
Հրամանատու. a. commandant, qui donne un ordre;une permission. [**մանատուութիւն.**
Հրամանատուութիւն. V. **Հրա-**
Հրամանատրել.V.**Հրաման տալ.**
Հրամանատրութիւն s. commandement, ordre, ordonnance; permisson.
Հրամանքդ. / **Հրամանքնիդ.** pron.vous (forme de politesse .
Հրամատար. s. commandant; commandeur. [dement.
Հրամատարութիւն. s commen-
Հրամմեցէք. veuillez, daignez, prenez la peine de, donnez-vous la peine de (entrer, boire, manger, prendre place, etc.).

Digitized by Google

Հրամմէ. V. **Հրամմեցէք**.
Հրամուխ. a. trempé dans le feu, ardent.
Հրային. a. de feu, igné, pyrique, [ardent.
Հրայրեաց. a. brûlé par le feu; qui consume par le feu, brûlant; adv. en brûlant par le feu.
Հրայրեացք. / **Հրայրեցութիւն**. / **Հրայրք**. } s. brûlures, embrasement, conflagration, incendie, [feu.
Հրայրք. s. ardeur, ardent désir,
Հրանալ. vn. être en feu, tout feu, être ardent, brûlant; prendre feu, s'allumer, s'enflammer.
Հրանաւ. s. brûlot.
Հրանիւթ. / **Հրանիւթեայ**. } V. **Հրեղէն**.
Հրանշոյլ. a qui brille comme du feu, étincelant.
Հրանունկ s. bot. renoncule.
Հրանուռ. a. de feu, ardent.
Հրանօթ. s. canon.
Հրաշ. V. **Հրաշք**.
Հրաշագեղ. a. d'une beauté merveilleuse, charmant, ravissant.
Հրաշագործ, **Հրաշագործել**, **Հրաշագործութիւն**. V. **Սքանչելագործ**, **Սքանչելագործել**, **Սքանչելագործութիւն**.
Հրաշադէտ. s. qui observe les prodiges, devin.
Հրաշազան. a. merveilleux, admirable, ravissant.
Հրաշազարդ. a. orné d'une manière prodigieuse, paré à merveille. [mirable, surprenant.
Հրաշալի a. merveilleux, ad-
Հրաշալիք. s. merveille; *աշխարհիս եօթն — ները*, les sept — s du monde.
Հրաշածին. / **Հրաշածնունդ**. } a. né par miracle.
Հրաշակերտ. a. construit d'une manière prodigieuse. merveilleux, admirable, surprenant, éminent; s. chef-d'œuvre; *եօթն — ք*, les sept merveilles.
Հրաշակերտել. va. bâtir, construire à merveille; faire un chef-d'œuvre.
Հրաշակերտութիւն. s. construction merveilleuse, monument grandiose, œuvre merveilleuse, fait admirable.
Հրաշանկար. a. peinte d'une manière admirable. [իրաշ.
Հրաշանշան. V. **Զարմանա-**
Հրաշանուն. a. qui a un nom merveilleux.
Հրաշապատում. a. qui raconte d'une manière prodigieuse; qui est raconté à merveille; qui raconte des merveilles, mystérieux.
Հրաշապէս. adv. prodigieusement.
Հրաշատեսիլ, **Հրաշատեսիլք**. V. **Սքանչելատես**.
Հրաշափայլ. a. d'un éclat merveilleux, éclatant, brillant.
Հրաշափառ. a. le plus glorieux, auguste, admirable, magnifique, surprenant.
Հրաշափառապէս. adv. d'une manière surprenant, merveilleusement, admirablement.
Հրաշափառութիւն. s. magnificence, merveilles [cent.
Հրաշէկ. a. incadescent, ignes-
Հրաշիկութիւն. s. incandescence. ignescence.
Հրաշունչ. a. qui souffle ou respire le feu, qui vomit le feu, volcanique, ardent.
Հրաշք. s. merveille. miracle, prodige; — *գործել՝ ընել*, faire ou opérer des miracles, des prodiges.
Հրաշքով. adv. par miracle, miraculeusement.
Հրաչափ. s. pyromètre.
Հրաչեայ. a. qui a des yeux ardents, éclatants.
Հրապահպանակ. s. écran.

Digitized by Google

Հրապպաօս. V. **Նրբակապաօս.**
Հրապարակ. s. place, place publique; marché, halle; — *հանել*, V. **Հրապարակել.**
Հրապարակագիր. s. publiciste
Հրապարակագրել. va. publier.
Հրապարակագրութիւն. s. métier de publiciste.
Հրապարակախումբ. a. public; — *տեսարան*, spectacle —.
Հրապարակախօս. s. qui parle en public, harangueur, conférencier, déclamateur.
Հրապարակախօսել. va. faire une conférence, haranguer.
Հրապարակախօսութիւն. s. discours prononcé en public, conférence, harangue, déclamation.
Հրապարակական. a. public; solennel.
Հրապարակահանում. s émission.
Հրապարակային. V. **Հրապարակական.**
Հրապարականախատ. a. injurié en public.
Հրապարակապէս. adv. publiquement.
Հրապարակատես, Հրապարակատեսել ou **Հրապարակացոյց ընել.** va. exposer aux regards du public, montrer ou faire voir au public, donner en spectacle.
Հրապարակաւ. adv. publiquement, en public; — *խօսիլ*, parler —.
Հրապարակել. va. publier. rendre public, divulguer, promulguer.
Հրապարակիկ. s. petite place.
Հրապարակութիւն. s. publicité, divulgation, promulgation.
Հրապարակօրէն. adv. publiquement.
Հրապարփակ. a. entouré de feu, ardent.
Հրապոյրք. s. appas, attraits, charmes, leurre, appât, douceurs, séduction, insinuation, entraînement, amorce, allèchement, agacerie, instigation, sollicitation; *պատիր* —, appas trompeurs; — *գեղեցկութեան*, charmes; — *հաճոյից՝ հեշտութեան*, l'attrait, les amorces du plaisir.
Հրապուրալիր. / **Հրապուրալից.** a. plein de charmes, d'attraits; attrayant.
Հրապուրական. a. attrayant, entraînant, séduisant, insinuant, engageant.
Հրապուրանք. V. **Հրապոյրք.**
Հրապուրելի. V. **Հրապուրական.**
Հրապուրել. / **Հրապուրեցնել.** va. allécher, attirer, appâter, attraire, entraîner, leurrer, amorcer, affrioler, affriander, enchanter, charmer, séduire, suborner, agacer, solliciter, instiguer.
Հրապուրիչ. s. séducteur, instigateur; a. V. **Հրապուրական.**
Հրապուրում. s. séduction.
Հրաջերմ. a. ardent, brûlant.
Հրասախ. s. lieue.
Հրասանդ. s. mortier, bouche à feu.
Հրավառ. a. qui allume le feu; ardent, enflammé,
Հրավառել. va. allumer, enflammer.
Հրավառութիւն. s. illumination.
Հրատ. s. feu; bûcher; fig. feu, ardeur; astr. Mars.
Հրատապ. a. ardent, brûlant.
Հրատարակել. va. publier, donner publication, rendre public, divulguer, promulguer, proclamer, déclarer, annoncer; afficher; publier, éditer.
Հրատարակիչ. / **Հրատարակող.** s. afficheur; éditeur.
Հրատարակուիլ. vn. être publié, s'éditer.

Digitized by Google

Հրատարակութիւն. } s. publication, publicité, promulgation, proclamation.
Հրատարակում.

Հրատարակչական. a. de publication, d'édition; — *ընկերութիւն*, société —.

Հրատենչ. a. ardemment désiré.

Հրատեսիլ. a. ardent.

Հրատոչոր. a. brûlé.

Հրարան. s. poêle.

Հրարգել. s. écran.

Հրարձակութիւն. s. coups de fusillade.

Հրարուեստ. V **Հրարուեստութիւն.**

Հրարուեստական. a. pyrotechnique.

Հրարուեստութիւն. s. pyrotechnie.

Հրացայտ. a. qui jaillit, qui jette du feu, étincelant; — *աչք*, yeux vifs, enflammés.

Հրացան. a. qui jette, qui lance du feu; s. fusil; — *ով զարնել*, fusiller; — *ը լեցնել*, charger un fusil; — *նետել՝ պարպել՝ արձակել*, tirer, décharger un fusil.

Հրացանաբուն. s. la crosse d'un fusil.

Հրացանագործ. s. arquebusier.

Հրացանագործութիւն. s. arquebuserie.

Հրացանակ. s. carabine.

Հրացանակակիր. } s. carabinier.
Հրացանակաւոր.

Հրացանակիր. s fusilier.

Հրացանահար ընել va. passer par les armes, fusiller.

Հրացանաձգութիւն. s. tire, fusillade.

Հրացանաձիգ. s. fusilier.

Հրացանաւոր. s. fusilier.

Հրացանափոկ. s. banderole.

Հրացանել. va. fusiller.

Հրացանութիւն. s. jet de feu.

Հրաւէր. s. invitation; *սիրալիր* —, aimable invitation, — *տալ* inviter.

Հրաւիրագիր. s. lettre d'invitation.

Հրաւիրակ. s. celui qui invite.

Հրաւիրական. a. d'invitation; s. invité, convié.

Հրաւիրան. s. invitation; prédestination.

Հրաւիրատոմս. s. billet d'invitation.

Հրաւիրեալ. a. invité, convié.

Հրաւիրել. va. inviter, convier; — *ճաշի*, inviter à dîner.

Հրաւիրում. s. invitation.

Հրաւոր. a. de feu.

Հրափայլ. a. qui brille comme du feu, étincelant.

Հրափորձ. a. éprouvé au feu.

Հրափունջ. s. bouquet de feu d'artifice.

Հրափուշ. s. bot. pyracanthe.

Հրափրփուր. s. lave.

Հրաքար. s. minér. pyrite.

Հրաքարային. a. pyriteux.

Հրդեհ. s. incendie, feu; —*ձգել*, mettre le feu, incendier.

Հրդեհական. a. qui incendie, brûlant.

Հրդեհաշէջ. V. **Հրշէջ.**

Հրդեհել. va. incendier, mettre le feu, brûler, embraser.

Հրդեհիչ s. incendiaire, brûleur.

Հրդեհում. s. incendie, embrasement, brûlement. conflagration.

Հրեայ. V. **Հրէայ.**

Հրել. va. pousser, repousser, bousculer.

Հրեղէն. a. de feu, igné; — *երկինք*, empyrée.

Հրեշտակ. s. ange; *պահապան* —, l'ange gardien; — *Տեառն*, l'angelus; —*դ իմ*, mon ange.

Հրեշտակաբար. adv. comme un ange, angéliquement; a. angélique.

Հրեշտակաբարոյ. V. **Հրեշտակատեսիլ.**

Հրեշտակազեղ. a. beau comme un ange, très beau.

Digitized by Google

Հրեշտակազգաւոր. } a. compo-
Հրեշտակազգութիւն. } sé d'anges.
Հրեշտակախառն. a. mêlé d'anges, angélique. [ին.
Հրեշտակական. V. **Հրեշտակայ-**
Հրեշտակակերպ. a. en forme d'ange, angélique.
Հրեշտակակից. a. angélique.
Հրեշտակակրօն. a qui mène une vie angélique, qui se conduit d'une manière angélique.
Հրեշտակահանգէտ. } a. égal
Հրեշտակահանգոյն. } aux anges, angélique. [gélique.
Հրեշտակային. a. d'ange, an-
Հրեշտականալ. vn. devenir un ange, mener une vie angélique.
Հրեշտականման. a. semblable à un ange.
Հրեշտակապետ. s. archange, prince des anges.
Հրեշտակապէս. adv. angéliquement, comme un ange.
Հրեշտակասէր. a. qui aime les anges.
Հրեշտակավայել. a. convenable à un ange, digne d'un ange, angélique. [ange
Հրեշտակատես. a. qui a vu un
Հրեշտակատեսիլ. } a. semblable
Հրեշտակատիպ. } à un ange, angélique.
Հրեշտակիկ. s. petit ange; — ս, mon petit ange.
Հրեշտակութիւն s. ambassade, message, députation, délégation; nature angélique.
Հրեշտակուհի. sf. ange.
Հրեշտակօրէն. V. **Հրեշտա-կաբար.** [bronze.
Հրետ. s. canon, pièce d'artillerie,
Հրետախումբ. s. batterie.
Հրետակոծ ընել. } va. canon-
Հրետակոծել. } ner, battre à coups de canon.
Հրետակոծութիւն. s. canonnade.
Հրետաձգութիւն. s. canonnage; canonnade. [nier.
Հրետաձիգ. s artilleur, canon-
Հրետանի. s. batterie, artillerie; *դաշտային՝ լեռնային* —, batterie de campagne, de montagne.
Հրետատուն. s. batterie.
Հրետավայր } s. batterie.
Հրետատեղ }
Հրետարան s. canonnerie.
Հրետաւոր. s. canonnier, artilleur.
Հրետել. va. canonner.
Հրետում. s. canonnade.
Հրէաբանութիւն. s. hébraïsme.
Հրէաբար. adv. en juif, à la manière des juifs.
Հրէագէտ. s. hébraïsant.
Հրէադաւան. a. qui a la religion juive, israélite, juif.
Հրէական a. judaïque; hébraïque, juif; — *օրէնք*, loi judaïque.
Հրէայ. s. juif, hébreu; — ք, les Juifs, les Hébreux. [daïser.
Հրէանալ. vn. devenir juif, ju-
Հրէապէս. V. **Հրէաբար.**
Հրէատեաց. a. antijuif, antisémite.
Հրէարէն. adv. en hébreu; — *խօսիլ՝ գիտնալ՝ ուսանիլ*, parler, savoir, apprendre l'hébreu, la langue hébraïque.
Հրէշ. s. monstre. [ment.
Հրէշաբար. adv. monstrueuse-
Հրէշային. } a. monstrueux.
Հրէշաւոր. }
Հրէշիկ. s. petit monstre.
Հրէշութիւն. s. monstruosité.
Հրէութիւն. s. judaïsme.
Հրէուհի. sf. juive.
Հրընկէց. a. qui jette du feu; — *բարկութիւն* foudre.
Հրթիռ. s. fusée.
Հրիտակ. s. legs.
Հրիտակառու. } s. légataire.
Հրիտակաւոր. }
Հրկէզ. a. brûlé, embrasé, en feu.

Digitized by Google

Հրկիզեալ. a. incendié.
Հրկիզել. va. brûler, mettre feu, incendier.
Հրկիզութիւն. s. brûlement, embrasement, incendie.
Հրկիզում. s. incendie
Հրձգութիւն. s. jet de feu, incendie; foudre. [brûleur.
Հրձիգ. s. boute-feu, incendiaire,
Հրճիւ s. joie, réjouissance. [joie.
Հրճուագին a. joyeux; adv. avec
Հրճուալիր. } a. plein de joie,
Հրճուալից. } joyeux, enjoué.
Հրճուական. a. joyeux.
Հրճուանք. s. joie, allégresse, réjouissance, enjouement, enchantement, plaisirs.
Հրճուեցնել. va. réjouir.
Հրճուեցուցիչ. a. réjouissant.
Հրճուիլ. vn. se réjouir, tressaillir ou bondir de joie, être transporté de joie, être au comble de la joie, ne pas se posséder de joie, prendre plaisirs, être aux anges, donner cours à sa joie, être dans l'enchantement, palpiter de joie.
Հրճուում. V. **Հրճուանք**.
Հրճուադական. a. joyeux.
Հրմշտկել. va. pousser, coudoyer, bousculer.
Հրմշտուկ. s. bousculade.
Հրշէջ. } a. s. qui éteint l'in-
Հրշիջոյց. } cendie; pompier; — *գործիք*, pompe à incendie; — *զինուորք՝ զօրք*, les pompiers.
Հրոս. s. horde, bande, coureurs, torrent d'hommes.
Հրոսախումբ. s. horde, bande.
Հրոսակ. s. bandit; V. **Հրոս**.
Հրոսապետ. s. chef de bande.
Հրոսել. va. attaquer.
Հրոսող. s. attaquant.
Հրոսում. s. attaque, irruption.
Հրովարտակ. s. décret, rescrit, édit; —*հանել*, donner, rendre un décret.
Հրոտից. s. douzième mois de l'encien calendrier arménien.
Հրուանդան. s. promontoire, cap.
Հրուշակ. s. nougat.
Հրուտ. a. plein de feu, vif.
Հօխայ s. ocque.
Հօտ. s. troupeau de moutons, de brébis; fig. troupeau des fidèles.
Հօտաժողով. a. qui rassemble le troupeau dispersé.
Հօտաղ. s. bouvier. [vier.
Հօտաղութիւն s. métier de bou-
Հօտապետ. s. chef du troupeau, pasteur; fig. évêque.
Հօտապետութիւն. s. épiscopat.
Հօտասէր. a. qui aime son troupeau.
Հօտարած. s. pasteur, berger.
Հօտերէց. V. **Հօտապետ**.
Հօտոց. V. **Ծածոց**.
Հօրաբարոյ. a. qui a le caractère de son père, qui ressemble à son père; comme un père, semblable à un père.
Հօրանուն. a. né d'un père illustre, eupator.
Հօրան. s. troupeau.
Հօրաքեռադուստր. } s. cousine.
Հօրաքեռաղջիկ. }
Հօրաքեռորդի. s. cousin.
Հօրաքոյր. s. tante (sœur du père).
Հօրեղբայր. s. oncle (frère du père).
Հօրեղբօրադուստր. } s. cousine.
Հօրեղբօրաղջիկ. }
Հօրեղբօրորդի. s. cousin.
Հօրենական. a. paternel; —*ժառանգութիւն*, héritage —.
Հօրու. s. beau-père, parâtre.
Հօրուս. s. bot. tubéreuse.
Հօրքեռորդի. V. **Հօրաքեռորդի**.
Հօրքոյր V. **Հօրաքոյր**.
Հօպալ. s. ornith. ramier.

Digitized by Google

Ձ

Ձ (tza=dza=moderne: TZ,ancien: DZ.) s. dix-septième lettre de l'alphabet et douzième de consonnes; quatre-vingts, quatre-vingtième.

Ձաբռտանք. s. barbouillage.

Ձաբռտել. va. barbouiller

Ձագ. s. petit des oiseaux, des animaux; moineau: —*մատ*, petit doigt; —*հանել*, mettre bas, faire des petits.

Ձագախառն. adv. avec leurs petits.

Ձագախոտ. s. bot. githage.

Ձագար. s. entonnoir.

Ձագարաձեւ. a. infundibuliforme.

Ձագարան. s. nid; alvéole.

Ձագիկ. / **Ձագուկ.** } s. petit des animaux.

Ձախ. a. gauche, ce qui est à gauche; s. la gauche, le côté gauche.

Ձախակողմ. s. la gauche. le côté gauche; *ի* —, à gauche.

Ձախակողմեան. a. gauche, qui se tient à gauche.

Ձախաձեռնեայ. V. **Ձախլիկ.**

Ձախաձեռնութիւն. s. gaucherie.

Ձախան. s. mar. babord.

Ձախաւեր. a. timbré; maladroit.

Ձախլիկ. s. gaucher.

Ձախլիկութիւն. V. **Ձախաձեռնութիւն.**

Ձախող. V. **Ձախողակ.**

Ձախողակ a. qui ne réuissit pas, sinistre, malheureux, malencontreux, mauvais, funeste, triste, défavorable, contraire.

Ձախողակի. adv. défavorablement, sinistrement, sans succès, malheureusement; a. V. **Ձախողակ**; — *բարեպաշտութիւն*, piété mal entendue; — *կարծիք*, fausse opinion

Ձախողանք. V. **Ձախողութիւն.**

Ձախողիլ. vn. ne pas réussir, avoir un mauvais succès, ne pas atteindre le but, aller à vau-l'eau, essuyer un échec, éprouver un malheur.

Ձախողութիւն. s. adversité, revers, malheur, disgrâce. malencontre, contre-temps, infortune, échec, désastre; —*թեան հանդիպիլ*, éprouver, essuyer des revers, avoir des malheurs.

Ձախորդ, Ձախորդութիւն. V. **Ձախող, Ձախողութիւն.**

Ձաղ. s dérision, risée, moquerie, jouet; —*ընել* railler, se moquer, tourner en ridicule, exposer à la risée de tout le monde; — *ըլլալ*. s'exposer à la risée de tout le monde, être la risée le jouet ou l'objet de dérision de tout le monde; — *ու ծանակ*; V. **Ձաղածանակ.**

Ձաղածանակ. a. exposé à la risée, moquée; — *ընել*, exposer à la risée de tout le monde, donner en spectacle.

Ձաղանք. s· risée. dérision, moquerie, objet de dérision; V. **Ձաղկանք.**

Ձաղել. va. rire, se moquer de

Digitized by Google

qn., le railler, le tourner en ridicule, se jouer de lui.

Ձաղիչ. s. moqueur.

Ձաղկ. s. verge, bâton.

Ձաղկահեր. } a. qui a les cheveux plats.
Ձաղկամազ. }

Ձաղկանք. s. verges, flagellation, fustigation, discipline.

Ձաղկել. va. fustiger, flageller, discipliner, fouetter.

Ձաղկիչ. } s. flagellateur.
Ձաղկող. }

Ձաղութիւն } s. dérision, moquerie risée.
Ձաղում. }

Ձայն. s. voix; son, cri; voix, vote; ton; bruit, rumeur; parole, langage. langue, terme, mot; — *թռչնոց*, chant des oiseaux; *նուաղեալ՝ կերկերեալ* ou *կերկեր՝ քաղցր* ou *քաղցրաբարբառ՝ ախորժ՝ անախորժ՝ զօրաւոր՝ սաստկայոյզ՝ մեծավայելուչ՝ դողդոջ՝ թրթռուն՝ տկար* —, voix défaillante, rauque, douce, agréable, désagréable, forte, émue, majestueuse, tremblante, chevrotante, faible; — *ցնծութեան*, cri, acclamation de joie; — *արձակել՝ բառնալ*, pousser ou jeter des cris, s'écrier, crier; *բարձր —ով*, à haute voix; — *տալ*, crier, apostropher, parler; défier; — *աղաղակի*, cri, plainte; —*ը քաշել*, se taire; prendre son parti. se résigner; —*ը մարած է*, il a la voix éteinte, cassée; —*ին մարիլը*, extinction de voix; —*ը բաց է՝ տեղն է*, il est en voix; —*ը գոցուած է*, il n'est pas en voix; —*հանել*, faire entendre une voix, un cri, crier, faire du bruit.

Ձայնաբանական a. phonétique.

Ձայնաբանութիւն. s. phonétique.

Ձայնագիտութիւն. s. acoustique.

Ձայնաբեր. s. porte-voix.

Ձայնագէտ. s. compositeur de musique. [graphe.

Ձայնագիր. s. mus. note; phono-

Ձայնագրագէտ. s. connaisseur de notes, de solfège. [note, noter.

Ձայնագրել. va. mus. mettre en

Ձայնազուրկ. a. aphone.

Ձայնական a. vocal; tonique; — *երաժշտութիւն*, musique vocale.

Ձայնակից. s. qui unit sa voix, ses accords, qui accompagne; qui est d'accord, unanime; - *լինել*, être d'accord, unanime, s'accorder.

Ձայնակցիլ. V. **Ձայնակից լինել**.

Ձայնակցութիւն. s accord de plusieurs voix, concert, symphonie; accord.

Ձայնահար. s. abat voix.

Ձայնաղի. s. corde vocale.

Ձայնամփոփ. s. abat voix.

Ձայնանիշ. s. mus. note; gram. accent.

Ձայնաշար. s. gamme.

Ձայնաչափ. s. sonomètre.

Ձայնապետ. s. premier chantre.

Ձայնասփիւն.V. **Ձայնաշար**.

Ձայնատար. s. porte-voix.

Ձայնատու. a qui fait entendre un son, qui crie, qui résonne; crieur; réveilleur; votant; s. diapason.

Ձայնարգել. s. abat-voix.

Ձայնարկել. vn. jeter des cris, crier, adresser la parole, s'écrier.

Ձայնարկու. s. a. qui jette des cris; crieur, pleureur, qui déplore.

Ձայնարկութիւն. s. cri, plainte; interjection.

Ձայնաւոր. a. vocal; s. enfant de chœur; gram. voyelle.

Ձայնաւորութիւն. s. état d'enfant de chœur.

Ձայնափոխ. a. voix muée, mué; — *լինել*, muer. [muance.

Ձայնափոխութիւն. s. mue,

Digitized by Google

Ձայնափող.s. cornet acoustique.
Ձայնդարձ. s. mus. bécarre.
Ձայնեղ. a. qui a de la voix.
Ձայնել. va. faire entendre une voix, élever la voix, crier; appeler, nommer.
Ձայնիկ. s petite voix.
Ձայնորդ. s diapason.
Ձանձախարիթ. s. couleur de datte, couleur rouge; suie.
Ձանձիր. a. ennuyeux, importun, fastidieux.
Ձանձրալի. } a. ennuyeux,
Ձանձրանալի. } fastidieux.
Ձանձրանալ. vn. s'ennuyer, se lasser.
Ձանձրացած. } a. ennuyé, las.
Ձանձրացեալ. }
Ձանձրացկոտ. a. qui s'ennuie facilement.
Ձանձրացնել. va. ennuyer, lasser, causer de l'ennui.
Ձանձրացուցիչ. a. ennuyeux.
Ձանձրոյթ.s.ennui; a. ennuyeux.
Ձանձրութիւն.s.ennui; — *պատճառել՝ տալ*, causer ou donner de l'ennui.
Ձառաղէմ.a. qui a une figure hideuse, horrible.
Ձառակ. s. bamboche.
Ձառաձուկ.s. ichtyol. baudroie.
Ձառանկար. s. bambochade.
Ձար. s. crin, poil; czar, tzar.
Ձարամաղ. V **Ձարմաղ**.
Ձարաւել. s. balai de crin.
Ձարի. a. poilu.
Ձարխոտ. s. bot. fougère.
Ձարմաղ. s. tamis.
Ձարորդի s. czarovitch, tsarevitch.
Ձարուհի. sf. czarine, tsarine.
Ձաւար. s. gruau.
Ձգագլան. s. treuil.
Ձգախէժ. s. caoutchouc, gomme élastique.
Ձգական. a. attractif; attrayant; tendu; élastique; — *խէժ*. V. **Ձգախէժ**.
Ձգան (հրացանի). s. détente.
Ձգանաւոր. a. tendineux.
Ձգանք. s. action de tendre, d'étendre, étendage, endroit à étendre.
Ձգարան.s. étendage, assemblage des cordes tendues; corde.
Ձգափոկ. s. bretelle.
Ձգել. va. laisser, laisser aller; lâcher, relâcher; laisser de côté, quitter, abandonner; *երեսի վրայ* —, laisser à l'abandon, abandonner.
Ձգեռ. s. rot.
Ձգիչ. a. attractif; entraînant; — *զօրութիւն*, force attractive, attraction.
Ձգձգել va. tirailler, traîner.
Ձգնել. va. mettre bas.
Ձգողական. a. attractif, d'attraction; — *զօրութիւն*, force d'attraction ou attractive.
Ձգողականութիւն. } s. attraction; —
Ձգողութիւն. } *մասնիկներու*, — moléculaire.
Ձգում. s. attraction; tendance; attachement.
Ձգռտալ.vn. roter, faire des rots.
Ձգտան. s. anat. tendon.
Ձգտել. } va. tendre, étendre,
Ձգտեցնել. } allonger, étirer; bander.
Ձգտիլ. vn. s'étendre, s'allonger, s'étirer, prêter, se prolonger; tendre, aboutir; s'efforcer, tâcher de; s'étirer, s'allonger, étendre les bras.
Ձգտում. s. tension, tendance, extension, allongement, distension; tension, contention; effort; — *ջղերու*, convulsion.
Ձեզմէ. adv. de vous même, par vous-même; personnellement.
Ձեղնայարկ. s. grenier.
Ձեղուն. s. calotte, plafond; *բերնի* —, palais; *գլխու* —, la calotte du crâne; — *անկողնի*, ciels.

Digitized by Google

Ձեռագիր. s. manuscrit; impr. copie.

Ձեռագործ. a. fait à la main, fait par la main des hommes, manuel; manufacturier, industriel; s. manufacture, ouvrage de main; ouvrage manuel.

Ձեռագործական a. de main, artificiel, industriel.

Ձեռագործել. va. faire ou fabriquer avec les mains, manufacturer, travailler.

Ձեռագործի.s outil, instrument.

Ձեռագործութիւն. s. manufacture, ouvrage de main, industrie.

Ձեռագրել. va. écrire des livres manuscrits.

Ձեռագրութիւն. V. **Ձեռագիր**.

Ձեռական, a. de main, manuel; — *աշխատութիւնք*, travaux manuels.

Ձեռակապ.s menottes, manicles; — *դնել*, mettre des menottes, emmenoter.

Ձեռակերտ. a. fait à la main, manuel; manufacture, ouvrage de main; bâtiment, ville bâtie par soi.

Ձեռակերտել. V. **Ձեռագործել**.

Ձեռակերտիկ. V. **Ձեռակերտ**.

Ձեռակերտութիւն. s. industrie.

Ձեռահիւս. a. tissé par la main.

Ձեռահմուտ. a. qui a une main exercée, habile, adroit.

Ձեռածիր. s. pourboire, pot-de-vin.

Ձեռամբարձ. a. à main levée; — *քուէարկութիւն*, vote —.

Ձեռամբացի. adv. de la main, avec la main.

Ձեռասուն. V. **Ձեռնասուն**.

Ձեռաստեղծ. a. créé par la main.

Ձեռասրբիչ. s. essuie-main, serviette.

Ձեռատետր. s. journal, livre journal.

Ձեռատունկ. a. planté de sa propre main; s. arbre planté de sa propre main; fig. créature.

Ձեռարուեստ. s. métier; industrie.

Ձեռացագիր. a. écrit de la main.

Ձեռբակալ. V. **Ձերբակալ**.

Ձեռն. V. **Ձեռք**.

Ձեռնաբարձ. V. **Ձեռամբարձ**.

Ձեռնագիծ. s. paraphe.

Ձեռնագիր. s. signature; — *դնել*, mettre sa —, signer.

Ձեռնադրել. va. mettre, imposer les mains, ordonner, donner ou conférer les ordres à qn., consacrer, sacrer.

Ձեռնադրելի. s. ordinand.

Ձեռնադրիչ. } s. ordinant.
Ձեռնադրող. }

Ձեռնադրութիւն. s. imposition des mains, ordination, ordre; — *եպիսկոպոսի*, sacre.

Ձեռնագնին. s. chiromancien.

Ձեռնագննութիւն. s. chiromancie.

Ձեռնախաղ. s. jeu de mains.

Ձեռնածու. s. jongleur, escamoteur, prestidigitateur, bateleur, joueur de gobelets.

Ձեռնածութիւն. s. jonglerie, escamotage, batelage, prestige, tour, tour de passe-passe.

Ձեռնակառք. s. poussette.

Ձեռնահմայ. s. chiromancien.

Ձեռնահմայութիւն. s. chiromancie.

Ձեռնաղաց. s. moulin à bras.

Ձեռնամած. a. les mains jointes.

Ձեռնամխութիւն. s. entreprise.

Ձեռնամուխ լինել. vn. mettre la main à, entreprendre, attenter, empiéter.

Ձեռնամուշտակ. s. manchon.

Ձեռնաշարժ. } s. mouvement de main, geste.
Ձեռնաշարժում. }

Ձեռնաշտանակ. s. bougeoir.

Digitized by Google

Ձեռնաչոց. s. lorgnon, binocle, face à main.
Ձեռնասայլ. s. brouette.
Ձեռնասայլագործ. s. brouettier.
Ձեռնասայլել. va. brouetter.
Ձեռնասայլիկ. s. petite brouette.
Ձեռնասայլորդ. s. brouettier.
Ձեռնասուն. a. nourri, élevé dans ses mains; s. nourrisson, pupille élève; créature.
Ձեռնավարել. va. manier.
Ձեռնավարութիւն. s. maniement.
Ձեռնատ. a. manchot. [մար.
Ձեռնատետր. V. Ձեռնատո-
Ձեռնատոմար. s. brouillard, main courante, brouillon.
Ձեռնարկ. s. entreprise; démarche.
Ձեռնարկել. vn. mettre la main à, entreprendre, entamer, tenter.
Ձեռնարկող. } s. entrepreneur;
Ձեռնարկու. } — *ընել*, entreprendre.
Ձեռնարկութիւն. } s. entreprise.
Ձեռնարկում. }
Ձեռնարձակութիւն. s. usurpation, empiétement
Ձեռնբեկ. a. qui a la main, le bras cassé, manchot.
Ձեռնդրութիւն. V. **Ձեռնադրութիւն**.
Ձեռներէց. a. entreprenant, hardi, décidé, brave, courageux; — *ընել*, entreprendre, oser, avoir le courage, la hardiesse de, empiéter; s'émanciper.
Ձեռներիցութիւն. s. présomption, hardiesse, action hardie, trait de courage.
Ձեռնընդել. } a. apprivoisé, fa-
Ձեռնընտել. } milier, domestique.
Ձեռնթափ ըլլալ. vn. retirer ses mains, abandonner; *ամէն բանէ* —, tout abandonner, jeter le manche après la cognée.
Ձեռնթափութիւն. s. abandon.

Ձեռնիկ. s. petite main, menotte.
Ձեռնկալել. vn. donner, prêter la main, aider, secourir.
Ձեռնկալու. a. qui prête la main, qui aide; — *ըլլալ*, V. **Ձեռնկալել**.
Ձեռնկալութիւն. s. aide, secours, assistance.
Ձեռնհաս. a. capable; compétent.
Ձեռնհասութիւն. s. capacité, habileté; compétence.
Ձեռնհասօրէն. adv. avec compétence. [usurpation.
Ձեռնձգութիւն. s. empiétement,
Ձեռնոց. s. gant.
Ձեռնոցագործ. s. gantier, celui qui fait des gants.
Ձեռնոցավաճառ. s. gantier, celui qui vend des gants.
Ձեռնոցաւոր. a. ganté.
Ձեռնունայն. adv. à vide, les mains vides; a. bredouille.
Ձեռնպահ ըլլալ. vn. s'abstenir, se garder, ne pas toucher.
Ձեռնպահութիւն. s. abstention.
Ձեռնտու. a. qui donne du secours, qui aide; contribuant, favorable; — *ըլլալ*, donner, prêter la main à, prêter secours, secourir, aider, contribuer, seconder, favoriser.
Ձեռնտուութիւն. s. secours, aide, assistance, concours, appui.
Ձեռնօցիկ. s. manchon.
Ձեռք. s. main; fig. main. force, pouvoir; main, aide, secours; — *ի տակէն*, sous main; — *ի տակէն բանիլ՝ գործել*, agir sous main; — *էն եկածն ընել*, faire tout ce qui dépend de soi, faire son possible; — *տալ*, donner la main; donner la main, prêter secours, soutenir; suffire; *ինձ* — *չտար*. mes moyens ne me permettent pas; *ինձ* — *կուտայ*, il me suffit, cela m'arrange, me

Digitized by Google

convient; — ը թօթվել՝ սեղմել, donner une poignée de main, serrer la main à qn.; վերջին — ը տալ, mettre la dernière main; — երկնցունել, tendre la main; tendre la main, demander l'aumône; — վերցունել, lever la main; — զարնել, battre des main; mettre la main à, entreprendre. — էն գալ՝ չգալ, être ou ne pas être capable; — էն բան չգար, il n'est capable de rien, il n'est bon à rien; ամէն բան — էն կուգայ, il est bon à tout, il est très adroit; յաջող — ունենալ, avoir la main heureuse; — ը կապած ըլլալ, avoir les mains liées; բանէ մը ը լուալ, se laver les mains d'une chose; լաւ՝ ապահով — ըլլալ, être en bonnes mains; առաջին — է, de première main; լեցուն — ով տալ, donner à pleines mains; վարպետի - է ելած բան, chose faite de main de maître; - ը զէնք, à main armée; — ձեռքի տալ, se donner la main, se tenir par la main; բանէ մը — ը քաշել, retirer ses mains, abandonner, se retirer; — մը թուղթ, une main de papier; — իյնալ, tomber entre les mains, se faire prendre, se faire pincer ou empoigner; — ձգել, obtenir, procurer, attraper, accrocher.

Ձեռհամբոյր. s. baisemain.

Ձետ. s. queue.

Ձեր. a. poss. votre; — մայրը, votre mère; — եղբայրներէն, de vos frères, par vos frères.

Ձերբազատ. a. émancipé, majeur; — ընել, émanciper.

Ձերբազատիլ. vn. s'émanciper, être majeur, voler de ses propres ailes.

Ձերբազատութիւն. s. émancipation, majorité.

Ձերբակալել. va. arrêter, capturer, faire prisonnier.

Ձերբակալուած. a. arrêté, pris, prisonnier.

Ձերբակալութիւն. s. arrestation, capture.

Ձերբատուն. V. **Ձեռնատուն.**

Ձերբացի. V. **Ձեռամբացի.**

Ձեւ. s. forme; figure; formule; habillement, costume; attitude, maintien, tenue, contenance, manière; géom. figure; այս — ով, de cette manière, de cette façon, ainsi; — տալ, donner une forme; — ի բերել, donner une jolie forme; — ի համար, pour la forme.

Ձեւադրութիւն. s. coupe.

Ձեւախօսական. a. déclamatoire.

Ձեւախօսութիւն. s. déclamation.

Ձեւական. a. pour la forme, de forme; formel; s. formaliste.

Ձեւային. a. de forme.

Ձեւականութիւն. } s. formalité.
Ձեւակերպութիւն. }

Ձեւակատարութիւն. s. formalité.

Ձեւակերպական. a. de formalité.

Ձեւակերպել. va. figurer, former.

Ձեւակերպութիւն. s. formalité; configuration.

Ձեւակերտական. a. plastique.

Ձեւակերտութիւն. s. plastique, l'art plastique.

Ձեւամոլ. s. formaliste.

Ձեւամոլութիւն. s. formalisme.

Ձեւանալ. V. **Կեղծաւորանալ.** հիւանդ —, faire le malade, faire semblant d'être malade; խենդ —, faire ou contrefaire le fou.

Ձեւաւոր. a. varié.

Ձեւաւորութիւն. s. variété.

Ձեւապաշտ. s. formaliste.

Ձեւապաշտութիւն. s. formalisme.

Digitized by Google

Ձեւարկութիւն. s. coupe.
Ձեւացնել. V. **Ներկայացնել**; *խաղ* —, représenter une pièce.
Ձեւացում. V. **Ներկայացութիւն**; *բոլոր ասոնք ձեւացմունք են*, tout cela, ce sont des farces.
Ձեւաւոր. a. d'une belle forme.
Ձեւափոխել. va. transformer.
Ձեւափոխութիւն. s. transformation.
Ձեւափոխուիլ. vn. se transformer.
Ձեւել. va. former, figurer, façonner; couper, tailler.
Ձեւոց. s. équerre.
Ձէթ. s. huile d'olive; huile.
Ձի. s. cheval; — *հեծնել*, monter à —; *երթալ ձիով*, aller à —; *զբօսնուլ ձիով*, faire une partie de —, se promener à —; — *ու կատղիլ*, s'emporter, prendre le mors aux dents; *ձին կը խրխնջէ՝ կը վրնջէ*, le — hennit; *սանձել ձին*, dompter, réduire le —; *ձին չորս ոտք՝ սանձարձակ վազցունել* mettre le — au galop, aller ou courir à toute bride; — *պայտել*, ferrer un —; *ձիու վրայ կենալ*, se tenir sur le —; *ձին տակը գլորեցաւ*, son — s'abattit sous lui; *սեւ՝ ճերմակ՝ գորշ՝ պիսակ ճանճկէն* ou *ճանճաճերմակ՝ ճարտուկ՝ աշխէտ՝ ճարտուկ ճանճկէն* —, cheval noir, blanc, gris, pommelé, moucheté, pie, alezan, rubican ou rouan; *մատակախաղ՝ մալեալ* —, - entier, hongre; *հեծնելու՝ կառքի* —, — de selle, de voiture; *կառքի եւ հեծնելու* —, — à deux fins; *ախտաւոր՝ ահիպարանոց՝ խստերախ՝ խրոխտ՝ եռանդուն՝ աներկիւղ՝ ուժեղ՝ հլու՝ հնազանդ՝ անհլու՝ կատաղի* ou *խենդ՝ կիցընկէց՝ խրչան* —, — vicieux, impétueux ou superbe, fougueux. fier, ardent ou fringant, hardi ou courageux, vigoureux, docile, obéissant ou soumis, indocile, fou, rétif ou qui rue, ombrageux; *անպիտան* —, rosse; *մատակ* —, jument; V. **Լծել, Նժոյգ.**
Ձիաբոյժ. s. vétérinaire.
Ձիաբոյծ. s. éleveur de chevaux; palefrenier.
Ձիաբուժութիւն. s. hippiatrique, art vétérinaire.
Ձիաբուծութիւն. s. élevage des chevaux, élevage chevaline.
Ձիագետի. s. zool. hippopotame.
Ձիագի. s. bot. prèle.
Ձիագլուխ. a. qui a une tête de cheval.
Ձիազէն. V. **Ասպազէն.**
Ձիաբաշ. V. **Ձիարօտ.**
Ձիալախուր. s. bot. maceron.
Ձիախաղ. } s. carrousel.
Ձիախաղութիւն. } s. carrousel.
Ձիախաղարան. s. carrousel.
Ձիախաղաց. adv. à cheval.
Ձիական. a. de cheval, hippique, chevaline, chevalin; s. ornith. chevalier.
Ձիակերպ. a. en forme de cheval.
Ձիակորեակ. s. bot. panic.
Ձիահալած ընել. va. poursuivre, chasser à cheval.
Ձիաձիգ. a. tiré par le chevaux.
Ձիաձուկ. s. ichtyol. hippocampe.
Ձիամարտ. s. combat à cheval, combat de cavalerie.
Ձիամարտիկ. a. s. qui combat à cheval.
Ձիամարտութիւն. V. **Ձիամարտ.**
Ձիանք. spl. les chevaux.
Ձիապան. s. palefrenier.
Ձիապիծակ. s. entom. asile.
Ձիասամիթ. s. bot. fenouil sauvage.
Ձիասէր. a. qui aime les chevaux, hippomane.
Ձիաստան. s. haras; V. **Ձիատոց.**
Ձիասայց. s. entom. asile frelon, taon.

Digitized by Google

Ձիավաճառ. s. marchand de chevaux, maquignon.
Ձիավաճառանոց. s. marché aux [chevaux.
Ձիավաճառութիւն. s. maquignonnage.
Ձիավար. s. postillon; écuyer.
Ձիավարել. va. mener, conduire ou guider un cheval; aller à cheval; *արշաւասոյր* —, aller au galop, brûler le pavé.
Ձիավարժ. s. écuyer; cavalier.
Ձիավարժոց. s. manège.
Ձիավարժութիւն. } s. équitation.
Ձիավարժք. }
Ձիավարիկ. s. jockey.
Ձիավարութիւն. s. équitation
Ձիասած. V. **Ձիաբոյծ**.
Ձիատէր. s. propriétaire de chevaux.
Ձիարկել. vn. monter à cheval.
Ձիարձակ արշաւել. vn. lâcher la bride à un cheval, aller au grand galop, courir à tout bride, à bride abattue.
Ձիարձակարան s. hippodrome.
Ձիարձակութիւն. s. course aux chevaux.
Ձիարշաւ. } s. course à cheval.
Ձիարշաւանք. }
Ձիացուլ. s. hippocentaure.
Ձիաւոր. V **Հեծեալ**; chevalier.
Ձիաւորիլ. V. **Ձիարկել**.
Ձիաւորութիւն. s. chevalerie.
Ձիաքարշ. V. **Ձիաձիգ**.
Ձիգ. a. tendu, étandu; long. prolixe; adv. longtemps; — *ժամեր*, des heures entières, de longues heures.
Ձիընթաց. a. qui va à cheval; —**ք**, s. course de chevaux.
Ձիընթացարան. s. hippodrome, cirque.
Ձիընթացիկ. a. qui va à cheval; —**ք**. s. V. **Ձիընթացք**.
Ձիթագոյն. a. olivâtre.
Ձիթագործարան. s. huilerie.
Ձիթագործութիւն. s. fabrication de l'huile d'olive.
Ձիթաիւղ. s. huile d'olive.
Ձիթալից. a. plein d'huile d'olive.
Ձիթակութք. s. olivaison, récolte des olives.
Ձիթահան. a. qui fait de l'huile d'olive; —**ք**, s. pressoir à l'huile; détritoir, huilerie.
Ձիթահանութիւն. s. fabrication ou extraction d'huile.
Ձիթաղաց. s. détritoir, huilerie.
Ձիթաման. s. huilier.
Ձիթանկար. V. **Իւղաներկ**.
Ձիթապտուղ. s. olive.
Ձիթաստան. } s. plant ou jardin d'oliviers, des olives.
Ձիթաստանեայք. }
Ձիթավաճառ. s. marchand d'huile.
Ձիթարմաւենի. s. bot. palmier à [huile.
Ձիթել. va. arroser d'huile d'olive, huiler.
Ձիթենի. s. bot. olivier; — *վայրենի*, olivier sauvage.
Ձիոտն. a. qui a le pied d'un cheval.
Ձիութիւն. s. nature de cheval.
Ձիր. s. don, grâce, faveur; —**ք**, don, talent, faculté; — *պերճախօսութեան*. le don de l'éloquence.
Ձիւթ. s. poix.
Ձիւթալից. } a. poisseux.
Ձիւթաւոր. }
Ձիւթել, **Ձիւթոտել** va poisser.
Ձիւն. s. neige; — *կու գայ՝ կը տեղայ*, il tombe de la neige, il neige; - *ը կը դիզուի*, la—s'amoncelle; *Հալեալ* —, de la — fondue; *Ձիւնով ծեծկուիլ*, se battre à coups de boules de —, *Ձիւներու մէջ կորսուիլ*, se perdre dans les neiges; *մանր՝ խոշոր* —, neige menue, gros flocons; — *գալ*, V. **Ձիւնել**.
Ձիւնաբեր. a. qui amène de la neige.

Digitized by Google

իւնագնդակ. V. Ձիւնագունդ; ɔot, boule de neige.

իւնագոյն. a. de couleur de neige, ɔlanc comme la neige, blanc comme de la neige.

իւնագունդ. s. boule de neige.

իւնաթաղ. a. enfoncé, enseveli dans la neige.

իւնաթոյր. V. Ձիւնագոյն.

իւնալեառն. } s. montagne de
իւնալեռ. } neige.

իւնալիր. } a. plein de neige,
իւնալից. } neigeux.

իւնախաղաղ. a. couvert de neige, neigeux.

իւնախառն. a. mêlé de neige.

իւնածաղիկ. s. bot. colchique.

իւնակիր. a. qui porte de la neige.

իւնակոյտ. s. tas de neige, amas de neige.

իւնահալ. s. dégel.

իւնահատ. s. flocon.

իւնահոր. s. puits de neige, glacière. [neige.

իւնանման. a. semblable à la

իւնապատ. a. couvert, entouré de neige, neigeux.

իւնաջուր. s. eau de neige.

իւնասոյզ. V. Ձիւնաթաղ.

իւնասպիտակ. a. blanc comme de la neige.

իւնափայլ. a. brillant ou blanc comme de la neige, blanc comme neige, plus blanc que la neige, dont la blancheur efface celle de la neige.

Ձիւնել. vn. neiger, tomber de la neige; *կը ձիւնէ*, il neige; *ձիւնեց*, il a neigé.

Ձիւնեղէն. a. de neige.

Ձիւնհալ. s. dégel.

Ձիւնոտ. a. neigeux.

Ձլել. va. défricher, fendre.

Ձկանականջ. s. moll. moule.

Ձկանակեր. } s. abait.
Ձկանախայծ. }

Ձկան իւղ. s. huile de foie de morue.

Ձկնաբան. s. ichthyologiste.

Ձկնաբանական. a. ichthyologique. [logie.

Ձկնաբանութիւն. s. ichthyo-

Ձկնաբուծութիւն. s. pisciculture. [poisson.

Ձկնագիր. s. lettre en forme de

Ձկնաթան. s. bouillabaisse.

Ձկնաթռչնագիր. s. lettre en forme de poisson et d'oiseau.

Ձկնախօս. etc. V. Ձկնաբան. etc.

Ձկնականջ. s. moll. moule.

Ձկնակեր. a. qui mange du poisson, ichthyophage. [gie.

Ձկնակերութիւն. s. ichthyopha-

Ձկնակերպ. a. semblable à un poisson, qui a la forme d'un poisson.

Ձկնահան. V. Ձկնորս.

Ձկնաձեւ. a. en forme de poisson, pisciforme.

Ձկնաձու. s. boutargue.

Ձկնամշակութիւն. V. Ձկնաբուծութիւն.

Ձկնամորթ. s. peau de poisson.

Ձկնաշատ a. poissonneux.

Ձկնասինձ. s. colle de poisson.

Ձկնավաճառ. s. marchand de poisson, poissonnier. [rie.

Ձկնավաճառանոց. s. poissonne-

Ձկնավաճառուհի. sf. marchande de poisson, poissonnière.

Ձկնատաշտ. s. bachotte.

Ձկնարան. s. poissonnerie, marché au poisson.

Ձկնաւէտ. a. poissonneux.

Ձկնաքաղ. s. zool. albatros.

Ձկնիկ. s. petit poisson, fretin.

Ձկնկիթ. s. caviar. [geau.

Ձկնկուլ. s. ornith. courlis, corbi-

Ձկնորս. s. pêcheur.

Ձկնորսաբար. adv. à la manière des pêcheurs.

Digitized by Google

Ձկնորսական. a. de pêcheur; qui concerne la pêche.
Ձկնորսութիւն. s. pêche; métier du pêcheur.
Ձկնորսուհի. sf. pêcheuse.
Ձկնոց. s. poissonerie; étang; vivier.
Ձկձել. etc. V. **Ձգձել.** etc.
Ձմեռ. s. hiver; fig. mauvais temps. orage, tempête; *խիստ՝ դժնդակ՝ խոնաւ՝ անձրեւային՝ ցուրտ՝ մեղմ՝ չոր* —, hiver bien rude ou rigoureux, facheux, humide, pluvieux, froid, bien doux, sec; — *ուան պաշար*, des provisions pour l'—; *անցեալ* —, l'— dernier; *այս* —, cet hiver.
Ձմեռային. V. **Ձմերային.**
Ձմեռանոց. V. **Ձմերոց.**
Ձմեռնաբեր. a. qui ramène l'hiver.
Ձմեռնածաղիկ. s. bot. perce-neige.
Ձմեռնակ. s. engelure; — *ունենալ*, avoir des engelures.
Ձմեռնահաս. s. l'arrivée de l'hiver.
Ձմեռնամուտ. s. entrée de l'hiver, commencement de l'hiver.
Ձմեռնային. V. **Ձմերային.**
Ձմեռնանալ. vn. faire froid comme en hiver.
Ձմեռնասուն. a. nourri dans ou pendant l'hiver.
Ձմեռնասունկ. s. plante d'hiver.
Ձմերական. / **Ձմերային.** } a. d'hiver, hivernal.
Ձմերայնի. / **Ձմերանի.** } s. hiver, la saison d'hiver: fig. tempête, orage; adv. dans l'hiver, pendant l'hiver.
Ձմերանոց. V. **Ձմերոց.**
Ձմերատուն. s. maison d'hiver.
Ձմերել. vn. hiverner, passer l'hiver; être en quartier d'hiver.
Ձմերնական. / **Ձմերնային.** } V. **Ձմերական.**
Ձմերոց. s. lieu propre à passer l'hiver; quartier d'hiver.

Ձմերուկ. s. bot. pastèque, melon d'eau.
Ձող. s. barre, perche, gaule, échalas.
Ձողաբարձ. a. échalassé; porté sur des perches; s. treille, berceau, palissade.
Ձողակ s. petite barre; — *հրացանի*, baguette de fusil.
Ձողաձեւ. a. en forme de barre, de perche.
Ձողաձուկ. s. goberge, perche (poisson).
Ձողաչափ. s. toise.
Ձողիկ. s. petite perche.
Ձողիք. s. palissade, rangée d'échalas.
Ձոյլ. a. fondu, de fonte; massif; s. fonte; masse, lingot.
Ձոր. s. vallée.
Ձորաբարձունք. s. les hauteurs d'une vallée.
Ձորադաշտ. s. plaine.
Ձորալիր. a. qui remplit une vallée.
Ձորակ. s. vallon.
Ձորահովիտ. s. vallée.
Ձորաձեւ. a. qui a la forme d'une vallée.
Ձորամուտ լինել. vn. entrer, s'introduire dans la vallée.
Ձորայատակ. s. le fond de la vallée.
Ձորձ. s habit, vêtement.
Ձորձաբեր. a. qui produit de la matière à faire des vêtements.
Ձորձիկ. s. petit habit, méchant habit.
Ձորձիլ. vn. devenir un habit.
Ձորձկոն. s. blouse.
Ձորձմոյկ. s habit et chaussure.
Ձու. s. œuf; — *ածել*, pondre, pondre des œufs; — *ի միջուկ*, le jaune d'œuf; *սպիտակուց* — *ի*, le blanc d'œuf; *թերախաշած՝ պինդ* —, œuf à la coque, dur.
Ձուածեղ. s. omelette.

Digitized by Google

Ձուաբեղ. s. chalaze.
Ձուալից. a. œuvé.
Ձուածեղ. V. **Ձուազեղ.**
Ձուածին. a. ovipare.
Ձուածու. s. pondeuse.
Ձուածութիւն. s. ponte.
Ձուակերպ. a. ovalaire, ovoïde.
Ձուաձեւ. a ovale.
Ձուանոց. V. **Ձուարան.**
Ձուավաճառ. s. marchand d'œufs.
Ձուարան. s. anat. ovaire.
Ձուարանահատութիւն. } s. chir.
Ձուարանահատում. } ovariotomie.
Ձուազեղ. a ovale; s. omelette.
Ձուիկ. s. ovule.
Ձուլագործ. s. fondeur.
Ձուլագործութիւն. s. fonderie.
Ձուլած. s. fonte.
Ձուլածոյ. a. fondu, de fonte; s. fonte, ouvrage en métal fondu.
Ձուլածոյք. s. la fonte.
Ձուլական. a. fusible.
Ձուլականութիւն. s. fusibilité.
Ձուլարան. s. fonderie; lingotière.
Ձուլել. va. fondre, mettre en fusion; exécuter en fonte; *իրար* —, mêler, mélanger.
Ձուլելի. a. fusible.
Ձուլիչ. } s. fondeur.
Ձուլող. }
Ձուլուած. s. fonte.
Ձուլում. s. fonte.
Ձուկ. s. poisson; astr. poisson; — *որսալ*, pêcher, aller à la pêche; — *խորովել՝ տապկել*, griller, frire du —; *Ձկան* ou *Ձկի ականջ*. V. **Ձկնականջ.**
Ձունձ. s. chiffon.
Ձրավաստակ. a. qui travaille gratis.
Ձրի. s. gratuité; a. gratuit; adv. gratuitement, gratis.
Ձրիաբար. V. **Ձրի.** adv.
Ձրիաձիր. V. **Ձրիատուր.**
Ձրիավարժ. s. boursier, dont l'instruction se fait gratis.
Ձրիապէս. V. **Ձրի.** adv.
Ձրիատուր. a. donné gratuitement, gratuit.
Ձրիութիւն. s. gratuité.
Ձրձել. va. déchirer, dévorer.
Ձրձիչ. a celui qui déchire, rapace.
Ձօն. s. don, présent, offrande.
Ձօնարան. s. lieu d'offrande; autel.
Ձօնեալ. a. dédié, offert.
Ձօնել. va. offrir, présenter, dédier, consacrer.

Digitized by Google

Ղ

Ղ (ghad = GH). s. dix-huitième lettre de l'alphabet et treizième des consonnes; quatre-vingt-dix, quatre-vingt-dixième.

Ղակիօ. s. retranchement, camp; — *շինել*, faire des retranchements, retrancher, dresser un camp.

Ղամբար. s. lampe, flambeau.

Ղամբարանծոյլ. } a. flambant,
Ղամբարափայլ. } brillant, éclatant

Ղամբարել. va. éclairer par des [flambeaux.

Ղամզայեալ. a. moiré.

Ղանձանոն. s. bot. ladanum.

Ղաօրիկ. V. **Ղակիօ**.

Ղարիկոն. s. bot. agaric.

Ղեակ. } s. gouvernail.
Ղեկ. }

Ղեկանակալ. s. barre.

Ղեկավար. s timonier; fig. directeur, chef.

Ղեկավարել. va. gouverner, manœuvrer, diriger un vaisseau; fig. gouverner, diriger.

Ղեկավարելի. a. dirigeable.

Ղեկավարութիւն. s. l'action de manœuvrer un vaisseau; direction, gouvernement.

Ղենջակ. s. peignoir.

Ղեր. s. bot. souchet.

Ղերձ. s. colis.

Ղեւտական. a. lévitique; s. Lévitique (troisième livre du Pentateuque).

Ղեւտացի. s. Lévite.

Ղեւտիկոն. V. **Ղեւտական**. s.

Ղողակ. V. **Լողակ**.

Ղորկ. etc. V. **Ողորկ**. etc.

Ղուղակ. V. **Լուղակ**.

Ղուղակել. va. cacher; vn. se cacher.

Ղուղան. s. cylindre; rouleau.

Ղուղիլ. vn. nager; se cacher.

Ղպտի. V. **Ղփտի**.

Ղրկել. va. envoyer, expédier.

Ղրկուիլ. vn. être envoyé, expédié.

Ղփտերէն. s. le cophte ou la langue copte; adv. en copte, en langue copte.

Ղփտի. s. Copte.

Ղօղ. V. **Ղօղանջիւն**.

Ղօղակ. s. celui qui nage; celui qui se cache.

Ղօղանջ. V. **Ղօղանջիւն**.

Ղօղանջանք. V. **Ղօղանջիւն**.

Ղօղանջել. vn. sonner, résonner, tinter; clabauder.

Ղօղանջիւն. } s. bruit, son,
Ղօղանջում. } tintement; clabaudage, clabauderie.

Ղօղել. va. cacher; vn. se cacher.

Ղօղեցնել. va. cacher.

Ղօղիլ. vn. se cacher, se nicher, se tapir, se clapir; nager.

Ղօղկիլ. vn. se cacher.

Digitized by Google

Ճ

(djé = tch = moderne; DJ, ancien: TCH.) s. dix-neuvième lettre de l'alphabet et quatorzième des consonnes; cent, centième.

ճագար. s. lapin; [illegible] —, lapine, hase; ձագ — է, lapereau; բոյն — է, clapier; կաղկանձել —, clapir. [clapier.

ճագարանոց. s. cabane à lapin,

ճագարենի. s. peau de lapin.

ճաթեցնել. va. faire éclater, faire craquer; crever; fêler; gercer; գլուխը —, se casser la tête, se mettre l'esprit à la torture

ճաթիլ. vn. éclater, petiller, craquer; crever; se fêler; se gercer; ամբարտաւանութենէն կատաղութենէ —, crever d'orgueil, de rage ou de dépit.

ճաթռտիլ. vn. se gercer, se fendiller se fêler; craquer.

ճաթռտուք. spl. crevasses.

ճախարակ. s. tour (machine pour façonner le bois. etc.); poulie.

ճախարակագործ. a. tourné, façonné au tour; s. tourneur.

ճախարակակալ. s. arcasse.

ճախարակաձեւ. a. circulaire, rond. [çonné au tour.

ճախարակեալ. a. tourné, fa-

ճախարակել. va. tourner, façonner au tour.

ճախինճ. V. ճահիճ.

ճախճախուտ. a. marécageux; s. marécage, marais.

ճախճախային. } a. marécageux.
ճախճախային. }

ճախճախուտ. V. ճախճախուտ.

ճախր. s. vol, essor, volée; culbute.

ճախրակ. s. buggy.

ճախրանք. V. ճախր.

ճախրել. } vn. prendre son vol,
ճախրիլ. } son essor, son élan, voler, s'envoler; [illegible] —, porter la tête haute, être victorieux, l'emporter sur.

ճաղկանի. a. paillard, luxurieux, débauché, libertin.

ճաղկանութիւն. s. paillardise, débauche, libertinage.

ճակատ. s. front; — [illegible], disposition d'une armée en ordre de bataille, ordre de bataille, bataille rangée, armée rangée en bataille; — գրոց, frontispice; — շինուածոյ, façade, frontispice; [illegible] —, fronton; — առ —, face à face, vis-à-vis; — ճաղատ՝ խորշոմեալ՝ սպառնական, front chauve, ridé, menaçant; ճակատի քրտնամբ հաց՝ ապրուստ ճարել, gagner son pain, sa vie à la sueur de son front.

ճակատաբաց. adv. à front découvert; a. qui a le front découvert.

ճակատագիր. s. destin, destinée, sort, fatalité; մեծ —, haute destinée. [fataliste.

ճակատագրական. a. fatal; s.

Digitized by Google

Ճակատագրականութիւն. s. fatalisme.
Ճակատագրային. a. fatal.
Ճակատագրապէս. adv. fatalement. [destiner.
Ճակատագրել. va. prédestiner,
Ճակատագրութիւն. V. **Ճակատագիր.**
Ճակատամարտ. s. bataille rangée, bataille, combat, journée; *օր —ի*, jour du combat.
Ճակատամարտիլ. vn. donner une bataille rangée, en venir aux mains avec les ennemis.
Ճակատամուղ. a. qui défait l'armée ennemie, qui combat.
Ճակատայարդար. s. agonothète, qui range une armée en bataille.
Ճակատայարդարութիւն. s. tactique [V. **Ճակատոսկր.**
Ճակատային. a. frontal; *—ոսկր*
Ճակատավայր. / **Ճակատատեղ.** / **Ճակատավայրի.** } s. le champ de bataille, camp.
Ճակատեցնել. va. ranger ou mettre en bataille, disposer une armée en ordre de bataille, mettre son armée en rang.
Ճակատիլ. vn. se ranger, se mettre en bataille, en rang, en ordre de bataille, ranger son armée, en venir aux mains, aux prises.
Ճակատոսկր. s. anat. os frontal.
Ճակնդեղ. s. bot. betterave.
Ճահ. a. convenable, convenant, séant, propre; s. convenance; *ի* —. adv. convenablement, à propos.
Ճահապէս adv. convenablement.
Ճահաւոր. V. **Ճահ.** a.
Ճահաւորել. V. **Ճահեցնել.**
Ճահաւորութիւն. s convenance.
Ճահեցնել. va. rendre convenable, adapter, ajuster, rassortir.
Ճահիճ. s. marais, marécage, bourbier.

Ճահճատենդ. s. méd. fièvre paludéenne.
Ճահողական. / **Ճահողապէս.** } V. **Ճահապէս.**
Ճահողութիւն. s. convenance.
Ճահուկ. s. troupeau, troupe.
Ճաղ. V. **Ճաղատ.**
Ճաղագ. s. bocage.
Ճաղագափնեայ. / **Ճաղագային.** } a. bocager.
Ճաղատ. a. chauve.
Ճաղատութիւն. s. path. calvitie.
Ճաճանչ. s. éclat, rayon; *—սրբութեան*, ostensoire, soleil.
Ճաճանչագեղ. / **Ճաճանչագործ.** } a. radieux, rayonnant, éclatant, radiant, étincelant, brillant.
Ճաճանչայից. / **Ճաճանչաւէտ.** / **Ճաճանչաւոր.** } V. **Ճաճանչագեղ.**
Ճաճանչանախշ. a. chatoyant, reluisant d'or et d'argent; s. broderie.
Ճաճանչել. vn. luire, reluire, briller, étinceler, éclater.
Ճաճանչոսկր. s. anat. radius.
Ճաճանչում. s. rayonnement.
Ճամարտակ. a. charlatan.
Ճամարտակել. vn. faire du charlatanisme [tanisme.
Ճամարտակութիւն. s. charlatanisme.
Ճամբայ. s. route, chemin, voie; débouché; voyage; voie, entremise moyen; manière, méthode, procédé; *ճամբու գալ.* V **Ճանապարհ**; — *էն ելլել*, se fourvoyer, dévier, s'égarer; — *ելլել*, se mettre en chemin, en route, s'acheminer; — *ընել*, faire route, cheminer, voyager; — *ն կտրել*, couper le chemin; — *բանալ*, ouvrir le chemin, frayer la route; — *ն գոցել*, fermer le chemin; — *բռնել*, suivre un chemin, une route; se conduire; —*դնել*, mettre en route, expédier; V. **Ճամփել.**

Ճամբար. s. armée, camp, campement.

Ճամբել. va. renvoyer, remercier, congédier.

Ճամբորդ. s. voyageur.

Ճամբորդել. vn. faire un voyage, voyager; faire route, cheminer. [գնալ, voyager.

Ճամբորդութիւն. s. voyage; —

Ճամկապատ. a. broché.

Ճամկապատել. va. brocher.

Ճամուկ. s. décoration.

Ճայ. s. ornith. geai; —ք եւ ձագք, le — cajole.

Ճայեակ. s. ornith. chouc, choucas.

Ճայթ. V. Ճայթիւն.

Ճայթեցնել. va. faire éclater, faire craquer; crever; fêler; gercer.

Ճայթել. vn. éclater, petiller, craquer, faire explosion; crever; se fêler; se gercer; — ամբարտաւանութենէ՝ կատաղութենէ, crever d'orgueil, de rage ou de dépit.

Ճայթիւն. } s. éclat, cric-crac,
Ճայթիւմ. } crac, craquement, pe-
Ճայթումն. } tillement, fracas, explosion.

Ճայթուիլ. vn. brasiller.

Ճայթումն. s. brasillement.

Ճայիկ. V. Ճամփիկ.

Ճայռոտել. va. obscurcir, offusquer. [ment de la vue

Ճայռոտութիւն. s. obscurcisse-

Ճան. s. anat. osselet, astragale.

Ճանկ. s. chaton (de bague).

Ճանաչական. a. connu.

Ճանաչելի. a. connaissable, reconnaissable.

Ճանաչել. va. connaître, reconnaître, remettre, discerner, sentir; չ —, ne pas connaître, ne pas reconnaître, méconnaître.

Ճանաչող. s. connaisseur.

Ճանաչողութիւն. s. connaissance; reconnaissance.

Ճանաչում. s. reconnaissance.

Ճանապարհ. s. route, chemin, voie; marché, débouché; voyage; voie, entremise, moyen; manière, méthode, procédé; — արքունի, grand chemin, chemin public; — գնալ, faire chemin ou route, cheminer, voyager; frayer le chemin, la route; փակել՝ խափանել — ն, encombrer le chemin; — դնել, mettre en route; ընդ որ —, par quel chemin? par quelle route? par où? ցուցանել — ն, montrer le chemin; տղմուտ —, chemin boueux; միոյ օրուան —, durant une journée de chemin; — երկնից՝ առաքինութեան, le chemin du ciel, de la vertu; անանցանելի՝ անկոխ —, chemin impraticable.

Ճանապարհագնաց. s. adj. voyageur. [voyage.

Ճանապարհագնացութիւն. s.

Ճանապարհածախս. s. frais de voyage, de route.

Ճանապարհակից. s. compagnon de voyage.

Ճանապարհակիցք. s. carrefour.

Ճանապարհակցել. vn. voyager, faire route ensemble, être compagnon de voyage.

Ճանապարհակցութիւն. s. voyage fait de compagnie.

Ճանապարհացոյց. s. qui montre le chemin, guide, conducteur, itinéraire; — լինել, montrer, indiquer le chemin, guider, diriger.

Ճանապարհորդ. s. voyageur.

Ճանապարհորդական. a. de voyage.

Ճանապարհորդակից. s. compagnon de voyage.

Ճանապարհորդարան. s. itinéraire.

Ճանապարհորդել. vn. faire

Digitized by Google

route; cheminer, voyager, faire un voyage. [yage.
Ճանապարհորդութիւն. s. vo-
Ճանփակ. s. bot. champac, michélie.
Ճանկ. s. griffe, ongle, patte; crochet, croc, crampon, grappin; —ը մէկուն վրայ ձգել, —ն ամրացնել, jeter, mettre le grappin sur qn.
Ճանդան. s. bot. sandal, santal.
Ճանէթ. s. arch. acrotère.
Ճանկի. V. Ճանկ.
Ճանկահարել. va. donner un coup de griffe, griffer, égratigner.
Ճանկաձեւ. a. crochu, en forme de croc ou de crochet.
Ճանկել. va. griffer; attraper, saisir; mar. accrocher.
Ճանկխոս. V. Ճանկ.
Ճանկռտել. va. égratigner, écorcher; griffer; իրար —, se griffer, donner un coup de griffe.
Ճանկռտուք. s. égratignure.
Ճանճ. s. mouche.
Ճանճախայտ. a. tacheté de blanc et de noir, moucheté; — ձի, cheval moucheté.
Ճանճամանուկ. s. mouche.
Ճանճավան. s. chasse-mouches, émouchoir. [mouche.
Ճանճիկ. s. moucheron, petite
Ճանճիք. s. les mouches.
Ճանճկեն. V. Ճանճախայտ.
Ճանճորսակ. s. gobe-mouches.
Ճանճավան. V. Ճանճավան.
Ճանաչել. V. Ճանաչել.
Ճանաչցնել. va. faire connaître.
Ճաշ. s. dîner; dîner, repas, festin; կէսօրուան —, déjeuner; իրիկուան —, dîner; — էն ետք, après le repas.
Ճաշաժամ. s. l'heure du dîner, des repas.
Ճաշակ. s. goût, saveur; dégustation, gustation; communion; — առնել, goûter, déguster; communier.
Ճաշակագիտական. a. esthétique.
Ճաշակագիտութիւն. s. esthétique. [goût.
Ճաշակազուրկ. a. privé de
Ճաշակալից. a. plein de goût.
Ճաշակական. a. gustatif.
Ճաշակելիք. V. Ճաշակից.
Ճաշակաւոր. a. fait avec goût, de goût, savoureux.
Ճաշակել. va. goûter, déguster; manger; խաղաղութեան քաղցրութիւնը —, goûter les douceurs de la paix.
Ճաշակելի. a. qu'on peut goûter; celui qui goûte, mange.
Ճաշակելիք. s. goût, sens du goût.
Ճաշակեցնել. va. faire goûter, faire manger.
Ճաշակից. s. qui dîne ensemble, convive, commensal.
Ճաշակում. s. action de goûter, dégustation; action de manger.
Ճաշասեղան. s. table, buffet.
Ճաշասրահ. s. salle à manger.
Ճաշատեղ.
Ճաշատուն. } s. salle à manger, réfectoire.
Ճաշարան.
Ճաշատէր. s. amphitryon.
Ճաշարան. s. restaurant.
Ճաշարանապետ. s. restaurateur.
Ճաշացուցակ. s. carte, liste des mets, menu. [en ville.
Ճաշել. va. dîner; դուրսը —, —
Ճաշիկ. s. petit dîner, repas.
Ճաշկերոյթ. s. dîner; — տալ, donner un —.
Ճաշոց. s. missel.
Ճապաղ. a. diffus, confus, obscur, difficile à comprendre, inintelligible.
Ճապաղել. va. obscurcir, embrouiller, rendre obscur, compliquer, confondre.

Ճապաղիլ. vn. être obscur, sans clarté, inintelligible.
Ճապաղումն. s. effusion, écoulement; — *արեան*, effusion de sang, massacre.
Ճապաղողում. s. confusion, inintelligibilité, brouillamini.
Ճապաղաթիլ. vn. se tortiller, s'en tortiller, s'allonger, se plier autour, s'entrelacer.
Ճապկութիւն. s. souplesse, flexibilité.
Ճապաղուկ. a. tortueux, sinueux, tortillé; souple, flexible, pliant, pliable; svelte.
Ճառ. s. discours, allocution, dissertation, harangue; traité, narration, récit; — *բարոյական*, homélie; — *դաւուցել*, prononcer ou faire un discours, parler.
Ճառագայթ. s. rayon, éclat; — *արձակել*, rayonner, lancer, jeter ou envoyer des rayons.
Ճառագայթապսակեր. a. qui porte une couronne de rayons.
Ճառագայթաձեւ. a. en forme de rayon, rayonnant, radié; rayonné, radiaire.
Ճառագայթաձիգ. } a. rayonnant, qui
Ճառագայթաձգոյլ. } lance des
Ճառագայթարձակ. } rayons, qui jette de l'éclat, radiant.
Ճառագայթաշողին. } a. rayon-
Ճառագայթաւէտ. } nant, ra-
Ճառագայթաւոր. } dieux,
Ճառագայթափայլ. } brillant.
Ճառագայթել. vn. rayonner, briller, éclater.
Ճառագայթող. a. rayonnant.
Ճառագայթումն. s. rayonnement, radiation.
Ճառագրել. va. écrire, décrire.
Ճառախօս. s. orateur.
Ճառախօսել. va. prononcer un discours.
Ճառախօսութիւն. s discours; —*ընել*, prononcer ou faire un —.

Ճառասացական. a. de discours.
Ճառասաց. s. déclamateur.
Ճառասացութիւն. s. déclamation, discours.
Ճառասել. vn. déclamer, faire de belles phrases, débiter, parler en déclamateur, hâbler.
Ճառել. va. faire un discours, discourir, traiter; raconter, réciter, parler, dire, rapporter.
Ճառընտիր. s. choix des discours.
Ճատրակ. } s. échecs; — *խաղալ*, jouer aux —.
Ճատրկոց. }
Ճար. s. remède, moyen, expédient; — *չկայ*, il n'y a pas de remède, il n'y a pas moyen, c'en est fait; — *գտանել*, — *եւ հնարս գտանել*, trouver un moyen, un remède, s'aviser d'un moyen; *գիտուն — ը ապրելոյ*, trouver un moyen d'existence, se procurer un asile; V. **Ճարակ**.
Ճարակ. s. pâture, pâturage, fourrage; fig. pâture, aliment, nourriture, proie; V **Ճար**.
Ճարակաբոյս. s. plante fourragère.
Ճարակախոտ. a. herbeux.
Ճարակաւոր. a. qui paît, qui pâture, paissant, broutant.
Ճարակել. } va. faire paître,
Ճարակեցնել. } mettre en pâture; fig. dévorer, attaquer, dévaster, consumer.
Ճարակիլ. vn. pâturer, brouter, paître, repaître de, se repaître, manger; s'étendre, se propager, se répandre, s'enraciner.
Ճարակումն. s. attaque, dévastation, propagation.
Ճարահատիլ. vn. ne savoir quoi faire, être aux abois.
Ճարել. va. procurer, trouver, s'aviser.
Ճարճատիլ. vn. éclater, craquer, se briser par éclats, pétiller, décrépiter.

Digitized by Google

Ճարճատիւն. } s. craquement, é-
Ճարճատումն. } clat, pétillement, crac, cric-crac, crépitation, décrépitation.

Ճարճատուն. a. crépitant, pétillant.

Ճարճատուկ. }
Ճարճիր. } s. bot. escarole.
Ճարճուկ. }

Ճարմանդ. s. agrafe, boucle; — *գօտւոյ*, fermoir; anat. péroné.

Ճարմանդային. a. anat. péronier.

Ճարմանդել. va. agrafer.

Ճարպ. s. graisse; suif; a. gras; — *խոզենի*, lard; — *խոզենի հալած*, saindoux; *օծանել — ով*, graisser; *քաղել — ը*, dégraisser.

Ճարպամոմ. s. chandelle.

Ճարպային. a. graisseux.

Ճարպաօծ. a. barde.

Ճարպաօծել. va. barder.

Ճարպապատար. } adj. grais-
Ճարպալից. } seux, plein de graisse, adipeux.

Ճարպիկ, Ճարպկութիւն. V. **Ճարտար, Ճարտարութիւն.**

Ճարպկօրէն. V. **Ճարտարապէս.**

Ճարպովին. adv. avec sa graisse.

Ճարպոտ. a. gras, graisseux.

Ճարպոտել. va. graisser.

Ճարպոտումն. s. graissage.

Ճարտասան. s. orateur, rhéteur; éloquent.

Ճարտասանական. a. oratoire.

Ճարտասանել. vn. parler en orateur, avec éloquence, faire de belles phrases.

Ճարտասանութիւն. s. rhétorique, art oratoire; éloquence.

Ճարտար. a. adroit, habile, industrieux, ingénieux.

Ճարտարաբան. }
Ճարտարաբանել. } V. **Ճարտարախօս, Ճարտարախօսել, Ճարտարախօսութիւն.**
Ճարտարաբանութիւն. }

Ճարտարապէս. adv. adroitement, d'une manière habile, ingénieusement.

Ճարտարագէտ. s. bon connaisseur, expert; ingénieur.

Ճարտարագիտական. a. d'ingénieur.

Ճարտարագիտութիւն. s. génie.

Ճարտարագոյն. adv. mieux.

Ճարտարագործ. s. maître artiste; industriel; a. fait avec adresse, avec art, bien fait, ingénieux.

Ճարտարագործութիւն. s. industrie.

Ճարտարադէտ. a. qui observe bien, très-éveillé.

Ճարտարախաբ. a. qui trompe bien.

Ճարտարախօս. a. s. orateur; qui parle bien, qui a le talent de la parole, éloquent, disert.

Ճարտարախօսել. vn. parler bien, avec éloquence, en orateur.

Ճարտարախօսութիւն. s. talent de la parole, éloquence; élégance; *ճարտարախօսութեամբ*, avec éloquence, disertement.

Ճարտարակ. a. adroit, habile.

Ճարտարական. a. industriel.

Ճարտարահան. a. qui peint bien.

Ճարտարաձիգ. a. qui tire bien, avec beaucoup d'adresse.

Ճարտարամիտ. a. industrieux, ingénieux.

Ճարտարամտել. vn. s'ingénier, chercher des expédients, s'aviser de, imaginer, inventer, s'étudier; sophistiquer, subtiliser, discuter.

Ճարտարամտութիւն. s. adresse d'esprit.

Ճարտարանալ. vn. devenir adroit, habile, industrieux; s'ingénier, inventer.

Ճարտարանկար. a. peint avec art.

Ճարտարանք. s. invention ingénieuse, affectation, artifice, argutie.

Ճարտարապետ. s. architecte; maî-

Digitized by Google

տօ, auteur; a. très habile, très adroit.

Ճարտարապետական. a. architectural.

Ճարտարապետել. va. être architecte, être l'architecte de, bâtir, construire avec art, adresse.

Ճարտարապետութիւն. s. architecture; art, habileté.

Ճարտարապետօրէն. adv. architecturalement.

Ճարտարապէս. adv. habilement, adroitement.

Ճարտարասան, etc. V. Ճարտասան, etc.

Ճարտարասոյզ. a. artificieux, captieux.

Ճարտարարուեստ. V Ճարտարարուեստ; —ք, spl. industrie.

Ճարտարարուեստագէտ. s. industriel.

Ճարտարարուեստական. a. industriel.

Ճարտարարուեստութիւն. s. industrie.

Ճարտարացնել. va. rendre adroit, industrieux.

Ճարտարել. va. s'ingénier. chercher des expédients, s'aviser de, inventer, faire; user de ruses, de détours.

Ճարտարխօսութիւն. V. Ճարտասանութիւն.

Ճարտարմտել. V. Ճարտարամտել.

Ճարտարմտութիւն. s. artifice, industrie, sophisme, subtilité.

Ճարտարութիւն. s. art, adresse, habileté, dextérité; industrie; artifice, ruse, subtilité, détour; sagesse, science, intelligence. génie; ճարտարութեամբ, adroitement, avec adresse, artificieusement; մշակական՝ ձեռագործ՝ վաճառական —, industrie agricole, manufacturière, commerciale.

Ճարտարօրէն. V. Ճարտարապէս.

Ճարտալ. a. pie, gris pommelé; — ձի, cheval pie; — կարմիր, rubican, rouan.

Ճգնազգեաց. / Ճգնազգեցիկ. } a. qui mène une vie austère, ascète; — կեանք, vie pénitente.

Ճգնաժամ. s. crise.

Ճգնաժամական. a. de crise.

Ճգնալից. a. plein d'effort.

Ճգնական. a. pénible, laborieux, critique, dangereux.

Ճգնակից. s. compagnon de travail, de peine, de souffrance.

Ճգնասէր. a. qui aime la vie austère, les peines, les efforts.

Ճգնարան. s. ermitage.

Ճգնաւոր. s. ermite, solitaire, anachorète, ascète.

Ճգնաւորական. a. ascétique; pénible, laborieux; — կեանք, vie ascétique.

Ճգնաւորութիւն. s. vie d'ermite, vie ascétique.

Ճգնել. va. donner de la peine, tourmenter, forcer, presser.

Ճգնիլ. vn. se donner beaucoup de peine, se donner de la peine, se fatiguer, travailler, endurer, faire avec peine, avec effort, employer toutes ses forces, souffrir de rudes travaux; se mettre en danger, risquer, courir le risque; s'adonner à la vie ascétique, mortifier ou affliger son corps; combattre, résister; s'efforcer, tâcher, faire un effort, des efforts, s'étudier, s'attacher, s'appliquer sérieusement à.

Ճգնողական. V. Ճգնական.

Ճգնում. / Ճգնութիւն. } s. peine, travail, fatigue; labeur; danger, péril, risque; effort; combat, lutte, résistance; vie austère ou ascétique, austérité, mortification, macération; — մահու, agonie.

Digitized by Google

Ճեղունք. spl. V. **Ճեղք.**
Ճեղի. a. qui a le front chauve; s. V. **Ճիւղ.**
Ճեղագռաւ. s. ornith. freux.
Ճեղասնակ. } s. aigrette de casque;
Ճեղեսնակ. } ferronnière.
Ճեղութիւն. s. difformité de celui qui est chauve sur le front.
Ճեղք. s. fente.
Ճեղքել. va. fendre, gercer, crevasser; couper, tailler, inciser, faire une incision, taillader; diviser, séparer, déchirer.
Ճեղքուած. s. fente, fissure, crevasse, gersure: coupure, incision, taillade, entaille, déchirure; rupture, ouverture.
Ճեղքուիլ. vn. se fendre; se séparer.
Ճեմ. s. promenade, tour, marche.
Ճեմական. s. péripatéticien; académicien; — *ոճ*, style académique.
Ճեմականութիւն. s. péripatétisme.
Ճեմավայր. s. a. promenade.
Ճեմարան. s. promenade, promenoir; école péripatéticienne; académie, institut.
Ճեմարանաբար. adv. académiquement.
Ճեմարանական. a. académique; — *նիստ*, séance —; s. académicien.
Ճեմարանապսակ. a. couronné par l'Académie.
Ճեմարանեան. s. académiste.
Ճեմեակ. s. trottoir.
Ճեմել. vn. se promener, faire un tour, faire un tour de promenade.
Ճեմելավայր. V. **Ճեմավայր.**
Ճեմիկի. } s. promenade, prome-
Ճեմիկք. } noir, terrasse; promenade, marche; *ծառաստանի* —, avenue, boulevard.
Ճեմեցնել. va. promener; faire promener.
Ճեմիկ. V. **Ճեմեակ.**

Ճեմիկոն. s. lieux d'aisances, les lieux, cabine; *երթալ* —, aller aux lieux, à la garderobe, au cabinet.
Ճեմող. a. s. promeneur.
Ճենապակի. } s. porcelaine.
Ճենապակիք. }
Ճենապակեգործ. s. porcelainier.
Ճենապակեայ. a. de porcelaine.
Ճենավարդ. s. bot. rose de Chine.
Ճենճ. } s. la fumée, la vapeur
Ճենճեր. } de la viande et de la graisse brûlées, graisse, graillon, crasse.
Ճենճերահոտ. a. qui exhale une odeur de graisse.
Ճենճերանք. spl. V. **Ճենճեր.**
Ճենճերել. va. exhaler une odeur de graisse, de viande rôtie; brûler; sacrifier.
Ճենճերիլ. vn. brûler, se bruler.
Ճենճերոտիլ. vn. être plein de fumée et de graisse.
Ճենճոտ. a. qui a l'odeur de graisse, de graillon, sali, graissé, crasseux. — *ամանք*, vaisselle sale.
Ճենոդիկուզակ. s. bot. glycine.
Ճեպ. s. hâte, diligence, empressement; *ճեպով*, à la hâte, en toute hâte, avec précipitation.
Ճեպել. } va. hâter, presser,
Ճեպեցնել. } expédier, précipiter; *ընթացքը՝ քայլուածքը* —, redoubler ses pas.
Ճեպընթաց. a. qui court vite; s. diligence (voiture); express, train express; — *երթալ*, courir vite.
Ճեպիլ. vn. se hâter, se dépêcher, s'empresser.
Ճեռ. s. race, descendant, postérité.
Ճերմակ. a. V. **Սպիտակ**; — *երիվար*, cheval blanc; — *ջուր*, eau-de-vie.
Ճերմակաձի. s. cheval blanc; a. qui a un cheval blanc.
Ճերմակեղէն. s. linge; — *փոխել*, changer de —.

Digitized by Google

ճերմակութիւն. V. **Սպիտակութիւն.**

Ճերմկեկ. a. blanchâtre.

Ճերմկանալ. vn. devenir blanc, blanchir.

Ճերմկուց. V. **Սպիտակուց.**

Ճերմկցնել. va. faire blanchir, blanchir.

Ճերմնայր. s. chim. bismuth.

Ճերմնայրային. a. chim. bismuthique.

Ճեփճերմակ. a. tout blanc.

Ճզմել. V. **Ճմլել.**

Ճիգ. s. effort, tentative, contention, tour de force; travail, peine; fatigue, souffrance; danger, péril, crise; difficulté à surmonter, combat, lutte; *ամէն ու թափել, շատ — ընել*, redoubler d'efforts, faire tous ses efforts, faire un effort surnaturel; — *ընել*, faire un effort, s'efforcer; *վերջին յետին — ը ընել*, faire un dernier effort.

Ճիզուիտ. a. jésuite.

Ճիզուիտական. a. jésuitique.

Ճիզուիտութիւն. s. jésuitisme.

Ճիկ. s. cri; — *հանել*, faire, jeter un cri, le moindre cri, ouvrir la bouche.

Ճիղ. V. **Ճիւղ.**

Ճիղմ. a. jeune, tendre; — *հասակ*, jeune âge.

Ճիճի. V. **Ճճի.**

Ճիշդ. } **Ճիշտ.** } a. exact, juste, ponctuel, précis, strict, rigoureux; adv. V. **Ճշդիւ.**

Ճիչ. s. cri, vagissement, criaillerie, crierie, clameur, vocifération; — *բարձրանալ՝ ընել*, crier, criailler, pousser ou jeter un cri, pousser des vagissements, des hurlements; *աղիողորմ* —, cri pitoyable.

Ճիչել. V. **Ճչել.**

Ճիպա. V. **Ծիպ.**

Ճիռ. s. grappillon.

Ճիփ. V. **Ճաք.**

Ճիվճիվ. s. gazouillement, chant.

Ճիտ. V. **Վիզ.**

Ճիտակ. s. collier.

Ճիրան. s. griffe, serre, ongle.

Ճիրանաւոր. a. qui a des griffes.

Ճիւ. V. **Ճաք.**

Ճիւաղ. s. monstre.

Ճիւաղաբար. adv. monstrueusement.

Ճիւաղաբարոյ. a. qui a un caractère monstrueux, monstre.

Ճիւաղական. a. monstrueux.

Ճիւաղակերպ. a. monstrueux.

Ճիւաղութիւն. s. monstruosité.

Ճիւղ. s. branche, rameau; tige, souche, section; — *երթալ բաժնուիլ*, se ramifier.

Ճիւղաբաժնիլ. vn. se ramifier.

Ճիւղագրական. a. généalogique.

Ճիւղագրութիւն. s. généalogie.

Ճիւղասատ. a. qui a beaucoup de branches, branchu.

Ճիւղոտ. V. **Ոստոտ.**

Ճիւղաւոր. a. ramifié.

Ճիւղաւորել. va. ramifier, embrancher.

Ճիւղաւորիլ. vn. se ramifier.

Ճիւղաւորութիւն. s. ramification.

Ճիւղաւորուիլ. V. **Ճիւղաւորիլ.**

Ճիւղաւորում. s. ramification, embranchement.

Ճմուրթել. } **Ճմլմլալ.** } V. **Ճմռմռել.**

Ճըռալ. V. **Խաչալ.**

Ճկել. va. plier, ployer, courber, fléchir.

Ճկիլ. vn. se plier, se courber, fléchir.

Ճկնութիւն. V. **Ճկունութիւն.**

Ճկոյթ. V. **Ծկոյթ.**

Ճկուն. a. flexible, souple; — *բնութիւն*, humeur pliable, caractère pliant.

Ճկունութիւն. s. flexibilité, souplesse.

Ճղել. va. couper, partager en deux.

Digitized by Google

ճղճիմաբարոյ. } a. avare, tenace,
ճղճիմ. } mesquin, chiche.
ճղաճիւղեան. a. divisé en plusieurs branches, fourchu, denté.
ճղաճղումն. } s. branchement.
ճղաճղկումն. }
ճղճմիլ. vn. faire l'avare, être mesquin, tenace.
ճղուիլ. vn. se ramifier.
ճղուղ. s. palan.
ճղուղիկ. s. bredindin.
ճղփիւն. } s. murmure des eaux,
ճղփումն. } bruit des ondes.
ճղքոտել. va. fendiller, gercer, crevasser.
ճղքոտուիլ. vn. se fendiller, gercer ou se gercer, se crevasser.
ճոճ. s. berceau.
ճոճիլ vn. se balancer.
ճճիակեր. a. mangé des vers, vermoulu, véreux.
ճճի. s. ver, vermine, vermisseau.
ճճուել. vn. pépier, ramager.
ճմլման. V. ճմլումն.
ճմլել. } va. fouler, presser,
ճմլեցնել. } froisser, comprimer. pressurer, écraser; contusionner, meurtrir, froisser, faire une contusion; fig. opprimer, accabler; *սիրտը* —, briser, serrer le cœur; *պտուղ* —, cotir.
ճմլիլ. } vn. être foulé, pressé,
ճմլուիլ. } comprimé; *սիրտս կը ճմլի*, le cœur me serre.
ճմլումն. s. foulure, froissure, froissement; contusion, meurtrissure; —(*սրտի*), serrement; — *պտղոց*, cotissure.
ճմռթկած. } a. chiffonné, froissé,
ճմրթած. } fripé.
ճմռթկել. } va. chiffonner, frois-
ճմրթել. } ser, fripper. [ser.
ճմրթիլ. vn. se chiffonner; se frois-
ճմրել. V. ճմլել.
ճնկել. va. mar. arriser; boire (boisson alcoolique).
ճնճղուկ. s. ուրիշ. moineau, passereau, pierrot; — *կը ճռուողէ* *կը ճռուայ*, le — pépie.
ճնշական. a. compressible, oppressif. [sibilité.
ճնշականութիւն. s. compres-
ճնշիչ. s. compresseur.
ճնշարան. s. presse.
ճնշել. va. presser, pressurer, exprimer, serrer, comprimer, réprimer, menacer, mortifier, fouler, opprimer, oppresser.
ճնշելի. a. compressible.
ճնշիլ. vn. être pressé, comprimé, opprimé
ճնշիչ. } a. compressif;
ճնշող. } oppressif.
ճնշողական. }
ճնշողութիւն. s. oppression.
ճնշուիլ. V. ճնշիլ.
ճնշումն. s. pression, compression, dépression, serrement, oppression; — *բանեցնել*, faire ou exercer une pression, influencer; — *մարմնոյ*, mortification, macération
ճնշոց. s compresse.
ճշգրիտ. a. exact, juste, frappant, régulier, ponctuel, précis, catégorique, rigoureux; — ou — *կերպով*. V. ճշդիւ; — *խօսելով*, à proprement parler.
ճշգրտաբան. a. véridique.
ճշգրտաբանել. va. dire exactement la vérité. [acribologie.
ճշգրտաբանութիւն. s. véridicité;
ճշգրտագոյն. a. qui est tout à fait le pareil, exactement pareil.
ճշգրտահան. a. parfaitement ressemblant, frappant; qui attrape parfaitement la ressemblance; — *կենդանագիր*, portrait parlant. [lant, frappant.
ճշգրտանման. a. très ressemb-
ճշգրտապատում. V. ճշմարտապատում.

Digitized by Google

Ճշգրտապէս. adv. exactement.
Ճշգրտել. va. vérifier, préciser, examiner ou étudier à fond, s'informer exactement, s'informer de la vérité d'un fait, s'assurer; régler, régulariser; faire avec le plus grand soin.
Ճշգրտեցնել. va. faire exactement semblable, imiter exactement, donner une ressemblance frappante.
Ճշգրիտ. V. Ճշդիւ.
Ճշգրտութիւն. s. exactitude, ponctualité, justesse, précision.
Ճշդագին. a. qui débat le prix, qui marchande. [ment.
Ճշդագոյն. adv. plus exacte-
Ճշդապահ. a. exact, ponctuel.
Ճշդապահանջ. a. qui exige ou qui est exigé exactement, exigent, rigoureux, rigide, sévère.
Ճշդապահութիւն. s. exactitude, ponctualité.
Ճշդասէր. V. Ճշդապահ.
Ճշդախնդրութիւն. V. Ճշդապահութիւն.
Ճշդավաճառ. a. qui vend avec une exactitude rigoureuse.
Ճշդել. va. épargner, lésiner; ajuster; V. Ճշգրտել.
Ճշդիւ. adv. exactement, strictement, justement, juste, au juste, précisément, ponctuellement, à la lettre; rigoureusement.
Ճշդով. V Ճշդիւ.
Ճշդութիւն. s. exactitude, ponctualité; justesse, précision; rigueur.
Ճշմարիտ. a. vrai, véritable, réel; véridique, franc, sincère; adv. vrai, vraiment, véritablement, réellement; *Ճշմարի՞տ է*, est-il vrai? — *է*, il est vrai; — *արիութիւն*, le vrai courage.
Ճշմարտաբան, a. véridique.
Ճշմարտաբանել. vn. dire vrai, dire la vérité, être véridique.

Ճշմարտաբանութիւն. s. véridicité, véracité.
Ճշմարտագոյն. V. Ճշմարիտ. adv.
Ճշմարտադատ. a. qui juge équitablement, juste, équitable.
Ճշմարտադիմութիւն. s. paradoxe.
Ճշմարտախօս. a. véridique.
Ճշմարտախօսել. V. Ճշմարտաբանել.
Ճշմարտախօսութիւն. s. véridicité, véracité.
Ճշմարտակորոյս. a. qui a perdu la vérité, éloigné de la vérité, faux.
Ճշմարտահաւատ. a. qui a une vraie croyance, croyant, fidèle.
Ճշմարտայայտնութիւն. s. révélation de la vérité. [vérité.
Ճշմարտապաշտ. a. qui adore la
Ճշմարտապաշտութիւն. s. adoration, culte de la vérité.
Ճշմարտապատում. a. qui raconte d'une manière vraie, véridique; raconté d'une manière vraie.
Ճշմարտապէս. V. Ճշմարիտ. adv.
Ճշմարտասէր. a qui aime la vérité, ami de la vérité, franc, sincère.
Ճշմարտասիրաբար. adv. par goût pour la vérité, sincèrement.
Ճշմարտասիրութիւն. s. amour de la vérité, véracité, sincérité.
Ճշմարտատեաց. a. qui hait, déteste la vérité.
Ճշմարտատես. a. qui voit la vérité, qui voit réellement.
Ճշմարտատեսակ. } a. vrai, réel,
Ճշմարտատիպ. } exact, frappant.
Ճշմարտացնել. V. Ճշմարտել.
Ճշմարտացուցիչ. s. qui vérifie, vérificateur. [la vérité.
Ճշմարտաքարոզ. a. qui prêche
Ճշմարտել. } va. avérer, vé-
Ճշմարտեցնել. } rifier, certifier,

Digitized by Google

justifier, confirmer, assurer, prouver.

Ճշմարտապէս. adv. en vérité, à la vérité, vrai, au vrai, vraiment, véritablement, conformément à la vérité, réellement, en conscience.

Ճշմարտութիւն. s. vérité, véracité; réalité; sincérité; — *բերան*. V. Ճշմարտել; — *ն աղաւաղել*, blesser la vérité; — *իրաց*, le fond des choses; *բուն* —, pure vérité.

Ճշմարտասոյց. a. qui enseigne la vérité.

Ճշտութիւն. V. Ճշգրտութիւն.

Ճողոպ. s. ornit. buse.

Ճոպ. V. Մայր.

Ճոխ. a. opulent, riche, pompeux; riche, abondant, copieux, ample.

Ճոխաբան. a. éloquent, disert; — *լեալ*. V. Ճոխաբանել.

Ճոխաբանել. vn. parler avec autorité; amplifier, parler beaucoup.

Ճոխաբանութիւն. s. amplification.

Ճոխաբար. } adv. impérieusement.
Ճոխագոյն. } avec autorité; amplement, richement.

Ճոխազարդ. a. richement orné.

Ճոխանանութիւն s. faste, train.

Ճոխանալ. vn. faire le maître, le grand seigneur, se donner de grands airs, trancher du grand seigneur, prendre des airs de grandeur, s'enorgueillir; être riche, abondant en, s'enrichir, faire fortune.

Ճոխապէս. adv. richement.

Ճոխասէր. a. qui aime les grandeurs, ambitieux.

Ճոխացնել. va. enrichir, douer, orner; — *պարգեւօք*, combler de biens.

Ճոխաքանդակ. a. richment sculpté.

Ճոխութիւն s. richesse, opulence; *մեծամեծութեան* —, grandes richesses.

Ճոխասիրութիւն. s. ambition.

Ճոկան. s. férosse, masse, bâton; queue de billard.

Ճողազարդեան. a. richement paré; — *զարդել*, se parer richement.

Ճողել. va. arracher poil à poil, épiler.

Ճողփել. vn. mourir, crever.

Ճողոպրել. va. sauver, délivrer, débarrasser.

Ճողոպրիլ. vn. se sauver, se débarrasser; *ձեռացապրեալ* —, V. Մազապուրծ.

Ճողոպրումն. s. délivrance.

Ճողփումն. V. Ճղփումն.

Ճոճել. va. déchirer, traîner.

Ճոպան. s. corde.

Ճոռ. a. à bec; — *շրթամբ*, bec de lièvre.

Ճոռոմ. a. emphatique, déclamatoire, plein d'emphase.

Ճոռոմաբան. a. qui parle avec emphase, déclamateur, grand parleur.

Ճոռոմաբանել. vn. parler avec emphase, déclamer, faire le grand parleur.

Ճոռոմաբանութիւն. s. discours plein d'emphase, déclamation.

Ճոռոմախօս. V. Ճոռոմաբան.

Ճոռոմախօսել. V. Ճոռոմաբանել.

Ճոռոմախօսութիւն. V. Ճոռոմաբանութիւն.

Ճոռոմանալ. vn. parler avec emphase, déclamer, pérorer.

Ճորտ. s. lige, vassal; domestique.

Ճորտութիւն. s. vassalité, vasselage, servage.

Ճուալ. vn. criailler.

Ճուղ. V. Ճիւղ.

Ճուռակ. s. ornith. émouchet.

Ճուտ. s. poussin.

Ճուրակ. V. Ճուռակ.

Ճչել. vn. crier, criailler, pousser des cris; cri de douleur.

Ճչիւն. s. cri, criaillerie, crierie,

Digitized by Google

Ճչող. a. s. criailleur, criard.
Ճչումն. V. Ճչիւն.
Ճչուն. a. criard.
Ճպիռ. s. zool. cigale; —*ը կը ճռճռայ*, la — chante.
Ճպոս. s. mus. archet.
Ճպուռ. V. Ճպիռ.
Ճռաքաղ. s. grappilleur; —*ընել*, grappiller; fig. ravager, détruire, exterminer.
Ճռաքաղել. vn grappiller.
Ճռաքաղութիւն. s. grapillage.
Ճռեկ. V. Ճպուռ.
Ճռզած. a. chétif, rabougri.
Ճռզածութիւն. s. pat. rachitisme.
Ճռզիլ. vn. se rabougrir, s'étioler.
Ճռինչ. s. bruit, cri.
Ճռնչալ. V. Ճռնչել; Ճպիռ.
Ճռնչան. a. bruyant; jaseur.
Ճռնչել. vn. crier, produire un bruit strident, faire du bruit.
Ճռնչիւն. s. cri, bruit.
Ճռնչող. a. bruyant.
Ճռուողական երգ. s. ramage, gazouillement.
Ճռուել. } **Ճռուղել.** } **Ճռուողել.** } vn. gringotter, pépier, ramager, roucouler, gazouiller, chanter.
Ճռուողիւն. } **Ճռուողում.** } s. gazouillement, ramage, gazouillis, chant.
Ճվալ. vn. crier; gémir, se lamenter.
Ճվացունել. va. faire crier; faire gémir.
Ճվճվալ. V. Ճռուել.
Ճվճվուկ. V. Ճռուողիւն.
Ճրագ. s. chandelle, lumière, flambeau.
Ճրագաբերան. s. bobèche; bec de bougie.
Ճրագագործ. s. chandelier, fabricant de chandelles.
Ճրագազարդ. a. orné de chandelles.
Ճրագալոյց. s. celui qui allume les chandelles; illumination, la veille de Noël, de l'Épiphanie et de Pâques.
Ճրագակալ. } **Ճրագակիր.** } s. chandelier.
Ճրագարան. s. chandelier, flambeau.
Ճրագու. s. suif.
Ճրճռալ. V. Ճռնչել.
Ճփճի. s. bot. laurier rose.
Ճօճ. V. Ճօճանք; s. pendillon.
Ճօճաբարձ. s. branle-bas.
Ճօճաժամացոյց. } **Ճօճացոյց.** } s. pendule.
Ճօճալ. V. Ճօճել.
Ճօճական. a. qui oscille, qui balance, oscillatoire.
Ճօճանք. s. oscillation, balancement; pendule (horloge); a. V. Ճօճական.
Ճօճանակ. s. pendule, balancier.
Ճօճապար. s. branle.
Ճօճացնել. V. Ճօճել.
Ճօճաւոր. a. ornith. balancé.
Ճօճել. va. faire osciller, balancer, branler; — *նիզակը՝ սուրը՝ կեղարդը*. brandir une lance, une épée, branler le dard.
Ճօճեմական. V. Ճօճական.
Ճօճիլ. vn. osciller, se balancer, s'agiter, basculer.
Ճօճում. s. oscillation, balancement; astr. nutation.
Ճօճք. s. branle.

Digitized by Google

Մ

Մ (mèn = M.) s. vingtième lettre de l'alphabet et quinzième des consonnes; deux cents, deux centième

Մագաղաթ. s. parchemin.

Մագաղաթագործ. s. parcheminier.

Մագաղաթանալ. vn. devenir parchemin, se parcheminer.

Մագաղաթեայ. a. de parchemin.

Մագիլ. s. griffe, serre, ongle, patte.

Մագիստրիանոս. } s. magister,
Մագիստրոս. } maître; chef, magistrat. [magistrature.

Մագիստրոսութիւն. s. magistère;

Մագլաւոր a. qui a des griffes.

Մագլել. vn. égratigner; griffer, s'agriffer; grimper, gravir.

Մագլող. a. grimpant.

Մագլողք. spl. zool. grimpeurs.

Մագլցի. adv. avec les griffes; en grimpant; — *վեր ելլալ*, grimper, gravir.

Մագլցել. V. **Մագլել.**

Մագլցող. V. **Մագլող.**

Մագնեսիա. s. chim. magnésie.

Մագնեսաբեր. a. minér. magnésifère. [sium.

Մագնեսիոն. s. chim. magné-

Մագնիս. s. aimant; fluide magnétique.

Մագնիսագէտ. s. magnésiteur.

Մագնիսական. a. aimantin; magnétique.

Մագնիսականութիւն. s. magnétisme.

Մագնիսանալ. vn. s'aimanter; se magnétiser.

Մագնիսացնող. s. V. **Մագնիսագէտ**; a. V. **Մագնիսացուցիչ.** [ցում.

Մագնիսացում. V. **Մագնի-**

Մագնիսացնել. va. aimanter; magnétiser. [tisant.

Մագնիսացուցիչ. a. magné-

Մագնիսել. V. **Մագնիսացնել.**

Մագնիսող. s. magnétiseur.

Մագնիսում. s. aimantation; magnétisation.

Մագնիսս. V. **Մագնիսիս.**

Մագնիսական. a. magnétique.

Մագնիսել. V. **Մագնիսացնել.**

Մագնիսութիւն. s. magnétisme.

Մագնոլենի. } s. bot. magnolia.
Մագնոլէ. }

Մագոգ. s navette.

Մազ. s cheveu; poil, crin; — *մնալ*, être sur le point, ne pas s'en falloir l'épaisseur d'un cheveu, s'en falloir très peu; V. **Ծեր**; — *ը կտրել*, couper les cheveux; *ցաւէն* ou *յուսահատու-թենէն* — *երը փրցնել՝ փետտել*, s'arracher les cheveux de douleur, de désespoir; *մէկը* — *երէն քաշել*, tirer qn. par les cheveux; *իրարու* — *երը քաշել*, se tirer les cheveux; — *երը կը ճերմկի-նան*, ses cheveux blanchissent, commencent à grisonner; — *երը ներկել*, teindre les cheveux; — *մազի գալ*, se prendre aux cheveux; *գեղեցիկ՝ երկայն՝ կարճ*

Digitized by Google

տափակ՝ գանգուր՝ գիսագզեալ՝ խառնակնճիռ՝ սեւ՝ խարտեաշ՝ շագանակագոյն, ալեխառն՝ սպիտակ բարակ՝ կակուղ՝ եղուն՝ կարծր —, de beaux, de grands ou de longs cheveux, cheveux longs, courts, plats, frisés, hérissés, épars, noirs, blonds, châtains, gris, blancs, fins, doux, gras, rudes.

Մազաբեր. a. qui fait pousser les cheveux.

Մազագործ. a. fait de cheveux, de poil.

Մազախիլ. a. épilatoire.

Մազականութիւն. s. phys. capillarité.

Մազաներկ. s. teinture de cheveux.

Մազանման. a. capillaire.

Մազապուր՝ Մազապուրծ ազատիլ ou **զերծանիլ.** va. échapper à la mort, manquer de mourir, l'échapper belle.

Մազդեզն. s. Perse, Persan.

Մազդեզականութիւն. s. mazdéisme.

Մազեղ. a. poilu, velu, chevelu.

Մազեղէն. a. de cheveux, de poil, de crin; s. silice, haire.

Մազխիլ. s. pince à épiler, pincette.

Մազկորոս. s chauve.

Մազկախինչ. s. abois, agonie; — — մերձ ի մահ ըլլալ, être bien bas, mourant, agonisant, près de mourir, sur le point de mourir, se mourir, être au lit de la mort, être agonisant, être à l'extrémité.

Մազմզուկ. s. bot. radicelle.

Մազոտ. V. **Մազեղ.**

Մաստաքէ. s. mastic.

Մաթեմատիկական. a. mathématique; — ճշդութիւն, exactitude —.

Մաթեմատիկոս. s. mathématicien.

Մաթգենի. } s. bot. arbousier.
Մաթգի. }

Մաթուղ. s. bot. arbouse, busserolle.

Մաժ. } s. massage.
Մաժանք. }
Մաժումն. }

Մաժել. va. masser.

Մաժիչ. } s. masseur.
Մաժող. }

Մաժուհի. sf. masseuse.

Մալաղմն. s. amalgame.

Մալաղմնել. va. amalgamer.

Մալել. va. châtrer, affranchir; écraser, broyer, briser, casser; mâcher.

Մալիչ. s affranchisseur.

Մալխ. } s zool. chameau; câble.
Մալուխ. }

Մալումն. s. castration.

Մախաձ. a. lascif, lubrique.

Մախաձութիւն. s. lasciveté; lubricité, débauche.

Մախառ. s. aiguille à passer, carrelet.

Մախաղ. s. bissac, havre-sac, gibecière, sac; — հովուական, panetière, musette.

Մախաղակապ. s. bandoulière.

Մախալ. vn. envier, porter envie, jalouser.

Մախանք. s. envie, jalousie; սեւագոյն —, noire envie.

Մախաց s. chyme.

Մախացագործութիւն. } s. chymification.
Մախացումն. }

Մախիր. a. impur, sale.

Մախող. a. envieux, jaloux.

Մախր. V. **Մարխ.**

Մած. a. collé, attaché, adhérent, cohérent; caillé, coagulé.

Մածական. V. **Մածան.**

Մածականութիւն. V. **Մածանութիւն.**

Մածան. a. gluant, glutinant, visqueux, tenace, collant.

Digitized by Google

Մածանիլ. vn. se coller, s'attacher; se souder; se cailler, se coaguler, se figer.
Մածանութիւն. s. viscosité.
Մածիս. s. gélatine.
Մածիսային. a. gélatineux.
Մածնախառն. V. **Մածուն ծախեմ**.
Մածնավաճառ. s. marchand de lait caillé.
Մածնացում. s. coagulation.
Մածնուլ. V. **Մածանիլ**
Մածնուկ. s chim. collodion.
Մածում. s. l'action de coller, collage; coagulation, caillement.
Մածուն. s. caillé, lait caillé, caillebotte; — *ծախեմ*, (jeu des quatre coins; — *ծախեմ խաղալ*, jouer aux quatre coins.
Մածուցանել. va. coller, attacher; souder.
Մածուցիկ. V. **Մածան**.
Մակ. / **Մակա**. } prép. sur, à, vers, dans, après.
Մակաբերել. vn. supposer.
Մակաբերութիւն s. supposition.
Մակաբէական. a. de Macchabée.
Մակաբէապէս. adv. comme un Macchabée; comme des Macchabées.
Մակաբոյծ. s. parasite.
Մակաբուծական. a. parasitaire.
Մակաբուծութիւն. s parasitisme.
Մակազանչութիւն s. épiphonème.
Մակագիր. s. titre.
Մակագրել. va. intituler; annoter à la marge.
Մակագրութիւն. s. titre; note marginale.
Մակադեղ. s. épithème.
Մակադրական. a. adjectif.
Մակադրութիւն. s. superposition.
Մակալեզու. s. anat. épiglotte.
Մակածական. a. d'induction, inductif.
Մակածեալ. a. induit.
Մակածել. va. induire.
Մակածիչ. s. inducteur.
Մակածութիւն. s. induction, conséquence.
Մակակէտ. s. virgule que l'on met derrière ou au dessus d'une lettre (*ե* *գ*); apostrophe.
Մակակոչեալ. a. intitulé, surnommé.
Մակաղ. / **Մակաղատեղ**. } s. parc aux moutons, bergerie.
Մակաղել. / **Մակաղեցնել**. } va. parquer, mettre dans un parc.
Մակաղիլ. vn. être parqué, parquer, se reposer ou se coucher, se répandre dans les pâturages.
Մակամտածական. a. imaginaire, chimérique, hypothétique.
Մակամտածութիւն. s. imagination, chimère.
Մական. s. bâton; mail; sceptre.
Մականախաղ. / **Մականական խաղ**. } s. jeu de mail, mail.
Մականակիր. s. bâtonnier.
Մականել. va. bâtonner.
Մականուանեալ. a. surnommé, intitulé.
Մականուանել. va surnommer, intituler.
Մականուն. s. surnom, nom
Մակարդ. s présure, coagulum.
Մակարդակ. a. plan, plat; s. plan surface plane.
Մակարդակաչափութիւն. s. planimétrie.
Մակարդակել. va. aplanir.
Մակարդակում. s. aplanissement.
Մակարդել. va. coaguler, cailler, figer.
Մակարդիլ. vn. se coaguler, se cailler, se figer; *մածունը կմակարդի*, le lait prend.
Մակարդում. s. coagulation.
Մակացական. a. scientifique.

Digitized by Google

Մակացող. } a. s savant, instruit.
Մակացու. }

Մակացութիւն. s. science.

Մակաստառութիւն. s. affleurement.

Մակբայ. s adverbe.

Մակբայօրէն. a. adverbialement.

Մակդիր. a. épithète, adjectif, attribut.

Մակեղոն. s. boucherie, lieu où on vend de la viande.

Մակերես. s. niveau. surface.

Մակերեսային. a. de surface.

Մակերեւոյթ. s. surface, superficie, aire.

Մակերեւութային. a. superficiel; —*կերպով*, superficiellement.

Մակընթացութիւն. s. flux; — *և տեղատուութիւն*, flux et reflux, la marée.

Մակոյկ. s. canot.

Մակուկավարութիւն. s. canotage.

Մակուկավարել. vn. canoter.

Մակուկավար. s. canotier.

Մակուկել. vn. canoter.

Մակուկում. s. canotage.

Մակֆոնտակ. s. diapason.

Մահ. s mort, trépas, décès; massacre, tuerie, carnage; peste; *Ռահու չափ*, à mort, mortellement; aux dépens de sa vie. de sa propre vie; *մերձ ի — լինել*, se mourir, être sur le point de mourir, être à l'agonie, à l'extrémité à son terme, à l'article de la mort, s'en aller, voir la mort de près; *մահուան դրունս հասանել*, être aux portes de la mort; *երջանիկ՝ բռնական՝ յաւիտենական՝ անձնապատրաստի՝ քաղաքական՝ բնական՝ ցաւագին՝ եղերական՝ աղէտալի՝ ողորմելի՝ յանկարծական՝ փառաւոր՝ սուրբ՝ քաղցր՝ գեղեցիկ՝ ամօթապարտ՝ խայտառակ —*, mort heureuse, violente, éternelle, assurée, civile, naturelle, douloureuse, tragique, funeste, déplorable, soudaine ou subite, glorieuse, sainte, douce, belle, honteuse, ignominieuse; *արհաւիրք մահու*, les frayeurs, les affres de la mort; *գեղեցիկ մահուամբ մեռանել*, mourir de sa belle mort; *մահուան դիմագրաւել*, affronter, braver la mort; *մահուանէ վախնալ*, avoir peur de la mort, craindre, redouter la mort; *այս հիւանդը՝ հիւանդութիւնը մահուան կը դառնայ*, ce malade, cette maladie tourne à la mort; *վճիռ մահու*, arrêt de mort; *մահու. մահուան պատիժ*, peine de mort, peine capitale.

Մահաբեմ. s. catafalque.

Մահաբեր. a. qui porte, qui donne la mort, mortifère, mortel, meurtrier, délétère, funeste, fatal.

Մահաբլուր. s. colline de la mort, cimetière.

Մահաբոյր. a. qui sent la mort, fatal.

Մահագոյժ. s. nouvelle d'une mort. annonce d'une mort.

Մահագուշակ. a. qui annonce la mort, funeste, fatal, funèbre.

Մահադեղ s. poison.

Մահադէմ. a. pâle, défiguré.

Մահազդ. s. avis, faire part de décès.

Մահազդեցոյց. a. qui annonce la mort.

Մահազէն. a. dont les armes donnent la mort.

Մահաթոյն. a. dont le poison donne la mort.

Մահալոյծ. a. qui détruit la mort.

Մահածին. a. qui engendre la mort, mortel; s. chim. azote.

Մահակ. s. bâton, massue.

Մահական. a de mort, de décès.

Մահակից լինել. vn. mourir avec; — *ընել*, faire mourir avec.

Digitized by Google

Մահակուլ լինել. vn. être englouti, enlevé par la mort.

Մահահասփոյր. a. mortel, funeste, fatal.

Մահահայեաց. a. qui regarde la mort.

Մահահանգիստ քուն. s. repos des morts.

Մահահանգոյն. a. semblable à la mort.

Մահահոտ. a. qui sent la mort, mortel.

Մահահրաւէր. a. qui appelle la mort.

Մահամերձ. a. près de la mort, moribond, mourant.

Մահանալ. vn. mourir, périr; se mortifier.

Մահաշունչ. V. **Մահաքոյծ.**

Մահաշունչ. a. qui respire la mort, mortel.

Մահապարտ. a. qui mérite la mort, condamné; — լինել, mériter la mort.

Մահապարտիլ. vn. mériter la mort, être condamné à mort.

Մահապարտութիւն. s. condamnation.

Մահաբեր. a. qui cause la mort, mortel, meurtrier, délétère.

Մահատիպ. a. semblable à la mort; — դէմք, visage pâle.

Մահատու. } a. qui donne la mort, mortel.
Մահարար. }

Մահարձան. s. monument, tombeau; tour, donjon.

Մահացան. a. qui répand la mort.

Մահացեալ. a. mourant, mort; mortifié.

Մահացու. a. mortel, qui donne la mort; mortel, qui est sujet à la mort; — պատերազմ, combat à mort; — հիւանդութիւն, վէրք, maladie, blessure mortelle; — մեղք, թշնամի, péché, ennemi mortel; s. mortel.

Մահացութիւն. s. mortalité.

Մահացումն. s. mortification.

Մահացուցակ. s. liste des décès.

Մահացնել. va. faire mourir, mettre à mort; mortifier.

Մահացուցիչ. a. qui fait mourir, meurtrier; mortifiant.

Մահաքայլերգ. s. marche funèbre.

Մահաքուն. a. de sommeil de mort; s. sommeil de mort.

Մահերգ. s. chant funèbre.

Մահիկ. s. lunule, croissant, corne de la lune; collier; — եղջիւրք, les croissants, les cornes de la lune.

Մահիճ. s. lit; երկաթէ —, lit de fer; ի — ս մահու, au lit de mort, à l'agonie.

Մահկաձեւ. a. en forme de croissant, en fer à cheval.

Մահկանացու. a. mortel; —ք, les mortels; զ — ն կնքել, mourir.

Մահկանացութիւն. s. mortalité, condition de ce qui est sujet à la mort.

Մահճաբարձ. a. qui porte des lits.

Մահճակալ. a. alité; s. lit.

Մահճական. a. clinique.

Մահմետական. a. s. mahométan, musulman.

Մահմետականացումն. s. conversion à l'islamisme.

Մահմետականացուցանել. va. convertir à l'islamisme.

Մահմետականութիւն. s. mahométisme, islamisme.

Մահոգանի. s. bois d'acajou.

Մահուչափ. a. mortel, extrême; adv. — ատել, haïr à la mort, mortellement.

Մահտարաժամ. s. peste; contagion.

Մաղ. s. crible, tamis, bluteau, sas; — մեղուաց, rayon de miel; cellule, alvéole; մաղէ անցուցանել, passer au crible.

Մաղաքաղութիւն. s. divination faite en frappant un tamis.

Մաղագործ. s. fabricant de cribles, de tamis.

Digitized by Google

Մաղագործութիւն. s. fabrication de cribles, de tamis.
Մաղալիկ. s. petit tamis.
Մաղապիլ. vn. se brûler.
Մաղաս. s. flegme.
Մաղասալից. V. **Մաղասոտ.**
Մաղասաբուեր. } a. flegmatique.
Մաղասոտ. }
Մաղաձեւական. a. cellulaire, celluleux.
Մաղատուն. s. bluterie.
Մաղել. va. tamiser, cribler, bluter, sasser.
Մաղզմայ. s. patène.
Մաղթ. s. assa foetida.
Մաղթանալից. a. plein de souhaits, de voeux.
Մաղթանք. s. prière, supplication, imploration; souhaits, vœux.
Մաղթել. vn. prier, supplier, implorer, demander en priant; souhaiter, former des vœux, féliciter; *մեծութիւն բարեաց* —, souhaiter du bien à qn., faire des vœux pour sa prospérité.
Մաղթողական. a. fait pour supplier, en forme de supplication; de souhait, de félicitation.
Մաղլաղ. s. moulinet.
Մաղկտել. va. mordre; piquer.
Մաղձ. s. bile; fiel; fig. bile, fiel, colère.
Մաղձաղեղ. s. émétique.
Մաղձալից. a. bilieux.
Մաղձախտ. s. méd. choléra.
Մաղձախտական. a. cholérique.
Մաղձական. a. biliaire.
Մաղձային. a bilieux.
Մաղձայոյզ. a. dont la bile est agitée; s. méd. choléra.
Մաղձատար անօթ. s anat. la vésicule du fiel, cholécyste.
Մաղձացաւ. s. méd. choléra.
Մաղձաւոր. a. bilieux.
Մաղձաքար. s. path. calcul biliaire.
Մաղձընկալ. V. **Մաղձաման.**
Մաղձոտ. a. bilieux.
Մաղձոտութիւն. s. path. mélancolie.
Մաղմաղ. s. braise, cendre chaude.
Մաղոց. s. blutoire.
Մաղում. s. cribration, criblage.
Մաղուանք. s. criblures.
Մաճ. s. le manche de la charrue, mancheron.
Մաճակալ. a. celui qui tient les mancherons, conducteur.
Մածնուտկ. s. caillebotte.
Մածկալ. V. **Մաճակալ.**
Մածնուտ. V. **Մածնոտուկ.**
Մամ. V. *մամի.*
Մամա. sf. maman.
Մամաց. s. chyle; — *լինել*, chylifier.
Մամացաբեր. a. chylifère.
Մամացագործութիւն. s. chylification,
Մամացային. a. anat. chylifique.
Մամացումն. s. chylification.
Մամիկ. s. grand' mère, grand' maman.
Մամլակ. s. étau.
Մամխի. s. bot. prunelier.
Մամութ. s. mammouth.
Մամուխ V. **Մամխի.**
Մամոնայ. s. Mammon, dieu de la richesse; fig. richesse.
Մամոութ. s. mammouth.
Մամուլ. s. presse; pressoir; — *կերպասուց*, calandre; — *ի տակ ընդ մամլով*, sous presse.
Մամխի. s. bot. prunelle.
Մամուկ. V. **Մարդ.** — *ի բոյն* V. **Մարդի** ...
Մամուռ. s. bot. mousse; ...—,
Մամռաբանութիւն. s. bryologie.
Մամռաթուղթ. s. papier de mousse.
Մամռաւենի. s. bot. anomobryon.
Մամռապատ. a. couvert de mousse, moussu.

Digitized by Google

Մամռանման. a. bot. bryacé.
Մամռասէր. a. bryophile.
Մամռասնկն. s. bot. mousseron. [seuse.
Մամռավարդ. s. bot. rose mous-
Մամռաւոր. } a. moussu: —
Մամռոտ. } *վարդ*, rose mousseuse,
Մայել vn. bêler; *ոչխարը կմայէ*, la brebis bêle.
Մայթ. s. trottoir.
Մայիս. s. mai; *յամսեանն Մայիսի*, au mois de mai.
Մայիսածին. } a. né au mois
Մայսածին. } de mai.
Մայիսեան. a. de mai.
Մայիւն. s. bêlement.
Մայծրայ. s. verre, tasse.
Մայող. a. bêlant.
Մայռ. s. veine.
Մայր. s. mère, maman; mère, cause; impr. matrice; *արեւը — ը մտաւ*, le soleil s'est couché; *աթոռանիստ — եկեղեցի՝ եկեղեցեաց*, cathédrale, basilique; — *քաղաքաց* capitale, métropole; — *լեզու*, langue mère; *մայրն ամենեցուն*, notre mère commune, la terre; — *վանից*, abbesse, superieure; — *ամենայն ախտից*, mère, source de tous les vices; *ազնիւ՝ բարեգութ* ou *զազրագութ ամբարիշտ՝ չար* —, bonne, tendre, mauvaise, méchante mère; *մեծ* —, grand' mère.
Մայր. s. bot. cèdre.
Մայրաբար. adv. maternellement, comme une mère.
Մայրագիր. s. mère adoptive.
Մայրագորով. } a. pleine de ten-
Մայրագութ. } dresse maternelle, tendre.
Մայրախողխող. a. qui égorge sa mère; qui est égorgé par sa mère.
Մայրական. a. maternel.

Մայրակեր. a. qui mange sa mère. [cèdre.
Մայրակերտ. a. qui est fait de
Մայրախիտ. a. plein de forêts touffu.
Մայրամուտ. s. le coucher du soleil; a. couchant; — *արեգական*, le soleil —. [en cèdre.
Մայրայարկ. a. dont le toit est
Մայրան. s. la fente d'un arbre qui reçoit la greffe, la branche à greffer.
Մայրանալ. vn. devenir mère.
Մայրանման. a. semblable à une mère.
Մայրանոց. s. maternité.
Մայրապետ. sf. supérieure, abbesse; religieuse, nonne, sœur.
Մայրապետանոց. s. couvent de religieuses. [religieuse.
Մայրապետութիւն. s. état de
Մայրապետացու. s. novice.
Մայրասէր. a. qui aime sa mère.
Մայրասպան. a. qui tue sa mère, parricide.
Մայրասպանութիւն. s. le crime de tuer sa mère.
Մայրաստան. s. forêt.
Մայրավանք. s. le couvent mère, maison mère, archimonastère.
Մայրատախտակ. a. planche de cèdre. [sa mère.
Մայրատանջ. a. qui tourmente
Մայրատառ. s. impr. matrice.
Մայրափայտեայ. a. de bois de cèdre. [pitale.
Մայրաքաղաք. s. métropole, ca-
Մայրաքաղաքացի. s. habitant de la capitale; métropolitain.
Մայրաքաղաքութիւն. s. état d'être une capitale.
Մայրենի. a. maternel, de mère; maternel, du côté de la mère.
Մայրեստան. s. forêt.
Մայր երկիր. s. mère patrie, métropole.

Digitized by Google

Մայրեւոր. s. bûcheron.
Մայրեւորութիւն. s. état de bûcheron.
Մայրի. s. forêt; bois, bocage; repaire, tanière.
Մայրիկ. s. petite mère, maman.
Մայրճառայ. s. bot. loupe.
Մայր հայրենիք. s. la mère patrie
Մայրութիւն. s. maternité.
Մայրապետ s. supérieure, abbesse.
Մայրախնդիկ. a. qui veut toujours voir sa mère, qui ne peut s'en séparer.
Մայրափայտեայ. a. de bois de cèdre.
Մայրօրէն. V. **Մայրաբար.**
Մայրօրինակ. V. **Մայրանման.**
Ման. s. tour; manne, crème; — *գալ*, faire un tour, tourner.
Մանած. s. filure.
Մանանայ. s. manne.
Մանանեխ. } s. sénevé; moutarde; *անօթ մանանեխոյ*, moutardier; *հատ մանանեխոյ*, grain de sénevé, sénevé.
Մանանիխ.
Մանարան. s. filature.
Մանաւանդ. adv. surtout, principalement, le plus, plutôt; — *զի*, surtout, mais surtout, d'autant plus.
Մանգ. s. bot. mangue; V **Մանգի.**
Մանգաղ. s. faux, faucille.
Մանգաղակ. s. faucillon, fauchon, fauchette.
Մանգանէզ. s. chim. manganèse
Մանգենի. s. bot. manguier.
Մանգղիոն. s. machine de guerre, mangonneau.
Մանեակ. s. collier; — *երեւակի*, anneau de Saturne.
Մանել. va. filer la laine; tardre.
Մանելիք. s. fuseau, quenouille.
Մանեկաձեւ. a. en forme de collier, annulaire; — *կախեալ*, pendu en feston.
Մանեկաւոր. a. qui porte un collier; annelé; armillaire.

Մանեաւոր. } s. lange, bande.
Մանեւոր.
Մանիօ. s. chim. iode.
Մանիշակ. s. bot. violette.
Մանիշակագոյն. a. violet, violacé, violâtre; s. violet, couleur de violette.
Մանիշակաւէտ. a. semé de violettes.
Մանիչ. s. fileur.
Մանիլ. s. fraude, ruse.
Մանկաբար. adv. puérilement; comme un enfant.
Մանկաբարձ. s. accoucheur; accoucheuse, sage-femme.
Մանկաբարձական. a. d'accouchement, obstétrical.
Մանկաբարձութիւն. s. accouchement, obstétrique.
Մանկաբարձուհի. sf. accoucheuse, sage femme.
Մանկաբարոյ. a. enfant de caractère, puéril.
Մանկաբեր. a. qui accouche, qui enfante, accouchée; — *լինել*, accoucher, enfanter.
Մանկաբերութիւն. V. **Մանկածնութիւն.**
Մանկագոյն. a. le plus jeune.
Մանկագործել. va. procréer des enfants.
Մանկագործութիւն. s. procréation des enfants.
Մանկազբօս. s. batifoleur.
Մանկազբօսել. vn. batifoler.
Մանկազբօսութիւն. s batifolage.
Մանկազուարճ. s. batifoleur.
Մանկազուարճութիւն. s. batifolage.
Մանկաք. s. chim. manganèse.
Մանկածնութիւն. s. enfantement, accouchement, couches.
Մանկավարժ. s. pédagogue.
Մանկահայ. s. nourrice; bonne, précepteur
Մանկական. a. enfantin, puéril, d'enfant.

Digitized by Google

Մանկակեր. a. qui mange des enfants.
Մանկակոտոր. a. qui massacre, qui tue les enfants.
Մանկակրթութիւն. V. **Մանկավարժութիւն.**
Մանկահաս. } a. jeune; —
Մանկահասակ. } *աղջիկ*, jeune fille.
Մանկամայր. s mère d'enfant.
Մանկամարդ. s. jeune femme.
Մանկամարդուհի. sf. jeune personne.
Մանկամարզ. a. qui forme le corps des enfants par les exercices gymnastiques; s. pédotribe; professeur de gymnastique.
Մանկամարզարան. s. gymnase.
Մանկամարզութիւն. s. gymnastique. [puéril.
Մանկամիտ. a. qui a l'esprit
Մանկամոլ. a. qui a la passion des enfants, pédéraste. [tie.
Մանկամոլութիւն. s. pédéras
Մանկանալ. vn. devenir enfant, redevenir jeune, rajeunir.
Մանկանոց. s. salle d'asile.
Մանկապարտէզ s. jardin d'enfants, école enfantine.
Մանկապարտիզպան. s. instituteur d'un jardin d'enfants.
Մանկապարտիզպանուհի. sf. institutrice d'un jardin d'enfants.
Մանկասէր. a. qui aime les enfants.
Մանկասիրութիւն. s. amour des enfants.
Մանկասնութիւն. s. nourriture, soin des enfants.
Մանկասպան. s. meurtrier d'enfants, infanticide.
Մանկասպանութիւն. s. meurtre d'enfants, infanticide.
Մանկավարժ. s. pédagogue.
Մանկավարժական. a. pédagogique.
Մանկավարժել. va. instruire les enfants, donner de l'éducation aux enfants.
Մանկավարժութիւն. s. pédagogie.
Մանկավարժուհի. sf. institutrice, femme pédagogue.
Մանկավարժօրէն. adv. pédagogiquement.
Մանկասածութիւն. } s. puériculture.
Մանկասածում. }
Մանկատի. a. jeune.
Մանկապիղծ. s. pédéraste.
Մանկապղծութիւն. s. pédérastie. [կածնութիւն.
Մանկարարութիւն. V. **Մանկ-**
Մանկացնել. va. rendre comme un enfant, rajeunir.
Մանկերամ. s. troupe, bande d'enfants.
Մանկիկ. s. petit enfant, bambin, poupon, marmot.
Մանկլաւիկ. s page (d'un roi).
Մանկութիւն. s. enfance; bas âge, jeunesse; *առոյգ* ou *զուարթ՝ զեղածիծաղ մատաղ* —, vive enjouée, tendre jeunesse; *զեղածաղիկ* —, cette fleur si tendre de la jeunesse.
Մանկուկ. V. **Մանկիկ.**
Մանկուհի. sf. jeune fille, une jeune personne, fillette.
Մանկունակ. V. **Մանկական.**
Մանկտեակ. s. petits enfants.
Մանկտի. s. les enfants, les jeunes gens; les serviteurs; *մանրիկ* —, de petits enfants; *Հայ* —, la jeunesse arménienne.
Մաննայ. s. offrande, don.
Մանօային. a. chim. iodique.
Մանօատուր. } s. iodure.
Մանօուկ. }
Մանոց. s. filoir.
Մանուած. s. filage; filure; fig. détour, complication, enlacement; détour, sinuosité; — *ճամբայ*, dé-

Digitized by Google

tours, ambages, circuit de paroles.
Մանուածապատ. a. sinueux, tortueux; — շրջան, zigzag.
Մանուածոյ. a. filé; tordu; tortueux, sinueux; plein de détours, compliqué.
Մանուկ. s. enfant, petit enfant; jeune; — տղայ, enfant, jeune enfant; սուրբ մանկունք, le clergé; մանկունք առագաստի, les amis de l'époux, les paranymphes; մանկունք, mes enfants.
Մանուշ. s. chim. iode. [etc.
Մանուշակ. etc. V. Մանիշակ.
Մանուշեայ. a. iodé.
Մանուշել. va. ioder.
Մանչ. s. garçon.
Մանչուկ. s. petit garçon, garçonnet, bambin
Մանտրիկ. V. Մանրիկ.
Մանր. a. menu, petit, mince, délié, ténu; fin, subtil; minutieux, détaillé; adv. en parties menues, en petits morceaux, finement; minutieusement, bien; en détail; — պատմել՝ ասել, raconter, dire en détail; — ու — կտրել, couper par petits morceaux, découper; détailler; — ժպտիլ, sourire; — մունր, — եւ մունր, petit, menu.
Մանրագիր. a. de petits caractères.
Մանրագոր. s. bot. mandragore
Մանրադէտ }
Մանրադիտակ. } s. microscope.
Մանրադիտական. a. microscopique.
Մանրադիտութիւն. s. microscopie.
Մանրագիր. V. Փոքրագիր.
Մանրադրամ. s. monnaie, menues pièces.
Մանրազննին. adv. minutieusement, bien.
Մանրազննել. va. observer ou consulter minutieusement.
Մանրազննութիւն. s. observation ou consultation minutieuse.
Մանրաթել. s. filament.
Մանրալուր. s. petite nouvelle.
Մանրախիճ. s. gravier.
Մանրախոյզ. a. qui recherche minutieusement, minutieux, vétilleux, curieux; — լինել, rechercher minutieusement, raffiner sur, être curieux; մանրախուզիւ քննել, examiner minutieusement, éplucher, regarder de près; մանրախուզութեամբ հարցանել, interroger avec curiosité.
Մանրախոտ. s fines herbes, menues herbes, herbette, gazon.
Մանրախուզաբար. adv. minutieusement.
Մանրակարկատ. a. rapiécété, fig. absurde, futile, artificiel.
Մանրակծծի. a. chiche, coriace, avare, sordide, ladre.
Մանրակուր. s. batelet.
Մանրակրկիտ. a. qui recherche minutieusement, minutieux, pointilleux, vétilleux, éplucheur, méticuleux.
Մանրահատ. a. coupé menu.
Մանրաքնին a. minutieux; — խուզարկութիւն, recherche minutieuse
Մանրաքննել. va. rechercher avec un soin minutieux, éplucher.
Մանրաձայն. s. microphone.
Մանրաձաւար. s. semoule fine.
Մանրաննի. s. animalcule.
Մանրամաղ. a. tamisé très fin, menu; — փոշի, poussière très fine, atome.
Մանրամանր. a. très menu, très petit.
Մանրամասն. s. la menue, la petite partie d'un chose, détail; a. détaillé, minutieux.
Մանրամասնաբար. V. Մանրամասնօրէն.
Մանրամասնել. va. détailler.

Digitized by Google

Մանրամասնագրութիւն, s. détail, particularité. [tail.
Մանրամասնօրէն. adv. en dé-
Մանրամամենիկ. s. microzodire.
Մանրանդամ. spl. abatis.
Մանրանկար. s. miniature.
Մանրանկարիչ. s. miniaturiste.
Մանրանկարչութիւն. s. miniature.
Մանրաչափ. s. micromètre.
Մանրաչափական. a. micrométrique.
Մանրապատկեր. s. migniature.
Մանրապատում. a. raconté en détail.
Մանրապար. s. mus. menuet.
Մանրապտուղ. a. dont les fruits sont petits.
Մանրասերմ. a. microspore.
Մանրավաճառ. s. détailleur, détaillant.
Մանրավաճառութիւն. s. dé-
Մանրավէպ. s. historiette.
Մանրավէպիկ. s. petite historiette. [ractères.
Մանրատառ. a. en petits ca-
Մանրատունկ. s. petite plante.
Մանրացնցուղ անձրեւ. s. une pluie fine.
Մանրացոյց. s. microscope, loupe.
Մանրացօղ. s. rosée.
Մանրաքայլ. adv. à petits pas.
Մանրաքնին. a. examiné minutieusement.
Մանրաքննել. va. examiner minutieusement.
Մանրել. va. réduire en menus morceaux, triturer, broyer; briser, concasser, casser, égruger.
Մանրելի. a. triturable.
Մանրերամ. a. dont le troupeau est composé des petits; — *ձու-կեր*, menuaille, quantité de petits poissons.
Մանրերգ. s. chanson.
Մանրերկրորդ. s. une seconde.

Մանրէ. s. microbe, bacille, bactérie. [logie.
Մանրէաբանութիւն. s. bactério-
Մանրիկ. a. très petit, très menu, mignon.
Մանրկեկ. V. **Մանրիկ**.
Մանրոստ. a. qui a de petites branches.
Մանրորդ. s. microbe.
Մանրուած. s. menuaille, cassure, morceaux.
Մանրութիւն. s. petitesse, ténuité.
Մանրուկ. a. petit, menu; s. menue monnaie.
Մանրում. s. action de réduire en petits morceaux, trituration.
Մանրուք. V. **Մանրուած**; petite monnaie; — *ունի՞ք*, avez-vous de la monnaie ?
Մաշ. a. usé, râpé, vieux; s. bot. petit pois.
Մաշական. a. qui s'use.
Մաշառայ:) s. consomption,
Մաշառական ou) phthisie ou phtisie.
Մաշառայական ախտ.)
Մաշեալ. V. **Մաշ**. a.
Մաշել. } va. user, détério-
Մաշեցնել. } rer; consumer, consommer, épuiser, amaigrir.
Մաշեցուցիչ. } a. qui use, cor-
Մաշիչ. } rosif.
Մաշիլ. vn. s'user, se détériorer; se consumer, maigrir, dépérir; *մաշած հանդերձ*, habit usé, râpé.
Մաշկ. s derme; cuir, peau.
Մաշկազգեցիկ. a. vêtu de cuir, revêtu de peau.
Մաշկաթեւ. a. dermoptère.
Մաշկահանգերձ. V. **Մաշկազգեցիկ**.
Մաշկամեղի. s. bot. châtaignier, marronnier.
Մաշկամիրգ. s. bot. châtaigne, marron.

Digitized by Google

Մաշկազգեստ. s. dont le vêtement est de peau, de cuir.
Մաշկեակ. s. pelisse, fourrure.
Մաշկեայ. a. de cuir, de peau; membraneux.
Մաշկեկագործ. s. pelletier, fabricant de fourrures.
Մաշկեկագործութիւն. s. pelleterie.
Մաշկեկավաճառ. s. pelletier, marchand de fourrures.
Մաշկեկավաճառութիւն. s. pelleterie.
Մաշկեղէն. } V. **Մաշկեայ**; գօ-
Մաշկէ. } *տի* —, ceinture de cuir.
Մաշկոտն. a. s. zool. palmipède.
Մաշուածք. } s. usure, détério-
Մաշումն. } ration; corrosion; dépérissement.
Մաշուք. s. partie usée.
Մաշիլ. vn. perdre ses cheveux, être pelé.
Մաշտոց. s. rituel, cérémonial.
Մառ. s. brouillard.
Մառախլապատ. } a. couvert de
Մառախլապատեալ. } brouillard, embrumé, brumeux.
Մառախլիլ. vn. se couvrir de brouillard.
Մառախուղ. s. brouillard, brume.
Մառան. s. office, cellier, garde-manger; cave.
Մառանապան. s. cellérier.
Մառանապետ. s. le chef des cellériers.
Մառն. V. **Մառ**.
Մաս. s. pain bénit.
Մաս. s. partie; morceau; part, portion; ration; *մասամբ*, *ըստ մասին* adv. en partie, partiellement; à demi: *մեծաւ մասամբ*, *ըստ մեծի մասին*, *ըստ մեծագոյն մասին*, en grande partie, la plupart, pour la plupart; *ի մասին*, pour, au lieu de; *յայսմ մասին*, en cela; — *առ* —, partie par partie, livraison par livraison, par des acomptes; — *ունենալ*, avoir part à, participer.
Մասնագէտ. s. spécialiste.
Մասնագիտաբար. } adv. spé-
Մասնագիտապէս. } cialement.
Մասնագիտական. a. spécial.
Մասնագիտութիւն. s. spécialité.
Մասնագիտորէն. V. **Մասնագիտաբար**.
Մասնագիր. s. spécialité.
Մասնադէպ. s. cas particulier, cas spécial.
Մասնաժողով. s. commission.
Մասնական. a. partiel; gram. partitif.
Մասնականութիւն. s. particularité.
Մասնակի. a. particulier; adv. particulièrement.
Մասնակից. a. qui a part à, participant; —*լինել* prendre part à, participer, partager.
Մասնակցիլ. vn. prendre part à, participer.
Մասնակցող. a participant.
Մասնակցութիւն. s. participation, part.
Մասնաճիւղ. s. succursale.
Մասնամիջնումն. s. méd. apocénose.
Մասնավճար. s. payement partiel, acompte.
Մասնատուփ. s. ciboire.
Մասնատփիկ. s. custode.
Մասնաւոր. a. particulier, spécial; —*ք*, les particuliers; *ի* —*ի*, en particulier, particulièrement.
Մասնաւորաբար. } adv. par-
Մասնաւորապէս. } ticulièrement, spécialement, en particulier.
Մասնաւորականութիւն. s. particularisme.
Մասնաւորել. va. particulariser.
Մասնաւորութիւն. s. particularité, spécialité.

Digitized by Google

Մասնիկ. s. parcelle; particule, molécule; gram. particule; *նախադաս* —, préfixe; *վերջադաս* —, suffixe.

Մասնիկական. } **Մասնիկային.** } a. moléculaire.

Մասուր. s. bot. gratte-cul.

Մասրուտի. V. **Մասրենատունի**:

Մասրենի. } **Մասրի.** } s. bot. églantier.

Մատ. s. doigt; *դաշնակի մը մատները*, clavier, les touches d'un piano; *սանդուղի մը մատները* les marches ou les degrés de l'escalier; — *խածնել*, s'étonner; *մատուըները լզել*, se lécher les doigts d'une chose; *բան մը մատին ծայրին պէս գիտնալ*, savoir une chose sur le bout du doigt; *մատով ցուցնել*, montrer du doigt; *մատուըները շարժել*, remuer les doigts; *մատով համրել*, compter par ses doigts ou sur ses doigts; *մատին ծայրովը դպչիլ*, toucher du bout du doigt; *մատը վրան դնել*, mettre le doigt dessus.

Մատակ. a. femelle (des bêtes); —*շուն՝ առիւծ*, chienne, lionne.

Մատակախազ. a. passionné pour les femelles; — *ձի*, cheval entier, étalon, roussin.

Մատակախազութիւն. s. passion pour les femelles.

Մատակարար. s. administrateur; économe, intendant; distributeur, dispensateur; fournisseur.

Մատակարարական. a. administratif.

Մատակարարապետ. s. intendant en chef, chef de l'intendance

Մատակարարել. va. administrer, gérer; administrer, distribuer, dispenser, fournir; *Սուրբ Հաղորդութիւն՝ ճաշակ* —, administrer le Saint Sacrement.

Մատակարարիչ. } **Մատակարարող.** } s. fournisseur.

Մատակարարութիւն. s. administration, gestion; économie; économat; distribution, dispensation.

Մատակապան. s. directeur des haras.

Մատաղ. a. jeune, tendre, nouveau, nouvel; s. offrande en l'honneur des morts; repas funèbre, agape; — *մանկութիւն*, tendre jeunesse; *ի — հասակի*, dans une extrême jeunesse.

Մատաղաբաշխութիւն. s. distribution de l'offrande, d'agape.

Մատաղաբոյս. V. **Մատաղատունկ.**

Մատաղագին. s. prix de l'offrande.

Մատաղածին. s. nouveau-né; accouchée.

Մատաղական. a. jeune.

Մատաղահաս. a. jeune.

Մատաղաձի. s. poulain.

Մատաղամայր. s. mère nouvellement accouchée, jeune mère.

Մատաղանալ. vn. rajeunir, redevenir jeune, reverdir.

Մատաղացի. a. jeune.

Մատաղատունկ. s. plant, jeune plante, plançon, marcotte, rejeton, bouture; fig. néophyte, prosélyte; a. jeune, tendre; *ծառոյ* —, jeune arbrisseau; — *ծաղիկ*, tendre fleur.

Մատաղել. va. rajeunir, rendre jeune.

Մատաղել. va. faire des offrandes en mémoire des morts.

Մատաղերամ. a. jeune; — *մանկունք*, petits enfants; — *գառնուկներ*, tendres agneaux.

Մատաղեցնել. va. rajeunir, rendre jeune.

Մատաղորդ a. qui a nouvellement fait un veau; — *կով*, vache fraîche vêlée.

Մատաղութիւն. s. jeunesse; rajeunissement.

Digitized by Google

Մատաղահասակ. a. jeune, tendre.
Մատանեխաղ. s. jeu de bague.
Մատանեկիր, **Մատանեմատ**. s. doigt annulaire.
Մատանի. s. bague, anneau; գեղեցիկ —, belle bague; հարսանեկան —, alliance; ոսկի՛ արծաթի՛ ադամանդակուռ —, bague d'or, d'argent, garnie de diamants; — կրել, porter une bague.
Մատեան. s. livre; écrit, papier, registre; աստուածային՛ աստուածաշունչ — ա. l'Écriture sainte; մատենից դարան. V. **Մատենադարան**.
Մատենագէտ. a. bibliographe
Մատենագիտական. a. bibliographique.
Մատենագիտութիւն. s. bibliographie
Մատենագիր. s. auteur, écrivain; ընտիր —, auteur classique; չար —, méchant auteur, griffonneur de papier, écrivassier.
Մատենագրական. a. littéraire.
Մատենագրել. va. écrire, faire ou composer un livre
Մատենագրութիւն. s. livre, ouvrage; littérature.
Մատենագրուհի. sf. littératrice.
Մատենադար. s. siècle.
Մատենադարան. s. bibliothèque.
Մատենադարանապետ. s. bibliothécaire.
Մատենախոյզ. s. bibliographe.
Մատենախօսական. a. bibliographique.
Մատենախօսել. vn. parler sur les livres.
Մատենախօսութիւն. s. bibliographie.
Մատենամոլ. a. bibliomane.
Մատենամոլութիւն. s. bibliomanie.
Մատենայած. a. qui s'occupe des livres, versé dans les livres.
Մատենապահ. s. conservateur.
Մատենապատում. a. raconté dans le livre; adv. en racontant dans le livre.
Մատենապետ. s. bibliothécaire.
Մատենասէր. s. bibliophile.
Մատենասիրութիւն. s. bibliophilie.
Մատենաքննութիւն. s. censure.
Մատենիկ. s. opuscule.
Մածուցական. a. glutineux, gluant, visqueux.
Մածուցականութիւն. s. viscosité.
Մածչիլ. vn. se coller, s'attacher.
Մածուց. V. **Մածուցական**.
Մատնիկ. s. petit doigt; ruse, fourberie; — խաղալ՛ ընել, user de ruse, tromper.
Մատիտ. s. crayon.
Մատիտակալ. s. porte-crayon.
Մատիտեղ. s. bot. renouée, traînasse.
Մատղաշ. V. **Մատաղ**. a.
Մատնախաղ. s. jeu de doigts.
Մատնածաղիկ. s. bot. digitale.
Մատնաձև. a. digital, digité.
Մատնամուխ. a. qui enfonce son doigt; adv. en enfonçant le doigt.
Մատնային. a. digital.
Մատնանիշ. V. **Մատնացոյց**.
Մատնաորդն. s. méd. panaris, mal blanc.
Մատնաչափ. s. un doigt (mesure).
Մատնացոյց. a. qui montre, qui indique du doigt: — ընել՛ ցուցանել, montrer du doigt, au doigt; trahir.
Մատնաւորում. s. digitation.
Մատնափոխ. s. doigté.
Մատնել. va. trahir, dénoncer; livrer, abandonner; պարտութեան —, vaincre; վտանգի՛ վտանգներու —, exposer aux périls; աւարի —, livrer, donner au pillage.
Մատնեհար. s. bague pour cacheter; cachet.

Digitized by Google

Մատնեհարել. va. cacheter avec une bague; cacheter.
Մատնեմատն. V. **Մատնամատն**.
Մատնեսատունկ. s. bot. digitale.
Մատնեսուփ. s. baguier.
Մատնէջ. s. cannelure.
Մատնի. V. **Մատանի**.
Մատնիչ. s. traître.
Մատնիչութիւն. / **Մատնչութիւն**. } s. traîtrise.
Մատնոց. s. dé à coudre.
Մատնութիւն. s. trahison.
Մատնուիլ va. se trahir, être trahi, dénoncé; se livrer, être livré, être en proie à, devenir la proie de.
Մատոյց. s. accès, approche; montée, saillie
Մատուռ. s. chapelle.
Մատուտակ. s. bot. réglisse.
Մատուցանելի. a. celui qui présente, qui offre; présentable.
Մատուցանել. va. approcher; présenter, offrir; *զոհ* —, offrir un sacrifice. [d'offrande.
Մատուցարան. s. autel; lieu
Մատուցիչ. / **Մատուցող**. } s. celui qui présente, qui offre.
Մատուցումն. s. offre, oblation, présentation, célébration; — *եւ խնդրանք*, offre et demande.
Մատչելի. a accessible.
Մատչելիութիւն. s. accessibilité.
Մատչիլ. vn. s'approcher, aborder, s'aborder, accoster, s'avancer vers, se présenter, s'offrir; être présenté, offert, célébré; *յառաջ* —, s'avancer vers, remonter; *հուպ* —, s'approcher, toucher.
Մատռուակ. s. échanson.
Մատռուակել. va. être échanson, remplir les coupes, verser du vin, verser à boire; administrer, servir, distribuer.
Մատռուակութիւն. s. action de verser du vin, emploi d'échanson.
Մատրանապետ. s. chapelain.
Մատրանապետութիւն. s. chapellenie.
Մար. s. métrète, muid; seigneur; *ձէթի* —, baril d'huile.
Մարագ. s. fenil.
Մարախ. s. zool. sauterelle.
Մարապետ. etc. V. **Մայրապետ**. etc.
Մարաջախտ. s. maréchal.
Մարաջախտութիւն. s. maréchalat.
Մարգադուդոյս. s. bot. luzerne.
Մարգ. / **Մարգագետին**. } s. pré, prairie.
Մարգաստան. s. prairie.
Մարգարէ. s. prophète; *կին* —, prophétesse
Մարգարէաբար. adv. prophétiquement, comme un prophète.
Մարգարէագէտ. a. qui connaît bien les prophètes.
Մարգարէագիր. a. écrit par les prophètes. [prophètes.
Մարգարէադրաւ. a. qui tue les
Մարգարէախօսն. / **Մարգարէական**. / **Մարգարէակիր**. } a. prophétique; — *ոգւով*, par un esprit prophétique.
Մարգարէածանօթ. V. **Մարգարէագէտ**.
Մարգարէակոտոր. a. qui massacre les prophètes.
Մարգարէահրաշ. a. prophétique.
Մարգարէաճառ. a. annoncé par les prophètes, par un prophète, prophétique.
Մարգարէանալ. va. prophétiser.
Մարգարէանոց. s. temple des prophètes.
Մարգարէաշնորհ. a. qui a le don de la prophétie.
Մարգարէապետ. s. chef des prophètes.

Digitized by Google

Մարգարէասպան. a. qui tue les prophètes, meurtrier d'un prophète.
Մարգարէարան. V. **Մարգարէանոց.**
Մարգարէաքարոզ. a. prêché par les prophètes.
Մարգարէութիւն. s. prophétie.
Մարգարէուհի. sf. prophétesse.
Մարգարիտ. s. perle; bot. marguerite.
Մարգարտագեղ. a. beau comme une perle.
Մարգարտազարդ. a. orné de perles.
Մարգարտածաղիկ. s. bot. marguerite.
Մարգարտահիւս. } a. enfilé de perles.
Մարգարտայեռ. }
Մարգարտաշար. }
Մարգարտանման. a. semblable à une perle.
Մարգարտափայլ. a. brillant comme une perle.
Մարգարտեայ. a. de perle.
Մարգարտիկ. s. bot. pâquerette.
Մարգաց. s. ancien mois des Arméniens.
Մարգիզ. s. marquis: marquise ombrelle à manche brisé).
Մարգիզութիւն. s. marquisat.
Մարգիզուհի. sf. marquise.
Մարգմախին. } s. prairie marécageuse.
Մարգմակ. }
Մարգրիտ. V. **Մարգարիտ.**
Մարդ. s. homme; *կին* —, femme; — *ըլլալդ ցուցուր*, montrez-vous homme; *ուզած — ս է*, voilà mon homme; *Որդի — ոյ*, le Fils de l'homme; *յարդէ* —, homme de paille; *գեղեցիկ* —, bel homme; *բարի* —, homme de bien; *այս բանս ընելու — ը չէ*, il n'est pas homme à faire cette chose.
Մարդաբան. s. anthropologiste.
Մարդաբանական. a. anthropologique.
Մարդաբանութիւն. s. anthropologie.
Մարդաբար. V. **Մարդկօրէն.** adv.
Մարդաբնակ. a. habité par des hommes.
Մարդաբնակութիւն. s. population.
Մարդագերի. s. captif, esclave, prisonnier.
Մարդագին. a. qui achète les hommes; s. achat d'hommes, d'esclaves
Մարդագլուխ. a. qui a une tête d'homme.
Մարդագող. s. voleur d'hommes.
Մարդադաւ. a. assassin, meurtrier.
Մարդադաւան. a. qui confesse Jésus-Christ comme homme seulement, qui nie la divinité de Jésus-Christ, nestorien.
Մարդադաւութիւն. s. assassinat.
Մարդադէմ. a. qui a visage humain.
Մարդազատ. a. sauveteur.
Մարդազատութիւն. s. sauvetage.
Մարդազեն ըլլալ. vn. sacrifier, immoler des victimes humaines.
Մարդազենք. s. sacrifice de victimes humaines, victime humaine.
Մարդազոհ. s. victime; V. **Մարդազեն.**
Մարդազոհութիւն. V. **Մարդազենք.**
Մարդաթափ. a. inhabité, dépeuplé, désert.
Մարդաթիւ. s. nombre de personnes; *ըստ մարդաթուոյ*, par personne, par tête.
Մարդալից. a. plein d'hommes.
Մարդախանձ. a. qui dévore les hommes, friand ou avide de chair humaine.
Մարդախառն. a. mêlé de nature humaine.
Մարդախիտ. a. très peuplé, rempli d'hommes.
Մարդախնդիր. a. qui cherche, qui est à la recherche des hommes.

Digitized by Google

Մարդախողխող. } a. qui égorge les hommes,
Մարդախոշոշ. } homicide, meurtrier.

Մարդախոյս. V. **Մարդորսաց.**

Մարդախօս. etc. V. **Մարդաբան.** etc.

Մարդածախ. a. qui consume, dévore les hommes.

Մարդածին. a. qui enfante un homme.

Մարդածով. s. une mer d'hommes.

Մարդակ. s. moise.

Մարդակազմական. a. anatomique.

Մարդակազմապէս. adv. anatomiquement.

Մարդակազմութիւն. s. anatomie.

Մարդակել. va, moiser.

Մարդակեր. a. anthropophage; — *ըլլալ*, manger la chair humaine.

Մարդակերութիւն. s anthropophagie.

Մարդակերպ. a qui a forme humaine, anthropomorphe.

Մարդակոյտ. s. multitude d'hommes, foule de gens.

Մարդակոտոր. a. qui massacre les hommes; — *ընել*, massacrer, tuer les hommes.

Մարդակործան. a. qui détruit l'homme.

Մարդահաճ. } a. qui cherche
Մարդահաճոյ. } à plaire aux hommes, insinuant, flatteur, adulateur.

Մարդահաճել. vn. chercher à plaire aux hommes, flatter, aduler.

Մարդահաճութիւն. s. désir de plaire aux hommes, flatterie, adulation.

Մարդահասակ. s. la taille humaine.

Մարդահարկ. s. contribution, capitation.

Մարդահոյլ. V. **Մարդակոյտ.**

Մարդաձայն. s voix humaine.

Մարդաձեւ. V. **Մարդակերպ.**

Մարդամահ. s. peste.

Մարդամեքենայ. s. homme machine.

Մարդամօտ. } a. sociable.
Մարդամօտիկ. }

Մարդանալ. vn. devenir homme, se faire homme.

Մարդաշատ. a. rempli d'hommes, très peuplé.

Մարդաշատութիւն. a. grande multitude d'hommes, population considérable.

Մարդաշէն. a. peuplé, rempli d'habitants. habité.

Մարդաչափ. s la mesure ou la grandeur de corps humain; a. de la mesure du corps humain.

Մարդապայծ խոզ. s. satyre.

Մարդապայք. spl. les satyres.

Մարդապաշտ. s. anthropolâtre, qui rend un culte aux hommes.

Մարդապաշտութիւն. s. anthropolâtrie, adoration des hommes.

Մարդապատկեր. a. qui a la forme humaine; s. statue, image humaine

Մարդապէս. V **Մարդկօրէն.**

Մարդառու. a. qui prend, qui mord l'homme.

Մարդասանգ. s. chim. litharge.

Մարդաբեր. a. qui engendre des hommes.

Մարդասէր. a. philanthrope, humain, obligeant, bienveillant, charitable, affable, doux, bénin.

Մարդասիրաբար. V. **Մարդասիրապէս.**

Մարդասիրական. a. philanthropique.

Մարդասիրապէս. adv. avec humanité. douceur, affabilité, bonté ou bienveillance.

Մարդասիրել. va. traiter avec humanité, avec bonté, faire un bon accueil, daigner.

Digitized by Google

արդասիրութիւն. s. philan-
ropie, humanité; bienveillance,
énignité, affabilité, bonté, cour-
isie, bon accueil; — Թեւամբ,
. Մարդասիրապէս.
արդասպան. a. s. homicide,
ssassin, meurtrier.
արդասպանութիւն. s. homi-
de, assassinat, meurtre.
արդավաճառ. s. marchand
hommes, d'esclaves.
արդավայել. } a. conve-
արդավայելուչ. } nable à des
ommes. [tois.
արդավար. a. poli, civil, cour-
արդավարութիւն. s. civilité,
olitesse courtoisie, urbanité.
արդատեաց. a. qui hait les
ommes, misanthrope.
արդատեսիլ. a. qui a forme
umaine.
արդատեցիկ. V. Մարդատեաց.
արդատեցութիւն. s. misan-
ropie, haine des hommes.
արդատունկ. s. créature hu-
aine, homme.
արդացուլ. s. centaure, mi-
otaure, bucentaure.
արդացնել. va. rendre homme;
pprivoiser. [teur.
արդելոյզ. s. flatteur, adula-
արդելուզութիւն. s flatterie,
lulation.
արդեղութիւն. s. incarnation.
արդընտել. a. familier, appri-
isé, privé.
արդիկ. spl. les hommes, les
ns, le monde; գրագէտ —,
s hommes de lettres.
արդկաբար. V. Մարդկօրէն.
արդկախառն. V. Մարդախառն.
արդկական.V. Մարդկային.
արդկակեր. } a. qui a
արդկակերպարան. }
արդկակերպեայ. }

forme humaine, anthropomorphe.
Մարդկային. a. humain; — բնութիւն, la nature humaine.
Մարդկապէս.V. Մարդկօրէն.
Մարդկեղէն. V. Մարդկային.
Մարդկութիւն. s. humanité, nature humaine; humanité, le genre humain.
Մարդկօրէն. a. humain; adv. humainement, selon la nature humaine.
Մարդպետ. s. chef des eunuques.
Մարդպետութիւն. s. dignité du chef des eunuques.
Մարել. va. éteindre; fig. éteindre, apaiser, faire cesser,calmer, étouffer, amortir; éteindre, faire mourir; ծարաւը —, éteindre la soif. [défaillance.
Մարելիք. s. évanouissement,
Մարեմխոտ. } s. bot. benoîte.
Մարեմծաղիկ. }
Մարերի. s. un des anciens mois des Arméniens.
Մարզանգոշ.s. bot. marjolaine.
Մարզանոց. V. Մարզարան.
Մարզանք. spl. exercices.
Մարզարան. s. champs de manœuvre.
Մարզել. va. exercer, instruire, former, dresser, façonner; aguerrir
Մարզիկ. a. exercé. aguerri.
Մարզիչ. a. instructeur, qui instruit, qui aguerrit.
Մարզպան. s. gouverneur d'une marche, d'une province.
Մարզպանութիւն. s. gouvernement d'une marche.
Մարզպետ. V. Մարզպան.
Մարթ է. v. unip. il est possible, peut être.
Մարթանալ. V. Մարթել.
Մարթանք.s. stratagème; moyen, expédient, ressource.
Մարթել. vn. inventer, procurer,

Digitized by Google

trouver un moyen; pouvoir, être capable, en état, à même de.
Մարթելի. a. possible.
Մարթեցնել. va. rendre possible.
Մարթի. v. unip. il est possible, on peut. [habile.
Մարթուն. a. possible; adroit,
Մարթուչ. a. adroit, habile.
Մարի. s. poule; femelle des oiseaux.
Մարիկ. V. **Մայրիկ.**
Մարիլ. V. **Տիջանիլ. Նուաղիլ.**
Մարխ. s. bois résineux.
Մարկ. s. mark (monnaie).
Մարկեղ. s. houe.
Մարճակ. s. literie.
Մարմանդ. s. pelousse, gazon.
Մարմաջ. V. **Մարմաջիւն.**
Մարմաչախտ. s. méd. prurit.
Մարմաջական. a. prurigineux.
Մարմաջեցնել. va. donner des démangeaisons, chatouiller; fig. chatouiller, piquer.
Մարմաչել. vn. démanger, éprouver des démangeaisons, avoir envie de se gratter; fig. être chatouillé, excité.
Մարմաջիւն. } **Մարմաչում.** } s. démangeaison
Մարմառ. s. formication, fourmillement.
Մարմառոտ. a. qui est sujet au fourmillement.
Մարմար. V. **Մարմարիոն.**
Մարմարագործ. V. **Մարմարակոփ.**
Մարմարակուռ. a. construit ou bâti de marbre.
Մարմարակոփ. s. tailleur de marbre, marbrier.
Մարմարահանք. s. carrière de marbre, marbrière. [կուռ.
Մարմարաշէն V. **Մարմարա-**
Մարմարապատ. a. couvert de marbre.
Մարմարավաճառ. s. marbrier.

Մարմարեայ. a. de marbre.
Մարմարիոն s. marbre.
Մարմարիոնեայ. a. de marbre.
Մարմենի. s. fuseau.
Մարմին. s. corps, chair; corps, cadavre; homme, personne; corps, ensemble; corps, consistance; — *առնուլ*, prendre chair, s'incarner; *պարզ - ներ*, corps simples; *բաղադրեալ — ներ*, corps composés; *դեսպանական* —, corps diplomatique; *Հաստատուն* —, corps solide. [corps.
Մարմնազեղ. a. qui a un joli
Մարմնազգած. } **Մարմնազգաց.** } **Մարմնազգեցիկ.** } a. revêtu de chair, incarné.
Մարմնածին ծնունդ. s. naissance corporelle, selon la chair.
Մարմնակազմութիւն. s. anatomie. [miquement.
Մարմնակազմօրէն. adv. anato-
Մարմնակալ. s. corporal.
Մարմնական. a. corporel; charnel.
Մարմնակեր. a. carnivore, qui mange de la chair.
Մարմնակերութիւն. s. usage des viandes pour nourriture.
Մարմնակից. s. qui est du même corps. [truit le corps.
Մարմնակործան. a. qui dé-
Մարմնակրթանք. } **Մարմնակրթութիւն.** } s. exercice corporel.
Մարմնահատ. s. anatomiste.
Մարմնահատական. a. anatomique.
Մարմնահատել. va. anatomiser, faire de l'anatomie.
Մարմնահատութիւն. s. anatomie. [firme.
Մարմնահար. a. impotent, in-
Մարմնահերձ. s. anatomiste.
Մարմնահերձական. a. anatomique. [miquement.
Մարմնահերձապէս. adv. anato-

Digitized by Google

Մարմնահերձել. va. anatomiser, dissequer.
Մարմնահերձութիւն. s. anatomie dissection.
Մարմնաձեւ. a. qui a la forme d'un corps, corporel.
Մարմնամարզ. s. gymnastique; professeur de gymnastique.
Մարմնամարզական. a. gymnastique.
Մարմնամարզարան. s. gymnase.
Մարմնամարզիկ. V. **Մարմնամարզ**
Մարմնամարզութիւն. s. gymnastique.
Մարմնամոլ. a. charnel, sensuel.
Մարմնամոլութիւն. s. attachement aux plaisirs du corps, sensualité.
Մարմնային. V. **Մարմնական.**
Մարմնայօշ. a. dissequé.
Մարմնայօշիչ. s. dissequeur.
Մարմնայօշութիւն. / **Մարմնայօշումն.** s. dissection.
Մարմնանալ. vn. s'incarner, prendre chair.
Մարմնաշարժ. / **Մարմնաշարժումն** s. mouvement du corps, geste.
Մարմնապահ. a. qui conserve le corps; s. garde du corps.
Մարմնապաշտ. s. adorateur de la chair.
Մարմնապաշտութիւն. s adoration de la chair.
Մարմնապատ. a. enveloppé, couvert de corps, corporel charnel.
Մարմնապարար. a. qui engraisse le corps.
Մարմնապէս. adv. corporellement; charnellement.
Մարմնառութիւն. s. incarnation.
Մարմնասէր. a. qui aime la chair, les plaisirs des sens, charnel, sensuel.
Մարմնասիրութիւն. s. amour de la chair, des plaisirs charnels, sensualité.
Մարմնավաճառ. a. qui vend sa chair, son corps.
Մարմնավարժութիւն. s. gymnastique.
Մարմնաստակ. V. **Լոստակ.**
Մարմնատանջ. a. afflictif.
Մարմնատեսիլ. / **Մարմնատիպ.** a. qui a l'aspect d'un corps; corporel.
Մարմնարան. s. lieu d'incarnation, matrice.
Մարմնացեալ. a. incarné.
Մարմնացնել. va. incarner.
Մարմնացում. s. incarnation.
Մարմնաւոր. / **Մարմնաւորական.** a. corporel; charnel, de chair; charnel, sensuel.
Մարմնաւորապէս. adv. corporellement.
Մարմնաւորել. V. **Մարմնացնել.**
Մարմնաւորութիւն. s. corporéité; incarnation.
Մարմնափոխութիւն s. métempsycose.
Մարմնաքանց. a. décharné.
Մարմնեակ. s. petit corps.
Մարմնեղ. a. charnu, corpulent.
Մարմնեղէն. a. corporel; corpulent, charnu.
Մարմնիկ. s. corpuscule.
Մարմրիլ. vn. défaillir.
Մարմրող. a. défaillant, mourant.
Մարմրուկ. / **Մարմրուն.** a. défaillant.
Մարմրում. s. évanouissement; *վրան — գալ*, s'évanouir, se trouver mal.
Մարուխ. V. **Մառուտակ.**
Մարսական. a. digestif; *— խողովակ* tube —.
Մարսականութիւն. s. digestion.
Մարսել. vn. digérer.
Մարսելի. a. digestible.
Մարսեցնել. va. faire digérer.
Մարսեցուցիչ. / **Մարսողական.** a. digestif.

Digitized by Google

Մարսողութիւն. s. digestion.
Մարտ. s. guerre, combat, bataille; dispute, querelle, lutte; Mars (mois).
Մարտագէտ. s. stratégiste.
Մարտագիտական. a. stratégique.
Մարտադաշտ. s. champ de bataille.
Մարտադիր. s. agonothète, athlothète.
Մարտախաղ. s. bataille.
Մարտախրախոյս. a. belliqueux.
Մարտածնոյց. a. qui suscite une guerre, une querelle.
Մարտական. a. de guerre, de combat, guerrier, combattant.
Մարտակառք. s. char de guerre.
Մարտակից. s. compagnon de guerre, allié; ennemi, adversaire.
Մարտակցութիւն. s. alliance pour faire la guerre, secours.
Մարտամբոխ. a. troublé, agité par les guerres.
Մարտայարդար. V. **Մարտադիր**.
Մարտայոյզ. a. belliqueux.
Մարտանաւ. s bâtiment de guerre, vaisseau de guerre.
Մարտանկար. a. qui peint la bataille; —*պատկերահան*, peintre de batailles.
Մարտաշունչ. a. qui inspire la guerre.
Մարտասայլ. s. caisson.
Մարտավայր. s. palestre, champ de bataille.
Մարտերգ. s. chant guerrier.
Մարտընտիր. s. guerrier d'élite; — *ք*, corps d'élite.
Մարտիկ. s. combattant, guerrier; — *ք*, palestre; a. belliqueux, martial.
Մարտիրոս. s. martyr.
Մարտիրոսագրութիւն. s. martyrologie.
Մարտիրոսական. a. de martyr.
Մարտիրոսանալ. vn. souffrir le martyre, être martyr.
Մարտիրոսարան. s. chapelle, tombeau d'un martyr.
Մարտիրոսացնել. va. martyriser.
Մարտիրոսութիւն. s. martyre.
Մարտիրոսուհի. sf. martyre.
Մարտկոց. s. batterie, bastion; tour; *ելեկտրական* —, batterie électrique; *ծովեզերեայ* —, batterie de côte.
Մարտնչիլ. vn. combattre, se battre, faire la guerre; lutter, engager une lutte, se quereller, se disputer.
Մարտնչող. a. militant. combattant.
Մարտուսոյց. s. professeur de guerre, maître d'armes.
Մարտուցանել. va. faire combattre, exciter à la guerre.
Մացառ. V. **Մացառք**.
Մացառախիտ. a. plein ou couvert de buissons, buissonneux, fourré.
Մացառաձեւ. a. en forme de troussailles.
Մացառասող. a. buissonnier, qui se cache dans les buissons.
Մացառել. va. broussailler.
Մացառոտ. V. **Մացառախիտ**.
Մացառում. s. broussaillement, buissonnement.
Մացառուտ. V. **Մացառախիտ**.
Մացառք. s. buisson; broussailles, hallier; fig. — *աչաց*, paupières.
Մաւրիտանական. a. mauresque: — *նկար*, la mauresque.
Մաքալուկ. s. ornith. martinet.
Մաքառիլ. vn. combattre, lutter, engager une lutte, être aux prises, en venir aux mains, se quereller, se disputer, débattre.
Մաքառող. a. qui lutte, adversaire.
Մաքառում. s. lutte, débat, querelle, dispute.
Մաքիաւելեան. a. machiavélique.
Մաքիաւելութիւն. s. machiavélisme.

Digitized by Google

Մաքի. s. brebis; — *ն կը մայէ՝ կը բառաչէ*, la — bêle.
Մաքիավելական. } V. **Մաք-**
Մաքիավելեան. }
իավելեան. [**ւելութիւն.**
Մաքիավելութիւն. V. **Մաքիա.**
Մաքուր. s. propre, pur, net; épuré; pur, limpide; pur, chaste; — *ը քաշել*, mettre au net.
Մաքս. s. douane, droit d'entrée, octroi.
Մաքսազերծ. a. exempt de droit.
Մաքսախոյս. s. contrebandier; a. de contrebande.
Մաքսախուսութիւն. V. **Մաքսանենգութիւն.**
Մաքսական. } a. douanier.
Մաքսային. }
Մաքսանենգ. s. contrebandier.
Մաքսանենգել. va. faire la contrebande. [bande.
Մաքսանենգութիւն. s contre-
Մաքսանոց. s. douane, octroi.
Մաքսապետ. s. chef des douaniers, des publicains, directeur des douanes, fermier général.
Մաքսատուն. s. douane.
Մաքսատուրք. s. droits de douane, douane.
Մաքսաւոր. s. douanier, publicain.
Մաքսաւորութիւն. s. charge de douanier, d'un publicain.
Մաքսել. va. douaner, prendre les droits d'entrée, faire payer ou percevoir l'impôt d'une marchandise.
Մաքրագործ. a. qui purifie.
Մաքրագործել. va. purifier, rendre pur. [tion.
Մաքրագործութիւն. s. purifica-
Մաքրազարդ. a. paré par la propreté, pur, purifié.
Մաքրազարդել. va. parer par la propreté, purifier.
Մաքրածին. a. qui engendre avec pureté.

Մաքրական. a. purifiant.
Մաքրակենցաղ. } a. qui mène
Մաքրակրօն. } une vie pure, chaste.
Մաքրանոց. s. lazaret.
Մաքրապէս. adv. purement, proprement; purement, simplement.
Մաքրասէր. a. qui aime la pureté, la propreté.
Մաքրասիրութիւն. s. amour de la propreté.
Մաքրարան. s. purgatoire.
Մաքրարար. a. qui purifie.
Մաքրափայլ. a. brillant de propreté, pur, net, limpide.
Մաքրել. va. nettoyer; purifier, purger; *խոհանոցի ամանները* —, récurer, écurer; *կանանչեղէնները* —, éplucher les légumes; — *ոճը*, épurer le style; — *արիւնը*, dépurer le sang.
Մաքրենի. V. **Մաքուր.**
Մաքրիչ. } a. purifiant; s. puri-
Մաքրող. } ficateur, nettoyeur.
Մաքրողական. a. dépuratif, purifiant, purgatif; s. dépuratif; purgatif, purgation; — *առնել*, prendre un purgatif.
Մաքրութիւն. s. pureté, netteté; propreté; purification; dépuration. [rifier.
Մաքրուիլ. va. se nettoyer; se pu-
Մաքրում. s. nettoiement, nettoyage; purification.
Մգլահոտ. a. qui sent le moisi.
Մգլեցնել. va. faire moisir.
Մգլիլ. V. **Մգլոտիլ.**
Մգլոտ. a. moisi.
Մգլոտիլ. vn. moisir.
Մգլոտութիւն. s. moisissure.
Մեգերայ. sf. mégère.
Մեդուսայ. s. méduse.
Մեդր. V. **Մեղր.**
Մեթոդ. s. méthode.
Մեթոդական. s. méthodiste; a. méthodique.

Digitized by Google

Մեթոդապէս. adv. méthodiquement.

Մետր. s. mètre.

Մետրական. a. métrique; — *դրութիւն*, système métrique.

Մետրոնոց. a. de mètre.

Մելամաղձային. a. mélancolique.

Մելամաղձիկ. / **Մելամաղձկոտ.** } V. **Մելամաղձոտ.**

Մելամաղձկոտութիւն. V. **Մելամաղձոտութիւն.**

Մելամաղձոտ. a. mélancolique.

Մելամաղձոտութիւն. s. mélancolie.

Մելամաղձօրէն. adv. mélancoliquement.

Մելան. s. encre.

Մեխակ. s. bot. girofle, clou de girofle.

Մեխակահոտ. a. à odeur de girofle.

Մեխակենի. s bot. giroflier.

Մեծ. a. grand; gros, haut; fort, puissant; important, notable, considérable; solennel; vaste: — — *չաբդել*, parler avec vantardise, se vanter, hâbler. V. **Մեծաբանել.**

Մեծաբան. s. hâbleur, rodomont, fanfaron, sacripant, craqueur, fier-à-bras, vain; a. plein de jactance, emphatique.

Մեծաբանել. vn. hâbler, faire le grand parleur, parler avec jactance, trancher du grand seigneur, prendre le haut ton, faire de l'embarras, faire l'important, faire claquer son fouet, craquer.

Մեծաբանութիւն. s. hâblerie, haut ton, fanfaronnade, grand mot, craquerie, discours plein de jactance, boursouflage.

Մեծաբարբառ. a. qui parle haut, qui crie bien fort; qui fait un grand bruit, bruyant, haut; adv. à haute voix, fort, hautement.

Մեծաբաց. a. grandement, ouvert, large.

Մեծաբեռն. V. **Ծանրաբեռն.**

Մեծաբերան. a. qui a une grande bouche.

Մեծաբերձ. a. très haut, très élevé.

Մեծագանձ. a. très riche, richard, opulent.

Մեծագեղ. a. très beau, charmant.

Մեծագին. / **Մեծագնի.** } a. de grand prix, de haut prix, très cher, très coûteux, précieux; adv. très cher, à un prix très élevé; — *գնել՝ վաճառել*, acheter ou vendre bien cher.

Մեծագլուխ. a. qui a une grosse tête.

Մեծագոյն. a. plus grand; — *եզր*, maximum; — *ձգտում*, maximum de tension.

Մեծագոչ. / **Մեծագոռ.** } a. qui crie bien fort, bruyant, qui frémit avec bruit, qui pousse d'affreux rugissements.

Մեծագործ. a. qui fait de grandes actions, de grandes choses; magnifique, superbe, grandiose.

Մեծագործութիւն. s. grandeur des actions, grande action, magnificence.

Մեծագութ. a. très miséricordieux.

Մեծագումար. a. de grosse somme, de forte somme.

Մեծադէզ. a. très entassé, haut, gros.

Մեծադիր. a. de grand format.

Մեծադղորդ. a. retentissant, bruyant.

Մեծածաւալ. a. volumineux, énorme.

Մեծազարդ. a. très orné.

Մեծազարմ. a. de haute naissance, noble.

Մեծազբաղ. a très occupé, très affairé.

Մեծազգի. V. **Մեծազարմ.**

Մեծազօր. a. très puissant, très fort.

Մեծաթեւ. a. qui a de grandes ailes.

Մեծաթիւ. a. très nombreux.

Digitized by Google

Մեծախոհ } a. qui a des
Մեծախորհուրդ. } sentiments élevés, de grandes pensées, de grands desseins, magnanime, généreux; mystérieux.
Մեծախոհութիւն. s. élévation des sentiments, des pensées, générosité, magnanimité.
Մեծախումբ. a. très nombreux.
Մեծախօս. V **Մեծաբան.**
Մեծախօսութիւն. V. **Մեծաբանութիւն.**
Մեծածախ. a. dispendieux, à grands frais, coûteux, somptueux, splendide, magnifique.
Մեծածառ. a. qui a de grands arbres. [Océan.
Մեծածով. s. grande mer,
Մեծականջ. a qui a de grandes oreilles.
Մեծակառոյց. a. magnifiquement bâti, grandiose, superbe.
Մեծակն. a. qui a de grands yeux.
Մեծակշիռ. a. d'un grand poids, important. [vagues.
Մեծակոհակ. a. qui a de grosses
Մեծակոյտ. a. très entassé, qui a de grands amas, énorme.
Մեծակոտոր. a. grand, gros, énorme.
Մեծահամբաւ. a. très célèbre, très renommé, très fameux.
Մեծահանդէս. a glorieux, célèbre, illustre; solennel, magnifique; — *փառօք՝ տօնել*, solennellement, avec solennité, avec pompe, en grande pompe.
Մեծահանճար. a. très intelligent, doué d'un grand talent, qui a un grand génie.
Մեծահառաչ. a. qui pousse ou fait pousser de profonds soupirs. [grand.
Մեծահասակ. a. de grande taille,
Մեծահատոր. a. volumineux.
Մեծահարուստ. a. très riche, qui a une grande richesse, richissime.
Մեծահաց. s. grand dîner, magnifique repas; a. somptueux, splendide. [foi,
Մեծահաւատ. a. qui a une grande
Մեծահմուտ a. qui a une grande érudition.
Մեծահնչիւն. a. retentissant.
Մեծահոգի. a. qui a l'âme grande, magnanime. [բան.
Մեծահռչակ. V. **Մեծահամ-**
Մեծահրաշ. a. merveilleux, prodigieux, surprenant.
Մեծաձայն. a. qui a la voix haute, qui fait grand bruit, sonore, bruyant, retentissant, éclatant; adv. à haute voix, à grands cris, avec de grands cris, à grand bruit, à cor et à cri hautement; — *աղաղակել՝ կարդալ.* crier à tue-tête, à toute voix, de toute sa force.
Մեծաձիգ. a. très étendu, diffus; très éloigné; — *բանիւք*, diffusément.
Մեծաճոխ. a. très riche.
Մեծամասնութիւն. s. majorité.
Մեծամարմին. a. qui a un gros corps, qui a une grande corpulence.
Մեծամարտ a. de grande guerre.
Մեծամեծ. a. très grand, grandissime, grand, important, considérable; — *ք*, les grands, le grand monde, la haute société, grandes actions, grandes choses, grandes entreprises.
Մեծամեծար. a. très honoré.
Մեծամեծարար. a. qui fait de grandes choses.
Մեծամեղ. a. grand pécheur.
Մեծամիտ. V. **Բարձրամիտ.**
Մեծամուր. a. très fort, bien fortifié.
Մեծամտել. } V. **Բարձրամտել.**
Մեծամտիլ. }

Digitized by Google

Մեծամտութիւն. V. **Բարձրամտութիւն.**
Մեծամօրուս. a qui a une grande barbe.
Մեծայաղթ. a. grand vainqueur, victorieux; colossal, énorme, grandiose.
Մեծայարգ. a. très honorable.
Մեծայոյս. a. qui a grand espoir, plein d'espérance, sûr; — *ըլլալ*, avoir grand espoir, avoir lieu d'espérer.
Մեծայտ. a. qui a de grosses joues, joufflu, mafflé, mafflu, bouffi.
Մեծանալ. vn grandir, devenir grand; grossir, se grossir; s'enrichir, devenir riche.
Մեծանդամ a. dont les membres sont grands, membru.
Մեծանիստ. a. très étendu, vaste, spacieux.
Մեծանձն. a. magnanime, généreux; de grande taille, grand, de haute stature.
Մեծանձնութիւն. s. grandeur d'âme, magnanimité, générosité; grandeur, hauteur.
Մեծանուն. a. qui a un grand nom, très renommé, célèbre, illustre.
Մեծաշահ. a. très lucratif, très avantageux.
Մեծաշառաչ. a. à grand bruit.
Մեծաշէն. V. **Մեծակառոյց.**
Մեծաշխարհ. s. macrocosme.
Մեծաշնորհ. a. très gracieux.
Մեծաշրթն. a. qui a de grosses lèvres, lippu.
Մեծաշուք. a. comblé des plus grands honneurs, magnifique, splendide, pompeux, illustre, majestueux, somptueux, solennel; adv. avec de grands honneurs, splendidement, pompeusement, somptueusement.
Մեծաշռինդ a. très retentissant.
Մեծապայծառ. a. très brillant, très clair, éclatant; magnifique, splendide, somptueux, illustre, illustrissime; — *յաղթանակ*, victoire la plus éclatante.
Մեծապանծ. a. très vanté; qui se vante, qui se glorifie beaucoup; éminent, superbe, excellent, glorieux; — *ըլլալ*, se vanter, se glorifier beaucoup; — *յաղթութիւն*, victoire signalée.
Մեծապատիւ. a. très honorable, très honoré; adv. avec de grands honneurs.
Մեծապատուել. va. combler d'honneurs.
Մեծապատում. a. longuement raconté, long, prolixe.
Մեծապատուութիւն. s. Seigneurie; *Ձեր* — *ը*, Votre —.
Մեծապարգեւ. a. qui fait de grands présents, généreux, libéral.
Մեծապարծ. V. **Մեծապանծ.**
Մեծապէս. adv. grandement; beaucoup, fort, considérablement, puissamment; avec grand soin; heureusement; — *պայծառանալ*, avoir un grand éclat; — *սխալիլ*. se tromper grandement.
Մեծաջան. a. très studieux, très diligent, laborieux; très difficile, laborieux, pénible.
Մեծասաստ. a. impérieux, d'un ton terrible, plein d'autorité, sévère, violent
Մեծատար. a. trochaïque; s. trochaïque, trochée, chorée.
Մեծատար եւ Մեծակերչ. s. choriambe.
Մեծասիրտ. a. qui a un grand cœur. magnanime.
Մեծասպաս. a. somptueux, magnifique, splendide, fastueux.
Մեծաստնի. a. qui a de grosses mamelles, mamelu.
Մեծաստուար. a. gros, énorme.

Digitized by Google

Մեծասքանչ. V. **Մեծահրաշ.**
Մեծավայելուչ. a. majestueux, plein de majesté, magnifique; — *փառք*, majesté.
Մեծավաստակ. V. **Մեծաջան**; qui a de grands mérites.
Մեծավերջ. s. ïambe; a. ïambique.
Մեծավերջական. a. ïambique.
Մեծատաղանդ. a. de grand talent.
Մեծատարած. a. très étendu, très vaste.
Մեծատարր. a grand, spacieux, large, vaste.
Մեծատուն. a. s. riche, opulent; —*ք*, les riches, le grand monde, la haute société.
Մեծատրոփ. a. qui bat fort.
Մեծատօն. a. de grande fête.
Մեծարագ. a à grande vitesse.
Մեծարանք. s. respect, estime, considération, hommage, révérence vénération, déférence, prévenance, compliment, honneur. — *հասարակաց*, estime générale; — *նօք*, avec respect, avec déférence, avec un air respectueux; — *ընծայել՝ մատուցանել*, rendre hommage.
Մեծարգել. V. **Մեծարել.**
Մեծարգի. / **Մեծարգոյ** } a. très respectable, très estimable, très honorable, vénérable, précieux, recommandable; — *ըլլալ*, gagner l'estime, jouir d'une grande considération, tenir le haut du pavé.
Մեծարգութիւն. s. révérence; autorité.
Մեծարել. va. respecter, estimer, vénérer, prendre ou avoir en considération, honorer, complimenter, apprécier, considérer, tenir compte de qn.
Մեծարժան. / **Մեծարժէք.** } a. d'une grande valeur.
Մեծարիչ. / **Մեծարող.** } a. respectueux.

Մեծարոյ. / **Մեծարու.** } V. **Մեծարգի.**
Մեծացուցէ. s. magnificat.
Մեծացուցանել. va. agrandir, faire grandir, rendre grand, puissant; enrichir, rendre riche; glorifier, célébrer, louer, vanter; relever, favoriser.
Մեծացուցիչ. s. celui qui agrandit, qui relève; qui enrichit; qui glorifie.
Մեծաւոր. s. supérieur, prieur.
Մեծաւորութիւն. s. supériorité.
Մեծաւորուհի. sf. supérieure.
Մեծափառ. a. très glorieux, majestueux, très illustre.
Մեծափառութիւն. s. majesté, gloire, illustration.
Մեծափարթամ. a. extrêmement ou furieusement riche, richard, richissime; — *ըլլալ*, rouler sur l'or, être fort riche.
Մեծափափաք. a. très désireux, très envieux, ardent.
Մեծափոյթ. a. très diligent.
Մեծափոր. a. qui a un gros ventre, pansu.
Մեծաքաղաք. s. grande ville.
Մեծաքաղաքացի. s. citoyen d'une grande ville.
Մեծաքայլ. a. à grands pas; — *ընթանալ*, courir à toutes jambes.
Մեծաքանակ. a. d'une grande quantité; adv. en gros; — *վաճառել*, vendre en gros.
Մեծաքիթ. a. qui a un gros nez.
Մեծեղեռն. a. qui commet de grands crimes; — *ամպարշտութիւն*, crime horrible; — *յանցանք*, crime.
Մեծիմաստ. a. qui a de grandes pensées; très savant, — *քաղաքագէտ*, grand politique.
Մեծկակ. a. assez grand.
Մեծղի. a. grand, gros.
Մեծնալ. V. **Մեծանալ.**

Digitized by Google

Մեծոգի. a. qui a l'âme grande, magnanime, grandiose.
Մեծոգութիւն.s.grandeur d'âme, magnanimité.
Մեծութիւն. s. grandeur, grosseur, calibre; grandeurs, dignités, puissance, magnificence, majesté, élévation; richesse, fortune; — *ծախել*, se prélasser, affecter un air de grandeur, de dignité; *մեծափարթամ* —, grande fortune; *աշխարհական* — *ք*, grandeurs humaines.
Մեծուհի. sf. grande dame.
Մեծվայելչութիւն. s. majesté, magnificence.
Մեծցնել. V. **Մեծացուցանել**.
Մեծօր. s. grand jour, long jour.
Մեկ. V **Մեկին**. a.
Մեկենաս. s. Mécène.
Մեկին. a. explicite, clair, évident, net, formel, précis; distinct, unique, seul; simple, ordinaire; adv. clairement, nettement, explicitement, formellement, expressément; — *բանիւ*, en termes précis, distinctement.
Մեկնաբանել. vn. expliquer, éclaircir.
Մեկնաբանութիւն. s. explication, éclaircissement.
Մեկնաբար. adv. en expliquant, avec explication.
Մեկնագոյն. V. **Մեկին**. adv.
Մեկնագէն. V. **Մեկնակագէն**.
Մեկնաժամ. s. heure de départ.
Մեկնակ. a. distinct, seul; V. **Մեկին**.
Մեկնակագէն. s. maraudeur.
Մեկնակահանդերձ. a. qui n'est couvert que d'un seul vêtement.
Մեկնակէտ. s. point de départ.
Մեկնակի. adv. seulement.
Մեկնանալ. vn. se retirer, s'éloigner.
Մեկնապէս. V. **Մեկին**. adv.
Մեկնաւոր. a. seul.
Մեկնել. va. expliquer, interpréter, commenter, traduire; tendre, allonger.
Մեկնելի. a. explicable.
Մեկնիլ. vn. s'écarter, s'éloigner, filer, fuir; se retirer, partir, s'en aller; s'expliquer.
Մեկնիչ. } s. explicateur, com-
Մեկնող. } mentateur, interprète.
Մեկնողական. a. explicatif.
Մեկնոց. s. manteau.
Մեկնոցակ. s. mantelet.
Մեկնոցիկ. s. mantille.
Մեկնութիւն. s. explication, interprétation, commentaire; séparation, éloignement.
Մեկնում. s. départ.
Մեկնօրէն. V. **Մեկնաբար**.
Մեկոն. } s. bot. pavot.
Մեկոնինոն. }
Մեկուսանալ. vn. se retirer, s'écarter, s'éloigner, se retirer à l'écart, vivre à l'écart.
Մեկուսացած. } a.isolé, écarté.
Մեկուսացեալ }
Մեկուսացում. s. écartement.
Մեկուսացնել. } va. écarter,
Մեկուսել. } éloigner, séparer.
Մեկուսի. prép. adv. à part, à l'écart, séparément, en particulier.
Մեկուսութիւն. s. séparation, écart, éloignement.
Մեհեան. s. temple, fanum; autel dans les temples; simulacre, idole.
Մեհեկան. s. un des mois de l'ancien calendrier arménien.
Մեհենագիր. s. hiéroglyphe.
Մեհենագիրք s. archives, bibliothèque d'un temple; hiéroglyphe.
Մեհենագրական. a. hiéroglyphique.
Մեհենագրութիւն. s. hiéroglyphe.

Digitized by Google

Մեհենագրոշմ. s. hiéroglyphe.
Մեհենագրոշմական. a. hiéroglyphique.
Մեհենազարդ. s. néocore, ministre d'un temple.
Մեհենազարդութիւն. s. fonctions de néocore.
Մեհենազերծ. a. sacrilége, qui dépouille les temples.
Մեհենազերծութիւն. s. vol sacrilége.
Մեհենակալ. V. **Մեհենազարդ.**
Մեհենական. a. de temple, qui appartient à un temple; hiéroglyphique.
Մեհենակապուտ. V. **Մեհենազերծ.**
Մեհենային. V. **Մեհենական.**
Մեհենաշէն. a. qui construit un temple.
Մեհենասէր. a. qui aime les temples.
Մեհենատառ. s. hiéroglyphe.
Մեհենատեղի. s. lieu où est bâti un temple.
Մեհենատուն. s. arrière temple, opistodome.
Մեհիւանգ. s. bracelet, collier, bijou.
Մեղ. s. faute, tort; péché.
Մեղադիր. a. blâmable; — *ըլալ.* V. **Մեղադրել.**
Մեղադրանք. V. **Մեղադրութիւն.**
Մեղադրել va. blâmer, reprocher, accuser, inculper, incriminer.
Մեղադրելի. a. blâmable, reprochable.
Մեղադրիչ. / **Մեղադրող.** } a. qui blâme.
Մեղադրութիւն. s. blâme, inculpation, accusation, répréhension, reproche, imputation.
Մեղական. V. **Մեղանչական.**
Մեղայ. s. repentir, contrition, peccavi; pénitence; j'ai péché, meâ-culpâ; — *ըսել,* faire pénitence, avouer son tort, faire ou dire son meâ-culpâ, dire son peccavi.

Մեղայագիր s. lettre de repentir.
Մեղանալ. V. **Մեղանչել.**
Մեղանչական. a. peccant; peccable; nuisible, pernicieux.
Մեղանչականութիւն. s. tort, offense, violence, malignité.
Մեղանչանք. V. **Մեղք.**
Մեղանչել. vn. pécher, faire ou commettre un péché, une faute; pécher, faillir, manquer; va. léser, nuire, faire tort, offenser.
Մեղանչող a. pécheur, coupable.
Մեղանչումն. s. action de pécher de commettre une faute.
Մեղանք. V. **Մեղք.**
Մեղապարտ. s. a. coupable.
Մեղապարտութիւն. s. culpabilité.
Մեղացածին. a. né du péché.
Մեղաւոր. s. pécheur, coupable.
Մեղաւորութիւն. s. culpabilité.
Մեղեդի. s. mélodie.
Մեղեխ. s. manche, poignée; — *դնել,* emmancher; — *ը հանել,* démancher.
Մեղեսիկ. s. minér. améthyste.
Մեղկ. a. mou, lâche, flasque; fig. mou, efféminé, langoureux.
Մեղկախորհուրդ. a. mou, lâche, sans énergie.
Մեղկանալ. vn. mollir, s'amollir, se relâcher, devenir mou; fig. mollir, s'amollir, se livrer ou se donner à la mollesse, aux délices, vivre dans la mollesse, devenir mou.
Մեղկասէր. a. qui aime la mollesse, mou, voluptueux.
Մեղկասիրութիւն. s. amour de la mollesse, d'une vie molle.
Մեղկացնել. va. amollir, ramollir; fig. amollir, rendre efféminé.
Մեղկացնող. / **Մեղկացուցիչ.** } a. amollissant, ramollissant.
Մեղկել. V. **Մեղկացնել.**

Digitized by Google

Մեղկիլ. V. **Մեղկանալ.**
Մեղկիչ. a. amollissant, ramollissant.
Մեղկութիւն. s. mollesse; amollissement, relâchement; *մեղկութեամբ*, mollement, langoureusement.
Մեղկօրէն. adv. mollement.
Մեղմ. a. doux, tempéré, paisible, agréable; — ou *մեղմով*. adv doucement, tout doucement, bellement.
Մեղմագնաց. a. qui marche doucement.
Մեղմագոյն. V. **Մեղմ** adv.
Մեղմաժամ. adv. longtemps, lentement.
Մեղմախառն. } a. doux, adouci,
Մեղմալական. } délicat, tempéré.
Մեղմական. V. **Մեղմ.**
Մեղմանալ. vn. s'adoucir, se calmer, se relâcher, se relentir.
Մեղմացնել. va. adoucir, tempérer. calmer, mitiger, ralentir. amortir. [adoucissement.
Մեղմացում. s. amortissement,
Մեղմացուցիչ. V. **Մեղմիչ.**
Մեղմերես. a. qui a une apparence trompeuse, dissimulé, affecté, insinuant, agaçant, patelin; malin, artificieux, perfide; — *բարեպաշտութիւն*, apparence de piété.
Մեղմերեսանք. s apparence trompeuse, dissimulation, affectation, agacerie, mine agaçante, manière agaçante, regards agaçants, minauderie, airs penchés, mignardises, air patelin, patelinage; tromperie, artifice; — *աչաց*, œillade.
Մեղմերեսել. V. **Մեղմեսել.**
Մեղմերեսութիւն. V. **Մեղմերեսանք.**
Մեղմեսել. va. dissimuler, feindre, agacer. [doucement.
Մեղմիկ. adv. doucement, tout

Մեղմիչ. a. adoucissant, calmant, lénitif.
Մեղմիւ. } V. **Մեղմ.**
Մեղմով. }
Մեղմութիւն. s. adoucissement, mitigation, ralentissement.
Մեղմօրէն. adv. doucement.
Մեղու. s. zool. abeille; —*ն կը բզզէ*, l'— bourdonne; *գործունեայ՝ ճարտար* —, diligente, industrieuse —.
Մեղուաբոյծ. s. apiculteur.
Մեղուաբոյն. s. ruche d'abeilles.
Մեղուաբուծական. a. abeiller.
Մեղուաբուծութիւն. s. apiculture. [miel, apiculteur.
Մեղուագործ. s. qui prépare le
Մեղուագործական. a. abeiller.
Մեղուագործութիւն. s. apiculture.
Մեղուազարդ. a. abeillé.
Մեղուախոտ. } s. bot. herbe
Մեղրախոտ. } aux abeilles.
Մեղուախումբ. s. essaim.
Մեղուակն. a. qui a des yeux doux. qui a un regard doux.
Մեղուանոց. s. rucher.
Մեղուապահ. V. **Մեղուաբոյծ.**
Մեղուապահութիւն. V. **Մեղուաբուծութիւն.**
Մեղուաջան. a. diligent comme une abeille.
Մեղուոց. V. **Մեղուանոց.**
Մեղուցանել. va. faire pécher.
Մեղուօրէն. adv. comme des abeilles.
Մեղսաբեր. a. qui porte le péché.
Մեղսաթաթաւ. a. souillé de péchés. [pervers.
Մեղսախորհուրդ. a. méchant,
Մեղսակից. s. complice.
Մեղսակցիլ. vn. être complice.
Մեղսակցութիւն. s. complicité.
Մեղսապարտ. a. coupable.
Մեղսապարտութիւն. s. culpabilité.

Digitized by Google

Մեղասէր. a. qui aime le péché.
Մեղասիրութիւն. s. amour du péché.
Մեղաքաւիչ. a. qui expie les péchés, expiatoire.
Մեղր. s. miel.
Մեղրաբեր. a. mellifère.
Մեղրաբուղխ. a. qui fait couler du miel, qui distille du miel.
Մեղրագործել. va. faire du miel.
Մեղրադդում. s. bot. bonnet turc (sorte de potiron).
Մեղրալից. a. rempli de miel, mielleux.
Մեղրալուսին. s. la lune de miel.
Մեղրախորիսխ. s. rayon ou gâteau de miel, gaufre.
Մեղրածոր. a. qui coule du miel.
Մեղրածորան. a. qui fait couler du miel; — *ոճ*, style mielleux, coulant, agréable.
Մեղրածուծ. s. bot. mélilot.
Մեղրակաթ. a. qui tombe en gouttes de miel.
Մեղրական. a. de miel, mielleux.
Մեղրահամ. a. qui a le goût de miel, emmiellé, mielleux.
Մեղրահոս. V. **Մեղրածոր.**
Մեղրամիս. s. mois de miel.
Մեղրամոմ. s. cire.
Մեղրային. a. de miel.
Մեղրանոյշ. a. mielleux, doux comme le miel.
Մեղրաշաքար. s. sucre de miel.
Մեղրապղոպ. s bot. pastèque.
Մեղրաջուր. s. hydromel.
Մեղրել. va. emmieller, enduire de miel.
Մեղրոտ. a. mielleux.
Մեղրօղի. s. hydromel.
Մեղք. s. péché; faute; — *ընել*, pécher, commettre un péché; —*ին մէջ մնալ*, rester dans son péché; *մեղքի խոթել*, faire pécher; — *գործել*, pécher, faire, commettre un péché; *թողուլ զմեղս*, remettre. absoudre les péchés; —*ի մէջ մեռանել*, mourir dans son péché; *իր մեղքերը խոստովանիլ*, confesser ses péchés; *ծուլութիւնն իր սովորական —ն է*, la paresse est son péché mignon: *մահուչափ* ou *մահացու՝ սկզբնական՝ ներգործական՝ վերապահեալ* —, péché mortel, originel, actuel, réservé; *եօթն մահուչափ* —, les sept péchés capitaux.
Մեղքընալ. } vn. avoir pitié,
Մեղքնալ } s'appitoyer.
Մեղքնալիք. } a. pitoyable, pi-
Մեղքնալու. } teux.
Մենաբար. adv. seulement, tout seul.
Մենագիր. s monographe.
Մենագրութիւն. s. monogramme.
Մենազինիլ. vn. s'armer à la légère.
Մենախօսել. vn. parler tout seul. monologuer.
Մենախօսութիւն. s. aparté, monologue.
Մենակաց. a. qui reste seule, solitaire.
Մենակեաց. a. s. qui vit seul, solitaire; solitaire, moine, anachorète.
Մենակերպ. a. uniforme, monotone.
Մենակեցիկ. V. **Մենակաց.**
Մենակեցութիւն. s. solitude, isolement.
Մենակութիւն. s. solitude.
Մենակռուի. V. **Մենամարտ** a.
Մենաձայն. a. monotone.
Մենաձայնութիւն. s. monotonie.
Մենամարտ. s. combat singulier, duel; a. qui combat seul à seul, duelliste.
Մենամարտիկ. V. **Մենամարտ** a. — **ոգորել.** V. **Մենամարտել**; —**կռիւ.** V. **Մենամարտ** s.
Մենամարտել. vn. combattre

Digitized by Google

corps à corps, en combat singulier, se battre en duel.
Մենամարտութիւն. V. **Մենամարտ.** s.
Մենամոլ. a. s. monomane.
Մենամոլութիւն. s. monomanie.
Մենանալ. vn. rester seul, se retirer, vivre retiré, s'enfoncer dans la solitude, être isolé
Մենանուագ. solo (instrumental).
Մենաշահ. } s. monopole.
Մենաշահութիւն.
Մենաշնորհ. s. privilège.
Մենաշնորհեալ. a. privilégié.
Մենաշնորհութիւն. s. privilège.
Մենասերմ. a. bot. monosperme; — *պտուղ*, fruit —.
Մենասէր. a. qui aime la solitude.
Մենաստան. } s monastère, cloître, couvent.
Մենարան.
Մենավաճառ. s. monopoleur; régie.
Մենավաճառել. va. monopoliser.
Մենավաճառութիւն } s. monopole; régie.
Մենավաճառում.
Մենատառ. s. monogramme.
Մենատարր. s. monade.
Մենատարրութիւն. s. monadisme.
Մենատուն. V. **Մենաստան.**
Մենարան. s. solitude, retraite.
Մենաւոր. a. seul, solitaire, isolé; s. qui mène une vie retirée, solitaire
Մենաւորիկ. a. tout seul
Մենաւորութիւն. s. solitude.
Մենաքար. s. monolithe.
Մենդոս. s. ichtyol, mendole.
Մեներգ. s. mus. solo (vocal).
Մենքան. s. habit, vêtement.
Մենիկ. a. seul, tout seul, solitaire; — *ճաշել*, dîner en tête à tête.
Մենութիւն. s. solitude, isolement.
Մենուկ. s. solitaire.
Մենտոր. s. mentor.

Մենք. pron. pers. nous.
Մեռած a. mort, décédé, trépassé.
Մեռանիլ. vn. mourir, cesser de vivre, décéder, perdre la vie, la lumière, finir son existence, expirer ou exhaler le dernier soupir, rendre l'âme, payer le tribut à la nature; se mortifier; *մեռնելու մօտ է*, il est mourant, il se meurt.
Մեռեալ. a. mort, décédé, trépassé, feu, défunt; s. mort, cadavre.
Մեռել. s. mort.
Մեռելաբանական. a. nécrologique.
Մեռելաբանութիւն. s. nécrologie.
Մեռելաթաղ. s. fossoyeur; enterrement.
Մեռելաթիւ. s. mortalité.
Մեռելածին a. mort-né.
Մեռելական. a. mortel; — *գեղնութիւն՝ դալկութիւն*, pâleur mortelle.
Մեռելակառք. s. corbillard.
Մեռելակոչութիւն. s. évocation.
Մեռելահարցութիւն. s. nécromancie.
Մեռելահարցուկ. s nécromancien, nécromant.
Մեռելային. a. cadavérique, de mort.
Մեռելաշունչ. a. qui a un souffle mortel, mortel.
Մեռելաստան. s. nécropole, cimetière.
Մեռելատիպ. a. semblable à un mort, à un cadavre, — *դէմք*, visage pâle, livide.
Մեռելատուն. s. maison mortuaire.
Մեռելոյք. s. frais d'enterrements; les effets du défunt.
Մեռելոտի. a. mort; s. mort, cadavre.
Մեռելոց. spl. (génitif). des morts; — ou — *օր*, jour —.
Մեռելութիւն. s. mort; mortalité; mortification.

Digitized by Google

Մեռելուհի. sf. la morte.
Մեռելատուն. s. maison mortuaire.
Մեռահինէն. s. ichtyol. murène.
Մեռնիլ. V. **Մեռանիլ**.
Մեռոն. s. huile sainte, chrême.
Մեռուտ. a. mortel.
Մեռուցանել. va. faire mourir, mettre à mort, tuer; mortifier.
Մեռուցում. s. mortification.
Մեռցնել. V. **Մեռուցանել**.
Մեռսիլ. vn. s'attacher, se consolider.
Մեսրոպեան. a. de Mesrob; — *նշանագիրք*, les caractères — .
Մետալ. s. médaille.
Մետալեակ. s. médaillon.
Մետաղ. s. métal.
Մետաղաբան. s. minéralogiste.
Մետաղաբեր. a. métallifère.
Մետաղագիտութիւն. s. métallographie.
Մետաղագործ. s. métallurgiste.
Մետաղագործական. a. métallurgique.
Մետաղագործութիւն. s. métallurgie.
Մետաղագրութիւն. s. métallographie.
Մետաղական. a. métallique.
Մետաղակերպ. a. métalloïde.
Մետաղահան. s. mineur.
Մետաղահանք. s. mines de métaux.
Մետաղային. a. métallique.
Մետաղաշէն. a. fait de métal, de métal.
Մետաղացնել. va. métalliser.
Մետաղացում. s. métallisation.
Մետաղեայ. a. métallique.
Մետասան. a. s. onze.
Մետասաներորդ. a. s. onzième.
Մետասանեքեան. / **Մետասանեքին**. } a. s. tous les onze.
Մետասանօրեայ. a. de onze jours.
Մետաքս. s. soie; *անգործ* —, soie grège.
Մետաքսագործ. s. fabricant de soierie; a. séricicole.
Մետաքսագործութիւն. s. fabrication de la soie; sériciculture.
Մետաքսաթաւիշ. s. velours de soie.
Մետաքսախառն. a. mêlé de soie, soyeux.
Մետաքսահիւս. a. tressé de soie.
Մետաքսաւէջ. a. tramé de soie.
Մետաքսավաճառ. s. marchand de soie, de soierie.
Մետաքսարան. s. soierie.
Մետաքսաւէտ a. soyeux.
Մետաքսեայ. a. de soie, en soie.
Մետաքսեղէն a. de soie; s. soierie.
Մէտէոր. V. **Օդերեւոյթ**.
Մետէորաբան. s. météorologue.
Մետէորաբանական. a. météorologique.
Մետէորաբանութիւն. s. météorologie.
Մետէորադիտակ. s. météoroscope. [etc.
Մետէորայ. etc. V. **Օդերեւոյթ**.
Մետր. s. mètre.
Մետրական. a. métrique.
Մետրապոլիտ. s. métropolitain.
Մեր. a. poss. notre; — *տունը*, notre maison; — *տան մէջ*, dans notre maison, chez nous; pron. poss. le nôtre, la nôtre.
Մերազգեայ. / **Մերազգի**. } a. qui est de notre nation, national.
Մերազնանալ. vn. devenir de notre nation, s'unir à notre nation.
Մերազնեայ. V. **Մերազգեայ**.
Մերակերպ. a. de notre forme, de notre nature.
Մերային. pron. poss. le nôtre, la nôtre.
Մերանիւթ. a. de notre matière.
Մերասեռ, **Մերասեր**. a. qui est de notre nation, national; qui est de notre nature; — *բնութիւն*, humanité; — *ք*, nos nationaux; les hommes, le genre humaine.

Digitized by Google

Մերասիդ. V. **Մերակերպ.**
Մերթ. adv. tantôt...,tantôt, quelquefois, par moments.
Մերժական. a. qui repousse, expulsif, répulsif.
Մերժել. va. refuser, repousser, rejeter, réfuter, récuser, rebuter, réprouver, désapprouver, abandonner. [rejetable.
Մերժելի. a. refusable, récusable,
Մերժող. a. qui repousse, qui rejette, refuseur.
Մերժողական. V. **Մերժական.**
Մերժուիլ. vn. être refusé, chassé, réfuté, rejeté.
Մերժում. s. expulsion; refus rebut, improbation, récusation.
Մերինոս s. mérinos (l'étoffe et le mouton).
Մերկ. a. nu; nu, dénudé, découvert; nu, simple, évident; exemp; adv. à nu.
Մերկաբար. adv. à nu, nûment.
Մերկագլուխ. adv. à découvert, clairement, librement.
Մերկաթեւ. a. zool. gymnoptère.
Մերկակռիւ. a. gymnique.
Մերկահունս. V. **Մերկասերմ.**
Մերկամարտ. } s. qui combat
Մերկամարտիկ. } à nu, lutteur, athlète.
Մերկամարտութիւն. s. combat à nu, lutte.
Մերկանալ. vn. quitter ses vêtements, se déshabiller; se dépouiller de; se découvrir, se dévoiler; être découvert.
Մերկանդամ. a. tout nu; adv. à nu, à découvert.
Մերկապատեան a. dégaîné.
Մերկապարանոց. a. dont le cou est découvert, nu; nu, évident, découvert; adv. à nu, à découvert, nûment; — *ընել*, mettre à nu, découvrir, dévoiler, révéler; *ամենուն առջեւ — ըլլալ*, être exposé aux yeux de tous.
Մերկասուր. a. nu.
Մերկածիծ. a. dont le sein est nu, les mamelles sont nues, décolleter.
Մերկացնել. va. déshabiller; dépouiller, denuer; mettre à nu, découvrir, dévoiler; *սուրը պատեանէն —*, dégaîner, tirer l'épée du fourreau. [perme.
Մերկասերմ a. bot. gymnos-
Մերկացուցիչ. a. qui dépouille.
Մերկիկ. a. nu, tout nu.
Մերկիմաստակ. } s. gymno-
Մերկիմաստասէր. } sophiste.
Մերկոտն. a. qui a les pieds nus, nu-pieds.
Մերկութիւն s. nudité.
Մերկուց ի **Մերկուց.** adv. à nu, tout nu.
Մերձ. prép. près, auprès; — *ըլլալ*, être près, à la veille de, être sur le point de.
Մերձազգական. s. proche parent.
Մերձաժամանակ. s. contemporain.
Մերձակայ. a. proche, prochain, présent, voisin, adjacent; imminent. [mité, voisinage.
Մերձակայութիւն. s. proxi-
Մերձակէտ. s. point rapproché; — *արեգական*, périhélie; — *երկրի*, périgée.
Մերձակից. a. s. proche, voisin.
Մերձանանկ. s. accessit.
Մերձաւոր. a. proche, prochain, voisin; adjacent, contigu; approximatif; s. prochain; parent, voisin; — *ազգական*, proche parent; — *ք*, les proches, les parents; — *անկիւններ*, angles adjacents; — *հաշուով*. V. **Մերձաւորապէս.**
Մերձաւորաբար. } adv. appro-
Մերձաւորապէս. } ximativement.

Digitized by Google

Մերձաւորել. } va. approcher, rapprocher.
Մերձաւորեցնել. }

Մերձաւորիլ. vn. s'approcher, se rapprocher; être proche parent, s'allier, recevoir en mariage.

Մերձաւորութիւն. s. proximité, voisinage, contiguité; approximation; proche parenté, affinité; rapprochement charnel, copulation.

Մերձենալ. vn. approcher, s'approcher ou se rapprocher de, aborder, accoster; toucher; se rapprocher par l'union des sexes, avoir commerce avec.

Մերձենալի. a. accessible, approchable.

Մերձեցում s. action d'approcher, approche, rapprochement.

Մերձեցնել. va. approcher, rapprocher; rapproprier, appliquer.

Մերձում. s. action de s'approcher, approche, accès, abord.

Մերձուստ, ի —. adv. de près.

Մերովկանն. adv. ce que nous pouvons, ce qui dépend de nous, de notre mieux.

Մեց. s. zool. mite; corruption, putréfaction.

Մեցակեր. a. mangé par les mites, artisonné, pourri.

Մեցոտիլ. vn. être mangé par les mites, pourrir.

Մեք. pron. nous.

Մեքենաբանութիւն. s. la mécanique.

Մեքենաբար. adv. machinalement.

Մեքենագէտ. s. mécanicien.

Մեքենագիտական. a. mécanique.

Մեքենագիտութիւն. s. la mécanique.

Մեքենագործ. s. machiniste, mécanicien.

Մեքենագործութիւն. s. construction des machines.

Մեքենական. a. machinal: mécanique; — *կերպով*. V. **Մեքենաբար.**

Մեքենայ. s. machine; fig. machine, machination, trame, complot, intrigue; *շոգեշարժ* —, machine à vapeur.

Մեքենայաբար. adv. machinalement.

Մեքենայաւորութիւն. V. **Մեքենաւորութիւն.**

Մեքենայել. va. machiner, comploter, cabaler ourdir, tramer.

Մեքենայութիւն. V. **Մեքենաւորութիւն.**

Մեքենայօրէն. V. **Մեքենայաբար.**

Մեքենաշինութիւն. s. fabrication de machines.

Մեքենապէս. adv. machinalement; mécaniquement.

Մեքենատուն. s. galerie des machines.

Մեքենավար s. machiniste, mécanicien; *գլխաւոր՝ առաջին* —, mécanicien en chef.

Մեքենաւոր. a. mécanique, — *ջանք*, intrigues.

Մեքենաւորել. V. **Մեքենայել.**

Մեքենաւորութիւն. s. machination, invention, ruse, finesse.

Մեքենոլք. V. **Խաբիսխ.**

Մեօրինակ. a. semblable à nous, comme nous, à notre guise ou façon.

Մզանք. V. **Միզն.**

Մզել. va. presser, exprimer, extraire, verser; filtrer; distiller.

Մզիլ vn. se filtrer, s'infiltrer.

Մզիչ. a. filtrant; distillateur; — *գործի*, filtre.

Մզկիթ. s. mosquée.

Մզնաձեւ. a. anat. choroïdien.

Մզնենի. s. anat. choroïde.

Մզող. V. **Մզիչ.**

Մզոց. s. filtre.

Մզուիլ. V. **Մզիլ.**

Մզուկ. V. **Փամփուշ.**

Digitized by Google

Մզում. s. filtration, infiltration; distillation. [épais —.

Մէգ. s. brouillard; *թանձր* —,

Մէզ. s. urine, pipi; — *կենդանեաց*, pissat.

Մէզմուղ. s. a. diurétique.

Մէրոս. etc. V. **Միրոս**. etc.

Մէրր. V. **Մերր**.

Մէկ. V. **Մի**. *ամէն* —, à chaque, pour chaque; — *ը*, quelqu'un; — *հատիկ*, unique; — *մարդ*, un homme; — *ուն զրուցեցի*, j'ai dit à quelqu'un; — *ուն կողմանէ*, de la part de quelqu'un; — *էն*, de quelqu'un; de suite.

Մէկդի. adv. à part, de côté; — *դնել՝ թողուլ*, mettre, laisser de côté

Մէկզմէկ. V. **Իրար**.

Մէկէն ի մէկ. adv. de suite, sur-le-champ, tout d'un coup.

Մէկիկ. a. seul; — —, un à un, un par un.

Մէկողմ. V. **Մէկդի**.

Մէկհատիկ. a. uniqu .

Մէկտեղիլ. vn. s'unir.

Մէն. a. chaque, un, unique; seul; adv. seulement; — *մի*, chaque, chacun.

Մէջ. s. le milieu, le dedans, sein, cœur; *ի* — ou *ի մէջի*, au milieu de, parmi, entre, dans; — *գիշեր* ou *մէջգիշեր*, le milieu de la nuit, minuit; — *էն՝ ընդ* —, par le milieu; — *ը մտնալ*, s'interposer, intervenir; *ի* — *բերել*, produire, exposer, citer.

Մէջգիշեր. V. **Մէջ գիշեր**.

Մէջկապ. s. ceinture.

Մէջնակէտ. s. centre.

Մէջտեղ. s. milieu; — *ելլալ*, se montrer, se révéler; — *հանել*, révéler; — *բերել*, créer, former.

Մէջտեղէն. adv. du milieu; — *վերցնել* anéantir, détruire.

Մէջք. s. reins, lombes, taille; *մինչեւ* — *ը*, jusqu'aux reins, jusqu'à la taille; — *ը կոտրել*, éreinter; — *ը գօտի կապել*, porter une ceinture sur les reins.

Մէջօրեայ. s. le milieu du jour, l'heure de midi, le midi; a. de midi.

Մէտ. s. mouvement d'une balance qui penche d'un côté ou de l'autre; axe, pivot ou languette d'une balance; poids, pesanteur; fig. penchant, inclination, tendance; a. porté, enclin à; ondoyant, flottant

Մէտէոր. } V. **Մետէոր**.
Մէտէորայ. }

Մը. a. un, une.

Մթագին. a. obscur, sombre.

Մթագնիլ. vn. s'obscurcir, se rembrunir; *աչքերս կը մթագնէին*, mes yeux commençaient à s'obscurcir. [ment.

Մթագնութիւն. s obscurcisse-

Մթագոյն. a. de couleur sombre, sombre, foncé.

Մթազգած. a. sombre, rembruni, obscur. [ment.

Մթազգածութիւն. s. obscurcisse-

Մթախօս. a. obscur, qui a un langage obscur.

Մթամած. a. sombre.

Մթանալ. vn. s'obscurcir, s'éclipser, se rembrunir, s'assombrir.

Մթապատ. V. **Մթազգած**.

Մթաստոյգ. a. sombre; — *պուրակ*, *ծառք* sombre bois, arbres.

Մթաստուեր. a. sombre et ombrageux.

Մթար. a. noir, sale; s. V. **Մթարք**.

Մթարութիւն. s obscurité.

Մթարք. s. néphélion.

Մթացնել. va. obscurcir, offusquer, éclipser.

Մթացուցիչ. a. qui obscurcit.

Մթեր. s. amas, accumulation,

Digitized by Google

ntassement; stock; provision, marchandise; ordure, saleté.
թերադին. s. magasinage.
թերած. s. tas, amas.
թերածոյ. a. amassé, entassé, accumulé.
թերանոց. s entrepôt, dock.
թերանոցադին. V. Մթերադին.
թերել. va. amasser, accumuler, entasser, emmagasiner.
թերիչ. s. accumulateur.
թերում. s. accumulation, entassement.
թերք. V. Մթեր.
թին. a obscur, sombre; obscur, peu clair, peu intelligible; obscur, peu connu; — կեանք վարել, mener une vie obscure.
թնագոյն. a. foncé.
թնանալ. V. Մթագնիլ.
թնիլ. / թննալ. } V. Մթանալ.
թնոտ. V. Աղջամուղջ et Աղջամղջին.
թնոլորտ. s. atmosphère.
թնոլորտական. / թնոլորտային. / թնոլորտեան. } a. atmosphérique.
թութիւն. s. obscurité.
ժեղ. s zool. cousin, moustique.
ժեղարգել. s. moustiquaire.
ժիկ. / ժղուկ. / ժիղ. } V. Մժեղ.
ժկապատ. / ժղուկապատնէշ. } V. Մժեղարգել.
Մի. a. un; adv. primo, premièrement; — առ —, — ըստ միոջէ, un à un, pièce à pièce, en détail; ժողովել մին, rassembler en un
Մի՛. adv. de négation. ne, ne pas, non pas, point; —՛ թռչիր, ne vole pas; —՛, —՛ տրտմեցուցանէք զիս, non, ne m'affligez pas; —՛ արդեօք, est-ce que... pas? —՛ գուցէ, de peur que; —՛ երբէք, jamais, point, point du tout; —՛ այնպէս non.
Միաբան. a. qui est d'accord, d'intelligence, unanime; qui s'accorde avec, concordant, conforme, analogue, identique; s. V. Միաբանակեաց; adv. d'accord, unanimement, de concert: — խորհրդով համաձայնութեամբ, d'un accord unanime, d'un commun accord ou aveu, de l'aveu général, de l'aveu de tout le monde.
Միաբանակեաց. s. qui vit en communauté, cénobite, religieux, moine.
Միաբանակից. s. membre du même couvent, de la même communauté.
Միաբանախռով. a. qui trouble l'union, séditieux.
Միաբանասէր. a. qui aime l'union.
Միաբանել. / Միաբանեցուցանել. } va. accorder, mettre d'accord, accommoder, raccommoder, unir, réunir, réconcilier; concilier; rajuster, raccommoder; ի մի —, réunir.
Միաբանիլ. vn. s'accorder, être d'accord, tomber ou demeurer d'accord, être d'intelligence pour, concorder, s'entendre, s'accommoder, s'ajuster, convenir de, se raccommoder, se réconcilier, s'unir; չ —, disconvenir, ne pas convenir, ne pas demeurer d'accord de.
Միաբանութիւն. s. accord, union, concorde, unanimité, harmonie, concert, bonne intelligence, accommodement, raccommodement, conciliatton, rapport; corporation, communauté; société, congrégation; commerce intime; — թեամբ, unanimement, ensemble; — ապրիլ, vivre en parfaite intelligence; քակտել — ը, mettre la division.

Digitized by Google

Միաբանուհի. sf. religieuse.
Միաբար. adv. uniquement.
Միաբարբառ. a. qui est de la même langue; qui rend le même son; adv. tout d'une seule voix, d'une commune voix, tout d'une voix, d'une voix unanime, unanimement.
Միաբարոյ. a. du même caractère, du même naturel.
Միաբերան. adv. d'une seule voix, unanimement.
Միաբլթակ. a. bot. monocotylédone.
Միաբուն. a. de même nature, consubstantiel; qui a une seule tige.
Միագլխի. a. qui n'a qu'une seule tête, monocéphalien.
Միագլուխ. a. monocéphale.
Միագոյ. a. qui n'a qu'une seule substance; unique dans son espèce, unique, seul.
Միագոյն. a. d'une seule couleur, monochrome; d'une couleur uniforme, qui est de la même couleur.
Միագործ. s. coopérateur; adv. en travaillant ensemble.
Միագումար. V. **Համագումար.**
Միագունդ. V. **Համագունդ.**
Միադաւան. s. a. unitaire.
Միադէմ. } a. qui n'a qu'une
Միադիմի. } personne, une forme, une seule espèce, uniforme, simple; — *բայ*, verbe unipersonnel.
Միադստիկոն. a. d'un étage.
Միազգի. V. **Համազգի.**
Միազոյգ. a. apparié, assorti, égal.
Միազօր. V. **Համազօր.**
Միաթերթ. a. d'une feuille; bot. monopétale.
Միաթեւ. a. monoptère.
Միաթիւ. V. **Համաթիւ.**
Միաժամանակ. adv. du même temps, en même temps.
Միաժողով. V. **Համագումար.**
Միալեզու. a. qui parle la même langue.
Միալուծ. V. **Միայար.**
Միախառն. a. tempéré.
Միախառնել. va. tempérer.
Միախառնութիւն. s. tempérance
Միախոհ. } a. qui a la
Միախորհուրդ. } même pensée, le même dessein, qui est du même avis, unanime.
Միախումբ. V. **Համագունդ.**
Միախուռն. adv. en foule, ensemble, en masse.
Միածալ. a. in-folio.
Միածին. a. engendré seul, unique; — *որդի*, fils unique.
Միածնութիւն. s. qualité de ce qui e·t unique.
Միակ. a. seul, unique.
Միակամ. V. **Համակամ.**
Միակամեայք. s. monothélites.
Միակամութիւն. V. **Համակամութիւն.**
Միական. a. seul, unique,
Միականի. a. qui n'a qu'un seul œil, borgne; monocle.
Միակեաց. a. qui demeure ensemble; V. **Միայնակեաց.**
Միակեղեւ. a. qui a une seule écorce.
Միակերպ. a. uniforme, monotone.
Միակերպութիւն. s. uniformité; monotonie.
Միակեցութիւն. V. **Միայնակեցութիւն.**
Միակին. a. seul; V. **Միականի.**
Միակից. a. uni, qui se joint ensemble (sourcils),
Միակնի. s. monogame.
Միակնոց. s. monocle.
Միակնութիւն. s. monogamie.
Միակշիռ. a. du même poids, qui est en équilibre. [côté.
Միակողմանի. adv. d'une seul

Digitized by Google

Միակտոր. / **Միակտուր.** a. fait d'une seule pièce, en un bloc.
Միակրօն. a. de même religion, coreligionnaire,
Միակրօնութիւն. s, action de professer la même religion; unité de religion.
Միահաղոյն. adv. en tout, tous à la fois, ensemble, tout ensemble, en masse, collectivement, entièrement, tout d'une fois, d'un seul coup.
Միահամ. a. uni, inséparable.
Միահամար. s. vote, suffrage; a. égal, semblable.
Միահամուռ. adv. collectivement, tout ensemble, tous à la fois; en tout: en foule, en masse.
Միահայր. V. **Համահայր.**
Միահանէք. s plaisanterie
Միահառաչ.adv.d'une seule voix.
Միահատոր. a. en un volume.
Միահարթ. a. uni, plan.
Միահաւան. a. unanime; adv unanimement. [croyance.
Միահաւատ. a. qui a la même
Միահեծան. a. absolu, monarchique; — *իշխան*, seul maître, maître absolu, monarque; — *իշխանութիւն*, pouvoir absolu, monarchie.
Միահետ. V. **Միայար.**
Միահնչիւն. a. d'une seule prononciation; d'un seul son, monotone.
Միահամիլ. V. **Միանալ.**
Միահոյլ. adv. tout ensemble, en foule, en masse.
Միաձայն. adv. d'une commune voix, unanimement; — *հաւանութեամբ*, à l'unanimité.
Միաձայնիլ. V. **Ձայնակից ըլլալ.**
Միաձայնութիւն. V. **Ձայնակ-** [**ցութիւն.**
Միաձեռն. / **Միաձեռնանի.** a. manchot.

Միաձեւ. a. uniforme.
Միաձեւութիւն. s. uniformité.
Միաձի. adv. à un cheval, avec un seul cheval.
Միաձոյլ. V. **Միապաղաղ.**
Միաձուլել. va. unir, fusionner.
Միաղի. s. monocorde.
Միանեցի. a. qui n'a qu'un tronc (arbre).
Միամայր. V. **Միամօր.**
Միամեայ. a. d'un an, annuel.
Միամիտ. a. simple, ingénu, naïf, sincère; simple, bon, bonhomme, niais; fidèle, attaché, loyal, dévoué; — *մարդ մը*, un bonhomme. [mie.
Միամուսնութիւն. s. monoga-
Միամսեայ. a. d'un mois.
Միամտաբար. adv. sincèrement, naïvement; ingénument, bonnement, niaisement, sans réflexion.
Միամտական. V. **Միամիտ.**
Միամտեցնել. va. rassurer, tranquilliser.
Միամտիլ. vn. être sincère; consentir; croire, être rassuré; s'attacher, servir avec fidélité.
Միամտութիւն. s. sincérité simplicité, naïveté, ingénuité; fidélité, bonne foi, loyauté; simplicité, niaiserie, bonhomie; *անմեղ* —, bonne foi; — *սրտի*, simplicité de cœur; — *թեամբ*. V. **Միամտաբար.**
Միամօր. a. unique; s. fils ou fille unique; *դուստր* —, fille unique. [ce qui est unique.
Միամօրութիւն. s. qualité de
Միայանգ. a. monorime.
Միայար. a. uni, joint, annexe, contigu, attaché, enchaîné, continu, continuel; immédiat; adv. de suite, tout d'un coup, ensemble.
Միայարութիւն. s. suite, continuation, continuité, contiguïté, enchaînement.

Digitized by Google

Միայն. a. seul, unique; seul, solitaire, abandonné; adv. seulement; uniquement; — *թէ*, — *եթէ*, si ce n'est que, pourvu que, à condition que, à moins que; — *միայնոյ*, seul à seul, tout seul, en tête à tête; *մի* —, unique; *ոչ* —, non-seulement.
Միայնագործ. a. qui agit seul.
Միայնակ. a. seul, unique; adv. tout seul. [ermite.
Միայնակեաց. s. solitaire, moine,
Միայնակեցական. a. monacal.
Միայնակեցանոց. s. monastère, cloître.
Միայնակեցութիւն. s. vie solitaire ou monastique, monachisme.
Միայնակութիւն. s. solitude.
Միայնամարտիկ. V. **Մենամարտիկ.** [**Մենամարտութիւն.**
Միայնամարտութիւն. V. **Մե-**
Միայնանալ. V. **Մենանալ.**
Միայնանոց. } s. solitude, monastère, ermitage.
Միայնաստան.
Միայնարան.
Միայնաւոր. V. **Միայնակեաց.**
Միայնաւորական. a. seul, solitaire.
Միայնաւորութիւն. s solitude, vie solitaire, isolement; V. **Միայնակեցութիւն.**
Միայնիկ. } adv. tout seul; *միայն* —, tout seul, en tête à tête.
Միայնուկ.
Միայնութիւն. s. solitude, retraite, isolement.
Միայնուհի. sf. religieuse, nonne.
Միայր. a. qui n'a qu'un mari, monogame.
Միայօղ. a. uni.
Միանալ. vn. s'unir, se joindre, s'incorporer, s'identifier.
Միանգամ. adv. une fois, une seule fois; — *ընդ միշտ*, une fois pour toutes.
Միանգամայն. adv. à la fois, en même temps, tout ensemble, en général, tout d'une fois, conjointement.
Միանձն. s. moine, religieux, solitaire, ermite; a. seul, unique.
Միանձնական. a. solitaire, monacal, monastique; unitaire
Միանձնանալ. vn. se retirer, vivre dans la solitude; embrasser la vie monastique, devenir moine.
Միանձնանոց. V. **Միայնանոց.**
Միանձնութիւն. s. vie monastique, monachisme; solitude.
Միանձնուհի. V **Միայնուհի.**
Միանման. a. égal, uniforme.
Միանշան. a du même signe
Միանուագ. adv. une fois, pour une fois; s. solo, à l'unisson.
Միանուն. V. **համանուն**, qui a un seul nom; homonyme.
Միաշաբաթ } s. le premier jour de la semaine, dimanche.
Միաշաբաթի.
Միաշար a. continu.
Միաշունչ. a. unanime.
Միաշուրթն. V. **Միալեզու.**
Միաչափ. a. d'une égale mesure, égal, conforme.
Միաչեայ. a. monoculaire.
Միապաղաղ. a. formé d'un seul bloc, d'un seul morceau, massif; — *ծով*, mer unie.
Միապաշտօն. a. adoré par le même culte.
Միապատեան. a. bot. monopérianthé, monoclamidé; zool. univalve, monoconque.
Միապատիւ. V. **համապատիւ.**
Միապարեգօտ. a. qui n'est vêtu que d'une seule tunique.
Միապետ. s. monarque
Միապետական. a. monarchique; s. monarchiste.
Միապետել. vn. régner seul, être monarque.

Digitized by Google

Միապետութիւն. s. monarchie; *բացարձակ* —, — absolue.
Միապէս. adv pareillement, également, de la même manière.
Միաջան. adv. unissant les efforts.
Միասահման. a qui a la même définition, les mêmes limites.
Միասայրի. a à un tranchant.
Միասեռութիւն. s. nongénisme.
Միասին. adv. ensemble.
Միասիրտ. a. unanime.
Միասիւն. } a. qui a une co-
Միասիւնի. } lonne.
Միասմբակ. a. solipède
Միասնաբար. adv. tout ensemble.
Միասնական. a. consubstantiel; familier, unanime, social; uni, unique. [tantialité.
Միասնականութիւն. s. consubs-
Միասնութիւն. s. union.
Միասնունդ. a. nourri, élevé ensemble.
Միաստեղն. a. qui n'a qu'une branche (candélabre).
Միաստուածեան. a. s. monothéiste. [théi-me.
Միաստուածութիւն. s. mono-
Միաստինի. a. qui n'a qu'une seule mamelle; Amazone.
Միավանկ. a. gram. monosyllabe.
Միավանկային a. monosyllabique.
Միատարած. adv. également étendu, répandu partout.
Միատարր a. massif, homogène.
Միատարրութիւն. s. combinaison, union. homogénéité.
Միատեղ. V. **Միասին.**
Միատեսակ. a. d'une seule espèce, uniforme, égal.
Միատերեւ. a. bot. monophyle.
Միատնութիւն. s. habitation dans la même maison, cohabitation. [famille.
Միատոհմ. a, qui est de la même
Միատող. a. d'une ligne.

Միատնեան. a. qui demeure dans la même maison.
Միարար. s. uniteur.
Միարարուած. a. d'un acte.
Միացեալ. a. uni.
Միացնել. V. **Միաւորել.**
Միացուիլ. V. **Միաւորուիլ.**
Միացում. V. **Միաւորութիւն.**
Միաւոր. a. uni, joint; un, seul, unique, singulier; égal, pareil; s. unité.
Միաւորական. a. singulier.
Միաւորականութիւն. s. unité; union.
Միաւորել. va. unir, réunir, joindre; attacher, lier, identifier, incorporer, accoupler.
Միաւորութիւն. s. union, réunion, jonction, conjonction, adhésion, assemblage, combinaison, incorporation; commerce charnel.
Միաւորուիլ. vn. s'unir, se réunir, se joindre, adhérer.
Միափեղկ. a. d'un volet.
Միաթերթ. a. bot. monosépale.
Միաքարոզ. a. qui prêche la même chose, qui prêche ensemble.
Միգախառն. } a. mêlé, couvert
Միգապատ. } de brouillards,
Միգամած. } nébuleux.
Միդասեան. a. d'une classe.
Միեղջերու. s. zool. licorne.
Միերանգ. a. monochrome.
Միզագրաւ. a. méd. qui est sujet à l'ischurie; s. V. **Միզագրաւութիւն.**
Միզագրաւիլ. vn. méd. souffrir d'une ischurie.
Միզագրաւութիւն. } s. méd.
Միզարգելութիւն. } ischurie, rétention d'urine.
Միզական. a. urinal, urineux.
Միզաման. s. pot de chambre; anat. vessie.
Միզային. V. **Միզական.**

Digitized by Google

Միզանոց. V. **Միզաման**.
Միզանցք. s. urètre; *վերին* —, anaspadias; *ստորին* —, hypospadias.
Միզաչափ. s. pèse-urines.
Միզամայր. / **Միզատուն**. / **Միզարան**. } s. pissoir, urinoir.
Միզարձակ. s. pisseur.
Միզաման. s. pot de chambre.
Միզափամփուշտ. s. anat. vessie.
Միզաքննութիւն. s. uroscopie
Միզել. vn. uriner, pisser, lâcher de l'eau, faire pipi; — *ստէպ*, pissoter.
Միզերակ. s. anat. méat urinaire, uretère.
Միզեցուցիչ. a. diurétique.
Միզն. s. anat. chorion.
Միզող. s pisseur.
Միզուկ. s. anat. urètre, verge.
Միզուղի. s. anat. voie urinaire.
Միզում. s. pissement.
Մի ըստ միոջէ. V. **Մի**.
Միթէ. adv. est-ce que? est-ce donc que? est-il possible?
Միթր. s. mitre.
Միլեար. s. milliard.
Միլեարատէր. / **Միլեարաւոր**. } a. milliardaire.
Միլիառ. V. **Միլեար**.
Միլիոն. s. million.
Միլիոնաչափ. a. d'un million.
Միլիոնատէր. a. millionnaire.
Միլիոնաւոր. a. millionnaire; — *մարդիկ*, des millions d'hommes.
Միլիոներորդ. s. millionième.
Միծ. s. boue, fange.
Միկա. s. minér. mica.
Միկաթերթաքար s. minér. micaschiste.
Միկրոբ. s. zool. microbe.
Միկրոբալից. a. plein, rempli de microbes.
Միմեանզրկութիւն. s. privation, usurpation mutuelle.

Միմեանց. l'un à l'autre, les uns aux autres; *սպանել* —, s'entretuer. [réciproquement.
Միմեանցասէր. a. qui s'aiment
Միմիայն. / **Միմիայնապար**. } adv. exclusivement.
Միմոս. s. mime, bouffon, farceur, comique.
Միմոսական. a. mimique.
Միմոսութիւն. s. mime, bouffonnerie, momerie.
Մինակ. a. seul.
Մինակութիւն. s. solitude.
Մինակուկ. adv. tout seul; a. solitaire.
Մինայ. s. port de mer.
Մինապան. s. commandant, capitaine de port.
Մինաւոր. a. un seul, unique.
Մինաւորիկ. a. tout seul, solitaire.
Մինինիկ. a. mignon.
Մինոր. s. mineur, cordelier.
Մինչ. prép. adv. jusque, jusqu'à; lorsque, quand; pendant que, tandis que; jusqu'à ce que; tant que; — *այս* — *այն*, sur ces entrefaites, en attendant, dans l'intervalle; — ou — *զի*, de sorte que, de manière à.
Մինչդեռ. adv. lorsque, quand, pendant que; — *տակաւին*, pendant que.
Մինչեւ. prép. adv. jusque, jusqu'à, jusqu'à ce que, en attendant que; — *ցայժմ*, jusqu'à présent; — *ե՞րբ*, jusqu'à quand? — *ցայս վայր*, jusqu'ici; — *ցայդ վայր*, jusque-là; — *ո՞ւր*, jusqu'où?
Մինչչեւ. adv. avant que, avant de.
Միշտ. adv. toujours, en tout temps, à tout moment, à jamais, pour jamais; *որպէս* —, à l'ordinaire, comme à l'ordinaire, comme toujours.
Միոտանի. s. qui n'a qu'un seul pied, monopode.

Digitized by Google

Միամորձի. a. s. qui n'a qu'un seul testicule, monorchide.
Միութենական. s. monadiste; unioniste.
Միութենականութիւն. s. monadisme.
Միութիւն. s. unité; union; monade.
Միականջի. a. qui n'a qu'une oreille, monaut
Միջաբեկ. a. éreinté, abattu; — *ըլլալ*. s'éreinter.
Միջաբեկել va. éreinter, abattre.
Միջագիծ. s. interligne, ligne de milieu.
Միջագիշեր. s. minuit.
Միջադէպ. s. incident.
Միջադիր. a. interposé.
Միջազգային. } a. interna-
Միջազգայնական. } tional.
Միջազգայնութիւն. s. internationalisme.
Միջազգեստ. s. jupe.
Միջազգեստիկ. s. jupon.
Միջածեր. s. qui a passé le bel âge, qui n'est plus jeune, d'un certain âge.
Միջակ. a moyen, médiocre; — *կարողութեան տէր մարդ*, homme médiocre; — *մկայակէր*, passable.
Միջակաձայն. s. mus. mezzo-soprano.
Միջակային. a. médiocre, d'une condition médiocre.
Միջակէտ. s. centre; gram. un point
Միջակողք. s. anat. les côtes.
Միջակոր. a. courbé.
Միջակարգեր. s. bourgeoisie.
Միջակութիւն. s. médiocrité
Միջակուրծք. s. le milieu de la poitrine, sein.
Միջակտուր ընել. va couper par le milieu; — *ըլլալ*, être coupé par le milieu.
Միջահասակ. a. d'une taille moyenne; qui est entre deux âges, de moyen âge.
Միջահնակ. s. géol. miocène.

Միջահովիտ. s. vallée, vallon.
Միջաձայն. s. mus. médium.
Միջամատ. s. le doigt du milieu, médius.
Միջամբոխ ըլլալ. vn. s'introduire dans la foule.
Միջամուխ. a. entré, introduit, entreprenant, aventureux; — *ըլլալ*, entrer, s'introduire, se fourrer, s'enfoncer, s'avancer; s'ingérer, se mêler de, s'immiscer; entreprendre, mettre la main sur, s'occuper de tout, fourrer son nez partout; pénétrer, s'approfondir.
Միջամուխ ըլլալ. vn. entrer dans, s'introduire; se mêler. intervenir.
Միջամտել. V. **Միջամուխ ըլլալ.**
Միջամտութիւն. s. intervention.
Միջային. a. anat. lombaire.
Միջանկեալ. a. intermédiaire, interposé.
Միջապայտ V. **Սփածանելի.**
Միջասահման. a. moyen, intermédiaire; s. milieu, centre, terme moyen. [intervalle.
Միջավայր. s. milieu, centre,
Միջատ. s. insecte.
Միջատաբան. s. entomologiste.
Միջատաբանական. a. entomologique. [mologie.
Միջատաբանութիւն. s. entomologie.
Միջատակեր. a. zool. insectivore.
Միջատասպան. a. insecticide.
Միջատութիւն s. interruption.
Միջարկութիւն. s. gram. interjection.
Միջացաւ. s. path. mal de rein.
Միջերկրական. a. méditerrané; — ou — *ծով*, la Méditerranée.
Միջերկրեայ. a. méditerrané; — *Ա.* s l'Asie Mineure, Anatolie.
Միջեւ. prép. entre, parmi.
Միջընդերական. } a. mésenté-
Միջընդերային. } rique.

Digitized by Google

Միջընդերատապ. s. méd. mésentérite.
Միջընդերք. s. anat. mésentère.
Միջին. a. qui est au milieu; mitoyen; intermédiaire; moyen, médiocre; — ք s. la mi-carême; arith. les moyens.
Միջինդարեան. V. **Միջնադարեան**.
Միջնաբերդ. s. citadelle.
Միջնադար. s. le moyen âge.
Միջնադարեան. a. du moyen âge, moyenâgeux.
Միջնաբազանք. s. anat. médiastin.
Միջնաբեկումն. V. **Թիկնամէջ**.
Միջնալուսին. s. la pleine lune.
Միջնածիրանի. s. habit doublé de pourpre.
Միջնակարգ. a. secondaire; — *դաս*, la bourgeoisie.
Միջնանոց. s. entremets.
Միջնայարկ. s. second étage.
Միջնանիւ. s. moyeu.
Միջնաշխարհ. s. le centre, l'intérieur d'un pays.
Միջնապարիսպ. s. mur de séparation, rempart.
Միջնավաճառ. s. courtier.
Միջնավաճառութիւն. s. courtage.
Միջնատուն. V. **Միջնայարկ**.
Միջնարար. s. entr'acte.
Միջնաքաղաք. s. cité.
Միջնաքար. / **Միջնայարքար** } s. archit. clef de voûte.
Միջնեկ. s. médium.
Միջնորդ. s. médiateur; intermédiaire; entremetteur; négociateur; — *վաճառաց*, courtier, censal; — *ըլլալ*. V. **Միջնորդել**.
Միջնորդել. va. être médiateur, intercéder, intervenir, s'entremettre, s'interposer, négocier.
Միջնորդութիւն. s. médiation, interposition, intervention, négociation, entremise; — *վաճառաց*, courtage; *Ձեր* — *թեամբ*, par votre médiation ou entremise.
Միջնորդչեայ. / **Միջնորդչէք**. } s. courtage.
Միջնորմ. s. mur mitoyen, cloison.
Միջոց. s. milieu, espace, intervalle, interstice; peint. air; moyen, mesure; *ի՞նչ* — *ով*, par quel moyen? — *մը գտնել*, trouver un moment, un moyen.
Միջուկ. s. moelle, cœur; — *հացի*, mie de pain; — *ձուոյ*, la jaune d'œuf.
Միջօր. s. midi.
Միջօրեայ / **Միջօրէ**. } s. le milieu du jour, midi; le midi, le sud; méridien; a. de midi; qui est au sud, méridional; moitié, demi; — *ջերմ*, fièvre intermitente.
Միջօրէական. a. de midi; — ou — *շրջանակ*. s. méridien; — *գիծ*, méridienne.
Միս. s. chair; viande: — *մարդկեղէն*, chair humaine; — *երէոց*, venaison; — *պտղոց*, pulpe; — *կապել*, engraisser.
Միսիոնար. s. missionnaire.
Միսիոնարական. a. de missionnaire.
Միմինակ. adv. tout seul.
Միստիկութիւն. s. mysticisme, mysticité.
Միստիքական. a. mystique.
Միստիքականութիւն. / **Միստիքութիւն**. } V **Միստիկութիւն**.
Միտ. s. esprit, intelligence; pensée, intention, dessein, projet, idée, opinion, avis; raison; maxime; sens, signification; — *դնել*, mettre, faire ou prêter attention à, appliquer son esprit à, s'appliquer, s'adonner, vaquer à; *մտքը դնել*, se mettre dans l'esprit, se mettre en tête, prendre une résolution, une décision

Digitized by Google

ou son parti, se décider, se déterminer, se proposer de, projeter, songer à; — ըր դրած էր il était résolu; ելլել միտքը կորսնցնել, perdre l'esprit, la raison, la tête, tomber en frénésie; մտքէն ելլալ, passer de la tête, échapper à la mémoire, oublier; խելքը միտքը վրան բերել՝ գալ reprendre ses sens, l'usage de ses sens, revenir à soi, à son bon sens, rentrer en soi-même, se réveiller; ի — առնուլ, comprendre, concevoir, saisir, juger, pénétrer; մէկուն միտքը դնել, mettre dans l'esprit, inspirer, suggérer; միտքը փոխել, changer d'avis, se raviser; գէշ մտքի առնել, prendre en mauvaise part; բարի մտքի առնել, prendre en bonne part; միտքը գերել, captiver l'esprit; մէկուն միտքը գալ, venir dans l'esprit, dans la pensée de qn., avoir l'idée; մտքէն ըսել, dire en soi-même; մտքէս կ'ըսէի, je disais en moi-même: միեւնոյն նոյն մտքէ ըլլալ, être du même avis; շատ անգամներ միտքս դրի, je fus plus d'une fois tenté, j'ai eu plus d'une fois l'idée de; մտքէն կը խորհէր կը մտածէր, elle pensait en elle-même; միտքը կենալ, penser, se rappeler, concevoir; բարգաւաճել կրթել միտքը, cultiver, former l'esprit; բոլոր մտօք, de tout son cœur; ուղիղ մտօք, de bonne foi; պարզ մտօք, par le bon sens, sans ruse; հասարակաց միտք, le bon sens; մարդկեղէն միտք, la raison humaine; մտքէս ելաւ, cela m'a passé de la tête, m'a échappé, je l'ai oublié; մտքէ չհանել, ne pas oublier; միտքը բերել, se rappeler, se souvenir; միտքը չգալ, ne pas se rappeler; միտքը պահել, retenir; ուղղադատական խորախորհուրդ՝ հաստատուն ou անյողդողդ՝ լուսաւորեալ՝ ընդարձակ՝ թափանցող՝ սուր՝ վսեմ՝ տկար՝ ցրուեալ՝ շփոթ՝ թեթեւ՝ եռանդուն՝ անպտղաւոր՝ պտղաւոր հնարագիտ —, esprit juste, profond, ferme ou solide, éclairé, vaste ou étendu, pénétrant, perçant, élevé, faible, distrait ou dissipé, embrouillé, léger, vif, stérile, fécond, inventif.

Միտադոյն. adv. volontiers, de bon cœur.

Միտեալ. a. tendant, enclin, porté à; — էր հրէութեան, il penchait au judaïsme.

Միտել. va. pencher, incliner.

Միտիլ. vn. pencher, incliner, avoir de l'inclination, du penchant, être porté ou enclin à.

Միտութիւն., **Միտում.** s. penchant, tendance, inclination, propension, disposition.

Միտր. V. **Միհր.**

Միտք. V. **Միտ**

Միրգ. s. fruit; դալար —, fruit frais.

Միւզէոն. s. musée.

Միւռինէս. s. ichtyol. murène.

Միւռոն. V **Մեռոն.**

Միւռոնաբեր. a. qui porte l'huile sainte; — աղաւնի, colombe —.

Միւս. a. autre, un autre; autre, différent; — օր, l'autre jour; — ձեռքէ, de l'autre main; մին կամ միւսն, l'un ou l'autre; ոչ մին եւ ոչ միւսն, ni l'un ni l'autre; միւսն, l'autre.

Միւսանգամ. adv. une autre fois, de nouveau, derechef, une seconde fois, bis; a. second, autre, nouveau.

Միւսիոն. s. mosaïque.

Միւսիոնեայ. a. en mosaïque.

Միքրոպ. s. microbe.

Digitized by Google

Միքրոպաբան. s. microbiologiste.
Միքրոպաբանութիւն. s. microbiologie.
Միքրոպային. a. microbique.
Միքրոպաջինջ. } a. s. micro-
Միքրոպասպան. } bicide.
Միօրեայ. a. d'un seul jour, éphémère; adv. un seul jour; — *գեղ*, beauté d'un jour.
Միօրինակ a uniforme, égal, indifférent; monotone; adv. uniformément, également; — *ձեւ*, uniformité.
Միօրինակաբար adv. uniformément
Միօրինակութիւն. s. uniformité; monotonie.
Մլաղաց. s. meunier.
Մլաւել. vn. miauler; *կատուն կը մլաւէ*, le chat miaule.
Մլաւիւն. s. miaulement.
Մլմլել. va. frotter, gratter le visage.
Մլուկ. s. zool. punaise.
Մխալ. vn. fumer.
Մխախառն. V. **Դխախառն.**
Մխել. va. enfoncer, faire entrer, ficher; tremper; fumer.
Մխիթար. a. consolant; s. consolateur; consolation.
Մխիթարական. a. consolant, soulageant, adoucissant.
Մխիթարակից լինել. vn. se consoler mutuellement.
Մխիթարանք. V. **Մխիթարութիւն.**
Մխիթարող a. consolant, consolateur.
Մխիթարել va. consoler.
Մխիթարիչ. } s. consolateur.
Մխիթարող. }
Մխիթարութիւն. s. consolation, baume; *դառն* —, triste consolation.
Մխիթարուիլ vn. se consoler, recevoir des consolations.
Մխիլ. V. **Մխուիլ.**
Մխմխուն. a. pénétrant.

Մխոտ. a fumeux.
Մխոտած. a. enfumé.
Մխոց. s. action de plonger; piston.
Մխոցափող. s. barillet.
Մխուիլ. vn. s'enfoncer, se plonger; s'introduire.
Մխում. s. trempe.
Մխուն. V. **Մուխ.**
Մխրճել. va. enfoncer, plonger, tremper.
Մխրճիլ. vn. s'enfoncer, se plonger, tremper.
Մծղնագործութիւն. V. **Մծղնէութիւն.**
Մծղնեայ. a impur, lascif, libertin, luxurieux.
Մծղնէութիւն. s. impureté, lascivité, luxure, inceste.
Մկան. s. anat. psoas.
Մկանատապ. s. méd. psoïte, psoïtis.
Մկանունք. spl. anat. muscles.
Մկրալ. vn. railler, se moquer de.
Մկնաբանութիւն s. myologie.
Մկնագրութիւն. s. myographie.
Մկնական. a. musculaire.
Մկնականջ. s. bot. oreille de souris, myosotis.
Մկնահատութիւն. s. myotomie.
Մկնահարուկ. V. **Աքիս**
Մկնաձգական a. convulsif.
Մկնաձգութիւն. s. convulsion des muscles.
Մկնային. V. **Մկնական.**
Մկնասպառ. V. **Մկնաքիս.**
Մկնասոխ. s. bot. scille.
Մկնարջ. s. zool. marmotte.
Մկնաւոր. V. **Մկնեղ.**
Մկնաքիս. s. zool. musaraigne.
Մկնդահար. a. frappé par une hallebarde.
Մկնդաւոր. s. hallebardier.
Մկնդեղ. s. chim. mort aux rats.
Մկնեղ. a. musculeux.
Մկնիկ. s. zool. souris.
Մկնորսակ. a. qui chasse des souris, des rats.
Մկնուտ. a. musculeux,

Digitized by Google

Մկնասոխ. s. bot. scille.
Մկունդ. s. hallebarde.
Մկունք. V. **Մկանունք.**
Մկրատ. s. ciseaux.
Մկրատել. va. couper avec des [ciseaux.
Մկրտագիր. s. extrait baptistaire, le baptistaire. [tismal.
Մկրտական. s. baptiste; a. bap-
Մկրտային. a. baptistaire.
Մկրտատուն. } s. baptistère.
Մկրտարան. }
Մկրտել. va. baptiser; laver, purifier par une ablution; *գինին* —, baptiser le vin.
Մկրտիլ. vn. recevoir le baptême, se faire baptiser, être baptisé; se laver, se baigner, se purifier.
Մկրտիչ. s. celui qui baptise; saint Jean-Baptiste.
Մկրտութիւն. s. baptême; ablution, purification.
Մկրտուիլ. V. **Մկրտիլ.**
Մղել. va. pousser, repousser, bousculer; — *պատերազմ մարտ՝ ճակատ*, livrer un combat, soutenir la guerre, combattre, faire la guerre.
Մղեղ. s. brin; poussière; cendre.
Մղեղել. va. réduire en poussière, en cendres.
Մղիլ. vn. être poussé.
Մղիչ. a. foulant.
Մղլակ. } s. loquet, cadole.
Մղլիկ. }
Մղձաւանջ. } s. cauchemar.
Մղձուանջ. }
Մղձկել. va. suffoquer.
Մղձկիլ. vn. être suffoqué.
Մղձկոտ. a. étouffant, suffocant, lourd.
Մղձուկ. s. suffocation, crève-cœur.
Մղոն. } s. mille (mesure itinéraire).
Մղոնաչափ. }
Մղուիլ. V. **Մղիլ.**
Մղում. s. impulsion.

Մղոնեայ. V. **Մղոնայ.**
Մղօն. s. impulsion; — *տալ*, donner une —, pousser.
Մնիր. s. poussière de charbon, poussier.
Մծկիլ. vn. se barbouiller, se souiller, se polluer.
Մնալ. vn. rester, demeurer; attendre, s'attendre, espérer; rester, être de reste; rester, durer.
Մնայուն V. **Մնացական.**
Մնաս s. mine (poids et monnaie); marc d'argent.
Մնաքբարով. } s. adieu; — *ասել*, dire —.
Մնացէք բարեաւ. }
Մնացած. V. **Մնացեալ.**
Մնացական a. stable, permanent, durable. [permanence.
Մնացականութիւն s. stabilité,
Մնացեալ. a ce qui reste, restant.
Մնացորդ. } s. reste, restant, reliquat; résidu; débris; — *ք* ou *գիրք* — *աց*, Paralipomènes.
Մնացուած. }
Մնացոյք. s. reste.
Մնաք բարով. adv. s. adieu.
Մնիրայ. s. minaret.
Մնչել. va. gémir, roucouler; gémir, crier; *կը մնչէ աղաւնին՝ տատրակը*, la colombe, la tourterelle gémit, roucoule.
Մնչիւն. s. gémissement, roucoulement; gémissement, cri.
Մնջիկ. adv. sans bruit.
Մնջկատակ. s. pantomime.
Մնջկատակութիւն s. pantomime.
Մնջուկ. } V. **Մնջիկ.**
Մնջօրէն. }
Մնոտել. va. salir.
Մնոտութիւն. s. saleté, ordure.
Մշակ. s. cultivateur; domestique, garçon. [géorgique.
Մշակական. a. agricole, rural; s.
Մշակել. va. cultiver, labourer; fig. cultiver.

Digitized by Google

Մշակելի. a. cultivable.
Մշակոյթ. s. culture.
Մշակութիւն. s. culture, agriculture; fig. culture; servitude.
Մշակուհի. sf. cultivatrice.
Մշկաբոյր. V. **Մշկահոտ**.
Մշկախոտ. s. herbe au musc.
Մշկահամ. } a. qui a un goût
Մշկահոտ. } de musc, musqué, muscat. [dans son ventre.
Մշկապորտ. a. qui a du musc
Մշկընկոյզ. s. bot. noix de muscade.
Մշուշապատ. } a. brumeux. cou-
Մշուշամած } vert de brouillard.
Մշուշ s brouillard.
Մշուշային. a. brumeux.
Մշտաբարբառ. a. qui parle toujours.
Մշտաբաց } a. toujours ou-
Մշտաբացիկ. } vert.
Մշտաբեր. a. qui porte, qui produit toujours. [jours.
Մշտաբնակ, a qui habite tou-
Մշտաբոյծ. a. qui se nourrit toujours. [flamé, ardent.
Մշտաբորբոք a. toujours en
Մշտաբուխ. } a. qui jaillit, qui
Մշտաբուղխ. } coule toujours, intarissable.
Մշտագեղ a. toujours beau.
Մշտագիշեր. a. toujours dans les ténèbres de la nuit.
Մշտագնաց. a. qui marche, qui coule toujours. [éternel.
Մշտագոյ. a. qui existe toujours,
Մշտադալար a. toujour vert.
Մշտադուարթ. a. toujours joyeux, toujours renaissant.
Մշտաժպիտ. a. toujours souriant.
Մշտալոյս. a. toujours lumineux.
Մշտախաղաց. V. **Մշտագնաց**.
Մշտածիծաղ. a. toujours riant.
Մշտածին. a. qui engendre toujours, toujours renaissant.
Մշտակայ. V. **Մշտագոյ**.

Մշտակաթակ. a. qui égoutte toujours.
Մշտականաչ. a. toujours vert.
Մշտակառոյց. a. bâti pour toujours, très solide.
Մշտակատար. a. qui se fait, qui se célèbre toujours.
Մշտակոյս. a. toujours vierge.
Մշտահոս. a. qui coule toujours, intarissable.
Մշտամատոյց. a. toujours offert.
Մշտամարտ. a. qui combat toujours.
Մշտամռունչ a. qui dit, qui prie toujours, toujours gémissant.
Մշտայաղթ a. toujours victorieux, toujours vainqueur.
Մշտայոյզ. a. toujours agité.
Մշտայուշ. a. dont le souvenir est éternel; qui se souvient toujours. [empressé.
Մշտայօժար. a toujours disposé,
Մշտանորոգ. a. toujours nouveau.
Մշտանուէր. V. **Մշտամատոյց**.
Մշտաշարժ. a. qui est toujours en mouvement.
Մշտաշարժութիւն. s. mouvement perpétuel.
Մշտաչարչար. a. qui souffre, qui est tourmenté toujours; qui tourmente toujours.
Մշտապայծառ. a. qui brille toujours, toujours brillant.
Մշտապաշտօն. a. qui s'occupe toujours du culte divin, dévot, pieux, fervant; continuel, assidu.
Մշտաջան. a. qui travaille toujours, qui fait des efforts continuels.
Մշտատերեւ. a. aïophylle, dont les feuilles ne tombent pas, sont toujours vertes.
Մշտասառոյց. a. toujours gelé.
Մշտավառ. a. toujours allumé, ardent.
Մշտատատան. a. toujours agité.

Digitized by Google

Մշտատեւ. a. qui dure toujours.
Մշտարթուն. a. toujours éveillé.
Մշտափայլ. V. **Մշտապայծառ**.
Մշտափափագ. a. qui désire toujours. [toujours renaissant.
Մշտածաղիկ. a. toujours fleuri.
Մշտել. va. donner des coups de poing, boxer.
Մշտիկ. s. aspersoir, aspergès, goupillon; — *զոպայի*, un faisceau d'hysope.
Մշտնջենի. a. éternel, perpétuel.
Մշտնջենաբար. adv. éternellement, perpétuellement, à perpétuité.
Մշտնջենաբուղխ. a. qui coule perpétuellement, intarissable.
Մշտնջենականն. V. **Մշտնջենական**
Մշտնջենականութիւն. s. perpétuation. [manière éternelle.
Մշտնջենակարգ. a. établi d'une
Մշտնջենակաց. a. qui reste perpétuellement, perpétuel, éternel. [ternellement.
Մշտնջենակեաց. a. qui vie é
Մշտնջենակից. a coéternel.
Մշտնջենամնացուն. V. **Մշտամնացուն**. [durer toujours.
Մշտնջենանալ. vn. se perpétuer.
Մշտնջենապէս. V. **Մշտնջենաբար**. [perpétuellement
Մշտնջենատես. a. que l'on voit
Մշտնջենաւոր. } a. perpétuel,
Մշտնջենաւորական. } éternel.
Մշտնջենաւորակից. V. **Մշտնջենակից**. [éternité.
Մշտնջենաւորակցութիւն. s. co-
Մշտնջենաւորել. va. perpétuer, faire durer éternellement, éterniser.
Մշտնջենաւորիլ. vn. se perpétuer, durer éternellement, s'éterniser; exister, persister, persévérer, continuer, être en permanence.

Մշտնջենաւորութիւն. s. perpétuité perpétuation, éternité.
Մշտնջենաւորիլ. V. **Մշտնջենաւորել**.
Մոգ. s. mage, magicien.
Մոգական. a magique; —*լապտեր*, lanterne magique; — *արուեստ*, magie, art magique.
Մոգակրօն. } a. qui a la reli-
Մոգակրօնիկ. } gion des mages.
Մոգել. va. faire des tours de sorcellerie, charmer; *ուշադրութիւնը* —, enchanter les sens, charmer l'esprit.
Մոգիչ a. s. enchanteur.
Մոգութիւն. s. magie, art magique; la religion des mages; opération magique, charme.
Մոգուհի. sf. magicienne.
Մոգպաշտ. s. serviteur d'un mage.
Մոգպետ. s. archimage.
Մոգպետութիւն. s. archimagie.
Մոզի. } s. zool. veau.
Մոզիկ. }
Մոլաբոյս. V. **Մոլախոտ**.
Մոլարգենի. V. **Մանձարգենի**.
Մոլարուզ. V. **Մանձարուզ**.
Մոլախինդ. s. bot. cicutaire; a. folâtre.
·· **մոլախոտ**. s. mauvaise herbe.
Մոլախոտիլ. vn. être plein de mauvaises herbes. [sauvage.
Մոլաձիթենի. s. bot. olivier
Մոլար. a. errant; erroné faux; égaré; — *աստղ*, étoile errante, planète.
Մոլարանուն. a qui porte un faux nom, faux, erroné.
Մոլաքոր. s. méd. prurigo.
Մոլեբար. V. **Մոլեգնաբար**.
Մոլեգին. a. furieux, furibond, fougueux, maniaque, enragé, acharné; V. **Մոլեգնաբար**.
Մոլեգնաբար. adv. avec fureur, avec acharnement. furieusement, comme un furieux.

Digitized by Google

Մոլեգնական. V. **Մոլեգին.**
Մոլեգնիլ. vn. être furieux, transporté de rage, se livrer à la fureur, enrager; être hors de soi, tomber en démance, s'extasier.
Մոլեգնոտ V. **Մոլեգին.**
Մոլեգնութիւն. } s. fureur, manie, furie,
Մոլեգնուցք. } rage, acharnement. fougue, transport; érotomanie,passion violente.
Մոլեգնօրէն. V. **Մոլեգնաբար.**
Մոլեխանձ. V. **Մոլեռանդ.**
Մոլեխաբենդ. V. **Մոլախաբենդ.**
Մոլեկան. a. furieux, frénétique; maniaque.
Մոլեկրօն. a., s. fanatique.
Մոլեկրօնութիւն. s. fanatisme.
Մոլենախանձ. a s. cruel dans sa jalousie; fanatique.
Մոլեռանդ. a. s. fanatique.
Մոլեռանդութիւն. s.fanatisme.
Մոլի. a. adonné, passionné; vicieux.
Մոլիլ. vn. se passionner, aimer passionnément, à la folie, être fou d'amour, être épris de.
Մոլինեան. s. moliniste.
Մոլինականութիւն. s. molinisme.
Մոլոշ. s. bot. mauve.
Մոլոշազգիք. spl. bot. les malvacées.
Մոլոշավարդ. s. bot. rose trémière.
Մոլոր. V. **Մոլար.**
Մոլորած. V. **Մոլորեալ.**
Մոլորակ. s. planète.
Մոլորակային. a. planétaire;— *դրութիւն*, système—.
Մոլորական. a. errant, vagabond; faux, erroné; s. trompeur; —*աստղ*, étoile errante.
Մոլորամիտ. a. qui est dans l'erreur.
Մոլորանք. s. action d'errer, course vagabonde.
Մոլորապատիր. a. faux, trompeur.

Մոլորեալ. a. égaré.
Մոլորել. } va. entraîner dans
Մոլորեցնել. } l'erreur, induire en faute, égarer, séduire, détourner, écarter du chemin, désorienter.
Մոլորեցուցիչ. s séducteur, corrupteur, imposteur.
Մոլորիլ. vn. s'égarer, se fourvoyer, errer, se désorienter; tomber dans l'erreur, faillir, se tromper, être induit en erreur, être séduit.
Մոլորութիւն. s. erreur, égarement; séduction; action d'errer, cours vagabonde; fureur, manie, folie;— *մտաց*, erreur d'esprit, aberration des idées.
Մոլորուիլ. V. **Մոլորիլ.**
Մոլորում. V. **Մոլորութիւն.**
Մոլորուն. a. errant.
Մոլորցնել. V. **Մոլորել.**
Մոլորցնող. V. **Մոլորեցուցիչ.**
Մոլութիւն. s. manie, folie, fureur, passion violente, transport, enthousiasme; vice.
Մոլուցք. V. **Մոլեգնուցք.**
Մոխիր. s. cendre; *օր մոխրոց*, jour des cendres; *ապաշխարել մոխրով*, faire pénitence dans la cendre.
Մոխրագոյն a. couleur de cendre, vendré, gris. [cendreux.
Մոխրալից. a. plein de cendre.
Մոխրական. a. cinéraire;— *սափոր*, urne—.
Մոխրակոյտ. s. amas de cendre.
Մոխրահեղձոյց ընել. va. étouffer, suffoquer dans la cendre.
Մոխրային. a. cinéraire.
Մոխրանալ. vn. devenir cendre, être réduit en cendres.
Մոխրանոց. s. cendrier.
Մոխրապաշտ. a. qui adore la cendre. [tion des cendres.
Մոխրապաշտութիւն. s. adora-

Digitized by Google

Մոխրապատ. a. couvert de cendres.
Մոխրաջուր. s. lessive; *լուանալ — ով*, lessiver.
Մոխրաջրոց. s. buanderie.
Մոխրասէր a. qui aime la cendre.
Մոխրասարած խշտիք. s. lit semé de cendre.
Մոխրատեսակ. a. semblable à la cendre, cendré.
Մոխրատուն. V. **Մոխրանոց**.
Մոխրասունկ. s. bot. cinéraire.
Մոխրացան. a. semé de cendres.
Մոխրացնել. } va. réduire en cendres, incinérer.
Մոխրել. }
Մոխրոց. s. cendrier.
Մոխրուիլ. V. **Մոխրանալ**.
Մոծիր. s. poussière de charbon, menu charbon.
Մողէզ. s. zool. lézard.
Մոմ. s. cire; cierge, bougie; — *ը վառել*, allumer la bougie.
Մոմագին. s. prix de bougie, de cierge.
Մոմագործ. s. cirier.
Մոմազօծ V. **Մոմապատ**.
Մոմազօծել. va. cirer.
Մոմազօծ կտաւ. s. toile cirée.
Մոմալից. a. plein de cire.
Մոմածախ. V. **Մոմավաճառ**.
Մոմակ. V. **Մումիայ**.
Մոմակալ. s. bougeoir; chandelier.
Մոմակերտ. a. fait de cire.
Մոմաձեւ. a. en forme de cire.
Մոմապատ. a. ciré, enduit de cire.
Մոմավաճառ. s. marchand de cire, de cierges et de bougies, ciergier.
Մոմեայ. a. de cire.
Մոմեղէն. a. de cire; s. cire, cierge, bougie.
Մոմեղինակալ. s. chandelier.
Մոմիայ. V. **Մումիայ**.
Մոմիանալ. vn. devenir une momie, se momifier.
Մոմլաթ. V. **Մոմշոր**.
Մոմլուցկի. s. allumette-bougie.
Մոմձէթ. s. cérat.
Մոմնել. vn. cirer, enduire de cire.
Մոմշոր. s. toile cirée.
Մոմոս. V. **Միմոս**.
Մոմփաս. V. **Պոմաս**.
Մոմօսան. V. **Աօսանակ**.
Մոյզ. V. **Մոյկ**.
Մոյթ. s. étai, modillon, soutien, pilier, pilastre, étrésillon, étançon; — *դնել*, étayer, étançonner, étrésillonner.
Մոյկ. s. galoche.
Մոյն. s. beauté, couleurs, teint.
Մոյր. s. mendicité; aumône.
Մոնազ. } s. moine.
Մոնազոն. }
Մոնազոնակ. s. petit moine, moinillon.
Մոնազոնական. a. monacal.
Մոնազոնութիւն. s. monachisme.
Մոռոյ. } s. bot. tamaris.
Մոռենի. }
Մոռանալ. va. oublier, mettre en oubli.
Մոռաց. s. oubli.
Մոռացկոտ. a. oublieux.
Մոռացկոտութիւն. s. manque de mémoire, oubli, oubliance.
Մոռացութիւն. s. oubli.
Մոռացում. s. oubli.
Մոռացնել. va. faire oublier.
Մոռացօնք. s. oubli.
Մոռնալ. V. **Մոռանալ**.
Մոռցնել. V. **Մոռացնել**.
Մոռցուիլ. vn. s'oublier, être oublié.
Մովսիսաբեր. a. apporté par Moïse.
Մովսիսագիր a. écrit par Moïse.
Մովսիսադիր. a. établi par Moïse.
Մովսիսական. a. mosaïque.
Մովսիսականութիւն. s. mosaïsme.
Մոր. s. bot. mûre sauvage.
Մորենի. s. bot. mûron.

Digitized by Google

Մորթ. s. peau; cuir; dépouille; — *մարդոյ*, peau, derme.
Մորթաբան. s. dermatologue.
Մորթաբանական. a. dermatologique.
Մորթաբանութիւն, s. dermatologie.
Մորթագործ. s. peaussier.
Մորթագործութիւն. s. peausserie.
Մորթազգեստ a. vêtu de peau.
Մորթազերծ. a. dépouillé de sa peau, écorché.
Մորթախոյր. s. colback.
Մորթախտ. s. méd. dermatose.
Մորթակ. s. casquette.
Մորթային. a. cutané; — *ախտ*, maladie — e.
Մորթաներկ. s. teinturier de peaux, mégissier; a. dont la peau est teinte.
Մորթանք. s. action d'écorcher, de dépouiller de sa peau.
Մորթեանք. spl. les peaux.
Մորթեգործ. V. **Մորթագործ**.
Մորթել. va. dépouiller de sa peau, ôter la peau, écorcher; tuer, égorger.
Մորթեղէն. a de peau.
Մորթի. s. peau.
Մորթիկ. s. petite peau.
Մորի. s. tanière, repaire; bot. V. **Մորենի**.
Մորմ. s. bot. morelle.
Մորմենի. V. **Մորենի**.
Մորմոք. / **Մորմոքանք**. s. regret, douleur, déchirement.
Մորմոքալից. a. plein de regrets.
Մորմոքել. / **Մորմոքեցնել**. va. causer de la douleur, causer une vive douleur, un grand regret, faire regretter, faire vivement souffrir, déchirer, fendre, navrer.
Մորմոքիլ. vn. éprouver de la douleur, regretter, souffrir vivement; être navré, être touché, s'attendrir.
Մորմոքումն. V. **Մորմոք**.
Մորոս. a. fou, insensé, extravagant, sot, imbécile.
Մորոսաբանութիւն. s. discours insensé, extravagant.
Մորոսական. V. **Մորոս**.
Մորոսանալ. vn. devenir fou, insensé.
Մորոսախօսութիւն. s. discours insensé, bêtise.
Մորոսութիւն. s. folie, sottise.
Մորուեղ. V. **Մօրուեղ**.
Մորուք. V. **Մօրուք**.
Մորփին. / **Մորֆին**. s. chim. morphine.
Մորփինամոլութիւն. / **Մորֆինամոլութիւն**. s. morphinomanie.
Մոցել. vn. éloigner, écarter, séparer; *կաթէն* —, sevrer.
Մոցում. s. sevrage.
Մուզ. s. extrait, jus.
Մուզէոն. s. musée.
Մութ. s. obscurité, ténèbres; a. obscur, ténébreux; foncé; — *ի մէջ*, dans l'obscurité, dans les ténèbres.
Մութկեկ. a. un peu obscur.
Մութնալ. V. **Մթնալ**.
Մութնայուսուն. adv. à la pointe du jour, à peine qu'il fait jour.
Մութցնել. V. **Մթցնել**.
Մուխ. s. fumée; tabac; — *քաշել*, fumer, fumer du tabac.
Մուծանել. va. introduire, faire entrer, fourrer, insérer; mener dans, amener, conduire à.
Մուծանող s. introducteur.
Մուծիչ. s. introducteur.
Մուկ s. zool. souris; *մեծ* —, rat.
Մուկն. s. anat. muscle.
Մուղ. a. dompté, apprivoisé.
Մուճակ. s. soulier, chaussure.
Մուճակաձիգ. s. chausse-pied.
Մումիայ. s. momie.
Մուն. s. zool. cynips.

Digitized by Google

Մունետիկ. s. crieur public.
Մունջ. a. muet.
Մուշիկ-մուշիկ. adv. doucement.
Մուշկ. s. musc.
Մուշտ. s. coups de poing.
Մուշտակ. s. pelisse, fourrure.
Մուշտակագործ. / **Մուշտակավաճառ**. } s. pelletier, fourreur.
Մուսլիթէս. / **Մուսուլմէնէս**. } V. **Մեսիթէս**.
Մուսայ. s. muse.
Մուսէոն. s. musée.
Մուտ. / **Մուտք**. } s. entrée, introduction, accès, abord; porte d'entrée, avenue; recette, revenu; — *արեւու*, le coucher du soleil; le couchant, l'occident, l'ouest; — *ընել*, faire son entrée, entrer, s'introduire; — *գտնել*, trouver accès, avoir entrée, s'introduire, s'insinuer, être reçu.
Մուր. s. noir de fumée, suie; encre; — *տալ*, faire un pied de nez.
Մուրալ. / **Մուրանալ**. } va. mendier, faire le mendiant, demander l'aumône, gueuser.
Մուրացածոյ. a. mendié, emprunté.
Մուրացիկ. s. mendiant, gueux; a mendié, emprunté; — *ըլլալ*. V. **Մուրանալ**.
Մուրացիկութիւն. / **Մուրացկանութիւն**. / **Մուրացութիւն**. } s. mendicité.
Մուրացկան. / **Մուրիկ**. } V. **Մուրացիկ** s.
Մուրկան ընել. vn. mendier.
Մուրհակ. s. obligation, billet; bulletin, cédule, acte, instrument; — *ընդունելութեան*, reçu, récépissé; — *հատուցման*, quittance, acquit.
Մուրճ. s. marteau.
Մուրող. s. mendiant.
Մուրացութիւն. s. mendicité, gueuserie.
Մուրտ. s. bot. myrte.
Մոքա. s. moka.
Մռայլ. s. brouillard, obscurité; a. sombre, obscur.
Մռայլիլ. vn. s'obscurcir, se brouiller.
Մռայլոտ. a. sombre, obscur.
Մռլտալ. / **Մռմռալ**. / **Մռմռել**. } vn. murmurer, bougonner, grogner, grommeler; *իրարու հետ* —, se disputer, s'acharner les uns sur les autres; *մռմռեցեալ ալիք*, flots irrités.
Մռմռող. s. qui murmure, grognard, grognon, grogneur.
Մռմռուկ. V. **Քաղցու**.
Մռմռում. s. murmure, grognement.
Մռնչագին. a. rugissant.
Մռնչական. V. **Մռնչող**.
Մռնչել. vn. rugir; mugir, frémir.
Մռնչիւն. s. rugissement; mugissement, frémissement.
Մռնչող. s. a. rugissant; mugissant, frémissant.
Մռունչ. V. **Մռնչիւն**.
Մռուռ. a. bourru, hargneux, grognon, grognard.
Մսագործ. s. boucher.
Մսագործութիւն. s. boucherie.
Մսազուրկ. a. décharné.
Մսալից. a. charnu.
Մսածաղ. s. pâté.
Մսակ. s. caroncule.
Մսակեր. a. qui mange de la viande, carnivore, carnassier.
Մսակերութիւն. s. action ou coutume de manger de la viande.
Մսակերպ. a. carniforme.
Մսակոյտ. s. masse de viande, masse de chair.
Մսահան. s. grande fourchette pour la viande.
Մսահաս. a. qui s'abstient de

Digitized by Google

viande; — ըլլալ, vn. se priver, s'abstenir de la viande.
Մսահատիլ. V. **Մսահատ** ըլլալ.
Մսամբար. s. charnier.
Մսան. s. anat. filet.
Մսանալ. vn. se carnifier.
Մսանիւթ. s. chim. osmazôme.
Մսապատ. a. enveloppé de viande, charnu, potelé.
Մսաջուր. s. bouillon.
Մսակեր s. carnassier.
Մսավաճառ. s. boucher.
Մսավաճառանոց. s. marché à la viande; boucherie.
Մսավաճառութիւն s. boucherie.
Մսարան. V. **Մսամբար.**
Մսգին. s. prix de la viande.
Մսեղ. a. charnu, potelé.
Մսեղէն. a. de viande, de chair.
Մսեղի. a. de viande, de chair; s. homme.
Մսեցնել. va. refroidir, rendre froid; *ոսկորները* —, V. **Մսիլ.**
Մսիլ. vn. avoir froid; attraper froid, une fraîcheur, se refroidir.
Մսլիմ. s. musulman.
Մսլիմական. a. musulman.
Մսխել. V. **Վատնել.**
Մսխող. s. dépensier, prodigue.
Մսկոտ. a. s. frileux.
Մսող. a. celui qui a froid.
Մսոտ. / **Մսուտ.** } a. charnu.
Մսուտուտ. a. gras; — *օր*, jour —.
Մսուր. s. crèche, mangeoire; — *բերանի*, l'intérieur de la bouche.
Մսրացորեան. / **Մսրացորեն.** } s. bot. maïs.
Մտաբախ. a. fou, timbré, toqué, frénétique.
Մտաբախութիւն. s. folie, démence, frénésie.
Մտաբաց. / **Մտաբացիկ.** } a. intelligent, sagace.
Մտաբեղուն. a. qui a un esprit fertile.

Մտաբերել. vn. se rappeler, se souvenir; s'aviser, penser, se proposer, songer, imaginer, concevoir; attenter, intenter, mettre la main à, se mettre à, s'adonner, se livrer, se porter à, s'acharner après.
Մտաբերել ըլլալ. V. **Մտաբերել.**
Մտադիր. a. attentif, appliqué, soigneux, vigilant; — *ըլլալ*, être attentif, faire attention à, s'appliquer à.
Մտադիւր a. empressé, prompt; — ou — *սրտով*. adv volontiers, avec empressement, de bon cœur, de bon gré, de grand cœur; très volontiers, avec plaisir.
Մտադիւրաբար. / **Մտադիւրաբարոյն.** } V. **Մտադիւր.** adv.
Մտադիւրութիւն. s. empressement, bonne volonté, bon gré; — *թեամբ* V. **Մտադիւր.** adv.
Մտադրել. vn. projeter, se proposer, songer, penser.
Մտադրութիւն. s attention, application, soin; — *թեամբ*, avec attention, attentivement.
Մտազբաղ. a. préoccupé.
Մտազբաղիլ. vn. se préoccuper.
Մտազբաղեցնել va. préoccuper.
Մտազբաղութիւն. / **Մտազբաղում.** } s. préoccupation.
Մտաթափ. a. écervelé, timbré, tête fêlée.
Մտաթափութիւն. s. aliénation d'esprit, démence.
Մտախաբ. a. trompeur, séducteur, illusoire.
Մտախաբութիւն. s. illusion.
Մտախոհ / **Մտախորհ.** } a. pensif, penseur, pensant, rêveur; — *ըլլալ*, penser, former dans son esprit, projeter, réfléchir, méditer, se creuser la tête.
Մտախոհութիւն. s. réflexion, méditation.

Digitized by Google

Մտածել. va. penser, méditer, considérer.
Մտածին. V. **Մտացածին.**
Մտածկոտ. a. pensif.
Մտածկոտութիւն. s. méditation.
Մտածնական. a. de fantaisie; fantaisiste.
Մտածնութիւն. s. fantaisie.
Մտածող. a, qui pense, penseur.
Մտածութիւն. } s. pensée, méditation, réflexion, considération, idée.
Մտածում. }
Մտածուն. a. pensif.
Մտական. } a. mental.
Մտային. }
Մտակոծիլ. } vn. avoir l'esprit agité, tourmenté.
Մտակոծ ըլլալ. }
Մտակոյր. a. aveuglé.
Մտակորոյս. a. insensé, fou.
Մտակուրութիւն. s. aveuglement.
Մտահաճ. a présomptueux; agréable.
Մտահաճոյ. a agréable, qui charme l'esprit, qui fait plaisir.
Մտահաճութիւն. s. prévention, préjugé.
Մտահաս. a. intelligible, compréhensible.
Մտահասութիւն. s. compréhension, intelligence.
Մտահար. a. qui frappe l'esprit, frappant.
Մտահարուստ. a. très intelligent. très spirituel.
Մտահոգ. a. soucieux, pensif.
Մտահոգիչ. a. soucieux.
Մտահոգութիւն. s. souci, inquiétude.
Մտամարզ. a. qui exerce l'esprit.
Մտամարզել. va. exercer l'esprit.
Մտամոլոր. a. qui a une aberration d'esprit.
Մտամոլորութիւն. s aberration d'esprit.
Մտամփոփ. a. recueilli; — *կե-կեղացանութիւն*, recueillement.
Մտամփոփում. s. recueillement.

Մտային. V. **Մտաւոր.**
Մտայոյզ. a. qui a l'esprit agité, soucieux, rêveur, inquiet, ému; — *ընել*, agiter l'esprit, inquiéter, donner de l'inquiétude, causer du souci; — *ըլլալ*, avoir l'esprit agité, s'inquiéter, se mettre en peine.
Մտայուզութիւն. s. agitation d'esprit, souci, inquiétude.
Մտայօժարութիւն. s. bonne volonté, empressement.
Մտանել. vn. entrer; s'introduire, se fourrer, pénétrer, se glisser dans, s'insinuer.
Մտանելի. a. celui qui entre.
Մտապատկեր. s. type, idéal.
Մտապէս. } V. **Մտաւորաբար.**
Մտաւորապէս. }
Մտառու. a. intelligent.
Մտառութիւն. s. intelligence.
Մտավախութիւն. s. crainte.
Մտավարժ. a. qui a un esprit cultivé, intelligent.
Մտավարժութիւն. s. esprit cultivé, intelligence.
Մտատանջ. a. inquiet, soucieux; — *ըլլալ*, être inquiet, soucieux, être sur le gril.
Մտատանջել. V. **Մտատանջ ըլլալ.**
Մտատանջիկ. } a. inquiétant.
Մտատանջիչ. }
Մտատանջութիւն. s. inquiétude, souci, tourment.
Մտատեսութիւն. s. idéalisme.
Մտատիպար. a. idéal.
Մտացածին. a. imaginaire, idéal, chimérique, fantastique, fabuleux.
Մտացի. a. intelligent, spirituel, sensé; — *ըլլալ*, avoir de l'esprit.
Մտացիութիւն. s. intelligence.
Մտաւոր. a. intellectuel, intellectif, spirituel; intelligent, doué d'intelligence.
Մտաւորաբար. adv. mentalement, idéalement.

Digitized by Google

Մտաւորական. a. intellectuel; spirituel; mental, idéal.
Մտաւորութիւն. s. intelligence.
Մտերիմ a. intime, cordial, confident, favori, familier, étroit.
Մտերմաբար. adv. intimement, cordialement, confidentiellement, familièrement.
Մտերմական. a. intime.
Մտերմանալ. vn. entrer dans l'intimité, dans la confidence, s'attacher, se familiariser.
Մտերմութիւն. s. intimité, cordialité, confidence, familiarité, attachement; — *թեամբ*. V. **Մտերմաբար.**
Մտերմուհի. sf. amie intime.
Մտերմօրէն. V. **Մտերմաբար.**
Մտիկ ընել. écouter, ouïr.
Մտմտալ. vn. réfléchir, penser.
Մտմտանք. } s. pensée, réflexion.
Մտմտուք. }
Մտնալ. V. **Մտանել.**
Մտովի. adv. mentalement.
Մտրակ. s. cravache, fouet.
Մտրակել. va. fouetter, cingler, donner des coups de cravache.
Մտրակուիլ. vn. être fouetté, se fouetter.
Մտրուկ. s. zool. poulain, pouliche, jeune cheval.
Մտցնել. V. **Մուծանել.**
Մրագիր. a. écrivassier.
Մրագոյն. a. noir.
Մրաղիր. } a. noir; — *յօնք*, sourcils noirs.
Մրագարդ. }
Մրածուխ. s. noir de fumée.
Մրայօն. a. qui a les sourcils noirs.
Մրափ. s. assoupissement.
Մրափել. vn. sommeiller, s'assoupir.
Մրգաբեր. a. fructifère, fruitier; — *ծառ*, arbre fruitier.
Մրգակեր. a. carpophage.
Մրգամատոյց. V. **Մրգաբեր.**
Մրգապահ. s. gardien des fruits, messier.
Մրգապահութիւն. s. conservation de fruits.
Մրգաջուր. s. jus de fruits.
Մրգաստան. s. verger, jardin fruitier.
Մրգավաճառ. V. **Պտղավաճառ.**
Մրգաւէտ. a. abondant en fruits.
Մրգեղէն. s. fruits.
Մրգենի. s. arbre fruitier.
Մրգուզ. a. vil, abject, obscur.
Մրգօղի. s. ratafia.
Մրել. va. enfumer, noircir par la fumée.
Մրթմրթալ. vn. murmurer, balbutier.
Մրթմրթանք. s. murmure.
Մրթմրթել. V. **Մրթմրթալ.**
Մրկել. va. rôtir, brûler.
Մրկիլ. vn. se brûler.
Մրճագործել. va. marteler.
Մրճահար. a. martelé.
Մրճահարութիւն. s. martelage.
Մրճանիք. s. martelage.
Մրճել. V. **Մրճագործել.**
Մրճոտ. a. noirci par la fumée, enfumé.
Մրճոտել. va. enfumer, noircir de fumée.
Մրճոտիլ. vn. s'enfumer, être noirci par la fumée.
Մրմնջել. va. murmurer, marmotter; fredonner; gémir; se moquer, railler.
Մրմնջուն. a. murmurant.
Մրմունջ. s. murmure, fredon; gémissement.
Մրմռագին. adv. en grondant; furieusement.
Մրմռալ. V. **Մռմռալ.**
Մրմռաձայն. a. murmurant.
Մրմռել. } V. **Մռմռալ.**
Մրմռիլ. }
Մրող. V. **Փրշակ.**
Մրոտել. V. **Մրճոտել.**
Մրոտիլ. V. **Մրճոտիլ.**
Մրուր. s. lie, dépôt, marc, sédiment, residu, vase.
Մրջիմն. } s. zool. fourmi.
Մրջիւն. }

Digitized by Google

Մրջիւնոց. } s. fourmilière.
Մրջնաբոյն. }
Մրջնակեր. a. mangé par les fourmis.
Մրջնաթթու. s. chim. acide formique.
Մրջնական, a. chim. formique.
Մրջնակոյտ. s. tas de fourmis.
Մրջնառիւծ. s. fourmi-lion.
Մրջնիկ. s. petit fourmi.
Մրսիլ. V. **Մսիլ**
Մրտազգիք. spl. bot. les myrtacées.
Մրտավարդ. s. bot. rhododendron
Մրտի. } s. bot. myrte.
Մրտենի. }
Մրրախառն. a. mêlé de lie.
Մրրային. a. sédimentaire.
Մրրանման. a. qui ressemble à de la lie; de lie.
Մրրել. vn. déposer, laisser un sédiment.
Մրրիկ. s. tempête, orage, ouragan, tourbillon, bourrasque, gros temps.
Մրրկաբեր. a. qui amène des orages, orageux.
Մրրկալից. } a. plein d'orages, orageux, tempêteux.
Մրրկախառն. }
Մրրկածին. a. qui produit la tempête. orageux.
Մրրկածուփ. a. agité par la tempête.
Մրրկայոյզ a. orageux.
Մրրկել. va. agiter par la tempête, bouleverser.
Մրրկիլ. vn. être agité par la tempête. tempêter, tourbillonner. s'agiter.
Մրրկոտ. } a. orageux,
Մրրկուտ. }
Մրրկօրէն. adv. comme une tempête.
Մրցադիր. s. thèse.
Մրցակից. s. concurrent, rival.
Մրցակցիլ. vn. entrer en concurrence, rivaliser.
Մրցակցութիւն. s. concurrence, rivalité.

Մրցամարտ. s. lutte.
Մրցանակ. s. prix du combat, du concours; — *առնուլ*, avoir, obtenir un prix; — *ը շահիլ*, remporter le prix; *մեծ* — grand prix.
Մրցանակաբաշխութիւն. s. distribution des prix; *մրցանակաբաշխութեան հանդէս*, —.
Մրցանակաւոր. s. lauréat.
Մրցանք s. lutte, concours, concurrence.
Մրցարան. s. lice, arène.
Մրցիլ. vn. combattre, lutter, engager une lutte; rivaliser avec, concourir, entrer en concurrence avec, aller sur les brisées.
Մրցող. s. concurrent, rival.
Մրցութիւն. } s. combat. lutte; concours, lutte d'émulation, rivalité, concurrence.
Մրցում. }
Մըռուանք· s. bâfrée.
Մըռուել. vn. bâfrer, se gorger, se remplir la panse, goinfrer.
Մըռուող. s. bâfreur, goinfre.
Մֆլած. a. moisi.
Մֆլածութիւն. s. moisissure.
Մֆլիլ. vn. moisir, se moisir, être moisi.
Մֆլոտ. V. **Մֆլած.**
Մօտ. prép. adv. près, proche, auprès; — *ըլլալ*, être près; — *առ* —, tout près; *ի մօտոյ*, prochainement, bientôt.
Մօտալուտ. a. imminent, prochain, pressant; — *վտանգ*, danger imminent; — *ըլլալ*, être imminent, menacer.
Մօտակայ. } a. qui reste près, asscitant, présent, voisin.
Մօտակաց. }
Մօտահաս. s. accessit; — *ըլլալ*, obtenir un —.
Մօտաներ. a. proche, proche parent.
Մօտաւոր. a. proche, prochain, voisin, assistant; présent, approximatif.

Digitized by Google

Մօտաւորապէս. adv. approximativement.
Մօտաւորիլ. vn. s'approcher.
Մօտաւորութիւն. s. approche, rapprochement, proximité, voisinage.
Մօտաքաղաք. s ville près de la capitale.
Մօտենալ. V. **Մօտիլ**.
Մօտեցնել. va approcher, rapprocher, faire rapprocher.
Մօտեցող. a. qui s'approche, qui approche.
Մօտեցնող. a. qui rapproche, rapprochant.
Մօտիլ. vn. approcher, s'approcher ou se rapprocher de.
Մօտիկ. adv. tout près.
Մօտիկութիւն. } s. proximité; rapprochement;
Մօտութիւն. } — *ցուցնել*, s'approcher.
Մօտուստ. adv. de près.
Մօր. s. marais, mare, marécage.
Մօրաբար. adv. comme un marais; a. de marais.
Մօրական. a. de marais, marécageux.
Մօրանալ. vn. croupir, dormir, être stagnant, former un marais.
Մօրասէր. a. qui aime les marais.
Մօրաս. V. **Մօր**.
Մօրացեալ. a. croupissant, stagnant.
Մօրաքեռադուստր. }
Մօրաքեռաղջիկ. } sf. cousine.
Մօրաքեռդուստր. }
Մօրաքեռորդի. s. cousin.
Մօրաքոյր. sf. tante, sœur de la mère.
Մօրեղբայր. s. oncle, frère de la mère.
Մօրեղբօրադուստր. sf. cousine.
Մօրեղբօրորդի. s. cousin.
Մօրենական. a. maternel.
Մօրին. V. **Մօրական**.
Մօրու. sf. belle-mère, marâtre.
Մօրուանի. a. barbu.
Մօրուարձակք. s. tempe.
Մօրուափունջ. V. **Դունչմօրուք**.
Մօրուեղ. a. barbu.
Մօրուս. V. **Մօրուք**.
Մօրուսաւոր. V. **Մօրուանի**.
Մօրուտ. a. marécageux; s. flaque.
Մօրուտ. s. bot. coquelourde.
Մօրուք. s. barbe; *մէկուն* — *ն ածիլել*, faire la — à qn., le raser; — *ն ածիլել*, se faire la —; — *թողուլ*, laisser croître, laisser pousser sa —; — *ը կը բուսնի*, sa — pousse; — *ը ներկել*, se teindre la —; *սպիտակ* ou *սպիտակափառ՝ երկայն՝ մեծ՝ ալեբէկ գեղեցիկ՝ տգեղ՝ թաւ՝ անյարդար* —, barbe blanche, longue, grande, grise, belle, vilaine, fournie, négligée.
Մօրսանալ. V. **Մօրանալ**.
Մօրքոյր. V. **Մօրաքոյր**.

Digitized by Google

Յ

Յ. (hi = H ou Y.) s. vingt et unième lettre de l'alphabet et seizième des consonnes; trois cents, trois centième.

Յագ. s. satiété, rassasiement saturé; a. rassasié: *ց —*, à satiété; *ց — ուտել եւ ըմպել*, manger et boire son soûl, tout son soûl, tout son contant.

Յագենալ. V. **Յագիլ.**

Յագեցնել. va. rassasier, assouvir; *աչքերը —*, rassasier ses yeux.

Յագեցութիւն. } s. satiété, rassasiement, as-
Յագեցում. } souvissement.

Յագեցուցիչ. a. rassasiant.

Յագիլ. vn. se rassasier, s'assouvir; *նայելէն չէր յագենար*, il ne pouvait se lasser de le regarder.

Յագութիւն } V. **Յագուրդ.**
Յագում }

Յագուրդ. s. rassasiement, satiété, *ի —*, pour assouvir; *ի — իր փառասիրութեան*, pour contenter son ambition.

Յաղչիլ. vn. aller bien (en parlant des vêtements), seoir.

Յաղդղել. va. pousser.

Յաղածոյ a. immolé, sacrifié.

Յաղել. va. immoler, sacrifier.

Յախուրկան. adv. en vain, inutilement.

Յախճապակի. s. porcelaine.

Յախճապակեայ. a. de porcelaine.

Յախճապակիք. s. porcelaine.

Յախնօր. } a. serville,
Յախնօրագոյն } groussier, vil, commun.

Յախուռ. a. audacieux,

Յախուռն. a. audacieux, hardi, téméraire; adv. audacieusement, taiméirairement, précipitamment, au hasard, avec précipitation, tête baissée, à corps perdu. avec impétuosié; *— քաջութիւն*, courage bouillant; *— խիզախել*, s'exposer témérairement.

Յածանաւ. s. mar. croiseur de première classe.

Յածանք. s. distraction, dissipation.

Յածանաւակ s. mar. croiseur.

Յածել. } va. promener, a-
Յածեցնել. } mener, faire marcher ou parcourir, mener, conduir çà et là, rouler, trôler; *աչքերը —*, promener, rouler les yeux.

Յածիլ. vn. parcourir, se promener, rôder, flâner, trôler, courir ou errer çà et là, rouler, vaguer, circuler; *— ընդ ծով եւ ընդ ցամաք*. courir les mers et la terre.

Յածում. s. l'action de parcourir, circulation; agitation.

Յականել. va. regarder; garder, inspecter, surveiller.

Յակինթ. s. bot. jacinthe; minér. hyacinthe.

Յակինթակապ. a. monté de hyacinthes.

Յակոբուկ. s. bot. alkékenge.

Յակուրջի. s. balançoire, brandilloire, escarpolette.

Յաղագս. prép. pour, à cause, en faveur de, pour l'amour de.

Digitized by Google

Յաղապարծիլ. vn. se conduire d'une manière déréglée, se livrer à la débauche. [lés.
Յաղածոյք. s. salaison, mets sa-
Յաղել.va.saler,assaisonner de sel.
Յաղթ. a. grand, démesuré, enorme, gros, gigantesque; vaste, immense; fort, puissant. victorieux; beaucoup de, abondant, considérable. [omphe.
Յաղթակամար. s. arc de tri-
Յաղթական. a. triomphal, victorieux, triomphant; s. triomphateur, vainqueur; — *լինել*, vaincre, triompher; — *կերպով*, triomphalement, victorieusement; — *կամար* V. **Յաղթակամար**.
Յաղթականապէս. adv. V. **Յաղթական կերպով**.
Յաղթահասակ. a. de grande taille, gigantesque, colossal.
Յաղթահարել. va. vaincre, prévaloir contre; convaincre, confondre; opprimer, vexer.
Յաղթահարիչ. a. convaincant; oppressif. [oppression.
Յաղթահարութիւն. s. défaite;
Յաղթամարմին. a. qui a un corps énorme, corpulent.
Յաղթանակ. s. prix du combat, palme, lauriers; triomphe, victoire; a. triomphant; — *աւ*, en triomphe; — *տանել*, obtenir un triomphe.
Յաղթանակել. va. triompher, remporter la victoire, l'emporter sur. [triomphateur.
Յաղթանակող. s. triomphant,
Յաղթանդամ.a.membru, grand, gros. [seur.
Յաղթանդամութիւն s. gros-
Յաղթանք. s. victoire.
Յաղթապանծ. a. victorieux; — *կերպով*, victorieusement.
Յաղթաջուր. a. qui a beaucoup d'eau.

Յաղթասէր.a.qui aime à vaincre; qui aime les disputes.
Յաղթասիրել. vn. aimer à vaincre; aimer les disputes.
Յաղթասիրութիւն. s. amour de la victoire, désir de vaincre: amour des disputes, esprit querelleur.
Յաղթամարտ. s. atout.
Յաղթել. va. vaincre, l'emporter sur, avoir ou prendre le dessus, triompher de, surpasser, franchir; *արգելքները* —, vaincre, surmonter, franchir les obstacles; — *պատերազմի*, gagner la bataille; — *ցաւոց*, surmonter son chagrin; *իր կարծիքն յաղթեց*, son opinion a prévalu.
Յաղթեցուցիչ.a.qui fait vaincre.
Յաղթիու. } s. vainqueur, tri-
Յաղթող. } omphateur, a. triomphant, victorieux. [ment.
Յաղթողաբար. adv. victorieuse-
Յաղթողական. V **Յաղթական**.
Յաղթողաձայն. a. d'une voix triomphante.
Յաղթութիւն. s. victoire, triomphe, succès, avantage, grandeur, grosseur; —*ք տանիլ՝ ստանալ*, remporter la victoire, être maître de la victoire, l'emporter sur, être victorieux; *կատարեալ* —, victoire décisive; — *կանգնել*, remporter une victoire.
Յաղթուիլ. vn. être vaincu.
Յաղթուկ. V. **Յաղթող**; atout.
Յաղթուած. a. vaincu.
Յաղիչ. s. saleur.
Յաղում. s salaison. [gâter.
Յաղկիլ. vn. se décomposer, se
Յաճախ. a. fréquent, multiplié, répété; adv. fréquemment, souvent.
Յաճախաբար. V. **Յաճախ**. adv.
Յաճախագոյն. adv. plus souvent, très souvent.
Յաճախագունդ. a. composé de plusieurs troupes, très nombreux.

Digitized by Google

Յաճախադէպ. a. qui a lieu souvent.
Յաճախականն. a. fréquentatif.
Յաճախակի. V. **Յաճախ** adv.
Յաճախապաշտօն. a. où il y a souvent des cérémonies religieuses.
Յաճախապատում. a. qui raconte souvent; dogmatique.
Յաճախատես լինել. vn. voir ou se laisser voir souvent.
Յաճախել. va. rendre fréquent; multiplier, augmenter, accroître, redoubler, grossir; fréquenter, hanter; vn. multiplier. augmenter, s'accroître, affluer.
Յաճախեցուցանել. va. redoubler, accroître.
Յաճախիլ. V. **Յաճախել**.
Յաճախող. } s. qui fréquente,
Յաճախորդ. } client, pratique; — *գտանել*. achalander.
Յաճախութիւն. } s. fréquence;
Յաճախումն. } grande quantité, grand nombre, augmentation, affluence, multitude, foule; fréquentation.
Յարամայր. a. longtemps; — *ամն՝ ամօք*, de longues années, durant des siècles infinis,
Յամառ. a opiniâtre, obstiné, entêté, têtu; acharné, buté, tenace.
Յամառաբար. } adv. obstiné-
Յամառապէս. } ment.
Յամառիլ. vn. s'opiniâtrer, s'obstiner, s'entêter, se mutiner; se buter, persister, insister, s'acharner.
Յամառոտ. V. **Յամառ**.
Յամառութիւն. s. entêtement, opiniâtreté, obstination, mutinerie; acharnement, ténacité; — *թեամբ*, obstinément, avec opiniâtreté.
Յամառօրէն. V. **Յամառաբար**.
Յամբայր. adv. témérairement, courageusement.

Յամել. } vn. tarder, retarder,
Յամենալ. } différer; attendre, patienter.
Յամել. } va. retarder, différer, surseoir, re-
Յամեցուցանել. } mettre.
Յամոյր. s. zool. antilope.
Յամուրդ. s. délai, retard.
Յամպար. s minér. ambre gris; bot. ambrette.
Յամր. a. lent, tardif; adv. lentement, doucement.
Յամրաբար. adv. lentement
Յամրագնաց. a. qui marche lentement, avec lenteur; — *ք*. s. tardigrades.
Յամրագոյն. adv. mus. larghetto.
Յամրալեզու. } V. **Ծանրախօս**.
Յամրախօս. }
Յամրանալ. V. **Յամել**. vn.
Յամրաշարժ. a. qui se remue lentement.
Յամրապէս. V. **Յամրաբար**.
Յամրաքայլ. a. à pas lents, d'un pas lent; — *ընթանալ*, marcher lentement, à pas comptés.
Յամրընթաց. a. qui marche lentement; s. roulage.
Յամրութիւն. s. lenteur; retardation, retardement.
Յամրօրէն. V. **Յամրաբար**.
Յայ. s. huée; — *կարդալ*, — *յու եւ հայ հուչ ընել*, huer, pousser des huées.
Յայլակարծուց. V. **Յանկարծակի**.
Յայ յու. V. **Յայ**.
Յայնժամ. adv. alors, dans ce moment-là, en ce temps-là, à ce moment.
Յայնժամու. a. d'alors, de ce temps-là.
Յայնկոյս. prép. adv. au delà, de l'autre côté; — *գետոյն*, au delà du fleuve.
Յայսկոյս. prép. adv. au deçà, en deçà de, de ce côté; — *յայնկոյս*, çà et là.

Յայսմաւուրք. s synaxaire; fig. légende.

Յայտ. a. évident, clair, manifeste; adv. évidemment, clairement, manifestement; — *առնել*, déclarer, manifester, montrer ou déployer au grand jour, faire voir, trahir, exprimer, exposer, dénoter, signifier; — *գալ*, se faire connaître, se montrer, paraître ou reparaître au jour, éclater; — *է*, — *իսկ է* il est évident, il est clair; *ապա* — *ուրեմն է*, il est donc évident. [moire.

Յայտագիր s. programme, mé-

Յայտագոյն. } a. évident, appa-
Յայտական. } rent, manifeste, clair, expressif, significatif.

Յայտագրութիւն. V. **Յայտագիր.**

Յայտանախատ. a. insulté en public; adv. en insultant publiquement; — *ընել*, insulter publiquement, devant tout le monde; — *ըլլալ*, être insulté, injurié publiquement. [յայտանշան.

Յայտանիշ. s. indice; a V. Յայ-

Յայտանկատ. a. visible, évident

Յայտանշան. a. expressif, significatif. [connu, célèbre.

Յայտանուն. a dont le nom est

Յայտապատում. a. raconté clairement, clair. [game.

Յայտասերմ. a. bot. phanéro-

Յայտարար. a. déclaratoire, distinctif, caractéristique; s. démonstrateur; arith. dénominateur.

Յայտարարագիր. s. exposé.

Յայտարարել. va. déclarer.

Յայտարարութիւն s. déclaration, manifestation, exposition, notification, exposé; manifeste; prospectus; affiche; — *ընել*, faire une manifestation.

Յայտեայանդիմանս. prép. devant, en face, en présence; adv. V. **Յայտնապէս**; a. évident, apparent; — *ցուցնել*, mettre en évidence.

Յայտեայանդիմանութիւն. s. évidence, notoriété; — *թեամբ*, évidemment.

Յայտնաբան. a. qui éclaircit; clair, évident, expressif.

Յայտնաբանել. va. rendre clair, éclaircir, expliquer, mettre en évidence.

Յայտնաբանութիւն. s. éclaircissement, explication.

Յայտնապար. V. **Յայտնապէս.**

Յայտնաբարբառ. a. déclaré, publié, annoncé, solennel; adv. clairement, distinctement, hautement; — *վկայութիւն*, témoignage éclatant; — *խօսիլ*. parler ouvertement. [պէս.

Յայտնագոյն. V. **Յայտնա-**

Յայտնական. V. **Յայտական.**

Յայտնանախատ. V. **Յայտանախատ.**

Յայտնապէս. adv. clairement, évidemment, manifestement, nettement, notoirement, expressément, hautement, publiquement, visiblement, ouvertement, à découvert, sans masque, sans voile.

Յայտնատեսիլ. a. en vue, apparent, évident, public.

Յայտնել. va. manifester, déclarer, exprimer, expliquer, exposer, énoncer, communiquer; découvrir, révéler, dévoiler, déceler, démasquer, déterrer; notifier, signifier, dénoter; *իր միտքը՝ իր կարծիքը* —, manifester ses intentions, sa pensée, se prononcer.

Յայտնի. a. évident, manifeste, clair, notoire, apparent, explicite, net. visible, reconnaissable, connu; adv. V. **Յայտնապէս**; — *է*, il est clair, il est évident.

Digitized by Google

Յայտնիչ. a. énonciatif.
Յայտնութիւն. s. manifestation, énonciation; dévoilement, décèlement; révélation, Apocalypse; épiphanie, jour des rois.
Յայտնուիլ. vn. paraître, se révéler, se dévoiler; s'exprimer.
Յայրատ. a. lascif, obscène, impudique, lubrique, impudent, convoiteux, immodeste, déshonnête, effronté; adv. impudemment, impudiquement, lubriquement, immodestement, effrontément.
Յայրատատիպաց. a. qui a un air impudent, effronté.
Յայրատահայեաց. a. qui a un regard impudique, lascif.
Յայրատանալ. } vn. se conduire
Յայրատել. } inpudiquement, être lascif.
Յայրատատես. V. **Յայրատահայեաց**.
Յայրատութիւն. s. impudence, impudicité, obscénité, lubricité, lasciveté, déshonnêteté, immodestie, effronterie.
Յանգ. s. rime, cadence, désinence.
Յանգաբեռ. V. **Ճեռանլուր**.
Յանգաստեղծ. s. rimeur.
Յանգաւոր. a. rimé.
Յանգել. } va. terminer, fi-
Յանգեցնել. } nir.
Յանգիլ. vn. se terminer, finir; se terminer. aboutir à, tendre à, parvenir, se réduire, être réduit, résulter, avoir pour résultat.
Յանգուցանել. va. attirer, s'attirer, captiver, charmer, engager, entraîner, attacher; calmer, apaiser.
Յանգուցիչ. a. attrayant, attirant, engageant, insinuant.
Յանգչեցնել. va. reposer, donner du repos.
Յանգչիլ. vn. cesser, se reposer.
Յանդգնաբար. } adv. audaci-
Յանդգնագոյն. } eusement, témérairement, hardiment.
Յանդգնախօս. a. qui parle audacieusement.
Յանդգնեցնել. va. rendre audacieux, enhardir.
Յանդգնիլ. va. avoir l'audace, la hardiesse ou le courage de, oser, s'enhardir.
Յանդգնութիւն. s. audace, témérité, arrogance, présomption, hardiesse; — *Բերանի*. V. **Յանդրգնաբար**.
Յանդգնօրէն. V. **Յանդգնաբար**.
Յանդիման. prép. adv. devant, en présence, en face de, vis-à-vis de, à la face de, à la vue de; *դէմ* —, face à face; — *ամենայն աշխարհի*, en face de tout l'univers.
Յանդիմանագիր. s. lettre de reproche.
Յանդիմանախօս. a. qui parle en face, en présence.
Յանդիմանական. a. de reproche.
Յանդիմանակաց. a. qui reste devant ou en face, présent.
Յանդիմանամերժ. a. qui repousse les reproches, insolent.
Յանդիմանասէր. a. grognon, acariâtre.
Յանդիմանել. va. gronder, reprocher, réprimander, reprendre, gourmander, invectiver, bougonner.
Յանդիմանիչ. } s. qui repro-
Յանդիմանող. } che, grondeur.
Յանդիմանութիւն. s. reproche, remontrance, réprimande, répréhension, invective, gronderie.
Յանդիմանուիլ vn. être grondé.
Յանդուգն. a. audacieux, téméraire, arrogant, hardi, résolu, déterminé; adv. audacieusement, hardiment, témérairement, à corps perdu.

Digitized by Google

Յանիրաւի. adv. injustement, iniquement, à tort.
Յանկ. V. **Յանգ.**
Յանկարծ. adv. subitement. soudainement, à l'improviste, tout à coup, inopinément, soudain, au dépourvu; — *եթէ* si par hasard.
Յանկարծաբուղխ. a. jailli soudainement.
Յանկարծագիւտ. a. trouvé par hasard, soudainement. [adv.
Յանկարծագոյն. V. **Յանկարծ.**
Յանկարծագործ. a. qui se fait subitement
Յանկարծադէպ. a. qui se rencontre à l'improviste, inattendu, inopiné, imprévu, inespéré, fortuit, accidentel. [prise.
Յանկարծադիպութիւն. s. sur-
Յանկարծաբար. adv. tout à coup, subitement, précipitamment, impétueusement, rapidement. [teur.
Յանկարծախօս. s. improvisa-
Յանկարծախօսել. vn. improviser. [provisation.
Յանկարծախօսութիւն. s. im-
Յանկարծածագ. a. qui éclôt, qui paraît tout à coup.
Յանկարծածին. a. qui est né tout à coup, inopinément.
Յանկարծական. a. inopiné, imprévu, inattendu.
Յանկարծակի. V. **Յանկարծ.** adv. — *ի գալ*, être surpris.
Յանկարծահաս. a. qui arrive inopinément, imprévu, inattendu.
Յանկարծամահ. a. qui est mort subitement; s. mort subite; — *ըլլալ*, mourir subitement, d'une mort subite.
Յանկարծերեւեալ. a. qui se fait voir subitement.
Յանկարծոյն. / **Յանկարծուստ.** / **Յանկարծօրէն.** } V. **Յանկարծ.** adv.

Յանկերգ. s. refrain.
Յանկուցանել. etc. V. **Յանգուցանել.** etc.
Յանկչիլ. V. **Յանգչիլ.**
Յանձանձանք. s. soin, sollicitude; gestion, expédition.
Յանձանձել. va. soigner, avoir soin, entretenir; gérer, gouverner, régler, traiter, expédier.
Յանձանձիչ. / **Յանձանձող.** } s. qui a soin, qui gère, gérant.
Յանձանձումն. s. entretien.
Յանձնաժողով. s. commission; — *կարգել*, établir, nommer une —; *անդամք* — *ոյ*, les membres de la —.
Յանձնախումբ. s. comité.
Յանձնակատար. s. commissionnaire.
Յանձնապաստան. a. présomptueux, confiant, suffisant; — *ըլլալ*, présumer trop ou avoir une trop haute opinion de soi-même, se fier trop, compter trop sur soi.
Յանձնապաստանութիւն. s. présomption, suffisance.
Յանձնառագիր. s. lettre d'acceptation.
Յանձնառական. a. acceptable; accepté, avoué.
Յանձն առնել՝ առնուլ. V. **Անձն.** [վարձք.
Յանձնառողջէք. V. **Յանձնա-**
Յանձնառու. s. commissionnaire; — *ըլլալ*, se charger.
Յանձնառութիւն. / **Յանձնառումն.** } s. acceptation, engagement, consentement, charge; — *Թեւանց տետր*, cahier des charges. [(salaire).
Յանձնավարձք. s. commission
Յանձնատար. s. commettant.
Յանձնարարագիր. s. lettre de recommandation.
Յանձնարարական. a. de commission, de recomandation; — *դա-*

Digitized by Google

գով, commission;s.—ou—*թուղթ*, lettre de recommandation.
Յանձնարարեալ. a. recommandé, — *նամակ*, lettre —e.
Յանձնարարել. va. donner une commande ou un ordre;commissionner; recommander. [dable.
Յանձնարարելի. a. recomman-
Յանձնարարողչէմ.s.commission.
Յանձնարարութիւն. s.commission, commande, reéommandation; mission, mandat.
Յանձնել. va. confier à, remettre à, déposer entre les main, chez qn., mettre en dépôt.
Յանձնելի. a. livrable.
Յանձնեկ, s. commande;—*առնել*, faire une—.
Յանձնկայութիւն.s.acceptation.
Յանձնուած. a. confié, remis, déposé.
Յանձնուիլ. vn, se confier. se remettre; se rendre.
Յանձնում. s. livraison.
Յանսենական.V.**Յանսենեան**.
Յանսենականութիւն. s. jansénisme.
Յանսենեան. s. janséniste.
Յանց. s. faute, péché.
Յանցական. a. coupable, sujet à pécher, à faillir.
Յանցանք. s. faute, tort, délit, crime, erreur, chut; *իմ — օվս*, par ma faute, —*ն իմն չէ*, la faute n'est pas à moi:—*ն իմն է*, la faute est à moi; *իմ — ս է*, c'est ma faute; —*ի մէջ գտնուիլ* — *գործել*, commettre ou faire une faute, un crime, une erreur, transgresser, prévariquer, attenter, être coupable, avoir tort, pécher, faillir, manquer, violer, contrevenir.
Յանցապարտ. a. coupable.
Յանցապարտութիւն s. culpabilité.
Յանցաւոր. a. coupable, criminel; — *օրինաց*, prévaricateur, transgresseur, violateur; *ինքզինքը — ճանչնալ՝ իր — ըլլալը խոստովանիլ*. s'avouer coupable.
Յանցաւորութիւն s.culpabilité.
Յանցեցուցիչ. V. **Յանցուցիչ**.
Յանցուցիչ. a. qui fait commettre une faute, un péché.
Յաոս. s. sacrifice fait aux idoles.
Յաոսածին. a. né d'un sacrifice.
Յաչաղանք. s. envie, jalousie, malveillance.
Յաչաղել. } vn. envier, être ja-
Յաչաղիլ. } loux de, voir d'un œil envieux; dénigrer par une basse jalousie, attaquer par malveillance. [malveillant.
Յաչաղկոտ. a. envieux, jaloux,
Յաչաղութիւն. } V. **Յաչաղանք**.
Յաչաղում. }
Յապահով. a. sûr, assuré.
Յապաղանք. s. retard, délai, ajournement.
Յապաղել. } va. retarder,
Յապաղեցնել. } différer, ajourner; remettre, prolonger par des délais, surseoir, temporiser, proroger, suspendre.
Յապաղեցնող. } a.qui retarde.
Յապաղեցուցիչ. }
Յապաղիլ. vn. tarder, retarder, se faire attandre, être en retard.
Յապաղիչ. a. qui retarde, prorogatif, suspensif.
Յապաղկոտ. a. tardif, temporiseur, retardataire.
Յապաղութիւն. } s retard, dé-
Յապաղում. } lai, temporisation, prorogation.
Յապայ. *առ* —,adv.après.ensuite.
Յապաւանք. s. retranchement, suppression, diminution.
Յապաւել. va. retrancher, élaguer, rogner, réduir, diminuer, supprimer.

Digitized by Google

Յապաղումն. V. **Յապաղանումն.**
Յապուշտակի. adv. à la hâte, à l'improviste.
Յաջող. a. favorable, propice, prospère, avantageux; réussi; — *կերպով*, avec succès.
Յաջողաբախտ. a. chanceux, heureux.
Յաջողագոյն. a. le plus capable.
Յաջողակ. a. adroit, habile, capable. industrieux, apte, intelligent; V. **Յաջող; Ձեռն.**
Յաջողակաբար. adv. adroitement, habilement, d'une manière habile, avec adresse.
Յաջողակութիւն. s. habilité, adresse, dextérité, aptitude.
Յաջողաձեռն. a. adroit, habile.
Յաջողապէս. adv. avec succès.
Յաջողեցնել. va. faire réussir, faire prospérer, mettre en bon chemin, favoriser; agir, opérer, effectuer; — *տալ*, faire réussir.
Յաջողիլ. vn. réussir, avoir du succès, prospérer. prendre, avoir un heureux succès, venir à bout, faire son chemin, atteindre son but, parvenir; *չ*—, ne pas réussir, manquer son coup, se casser le nez.
Յաջողուած. V. **Յաջողութիւն.**
Յաջողութիւն. s. réussite, prospérité, succès, chance; action, efficacité, vertu, force, — *թեթեւամբ*, avec succès; sans peine.
Յաջողումն. V. **Յաջողութիւն.** —*տալ*, faire réussir.
Յաջորդ. s. successeur; a. suivant, postérieur, subséquent.
Յաջորդաբար. adv. successivement; consécutivement.
Յաջորդական. a. successif, consécutif.
Յաջորդակի, V. **Յաջորդաբար.**
Յաջորդացու. a. qui est destiné à être successeur.
Յաջորդել. / **Յաջորդեցնել.** } va. faire succéder; vn. succéder.
Յաջորդիլ. vn. succéder, suivre, s'ensuivre.
Յաջորդող. a. qui succède.
Յաջորդութիւն. s. succession, suite; — *աղետից՝ եղեռնագործութեանց*, enchaînement de maux, de crimes; — *իրաց*, suite des affaires.
Յառաջ. s. le devant; a. antérieur, préalable; adv. avant, devant, auparavant, préalablement; *ժամ մը* —, une heure avant; — *քան*, avant; — *բերել*, produire, engendrer, déduire; apporter, alléguer, citer; — *գալ*, provenir, dériver, émaner, résulter de, s'ensuivre, se produir; — *երթալ*, aller en avant, avancer, progresser, faire du progrès; *խօսքը* — *վարել*, continuer, poursuivre son discours, renouer la conversation; — *խաղալ*, marcher en avant.
Յառա՛ջ. interj, en avant!
Յառաջաբազուկ. V. **Ծղի.**
Յառաջաբան. s. préface, prologue, avant-propos, préambule, prélude, prolégomènes,
Յառաջաբանել. vn. parler le premier; faire une préface, une introduction.
Յառաջաբանութիւն. V. **Յառաջաբան.**
Յառաջաբերել. V. **Յառաջ բերել.**
Յառաջադահ. a. assis sur le premier siège, à la première place; s. président; —*ք*. s. préséance, primauté, premièr place, la place d'honneur.
Յառաջագայիլ. vn. provenir.
Յառաջագէտ. a qui sait d'avance, qui sait l'avenir, prescient.
Յառաջագիտութիւն. s. prescience.
Յառաջագիր. s. écrit auparavant.

Digitized by Google

առաջագիւտ. a. trouvé auparavant.

առաջագնաց. a. qui est allé [avant.

առաջագոյն. a. antérieur, précédent, préalable; adv. avant, auparavant, précédemment, antérieurement, primitivement, d'avance, à l'avance; ci-devant; — *քան*, avant; *ի յառաջագունէ*, à priori.

առաջադէմ. a. avancé, progressif; adv. en avant; — *է*. il est avancé, il est avancé dans ses études; — *լինել*, V. **Յառաջադիմել**.

առաջադիմական. a. de progrès, progressiste.

առաջադիմանալ. vn. avancer, s'avancer, faire des progrès, progresser.

առաջադիմասէր. a. amoureux de progrès, progressiste.

առաջադիմասիրութիւն, s. amour du progrès

առաջադիմել V. **Յառաջադիմանալ.**

առաջադիմութիւն. s. progrès, avancement; — *ընել*, faire des progrès

առաջադիր. a. mis devant, pré- [posé.

առաջադրել. va. mettre devant; proposer; vn. se proposer, projeter, former le dessein.

առաջադրութիւն. s. proposition; projet, dessein.

առաջախաղաց. a. qui va en avant; progressif.

առաջախաղացութիւն. s. avancement.

առաջախոհ. a. qui pense auparavant; prémédité.

առաջախոհութիւն. s. délibération préalable, prémédiation

առաջախօս. a. qui dit auparavant, qui prédit. [diction.

առաջախօսութիւն. s. pré-

Յառաջածագ. a. résultant.

Յառաջածանօթ. a. connu d'avance.

Յառաջածել. va. promouvoir.

Յառաջածութիւն. s. promotion, production.

Յառաջակամ. a. prédisposé.

Յառաջակամութիւն. s. prédisposition, prédilection.

Յառաջակառոյց. a. construit auparavant.

Յառաջակատար. a. fini avant.

Յառաջակարգ. a. établi d'avance.

Յառաջակաց. a. qui se tient aux premiers rangs, principal.

Յառաջակողմ. s. le devant, le côté du devant.

Յառաջահայեաց. a. prévoyant; — *ըլլալ*, prévoir.

Յառաջահաս. a. arrivé auparavant; — *պատիւ*, prérogative, privilége.

Յառաջահաւատ. a. qui a cru, qui a prêté foi auparavant.

Յառաջահոգաց. V. **Նախահոգ.**

Յառաջաձայն. a. qui prédit; qui est prédit.

Յառաջաձայնել. vn. prédire.

Յառաջաձգութիւն. s. promotion, avancement.

Յառաջամասն.
Յառաջամասնութիւն. } s. privilége, prérogative.

Յառաջամատոյց. a. qui s'avance, qui s'offre, empressé; concurrent.

Յառաջամարտ. s. escarmouche; escarmoucheur.

Յառաջամարտիկ. s escarmoucheur, agresseur, champion.

Յառաջամիտ ըլլալ. vn. offrir, donner de bon cœur; être plein d'ardeur, de bonne volonté, s'empresser.

Յառաջամուխ. adv. en se poussant en avant, en avançant.

Digitized by Google

Յառաջամուտ. a. qui entre auparavant.

Յառաջամտութիւն. s. bonne volonté, empressement, zèle.

Յառաջանալ. vn. avancer, s'avancer, aller en avant, aller devant, précéder; avancer, faire des progrès.

Յառաջանկատ. a. envisagé d'avance.

Յառաջապահ. s. celui qui est aux avant-postes, sentinelle; avant-garde; — *դէտ*, vigie.

Յառաջապահեստ. s. préservatif, précaution; avant-garde; a. preservatif.

Յառաջապատում a. raconté auparavant.

Յառաջասաց. } **Յառաջասացեալ.** } a. prédit.

Յառաջասացութիւն. s. prédiction.

Յառաջաստեղծ. V. Նախաստեղծ.

Յառաջավաստակ. a. qui travaille le premier.

Յառաջատել. V. **Յառաջանալ.**

Յառաջատես. a. prévoyant; — *զգուշութիւն* prévoyance; — *լինել*, prévoir.

Յառաջատեսութիւն. s. prévoyance, prévision.

Յառաջատուութիւն. V. **Յառաջադիմութիւն.** arith. progression.

Յառաջացեալ. } **Յառաջացած.** } a. avancé.

Յառաջացող. a. qui avance.

Յառաջացոյց. a. qui montre d'avance; montré d'avance.

Յառաջացում s. avancement.

Յառաջափորեր. a. ventru.

Յառաջգիտական. a. qui se connaît d'avance.

Յառաջգիտութիւն. s. prescience.

Յառաջդիմական. a. de progrès, progressiste.

Յառաջդիմասէր. a. amoureux de progrès, progressiste.

Յառաջդիմել. vn. avancer, s'avancer, faire des progrès, progresser.

Յառաջդիմութիւն. s. progrès, avancement; — *առնել*, faire des progrès.

Յառաջել. vn. précéder, devancer, prendre le devant; avancer, s'avancer, aller en avant.

Յառաջեցնել. va. avancer, faire avancer, pousser en avant, pousser, accélérer.

Յառաջընթաց a. précédent, préalable; s. avant-coureur, précurseur; — *ընթանալ*, courir devant, être précurseur de.

Յառաջընծայ a. offert auparavant; s. le premier don, prémices.

Յառաջիմաց. a. prévoyant.

Յառաջխաղացութիւն. } **Յառաջխաղացում.** } s. avancement, progrès.

Յառաջխօսութիւն s. prédiction.

Յառաջձգութիւն. V. **Յառաջաձգութիւն.**

Յառաջնում. adv. d'abord.

Յառաջոյ. adv. en avant.

Յառաջում. s. devancement.

Յառաջուստ. adv. de devant.

Յառաջտեսութիւն. V. **Յառաջատեսութիւն.**

Յառել. va. tendre, allonger; pousser, enfoncer, attacher, fixer; *աչքերը* —, fixer ses regards sur, avoir les yeux collés sur, regarder fixement.

Յառիլ. vn. tendre ou avancer la tête pour regarder; se fixer à, fixer ou attacher son attention sur, s'arrêter à.

Յառնել. vn s'élever, se lever, se relever; se réveiller; ressusciter, revenir à la vie, revivre.

Յառում. V. **Յառիլ.**

Յասմիկ. } **Յասմին.** } s. bot. jasmin.

Digitized by Google

Յասպի. } s. minér. jaspe.
Յասպիս. }

Յատակ. s. fond; pavé; plancher; le sol; — *գետոյ*, lit.

Յատակաբուղխ. a. qui croît, qui pousse bien droit (arbre).

Յատակագիծ. s. plan; *քաղաքի մը — ը հանել*, tracer, lever le — d'une ville; — *ողբերգութեան*, le — d'une tragédie.

Յատակաձեւ. s. plan.

Յատակամած. s. plancher.

Յատակաւոր. a. qui a un fond; pavé.

Յատակել. vn. mettre au niveau du sol, raser, ruiner de fond en comble; paver.

Յատակիչ. s. qui rase, qui détruit; paveur.

Յատակում. s. pavage.

Յատանել. va. tailler la vigne, les arbres, élaguer, serpiller, ébrancher.

Յատկաբանութիւն. s. idiotisme.

Յատկաբար. V. **Յատկապէս.**

Յատկագումար. s. allocation.

Յատկական. V. **Յատուկ.**

Յատկանալ. vn. être approprié.

Յատկանալի. a. allouable, applicable.

Յատկանիշ. V. **Յատկանշան.**

Յատկանիշել. va. caractériser.

Յատկանշական } a. caractéristique.
Յատկանշանական. }

Յատկանշան. } s. indice, caractère; a. caractéristique.
Յատկանիշ. }

Յատկանշել. V. **Յատկանիշել.**

Յատկապատում. a. raconté en détail, détaillé, circonstancié.

Յատկապէս adv. proprement, particulièrement, spécialement.

Յատկացեալ. a. alloué; approprié; s. gram. nom qui est déterminé par un complément au génitif.

Յատկացում. s. allocation.

Յատկացնել. va. approprier; allouer.

Յատկացուցիչ. a. qui approprie; s. gram complément au génitif ou complément déterminatif.

Յատկութիւն. s. propriété, particularité, caractère particulier; — *լեզուի*, le génie d'une langue.

Յատոց. s. serpe.

Յատոցիկ. s. serpette.

Յատուկ. a. propre, spécial, spécifique, particulier, privé; séparé, isolé, seul; V. **Յատկապէս.**

Յար. a. conforme; — *եւ նման*, tout à fait pareil.

Յարաբերական. a. relatif, analogique; — *դերանուն*, pronom relatif.

Յարաբերեալ. a. gram. antécédent.

Յարաբերութիւն. s. relation, rapport, analogie; — *ունենալ*, avoir des rapports, des relations avec.

Յարաբուղխ. V. **Մշտաբուղխ.**

Յարաբուսիկ. a. qui croît, qui pousse toujours, toujours renaissant.

Յարազել. vn. exposer au soleil.

Յարազրգիռ. a. toujours excité.

Յարադիր. a. adjacent.

Յարադրել. va. mettre ou placer auprès, ajouter, mettre en regard.

Յարադրութիւն. s. apposition; réunion, combinaison.

Յարազուարթ. a. toujours gai, joyeux.

Յարազուարճ. a. toujours joyeux, toujours verdoyant.

Յարաձոյլ. s. alliage.

Յարաթաթաւ. a. toujours barbouillé, souillé.

Յարաթռեայ. } a. qui vole, qui voltige toujours.
Յարաթռիչ. }

Յարաժամ. a. à toute heure, toujours.

Digitized by Google

Յարալէզ a. qui lèche toujours; s. vampire.
Յարածիծաղ. a. toujours riant.
Յարածոյ. a. agrégé.
Յարածոր. a. qui coule toujours.
Յարածուփ. a. toujours ondulé ou agité.
Յարակախ. a. toujours suspendu; — *սուր*, épée — e.
Յարակայ. a. qui reste toujours, stable, permanent, perpétuel; adv. constamment, perpétuellement.
Յարակայանալ ou **Յարակայել.** V. **Տեւել Մշտնջենալ.**
Յարակայութիւն. V. **Մշտնջենաւորութիւն.**
Յարակատար. s. passé indéfini (*անցեալ անորոշ*).
Յարակարծական. a. paradoxal.
Յարակից. a. cohérent, attenant, attaché, joint, joignant, connexe, aboutissant, contigu; accessoire; — *ք*, les accessoires.
Յարակոծ. a. toujours battu.
Յարակցական. a. adhésif.
Յարակցաբար. adv. conjointement; accessoirement.
Յարակցել. va. conjoindre, joindre, lier.
Յարակցիլ. vn. se joindre, s'unir.
Յարակցութիւն. s. adhésion, cohérence; — *գաղափարաց*, association d'idées.
Յարաձայն. a. mus. diatonique; — *ձայնաշար*, gamme — .
Յարաձգել. va. continuer prolonger, faire durer.
Յարաձգութիւն. s. prolongation, continuation, durée; chim. affinité.
Յարաձիգ. a. prolongé, continu, continuel.
Յարաճօճ. a. toujours oscillé ou ébranlé.
Յարաճուն. s. toujours croissant.
Յարամերձութիւն. s. chim. cohérence.

Յարամնաց. a. permanent.
Յարամուր. a. très solide.
Յարանալ. vn. se perpétuer, continuer, se poursuivre; s'ajouter, se joindre.
Յարանուանել. V. **Յորջորջել.**
Յարանուն. a. dénominatif, concret; s. paronyme.
Յարանուանութիւն. s. dénomination; paronomasie.
Յարաշարժ. a. qui se remue toujours, toujours en mouvement.
Յարաշեշտ.
Յարաշեշտեալ.
Յարապարոյկ. } a. gram. grecque, périspomène, paroxyton.
Յարաշունչ. a. alizé, alisé.
Յարաշրջիկ ընել. va. amener partout avec.
Յարասական. s. paraphrase.
Յարասաց. s. paraphraste, paraphraseur.
Յարասել. va. paraphraser.
Յարասութիւն. s. paraphrase.
Յարատեւ.
Յարատեւել. } V. **Մշտատեւ.**
Յարատեւել. vn. persévérer dans, avoir de la persévérance, se maintenir, persister; durer, subsister.
Յարատեւութիւն.
Յարատեւումն. } s. persévérance, assiduité.
Յարացոյց. s. exemple, modèle; paradigme.
Յարափիւռ. V. **Մշտափիւռ.**
Յարափոխ.
Յարափոփոխ. } a. toujours en changement, toujours changeant.
Յարգ. s. prix, valeur; estimation; estime, considération, cas, crédit, mérite; titre, aloi.
Յարգալիր.
Յարգալից. } a. plein de respect, respectueux.
Յարգական. a. respectueux.
Յարգամեծար. a. respecté, respectable.

Digitized by Google

Յարգանք. s. estime, respect, considération, égard, vénération, déférence, révérence, honneurs, compliments.

Յարգաւոր. a. estimé, précieux.

Յարգել. va. estimer, respecter, porter du respect à, considérer, faire cas, faire grand cas de, honorer, vénérer, apprécier, attacher du prix, faire valoir.

Յարգելի. a. vénérable.

Յարգի. a. estimable, respectable, honorable, précieux; de bon aloi; — *դրամ*, monnaie courante.

Յարգող. a. appréciateur.

Յարգոյ. V. **Յարգի**.

Յարգութիւն. V. **Յարգանք**.

Յարգուիլ. vn. être honoré ou respecté, être estimé ou vénéré.

Յարգուն. V. **Յարգի**.

Յարդ. s. paille; — *մը լեցնել* *պատել*, empailler.

Յարդ. s. ajustement, ornement; ordre, arrangement.

Յարդագոյն. a. couleur de paille, d'une couleur pâle.

Յարդալից. a. plein de paille; — *անկողին*, paillasse. [paille.

Յարդածածուկ. a. couvert de

Յարդանկողին. s. paillasse.

Յարդանոց. s. pailler.

Յարդատապակ. s. bauge.

Յարդապատ. a. entouré de paille; empaillé.

Յարդավաճառ. s. pailleur, marchand de paille.

Յարդար. a. ajusté, arrangé, poli, propre; orné, embelli.

Յարդարանք. s. toilette.

Յարդարել. va. ajuster, mettre en ordre, apprêter, préparer, arranger, polir, dresser, façonner, disposer, accommoder, accorder, orner, parer, embellir; faire, rendre; — *սեղանը*, préparer, apprêter le couvert; — *անկողինը՝ սենեակը*, faire le lit, la chambre; — *մազերը*, faire, arranger les cheveux.

Յարդարիչ. a. qui met en ordre, qui arrange, qui orne; s. ordonnateur, ajusteur, mouchettes.

Յարդարուիլ. vn. s'ajuster, s'orner, se parer, s'embellir.

Յարդարումն. s. arrangement, ajustement, accommodement, embellissement.

Յարդարուն. V. **Յարդար**.

Յարդգող. s. voie lactée.

Յարել. va. attacher, joindre, annexer, lier, unir; ajouter, rapprocher; attribuer, prêter, imputer; agréger.

Յարեցութիւն. s. action de joindre, d'ajouter, connexion.

Յարերգութիւն. s. parodie.

Յարթնին. adv. tout éveillé, en éveil.

Յարիլ. vn. s'attacher, se joindre, adhérer, se fixer; fig. s'attacher, adhérer, être du parti de qn., prendre son parti; *մէկուն* —, s'attacher à qn., se mettre à son service, embrasser son parti, se ranger de son parti ou sous sa bannière, sous son drapeau, se réunir sous lui; *կողմը* —, se ranger à un parti, l'embrasser; *կարծիքի* —, se rallier à une opinion, se ranger à un avis, l'adopter.

Յարկ. s. toit, toiture; fig. toit, abri, maison; étage; — *ի տակ*, sous le toit, à l'abri, à couvert; — *բնակութեան*, demeure.

Յարկաբաժին. s. appartement.

Յարկաբնակ. a. qui demeure sous le toit.

Յարկածածուկ. a. couvert d'un toit; adv. sous le toit, à couvert, à l'abri.

Digitized by Google

Յարկակից. a. qui demeure sous le même toit, dans la même maison.
Յարկանի. a. d'étage; չորս —, de quatre étages.
Յարկաօթևանութիւն. s. toiture.
Յարկաւոր. a. couvert d'un toit; à étages.
Յարկեան. a. d'étage; երեք —, de trois étages.
Յարկել. va. couvrir d'un toit; couvrir.
Յարկիկ. s. petit toit, bicoque.
Յարկիչ. / **Յարկող.** } s. couvreur.
Յարձակիլ. vn. assaillir, attaquer. donner l'assaut, livrer un assaut, aller, monter à l'assaut; s'élancer, se lancer, se jeter; մէկուն վրան —, attaquer qn.; իրարու վրայ —, se saisir.
Յարձակիչ. a. agressif.
Յարձակող. s. assaillant.
Յարձակողական. a. offensif, agressif.
Յարձակում. s. assaut, attaque; առնուլ յարձակմամբ, prendre d'assaut.
Յարմար. a. convenable, propre, à propos, ajusté, adapté, commode; qui a des dispositions, apte.
Յարմարադրական. a. syntaxique.
Յարմարադրել. va. écrire bien, accorder.
Յարմարադրութիւն. s. syntaxe.
Յարմարաղրութիւն. s. justesse.
Յարմարական. V. **Յարմար.**
Յարմարանուագ. s choeur.
Յարմարանք. V. **Յարմարութիւն.**
Յարմարել. / **Յարմարեցնել.** } va. adapter, ajuster, approprier, faire cadrer, accommoder, accorder, conformer, arranger, appliquer, mettre en harmonie, assortir.
Յարմարիլ. vn. convenir, s'adapter, cadrer, être d'accord, s'accorder avec, s'assortir, correspondre, répondre à, s'accommoder, se conformer, se rapporter à, faire le pendant de, être bien assorti.
Յարմարող. a. accommodant, assortissant.
Յարմարութիւն. / **Յարմարում.** } s. convenance, ajustement, accommodement, proportion, harmonie, accord, rapport, analogie; aptitude, disposition.
Յարմարցնել. V. **Յարմարել.**
Յարմնիլ. vn. s'enraciner.
Յարնչական. a. relatif, corrélatif.
Յարնչականութիւն. s. relation, corrélation.
Յարնչիլ. vn. appartenir, concerner. regarder.
Յարնչութիւն. s. corrélation.
Յարող. s. adhérent.
Յարոյցք. s. débordement, inondation.
Յարութիւն. s. action de se lever, de se relever; résurrection; fig. enflure, fierté; — առնել, ressusciter.
Յարում. s. adhérence, union; fig. adhérence, attachement; phys. agrégation.
Յարուցանել. va. faire lever, relever; réveiller; ressusciter; soulever, exciter, faire révolter; élever, dresser. ériger, construire; թշնամիներ —, susciter des ennemis.
Յարուցիչ. a. qui ressuscite.
Յարքունուս. V. **Արքունուս.**
Յաւակնազուրկ. a. privé de prétentions.
Յաւակնալից. / **Յաւակնայեղց.** } a. plein de prétentions.
Յաւակնիլ. vn. prétendre, avoir de la prétention.
Յաւակնոտ. a. prétentieux.
Յաւակնութիւն. s. prétention.
Յաւանակ. s. ânon, bourriquet.
Յաւանակական. a. d'ânon.

Digitized by Google

Յաւելծ. etc. V. **Յաւելած.** etc.
Յաւելադիր. s. supplément.
Յաւելադիր. a. s. affixe, additif.
Յաւելակ. s. ajoutage, ajoutoir.
Յաւելական. a. augmentatif.
Յաւելել. V. **Յաւելուլ.**
Յաւելիչ. a. additif, supplémentaire.
Յաւելումն. V. **Յաւելուած.**
Յաւելուած. } s. ajoutage, addition, addenda, supplément, appendice, insertion; surcroît, augmentation, excédant; — ք *արտաքնոյ*, excréments.
Յաւելուածութիւն. }
Յաւելուածական. a. additionnel, supplémentaire. [ment.
Յաւելուածիկ. s. petit supplé
Յաւելուլ. va. ajouter, joindre, adjoindre, insérer, intercaler; augmenter, accroître; additionner; *ծառայս ևս կարգեալ* —, augmenter un domestique.
Յաւելումն. s. arith. addition.
Յաւելում. V. **Յաւելուած.**
Յաւերժ. etc. V. **Յաւէժ.** etc.
Յաւերժագեղ. sf. belle comme une fée. [houri; fig. très belle.
Յաւերժահարս. sf. nymphe, fée,
Յաւերժօրեայ. a. de tous les jours, éternel, perpétuel.
Յաւէժ. a. perpétuel, éternel, immortel; adv. toujours, éternellement, perpétuellement.
Յաւէժաբար. V. **Յաւէժ.** adv.
Յաւէժական. V. **Յաւէժ.** a.
Յաւէժանալ. vn. se perpétuer, s'immortaliser, subsister; V. **Մշտնջենաւորիլ.**
Յաւէժապէս. V. **Յաւէժ.** adv.
Յաւէժացնել. V. **Յաւերժացնել.**
Յաւէժութիւն V. **Մշտնջենաւորութիւն.**
Յաւէտ. a. adv. V. **Յաւէժ**; plus, le plus, beaucoup plus, davantage; plutôt, d'autant plus; — *ևս*, surtout.

Յաւերժադալար. } a. toujours joyeux; toujours verdoyant.
Յաւէտադալար. }
Յաւէտախաղաց. V. **Մշտագնաց.**
Յաւէտասքանչ. a. très étonnant, admirable, merveilleux.
Յաւէնանալ. V. **Մշտնջենաւորիլ.** [**Յաւէժ.** a.
Յաւերժ, Յաւերժական. a. V.
Յաւէրժահարս. V. **Յաւերժահարս.** [mémorable.
Յաւէրժայիշատակ. a. à jamais
Յաւէրժանալ. V. **Յաւէժանալ.**
Յաւէրժացնել. va. perpétuer, éterniser, immortaliser
Յաւիտեան. s. éternité; siècle; vie; monde; adv. éternellement, à perpétuité, toujours; — ս *յաւիտենից*, aux siècles des siècles, à tous les siècles, éternellement; *Հանդերձեալ* —, vie future; — *աշխարհի*, durée du monde.
Յաւիտենաբար. } adv. éternellement.
Յաւիտենապէս. }
Յաւիտենականօրէն. }
Յաւիտենականապէս. }
Յաւիտենադիր a. établi dès le commencement du monde, établi à perpétuité, éternel.
Յաւիտենական. a. éternel, perpétuel; — ն, l'Éternel.
Յաւիտենականութիւն. s. éternité. [ravir, à usurper.
Յափշտակասէր. a. qui aime à
Յափշտակել. va. ravir, enlever, emporter, usurper, empiéter, envahir, rapiner, piller; *սիրտը* —, enlever, captiver le cœur; *միտքը* —, ravir, charmer, enchanter, saisir l'imagination.
Յափշտակիլ. vn. être ravi, enlevé; — *մտօք*. s'extasier.
Յափշտակիչ. a. ravissant, usurpateur. [ravissant, rapace.
Յափշտակող. s. a. ravisseur,
Յափշտակութիւն. s. ravisse-

Digitized by Google

ment, enlèvement, rapine; usurpation, envahissement, empiétement; rapacité; extase; — *կնոջ՝ աղջկան*. V. Առեւանգ; — ou — *մտաց*, extase, transport; *մատնել ի —*, livrer au pillage.
Յափշտակուիլ. V. **Յափշտակիլ.**
Յափուցանել. va. étancher, apaiser la soif, désaltérer; épuiser.
Յափչիլ. vn. s'éteindre.
Յափփիթերս երթալ, քալել: aller, marcher à quatre pattes; fig. patauger.
Յափրանալ. vn. se blaser, être blasé, dégoûté, se lasser.
Յափրանք. V. **Յափրութիւն.**
Յափրացնել. va. blaser, soûler, dégoûter.
Յափրացուցիչ. a. qui blase.
Յափրութիւն. s. satieté, dégoût.
Յելուզակ. s. voleur de grands chemins, de grandes routes, brigand.
Յելուզակաբար. adv. comme un brigand.
Յելուզակութիւն. s. brigandage.
Յեղակարծ. a. inopiné, imprévu; — ou — *ժամուն*. adv. à l'improviste, tout à coup, inopinément, soudainement.
Յեղակարծուստ. adv. V. **Յեղակարծ.**
Յեղամիտ. a. inconstant, volage.
Յեղամտութիւն. s. inconstance.
Յեղանակ, etc. V. **Եղանակ**, etc.
Յեղաշրջել. va. mettre sens dessus dessous, renverser, révolutionner, bouleverser, retourner; changer, convertir, intervertir, transformer.
Յեղաշրջիլ. vn. être bouleversé, être renversé; se transformer.
Յեղաշրջութիւն. } s. bouleversement; changement, évolution.
Յեղաշրջում. }
Յեղափոխ. a. changeant, muable, variable; — *պարագայք*, vicissitudes.
Յեղափոխական. a. s. révolutionnaire.
Յեղափոխել. va. changer, transformer, convertir; dégénérer.
Յեղափոխիչ. a.s. révolutionnaire.
Յեղափոխութիւն. } s. changement, conversion, transmutation, transformation; révolution, vicissitude.
Յեղափոխում. }
Յեղյեղակք. s. solstice, les tropiques.
Յեղյեղել. va. répéter, redire, rabâcher, inculquer; changer, convertir, transformer; *ասել —*, dire, répéter plusieurs fois.
Յեղյեղութիւն. s. versatilité.
Յեղյեղուլ. V. **Յեղյեղել.**
Յեղյեղուկ. a. changeant, versatile, muable, variable, inégal, fragile, inconstant, volage.
Յեղյեղում. s. changement, conversion, mutation; répétition, redite.
Յեղուզակ. } V. **Յելուզակ, Յելուզակութիւն.**
Յեղուզակութիւն. }
Յեղուլ. va. changer, transformer; traduire; — *ի Հայ բարբառ՝ լեզու*, traduire en arménien, en langue arménienne.
Յենակ. s. pivot, appuyoir.
Յենակէտ. V. **Յեցակէտ.**
Յենարան. s. appui, dossier, accoudoir; chevalet.
Յենիկ. s. pivot.
Յենուլ. vn. s'appuyer, s'adosser; fig. s'appuyer, se reposer, mettre sa confiance, se fonder; *զպատին* —, s'appuyer, s'accouder contre le mur; *կռնակը՝ կռնակովը* —, s'adosser.
Յեռանդ. adv. avant-hier.
Յեռուլ. va. monter, enchâsser, emboîter, encastrer; insérer, intercaler; — *մարգարիտ*, enfiler une perle.

Digitized by Google

Յեռումն. s. monture, enchâssure, emboîture, encastrement; insertion. intercalation.
Յեսան. s. pierre ou meule à aiguiser, affiloir.
Յեսանաւոր. a. aiguisé; սուսեր —, glaive tranchant.
Յեսանարան. s. aiguiserie.
Յեսանել. va. aiguiser, repasser, affûter, affiler, émeuler.
Յեսանիչ. } s. aiguiseur, rémouleur.
Յեսանող. }
Յետ. prép. après, depuis, à la suite; — սակաւուց, peu de temps après, depuis peu; — այսորիկ՝ այնորիկ, après cela, depuis ce temps-là, depuis; — որոյ, après quoi.
Յետագայ. a. suivant, postérieur.
Յետագիր. } s. post-scriptum.
Յետագրութիւն. }
Յետագրել. va. endosser.
Յետադարձ. a. rétrospectif; — ակնարկ, regard —. [rétrocession.
Յետադարձութիւն. s. défection;
Յետադարձումն. s. rétrocession.
Յետադէմ. } a. s. rétrograde; réactionnaire.
Յետադիմական. }
Յետադիմել. vn. rétrograder.
Յետադիմութիւն. s. réaction; rétrogradation.
Յետազդեցիկ. a. rétroactif.
Յետախաղաց. a. rétrograde.
Յետախաղացութիւն. s. rétrogradation.
Յետախորհուրդ. V. Յետամիտք.
Յետածին. V. Յետնածին.
Յետակաց. a. postérieur.
Յետակէտ. s. arrière-point.
Յետակողման. a. postérieur.
Յետակոչել. va. rétracter.
Յետակոչումն. s. rétractation.
Յետահայեաց. a. rétrospectif.
Յետաձգել. va. remettre, ajourner, proroger.

Յետաձգութիւն. } s. vn. ajournement, remise,
Յետաձգումն. } renvoi, prorogation.
Յետամասնիկ. s. suffixe.
Յետամիտք. s. arrière-pensée.
Յետամնաց. s. celui qui reste après, traînard; arriéré.
Յետաքայլական. a. s. rétrograde.
Յետաքայլել. va. rétrograder.
Յետաքայլութիւն. s. rétrogradation; réaction.
Յետաքայլումն. s. rétrogradation.
Յետգրութիւն. s. post-scriptum.
Յետեւախաղաց. a. qui recule, rétrograde.
Յետին a. dernier, ultérieur, postérieur; dernier, infime, vil; dernier, extrême; — ք, la postérité; — կարօտութիւն, dernier besoin; — չքաւորութիւն, affreuse pauvreté.
Յետկար. V. Մուրհակ; — դաշանց, contrat. [par derrière.
Յետկոյս. s. derrière; յետակուստ,
Յետնագոյն. s. postérieur; ի յետնագունէ, à posteriori.
Յետնաժեր. s. très vieux, vieillard, décrépit. [eillesse.
Յետնաժերութիւն. s. arrière-vi-
Յետնակողմն. s. derrière.
Յետնամեղ. a. qui a péché après.
Յետնեալ. a. arriéré.
Յետնիլ. vn. être le dernier, venir le dernier, venir trop tard, tarder, être en arrière; être privé. dénué de, manquer de.
Յետնորդ. a. dernier, infime; — ք երեւին, ils se montrent les derniers
Յետնորդել. vn. arrérager.
Յետնութիւն. s. extrémité; dernier rang; postériorité.
Յետոյ. prép. derrière, par derrière, de derrière; adv. après, puis. ensuite, postérieurement, ultérieurement; — հանել՝ յետս

Digitized by Google

ուստ՝ ուրեմն, puis, enfin, en dernier lieu, à la fin.
Յետոյք. s. derrière, postérieur, fondement, cul, fesses, fessier; — հաւու, croupion.
Յետուստ. prép. par derrière; adv. après, à la fin; s. derrière; — կողմանէ, par derrière.
Յետս. adv. arrière, en arrière, derrière; — դառնալ, retourner sur ses pas, rebrousser chemin; — ընդդէմ. adv. en arrière; au contraire, à rebours, en sens contraire, dans un ordre inverse, à contre sens.
Յետսագոյն. adv. plus en arrière.
Յետսադարձականութիւն. s. rétroactivité.
Յետսադարձելի. a. rétroactif.
Յետսակողմ. s revers, derrière.
Յետսամիտ. a. insensé, pervers, lâche; arriéré, rétrograde.
Յետսերեւակի. adv. en se montrant par derrière.
Յետընդդէմ. V. **Յետս.**
Յետընթաց. a. rétrograde.
Յետընթացութիւն. s. rétrogradation.
Յետկոչել. va rétracter, retirer (sa parole); vn. se dédire; se rétracter.
Յետկոչում. s. rétractation; — ընել, se rétracter, retirer sa parole.
Յերեկուստ. adv. d'hier.
Յերիւրանք. spl. inventions, arrangements.
Յերիւրել. va. ajuster, arranger, former, composer. assortir, combiner, assaisonner, façonner, inventer, controuver.
Յերիւրող. s. compositeur, auteur.
Յերկնուստ. adv. du ciel.
Յերկուատական. a. douteux, incertain.
Յերկուանալ. vn. douter, hésiter, balancer.
Յերկուանք. s. doute, hésitation, incertitude.
Յեց. a. appuyé; fig. appuyé.
Յեցակէտ. s. point d'appui.
Յեցամիտ. a. obstiné, tenace, constant
Յեցարան. / **Յիմարանոց.** / **Յիմարատուն.** s. hospice d'aliénés, maison de fous, maison de santé, asile.
Յեցնել. va. appuyer, adosser, soutenir.
Յեցուլ. V. **Յեցնել.**
Յիմար. a. fou, fol, folle, insensé, aliéné, sot; ծայրագոյն —, sot, dément, à vingt-quatre, à trente-six carats, au suprême degré.
Յիմարաբար. adv. follement, sottement, à la folie.
Յիմարաբոյժ. / **Յիմարագէտ.** s. aliéniste.
Յիմարական. / **Յիմարամիտ.** a. de fou, d'aliéné; V. **Յիմար.**
Յիմարանալ. V. **Յիմարիլ.**
Յիմարանոց. V. **Յեցարան.**
Յիմարապահ. s. surveillant ou gardien de fous.
Յիմարապետ. s. gardien en chef des fous.
Յիմարատուն. V. **Յեցարան.**
Յիմարեցնել. va. rendre fou; faire devenir fou; fig. rendre fou, affoler, étourdir; charmer, enchanter.
Յիմարիլ. vn devenir fou, perdre la raison, avoir l'esprit aliéné, avoir la raison égarée; — մէկուն, raffoler, se passionner follement pour.
Յիմարութիւն. s. folie, sottise, aliénation, démence; հոգի — մոլեան, esprit de vertige.
Յիմարուհի. sf. folle.
Յիսունք. s. cinquante jours depuis Pâques jusqu'à la Pentecôte.
Յիշագիր. V. **Յիշատակագիր.**
Յիշակ. s agenda.
Յիշատակերտ. s. monument commémoratif.

Digitized by Google

Յիշաչար. } V. Չարա-
Յիշաչարութիւն. } յուշ, Չա-
րայուշութիւն.
Յիշատագիր. s. album.
Յիշատակ. s. souvenir, mémoire, commémoration; réminiscence, mention; mémorial; monument; — *արժանի*, digne de mémoire, mémorable; — *ը պահել*, garder le souvenir, la mémoire; *ի* —, en mémoire de; — *տալ*, donner un souvenir; *առ իմ* — *ի*, en mémoire de moi; *աղօտ* —, souvenir confus; — *աւ*, par le souvenir; *առ ի* — *է*, pour souvenir, pour servir de monument.
Յիշատակագիր s. auteur de mémoires; mémoire, mémorial; mémorandum.
Յիշատակագրութիւն s. mémoire.
Յիշատակալից a. plein de souvenir.
Յիշատականոց. s. monument.
Յիշատակավայր. s. lieu de souvenir.
Յիշատակարան. s. mémoire, mémorial; monument.
Յիշատակաւոր. a. dont on se souvient, dont on fait mention.
Յիշատակել. va. mentionner, rappeler, faire mention de, citer.
Յիշատակելի. a. mémorable.
Յիշատակութիւն. s. mention, citation; mémoire, commémoration, réminiscence, commémoraison, souvenir; — *առնել*, faire mention, mentionner. [précité.
Յիշեալ. a. mentionné, susdit,
Յիշել. vn. se souvenir, se ressouvenir, se rappeler; *անունն չեմ յիշեր*, je ne me rappelle pas son nom, son nom ne me revient pas; V. Յիշատակել.
Յիշելիք. s. souvenir; mémoire, offrande.

Յիշեցնել. va. faire souvenir, rappeler le souvenir, rappeler à la mémoire, rappeler, avertir.
Յիշեցնող. } s. celui qui fait
Յիշեցուցիչ. } souvenir, qui rappelle le souvenir.
Յիշող. s. qui se souvient.
Յիշողութիւն. s. mémoire; V. Յիշումն; — *ը կարճ է*, il a la — courte; *լաւ* — *ունի*, il a la — heureuse.
Յիշոց. V. Յիշոցք; — *ըսել*. V. Յիշոցաբան լինել.
Յիշոցաբան. } a. qui dit des
Յիշոցախօս. } paroles malhonnêtes; — *ըսել*, dire de vilains ou de gros mots, des injures, tenir de mauvais propos.
Յիշոցաբանութիւն. s. habitude de dire de vilains mots.
Յիշոցք. s. gros ou vilain mot, paroles malhonnêtes, injure, jurement, juron.
Յիշումն. s. mention, commémoration, souvenir.
Յիսնակ. s. cinquantaine; cinquante; l'avent.
Յիսնամեակ. s. cinquantenaire.
Յիսնամեայ. } a. de cinquante
Յիսնամեան. } ans; quinquagénaire. [fois autant.
Յիսնապատիկ. adv. cinquante
Յիսնապետ. s. cinquantenier; sergent.
Յիսնաւոր. a. cinquante, qui contient le nombre cinquante.
Յիսնեակ. a. cinquantaine; cinquante; cinquantenaire.
Յիսնեկեան. V. Յիսնամեան.
Յիսներեակ. V. Յիսնեակ.
Յիսներորդ. a. cinquantième; s. l'avent. [jours.
Յիսնօրեայ. a. de cinquante
Յիսուն. a. cinquante.
Յիսունժամեան. a. de cinquante heures.

Digitized by Google

Յիսուս. s. Jésus. [jésuite.
Յիսուսական. a. jésuitique; s.
Յիսուսականութիւն. s. jésuitisme. [transmis par Jésus.
Յիսուսաւանդ. a. recommandé;
Յիսուսեան. s. jésuite, membre de la compagnie de Jésus.
Յիրաւի. adv. justement, avec justice, de plein droit, à juste titre, vrai, en vérité.
Յիրել. va. tendre, étendre; attacher, unir. [enceinte, grosse
Յղանալ. vn. concevoir, devenir
Յղաւորեալ. } V. Յղաւոր-
Յղաւորել. } ուր. Յղաւոր-
Յղաւորկում. } կել. Յղաւոր-
կում. [enceinte.
Յղացնել. va. rendre une femme
Յղացող. s. celui qui a conçu,
Յղացութիւն. } V. Յղութիւն.
Յղացում. }
Յղել. va. envoyer, expédier, adresser; renvoyer.
Յղենալ. V. Յղանալ.
Յղի. a. enceinte, grosse; — լինել, être —, dans un état intéressant.
Յղկել. va. polir, raboter, dégrossir, adoucir; polir, brunir, lisser; fig polir, limer.
Յղկիչ. s. polisseur, lisseur, brunisseur. [nissoir
Յղկոց. s. polissoir, lissoir, bru
Յղկում. a. s. astiquage.
Յղութիւն. s. conception, grossesse; տօն — թեան, la fête de la Conception.
Յղուիլ. vn. être envoyé.
Յղում. s. envoi, renvoi.
Յղփանալ. vn. regorger de, se gorger, se soûler, être comblé de, nager dans, vivre dans l'abondance, vivre à gogo.
Յղփասէր. a. s. goinfre, goulu.
Յղփացնել. va. gorger, regorger, soûler, remplir, combler.

Յղփութիւն. s. comble, abondance, rassasiement; յղփութեամբ ապրիլ, vivre à gogo.
Յո՞. adv. où? յո՞ երթաս, où vas-tu?
Յոբելեան. s. jubilé; a. — տարի, année jubilaire.
Յոբելեար. s. jubilé, jubiliaire.
Յոբելինական. a. de jubilé.
Յոբելինաւէր. } s. jubiliaire.
Յոբելինաւոր. }
Յոգն. a. nombreux, plusieurs.
Յոգնաբեղուն. V. Բազմաբեղուն.
Յոգնադարեան. a. séculaire.
Յոգնազան. V. Բազմազան.
Յոգնապաղատանօք. a. prié ou demandé avec instance; — աղաչել, presser avec ardeur.
Յոգնատրտում. a. fort triste.
Յոգնաթիւ. V. Բազմաթիւ.
Յոգնաթշուառ. a. très malheureux, accablé de malheurs, de chagrins. [զանք.
Յոգնախումբ. V. Բազմախումբ.
Յոգնախուռն. a. très nombreux.
Յոգնած. a. las, fatigué.
Յոգնածութիւն. s. lassitude, fatigue.
Յոգնածուփ. a. très agité.
Յոգնական. a. pluriel.
Յոգնականաձևեայ. a. qui a la forme du pluriel.
Յոգնականավերջ. a. qui a la terminaison du pluriel.
Յոգնակի. a. nombreux; gram. pluriel. [նաննար.
Յոգնամանեան. V. Բազմա-
Յոգնահմուտ. a. très érudit.
Յոգնամեղ. a. qui a beaucoup de péchés.
Յոգնապատրաստ. a. bien préparé, arrangé; très paré.
Յոգնայոյզ. a. très agité.
Յոգնաչարչար. V. Բազմաչարչար.
Յոգնազարդոյն. a. très orné.

Digitized by Google

Յոգնաշխատաւորի. V. Բազմաշխատաւորի.

Յոգնավաստակ. a. très fatigué, très [fatigant.

Յոգնայորդոր. a. très agité.

Յոգնաստեղի. V. Բիւրաւորի.

Յոգնանեղելի. V. Բազմանեղելի.

Յոգնատրտում. a. très triste.

Յոգնարդիւն. a. qui a beaucoup de mérite.

Յոգնեցնել. va. fatiguer; lasser.

Յոգնեցուցիչ. a. fatigant.

Յոգնիլ. vn. se fatiguer, se lasser, être fatigué.

Յոգնութիւն. } s. fatigue, las-
Յոգնածութիւն. } situde.

Յոլով. a. beaucoup de, maint, plus d'un, plusieurs, nombreux, bien de; V. Շատ.

Յոլովագոյն. a. plus nombreux, de plus grand nombre; adv. beaucoup plus, en plus grand nombre; le plus souvent, la plupart du temps.

Յոլովածին. V. Բազմածին.

Յոլովակի. V. Յոլովագոյն. adv.

Յոլովաձեւեան. V. Բազմաձեւեան.

Յոլովանալ. va. être nombreux, s'accroître, augmenter en nombre, se multiplier.

Յոլովացնել. } va. rendre nom-
Յոլովել. } breux, augmenter, multiplier.

Յոլովիլ. V. Յոլովանալ.

Յոլովութիւն. s. grand nombre, grande quantité.

Յոխորտ. V. Խրոխտ.

Յոխորտաբար. V. Խրոխտաբար.

Յոխորտալ. } V. Խրոխտա-
Յոխորտանալ. } նալ.

Յոխորտանք. } V. Խրոխտ-
Յոխորտութիւն. } անք.

Յոխորտապանծ. a. présomptueux, fier.

Յողղալ. va. être curieux, observer d'un œil curieux; épier, guetter, être à l'affût de, être en observation, dresser des embûches.

Յողդողդ. a. inconstant, chancelant, vacillant, incertain, fragile; versatile, volage, léger.

Յողդողդել. } va. ébranler,
Յողդողդեցնել. } secouer, faire chanceler.

Յողդողդութիւն. } s. incons-
Յողդողդումն. } tance, versatilité, instabilité, fragilité, légèreté.

Յողդողդական. V. Յողդողդ.

Յոյզ. s. recherche, investigation, perquisition; émotion, commotion, agitation, trouble; — եւ խնդիր, recherche, perquisition, chicane; — եւ խնդիր ընել, faire des recherches; ի — ս կրից, dans le transport de sa passion; — ք խռովութեանց, troubles; — սրտի, émotion.

Յոյժ. adv. beaucoup, très, fort, bien, considérablement.

Յոյլ. a. paresseux.

Յոյն. s. Grec; a. grec; — լեզու, la langue grecque.

Յոյս. s. espoir, espérance, attente; իմ — ս է, c'est mon espoir, c'est toute mon espérance; — մի ունիմ որ, j'ai l'espoir que, j'espère que; ունայն յուսով պարարել, repaître de vaines espérances; քաղցր յուսով պարարիլ, se flatter d'une douce espérance; — ը կորսնցունել, perdre l'espérance; — ը կտրել, désespérer, être au désespoir; — ը կտրեցաւ, il désespéra; — երնիս կտրեցաւ, notre espérance s'est évanouie; — ով ապրիլ, vivre d'espoir, d'espérance; — ունիմ, j'ai de l'espoir; — ը մէկուն՝ բանին մը վրայ դնել, mettre, fonder son espoir, compter sur qn.; — տալ, donner, faire concevoir des es-

Digitized by Google

pérances; մէկուն — ն ի դերեւ հանել, tromper les espérances de qn ; մէկուն — ը կատարել, combler les espérances de qn.; Նշոյլք յուսոյ, les rayons de l'espoir; մեծ՝ պատիր ou խաբէական՝ սուտ՝ խուսափուկ՝ անմիտ —, grande, trompeuse, fausse ou mensongère, fugitive, folle espérance; մխիթարիչ՝ կենդանի՝ եռանդուն՝ կոյր՝ ընդունայն՝ տկար՝ անստոյգ՝ հաստատուն՝ դեռածին —, espoir consolant ou consolateur, vif, ardent, aveugle, vain, faible, incertain, fondé, renaissant.

Յոյր. a. gras, potelé, dodu, [gros.

Յոպպնակ. s. carriole.

Յոպոպ. s. ornith. huppe.

Յոռանալ. vn. devenir mauvais, empirer, devenir pire, se détériorer; se déprécier, s'avilir, dégénérer.

Յոռացնել. va. rendre mauvais, empirer, détériorer, gâter, déprécier, avilir, dégénérer.

Յոռեակ. a. un peu mauvais, méchant. [pire.

Յոռագոյն. a. très mauvais, pis,

Յոռեձեւ. a. mal formé ou fait.

Յոռեկիրթ. a. mal élevé.

Յոռեկրթութիւն. s. mauvaise éducation.

Յոռեմիտ. a. pessimiste.

Յոռենալ. V. Յոռանալ.

Յոռենիշ. s. mauvais point, mauvaise note.

Յոռեփոխել. va. changer en mal.

Յոռետես. a. s. pessimiste.

Յոռետեսութիւն. s. pessimisme.

Յոռեցնել. V. Յոռացնել.

Յոռի. a. mauvais, de mauvaise qualité, défectueux, vicieux, de peu de prix, vil, chétif, méchant.

Յոռոռ. s. bringue, mauvais cheval, rosse.

Յոռութիւն. s. mauvaise qualité, mauvais état, détérioration, dégénération, vice.

Յով. V. Յո՞.

Յովազ. s. zool. panthère.

Յովազենի. s. peau de panthère.

Յովանավակ. V. Յուանաւակ.

Յովատակ. s. roussin, étalon.

Յովտ. s. iota.

Յոտնկայս. adv. debout.

Յուալ. vn. se frapper en signe de douleur, se lamenter.

Յորդ. a. abondant, copieux.

Յորդաբորբ. a. ardent, brûlant, chaleureux.

Յորդաբուղխ. a. qui coule avec abondance, abondant.

Յորդագնաց. a. qui va, qui coule en abondance.

Յորդագոյր. V. Յորդամագոյր.

Յորդահէմ. V. Յորդաբուղխ.

Յորդալոյս. a. abondant en lumière, très lumineux.

Յորդախաղաց. V. Յորդաբուղխ.

Յորդախօս. a. abondant en paroles, éloquent, verbeux.

Յորդաթափիկ. a. qui tombe en abondance.

Յորդահոս. } V. Յորդաբուղխ.
Յորդահոսան. }

Յորդահոսանք. s. torrent, flots.

Յորդաձայն. a. qui a beaucoup de voix, sonore.

Յորդաշունչ. a. qui souffle fort, violent, impétueux. [d'eau.

Յորդաջուր. a. qui a beaucoup

Յորդառատ. a. surabondant, luxuriant, très abondant; adv. en abondance, en grande quantité, beaucoup, à grands flots.

Յորդառատութիւն. s. surabondance. [ձայն, voix — e.

Յորդեռանդ. a. fort, puissant; —

Յորդել. vn. abonder, affluer, couler ou s'écouler en abon-

Digitized by Google

lance, déborder, regorger de, être plein, nager dans, avoir en abondance, être abondant.

որդեռանդն. a. très vif, très ardent, bouillant.

որդեգնաց. V. **Յորդագնաց**.

որդիլ. V. **Յորդել**.

որդող. a. débordant.

որդոր. s. exhortation; a. exhorté; empressé, prompt, ardent, disposé, désireux; abondant, copieux; mus. andante; — *սրտիւ յօժարութեամբ*, volontiers, de bon cœur; — *փութով*, diligemment, avec diligence ou empressement, avec promptitude.

որդորաբար. adv. par exhortation.

որդորագոյն. adv. avec empressement, avec plaisir.

որդորակ. s. exhortation; homélie; a. mus. andantino.

որդորական. V. **Յորդորիչ**.

որդորամիտ. a. empressé, plein d'ardeur, d'empressement, désireux de; — *առնել*, exhorter, engager; — *լինել*, être empressé, s'empresser.

որդորել. va. exhorter, engager, stimuler, inspirer; accroître, augmenter.

որդորեցուցիչ. V. **Յորդորիչ**.

որդորիլ. vn. être exhorté, engagé, encouragé.

որդորիչ. a. propre à exhorter, engageant, stimulant.

որդորութիւն. } s. exhortation
որդորումն. } encouragement, stimulant.

որդութիւն. } s. affluence, abondance, surabondance; dégorgement, débordement; — *թեամբ*, à grands flots, en abondance.
որդումն. }

որժամ. adv. quand, lorsque, conj. puisque.

Յորձ. V. **Որձ**.

Յորձախոր. a. profond, creux.

Յորձան. V. **Յորձանք**.

Յորձանապտոյտ. a. tournoyant.

Յորձանավար. a. poussé, chassé par le courant.

Յորձանուտ. s. courant, tournant, tourbillon; a. qui est plein de tournants, rapide

Յորձանք. s. courant d'eau, tournant, tourbillon; buillon, bouillonnement; — *ուղխից*, torrent.

Յորձնեռանդն. a. tout bouillant, bouillonnant, à gros bouillons, très-agité.

Յորմէ հետէ. adv. depuis, depuis que.

Յորջորջանք. s. titre, dénomination, nom, qualification; *անուն* — , titre, surnom; — *աբար*. adv. de nom.

Յորջորջել. va. nommer, appeler, intituler, qualifier.

Յորջորջիլ. } vn. être nommé, appelé, intitulé.
Յորջորջուիլ. }

Յորջորջումն. V. **Յորջորջանք**; *փոխաբերական փոխաբերեալ* —, métaphore.

Յո՞ր սակս. conj. pourquoi?

Յորսայս. adv. renversé en arrière, sur le dos, couché sur le dos, tombé à la renverse.

Յորսայսել. va. renverser, terrasser.

Յորսայսիլ. vn. être couché à la renverse, sur le dos.

Յուդա. s. Judas, traître; V. *Համբոյր*.

Յուդայական. a. judaïque.

Յուդայաբար. adv. à la manière de Judas, en traître.

Յուդայեան. a judaïque.

Յուդայութիւն. s. judaïsme

Յուզախնդիր. s. chercheur, investigateur, scrutateur; — *լինել*,

Digitized by Google

faire des recherches, chercher, s'enquérir, fouiller, scruter, s'informer, aller aux informations.

Յուզակ. s. V. Խռովարար; inventeur; agitateur, séditieux, remuant; a agité, soulevé.

Յուզական. a. agité, troublé, émotionnel.

Յուզասէր. } a. qui aime
Յուզմնասէր. } les agitations, les émotions.

Յուզարկու. s. V. Խռովարար; pillard, maraudeur.

Յուզամնթին ըղձայ. V. Յուզախնդիր ըղձայ.

Յուզեալ. a. agité, ému.

Յուզել. va. chercher, rechercher, fouiller, scruter, faire des recherches, fureter; agiter, soulever, tourmenter, émotionner, inquiéter, émouvoir; ameuter, soulever; *խնդիր մի* —, agiter, soulever une question, entamer une discussion.

Յուզիչ. a émouvant, émotif.

Յուզուած. V. Յուզեալ.

Յուզուիլ. vn. s'agiter, s'émouvoir, être agité, se tourmenter, se troubler.

Յուզում. s. recherche, perquisition; agitation, émotion, trouble; — *սրտի*, émotion, transport; — *կրից*, promptitude.

Յուզուող. a. qui s'agite.

Յուլաբար. adv. paresseusement, nonchalamment.

Յուլանալ. vn. être, devenir paresseux, nonchalant

Յուլացնել. va. rendre paresseux, nonchalant.

Յուլիս. s. juillet.

Յուլութիւն. s. paresse, noncha[lance.

Յուլօրէն. V. Յուլաբար.

Յուկամ. adv. où l'on veut, où l'on voudra.

Յուղարկ. s. envoi; — *[illegible]*՝ *ու-լալ*, accompagner, conduire; escorter, faire cortége; — *ընել*, faire un envoi.

Յուղարկաւոր. a. qui accompagne, qui escorte.

Յուղարկաւորութիւն. s. convoi, funérailles, obsèques.

Յուղարկել. va. accompagner, conduire, reconduire, faire cortége; expédier, envoyer; accompagner le convoi d'un mort, rendre à qn. les derniers devoirs funèbres.

Յուղարկիչ. } s. expéditeur, ex-
Յուղարկող. } péditionnaire.

Յուղարկութիւն. } s. V. Յու-
Յուղարկում. } ղարկաւորութիւն; envoi, expédition.

Յումպէտ. V. Անպէտ. adv.

Յունաբանութիւն. s. grécisme, hellénisme.

Յունաբնակ. a. habité par les Grecs.

Յունագէտ. s. gréciste, hellé[niste.

Յունադաւան. a orthodoxe.

Յունադաւանութիւն. s. orthodoxie.

Յունալատին. } a. gréco-
Յունալատինական. } latin.

Յունախօս. a. qui parle le grec, en grec.

Յունական. a. grec; — *հուր*, feu [grégeois.

Յունահետ. a. qui a une trace de grec.

Յունահռոմէական. a. gréco-ro[main.

Յունապ. s. bot. jujube.

Յունապի. s. bot. jujubier.

Յունասէր. s. a. ami des Grecs, philhellène.

Յունասիրութիւն. s. philhellé[nisme.

Յունատառ. a. qui est en caractères grecs.

Յունարէն. adv. en grec; a. grec; le grec, la langue grecque; *ուսանիլ*՝ *խօսիլ* —, apprendre, parler le grec.

Digitized by Google

Յունացնել. va. gréciser, hélléniser. [juin.
Յունիս. s. juin; *ի* 5 — *ի*, le 5
Յունուար. s. janvier.
Յուշ. s. souvenir; — *ածել՝ առնել*, faire souvenir, rappeler.
Յուշագիրք. s. album.
Յուշագրքոյկ. V. **Յուշատետր**.
Յուշագրութիւն. s. souvenir.
Յուշատետր. s. carnet, calepin.
Յուշարար. a. qui rappelle le souvenir, commémoratif; qui avertit; s. souffleur.
Յուշարարութիւն. s. action de rappeler le souvenir d'une chose; avertissement, avis, conseil.
Յուշիկ. adv. doucement, tout doucement, bellement; petit souvenir; — *գնթանալ*, marcher lentement, à pas comptés.
Յուշկապար. } s. centaure,
Յուշկապարիկ. } hippocentaure; sirène.
Յուշիկիկ. adv. tout doucement.
Յուպէտ. V. **Յուկամ**.
Յուռթել. va. faire des enchantements, soumettre à des enchantements, enchanter, charmer.
Յուռթի. a. fécond, fertile.
Յուռթիչ. s. enchanteur, magicien.
Յուռութ. } s. enchan-
Յուռութք. } tement,
Յուռութողութիւնք. } charme, paroles magiques; talisman, amulette; *յուռութք*, *յուռթել*. V. **Յուռթել**.
Յուսաբեկ. a. désespéré.
Յուսաբեկիչ. a. désespérant.
Յուսաբեկութիւն. } s.désespoir.
Յուսաբեկում. }
Յուսադիր. } a. qui fait es-
Յուսադրական. } pérer, qui donne de l'espoir.
Յուսադրել.va.donner de l'espoir.
Յուսադրիչ. } V. **Յուսադիր**.
Յուսադրող. }

Յուսադրութիւն. s. action de donner de l'espoir.
Յուսազերծ. a. déçu.
Յուսազրկութիւն. s. déception.
Յուսաթափ. V. **Յուսաբեկ**.
Յուսալ. vn. espérer, concevoir de l'espérance, mettre son espérance en, s'attendre à, se flatter; — *առ Աստուած*, espérer en Dieu.
Յուսալի. a. qui se peut espérer, que l'on peut espérer.
Յուսալիր. } a.plein d'espérance,
Յուսալից. } d'espoir.
Յուսախաբ. a. déçu; — *լինել*. V. **Յուսախաբիլ**.
Յուսախաբել.va. décevoir, désabuser. [désabuser.
Յուսախաբիլ. vn. être déçu, se
Յուսախաբութիւն.s. déception.
Յուսախաբուիլ. V. **Յուսախաբիլ**. [d'espoir.
Յուսածիծաղ.a. qui sourit plein
Յուսակորոյս. a. qui a perdu tout espoir, désespéré.
Յուսակտուր. } a. désespéré,
Յուսահատ. } poussé au désespoir. [rément.
Յուսահատաբար. adv. désespé-
Յուսահատած. a. désespéré.
Յուսահատիլ. vn. désespérer, être au désespoir.
Յուսահատեցնել. va. réduire au désespoir, faire désespérer, ôter à qu. l'espoir de. V. **Յուսահատ առնել**.
Յուսահատող.V.**Յուսահատած**.
Յուսահատութիւն. s. désespoir; *առ* — *թեան*, par désespoir; — *թեամբ*, désespérément; — *թեան մատնուիլ*, être livré au désespoir, désespérer.
Յուսապատար. V. **Յուսալիր**.
Յուսավրէպ. a. déçu, qui a eu une déception. [ception.
Յուսավրիպիլ.vn. avoir une dé-

Digitized by Google

Յուսախաբում, s. déception,
Յուսատու. a. qui donne de l'espoir.
Յուսացնել. va. faire espérer, donner de l'espoir, ranimer par de nouvelles espérances.
Յուրան. s carafe; pyramide.
Յուրանաձեւ. a. pyramidal.
Յուրանիկ. s. carafon.
Յուրաստ ըլլալ.vn. nier, renier.
Յոմն. etc. V. **Յոգն**. etc.
Յստակ. a. clair, pur, propre, limpide; fig. clair, net, distinct; adv. clairement, nettement, distinctement.
Յստակաբան. V. **Յստակախօս**.
Յստակագոյն. adv. d'une manière très claire, très distinctement.
Յստակախօս. a. qui parle clairement, distinctement. [naïf.
Յստակամիտ. a. sincère, candide,
Յստակամոլ. s. puriste.
Յստակամոլութիւն. s. purisme.
Յստակամտութիւն. s. sincérité, naïveté, candeur.
Յստականալ. vn. s'éclaircir, devenir clair, se clarifier.
Յստակաջուր. a. dont l'eau est claire; — *աղբիւր*, fontaine claire, limpide.
Յստակապէս. V. **Յստակ**.adv.
Յստակատես. a. qui voit clair, clairvoyant, éclairé. [yance.
Յստակատեսութիւն. s. clairvo-
Յստակեան. V. **Յստակամոլ**.
Յստակել. } va. clarifier, ren-
Յստակեցնել. } dre clair, limpide, éclaircir, purifier; nettoyer, éplucher.
Յստակութիւն. s. clarté, limpidité, pureté, netteté; candeur, sincérité, naïveté.
Յստակօրէն. V. **Յստակ**.
Յօդ. s articulation, jointure, emboîtement; lien, liaison; gram. article.

Յօդաթափ. s. instrument de torture pour disloquer les articulations; a. disloqué.
Յօդաթափում. s. dislocation.
Յօդալոյծ. a. dont les articulations sont disloquées; paralytique.
Յօդական. a. articulaire.
Յօդակապ. s. lien, liaison, union. enchaînement; anat. ligament; a. articulé, composé d'articulations; — *մտերմութեան՝ ընկերութեան*, lien d'amitié, de la société.
Յօդակապային.a. ligamenteux.
Յօդակապութիւն. s. jonction, conjonction, lien, liaison; anat. articulation. [disjoindre.
Յօդախոտոր ընել.va. disloquer,
Յօդաձայնութիւն. s. articulation.
Յօդային. V. **Յօդական**.
Յօդապատ. a. articulé, entouré d'articulations, corporel; fig. très bien composé, tourné.
Յօդացաւ. s. méd. rhumatisme articulaire, rhumatisme.
Յօդացաւական. } a. rhumatis-
Յօդացաւային. } mal.
Յօդացաւոտ. a. rhumatisant.
Յօդացաւութիւն. s. méd. rhumatisme.
Յօդաւոր.a. articulé. articulaire; articulé, proféré; bien tourné, harmonieux.
Յօդաւորել. V. **Յօդել**.
Յօդաւորութիւն. s. articulation, liaison, harmonie.
Յօդել. va. joindre, unir, lier, attacher; articuler, proférer; composer, former.
Յօդուած. s. articulation, joint, jointure; composition, construction; article, paragraphe; —*գրել*. V. **Յօդուածագրել**.
Յօդուածագիր. s. auteur d'un article.

Digitized by Google

Յօդուածագրել. va. écrire un article.
Յօդուածային. a articulaire.
Յօդուածաւոր. a. articulé.
Յօդուածոյ. a. composé;—*բառ*, mot composé.
Յօժար. a. disposé, bien disposé, dispos, porté à, tout prêt à, empressé; *իր — կամքով*, de sa propre volonté, de plein gré; — *ըլլալ*, être disposé, avoir quelque inclinaison à; V. **Յօժարաբար.**
Յօժարաբար. } adv. volontiers,
Յօժարագոյն. } avec plaisir, de
Յօժարակամ. } bon cœur, avec empressement.
Յօժարամիտ. a. qui a l'esprit disposé, de bonne volonté, volontaire. disposé, prêt à, empressé; — *կամօք*, volontiers, de son propre gré, de bon cœur.
Յօժարամտութիւն. s. disposition d'esprit, bonne volonté, empressement, désir, envie.
Յօժարանալ. V. **Յօժարիլ.**
Յօժարասէր. a. empressé.
Յօժարացնել. V. **Յօժարեցնել.**
Յօժարափոյթ. a. empressé, tout disposé; adv. avec empressement.
Յօժարել. V. **Յօժարիլ.**
Յօժարեցնել. va. disposer, donner l'envie, intéresser, mettre en train.
Յօժարիլ. vn. être disposé, porté ou tout prêt à, s'empresser. avoir envie, pencher, incliner, s'intéresser, vouloir, être en train.
Յօժարութիւն. s. disposition, bonne volonté, bon gré, empressement, inclination, penchant, propension. pente, goût.
Յօն. s. sourcil; V. **Յօնք.**
Յօնակից. a. qui a les sourcils unis ensemble; — *ըլլալ*, froncer le sourcil.
Յօնանօն. a. qui sourcille, qui remue le sourcil; — *ըլլալ*, sourciller.
Յօնեղ. a. qui a les sourcils épais.
Յօնք. s. sourcil; fig. front sourcilleux, fierté, morgue; — *սեւ՝ անօսր՝ թաւ՝ նրբին՝ կախ ինկած՝ ամբարհաւաճ՝ սպառնալից՝ կամարաձեւ*, sourcil noir, clair, épais ou touffu, mince, pendant, altier ou superbe. menaçant, bien arqué; *յօնքերը բարձրացնել՝ իջեցնել՝ պռստել*, hausser, baisser, froncer les sourcils;—*երը ներկել*, se faire les sourcils.
Յօշ յօշ պատառել. V. **Յօշել.**
Յօշատել. } va. couper en petits
Յօշել. } morceaux, découper,
Յօշոտել } mettre en pièces, en morceaux, hacher, déchirer; *անդամ անդամ* —, démembrer, couper par morceaux.
Յօշոտուած } s. le morceau dé-
Յօշուած. } coupé, démembrement.
Յօտ. s. sarment; émondes.
Յօտանել. } va. tailler la vigne,
Յօտել. } les arbres, élaguer, serpiller, ébrancher.
Յօտոց. V. **Յատոց.**
Յօտոցիկ. V. **Յատոցիկ.**
Յօրայ. s. beau-père, parâtre.
Յօրանալ. vn. engraisser; s'enorgueillir; vivre dans la mollesse et dans les délices, se dodiner; faire bonne chère, s'en donner.
Յօրանջ. } s. bâillement.
Յօրանչ. }
Յօրանջել. vn. bâiller.
Յօրանջումն. s. bâillement.
Յօրինած. V. **Յօրինուած.**
Յօրինել. va. composer, disposer, dresser, former, façonner, apprêter, arranger, préparer, organiser, accommoder; faire, construire, bâtir; orner, parer,

Digitized by Google

décorer, garnir, agencer; *ողբերգութիւն՝ մատեան* —, faire, composer une tragédie, un livre.

Յօրինիչ. } s. compositeur.
Յօրինող. }

Յօրինուած. s. ajustement, disposition, façon, forme, système, arrangement, agencement, structure, composition, apprêt, préparation, ordre, organisation, conformation; construction, garniture, ornement, parure, décoration; harmonie.

Յօրինուածութիւն. s. belle disposition, bon ordre, ordre; organisme.

Յօրինումն. V. **Յօրինուած.**

Ն

Ն (nou = N). s. vingt-deuxième lettre de l'alphabet et dix-septième des consonnes; quatre cents, quatre-centième.

Նա. pron. il, elle, celui, celle, celui-là, celle-là.

Նաղրուն. s. chim. nitre.

Նաղրունային. a. nitrique.

Նաեւ. conj. aussi, même, encore, de plus.

Նազաբանել. vn. minauder; va. prodiguer des louanges à qn., faire son éloge.

Նազաբանութիւն. s. minauderie; louange solennelle, éloge.

Նազանք. s. grand train, dignité, magnificence; minauderie, mignardise, airs penchés, façons, manières affectées.

Նազաւորութիւն. s. importance, respect, dignité.

Նազելաժպիտ. a. qui a le sourire aimable.

Նազելանեմ. V. **Նազելաքայլ.**

Նազելաշուք. a. charmant.

Նազելապէս. adv. avec minauderie, gracieusement.

Նազելափառ. V. **Նազելաշուք.**

Նազելաքայլ. a. qui marche gracieusement, gracieux.

Նազելի. a. respectable, honorable, excellent, louable, digne, important, magnifique; sérieux, grave, honnête, modeste; beau, aimable, gentil, charmant, mignard.

Նազելիօրէն. V. **Նազելապէս.**

Նազելուհի. sf. charmante, femme charmante.

Նազեցնել. va. rendre respectable, imposant; honorer, respecter.

Նազիկ. V. **Նազելի.**

Նազիլ. vn. faire sa moue, sa petite moue, faire la petite bouche, se donner des airs, faire des façons, affecter des façons, des airs de mignardise, faire le renchéri, le difficile, le dédaigneux, minauder, mignarder, se mignarder, se faire prier, avoir ou prendre des airs; se vanter, se glorifier; mener un grand train, faire le grand seigneur.

Նազող. s. minaudier.

Նազուգ. s. dévidoir.

Նաժիշտ. s. servante, bonne.

Նախ. a. preminer; adv. premièrement, d'abord, en premier lieu; — *քան*, avant de.

Digitized by Google

Նախաբազուկ. s. anat. avant-bras.
Նախաբան. s. préface.
Նախաբանել. V. **Յառաջաբանել.**
Նախաբանութիւն. s. avant-propos.
Նախաբար. adv. premièrement, d'abord.
Նախաբարբառ. a. premier à dire.
Նախաբժիշկ. V. **Բժշկապետ.**
Նախաբնակ. s. indigène.
Նախաբողբոջ. s. protoplasma, protoplasme.
Նախաբոյս. / **Նախաբուղխ.** } a. poussé, produit auparavant.
Նախագահ. a. assis sur le premier siége, à la première place; s. président; — *լինել՝ նստիլ* ou *բազմիլ*, présider, primer; — *եպիսկոպոսապետ*, primat; — *ք.* V. **Նախաթոռ.**
Նախագահական. a. primatial.
Նախագահել. va. présider.
Նախագահիլ. vn. présider.
Նախագահութիւն. s. présidence; préséance, primatie, primauté; — *ընել*, présider; *ընդ* — *թեամբ*, sous la présidence.
Նախագահուհի. sf. présidente.
Նախագաղափար. s. prototype, modèle primitif, original.
Նախագաւիթ. s. avant-cour.
Նախագէտ. V. **Կանխագէտ.**
Նախագիծ. a. écrit, dessiné avant; s. croquis, ébauche, esquisse; minute, brouillon.
Նախագիտելիք. spl. éléments, principes, notions préliminaires.
Նախագիտութիւն. V. **Կանխագիտութիւն.**
Նախագիր. a. écrit avant; initial.
Նախագիւտ. s. premier inventeur.
Նախագլուխ. a. s. premier, chef, principal.
Նախագծել. va. faire un croquis, esquisser.
Նախագնաց. s. précurseur; a. qui est allé avant.
Նախագնել. va. acheter d'avance.
Նախագոյ. / **Նախագոյակ.** } a. préexistant; — *էն*, le premier Être.
Նախագոյն. a. plus ancien, devancier; V. **Յառաջագոյն.** adv.
Նախագոյութիւն. s. préexistence.
Նախագործ. a. fait avant.
Նախագործական. a. d'initiative; — *ոգի*, esprit —.
Նախագործութիւն. s. initiative.
Նախագուշակ. V. **Կանխագուշակ.**
Նախագուշակել. V. **Կանխագուշակել.**
Նախագտակ. V. **Նախագիւտ.**
Նախագրեալ. a. prescrit.
Նախագրել. va. écrire auparavant; prescrire.
Նախագրութիւն. s. écrit auparavant; prescription.
Նախադաս. a. rangé, mis avant; préféré, supérieur; — *ընել՝ համարել*, préférer; — *մասնիկ*, préfixe.
Նախադասել. va. ranger, placer devant, au premier rang; préférer.
Նախադասելի. a. préférable.
Նախադասութիւն. s. premier rang, préférence; proposition, prémisse; *գլխաւոր* —, proposition principale; *երկրորդական* —, proposition subordonnée.
Նախադաս ատեան. tribunal de première instance.
Նախադատել. va. préjuger.
Նախադատութիւն. s. préjugement.
Նախադիր. s. celui qui établit le premier; gram. préposition.
Նախադուռ. s. première porte; vestibule; *նախադրունք*, propylées.

Digitized by Google

Նախադրեալ. s. prémisses.
Նախադրութիւն. s. avant-propos, préface; projet, dessein; gram. préposition.
Նախազբաղում. s. première occupation.
Նախազգալ. vn. pressentir.
Նախազգաց լինել. V. **Նախազգալ.** [timent.
Նախազգացում. s. pressen-
Նախազգուշական. a. préservatif.
Նախազգուշութիւն. s. précaution; — *Թեան Համար՝ ի* —, par —. [կոյց.
Նախազեկոյց. V. **Կանխազե-**
Նախաթիւ. s. antidate.
Նախաթոռ. V. **Նախագահ.**
Նախաթոռմ. s. première place, place d'honneur.
Նախաթուել. va. antidater.
Նախաժաման. a. qui arrive le premier; — *կարծիք*, préjugé.
Նախաժամանակ. s. temps primitif. [avant, devancer.
Նախաժամանել. va. arriver
Նախաժողովուրդ. s. premier peuple. [mitive.
Նախալեզու. s. la langue pri-
Նախախնամ. a. prévoyant.
Նախախնամական. } a. prévoyant, qui
Նախախնամային. } sait pourvoir.
Նախախնամել. va. être la providence de, pourvoir à, avoir soin de, veiller à.
Նախախնամիչ. } s. qui pourvoit, qui a
Նախախնամող. } soin.
Նախախնամութիւն. s. la Providence; prévoyance, soin.
Նախածանօթ. a. connu d'avance; qui a connu le premier.
Նախածանօթութիւն. s. prénotion.
Նախածին. a. né le premier; qui enfante pour la première fois; s. premier-né.
Նախածնող. s. le premier père, la première mère; — *ք*, les premiers parents, les aïeux, les ancêtres.
Նախակար. V. **Դալ.**
Նախակայ. s. premier lieu.
Նախակատար. a. achevé, accompli d'avance.
Նախակարապետ. s. précurseur.
Նախակարգ. a. destiné, établi ou disposé d'avance; préliminaire.
Նախակարգել. va. destiner, établir, disposer d'avance; prédestiner.
Նախակերտ արարչութիւն. s. création du monde.
Նախակրթական. a. primaire, élémentaire.
Նախակրթանք. s. exercice préparatoire; éléments.
Նախակրթարան. s. école préparatoire ou primaire.
Նախակրթել. va. exercer auparavant, préparer ou former par l'exercice. [primaire.
Նախակրթութիւն. s instruction
Նախահայեաց. a. prévoyant.
Նախահայեցութիւն. s. prévoyance.
Նախահայր. s. le père primitif, premier père, le père du genre humain; ancêtre. [ou calcul.
Նախահաշիւ. s. premier compte
Նախահաւ. s. bisaïeul.
Նախահիւթ. s. protoplasma.
Նախահոգ. } a. prévoyant;
Նախահոգակ. } — *խնամք*, prévoyance; — *զգուշութիւն*, précaution. [մել.
Նախահոգալ. V. **Նախախնա-**
Նախահոգութիւն. V. **Նախախնամութիւն.**
Նախահրաման. a. commandé, ordonné d'avance.

Digitized by Google

Նախահրաւէր. a. invité d'avance.
Նախաձայն. V. **Կանխասաց.**
Նախաձայնել. va. prédire.
Նախաձայնութիւն. s. prédiction.
Նախաձեռն. a. qui va le premier, qui s'offre le premier.
Նախաձեռնարկ. a. entreprenant; s. entreprise; — *ըլլալ*, entreprendre le premier.
Նախաձեռնութիւն. s. initiative.
Նախաղի. s. anat. duodénum.
Նախաճաշ. s. déjeuner; *ճաշակերպ* —, déjeuner dînatoire; — *ընել*. V. **Նախաճաշել.**
Նախաճաշակ. s. avant-goût, essai. [faire le déjeuner.
Նախաճաշել. vn. déjeuner;
Նախաճաշիկ. V. **Նախաճաշ.**
Նախաճառ. a. annoncé d'avance, prédit; — *քարոզութիւն*, prédiction.
Նախաճառել. vn. traiter, annoncer d'avance, prédire,
Նախաճառութիւն. s. prédiction.
Նախամամ. s. bisaïeule.
Նախամայր. s. notre première mère, la mère du genre humain; ancêtre.
Նախամաս. s. première partie.
Նախամասնիկ. s. préfixe.
Նախամարգարէ. s. le premier prophète. [homme.
Նախամարդ. s. le premier
Նախամարտիկ. s. qui se bat le premier, qui combat aux premiers rangs; escarmoucheur, tirailleur.
Նախամարտութիւն. s. engagement des tirailleurs, escarmouche.
Նախամեծար. a. estimé davantage, préféré, préférable; — *առնել՝ ընտրել՝ համարել*, préférer, aimer mieux, choisir de préférence.
Նախամեծարել. va. estimer davantage, préférer.

Նախամեծարութիւն. s. préférence.
Նախամուք. s. le premier couple.
Նախամտադիր. a. prémédité.
Նախայաջորդ. s. prédécesseur.
Նախայարձակ. s. celui qui attaque le premier, agresseur, escarmoucheur, tirailleur; — *ըլլալ*, attaquer le premier, engager le combat, escarmoucher.
Նախայարձակութիւն. s. agression.
Նախայաւիտեան. a. qui a précédé tous les siècles, éternel; — *Որդի*, le Fils de Dieu dans l'éternité.
Նախայիշեալ. a. précité.
Նախայօդուած. s. premier article, article de fond.
Նախայօժար. a. disposé d'avance, prédisposé. [position.
Նախայօժարութիւն. s. prédis-
Նախանդամ. s. premier membre.
Նախանիւթ. s. matière primitive.
Նախանկար. a. peint d'avance; s. original, prototype.
Նախանձ. s. jalousie, envie; émulation, rivalité, zèle; *մէկուն նեղսը — մտցնել*, *մէկուն — ը գրգռել*, faire envie ou inspirer de la jalousie à qn.; exciter sa jalousie; exciter l'émulation de, donner de l'émulation; *տիրասէր* —, zèle, attachement.
Նախանձաբեկ. a. qui meurt d'envie, envieux, jaloux; — *ընել*, exciter l'envie, la jalousie, inspirer de la jalousie; — *ըլլալ*, porter envie à, être jaloux de, jalouser.
Նախանձախնդիր. } a. zélé, zé-
Նախանձայոյզ. } lateur, partisan zélé, plein de zèle pour.
Նախանձախնդրութիւն. } s.
Նախանձայուզութիւն. } zèle.

Digitized by Google

Նախանձարկու. a. qui inspire de la jalousie.

Նախանձաւոր. a. zélé, zélateur; envieux, jaloux de; émule, rival; —*լինել*, avoir du zèle pour, être zélé; porter envie à, rivaliser.

Նախանձաւորութիւն. s. zèle, émulation, rivalité; jalousie, envie; *վատ* —, petite jalousie.

Նախանձելի. a. digne d'envie, envié, désirable, admirable.

Նախանձեցնել. va. faire envier, donner de l'envie, inspirer de la jalousie.

Նախանձընդդէմ. a. qui s'efforce à l'envi, plein d'émulation, rival, émule, jaloux, envieux; — *ջանք*, émulation, rivalité; — *կիրք*, jalousie; — *լինել*, être jaloux de, rivaliser avec.

Նախանձիլ. vn. envier, être jaloux de, jalouser, porter envie; rivaliser, être émule, avoir du zèle pour.

Նախանձկոտ. } a. jaloux, envi-
Նախանձոտ. } eux; zélé, zélateur.

Նախանձոտութիւն. } s. jalou-
Նախանձութիւն. } sie.

Նախանձորդ. V. **Նախանձոտ.**

Նախանմման. a. atavique.

Նախանմմանութիւն. s. atavisme.

Նախաշարժիչ. s. promoteur.

Նախասուաւիղ. s. avant-coureur, précurseur; préliminaire, introduction, avant-propos.

Նախաչար. s. auteur ou cause de tous les maux.

Նախապահակք. s. avant-poste.

Նախապահեստ. a. s. préservatif, prophylactique, préservateur.

Նախապաշարում. s. prévention, préjugé.

Նախապատիւ. a. premier en dignité. plus honoré, préféré; — *Համարել*, préférer.

Նախապատճառ. s. première cause, auteur.

Նախապատմական. a. préhistorique.

Նախապատուել. va. honorer davantage, préférer, donner les premiers honneurs.

Նախապատում. a. raconté auparavant, prédit; —*լինել*, prédire.

Նախապատուութիւն. s. prééminence; préférence.

Նախապատրաստ a. préparé d'avance.

Նախապատրաստական. a. préparatoire.

Նախապատրաստել. va. préparer d'avance, prédisposer.

Նախապատրաստութիւն. s. préparation, prédisposition.

Նախապարիսպ. s. fortification avancée, rempart, avant-mur.

Նախապես, etc. V. **Նախնապես.**

Նախապէս. adv. préalablement.

Նախաջրհեղեղեան. a. antédiluvien.

Նախառաջարկ. s. avant-projet.

Նախասահմանեալ. a. prédestiné.

Նախասահմանել. va. prédestiner.

Նախասահմանութիւն. s. prédestination.

Նախասարկաւագ. s. archidiacre.

Նախասաց. } a. prédit.
Նախասացիկ. }

Նախասացեալ. a. susdit.

Նախասացութիւն. s. prédiction.

Նախասենեակ. s. antichambre.

Նախասիրական. a. de préférence, de prédilection.

Նախասիրութիւն. s. prédilection.

Նախասկիզբն. s. premier auteur, chef; modèle, source.

Նախաստեղծ. } a. créé le
Նախաստեղծիկ. } premier.

Նախավաստակ. a. qui a travaillé le premier.

Նախավերջընթեր. a. s. antépénultième.

Digitized by Google

ախավկայ. s. premier martyr, rotomartyr.

ախատ. s. injure, insulte, ou- rage; sujet de honte, d'oppro- re; a. injurié, insulté, outragé.

ախատական. a. injurieux, in- ultant, outrageant, ignominieux, nfâme.

ախատակոծ. a. accablé d'in- ures; — ընել, accabler d'injures, 'exhaler en injures, charger l'opprobre; — ըլլալ, être acca- lé d'injures, chargé d'opprobres.

ախատանք. V. Նախատինք.

ախատառ. s. première lettre.

ախատարր. V. Սկզբնատարր.

ախատել. va. insulter, injurier, utrager, dire des injures, ac- abler d'injures.

ախատես. a. prévoyant; — ըլ- լալ, être prévoyant.

ախատեսարան. s. avant-scène

ախատեսել. vn. prévoir.

ախատեսութիւն. s. prévo- ance, prévision. [արան.

ախատեսայարան. V. Նախատես-

ախատինք. s. affront, injure, nsulte, outrage, déshonneur; onte, opprobre, infamie; մէ- կուն դէմ — ընել՝ գործել, faire ffront, injure à qn., le désho- orer, l'insulter.

ախատիչ. s a. celui qui in- ulte, qui outrage, insultant, ou- rageant, insulteur.

ախատիպ. s. archétype, pro- otype, le premier type, modèle rimitif. modèle original.

ախատիպար. s. prototype.

ախատող. V. Նախատիչ.

ախատորդ. V. Նախատիչ.

ախատրամադրել. va. prédis- oser. [disposition.

ախատրամադրութիւն. s. pré-

ախատօն. } s. la veille d'une
ախատօնակ. } fête, vigile.

Նախարար. s. seigneur; mi- nistre; — աց ժողով, conseil des ministres.

Նախարարազն. a. s. de la fa- mille d'un seigneur, seigneur.

Նախարարական. a. seigneu- rial; ministériel; — ժողով. V. Նախարարաց ժողով.

Նախարարակոյտ. a. composé de seigneurs, de ministres.

Նախարարապետ. s. premier ministre.

Նախարարապետութիւն. s. char- ge ou fonction de premier mi- nistre.

Նախարարատուն. s. ministère.

Նախարարեան. s.pl. les seigneurs.

Նախարարութիւն. s. seigneu- rie; ministère.

Նախացռուկ. s. avant-bec.

Նախաւոր. a. antérieur, ori- ginal. [priorité.

Նախաւորութիւն. s. antériorité,

Նախափորձ. s. premier essai, ballon d'essai. [avance.

Նախաքայլ. s. premier pas,

Նախաքառորդ. s. avant-quart.

Նախաքարոզ. a. qui a prêché le premier.

Նախզգուշական. } V. Կանխա-
Նախզգուշութիւն. } զգուշութիւն.

Նախդիր. s. gram. préposition.

Նախեկեղեցի s. la première église, l'église primitive.

Նախերգ. V. Նախերգութիւն.

Նախերգան. s. prélude, préam- bule, exorde.

Նախերգել. vn. préluder, faire un préambule, un exorde.

Նախերգութիւն. s. ouverture.

Նախզգուշական, etc. V. Նա- խազգուշական, etc.

Նախէակ. s. être primitif.

Նախընթանալ. vn. précéder.

Նախընթաց. } s. avant-cou-
Նախընթացիկ. } reur, précur-

Digitized by Google

seur; précédent; a. précédent, antécédent, antérieur, préalable.
Նախընթացաբար. adv. précédemment.
Նախընթեր. a. précédent.
Նախընթրիկ. s. collation, goûter.
Նախընծայ. a. offert auparavant; préliminaire; s. prémices; adv. primitivement, dans le principe; — *օրինակ*, premier exemple.
Նախընծայեալ. a. offert le premier.
Նախընտիր. a. préférable, préféré.
Նախընտրաբար. adv. préférablement.
Նախընտրել. va. préférer.
Նախընտրելի. a. préférable, préféré.
Նախընտրութիւն. s. préférence.
Նախիմաց. a. qui comprend auparavant, prévoyant.
Նախիմացութիւն. s. action de comprendre auparavant, pressentiment.
Նախիր. s. troupeau de gros bétail; — *ք արջառոց*, troupeaux de bœufs.
Նախծին. V. **Նախածին**.
Նախկի. } V. **Առաջին**.
Նախկին. }
Նախճիր. s. carnage tuerie; — *արեան*, le sang; effusion de sang.
Նախյօդուած. s. premier article, article de fond.
Նախնաբար. adv. d'abord, primitivement.
Նախնական. a. primitif, ancien; minér. primitif, primordial; — *թիւ*, nombre premier.
Նախնահայր. V. **Նախահայր**.
Նախնի. a. premier, primitif; vieux, ancien; s. ancien, chef; *ի նախնումն*, anciennement, autrefois, dans les siècles passés.
Նախնիք. s. les anciens, les ancêtres, les aïeux.

Նախնութիւն. s. ancienneté.
Նախշել. va. peindre; broder.
Նախշուն. a. peint; brodé.
Նախողջոյն. s. premier salut.
Նախորդ. s. devancier, prédécesseur; antécédent; — *ք*, les prédécesseurs, les ancêtres.
Նախորդաբար. adv. précédemment.
Նախորմ. s. avant-mur.
Նախջրհեղեղեան. a. antédiluvien.
Նախօրինակ. s. original.
Նահանգ. s. province, région, contrée; climat; *բարեխառն* —, doux climat.
Նահանգագլուխ a. s. chef-lieu.
Նահանգական. } a. provincial.
Նահանգային. }
Նահանգապետ. s. préfet, voli.
Նահանգապետարան. s. préfecture, l'hôtel et les bureaux du préfet.
Նահանգապետութիւն. s. préfecture.
Նահանջ. s. retraite, déroute; bissexte; a. bissextile; — *տարի*, année bissextile.
Նահանջային. a. bissextil.
Նահանջել. vn. se retirer, se replier, battre en retraite.
Նահանջում. s. retraite, déroute.
Նահապետ. s. patriarche, chef de famille; prince.
Նահապետական. a. patriarcal.
Նահապետութիւն. s. patriarcat, dignité d'un chef de famille; principauté.
Նահատակ. s. celui qui combat aux premiers rangs, champion, athlète; brave, courageux; martyr.
Նահատակադիր. s. agonothète, athlothète, président des combats.
Նահատակական. a. de martyre.
Նահատակակից. s. compagnon de martyre. [կական.
Նահատակային. V. **Նահատա-**

Նահատակել. va. martyriser.
Նահատակեցնել. va. exercer, former, dresser.
Նահատակիլ. vn. se donner beaucoup de peine, faire des efforts. persister; se martyriser.
Նահատակութիւն. s. martyre.
Նամակ. s. lettre, missive, dépêche, épître; — *գրել՝ ընդունիլ*, écrire, recevoir une lettre, les lettres; *սիրալիր՝ երկայն՝ գեղեցիկ՝ ցանկալի* —, aimable, longue, jolie, charmante lettre; *երկտող* —, une lettre de quelques lignes; — *մը թելադրել ստորագրել*, dicter, signer une lettre.
Նամակաբաշխ. s. facteur.
Նամակաբեր. a. qui porte une lettre; s. courrier.
Նամակազին. s. affranchissement (d'une lettre).
Նամակագիր. s. celui qui écrit une lettre.
Նամակագրական. a. épistolaire.
Նամակադրոշմ. s. timbre-poste, timbre.
Նամակաթուղթ. s. papier à lettre.
Նամակածրար. s. paquet de lettres.
Նամակակիր. a. qui porte une ou des lettres.
Նամակամատոյց. a. qui présente une lettre.
Նամականաւ. s. bateau-poste.
Նամականի. s. guide épistolaire, secrétaire.
Նամականիշ. V. **Նամակադրոշմ.**
Նամակատուն. s. poste, bureau de poste.
Նամակատուփ. s. boîte aux lettres.
Նամակարան. s. bureau de poste.
Նամէտ. a. humide, moite.
Նամփուրշ. V. **Նափուրշ.**
Նայ. s. gram. mouillé;. demivoyelle; a. liquide, mouillé.
Նայնպէս. adv. comme lui, pareillement.
Նայացնել. va. humecter, mouiller; gram. mouiller.
Նայեաց. s. regard, vue. aspect, coup d'œil, exposition, situation.
Նայելիք. spl. regards, yeux.
Նայիլ. vn. regarder, voir, jeter les yeux sur.
Նայուածք. s. regard, coup d'œil.
Նանիր. a. vain, frivole, futile, inutile; *ի* —. adv. en vain, inutilement.
Նանէ. V. **Մամիկ.**
Նանրագիր. a. écrit inutilement, inutile.
Նանրալեզու. a. qui dit des choses inutiles.
Նանրախորհուրդ. a. qui a des pensées futiles, vaines.
Նանրահաւատ. a. superstitieux.
Նանրանալ. vn. être rendu inutile, être vain, se réduire à rien, s'évanouir.
Նանրասէր. a. vain, vaniteux.
Նանրասիրութիւն. s. vanité.
Նանրացնել. va. rendre vain, inutile.
Նանրիլ. V. **Նանրանալ.**
Նանրութիւն. s. vanité, frivolité, futilité; *բարբառ — թեան*, mensonge; — *ք*, bagatelles, futilités.
Նաշիհ. s. fleur de farine. gruau.
Նաշշ. s. bot. grande centaurée.
Նապաստակ. s. zool. lièvre; — *կ'կաղկանձէ*, le — glapit; *մատակ* —, hase; *ձագ —ի*, levraut.
Նապուկ. V. **Նեպուկ.**
Նաշիր. V. **Սուզակէշ.**
Նաշրուն. V. **Նադրուն.**
Նարգէս. s. bot. narcisse.
Նարգիլակ. s. bot. muscade.
Նարդեան. a. de nard; — *իւղ*, huile de nard.
Նարդէս. s. bot. férule.

Digitized by Google

Նարդին. } s. nard (fleur et parfum).
Նարդոս. }
Նարեկ. s. prières de St. Grégoire
Նարինջ. s. bot. orange.
Նարկա. } s. ichtyol. narcine.
Նարկէս. }
Նարնջագոյն. a. couleur d'orange, orangé.
Նարնջածաղիկ. s. fleur d'oranger; *ջուր նարնջածաղկի*, fleur d'oranger, eau de fleur d'oranger.
Նարնջանոց. s. orangerie.
Նարնջաջուր. s. orangeade.
Նարնջաստան. V. Նարնջանոց.
Նարնջավաճառ. s. oranger, marchand d'oranges.
Նարնջարան. s. orangerie
Նարնջենի. s. bot. oranger.
Նարնջըմպելի. V. Նարնջաջուր.
Նարնջօղի. s. curaçao.
Նարտ. } s. trictrac; — *խաղալ*, jouer aux dés, au —.
Նարտախաղ. }
Նարտախտ. V. Տաւլեղ.
Նարտել. va. jouer au trictrac.
Նարօտ. s. couleur, teinte, teinture; bandelette; feston, broderie, fleurs ou dessins brodés sur uue étoffe; cocarde; — *կենաց* le fil des jours.
Նարօտաներկ. s. teinturier.
Նարօտաներկութիւն. s. teinture, teinturerie.
Նաւ. s. navire, bateau, vaisseau, bátiment, nef; — *ելնել մտնել*, s'embarquer; — *դնել*, embarquer; — *է ելնել*, sortir du navire; — *երթալ*, aller à bord.
Նաւաբաժին. s. escadre.
Նաւաբախում. s. abordage.
Նաւաբեկ. a. naufragé; — *ըլլալ*, faire naufrage.
Նաւաբեկեալ. a. naufragé.
Նաւաբեկիլ. vn. faire naufrage, échouer.

Նաւաբեկութիւն. } s. naufrage, échouage.
Նաւաբեկում. }
Նաւաբեռն. } s. batelée.
Նաւակաբեռն. }
Նաւագնաց. } a. navigable; qui navigue, navigateur, — *ըլլալ*, naviguer.
Նաւագնացիկ. }
Նաւագնացութիւն. s. navigation.
Նաւագնացք. s. lieu navigable.
Նաւագործ. s. constructeur de vaisseaux.
Նաւագործարան. s. arsenal maritime.
Նաւագործութիւն. s. construction de vaisseaux.
Նաւազ. V. Նաւաստ.
Նաւազութիւն. V. Նաւաստութիւն.
Նաւալից ըլլալ. vn. naviguer.
Նաւախիճ. s. lest.
Նաւախումբ. s. escadre.
Նաւախցիկ. s. cabine.
Նաւածեփ. } s. calfatage.
Նաւածեփում. }
Նաւածեփել. va. calfater.
Նաւակ. s. bateau, barque, nacelle, gondole, barquerolle, caïque.
Նաւակալ. s. ichtyol. rémora.
Նաւակամուրջ. s. pont de bateaux, ponton.
Նաւակայք. s. mouillage, havre, port.
Նաւական. a. naval, nautique.
Նաւակառոյց. s. constructeur de vaisseaux.
Նաւակավար. s. batelier.
Նաւակատիք. s. inauguration, dédicace.
Նաւակերտութիւն. V. Նաւագործութիւն.
Նաւակիկ. s. petit bateau, batelet, barquette.
Նաւակից. s. compagnon de navigation.
Նաւակոծ. a. naufragé; — *ըլլալ*, faire naufrage.
Նաւակոծեալ. a. naufragé.
Նաւակոծիլ. vn. faire naufrage.
Նաւակոծութիւն. s. naufrage.

Digitized by Google

Նաւակռուել. } V. Նաւա-
Նաւակռուութիւն. } մարտութիւն.

Նաւահանգիստ. s. port, port de mer, havre; անդորր՝ գեղեցիկ՝ մեծ՝ ընդարձակ —, un port sûr, beau, grand, large; — մտանել՝ հասանել՝ իջանել, entrer, arriver, descendre dans le port.

Նաւահանդէս. s. armée navale; fête navale.

Նաւահետ. s. houache, sillage d'un vaisseau.

Նաւաձգել. va. remorquer, haler.

Նաւաձգութիւն. s. remorque, halage.

Նաւաձիգ. s. remorqueur, haleur; — պարան, la remorque; — ըլլալ, remorquer, haler.

Նաւաղօղակ. s. navigateur.

Նաւամակոյկ. s. canot, barque, nacelle.

Նաւամատոյց. s. échelle.

Նաւամարտ } s. a. combat-
Նաւամարտիկ. } tant sur mer; combat naval; — ըլլալ, donner une bataille navale, combattre sur mer.

Նաւամարտութիւն. s. combat naval; naumachie.

Նաւամերձութիւն. s. abordage.

Նաւամուտ. a. embarqué; — ըլլալ, s'embarquer.

Նաւաչու. s. traversée, trajet; a. V. Նաւագնաց.

Նաւապետ. s. capitaine de vaisseau, commandant.

Նաւապետել. va. commander, conduire, manœuvrer un navire, piloter.

Նաւապետութիւն. s. commandement, manœuvre d'un navire, pilotage.

Նաւառաջք. s. l'avant d'un vaisseau, proue.

Նաւասարդ. s. le premier mois de l'ancien calendrier arménien.

Նաւաստ. } s. matelot, marin,
Նաւաստի. } marinier; — ք, les matelots, l'équipage.

Նաւաստութիւն. s. métier de matelot; manœuvre; pilotage; marine.

Նաւավար. s. capitaine; nocher, nautonnier; matelot, batelier.

Նաւավարել. V. Նաւապետել.

Նաւավարութիւն. s. batelage.

Նաւավարուհի. s. batelière.

Նաւատոմս. s. connaissement.

Նաւատորմ. s. flotte.

Նաւատորմիկ. s. flottille.

Նաւատորմիղ. } s. flotte.
Նաւատորմղ. }

Նաւարան. s. arsenal, chantier.

Նաւարար. V. Նաւագործ.

Նաւարարութիւն. V. Նաւագործութիւն.

Նաւարկել. vn. naviguer, aller sur mer.

Նաւարկելի. a. navigable.

Նաւարկող. } s. navigateur pas-
Նաւարկու. } sager.

Նաւարկութիւն. s. navigation, traversée.

Նաւարշաւ. s. régate.

Նաւացռուկ. s. poulaine (partie de l'avant d'un vaisseau), éperon.

Նաւափայտ. s. navire.

Նաւաքարշ, etc. V. Նաւաձիգ, etc.

Նաւեր. spl. navires, vaisseaux, bâtiments.

Նաւել. vn. naviguer, faire voile.

Նաւեյաստաց. V. Նաւաստ.

Նաւեզ. s. rade.

Նաւընթացք. V. Նաւարշաւ.

Նաւթ. s. naphte.

Նաւթահանք. s. mine de naphte.

Նաւթային. a. de naphte.

Նաւկներ. spl. bateaux.

Նաւողջեայ. } s. nolis, naulage.
Նաւողջէք. }

Նաւորդ. V. Նաւարկող et Նաւաստ.

Digitized by Google

Նաւուղի. s. voie navale.
Նաւուղիղ. s. pilote.
Նաւուղիչ. s. timonier.
Նաւուղղութիւն. s. la navigation, l'art de la navigation.
Նաւվարձել. va. affréter.
Նաւվարձութիւն. s. naulage, fret, affrétement.
Նափորտ. s. pluvial.
Նափորտապատ a. enveloppé, revêtu d'une chape.
Նափորտիկ. s. chape.
Նաքարակիս. s. obole, denier.
Նգարբեկել. va. détruire avec un levier, démanteler.
Նգոյր. s. plateau.
Նգոհիլ. vn. se moisir, se gâter.
Նդրում. V. **Նադրում.**
Նեարդ. s. fibre.
Նեարդակապ. s. anat. ligament.
Նեարդակապային. a. ligamenteux.
Նեարդային. a. fibreux.
Նեարդապատ. a. fibreux.
Նեարդիկ. s. fibrille.
Նեարդին. s. chim. fibrine.
Նեխ. s. putréfaction, corruption, infection; mauvaise odeur; chim. brome; *չարաթոյն* —, odeur infecte.
Նեխ. } a. putréfié, corrompu, gâté, infect.
Նեխական. }
Նեխաբարձութիւն. s. désinfection.
Նեխած. V. **Նեխ.** a.
Նեխական. a. infectieux.
Նեխահալած. a. désinfectant.
Նեխահոտ. a. d'une odeur infecte, fétide.
Նեխահոտութիւն. s. mauvaise odeur, infection.
Նեխասաստ. a. grognard, bourru.
Նեխել. va. corrompre, putréfier, gâter.
Նեխելի. a. putrescible.
Նեխեալ. V. **Նեխ.** a.
Նեխիլ. vn. se corrompre, se putréfier, se gâter.
Նեխիչ. a. infecteur.
Նեխութիւն. } V. **Նեխ.**
Նեխում. }
Նեխուր. s. bot. ache.
Նեկտար. s. nectar.
Նեկտարախառն. a. mêlé de nectar.
Նեղ. a. étroit, serré; — *ը դնել՝ ձգել*, mettre à l'étroit, à la gêne, réduire à l'étroit, à l'extrémité, mettre dans l'embarras, forcer, serrer les côtes à qn., le mettre au pied du mur; — *ը մտնել՝ ձգուիլ*, être à l'étroit, dans la gêne, à l'extrémité, être géné, embarrassé.
Նեղաբերան. a. qui a la bouche, l'embouchure étroite.
Նեղագարշապար. a. qui a le talon étroit.
Նեղածերպ. a. dont le trou est étroit.
Նեղանալ. vn. devenir étroit; se fâcher; être gêné, être dans la gêne.
Նեղանցք. s. détroit; corridor, allée.
Նեղապէս. adv. à l'étroit, dans la gêne.
Նեղասիրտ. a. impatient; bourru, colère.
Նեղսրտիլ vn. s'impatienter, avoir des impatiences, se faire du mauvais sang; être de mauvaise humeur, se fâcher, s'irriter, s'exaspérer.
Նեղսրտութիւն. s. impatience, mauvaise humeur, irritation, exaspération, emportement, colère.
Նեղացնել. va. gêner, tracasser, tourmenter.
Նեղացող. } a. tracassier, gênant.
Նեղացուցիչ. }
Նեղել. va. mettre à l'étroit, à la gêne, gêner, presser, tourmenter, affliger, inquiéter, tracasser, incommoder, importuner, donner de la peine, accabler;

Digitized by Google

vexer, opprimer, maltraiter; serrer, resserrer, rétrécir.

Նեղիլ. vn. être à l'étroit, être gêné, tourmenté, s'affliger, avoir de la peine.

Նեղիչ. s. a. celui qui tourmente, tourmentant, oppresseur; a. affligeant, vexatoire, inquiétant.

Նեղկեկ. / **Նեղկիկ.** a. un peu étroit.

Նեղհայեաց. a. de vue bornée.

Նեղող. V. **Նեղիչ.**

Նեղութիւն. s. gêne, oppression, vexation, tribulation, embarras, peine, tourment, inquiétude, anxiété, détresse, importunité, incommodité, ennui, tracas; manque de largeur, étrécissement; — *յանձն առնել*. prendre la peine, — *տալ*. V. **Նեղել.**

Նեղուիլ. V. **Նեղիլ.**

Նեղուց. s. détroit.

Նեղսիրտ. / **Նեղսրտութիւն.** V. **Նեղասիրտ, Նեղասրտութիւն.**

Նենգ. s. fraude, ruse, astuce, artifice, duperie, intrigue; a. V. **Նենգաւոր.**

Նենգագործ. / **Նենգաժէտ.** / **Նենգաժոս.** V. **Նենգաւոր.**

Նենգախոհ. a. qui médite des ruses, rusé, roué.

Նենգախոսոս. a. qui tue par surprise, assassin.

Նենգախօսութիւն. s. langage mensonger, parole artificieuse.

Նենգամիտ. V. **Նենգախոհ.**

Նենգամտութիւն. V. **Նենգութիւն.**

Նենգանաւ / **Նենգանքով.** adv. frauduleusement, artificieusement, par ruse, avec fourberie, insidieusement, déloyalement, par trahison.

Նենգապատիր. a. insidieux, trompeur, artificieux.

Նենգաւոր. a. frauduleux, fourbe, insidieux, rusé, astucieux, trompeur, roué, sournois, traître, déloyal; fripon, escroc.

Նենգաւորել. V. **Նենգել.**

Նենգաւորութիւն. V. **Նենգութիւն.**

Նենգել. vn. frauder, frelater, falsifier, ruser, fourber, duper, fausser, tromper, tricher, escroquer; friponner.

Նենգժոս. V. **Նենգաւոր.**

Նենգժոսութիւն. V. **Նենգութիւն.**

Նենգիչ. a. fourbe. rusé, trompeur, falsificateur, fraudeur, faussaire, escroqueur, tricheur, fripon.

Նենգութիւն. s. fraude, artifice, ruse, fourberie, duperie, finesse, rouerie, guet-apens, menée, intrigue, déloyauté, perfidie, mauvaise foi, trahison, supercherie; escroquerie, friponnerie, falsification.

Նենգում. s. falsification

Նեպուկ. s. zool. cloporte.

Նեռ. s. Antéchrist.

Նեստորական. s. a. nestorien.

Նեստորականութիւն. s. nestorianisme.

Նետ. s flèche, trait; — *արձակել՝ նետել*, décocher, tirer une flèche.

Նետակալ. s. balistre.

Նետահար. a. frappé ou percé d'un trait.

Նետաձգութիւն. s. décochement.

Նետաձիգ. s. celui qui tire une flèche, archer, arbalétrier; portée des traits; a. qui sert à tirer une flèche; — *ձգել՝ ըլլալ*, tirer, décocher ou lancer une flèche, un trait, décocher des flèches.

Digitized by Google

Նետել. va. jeter, lancer; *նետ' ռումբ' ատրճանակ* —, tirer une flèche, une bombe, un coup de pistolet.
Նետընկէց. s. portée des traits.
Նետող. s. celui qui a jeté.
Նետուած. a. jeté, lancé.
Նետուիլ. vn. se jeter, se lancer, se précipiter.
Ներ. s. belle-sœur (ainsi s'appellent deux femmes qui ont épousé les deux frères).
Ներագաղթութիւն. s. immigration.
Ներազննութիւն. s. autopsie.
Ներածական. a. d'introduction.
Ներածել. va. introduire.
Ներածիչ. } s. introducteur.
Ներածող.
Ներածու.
Ներածութիւն. s. introduction.
Ներանձն. } V. **Ներանձնաւոր**.
Ներանձնական.
Ներանձնանալ. vn. se retirer du monde, se livrer à la vie spirituelle.
Ներանձնացեալ. } a. qui vit retiré, solitaire, adonné à la vie spirituelle; spirituel; contemplatif.
Ներանձնաւոր.
Ներանձնութիւն. s. solitude, vie spirituelle, contemplation.
Ներարկել. va. injecter.
Ներարկութիւն. } s. injection.
Ներարկում.
Ներբան. s. plante du pied; — *կօշկաց*, semelle.
Ներբանափոկ. s. sous-pied.
Ներբերում. s. introduction.
Ներբող. s. panégyrique, éloge; — *յօրինել*, faire un panégyrique.
Ներբողաբան. s. panégyriste.
Ներբողաբանել. V. **Ներբողել**.
Ներբողաբանութիւն. V. **Ներբող**.
Ներբողալի. a. louable.
Ներբողալից. a. plein d'éloges.
Ներբողական. a. panégyrique, d'éloge.
Ներբողեան. V. **Ներբող**.
Ներբողել. va. faire le panégyrique, l'éloge de.
Ներբողիչ. s. panégyriste.
Ներգոյական. s. gram. locatif.
Ներգործաբար. adv. activement.
Ներգործական. a. actif; — *բայ*, verbe —; — *ձայն*, voix active; — *մեղք*, péché actuel.
Ներգործել. va. agir, opérer, exercer une action ou une influence, influencer.
Ներգործութիւն. s. activité, action, opération, vertu, influence.
Ներդաշնակ. a. harmonieux; s. harmonica.
Ներդաշնակապէս. adv. harmonieusement, harmoniquement.
Ներդաշնակաւոր. a. harmonieux, cadencé, harmonique.
Ներդաշնակիլ. vn. s'harmoniser.
Ներդաշնակութիւն. s. harmonie, accord, symphonie.
Ներդաշնակօրէն. adv. harmonieusement.
Ներդեայ. a. de fibre.
Ներեալ. a. pardonné, grâcié.
Ներել. vn. pardonner, faire grâce, excuser, avoir de l'indulgence pour; permettre, accorder; tolérer, endurer, souffrir, supporter, persévérer; *ներեցէք*, pardonnez-moi.
Ներելի. a. pardonnable, excusable, rémissible; — *մեղք*, péché véniel.
Ներընդունական. a. contingent, éventuel, casuel.
Ներկ. s. teinte, teinture, couleur; — *կօշկի*, cirage; — *ի տալ*, faire teindre.
Ներկած. } a. teint, colorié.
Ներկածոյ.

Digitized by Google

Ներկայ. a. présent, actuel; gram. *անորոշ* —, aoriste; *սովորեալ* —, ésent; s. présent.
Ներկայանալ. vn. se présenter, re présenté.
Ներկայանալի. a. présentable.
Ներկայացնել. va. présenter.
Ներկայացում. } s. présentation, re-
Ներկայացուցում. } résentation.
Ներկայացուիլ. vn. être présenté par qn. [tant.
Ներկայացուցիչ. s. représen-
Ներկայացչուհի. sf. représentante.
Ներկայել. V. Ներկայացնել.
Ներկայութիւն. s. présence.
Ներկանիւթ. s. matière colorante.
Ներկավաճառ. s. marchand de ouleurs.
Ներկավաճառութիւն. s métier e marchand de couleurs.
Ներկատուն. s. teinturerie.
Ներկատունկ. s. plante tinctoriale.
Ներկատուփ. s. boîte à couleurs.
Ներկարան. V. Ներկատուն.
Ներկարար. s. teinturier.
Ներկարարութիւն. s. teinture, einturerie. [*կօշիկ* —, cirer.
Ներկել. va. teindre, colorer;
Ներկէտ. V. Նարկա.
Ներկող. s. teinturier; *կօշիկ* —, ireur.
Ներկոց. V. Ներկատուն.
Ներկուած. a. teint; coloré.
Ներկուիլ. vn. se teindre; se coorer.
Ներհուն. V. Խոհ; Հմուտ.
Ներհակ. V. Հակառակ.
Ներհակաբանել. vn. antiphraser.
Ներհակաբանութիւն. s. antiphrase. [satif.
Ներհակական. a. gram. adver-
Ներհակակիր. a. contraire, incompatible; antipathique; — *բնութիւն*, incompatibilité.

Ներհական. V. Հակառակ.
Ներհակութիւն. V. Հակառակութիւն.
Ներհմուտ. a. très érudit, très instruit, très savant.
Ներհմտութիւն. s. grande érudition. [momètre.
Ներհոսանաչափ. s. phys. endos-
Ներհոսում. s. phys. endosmose.
Ներհուն. V. Հմուտ. — *քաղաքականութիւն*, profonde politique.
Ներհունութիւն. V. Հմտութիւն. [նալ.
Ներմարդանալ. V. Մարդա-
Ներմարդկութիւն. } s. incarnation.
Ներմարդութիւն. }
Ներմարմնութիւն. }
Ներմղել. va. introduire.
Ներմորթային. a. sous-cutané.
Ներմուծանել. } va. introduire,
Ներմուծել. } importer, injecter.
Ներմուծեալ. a. introduit.
Ներմուծութիւն. } s. introduc-
Ներմուծում. } tion, importation, injection.
Ներշնչական. a. spirituel.
Ներշնչեալ. a. inspiré.
Ներշնչել. va. inspirer.
Ներշնչիլ. vn. s'inspirer, avoir des inspirations ou des transports.
Ներշնչիչ. } a. s. inspirateur.
Ներշնչող. }
Ներշնչուած. V. Ներշնչեալ.
Ներշնչութիւն. } s. inspiration.
Ներշնչում. }
Ներշնչուն. a. inspiré.
Ներող. a. qui pardonne, indulgent, condescendant; — *լինել*, être indulgent, montrer de l'indulgence.
Ներողակրօն. a. tolérant; — *միտք՝ խորհուրդ*. s. tolérance.
Ներողակրօնութիւն. s. tolérance.
Ներողամիտ. a. tolérant; qui

Digitized by Google

pardonne, indulgent, condescendant; — գտնուել՝ ըլլալ, être indulgent, montrer de l'indulgence; — քաղցրութեամբ, avec une extrême bonté. [ment.
Ներողամտաբար. adv. indulgemment.
Ներողամտութիւն. s. indulgence, condescendance; tolérance.
Ներողութիւն. s. pardon, amnistie, grâce; indulgence; — թեամբ, avec indulgence.
Ներում. s. pardon, amnistie; — խնդրել, demander pardon, faire des excuses; ընդհանուր —, amnistie générale.
Ներս. adv. dedans, dans; — մտաւ, il rentra.
Ներսիդին. s. l'intérieur.
Ներվ. V. **Նեարդ.**
Ներցայտել. va. injecter.
Ներցայտում. s. injection.
Ներփակ. } a. ci-inclus; —
Ներփակեալ. } նամակն, la lettre ci-incluse, l'incluse.
Ներփակել. va. envelopper, inclure; enfermer.
Ներփակուիլ. vn. s'enfermer.
Ներքեւ. prép. sous, dessous.
Ներքին. a. intérieur, interne, intestin; intrinsèque; intime, cordial; intérieur, bas, souterrain, inférieur; — անկիւն, angle interne; s. interne; — գործոց նախարար, Ministre de l'Intérieur; — ք. arith. les moyens.
Ներքինանալ. vn. devenir eunuque. [nuques.
Ներքինապետ. s. chef des eu-
Ներքինացնել. va. rendre eunuque, châtrer. [châtrer.
Ներքինի. s. eunuque; — ընել,
Ներքինութիւն. s. internat.
Ներքնաբաժին. s. subdivision.
Ներքնաբակ. s. arrière-cour.
Ներքնաբերդ. s. citadelle.
Ներքնագաւիթ. s. vestibule.
Ներքնագիր. s. inscription, apostille. [toine.
Ներքնապաղանթ. s. anat. péri-
Ներքնածովեան. a. sous-marin.
Ներքնակ. s. camisole. [sure.
Ներքնակամար. s. arrière-vous-
Ներքնական. a. inférieur, intérieur.
Ներքնակողմ. s. le côté inférieur, le bas.
Ներքնահայեցողութիւն. s. contemplation intime. [mose.
Ներքնամղում. s. phys. endos-
Ներքնայատակ. s. bas-fond.
Ներքնայարկ. s. entre-sol.
Ներքնապէս. adv. intérieurement, intimement.
Ներքնասենեակ. s. boudoir.
Ներքնատուն. s. sous-sol.
Ներքնափող. s. anat. vagin.
Ներքնորովայն. s. anat. basventre.
Ներքնուղի. s. tunnel.
Ներքոյ. a. qui est dessous, qui est sous, en bas; prép. adv. —, ի —, sous, dessous, audessous.
Ներքուստ. ի —. adv. du dedans, intérieurement, au dedans, en dedans.
Ներքս. ի —. adv. dedans, à l'intérieur, au fond.
Ներքսագոյն. a. intérieur, qui est en dedans, au fond.
Ներքսադրական. a. intercalaire; — գիծ, trait d'union.
Ներքսադրել. va. intercaler.
Ներքսադրութիւն. s. intercalation. [tion.
Ներքսածութիւն. s. introduc-
Ներքսակողմ. s. l'intérieur, la partie interne, fond.
Ներքսահայեաց. a. cagneux.
Ներքսամուտ ընել. va. faire entrer, introduire.
Ներքսաշնչութիւն. s. inhalation.
Ներքսափող. V. **Ներքնափող.**
Նեցուկ. s. soutien, support, ap-

Digitized by Google

ui; étai, tuteur; — դնել, soutenir, étayer; հաւատքի — կենալ՝ ըլլալ, être le soutien de la religion, soutenir, appuyer la religion.

Նզով. V. Նզովք.

Նզոված. s. anathème; a. anathématisé.

Նզովանք. s. anathème.

Նզովեալ. V. Նզոված. a.

Նզովել. va. anathématiser, frapper d'anathème.

Նզովից արմատ. interj. malheureux! maudit! coquin! misérable!

Նզովք. s. anathème; — արձակել կարդալ, frapper d'anathème.

Նէ. pron. elle.

Նըննեկ. s. un rien.

Նժար. s. plat, plateau, bassin de balance.

Նժդեհ. } V. Պանդուխտ,
Նժդեհական. } Պանդխտական,
Նժդեհիմ. } Պանդխտիմ,
Նժդեհութիւն. } Պանդխտութիւն.

Նժոյգ. s. palefroi, cheval de main, de parade.

Նժոյգաձիգ. s. écuyer.

Նիազ. a. qui a besoin ou qui manque de, nécessiteux.

Նիազութիւն. s. manque, besoin, nécessité.

Նիգ. s. levier, barre; verrou; — դնել, barrer; mettre le verrou.

Նիզակ. s. lance; անտառախիտ — ք, des lances hérissées.

Նիզակաբեկորք. } s. les débris
Նիզակաբեկք. } des lances.

Նիզակաբուն. s. hampe, de bois d'une lance.

Նիզակախաղ. s. joute.

Նիզակախուռն. a. hérissé de lances, rempli de lances.

Նիզակակից. s. allié, coalisé.

Նիզակահար ընել. va. tuer d'un coup de lance.

Նիզակակցիլ. vn. s'allier, se coaliser, se liguer.

Նիզակակցութիւն. s. alliance, coalition, ligue.

Նիզակաձեւ. a. en forme de lance.

Նիզակամարտ. s. joute; a. jouteur.

Նիզակաշէզ. s. le fer ou la pointe d'une lance.

Նիզակաւոր. s. lancier.

Նիզակընկէց ըլլալ. vn. déserter en jetant ses lances, abandonner son poste.

Նիխ. s. taxe, tarif.

Նիհար. a. maigre.

Նիհարակազմ. a. d'une construction maigre, maigre.

Նիհարնալ. vn. devenir maigre, maigrir.

Նիհարցնել. va. maigrir, amaigrir.

Նիհարցում. s. amaigrissement.

Նիհրնալ. V. Նիհարնալ.

Նիհարութիւն. s. maigreur, amaigrissement.

Նիհարցնող. a. amaigrissant.

Նիհիլիստ. s. nihiliste.

Նիմփ. } sf. nymphe.
Նիմփայ. }

Նինջ. s. sommeil, repos, dodo.

Նիշ. s. signe, marque; tache, point.

Նիստ. s. séant, la posture d'un homme assis; assiette, emplacement, exposition; siége, résidence; possession, propriété; séance, session; կենդանագիր նկարել երեք նստի մէջ, faire un portrait en trois séances.

Նիստուկաց. s. maintien, tenue.

Նիւթել. va. inventer, ourdir, machiner.

Նիրհ. s. sommeil, assoupissement, repos.

Նիրհել. vn. s'endormir, sommeiller, s'assoupir.

Նիրհեցնել. va. endormir, assoupir.

Նիրհող. a. dormeur.

Նիրհում. V. Նիրհ.

Նիւթ. s. matière; matière, subs-

Digitized by Google

tance; matière, sujet, cause;—ք, matériaux; *նախնական* —՛, —*եր*, matières premières.

Նիւթալիր. / **Նիւթալից.** } a. plein de matière.

Նիւթական. a. matériel.

Նիւթականութիւն. s. matérialité.

Նիւթակրօն. / **Նիւթապաշտ.** } s. matérialiste.

Նիւթապաշտական. a. matérialiste.

Նիւթապաշտութիւն. s. matérialisme.

Նիւթապէս. adv. matériellement.

Նիւթել. va. filer, ourdir, tramer, machiner, préparer, former (au prop. et au fig.); *մեկուն չարիք* —, méditer le mal contre qn.; *դաւ* —, couver, ourdir une trahison.

Նիւթեղէն. a. s. matériel.

Նիւթիչ. s. qui file, filant.

Նիւրծուն. V. **Թրծուն.**

Նիւթութիւն. s. matérialité.

Նիւռ. V. **Նուռ.**

Նխորել. va. enclaver, repousser par force, enfoncer.

Նկահ. V. **Ցզէս.**

Նկան. s. touace.

Նկանակ. s. flûte (pain).

Նկատ. *ի նկատ առնուլ*, —*ի առնել*, prendre en considération.

Նկատառութիւն. / **Նկատառում.** } s. prise en considération.

Նկատել. va. regarder, envisager, entrevoir, distinguer, aviser, admirer, contempler; observer, considérer, examiner; avoir égard.

Նկատելի. a. à considérer.

Նկատելով. adv. considérant, en considérant.

Նկատիչ. a. s. qui regarde, qui observe, contemplateur, observateur.

Նկատմամբ. prép. concernant.

Նկատող. V **Նկատիչ.**

Նկատողութիւն. / **Նկատութիւն.** / **Նկատում.** } s. observation, contemplation, égard, considération.

Նկար. s. peinture, tableau.

Նկարագեղ. a. pittoresque.

Նկարագիր. s. description; peinture, tableau; image, figure, portrait, représentation; dessin, plan, modèle; caractère; peintre; a. peint; décrit; *բառ նկարագրին*, littéralement; *մեկնել բառ նկարագրին*, expliquer à la lettre; *պատկերակերպ* —, portrait; — *բնութեան*, tableau de la nature.

Նկարագրական. a. descriptif; caractéristique; littéral; — *իմաստիւք*, littéralement.

Նկարագրել. va. peindre, représenter; fig. peindre, dépeindre, décrire, faire la description de; caractériser.

Նկարագրիչ. / **Նկարագրող.** } a. qui fait la description, descripteur.

Նկարագրութիւն. s. description; — *ընել*, faire la description de.

Նկարադրոշմ. s. caractère, lettre.

Նկարազարդ. a. orné de peintures.

Նկարազարդել. va. orner de peintures.

Նկարակերպ. / **Նկարակերտ.** } a. peint, bigarré de diverses couleurs.

Նկարակերտ. s. peintre; brodeur.

Նկարակերտել. va. peindre; broder.

Նկարակերտութիւն. s. peinture; broderie.

Նկարակտաւ. s. calencar.

Նկարահանդէս. s. exposition de tableaux.

Նկարահանելուկ. / **Նկարհանուկ.** } s. rébus.

Նկարապատոյճ. a. peint, orné de peintures; — *տախտակ*, tableau, peinture.

Digitized by Google

Նկարապատկեր. s. peinture, tableau.

Նկարասէր. a. amoureux de la peinture, des tableaux.

Նկարասիրութիւն. s. amour de la peinture.

Նկարավայել. a. pittoresque.

Նկարատուփ. s. boîte à couleurs.

Նկարացոյց. a. qui représente un tableau, une image; pittoresque; s. chambre claire.

Նկարել. va. peindre; décrire, dépeindre, écrire; représenter, figurer; *մտքին մէջ* —, imaginer, se figurer.

Նկարէն. a. peint, bigarré, de diverses couleurs, nuancé; imagé.

Նկարիչ. s. peintre; *կենդանագիր* —, peintre de portrait.

Նկարող. a. qui peint, peintre.

Նկարուն. V. **Նկարէն**.

Նկարչական. a. de peinture; pittoresque; — *արուեստ*, peinture.

Նկարչասէր. a. qui aime la peinture.

Նկարչութիւն. s. peinture.

Նկնամիտ. a. qui a des sentiments bas, mesquins, peu élevés, d'esprit court; — *իմաստք՝ միտք*, idées mesquines.

Նկնահասակ. a. de petite taille, petit.

Նկնաձեւ. a. d'une vilaine forme, ignoble, petit.

Նկնութիւն. s. bassesse, petitesse, mesquinerie.

Նկուղ. s. cave.

Նկուն. a. vaincu, humilié, avili; abject, vil, bas, méprisable, ignoble, pauvre; — *լինել*, être vaincu, avoir le dessous, se laisser vaincre, succomber, être accablé, s'humilier, s'abaisser.

Նկրտիլ. vn. faire des efforts, tacher de, s'efforcer de, s'étudier à, chercher à, se mettre à.

Նհանգ. s. zool. hippopotame.

Նհանջել. V. **Նահանջել**.

Նմա. pron. à lui, à elle, lui.

Նման. a. semblable, pareil, égal, analogue, homologue, ressemblant; — *է*, il ressemble, il est ressemblant; il convient.

Նմանաբերութիւն. s. citation de comparaison.

Նմանաբոյժ. s. homéopathe.

Նմանաբուժական. a. homéopathique.

Նմանաբուժութիւն. s. homéopathie.

Նմանագոյն. V. **Նման**, **Նմանապէս**.

Նմանագործ. a. contrefait; s. contrefacteur; contrefaçon.

Նմանագործել. va. contrefaire.

Նմանագործութիւն. s. contrefaçon.

Նմանագրել. va. écrire pareillement; fac-similer.

Նմանագրութիւն. s. fac-similé.

Նմանազանցութիւն. s. paradoxe.

Նմանախօս. s. mimologue.

Նմանական. a. imitatif.

Նմանակերպ. a. conforme, uniforme.

Նմանակերպութիւն. s. conformité, uniformité.

Նմանակիր. a. qui est affecté de même, qui éprouve les mêmes affections ou passions.

Նմանակից. V. **Նման**.

Նմանակցութիւն. s. homologie.

Նմանահան. a. qui peint d'une ressemblance frappante; calqué; s. calquoir.

Նմանահանել. va. calquer.

Նմանահանութիւն. s. calque; fac-similé.

Նմանահնչիւն. a. qui a le même son, homophone.

Նմանաձայն. a. qui a la même voix, le même son, homopbone.

Նմանաձայնութիւն. s. homophonie; allitération.

Digitized by Google

Նմանաձեւ. a. qui a la même forme, homéomorphe.
Նմանաձոյլ. a. cliché; s. cliché; clichage.
Նմանաձուլել. va. clicher.
Նմանաձուլիչ. s. clicheur.
Նմանաձուլում. s. clichage.
Նմանամասն. a. composé de parties semblables.
Նմանայանգ. a. consonnant.
Նմանայանգութիւն. s. consonnance, terminaison semblable de deux mots.
Նմանաշէն. a. construit de la même manière.
Նմանապէս. adv. semblablement, pareillement, de la même manière, également, de même.
Նմանասեռ. a. d'un genre semblable.
Նմանավիշտ. a. qui éprouve les [mêmes peines.
Նմանատառ. a. allitéré.
Նմանատառութիւն. s. allitération.
Նմանատիպ. V. **Նմանակերպ**.
Նմանացեղ. V. **Նմանասեռ**.
Նմանելի. a. imitable.
Նմանել. V. **Նմանիլ**.
Նմանեցնել. va. assimiler, rendre semblable, égaler, conformer, contrefaire.
Նմանի. a. semblable, pareil.
Նմանիլ. vn. s'assimiler, être semblable, analogue; s'égaler; ressembler; imiter, suivre, marcher sur les traces de qn.
Նմանող. } s. imitateur; — *ըլլալ*, imiter,
Նմանողական. } marcher sur les pas de qn.
Նմանողութիւն. s. imitation.
Նմանորդ. V. **Նմանող**.
Նմանութիւն. s. ressemblance, conformité, analogie; comparaison, assimilation; imitation; image, portrait, figure, type, forme; *ի* —, *ըստ* — *նման*, à l'imitation de, à l'instar de; — *բերել*. V. **Նըմանիլ**.
Նմանցնել. V. **Նմանեցնել**.
Նմանցնող. a. imitateur.
Նմանցուած. a. imité.
Նմանօրինակ. V. **Նոյնօրինակ**; s. pareil.
Նմին իրի. adv. c'est pourquoi, par conséquent, aussi.
Նմոյշ. s. échantillon.
Ննջասենեակ. s. chambre à coucher.
Ննջարան. s. dortoir.
Ննջել. vn. dormir, s'endormir, reposer, se coucher, se mettre au lit; fig. décéder, trépasser, mourir; — *ի Տէր*, s'endormir dans le Seigneur; — *մանկանց*, faire dodo.
Ննջեցեալ. a. mort, défunt, feu.
Ննջեցնել. va. faire dormir, endormir, mettre au lit, coucher, faire coucher.
Ննջիւն. V. **Նինջ**.
Նշակերպ. s. chim. amygdaloïde; a. —, amygdalaire.
Նշաձէթ. s. huile d'amande.
Նշայ. s. amidon.
Նշայական. a. chim. amylique.
Նշային. a. amygdalin.
Նշայիս. V. **Նշիս**.
Նշան. s. signe, marque; enseigne, signal, caractère, symbole; trace, vestige; preuve, indice; signe, prodige, miracle; enseigne, drapeau, bannière, étendard; les fiançailles; symptôme; — *տալ*, donner signe; faire les fiançailles; — *տալ կենաց*, donner signe de vie; — *առնել*, coucher en joue.
Նշանաբան. s. mot d'ordre; [devise.
Նշանաբանել. va blasonner.
Նշանաբանութիւն. s. signification; méd. sémiologie.
Նշանագէտ. s. blasonneur.

Digitized by Google

Նշանագիտութիւն. s. blason.
Նշանագիր. s. caractère, lettre; marque; secrétaire; mémoire.
Նշանագործ. a. qui fait des prodiges; prodigieux. [diges.
Նշանագործել. va. faire des pro-
Նշանագործութիւն. s. signe, prodige. [écrire, décrire.
Նշանագրել. va. caractériser;
Նշանադէտ. s. qui observe les signes, devin, aruspice, augure.
Նշանադիրք. V. **Նշանադրութիւն.** [ançailles.
Նշանադրամ. s. monnaie de fi-
Նշանադրութիւն. s. fiançailles.
Նշանադրոշմ. s. lettre, caractère; devise.
Նշանազգեաց. V. **Նշանագործ.**
Նշանազգեստ. s. uniforme.
Նշանալոյծ. a. qui dénonce, qui interprète les signes, les prodiges, devin.
Նշանախեց. s. iota, pointe ou queue d'une lettre, point, cédille; *ց* —, de point en point.
Նշանախնդիր. a. qui cherche, qui demande des signes, des prodiges.
Նշանախօսեալ. a. fiancé.
Նշանախօսել. vn. parler avec des signes, des signaux; va fiancer.
Նշանախօսութիւն. s. fiançailles.
Նշանած. a. fiancé, fiancée, futur, future.
Նշանակ. s. signe, marque; enseigne, signal, indice, caractère, indication, désignation, expression, preuve; symbole; emblème; signe, prodige; étiquette; enseigne, drapeau, étendard; arith. logarithme; *յաղթութեան — կանգնել*, élever un trophée, un monument de victoire.
Նշանակալից. a. remarquable.
Նշանակական. } a. significatif,
Նշանական. } expressif, symbolique, caractéristique.
Նշանակաւոր. a. significatif; remarquable.
Նշանակել. va. signifier, indiquer, désigner, signaler, dénoter, notifier, prendre note, assigner, distinguer, exprimer; marquer, noter, figurer, représenter; signifier, avoir la signification de; *գները* —, coter.
Նշանակելի. a. remarquable.
Նշանակերտ. V. **Հրաշակերտ.**
Նշանակէտ. s. point de mire; — *ըլլալ*, être le —.
Նշանակիչ. a. significatif.
Նշանակիր. s. porte-enseigne, porte-drapeau, porte-étendard; qui porte une décoration.
Նշանակութիւն. s. signification; — *ունենալ*, avoir une signification.
Նշանամատոյց. a. qui présente les insignes.
Նշանայայտ. a. caractéristique.
Նշանառութիւն. s. visée, tir.
Նշանատառ. s. signe.
Նշանատեղ. } s. lieu fixe.
Նշանատեղի. }
Նշանացել. vn. faire signe, faire entendre par des signes.
Նշանացի. adv. par signes, par des signes; — *խօսիլ*, parler —.
Նշանացոյց. a. qui fait voir un signe, qui donne un signal.
Նշանաւոր. a. marqué d'un signe, signé; insigne, signalé, distingué. remarquable; significatif; symbolique.
Նշանաւորագոյն. a. le plus distingué, remarquable.
Նշանաւորութիւն. s. distinction.
Նշանել. va. marquer d'un signe, marquer, noter; fiancer, faire les fiançailles.
Նշանուած. a. fiancé.
Նշանուիլ. vn. être fiancé, se fiancer.

Digitized by Google

Նշանտուութիւն. } s. fiançailles,
Նշանտուք. } accordailles, accords.

Նշաշաքար. s. dragée.

Նշաջուր. s. amandé.

Նշաստակ. V. **Նշոյլ.**

Նշաստեակ. a. amylacé.

Նշատերեւ. a. en forme des feuilles d'amandier.

Նշաւակ. s. point de mire, but, visée; fig. spectacle, risée; — *ըլլալ՝ դառնալ՝ մնալ*, être en butte, exposé à, l'objet de, être en proie à, être victime de; *կշտամբանաց — մնալ*, s'exposer aux reproches; — *կացուցանել*, afficher, exposer; *առակ — ի*, objet de moquerie, de dérision; *առակ — ի կացուցանել*, exposer aux risées du peuple, donner en spectacle, afficher, ridiculiser; V. **Առակ.**

Նշաւակել. va. donner en spectacle, noter d'infamie, exposer à la risée de tout le monde, couvrir de honte, tympaniser, flétrir, ridiculiser, rendre infâme, diffamer, afficher, dévoiler, découvrir.

Նշաւակելի. a. infâme, honteux.

Նշաւակիչ. a. diffamant, diffamatoire.

Նշաւակութիւն. s. exposition aux regards du public, risée, honte publique, infamie, ignominie; sobriquet; chose remarquable.

Նշաքար. s. minér. amygdaloïde.

Նշդարենի. } s. bot. charme.
Նշդարի. }

Նշենի. s. bot. amandier.

Նշիկ. s. anat. amygdale.

Նշի ձէթ. huile d'amande.

Նշիս. s. chim. amygdaline.

Նշխար. s. morceau, fragment, débris; reste; dépouille mortelle, restes; — *պատարագի*, hostie, pain à chanter; — *կնքոյ*, pain à cacheter; — *սրբոց*, relique; *տուփ նշխարաց*, reliquaire.

Նշխարատուփ. s. reliquaire.

Նշխարեալ. a. resté.

Նշխարել. va. laisser des restes, des morceaux, rester.

Նշկաբորբ. V. **Նշկատապ.**

Նշկահել. va. se lever, se soulever contre, se révolter, s'insurger; rejeter, mépriser.

Նշկատապ. s. méd. amygdalite.

Նշմար. } s. aperçu; vestige,
Նշմարանք. } trace, indice; — *գեղեցկութեան*, restes de la beauté.

Նշմարեալ. V. **Նշմարուած.**

Նշմարել. va. s'apercevoir, entrevoir, remarquer, aviser, observer, voir, regarder.

Նշմարեցնել. va. faire apercevoir, faire voir.

Նշմարող. a. qui voit; qui aperçoit.

Նշմարուած. a. aperçu.

Նշող. V. **Նշոյլ.**

Նշմարուիլ. vn. être aperçu, s'apercevoir.

Նշողազարդ. V. **Նշուլազարդ.**

Նշողել. } vn. éclater, briller,
Նշողիլ } luire, reluire, resplendir, étinceler.

Նշոյլ. s. éclat, reflet, clarté, lueur; — *խնդութեան*, rayon de joie; *աղօտ՝ մթայլ* —, faible, sombre lueur.

Նշուլազեղ. V. **Նշուլափայլ.**

Նշուլազարդ. a. éclatant, radieux.

Նշուլարձակ. a. radieux.

Նշուլափայլ. a. éclatant, brillant, radieux, étincelant.

Նշուլել. } V. **Նշողել.**
Նշուլիլ. }

Նշտրակ. s. lancette.

Նոխազ. s. zool. bouc.

Նոխազադէմ. a. qui a la figure semblable à un bouc.

Digitized by Google

Նոխազեան. a. de bouc; spl. les boucs.
Նոխազերգու. V. **Ողբերգակ.**
Նոխազերգութիւն. V. **Ողբերգութիւն.**
Նոխազոտն. s. chèvre-pied.
Նողկ. a. dégoûtant.
Նողկալ. vn. avoir des nausées, se dégoûter, être dégoûté.
Նողկանք. s. dégoût, bondissement ou soulèvement de cœur, nausée.
Նողկացնել. va. dégoûter, répugner, faire bondir le cœur.
Նողկացուցիչ. a. dégoûtant, nauséabond.
Նողկութիւն. V. **Նողկանք.**
Նողկոտալ. V. **Նողկալ.**
Նոճ. } s. bot. cyprès; a. de bois
Նոճի. } de cyprès.
Նոճիանահ. a. orné, garni de cyprès.
Նոյեան. a. de Noé.
Նոյեմբեր. s. novembre.
Նոյն. pron. même, lui-même, elle-même; lui, il, elle; le même, la même; a. même, égal, identique; dito, idem; adv. de même, de la même manière, également; *ի* —, tout de suite, aussitôt; *մի եւ* —, le même, la même; — *բան է*, c'est la même chose, cela revient au même.
Նոյնաբան. a. qui contient les mêmes paroles, analogue.
Նոյնաբանական. a. tautologique.
Նոյնաբանել. vn. redire la même chose, répéter.
Նոյնաբանութիւն. s. redite, répétition; rhét. tautologie; traduction littérale.
Նոյնաբար. V. **Նոյնպէս.**
Նոյնագոյ. V. **Համագոյ.**
Նոյնազգի. V. **Համազգի.**
Նոյնաժամանակ. a. tautochrone.
Նոյնաժամանակութիւն. s tautochronisme.
Նոյնակերպ. V. **Նոյնաձեւ.**
Նոյնահնչիւն. V. **Նմանահնչիւն.**
Նոյնաձայն. a. homophone.
Նոյնաձայնութիւն. s. homophonie.
Նոյնաձեւ. a. de même forme, uniforme, homomorphe.
Նոյնայանգ. } V. **Նմա-**
Նոյնայանգութիւն. } **նայանգ, Նմանայանգութիւն.**
Նոյնանալ. vn. être identique, s'identifier.
Նոյնանիշ. } a. s. synonyme.
Նոյնանշան. }
Նոյնանման. a. tout à fait le même.
Նոյնանշան. V. **Համանշան.**
Նոյնանուն. a de même nom.
Նոյնասերմ. a. qui est de la même semence, parent.
Նոյնացած. } a. identifié.
Նոյնացեալ. }
Նոյնացնել. va. identifier.
Նոյնացում. s. identification.
Նոյնբանութիւն. V. **Նոյնաբանութիւն.**
Նոյնգունակ. a. même, égal; V. **Նոյնպէս.**
Նոյներանգ. a. de la même couleur.
Նոյն ժամայն. } adv. à l'heure
Նոյն հետայն. } même, à l'instant même, à l'instant, aussitôt, sur-le-champ, immédiatement, tout de suite après.
Նոյնութեամբ. adv. identiquement; tel quel.
Նոյնութիւն. s. identité.
Նոյնչափ. adv. autant.
Նոյնպէս. adv. de même, de la même manière, pareillement, également, aussi, idem.
Նոյնպիսի. a. même, tel, pareil, égal, semblable.
Նոյնքան. adv. autant.

Digitized by Google

Նոյն օրին. adv. le même jour, le jour même.
Նոյնօրինակ. a. semblable, pareil; s. pareil; V. **Նոյնպէս.**
Նոյնօրինակութիւն. s. identité, similitude, conformité.
Նոյպայ. s. path. accès de fièvre.
Նովանիք. s. nouvelles mariées.
Նոտար. V. **Նօտար.**
Նոտարացի. s. secrétaire; a. notarié.
Նոսրագիր, / **Նոսրգիր.** } V. **Նօսր.**
Նոր. a. neuf; nouveau, nouvel, récent, de nouvelle date, moderne, frais; extraordinaire, étrange; neuf, nouveau, novice; adv. nouvellement, récemment, fraîchement, depuis peu; *արիւն նորոյս Վարդանայ*, le sang de ce second Vartan; *Նոր Ուխտի Պատմութիւն*, Nouveau Testament.
Նորա. pron. à lui, à elle, lui.
Նորաբան. s. néologue, néologiste.
Նորաբանական. a. néologique.
Նորաբանութիւն. s. néologie; néologisme.
Նորաբեր. a. nouvellement apporté, produit; — *ամն*, le nouvel an.
Նորաբնակ. s. nouvel habitant; a. nouvellement habité.
Նորաբողբոջ. a. germé depuis peu de temps, naissant, jeune, tendre.
Նորաբոյժ. a. nouvellement guéri.
Նորաբոյս. V. **Նորաբողբոջ.**
Նորագին. a. nouvellement acheté.
Նորագիւտ. a. nouvellement inventé ou trouvé, récent.
Նորագոյն. a. récent.
Նորագործ. a. nouvellement fait, neuf, nouveau; étrange, surprenant.
Նորադարձ. V. **Նորահաւատ.**
Նորադէպ. a. nouvellement arrivé.
Նորազարթ. a. nouvellement éveillé ou réveillé.
Նորազգեաց. a. vêtu de neuf.
Նորաժամ. a. moderne.
Նորալատին. a. néo-latin.
Նորալուր. s. les nouvelles.
Նորախայծ ողկոյզ. grappe de raisin déjà colorée.
Նորախողխող. a. récemment égorgé.
Նորախոց. a. récemment blessé.
Նորածիլ. a. nouvellement germé.
Նորածին. / **Նորածնեալ.** } a. nouveau-né, renaissant, naissant; — *յաւազանէ*, nouveau baptisé.
Նորածնիլ. / **Նորածնանիլ.** } vn. renaître.
Նորածնութիւն. s. renaissance.
Նորակազմ. a. nouvellement formé.
Նորակառոյց. V. **Նորակերտ.**
Նորակատար. a. récemment achevé; jeune.
Նորակարգ. a. nouvellement recruté.
Նորակերտ. a. nouvellement bâti; étrange.
Նորակերտել. V. **Նորոգել.**
Նորակնիք. / **Նորակնունք.** } a. nouveau baptisé.
Նորակոչ. a. nouvellement appelé; — ou — *զինուոր*, conscrit.
Նորակուռ. a. nouvellement forgé.
Նորակտուտ. a. tourmenté d'une manière extraordinaire.
Նորակրօն. s. novateur.
Նորակրօնութիւն. s. innovation en matière de religion.
Նորահաս. a. nouvellement arrivé; récemment mûri; jeune.
Նորահասակ. a. jeune.
Նորահաստատ. a. nouvellement établi ou rétabli.
Նորահատ. a. nouvellement coupé; nouvellement prononcé; nouvellement frappé; — *վճիռ*, sentence nouvellement prononcée.

Digitized by Google

Նորահարս. s. nouvelle ou jeune épouse, nouvelle mariée.
Նորահաւատ. a. nouveau converti, néophyte, prosélyte.
Նորահիմն. a. nouvellement fondé.
Նորահնար. a. nouvellement inventé.
Նորահրաշ. V. **Նորանշան.**
Նորաձայն. a. étrange, innové, inouï. [étrangeté.
Նորաձայնութիւն. s. innovation;
Նորաձեւ. a. innové, nouvellement formé, inventé, à la mode; — **ք**, mode, nouveauté.
Նորաձեւել. va. innover, introduire des innovations, des nouveautés, une mode. [teur.
Նորաձեւիչ. s. novateur, innova-
Նորաձեւութիւն. s. innovation; mode, nouveauté.
Նորաձոյլ. a. nouvellement fondu.
Նորադաւան. s. protestant.
Նորադաւանդութիւն. s. protestantisme.
Նորանաշակ. a. qui a un nouveau goût, exquis, délicieux.
Նորամարզ. V. **Նորավարժ.**
Նորամշակ. a. nouvellement cultivé.
Նորամուտ. a. entré nouvellement, nouveau, novice; — **ք**, innovation. [jour du mois.
Նորամտութիւն. s. le premier
Նորայ. / **Նորային.** } a. le sien, la sienne.
Նորանալ. va. devenir neuf, se renouveler. [peint.
Նորանկար. a. nouvellement
Նորանշան. a. prodigieux, étonnant, étrange, paradoxal, monstrueux, phénoménal, curieux; — *իրք*, phénomène.
Նորանշոյլ. a. d'un nouvel éclat, éclatant.
Նորանոր. a. tout récent, tout nouveau; adv. à neuf; — **ք**, les modes.

Նորաշէն. V. **Նորակերտ.**
Նորապարգեւ. a. donné, accordé récemment.
Նորապէս. adv. nouvellement, récemment.
Նորապսակ. a. nouvellement couronné, nouvellement marié.
Նորասէր. a. qui aime la nouveauté. [la nouveauté.
Նորասիրութիւն. s. amour de
Նորասնունդ. a. nourri récemment, jeune.
Նորաստաց. a. nouvellement acquis.
Նորաստեղծ. a. créé, inventé nouvellement.
Նորաստեղծել. va. créer ou faire nouvellement, recréer.
Նորաստեղծիլ. vn. être recréé, renaître.
Նորասքանչ. V. **Նորանշան.**
Նորապանոյն. V. **Նորահնար.**
Նորավարժ. a. nouvellement exercé, inexpérimenté, nouveau, novice. [loué.
Նորավարձ. a. nouvellement
Նորավէպ. s. nouvelle.
Նորատարազ. a. d'une forme récente, moderne. [genre.
Նորատեսակ. a. d'un nouveau
Նորատեսիլ. a. paradoxal, étrange, extraordinaire, prodigieux.
Նորատի. a. jeune. [jeune.
Նորատիմ. a. d'un âge tendre;
Նորատունկ. a. nouvellement planté; s. jeune plante; néophyte.
Նորատուր. a. nouvellement donné, récent, nouveau.
Նորարար. a. nouvellement fait.
Նորացոյց. V. **Նորանշան.**
Նորացնել. va. rendre nouveau; renouveler.
Նորաւարտ. a. nouvellement fini; qui a nouvellement terminé ses études. [lant.
Նորափայլ. a. nouvellement bril-

Digitized by Google

Նորափառ. } a. qui a des idées
Նորափառախնդիր. } vaines, vaniteux.

Նորափառութիւն. s. vaine gloire, vanité.

Նորափետուր. a. à qui ont poussé de nouvelles plumes, mué; fig. rajeuni, renouvelé; — *զարդարել*, muer, se remplumer; fig. rajeunir, se renouveler.

Նորափթիթ. a. récemment fleuri, fraîchement éclos, épanoui, naissant; — *ծաղիկ*, tendre fleur; — *գեղ գարնան*, les grâces naissantes du printemps.

Նորափոր. a. nouvellement creusé.

Նորաքաղաք. s. nouvelle ville, ville renaissante

Նորելկավաճառ. s. marchand de nouveautés.

Նորելուկ. a. nouvellement surgi; s. mode; adv. à la mode.

Նորեկ. a. nouveau venu, nouvel arrivé, novice.

Նորել. V. **Նորոգել.**

Նորերս. adv. récemment, nouvellement.

Նորընծայ. a. nouvellement offert; qui débute, nouveau; novice, qui a pris nouvellement l'habit religieux.

Նորընծայարան. s. noviciat (la maison).

Նորընծայութիւն. s. début; noviciat (l'état).

Նորընձիւղ. a. nouvellement poussé.

Նորընտիր. a. nouvellement élu.

Նորընտրելի. a. qui doit être élu de nouveau, nouvellement éligible.

Նորժամանակեան. a. des temps modernes.

Նորի. s. précoce, hatif; — **ք**, s. prémices.

Նորիմաց. V. **Նորահնար.**

Նորին. V. **Նորա.**

Նորլուսին. s. la nouvelle lune.

Նորանալ. vn. être renouvelé ou recommencé, être repris.

Նորոգ. V. **Նոր.**

Նորոգագործ. V. **Նորագործ.**

Նորոգայարդար. a. renouvelé, remis à neuf.

Նորոգապէս. V. **Նոր.** adv.

Նորոգասէր. a. qui aime à renouveler, à restaurer.

Նորոգասուն. V. **Նորասուն.**

Նորոգել. va. renouveler, refaire ou remettre à neuf, raccommoder, restaurer, rafraîchir; régénérer, réformer; fig. renouveler, rajeunir; *նկար մը* —, restaurer, rafraîchir un tableau.

Նորոգիչ. } s. réformateur, no-
Նորոգող. } vateur, régénérateur; raccomodeur, restaurateur.

Նորոգութիւն. } s. renouvelle-
Նորոգումն. } ment, restauration, réparation, raccommodage; réforme, réformation, renaissance, régénération; rajeunissement.

Նորոգուիլ. vn. se renouveler, se refaire, se raccommoder; se régénérer; fig. se rajeunir, renaître.

Նորոյթ. s. nouveauté, mode.

Նորութիւն. s. nouveauté; innovation.

Նորումս. adv. récemment, nouvellement.

Նորուն. V. **Նորա.**

Նորստաց. a. nouvellement acquis.

Նորցնել. V. **Նորացնել.**

Նորօծ. } a. nouvellement
Նորօծեալ. } oint ou sacré.

Նորօրինակ. a. sans exemple, étrange, nouveau, extraordinaire, paradoxal.

Նոցա. pron. à eux, à elles, leur.

Նու. s. belle-fille, bru; belle-sœur, femme du frère.

Նուագ. s. chant, chanson, air, accords; sonnet.

Digitized by Google

նուագագրել. va. composer.
նուագաթուղթ. s. papier de musique.
նուագախաղ. s. mélodrame.
նուագախմբել. va. orchestrer.
նուագախումբ. s. orchestre.
նուագածել. va. jouer, exécuter.
նուագածու. s. musicien, exécutant.
Նուագածութիւն. s. exécution, musique; — *ընել*, faire de la musique.
Նուագակից. s. accompagnateur; — *ըլլալ*, accompagner.
Նուագակցիլ. va. accompagner.
Նուագակցութիւն. s. accompagnement; symphonie.
Նուագահանդէս. s. concert.
Նուագահիւս. V. Նուագայարդար.
Նուագամոլ. s. mélomane.
Նուագամոլութիւն. s. mélomanie.
Նուագայարդար. s. compositeur de musique.
Նուագապետ. s. chef d'orchestre.
Նուագասրահ. s. salle de concert.
Նուագարան. s. instrument de musique.
Նուագարանագործ. s. luthier.
Նուագարանագործութիւն. s. lutherie.
Նուագարանապետ. s. chef d'orchestre.
Նուագաւոր. a. musical, harmonieux, cadencé.
Նուագել. va. entonner, donner le ton; jouer d'un instrument, exécuter; *սրինգով* —, jouer de la flûte; *ձեռքով քնար զարնել՝* —, toucher la harpe de sa main, jouer sur la harpe.
Նուագերգ. s. mélodie.
Նուագերգական. a. mélodique.
Նուագերգու. s. mélodiste.
Նուագերգութիւն. s. mélodie, chant mélodieux.
Նուագիկ. s. cantatille.
Նուագիչ. s. musicien.
Նուագում. s. mus. exécution.
Նուագուն. a. chantant, mélodieux.
Նուագչուհի. sf. musicienne.
Նուազ. a. peu considérable, peu nombreux, moindre, petit, minime, faible; bas, vil; adv. moins, peu; *ոչ ինչ* —, pas moins, guère moins.
Նուազագոյն. s. moindre, la bien moins, minimum.
Նուազաթիւ. a. peu nombreux.
Նուազական. a. diminutif, décroissant; phys. négatif.
Նուազանալ V. Նուազիլ.
Նուազել. } va. diminuer, amoindrir, déduire, rabattre, retrancher, rapetisser; rabaisser, ravaler, avilir, atténuer, exténuer; s'éclipser; *գինը* —, diminuer le prix; *արժէքը* —, diminuer la valeur, déprécier.
Նուազեցնել. }
Նուազիլ. vn. diminuer, s'amoindrir, s'atténuer, décroître, manquer; s'éclipser.
Նուազութիւն. } s. diminution, amoindrissement, décroissement, décharge; rareté; rabais, abaissement, déduction; défaut, manque; déclin, décours, éclipse; — *գնոյ*, rabais, baisse; — *արեան*, appauvrissement du sang.
Նուազում. }
Նուազուրդ. s. adjudication; — *ի դնել*, mettre en —.
Նուալ. V. Մլաւել.
Նուաղ. a. languissant, langoureux, faible; moindre; obscur, sombre; — *ձայնիւ*, d'une voix languissante, défaillante.
Նուաղաձայն. a. qui a une voix languissante; adv. d'une voix languissante.
Նուաղել. } va. faire languir, affaiblir, téta-
Նուաղեցնել. }

Digitized by Google

nuer, exténuer, faire tomber en défaillance; obscurcir, éclipser; diminuer.

Նուաղիլ. vn. défaillir, s'évanouir, se trouver mal, tomber en défaillance, en pamoison, se sentir défaillir ou s'affaiblir, perdre ses sens, pâmer, se pâmer; languir, s'affaiblir, s'exténuer; diminuer, s'amoindrir; s'obscurcir, s'éclipser; *սիրտս կը նուաղէր*, mon cœur tombait en défaillance, le cœur me manquait; *նուաղած իյնալ*, tomber sans connaissance; *նուաղեալ ձայն*, voix défaillante. [reux.

Նուաղկոտ. a. défaillant, langou-

Նուաղութիւն } s. évanouisse-
Նուաղումն. } ment, défaillance, langueur, pamoison, faiblesse, exténuation, syncope; diminution, amoindrissement.

Նուաղուն. V. **Նուաղկոտ**.

Նուաճել. va. dompter, subjuguer, réduire, vaincre, assujettir, soumettre; *զէնքով* —, conquérir; *զայրոյթը* —, maîtriser, réprimer son ressentiment, sa colère.

Նուաճող. s. dompteur.

Նուաճութիւն. } s. assujettisse-
Նուաճումն. } ment, asservissement; soumission, obéissance.

Նուաստ. a. bas, humble, vil, inférieur, rampant, plat, servile.

Նուաստաբար, adv. bassement, humblement.

Նուաստագոյն. a le plus humble.

Նուաստամիտ. a. qui a des sentiments peu élevés, esprit bas, vil, mesquin; — *միտք*, petits esprits.

Նուաստական. V. **Նուաստ**.

Նուաստանալ. vn. s'abaisser, s'humilier, s'avilir, se ravaler, se dégrader.

Նուաստապէս. V. **Նուաստաբար**.

Նուաստացնել. va. abaisser, rabaisser, humilier, avilir, ravaler, dégrader; — *զանձն*, s'avilir, s'abaisser.

Նուաստացում. s. avilissement, dégradation. [humiliant.

Նուաստացուցիչ. a. avilissant,

Նուաստութիւն. s. bassesse, abaissement, avilissement, humiliation, abjection, dégradation, vileté, infériorité; *առանց — թեան*, sans bassesse.

Նուարտակ. s. bot. ibéris, ibéride.

Նուարտան. s. couverture.

Նուէր. s. offre, offrande, présent, oblation; libation; *պարտադիր* —, ex-voto.

Նուիկ. } s. bot. arum.
Նուին. }

Նուիկեայք. spl. bot. aroïdées.

Նուիրաբեր. a. qui porte, qui fait une offrande.

Նուիրաբերութիւն. s. offrande.

Նուիրագործեալ. V. **Նուիրագործուած**.

Նուիրագործել. va. sacrifier, célébrer les mystères; consacrer, offrir; sanctionner. [rer.

Նուիրագործուիլ. vn. se consac-

Նուիրագործուած. a. consacré; sanctionné.

Նուիրագործութիւն. } s. célé-
Նուիրագործումն. } bration des mystères sacrifice, oblation; sanction; consécration.

Նուիրադրամ. s. offrande.

Նուիրակ. s. huissier, lecteur; nonce; député.

Նուիրական. a. sacré, saint; — *եւ փրկաւէտ երգ*, toast.

Նուիրականութիւն. s. consécration.

Նուիրակապետ. s. chef des huissiers.

Digitized by Google

Նուիրակատուն. } s. nonciature.
Նուիրակարան. }
Նուիրակութիւն. s. nonciature; députation.
Նուիրան. s. temple; sacre; sacrifice.
Նուիրանոց. s. coupe à libations.
Նուիրապետաբար. adv. hiérarchiquement.
Նուիրապետական. a. hiérarchique.
Նուիրապետութիւն. s. hiérarchie.
Նուիրատու. s. celui qui fait une offrande, donateur.
Նուիրատուութիւն. s. donation.
Նուիրեալ. a. offert, donné.
Նուիրել. va. offrir, présenter, dédier, sacrer; consacrer, inaugurer; vouer, dévouer; faire des libations; — *անձն*, se dévouer, se sacrifier; *ժամանակն ուսման* —, consacrer tout son temps à l'étude.
Նուիրող. V. **Նուիրատու.**
Նուիրում. s. offre, oblation; dédicace, inauguration; — *անձին*, dévouement.
Նուկի. V. **Ունկի.**
Նումա. s. bot. mandarine.
Նումայի. s. bot. mandarinier.
Նունուֆար. s. bot. nénufar.
Նուշ. s. bot. amande; *ամերիկեան* —, cacao.
Նուռ. s. bot. grenade; *նռան ծաղիկ*, fleur du grenadier sauvage.
Նուս. V. **Նուք.**
Նուսխայ. s. recette, ordonnance, formule.
Նուրբ. a. fin, mince, subtil, délié, ténu, grêle, chétif; étroit; — *աղիք*, intestins grêles.
Նուք. s. dos; *ձիու նուքը նստիլ՝ հեծնել*, monter à cheval.
Նոքա. } pron. eux, ils, elles.
Նոքին. }
Նպաստ. s. secours, assistance, subside, subvention, faveur; *ի* —, à l'appui, en faveur.

Նպաստամատոյց. } a. qui aide favorable,
Նպաստաւոր. } propice; — *լինել*. V. **Նպաստել.**
Նպաստաւորեալ. a. favorisé.
Նպաստաւորել. va. favoriser, avantager.
Նպաստաւորութիւն. } s. faveur,
Նպաստաւորում. } secours, subside.
Նպաստաւորուիլ. vn. être favorisé ou bénéficié.
Նպաստել. vn. contribuer, seconder, secourir, favoriser, aider, subvenir, se prêter, prêter son concours.
Նպաստընկալ. s. bénéficiaire.
Նպաստիչ. } a. qui favorise, qui
Նպաստող. } fait bénéficier, qui aide.
Նպատակ. s. but, poin de mire, visée; fig. but, point de mire, fin, intention, vue, objet; — *ին զարնել*, frapper au but, atteindre le but; *կէտ* — *ի*, point de mire.
Նպատակակէտ. s. but, point de mire.
Նպատակայարմար. a. apte au but, préférable.
Նպատակաւոր. a. qui a son but, un but.
Նպար. } s. provision, appro-
Նպարակ. } visionnement.
Նպարակաւոր. a. chargé de provisions.
Նպարակել. va. approvisionner.
Նպարավաճառ. s. épicier.
Նպարավաճառոց. } s. épi-
Նպարավաճառանոց. } cerie.
Նպարավաճառութիւն. s. épicerie.
Նպարավաճառուհի. sf. épicière.
Նպարեղէն. spl. épiceries.
Նռնագոյն. a. de couleur grenat, grenat; s. couleur grenat; — *թաւիշ*, velours grenat.
Նռնակ. s. grenade.
Նռնակաւոր. s. grenadier.
Նռնաձեւ. a. en forme de grenade.

Digitized by Google

Նռնամար. V. **Սուսակ**.
Նռնենի. s. bot. grenadier.
Նսեհ. s. sort, destinée, fortune, bonheur; *վեհ* —, haute destinée.
Նսեմ. } **Նսեմական**. } a. nombre, foncé, obscur.
Նսեմանալ. vn. s'obscurcir, devenir obscur, se rembrunir, s'éclipser, se ternir.
Նսեմանուն. a. qui a un nom obscur.
Նսեմաստուեր. a. obscur; — *անտառ*, sombre forêt.
Նսեմացնել. } **Նսեմել**. } va. obscurcir, éclipser, offusquer, ternir.
Նսեմութիւն. s. obscurité, ternissure.
Նսիհ. V. **Նսեհ**.
Նստած. a. assis.
Նստական. } **Նստակեաց**. } V. **Նստողական**.
Նստաշրջան. s. session.
Նստատեղ. } **Նստատեղի**. } V. **Նստոյ տեղի**.
Նստարան. s. banc, banquette.
Նստարանաւոր. a. à bancs.
Նստեցնել. va. asseoir, faire asseoir; placer.
Նստիլ. vn. s'asseoir; se placer, prendre place, siéger; résider, demeurer; *սեղան* —, se mettre à table.
Նստող. s. celui qui est assis.
Նստողական. a. sédentaire; — *կեանք*, vie sédentaire.
Նստողականութիւն.s.vie sédentaire.
Նստոյ տեղի. s. fondement, cul, fesse.
Նստուածք. s. la manière d'être assis.
Նստուկ. V. **Նստողական**.
Նստուկ կենալ. rester assis.
Նրան. s. acinace.
Նրբաբան. a. subtil, argutieux.
Նրբաբանել. vn. subtiliser, raffiner, se servir de subtilités.
Նրբաբանութիւն. s. subtilité, argutie.
Նրբաբար. adv. subtilement.
Նրբագեղ. a. d'une beauté fine.
Նրբագէտ. a. subtil.
Նրբագիծ. a. finement tracé.
Նրբագիտութիւն. s. subtilité.
Նրբազգած. } **Նրբազգաց**. } a. fin, délicat.
Նրբազգածութիւն.s.délicatesse.
Նրբալեզու. a. qui bégaye.
Նրբախնդիր. a. pointilleux, minutieux.
Նրբախոհ. a. fin.
Նրբախօս. V. **Նրբաբան**.
Նրբակազմ. a. d'une constitution fine, fluet; finement relié.
Նրբակածան. V. **Նրբուղի**.
Նրբական. V. **Նուրբ**.
Նրբականջ. a. qui a les oreilles fines.
Նրբակերտ. a. finement fait, fin.
Նրբակտաւ. s. batiste.
Նրբահայեաց.a. subtil, perçant.
Նրբահասակ. a. de fine taille.
Նրբաձայն. a. qui a la voix grêle.
Նրբաղիք.s. anat. intestin grêle.
Նրբանաշակ.a.qui a un goût fin.
Նրբամարմին. a. qui a le corps mince, grêle, fluet.
Նրբամիտ. a. esprit délié, subtil, pénétrant, fin, sagace.
Նրբամտութիւն. s. finesse d'esprit, subtilité, sagacité.
Նրբանալ. vn. se raffiner.
Նրբանցք. s. couloir.
Նրբաշաւիղ. s. berme.
Նրբաշրինգ. s. clarinette.
Նրբաստուի. s. casimir.
Նրբացնել.va. subtiliser, rendre subtil, délié, amincir, affiner, raffiner.
Նրբացում. s. raffinement.
Նրբաւարտ.a. terminé en pointe, pointu.
Նրբափողոց. s. ruelle.
Նրբաքիթ.a. qui a le nez mince.

Digitized by Google

Նրբել. V. **Նրբացնել**.
Նրբիլ. V. **Նրբանալ**.
Նրբիմաստ. a. fin.
Նրբիմաց. s. finasseur; fin.
Նրբիմացութիւն. s. finasserie.
Նրբին. a. subtil, fin, mince.
Նրբիհատակ. V. **Նրբահատակ**.
Նրբոստ. a. qui a des branches minces.
Նրբութիւն. s. subtilité, finesse, [ténuité.
Նրբուղի. s. chemin étroit, sentier.
Նրբօրէն. adv. subtilement.
Նւթիլ. vn. être affamé, mourant de faim, mourir de faim.
Նւաղիլ. vn. languir, s'exténuer, défaillir.
Նւաղումն. s. atonie, langueur.
Նւոյր. s. crible, assortissoir.
Նօթ. s. chim. minium.
Նօթի. a. qui a faim, affamé.
Նօթել. va. annoncer.
Նօթութիւն. s. faim.
Նօսր, etc. V. **Անօսր**, etc.
Նօսրասանր. s. démêloir.
Նօտար. s. notaire.
Նօտարել. va. écrire en cursive; notarier.
Նօտարութիւն. s. notariat.
Նոտոս. s. autan, vent du midi.
Նօտր. } a. cursif; s. cursive,
Նօտրգիր. } écriture cursive.

Շ

Շ (cha = CH.) s. vingt-troisième lettre de l'alphabet et dix-huitième des consonnes; cinq cents, cinq-centième.
Շաբաթ. s. sabbat, jour du repos, repos; samedi; semaine.
Շաբաթագիր. } s. journal heb-
Շաբաթաթերթ. } domadaire.
Շաբաթախօսիր. V. **Շաբաթապահ**.
Շաբաթական. a. sabbatique; hebdomadaire; s. la semaine, la paye de la semaine.
Շաբաթամուտ. s. semainier, hebdomadier; la veille de samedi.
Շաբաթանալ. vn. observer le sabbat, se reposer, cesser de travailler, chômer. [sabbat.
Շաբաթապահ. a. qui observe le
Շաբաթապահք. s. jeûne ou maigre pendant une semaine.
Շաբաթացնել. va. faire observer le sabbat, faire reposer, faire cesser le travail, faire chômer. [domadaire.
Շաբաթաւոր. a. semainier, heb-
Շաբաթումն. s. observation du sabbat, repos, cessation de travail, chômage, vacance.
Շաբաթչեայ. } s. semaine (sa-
Շաբաթչէք. } laire d'une —); — *առնել*, recevoir sa semaine.
Շաբաթօրեայ. a. hebdomadaire.
Շագանակ. s. bot. châtaigne; — *մեծ*, marron. [—, — clair.
Շագանակագոյն. a. châtain; *բաց*
Շագանակավաճառ. s. marchand de châtaignes.
Շագանակենի. } s. châtaignier.
Շագանակի. }
Շալակ. s. dos, épaule; charge; dossière, crochet.

Digitized by Google

Շալակել. va. mettre sur le dos, charger; vn. mettre sur son dos, se charger.
Շալկել. V. **Շալակել.**
Շալկոց. s. crochet.
Շականջել. vn. dresser les oreilles, prêter les oreilles.
Շահ. s. gain, profit, intérêt; bénéfice, avantage, utilité; *ի* —, au profit; — *ու դնել*, placer l'argent; — *բերել*, rapporter, produire. donner du profit; *իւրեանց* — *ուն համար*, pour leur profit, pour leur bien.
Շահաբաժին. s. dividende.
Շահաբեր. a. qui procure du gain, bénéficiable, lucratif, utile.
Շահաբերութիւն. s. profit, intérêt, avantage.
Շահագործել. va. exploiter.
Շահագործելի. a. exploitable
Շահագործիչ.
Շահագործող. s. exploitant, exploiteur.
Շահագործութիւն.
Շահագործում. s. exploitation.
Շահագրգիռ.
Շահագրգռական. a. intéressant.
Շահագրգռել. va. intéresser.
Շահագրգռող. a. qui intéresse, intéressant.
Շահագրգռութիւն. s. intérêt.
Շահադէտ.
Շահադիտակ. s. spéculateur.
Շահադիտական. a. de spéculation.
Շահադիտել. vn. spéculer.
Շահադիտութիւն.
Շահադիտում. s. spéculation.
Շահախնդիր. a. intéressé, vénal.
Շահախնդրական. a. intéressé.
Շահախնդրութիւն. s. intérêt.
Շահական.
Շահականացու. a. lucratif, utile, intéressant. [coïntéressé.
Շահակից. s. associé de gain,
Շահակցական. a. coïntéressé.
Շահակցութիւն. s. association de gain.
Շահամոլ. a. intéressé, vénal.
Շահամոլութիւն. s. intérêt, vénalité.
Շահամրցութիւն. s. concurrence.
Շահապ. s. maire, seigneur, chef.
Շահապետ.—*անտառաց*, sylvain; — *դաշտաց*, dryade.
Շահասէր. a. qui aime le gain, avide de gain, intéressé, vénal.
Շահասիրութիւն. s. amour du gain, intérêt, vénalité, cupidité.
Շահասպրամ s. bot. basilic.
Շահաստան. s. ville capitale, commerçante; débouché.
Շահավաճառ. s. commerce, trafic, négoce; négociant, commerçant.
Շահավաճառութիւն. s. commerce, négoce, trafic.
Շահատակ. V. **Նահատակ.**
Շահատակել. vn. assaillir, attaquer valeureusement, s'élancer intrépidement sur, braver.
Շահատակիւն.
Շահատակութիւն. s. attaque, assaut; expédition, conquête, haut fait, exploit, valeur, succès, victoire; — *ընել*. V. **Շահատակել.**
Շահարար. V. **Շահաւոր.**
Շահաւետիլ. V. **Շահիլ.**
Շահաւէտ.
Շահաւոր. a. lucratif, avantageux, intéressant, favorable.
Շահաւորիլ. V. **Շահիլ.**
Շահաւորութիւն. s. profit, gain, avantage.
Շահեկան.
Շահեկանացու. V. **Շահական.**
Շահեկանութիւն. s. utilité, intérêt. [intéressante.
Շահեկանօրէն. adv. d'une manière
Շահես. V. **Շահ.**
Շահեցնել. va. faire gagner ou profiter; placer de l'argent.

Digitized by Google

Ճահէն. s. zool. épervier.
Ճահբաստակ. V. **Անձկուս**.
Ճահիլ. vn. gagner, profiter de, s'acquérir, tirer profit ou parti de, trouver son compte, remporter.
Ճահող. a. gagnant.
Ճահոճրամ. s. bot. œillet.
Ճահոճրամիկ. s. bot. mignardise.
Ճահպատկ. s. bot. fritillaire.
Ճահպրակ. s. bot. giroflée.
Ճաղ. V. **Ցօղ**.
Ճաղախ. s. mortier; a. barbouillé, souillé.
Ճաղախել. va. cimenter; barbouiller, souiller, contaminer. salir.
Ճաղախիլ. vn. se barbouiller, se souiller, s'imprégner ou s'imbiber de. [souillure.
Ճաղախում. s. contamination,
Ճաղակրաս. s. charlatan.
Ճաղակրասանք. s. charlatanerie.
Ճաղակրասել. vn. charlataner, faire du charlatanisme.
Ճաղակրասութիւն. s. charlatanisme. [gayer.
Ճաղաղել. va. bredouiller, bé-
Ճաղամար. s. fil de caret.
Ճաղաշարութիւն. s. entrelacement; accouplement.
Ճաղաշոյս. } a. chenapan, faquin, ganache, goujat, gamin, coquin.
Ճաղաշուս. }
Ճաղաշսութիւն. s. faquinerie, gaminerie, coquinerie.
Ճաղապ. V. **Ճաղափ**.
Ճաղապաս. a. entortillé, entrelacé.
Ճաղապասել. va. entortiller, entrelacer, impliquer.
Ճաղապասիլ. vn. s'entortiller, s'entrelacer.
Ճաղաւաշուրբն. a. trompeur, rusé; bavard, hâbleur, flatteur.
Ճաղափ. s. trépan.
Ճաղափել. va. trépaner.
Ճաղափիկ. s. vrille.
Ճաղափում. s. trépanation.
Ճաղգամ. V. **Ճողգամ**.
Ճաղել. va. prétrir; détremper, délayer, mouiller; barbouiller, souiller.
Ճաղիղ. s. charogne, cadavre.
Ճաղկապ. s. jonction, lien; gram. conjonction.
Ճաղկապական. a. conjonctif.
Ճաղկապել. va. attacher ensemble, conjoindre.
Ճաղկապում. s. jonction, enchaînement. [nassier.
Ճաղղակեր. a. carnivore, car-
Ճաղղակերութիւն. s. action de manger des charognes, de la viande. [et gras.
Ճաղղայեղց. a. corpulent, gros
Ճաղուել. V. **Ճաղել**.
Ճաղփարանութիւն. V. **Ճաղփաղփանք**.
Ճաղփաղփ. a. hâbleur, jaseur, babillard, caqueteur, discoureur, brailleur. bavard, cancanier.
Ճաղփաղփանք. s. hâblerie, bavardage, babil, babillage, caquet, caqueterie, jaserie, cancan; rêverie, délire, niaiseries, balivernes.
Ճաղփաղփել. vn. hâbler, bavarder, babiller, jaboter, jaser, caqueter, faire des cancans; dire des niaiseries, des balivernes, parler à tort et à travers.
Ճաղփաղփութիւն. V. **Ճաղփաղփանք**.
Ճամանգաղ. s. brouillard, obscurité; molécule.
Ճամբ. s. cannaie.
Ճամբակ. s. petite cannaie.
Ճամբշաբանել. vn. parler comme un fou, à tort et à travers.
Ճամբշաբար. adv. follement.
Ճամբշական. V. **Ճամբուշ**.
Ճամբշանք. V. **Ճամբշութիւն**.
Ճամբշիլ. vn. être ou devenir fou, furieux, passsionné; fig. être

Digitized by Google

agité de violents transports, être fou d'amour, aimer à la folie, éperdument, être transporté d'une grande passion, s'affoler.

Շամբշութիւն. s. folie, fureur, manie; fig. affolement, fureur, passion violente, amour, transport, galanterie; débauche.

Շամբուշ. a. fou, furieux; fig. affolé, fou, transporté, maniaque, passionné, amoureux, galant.

Շամբուտ. a. plein de roseaux; s. cannaie.

Շամշիլ. V. **Շամբշիլ.**

Շամշութիւն. V. **Շամբշութիւն.**

Շամշտութիւն. s. tétrarchie.

Շամփուր. s. broche; — *ը անցունել*, V. **Շամփրել.**

Շամփրակ. s. brochette.

Շամփրել. va. embrocher, mettre à la broche; embrocher, percer, transpercer.

Շայեկան, etc. V. **Շահեկան.**

Շանաբարոյ. a. cynique.

Շանագլուխ. a. qui a une tête de chien; s. tête de chien; zool. cynocéphale, babouin.

Շանազգեաց. a. cynique.

Շանադնչիք. a. qui a un museau de chien.

Շանաձուկ. s. ichtyol. requin, [squale.

Շանաճանճ. s. zool. mouche à chien.

Շանդ. } s. foudre, tonnerre; étincelle; fer rouge; lingot;
Շանթ. } — *եր արձակել*, lancer des foudres, *հրավառ՝ բոցավառ՝ կայծակնացայտ՝ հրաշունչ՝ սպառնալից՝ ահաւոր* —, la foudre ardente ou embrasée, enflammée, étincelante, fumante, menaçante, terrible.

Շանթահէզ ընել. va. brûler par la foudre, foudroyer.

Շանթակոծել. V. **Շանթահարել.**

Շանթահար. a. foudroyé; adv. par un coup de tonnerre; — *ըլլալ*, être foudroyé, frappé de la foudre; — *ընել*. V. **Շանթահարել.**

Շանթահարել. va. frapper de la foudre, foudroyer.

Շանթահարիլ. vn. être foudroyé.

Շանթահարիչ. } a. foudroyant,
Շանթահարող. } fulminant.

Շանթահարութիւն. s. foudroiement, coup de tonnerre.

Շանթաձիգ. V. **Շանթընկէց.**

Շանթաշուտ. a. rapide comme la foudre.

Շանթարգել. s. paratonnerre.

Շանթարձակ. a. fulminant.

Շաղթաքար. } s. aérolithe.
Շանթեքար. }

Շանթընկէց. a. foudroyant, fulminant; — *բարկութիւն*, foudre, tonnerre.

Շանթի. V. **Շանթ.**

Շանթիչ. V. **Շանթընկէց.**

Շանի. s. nourriture de chien.

Շանխաղող. V. **Շնխաղող.**

Շանխոտ. s. bot. marrube noir.

Շանսխուր. s. prix d'un chien; salaire d'une prostituée.

Շանփին. s. excrément de chien.

Շաչել. vn. claquer, craquer, craqueter, croquer, cliqueter; petiller, éclater, crépiter, bruire.

Շաչեցնել. va. faire claquer.

Շաչիւն. } s. bruit, craquement,
Շաչում. } éclat, petillement, explosion, fracas; — *զինուց*, cliquetis, bruit des armes.

Շապիկ. s. chemise; — *քահանայական*, aube; — *փոխել*, changer de chemise.

Շապլեղ. s. alun.

Շապկագործ. s. chemisier.

Շապկազգեստ. a. revêtu d'aube.

Շապկավաճառ. V. **Շապկագործ.**

Շառագոյն. a. roux, rousseau.

Digitized by Google

Շառագունանամ. V. **Շառագունութիւն.**
Շառագունացնել. } va. faire
Շառագունեցնել. } rougir de honte, rendre confus, confondre.
Շառագունիլ. vn. rougir, rougir de honte, de pudeur.
Շառագունութիւն. s. rouge, rougeur; fig. rouge, pudeur, honte,
Շառայլմ. V. **Նօոյլ.**
Շառաօիղ. s. bloc de sel gemme; — *սառի*, glaçon, banc de glace.
Շառաչ. V. **Շաչիւն.**
Շառաչաձայն. adv. avec fracas.
Շառաչել. V. **Շաչել.**
Շառաչեցնել. V. **Շաչեցնել.**
Շառաչիւն. }
Շառաչուկ. } V. **Շաչիւն.**
Շառաչում. }
Շառաւիղ. s. rejeton, pousse, bourgeon, jet, surgeon, drageon; fig. rejeton, enfant, descendant; trait de lumière, rayon; — *անուոյ*, rais; — *օրհնութեան*, germe béni; — *դառնութեան*, rejeton maudit.
Շառաւիղել. va. pousser, rejeter, produire des bourgeons, germer, drageonner.
Շառաւիղում. s. rayonnement.
Շառաւղաձեւ. a. en forme de rayon.
Շառաւն. s. zool. chameau.
Շառափինա. V. **Կառափինա.**
Շատ. a. beaucoup de, plusieurs, un grand nombre de, nombreux, copieux, considérable, en grande quantité; adv. beaucoup, longtemps; assez, suffisamment; — *է*, c'est assez, assez, cela suffit; — *է այդ*, cela suffit, c'est bon; — *իսկ*, suffisamment; *փոքր ի — է*, un peu, en partie; plus ou moins; — *կամ սակաւ*, plus ou moins; — *համարել*, se contenter de.

Շատաբանութիւն. s. parlage, verbiage, loquacité, verbosité.
Շատախում. a. qui boit beaucoup. biberon.
Շատախօս. a. qui parle beaucoup, bavard, grand parleur, babillard, jaseur, moulin à paroles; — *ըլլալ*. V. **Շատախօսել.**
Շատախօսել. vn. bavarder.
Շատախօսութիւն. s. bavardage, jaserie, verbiage, verbosité, babil, loquacité.
Շատածախս. a. dispendieux, coûteux.
Շատակեաց. V. **Երկարակեաց.**
Շատակեր. a. qui mange beaucoup, grand mangeur, glouton, vorace.
Շատակերութիւն. V. **Շատկերութիւն.**
Շատահանճար. a. qui a beaucoup de talent, très intelligent.
Շատափորձութիւն. s. grande érudition, grande expérience.
Շատանալ. vn. se contenter de; suffire; se multiplier, s'augmenter; — *սակաւուք՝ քիչով*, se contenter de peu.
Շատաշուրջ. } a. s. rôdeur, flâ-
Շատաշրջիկ. } neur; — *ըլլալ*, rôder, flâner.
Շատաշրջութիւն. s. flânerie.
Շատաջուր. a. qui a beaucoup d'eau, abondant en eau.
Շատարդիւն. V. **Բազմարդիւն.**
Շատացող. a. qui se contente de.
Շատացնել. va. contenter, satisfaire.
Շատերդում. a. qui fait beaucoup de serments, jureur.
Շատիլ. V. **Շատանալ.**
Շատխօս. V. **Շատախօս.**
Շատխօսել. vn. parler beaucoup, bavarder, jaser, babiller, caqueter.
Շատխօսութիւն. V. **Շատախօսութիւն.**
Շատկերութիւն. s. voracité, gloutonnerie.

Digitized by Google

Շատանալ. vn. se multiplier, s'augmenter.
Շատութիւն. s. grande quantité, grand nombre, abondance, multitude.
Շատոնց. adv. depuis longtemps.
Շատրուան. s. jet d'eau.
Շատցնել. va. augmenter, multiplier, accroître.
Շատցնող. a. multiplicateur, augmentateur.
Շատւոր. a. nombreux.
Շար. s. fil, file, enfilade, série, suite, rangée, rang, ordre, chaîne.
Շարապ. s. sirop.
Շարաբանել. vn. faire un syllogisme.
Շարաբանութիւն. s. syllogisme.
Շարագիր. s. écrivain, rédacteur, auteur; lettre, caractère; V. **Շարագրած**.
Շարագոյր. s. couverture; — *գրոց*, la — d'un livre.
Շարագրած. s. composition, rédaction; œuvre, ouvrage, écrit, traité.
Շարագրել. va. composer, rédiger, écrire.
Շարագրութիւն. V. **Շարագրած**.
Շարադասել. va. ranger ensemble, coordonner, ranger, arranger, disposer.
Շարադասութիւն. s. ordre, disposition, arrangement; syntaxe.
Շարադրել. va. mettre ensemble, en ordre, rassembler, réunir, arranger, combiner, former; V. **Շարագրել**.
Շարադրութիւն. s. rapprochement, combinaison, arrangement, disposition; V. **Շարագրած**.
Շարախառնել. va. mêler ensemble, entremêler, combiner.
Շարախառնութիւն. s. combinaison, mélange.
Շարած. V. **Շարագրած**.
Շարական. s. hymne, cantique; livre des hymnes.
Շարականագէտ. a. qui sait des hymnes ou des cantiques.
Շարակապութիւն. s. connexion, adhésion.
Շարակարգ. V. **Շարադասութիւն**.
Շարակարգել. V. **Շարադասել**.
Շարակնոց. s. livre des hymnes.
Շարահիւսել. V. **Շարադասել**.
Շարամանել. va. entrelacer, enlacer, unir.
Շարամանութիւն. s. entrelacement.
Շարամերձիլ. vn. adhérer.
Շարամերձութիւն. s. adhérence.
Շարամօտիլ. vn. adhérer.
Շարայարել. va. continuer, joindre.
Շարայարող. a. s. continuateur.
Շարայարութիւն. s. continuation, suite.
Շարարան. V. **Շար**.
Շարաւ. s. pus, sanie.
Շարաւալի. / **Շարաւալից**. } a. ichoreux.
Շարաւահիւթ. s. ichor.
Շարաւահոտ. a. puant; — *արիւն*, sang corrompn.
Շարաւահոտութիւն. s. puanteur, mauvaise odeur.
Շարաւային. a. sanieux.
Շարաւոտեալ. a. puant, corrompu.
Շարել. va. ranger, arranger; *գիր* —, composer; *մարգարիտ* —, enfiler des perles.
Շարժ. s. mouvement; tremblement de terre.
Շարժաբանութիւն s. cinématique.
Շարժագիր. s. sismographe.
Շարժական. a. mobile; — *կամուրջ*, pont-levis.
Շարժականութիւն. s. mobilité.
Շարժահիմն. a. remué par les fondements.
Շարժապատկեր. s. cinématographie, cinéma.
Շարժառիթ. s. mobile.
Շարժել. va. remuer, mouvoir,

Digitized by Google

mettre en mouvement; agiter, ébranler; *ամէն քար* —, remuer ciel et terre; *գլուխը* —, branler, hocher, secouer la tête; *ի գութ՝ ի կարեկցութիւն* —, émouvoir la compassion; *սիրտը* —, émouvoir, toucher.

Շարժիլ. vn. se remuer, se mouvoir, remuer, s'émouvoir, s'ébranler, s'agiter; se donner du mouvement.

Շարժիչ. s. mobile, moteur; — *զօրութիւն*, force motrice.

Շարժիւն. V. **Շարժում.**

Շարժլախտ. s. méd. chorée.

Շարժլել. V. **Շարժել.**

Շարժող. V. **Շարժիչ.**

Շարժողական. a. mobile.

Շարժողութիւն. s. mobilité.

Շարժուածք. s. mouvement; geste, action; *սաստիկ* —, gesticulation.

Շարժութիւն. s. mobilité; motion, mouvement.

Շարժուիլ. V. **Շարժիլ.**

Շարժուձեւ. s. geste.

Շարժում. s. mouvement, motion, remuement, hochement; commotion, agitation, impulsion; geste; tremblement de terre; *շարժման մէջ ըլլալ*, être en mouvement.

Շարժումնաւոր. a. mouvementé.

Շարժուն. a. mobile, agité; — *վարկ*, crédit mobilier.

Շարմաղ. s. tamis de soie.

Շարմաղուն ալիւր. V. **Նաշիհ.**

Շարշափիւն. s. bruit, murmure.

Շարող s. compositeur.

Շարողչէք. s. prix de la composition.

Շարոց. s. rangée; impr. galée.

Շարուածք. s. composition.

Շարուիլ. vn. se ranger; impr. être composé.

Շարունակ. a. continu, continuel.

Շարունակաբար. adv. continuellement.

Շարունակական. a. continuel.

Շարունակել. va. continuer.

Շարունակելի. a. à suivre.

Շարունակիչ. / **Շարունակող.** } s. continuateur.

Շարունակութիւն. / **Շարունակում.** } s. continuation, continuité, suite.

Շարփուշ. s. toque.

Շաւաշարիւն. s. bot. dragonnier, sang-dragon.

Շաւառ. s. bot. balisier (l'arbre); balise (le fruit).

Շաւիղ. s. sentier, voie, chemin; V. **Հետք.**

Շափիղայ. / **Շափիւղայ.** } s. minér. saphir.

Շափիւղեայ. a. de saphir.

Շափրակ. s. bot. corolle.

Շաքար. s. sucre; — *կանի*, — candi; *խակ* —, cassonade; — *դնել*, sucrer.

Շաքարաբոյս / **Շաքարաբուղխ եղէգ.** } s. canne à sucre.

Շաքարագործ. s. confiseur; fabricant de sucre.

Շաքարագործութիւն. s. confiserie; fabrication de sucre.

Շաքարադդում. s. bot. potiron.

Շաքարախտ. s. méd. diabète.

Շաքարախտական. a. diabétique.

Շաքարախտաւոր. / **Շաքարախտիկ.** } s. diabétique.

Շաքարահամ. a. qui a un goût de sucre, sucré, doux.

Շաքարահատ. / **Շաքարահատիկ.** } s. pastille.

Շաքարաման. s. sucrier.

Շաքարային. a. chim. saccharique.

Շաքարանուշ. s. dragée; praline.

Շաքարաչափ. s. saccharimètre.

Շաքարաջուր. s. eau sucrée.

Շաքարավաճառ, s. marchand de sucre; confiseur.

Շաքարավաճառութիւն. s. confiserie.

Շաքարացնել. va. saccharifier.

Digitized by Google

Շաքարացում. s. chim. saccharification.
Շաքարաւազ. s. sucre en poudre.
Շաքարեղէգ. V. **Շաքարաբոյս.**
Շաքարեղէն. s. bonbon; sucreries; — *ի տուփ*, bonbonnière.
Շաքարոտ. a. sucré.
Շաքարոտել. va. sucrer; confire.
Շաքարոտիլ. vn. être sucré; se cristalliser.
Շաքարօղի. s. rhum.
Շաքլիլ. vn. drageonner.
Շեկխարի. V. **Շիկխարի.**
Շեղ. a. oblique, de travers; *առ ի* —, de biais, en biais; obliquement, de travers.
Շեղագիր. V. **Շղագիր.**
Շեղակ. s. biseau.
Շեղակել. va. biseauter.
Շեղակի. adv. de biais, en biais.
Շեղանկիւն. s. losange.
Շեղել. va. courber, rendre oblique; faire dévier, détourner.
Շեղիլ. vn. biaiser, pencher, se courber, déverser; fig. dévier, s'écarter, se détourner.
Շեղութիւն. / **Շեղում.** } s. biais, obliquité, déviation; — *աստեղաց*, aberration des étoiles; — *լուսոյ*, déviation de la lumière.
Շեղջ. V. **Շեղջակոյտ**; — — V. **Շեղջաշեղջ** adv.
Շեղջաբար. adv. en tas, par tas.
Շեղջական. a. cumulatif.
Շեղջակոյտ. s. tas, amas, monceau, pile, cumul, accumulation, entassement.
Շեղջակուտակ. s. aggloméral, conglomérat.
Շեղջակուտեալ. a. aggloméré, amoncelé.
Շեղջակուտել. va. entasser, amonceler, mettre en tas, empiler, accumuler, amasser, cumuler.
Շեղջակուտում. s. agglomération.
Շեղջաշեղջ. a. entassé, amoncelé, accumulé; adv. en tas, en monceau; cumulativement, par accumulation.
Շեղջել. V. **Շեղջակուտել.**
Շեղտամբեղ. a. efféminé, énervé.
Շեշտ. s. accent, accent aigu; adv. V. **Շեշտակի.**
Շեշտակի. adv. tout droit, directement; avec adresse.
Շեշտաւոր. a. accentué.
Շեշտել. va. accentuer; diriger, lancer.
Շեշտոյլոր. a. qui a l'accent aigu sur la dernière syllabe; accentué; s. oxyton, accent tonique.
Շեշտոյլորակ. a. accentué.
Շեշտոյլորել. va. accentuer.
Շեշտում. s. accentuation.
Շեպ. a. escarpé, abrupt.
Շեռ. V. **Մէզ.**
Շեր. s. styrax.
Շերամ. s. zool. ver à soie.
Շերամաբանական. a. bacologique.
Շերամաբանութիւն. s. sériciculture.
Շերամաբոյծ. s. éducateur de vers à soie, sériciculteur, magnanier.
Շերամաբուծական. a. de sériciculture.
Շերամաբուծութիւն. s. éducation des vers à soie, magnanerie.
Շերամագործ. V. **Շերամաբոյծ.**
Շերամագործական. V. **Շերամաբուծական.**
Շերամագործութիւն. / **Շերամատածութիւն.** } V. **Շերամաբուծութիւն.**
Շերամանոց. V. **Շերամատուն.**
Շերամապահ. s. magnanier.
Շերամապահութիւն. s. magnanerie.
Շերամատուն. / **Շերամարան.** / **Շերամնոց.** } s. magnanerie.
Շերաս. V. **Շերամ.**

Digitized by Google

Շերեփ. a. s. louche, grande cuiller, cuiller à pot.
Շերտ. s. morceau de bois; bande, quartier, morceau; raie.
Շերտազիծ. a. bâtonné.
Շերտակոտոր ընել. va. couper par tranches, mettre en morceaux.
Շերտաւոր. a. muni d'un morceau de bois, d'un bâton; à raies, rayé; s. piquier.
Շերտել. va. rayer.
Շեփոր. / **Շեփորայ.** } s. trompe.
Շէկ. a. fauve, roux, rougeâtre.
Շէն. a. habité, peuplé; fertile; joyeux, heureux.
Շէննալ. vn. s'égayer, se réjouir; s'embellir; se peupler.
Շէնցուցանել. va. égayer, réjouir; embellir; peupler.
Շէնք. s. édifice, bâtiment.
Շէնք շնորհք. a. convenable; — ou — *կերպով*, convenablement.
Շէնքով շնորհքով. adv. convenablement.
Շէր. s. cantilène, chanson, air.
Շէրասաց. s. barde, troubadour.
Շթաքար. s. minér. stalactite.
Շթքոց. V. **Շիթ.**
Շիգդ. s. fermoir.
Շիթ. s. goutte, larme; — —, goutte à goutte.
Շիթոց. V. **Կայթոց.**
Շիլ. a. louche, bigle.
Շիկագոյն. V. **Շէկ.**
Շիկաբան. s. soupe aux lentilles.
Շիկակարմիր. a. rougeâtre, écarlate.
Շիկահաւ. s. ornith. fauvette.
Շիկահեր. a. roux.
Շիկամօրուք. a. à barbe rousse.
Շիկասակ. s. bot. belladone.
Շիկափոկ. a. garni d'une sangle rougeâtre.
Շիկխարի. s. bot. anchuse, orcanette.
Շիկն. V. **Շիկակարմիր.**
Շիկնիլ. V. **Շառագունիլ.**
Շիկնոտ. a. timide, honteux.
Շիկնում. s. action de rougir.
Շիղ. s. brin, fétu, écharde; petite branche.
Շիղբ. s. lame de couteau, de sabre.
Շիճ. / **Շիճուկ.** } s. sérum; V. **Շճուկ.**
Շիմշիր. s. cimeterre.
Շինած. V. **Շինուած.**
Շինական. s. paysan, villageois; a. rustique, rustre, rustaud, grossier.
Շինականագոյն. adv. rustiquement, grossièrement.
Շինականութիւն. s. paysannerie, rusticité, grossièreté, les paysans.
Շինականօրէն. adv. à la paysanne.
Շինակեաց. a. qui vit dans un village.
Շինամէջ. s. le milieu, le centre d'un village, d'une ville.
Շինամուտ ըլլալ. vn. entrer, s'introduire dans un village, dans une ville.
Շինանիստ. a. habité, peuplé.
Շինավայր. s. terre habitée.
Շինատեղի. s. lieu habité.
Շինարար. s. celui qui fait beaucoup de constructions, bâtisseur; a. édifiant.
Շինաւան. s. la terre habitée, toute la terre, l'univers.
Շինաքար. s. pièrre à bâtir.
Շինել. va. construire, bâtir; édifier; *վերստին* —, reconstruire, rebâtir.
Շինիչ. a. constructeur; édifiant, exemplaire.
Շինծու. V. **Կեղծ.**
Շինող. s. constructeur.
Շինողութիւն. s. l'art de bâtir.
Շինուած. s. bâtiment, édifice;

Digitized by Google

fig. édification; — *մարդկեղէն*, ouvrage humain.

Շինուածաձեւ. a. en forme d'édifice.

Շինուածանիւթք. pf. spl. matériaux.

Շինուածաքար. V. **Շինաքար.**

Շինուածոյ a. construit, artificiel.

Շինութիւն. s. construction, bâtisse; édification.

Շինում. s. construction.

Շիշ. s. bouteille; — *մը բանալ*, déboucher une bouteille.

Շիշակ. sf. agnelle.

Շիշէկ. s. mouton de deux ans.

Շիշք. s. le chignon.

Շիբ. s. chim. alun.

Շիպ շիտակ. adv. tout droit.

Շիջանիլ. vn. s'éteindre; fig. s'éteindre, passer, cesser, s'apaiser; s'éteindre, mourir.

Շիջանուտ. a. qui s'éteint.

Շիջեալափառ. a. dont la gloire est éteinte, passée.

Շիջեցնել. va. éteindre; fig. éteindre, apaiser, faire cesser, calmer, étouffer, amortir; éteindre, faire mourir; — *ծարաւը*, éteindre la soif.

Շիջում. s. extinction.

Շիջուցիչ. s. celui qui éteint, éteigneur; éteignoir.

Շիտ. s. path. bouton.

Շիտակ. V. **Ուղիղ.**

Շիրիմ. s. tombeau, monument; — *Հոյակապ*, mausolée.

Շիրմաստան. s. cimetière.

Շիրմաքար. V. **Տապանաքար.**

Շիւ. s. marc de raisins.

Շիւղ. V. **Շիղ.**

Շիփշիտակ. adv. tout droit.

Շիփոր. V. **Շեփոր.**

Շլագոյն. a. obscur, peu visible.

Շլակն. a. louche.

Շլամիտ. a. aveugle d'esprit, non éclairé, imbécile, stupide, hébété, idiot.

Շլանալ. vn. avoir la vue faible, devenir louche, aveugle; avoir des éblouissements, s'éblouir, s'obscurcir; s'émousser.

Շլացնել. V. **Շլացունել.**

Շլացող. V. **Շլացուցիչ.**

Շլացութիւն. } s. aveuglement;
Շլացում. } éblouissement.

Շլացունել. va. aveugler; obscurcir, offusquer; émousser; — *աչս*, éblouir les yeux.

Շլացուցիչ. a. éblouissant.

Շլըխտի. } V. **Լկտի.**
Շլխտի. }

Շլմորեցնել. va. laisser dans l'inquiétude, dans l'embarras.

Շլմորիլ. vn. être ahuri, être dans l'inquiétude, dans l'embarras.

Շլնիք. s. anath. chignon; nuque.

Շլոռոտ. a. vert, de couleur verte.

Շլութիւն. s. strabisme.

Շխրտալ. vn. tinter, résonner.

Շխրտացնել. va. faire résonner.

Շկահ. V. **Շկահիւն.**

Շկահել. vn. siffler (en parlant d'une flèche, etc.); faire un bruit aigu.

Շկահիւն. s. sifflement, bruit, cliquetis.

Շկլթիլ. vn. faire parade ou étalage de, se vanter de.

Շկօրակել. va. bannir, exiler.

Շղաբեր. a. qui porte une petite branche.

Շղագիր. s. coulée, écriture ou lettre italique.

Շղագրել. va. écrire en italique.

Շղաշ. }
Շղաշատեռ. } s. gaze, crêpe.
Շղարշ. }

Շղթայ. s. chaîne; chaîne, enchaînement, continuité; — *ի զարնել*, mettre à la chaîne, aux fers, enchaîner; — *ք գերութեան*, les chaînes, les fers de l'esclavage.

Շղթայագործ. a. formé de chaînons, de mailles; s. chaînetier.

Digitized by Google

ղթայազերծ. s. déchaîné.
ղթայակապ. a. attaché avec [un]e chaîne, chargé de chaînes, [en]chaîné.
ղթայակերպ. a. en forme de [ch]aîne. [de chaîne.
ղթայաձեւ. a. qui a la forme
ղթայաօղ. a. formé de chaînons, enchaîné.
ղթայել. va. enchaîner.
ղթայում. s. enchaînement.
ղոմարար. } V. Շողոմարար.
ղուաբարոյ. }
ղուտիկան. s. babouche, escarpin.
ղուրծաբարոյ. V. Պագանա-արոյ.
ղրդիւն. s. bruit, cliquetis.
ճաթաղանթ. s. anat. membrane séreuse.
ճալից. } a. séreux.
ճախառն. }
ճային. }
ճել. vn. être plein de sérosité, [s]e liquéfier.
ճուկ. s. sérum; sérosité; babeurre, petit-lait.
մբրոց. s. havresac, sac.
մոր. s. trouble; a. troublé.
մորեցնել. va. troubler, bouleverser. [leverser.
մորիլ. vn. se troubler, se bou-
նաբար. adv. comme un chien; cyniquement.
նաբարոյ. a. cynique.
նաբերան. a. qui a une bouche de chien, cynique.
նագայլ. s. zool. chacal.
նագլուխ. V. Շանագլուխ.
նալ. vn. commettr un adultère.
նալեզու. s. bot. cynoglosse.
նախոսոր. s. bot. ornithogale.
նական. a. canin; cynique.
նականութիւն. s. cynisme.
նակերպ. a. semblable à un chien.
նամեռուկ. s. bot. apocyn.

Շնային. a. cynique.
Շնաստղ. s. canicule.
Շնաստղային. a. caniculaire.
Շնատամն. s. dent canine; *շնատամունք*, les dents canines.
Շնացող. s. a. adultère.
Շնացողական. a. adultérin.
Շնթել. va. flatter, aduler, flagorner.
Շնթող. s. flatteur, adulateur, flagorneur.
Շնթուկիլ. vn. se coucher comme un chien.
Շնիկ. s. petit chien, toutou; — *Հրացանի*, chien de fusil; — ou — *աստղ*, canicule.
Շնխաղող. s. bot. morellenoire.
Շնկատուրք. spl. canicule.
Շնկարոս. s. bot. æthuse.
Շնմեռուկ. V. Շնամեռուկ.
Շնյարկ. s. chenil, niche à chien.
Շնորդի. a. bâtard; s. enfant naturel, fils adultérin.
Շնորհ. } s. grâce, la grâce di-
Շնորհք. } vine; bonnes grâces, faveur, service; grâce, charme, beauté; grâce, actions de grâces, remercîment; grâce, pardon; grâce, don, concession; mérite; les Grâces; *ի շնորհս*, *առ շնորհս*, en faveur de, pour; — ou *շնորհս ունել*, remercier, rendre grâce, savoir gré, témoigner sa reconnaissance; *շնորհ գտանել*, être ou entrer dans les bonnes grâces de qn.; avoir ou mériter sa faveur, ses bonnes grâces, obtenir ses faveurs, lui plaire; *մէկուն առջեւ — գտնել*, trouver grâce devant qn.; devant les yeux de qn.; être en grâce auprès de lui; *մէկուն — ընել*, faire grâce à qn.; pardonner; — *իւ Տեառն*, par la grâce de Dieu; — *ըրէ՛*, de grâce, fais-moi le plaisir; *ձեզմէ — մը պիտի խնդրեմ*, j'ai

Digitized by Google

une grâce, une faveur à vous demander. [gracieuse.

Շնորհաբանութիւն. s. parole gracieuse.

Շնորհաբաշխ. a. qui distribue la grâce.

Շնորհաբաշխութիւն. s. distribution de la grâce, don de la grâce, grâce.

Շնորհաբոյր. } a. gracieux.
Շնորհադեղ. }

Շնորհագիր a. écrit par la grâce divine; s. lettre de grâce.

Շնորհագիւտ. a. qui a obtenu la grâce divine.

Շնորհագործ. a. fait par la grâce.

Շնորհազարդ. a. orné de grâces, gracieux.

Շնորհազիրկ. } a. disgracié; —
Շնորհազուրկ. } *ընել*, disgracier.

Շնորհազրկութիւն. s. disgrâce.

Շնորհալի. } a. plein de grâce;
Շնորհալից. } gracieux, char-
Շնորհալիր. } mant, gentil, mignon.

Շնորհալիութիւն s. gracieuseté, grâce.

Շնորհակալ. a. qui remercie, qui rend grâce; obligé, redevable; *մէկուն — ըլլալ*, remercier, rendre grâce, savoir gré, bon gré à qn.

Շնորհակալական. a. de remercîment.

Շնորհակալել. } vn. remercier.
Շնորհակալիլ. }

Շնորհակալիք. V. **Շնորհակալութիւն.**

Շնորհակալու. V. **Շնորհակալ**; — *մտօք*, avec reconnaissance.

Շնորհակալութիւն. s. remercîment, actions de grâces.

Շնորհական. a. de grâce.

Շնորհակարգութիւն. s. grâce.

Շնորհակորոյս. a. ingrat.

Շնորհահատոյց. V. **Շնորհակալ.**

Շնորհաձիր. V. **Շնորհատու.**

Շնորհանորոգ. a. renouvelé par la grâce.

Շնորհաշուք. a. gracieux, charmant.

Շնորհապատում. a. raconté avec grâce.

Շնորհապարգեւ. V. **Շնորհատու.**

Շնորհապարտ. a. obligé, bien obligé, redevable; obligeant; *մէկը — կացուցանել*, obliger qn., lui donner des droits à sa reconnaissance; — *գոհութիւն*, reconnaissance; *մէկուն — գտնուիլ*, *մէկուն հանդէպ ինքզինքը — զգալ*, être l'obligé de qn., tenir qch. de lui, lui devoir, lui avoir de l'obligation.

Շնորհապարտութիւն. s. obligation.

Շնորհավաճառ. a. s. simoniaque.

Շնորհավաճառութիւն. s. simonie.

Շնորհաւոր. a. heureux, fortuné, de bon augure; — *ամանոր*, *նոր տարի*, bonne année.

Շնորհաւորագիր. s. lettre de félicitation.

Շնորհաւորական. a. de félicitation; — *այցելութիւն*, *հեռագիր*, visite, télégramme —.

Շնորհաւորել. va. féliciter qn., lui faire des compliments.

Շնորհաւորութիւն. s. félicitation, compliment.

Շնորհափայլ. a. gracieux.

Շնորհել. va. donner en présent ou par faveur, faire présent de, accorder, gratifier, concéder; faire grâce, pardonner, remettre; chercher à plaire à qn., avoir pour lui certaines complaisances, lui faire plaisir.

Շնորհուկ. s. complaisance, flatterie.

Շնորհում. s. concession; permission.

Շնորհունակ. a. gracieux.

Շնորհքով. a. gracieux, gentil; adv. gracieusement, comme il faut, gentiment.

Digitized by Google

Շնառոր. s. ornith. souchet.
Շնութիւն. s. adultère; *շնութեան մէջ բռնուած կին*, femme surprise en adultère.
Շնչաբեր. a. respiratoire.
Շնչաբերել. V. Կենդանացնել.
Շնչական անօթ. s. poumon.
Շնչական. a. respiratoire; V. Շնչաւոր.
Շնչակեաց. a. qui vit par la respiration, qui respire.
Շնչակիր. V. Շնչական.
Շնչակից. a. qui respire ensemble; fig. uni de sentiment, unanime.
Շնչահան. } s. soupirail, aspirail.
Շնչամուտ. }
Շնչահեղձ. a. asphyxié; — *ըլլալ*, s'asphyxier; — *ընել*, asphyxier.
Շնչահեղձել. va. asphyxier.
Շնչահեղձոյց. a. asphyxiant.
Շնչահեղձութիւն. s. asphyxie.
Շնչանալ. va. respirer, reprendre haleine, se ranimer.
Շնչանօթ. s. anat. trachée.
Շնչառական. a. respiratoire.
Շնչառեալ. a. respiré.
Շնչառութիւն. s. inspiration, respiration.
Շնչասպառ. a. essoufflé, hors d'haleine, haletant; adv. à perte la respiration; — *ընել*, essouffler, mettre hors d'haleine; — *ըլլալ*, être essoufflé hors d'haleine; — *վազել*, courir à perte d'haleine.
Շնչասպառութիւն s. essoufflement.
Շնչարտութիւն. s. expiration.
Շնչարգել. s. méd. asthmatique.
Շնչարգելութիւն. s. méd. asthme.
Շնչացնել. va. faire respirer, animer.
Շնչաւոր. a. qui respire, animal; spirituel.
Շնչաւորել. V. Շնչացնել.
Շնչաւորութիւն. s. action de respirer, respiration, animation, vitalité; sensualité.
Շնչափող. s. anat. trachée, trachée artère.
Շնչել. va. respirer, prendre haleine; souffler, siffler; exhaler; inspirer; *օդ* —, respirer l'air.
Շնչելի. a. respirable.
Շնչելոյզ. a. pneumatique; — *մեքենայ*, machine —.
Շնչերակ. s. anat. artère.
Շնչերակաբանութիւն. s. artériologie.
Շնչերակաբորբ. s. méd. artérite.
Շնչերակահատութիւն. s. artériotomie.
Շնչերակային. a. artériel.
Շնչերակիկ. s. anat. artériole.
Շնչիւն. s. souffle, sifflement.
Շնչհեղձ. etc. V. Շնչահեղձ. etc.
Շնչող. a. aspirateur.
Շնչողական. a. d'aspiration.
Շնչողութիւն. s. respiration.
Շնչումն. s. souffle, vent; sifflement; inspiration, aspiration.
Շնօրի. s. zool. hydrocyn.
Շնուք. spl. les chiens.
Շնփին. s. excréments de chien.
Շնքաղց. s. faim canine, cynorexie.
Շնքիթ. s. nez de chien.
Շշիկ. s. petite bouteille.
Շշնկոց. V. Շշուկ.
Շշնջել. vn. chuchoter, dire tout bas, murmurer, marmotter.
Շշնջիւն. } s. chuchotement, chuchoterie, murmure; bruit; *աղօտ* —, bruit sourd.
Շշնջումն. }
Շշնջող. s. chuchoteur.
Շշուկ. s. bruit, tapage, tintamarre; alarme.
Շշունջ. V. Շշնջիւն.
Շոգ. s. la chaleur.
Շոգեաղաց. s. moulin à vapeur.
Շոգեգործի. s. locomotive.
Շոգելից. a. vaporeux.

Digitized by Google

Շոգեկառուղի.s.chemin de fer.
Շոգեկառք. s. locomotive; chemin de fer.
Շոգենանն. s. mar. mouche, bateau mouche.
Շոգեմակոյկ. s. canot à vapeur.
Շոգեմեքենայ. s. machine à vapeur.
Շոգենաւ. s. bateau à vapeur, paquebot.
Շոգենաւակ. s. petit bateau à vapeur.
Շոգենաւական. } a. de bateau
Շոգենաւային. } à vapeur.
Շոգենաւորդ. s. voyayeur de bateau à vapeur, navigateur.
Շոգեսայլ. s. locomotive.
Շոգի. s. vapeur.
Շոգիալից. a. vaporeux.
Շոգիամէգ.a.vaporeux,brumeux.
Շոգիացնել. va. vaporiser.
Շոգիացում. s. vaporisation, évaporation.
Շոգմոգ. a. s. rapporteur, délateur, médisant.
Շոգմոգել. va. rapporter, faire des rapports, médire.
Շոգմոգութիւն. s. délation, rapport, médisance, cancan.
Շոգոլի. s. vapeur.
Շոհ. s. empois.
Շոհել. va. empeser.
Շոհում. s. empesage.
Շող. s. rayon, éclat, trait de lumière.
Շողագարդ. V. **Լուսազարդ**.
Շողալ. vn. briller, rayonner, luire, reluire, flamboyer, scintiller, étinceler, resplendir, chatoyer.
Շողակապ s. jet des rayons de lumière, éclat; a. qui jette des rayons.
Շողակն. s. minér. brillant.
Շողակնաւոր. a. en brillant.
Շողապէս. adv. comme un trait de lumière.
Շողացնել. va. faire briller, faire reluire; enflammer, chauffer, rendre incandescent; brandir; *սուր* —, brandir l'épée.
Շողաւոր. a. brillant, rayonnant, éclatant, scintillant, flamboyant, étincelant.
Շողգամ. s. bot. navet.
Շողիք. s. bave.
Շողշող. V. **Շողաւոր**.
Շողշողացնել. V. **Շողացնել**.
Շողշողել. V. **Շողալ**.
Շողշողուն V. **Շողաւոր**.
Շողոմալի. a. plein de flatterie.
Շողոմասէր. a. qui aime la flatterie.
Շողոմարար. a. s. flatteur, adulateur, cajoleur.
Շողոմել. va. flatter, aduler, flagorner, cajoler.
Շողոմիչ. a. flatteur.
Շողոմող. V. **Շողոմարար**.
Շողոմութիւն. } s. flatterie, a-
Շողոմք. } dulation, flagornerie, cajolerie, encens.
Շողուն. V. **Շողաւոր**.
Շողոքորթ. V. **Շողոմարար**.
Շողոքորթալից.V. **Շողոմալի**.
Շողոքորթել. V. **Շողոմել**.
Շողոքորթութիւն. V. **Շողոմութիւն**.
Շոն. } s. bot. pin.
Շոնի. }
Շոնեփայտ. s. bois de pin.
Շոմին. s. bot. épinard.
Շոյել. va. choyer, caresser.
Շոյիչ. } a. caressant.
Շոյող. }
Շոյուիլ.vn.être choyé ou caressé.
Շոռականք.s.ostentation,étalage.
Շոռորդ. a. timbré, toqué.
Շոռորդութիւն.s.tocade,toquade.
Շոպել. } va. enlever, dé-
Շոպշոպել. } rober, ravir.
Շովինութիւն. s. chauvinisme.
Շոր. s. linge, braie.
Շորթել. va. s'arroger, usurper,

Digitized by Google

empiéter, s'approprier, s'attribuer, ravir. détourner, dérober, enlever.

Շարիկ. V. **Շողմող.**

Շուայտ. } a. débauché,
Շուայտաբարոյ. } crapuleux, libertin.

Շուայտանալ. V. **Շուայտիլ.**

Շուայտանք. V. **Շուայտութիւն.**

Շուայտասէր լինել. vn. aimer la débauche, la crapule.

Շուայտել. vn. se livrer à la débauche, crapuler.

Շուայտոտ. V. **Շուայտ.**

Շուայտութիւն. s. débauche, crapule, bacchanales, orgies.

Շուար. } a. étonné, surpris;
Շուարած. } embarrassé, dérouté.
Շուարեալ. }

Շուարեցնել. va. étonner, étourdir, surprendre, dérouter, désorienter.

Շուարիլ. vn. s'étonner, être surpris, dérouté, désorienté, embarrassé, être dans un extrême embarras.

Շուարում. s. consternation, surprise, embarras.

Շութափիլ. vn. se dépêcher, se hâter, s'empresser.

Շութափութիւն. s. agilité, souplesse; empressement, hâte.

Շուլլել. V. **Շուլուլել.**

Շուլուլ. s. bâti.

Շուլուլել. va. bâtir.

Շուկայ. s. halle, bazar, marché.

Շուկայական. }
Շուկայունակ. } a. de halle.
Շուկայիկ. }

Շուն. s. zool. chien; adultère; astr. canicule; *մատակ* —, chienne; *կատաղի* —, chien enragé; — ը *կը հաչէ՝ կը ռօղանչէ՝ կը կռնչէ*, le chien aboie, hurle.

Շունիկ. V. **Շնիկ.**

Շունչ. s. souffle, haleine; respiration; esprit, âme; — *առնել*, prendre ou reprendre haleine, respirer; — *առնել լիաբերան*, respirer à pleins poumons; — *ը կտրել*, perdre haleine; *ի մի* —, *մէկ* — *ով*, d'un trait, d'un coup.

Շուշան. s. bot. lis.

Շուշանագեղ. } a. semblable
Շուշանազարդ. } à des lis, décoré de fleurs de lis, fleurdelisé.

Շուշանազգի. a. bot. liliacée.

Շուշանահոտ. a. à odeur de lis.

Շուշանաձեւ. a. en forme de lis.

Շուշանանալ. vn. devenir comme un lis.

Շուշանափայլ. a. éclatant comme un lis, orné de lis.

Շուշել. vn. se distraire.

Շուշմայ. s. bot. sésame; huile de sésame.

Շուշմայազգիք. spl. bot. les [sésamées.

Շուշմայակերպ. a. sésamoïde.

Շուշմիր. s. bot. cardamome.

Շուշփայ. s. corporal.

Շուտ. a. prompt, rapide, agile, leste, alerte, actif, expéditif; adv. promptement, lestement, d'une manière expéditive, vite.

Շուտաբան. } a. qui parle vite.
Շուտախօս. }

Շուտանալ. V. **Արագել.** vn.

Շուտափոյթ. V. **Շուտ.**

Շուտով. V. **Փութով.**

Շուտութիւն. V. **Արագութիւն.**

Շուրթ. } s. lèvre; bord, ori-
Շրթունք. } fice; fig. langue; chir. lèvre.

Շուրջ. adv. prép. autour de, tout autour, aux environs; de toutes parts; — *գալ*, se promener, parcourir, faire un tour, la ronde.

Շուրջանակաւ. a. circulaire, rond; adv. en cercle, en rond, circulairement.

Շուրջանակի. adv. V. **Շուրջ.**

Digitized by Google

d'alentour; à la ronde, en rond, en cercle, circulairement; a. ce qui est autour.
Շուրջառ. s. chasuble.
Շուրջառազգեստ. a. vêtu de chasuble.
Շուք. s. éclat, splendeur, magnificence, pompe, gloire, honneur, considération, respect; ombre, ombrage; *իւր շուքէն վախենալ*, avoir peur de son ombre.
Շչակ. s. claquette, sifflet.
Շչական. } a. sifflant.
Շչող. }
Շչել. vn. siffler.
Շչիւն. s. sifflement.
Շչող. a. sifflant; s. siffleur.
Շչում. s. sifflement.
Շպար. s. fard; maquillage.
Շպարաւոր. a. fardé, plâtré.
Շպարիլ. } vn. se farder, se
Շպարուիլ. } maquiller, se plâtrer; V. **Սնգոյր.**
Շպարում. s. maquillage.
Շպետ. V. **Հովիւ.**
Շպլեղ. s. chim. alun.
Շռայլ. a. débauché, licencieux; prodigue, dépensier, panier percé.
Շռայլաբար. adv. avec profusion, profusément
Շռայլամիտ. V. **Շռայլ.**
Շռայլել. va. prodiguer, donner avec profusion.
Շռայլութիւն. s. prodigalité, profusion.
Շռայլօրէն. V. **Շռայլաբար.**
Շռել. V. **Միզել.**
Շռինդ. s. rumeur, bruit, éclat, retentissement.
Շռնդալիր. } a. bruyant, reten-
Շռնդալից. } tissant.
Շռնին. } s. cuvette, bassin pour
Շռնիս. } toilette.
Շռնչան. s. pirouette, sabot, toupie.

Շտապ. s. hâte, diligence, empressement, promptitude; *առանց շտապի*, sans empressement; *շտապով*, à la hâte, avec diligence.
Շտապանալ. V. **Շտապիլ.**
Շտապել. } va. hâter, pres-
Շտապեցնել. } ser, précipiter.
Շտապիլ. vn. se hâter, se presser, s'empresser, se précipiter.
Շտեմարան. s. magasin, grenier, décharge; dépense, cellier; cave.
Շտեմարանալից. a. qui remplit les magasins; rempli dans les magasins.
Շտեմարանապետ. s. magasinier; sommelier.
Շտեմարանել. va. emmagasiner, mettre en magasin; renfermer, serrer, conserver, amasser.
Շտեմարանում. s. emmagasinage.
Շտկել. va. arranger, mettre en ordre; ajuster.
Շտկուիլ. vn. être arrangé, se mettre en ordre; s'ajuster.
Շտկոտել. va. bien arranger, remettre en ordre.
Շտոզանել. V. **Շփոթել.**
Շրէշ. s. bot. asphodèle.
Շրթնածաղկիներ. spl. bot. labiées.
Շրթնական. a. labial.
Շրթնահերձ. a. bec de lièvre.
Շրթնահերձութիւն. s. bec de lièvre.
Շրթնային. V. **Շրթնական.**
Շրթնաւոր. a. labié.
Շրթունք. V. **Շուրթ.**
Շրշիւն. s. murmure, bruissement du feuillage.
Շրշնջել. V. **Շշնջել.**
Շրշում. V. **Շրշիւն.**
Շրոշակ. } s. gourmette; anat.
Շրուշակ. } occiput.
Շրուանդ. s. rafle, râpe (grappe sans grains).

Digitized by Google

Շրջաբան. a. qui parle par périphrases.
Շրջաբանել, va. parler par périphrases, periphraser.
Շրջաբանութիւն. s. périphrase, circonlocution.
Շրջաբերական. a.s. encyclique, circulaire.
Շրջաբերիլ. vn. être emporté alentour, tourner en cercle, parcourir.
Շրջաբերող. a. circulant.
Շրջաբերութիւն. s. circulation, tour, circonvolution.
Շրջաբերում. s. circulation.
Շրջաբնակ. a. s. qui habite autour, aux environs, circonvoisin, voisin.
Շրջագայ. a. qui va tout autour, ambulant, rôdeur; s. tour, circonvolution.
Շրջագայեցնել. va. faire promener.
Շրջագայել. } vn. faire un tour,
Շրջագայիլ. } se promener, rôder;tourner alentour, faire le tour de, parcourir, circuler.
Շրջագայող. s. promeneur.
Շրջագայութիւն. s. tour, circulation, promenade.
Շրջագիծ. s. contour.
Շրջագծել. va. contourner.
Շրջագնաց. s. rôdeur.
Շրջազգեստ. s. rôbe.
Շրջաթերթ. a. bot. péripétalé.
Շրջածին. a. bot. périgyne.
Շրջակայ. s. qui reste autour, circonvoisin; —ք, les environs.
Շրջական. a. tournant, changeant; s. changement.
Շրջահայեաց. a. circonspect.
Շրջահայեաց ըլլալ. vn. être circonspect.
Շրջահայեցութիւն. s. circonspection.
Շրջահմայ. s. gyromancien.
Շրջահմայութիւն. s. gyromancie.
Շրջան. s. tour, tournée, circuit, révolution, circonvolution, conversion, circulation; cours, période, cycle. cercle; tournoiement, tournant; sinuosité; — *դարձ*, évolution; — *ընել*, tourner, faire un tour, tournoyer, circuler.
Շրջանակ. s. cercle, cerceau; bordure, contour; cadre, encadrement; châssis; monture; tour, circuit; arrondissement, cercle; astr. cycle; — *աւ*, en cercle, en ronde; — *կենդանակերպ*, zodiaque; *բեւեռային* —, cercle polaire.
Շրջանակագործ. s. encadreur.
Շրջանակաձեւ. a. circulaire, rond. [cercle, d'un cadre.
Շրջանակեայ. a. garni d'un
Շրջանակել. va. faire tourner en cercle, rouler; encadrer.
Շրջանակիլ vn. tourner en cercle, tourner. se rouler.
Շրջանակում. s. encadrement.
Շրջանաւարտ. s. qui a fini les cours du collége, du lycée, d'une école. [culaire.
Շրջանաւոր. a. périodique, cir-
Շրջանաւորութիւն. s. périple.
Շրջանկար. s. panorama.
Շրջաչափութիւն. } s. périmé-
Շրջաչափում. } trie.
Շրջապատ. a. qui entoure, ambiant; s. tour, pourtour; contour, enceinte, ceinture; périphérie; périmètre.
Շրջապատեալ. a. entouré.
Շրջապատել. va. entourer, environner, envelopper, ceindre.
Շրջապատկեր. s. panorama.
Շրջապատող. a. ce qui entoure, environant, ambiant.
Շրջապատուած. V. **Շրջապատեալ.**
Շրջապատուիլ. vn. être entouré.
Շրջապար. s. ronde.

Digitized by Google

Շրջապարիսպ. s. fortification, enceinte.
Շրջապտոյտ. s. tournée.
Շրջառական. a. circulant; — *դրամագլուխ*, capital —.
Շրջասացութիւն. V. **Շրջաբանութիւն**.
Շրջաստուերք. spl. périsciens.
Շրջավայրք.s.banlieue; environs.
Շրջատեսարան.s. amphithéâtre.
Շաջացանք. } s.aspersion.
Շրջացանութիւն. }
Շրջափակ. a. fermé tout autour, enfermé, cerné; s. clôture, enclos, enceinte.
Շրջափակել. va. fermer tout autour, enfermer de toutes parts, envelopper, cerner.
Շրջափոխութիւն. } s. évolution.
Շրջափոխում }
Շրջել. va. retourner sens dessus dessous, tourner, faire chavirer, renverser, culbuter; convertir, changer, transmuer; *միտքը* —, se raviser, changer d'avis, tourner casaque.
Շրջեցնել. va. promener, faire promener; tourner, faire tourner.
Շրջիլ. vn. se promener, parcourir, marcher; se tourner, se retourner, changer, se convertir; se renverser, chavirer.
Շրջիկ. a. ambulant.
Շրջմոլիկ a. errant, vagabond; — *հուր*, feu follet.
Շրջշրջել. va. tournoyer; changer; promener.
Շրջշրջիլ. vn. tournoyer, pirouetter, se tourner, se retourner, s'agiter; se promener.
Շրջշրջում. s. tournoiement, retour, vicissitude.
Շրջշրջուն. a. qui tourne dans tous les sens, tournoyant.
Շրջող. s. promeneur, vagabond, ambulant.
Շրջուած.s. retour, changement; tour, circuit.
Շրջում. s. action de tourner, tour, circuit; renversement; inversion, changement.
Շրջուն. a. renversé, tourné; tournant; ambulant.
Շրտնուլ. vn. prendre de l'ombrage, s'effaroucher; s'étourdir être étourdi.
Շրտում. s, frayeur, éloignement; étourdissement.
Շփակ. } s. frottoir.
Շփոց. }
Շփանալ. vn. se gâter; V. **Խենեռանալ**.
Շփացած. a. gâté; — *տղայ*, enfant —.
Շփացնել. va. gâter.
Շփել. va. frotter; frictionner; fig. imputer, attribuer, accuser; *ամանները* —, récurer.
Շփշփել. va. frotter fortement ou souvent, froisser.
Շփոթ. a. confus, confondu, compliqué, indistinct, troublé, dérangé; s. V. **Շփոթութիւն**.
Շփոթած. V. **Շփոթեալ**.
Շփոթական. V. **Շփոթ**. a.
Շփոթանք. V. **Շփոթութիւն**.
Շփոթեալ. a. confus, embarrassé, désorienté; — *ես*, tu as l'air agité, troublé ou ébouriffé.
Շփոթել. } va. confondre, brouiller, embrouiller, compliquer; troubler, mettre en désordre, remplir de trouble, bouleverser, déranger, déconcerter, embarrasser, désorienter.
Շփոթեցնել. }
Շփոթիլ. vn. être confondu, se brouiller, s'embrouiller, se compliquer; se troubler, se bouleverser.
Շփոթութիւն. } s. confusion; trouble, désordre, embarras, tumulte.
Շփոթում. }

Digitized by Google

Շփող. s. frotteur.
Շփում. s. frottement, frottage; friction; contact.
Շքաբեր. a. honorifique.
Շքադիր. a. qui honore, qui rend honneur; — ք, cortège.
Շքադրամ. s. médaille.
Շքալից. a. honorable.
Շքախումբ. s. cortège.
Շքահանդէս.s.pompe, solennité.
Շքալ. vn. trancher du grand, se vanter, se glorifier.
Շքանալ. V. **Շքեղանալ**.
Շքանշան. s. décoration.
Շքեղ. a. magnifique, splendide, superbe, glorieux, élégant, majestueux, illustre, éclatant, fastueux, somptueux, pompeux, riche.
Շքեղաբար. adv. magnifiquement, splendidement, d'une manière superbe, pompeusement, majestueusement, richement, avec luxe.
Շքեղազարդ. a. richement orné, magnifiquement paré, magnifique, superbe.
Շքեղազարդել. va. orner richement, magnifiquement parer.
Շքեղանալ. vn. devenir magnifique, illustre, s'embellir, se parer.
Շքեղաշուք. V. **Շքեղազարդ**.
Շքեղապանծ. a. majestueux, illustre.
Շքեղապէս. adv. magnifiquement.
Շքեղացնել. va. illustrer, décorer, embellir; rendre magnifique.
Շքեղաւոր. V. **Շքեղ**.
Շքեղութիւն. s. splendeur, magnificence, éclat, pompe, luxe, somptuosité, majesté, solennité; beauté, élégance.
Շքթել. } va. agiter, remuer, gargouiller.
Շքթեցուցանել. }
Շքթիլ. vn. perdre toute pudeur, se conduire avec impudence.
Շքուիլ. vn. se parer, s'attifer.
Շօթ. s. fouace.
Շօշափ. s. contact.
Շօշափական. a. tangentiel; — *կողմնացոյց*, boussole à tangente.
Շօշափել. va. palper, tâter, toucher, manier; frôler.
Շօշափելի. a. palpable, tactile.
Շօշափելիք. s. tact, toucher.
Շօշափող. s. qui palpe; géom. tangente.
Շօշափում. s. attouchement, maniement, contact; frôlement.

Digitized by Google

Ո

Ո (ouo = O.) s. vingt-quatrième lettre de l'alphabet et sixième des voyelles; six cents, six-centième.
Ո՛, ո՛ ո. interj. oh! ah!
Ոբողոս. s. obole.
Ոգեգէտ. s. spirite.
Ոգեգիտութիւն. s. spiritisme.
Ոգեքափ ըլլալ. vn. être exténué, épuisé, s'épuiser.
Ոգելից. a. spiritueux, spirituel.
Ոգեխառնիլ. vn. être uni d'âme, s'attacher.
Ոգեխառնութիւն. s. union d'âme, grand attachement.
Ոգեխօս. s. spirite.
Ոգեխօսութիւն. s. spiritisme.
Ոգեկան. a. spirituel.
Ոգեկիր. V. **Հոգեկիր.**
Ոգեկործան. a. qui ruine l'âme, l'esprit, ruiné spirituellement, découragé, désespéré, abattu.
Ոգեկորոյս. V. **Հոգեկորոյս.**
Ոգեհարց. s. spirite, médium.
Ոգեհարցութիւն. s. spiritisme.
Ոգեհարցուկ. V. **Ոգեհարց.**
Ոգեղաբարբառ. a. retentissant, sonore.
Ոգել. vn. dire, prononcer, proférer; chanter.
Ոգեշունչ. V. **Հոգեշունչ.**
Ոգեպահ. a. qui conserve la vie.
Ոգեպարտ ըլլալ. vn. être coupable du sang de qn.
Ոգեսէր. V. **Հոգեսէր.**
Ոգեսպառ. a. assommant, tuant; V. **Տենչասպառ.**
Ոգեվար. V. **Հոգեվար.**
Ոգեվարիլ. vn. agoniser, être à l'agonie.
Ոգետու. a. qui donne l'âme.
Ոգեւոր. a. spirituel, spiritueux.
Ոգեւորեալ. V. **Ոգեւորուած.**
Ոգեւորել. va animer, ranimer.
Ոգեւորիլ. vn. s'animer.
Ոգեւորիչ. } s. a. animateur,
Ոգեւորող. } animant.
Ոգեւորուած. a. animé.
Ոգեւորութիւն. s. animation.
Ոգեւորուիլ. V. **Ոգեւորիլ.**
Ոգեւորում. V. **Ոգեւորութիւն.**
Ոգի. s. esprit; esprit. âme; respiration, haleine, souffle; esprit, sens; esprit, génie; mânes; vie; cœur; âme énergie, courage; vent, air; dé à jouer; V. **Հոգի**; *ոգւով չափ*, de toute son âme, de cœur, de tout son cœur; *ոգւով չափ սիրել*, aimer comme son âme, éperdument; — *բանական*, intelligence, raison.
Ոգորիլ. vn. cosser; lutter, être aux prises, en venir aux mains, se battre.
Ոդէոն. s. odéon.
Ոդիսական. a. d'Ulysse; s. Odyssée.
Ոզնի. s. zool. hérisson.
Ոզոխ. s. bot. brou.
Ոզոն. s. ozone.
Ոզոր. s. osier, jets d'osier, pleyon, accolure.
Ոզորահիւս. a. tissu d'osier.
Ոզորենի. } s. bot. osier.
Ոզորի. }

Digitized by Google

էանդր. s. bot. oléandre.
իմպիական. V. Ողիմպիական.
որակել. V. Ոլորել.
ոռ. s. bot. pois; grumeau; glo ule; — ն — ն, goutte à goutte.
ոռնաձեւ. a. en forme de ois, sphérique, rond.
ոռնանալ. vn. s'arrondir.
լոր. s. tortillement, contorsion, on, tension; contention, effort, ntensité, force; tresse.
լորակ. s. gram. accent; — ձայնի, flexion de voix, accent, ton.
լորաձեւ. a. pivotant; spiral.
լորային. a. rond.
լորան. s. treuil.
լորապտոյտ. V. Ոլորտապտոյտ.
լորեալ. a. tors, tortillé.
լորել. va. tordre, tortiller, cor leler, cordonner, tresser; fig. ramer, ourdir.
լորիլ. vn. se tordre, se tortil er, être tressé, s'entortiller.
լորուած. V. Ոլորեալ.
լորուածք. V Ոլոր.
լորուիլ. V. Ոլորիլ.
լորում. s. torsion.
լորուն. a. tordu, tors, tortillé.
լորտ. s. tour, circuit, circonvolution.
լորտագիծ. a. s géom. spiral
լորտաձեւ. a. spiral.
լորտանալ. vn. être circonscrit, limité, se borner.
լորտապտոյտ. a. sinueux, de mille détours.
լորտացնել. va. circonscrire, borner, limiter.
լորտք. s. bornes, limites, extrémités; fin, terme; circuit, tour, circonvolution; — երկրի, l'univers; — երկնից, les espaces des airs.
լոք. s. anat. tibia.
լոքային. } a. tibial.
լոքի. }

Ոխ s. ressentiment, rancune; մէկուն դէմ — պահել, avoir du ressentiment contre qn., garder rancune à qn. de qch.; se ressentir de, en vouloir à qn.
Ոխաքափ թափել. vn. décharger sa rancune sur qn.
Ոխալ. V. Ոխանալ.
Ոխակալ. a. qui garde rancune, rancunier; — ըլլալ, garder rancune.
Ոխակալութիւն. s. action de garder rancune, ressentiment, rancune.
Ոխանալ. vn. avoir du ressentiment contre qn., garder rancune à qn., se ressentir de.
Ոխապահ. V. Ոխակալ.
Ոխացնել. va. exciter la rancune, rendre rancunier.
Ոխերիմ. a. adversaire, ennemi, malveillant, cruel, acharné; — թշնամի ennemi déclaré ou mortel, grand ennemi.
Ոխութիւն. V. Ոխ.
Ո՛հ. interj. oh ! ah ! ô !
Ո՛հ ո՛հ. interj. oh ! oh !
Ողբ. s. lamentation, plainte, plainte lugubre, complaintes, gémissements; — ընել, V. Ողբալ.
Ողբագին. } a. lamentable, dé-
Ողբալի. } plorable, à plaindre,
Ողբալից. } plaintif.
Ողբալ. vn. va. se lamenter, se plaindre, déplorer, pleurer.
Ողբալի. a. pitoyable, déplorable, lamentable.
Ողբական. a. plaintif.
Ողբակից. a. qui déplore avec un autre.
Ողբակցիլ. vn. déplorer, pleurer ensemble.
Ողբաձայն. a. plaintif; s. lamentation.
Ողբաձիգ. a. plaintif.
Ողբացեալ. a. regretté.

Digitized by Google

Ողբերգ. s. chant plaintif, complainte.
Ողբերգակ. a. qui chante d'une manière plaintive; s. chanteur de complaintes; tragédien, auteur tragique.
Ողբերգական. }
Ողբերգային. } a. tragique.
Ողբերգել. va. chanter d'une manière plaintive, d'un ton lamentable, déplorer.
Ողբերգու. s. tragédien.
Ողբերգութիւն. s. tragédie.
Ողբերգուհի. sf. tragédienne.
Ողբերէն. adv. d'une manière plaintive ou lamentable.
Ողբում. s. lamentation, plainte.
Ողիկ ողիկ գալ. gémir, se plaindre, se lamenter, pleurer, implorer.
Ողիմպիադ. V. **Ողոմպիադ.**
Ողիմպիական խաղեր. jeux olympiques.
Ողկոյզ. s. grappe de raisin; *պտուղի՝ ծաղիկի* —, corymbe.
Ողկուզաբեր. a. qui produit des grappes de raisin.
Ողկուզաբոյծ. a. qui nourrit, produit des grappes de raisin.
Ողկուզազարդ. a. orné de grappes.
Ողկուզալից. a. plein de grappes.
Ողկուզակ. }
Ողկուզուկ. } s. petite grappe de raisin, grappillon; bot. botrys.
Ողն. s. anat. vertèbre.
Ողնաբարձ. a. porté sur le dos.
Ողնաբեկ. a. dont l'épine du dos est cassée.
Ողնաբեք. a. méd. rachitique.
Ողնաբեքութիւն. s. méd. rachitisme.
Ողնածծային. a. de la moelle épinière.
Ողնածուծ. s. anat. moelle épinière.
Ողնայար. s. anat. colonne vertébrale; vertèbre.
Ողնայարական. }
Ողնայարային. } a. vertébral.
Ողնայարաւոր. a. vertébré.
Ողնային. V. **Ողնայարային.**
Ողնաշար. }
Ողնասիւն. } s. anat. colonne vertébrale.
Ողնացաւութիւն. s. méd. rachialgie.
Ողնաւոր. a. vertébré.
Ողնափայտ. s. quille; fig. navire.
Ողնդժնեայ. a. obstiné, opiniâtre, dur.
Ողնիլ. vn. s'adosser.
Ողնոսկր. s. anat. vertèbre.
Ողնուլար. s. croupière.
Ողնուղիղ. s. anat. moelle épinière.
Ողնուղեղային. a. de la moelle épinière.
Ողնուց. s. mar. coque, le corps d'un navire.
Ողող. s. inondation.
Ողողական. a. d'inondation.
Ողողանալ. vn. déplorer, fondre en larmes.
Ողողանել. V. **Ողողել.**
Ողողանիլ. vn. être inondé, baigné; fig. fondre en larmes.
Ողողանք. s. affusion.
Ողողատ. s. alluvion.
Ողողատական. a. alluvial, alluvien.
Ողողել. va. inonder, ruisseler, submerger; laver, rincer.
Ողմղիլ. V. **Ողողանիլ.**
Ողողիչ. a. qui inonde.
Ողողում. s. inondation, submersion; rinçure.
Ողողուն. a. inondé, tout plein.
Ողոմպիադ. s. olympiade.
Ողիմպիական. a. olympique.
Ողորդ. a. droit.
Ողորկ. a. poli, lisse, plan, uni, aplani; fig. doux, affable; adroit, artificieux; élégant, poli; — *ի վարուց*. V. **Խոպոպիք.**
Ողորկաբանութիւն. s. langage élégant, élégance d'expression.
Ողորկաթուղթ. s. papier couché.

Digitized by Google

Ողորկակեղեւ. a. qui a l'écorce lisse.

Ողորկապատեան. a. dont la coquille est lisse, crustacé.

Ողորկել. va. lisser, polir, aplanir; polir, adoucir; repasser, satiner; V. **Տաղոմել.**

Ողորկիչ. s. lisseur.

Ողորկութիւն. s. lissure, polissure, le poli; douceur; mollesse, délicatesse.

Ողորկուն. a. lisse.

Ողորմ. a. qui excite la pitié, misérable, pitoyable, piteux, malheureux, déplorable, funeste, triste; touchant, attendrissant; s. pitié, compassion; — ou — —. adv. d'une manière touchante ou attendrissante, à faire pitié ou compassion, pitoyablement, piteusement, misérablement; avec compassion.

Ողորմաբար. V. **Ողորմ.** adv.

Ողորմագին. V. **Ողորմ.** a. adv.

Ողորմալից. a. miséricordieux.

Ողորմած. a. miséricordieux, charitable.

Ողորմածին. a. miséricordieux.

Ողորմածհոգի. a s. feu défunt.

Ողորմածութիւն. s. miséricorde, charité; pitié, compassion; charité, don charitable, aumône; *գործք* — *թեան*, œuvres de charité.

Ողորմանոց. } s. bureau de
Ողորմատուն. } bienfaisance.

Ողորմանք. V. **Ողորմութիւն.**

Ողորմաւէտ. a. charitable.

Ողորմասիրական. a. de charité.

Ողորմասիրութիւն. s. charité.

Ողորմեա ինձ Աստուած. s. miséréré.

Ողորմելաբար. adv. misérablement

Ողորմելի. a. misérable, malheureux, pitoyable, piteux, pauvre.

Ողորմելիօրէն. V. **Ողորմելաբար.**

Ողորմիլ. vn. s'apitoyer, avoir pitié ou compassion de, s'attendrir, être touché, compatir; *ողորմիմ քեզ*, j'ai pitié de toi.

Ողորմող. a. charitable.

Ողորմութիւն. s. pitié, miséricorde; aumône, charité; — *ընել՝ տալ*, faire l'aumône, donner l'aumône.

Ողորմուկ. a. plaintif, pitoyable, misérable.

Ողուն. s. trémie.

Ողոք. a. suppliant, doux, insinuant, attrayant, persuasif; s. supplication, prière, instances; insinuation, persuasion; *յ* — *ածել*, persuader, attendrir; — *ով*, avec douceur.

Ողոքական. V. **Ողոք.** a.

Ողոքանք. s. supplication, prière, instances; douceurs, douces paroles, insinuation, persuasion, souplesse; caresse, cajolerie, adulation, flatterie.

Ողոքել. va. supplier; persuader; adoucir, apaiser, calmer; toucher, attendrir; caresser, flatter.

Ողոքիչ. } s. suppliant; flatteur,
Ողոքող. } insinuant.

Ողոքում. V. **Ողոքանք.**

Ողջ. a. vif, vivant; sain, sauf; complet, intégral, entier; sans interruption; — *եկար*, soyez le bienvenu; — *լեր*, portez-vous bien, salut, je vous salue, adieu; — *երթ*, allez en paix, adieu, au revoir; — - , tout vif.

Ողջաբանութիւն. s. intégrité, l'ensemble d'un discours.

Ողջագուրանք. s. embrassement.

Ողջագուրել. va. prendre ou serrer dans ses bras, embrasser, baiser.

Ողջախոհ. a. qui pense saine-

Digitized by Google

ment; chaste, honnête; — *միտք*, bon sens, bonne foi.

Ողջախոհաբար. adv. chastement, honnêtement.

Ողջախոհանալ. vn. avoir des sentiments sages, être dans son bon sens; être chaste.

Ողջախոհութիւն. s. sagesse, bon sens; chasteté, honnêteté.

Ողջակէզ. s. holocauste, sacrifice.

Ողջակիզել. va. faire un holocauste, offrir en holocauste, immoler.

Ողջահաւատ. a. orthodoxe.

Ողջամբ. adv. sain et sauf; heureusement; V. **Ամբողջ**; — *դառնալ*, retourner —; — *հասանել*, arriver —, à bon port.

Ողջամիտ a. sain d'esprit, qui a la raison saine, sain, sensé, raisonnable; orthodoxe; — *վարդապետութիւն*, saine doctrine; — *ըլլալ*, avoir l'esprit sain, être dans son bon sens.

Ողջանալ. vn. être vivifié, être ramené à la vie.

Ողջանդամ. a. qui a tous ses membres, sain, sauf; adv. sain et sauf, tout entier.

Ողջապահիկ. a. hygiénique.

Ողջապահութիւն. s. hygiène.

Ողջացնել. va. ramener à la vie, vivifier.

Ողջեկ. s. la bienvenue.

Ողջերթ. s. bon voyage; adieu; — *մաղթել*, souhaiter bon voyage.

Ողջէգալ. s. la bienvenue.

Ողջընծայ. V. **Ողջակէզ.**

Ողջիկ. V. **Ամբողջ.**

Ողջմտութիւն. s. bon sens, saine raison, raisonnement, — *թեամբ*, sainement, sensément.

Ողջննալ. V. **Ողջանալ.**

Ողջնցնել. V. **Ողջացնել.**

Ողջոյն. s. salut, salutation, compliment, amitiés; santé, état de santé; — *տալ*, saluer; — *քեզ*, bonjour; *հրաժեշտի* —, adieu.

Ողջոյն. a. entier, total; adv. tout entier, en entier.

Ողջութիւն. s. santé, bonne santé, vie; *ի ողջութեան ժամանակի*, pendant sa vie, de son vivant, pendant qu'il vivait; — *թեամբ*, sain et sauf, bien portant; en paix.

Ողջունաբեր. a. qui apporte une salutation, une bonne nouvelle.

Ողջունագիր. s. lettre de compliments.

Ողջունային. } a. de salutation,
Ողջունական. } de compliment.

Ողջունապատում. a. qui raconte, qui donne de bonnes nouvelles.

Ողջունատուութիւն. s. salutation.

Ողջունել. va. saluer, faire des compliments.

Ողջպահիկ. V. **Ողջապահիկ.**

Ոճ. s. style; phrase; méthode, système; rang, ordre, manière, façon, forme; vie, conduite; dogme, doctrine; tige des graminées, queue; panier, corbeille; — *ով*, méthodiquement, avec méthode; distinctement, précisément, d'une manière suivie, en détail; convenablement, à propos; — *լեզուաց*, le génie des langues; *նոյն* — *ով*, de même style; — *ը մաքրել*, épurer le style; *պարզ՝ բարեխառն՝ գեղեցիկ՝ վայելուչ՝ վսեմ՝ գոթական՝ հեզասահ՝ երկայնաբան՝ անհարթ՝ խիստ՝ կորովի՝ թոյլ՝ ակար* —, style simple, tempéré, beau, élégant, sublime, gothique, coulant ou facile, doux, prolixe, rude, dur, nerveux, pâle, sans force.

Ոճաբանութիւն. s. traité du style.

[— *եղեռան*, crime.

Ոճիր. s. crime, attentat, méfait;

Digitized by Google

Ոճրագործ. s. scélérat, criminel.
Ոճրագործութիւն. s. scélératesse, crime, attentat.
Ոճրագործուհի. sf. criminelle.
Ոմանք. spl. de **Ոմն**.
Ոմն. pron, quelqu'un, on, certain, un; *կին* —, une femme; *ոմանք կրօնեն այո*, *ոմանք ոչ*, les uns disent oui, les autres non.
Ո՜յ. interj. oh! ah! ouf!
Ոյժ. s. force, vigueur, effort; poids, importance; — *տալ* donner de la force, favoriser, autoriser; faire effort, forcer; — *առնել*, prendre de la force, reprendre ses forces; *նոր* — *առնել*, prendre de nouvelles forces; — *է իյնալ*, perdre ses forces, sentir ses forces s'affaiblir, s'épuiser, s'énerver.
Ոյծ. a. froid; adv. à part.
Ոչ. adv. non. ne, non pas, ne pas; — *մին եւ* — *միւսն*, ni l'un ni l'autre; — *գեղեցիկ է եւ* — *տգեղ*, il n'est ni beau ni laid; — *Տէր*, non, Monsieur; — *եթէ*, non que; — *երբէք*, jamais; — *եւս*, ne plus, ne pas encore; désormais; *ո՞չ իսկ*, n'est-il pas vrai que? *եւ* — *իսկ*, *մարդ է*, il n'est pas même homme; — *ոք*, aucun, personne, nul, pas un; — *ոք պիտի ըսէ քեզ*, personne ne te dira: *ձեզմէ* — *ոք*, aucun de vous; *ո՞չ ապաքէն*, non, ne pas; *ո՞չ ապաքէն սիրեցի քեզ*, ne t'ai-je pas aimé? — *բնաւ*, point, pas le moins du monde.
Ոչէ. / **Ոչէք**. } s. rien, néant.
Ոչէանալ. V. **Ոչնչանալ**.
Ոչէութիւն. s. néant; — *թեան դառնալ*, se réduire au —.
Ոչինչ. s. rien, néant, nulle chose; a. pas un seul, pas un, nul, aucun; adv. point, nullement; — *ի վերածել*, réduire à rien, anéantir; *յ* — ou *առ* — *գրել՝ համարել*, compter ou considérer pour rien, ne tenir aucun compte, mépriser, braver; — *է ստեղծել*, créer du néant; *գրեթէ* —, presque rien; — *իսկ*, nullement, aucunement, en aucune façon, pas le moins du monde; — *ամենեւին*, rien de rien.
Ոչխար. s. brebis; mouton; — *ը կը մայէ՝ կը բառաչէ*, — bêle.
Ոչխարաբոյծ. s. éleveur de brebis, de moutons.
Ոչխարաբուծութիւն. s. élevage de moutons.
Ոչխարազգեստ. a. vêtu de peau de mouton.
Ոչխարակ. s. jeune mouton, agneau.
Ոչխարանման. a. semblable à une brebis, à un mouton.
Ոչխարավաճառ. s. marchand de moutons.
Ոչխարենի. s. peau de mouton, mouton, bisquain; a. de mouton, de peau de mouton.
Ոչխարիկ. V. **Ոչխարակ**.
Ոչնչաբան. V. **Ընդունայնաբան**.
Ոչնչաբանութիւն. V. **Ընդունայնաբանութիւն**.
Ոչնչական. s. nihiliste.
Ոչնչականութիւն. s. nihilisme.
Ոչնչանալ. vn. être réduit à néant, être anéanti.
Ոչնչացնել. va. réduire à néant, anéantir.
Ոչնչացում. s. anéantissement.
Ոչնչութիւն. s. néant, nullité.
Ոպնիազ. V. **Սրբենս**.
Ոջիլ. s. pou, vermine; — *քաղել*, épouiller, chercher des poux.
Ոջլադեղ. / **Ոջլախոտ**. } s. bot. pédiculaire, staphisaigre.
Ոջլախտ. / **Ոջլախտութիւն**. } s. méd. phthiriasis.
Ոջլակեր. a. mangé par les poux; qui mange des poux.
Ոջլոտ. a. pouilleux.

Digitized by Google

Ոջլոտութիւն.s. méd. phthiriase.
Ոռ. s. anat. cul, fesse; croupion.
Ոռնակ. s. zool. hurleur, alouate.
Ոռնալ. vn. hurler, pousser des hurlements.
Ոռնացում. s. hurlement.
Ոռոգ. a. V. **Առոյգ**.
Ոռոգանալ. V. **Առոյգանալ**.
Ոռոգանել. } va. arroser, mouiller.
Ոռոգել.
Ոռոգիչ. s. irrigateur.
Ոռոգում.s.arrosement,irrigation.
Ոսբ. V. **Ոսպ**.
Ոսին. a. atrophié, étiolé, grêle.
Ոսկեակ.s.un peu d'or; mine d'or.
Ոսկեակն. V. **Ոսկեքար**.
Ոսկեայ. a. d'or.
Ոսկեբեր. a. aurifère.
Ոսկեբերան. a. qui a une bouche d'or, chrysostome.
Ոսկեբեւեռ. a. à clous d'or, enrichi ou garni de clous d'or.
Ոսկեբորակ. s. chim. borax.
Ոսկեբուղխ. a. d'où il jaillit de l'or, qui produit de l'or, aurifère.
Ոսկեգեղմ. s. toison d'or.
Ոսկեգիր. a. écrit en caractères d'or.
Ոսկեգլուխ. a. qui a une tête d'or
Ոսկեգոյն. a. de couleur d'or, jaune.
Ոսկեգործ. s. orfévre; a. fait en or, fait d'or, travaillé en or; aurifique.
Ոսկեգունեան. V. **Ոսկեգոյն**.
Ոսկեգօտի. a. qui a une ceinture d'or.
Ոսկեդար. s. âge d'or.
Ոսկեդարեան. a. de l'âge d'or.
Ոսկեդրամ.s.monnaie d'or,de l'or.
Ոսկեդրուագ. a. incrusté d'or.
Ոսկեզարդ. a. orné d'or.
Ոսկեզարդել.va.orner avec de l'or.
Ոսկեզօղ.a. attaché avec de l'or, enchâssé dans de l'or.
Ոսկեզօծ. a. doré.
Ոսկեզօծել. va. dorer.
Ոսկեզօծիչ. s. doreur.
Ոսկեզօծութիւն. } s. dorure.
Ոսկեզօծում.
Ոսկեզօծուն. V. **Ոսկեզօծ**.
Ոսկեթել. a. garni, tressé de fil d'or, brodé d'or; s. fil d'or.
Ոսկեթեւ. a. aux ailes d'or.
Ոսկեխնձոր. s. bot. tomate.
Ոսկեծաղիկ. a. fleurs d'or, à fleurs jaunes comme de l'or; s. bot. chrysanthème.
Ոսկեծղի.a.qui a des bras en or.
Ոսկեկազմ. a. relié en or, doré sur tranche.
Ոսկեկար a. cousu de fil d'or.
Ոսկեկնիք. a. cacheté avec le sceau d'or; s. le sceau d'or.
Ոսկեկուռ.a. d'or, plaqué en or.
Ոսկեհան. s mineur. celui qui travaille aux mines d'or.
Ոսկեհանդերձ. a. vêtu d'or, dont les vêtements sont d'or.
Ոսկեհանութիւն. s. l'action de creuser la terre pour trouver de l'or.
Ոսկեհանք. s. mines d'or.
Ոսկեհատ. V. **Ոսկեհանութիւն**.
Ոսկեհար. s. batteur d'or.
Ոսկեհեր a. aux cheveux d'or, aux cheveux blonds comme de l'or.
Ոսկեհուռ. } a. tissu ou filé d'or, brodé en or, galonné d'or, qui a des fils d'or.
Ոսկեհուռապատ.
Ոսկեձեղուն. a. dont le toit est en or ou doré.
Ոսկեձոյլ. V. **Ոսկիձոյլ**.
Ոսկեձուկ. s. ichtyol. dorade.
Ոսկեղէն. } a. d'or, en or; — *դար*, âge d'or.
Ոսկեղինիկ.
Ոսկեճաճանչ. a. aux rayons d'or, qui a l'éclat de l'or, éclatant d'or.
Ոսկեճամնուկ. a. brodé en or, couvert de dessins ou de brode-

Digitized by Google

ries d'or, pointillé de taches d'or, soutaché en or.
Ոսկեման. a. filé, tissu d'or.
Ոսկեմատեան. s. livre d'or.
Ոսկեմատենիկ. s. petit livre d'or.
Ոսկեմոլ. a. qui a la passion de l'or.
Ոսկենկար. a. peint en or.
Ոսկեպաճոյճ. V. **Ոսկեզարդ.**
Ոսկեպատ. a. doré.
Ոսկեպատեան. a. dont la gaîne est en or.
Ոսկեպղինձ. s. chrysocale.
Ոսկեպտուղ. a. qui porte des fruits d'or ou de couleur d'or; s. fructidor.
Ոսկեջերմ. s. thermidor.
Ոսկեսաղարթ. a. aux feuilles d'or.
Ոսկեսանձ. a. qui a une bride, un frein d'or, qui a des rênes d'or; s. rêne dorée.
Ոսկեսար. } a. caparaçonné
Ոսկեսարեան. } d'or.
Ոսկեսէր. a. qui aime l'or.
Ոսկեսոսինձ. s. chrysocolle.
Ոսկեսիրութիւն. s. amour de l'or, des richesses.
Ոսկեսոսինձ. V. **Ոսկեսոինձ.**
Ոսկեվառ. s. oriflamme.
Ոսկետառ. a. en lettre d'or.
Ոսկետուփ. s. boîte en or.
Ոսկետտուն. a. dont la queue est ornée d'or, de fil d'or.
Ոսկերիչ. s. orfévre.
Ոսկերոցի. V. **Ոսկրոցի.**
Ոսկերչական. a. d'orfèvre, d'orfèvrerie.
Ոսկերչապետ. s. chef des orfèvres.
Ոսկերչութիւն. s. orfévrerie.
Ոսկեփայլ. a. resplendissant d'or, brillant d'or ou de l'éclat de l'or, qui a l'éclat de l'or.
Ոսկեփետուր. a. qui a des plumes d'or.
Ոսկեփոխ. s. alchimiste.
Ոսկեփոխութիւն. s. alchimie.

Ոսկեփող. s. trompette d'or.
Ոսկեփունջ. s. bouquet d'or; a. — *հասք՝ հանճք*, épis dorés, moissons dorées.
Ոսկեքաղ. a. qui recueille de l'or.
Ոսկեքանդակ. a. plaqué d'or, orné d'incrustations en or; ciselé en or.
Ոսկեքար. s. minér. chrysolithe.
Ոսկէօղ. a. garni d'anneaux d'or; qui a des boucles d'or.
Ոսկի. s. or; or, pièce d'or; a. d'or; — *եղէգ*, lysimaque, nummulaire, herbe aux écus; *ի կշիռ* ou *ծանրութեան ոսկւոյ գնել՝ վաճառել*, acheter, vendre au poids de l'or, son pesant d'or.
Ոսկիազէն. s. armure d'or; a. qui porte une arme en or.
Ոսկիածին. a. né de l'or; qui produit de l'or.
Ոսկիակազմ. V. **Ոսկեկազմ.**
Ոսկիակալ. a. qui a de l'or, qui porte de l'or. [d'or.
Ոսկիակառ. a. qui a un char
Ոսկիակիր. a. qui porte de l'or.
Ոսկիակուռ. V. **Ոսկեկուռ.**
Ոսկիաձոյլ. a. en or fondu; tout en or, d'or massif, massif en or.
Ոսկիամայր. a. dont la mère est l'or, né de l'or.
Ոսկիայարկ. V. **Ոսկեյարկ.**
Ոսկիապատ. } a. couvert d'or,
Ոսկիապատեալ. } entouré d'or, doré. [d'or.
Ոսկիգիսակ. a. qui a une toison
Ոսկիկմբեայ } a. bouclier dont
Ոսկիկմբէ. } la bosse est en or.
Ոսկինոց. a. de pièce d'or; *քսան* —, de vingt pièces d'or.
Ոսկիվարսաւանդ. V. **Ոսկեսար.**
Ոսկող. s. doreur.
Ոսկոր. } s os; — *հերքը հանել*,
Ոսկր } désosser; — *կաշի դառնալ*, n'avoir que la peau et les os, devenir très maigre.

Digitized by Google

Ոսկրաբանութիւն. s. ostiologie.
Ոսկրաբեկ. a. ossifrage, qui casse les os; dont l'os est cassé.
Ոսկրագրութիւն. s. ostéographie.
Ոսկրախօսութիւն. s. ostéologie.
Ոսկրածուխ. s. charbon d'os.
Ոսկրահատութիւն. s. chir. ostéotomie.
Ոսկրանալ. vn. s'ossifier.
Ոսկրացած. a ossifié.
Ոսկրացնել. va. ossifier.
Ոսկրացում. s. ossification.
Ոսկրաքանցել. va. disloquer, déboîter, luxer.
Ոսկրեայ. } a. osseux.
Ոսկրեղէն. }
Ոսկրկուլ. s. ornith. ossifrague, orfraie. [carcasse.
Ոսկրոտի. s. les os, ossements,
Ոսկրուտ. a. ossu.
Ոսմի. } s. chim. osmium.
Ոսմիոն. }
Ոսնիլ. vn. s'atrophier, se rabougrir.
Ոսնութիւն. s path. atrophie.
Ոսոխ. s. opposé en justice, adversaire, ennemi, antagoniste; rival. concurrent.
Ոսոխատէր. V. **Հակառակատէր.**
Ոսոխել. } vn être en procès avec, plaider contre, accuser; rivaliser, être en lutte, en concurrence.
Ոսոխիլ. }
Ոսոխութիւն. s. inimitié; rivalité, concurrence.
Ոսպ s. bot. lentille; méd. lentilles; phys. lentille.
Ոսպնաթան. s. potage aux lentilles
Ոսպնաձեւ. a. lentiforme, lenticulaire; — ou — *ապակի*, lentille, verre lenticulaire.
Ոսպնեակ. V. **Ոսպիկ.**
Ոսպնեայ. a. de lentilles.
Ոսպիկ. s. lenticelle.
Ոստ. s. branche, rameau; colline, hauteur, tertre; nœud (d'arbre).

Ոստաբեկ ընել. va. rompre les branches. [noueux.
Ոստախիտ. a. branchu, rameux;
Ոստայն. s. tissu, toile; — *սարդի*, toile d'araignée.
Ոստայնանկ. s. tisserand.
Ոստայնանկել. va. tisser, fabriquer des étoffes.
Ոստայնանկութիւն. s. tisseranderie, tissage; tapisserie.
Ոստան. s. ville libre; capitale.
Ոստանիլ. vn. se ramifier.
Ոստանիկ. a. de la famille royale, de cour; s. habitant de la capitale; noble, courtisan.
Ոստաքանց. a. ébranché; — *ընել*, ébrancher, élaguer [ment.
Ոստաքանցութիւն. s. ébranche-
Ոստիկան. s. agent de police, sergent de ville; — *զինուոր*, gendarme.
Ոստիկանական. } a. de police.
Ոստիկանային. }
Ոստիկանապետ. s. commissaire de police.
Ոստիկանատուն. } s. préfecture de police.
Ոստիկանարան. }
Ոստիկանոց. s. commissariat.
Ոստիկանութիւն. s. préfecture; inspection; ministère (emploi); — *Թեման նախարար*, préfet de police.
Ոստին. a. sec, aride.
Ոստիչ. V. **Ոստուցիչ.**
Ոստիւն. s. saut, bond.
Ոստղ. s. gluau, glu.
Ոստնակապն. V. **Ծամամաքային.**
Ոստնուլ. vn. sauter, bondir, faire un saut, un bond, s'élancer, enjamber.
Ոստոստել. vn. sautiller, gambader; bondir, folâtrer, cahoter.
Ոստոստկէն. s. bilboquet.
Ոստոստում. s. sautillement, cahotage.
Ոստոստուն. V. **Ոստուն.**

Digitized by Google

Ոստում. s. saut, bond; gambade, cahotage.
Ոստուն. a. cahotant; caprisant.
Ոստուցանել. va. faire sauter, cahoter.
Ոստուցիչ. a. cahotant.
Ոստչել. / **Ոստչիլ.** } V. **Ոստնուլ.**
Ոստրէ. / **Ոստրէա.** / **Ոստրիմ.** } s. huître.
Ոստրէարան. s. parc d'huîtres.
Ոստրէավաճառ. s. marchand d'huîtres.
Ով. pron. qui, celui qui, celle qui.
Ո՞վ. pron. qui? quel? lequel? laquelle? *գիտե՞ս — է*, sais-tu qui il est? — *ես դու*, qui est-tu?
Ո՜վ. interj. ô! oh! ah! hélas! quoi! — *Աստուած իմ*, ô mon Dieu! — *աղէտիցս*, quel malheur! que je suis malheureux! — *սքանչելեաց*, quel miracle! — *մոլորութեանդ*, quelle erreur est la vôtre!
Ովասիս. s. oasis.
Ովկիանապատ. a. entouré d'Océan.
Ովկիանեան. a. océanique.
Ովկիանոս. s. Océan.
Ովսաննայ. s. hosanna.
Ոտանաւոր. a. qui a des pieds, qui marche; rhythmique, mesuré; s. vers, poésie, rimes; — *յօրինել*, faire des vers.
Ոտիկ. s. petit pied, peton.
Ոտն. s. pied; pied (d'une montagne); pied (mesure des vers); pied (mesure de longueur); *յոտից գլխով, յոտից մինչեւ գլուխ*, des pieds à la tête, depuis la tête jusqu'aux pieds, de pied en cap; — —, — *առ* —, pied à pied, pas à pas; petit à petit; *յոտս՝ առ ոտս*, aux pieds; auprès, chez; *մէկուն ոտքն իյնալ*, se jeter, se prosterner ou tomber aux pieds, aux genoux de qn.; *ոտքի վրայ կենալ*, se tenir sur ses pieds; se tenir debout, être sur pied; se soutenir, se maintenir, subsister; *ոտք ոտքի վրայ դնել*, mettre un pied sur l'autre; *ոտքի վրայ ըլլալ*, être sur pied; *մէկուն ոտքը սահեցնել*, couper l'herbe sous les pieds de qn., le supplanter; *ոտքը կապել*, empêcher de venir, de fréquenter; *ոտքը դնել*, mettre ses pieds; *բոբիկ ոտքով քալել*, marcher pieds nus, nu-pieds; *ոտքով զարնել*, donner un coup de pied; *ոտքի վրայ նկարել*, peindre qn en pied; *բոլոր քաղաքն ոտք ելաւ*, toute la ville est sur pied; *փոքրիկ՝ մեծ՝ լայն՝ երկայն՝ անձեւ ոտք*, petit, grand, large, long, difforme pied.
Ոտնաբոյժ. s. pédicure.
Ոտնադարման. s. pédicure.
Ոտնալուայ. s. lavement des pieds, pédiluxe, bain de pieds.
Ոտնակապ. s. entraves.
Ոտնակապել. va. entraver.
Ոտնակալել. vn. s'arrêter, être embarrassé.
Ոտնակացութիւն. s. action de rester debout.
Ոտնակոխ. a. foulé; — *ընել*, V. **Ոտնակոխել,**
Ոտնակոխել. va. fouler aux pieds.
Ոտնակոխութիւն. / **Ոտնակոխում.** } s. action de fouler sous les pieds.
Ոտնահար. V. **Ոտնհար.**
Ոտնահարութիւն. V. **Ոտնհարութիւն.**
Ոտնահետ. s. trace des pas, marque du pied.
Ոտնաձայն. s. piétinement, bruit des pieds; — *անձրեւի*, bruit de pluie.
Ոտնաման. s. souliers, chaussure.

Digitized by Google

Ոտնամատ. s. orteil.
Ոտնային. a. pédial.
Ոտնաչափ. s. pied (mesure).
Ոտնառ. a. glissant.
Ոտնառել. vn. glisser, faire un faux pas, broncher.
Ոտնառու. a. glissant.
Ոտնառութիւն. s. glissade, faux pas; méd. podagre.
Ոտնատեղիք. s. lieu pour placer les pieds, place des pieds.
Ոտնատրոփ. a qui frappe avec ses pieds; — *ըլլալ*, frapper du pied.
ոտնացաւ. } s. mal aux
ոտնացաւութիւն. } pieds.
Ոտնացուպ. s. échasse.
Ոտնաքայլ. s. pas; *ամէն մէկ — ին*, à chaque pas.
Ոտնբեկ. a. qui a le pied cassé.
Ոտնլուայ. V. **Ոտնալուայ.**
Ոտնխաբի. adv. tout doucement en introduisant les pieds.
Ոտնխաբութիւն. s. empiétement.
Ոտնկայ. s. place du pied; a. qui reste debout. domestique, laquais; *յոտնկայս*, debout.
Ոտնկապ. V. **Ոտնակապ.**
Ոտնկաց. a. qui se tient debout.
Ոտնկելիք. s l'action de rester debout; marchepied.
Ոտնկոխ. s. place pour poser les pieds.
Ոտնհարել. V. **Աքացել.**
Ոտնփոխ. V. **Ոտնափոխ.**
Ոտնքայլ. s. pas. [marcher.
Ոտնքայլել. vn. faire un pas,
Ոտք. V. **Ոտն.**
Ոտքի աման. V. **Ոտնաման.**
Ոտօք. adv. à pied; — *երթալ*, aller —.
Որ. pron. qui, quel, quelle, lequel, laquelle; lesquels, lesquelles; *մարդն — կուգայ*, l'homme qui vient; — *եւ իցէ*, qui que ce soit, quoi que ce soit.
Ո՞ր. qui? lequel? laquelle?

Որ. conj. que.
Որակ. s. qualité.
Որակական. a. qualificatif; qualitatif; — *ածական*, adjectif qualificatif. [qualifier.
Որականալ. vn. être qualifié, se
Որակացնել. va. qualifier.
Որակել. va. qualifier.
Որակութիւն. s. qualité.
Որայ. s. botte de blé, gerbe; — *կապել*, gerber, enjaveler.
Որբ. a. orphelin, orpheline; — *մնալ ի հօրէ՝ ի մօրէ*, perdre son père, sa mère.
Որբական. } a. pupillaire.
Որբային. }
Որբանալ. vn. devenir, être orphelin.
Որբանոց. s. orphelinat.
Որբասէր. a. qui aime les orphelins.
Որբար. V. **Որպէս.**
Որբեւայրի. s. veuve.
Որբիկ. s. petit orphelin, petite orpheline. [orphelin.
Որբութիւն s état, position d'un
Որբուհի. sf. orpheline.
Որզոն. V. **Որպէս.**
Որզունակ. adv. comme.
Որդ. s. ver, vermine; *ցորենի —*, charançon.
Որդան. } s. zool. coche-
Որդան կարմիր. } nille; kermès.
Որդանենի. s. bot. nopal.
Որդեակ. s. petit enfant, fils ou fille en bas âge; — *իմ*, mon fils, mon enfant.
Որդեբար. V. **Որդիաբար.**
Որդեգիր. s. fils adoptif, fille adoptive.
Որդեգրական. a. adoptif.
Որդեգրել. va. adopter, prendre pour fils; adopter, affilier.
Որդեգրութիւն. s. adoption; affiliation. [fantement.
Որդեծնութիւն. s. procréation, en-

Digitized by Google

Որդեկեր. a. qui mange ses enfants. [enfant.
Որդեկիրթ. a. qui instruit son
Որդեկոտոր. a. qui tue, qui détruit ses enfants; — *լինել*, tuer, détruire ses enfants; avoir ses enfants tués.
Որդեկորոյս. a. qui a perdu son enfant, ses enfants.
Որդեսէր. a. qui aime son enfant, ses enfants.
Որդեսիրութիւն. s. amour de ses enfants. [enfants.
Որդեսնոյց. a. qui élève des
Որդեսպան a. infanticide meurtrier de son propre enfant.
Որդեսպանք. } s. infanticide, action
Որդեսպանութիւն. } de tuer ses enfants. [enfant.
Որդետենչ. a. qui désire avoir un
Որդի. s. fils; enfant, fille; — *ի հօրէ*, de père en fils; — *ք խաւարի՝ լուսոյ*, les enfants des ténèbres, de la lumière; — *Աստուծոյ*, fils de Dieu.
Որդիաբար. adv. filialement, en fils, comme un fils.
Որդիական. a. filial, de fils.
Որդիանալ. vn. devenir le fils de, être adopté par.
Որդիատեաց. a. qui hait son fils, ses enfants.
Որդիացնել. va. prendre pour fils, affilier, adopter.
Որդիութիւն. s. qualité de fils, filiation. [reux.
Որդնալից. a. plein de vers, vé-
Որդնակեր. } a. piqué des vers,
Որդնահար. } vermoulu, véreux; — *լինել*, être piqué des vers, se vermouler.
Որդնային. a. vermineux.
Որդնեռաց. a. grouillant de vers.
Որդնիլ. vn. se vermouler.
Որդնոտ. } a. véreux.
Որդնոտած. }

Որդնոտիլ. V. **Որդնիլ.**
Որդնուկ. s. aiche, petit ver.
Որեար. s. gens, hommes; *աւագ* —, les nobles, la noblesse.
Որզան. V. **Որպէս.**
Որզաստան. s. rizière.
Որէն. s. celui qui est, Dieu.
Որթ. s. zool. veau; —*եղանց*, faon.
Որթ. s. bot. vigne, panier; corbeille.
Որթագլուխ. a qui a la tête d'un veau; s. tête de veau.
Որթալուին. s. zool. phylloxéra.
Որթածաղիկ. s. oïdium.
Որթանենի. V. **Որթալուին.**
Որթատունկ. s. cépage.
Որթարած. s. berger de veaux.
Որթաւեր. a. qui détruit la vigne.
Որթափայտ. s. bois de vigne.
Որթենի. s. veau, viande de veau.
Որթի. mot gr. tenez-vous droit, levez-vous.
Որթիկ. V. **Որթուկ.**
Որթիք. spl. les vignes.
Որթոդոքս. s. orthodoxe.
Որթոդոքսութիւն. s. orthodoxie.
Որթուկ. s. petit veau.
Որի. s. ornith. corneille.
Որիզ. s. bot. riz.
Որիշ. a. distinct, séparé, différent, autre; adv. séparément, à part.
Որիւքս. s. zool. oryx.
Որձ. s. matière régurgitée.
Որձալ. vn. régurgiter, vomir.
Որձացնել. va. faire vomir.
Որձացուցիչ. a. vomitif; s. émétique.
Որձկալ. V. **Որձալ.**
Որկան. s. les choses présentes, le présent.
Որկոր. s. anat. œsophage.
Որկորամէտ. } V. **Որկորամոլ,**
Որկորամէտութիւն. } **Որկորամոլութիւն.**
Որկորամոլ. a. gourmand, glouton, goulu, goinfre, vorace; —

Digitized by Google

ըլլալ, être gourmand, être sur sa bouche.

Որկորամոլութիւն. s. gourmandise, gloutonnerie, goinfrerie, voracilé; — *թեւամբ*, goullûment, avidement.

Որկորեայ / **Որկորաւոր.** } V. **Որկորամոլ.**

Որկորասնութիւն. V. **Որկորամոլութիւն.**

Որկրամոլ. / **Որկրամոլութիւն.** } V. **Որկորամոլ,** **Որկորամոլութիւն.**

Որձ. a. mâle.

Որձակոտոր ընել. va. détruire les mâles.

Որձայ. s. bot. étamine.

Որձատ. s. chapon.

Որձատակ. V. **աղուէսաձուկ.**

Որձատել. va. castrer, châtrer.

Որձարմատ. V. **աղուէսաձուկ.**

Որձաքար. s. minér. arrhénite.

Որձեւէգ. a. hermaphrodite.

Որմ. s. mur, muraille.

Որմադարան. s. placard.

Որմադիր. s. maçon.

Որմադրական. a. maçonnique.

Որմադրել. V. **Որմել.**

Որմախորշ. s. alcôve.

Որմած. s clôture, enceinte; — *ք*, maçonnerie.

Որմածակ. s. trou de mur, ouverture, brèche.

Որմածերպ. s. fente, trou de mur, brèche.

Որմածու. s. maçon.

Որմածութիւն. s. maçonnage.

Որմայեց. a. appuyé contre un mur; — *ծառ*, arbre en espalier.

Որմանկար. s. fresque.

Որմաշէն. s. maçon.

Որմաշինութիւն. s. maçonnage, maçonnerie.

Որմարգել. a. muré, entouré de murailles.

Որմարգելոց. / **Որմափակ.** } s. clôture, endroit entouré de murs.

Որմափակել. va. clôturer, murer.

Որմափակուած. a. clôturé, muré.

Որմափոր. a. qui troue le mur.

Որմափորել. va. trouer le mur.

Որմել. va. murer, entourer de murailles; maçonner.

Որմիոկ. s. petit collier.

Որմնադիր. V. **Որմածու.**

Որոգայթ. s. piége. embûches, filets, lacs; — *լարել*; V. **Որոգայթել**; — *ի մէջ իյնալ*, tomber dans un piége, dans un guet-apens.

Որոգայթադիր. a. qui tend des piéges; rusé, trompeur, séditieux.

Որոգայթել. va. tendre ou dresser des piéges, des embûches à, attraper.

Որոճ. V. **Որոճք.**

Որոճալ. V. **Որոճել.**

Որոճային. a ruminant.

Որոճան. V. **Որոճք.**

Որոճացող. V. **Որոճող.**

Որոճել. / **Որոճիլ.** } vn. ruminer, remâcher, fig. ruminer, rouler dans son esprit, méditer.

Որոճող. a. ruminant.

Որոճումն. / **Որոճք.** } s. rumination; méditation.

Որոմն. s. ivraie, zizanie; fig. — *ցանել*, semer la zizanie parmi...

Որոմնացան s. semeur de zizanie.

Որոնել. va. chercher, rechercher, fouiller, fureter, scruter; épouiller.

Որոշ. a. distinct; séparé; décisif, précis, certain; — *գին*, prix fixe.

Որոշաբար. / **Որոշակի.** / **Որոշապէս.** } adv. distinctement; séparément.

Որոշեալ. a. décidé; distinct.

Որոշել. va. distinguer; diviser, séparer; affecter, allouer; choisir; décider.

Digitized by Google

Որոշիչ. ⎫ a. déterminant,
Որոշող. ⎬ distinctif, décisif;
Որոշողական. ⎭ gram. — *յօդ*, article défini.
Որոշուած. V. **Որոշեալ.**
Որոշողութիւն. s. décision.
Որոշութիւն. s. distinction, division, séparation.
Որոշուիլ. vn. être décidé, se déterminer.
Որոշում. V. **Որոշութիւն.** décision; *որոշումն ընել*, se décider, prendre une décision, un parti.
Որոշտել. va. détruire. gâter.
Որոջ. sf. agnelle.
Որոջակ. ⎫ sf. petite agnelle, ag-
Որոջիկ. ⎭ nelette.
Որովայն. s. anat ventre, panse; — *ը լեցնել*, se remplir la panse; *պտուղ — ի*, fruit des entrailles.
Որովայնապատանիք. s. anat. péritoine.
Որովայնագիտութիւն. s. gastronomie.
Որովայնագէտ. s. gastronome.
Որովայնախօս. V. **Որովայնակոչ.**
Որովայնախօսութիւն. V. **Որովայնակոչութիւն.**
Որովայնածութիւն. s. dévoiement, diarrhée.
Որովայնակոչ. s. ventriloque.
Որովայնակոչութիւն. s. ventriloquie.
Որովայնամաշկ. s. anat. péritoine.
Որովայնամոլ. s. gastromane.
Որովայնամոլութիւն. s. gastromanie.
Որովայնապաշտ. s. gastrolâtre.
Որովայնապարար. a. gourmand; — *ըլլալ*, remplir le ventre.
Որովայնապարարութիւն. s. gourmandise, gloutonnerie.
Որովայնապնդութիւն. s. constipation.
Որովայնասէր. a. qui ne pense qu'à son ventre, gourmand.
Որովայնացաւածութիւն. s. med. colique.
Որովայնոտն. a. zool. gastéropode.
Որովհետեւ. conj. puisque, attendu que.
Որոտ. V. **Որոտում.**
Որոտագոչ. ⎫ a. tonnant; — *ծափահարութիւնք*,
Որոտացող. ⎭ tonnerres d'applaudissements.
Որոտագոռ. a. tonnant.
Որոտալ. vn. tonner, gronder.
Որոտաձայն. a. tonnant; s. bruit de tonnerre.
Որոտացող. V. **Որոտագոչ.**
Որոտընդոստ. a. tonnant.
Որոտող. s. tonnant.
Որոտում. s. tonnerre.
Որոտուն. a. tonnant.
Որոր. s. zool. mouette.
Որորան. s. berceau.
Որորել. va. bercer.
Որորիլ. vn. se bercer.
Որորոց. V. **Որորան.**
Որորուիլ. V. **Որորիլ.**
Որորուհի. sf. la berceuse.
Որորուն. a. bercée.
Որորք. V. **Օրորք.**
Որոցք. V. **Որորան.**
Որչափ. a. combien de, combien grand, combien nombreux, aussi grand que, aussi considérable que, quelque; adv. combien, autant que, autant, que; — *եւս*, combien plus; — *հնար է*, autant que possible; — *ալ մեծ ըլլայ*, quelque grand qu'il soit; — *մարդիկ, նոյնչափ կարծիք*, autant d'hommes, autant d'opinions; — *որ կրնամ*, autant que je puis; *ո՞րչափ ժամանակ*, combien de temps? *ո՞րչափ անգամ*, combien de fois?
Որչափական. a. quantitatif.
Որչափութիւն. s. quantité.
Որպէս. adv. comme, de même que, de la manière que, ainsi

Digitized by Google

que; lorsque, lors; — *զի*, afin que; parce que, car; — *թէ*, comme si.
Որպէ՜ս. — *զի*. interj. combien! que! comme! —, *մեռա՜ւ ուրեմն*, quoi! il est mort!
Որպէսն. s. le comment, le pourquoi; V. **Զիարդ.**
Որպէս. a. n'importe lequel, le premier venu.
Որպիսի. a. quel.
Որպիսութիւն. s. qualité, condition, état.
Որջ. s. tanière, repaire, terrier, [gîte.
Որջամուտ լինել. vn. entrer dans un repaire.
Որջանալ. vn. se terrer, se tapir dans une tanière; fig. nicher, se cacher.
Որջիլ. V. **Ոջիլ.**
Որջլալից. V. **Ոջլալից.**
Որս. s. chasse. vénerie; proie; gibier, venaison; — *ձկանց*, pêche; — *ի երթալ*, aller à la chasse, chasser.
Որսաքաղել. va. tâcher d'arracher quelque chose de la bouche de qn.
Որսազող. V. **Գաղտորս.**
Որսալ. va. chasser, aller à la chasse; fig. chercher à gagner, à séduire, envelopper dans ses filets, attraper; *ձուկ* —, pêcher, aller à la pêche.
Որսալից. V. **Որսառատ.**
Որսական. a. de chasse; s. chasseur; pêcheur; *թռչուն* —, oiseau de proie; *շուն* —, chien de chasse, braque.
Որսակից. s. compagnon de chasse, de pêche.
Որսանք. s. chasse; instrument de chasse ou de pêche; fig. attrape.
Որսառատ. a. giboyeux, qui abonde en gibier.
Որսասէր. a. amateur de la chasse, giboyeur.
Որսասիրութիւն. s. passion de la chasse.
Որսավայր. } s. chasse, lieu de
Որսարան. } chasse.
Որսող. } s. chasseur.
Որսորդ. }
Որսորդախաբ. a. qui trompe le chasseur.
Որսորդապետ. s. grand chasseur, grand veneur.
Որսորդութիւն. s. chasse, vénerie.
Որրան. } s. berceau (d'enfant).
Որրոց. }
Որրել. va. bercer.
Որրիլ. vn. se bercer.
Որքան. V. **Որչափ.**
Որքանութիւն. s. quantité.
Որքին. } s. méd. dartre.
Որքիւն. }
Որքինոտ. a. méd. dartreux.
Ու. conj. et.
Ուզել. } V. **Կամիլ.**
Ուզենալ. }
Ութ. a. huit.
Ութածալ. a. in-octavo.
Ութաձայն. s. octave.
Ութամասնեայ. } a. qui a huit
Ութամասնի. } parties.
Ութամեայ. } a. qui a huit ans.
Ութամեան. }
Ութանիստ. a. géom. octaèdre.
Ութանկիւն. a. géom. octogone.
Ութանկիւնի. a. géom. qui a huit angles, octogone, octogonal.
Ութասիւն. a. octostyle.
Ութեակ. } a. huit; s. huitaine;
Ութերեակ. } octave.
Ութերորդ. a. huitième; — *ձայն*, octave.
Ութեւտասն. V. **Ութուտասն.**
Ութեւտասանածալ. a. in-dix-huit.
Ութը. V. **Ութ.**
Ութժամեայ. a. de huit heures.
Ութիզայ. a. bot. octogyne.
Ութիցս. adv. huit fois.
Ութկանգնեայ. a. de huit aunes.

Digitized by Google

Ութառնեայ. a. bot. octandre.
Ութուտասն. a. dix-huit.
Ութուտասներորդ. a. dix-huitième.
Ութսնամեայ. a. octogénaire.
Ութսներորդ. a. quatre-vingtième.
Ութսուն. a. quatre-vingts.
Ութօրեայ. a. de huit jours.
Ութօրէք. s. octave.
Ուժ. V. **Ոյժ**.
Ուժաբանական. a. dynamique.
Ուժաբանութիւն. s. phys. dynamique.
Ուժաբեկ. V. **Ուժաթափ**.
Ուժաբեկել. va. abattre, épuiser.
Ուժաբեկիլ. vn. s'abattre, s'épuiser.
Ուժաթափ. a. épuisé, abattu, défaillant; — *ըլլալ*, s'épuiser, être abattu.
Ուժաթափել. V. **Ուժաբեկել**.
Ուժաթափիլ. V. **Ուժաբեկիլ**
Ուժաթափութիւն. s. épuisement, abattement.
Ուժահատ. a. abattu.
Ուժանակ. s. dynamite.
Ուժանակային. a. dynamitique.
Ուժաչափ. s. dynamomètre.
Ուժասպառ. a. épuisé, abattu.
Ուժասպառութիւն. s. épuisement.
Ուժաւոր V. **Ուժեղ**.
Ուժգին. a. fort, violent, intense, véhément, impétueux, vigoureux; adv. fortement, vigoureusement, violemment, avec vigueur, avec véhémence.
Ուժգինս. / **Ուժգնաբար**. / **Ուժգնագոյն**. / **Ուժգնակի**. } V. **Ուժգին**. adv.
Ուժգնանալ. vn. se fortifier, se renforcer, devenir fort, intense; l'emporter, prévaloir, dominer.
Ուժգնապէս. V. **Ուժգին**. adv.
Ուժգնապիրկ. a. bien ou trop tendu, serré.
Ուժգնասիրտ. a. courageux.
Ուժգնացնել. va. donner de l'intensité, rendre violent, impétueux, renforcer.
Ուժգնութիւն. s. intensité, véhémence, impétuosité, violence, force, vigueur.
Ուժել. vn. avoir la force, pouvoir, résister.
Ուժեղ a. fort, vigoureux, robuste.
Ուժեղանալ. / **Ուժեղնալ**. } vn. se fortifier, devenir fort.
Ուժեղութիւն. s. force, vigueur.
Ուժով. V. **Ուժեղ**.
Ուժովնալ. V. **Ուժեղանալ**.
Ուժովցնել. va. fortifier, rendre fort.
Ուժովցնող. a. fortifiant.
Ուլ. s. zool. chevreau, biquet.
Ուլականչ. V. **Այծականչ**.
Ուլենի. s. chevreau, la peau de chevreau.
Ուլիկ. s. zool. jeune chevreau.
Ուլն. s. anat. col, cou; fausse perle.
Ուլնազելութիւն. s. path. torticolis.
Ուլնային. a. anat. cervical.
Ուլունք. spl. fausses perles.
Ուխտ. s. vœu; vœu, souhait; pacte, traité, alliance; clergé, ordre, congrégation, communauté; pélerinage; *մանկունք* — *ի*, le clergé; *կնքել* — *հաշտութեան*, faire la paix; — *դնել*, faire vœu, faire des vœux; — *ը կատարել՝ աւրել*, accomplir, rompre ou violer son vœu; — *ընել*, faire vœu, vouer; — *ի երթալ*, aller en pèlerinage; *պարզ* —, vœu simple; *անխորհուրդ՝ անխոհեմ՝ անլուծանելի* —, vœu indiscret, imprudent. indissoluble.
Ուխտագնաց. s. pélerin.
Ուխտագնացութիւն. s. pèlerinage.
Ուխտադիր. a. qui fait un vœu;

Digitized by Google

qui conclut un traité, allié; — *ըլլալ*, faire vœu; conclure un traité.

Ուխտադրժութիւն. V. **Ուխտազանցութիւն.**

Ուխտադրութիւն. s. action de faire vœu, de conclure un traité; vœu, souhait; vœux, profession.

Ուխտադրուժ. } a. s. violateur
Ուխտազանց. } d'un vœu; qui viole les traités, la foi des traités, qui déroge aux conventions, infidèle, perfide.

Ուխտազանցութիւն. s. violation d'un vœu, d'une convention, infraction aux traités, perfidie.

Ուխտած. V. **Ուխտեալ.**

Ուխտակալ. a. qui tient à son vœu, qui observe son vœu, qui tient a son traité, qui l'observe, fidéle.

Ուխտական. a. votif.

Ուխտակատար. a. qui accomplit son vœu.

Ուխտակից. s. compagnon de vœu; allié, confédéré

Ուխտանենգ. V. **Ուխտազանց.**

Ուխտանենգութիւն. V. **Ուխտազանցութիւն.**

Ուխտապահ. V. **Ուխտակալ.**

Ուխտապահութիւն. s. observation d'un vœu, d'un traité.

Ուխտավայր. } s. pèlerinage (le
Ուխտատեղի. } lieu).

Ուխտաւոր a. qui a fait un vœu; allié; pèlerin; profès; nazaréen; moine, religieux.

Ուխտաւորիլ.vn. faire ses vœux, se consacrer à Dieu; fig. se priver, s'abstenir.

Ուխտաւորութիւն. s. vœux, profession; pélerinage.

Ուխտեալ. a. profès, professe.

Ուխտել va. vouer. faire un vœu, faire vœu de; faire ses vœux (en parlant d'un religieux); conclure un traité; *նուէր* —, promettre des offrandes.

Ուխք. V. **Ուղխք.**

Ուծանալ. vn. se refroidir, s'éloigner.

Ուծացնել. va refroidir, éloigner.

Ուղարկել. V. **Ղրկել.**

Ուղաձեւ. a. en forme droite, droit.

Ուղեգիծ. s. itinéraire.

Ուղեգիրք. s. itinéraire, guide.

Ուղեգնաց. s. voyageur.

Ուղեգնացութիւն. s. voyage.

Ուղեգրութիւն s. description de vayage, itinéraire.

Ուղ եւ ծուծ. s. quintessence.

Ուղեկից. s. compagnon de voyage; — *ք*. cortège, suite, train; — *ըլլալ*; V. **Ուղեկցիլ.**

Ուղեկցիլ. vn. faire route ensemble, voyager ensemble, accompagner qn

Ուղեկցութիւն. s. voyage fait de compagnie, avec accompagnement, suite.

Ուղեղ. s. anat cerveau, cervelle; moelle.

Ուղեղային. a. cérébral.

Ուղեչափ. s. odomètre.

Ուղերձ. s. don, présent, hommage; adresse; — *մատուցանել*, présenter une adresse.

Ուղերձել. va. faire présent, offrir, présenter; adresser; s'attirer, séduire par des présents.

Ուղեցոյց. s. guide; itinéraire, carte itinéraire; — *օտարականի*, cicérone.

Ուղեւոր. s. voyageur, passager.

Ուղեւորել. va. conduire,guider, indiquer le chemin.

Ուղեւորիլ. vn. voyager, faire voyage, des voyages, être en route, en voyage.

Ուղեւորութիւն. s. vayage; itinéraire.

Ուղեւորուհի. sf. voyageuse.

Digitized by Google

Ուղէս. V. **Ուս.**

Ուղի. s. route, chemin, voie; trajet; — *ելանել*, se mettre en route, en chemin, s'acheminer, partir; — *դնել*, mettre en route, faire partir.

Ուղիղ. a. droit, vertical, dressé, direct; droit, juste, équitable; correct; adv. tout droit, droitement, directement; droitement, justement, bien; s. V. **Ուղեղ**; — *նպատակին երթալ*, aller droit au but; — *դատեցիք*, vous avez bien jugé; — *խօսել*, parler distinctement, correctement; — *միտք՝ սիրտ՝ կողմ*, esprit, cœur, côté droit; — *գիծ*, ligne droite.

Ուղխ. V. **Ուղխք.**

Ուղխաջուր. a. abondant en eau, impétueux; — *ջ*, s. l'eau d'un torrent, torrent d'eau.

Ուղխացան. s. qui disperse, produit un torrent.

Ուղխինձահոս a. qui tombe comme des torrents, impétueux.

Ուղխք. s. torrent, avalaison, ravine; — *փափկութեան*, fleuve de délices; — *արեան*, ruisseau de sang; — *Հոսանաց՝ Հեղեղաց*, torrents.

Ուղխօրէն. adv. par torrents, comme un torrent, à torrents, à flots, comme un fleuve, comme un ruisseau.

Ուղկեան. a. long d'un palme.

Ուղղաբան.etc. V. **Ուղղախօս.**

Ուղղաբար. adv. directement.

Ուղղաբերձ. a. qui a la taille droite, droit, dressé, élancé.

Ուղղագիծ. a. rectiligne.

Ուղղագիր. a. écrit correctement, correct.

Ուղղագնաց. a. qui marche droit; plein de droiture.

Ուղղագործ. a. qui opère avec droiture, droit, juste.

Ուղղագործել. va. rectifier.

Ուղղագործութիւն. s. rectification.

Ուղղագրական. a. orthographique.

Ուղղագրել. va. corriger, rectifier; orthographier; écrire correctement.

Ուղղագրութիւն. s. orthographe; correction, rectification.

Ուղղադատ. a. qui a le jugement droit, qui juge avec équité.

Ուղղադաւան. a. orthodoxe.

Ուղղալից. a. moelleux.

Ուղղախոհ. V. **Ողջամիտ.**

Ուղղախոհութիւն. V. **Ողջմտութիւն.**

Ուղղախօս. a. qui parle correctement.

Ուղղախօսել. vn. parler correctement, bien.

Ուղղախօսութիւն. s. orthologie.

Ուղղածուծել. va. sucer la moelle, épuiser.

Ուղղակ. s. anat. cervelet.

Ուղղական. a. droit; s. gram. nominatif.

Ուղղակի. a. droit; adv. tout droit, droitement, directement.

Ուղղակտուր. a. coupé droit.

Ուղղահայեաց. a. géom. perpendiculaire; — *գիծ*, perpendicule.

Ուղղահայեացաբար. adv. perpendiculairement.

Ուղղահայեացութիւն. s. perpendicularité.

Ուղղահաւատ. a. orthodoxe.

Ուղղահաւատութիւն. s. orthodoxie.

Ուղղաձգութիւն s aplomb, verticalité.

Ուղղաձիգ. a. qui va en ligne droite, droit, vertical, d'aplomb, à plomb.

Ուղղամանկական. a. path. orthopédique; — *բժիշկ*, orthopédiste.

Ուղղամանկութիւն. s. orthopédie.

Digitized by Google

Ուղղամիտ. a. qui a l'esprit droit, judicieux, probe.

Ուղղամտութիւն. s. rectitude ou droiture d'esprit, probité, droiture, honnêteté.

Ուղղային. a. cérébral.

Ուղղանկիւն. s. a. géom. rectangle.

Ուղղանկիւնաձիգ. } a. d'équerre; — ou — գործի, équerre.
Ուղղանկիւնաչափ. }

Ուղղանկիւնային. a. géom. orthogonal.

Ուղղանկիւնի. a. géom. rectangle, rectangulaire, orthogonal.

Ուղղաշաւիղ. a. qui va en ligne droite, qui marche droit.

Ուղղաշնչութիւն. s. méd. orthopnée.

Ուղղաշունչ. a. qui souffle en ligne droite.

Ուղղաչափ. s. équerre.

Ուղղապէս. V. **Ուղիղ.** adv.

Ուղղասիրտ. a. qui a le cœur droit.

Ուղղատուն. s. maison de correction.

Ուղղաւորել. V. **Ուղղել.**

Ուղղափառ. } a. orthodoxe, catholique.
Ուղղափառադաւան. }

Ուղղափառութիւն. s. orthodoxie, catholicité, catholicisme.

Ուղղեակ. s. gouvernail, timon; régulateur.

Ուղղել. va. dresser, redresser, rendre droit; adresser; diriger, conduire, gouverner, régler; corriger, rectifier, amender; ramener dans la bonne voie, corriger; réformer, rétablir; élever, ériger, dresser; *սխալանսն* —, réparer ses fautes; *խօսք՝ խնդիրս* —, adresser la parole, la question; *ընթացսն* —, régler la conduite, les actions.

Ուղղելի. a. corrigible.

Ուղղընթացութիւն. s. mar. orthodromie.

Ուղղիչ. } s. correcteur; réformateur; recteur, directeur; conducteur; cocher; timonier; timon, gouvernail, régulateur.
Ուղղող. }

Ուղղորդ. a. droit, direct, perpendiculaire; adv. directement, tout droit, perpendiculairement, à plomb, à pic.

Ուղղորդաձեւ. a. perpendiculaire; s. perpendicule.

Ուղղորդաչափ. s. perpendicule, fil à plomb.

Ուղղորդութիւն. s. verticalité, [aplomb.

Ուղղութիւն. s. direction en ligne droite; fig. droiture, rectitude, justesse. probité; correction; rectification, amendement; direction, tendance; réforme, réformation; morale; — *թեան բերել*, ramener dans la bonne voie, corriger; — *թեան գալ*, se corriger, revenir de ses égarements, revenir à soi, se convertir; — *վարուց*, conduite des mœurs, la morale; — *բարուց*, correction des mœurs.

Ուղղում. s. correction.

Ուղուծուծ. s. la mœlle.

Ուղուկ. s. palme (mesure).

Ուղտ. s. zool. chameau; *մատակ* —, chamelle; *տաճիկ* —, dromadaire.

Ուղտաբեռն. s. une charge de chameau.

Ուղտապան. s. chamelier.

Ուղտափուշ s. bot. cardère.

Ուղտաքաղ. s. chimère.

Ուղտենի. s. peau de chameau.

Ուղփ. V. **Արփի.**

Ուղփանեմ. V. **Արփենի.**

Ումպ. s. action de boire; trait, gorgée; *ի մի* —, d'un trait, d'un seul coup.

Digitized by Google

Ումպէտ. a. inutile, futile; adv. inutilement.
Ումպէտս. adv. inutilement.
Ունակ. a. contenant.
Ունակաբար. adv. habituellement, par routine. [tinier.
Ունականական. a. habituel, rou-
Ունականալ. vn. s'habituer, s'accoutumer.
Ունակացնել. va. habituer, accoutumer.
Ունակութիւն. s. habitude, routine; — *Թեամբ*, par routine.
Ունայն. a. vide; vain, inutile.
Ունայնաբան. V. **Ընդունայնաբան**.
Ունայնաբանութիւն. V. **Ընդունայնաբանութիւն**.
Ունայնախոհ. a. qui pense à des choses futiles. [բան.
Ունայնախօս. V. **Ընդունայնա-**
Ունայնահաւատ. a. qui a une religion fausse, infidèle, mécréant.
Ունայնաճառութիւն. s. mot ou discours vide de sens.
Ունայնաձեռն. a. qui a les mains vides; adv. avec les mains vides, à vide.
Ունայնամիտ. a. qui a l'esprit futile, vain, frivole.
Ունայնամոլ. a. vain.
Ունայնամոլութիւն. s. vanité.
Ունայնամտութիւն. s. esprit vide de sens, vanité, frivolité.
Ունայնանալ. vn. se vider; s'évanouir, devenir vain, inutile; se dégarnir, se dépouiller, se priver. [teux.
Ունայնապարծ. a. vain, vani-
Ունայնաջան. V. **Զրաջան**.
Ունայնասէր. a. vain, qui aime les vanités.
Ունայնասիրութիւն. s. vanité.
Ունայնավաստակ. V. **Զրավաստակ**.
Ունայնացնել. va. rendre inutile, détruire; *ինքզինքն* —, s'anéantir, s'abaisser, s'humilier.
Ունայնացուցիչ. a. qui rend vain, qui détruit.
Ունայնութիւն. s. vanité; inutilité, futilité; — *Թեան պաշտամունք*, superstition.
Ունգ. s. brin, fétu.
Ունդ. s. légume; graine.
Ունդակեր. V. **Ընդակեր**.
Ունելեակ. s. pincettes.
Ունելի. a. qui tient; — ou —*ք*; s. pinces, pincettes.
Ունենալ. vn. avoir, tenir, occuper, posséder, jouir de; tenir, contenir, retenir, arrêter, saisir, prendre, s'emparer; contenir, renfermer, enfermer; porter, supporter, soutenir; pouvoir, savoir. [riche.
Ունեւոր. a. qui a de la fortune,
Ունեւորութիւն. s. richesse, fortune.
Ունեցող. s. possesseur; *Հարըստութիւն* —, riche.
Ունկ. s. anse.
Ունկի. s. once.
Ունկն. s. anat. oreille; — *դնել՝ մատուցանել*, prêter l'oreille, écouter; — *դրէք* attention.
Ունկնալուր. V. **Ականջալուր**.
Ուկնախից. a. qui a fermé ses oreilles.
Ունկնական. a. auriculaire.
Ունկնամուտ. V. **Ականջամուտ**.
Ունկնայօւմ. s. méd. oreillon.
Ունկնացաւ. s. méd. otalgie, mal d'oreille.
Ունկնդիր. s. auditeur; a. docile, obéissant; — *լինել*, prêter l'oreille, écouter; obéir, être docile à; exaucer; — *ք*, auditoire, audience. [écouter.
Ունկնդրասէր. a. qui aime à
Ունկնդրել. V. **Ունկնդիր լինել**; ausculter.

Digitized by Google

Ունկնդրութիւն. s. l'action d'écouter; audience; obéissance.
Ունկնդրուհի sf. auditrice.
Ունողութիւն. s. possession.
Ունչ. V. **Ունչք**.
Ունչատ. a. qui a le nez coupé.
Ունչք. s. anat. narine; moustache.
Ունջ. s. la partie intérieure, fond, les fondements.
Ուշ. s. mémoire, souvenir; attention; intelligence, esprit, sens; tard; — դնել, faire attention, fixer l'attention, être attentif, attacher son esprit, avoir en vue, ne pas perdre de vue, s'appliquer à; faire attention, prendre garde, être sur ses gardes; tendre, chercher à, tâcher, s'efforcer de; յ— ածել, rappeler, faire ressouvenir, rappeler la mémoire d'une chose; —ի —ով; adv. avec attention, attentivement, à tête reposée; — եւ ուրուշ, les sens. զուշ եւ զուրուշ մտաց՝ գրաւել, enchanter, charmer, entraîner, séduire; — ի կուրծ; adv avec attention, attentivement; — մնալ, rester tard, être en retard; շատ — է, c'est trop tard.
Ուշաբարձ. s. cataleptique.
Ուշաբարձական. a. cataleptique.
Ուշաբարձութիւն. s. path. catalepsie.
Ուշաբերել. va rappeler, faire ressouvenir; faire revenir d'un évanouissement.
Ուշաբերիլ. vn. revenir, recouvrer sa connaissance, reprendre ses sens, l'usage de ses sens.
Ուշագնաց. a. évanoui; — լինել, perdre connaissance.
Ուշագրաւ. a. qui attire l'attention, remarquable.
Ուշադիր. V. **Մտադիր**.
Ուշադրել. V. **Մտադիր լինել**.
Ուշադրութիւն. V. **Մտադրութիւն**.
Ուշաթափ. a. V. **Մտաթափ**; qui a perdu connaissance; — լինել, perdre la tête; perdre connaissance.
Ուշաթափութիւն. s. path. apsychie.
Ուշակալ.
Ուշակալու.
Ուշատու.
Ուշարար. } V. **Մտադիր**.
Ուշակորոյս. V. **Ուշագնաց**.
Ուշամոռաց. s. oublieux.
Ուշանալ. V. **Յապաղիլ**.
Ուշացնել. V. **Յապաղել**.
Ուշացող. s. retardataire.
Ուշեղ. a. qui a bonne mémoire; intelligent; — ն Արտաշէս, Artaxerce Mnémon.
Ուշեղութիւն. s. bonne mémoire; intelligence.
Ուշիմ. a. intelligent, spirituel, sensé, judicieux, sagace.
Ուշիմութիւն. s. intelligence, présence ou pénétration d'esprit, esprit, sagacité.
Ուշիկ. adv. un peu tard.
Ուպան. s. bot. laser, laserpite.
Ուռ. s. sarment; branche; saule; tumeur, enflure; — վարսաւոր, pampre.
Ուռա՛. interj. hourra !
Ուռենալ. V. **Ուռանալ**.
Ուռենի. s. bot. saule; լայրական —, saule pleureur; — ուտ, saussaie.
Ուռեց.
Ուռէց. } a. gonflé; — ք; s. tumeur, enflure.
Ուռեցնել. V. **Ուռուցանել**.
Ուռթել. va. rendre fertile; V. **Յուռթել**.
Ուռի. V. **Ուռենի**.
Ուռիլ. V. **Ուռանալ**.
Ուռկան. s. filet, rets; fig. filet, piége.
Ուռկանարկ.
Ուռկանաւոր. } s.a. qui pêche au filet; pêcheur.

Digitized by Google

ւռկանել. va. pêcher au filet; fig. prendre comme dans un filet, faire tomber dans ses filets.

ւռճազարդ. a. bien poussé, en pleine végétation, verdoyé, fleuri; plein, comble.

ւռճանալ. vn. être en pleine végétation, pousser, monter, venir, croître, verdoyer, fleurir; fig. être florissant, dans sa fleur, dans un état florissant; être plein, rempli, comblé de, au comble de.

Ուռն. s. marteau.

Ուռնադղորդ. a. adv. à coups de marteau; — բոմբիւն, coup de marteau; — կը հնչէին սալք. le marteau résonnait sur l'enclume.

Ուռնակ. s. martelet.

Ուռնաւոր. s. marteleur.

Ուռնուլ. vn. s'enfler, se gonfler, bouffir; fig. s'enfler, être bouffi d'orgueil.

Ուռոյց. a. enflé, gonflé, bouffi; — ք; s. V. Ուռեցք.

Ուռուն. a. bombé.

Ուռուցանել. va. enfler, gonfler, bouffir, boursoufler; tuméfier.

Ուռուցիկ. a. qui enfle, qui gonfle, bouffant; enflé, gonflé; convexe; fig. bouffi, boursouflé; — ոճ, style bouffi, boursouflé; հողմ —, bouffée de vent, vent impétueux, ouragan; — հերք, cheveux bouffants.

Ուռուցումն. s. enflure, gonflement, bouffissure; fig. enflure, orgueil.

Ուս. s. épaule; — ը զարնել, mettre sur ses épaules, լայն — եր ունենալ, avoir une bonne carre.

Ուսադիր. } s. épaulette.
Ուսակալ. }

Ուսամբարձ. a. élevé sur les épaules.

Ուսամերկ. a. décolleté.

Ուսանիլ. vn. apprendre, étudier, s'instruire, s'exercer à; — ի բերան, apprendre par cœur; — դասը, apprendre, étudier sa leçon.

Ուսանող. s. étudiant.

Ուսանողական. a. d'étudiant.

Ուսանողութիւն. s. les étudiants.

Ուսանողուհի. sf. étudiante.

Ուսանոց. s. épaulette.

Ուսեալ. a. instruit.

Ուսընդանուք. adv. en bandoulière.

Ուսիկ. s. petite épaule.

Ուսին. s. avalanche.

Ուսնիլ. V. Ուսանիլ.

Ուսնոց. V. Ուսանոց.

Ուսող. s. étudiant, mathématicien.

Ուսողական. a. mathématique.

Ուսողութիւն. s. V. Ուսումն. mathématiques.

Ուսոսկր. V. Անրակ.

Ուսումն. s. étude, enseignement, instruction; science, connaissance.

Ուսումնազէտ. a. instruit.

Ուսումնաթերթ. s. journal, revue, feuille scientifique.

Ուսումնական. a. scientifique; mathématique; s. mathématicien; savant.

Ուսումնակից a. compagnon d'études.

Ուսումնապետ. s. directeur des études.

Ուսումնասէր. a. qui aime l'étude, qui aime à s'instruire, studieux, diligent.

Ուսումնասիրական. a. philomathique.

Ուսումնասիրել. vn. étudier.

Ուսումնասիրող. s. celui qui étudie.

Ուսումնասիրութիւն. s. amour ou goût de l'étude, désir d'apprendre, amour pour l'étude, pour les lumières, amour des sciences, philomathie, étude.

Ուսումնարան. s. salle d'étude.

Ուսումնավայր. s. lieu d'étude.

Digitized by Google

Ուսումնատեաց. a. qui déteste l'étude.

Ուսումնատենչ. V. **Ուսումնա-** [սէր.

Ուսումնատեացութիւն. s. haine pour l'étude.

Ուսումնարան. s. institution; V. **Ուսումնասրահ.**

Ուսումնաւարտ. s. qui a terminé ses études.

Ուսուցանել. va. enseigner, apprendre, professer, instruire.

Ուսուցանող. V. **Ուսուցիչ.**

Ուսուցանողութիւն. s. professorat.

Ուսուցիչ. } s, maître, précepteur, instituteur; professeur.
Ուսուցող. }

Ուսուցում. } s. enseignement.
Ուսուցութիւն }

Ուսուցչական. a. professoral.

Ուսուցչապետ. s. professeur.

Ուսուցչապետութիւն. s. professorat.

Ուսուցչութիւն. s. métier d'instituteur, préceptorat.

Ուսուցչուհի. sf. institutrice, maîtresse. [par où?

Ո՞ւստ. adv. d'où? de quel endroit?

Ուստեք. adv. de quelque part, de quelque endroit; — —, de part et d'autre, de plusieurs ou de divers endroits; *ամենայն* —, de tous côtés, de toutes parts; *այլ* —, d'un autre côté, d'une autre part; *բազում* ou *յոլով* —, de beaucoup d'endroits, de plusieurs endroits; *ոչ* —, de nulle part, d'aucun côté ou d'aucune part.

Ուստի. adv. de quoi, dont; conj. d'où, par où, c'est pourquoi, ainsi, donc, conséquemment, par conséquent.

Ուստի՞, d'où? de quel endroit? par où? — *ես*, d'où es-tu? — *կուգաս*, d'où viens-tu? — *կը ճանչնաս զիս*, d'où me connais-tu?

Ուստր. s. fils, garçon.

Ուստրիկ. s. petit garçon, garçonnet.

Ուտել. va. manger; fig. manger, dépenser, consommer; manger, ronger, corroder; — *ու բան մը ունի՞ք*, avez-vous quelque chose à manger? *բոլոր ունեցածն* —, manger sa fortune, son bien; *անյագաբար* —, manger avidement, dévorer; *ոտքի վրայ* —, manger debout, sur le pouce; *բառերն* —, manger ses mots.

Ուտելի. a. mangeable, comestible; s. mangeur; — *ք*, comestibles, nourriture.

Ուտել խմել. s. boire et manger.

Ուտեստ. s. manger, vivres, comestibles, nourriture, aliments.

Ուտեստային. a. alimentaire.

Ուտեստավաճառ. s. marchand de comestible.

Ուտեստավաճառութիւն. s. commerce de comestibles.

Ուտիճ. s. ver, teigne, gerce, rouille; cancer; — *ցորենոյ*, charançon; — *պանրոյ*, mite.

Ուտիչ. s. celui qui mange, mangeur.

Ուտիք. s. gras, jours gras; — *ուտել*, faire gras; *վաղն* — *է*, — *պիտի ընենք*, demain est gras, nous ferons gras.

Ուտող. V. **Ուտիչ.**

Ուտուիլ. vn. être mangé.

Ուր. adv. où, l'endroit où, là où; au point où; tandis que; lorsque; — *ուրեմն*, à peine, enfin; — *ուրեք*, où, en quelque endroit, quelque part que, partout où; *ուր և իցէ*, en quelque lieu que ce soit; *ուր և իցեն*, quelque part qu'ils soient.

Ո՞ւր. adv. où? dans quel endroit? — *եմ*, où suis je? — *է ան*, où est-il?

Digitized by Google

Ուրագ. s. erminette.

Ուրախ. a. joyeux, enjoué, charmé, bien aise; — *ընել.* V. **Ուրախացնել;** — *ըլլալ,* se réjouir, s'égayer, éprouver de la joie, être charmé, bien aise; faire bonne chère; — *լեր,* réjouissez-vous; je vous salue.

Ուրախաբեր. a. qui porte la joie, réjouissant.

Ուրախալի. / **Ուրախալիր.** / **Ուրախալից.** } a. plein de joie, joyeux, réjouissant.

Ուրախակից. s. compagnon de joie; — *ըլլալ,* prendre part à la joie de qn., se réjouir ensemble, partager la joie de qn.; féliciter, faire des compliments; faire festin ensemble, se régaler ensemble.

Ուրախակցիլ. vn. partager la joie de qn.; féliciter, faire des compliments.

Ուրախակցութիւն. V. **Խնդակցութիւն.**

Ուրախամիտ. V. **Խնդամիտ.**

Ուրախանալ. vn. se réjouir, éprouver de la joie, avoir ou ressentir de la joie; être bien aise, charmé, enchanté ou heureux de.

Ուրախառիթ. a. qui cause la joie; réjouissant.

Ուրախարար. a. qui inspire la joie, réjouissant, joyeux.

Ուրախացնել. va. réjouir, causer de la joie, égayer, faire plaisir.

Ուրախացուցիչ. V. **Ուրախարար.**

Ուրախաւէտ. V. **Ուրախարար.**

Ուրախութիւն. s. joie. réjouissance, allégresse; réjouissances, festin, bonne chère; — *թեամբ,* avec joie, avec plaisir.

Ուրանալ. va. nier, renier; renier, désavouer, méconnaître; — *հաւատքը,* abjurer la foi, apostasier; — *անձը,* faire abnégation de soi-même, renier à soi-même.

Ուրանալի. a. niable.

Ուրանօր. V. **Ուր.**

Ուրաոս. V. **Ուրացութիւն;** յ — *ըլլալ՝ կալ.* V. **Ուրանալ.**

Ուրար. s. étole.

Ուրացական. a. négatif.

Ուրացեալ. / **Ուրացող.** } a. renégat, apostat.

Ուրացութիւն. / **Ուրացում.** } s. reniement; négation, dénégation; désaveu; apostasie. abjuration; — *անձին,* abnégation.

Ուրացնել. va. faire nier ou renier, faire abjurer.

Ուրբաթ. s. vendredi; *աւագ* —, vendredi saint.

Ուրդ. s. conduit d'eau, rigole, canal; draine.

Ուրդել. va. drainer.

Ուրդոց. s. drainage.

Ուրդում. s. drainage.

Ուրեմն. conj. donc, par conséquent; adv. en quelque endroit, en quelque lieu; a. un, une.

Ուրեք. adv. quelque part, en quelque endroit; a. un, une; *ամենայն* —, partout; — —, en quelque endroit; quelque-fois; *ոչ* —, nuelle part, en aucun endroit, en aucun lieu.

Ուրիշ. a. autre.

Ուրկանալ. V. **Բորոտիլ.**

Ուրկանոց. s. ladrerie.

Ուրկոտ. a. s. ladre.

Ուրկոտութիւն. / **Ուրկութիւն.** } s. ladrerie.

Ուրոյն. a. séparé, différent, distinct; particulier, propre, spécial, individuel; adv. à part, séparément, isolément, en particulier, individuellement; prép. hormis, à l'exception de, excepté, sans.

Digitized by Google

Ուրոյնանալ. V. **Մեկուսանալ.**
Ուրու. s. zool. phasme; V. **Ուրուական.**
Ուրուագիծ. s. esquisse.
Ուրուագիր. a. dessiné; dessinateur; dessin, esquisse.
Ուրուագծել. va. esquisser.
Ուրուագրել. va. dessiner; esquisser.
Ուրուագրող s. dessinateur; esquisseur.
Ուրուագրութիւն. } s. dessin;
Ուրուագրում. } esquisse.
Ուրուադիտակ s. fantasmagorie.
Ուրուադիտական. a. fantasmagorique.
Ուրուադիտութիւն. s. fantasmagorie.
Ուրուական. } a. fantastique; s.
Ուրուային. } spectre, fantôme; simulacre, idole; ébauche, esquisse; — ք, mânes, ombres, apparitions.
Ուրուանկար. V. **Ուրուագիծ.**
Ուրուապաշտ. a. idolâtre.
Ուրուկ. V. **Բորոտ.**
Ուրուօ. V. **Ուօ.**
Ուրուր. s. ornith. milan.
Ուրջու. s. beau-fils, belle fille.
Ուրց. s. bot. thym.
Ոփ. s. fosse, fossé, trou.
Ոփի. s. bot. obier.
Ոփիտէս. s. minér. ophite.
Ոփռանտ. s. offrande.
Ոք. s. quelqu'un, personne; adj. quelque, un, certain; *այր* —, un homme; *կին* —, une femme; *ամենայն* —, *իւրաքանչիւր* —, chacun, chaque personne; *մի՛* —, *ոչ* —, pas un seul, pas un, personne; *ո՞* —, *ո՞վ* —, qui?
Ոքիկ. s. petite personne; *չունէր ոչ մի* —, il n'avait la plus petite personne.
Ոքող. V. **Ակքան.**
Ոքսալային. a. chim. oxalique.
Ոքսիդ. s. chim oxyde.
Ոքսիդանալ. vn. s'oxyder.
Ոքսիդացնել. va. oxyder.
Ոքսիդացում. s. oxydation.
Ոքսիդել. V. **Ոքսիդացնել.**
Ոֆրան. s. offrande.

Digitized by Google

Չ

tcha = TCH.) s. vingt-cinqui-
ıe lettre de l'alphabet et dix-
uvième des consonnes; sept
ıts, sept-centième.

adv. ne, pas; *ան չէ*, ce n'est
s lui; *չեմ ըսեր*, je ne dis
s; *չգիտնալ*, ignorer, ne pas
voir.

զգ. s. mauvaise ou méchante [nation

զգականութիւն. / **զնուութիւն.** } s. naissance obs-
:e.

խորժական. / **խորժելի.** } a. désagréable, déplaisant.

կերտ. s. guillemet.

հագին. a. qui n'est pas énorme.

ման. s. bot. cumin.

միչ. s. bot. raisin sec.

մչարակ. s. compote.

մչեայ. s. plum-pudding.

մչեղէն. a. de raisin sec.

յ. s. bot. thé.

յաման. s. théière.

յատուփ. s. boîte à thé.

իք. s. savate.

նձնաւոր. a. qui n'est pas
sonnel.

նչ. s. moût de raisin.

նչագինի. s. piquette.

նչան. a. bavard, babillard.

նչանաբանել. vn. bavarder,
iller.

նսալկան. a. qui n'obéit pas, [indocile.

նսացութիւն. s. désobéissance, indocilité.

նցաւոր. a. qui n'est pas
sager, éternel.

Չաճմակել. V. **Կործանել.**

Չաչ. s agric. cépage.

Չաջողութիւն. s. insuccès.

Չաստուած. s. faux dieu, dieu, idole.

Չաստուածուհի. sf. déesse, divinité.

Չար. a. mauvais, méchant; méchant, malin, malicieux; s. mauvais génie, démon; — *խորհուրդ*, mauvais conseil; *փոքրագոյն —ն ընտրել*, choisir le moins mal.

Չարաբախտ. a. malheureux, infortuné.

Չարաբախտաբար. adv. malheureusement.

Չարաբան. / **Չարաբանել.** / **Չարաբանութիւն.** } V. **Չարախօս, Չարախօսել, Չարախօսութիւն.**

Չարաբաստ. / **Չարաբաստիկ.** } V. **Չարաբախտ.**

Չարաբաստութիւն. s. mauvais sort, mauvaise fortune, malheur, infortune.

Չարաբար. V. **Չարաբարոյ.**

Չարաբարել. vn. devenir méchant, prendre un air méchant.

Չարաբարոյ. a. qui a un caractère méchant, d'une nature maligne, malin, malicieux, malveillant; immoral; — *ըլլալ*, n'avoir point de mœurs.

Չարաբարոյութիւն. V. **Չարաբարութիւն.**

Չարաբարոյք. / **Չարաբարութիւն.** } s. méchanceté, malignité, malveillance; immoralité.

Digitized by Google

Չարաբեր. a. qui porte du mal, qui porte malheur, malheureux, funeste.
Չարաբերան. a. mal embouché.
Չարագազան. s. mauvaise bête.
Չարագան. a. bien battu, roué de coups.
Չարագանել. va. bien battre, accabler, rouer ou échiner de coups.
Չարագոյժ. a. qui annonce une mauvaise nouvelle, funeste.
Չարագոյն. a. plus mauvais, pire, pis; plus méchant; d'une vilaine couleur, d'un mauvais teint; *եւ որ — ն էր*, et ce qui était le plus déplorable, le plus fâcheux.
Չարագործ. a. s. malfaiteur, malfaisant, méchant, scélérat
Չարագործութիւն. s. malfaisance, mauvaise action, méchanceté, trait de méchanceté.
Չարագուշակ. a. qui annonce du mal, de mauvais augure, funeste, sinistre.
Չարագրգիռ. a. qui excite au mal, malicieux, méchant.
Չարադեւ. s. mauvais génie; a. de mauvais génie. [visage, laid.
Չարադէմ. a. qui a un mauvais
Չարադէպ. a. fâcheux.
Չարադիւթ. a. maléfique.
Չարաթոյն. a. d'un mauvais poison, fort venimeux, virulent; empoisonné, envenimé, funeste, très dangereux.
Չարաժանի. a. qui a des dents, des griffes très aiguës.
Չարաժողով. s. conciliabule.
Չարալեզու. s. mauvaise langue, médisant.
Չարալուր. a. qui prête l'oreille à de mauvaises nouvelles; à des méchancetés; — *ք*; s. mauvaise nouvelle.

Չարալլուկ. a. fort tourmenté, maltraité; — *լինել*, être fort tourmenté, maltraité; — *առնել*, tourmenter ou maltraiter beaucoup, torturer.
Չարախնամ. a. porté au mal.
Չարախնդաց. a. qui se réjouit du mal, malveillant.
Չարախոհ. / **Չարախորհուրդ**. / **Չարախորհ**. a. qui médite le mal, mal pensant, qui a une mauvaise pensée, de mauvais desseins, mal intentionné, malveillant.
Չարախորհրդութիւն s. mauvais dessein, méchanceté.
Չարախոց. a. qui a une mauvaise blessure, grièvement blessé.
Չարախսական. a. nuisible, pernicieux.
Չարախսավա. a. très mauvais, cruel; — *ցանկութիւնք*, les mauvaises passions.
Չարախսավար. a. cruel, inhumain; adv. cruellement.
Չարախրատ. V. **Չարախորհուրդ**.
Չարախօս. a. qui dit du mal, médisant, détracteur, cancanier; — *լեզու*, langue médisante, langue d'aspic; — *լինել*. V. **Չարախօսել**.
Չարախօսել. vn. dire du mal ou médire de qn., détracter, accuser; cancaner, faire des cancans, des commérages.
Չարախօսութիւն. s. médisance, détraction, coup de langue; cancan, commérage.
Չարածառայ. s. mauvais ou méchant serviteur.
Չարածեր. s. méchant vieillard.
Չարակամ. a. malévole, malveillant, malintentionné, méchant.
Չարակամութիւն. s. mauvaise volonté, malveillance, méchanceté.

Digitized by Google

•ակեաց կեանք. s. vie traî- miserablement,misérable vie.
•ակեր. a. qui présente les actères d'un ulcère malin; s. d. chancre.
•ակն. ⎫ a. qui a des yeux
•ակնեայ. ⎭ méchants, qui arde de mauvais œil, mal-lant, envieux.
•ակնել. vn. va. regarder de uvais œil, porter envie.
•ակննիր. V. Չարակամ.
•ակնութիւն. s. mauvais re-d, malveillance, jalousie, envie; ırd indécent, lascif.
•ակրութիւն. s. souffrance; ıvais traitement.
•ահալած. a. qui chasse le ., les maux. [diffamé.
•ահամբաւ. a. mal famé,
•ահամբաւել. va. diffamer, igrer, noircir.
•ահատոյց լինել՝ զբարին. rendre le mal pour le bien.
•ահաւ. a. d'une mauvaise ine, mauvais, méchant; mau-, désagréable.
•ահաւակ. s. auteur du mal.
•ահնար. a. qui médite le , malicieux, méchant, malin.
•ահոտ. a. qui sent mauvais, nt, fétide, infect.
•ահոտութիւն. s. mauvaise ır, odeur infecte, fétidité.
•ահոչակ. V. Չարահամբաւ.
•աձայն. a. qui a une mau-e voix, un son désagréable.
•աձայնութիւն. s. voix ou désagréable, cacophonie.
•աղէտ. a. très malheureux, rtuné, misérable.
•աճճի. a. espiègle.
•աճճիութիւն. ⎫ s. espiègle-
•աճճութիւն. ⎭ rie.
•ամահ. a. d'une mort mal-reuse, douloureuse; — ըլալ, mourir misérablement, d'une mort malheureuse.

Չարամայր. s. mauvaise mère; mère malheureuse.

Չարամէտ. a. enclin au mal.

Չարամիտ. a. malintentionné, malveillant, malin, méchant, malicieux.

Չարամանյն. adv. misérablement, d'une manière pitoyable.

Չարամոռաց. a. qui oublie le mal.

Չարամտութիւն. s. malveillance, méchanceté, malignité.

Չարայանդուգն. a. bassement envieux, malveillant.

Չարայոյզ. V. Չարամիտ.

Չարայուշ. a. qui se souvient d'une injure, rancunier; — ըլլալ, se souvenir d'une injure.

Չարայուշութիւն. s. souvenir d'une offense, rancune, ressentiment. [méchant.

Չարայօժար. a. enclin au mal,

Չարանալ. vn. se conduire mal, agir méchamment, devenir méchant; s'aigrir, s'envenimer; V. Նախանձիլ.

Չարանախանձ. a. extrêmement jaloux; malveillant.

Չարանուն. a. qui a une mauvaise renommé, malfamé.

Չարանենգ. a. perfide; — դաւաճանութիւն, noire trahison.

Չարանիւթ. V. Չարահնար.

Չարաշահ. a. intéressé.

Չարաշահութիւն. s. gain honteux ou illicite, intérêt.

Չարաշուք. a. malheureux, funeste.

Չարաշունչ. a. dont l'air est mauvais, infect, fétide, funeste.

Չարաշուք. a. mauvais, méchant, vil, ignoble, infâme; mauvais, méchant, cruel; malheureux, misérable, piteux, triste; fatal.

Digitized by Google

Չարաչար. a. pis, très mauvais, le plus mauvais, le plus méchant, excessif, extrême, abusif, énorme; atroce, cruel, insupportable, misérable; adv. très mal, pis, méchamment, cruellement; excessivement, fortement, gravement, extrêmement, misérablement; — *գործածութիւն*, abus; — *գործածել*, abuser de.

Չարաչք. V. **Չարակն**.

Չարապատօս. } V. **Սամպա-**
Չարապարիօս. } **րիօս**, **Հերետիկոս**.

Չարապէս. V. **Չարաչար**. adv.

Չարասաց. V. **Չարախօս**.

Չարասերմ. a. qui produit de mauvaises semences.

Չարասէր. a. qui aime à faire le mal, méchant, malin, malveillant.

Չարասիրութիւն. s. amour du mal, méchanceté, malignité, malveillance.

Չարասիրտ. a. qui a un mauvais cœur, méchanceté ou mauvaise disposition de cœur.

Չարաստանջ. a. qui tourmente beaucoup, violent, rude; — *ըլլալ*, être sur le gril, souffrir beaucoup.

Չարատեաց. a. qui déteste le [mal.

Չարատես. } a. d'une vilaine
Չարատեսիլ. } apparence, laid.

Չարարար. a. qui fait du mal, malfaisant; qui rend méchant; V. **Չարագործ**.

Չարարարել. vn. faire du mal, malfaire

Չարարարութիւն. s. malfai[sance.

Չարարուեստ a. malicieux, artificieux, intrigant. fourbe; — *հնարք*, artifices, intrigues.

Չարարուեստութիւն. s. artifice, intrigue.

Չարացնել. va. rendre mauvais, méchant ou pire, empirer; aigrir, exciter au mal.

Չարափառ. a. hétérodoxe.

Չարափառութիւն.s.hétérodoxie.

Չարեացպարտ. a. coupable du mal, auteur des maux.

Չարեկամ. s. ennemi.

Չարեօք. V. **Չար**. adv.

Չարըմբերութիւն. s. action de supporter les maux.

Չարիմաստ. } V. **Չարամիտ**.
Չարիմաց. }

Չարիմացութիւն. V. **Չարամտութիւն**.

Չարիք. s les maux, les malheurs, adversité, calamité, désastre; mauvaises actions; mauvais traitement, violence; — *ընել՝ գործել՝ հասցնել*, faire du mal, malfaire.

Չարհոտ. s. assa fœtida.

Չարուեստ. s. mauvais métier.

Չարութիւն. s. méchanceté, malice, malignité; — *թեամբ*, méchamment, malicieusement, malignement.

Չարուտ V. **Չար**. a.

Չարչարածաղիկ. s. bot. passiflore.

Չարչարական.a passible, passif.

Չարչարակից. a. compagnon de souffrances.

Չարչարակցիլ. vn. partager les souffrances de qn.

Չարչարակցութիւն. s. participation à la souffrance de qn.

Չարչարանք. s. passion, souffrance, supplice, tourment, mauvaia traitement.

Չարչարել. va. tourmenter, maltraiter, faire souffrir.

Չարչարելի. V. **Չարչարական**.

Չարչարելիութիւն.s.passibilité.

Չարչարիլ. vn. être tourmenté, maltraité, souffrir, pâtir.

Digitized by Google

Չարչարիչ. } s. celui qui tourmente, qui fait souffrir.
Չարչարող. }

Չարչարութիւն. V. **Չարչարանք.**

Չարչարուիլ. V. **Չարչարիլ.**

Չարչարում. V. **Չարչարանք.**

Չարչրկել. V. **Չարչարել.**

Չարչրկող. V. **Չարչարող.**

Չարուոք. V. **Չար.** adv.

Չարքաշ. a. qui n'est pas douillet, aguerri, dur.

Չարքաշութիւն. s. endurcissement.

Չաւատալ vn. ne pas croire, ne pas ajouter foi.

Չաւատալի. a. incroyable.

Չափ. s. mesure; cordeau; mesure, dimension, étendue; dose, quantité; mesure, modération, juste milieu; mesure, proportion; mesure, règle, bornes, limites; mètre; mus. mesure; mesure, rhythme, cadence; âge viril, âge de raison; prép. jusque, à, environ, comme, autant, avec; *մահու* —, à mort, à la mort, jusqu'à la mort; *ոգւով* —, comme son âme; *ըստ* — *ու*, à mesure de, à mesure que; *իր* — *ը գիտնալ*, se modérer, se conduire avec modération; se retenir, se posséder; — *ով*, avec mesure ou modération, par mesure, modérément; en vers; *ամէն բան* — *ով եւ կշռով ընել*, faire tout avec poids et mesure; — *ն առնել*, essayer, éprouver, ressentir; — *ն անցունել*, pousser trop loin, pousser jusqu'à l'excès; *այս* — *ը կանցունէ*, cela passe toute mesure; — *դնել*, — *եւ սահման դնել*, mettre des bornes à, modérer, restreindre; — *ը լրացած է*, la mesure est comble; *հագուստի* — *ն առնել*, prendre mesure d'un habit.

Չափաբան. s. versificateur.

Չափաբանութիւն. s. versification, vers.

Չափաւոր. a. qui a la juste mesure, symétrique; modéré.

Չափաւորական. a. mesuré, symétrique, proportionné; métrique, rhythmique.

Չափաւորապէս. adv. avec mesure, symétriquement, régulièrement.

Չափաւորութիւն. s. mesure, symétrie, proportion; mètre, rhythme.

Չափագէտ. s. mathématicien.

Չափագիտական. a. mathématique.

Չափագիտութիւն. s. mathématiques.

Չափագիտօրէն. adv. mathématiquement.

Չափազանց. a. exagéré, excessif.

Չափազանցել. va. exagérer.

Չափազանցող. a. qui exagère, exagérateur, exagérant.

Չափազանցութիւն. s. exagération, excès; — *թեամբ առնել*, V. **Չափազանցել.**

Չափազանցօրէն. adv. avec exagération.

Չափախօս. a. modéré dans ses discours.

Չափածոյ. a. mesuré; métrique, rhythmique.

Չափական a. métrique; — *դրութիւն*, système —.

Չափակից. } a. symétrique, proportionnel; commensurable.
Չափակցելի. }

Չափակցութիւն. s. symétrie, proportion, justesse des proportions; — *թեամբ*, symétriquement.

Չափահաս. } a. adulte, qui a atteint l'âge de raison, pubère, majeur.
Չափահասակ. }

Չափահասութիւն. s. majorité.

Չափան. s. mesure; calibre.

Չափանկութիւն. s. cadence.

Չափանկուն. a. cadencé.

Digitized by Google

Չափարան. s. calibre.
Չափաւոր. a. qui a la juste mesure, mesuré, convenable; médiocre, modique, passable; modéré, modeste.
Չափաւորական. s. modéré.
Չափաւորականութիւն. s. modérantisme.
Չափաւորապէս. adv. avec mesure, modérément, modestement, modiquement, passablement.
Չափաւորեալ. a. modéré, borné, renfermé dans de justes bornes, tempéré.
Չափաւորել. va. renfermer dans de justes bornes. modérer, tempérer, contenir.
Չափաւորիլ. vn. se modérer, être tempéré.
Չափաւորութիւն. s. mesure, juste milieu, modération, modestie; médiocrité.
Չափաւորուիլ. V. **Չափաւորիլ.**
Չափաւորում. V. **Չափաւորութիւն.**
Չափել. va. mesurer; versifier, faire des vers; — *չափչփել*, bien réfléchir, bien mesurer.
Չափելի. a. mesurable.
Չափող. a. mesureur
Չափողութիւն. s. la métrique.
Չափոյք. s. mesure, modération.
Չափուձեւել. va. façonner.
Չափում s. mesurage.
Չափչփել. va. bien mesurer.
Չգէտ. V. **Տգէտ.**
Չգիտանք. s. ignorance.
Չգիտութիւն. V. **Տգիտութիւն.**
Չգիւտ. *առ* —, à défaut de, au défaut de.
Չգոյ. s. rien, néant; *առ ի — է*, à défaut de, au défaut de; *ի — է ի գոյ ածել*, créer du néant.
Չգոյութիւն s. manque, défaut.
Չեզոք. etc. **Չէզոք.** etc.
Չեխ. } V. **Կոճամբանք, Կըռ-**
Չեխել. } **ճամբել.**
Չեղեալ. a. non avenu; *իբրեւ —համարիլ*, considérer comme—.
Չեչաքար. s. minér. pierre ponce.
Չեչոտ. a. marqué de petite vérole.
Չեպիսկոպոս. s. faux ou indigne évêque.
Չերէց. s. mauvais ou indigne prêtre.
Չեւ. — *եւս.* conj. pas encore, pas jusqu'à présent; — *եւս գիտէր.* il ne savait pas encore.
Չզարդ. s. qui n'est pas un ornement, mauvaise parure.
Չէ. V. **Ոչ.**
Չէական. a. qui n'est pas essentiel.
Չէզոք. a. neutre; — *մնալ՝ կենալ*, rester neutre.
Չէզոքաբար. V. **Չէզոքապէս.**
Չէզոքանալ. vn. se neutraliser.
Չէզոքապէս. adv. neutralement, d'une manière neutre.
Չէզոքանալ. vn. se neutraliser.
Չէզոքացեալ. a. neutralisé.
Չէզոքացնել. va. neutraliser.
Չէզոքացնող. V. **Չէզոքացուցիչ.**
Չէզոքացում. s. neutralisation.
Չոզոքացուցիչ. a. neutralisant.
Չէզոքութիւն. s. neutralité.
Չէութիւն. s. nulité, néant.
Չէք. s. tous ceux qui ne sont pas.
Չըռալ. vn. craquer.
Չըռում. s. craquement.
Չժողովուրդ. s. qui n'est pas un peuple, mauvais ou bas peuple.
Չիղջ. s. zool. chauve-souris.
Չինացի. a. s. chinois.
Չինարէն. adv. chinois, en chinois.
Չինուհի. sf. chinoise.
Չինչ. V. **Ոչինչ.**
Չիչխան. s. bot. brusc.
Չիք. v. déf. il n'y a, il n'y a pas, il n'existe pas.
Չիք. s. rien, néant; — *ըլլալ*, s'anéantir.
Չլուր. a. inouï.
Չլսել ձեւացնել. faire semblant

Digitized by Google

ne pas entendre, de ne pas
uter.

...աղօյք. s. qui ne sont pas ; jeux, choses sérieuses.

...ոստովանութիւն. s. l'action ne pas confesser.

...ամութիւն. s. manque de volté, de bonne volonté.

...ոյ. il n'y a pas, il n'éxiste pas.

...այուն. a. qui n'est pas sta-;, instable, inconstant.

...այութիւն. s. défaut, manque.

...ցու. a. oisif, fainéant.

...ցութիւն. s. oisiveté, mauise vie.

...ամազգի. a. qui n'est pas de même espèce, d'espèce diffénte.

...ւատալի. a. incroyable; — *թուէր*, il paraissait incroya-;, on aurait peine à le croire.

...լութիւն. a. indocilité.

...եռնհաս. a. incapable, imissant.

...չիկ. }
...չիկան. } V. Չիղչ.

...արդու. } V. Տմարդի,
...արդութիւն. } Տմարդութիւն.

...արբու. } a. incapable, ma-
...արբուն. } ladroit.

...եղադրութիւն. s. l'action de pas blâmer.

...իաբանութիւն. s. désunion, ;saccord.

...նալի. a. qui ne restera pas, ansitoire, temporaire, proviire, passager.

...մշկել. vn. patiner.

...մշկումն. s. patinage.

...մշտնջենաւոր. } a. qui
...մշտնջենաւորական. } n'est
as éternel.

...մոռացական. a. qui ne s'oulie pas.

...մուշկ. s. patin.

Չյանցուցեալ. a. qui n'a pas commis une faute, innocent.

Չյաջողութիւն. s. insuccès.

Չյարութիւն. s. fausse résurrection.

Չյուսալի. V. **Անյուսալի.**

Չնաշխարհիկ. a. surnaturel, divin, rare.

Չնչիկ. }
Չնչին. } a. de peu de prix, de peu de valeur, de peu de poids, peu considérable, peu important, léger, frivole, futile, faible, très peu, petit, insignifiant.

Չոգալ. V. **Երթալ.**

Չոխակալ. V. **Անոխակալ.**

Չոխակալութիւն. V. **Անոխակալութիւն.**

Չոր. a. sec; desséché, aride.

Չորաբեկ. a. sec, frugal; — *Հաց*, pain sec; — *սեղան*, table frugale, repas succinct.

Չորակեր. s. xérophage.

Չորակեր լինել. vn. manger des aliments secs, pratiquer la xérophagie.

Չորակերութիւն. s. nourriture composée d'aliments secs, xérophagie.

Չորանալ. vn. sécher. se dessécher.

Չորանոց. s. séchoir.

Չորացնել. va. sécher, dessécher, rendre aride; mettre à sec.

Չորեակ. V. **Չորք.**

Չորեքադեան. }
Չորեքադի. } s. tétracorde.

Չորեքամսեան. V. **Չորամսեան.**

Չորեքանկիւն. } V. **Քառան-**
Չորեքանկիւնի. } **կիւն.**

Չորեքարիւր. a. quatre cents.

Չորեքգլխեան. a. à quatre chapitres.

Չորեքգրեան. a. composé de quatre lettres, tétragramme.

Չորեքդիմեան. } a. à quatre
Չորեքդիմի. } faces.

Digitized by Google

Չորեքդրամեան. s. tétradrachme.
Չորեքեան. } **Չորեքին**.. } a. tous les quatre.
Չորեքթեւեան. a. à quatre ailes.
Չորեքծագեան. a. borné de quatre côtés; qui a quatre extrémités.
Չորեքծալ. V. **Քառածալ**.
Չորեքկանգնեան. a. de quatre coudées.
Չորեքկարգեան. a. qui a quatre rangs ou rangées.
Չորեքկերպեան. a. qui a quatre formes.
Չորեքկին. a. quadruple; adv. au quadruple; *հատուցանել* —, rendre au quadruple.
Չորեքկնել. va. quadrupler.
Չորեքկուսի. a. carré.
Չորեքհարիւր. a. quatre cents.
Չորեքհարիւրերորդ. a. quatre-centième.
Չորեքհեղեան. V. **Քառապատիկ**.
Չորեքձեղուանեայ. s. maison de quatre étages.
Չորեքմարմին. a. qui a quatre [corps.
Չորեքնիւթեայ. a. composé de quatre matières.
Չորեքշաբաթ. } **Չորեքշաբթի**. } s. mercredi.
Չորեքպատիկ. V. **Չորեքկին**.
Չորեքպատկել. V. **Չորեքկնել**.
Չորեքվտակեան. V. **Քառավտակ**.
Չորեքտասան. a. quatorze.
Չորեքտասաներորդ. a. quatorzième.
Չորեքտասանեքեան. } **Չորեքտասանեքին**. } a. tous les quatorze.
Չորեքտարրեան. a. composé de quatre éléments.
Չորեքտողեան. a. de quatre lignes.
Չորեքօրեայ. a. de quatre jours; adv. le quatrième jour.
Չորթնկուլ. s. ornith. gypaète.
Չորիր. a. quatrième; — *մասն*, le quart.
Չորիցս. adv. quatre fois.
Չորնալ. V. **Չորանալ**.
Չորութիւն. s. sécheresse, aridité.
Չորուտ. a. sec, aride.
Չորս. a. quatre; — *գործողութիւն*, les — opérations.
Չորսամսեան. a. de quatre mois.
Չորրեակ. V. **Չորք**.
Չորրորդ. a. quatrième; adv. quatrièmement; s. quart.
Չորրորդապետ. s. tétrarque.
Չորրորդութիւն. s. nombre de quatre, union de quatre.
Չորրորդապետութիւն. s. tétrarchie.
Չորցած. a. s. séché, desséché.
Չորցնել. V. **Չորացնել**.
Չորք. a. quatre.
Չորքձիք. s. voiture attelée de quatre chevaux.
Չորքոտանեան. a. de quadrupède.
Չորքոտանի. s. quadrupède.
Չու. s départ, voyage, route, marche; marche d'une armée, décampement, campagne, expédition; migration, transmigration; campement, camp; bagages, déménagement; — *ընել*, *ի — անկանել*, se mettre en route, en marche, faire route, partir, s'en aller, décamper, déménager.
Չուան. s. corde.
Չուանաման. a. s. qui tord des cordes, qui fabrique de la corde.
Չուանեայ. } **Չուանեղէն**. } a. de corde.
Չուառ. } **Չուառական**. } a. misérable, malheureux, piteux, pitoyable.
Չուառանալ. V. **Թշուառանալ**.
Չուառութիւն. V. **Թշուառութիւն**.
Չուարարութիւն. s. départ, décampement, déménagement.
Չուել. V. **Չու ընել**.
Չուերգ. V. **Քայլերգ**.

Digitized by Google

…ազգեստ. a. vêtu de drap.
…այ. s. drap.
…այագործ. s. drapier, fa-…ant de draps.
…այագործութիւն. s. dra-…e, manufacture de draps.
…այավաճառ. s. drapier, …chand de drap.
…այավաճառութիւն.s.dra-…e, commerce de draperie.
…այարան. s. draperie.
…այեղէն. s. draperie.
…կէտ. s. point de départ.
…մ. s. bot. cornouille.
…նեւոր. a. qui n'a pas de …une, pauvre.
…նկնդիր լինել. vn. ne pas …ter, désobéir.
…ուտելի. a. immangeable.
…ոլատ. s. chocolat.
…ոլատագործ. s. chocolatier.
…ոլատաման. s. chocolatière.
…ոլատավաճառ. s. marchand …chocolat.
…էտ. a. inutile, qui ne sert à rien.
…իտոյք. s. des choses inutiles, …lités.
…առակար. a. qui n'est pas …nicieux, innocent.
…առակարութիւն. s. l'état …ne chose qui n'est pas per-…ieuse.
…աւէր. a. qui n'aime pas …afflictions, les peines.
…ա. a. avide; parvenu.
…անել ձեւացնել. faire sem-…ınt de ne pas voir, fermer …il dessus ou sur.
…ութիւն. s. avidité.
…ակ. s. corsage.
…ոյթ. V. Անփոյթ.
…ահանայ. s. faux prêtre.
…ահանայապետ. s. faux pontife.

Չքանալ. vn. se réduire à rien, s'anéantir, disparaître.
Չքացնել. va. réduire à rien, faire disparaître, anéantir.
Չքացում. s. anéantissement.
Չքաւոր. a. indigent, nécessiteux, pauvre, gueux; — *է*, il est dans le besoin.
Չքաւորել. vn. être dans le besoin, se trouver manquant de tout, dans l'embarras, manquer d'argent, dé ressources, être dans la gêne, léger d'argent; manquer de, être pauvre de; être embarrassé pour, incapable de, ne pouvoir pas.
Չքաւորութիւն. s. indigence, besoin, manque, misère, pauvreté, pénurie; — *գանձուց*, le mauvais état des finances; — *Թեան մէջ է*, il est dans le besoin; — *Թեամբ ապրիլ*, vivre pauvrement, à l'étroit.
Չքմեղանք. s. excuse.
Չքմեղել. va. excuser.
Չքմեղութիւն. / **Չքմեղք.** } s. excuse.
Չքնաղ. a. rare, curieux, charmant, admirable, superbe, excellent. [té, charmant.
Չքնաղագեղ. a. d'une rare beau-
Չքնաղագիւտ. a. rare, qui se trouve rare.
Չքնաղակերտ / **Չքնաղաշէն.** } a. magnifiquement construit, superbe.
Չքնաղատես. / **Չքնաղատեսիլ.** } a. d'un bel aspect, d'une figure charmante, magnifique.
Չքոտի. a. vil, abject, de peu de valeur.
Չքոտել. V. **Չքանալ.** [parition.
Չքութիւն. s. anéantissement, dis-

Digitized by Google

Պ

Պ (bé = pe = moderne: B, ancien: P.) s. vingt-sixième lettre de l'alphabet et vingtième des consonnes; huit cents, huit-centième.

Պագանել. va baiser, embrasser.

Պագիկ. V. **Համբոյր.**

Պագնել. V. **Պագանել.**

Պագոս. etc. V. **Պակոս.**

Պազալթ. s. géol. basalte.

Պազալթային. }
Պազալթեան. } a. basaltique.

Պագուժ. a. sec, aride.

Պալասամ. }
Պալասան. } V. **Բալասան.**

Պալատ s. palais, hôtel; palais, cour.

Պալատական. s. courtisan, homme de cour.

Պալատականուհի. sf. courtisane.

Պալար. s. chir. apostume, apostème, abcès, bossette.

Պալարակապ. a. attaché, orné de bossettes.

Պալարանալ. va. abcéder, se former en abcès

Պալարաւոր. a. pastuleux.

Պալիուն. s. pallium.

Պախ. s. bouilli.

Պախարականք. V. **Պախարակութիւն.**

Պախարակել. va. blâmer, condamner, mépriser, désapprouver, déprécier.

Պախարակութիւն. s. blâme, mépris.

Պախարակուիլ. vn. être blâmé.

Պախարակում. s. blâme.

Պախել. V. **Պախիլ.**

Պախեցնել. va. consterner, épouvanter, frapper de frayeur, saisir.

Պախիլ. vn. s'effrayer, être frappé, saisi.

Պախնաւանդ. s. parure.

Պախում s. consternation, terreur, effroi; déchirement, rupture.

Պախուց. s. licou.

Պախուցել. va. brider.

Պախրէ. s. argent, effets, biens; vivres, provisions; les bestiaux.

Պախրէիկ s. un peu d'argent.

Պակաս. a. défectueux, imparfait; adv. moins; *Ի՞նչ — է քեզ,* que te manque-t-il?

Պակասագոյն. adv. le moins, bien moins.

Պակասական. a. privatif.

Պակասամիտ. a. qui manque d'esprit, esprit borné, cerveau timbré, insensé, niais, nigaud.

Պակասամտութիւն. s. manque d'esprit, niaiserie, nigauderie.

Պակասաւոր. a. défectueux, qui a des défauts; — *բայ*, verbe défectif.

Պակասել. vn. manquer, faire faute; manquer, être absent, être en moins; manquer de, avoir faute de, être privé de; manquer, s'évanouir, défaillir; s'éclipser; — *լուսնի*, déclin de la lune.

Պակասեցնել. va. faire manquer, amoindrir, diminuer, réduire, restreindre, déduire; *մէջ-տեղէն* —, ôter, enlever, faire disparaître.

Digitized by Google

ակասիլ. V. Պակասել.
ակասորդ. s. manque.
ակասութիւն. s. manque, manquement, défaut, diminution; défaut, imperfection, défectuosité; défaut, faute; disette, pénurie; éclipse; — լուսնի, déclin de la lune.
ակասումն. s manque.
ակնուլ. vn. être glacé de crainte, être frappé d'étonnement, de stupeur, s'épouvanter, s'effrayer.
ագշոտ. a. libertin, dissolu, déréglé, débauché, lubrique, impudent, obscène.
ագշոտիլ. vn. mener une vie déréglée, licencieuse, vivre en vrai débauche, se livrer à la débauche.
ագշոտութիւն. s. vie déréglée libertinage, débauche, lasciveté, lubricité, impudence, obscénité.
ակուցում. V. Պակուցումն.
ակուցանել. va. effarer, terrifier, frapper d'étonnement, de stupeur, de vertige, épouvanter, stupéfier, saisir d'effroi, consterner.
ակուցիչ. } s. effrayant, frémissant.
ակուցող }
ակուցումն. s. frayeur, épouvante, effroi, terreur, stupeur, stupéfaction.
ակչիլ V. Պակնուլ.
ակսեցնել V. Պակասեցնել.
ասիլ. V. Պակասել.
ահ. s. garde, conservation; garde que l'on monte, faction; temps où l'on monte la garde, temps que dure une faction; veille, heure de la nuit; heure, moment, temps; corps de garde, poste, vedette; այն — ին, յայնմ — ու, alors, en ce temps-là; ի պահուն յորում, au moment où; դնել ի —, mettre en réserve.
Պահազունդ. s. garnison, garde.
Պահածոյ. a. conservé.
Պահակ. s. gardien, factionnaire; portes, pas, gorge, défilé, passage des montagnes; garde d'un poste ou d'un fort, garde, garnison; faction, corps de garde.
Պահակագործ. }
Պահակալ. } s. garde.
Պահակախումբ. }
Պահականաւ. s. mar. stationnaire.
Պահականոց. s. corps de garde.
Պահակապան. s. garde, garnison; corps de garde.
Պահակապետ. s. commandant d'une garnison.
Պահակավար. a. qui soumet à une corvée.
Պահակատուն. s corps de garde.
Պահակափոխ բռնել. vn. monter la garde, entrer en faction.
Պահակել. vn. s'occuper de, se servir de.
Պահակեր. s. surveillant; gouverneur, précepteur; V. Պահայոյզ.
Պահայոյզ. s. garde, factionnaire, sentinelle, vedette.
Պահանգ. s. arc-boutant; armature, armure.
Պահանգակապ. a. attaché, lié avec un arc-boutant; s. V. Պահանգ.
Պահանգել. va. arc-bouter.
Պահանորդ. s. V. Պահայոյզ; —ք, garnison, corps de garde.
Պահանոց. s. cachot.
Պահանջ. s. avoir, créance.
Պահանջաձեւութիւն. s. formalité.
Պահանջանք. V. Պահանջումն.
Պահանջատէր. s. créancier.
Պահանջել. va. exiger, réclamer, stipuler, redemander, demander, prétendre.

Digitized by Google

Պահանջելի. a. exigible.
Պահանջէ. s. avoir.
Պահանջիլ. vn. être exigé, réclamé.
Պահանջիչ. a. s. exigeant, qui réclame, prétendant.
Պահանջկոտ. a. s. éxigeant.
Պահանջմունք. V. **Պահանջումն.**
Պահանջող. s. receveur; exigeant; demandeur.
Պահանջողութիւն. s. exigence.
Պահանջոտ. V. **Պահանջկոտ.**
Պահանջոտութիւն. s. exigence.
Պահանջումն. s. exigence, prétention; réclamation, demande; *յետս — ընչից*, revendication.
Պահանջք. s. avoir, créance; V. **Պահանջումն.**
Պահապան. s, garde, gardien, conservateur, surveillant; factionnaire, sentinelle; — *ք*, les gardes, les gardiens, la garnison; — *հրեշտակ*, ange gardien ou tutélaire.
Պահապանապետ. s. chef des gardes, des gardiens, commandant de la garde.
Պահարան. s. objet qui sert à en conserver d'autres, coffre, boîte, étui, armoire, enveloppe, fourreau; sacristie; — *թղթոց*, portefeuille.
Պահարկել. va. garder, monter la garde, faire sentinelle, être en garnison.
Պահացող. s. jeûneur; *խստա-կրօն* —, grand —.
Պահացողութիւն. s jeûne, abstinence.
Պահացոյց. V. **Պահայոյց.**
Պահել. va. garder, veiller à, surveiller; garder, conserver, maintenir, réserver; préserver, garantir; garder, observer; jeûner, s'abstenir de; cacher, tenir secret; *պահ* —, jeûner; *խօսք* —, tenir sa parole.
Պահեստ. s. conservation; réserve; dépôt, consignation; entretien; séquestre; *դնել ի* —, mettre en dépôt, déposer, consigner; mettre en prison; *դնել ի — ի*, mettre en réserve, garder.
Պահեստի զինուոր. s. réserviste.
Պահեցող. a. s. jeûneur, abstinent.
Պահեցողութիւն. s. tempérance, diète, abstinence.
Պահիկ մի. un petit instant, un petit moment.
Պահկութիւն. s. corvée.
Պահնակ. V. **Պահակ.**
Պահնակել. va. garder, défendre.
Պահնորդ. V. **Պահանորդ.**
Պահող. s. jeûneur, abstinent; celui qui conserve.
Պահուած. a. caché.
Պահուըտիլ. vn. se cacher.
Պահուըտող. s. qui se cache.
Պահուըտուկ. s. clignemusette, cache-cache.
Պահպան. V. **Պահապան.**
Պահպանակ. s. garde, défenseur, protecteur; armure, cuirasse; préservatif; phylactère; — *բազկի*, brassard; — *զէնք*, armes défensives.
Պահպանական. a. préservatif, défensif.
Պահպանակից. s. compagnon de garde; a. qui aide à conserver.
Պահպանանալ. vn. être gardé, protégé; se garder de, se préserver de, éviter.
Պահպանապետ. V. **Պահապանապետ.**
Պահպանարան. s. conservatoire; la poste; abri, asile, refuge.
Պահպանել. va. garder, surveiller; garder, conserver, défendre, protéger; mettre à l'abri, préserver; maintenir, soutenir, entretenir, observer; *ցուրտէն* —, garantir du froid; *ինքզինքը՝ անձը* —, se garder, se préserver de.

Digitized by Google

Պահպանեցնել. V. **Պահպանել**.
Պահպանիչ. } s. conservateur;
Պահպանող. } défenseur.
Պահպանողական. s. conservateur; V. **Պահպանական**.
Պահպանոց. s. retenue, prison.
Պահպանութիւն. s. conservation, garde, surveillance, garde, défense, protection, maintien, entretien; observation, observance.
Պահպանուիլ. vn. être gardé, réservé, protégé.
Պահք. s. jeûne, abstinence; *մեծ առաջնորդական* —, carême; *օր պահոց*, jour maigre; — *պահել*, — *բռնել*, faire maigre, jeûner.
Պաղ. s. gelée, glace; a. froid, glacial; — *ընդունելութիւն*, accueil glacial, froid.
Պաղանալ. V. **Պաղիլ**.
Պաղանձաւ. s. grotte, caverne.
Պաղատ. V. **Պաղատանք**.
Պաղատագին. } a. mêlé de
Պաղատախառն. } prières, suppliant; adv. en suppliant.
Պաղատանք. s. imploration, supplication, invocation, instance, prière, demande, sollicitation.
Պաղատիլ. vn. implorer, demander instamment, supplier, prier avec instance, solliciter, conjurer, invoquer.
Պաղասիս. } s. figue sèche, ca-
Պաղասիկ. } bas de figues.
Պաղառութիւն. s. méd. refroidissement.
Պաղարան. s. glacière.
Պաղարար. s. glacier.
Պաղարարութիւն. s. glacerie.
Պաղարեամբ. adv. avec sang-froid. [qui a du —.
Պաղարիւն. s. sang-froid; a.
Պաղարիւնութիւն. s. sang-froid.
Պաղեցնել. va. rafraîchir, refroidir; fig. refroidir, attiédir.

Պաղէս. V. **Պաղատանք**.
Պաղիլ. vn. geler, se congeler, figer; geler, prendre; se refroidir.
Պաղլեղ. s. chim. alun.
Պաղլեղաքար. s. minér. alunite.
Պաղլեղել. va. aluner.
Պաղլուրակ. s. chandelle de glace.
Պաղուրակ. a. frais.
Պաղութիւն. s. froid, froidure; fig. froideur, refroidissement.
Պաղում. s. action de geler, congélation. figement.
Պաղպաղակ. s. glace (rafraîchissement).
Պաղպաղիկ. a. tout frais.
Պաղպաջ. s. bulle, éruption ou bouton luisant.
Պաղպաջաբեր. a. bullifère.
Պաղպաջակ. s. bulle.
Պաղպաջել. vn. reluire, briller.
Պաղպաջոտ. a. bulleux.
Պաղպաջուն. a. reluisant, éclatant, brillant, étincelant.
Պաղպաջումն. s. estrade.
Պաղպղիկ. a. frais.
Պաճար. s. bétail, bestiaux; —ք, moyens, expédients. [tiaux.
Պաճարաբոյծ. s. éleveur de bes-
Պաճարաբուծութիւն. V. **Անասնաբուծութիւն**.
Պաճարագողութիւն. s. abigéat.
Պաճարախտ. s. peste bovine.
Պաճարամիտ. a. imbécile, sot, stupide.
Պաճարանք. s. moyen, remède, expédient; nourriture, vivres; action de se procurer qq. chose, gain.
Պաճարարօտ. s. pâturage.
Պաճարել. } va. procurer, trou-
Պաճարիլ. } ver, se procurer; tâcher, remédier, trouver un moyen; *կեանքը* —, gagner sa vie, de quoi vivre.
Պաճիկ. s. dodo, sommeil; — *ընել*, faire dodo.

Digitized by Google

Պաճոյճ. a. paré, orné; s. bijou; V. **Պաճուճանք.**
Պաճուճաբան. a. s. phrasier, pindariseur; orné, emphatique.
Պաճուճազեղ. a. embelli par les parures.
Պաճուճագործ. s. bijoutier.
Պաճուճազարդ. a. attifé, paré, embelli, recherché, afféte, affecté, maniéré, emphatique; pompeux, élégant.
Պաճուճակ. s poupon.
Պաճուճան. } s. parure, toilette
Պաճուճանք. } recherchée, atours, ornement, enjolivure, nippe, fard, enjolivement, affectation, recherche; poupée.
Պաճուճապատանք. s. poupée, poupard.
Պաճուճասէր. a. qui aime la parure, coquet, coquette.
Պաճուճեալ. V. **Պաճուճազարդ.**
Պաճուճել. va. parer, orner avec recherche, enjoliver, ajuster, pomponner, nipper, décorer, farder; affecter, se donner des airs, feindre; *դիակն դեղով* —, embaumer.
Պամի. s. bot. gombaut, gombo.
Պայ. s. fée.
Պայազատ. s. successeur, héritier, descendant; noble, prince, seigneur. [rendre maître de.
Պայազատել. va. succéder à; se
Պայազատութիւն. s. succession, descendance; noblesse.
Պայակ. V. **Պայիկ.**
Պայակական. a. féerique.
Պայթեցնել. V. **Պայթուցանել.**
Պայթիլ. vn. crever, se crever, faire éruption ou explosion, éclater, se briser par éclats, se rompre.
Պայթիւն. } s. éclat, éruption,
Պայթումն. } rupture; explosion, fracas.
Պայթուցանել. va. crever, faire éclater, enfoncer.
Պայթուցիկ. a. explosif. [fée.
Պայիկ. s. garde, gardien; petite
Պայլ. s. bailli.
Պայլուհի. sf. la femme du bailli.
Պայծառ. a. clair, resplendissant, éclatant, brillant, reluisant; clair, limpide; splendide, magnifique; clair, serein, net; illustre, célèbre, distingué; — *լոյս*, pure lumière.
Պայծառաբան a. qui parle d'une manière brillante.
Պայծառաբանել. va. parler d'une manière brillante.
Պայծառաբանութիւն. s. élégance de langage.
Պայծառագեղ. a. d'une beauté éclatante, charmant.
Պայծառազարդ. a. orné d'une manière splendide, magnifique, superbe.
Պայծառազարդութիւն. s. magnifique ornement, embellissement, splendeur, magnificence.
Պայծառազգեաց. } a. qui porte
Պայծառազգեստ. } des vêtements brillants; vêtu de blanc; — *ըլլալ*, porter des vêtements brillants, des habits superbes, magnifiques.
Պայծառազգեստութիւն. s. luxe des vêtements.
Պայծառաթեւ. a. aux ailes brillantes, magnifiques.
Պայծառալոյս. a. qui a une vive lumière, rayonnant de lumière, éclatant.
Պայծառակերպութիւն. s. transfiguration.
Պայծառակերտ. a. magnifiquement construit, superbe.
Պայծառակշիռ. a. très bien assorti, très ressemblant.
Պայծառանալ. vn. reluire, res-

Digitized by Google

plendir, briller, éclater, avoir de l'éclat; fig. briller, s'illustrer, fleurir, se distinguer, se faire remarquer, se montrer magnifique, être remarquable.

Պայծառանուն. a. illustre, célèbre.

Պայծառապէս. adv. d'une manière brillante, splendidement, magnifiquement.

Պայծառապսակ. a. qui a une couronne brillante.

Պայծառավայելուչ. a. très beau, magnifique, superbe.

Պայծառատեսիլ. a. qui a un aspect brillant, magnifique.

Պայծառացնել. va. rendre clair, brillant; fig. faire briller, donner de l'éclat, rendre illustre, illustrer, célébrer, distinguer.

Պայծառափայլ. a. resplendissant, éclatant, brillant.

Պայծառափայլութիւն. s. excellence.

Պայծառերանգ. a. d'une couleur brillante, vive, éclatante.

Պայծառերես. a. qui a une figure resplendissante.

Պայծառութիւն. s. clarté, éclat; éclat, splendeur, magnificence, célébrité, illustration, grandeur; vivacité.

Պայման. s. état, condition, situation, position, circonstance; condition, convention, stipulation, clause; *պայմանաւ*, à condition, sous condition; — *անհրաժեշտ*, condition sine qua non; — *դնել*, mettre ou imposer des conditions; — *կենաց*, condition, état.

Պայմանագիր. } s. convention,
Պայմանագրութիւն. } traité, contrat.

Պայմանագրական. a. tractuel.

Պայմանագրել. V. **Պայմանադրել**.

Պայմանադիր. s. contractant.

Պայմանադրական. a. conventionnel.

Պայմանադրել. va. convenir, conclure une convention, contracter. [tion.

Պայմանադրութիւն. s. convention.

Պայմանաժամ. s. délai, échéance.

Պայմանական. } a. conditionnel.
Պայմանաւոր. }

Պայմանատետր. s. cahier des charges.

Պայմանել. va. convenir, conclure un traité, s'engager par convention, contracter, stipuler; conditionner.

Պայուսակ. s. besace, bissac, valise, gibecière, havresac, sac.

Պայուսակակիր. s. besacier.

Պայռիք. s. coche de flèche.

Պայտ. s. fer à cheval.

Պայտահար. V. **Պայտար**.

Պայտահարել. va. ferrer un cheval.

Պայտաձեւ. a. en forme de fer à cheval.

Պայտար. s. maréchal (des chevaux).

Պայտարութիւն. s. maréchalerie.

Պայտել. va. ferrer un cheval.

Պայքար. s débat, dispute, querelle, controverse, lutte; *մէկուն հետ — ի մտնել*, disputer, se disputer, batailler.

Պայքարիլ. vn. être en débat sur, se débattre, disputer, batailler.

Պան. s. pain; V. **Խորիսխ**.

Պանան. V. **Աղուամարուզ**.

Պանդխտալից. a. plein de pèlerins.

Պանդխտական. a. d'émigration.

Պանդխտակից. s. compagnon de pélerinage.

Պանդխտանալ. V. **Պանդխտիլ**.

Պանդխտառատ. a. abondant en pèlerins.

Պանդխտեցնել. va. faire émigrer, transporter dans un autre pays.

Digitized by Google

Պանդխտիլ. vn. émigrer, quitter son pays; faire un pèlerinage.
Պանդխտութիւն. s. émigration, transmigration, migration; pèlerinage.
Պանդոկ. s auberge, hôtellerie.
Պանդոկապետ. / **Պանդոկապան.** } s. aubergiste.
Պանդոկի. V. **Պանդոկ.**
Պանդոյր. a. balourd, imbécile, bêta, niais, nigaud, dandin, hurluberlu, bête.
Պանդորեան տուփ. s. boîte de Pandore.
Պանդորրութիւն. s. balourdise, imbécilité, bêtise, niaiserie, nigauderie.
Պանդուխտ. a. étranger, émigré; pélerin.
Պանիր. s. fromage.
Պանծալ. / **Պանծանալ.** } V. **Պարծիլ.**
Պանծալի. a. glorieux, superbe, illustre, remarquable.
Պանծանք. V. **Պարծանք.**
Պանծացնել. va. vanter, glorifier, célébrer, prôner, relever, exalter, flatter, louer.
Պանծութիւն. s. vanterie, hâblerie, jactance.
Պանկրատ. / **Պանկրատիոն.** } s. pancrace.
Պանկրէաս. s. anat. pancréas.
Պանրագործ. s. fromager, qui fait des fromages.
Պանրագործութիւն. s. fabrication de fromage.
Պանրական. a. chim. caséique.
Պանրակերպ. a. chim. caséiforme.
Պանրային. a. chim. caséeux.
Պանրավաճառ. s. fromager, marchand de fromages.
Պանրատ. a. chim. caséate.
Պանքնոտ. s. banknote.
Պաշար. s. provision, viatique, vivres, fourniture; munition, approvisionnement, avitaillement, équipement.
Պաշարապինդ. a. bien approvisionné.
Պաշարեալ. a. assiégé.
Պաշարել. va. assiéger, mettre le siége, tenir assiégé, bloquer, occuper; investir, cerner, envelopper.
Պաշարեղէն. s. provision.
Պաշարիչ. / **Պաշարող.** } s. assiégeant.
Պաշարուած. V. **Պաշարեալ.**
Պաշարումն. s. siége, occupation, investissement, blocus; *պաշարման վիճակ*, état de siège.
Պաշտամական. s. apanage.
Պաշտեալ. a. adoré.
Պաշտել. va. adorer; faire le service divin, officier.
Պաշտելի. V. **Պաշտեալ.**
Պաշտելութիւն. s. adoration.
Պաշտեցեալ. a. adoré.
Պաշտող. a. adorateur.
Պաշտումն. s. culte, adoration.
Պաշտպան. a. s. protecteur, défenseur; — *սուրբ*, patron; — *կալ*; V. **Պաշտպանել.**
Պաշտպանական. a défensif.
Պաշտպանեալ. s. protégé.
Պաշտպանել. va. protéger, défendre, soutenir, appuyer, favoriser.
Պաշտպանելի. a. soutenable, défendable.
Պաշտպանիչ. / **Պաշտպանողական.** } a. défensif, de défense.
Պաշտպանողական. s. protection-niste; défensive.
Պաշտպանողութիւն. s. protectorat.
Պաշտպանութիւն. s. protection, défense, patronage, garde, faveur, appui, soutien; *ի* —, à l'appui; *ընդ* — *օրինաց*, sous l'égide des lois; *մէկուն* — *թեւոն տակ*, sous la protection de, sous le patronage de.
Պաշտպանուհի. sf. protectrice.

Digitized by Google

աշտպանում. s. protection.

աշտօն. s. culte, latrie, adoration; service, office, ministère; emploi, fonction, place, charge, poste; flatterie; idole; mystère, cérémonie; service, office; — *ւոց*, idolâtrie; *սնոտի* —,. superstition; — *մատուցանել Աստուծոյ*, rendre un culte, faire une œuvre agréable à Dieu; *հասարակաց պաշտօնմունք*, fonctions publiques; — *կատարել*, remplir une fonction; *մեկուն հոգիին համար* — *կատարել*, célébrer un service pour le repos de l'âme de; *մէկուն* — *ն առնել՝ ժառանգել*, prendre la place de qn., le remplacer; —*էն զրկուիլ*, —*ը կորսնցնել*, perdre sa place; — *է*, officiellement.

աշտօնաբաշխութիւն. s. nomination, promotion.

աշտօնագիր. / **աշտօնաթուղթ**. } s. lettre officielle, document officiel.

աշտօնաթերթ. s. feuille officielle.

աշտօնակալ. s. fonctionnaire, officier; bureaucrate.

աշտօնակալութիւն. s. bureaucratie.

աշտօնական. a. ministériel, officiel; — *օրագիր*, journal officiel; *կէս* —, semi-officiel.

աշտօնակատար. s. officiant.

աշտօնակատարութիւն. s. service, office.

աշտօնակից. s. collègue.

աշտօնամատոյց ըլլալ. vn. rendre un culte, adorer.

աշտօնանկ. / **աշտօնընկէց**. } a. s. révoqué, destitué; — *ընել*, révoquer, destituer, — *ըլլալ*, être révoqué.

աշտօնանկութիւն. s. révocation, destitution.

աշտօնապետ. s. fonctionnaire.

Պաշտօնապէս. adv. officiellement; *ոչ* —, officieusement.

Պաշտօնասէր. a. religieux, pieux, dévot.

Պաշտօնասիրութիւն. s. religion, piété, dévotion.

Պաշտօնավայր. V. **Պաշտօնատեղի**.

Պաշտօնավարել. vn. fonctionner, remplir une fonction ou des fonctions.

Պաշտօնավարող. a. en service.

Պաշտօնավարութիւն. s. fonction, gestion, mission; fonctionnement.

Պաշտօնատար. s. serviteur; adorateur; fonctionnaire.

Պաշտօնատեղ. / **Պաշտօնատեղի**. } s. poste.

Պաշտօնատէր. V. **Պաշտօնապետ**.

Պաշտօնատուն. / **Պաշտօնարան**. } s. ministère, bureau, office.

Պաշտօնարկութիւն. s. fonctionnement.

Պաշտօնաւոր. a. idolâtre; fonctionnaire, employé.

Պաշտօնեայ. s. employé, officier, ministre; serviteur, domestique; ministre, officiant, diacre; pieux, religieux; — *աստուածային վրէժխնդրութեան*, instrument de la vengeance divine; — *արդարութեան*, ministre de la justice.

Պաշտօներգութիւն. s. office divin.

Պաշտօնէութիւն. s. les employés, les fonctionnaires.

Պաշտօնընկեցութիւն. s. destitution.

Պաշտօնուկք. spl. compliments, adulation, flatterie.

Պաչիկ. s. petit baiser; — *ընել*, baiser.

Պապ. s. aïeul, grand-père; le pape.

Պապադաւան. s. a. papiste, catholique.

Պապակ. s grande soif.

Պապական. a. papal; s. papiste, catholique.

Digitized by Google

Պապականութիւն. s. papisme.
Պապակիլ. V. **Պասքիլ.**
Պապակումն. V. **Պասքումն.**
Պապանձել. } va. réduire
Պապանձեցուցանել. } au silence, faire taire, imposer silence, fermer la bouche à qn., désarçonner, confondre.
Պապանձիլ. vn. être réduit au silence, se taire, rester muet, court, être désarçonné, être condamné au silence, n'avoir rien à répondre. [taire, de rester court.
Պապանձումն. s. l'action de se
Պապաչել. } vn. bêler.
Պապաջել. }
Պապաչիւն. s. bêlement.
Պապենական. a. de grand-père.
Պապընտիր ժողով. s. conclave.
Պապիկ. s. grand-père.
Պապիր. } s. papyrus.
Պապիրուկ }
Պապիրոսեայ. a. de papyrus.
Պապկայ. s. ornith. cacatoès, cacatois.
Պապկլուր. } V. **Նեպուկ.**
Պապուկ. }
Պապութիւն. s. papauté.
Պապունիճ. s. bot. camomile.
Պապչեակ. s. chèvre.
Պառաւկ. s. étable, parc; bétail; côte, côtelette; — —, en troupeau, par troupes.
Պառախան. s. la meute.
Պառակել } vn. se coucher; se
Պառակիլ. } mettre en embuscade.
Պառակտել. } va. diviser,
Պառակտեցուցանել. } désunir, mettre, jeter ou semer la discorde parmi.
Պառակտիլ. vn. se diviser, se désunir, être en discorde, en dissension, être déchiré par les factions, former des factions, des partis.
Պառակտութիւն. } s. division,
Պառակտումն. } désunion, discorde, dissension, faction.
Պառաւ. a.s. vieille, vieille femme.
Պառաւական. a. de vieille, de vieille femme.
Պառաւիլ. vn. vieillir, devenir ou se faire vieille.
Պառաւորդի. s. fils d'une vieille.
Պառաւութիւն. s. vieillesse.
Պառաւուկ. s. vieille.
Պառկեցնել. va. coucher, faire coucher.
Պառկիլ. vn se coucher.
Պառապղի. s. bot. poivrier.
Պասալթ. s. géol. basalte.
Պասալթեայ. } a. de basalte.
Պասալթեան. }
Պասեք. } s. Pâques.
Պասեքասօն. }
Պասկուն. s. griffon.
Պասուք. s grande soif.
Պաստառ. s. étoffe; couverture de lit; — *դամասկացի*, damas.
Պաստառագործ. s. tapissier.
Պաստառագործութիւն. s. tapisserie.
Պաստառալի. } a. drapé, ta-
Պաստառալիր. } pissé; — *զարդարել*, tapisser, orner de tapisserie, draper.
Պաստառակալ. s. drap de lit.
Պաստառակալել. } va. tapisser,
Պաստառել } draper.
Պասքա. s. Pâques.
Պասքեցնել. va. causer une grande soif, altérer.
Պասքիլ. vn. avoir grand'soif, brûler ou mourir de soif, être dévoré de soif.
Պասքութիւն. } s. grande soif,
Պասքումն. } altération.
Պատ. s. mur, muraille; — *քաշել*, construire un mur, murer; empêcher; — *ի* —, — *ի* — *է*, — *ի պատատ*, compliqué, ambi-

Digitized by Google

ա; — ի — խօսքեր, paroles ambiguës, ambages, détours; — — խօսքերով խօսիլ, user de détours, de circonlocutions.

Պատագրոս. V. **Պոդագրոս.**

Պատահաբար. adv. accidentellement, par hasard.

Պատահական. a. accidentel, éventuel, casuel, fortuit.

Պատահականութիւն. s. éventualité.

Պատահապէս. V. **Պատահաբար.**

Պատահար. s. aventure, événement, hasard; accident fâcheux, catastrophe, malheur; ըստ —աց, par accident, par aventure, par hasard.

Պատահել. V. **Պատահիլ.**

Պատահեցնել. va. faire rencontrer.

Պատահիլ. vn. rencontrer, se rencontrer; se rencontrer, se passer, arriver, avoir lieu, survenir, échoir; aller au devant, s'opposer, résister, en venir aux mains, aux prises, frapper.

Պատահմամբ. adv. accidentellement, par hasard.

Պատահութիւն. s. rencontre, entrevue, entretien.

Պատահում. s. rencontre; destinée; ըստ պատահմանց, accidentellement, éventuellement, fortuitement, par hasard.

Պատահօրէն. V. **Պատահմամբ.**

Պատաղին. s. plante grimpante; vrille.

Պատաղիլ. vn. s'occuper de, s'appliquer à.

Պատաղիչ. } **Պատաղող.** } a. qui s'occupe.

Պատաղում. s. occupation, application.

Պատան. s. bande, bandage; —ք աչաց, bandeau; — մեռելոց, suaire, linceul mortuaire.

Պատանագործ. s. bandagiste.

Պատանեկան. a. adolescent.

Պատանապատ. a. enveloppé dans un linceul.

Պատանաւորել. va. ensevelir, envelopper dans un linceul.

Պատանդ. s. otage, gage; առնուլ ի —, prendre pour otage, pour gage; տալ ի —, donner pour otage, pour gage; — մնալ, être en otage.

Պատանդել. va. servir d'otage, donner ou recevoir pour otage, pour gage, recevoir en otage.

Պատանդութիւն. V. **Պատանդ.**

Պատանեակ. s. jeune adolescent; petit jeune homme.

Պատանեկանալ. vn. être en âge de puberté; devenir jeune, rajeunir.

Պատանեկիկ. s. enfant. jeune [garçon.

Պատանեկութիւն. V. **Պատանութիւն.**

Պատանել. V. **Պատանաւորել.**

Պատանի. s. adolescent, jeune homme, jeune garçon; garçon, domestique, groom; անփորձ —, jeune homme sans expérience, blanc-bec.

Պատանութիւն. s. adolescence.

Պատանուհի. sf. adolescente, jeune fille.

Պատանք. V. **Պատան.**

Պատառ. s. morceau, bouchée, tranche; pièce, lambeau; — —, en morceaux, en lambeaux, en pièces; մեծ խոշոր —, goulée.

Պատառաբոյծ. a. parasite, écornifleur, pique-assiette, écumeur de marmites, flaireur de cuisine.

Պատառատուն. a. déchiré, déguenillé, délabré, fripé; — հանդերձ, habit en loques, tout déchiré.

Պատառաքաղ. s. fourchette.

Պատառաքաղել. va. prendre avec la fourchette.

Պատառել. va. déchirer, lacérer,

Digitized by Google

délabrer, mettre en lambeaux, en pièces, accrocher; gercer, crever, crevasser, fendre, couper, casser; *իրար* —, s'entre-déchirer.

Պատառիլ. vn. se déchirer.

Պատառիկ. s. petit morceau, fragment.

Պատառուածք. s. déchirure; rupture, crevasse, fissure; gerçure; — *հանդերձից*, accroc.

Պատառում. s. déchirement, déchirure, lacération, délabrement, éruption; fig. déchirements, rupture, division, scission.

Պատառուն. V. **Պատառատուն**.

Պատասխան. s. réponse repartie, réplique; défense, apologie, excuse, justification; — *տալ*, donner ou rendre réponse; s'excuser, s'expliquer, se justifier, se défendre; — *ի ընդունիլ*, recevoir la réponse; — *չընդունիլ*, ne point recevoir de réponse; — *չկայ*, il n'y a pas de réponse; *ի* — *նամակիդ*, en réponse à votre lettre; *համարձակ՝ յանդուգն՝ խուսափական՝ նպաստաւոր՝ հաւաստի՝ դրական՝ ժխտական՝ լակոնական՝ աննշան՝ չոր՝ անմիտ՝ կարճ* —, réponse cavalière, impertinente. évasive, favorable, certaine, positive, négative, laconique, insignifiante, sèche, sotte, courte.

Պատասխանագիր. s. réponse écrite; réponse.

Պատասխանատու. a. s. responsable, répondant; apologétique.

Պատասխանատուութիւն. } s. réponse; défense, apologie, excuse; responsabilité.
Պատասխանատւութիւն. }

Պատասխանել. vn. répondre, faire une réponse. répliquer; *այլ ընդ այլոյ* —, répondre de travers.

Պատատ. s. charge, fardeau, ballot; paquet, rouleau; enveloppe.

Պատատանք. s. enveloppe; emballage; bandage.

Պատատել. va. envelopper; entortiller, entrelacer, enchevêtrer, impliquer; *բեռ* —, emballer.

Պատատիլ. vn. s'envelopper; entourer de ses bras, se cramponner, se tortiller.

Պատատում. s. entortillement; emballage.

Պատատուն. a. entortillé.

Պատար. s. comble.

Պատարագ. s. sacrifice, victime; messe; *Թիւ* —, messe basse; *ձայնաւոր* —, grand'messe; — *մատուցանել*, célébrer, dire la messe; — *տեսանել*, assister à une messe.

Պատարագագործութիւն. s. sacrifice; célébration de la sainte messe.

Պատարագամատոյց. s. sacrificateur; célébrant; missel.

Պատարագարան. s. autel.

Պատարագել. va. sacrifier, immoler; célébrer ou dire la messe.

Պատարագիչ. s. célébrant, officiant.

Պատարագիք. s. choses destinées au sacrifice; offrande, don.

Պատարագուց. V **Ժամուց**.

Պատարագւոր. V. **Պատարագիչ**.

Պատարել. va. remplir, combler.

Պատարուն. a. tout plein, comble, comblé.

Պատգամ. s. oracle; aphorisme; parole; sentence; message, ordonnance; conseil, avis.

Պատգամաբար. adv. comme un oracle.

Պատգամաբեր. s. messager, porteur d'une nouvelle.

Պատգամագիր. s. message.

Պատգամագնաց. s. parlemen-

Digitized by Google

…ire, négociateur; — ըլլալ, parlementer, négocier.

Պատգամախօսութիւն. V. **Պատգամաւորութիւն.**

Պատգամախօս. a. qui prononce les oracles.

Պատգամատար. s. messager.

Պատգամաւոր. s. messager, député, envoyé, délégué, ambassadeur, diplomate; պատերազմի՝ աղաղակութեան -, héraut.

Պատգամաւորել. } vn. être messager, ambassadeur ou député, aller ou venir en qualité d'ambassadeur, négocier, aller en mission; traiter par la diplomatie; faire le diplomate.
Պատգամաւորիլ. }

Պատգամաւորութիւն. s. message, députation, mission, ambassade; diplomatie.

Պատգարակ. s. brancard, litière, civière.

Պատգարակակիր. s. brancardier.

Պատեան. s. fourreau, écrin, gaîne; étui; enveloppe; écaille, valve, coquille, coque; cosse, gousse; écorce; cuirasse, armure; poitrine; սուրը — էն հանել՝ երկացնել, tirer l'épée du fourreau, dégaîner; սուրը — ը դնել՝ remettre l'épée au fourreau, rengaîner.

Պատել. va. entourer, environner, ceindre; faire le tour de, cerner; envelopper; faire circuler, promener; plaquer, couvrir; assiéger, investir, cerner; շուրջ -, entourer, investir; վէրքը —, panser une plaie.

Պատեհ. a. opportun, propre, commode; propice, favorable; s. occasion, occasion ou moment favorable, bon moment, temps; ըստ — ի, à propos: — ou — ժամանակ գտնել, trouver un moment, une occasion favorable; — առիթ, occasion favorable; — համարիլ, juger à propos.

Պատեհապաշտ. a. s. opportuniste; — քաղաքականութիւն, politique —.

Պատեհապաշտութիւն. s. opportunisme.

Պատեհութիւն. s. opportunité, à propos, commodité; chance; V. **Պատեհ.**

Պատենագործ. s. gaînier.

Պատենագործութիւն. s. gaînerie.

Պատենազէն. a. cuirassé, armé.

Պատենաթեւ. a. zool. coléoptère.

Պատենաւոր. a. testacé; cossu.

Պատերազմ. s. guerre, combat; — մղել՝ տալ, être en guerre, faire la guerre, livrer une bataille, combattre; en venir aux mains; — հրատարակել. déclarer la guerre; ձեռնարկանել — ի, entreprendre une guerre; երթալ ի —, aller à la guerre; — ի ժամանակ, en temps de guerre; պատրաստութիւնք — ի, préparatifs de guerre; պատրաստել ի —, se préparer à la guerre, faire des préparatifs de guerre; ի — գրգռել՝ դրդել, exciter à la guerre; mettre en guerre ou aux prises, engager dans une guerre; կրօնքի համար —, guerre sainte; ծովային —, guerre navale; — յայտարարել, déclarer la guerre; արիւնոտ —, bataille sanglante; ներքին՝ առտնին ou քաղաքական —, guerre intestine, civile; սաստկացաւ — ն, le combat fut cruel; V. **Մարտ.**

Պատերազմագէտ. s. stratégiste.

Պատերազմազարթոյց. a. qui excite la guerre.

Պատերազմական. a. de guerre, guerrier, martial; — նախարար, ministre de la guerre.

Digitized by Google

Պատերազմակից. s. compagnon de guerre, allié.
Պատերազմայաղթ. s. guerrier victorieux. [մնական.
Պատերազմային. V. **Պատերազ-**
Պատերազմաշունչ. V. **Մար-տաշունչ.**
Պատերազմասէր. a. qui aime la guerre, guerroyeur, belliqueux, guerrier.
Պատերազմափորձ. a. expérimenté au fait de la guerre, aguerri.
Պատերազմիլ. vn. faire la guerre, guerroyer, combattre; *առանց պատերազմելու*, sans combattre, sans coup férir.
Պատերազմիկ. a. V. **Պատե-րազմական**; — *երիվար*, cheval de bataille; — *նաւ*, galère, vaisseau de guerre.
Պատերազմող. a. s. guerrier, combattant, belligérant, belliqueux, homme de guerre, ennemi, adversaire.
Պատժածու. V. **Պատժող.**
Պատժական. a. pénal, répressif; — *օրէնք*, loi pénale; — *Քրէնագիրք*, le code pénal; — *ատեան դատարան*, cour correctionnelle.
Պատժականութիւն. s. pénalité.
Պատժակիր. a. puni.
Պատժակից. s. compagnon de châtiment.
Պատժանակ. s. brinde.
Պատժապարտ. a. déclaré coupable de, qui mérite une punition, punissable, coupable, criminel.
Պատժապարտել. va. déclarer coupable, punir. [bilité.
Պատժապարտութիւն. s. culpa-
Պատժասէր. a. qui aime à punir.
Պատժարան. s. lieu ou instrument de punition.

Պատժաւոր. a. puni, châtié; digne de punition, coupable; propre à punir.
Պատժել. va. punir, châtier, infliger une punition, une peine, un châtiment, une correction, corriger. [nisseur.
Պատժող. s. celui qui punit, pu-
Պատիժ. s. punition, châtiment, peine, correction; — *դնել*, — *ի ենթարկել*, infliger une punition, un châtiment; — *տալ*, donner une punition, mettre en pénitence; *մահուան* —, peine de mort.
Պատիճ. s. bot. cosse, gousse, capsule, follicule; zool. la trompe d'un éléphant.
Պատիճենան. s. bot. aubergine, mélongène.
Պատիպատ. V. **Պատ.**
Պատիր. a. trompeur, faux, illusoire, captieux, insidieux, feint, dissimulé, artificieux, fallacieux, déguisé, mensonger.
Պատիրք. s. tromperie, supercherie, duperie, illusion, erreur, fausseté; tour, adresse.
Պատիւ. s. honneur, témoignage d'estime, hommage; honneurs, dignités; présent d'honneur, hommage, prix, honoraires; abréviation; — *անձին համարել*, se faire honneur de; *խոստում պատուոյ*, parole d'honneur; *Լեգէոն պատուոյ*, Légion d'honneur; *շատ — ներքով պատուել*, combler d'honneurs, rendre de grands honneurs, les plus grands honneurs à qn., l'élever aux plus grands honneurs; *պատուով*, avec honneur, honorablement; *լի պատուով*, plein, comblé ou chargé d'honneurs; — *ընծայել*, rendre honneur, — *ընել*, faire honneur; *սեղանին — ընել*, faire

Digitized by Google

honneur à une table; ի —, en l'honneur de; — ի Հասանել, parvenir aux honneurs; ի պատուի ըլլալ, être en honneur, en considération; պատուի տեղ, place d'honneur.

Պատկան. } V. **Պատշաճ.**
Պատկանաւոր. }

Պատկանաւորութիւն. s. convenance, harmonie, rapport.

Պատկանդարան. s. carquois; commode.

Պատկանեալ. V. **Պատկանող.**

Պատկանելի. a. concernant.

Պատկանիլ. vn. appartenir, convenir, regarder, se rapporter à.

Պատկանող. a. appartenant, concernant. [ւորութիւն.

Պատկանութիւն. V. **Պատկանա-**

Պատկառ. V. **Պատկառանք**; — կալ, être attentif à, faire attention, vaquer à, veiller, se livrer à, s'appliquer à, s'occuper de, s'attacher à, prendre au sérieux, s'intéresser à, s'assujettir; — կալ արդարութեան, être juste; — կալ օրինաց, observer la loi.

Պատկառանք. s respect, vénération; pudeur, confusion, retenue; parties honteuses. — նօք, avec respect, avec pudeur, d'un air confus; — ածել, imprimer le respect, inspirer du respect.

Պատկառելի. a. respectable, vénérable; — ընել՝ ընծայել, rendre respectable, faire respecter; ինքզինքը — ցուցնել, se faire respecter.

Պատկառել. V. **Պատկառիլ**, **Պատկառեցնել.**

Պատկառեցնել. va. remplir de respect, faire rougir, faire honte, confondre.

Պատկառիլ. vn. éprouver de la honte, être confus, rougir de, respecter.

Պատկառոտ. a. pudibond, honteux. timide.

Պատկառոտութիւն. s. sentiment de pudeur, pudeur, confusion, timidité.

Պատկառուկ. s. bot. sensitive, mimosa pudique.

Պատկառուտ. V. **Պատկառոտ.**

Պատկեր. s. image, effigie; tableau, peinture, représentation; figure, portrait; ըստ — ի, à l'image de, en forme de; համառօտագիծ —, aperçu.

Պատկերաբանութիւն. s. iconologie.

Պատկերաբեկ. s. iconoclaste.

Պատկերագէտ. s. iconographe.

Պատկերագիտութիւն. s. iconographie.

Պատկերագիր. s. peintre de portraits; effigie, face; iconographe. [teur.

Պատկերագործ. s. peintre; sculp-

Պատկերագրական. a. iconographique.

Պատկերագրել. va. faire le portrait de, dépeindre, décrire.

Պատկերագրութիւն. s. peinture de portraits; description, peinture; iconographie.

Պատկերազարդ. a. orné de gravures, illustré; — յօրինել, illustrer, orner de gravures.

Պատկերազարդել. va. illustrer, orner de gravures.

Պատկերալի. a. imagé.

Պատկերակալ. s. chevalet.

Պատկերակերպ. a. peint; — նկարագիր, portrait.

Պատկերակից. a. de même figure, conforme; — ըլլալ, se conformer, prendre la forme.

Պատկերակուռ. s. sculpteur.

Պատկերահան. s. peintre de portraits. [de tableaux.

Պատկերահանդէս. s. exposition

Digitized by Google

Պատկերահանութիւն. s. peinture.

Պատկերամարտ. s. iconomaque, iconoclaste, briseur d'images.

Պատկերամարտութիւն. s. guerre contre les images.

Պատկերանալ. vn. se peindre, se former, s'imprimer, être représenté.

Պատկերապաշտ. s. iconolâtre.

Պատկերապաշտութիւն. s. iconolâtrie.

Պատկերասէր. a. s. qui aime les images, amateur de tableaux.

Պատկերատուն. s. galerie de tableaux. [d'images.

Պատկերավաճառ. s. marchand

Պատկերացնել. } va. peindre,
Պատկերել. } former, revêtir d'une forme, figurer, représenter, imprimer; *մտքին մէջ* —, se figurer, se peindre, se représenter.

Պատկերիլ. V. **Պատկերանալ.**

Պատկերհան. V. **Պատկերահան.**

Պատկին s. path. ente.

Պատկինելի. a. qui doit être inoculé.

Պատկինել. va. path. enter, greffer; inoculer.

Պատկինիչ. }
Պատկինող. } a. s. inoculateur.

Պատկինում. s. path. inoculation.

Պատկողանոց. s. bordage d'un navire.

Պատճառ. s. cause; cause, auteur; cause, raison, motif, sujet; cause, occasion; imputation, sujet d'accusation, délit, crime; prétexte; — *աւ*, *ի* —*ս*, à cause de, en considération de, en égard à, pour; sous prétexte de; *քու* — *ով*, à cause de toi, pour toi; *շահու* — *ով*, à cause du gain; — *ըլլալ*, être cause, auteur de; *առանց իրաւացի* — *ի*, sans motif réel, raisonnable; — *ներ գտնել*, alléguer des raisons; — *տալ*, donner prise; — *բռնել*, s'en prendre à qqn.; *բառնալ* — *ը* — *ը վերցունել*, ôter le motif.

Պատճառաբանել. vn. raisonner; prétexter; argumenter.

Պատճառաբանութիւն. s. étiologie, raisonnement.

Պատճառախնդիր. a. qui cherche des motifs, des prétextes.

Պատճառական. a. causatif, causal. [salité.

Պատճառականութիւն. s. cau-

Պատճառան. } s. cause, motif;
Պատճառանք. } prétexte, excuse; — *նօք*, sous prétexte de; *պէս-պէս* — *նօք*, sous différents prétextes; *բառնալ պատճառանքը*, ôter le prétexte.

Պատճառասէր. a. s. argumentateur, raisonneur.

Պատճառեալ. a. causé, occasionné; qui est la cause, l'auteur de, coupable; créé.

Պատճառել. } vn. causer, occa-
Պատճառիլ. } sionner, faire; prétexter, alléguer ou prendre prétexte, chercher des prétextes, donner pour excuse; se donner un air de, faire semblant de, feindre.

Պատճէն. s. copie, minute, duplicata, le double, formule.

Պատճուկ. s. bot. follicule.

Պատմաբան. V. **Պատմիչ.**

Պատմաբանական. a. historique, narratif.

Պատմաբանել. V. **Պատմել.**

Պատմաբանութիւն. s. narration, histoire, récit historique.

Պատմաբանօրէն. adv. historiquement.

Պատմագէտ. s. versé dans l'histoire, historien.

Digitized by Google

պատմագիտութիւն. s la science de l'histoire, science historique.
պատմագիր. a. s. historiographe, historien; — *մատեան*, livre d'histoire.
պատմագրական. a. historique.
պատմագրել. va. écrire l'histoire.
պատմագրող. V. **Պատմագիր.**
պատմագրութիւն. s. travail de historien, histoire.
պատմական. a. historique, narratif, historial. [ment.
պատմականօրէն. adv. historiquement.
պատմել. va. raconter, narrer, conter, réciter, faire le récit, histoire de, débiter, rapporter, exposer; *երկինք պատմեն զփառս Աստուծոյ*, les cieux proclament, annoncent la gloire de Dieu.
պատմիչ. s. historien, narrateur; interprète.
պատմող. s. historien, narrateur; - *լինել*. raconter.
պատմութիւն. s. histoire; narration, récit, exposition, exposé, relation; - *վարուց*, biographie; - *արտաքնոց՝ սուրբ գրոց*, histoire profane, sainte; *ընդհանուր* -, histoire universelle; *հին* ou *հին ազգաց* —, histoire ancienne; *միջին դարու* —, histoire du moyen âge; *նոր ժամանակաց* —, histoire moderne; *ժամանակակից* —, histoire contemporaine; *բնական* —, histoire naturelle.
պատմուճակ. s. officier de garde-robe; *վանք՝ տուն* — *աց*, garde-robe.
պատմուճան. s. robe.
պատնէշ. s. rempart, retranchement, barricade, palissade, barrière; — *շինել՝ կանգնել՝ պատել*, entourer d'un rempart, d'un retranchement, entourer de retranchements, se remparer, retrancher, fortifier par des retranchements, barricader; *պատել* — *պաշարմամբ*, assiéger; *քաղաքին շուրջը* — *դնել*, investir une ville.
Պատնիշապատ. a. retranché.
Պատշաճ. a. convenable, convenant, propre, bienséant, à propos, sortable, assorti; décent, honnête; conforme, analogue, proportionné; juste, raisonnable; —*ք*, s convenances, bienséance; *ըստ* — *ի*, *ըստ* — *ից*, convenablement, dûment, comme il convient à, décemment, par bienséance; — *է*, *պարտ է* — *է*, il convient, il est convenable de; *չէ* —, il n'est pas convenable, il ne convient pas.
Պատշաճաբար. adv. convenablement, d'une manière convenable, décemment.
Պատշաճական. } **Պատշաճաւոր.** } V. **Պատշաճ.**
Պատշաճել. } **Պատշաճեցնել.** } va. rendre convenable, adapter, approprier, ajuster, faire cadrer, assortir, appliquer, agencer.
Պատշաճիլ. vn. convenir, être convenable, cadrer, s'adapter, s'accorder, s'assortir, se rapporter à, regarder; se faire, se créer.
Պատշաճող. a. convenable, symétrique.
Պատշաճողութիւն. s. convenance, bienséance; décence, honnêteté; juste proportion, symétrie, rapport, analogie.
Պատշաճութիւն. V. **Պատշաճողութիւն.** bâtiment, construction.
Պատշգամ. } **Պատշգամբ.** } **Պատշկամ.** } **Պատշկամբ.** } s. balcon, belvéder.
Պատուաբեր. a. qui porte honneur; honorable.

Digitized by Google

Պատուադիր. a. qui honore, honorifique.

Պատուադրութիւն. s. action d'honneur, hommage.

Պատուազգած. a. susceptible.

Պատուազգածութիւն. s. susceptibilité.

Պատուազգացութիւն. } s. le sentiment de l'honneur.
Պատուազգացում. }

Պատուալիր. a. plein d'honneur.

Պատուախնդիր. a. qui cherche son honneur, honorable.

Պատուածոյ. a. détourné, entortillé, plein de sinuosités.

Պատուակալ. a. honorable; honoraire; — *օրիորդ*, demoiselle d'honneur.

Պատուական. a. honoré, honorable, estimé, estimable, respectable, vénérable révérend; précieux, cher, excellent, rare, exquis; noble.

Պատուականագիւտ. a. rare, excellent, très précieux.

Պատուականագոյն. a. le plus honorable; le plus précieux.

Պատուականանալ. vn. devenir précieux, excellent.

Պատուականութիւն. s. prix, valeur élevée, excellence, prééminence, rareté; noblesse.

Պատուակից. s. égal en honneurs, en dignités.

Պատուակցութիւն. s. égalité d'honneurs, de dignités.

Պատուամատոյց. a. qui rend honneur.

Պատուանդան. s. marche-pied, piédestal, socle.

Պատուանշան. s. décoration.

Պատուանուն. s. titre.

Պատուասէր. a. qui aime les honneurs, ambitieux; généreux, libéral, obligeant.

Պատուասիրաբար. adv. avec l'envie de se distinguer, ambitieusement; avec honneur, généreusement, obligeamment.

Պատուասիրական բանք. s. compliments.

Պատուասիրապէս. V. **Պատուասիրաբար.**

Պատուասիրել. va. faire le généreux envers qn., l'obliger, honorer, complimenter.

Պատուասիրութիւն. s. amour des honneurs, ambition; envie de se faire honneur, point d'honneur, générosité, obligeance; compliment.

Պատուասիրուիլ. vn. s'honorer, être honoré, être complimenté.

Պատուասիրում. s. obligeance, bon accueil, compliment.

Պատուաստ. s. ente, greffe; vaccin; vaccination; vaccine; insertion, addition; jonction, union; *Թարախ —ի*, vaccin.

Պատուաստել. va enter, greffer; vacciner; insérer, intercaler; annexer, joindre, réunir, attacher.

Պատուաստիչ. s. vaccinateur.

Պատուաստուած. a. vacciné.

Պատուաստուիլ. vn. être vacciné; se greffer

Պատուաստում s. vaccination.

Պատուար. s. boulevard, rempart, barrière; poutre, plancher, plafond; — *ըլլալ հայրենեաց*, être un rempart à sa patrie.

Պատուարաւոր. a. garni de poutres, plafonné.

Պատուարժան a. digne d'honneur, honorable, honoré.

Պատուաւոր. a honorable, respectable; honorifique; honnête; s. noble, dignitaire.

Պատուաւորապէս. adv. honorablement

Պատուաւորութիւն. s. honorabilité.

Պատուել. va. honorer, rendre

Digitized by Google

onneur, vénérer, respecter, estimer.

ատուելի. a. honorable.

ատուէր. s. ordre, commandement, injonction; précepte; mandat, commission; instruction; ordonnance, décret; — *դնել՝ տալ*, donner ordre, ordonner, commander, enjoindre; donner commission.

ատուիչ. a. qui honore.

ատուիրագիր. s. mandat.

ատուիրակ. s. envoyé, député; commissaire, émissaire, délégué, mandataire, officier; légat.

ատուիրակութիւն. s. députation, légation.

ատուիրան. s. précepte, commandement, ordre.

ատուիրանագիր. s. mandement; mandat.

ատուիրանատուր. a qui commande, qui ordonne.

ատուիրանագրութիւն. s ordre écrit.

ատուիրանագրել. V. **Պատուիրել.**

ատուիրանազանց. s. a. transgresseur, infracteur, prévaricateur.

ատուիրանազանցութիւն. s. transgression, infraction, prévarication.

ատուիրանակատար. } V.
ատուիրանահատութիւն. }
Պատուիրանապահ, Պատուիրանազանցութիւն.

ատուիրանապահ. s a. observateur des commandements.

ատուիրանապահութիւն. s. observation des commandements.

ատուիրել. va. ordonner, commander, enjoindre, prescrire, imposer, recommander; *Հրովարտակով* —, décréter.

ատուհան. s. fenêtre, croisée; niche; écluse; *բոլորակ* —, œil-de-bœuf.

Պատուհաս. s. châtiment, punition, peine, correction; fléau, vengeance; menace, ton menaçant; sujet de reproche, réprimande; *կրել խիստ* —, être sévèrement puni.

Պատուհասական. a. propre à punir, menaçant.

Պատուհասակիր լինել vn. être puni, porter sa peine.

Պատուհասակոծ առնել. vn. punir, châtier, condamner à une peine; accabler de reproches, gronder, menacer, parler d'un ton menaçant; — *ըլլալ*, être puni, châtié; être grondé, menacé.

Պատուհասել. va. punir, châtier, se venger de; gronder, réprimander, menacer, confondre.

Պատուհասիչ. s. celui qui punit, vengeur.

Պատումն. s. chir. pansement.

Պատուող. s. qui honore.

Պատառած. a. déchiré.

Պատռել. V. **Պատառել.**

Պատռիլ. V. **Պատառիլ.**

Պատառուածք. s déchirure; fente, crevasse.

Պատառատած. a. tout déchiré; fig. effronté.

Պատառատել. va. déchirer en morceaux.

Պատառատուիլ. vn. se déchirer.

Պատսպարան. s. refuge, asile, abri, retraite; protection, défense, soutien, appui, ressources; — *ըլլալ*, être le refuge, protéger, défendre, prendre sous sa protection.

Պատսպարանել. } va. protéger,
Պատսպարել. } défendre, appuyer, soutenir; mettre à l'abri, abriter, couvrir; rétablir; enceindre, entourer, enfermer; rendre, restituer.

Պատսպարեցնել. V. **Պատսպարել.**

Digitized by Google

Պատսպարութիւն. s. protection, soutien, asile, refuge, abri.
Պատսպարիլ. vn. se réfugier, chercher un refuge. s'abriter, se retirer, se mettre à couvert, se couvrir. se défendre; se lever, se tenir debout, se dresser; se fortifier, se rétablir; s'établir, demeurer, reposer; retourner, se rendre.
Պատրալից. a. plein d'illusion.
Պատրախաբան. a. trompeur, captieux, séduisant.
Պատրական. V. **Պատիր.**
Պատրանք. s. tromperie, duperie, séduction, supercherie; méprise, erreur; illusion, déception; — *ի մէջ ձգել*, tromper, duper, séduire, induire en erreur, insinuer à qn. des paroles trompeuses.
Պատրաստ. a. prêt, tout prêt, préparé; prêt, disposé à, prompt; qui est sous la main, dont on peut disposer; — *ընել*, préparer; — *ըլլալ*, être prêt; — *գտնուիլ*, se tenir prêt, être prêt.
Պատրաստաբան. a. toujours prêt à répondre, qui a beaucoup de présence d'esprit, qui est prompt à la repartie, qui a beaucoup d'à propos.
Պատրաստաբար. adv. avec empressement, promptement.
Պատրաստական. a. empressé; V. **Պատրաստ.**
Պատրաստականութիւն. s. empressement, état d'être prêt.
Պատրաստել. va. préparer, apprêter disposer, mettre en état.
Պատրաստիլ. vn. se préparer, s'apprêter, se mettre en état, en mesure, se disposer, faire ses préparatifs, des préparatifs, ses dispositions; se garder de, prendre garde de.

Պատրաստիչ. } s. préparateur,
Պատրաստող. } apprêteur.
Պատրաստութիւն. s. préparation, préparatif, apprêt, disposition; précaution; — *տեսնել*, faire des préparatifs.
Պատրաստուիլ. V. **Պատրաստիլ.**
Պատրաստում. s. préparation.
Պատրել va. tromper, duper, décevoir, attraper, séduire, bercer, en imposer, surprendre.
Պատրիարգ. } s. patriarche; —
Պատրիարք. } *Հայոց*, le patriarche des Arméniens; *ծայրագոյն* —, — suprême.
Պատրիարքական. a. patriarcal.
Պատրիարքանոց. } s.patriarcat,
Պատրիարքարան. } résidence d'un patriarche.
Պատրիարքութիւն. s. patriarcat.
Պատրիկ. s. patricien, patrice.
Պատրիկեան. a. patricien.
Պատրինջ. s. bot. mélisse.
Պատրիչ. s. trompeur.
Պատրիկութիւն. s. patriciat.
Պատրնջաջուր. s. eau de mélisse.
Պատրող. } a. trompeur,
Պատրողական. } fallacieux, captieux. [duperie.
Պատրողութիւն. s. tromperie,
Պատրոյգ } s. mèche; — *վիրաց*,
Պատրոյկ. } charpie; — *ի ծայր*, moucheron.
Պատրուակ. s. prétexte; — *բռնել*, prétexter, prendre pour prétexte; — *ով*, sous prétexte de.
Պատրուակել. va. prétexter.
Պատրուգակալ. s. lamperon.
Պատրուճակ. s. zool. brebis.
Պար. s. danse; — *մեղուաց*, essaim; — *բռնել*. danser; *գեղջկական* —, loure; *գինետան* —, bastringue.
Պարաբառնալ. va. enlever ou retrancher autour; enlever, retrancher, supprimer, ôter.

Digitized by Google

Պարագայ. s. circonstance, particularité, détail.

Պարագայական. a. circonstanciel.

Պարագայութիւն V. **Շրջան.**

Պարագլուխ. s. celui qui conduit le chœur, coryphée; fig. coryphée, chef, premier, chef de bande; — *ըլլալ*, être le chef, être à la tête de, marcher en tête de, se mettre à la tête de, guider, conduire, donner le signal, l'exemple de, prendre l'initiative.

Պարագրել. va. circonscrire, borner, renfermer dans ses limites; décrire; tracer les premiers traits, esquisser, ébaucher, croquer.

Պարագրութիւն. s. circonscription, limitation; description; esquisse, ébauche, croquis.

Պարադէտ. a. circonspect.

Պարածածկել. va couvrir tout alentour, envelopper.

Պարածածուկ. a. couvert de toutes parts. enveloppé.

Պարածաղիկ. s. bot. périanthe.

Պարիկ. s. sirène.

Պարականոն. a. irrégulier, anomal.

Պարակից. s. compagnon de danse; qui est de la même compagnie.

Պարակցութիւն. s l'action de danser ensemble; l'action d'être dans la même compagnie; enlacement.

Պարահայեաց. a. qui regarde tout autour.

Պարահանդէս s. bal; *անդրիմակ* —, bal paré; *դիմակաւոր* —, bal masqué.

Պարայածիլ. vn. circuler, faire un tour.

Պարան s. amarre, câble; *Հեռագրական* —, câble télégraphique.

Պարանագին. s. prix d'amarrage.

Պարանակալ. s. bitte.

Պարանակալել. va. bitter.

Պարանել. va. câbler, attacher un fardeau à une câble pour le haler.

Պարանիկ. s. câbleau.

Պարանիլ. vn. retourner, revenir.

Պարանոց. s. cou, col, gorge; isthme; — *սրուակաց*, goulot

Պարանոցաթաղ. a. enfoncé jusqu'au cou.

Պարանցիկ. s. ballet.

Պարապ. s. loisir, repos; désœuvrement, chômage; loisir, occasion favorable, moment opportun; a. vide; V. **Դատարկ, Պարապոր**; — *պաշտօն*, place vacante; — *տեղը*, en vain, inutilement; — *մնալ*, rester sans travail, chômer; rester vide ou non loué.

Պարապաքիլ. vn. se gratter, se détirer, se détendre.

Պարապել. V. **Պարապիլ.**

Պարապեցնել. va. occuper, donner de l'occupation; vider.

Պարապիլ vn. s'occuper de, vaquer à, s'appliquer à, cultiver, être assidu, s'adonner à; prendre du loisir, se reposer; vaquer, être vide, se vider.

Պարապնդել. va. lier étroitement, serrer de toutes parts, garrotter.

Պարապոյ. } a. oisif, inoccupé,
Պարապոր. } désœuvré; vacant, vide.

Պարապութիւն. s. le vide; fig. nullité; désœuvrement, désoccupation, oisiveté.

Պարապումն. s. occupation, application, étude; scolie, commentaire.

Պարապուրդ. s. vacance.

Պարառաջ. V. **Պարագլուխ.**

Պարառել. va. comprendre, renfermer, contenir, embrasser; envelopper, investir.

Digitized by Google

Պարառութիւն. s. action de contenir; réunion; — *առաքինութեանց*, l'ensemble des vertus.
Պարասրահ. s. salle de danse.
Պարասփօղել. va. couvrir de toutes parts, envelopper.
Պարարա. s. engrais.
Պարարակ. a. engraissé; s. animal engraissé.
Պարարել. va. engraisser; fig. *մէկը — սնոտի յուսով.* bercer qn., le bercer d'illusions; *աչքը* —, repaître, charmer les yeux.
Պարարիլ. vn. s'engraisser; fig. — *սնոտի յուսով*, se bercer, se repaître de fausses espérances.
Պարարում. s. engraissement.
Պարարուն. V. **Պարարտ.**
Պարարտ. a. gras, engraissé, replet, potelé, dodu; succulent, fertile; — *մարմիններ*, corps gras.
Պարարտամարմին. a. potelé, gras, dodu.
Պարարտանալ. vn. engraisser, s'engraisser.
Պարարտարօտ. a. riche en pâturages.
Պարարտացնել. va. engraisser; fertiliser, amender, fumer.
Պարարտացուցիչ. a. engraisseur; fertilisateur.
Պարարտել. V. **Պարարտացնել.**
Պարարտութիւն. s. graisse, embonpoint; engrais; sève; fertilité; produit, production.
Պարաւանդ. s. lien, corde, chaîne.
Պարաւանդել. va. retenir dans des liens, lier, garrotter, enchaîner.
Պարաւոր. s. danseur; a. qui a rapport à la danse, dansant.
Պարաւորակ. s. danseur.
Պարաւորիլ. vn. danser en chœur, exécuter des chœurs de danse, danser.
Պարաւորութիւն. s. action de danser en chœur, évolution des chœurs, danse; chœur; réunion.
Պարբերաբար. adv. périodiquement.
Պարբերաբեր. s. périodique, revue ou journal périodique.
Պարբերական. a. circulaire; périodique.
Պարբերականութիւն. s. périodicité.
Պարբերապէս. V. **Պարբերաբար.**
Պարբերութիւն. s. période; gram. phrase.
Պարգեւ. s. don, cadeau, présent; donation, gratification, bien; prime; ration.
Պարգեւաբաշխ. a. s. qui distribue des présents, donateur.
Պարգեւաբաշխութիւն. s. distribution de cadeaux; distribution de prix.
Պարգեւաբեր. a. qui apporte des présents.
Պարգեւագիր. } s. donation.
Պարգեւաթուղթ. } s. donation.
Պարգեւախնդիր. a. qui demande des cadeaux.
Պարգեւական. a. donné, accordé; — *երկիր*, la terre promise.
Պարգեւաձիր. V. **Պարգեւաբաշխ.**
Պարգեւապետ. s. officier des dons, des gratifications.
Պարգեւառ. } a. qui a reçu un don, donataire.
Պարգեւառու. } a. qui a reçu un don, donataire.
Պարգեւասէր. a. qui aime à faire des présents, libéral, généreux.
Պարգեւատու. s. donateur, rémunérateur, rétributeur.
Պարգեւատուութիւն. s. donation, don, prime.
Պարգեւատրել. V. **Պարգեւել.**
Պարգեւարան. s. lieu de présents.
Պարգեւաւոր. a. à prime.
Պարգեւել. va. faire présent à, donner en présent, donner, faire don, cadeau
Պարգեւընկալ. V. **Պարգեւառ.**

Digitized by Google

րգեւիչ. V. **Պարգեւատու**.
րեգօտ. s. tunique, robe.
րեգօտաւոր. s. qui porte la
utane, clerc, prêtre.
րեգօտիկ. s. petite tunique.
րել. va danser, danser en
œur, exécuter des chœurs.
րեխ. s. roc, roche, rocher.
րեկապան. V. **Պահանորդ**.
րենարել. va. approvisionner.
րենաւորել. va. pourvoir, ap-
ovisionner. [sionner.
րենաւորիլ. vn. s'approvi-
րենաւորում. s. approvisi-
nement.
րենիկ. s. petite provision.
րերգ. s. ballade.
րերգակ / **րերգող**. } s. choriste.
րերգութիւն. s. ballade.
րզ. a. simple; serein calme;
ır, clair, net; simple, sincère,
ïf; s. temps serein, beau temps.
rénité, ciel serein; serein du
ir, fraîcheur du matin; adv.
mplement
րզաբան. V. **Պարզախօս**.
րզաբանել. vn. éclaircir,
ébrouiller, expliquer.
րզաբանութիւն s. éclaircis-
ement, explication.
րզաբար. adv. simplement;
ettement, en termes précis.
րզախօս. a. qui parle clai-
ement; simple, clair; — *ըսել*,
arler clairement.
րզական. V. **Պարզ**. a.
րզակենցաղ. a. qui mène
ne vie simple.
րզակրօն. s. puritain.
րզակրօնութիւն. s. purita-
isme.
րզամիտ. a. simple d'esprit,
simple, ingénu, naïf; simple,
iais, bonhomme. [ութիւն.
րզամտութիւն. V. **Պարզմ-**

Պարզաչափ. s. endiomètre.
Պարզաչափութիւն. s. endiométrie.
Պարզապէս. V. **Պարզաբար**.
Պարզասէր. a. simple.
Պարզատոմար. s. tenue des livres en partie simple.
Պարզացում. s. simplification.
Պարզել. va. simplifier; clarifier, filtrer; éclaircir, purifier; étendre de son long, dérouler, déployer, ouvrir; démêler, débrouiller, dénouer, éclaircir, développer; débrouiller, expliquer; — *առագաստ*, déployer la voile; — *դրօշակ*, arborer un drapeau.
Պարզերես. a. le front levé, à visage découvert, avec confiance.
Պարզկեցութիւն. s. simplicité de vie.
Պարզմտութիւն. s. simplicité, naïveté, candeur, ingénuité, bonne foi; simplicité, bonhomie, niaiserie.
Պարզուած. s. tension, distension.
Պարզութիւն. s. simplicité, clarté, netteté, pureté; simplicité. naïveté; clarification; sérénité, temps serein; *ազնուական* —, noble simplicité.
Պարզուիլ. vn. se simplifier; se clarifier, se filtrer; s'éclaircir, se purifier; s'éclaircir, devenir clair; devenir serein; s'étendre, se dérouler, se déployer, se démêler.
Պարզուղիղ. a. adv. tout simplement, tout droit.
Պարզում. s arith. simplification.
Պարզունակ. s. simple, tout simple; s. hâture.
Պարզոց. s. huilier à bec; passoire, couloire; filtre; — *չայի*, passe-thé.
Պարզօրէն. adv. simplement.
Պարէն. s. entretien, nourriture, subsistances, vivres; *օրական* —, nourriture journalière; — *ը հայթայթել*, gagner sa vie.

Digitized by Google

Պարէնագին. s. pension alimentaire.
Պարէտ. s. éphore.
Պարթեւ. s. Parthe.
Պարթեւական. a. parthe.
Պարիխ. s. natte, paillasse.
Պարիկ. s. fée; ornith. mésange.
Պարիսպ. s. muraille, rempart, fortification.
Պարծ. adv. fièrement, d'un air fier ou hautain; — *շրջիլ*, marcher —, se rengorger, porter la tête haute, aller tête levée, se panader, se pavaner, se prélasser.
Պարծանք. s. vanterie, jactance; gloire, orgueil, honneur; — *համարել*, se faire gloire, être fier; mettre sa gloire à, dans.
Պարծենալ. V. **Պարծիլ.**
Պարծենկոտ. V. **Պարծուկ.**
Պարծենկոտութիւն. } s. vanterie.
Պարծենոտութիւն. }
Պարծեցող. V. **Պարծուկ.**
Պարծիլ. vn. se vanter de, se glorifier de, se piquer de, se faire gloire ou honneur de, se faire valoir, être glorieux, fier de, tirer vanité de, se faire un mérite d'une chose, hâbler, se prôner, se prévaloir de, être tout glorieux de, faire le fanfaron.
Պարծուկ. a. vantard, hâbleur, glorieux, fanfaron, bravache, rodomont, sacripant, trache-montagne.
Պարծումն. s. vanterie, jactance.
Պարկ. s. sac; bissac, havresac, valise.
Պարկաւոր. a. marsupial; — **ք**, zool. marsupiaux.
Պարկենի. s. bot. abricotier.
Պարկեշտ. a. décent, modeste, honnête; sage, chaste, pudique, pur; sobre, modéré, tempéré, frugal.
Պարկեշտաբան. a. qui parle avec modestie, qui a un langage décent.
Պարկեշտաբանութիւն. s. discours modeste, décent.
Պարկեշտաբար. adv. honnêtement, modestement, avec un extérieur décent, décemment.
Պարկեշտաբարոյ. a. modeste dans ses mœurs, décent.
Պարկեշտագեղ. a. beau et modeste, qui a l'air décent.
Պարկեշտաժողով. a. composé de personnes honnêtes.
Պարկեշտական. V. **Պարկեշտ.**
Պարկեշտակրօն. a. qui a une conduite honnête, modeste.
Պարկեշտանալ. vn. être modeste, honnête ou sage, mener une vie modeste, se montrer modeste ou honnête, faire le modeste, savoir se composer, avoir ou prendre un extérieur décent; se modérer, s'abstenir, être sobre, frugal.
Պարկեշտանոց. s. séjour des sages, monastère.
Պարկեշտասէր. a. qui aime la modestie, modeste, sage.
Պարկեշտասուն. a. élevé dans la modestie, modeste, chaste, honnête, sage.
Պարկեշտացնել. va. rendre modeste, rendre sage ou honnête.
Պարկեշտութիւն. s. modestie, décence, maintien décent, honnêteté; chasteté, pudeur; modération, sobriété, tempérance, frugalité.
Պարկեշտօրէն. V. **Պարկեշտաբար.**
Պարկէն. s. tranchée, fossé.
Պարկիկ. s. petit sac.
Պարկուկ. s. bot. abricot.
Պարկուն. s. bot, cosse, gousse, péricarpe, capsule.
Պարմայել. va. essayer, éprouver.
Պարմանի. s. jeune homme.
Պարմանուհի. sf. jeune fille, adolescente.

Digitized by Google

արնահայր. s. beau-père de la
ıariée.
արշարել. V. Պաշարել.
արող. a. s. danseur.
արոյկ. s. accent circonflexe.
արոյր. s. tour, cercle; ronde, ondeau; spire; spirale; pompe, aste; — *պտուտակի*, filet.
արոն. s. baron; monsieur.
արոնիկ. s. baronnet.
արոնութիւն. s. baronnie.
արոնուհի. sf. baronne.
արուպայ. s. dossier.
արուկաձեւ. a. circonflexe.
արուհի. sf. danseuse.
արունակ. s. orbe, circuit, phère, cercle; — *խօսք*, périphrase, circonlocution.
արունակաձեւ. a. sphérique, ond.
արունակել. va. entourer, environner; contenir, renfermer, mbrasser. [contenu.
արունակիլ. vn. être entouré ou
արունակիչ. } a. s. qui con-
արունակող. } tient, contenant; — *եւ պարունակեալ*, le contenant et le contenu.
արունակութիւն. s. contenu.
արուսակ. s. bot. péridion, apsule; anat. tunique; *ուղեղի* —, pie-mère.
արուրաձեւ. a. spiral.
արուրասեռակ. s. solénoïde.
արուրել. va. entourer, environner; envelopper, couvrir, renermer, cacher.
արպատիլ. vn. être tout plein; e déchirer, crever, se rompre.
արպատիւն. } s. l'action d'être
արպատումն. } tout plein; rupure, éclat, déchirure; fracas.
արպել. va. décharger, évacuer, vider; décharger, faire feu.
արպուիլ. vn. se vider, se décharger; être déchargé, être tiré.

Պարպումն. s. évacuation.
Պարս. } s. fronde; — *նե-*
Պարսաձիգ. } *տել*, fronder, lancer une fronde.
Պարսաւ. s. blâme, censure, critique.
Պարսաւագիր. s. libelle, pamphlet; libelliste, pamphlétaire.
Պարսաւաղէտ. } a. qui cherche
Պարսաւաղիր. } à blâmer. censeur, critique. épilogueur, Zoïle; — *ըլլալ*. V. Պարսաւել.
Պարսաւանք. V. Պարսաւ; — *դնել*, V. Պարսաւել.
Պարսաւասէր. a. qui aime à critiquer. [phlet.
Պարսաւաթերթ. s libelle, pam-
Պարսաւել. va. blâmer, censurer, critiquer, épiloguer. fronder.
Պարսաւելի. a. blâmable.
Պարսաւիչ. } V. Պարսաւաղէտ.
Պարսաւող. }
Պարսաւոր. s. frondeur.
Պարսաքար. s pierre de fronde.
Պարսաքարել. va. fronder, lancer des pierres avec la fronde.
Պարսել. va. fronder, lancer avec la fronde; s'élancer dehors, sauter de.
Պարսիկ. s. a. Perse, Persan.
Պարսկադեն. s. la religion des Perses. [sane, en persan.
Պարսկալեզու. a. en langue per-
Պարսկական. } a. persique, per-
Պարսկային. } san.
Պարսկահայ. s. Arménien de Perse.
Պարսկանալ. vn. imiter les Perses, devenir Persan.
Պարսկանուն. a. qui a un nom Persan.
Պարսկապան. V. Պահանորդ.
Պարսկերէն. adv. en Persan; s. — *լաւ գիտնալ*, savoir bien le persan, être très fort dans la langue persane.
Պարսմայր. s. entom. la reine des abeilles, abeille-mère.

Digitized by Google

Պարսպաձեւ. a. en forme de muraille, de fortification.
Պարսպամարտ. a. qui combat sur les remparts.
Պարսպամարտիկ. s. machine murale.
Պարսպամէջ. s. enceinte.
Պարսպաշինութիւն. s. construction d'un rempart, fortification.
Պարսպապահ. s. gardien des remparts; — *լինել*, garder les remparts, les fortifications.
Պարսպապատ. a. entouré de murailles; s. muraille.
Պարսպաւոր. / **Պարսպափակ.** a. entouré de remparts, fortifié.
Պարսպել. va. construire, élever un rempart, entourer de remparts, fortifier; couvrir comme d'un rempart, protéger, abriter, munir; séparer par un mur, séparer.
Պարսպորմ. s. muraille.
Պարտ. / **Պարտք.** s. dette; devoir; obligation; engagement; dette active, créance; a. redevable, responsable; coupable, condamné; auteur; débiteur; *պարտուցի տակ ձգել*, endetter, charger de dettes, engager dans des dettes, obérer; — *ի տակ մտանել* — *լինել*, faire ou contracter des dettes, s'endetter; — *ի տակ փտիլ* être criblé de dettes; — *է*, il faut; *իր* — *ը հատուցանել*, payer ses dettes, s'acquitter de ses dettes; *երախտագիտութեան* — *ն հատուցանել*, acquitter la dette de la reconnaissance; — *անձին համարել*, s'imposer l'obligation; — *էր արժան էր* il fallait; — *ս է*, c'est mon devoir; je le dois; V. **Պաշտօն.**
Պարտադիր. s. obligatoire.
Պարտազանց. a. qui manque à son devoir.
Պարտազանցութիւն. s. manque au devoir.
Պարտաթուղթ. s. obligation.
Պարտական. a. s. débiteur; redevable, obligé; coupable; — *լինել*, être obligé.
Պարտականութիւն. s. devoir, obligation; — *ունենալ*, avoir de l'obligation.
Պարտակել. V. **Պատրուակել.**
Պարտահատոյց. a. qui paye ses dettes.
Պարտահատութիւն. s. amortissement.
Պարտաճանաչ. a. qui connaît son devoir.
Պարտաճանաչութիւն. s. respect du devoir.
Պարտամասն. s. à-compte; — *տալ*, donner un —.
Պարտամուրհակ. s. acte; bon.
Պարտապան. s. débiteur; coupable; — *լինել*, devoir.
Պարտապանութիւն. s. obligation.
Պարտառու. s. débiteur; celui qui se charge des dettes d'autrui, répondant, garant.
Պարտասել. / **Պարտասեցնել.** va. lasser, harasser, trop fatiguer, harceler, exténuer, accabler, assommer, abattre, épuiser.
Պարտասեալ. a. las, fatigué.
Պարտասեցուցիչ a. fatigant, assommant, accablant.
Պարտասիլ vn. se lasser, se trop fatiguer, être harassé, las, fatigué, exténué.
Պարտասիչ. V. **Պարտասեցուցիչ.**
Պարտասում. s. accablement, abattement, exténuation.
Պարտավճար, a. qui a rempli son devoir; — *լինել*, remplir son devoir.
Պարտավճարում. V. **Պարտահատուցութիւն.**
Պարտատէր. s. créancier.
Պարտատոմս. V. **Պարտամուրհակ.**
Պարտաւոր. a. s. débiteur; obli-

Digitized by Google

; coupable, condamné; — ընել, Պարտաւորել.

[Պ]արտաւորել. / **[Պ]արտաւորեցնել.** } va. obliger.

[Պ]արտաւորիլ. vn. être obligé

[Պ]արտաւորիչ. a. s. obligatoire.

[Պ]արտաւորող. a. qui oblige.

[Պ]արտաւորութիւն. s. dette; de[v]oir; obligation, engagement; — ս[է], c'est mon devoir.

[Պ]արտաւորուիլ. V. **Պարտաւորիլ.**

[Պ]արտբաժին. s. tribut, contri[b]ution, impôt; cotisation.

[Պ]արտել. va. vaincre, avoir le [d]essus, dompter.

[Պ]արտէզ. s. jardin; — *մշակել*, [jardiner.

[Պ]արտիզպան. / **[Պ]արտիզարար.** / **[Պ]արտիզագէտ.** } s. jardinier, horticulteur.

[Պ]արտիզակ. V. **Պարտիզիկ.**

[Պ]արտիզայարդար. s. horticulteur.

[Պ]արտիզայարդարութիւն. s. horticulture.

[Պ]արտիզաքար. s. minér. lapis-[lazuli, lazulite.

[Պ]արտիզիկ. s. jardinet.

[Պ]արտիզպան. V. **Պարտիզպան.**

[Պ]արտիզպանապետ. s. jardi[n]ier en chef.

[Պ]արտիզպանութիւն. s. jardi[n]age, horticulture.

[Պ]արտիզպանուհի. sf. jardinière.

[Պ]արտիլ. vn. devoir, être débiteur de, avoir une dette; devoir, [ê]tre obligé à, être tenu de.

[Պ]արտիլ. / **[Պ]արտուիլ.** } vn. être vaincu, avoir le dessous.

[Պ]արտիք. s. dette; devoir.

[Պ]արտկել. va. couvrir, cacher, [c]eler; voiler, masquer, pallier.

[Պ]արտօխարաբի ըլլալ. vn. se décharger ou exhaler sa colère, se venger de, donner un libre cours à son ressentiment, faire une scène à qn., l'attaquer vivement de paroles.

[Պ]արտորդ. V. **Պարտատէր.**

Պարտութիւն. s. l'action d'être vaincu, défaite; — *խոստովանիլ*, s'avouer vaincu, céder, rendre les armes, se soumettre; —*թեան մատնել*, vaincre, défaire —*թեան մատնուիլ*, être vaincu, défait, perdre la bataille, avoir le dessous, être confondu.

Պարտուիլ V. **Պարտիլ.**

Պարտում. s. l'action de vaincre; l'action d'être vaincu, défaite.

Պարտուպատշաճ. a. convenable; s. convenance.

Պարտք. s. dette; devoir; obligation; engagement; *Հանրային Պարտուց Վարչութիւն*, Administration de la Dette Publique; *անհաստատ՝ երերուն* —, dettes flottantes; *հաստատուն* —, dettes consolidées; V. **Պարտ**, **Պարտականութիւն.**

Պարփակել. va. enfermer de toutes parts; envelopper, environner, investir, ceindre.

Պարփակուիլ. vn. être entouré, s'environner.

Պաք. V. **Պահք.**

Պաքսիմատ. / **Պաքսամատ.** } s. biscuit, galette.

Պաքսիմատիկ. s. biscotin.

Պեխ. s. moustache.

Պեխաւոր. a. qui a des moustaches.

Պեղագոս. s. mer; *արշի* —, ar[chipel.

Պեղել. va. creuser, caver, excaver, miner, piocher, fouiller, saper, bêcher; — *տալ*, faire fouiller.

Պեղում. s. excavation, fouille, bêchement; —*ներ ընել՝ կատարել*, faire des fouilles.

Պենկալեան հուր՝ բոց. feu de Bengale.

Պենտաթլոն. s. pentathle.

Պենտակոստէ. / **Պենտեկոստէ.** } s. Pentecôte.

Digitized by Google

Պետ. s. chef. commandant, maître.
Պետական. a. d'Etat, gouvernemental.
Պետանալ. vn. être chef, commandant, commander à, régner sur.
Պետութիւն. s. commandement, domination, autorité, pouvoir, puissance; état, gouvernement, empire; — *ք*, les puissances (hiérarchie des anges).
Պերեւեր. s. chamarrure, affublement, accoutrement.
Պերեւերել. va. accoutrer, affubler.
Պերեւերիլ. vn. s'accoutrer, s'affubler.
Պերեւեռք. spl. crocs; moustaches.
Պերիպատետիկեան. } a. s. péri-
Պերիպատիտիկեան. } patéticien.
Պերկէ. s. ichtyol. perche.
Պերճ. a. glorieux, illustre, célèbre. brillant, éclatant, fameux, magnifique, superbe, fastueux; fier, altier, guindé; adv. fièrement; avec pompe.
Պերճաբան. a. éloquent.
Պերճաբանել. va. parler, traiter avec éloquence.
Պերճաբանութիւն. s. éloquence.
Պերճագոյն. adv. avec trop de faste; pompeusement.
Պերճազգեստ. a. élégamment vêtu, élegant.
Պերճալից. a. luxueux.
Պերճախօս. a. éloquent; — *ըլլալ*, parler avec éloquence, avec abondance.
Պերճախօսել. vn. parler avec éloquence ou éloquemment.
Պերճախօսութիւն. s. éloquence.
Պերճախօսօրէն. adv. éloquemment.
Պերճանալ. vn. se donner de grands airs, étaler du luxe, être fier, s'enorgueillir, se glorifier, dominer; grandir, s'accroître.
Պերճանք. s. trait de fierté, d'orgueil, fierté; faste, luxe, apparat.
Պերճապաճոյճ. a. richement orné, fastueux, somptueux.
Պերճաշուք. a. magnifique, superbe.
Պերճապայծառ. a. illustre, éclatant, brillant.
Պերճասէր. a. qui aime le faste, le luxe, fastueux.
Պերճասիրութիւն. s. amour du faste, du luxe.
Պերճափայլ. a. sérénissime, illustre.
Պերճութիւն. s. faste, luxe, pompe, apparat, magnificence, éclat; fierté, orgueil.
Պերճուհի. sf. élégante.
Պերոզակ. s minér. turquoise.
Պեւկէ. s. bot. picéæ, pin.
Պզտրիկ. a. tout petit, très petit, minuscule.
Պզտի. } a. petit, moindre; s.
Պզտիկ } petit; — *ընել*, humilier.
Պզտիկնալ. vn. se rapetisser, s'apetisser, devenir plus petit, se resserrer, amoindrir; fig. s'humilier.
Պզտիկութիւն. s. petitesse, exiguïté, ténuité; apetissement, atténuation; fig humiliation.
Պզտիկցունել. va. rendre petit, rapetisser, apetisser, atténuer, amoindrir; fig. humilier.
Պէյ. s. bey.
Պէյութիւն. s. béilik.
Պէս. prép. comme; *այս* —, comme cela, de cette manière ou façon.
Պէսպէս. a. divers, varié, différent; bizarre. de diverse couleurs; excellent.
Պէսպիսութիւն. s. variété, diversité.
Պէտ. V. **Պէտք.**
Պէտք. s besoin, nécessité, le nécessaire; usage, emploi; besoins, nécessités naturelles; *ի պէտս*. prép. pour; *ի՞նչ — ի համար*, pour quel usage? — *են է* il faut, il est besoin; *չեն* — ou — *չէ*, il ne

...t pas, ce n'est pas nécessaire; — ունենալ, avoir besoin; — ունիմ երթալ, j'ai besoin d'aller; — կենաց, les besoins de la vie.

...գալի. V. Գարշելի.

...գալ. V. Գարշիլ.

...գանք. V. Գարշանք.

...լիլիկ. V. Ճռնչան.

...լոր. V. Բիւրեղ.

...ծակ. s. entom. crabron.

...հ. V. Պարէն.

...ղծ. a. impur, immonde, souillé, ...le, profane. abominable, exé...able; — ընել V. Պղծել.

...ն. / ...նայ. } s. zool. pinne; ծովային —, pinne-marine.

...նասպաս. / ...նասպասեակ. } s. zool. pinnothère.

...նդ. a. ferme, solide, dur, fort; ...lv. fort, avec force; — կենալ, ...emeurer ferme, tenir ferme, se ...outenir; — բռնել, tenir ferme, ...nir bon, s'attacher à.

...նդգլուխ. a. s. qui a la tête ...ure, tête dure

...րնչ. s. anat. aile du nez, narine.

...ինս. V. Պինդ.

...իսակ. a. mêlé de blanc, ta...heté, madré, grivelé, ponctué; . madrure, tache.

...իսակածի. s. balzan.

...իսակացեալ. V. Պիսակ. a.

...իսակեալ. a. tacheté.

...իսակութիւն. / ...իսակուց. } s. madrure, tache, tacheture.

...իստակ. s. bot. pistache.

...իստակենի. s. bot. pistachier.

...իտակ. a. faux, impropre, abu...if, abâtardi, dégénéré, bâtard; . billet; étiquette, bande.

...իտակաբար. adv. abusivement, ...mproprement; par catachrèse; — վարել, abuser, faire un mau...vais usage de.

...իտականալ. vn. s'abâtardir, ...dégénérer.

Պիտականունութիւն. s. catachrèse; — թերամբ, par —.

Պիտակել. va. étiqueter.

Պիտակութիւն. s. impropriété, abus; bâtardise.

Պիտանալ. vn. avoir besoin de, manquer de; falloir, être nécessaire.

Պիտանապէս. adv. utilement.

Պիտանացնել. va. rendre utile, nécessaire.

Պիտանացու. a. utile, nécessaire; մէկո՛ւն — չէ, il ne sert à personne.

Պիտանաւոր. V. Պիտանացու.

Պիտանաւորութիւն. s. utilité.

Պիտանի. a. utile, profitable, nécessaire, avantageux; bon, excellent.

Պիտանութիւն. s. utilité, avantage, profit; usage, emploi.

Պիտառութիւն. s. parole d'oracle, prédiction; témoignage; usage, emploi, application.

Պիտաւոր. V. Պիտանացու.

Պիտիտիկ. a. tout petit, petiot.

Պիտոյ. a. nécessaire; convenable; — է, il est nécessaire, il faut; il convient.

Պիտոյանալ. V. Պիտանալ.

Պիտոյութիւն. V. Պիտանութիւն.

Պիտոյք. s. besoin, nécessité, le nécessaire.

Պիտուս. s. bot. pin.

Պիրամիդ. s. pyramide.

Պիրկ. a. tendu.

Պիւթագորական. / **Պիւթագորեան.** } s. pythagoricien; — աղիւսակ, table de Pythagore.

Պիւթի. / **Պիւթիա.** } s. la pythie, pythonisse.

Պիւթոն. s. zool. python.

Պիւրամիդ. V. Պիրամիդ.

Պլակինդի. V. Պղակունդ.

Պլզամ. V. Մաղզաս. [peler.

Պլոկել. va. écorcher, ôter la peau,

Digitized by Google

Պլորիլ. vn. se blottir.
Պլուտոնեական. a. plutonien.
Պլպլալ. V. **Փայլել.**
Պլպլուկ. } a. ardent, brillant.
Պլպլուն. }
Պլպղուլ. V. **Սոխակ.**
Պղակունդ. } s. gâteau.
Պղակունք. }
Պղակունագործ. s. pâtissier.
Պղատան. s. bot. platane.
Պղատոնեական. a. platonique; platonicien; — *սէր*, amour platonique.
Պղատոնականութիւն. s. platonisme.
Պղերգ. s. paresseux, nonchalant.
Պղերգաբար. adv. avec paresse, nonchalamment.
Պղերգանալ. vn. être paresseux, nonchalant.
Պղերգութիւն. s. paresse, nonchalance.
Պղինձ. s. cuivre; — ou — *դրամ*, monnaie de cuivre.
Պղծաբան. a. qui tient des propos impurs, qui se plaît à dire des ordures, des saletés, ordurier.
Պղծաբանութիւն. s. paroles impures, ordures.
Պղծագործ. a. qui fait des choses honteuses, impudique, impur, sale.
Պղծագործութիւն. s. action honteuse, impureté, impudicité, saleté.
Պղծալեզու. V. **Պղծաբան.**
Պղծալից. a. plein d'ordure, impur, sale, obscène.
Պղծախառն. V. **Պիղծ.**
Պղծախօս. V. **Պղծաբան.**
Պղծաշուրթն. a. dont les lèvres sont impures, ordurier.
Պղծել. va. souiller, contaminer, salir, tacher; profaner; violer, déshonorer; avoir en dégoût, en horreur, exécrer.
Պղծիչ. } s. profanateur.
Պղծող. }

Պղծութիւն. } s. souillure, impureté, ordure, saleté; profanation; objet d'horreur, abomination, exécration; — *կուսի*, viol, violation.
Պղծում. }
Պղծուս. V. **Պիղծ.**
Պղնձագոյն. a. de couleur cuivrée, cuivré, bronzé; s. calcédoine.
Պղնձագործ. s. ouvrier qui façonne le cuivre, bronzeur, chaudronnier; a. fait en cuivre.
Պղնձագործութիւն. s. l'art de travailler le cuivre, bronzerie.
Պղնձագրութիւն. s. chalcographie.
Պղնձադրամ. s. billon, monnaie de bronze.
Պղնձալից. } a. plein ou mêlé de cuivre.
Պղնձախառն. }
Պղնձակերտ. a. fait de cuivre.
Պղնձահանք. s. mine de cuivre.
Պղնձաձոյլ. a. en cuivre massif, tout en cuivre.
Պղնձային. a. cuivreux.
Պղնձան. s. bronze.
Պղնձանալ. vn. devenir du cuivre, se cuivrer, se bronzer.
Պղնձանիգ. a. qui a un verrou en cuivre.
Պղնձապատ a. couvert de cuivre.
Պղնձաքար. s. minér. chalcite.
Պղնձեայ. a. de cuivre.
Պղնձել. va. cuivrer, bronzer.
Պղնձեղէն. } a. de cuivre, fait de cuivre; —*ք*, s. vases, ustensiles en cuivre.
Պղնձի. }
Պղող. s. œuf clair.
Պղպեղ. s. bot. poivre; *համեմել — ով*, poivrer.
Պղպեղահամ. a. qui a le goût de poivre.
Պղպեղաման. s. poivrière.
Պղպեղենի. } s. bot. poivrier.
Պղպեղի. }
Պղպզուն. a. tout plein.
Պղպջալ. V. **Պղպջակել.**
Պղպջակ. a. bulle d'air ou d'eau, globule, bouillon.

Digitized by Google

Պղպջակաբեր. a. bullifère.
Պղպջակիլ. } vn. bouillonner,
Պղպջանալ. } former des bulles, se couvrir de bulles.
Պղպջակիչ. a. s. bouillonnant.
Պղպջակոտ. a. bulleux.
Պղպջացող. V. **Պղպջակիչ.**
Պղպջացում. } s. bouillonne-
Պղպջում. } ment.
Պղպջուն. s. bouillonnant.
Պղտոր. } a. trouble, qui
Պղտորական. } n'est pas clair, brouillé; bourbeux.
Պղտորել. va. troubler, rendre trouble, brouiller; fig. troubler, brouiller, agiter, causer du trouble.
Պղտորիլ. vn. se troubler, devenir trouble; fig. se troubler, se brouiller; *կը պղտորի երկինքը*, le ciel se brouille.
Պղտորութիւն. } s. trouble,
Պղտորում. } brouillerie; trouble, agitation d'esprit.
Պճեղ. s. cheville du pied, pied; — *սխտորի*, gousse ou tête d'ail.
Պճկել. V. **Փճճկել.**
Պճղնաւոր. a. qui descend jusqu'aux pieds, jusqu'aux talons; s. toge, soutane.
Պճնազարդ. a. paré, pomponné.
Պճնազարդել. V. **Պճնել.**
Պճնազարդիկ. V. **Պճնազարդ.**
Պճնայօրէն. V. **Պճնազարդ.**
Պճնանք. s. parure recherchée, coquetterie.
Պճնապաճոյն. V. **Պճնազարդ.**
Պճնապայծառ. a. d'une parure éclatante.
Պճնասէր. a. qui aimo la parure, la toilette, pimpant, coquet, élégant; — *ըլլալ*, faire le pimpant, le coquet, la pimpante, la coquette. [coquetterie.
Պճնասիրութիւն. s. élégance,
Պճնասիրուհի. sf. élégante.
Պճնել. va. parer, orner avec recherche, attifer, pomponner, enjoliver, embellir.
Պճնիլ. vn. se parer avec recherche et coquetterie, se pomponner, s'attifer, se requinquer.
Պճնող. a. s. coquet, coquette, élégant, pimpant.
Պճնութիւն. } V. **Պճնանք.**
Պճնում. }
Պճնուիլ. V. **Պճնիլ.**
Պճպճալ. vn. bouillonner.
Պճռշկան. a. intrigant.
Պճռշկել. vn. intriguer.
Պնակ. s. plat; jatte, sébile.
Պնակալէզ. s. pique-assiette.
Պնակաձեւ. a. en forme de plat.
Պնականի. s. la vaisselle.
Պնակիտ. s. tablette: impr. galée.
Պնդազլուխ. V. **Պինդգլուխ.**
Պնդագոյն. a. très solide; — ou — *կերպով*; adv. fort, fortement, avec force, avec vigueur; constamment, instamment
Պնդապեսպան. s. estafette.
Պնդակազմ. a. fort, robuste, brave, courageux; fort, solide.
Պնդակազմել. va. fortifier, encourager. [fermeté, solidité.
Պնդակազմութիւն. s. force,
Պնդակապ. a. fortement lié, bien attaché.
Պնդաձիգ. a. qui tire fort l'arc.
Պնդանալ. vn. s'affermir, se durcir, se consolider; *փորը* —, se constiper, être constipé.
Պնդապէս. V **Պնդագոյն.** adv.
Պնդասիրտ. a. qui a le cœur ferme, courageux; — *քաջութիւն*, intrépide. [courage.
Պնդասրտութիւն. s. fermeté,
Պնդացնել. va affermir, durcir; — *որովայնը՝ փորը*, constiper.
Պնդացուցիչ. a. astringent; *փոր* —, constipant.
Պնդել. va. insister, persister, s'obstiner, prétendre.

Digitized by Google

Պնդութիւն. s. affermissement, consistance, solidité, fixité, dureté; fermeté, constance; force, vigueur; effort soutenu, soin, sollicitude; — *փորի՝ որովայնի*, constipation; *փութով — թեամբ*, avec tant de soin, avec empressement, sérieusement. [sollicitude.

Պնդում. s. persistance, insistance,

Պնչախոտ. s. tabac à priser.

Պնչատ. a. le nez coupé, sans nez.

Պշնել. / **Պշնիլ.** / **Պշնուլ.** } vn. fixer ses regards sur, arrêter ses yeux sur, regarder fixement ou attentivement, contempler; *պշուցեալ նայիլ*, regarder fixement, avoir les yeux collés sur, avaler des yeux.

Պշուցանել. va. faire regarder attentivement ou fixement, fixer les regards de qn.

Պողիպոդ. s. zool. polype.

Պողոպատ. / **Պողովատ.** } s. acier.

Պողովատել. va. aciérer.

Պողովատիկ. a. d'acier; fig. s. acier, glaive, épée.

Պողոտայ. s. grande rue.

Պողպատ. V. **Պողոպատ.**

Պողպատեայ. a. d'acier.

Պոմպիլոս. s. pompile.

Պոյտ. s. marmite.

Պոնապարտեան. s. bonapartiste

Պոնապարտութիւն. s. bonapartisme.

Պոչ. s. queue; membre viril.

Պոչաւոր. a. à queue, caudé.

Պոչիւն. s. beuglement.

Պոչուն. a. beuglant.

Պոպկել. V. **Կեղեւել.**

Պոպղակ. s. bot. mille-pertuis.

Պոպոզիկ. a. accroupi; — *կենալ*, s'accroupir.

Պոպոկ. s. bot. brou.

Պոռալ. vn. crier, hurler, mugir; — *կանչել*, criailler.

Պոռացնել. va. faire crier.

Պոռթկալ. vn. s'épancher, jaillir, échapper, se décharger, donner cours, éclater.

Պոռնիկ. a. s. fornicateur; fornicatrice, courtisane, femme de mauvaise vie, prostituée; adultère.

Պոռնկագիր. s. pornographe.

Պոռնկագրութիւն. s. pornographie.

Պոռնկախառնիչ. s. maquereau.

Պոռնկական. a. de prostituée.

Պոռնկակերպ. a. qui a l'air d'une prostituée.

Պոռնկանալ. V. **Պոռնկիլ**

Պոռնկանոց, s. maison publique, bordel. [prostituée.

Պոռնկապէս. adv. comme une

Պոռնկասէր. a. qui aime les prostituées.

Պոռնկատուն. V. **Պոռնկանոց.**

Պոռնկել. / **Պոռնկեցնել.** } va. faire commettre une fornication, prostituer, livrer à la prostitution.

Պոռնկիլ. vn. commettre une fornication, forniquer, se prostituer, se livrer à la prostitution, se donner à; fig. se livrer à l'idolâtrie.

Պոռնկորդի. V. **Շնորդի.**

Պոռնկոց. V. **Պոռնկանոց.**

Պոռնկութիւն. s. fornication, prostitution; impureté.

Պոռոչել. vn. beugler.

Պոռոչիւն. s. beuglement.

Պոռոտ. / **Պոռոտախօս.** / **Պոռոտոտ.** } a. plein de jactance, emphatique; qui parle haut, criard, fier-à-bras, fanfaron; s. hâbleur.

Պոռոտաբան. s. hâbleur.

Պոռոտաբանութիւն. / **Պոռոտախօսութիւն.** } s. hâblerie.

Պոռչալ. vn. criailler.

Պոռչոտ. a. s. criailleur.

Digitized by Google

Պոռչտուք. s. cris, criaillerie.
Պոտագրոս. a. path. goutteux, podagre.
Պոր. s. cygne.
Պորանի. s. ragoût.
Պորմ. s. kiosque.
Պորմաւոր. a. à kiosque.
Պորոմիլ. vn. se resserrer, se rapetisser par une chose astringente.
Պորտ. s. anat. nombril, ombilic; ventre; le milieu, le centre; *—ոյ ծառայ*, esclave de son ventre, gourmand.
Պորտաբոյծ. a. gourmand.
Պորտալար. s. cordon ombilical.
Պորտական. } a. ombilical.
Պորտային. }
Պորտապարար. a. gourmand.
Պորտաւոր. a. ombilique.
Պորփիւր. s. minér. porphyre.
Պորփիւրականութիւն. s. porphyrisation.
Պուետական. a. poétique.
Պուետել. va. poétiser.
Պուետէս. } s. poëte.
Պուետիկոս. }
Պուետիկոսել. V. **Պուետել.**
Պուետիկոսութիւն. s. poésie.
Պուէտ. s. poète.
Պուլկարաբնակ. a. qui habite la Bulgarie.
Պուլկարական. a. de Bulgarie, bulgare.
Պուլկարահայ. s. Arménien de la Bulgarie.
Պուլկարերէն. adv. en bulgare.
Պուլպուլ. V. **Սոխակ.**
Պուղել. va. pousser, repousser.
Պունիկեան. a. punique.
Պուպրիկ. s. poupée.
Պուտ. s. bot. anémone; goutte; — —, goutte à goutte.
Պուտականութիւն. s. bouddhisme.
Պուտնարդ. s. bassine.
Պուտուկ. s. terrine.
Պուտտայական. s. bouddhiste; a. bouddhique.
Պուտտայականութիւն. s. bouddhisme.
Պուրակ. s. bois, bocage.
Պուրն. s. tour.
Պչրազարդ. a. coquet.
Պչրանք. s. affectation, afféterie, mignardise, minauderie, mine ou manière agaçante, airs penchés, regards agaçants, agacerie, coquetterie, recherche; galanterie; bégueulerie, humeur revêche, air dédaigneux; — *ընել*, V. **Պչրիլ.**
Պչրասէր. a qui aime la coquetterie, coquet.
Պչրիլ. vn. minauder, se donner des airs penchés, avoir de l'affectation, mettre trop d'afféterie, faire la petite bouche, des mines; faire des façons, des grimaces, faire le renchéri, le dédaigneux, la bégueule; s'adoniser, être recherché dans son ajustement, se parer avec trop de soin, coqueter, être coquet, coquette, élégant, très pimpant.
Պչրող. a. minaudier, grimacier; coquet, élégant; — *կին*, minaudière, coquette, bégueule, pimbèche, grimacière, maniérée.
Պչրողաբար. adv. coquettement.
Պչրողութիւն. } s. coquetterie.
Պչրութիւն. }
Պչրուհի. sf. coquette.
Պչրուն. a. coquet.
Պռկունք. sf. anat. les lèvres.
Պռճուկ. V. **Դժուարակենիռ.**
Պռոյգ. s. dot.
Պռուգել. va. doter, donner une dot.
Պռստել. vn. être de mauvaise humeur, faire la moue; *յօնքերը* —, sourciller, froncer les sourcils.
Պռստող. s. cruelle, femme cruelle.
Պսակ. s. couronne, diadème;

Digitized by Google

couronne, prix, récompense; cercle, couronnement, rebord, bord, parapet, bordure, créneau, corniche; couronnement, achèvement; épousailles, mariage, bénédiction nuptiale; — *բուսոց*, corolle; — *սրբոց*, auréole,nimbe; — *ծաղկեայ*, guirlande; — *կուսին*, chapelet; — *փշէ*, couronne d'épines; *հիւսել* —. tresser une couronne; — *պարծանաց՝ փառաց*, couronne d'honneur, de gloire.

Պսակադիր. a. qui met une couronne, qui couronne; qui marie.

Պսակադրութիւն. s. mariage; couronnement.

Պսակազարդ. a. orné d'une couronne, couronné.

Պսակազգեաց. a. qui porte une couronne, couronné.

Պսակալուծութիւն. V. **Ամուսնալուծութիւն.**

Պսակակալ. s. bandeau royal, diadème.

Պսակակապ. a. s. couronné; celui qui couronne.

Պսակակիր. s. porteur de couronne.

Պսակակից. s. compagnon de couronne.

Պսակահամբար. a. qui recueille des couronnes.

Պսակաձեւ. a. en forme de couronne, coronaire; bot. corollaire.

Պսակապաճոյճ. V. **Պսակազարդ.**

Պսակառու. a. qui reçoit une couronne.

Պսակասէր. a. qui aime la couronne; fidèle époux ou épouse.

Պսակաւոր. a. couronné; s. prince, roi; lauréat; bachelier; — *ի դպրութիւնս*. bachelier ès lettres; — *ի գիտութիւնս*, bachelier ès sciences.

Պսակաւորել. V. **Պսակել.**

Պսակաւորուհի. sf. bachelière.

Պսակել. va. couronner, ceindre ou orner d'une couronne; marier, administrer le sacrement de mariage; fig. couronner, achever.

Պսակիլ. vn. se marier; être couronné; fig. se couronner, s'achever.

Պսակիչ. } s. celui qui couronne,
Պսակող. } qui achève; a. qui marie, qui donne le sacrement de mariage.

Պսակուիլ. V. **Պսակիլ.**

Պսակումն. s. mariage; couronnement; fig. couronnement, achèvement.

Պտպտալ. } vn. bouillonner.
Պտպտել. }

Պտպտումն. s. bouillonnement.

Պտպտուն. a. brillant.

Պտեղ. s. pincée, prise; — *մը*, une prise, une pincée.

Պտեր. s. bot. fougère.

Պտըլիկ. } a. tout petit.
Պտըտիկ. }

Պտըտիլ. vn. se promener.

Պտըտկիլ. vn. faire un tour, se promener.

Պտըտցնել. va. promener.

Պտկաքար. s. minér. stalagmite.

Պտկել. } vn. bourgeonner, bou-
Պտկիլ. } tonner, germer.

Պտկունք. s. tétin, mamelon; — *կովու՝ ոչխարի*, etc., tetine, pis, trayon; V. **Պտուկ.**

Պտղաբանութիւն. s. bot. carpologie.

Պտղաբեր. a. qui produit des fruits, fruitier; fructueux, fertile; — *ծառ*, arbre fruitier, à fruit; — *ըլլալ*. V. **Պտղաբերել.**

Պտղաբերել. } vn. fructifier, por-
Պտղաբերիլ. } ter des fruits, rapporter, produire.

Պտղաբերութիւն. s. fructification; fertilité.

Պտղաբոյծ. a. qui se nourrit de fruits, carpophage, frugivore.

Պտղազարդ. a. orné de fruits.

Digitized by Google

Պտղազուարճ. a. plein, orné de fruits.

Պտղաթափ. a. dont les fruits sont tombés, dépouillé de ses fruits.

Պտղալի. } a. plein, chargé de
Պտղալից. } fruits.

Պտղալուծ. s. levier pour porter des fruits.

Պտղախայծ. a. dont les fruits commencent à devenir mûrs.

Պտղածին. V. **Պտղաբեր.**

Պտղածնութիւն. V. **Պտղաբերութիւն.**

Պտղակեր. V. **Պտղաբոյծ.**

Պտղակիր. a. carpophore.

Պտղակն. a. qui a une tache à l'œil.

Պտղակորոյս. a. qui a perdu ses fruits, stérile.

Պտղահասութիւն. s. maturité des fruits.

Պտղանոխ. V. **Պտղալի.**

Պտղանոց. s. fruitier (endroit).

Պտղապատ. s. bot. péricarpe.

Պտղասէր. a. qui aime les fruits.

Պտղավաճառ. s. fruitier, marchand de fruits.

Պտղատու. V. **Պտղաբեր.**

Պտղատուն. V. **Պտղանոց.**

Պտղատուութիւն. V. **Պտղաբերութիւն.**

Պտղաւէտ. V. **Պտղալից.**

Պտղաւէտել. va. rendre fructueux, fertile.

Պտղաւէտութիւն. s. abondance de fruits, fertilité.

Պտղաւոր. V. **Պտղալից.**

Պտղաւորել. va. faire fructifier, rendre fructueux.

Պտղաքաղել. va. cueillir le restant des fruits, glaner.

Պտղեղ. V. **Պտղալից.**

Պտղեղէն. s. dessert.

Պտղի. s. bot. ptélée, orme à trois feuilles; dîme ecclésiastique.

Պտղիլ. va. boire; *Թուղթըս կը պտղի*, mon papier boit.

Պտղիչ. } a. qui boit; — *թուղթ*,
Պտղուն. } papier buvard.

Պտղունց. s. pincée.

Պտմի. V. **Թեւեկնի.**

Պտոյտ. } s. tournant d'eau, tour-
Պտոյտք. } billon, gouffre, abîme; promenade; — *մը կատարել՝ ընել*, faire une promenade, se promener; *գլխու* —, vertige.

Պտուկ. s. bourgeon; tetin, mamelon.

Պտուղ. s. fruit; fig. fruit, produit, résultat, effet; le bout du doigt; — *աչաց*, pupille, prunelle; — *տալ՝ բերել*, porter, rapporter fruit; — *քաղել*, cueillir du fruit; fig. retirer du fruit de, recueillir le fruit de, tirer quelque fruit de; *չոր՝ կանաչ՝ հասուն՝ վաղահաս՝ փտեալ* —, fruit sec, vert, mûr, précoce, pourri ou gâté.

Պտուտակ. s. vis; vrille; *անեզր* —, vis sans fin.

Պտուտակաւոր. a. à vis.

Պտուտել. va. tourner, faire tourner, faire pirouetter; bouleverser, renverser.

Պտուտիլ. vn. tourner, tournoyer.

Պտուտկել. V. **Պտուտել.**

Պտուտկիլ. V. **Պտըտկիլ.**

Պտպտուն. a. ambité; — *ապակի*, verre —.

Պտտիկ. V. **Պտըտիկ.**

Պտտուր. s. crottin de mouton.

Պրաս. s. bot. poireau, porreau.

Պրակ. s. fascicule, livraison; acte, action; chapitre; —*թղթոյ*, rame de papier; **Պրակք Առաքելոց**, les Actes des apôtres.

Պրակազգեղ. a. embelli, entouré de bosquets, touffu.

Պրահմանականութիւն. s. brahmanisme.

Պրահմայ. } s. brahme, brah-
Պրահման. } mane.

Digitized by Google

Պրահմանական. a. brahmanique; s. brahmiste.
Պրահմանութիւն. s. brahmanisme.
Պրահմանուհի. sf. brahmine.
Պրաս. s. bot. poireau.
Պրասոխ. s. bot. marrube noire.
Պրետոր. s. préteur; prétoire.
Պրետորական. a. prétorien.
Պրետորութիւն. s. préture.
Պրիոն. } s. ichth. scie.
Պրիոնէ. }
Պրիակ. s. bot. thapsie.
Պրիսմակ. s. géom. prisme.
Պրիստէ. V. **Պրիոն.**
Պրծանիլ. vn. se sauver, échapper, s'échapper, s'évader; se défaire, se dérober; *ձեռքէն* —, échapper de la main, des mains; *յիշողութենէն* —, échapper de la mémoire.
Պրծել. va. sauver.
Պրծիլ. V. **Պրծանիլ.**
Պրկել. va. tendre, bander, serrer, lier fortement. garrotter; étendre, allonger; *յօնքերը* —, froncer les sourcils.
Պրկիլ. vn. se tendre, être lié fortement, être garrotté; s'étendre, s'allonger.
Պրկոց. s. instrument pour tendre, pour serrer, entrave, moulinet; chevalet.
Պրկուիլ. V. **Պրկիլ.**
Պրկում. s. action de tendre, de serrer, tension.
Պրօակ. s. lambris.
Պրօակել. va. lambrisser.
Պրօակում. s. lambrissage.
Պրուկ. s. bot. cotylédone.
Պրպտել. va. chercher, rechercher, fouiller, fureter, scruter; épouiller.
Պրպտող. s. rechercheur, fouilleur.
Պրպտում. s. recherche, fouille.
Պրտու. s. bot. papyrus.
Պրտուաբուղք. s. papyrus.
Պրտուեայ. } a. de papyrus, de jonc.
Պրտուեղէն. }
Պրրի. s. bot. cornouille.
Պրօն. s. étaim.
Պօա. s. boa.
Պօռալ. etc. V. **Պոռալ.** etc.

Digitized by Google

Ջ

Ջ (tché = dj = moderne: TCH, ancien: DJ.) s. vingt-septième lettre de l'alphabet et vingt et unième des consonnes; neuf-cents, neuf-centième.
ապրոն. s. chaperon.
ապոս s. cravache; nerf de bœuf.
Ջախել. V. **Ջախջախել**
Ջախում. V. **Ջախջախանք**.
Ջախջախ. a. écrasé, cassé, brisé; faible, fragile.
Ջախջախանք. s. fracture, brisement, cassure, fracas.
Ջախջախել. va. casser, briser, fracturer, écraser; *ատրճանակով գլուխը* —, brûler la cervelle.
Ջախջախիչ. a. écrasant.
Ջախջախուած. a. écrasé, fracturé.
Ջախջախուիլ. vn. s'écraser, se briser, se fracturer.
Ջախջախում. V. **Ջախջախանք**.
Ջահ. s. flambeau, torche; lustre.
Ջահազնացութիւն. } s retraite
Ջահազնացք. } aux flambeaux, marche aux flambeaux.
Ջահազգեաց. } a. qui porte un
Ջահազգեստ. } flambeau.
Ջահակիր. a. s. qui porte un flambeau, une torche, lampadaire, lampadophore.
Ջահավառել. V. **Ջահաւորել**.
Ջահացնել. va. faire briller comme un flambeau.
Ջահաւոր, a. brillant, resplendissant.
Ջահաւորել. va. éclairer par des torches, illuminer.
Ջահափայլ. a. brillant comme un flambeau, flamboyant.
Ջահել. va. briller comme un flambeau, flamboyer.
Ջահընկալ. a. s. qui porte un flambeau; acolyte.
Ջահընկալութիւն. s. acolytat.
Ջաղացպան. s. meunier.
Ջաղացպանութիւն. s. état de meunier, meunerie.
Ջաղացպանուհի, sf. meunière.
Ջաղացք. s. moulin.
Ջաղբ. s. abat, abas, brouée.
Ջամբ. s. nourriture, aliment.
Ջամբակեր. a. qui mange des choses tendres.
Ջամբել. } va. nourrir, donner à manger,
Ջամբեցնել. } faire manger.
Ջամբռլայ. s. chambellan.
Ջամբր. s. chambre.
Ջոյլ. s. foule, multitude.
Ջայլամ. } s. ornith. autruche.
Ջայլեամ. }
Ջայլանք. spl. lamentations.
Ջայլել. } vn. se réunir pour dé-
Ջայլիլ. } plorer, pour pleurer.
Ջայլոս. V. **Ջալոս**.
Ջան. s. effort; travail; — *դնել*, V. **Ջանալ**.
Ջանադիր. a. qui fait des efforts; — *ըլլալ*, tâcher, s'efforcer, faire des efforts.
Ջանակից ըլլալ. vn. tâcher, travailler ensemble.
Ջանահնար ըլլալ. vn. s'efforcer, faire des efforts, tous ses

Digitized by Google

efforts, de grands efforts, s'épuiser en efforts.

Ջանալ. vn. tâcher de, s'efforcer de, s'étudier, chercher à, essayer, faire son possible; se donner de la peine, travailler.

Ջանասէր. a. dilligent, appliqué; laborieux, assidu, actif.

Ջանասիրութիւն. s. diligence, application, effort, assiduite.

Ջանացնել. va. forcer, contraindre, activer.

Ջանացող. V. **Ջանադիր**.

Ջանիզ.a. maladif; idiot, imbécile.

Ջանջիլ. s. batiste.

Ջանք. V. **Ջան**.

Ջաչուռ. a. vif, alerte, gaillard.

Ջատագով. a. s. apologiste, défenseur; — *ըլլալ՝ հանդիսանալ*, V. **Ջատագովել**.

Ջատագովել. va. défendre, soutenir. plaider, excuser, justifier; *ինքզինքը* —, se défendre, se justifier, s'excuser, plaider pour soi-même. [tifiable.

Ջատագովելի. a. excusable, jus-

Ջատագովութիւն. s. défense, apologie, excuse, justification, plaidoirie.

Ջատուկ. s. devineresse, enchanteresse; mégère. [sacre

Ջարդ. s. tuerie, boucherie, mas-

Ջարդել. va. tailler, mettre en pièces, en morceaux, briser, rompre; défaire, exterminer, massacrer; *խոշոր խոշոր՝ մեծ մեծ* —, trancher du grand seigneur, hâbler.

Ջարդոց. s. défaite; découpoir.

Ջարդուբուռ. } a. écrasé, broyé, brisé, en mille morceaux.
Ջարդուփշուր. }

Ջեռանիլ. V. **Ջեռնուլ**.

Ջեռացնել. V. **Ջեռուցանել**.

Ջեռնուլ. vn. se chauffer, s'échauffer.

Ջեռոց. s. étuve.

Ջեռում. s. échauffement, chaleur, ardeur.

Ջեռուցանել. va. chauffer, échauffer; — *անկողինը*, bassiner.

Ջեռուցիկ. s. chaufferet.

Ջեռուցիչ. a. calorifique; échauffant; s chauffeur; bouilloire, coquemar.

Ջեռուցում. s. chauffage.

Ջեր. s. temps serein, beau temps; chaleur; calorique; a. chaud; serein, beau, clair.

Ջերանոց. V. **Ջեռոց**.

Ջերաչափ. s. calorimètre.

Ջերաջերմ. V. **Ջերմաջերմ**; — *ընդերք*, entrailles qui palpitent encore; — *արիւն*, sang fumant. [doux.

Ջերին. a. chaud; serein, calme,

Ջերմ. a. chaud; chaleureux, ardent, passionné, affectionné; serein, calme; s. chaud. chaleur; méd. fièvre; *զիս — բռներ*, la fièvre m'a pris; — *ը կտրել*, couper la fièvre; V. **Ջերմ**; *օդը — է*, il fait chaud.

Ջերմաբաշխ. a. s. calorifère.

Ջերմաբեր. s. calorifère.

Ջերմագին. a. chaud, chaleureux; — *կերպով*, chaleureusement.

Ջերմագոյ. s. calorie.

Ջերմագոյն. a. très chaud; chaleureux, ardent, fervent; adv. chaleureusement, ardemment, avec ardeur.

Ջերմագութ. V. **Գորովագութ**.

Ջերմադէտ. s. thermoscope.

Ջերմախառն. a. chaud.

Ջերմական. a. chaud.

Ջերմակէզ. a. brûlant, ardent; — *ընել*, brûler.

Ջերմահոս. a. chaud.

Ջերմաձայն. a. d'une voix tendre, affectueuse. [norrhagie.

Ջերմամիզութիւն. s. méd. blen-

Digitized by Google

Ջերմային. V. **Ջերմին.**
Ջերմանալ. V. **Տաքնալ.**
Ջերմանդամ. a. qui a les membres chaud, ardent, vif.
Ջերմանոց. V. **Ջերոց.**
Ջերմաչափ. s. thermomètre; *հարիւրաստիճան* —, thermomètre centigrade; — *ը բարձրացաւ՝ աստիճան մը իջաւ*, le — est monté, est descendu d'un degré; — *ն զրոյէն մի աստիճան վար՝ վեր է*, — marque un degré au-dessous, au-dessus de zéro.
Ջերմաչափական. s. thermométrique.
Ջերմապէս. adv. chaleureusement, chaudement.
Ջերմաջերմ. a. très chaud, ardent, brûlant, fumant; chaleureux, plein de chaleur; passionné, tendre, affectueux; adv. chaudement, tout chaud; chaleureusement, ardemment, tendrement.
Ջերմաջուրք. s. eaux thermales, thermes.
Ջերմասենեակ. } s. étuve, chauffoir.
Ջերմարան. }
Ջերմատուն. V. **Ջերոց.**
Ջերմարգել. s. écran.
Ջերմացոյց. s. thermoscope.
Ջերմելեկտրական. a. thermoélectrique.
Ջերմեռանդ. a. chaud, ardent; fervent, dévot.
Ջերմեռանդաբար. adv. dévotement, avec ferveur.
Ջերմեռանդութիւն. s. chaleur, ardeur; dévotion.
Ջերմեռանդօրէն. V. **Ջերմեռանդաբար.** [fiévreux.
Ջերմընկալ. a. qui a la fièvre,
Ջերմիկ. a. s. chaud; mets chaud.
Ջերմին. a. chaud.
Ջերմկային. a. thermal; — *կայան*, station — e.
Ջերմկաջուր. s. eau thermale.
Ջերմն. s. fièvre; chaleur; V. **Ջերմ.**
Ջերմնակալ. V. **Ջերմընկալ.**
Ջերմնական. a. fébrile.
Ջերմնահալած. a. fébrifuge.
Ջերմնեակ. a. tendre, affectueux.
Ջերմնընկալ. }
Ջերմնոտ. } V. **Ջերմընկալ.**
Ջերմոտ. }
Ջերմոյժ. s. calorie.
Ջերմովին. V. **Ջերմապէս.**
Ջերմոց. s. poêle.
Ջերմութիւն. s. chaleur; calorique; ardeur de la fièvre, fièvre; échauffement; température; *թաքուն՝ ճառագայթեալ՝ տեսակարար* —, chaleur latente, rayonnante, spécifique.
Ջերմուկք. V. **Ջերմաջուրք;** *ջերմուկներն երթալ*, aller aux eaux.
Ջերմօղի. s. punch.
Ջերմօրէն. V. **Ջերմապէս**
Ջերոտ. a. chaud.
Ջերոց. s. serre.
Ջիլ. } s. anat. nerf; nervure; fig.
Ջիղ. } nerf, force, vigueur; fouet.
Ջին. s. bâton, verge, baguette.
Ջինջ. a. propre, pur, net, clair, poli.
Ջղախտ. s. méd. névrose.
Ջղախտականութիւն. s. méd. névrosité.
Ջղախտաւոր. s. névrosé.
Ջղախտաւորութիւն. s. méd. neurasthénie. névrosthénie.
Ջղախտութիւն. s. méd. névrose.
Ջղաձիգ. a. convulsif, convulsionnaire; — *ըլլալ*, avoir les nerfs tendus.
Ջղապինդ. a. nerveux; — *առնել*, fortifier les nerfs, donner du nerf.
Ջղատ. a. énervé. [les nerfs.
Ջղատել. va. énerver, donner sur
Ջղատիլ. vn. s'énerver.
Ջղատիչ. a. énervant.

Digitized by Google

Ջլատութիւն. } s. énervement,
Ջլատում. } énervation.
Ջլացաւ. V. **Ջղացաւ.**
Ջլացնել. va. donner du nerf, fortifier.
Ջլուտ. V. **Ջղուտ.**
Ջղաբանութիւն. s. névrologie.
Ջղապատութիւն. s. méd. névrose.
Ջղագրգիռ. a. s. excitation des nerfs; qui excite les nerfs.
Ջղագրգռեալ. a. excité par les nerfs.
Ջղագրգռիլ. vn. être excité par les nerfs.
Ջղագրգռութիւն. s. excitation des nerfs.
Ջղագրութիւն. s. névrographie.
Ջղաթեւ. s. zool. névroptère.
Ջղախոտ. a. bot. plantain.
Ջղախտ. s. méd. névrose.
Ջղախտամէտ. a. nerveux.
Ջղաձգաբար. adv. convulsivement.
Ջղաձգել. va. crisper.
Ջղաձգոտ. a. spasmodique.
Ջղաձգութիւն. } s. path. con-
Ջղաձգտութիւն. } vulsion, spas-
Ջղաձգտում. } me.
Ջղաձգօրէն. adv. convulsivement.
Ջղային. a. nerveux; — *դրութիւն*, système —; — *մարդ*, neurasthénique.
Ջղացաւ. } s. méd. né-
Ջղացաւութիւն. } vralgie.
Ջղեայ. a. de nerf.
Ջղոտ. V. **Ջղուտ.**
Ջղոտութիւն. s. nervosité.
Ջղուտ. a. nerveux.
Ջնար. s. mus. cinnor, kinnor.
Ջնարակ. s. sandaraque; vernis.
Ջնարակել. va. vernir.
Ջնարահար. } s. qui joue de cin-
Ջնարաւոր. } nor ou kinnor.
Ջնել. va. cingler, donner des coups de verges frapper de verges.
Ջնջան. s. torchon, frottoir; celui qui nettoie.
Ջնջել. va. nettoyer essuyer; effacer rayer, raturer; abolir, annuler, casser, abroger, supprimer; détruire, extirper, exterminer; *դաշինքը* —, résilier.
Ջնջիչ. s. celui qui efface; exterminateur.
Ջնջոց. s. torchon; fig. purification; guérison.
Ջնջում. s. action d'effacer, effaçure, rature; abolissement, abrogation, cassation, suppression; extermination, extirpation, extinction; — *դաշանց*, résiliation.
Ջոլիր. s. troupe, troupeau, bande, groupe.
Ջոլորել. va. réunir en troupe, attrouper, rassembler, réunir.
Ջոլորիլ. vn. s'attrouper, se rassembler, se réunir.
Ջոխ. V. **Ջին.**
Ջոկ. V. **Ջոլիր.**
Ջոկատ. s. bataillon.
Ջոկատապետ. s. chef de bataillon.
Ջոշիր. s. opopanax.
Ջոջ. a. grand; s. grand, gros bonnet.
Ջով. s. bot. talle.
Ջովանալ. vn. être branchu, croître, pousser.
Ջորդան. V. **Ջրորդան.**
Ջորեակ. s. zool. bruche.
Ջորեպան. } s. muletier.
Ջորեպետ. }
Ջորի. s. zool. mulet; *մատակ* —, mule.
Ջութակ. s. violon; *թաւ* —, violoncelle; — *հարկանել* ou *զարնել*, jouer du violon.
Ջութակածու. } s. violoniste.
Ջութակահար. }
Ջուլհակ. V. **Ոստայնանկ.**
Ջուխտ. V. **Զոյգ.** a. s.; — *մի*, une paire.
Ջուխտակ. V. **Զոյգ.** s.
Ջուր. s. eau; jus; a. liquide, aqueux; — *հանել*, puiser de l'eau;

Digitized by Google

...հանել, tirer de l'eau; — ըմպ-
ou խմել, boire de l'eau; —
..., donner de l'eau, arroser;
...uver; — թափել, lâcher ou
... de l'eau, pisser; ջրի գնալ՝
...ալ, aller à l'eau; ջրերու
...ալ, aller aux eaux; օրհնեալ
eau bénite; — կտրել, être
... en eau; fig. être confondu,
... confus; բերենին ջրերը վազ-
ցնել, faire venir l'eau à la
...che; երկու ջրի մէջ լողալ,
...er entre deux eaux, ména-
deux partis; լուսը գեղեցիկ
...ամանդ, diamant d'une belle
...: ջրի վրայ ելնել, revenir sur
...u; — ը իյնալ, tomber dans
...u, manquer; նաւը — իջեց-
..., mettre à l'eau; գինիին մէջ
...դնել, mettre de l'eau dans
... vin; — տաքցնել՝ եռացնել,
...re chauffer, bouillir de l'eau;
...ուաթ մը՝ դոյլ մը —, un verre,
... seau d'eau; հանքային՝ ծծմ-
բային՝ անոյշ՝ գաղջ՝ եռացեալ
...ք՝ պաղ —, de l'eau thermale,
...lfureuse, douce, tiède, bouil-
...nte, chaude, froide ou fraîche.

...ւրուաբէք. s. hydromancie.

...ւրուաբոյց. s. hydromancien.

...աբաժին. a. qui divise l'eau.

...աբաժմ. s. submersion.

...աբան. s. hydrologue.

...աբանութիւն. s. hydrologie.

...աբաշխ. } s. distribution
...աբաշխիք. } des eaux; réservoir d'eau; étang.

...րաբաշխական. a. hydraulique; — մամուլ, presse hydraulique.

...րաբաշխութիւն. s. distribution des eaux; hydraulique.

...րաբեր. V. Ջրբեր.

...րաբոյժ. s. hydrothérapiste.

...րաբուժական. a. hydrothérapique.

Ջրաբուժութիւն. s. hydrothérapie.

Ջրաբուղխ. a. qui jaillit de l'eau, abondant en eau; — ք, s. V. Ջրբուղխ.

Ջրագինի. s. abondance (vin mêlé d'eau).

Ջրագիր. s. hydrographe.

Ջրագլխութիւն. s. méd. hydrocéphalie.

Ջրագնաց. a. qui marche sur l'eau.

Ջրագնացութիւն. s. action de marcher sur l'eau.

Ջրագողեայ. V. Ջրգող.

Ջրագողութիւն. V. Ջրգողութիւն.

Ջրագռաւ. s. zool. cormorau.

Ջրագրական. a. hydrographique.

Ջրագրութիւն. s. hydrographie.

Ջրադարձ. s. chenal.

Ջրադարման. s. hydrothérapiste.

Ջրադարմանական. s. hydrothérapique.

Ջրադարմանութիւն. s. hydrothérapie.

Ջրադէտ. s. hydroscope.

Ջրադիտութիւն s. hydroscopie.

Ջրազօրութիւն. s. hydrodynamique.

Ջրաթաթախ. a. trempé d'eau, mouillé; — լինել, être mouillé, percé jusqu'aux os.

Ջրաթթու. s. chim. hydracide.

Ջրաժամացոյց. s. clepsydre.

Ջրալանջութիւն. s. méd. hydrothorax.

Ջրալիր. } a. plein d'eau, aqueux.
Ջրալից. }

Ջրախառն. a. mêlé ou étendu d'eau.

Ջրախառնել. va. mêler avec de l'eau; — գինին, baptiser le vin, y mettre de l'eau.

Ջրախոյզ. V. Ջրադէտ.

Ջրախոյս. s. méd. hydrophobe.

Ջրախոտ. s. bot. cresson de fontaine.

Digitized by Google

Ջրախուզութիւն. V. **Ջրադի-տութիւն.**
Ջրախուսութիւն s. méd. hydrophobie.
Ջրածին. a. V. **Ջրածնունդ;** s. chim. hydrogène.
Ջրածնախառն. } a. hydrogéné.
Ջրածնեալ. }
Ջրածնունդ. a. né de l'eau, aquatique.
Ջրական. V. **Ջրային.**
Ջրակիր. V. **Ջրկիր.**
Ջրակշիռ. V. **Ջրակշռոց.**
Ջրակշռական. a. hydrostatique.
Ջրակշռորդ. } s. balance hydrostatique.
Ջրակշռոց. }
Ջրակշռութիւն. s. hydrostatique.
Ջրակոյտ. s. amas ou flaque d'eau, mare.
Ջրակուռակ. a. gonflé d'eau, grossi par l'eau.
Ջրակտցար. s. zool. bécassine.
Ջրահան. V. **Ջրհան.**
Ջրահեղեղ. V. **Ջրհեղեղ.**
Ջրահեղձ. } a. noyé; —*ընել*, noyer, faire périr dans l'eau; – *ըլլալ*, se noyer, périr dans l'eau.
Ջրահեղձոյց. }
Ջրահմայութիւն. V. **Ջուրա-[բէք.**
Ջրահոս. a. qui verse de l'eau, qui répand ses eaux.
Ջրաղաց s. moulin à eau.
Ջրաղացպան. s. meunier.
Ջրաղուէս. s. zool. loutre.
Ջրաննիք. spl. infusoires.
Ջրամած. a. couvert d'eau.
Ջրամամուռ. s. bot. algue.
Ջրաման. s. pot à eau; jarre.
Ջրամարգ. } s. prairie humide, marécageuse.
Ջրամարգք. }
Ջրամբար. s. citerne, réservoir d'eau.
Ջրայարկ. a. couvert d'eau.
Ջրալից. a. plein d'eau.
Ջրային. a. aqueux, aquatique.
Ջրայոյզ. a. qui cherche dans l'eau, barboteur.
Ջրայուզել. va. barboter.
Ջրանալ. vn. se liquéfier.
Ջրաներկ. } s. aquarelle.
Ջրանկար. }
Ջրանկարիչ. s. aquarelliste.
Ջրանոց. s. bassin, réservoir d'eau; étang, marais.
Ջրանց. s. canal, chenal.
Ջրանցաշինութիւն s. canalisation.
Ջրանցիկ. } s. canal, manche.
Ջրանցք. }
Ջրաշեղջ. V. **Ջրշեղջ.**
Ջրաշոգի. s. vapeur d'eau.
Ջրաչափ. s. hydromètre; compteur.
Ջրաչափութիւն. s. hydrométrie.
Ջրապատ. a. environné ou couvert d'eau.
Ջրապար. s. phys. ludion.
Ջրառատ. a. abondant en eau.
Ջրասէր. a. qui aime l'eau, aquatique.
Ջրասոյզ. a. plongé dans l'eau, immergé; qui se plonge dans l'eau; submersible; — *ընել*, plonger dans l'eau, submerger; — *ըլլալ*, se plonger dans l'eau, être submergé, s'immerger.
Ջրասուզակ. a. s. qui se plonge dans l'eau, plongeur.
Ջրասուն. a. qui se nourrit d'eau, dans l'eau, qui croît dans l'eau ou sur les bords de l'eau, aquatique.
Ջրավախ. a. méd. hydrophobe.
Ջրավախութիւն. s. méd. hydrophobie.
Ջրատ. a. s. chim. hydrate.
Ջրատեսակ. a. semblable à de l'eau.
Ջրատութիւն. s. manque d'eau.
Ջրարան. s. aquarium.
Ջրարբ. a. buveur d'eau; s. V. **Ջրարբք.**
Ջրարբի. a. arrosé d'eau, humide; qui aime l'eau, qui croît dans l'eau, aquatique; perméable, spongieux.

Digitized by Google

Ջրարբութիւն. V. **Ջրըմպութիւն.**
Ջրարբք. a. abreuvoir, piscine.
Ջրարգել s. flotteur, barrage.
Ջրացայտ. s. jaillissement, jet d'eau. [s. pompe.
Ջրացան. a. qui répand de l'eau;
Ջրացանութիւն. s. action de répandre de l'eau, affusion.
Ջրացիր. a. qui répand de l'eau.
Ջրաւոր. a. aqueux; V. **Ջրկիր.**
Ջրբեր. V. **Ջրկիր.** [bassin.
Ջրբուղխ. s. fontaine; jet d'eau,
Ջրգող. } a. hydropique.
Ջրգողեայ. }
Ջրգողիլ. vn. être hydropique.
Ջրգողութիւն s.méd. hydropisie.
Ջրդեղ. s. trempe; vernis.
Ջրդեղել. va. tremper du fer, acérer; vernir.
Ջրդեղումն. s. trempe; vernissage.
Ջրել. va. détruire, effacer; arroser, abreuver, irriguer.
Ջրեղէն. a. d'eau, aqueux.
Ջրեփ. a. cuit dans l'eau ou à l'eau.
Ջրեփոց. s. bain-marie.
Ջրէջք. s. conduit d'eau, rigole.
Ջրըմպող. s. buveur d'eau.
Ջրըմպողութիւն. s. action de boire de l'eau; usage de l'eau pour boisson.
Ջրթափել. vn. lâcher de l'eau; fig. être en âge de puberté, entrer en âge viril, dans l'âge de puberté, dans l'adolescence, être pubère ou nubile.
Ջրժողովք. V. **Ջրշեղջ.**
Ջրի. a. aqueux, liquide.
Ջրիկ. s. un peu d'eau.
Ջրիմուռ. s. bot. algue.
Ջրխնդիր. a. qui demande de l'eau.
Ջրխոբան. s. zool. albatros.
Ջրխոս. V. **Ջրախոս.**
Ջրկայ. } s. étang, mare.
Ջրկայք. }
Ջրկիր. s. porteur d'eau.
Ջրկոյս. V. **Ջրակոյս.**
Ջրկոտեմ. } s. bot. cresson de fontaine.
Ջրկոտիմ. }
Ջրհան. a. s. celui qui puise de l'eau; pompe (machine); *ձգիչ՝ մղիչ* —, pompe aspirante, foulante ou à compression.
Ջրհանագործ s. pompier.
Ջրհանակարել. } va. pomper.
Ջրհանել. }
Ջրհանկիր. s. pompier.
Ջրհեղեղ. s. déluge.
Ջրհեղեղային. } a. diluvien.
Ջրհեղեղեան. }
Ջրհոս. s. verseau; bonde.
Ջրհոր. s. puits.
Ջրմխել. va. plonger dans l'eau, submerger.
Ջրմխիլ. vn. se plonger dans l'eau, être submergé; — *նաւու*, sombrer, couler bas.
Ջրմոյր. a. qui mendie ou demande de l'eau. [queduc.
Ջրմուղ. s. conduit d'eau, a-
Ջրշեղջ. } s. bassin, citerne, réservoir.
Ջրշիղջ. }
Ջրշուն. V. **Ծնչրի,**
Ջրողող. a. inondé.
Ջրոտ a. aqueux; juteux.
Ջրորդան. s. gouttière.
Ջրուղի. s. aqueduc.
Ջրուար. s. qui puise de l'eau; porteur d'eau.
Ջրջրուկ. a. aqueux, juteux.
Ջրվաթ. s. urine. [թիւն.
Ջրվախութիւն. V. **Ջրավախու-**
Ջրվէժ. s. cascade.
Ջրտուն. s. cabinet d'aisances.
Ջրփոխ. s. changement d'eau ou de climat. [avec la bouche.
Ջրփչել. va. arroser, humecter
Ջրփող. s. chéneau.
Ջրօձ. s. zool. hydre.
Ջրօրհնէք. } s. bénédiction de l'eau.
Ջրօրհնութիւն. }

Digitized by Google

Ռ

Ռ (ra = R.) s. vingt-huitième lettre de l'alphabet et vingt-deuxième des consonnes; mille, millième.
Ռաբբի. s. rabbin.
Ռաբունական. a. rabbinique.
Ռաբունապետ. s. grand rabbin.
Ռաբունի. V. **Ռաբբի.**
Ռազմ. s. rang, ligne, ordre de bataille.
Ռազմագէտ. s. stratégiste.
Ռազմագիտական. a. stratégique.
Ռազմագիտութիւն. s. stratégie.
Ռազմագիտօրէն. adv. stratégiquement.
Ռազմադաշտ. s. champ de bataille.
Ռազմական. a. stratégique.
Ռազմամարզ. / **Ռազմամարզանք.** / **Ռազմակրթանք.** } s. manœuvres.
Ռազմամթերք. s. munitions de guerre.
Ռազմամոլ. a. qui a la manie de guerroyer, guerroyeur.
Ռազմամուտ. a. habitué à la bataille.
Ռազմային. a. de guerre.
Ռազմանիւթ. / **Ռազմապիտոյք.** } s. munition.
Ռազմափորձ. s. manœuvre.
Ռազմիկ. V. **Պատերազմական.**
Ռակայ. s. sot, fou.
Ռահ. V. **Ճանապարհ.**
Ռահահորդ. s. pionnier.
Ռահան. s. bot. basilic.
Ռահափակ. s. barricade.
Ռահափակել. va. barricader.
Ռահվիրայ. s. cantonnier; V. **Ուղեցոյց.**
Ռամ. s. V. **Ռամիկ.** s.
Ռամիկ. a. vulgaire, plébéien, populaire, commun; s le vulgaire, le bas peuple, la plèbe; *անգէտ — ն*, le vulgaire ignorant.
Ռամիկապատ. a. vulgaire, bas, vil, servile.
Ռամկական. a. vulgaire, populaire.
Ռամկապետ. s. démocrate.
Ռամկապետաբար. adv. démocratiquement.
Ռամկապետական. a. démocratique.
Ռամկապետութիւն. s. démocratie.
Ռամկավար. s. démagogue.
Ռամկավարական. a. démagogique, démocratique.
Ռամկավարութիւն. s. démagogie.
Ռամկութիւն. s. vulgarité.
Ռամկօրէն. adv. vulgairement, d'une manière vulgaire; en langue vulgaire; s. langue vulgaire.
Ռայք. s. pompe, luxe.
Ռեհան. V. **Ռահան.**
Ռետ. V. **Ռետին.**
Ռետական. a. résineux.
Ռետին. s. résine, cédrie; — *կենաց*, baume de vie.
Ռետինական. a. résineux.
Ռետնաբեր. a. résineux.
Ռետնախէժ. s. colophane.
Ռետնային. a. résineux.
Ռէզ. s. crotte des moutons et des bœufs.
Ռժտութիւն. V. **Ռօտութիւն.**

Digitized by Google

շտ. a. parcimonieux, trop éco-
me, chiche.
բակ. s. obus.
բակոծ. s. bombardier.
բակոծել. va. bombarder.
բակոծութիւն. s. bombar-
ment.
բակոծում. s. bombardement.
բակոց. s. obusier.
բահարել. V. Ռմբակոծել.
բահարում. V. Ռմբակոծում.
բաձիգ. s. grenadier.
բաձգութիւն. s. bombarde-
ent. [baliste.
բաքար. s. pierre à baliste;
բընկէց. s. bombarde.
բիկ. s. obus.
բկատանոց. s. obusier.
գախօս. s. nasillard, nasilleur.
գախօսել. vn. nasiller, na
llonner.
գակալ. s. serre-nez.
գական. a. nasal, nasillard.
գաձայն. a. nasillard
գաձայնել. vn. nasiller.
գային. V. Ռնգական.
գավարել. vn. flairer, sentir.
գեղջիւր. s. zool. rhinocéros.
գունք. spl. narines.
շտանալ. vn. être ou devenir
arcimonieux, chiche.
շտութիւն. s. parcimonie, é-
argr.e sordide lésine.
ոճիկ. s. appointements, sa-
aire, solde, gages, paye, trai-
ement, pension. [larié.
ոճկակեր. a. pensionnaire, sa-

Ռոշնութիւն. s. naïveté, ingé-
nuité, candeur.
Ռումանահայ. s. Arménien de
Roumanie.
Ռումբ. s. boulet, grenade; —
արձակել, lancer des boulets.
Ռունգ. s. narine.
Ռուշինա. V. Ռօշնա.
Ռուսաբնակ. a. qui habite la
Russie.
Ռուսախօս. a. qui parle le russe.
Ռուսական. a. russe.
Ռուսահաճոյ. a. agréable aux
Russes ou à la Russie.
Ռուսահայ. s. Arménien de la
Russie; a. Arménien de Russie;
— *գրականութիւն*, littérature
arménienne de Russie.
Ռուսահպատակ. s. sujet russe.
Ռուսահպատակութիւն. s. su-
jétion russe.
Ռուսանալ. vn. devenir russe, se
russifier.
Ռուսանուէր. a. s. dévoué à la
Russie.
Ռուսասէր. s. russophile.
Ռուսասիրութիւն. s. russophilie.
Ռուսատեաց. a. qui hait les
Russes, russophobe.
Ռուսացում. s. russification.
Ռուսացնել. va. russifier.
Ռուսիաբնակ. a. habitant de
la Russie.
Ռուփ. s. rob.
Ռօմ. s. rhum.
Ռօշնա. s. minér. pyrite, mar-
cassite.

Digitized by Google

Ս

Ս (sé = S.) s. vingt-neuvième lettre de l'alphabet et vingt-troisième des consonnes; deux mille, deux-millième.

Սա. pron. ce, cet, cette, ceci, celui ci, celle-ci; — *է*, c'est lui.

Սաբա. a. vieux, vieillard.

Սաբակ s. treillis.

Սաբաւովթ. s. sabaoth.

Սաբենի. s. bot. sorte de prunellier

Սաբէական. a. sabéen.

Սաբէականութիւն. / **Սաբէութիւն**. } s. sabéisme.

Սագ. s. zool. oie; *արու* —, jars; *ձագ* —, oison; — *ը կը շչէ*, l'oie siffle, criaille.

Սագաբաբ. V. **Սագախոտ**.

Սագախոտ. s. bot. ansérine.

Սագարած. s. gardeur d'oies.

Սագափետուր գրիչ. s. plume d'oie.

Սադայէլ. V. **Սատանայ**.

Սադայէլական. a. satanique.

Սադուկեցի. s. saducéen.

Սադրանք. s. instigation, suggestion, suscitation, excitation, conseil, sollicitation, persuasion.

Սադրել. va. instiguer, mettre dans l'esprit, suggérer, insinuer, inspirer, conseiller, persuader, susciter, exciter, pousser.

Սաթ. s. ambre jaune, succin, carabé.

Սաթական. a. chim. succinique.

Սաթենուկ. V. **Սպունգ**.

Սալ. s. enclume.

Սալածածկ. a. dallé.

Սալամ. V. **Սալամբ**.

Սալամանդր. V. **Սաղամանդր**.

Սալամբ. s. ornith. francolin.

Սալայատակ. a. pavé, dallé; s. pavé.

Սալանալ. vn. se durcir, s'endurcir.

Սալասուրս. V. **Քարասուրս**.

Սալասմբակ. s. coursier.

Սալար. s. officier.

Սալարիլ. vn. se cacher.

Սալարկ. a. s. pavage, dallage pavé.

Սալարկել. va. paver, daller.

Սալարկիչ. s. paveur, dalleur.

Սալարկում. s. pavage, carrelage, dallage.

Սալաքար. s. dalle.

Սալաքարել. va. daller.

Սալոր. s. bot. prune; *վայրի* —, prunelle; *չոր* —, pruneau.

Սալորենի. / **Սալորի**. } s. bot. prunier.

Սակ. s. compte, nombre, mesure; condition, position, état, manière; ordre; droit, taux, impôt, imposition; contrat, convention.

Սակագին. s. tarif, taxe.

Սակամոնի. s. bot. scammonée.

Սակայն. conj. mais, cependant, pourtant, toutefois, d'ailleurs, du reste, au reste.

Սակառ. / **Սակառի**. } s. panier, cabas, corbeille, banne.

Սակառեակ. s. banneau, bannette.

Digitized by Google

Սակարան. s. la Bourse.
Սակարանական. a. de Bourse.
Սակարկել. va. marchander, convenir d'un prix.
Սակարկող. s. marchandeur.
Սակարկութիւն. s. marché, marchandage.
Սակացոյց. s. tarif.
Սակաւ. a. peu considérable, peu nombreux, modique, exigu; adv. peu; *առ — —, — —,* peu à peu, petit à petit; — *ինչ, առ — մի,* peu, un peu, pas beaucoup, naguère; *յետ սակաւուց,* dans peu, sous peu, un peu après; — *մի իւղ,* un peu d'huile; *սակաւուք շատանալ,* se contenter de peu, vivre de peu; — *երբեք,* rarement.
Սակաւաբան. a. qui parle peu, concis dans son langage, sobre d'expressions, bref.
Սակաւաբանութիւն. s. brièveté de langage, concision.
Սակաւաբեր. a. moins productif.
Սակաւագէտ a qui a peu de savoir.
Սակաւագին. a. de peu de prix, bon marché.
Սակաւագիւտ. a. rare.
Սակաւագնի. V. **Աժան.**
Սակաւագոյն. a. moindre; adv. bien moins.
Սակաւագութ. a. qui a peu de pitié, avare de tendresse.
Սակաւազաւակ. a. qui a peu d'enfants.
Սակաւազօր. a. qui a peu de force.
Սակաւաթերթ. a. qui a peu de feuilles.
Սակաւաթիւ. a. peu nombreux, en petit nombre.
Սակաւաթուութիւն. s le petit nombre.
Սակաւաժամանակեայ. } a. de
Սակաւաժամանակեան. } peu de temps, de courte durée.
Սակաւախօս. V. **Սակաւաբան;** — *լինել,* parler peu, ménager ses paroles.
Սակաւածանօթ. a. peu connu.
Սակաւակեաց. a. qui vit peu; — *լինել,* vivre peu, avoir la vie courte.
Սակաւակեր. a. qui mange peu, frugal, sobre.
Սակաւակերութիւն. s. action de manger peu, frugalité.
Սակաւահաւատ. a. de peu de foi.
Սակաւաձեռն. a. qui est en petit nombre, peu considérable, accompagné ou composé de peu de personnes; adv. avec peu de monde; — *գունդ,* une poignée de gens.
Սակաւամասնեայ. a. qui n'est qu'une fraction d'un petit nombre, qui est en petit nombre, en petite quantité, court, succinct.
Սակաւամարդ. a. qui a peu d'hommes, peu de population.
Սակաւամարդութիւն. s. manque d'hommes, défaut de population.
Սակաւամեղ. a. qui a très peu de péchés.
Սակաւամիտ. a. qui a peu d'esprit.
Սակաւայոյս. a. qui a peu d'espoir; — *լինել,* avoir peu d'espoir.
Սակաւանալ. vn. diminuer, s'amoindrir, se réduire.
Սակաւանիստ. a. étroit.
Սակաւապետական. a. oligarchique.
Սակաւապետութիւն. s. oligarchie.
Սակաւապէտ. a. qui a peu de besoins, qui vit de peu, frugal, sobre.
Սակաւապիտութիւն. s. exiguïté de besoins, frugalité, sobriété.
Սակաւապտուղ. a. qui a peu de fruits.
Սակաւաջան. a. qui se fait avec peu de travail.
Սակաւաջուր. a. qui a peu d'eau.

Digitized by Google

Սակաւավախճան. a. qui finit de bonne heure; court.
Սակաւատեսիլ. s. petite apparence.
Սակաւատերեւ. a. qui a peu de feuilles, de feuillage.
Սակաւատող. a. composé de peu de lignes; — *բանիւք*, en peu de mots.
Սակաւարժէք. a. de peu de valeur.
Սակաւարիւնութիւն. s. path. anémie.
Սակաւացնել. va. diminuer, amoindrir, réduire à un petit nombre.
Սակաւաւոր. a. peu nombreux, peu considérable. [nombre.
Սակաւաւորութիւն. s. petit
Սակաւերեւեաց. a. qui paraît peu, rare.
Սակաւժամանակեայ. } V. Սա-
Սակաւժամանակեան. } կաւա-
ժամանակեայ.
Սակաւիկ ինչ. } adv. un peu,
Սակաւիկ մի. } un petit peu, quelque peu, tant soit peu, si peu que rien; un moment, un instant.
Սակաւութիւն. s. petit nombre, petite quantité, exiguïté, petitesse, modicité; rareté.
Սակաւուք. V. **Սակաւ.**
Սակաւօրեայ. a. qui n'a que quelques jours; qui ne dure que quelques jours, éphémère.
Սակոյր. s. besaiguë.
Սակռ. s. ornith. autour.
Սակս, ի Սակս. prép. pour, à cause de, en égard à, en considération de.
Սակր. s. hache, cognée.
Սակրաւոր. a. s. armé d'une hache, sapeur.
Սահական. a. labile.
Սահանաբար. adv. comme une cataracte.

Սահանական. } a. qui coule
Սահանահոս. } comme une cataracte, impétueux.
Սահանակարկաչ. } a. qui fait
Սահանաձայն. } du bruit comme une cataracte.
Սահանք. s. chute d'eau; écluse, vanne.
Սահասէր. a. qui aime patiner.
Սահել. V. **Սահեցնել, Սահիլ.**
Սահեցում. s. l'action de glisser, glissade; fig. agitation d'esprit, vie agitée. [agiter.
Սահեցնել. va. faire glisser; fig.
Սահիլ. vn. glisser; s'écouler, couler; s'agiter, être agité, emporté, errer, se laisser aller à; *սառի վրայ* —, patiner; *մտքէն* —, échapper de la mémoire; *սահեցաւ*, il a glissé, le pied lui a manqué.
Սահման. s. limites, bornes, confins, frontière; borne, limite, terme; extrémité, sphère; définition; statut, institution; décision, détermination; — *դնել*, mettre des bornes, borner, limiter; — *ն անցնիլ*, franchir, dépasser les bornes, les limites; — *կարել՝ որոշել*, fixer les limites, délimiter; — *ք հաւատոյ*, articles de foi.
Սահմանաբաժին. s. division ou séparation de frontière.
Սահմանաբար. adv. définitivement. [marcation.
Սահմանագիծ. s. ligne de dé-
Սահմանագլուխ. s. frontière, ligne de démarcation.
Սահմանազծել. va. délimiter.
Սահմանազծութիւն. } s. délimi-
Սահմանազծում. } tation.
Սահմանադիր. a. constituant; — *ժողով*, assemblée constituante.
Սահմանադրաբար. V. **Սահմանադրապէս.**

Digitized by Google

հմանադրական. a. constitionnel ; — *միապետութիւն*, onarchie constitutionnelle.
հմանադրականութիւն. s. nstitutionnalité.
հմանադրապէս. adv. consutionnellement.
հմանադրել. va. fixer les liites; constituer, établir, dérminer, décider.
հմանադրութիւն. s. constition; statut; décision; délimition, bornage.
հմանադրօրէն. V. **Սահմանադրապէս**.
հմանածայր. s. l'extrémité es frontières.
հմանակալ. s. préfet, gouerneur; a. qui se trouve dans la ontière. [gram. indicatif.
հմանական. a. limitrophe;
հմանակից. } a. limitrophe,
հմանակողմ. } voisin.
հմանապահ. a. s. qui garde frontière. [nition
հմանաւորութիւն. s. défi-
հմանաւոր. a. borné, limité.
հմանաւորել. va. borner, limiter.
հմանափակ. a. limité, borné; — *միտք*, esprit borné; — *հասարակութիւն*, un public limité. [borner.
հմանափակել. va. limiter,
հմանափակութիւն. } s. li-
հմանափակում. } mitaion, fixation.
հմանաքար. s. borne.
հմանել. va. limiter, borner; éfinir, fixer, déterminer, établir, égler, préciser, décider, prendre ne décision, une détermination, tatuer, délibérer, stipuler, presrire; destiner, allouer, affecter; onsister, mesurer; *յառաջուընէ* —, prédestiner.

Սահմանիչ. s. définitif.
Սահմանորդ. a. limitrophe.
Սահմի. s. trosième mois de l'ancien calendrier arménien.
Սահմռկել. va. ahurir.
Սահմռկիլ. vn. être ahuri.
Սահնակ. V. **Ճայլխիր**.
Սահում s. glissade. [rant.
Սահուն. a. glissant; fugitif, er-
Սահունութիւն s. harmonie de style, douceur d'expression.
Սաղամանդր. s. zool. salamandre.
Սաղապանեմ. s. marche lente, doux mouvement. [vertir.
Սաղապեցնել. va. exercer, con-
Սաղապիլ. vn. s'exercer à.
Սաղապում. s. exercice.
Սաղար. s. général en chef.
Սաղարթ. s. feuille.
Սաղարթաթեր. V. **Տերեւաթեր**.
Սաղարթազեղ. a. qui a de belles feuilles; — *որթ*, vigne ornée de pampres.
Սաղարթազարդ. } a. feuillu,
Սաղարթազուարճ. } verdoyant.
Սաղարթաթափ. a. dont les feuilles sont tombées.
Սաղարթալի. a. plein de feuilles, feuillu.
Սաղարթախիտ. a. d'un épais feuillage, feuillu, épais.
Սաղարթածաղիկ. a. garni de feuilles et de fleurs. [խիտ.
Սաղարթանոխ. V. **Սաղարթա-**
Սաղարթանալ. vn. se couvrir de feuilles, pousser, verdoyer.
Սաղարթապատ. a. couvert de feuilles.
Սաղարթաւոր. a. qui a des feuilles, feuillu.
Սաղարթիլ. V. **Սաղարթանալ**.
Սաղարութիւն. s. généralat.
Սաղաւարտ. s. casque; mitre (des prêtres arméniens).
Սաղաւարտաւոր. a. couvert d'un casque.

Digitized by Google

Սաղաւարտել. vn. se couvrir d'un casque, porter un casque, la mitre.
Սաղմ. s. anat. fœtus; *նախնական* —, embryon.
Սաղմնախօսութիւն. V. **Սաղմնաբանութիւն.**
Սաղմն. V. **Սաղմ.**
Սաղմնաբանական. a. embryologique.
Սաղմնաբանութիւն. } s. embryologie.
Սաղմնագիտութիւն. }
Սաղմնահան. s. forceps.
Սաղմնահատութիւն. s. embryotomie.
Սաղմնային. a. embryonnaire.
Սաղմնանալ. } V. **Ցղանալ.**
Սաղմնառել. }
Սաղմնառիկ. a. s. enceinte.
Սաղմնառութիւն. V. **Ցղութիւն.**
Սաղմոս. s. psaume; psautier; — *ասել*, réciter des psaumes; *քաղել զսաղմոսն ծայրէ ի ծայր*, réciter tout le psautier.
Սաղմոսանուագ. } a. qui chante,
Սաղմոսասաց } récite des psaumes; s. psalmiste.
Սաղմոսարան. s. psaltérion; harpe, tympanon; psautier.
Սաղմոսել. vn. chanter des psaumes, psalmodier.
Սաղմոսերգ.
Սաղմոսերգեաց.
Սաղմոսերգիչ.
Սաղմոսերգող.
Սաղմոսերգու. } s. qui chante des psaumes, psalmiste.
Սաղմոսերգութիւն. s. chant des psaumes, psalmodie.
Սաղմոսողոգ. V. **Սաղմոսերգ.**
Սաղմոսողոգութիւն.
Սաղմոսողութիւն.
Սաղմոսութիւն. } V. **Սաղմոսերգութիւն.**
Սամետայք.
Սամետէք.
Սամետիք. } s. courroie qui attache le joug, bricole.

Սամի. V. **Սամիք.**
Սամիթ. s. bot. aneth; *Հոռոմ* —, fenouil; — *վայրի*, fenouil sauvage.
Սամիք. s. joug, timon.
Սամոյր. s. zool. zibeline.
Սամուրենի. s. zibeline, peau de zibeline.
Սամսարիլ. vn. se carrer, marcher avec prétention, se donner des airs, se pavaner.
Սայսպէս adv. de cette manière, comme cela, ainsi.
Սայթաքել. } va. faire glis-
Սայթաքեցնել. } ser, donner le croc-en-jambe; fig. égarer, induire en erreur.
Սայթաքիլ. vn. chopper, trébucher, broncher, faire un faux pas, glisser; fig. chanceler, faillir, s'égarer.
Սայթաքումն. } s. trébuchement,
Սայթաքում. } bronchade, glissade, faux pas; fig. égarement, erreur.
Սայլ. s. chariot; astr. chariot, grande et petite Ourse.
Սայլագործ. s. charron.
Սայլագործութիւն. s. charronnage.
Սայլակ. s. charrette.
Սայլակառք. s. haquet.
Սայլակերպ աստեղք. s. astr. la grande Ourse.
Սայլավար. } V. **Սայլորդ.**
Սայլապան. }
Սայլավարել.
Սայլել.
Սայլակել. } va. charrier.
Սայլասուն. a. qui habite dans un chariot, nomade.
Սայլարան. s. remise de chariots.
Սայլացից. s. limon (branche de limonière).
Սայլիկ. V. **Սայլակ.**
Սայլորդ. s. charretier, voiturier.

Digitized by Google

Սայլուորիկ. s. brouette.
Սայր. s. fil, tranchant.
Սայրադիր. s. tranchant.
Սայրասուր. a. très aigu, tranchant, très perçant, bien pointu; — *սուսեր*, glaive tranchant.
Սան. s. chaudron, casserole, marmite.
Սան. s. nourrisson; élève; pupille; filleul, filleule.
Սանահայր. s. compère.
Սանամայր. s. commère.
Սանզաստականք. spl. reproches.
Սանդ. s. mortier (à piler); mortier, bouche à feu.
Սանդալ. s. sandale.
Սանդալաւոր. a. qui porte des sandales
Սանդալիկ. s. petite sandale.
Սանդակ. s. mortier.
Սանդահարել. va. piler, écraser dans un mortier.
Սանդահարող. s. pileur.
Սանդար. s. mortier.
Սանդարամետ. s. Tartare, enfer; — *ք երկրի*, les profondes cavernes de la terre.
Սանդարամետական. } a. infernal, souterrain; — *դիք*, les divinités infernales; — *տօնք*, les dionysiaques, les dionysies.
Սանդարամետային. }
Սանդարամետապետ. s. chef du Tartare, Pluton. [**մետ**. s.
Սանդարամետք. V. **Սանդարա-**
Սանդիմ. s. centime.
Սանդիհոռ. s. pilon.
Սանդղաձեւ. a. qui a la forme d'un escalier, d'une échelle.
Սանդղամատ. s. marche d'un escalier, échelon, degré.
Սանդուխ. } s. escalier; échelle; — *ով վեր ելլալ*, escalader; *երկբացիկ* —, échelle double.
Սանդուղ. }
Սանձ. s. frein, bride, mors; fig. frein, terme; — *դնել*, mettre un frein; — *ը հանել*, débrider.
Սանձաբեկ. } V. **Սանձահարել**.
Սանձակոծ ընել. }
Սանձակոծել. }
Սանձակալ. s. porte-mors.
Սանձակոտոր. a. qui brise son frein, indomptable; — *ըլլալ*, briser son frein.
Սանձահարել. va. brider, soumettre au frein, réprimer.
Սանձահարութիւն. s. action de brider, de soumettre au frein, de réprimer. [frein.
Սանձարկու. a. qui impose un
Սանձարձակ. a. effréné; — *երասանակը թողուլ*, lâcher les rênes.
Սանձարձակութիւն. s. licence.
Սանձել. va. brider, soumettre au frein, réprimer, maîtriser.
Սանուհի. sf filleule, pupille.
Սանսկրիտ. s. sanscrit.
Սանտր. s. peigne; — *անօսր*, démêloir.
Սանտրագործ. } s. peignier.
Սանտրավաճառ. }
Սանտրել. va. peigner.
Սանտրուկք. spl. peignures.
Սապատ. } s. panier; bosse.
Սապատակ. }
Սապատաւոր. s. colporteur, revendeur.
Սապատող. a. bossu, gobin.
Սապէս. adv. ainsi, comme cela, de cette manière.
Սապոն. s. savon.
Սապոնել. va. savonner.
Սապոնում. s. savonnage.
Սառ. s. glace; verglas; — *ի հատոր՝ կտոր*, glaçon.
Սառած. a. gélé.
Սառեցնել. V **Սառուցանել**.
Սառամանիք. V. **Սառնամանիք**.
Սառեցուցիչ. a. s. glaçant, congélateur.

Digitized by Google

Սառիլ. vn. geler, se geler, glacer, se glacer, congeler; *գետն սառեցաւ*, la rivière a pris.
Սառնաբեկ. s. brise-glace.
Սառնաբեր. a. qui apporte, qui cause la gelée.
Սառնակերպ. a. semblable à la glace, au cristal, cristallin; s. cristalloïde.
Սառնակոյտ. s. amas, tas de glace, banquise, iceberg.
Սառնահալ. a. qui fond les glaces.
Սառնահալութիւն. s. dégel.
Սառնահատոր. s. glaçon.
Սառնահար. a. gelé.
Սառնամած. a. couvert de glace.
Սառնամանիք. s. glace; gelée, froid glacial.
Սառնային. a. glacial; cristallin.
Սառնանալ. V. **Պաղիլ.**
Սառնաշէն. a. construit en glace.
Սառնապատ. a. glacé, frappé.
Սառնապաս. V. **Սառնամած.**
Սառնաջուր. s. eau glacée.
Սառնասառոյց. a. tout gelé, glacé, glacial, glaçant.
Սառնասոյզ. a. enfoncé dans la glace.
Սառնատես. } V. **Սառնա-**
Սառնատեսակ. } **կերպ.**
Սառնատուն. s. glacière.
Սառնարան. s. glacier.
Սառնեղէն. a. de glace.
Սառնորակ. a. cristallin.
Սառնութիւն s. glace, froideur.
Սառնուլ. V. **Պաղիլ.**
Սառնոց. s. glacière.
Սառոյց. s. glace, verglas.
Սառում. s congélation; *կէտ սառման*, point de —.
Սառուցանել. va. glacer, congeler, geler.
Սառուցեալ. a. glacé; — *ծով*, mer Glaciale; — *գօտի*, zone glaciale.
Սառուցիկ. a. glacé, gelé.
Սառուցիչ. V. **Սառեցուցիչ.**
Սասանեան. a. sassanide.
Սասանել. } va. ébranler,
Սասանեցնել. } branler, remuer; effrayer.
Սասանիլ. vn. s'ébranler; frémir; *սասանեալ կալ*, demeurer interdit; — *ի հիմանէ*, s'ébranler dans ses fondements.
Սասանութիւն. } s. ébranlement,
Սասանում. } branlement; frémissement; tremblement de terre.
Սաստ. s. réprimande avec colère, gronderie, apostrophe, menace; gravité; autorité; — *աչաց*, vivacité des yeux; — *իշխանականութեան՝ մեծավայելչութիւն*, majesté; — *իշխանական*, autorité.
Սաստարար. V. **Սաստիչ.**
Սաստել. va. réprimander avec colère, reprendre fortement, gronder, parler d'un ton menaçant, dire avec menace, menacer, apostropher, commander d'une voix menaçante, imposer silence.
Սաստիկ. a. intense, violent, véhément, impétueux, fort, vif, ardent; rigoureux, rigide, rude, sévère; excessif, extrême, grave, grand, énorme; — *տգէտ*, ignorant fieffé ou consommé.
Սաստիկ. } adv. avec
Սաստիկ կերպով. } véhémence ou impétuosité, impétueusement, de toute la force, fortement; grandement, excessivement, extrêmement, grièvement, ardemment, vivement, violemment; durement, rigoureusement, sévèrement.
Սաստիչ. s. grondeur.
Սաստկագին. } V. **Սաստիկ.**
Սաստկագոյն } adv.
Սաստկակոծ. a. réprimandé, grondé sévèrement; — *ըլլալ*, être

Digitized by Google

primandé, grondé sévèrement, cevoir un savon.
Սաստկահար. a. qui frappe fort, en appliqué.
Սաստկահոլով. a. qui tourne pidement.
Սաստկաձայն. a. qui a une voix forte, sonore.
Սաստկամահ. a. mort d'une mort olente, assommé; — *ընել*, assommer.
Սաստկայարդ. V. **Քաջայարդ.**
Սաստկայոյզ a. très agité, tout nu, en pleine émotion; — *սէր*, nour violent.
Սաստկանալ. vn. prendre de intensité, de la force, se fortier, s'augmenter, croître; V. **[illegible].**
Սաստկանդամ. V. **Յաղթանդամ.**
Սաստկաճառաչ. a. très bruyant; - *կը հնչէին զանգակները*, les oches sonnaient à toute volée.
Սաստկաշունչ. a. violent; — *ամի՝ հով*, vent —.
Սաստկապահանջ. a. qui exige vec rigueur, sévère, rigide.
Սաստկապէս. V. **Սաստիկ.**
Սաստկաջինջ. V. **Անջինջ.**
Սաստկացնել. va. rendre intense, iolent ou fort, fortifier, augenter, accroître.
Սաստկութիւն. s. intensité, véémence, impétuosité, violence; igueur, rigidité, sévérité, rudesse.
Սատակ. s. cadavre.
Սատկամահ ըլլալ՝ մեռնիլ. nourir ou périr misérablement.
Սատկել. va. tuer, assommer, nassacrer, faire périr, égorger, ter la vie, exterminer; détruire, léfaire.
Սատկիլ. vn. périr, mourir; tre détruit, exterminé.
Սատկիչ. s. celui qui tue, meurrier, exterminateur; destructeur.
Սատկանոց. s. lieu de cadavres.

Սատակումն. s. extermination, mort, destruction.
Սատան s. adversaire, opposant, ennemi; Satan.
Սատանայ. s. Satan, démon, diable; adversaire.
Սատանայածին a. né de Satan.
Սատանայական. a. satanique, diabolique.
Սատանայակիր. a. satanique; démoniaque, possédé.
Սատանայակուր. a. dévoré ou possédé par Satan.
Սատանայամիտ. a. méchant comme le diable, malicieux.
Սատանայապաշտ. a. qui adore le diable.
Սատանայուոր. V. **Սատանայական.**
Սատանայոտ. a. démoniaque, possédé
Սատանայութիւն. s. diablerie.
Սատանիկ. s. petit démon, diablotin, diableteau.
Սատանորդի. a. s. espiègle.
Սատապ. s. nacre.
Սատապաւոր. a nacré.
Սատար. s. secours, aide; manœuvre; aide; auxiliaire; agrégé; auteur, cause; — *պատմութեան*, agrégé en histoire; — *ըլլալ* V. **Սատարել.**
Սատարել. va. aider, secourir, assister, contribuer, prendre part à, servir.
Սատարութիւն. s. aide, secours, assistance; agrégation.
Սատափ. s. nacre.
Սատափեայ. a. de nacre.
Սատեր. s. statère (monnaie, poids).
Սատկեցնել. V. **Սատակել.**
Սատկիլ. V. **Սատակիլ.**
Սատրապ. / **Սատրապէս.** } s. satrape.
Սատրապութիւն. s. satrapie.
Սար. s. hauteur, cime, sommet, piton; cap, promontoire, pointe,

Digitized by Google

bec; — ք, garniture, meuble, équipage; harnais.

Սարաբարձր. a. dont le sommet est très haut.

Սարակ. s. petite hauteur, plateau, mamelon.

Սարահարթ. a. dont le sommet est plat, uni; s. plateau.

Սարանալ. vn. ne pas oser, ne pas avoir le courage; ne pas daigner.

Սարաս. s. forme, façon, manière, manière d'être; coutume, usage

Սարասիլ. vn. être affecté de.

Սարաւանդ. / **Սարաւանդակ** } s.cap, promontoire; point, sommet, hauteur.

Սարաւանդիլ. vn. être posé ou se nicher dans un lieu élevé, dans les hauteurs.

Սարդ. s. zool. araignée; bot. laurier; ornith. grive; — *ի ոստայն*, toile d'araignée.

Սարդազգիք. / **Սարդանմանք.** } spl. zool. les arachnides.

Սարդանկու. a. tissé par une araignée, aussi fin qu'une toile d'araignée.

Սարդեայք. V. **Սարդենիք.**

Սարդեղունգ. s minér. sardonyx.

Սարդենի. V. **Սարդի.**

Սարդենիք. spl. bot. laurinées.

Սարդի. s. bot. laurier.

Սարդիոն. s. minér. cornaline.

Սարդիոստայն. / **Սարդոստայն.** } s. toile d'araignée.

Սարեակ. / **Սարեկ.** } s. ornith. merle, nigrette.

Սարեկիկ. s. ornith. merleau.

Սարիկ. s. ornith. tarin.

Սարիք. s. chaîne; — *նաւու*, agrès.

Սարկարան. s. aryballe.

Սարկաւագ. s. diacre; *աւագ* —, archidiacre.

Սարկաւագական. a. diaconal.

Սարկաւագանոց. s. sacristie.

Սարկաւագապետ. s. archidiacre.

Սարկաւագապետութիւն. s. archidiaconat.

Սարկաւագիլ. vn. être diacre; servir, être attaché au service de.

Սարկաւագութիւն. s. diaconat; *աւագ* —, archidiaconat.

Սարկաւագուհի. sf. diaconesse.

Սարմունակ. s. claque(chaussure).

Սարոյ. s. bot. platane.

Սարուած. s. appareil, attirail.

Սարսաւել. / **Սարսաւեցնել** } va. sécher, dessécher.

Սարսաւիլ. vn. sécher, se dessécher.

Սարսափ. s. consternation, épouvante, horreur, effroi terreur panique.

Սարսափահար. a. frappé d'épouvante; — *ըլլալ*. V. **Սարսափիլ.**

Սարսափընթաց. a. dont la course est effrayante.

Սարսափելի. a. effroyable, épouvantable, horrible, terrible, énorme.

Սարսափեցնել. va. frapper de consternation, faire frissonner de peur, d'horreur, effrayer, épouvanter.

Սարսափեցուցիչ. a. effrayant, terrifiant, terrible.

Սարսափիլ. vn. être frappé de consternation, frissonner de peur, être saisi. [frisson.

Սարսափիւն. s. tressaillement,

Սարսափում. V. **Սարսափ.**

Սարսել. va. remuer, secouer.

Սարսեցնել. va. ébranler, secouer, faire frissonner de peur, d'horreur.

Սարսիլ. vn. s'ébranler, tressaillir, frémir, frissonner, trembler.

Սարսուռ. s. tressaillement, frisson, frissonnement, frémis-

Digitized by Google

sement, tremblement; — *զգալ*, V. **Սարսռալ**.

Սարսռաբեր. a. frissonnant.

Սարսռագին. adv. avec frissonnement, en frissonnant; a. V. **Սարսռալի**.

Սարսռազդեցիկ. a. frémissant.

Սարսռալ. vn. tressaillir, frissonner, trembler, frémir; *ցուրտէն* —, frissonner, grelotter ou trembler de froid.

Սարսռալի. a. qui donne le frisson, qui fait frissonner, horrible, terrible.

Սարսռացնել. va. faire frissonner ou tressaillir.

Սարսռելի. V. **Սարսռալի**.

Սարսռիլ. V. **Սարսռալ**.

Սարսռիչ. a. frissonnant.

Սարսռող. } a. qui tressaille,
Սարսռուն. } frémissant, tremblant.

Սարտնուլ. vn. se rebuter, être choqué, se retirer, s'éloigner, se détacher, abandonner; se révolter, s'effaroucher, prendre de l'ombrage.

Սարտնուցանել. va. rebuter, choquer, éloigner, mettre en défiance, détacher; effaroucher, porter ou donner de l'ombrage.

Սարտնուցիչ. a. rebutant.

Սարտչիլ. V. **Սարտնուլ**.

Սարփինայ. s. bot. treille.

Սարքել. V. **Կազմել**.

Սաւան. s. drap de lit.

Սաւառնաթեւ. a. qui bat des ailes, qui plane.

Սաւառնակ. s. aéroplane.

Սաւառնատարած. V. **Սաւառնաթեւ**.

Սաւառնիլ. vn. battre des ailes, planer en l'air, voler, voltiger, planer.

Սաւառնում. s. battement des ailes, vol ondoyant.

Սաւոք. s. bot. peuplier noir.

Սափասուտ. a. tout à fait faux, mensonger.

Սափոր. s. urne, cruche.

Սափորակ. s. cruchon.

Սափրել. va. raser; *մօրուքը* —, faire la barbe.

Սափրիչ. s. barbier, coiffeur.

Սաքթաքել. va. cacher, voiler.

Սաքրիլ. vn. se cacher.

Սգազգած. a. qui est en deuil; de deuil, lugubre; — *ըլլալ*, être en deuil.

Սգազգեաց } a. revêtu d'habits
Սգազգեստ. } de deuil; — *ըլլալ*, se revêtir d'habits de deuil, porter le deuil. [de deuil.

Սգազգեստ. s. habit ou vêtement

Սգալ. vn. être en deuil, dans le deuil, porter le deuil; pleurer, déplorer.

Սգալի. a. de deuil, lugubre, triste.

Սգակիր. a. en deuil.

Սգակից ըլլալ. vn. prendre le deuil; déplorer ensemble.

Սգայուն. V. **Զգայուն**.

Սգապատ. a. couvert de deuil.

Սգասէր. a. qui aime le deuil.

Սգատեսակ. } V. **Սգալի**.
Սգատեսիկ. }

Սգաւոր. a. qui est en deuil; de deuil.

Սգաւորութիւն. V. **Սուգ**.

Սգուիլ. *Հագուիլ* —. vn. se parer, s'attifer.

Սգում. s. deuil.

Սեամ. s. seuil. [s. encre.

Սեաւ. a. noir; fig. noir, triste;

Սեաւական. a. noir.

Սեթեւեթ. s. accoutrement, affublement, chamarre, chamarrure, fard, afféterie, ornement, recherche, parure.

Սեթեւեթեալ. a. orné, paré, chamarré, recherché, emphatique, maniéré, affecté.

Digitized by Google

Սեթեւեթել. va. accoutrer, affubler, chamarrer, attifer, pomponner, enjoliver, charger d'ornements affectés, orner, parer, farder, affecter

Սեխ. s. bot. melon; *շերտ — ի*, une tranche de —.

Սեխաստան. } s. couche de
Սեխաստանիք. } melons, melonnière

Սեխենի. s. bot. melon, plante de melons; V. **Սեխաստան**.

Սեկ. s. basane.

Սեկակազմ. a. relié en basane.

Սեկեմուկ V. **Զիրջ**.

Սեղան. s. table; table, repas; autel; comptoir; *աւագ* , maître-autel; — *յարդարել՝ դնել* dresser, mettre la table; — *տալ*. donner un dîner; — *ը բաց ըլլալ*, tenir table ouverte; *բազմել ի* — ou — *նստիլ*. se mettre à table; *ելանել ի սեղանոյ* ou *սեղանէ ելլել*, sortir, se lever de table, quitter la table; — *ըլլալ*, être à table; *ծառայել* — *ի*, servir à table; — *ի պատիւն ընել*, faire les honneurs d'une table; V. **Պատիւ**.

Սեղանաբոյծ. } a. flaireur de
Սեղանաբոյս. } table, piqueur de tables, parasite, écornifleur.

Սեղանագերծ. V. **Սեղանակապուտ**.

Սեղանակազմ. a. s. qui prépare la table, maître d'hôtel.

Սեղանակապուտ. a. celui qui dépouille les temples, sacrilège, profanateur.

Սեղանակապտութիւն. s. sacrilège, profanation.

Սեղանակից. a. s. qui mange à la même table. commensal; — *ըլլալ*, manger avec.

Սեղանակողոպուտ. V. **Սեղանագերծ**.

Սեղանակցիլ. vn. être commensal.

Սեղանակցութիւն. s. commensalité, commensalisme.

Սեղանաձեւ. a. en forme de table.

Սեղանայարդար. } s. celui qui
Սեղանայօրէն. } dresse la table, maître d'hôtel.

Սեղանապետ. s. maître d'hôtel.

Սեղանասպաս. a. qui aime la bonne chère.

Սեղանասպասք. spl. vaisselle.

Սեղանատուն. V. **Ճաշատուն**.

Սեղանաւոր. s. banquier.

Սեղանաւորական. a. de banque, financier.

Սեղանաւորել. va. servir à table, servir, donner à manger.

Սեղանաւորութիւն. s. banque.

Սեղանորդ. V. **Սեղանակից**.

Սեղեխ. s. amant, prétendant.

Սեղեխաբար. adv. comme un amant.

Սեղխ. s. bot melon.

Սեղմ. a. serré, compacte, ferme.

Սեղմագին. a. bien serré.

Սեղմական. a. astringent.

Սեղմականութիւն. s. condensabilité.

Սեղմանալ. vn. se serrer, se resserrer, se contracter, se restreindre.

Սեղմել. va. serrer, resserrer, rendre compacte, contracter, presser, restreindre, fouler, réduire, rétrécir; *ձեռք* —, serrer la main.

Սեղմիլ. V. **Սեղմանալ**.

Սեղմիչ. a. astringent.

Սեղմիրան. s. corset.

Սեղմութիւն. s. l'action de serrer, de rendre compacte, serrement, fermeté.

Սեղմուիլ. V. **Սեղմանալ**.

Սեղմում. s. astriction, restriction.

Սեմագիր. } s. tachygraphe.
Սեմիար. }

Digitized by Google

Սեմական. a. sémitique.
Սեմականութիւն. s. sémitisme.
Սենեակ. s. chambre; cabinet; fig. concubine; *մութ* —, chambre noire ou obscure.
Սենեկապան. s. chambellan; — *սպասուհի*, femme de chambre.
Սենեկապանութիւն. s. la charge de chambellan.
Սենեկապանուհի sf. camériste, camérière, femme de chambre.
Սենեկապետ. s. grand chambellan; — *պապի*, camérier.
Սենեկապետութիւն. s. la charge du grand chambellan.
Սենեկասպաս. s. valet de chambre.
Սենեկասպասուհի. sf. femme de chambre.
Սենեկիկ. s. chambrette, cellule.
Սեպ. s. pic; a. à pic, escarpé.
Սեպագիր. V. **Սեպագրութիւն**; a. cunéiforme. [néiforme.
Սեպագրութիւն. s. écriture cu-
Սեպաձեւ. a. cunéiforme.
Սեպանալ. vn. se terminer en pointe, être escarpé.
Սեպացեալ. a. escarpé.
Սեպացնել. va. escarper.
Սեպեան. V. **Սիպէ**.
Սեպել. V. **Համարիլ**.
Սեպհական. a. propre, spécial, particulier, spécifique.
Սեպհականատէր. s. propriétaire.
Սեպհականացնել. | **Սեպհականել**. | **Սեպհականեցնել**. } va. approprier; *իբրեւ անձին* —, s'approprier, s'attribuer.
Սեպհականութիւն. s. appropriation; propriété; attribut; attribution; noblesse.
Սեպուհ. s. pair, gentilhomme.
Սեպուհութիւն. s. pairie.
Սեպուհուհի. sf. pairesse.
Սեպտեմբեր. s. septembre.
Սեռ. s. genre, sexe, race, génération; gram. genre; *մարդկային* —, le genre humain; *գեղեցիկ՝ փափուկ* —, le beau sexe.
Սեռական. a. sexuel, générique; général; s. gram. génitif.
Սեռակից. s. du même sexe.
Սեռն a. clair, pur, net, limpide.
Սեռն. | **Սեռնակ**. } s. essieu, axe.
Սեռնութիւն. s. clarté, pureté, netteté.
Սեռօրէն. adv. génériquement.
Սեր. s. genre, race; genre, espèce: sexe; crème; gram. genre; *գեղեցիկ* —, le beau sexe.
Սերախառն. a. mêlé de crème.
Սերած. V. **Սերեալ**.
Սերական. a. génital, prolifique; générique; gram. génitif.
Սերային. V. **Սերական**. a.
Սերանալ. V. **Սերիլ**.
Սերափիմ. s. séraphin.
Սերեալ. a. issu.
Սերեկ. s. cordouan.
Սերեկել. va. couvrir avec de la peau. [propager.
Սերել. va. procréer, engendrer,
Սերիլ. vn. être issu, descendre, tirer son origine, sa naissance; se propager.
Սերկածին. a. né d'aujourd'hui.
Սերկեան. a. du jour, d'aujourd'hui.
Սերկեւիլ. s. bot. coing.
Սերկեւլի. s. bot. cognassier.
Սերմ. V. **Սերմն**.
Սերմանական. a. séminal, spermatique.
Սերմանահան. s. semeur.
Սերմանահանութիւն. s. ensemencement.
Սերմանամատոյց a. qui produit de la semence.
Սերմանանալ. vn. grener, monter en grain.
Սերմանարկու. | **Սերմանացան**. } s. a. semeur; semoir.

Digitized by Google

Սերմանացու. a. destiné à être semé. [semence.
Սերմանաւոր. a. qui a de la
Սերմանաքաղ. a. qui cueille des grains; fig. discoureur, farceur.
Սերմանելի. V. **Սերմանացու.**
Սերմանել. va semer, ensemencer.
Սերմանիչ. / **Սերմանող.** } s. semeur.
Սերմանիք. spl. semences, semailles. [րութիւն.
Սերմերութիւն. V. **Սերմնե-**
Սերմն. s. semence, graine; fig. race, descendance; semence, germe; principe; méd. sperme.
Սերմնաբանութիւն. s. spermatologie.
Սերմնակաթ. a. gonorrhéique.
Սերմնակաթութիւն. s. méd. gonorrhée, spermatorrhée.
Սերմնական. a. séminal; spermatique.
Սերմնակեր. a. qui se nourrit de graines, de semences.
Սերմնահոսութիւն. s. méd. spermatorrhée, gonorrhée.
Սերմնային. V. **Սերմնական.**
Սերմնաճիկ. s. méd. spermatocèle.
Սերմնառիլ. V. **Յղանալ.**
Սերմնավաճառ. s. grainier.
Սերմնավայր. V. **Սերմնոց.**
Սերմնավարութիւն. s. ensemencement.
Սերմնարան. s bot. ovaire; semis.
Սերմնարկութիւն. s. l'action de semer, de jeter le sperme.
Սերմնացանութիւն. s. dissémination.
Սերմնափակ. s pistil.
Սերմնափոշի. s. bot. pollen.
Սերմներութիւն. s. gonorrhée, spermatorrhée.
Սերմնիչ. s. agric. semoir.
Սերմնընկալ. a. celui qui reçoit la semence, le sperme.
Սերմնոց. s. semis.

Սերմնցու. V. **Սերմանացու.**
Սերովբէ. / **Սերովբիմ.** } V. **Սրովբէ.**
Սերում. s. procréation, descendance, génération.
Սերուն. a. qui a la faculté de procréer.
Սերունդ. s. postérité, descendance, génération, descendants, race; — *է* —, de génération en génération.
Սերուց. s. crème.
Սերտ. a. ferme, solide, compacte, constant, dur; fig. vrai, sincère, étroit, intime, cordial; — *իւ*; adv. sincèrement, intimement, étroitement; — *սիրով*, intimement; — *սիրել*, aimer sincèrement; — *առաքինութիւն*, solide vertu.
Սերտել. va. affermir, consolider, établir; apprendre, étudier.
Սերտիլ. vn. s'affermir, se consolider, s'établir.
Սերտողութիւն. s. étude.
Սերտութիւն. s. fermeté, solidité, consistance, dureté.
Սեւ. V. **Սեաւ.**
Սեւագիծ. a. tracé en noir, en lignes noires.
Սեւագիր. s. encre; brouillon.
Սեւագոյն. a. qui a le teint noir, la couleur noire; noirâtre, noiraud.
Սեւագործ. a. qui rend noir.
Սեւագորշ. a. gris foncé.
Սեւագունդ. a. composé d'une troupe noire.
Սեւագրել. va. brouillonner.
Սեւագրութիւն. s. brouillon.
Սեւադեղ. s. encre.
Սեւադէմ. a s. nègre, moricaud.
Սեւազգած. / **Սեւազգեստ.** } a. vêtu ou habillé de noir, en noir.
Սեւաթոյր. a. noir.
Սեւաթորմի. a. noir.

Digitized by Google

Սեւաթուխ. a. noir.
Սեւակ. s. encre.
Սեւակարմիր. a. noir et rouge.
Սեւամաղձ. s. humeur noire.
Սեւամաղձոտ. a. méd. mélancolique.
Սեւամաղձոտութիւն. s. méd. mélancolie, humeur noire, hypocondrie.
Սեւամորթ. a. qui a la peau noire, noiraud.
Սեւամորթուհի sf. négresse.
Սեւանալ. vn. noircir, devenir noir, se noircir.
Սեւաներկ. a. teint en noir, noir; s. couleur noire, noir.
Սեւաչեայ / **Սեւաչուի.** } a. qui a des yeux noirs, aux yeux noirs.
Սեւաոքօղ. a. revêtu de noir.
Սեւացնել. va. noircir, rendre noir.
Սեւաքար. s. ardoise.
Սեւաքող. a. couvert de voile noir.
Սեւեռեալ. V. **Սեւեռուն.**
Սեւեռել. va. clouer, fixer.
Սեւեռում. s. fixation; idée fixe.
Սեւեռուն. a. fixé; — *աչք*, yeux —s.
Սեւերես a. qui a la figure noire; fig. confus, honteux, coupable.
Սեւիլ. / **Սեւնալ.** } V. **Սեւանալ.**
Սեւոտել. va. noircir.
Սեւորակ. a. noirâtre; — *աչք*, yeux noirs.
Սեւութիւն. s. noirceur, noir.
Սեւուլիկ. V. **Սեւորակ.**
Սեւուկ. V. **Սեւորակ.**
Սեւուհի. sf. négresse.
Սեւցած. a. noirci.
Սեւցնել. va. noircir.
Սեփական.etc. V. **Սեպհական.**etc.
Սէգ. a. impérieux, fier, altier, hautain, superbe.
Սէզ. s. bot. gramen; chiendent.
Սէնեզր. s. la rive de la Seine.

Սէր. s. amour, affection, tendresse, attachement; amour, penchant, goût; amour, passion; charité; agape; *սիրով*, avec amour, avec tendresse, affectueusement; volontiers, avec plaisir; *ամենայն սիրով*, très volontiers: *Ձեր սիրոյն համար*, pour l'amour de vous; — *է զարթնուլ*, être épris d'amour pour, être amoureux de; — *ունենալ՝ զգալ*, avoir, éprouver de l'amour, de l'affection; — *ազդել*, donner, inspirer de l'amour; — *կապել՝ դնել*, s'attacher, aimer. s'amouracher; — *ցուցնել*, témoigner de l'affection; *սիրով խելքը թռցնել*, être transporté d'amour; *սիրով այրիլ*, brûler d'amour; *սիրով հալիլ մաշիլ*, languir d'amour; *պղատոնական* —, amour platonique; — *ազատութեան՝ հայրենեաց՝ արուեստից*, amour de la liberté, de la patrie, des arts; *փաղանցուկ* —, amourette; *մաքուր* ou *սուրբ՝ հաստատուն՝ հաւատարիմ՝ անկարգ՝ յանցաւոր՝ եղեռնաւոր՝ անցաւոր՝ յողդողդ՝ սաստիկ՝ եռանդուն՝ յաւիտենական՝ զգայական՝ մարմնական՝ հայրական՝ մայրական* ou *մայրենի՝ ամուսնական՝ որդիական* —, amour pur, constant, fidèle, déréglé, coupable. criminel, passager, volage, vif, ardent, éternel, sensuel, charnel, paternel, maternel, conjugal, filial; *մոլեխանձ* —, amour jaloux, jalousie.
Սթափ. a. éveillé, vigilant, vif, prompt.
Սթափումն. s. vigilance.
Սթափել. / **Սթափեցնել.** } va. éveiller, réveiller; *գինովութենէ՝ գինիէ* —, désenivrer, dégriser.
Սթափիլ. vn. s'éveiller, se ré-

Digitized by Google

veiller, revenir; *քունէն* —, vaincre le sommeil; *գինիէն՝ գինովութենէն* —, se désenivrer, se dégriser.
Սթափութիւն. } s. réveil; désenivrement, dégrisement.
Սթափում.
Սիբեր. s. bot. asaret, cabaret.
Սիգ. V. **Սիւք.**
Սիգաբար. adv. fièrement.
Սիգալ. vn. se donner de grands airs, se donner des airs, se pavaner, marcher fièrement, avec orgueil, se rengorger, se carrer, se panader.
Սիգաճեմ. a. qui marche d'un pas fier; — *գնացք*, démarche majestueuse.
Սիգաճեմիլ. vn. marcher d'un pas, d'un air fier, se pavaner.
Սիգանք. s. airs, fierté, faste.
Սիգապանծ. a. fier, superbe.
Սիգաքայլ. V. **Սիգաճեմ.**
Սիգճոն. V. **Նուաճ** [mollesse.
Սիգութիւն. s. fierté, orgueil, faste;
Սիգաբոյս. s. bot. graminée.
Սիլկ. s. limon, bourbe, fange; dépôt, sédiment, lie, marc.
Սիլկային. a. de limon.
Սիկառ. s. cigare.
Սիկառիկ. s. cigarette.
Սիկառանիկ. s. porte-cigare.
Սիկարեան. a. sicaire, assassin.
Սիկիլիկ. s. grésil.
Սիկղ. s. sicle.
Սիղղոբայ. s. syllabe.
Սիմինդր. s. gruau.
Սիմոնական. a. simoniaque.
Սիմոնականութիւն. } s. simonie.
Սիմոնութիւն.
Սին. a. vide; vide de, privé de; vain, inutile.
Սին. s. bot. corme, sorbe.
Սինեալ. a. vidé, vide.
Սինլքեալ. } a. rebuté, bas, vil;
Սինլքոր. } *ժողովրդեան — դասակարգը*, — *խուժան*, racaille, rebut, lie du peuple, bas peuple, canaille, les derniers du peuple.
Սինկղիտիկոս. s. sénateur.
Սինկղիտոս. s. sénat.
Սինկղիտոսական. a. sénatorial.
Սինկղիտոսութիւն. s. dignité de sénateur.
Սինձ. s. condit; bot. gui.
Սինոդ. s synode.
Սինոդական. a. synodal, synodique; s. membre de synode.
Սիպերիական. a. de Sibérie.
Սիպէ. s. moll. sèche ou seiche.
Սիսեռ. s. bot. pois chiche, cicérole.
Սիր. s. sire.
Սիրաբանել. vn. parler d'amour, faire la cour, conter fleurettes, fleureter, courtiser. [cour.
Սիրաբանութիւն. s. fleurette,
Սիրաբար. V. **Սիրելապէս.**
Սիրագին. a. amoureux, aimant; adv. avec amour. [doux, poulet.
Սիրագիր. s. lettre d'amour, billet
Սիրագութ. a. tendre.
Սիրադեղ. s. philtre.
Սիրազեղ. } a. comblé d'affection.
Սիրազեղուն. }
Սիրազեղծ. a. qui abuse de l'amour.
Սիրաբորբ. V. **Սիրագիր.**
Սիրալի. } a. plein d'amour, d'affection, de tendresse, affectueux.
Սիրալիր. }
Սիրալից. }
Սիրախնձոր. s. bot. pomme d'amour, tomate.
Սիրական. a. affectueux, cher; s. amoureux, amant.
Սիրակցորդ. a. uni d'amour; — *ամոլք*, couple —.
Սիրակցութիւն. s. amours.
Սիրահար. } a. amoureux.
Սիրահարեալ. }
Սիրահարական. a. d'amour, d'amoureux.

Digitized by Google

Սիրահարիլ. vn. devenir amoureux, s'amouracher de, s'éprendre de.
Սիրահարութիւն. s. action de s'amouracher, amour.
Սիրահարուած. V. **Սիրահար.**
Սիրահարուիլ. V. **Սիրահարիլ.**
Սիրամարգ. s. zool. paon; *էգ* —, paonne; *ձագ* —, paonneau; — *ը կը գոչէ*, le paon crie.
Սիրամարգածաղիկ s bot. fleur de paon, poincillade.
Սիրամարգաշատ. a. abondant en paons.
Սիրամեծար a. aimable.
Սիրայ. s. natte, tresse de jonc.
Սիրային. a. d'amour.
Սիրայօժար. a. empressé.
Սիրայօժարութիւն. s. empressement.
Սիրանամակ. V. **Սիրագիր.**
Սիրաշահիլ. vn. gagner le cœur, s'attirer l'amour, ramener; *մէկը* —, gagner qn.
Սիրապատար. V. **Սիրալի.**
Սիրասնունդ. } a. élevé avec a-
Սիրասուն. } mour; — *սան*, cher nourrisson. [aimé.
Սիրասուն. a. élevé avec amour,
Սիրավառ. a. allumé d'amour.
Սիրավէպ. a. roman d'amour.
Սիրատարփ. } a. amoureux,
Սիրատարփիկ. } affectueux, passionné.
Սիրատենչ. } a. aimant, a-
Սիրատենչիկ. } moureux, affectueux.
Սիրատխուր. a. plein d'amour et de tristesse, triste et amoureux.
Սիրատոմս. s. billet doux, lettre d'amour.
Սիրատոչոր. a. embrasé d'amour.
Սիրարկու. a. amoureux.
Սիրել. va. aimer, chérir, affectionner, concevoir de l'affection pour; aimer à, se plaire à, prendre plaisir à; *խանդակաթ՝ տարփանօք՝ սաստիկ՝ բոլորով սրտիւ* ou *յամենայն սրտէ՝ ոգւով չափ՝ ի վեր քան զամենայն՝ անկեղծ սիրով* —, aimer tendrement, passionnément, éperdument, de tout son cœur, de toute son âme ou avec toute son âme, par-dessus tout, sincèrement; — *իբրեւ զբիբ ական*, *աչքին պէս* —. aimer comme ses yeux; — *մինչեւ վերջին շունչը*, aimer jusqu'au dernier soupir; *իւր անձին պէս* —, aimer comme soi-même; *իրար* —, s'aimer, s'entr'aimer.
Սիրելապէս. adv. affectueusement, d'une manière aimable, avec tendresse; charitablement.
Սիրելի. a. aimable, cher, aimé, affectionné, chéri, bien-aimé; favori, ami, amant; — *դ իմ*, mon cher; — *է ինձ կարծել*, j'aime à croire; — *էր ինձ բարերարել*, j'avais mis tout mon plaisir à faire du bien; — *է ինձ*, je préfère; — *ընծայել*. rendre aimable.
Սիրելութիւն. s. action d'aimer, amabilité, amour, affection, tendresse, sympathie.
Սիրերգութիւն. s. chant d'amour.
Սիրիչ. } s. amant, amateur; a-
Սիրող. } *փառաց՝ ազատութեան*, amant de la gloire, de la liberté; — *նկարուց*, amateur de tableaux; — *է* c'est un amateur.
Սիրողաբար. V. **Սիրելապէս.**
Սիրողապէս. V. **Սիրելապէս.**
Սիրուիլ. vn. être aimé ou chéri.
Սիրուհի. sf. amante, maîtresse, bien-aimée.
Սիրում. s. amour, prédilection.
Սիրուն. a aimable, cher, charmant, mignon; amant.
Սիրունիկ. a. joli. [tillesse.
Սիրունութիւն. s. beauté, gen-

Digitized by Google

Սիրտ. s. cœur; cœur, âme, esprit, mémoire, intelligence, volonté; cœur, courage; cœur, pensée intime; *բոլորով սրտիւ, ի բոլոր սրտէ յամենայն սրտէ, սրտի մտօք*, de tout cœur, de tout mon cœur, de bon cœur, de grand cœur; *սրտի մտօք աշխատիլ*. travailler avec cœur, de bon cœur, de tout cœur. prendre à cœur, s'occuper sérieusement de; *բաբախում թնդիւն սրտի*, palpitation de cœur; *սիրտն կը բաբախէ՝ կը թնդայ*, le cœur palpite, bat; *լքումն սրտի*. abattement de cœur; *իր սիրտը մէկուն բանալ* ouvrir son cœur à qn.; *անկեղծ սրտիւ*, à cœur ouvert; *բարութիւն՝ խստութիւն սրտի*, bonté, dureté de cœur; *ի խորոց սրտէ* ou *սրտի*, du fond du cœur, du fond de l'âme; *ի խորս սրտի*, au fond de l'âme; *կեղեքել ը*, ronger, fendre, navrer le cœur; *գերել — ը*, captiver, enchaîner le cœur; *մէկուն — ն իրեն քաշել*, gagner le cœur de qn.; *սրտին խօսիլ* parler au cœur; *ուղիղ սրտիւ*, sincèrement, par la droite raison; *անոր — ը նուաղած էր*, son cœur était en défaillance; *— ս կը նուաղէր*, mon cœur tombait en défaillance; *սրտէն կը հրճուէր*, la joie était au fond de son cœur, il se réjouissait au fond de son cœur; *գրաւել՝ ժառանգել — ը*, attendrir, posséder le cœur; *յափշտակել — երը*, enlever les cœurs; *սրտին խորն իջնալ*, descendre dans le fond de son cœur; *սրտին խորերը թափանցել*, pénétrer dans les replis les plus cachés de son cœur; *սիրտը խոտորեցնել*, pervertir, dépraver le cœur; *սրտէն ըսել*, dire en soi-même; *տալ՝ նուիրել իր — ը*, donner son cœur, faire don de son cœur; *բաց սրտով խօսիլ*, parler à cœur ouvert; *— ընել*, avoir du cœur, du courage, oser; *մէկ — ըլլալ*, être, ne faire qu'un cœur; *մէկ — մէկ հոգի ըլլալ*. n'être, ne faire qu'un cœur et qu'une âme; *— առնել*, prendre courage: faire mal au cœur; *մէկուն — ն առնել*, apaiser, calmer; *— հատցնել*, se tourmenter; *— ն ելլել*, être émû, avoir envie de pleurer; *— կոտրել*, briser le cœur; *— ս կոտրած է*, j'ai le cœur gros; *— խառնել*, soulever le cœur, faire mal au cœur; *— ս կը խառնուի*, j'ai mal au cœur; *— չընել*, manquer de cœur, ne pas oser. *— ը բերանն է*, il a le cœur sur les lèvres; *— ս գոցուած է*, j'ai le cœur serré; *— ը դնել*, prendre à cœur, s'affecter, avoir le cœur gros; *— ը նետել*, avoir des palpitations de cœur; *սրտէ ի — խօսիլ*, se parler cœur à cœur: *ծակել*. percer le cœur; *քարէ՝ ապառաժ — ունենալ*, avoir un cœur de marbre, de roche; *սրտով ընել*, faire une chose de cœur, du meilleur de son cœur; *— ունենալ*, avoir cœur, être en train de; *— չունենալ*, n'avoir point de cœur, ne pas être en train; *հայրական՝ մայրական՝ գողտր՝ զգայուն՝ անզգայ՝ խաղաղ* ou *անդորր՝ խաղաղասէր՝ երախտագէտ՝ ապերախտ ազնուական՝ բարի՝ ազնիւ՝՝ վսեմախոհ՝ վեհ՝ խիստ՝ ապականեալ՝ վատ անգութ՝ անողորմ՝ չար՝ լքեալ՝ անվեհեր —*, cœur de père ou paternel, de mère ou maternel, tendre, sensible, insensible, calme, pacifique, reconnaissant, ingrat, noble, bon, excellent, élevé

Digitized by Google

u magnanime, grand, dur, gâté
u corrompu, lâche, cruel, im-
itoyable, mauvais, abattu, in-
répide; V. **Յանդուգնանալ.** etc.
իրտախառնութիւն. s. path. nau-
ée, haut-le-coeur.
իւգ. V. **Սիւք**
ւղօրայ. V. **Սիզղորայ.**
իւն. s. colonne; pilier.
ւնաբարձ. a. soutenu par des
olonnes.
ւնազաւիթ. s. péristyle.
ւնագլուխ. s. chapiteau.
ւնակ. s. petite colonne, co-
onnette; *ելեկտրական* —, pile
lectrique.
ւնական. } a. stylite, qui
ւնակեաց. } habite solitaire-
ient sur une colonne.
ւնաձեւ. a. qui a la forme
'une colonne, à colonne.
ւնամոյս. V. **Սիւնակեաց.**
ւնանման. V. **Սիւնաձեւիլ.**
ւնապատ. a. entouré de co-
onnes; s. péristyle.
ւնաձեւիլ. a. qui ressemble
une colonne.
ւնաւոր. a. à colonnes.
ւնկղիոս. V. **Սինկղիոս.**
ւնհոդ. } s. synode.
ւնհոդոս. }
ւնհոդոսական. a. synodal.
ւրալախուր. V. **Հինգշե-**
լեան.
ւք. } s. brise, souffle léger.
ւք }
ւփոն. s. siphon.
ւփոնաձեւ. a. à siphon.
անալ. vn. voler, s'envoler,
rendre l'essor; se lancer, courir
te, se précipiter.
ացիկ. a. élancé.
ացութիւն. } s. vol, essor.
ացումն. }
ացք. s. saillie.
աւ. a. s. slave.

Սլաւագէտ. s. qui connaît la langue slave.
Սլաւական. a. slave.
Սլաք. s. trait, dard; stylet; style, aiguille; bot. style.
Սլաքալեզու. a. qui a une langue aiguë, piquant, mordicant.
Սլաքեայ. a. pointu, aigu, piquant, perçant.
Սլիկ. s. bot. haricot vert.
Սլքտալ. vn. flâner.
Սխալ. a. fautif, erroné; moins, qui manque; s. faute, erreur; — *ընել*, faire une faute, une erreur; faire des fautes: — *ն ուղղել՝ շտկել*, corriger la faute, ses fautes; — *ես*, vous êtes en erreur; — *է*, c'est une faute, c'est une erreur, ce n'est pas vrai; *թեթեւ՝ ծանր՝ մեծ՝ ներելի* —, faute légère, grave, grande, pardonnable.
Սխալալակ. a. aviné, qui chancelle par suite d'ivresse, gris.
Սխալական. a. fautif, faillible.
Սխալականութիւն. s. faillibilité.
Սխալալակիլ. vn. trébucher par l'effet du vin, chanceler par suite d'ivresse, avoir les jambes avinées, chanceler sur ses jambes pour avoir trop bu, être gris.
Սխալանք. s. faute, mécompte, erreur, méprise, bévue; *իր* — *ն ուղղել*, corriger, réparer ses fautes.
Սխալաւոր. V. **Սխալական.**
Սխալեցնել. va. faire tomber dans une faute, mettre dans l'erreur.
Սխալիլ. vn. faillir, faire ou commettre une faute, une erreur, tomber en faute, tomber dans quelque mécompte, se tromper, se méprendre, manquer; manquer, pécher, s'égarer, faire un faux pas, broncher; *մեծ կեր-*

Digitized by Google

պօղ —, faire les fautes les plus grossières, se tromper grandement.
Սխալօղ. V. **Սխալական.**
Սխալութիւն. } V. **Սխալանք.**
Սխալումն.
Սխմել. V. **Սեղմել.**
Սխմռուիլ. V. **Սեղմանալ.**
Սխտոր. s. bot. ail.
Սխտորգուզ. s. égrugeoir.
Սխրագործ. a. qui opère des prestiges, merveilleux, prodigieux.
Սխրալի. a. ravissant, merveilleux, admirable, surprenant, charmant.
Սխրանալ. vn. tomber des nues, regarder avec admiration, être extrêmement surpris, admirer, s'étonner de, être charmé, touché ou ravi de.
Սխրանք. } s. ravissement, admiration.
Սխրացումն.
Սխրատարա. } V. **Սխրալի.**
Սխրատեսիլ.
Սխրացնել. va. ravir, étonner, frapper, frapper d'étonnement, d'admiration, charmer, faire les délices, le charme de.
Սկախառն. a. limoneux, vaseux, bourbeux.
Սկահ. s. gobelet, tasse, timbale.
Սկահակ. s. coupe, godet, tasse; — *մը սուրճ*, une tasse de café.
Սկահակալ. s. soucoupe.
Սկահաձեւ. V. **Սկահ.**
Սկայ. s. géant.
Սկայաբար. V. **Հսկայաբար.**
Սկայագործ. V. **Հսկայաձեւ.**
Սկայազն. V. **Հսկայազն.**
Սկայազօր. V. **Հսկայազօր.**
Սկայամարտ. } s. guerre des géants.
Սկայամարտութիւն.
Սկայանման. a. semblable à un géant.
Սկանալ. vn. changer en bourbe, former un dépôt, déposer.

Սկարոս. s. ichthyol. scare.
Սկաւառակ. s. assiette; astr. disque; — *գլխու*, crâne.
Սկել. V. **Հսկել**; **Սկիլ.**
Սկեպտական. } a. s. sceptique.
Սկեպտեան.
Սկեպտիկեան.
Սկեպտականութիւն. s. scepticisme.
Սկեպտիկ. } V. **Սկեպտական.**
Սկեպտեան.
Սկեպտիկանութիւն. s. scepticisme.
Սկեպտիկեան. a. sceptique.
Սկեպտութիւն. V. **Սկեպտիկանութիւն.**
Սկեսուր. V. **Կեսուր.**
Սկեսրայր. } s. beau-père (le père du mari).
Սկեսրեայ.
Սկզբնաբար. } adv. primitivement, au commencement.
Սկզբնապէս.
Սկզբնաբոյս հասակ. s. premier ou bas âge, tendre enfance.
Սկզբնագիր. a. s original.
Սկզբնածին. V. **Նախածին.**
Սկզբնական. a. primitif, original, primordial, premier, initial; élémentaire; — *մեղք*, péché originel.
Սկզբնակից. a qui a le même commencement; — *աշխարհի*, aussi ancien que le monde.
Սկզբնահայր. V. **Նախահայր.**
Սկզբնամայր. V. **Նախամայր.**
Սկզբնաչար. V. **Նախաչար.**
Սկզբնապատճառ. s première cause, auteur, promoteur.
Սկզբնատառ. s. première lettre, initiale.
Սկզբնատարր. s. premier élément.
Սկզբնատիպ. a. s. original, prototype.
Սկզբնաւոր. a. commencé, créé; primitif, premier.
Սկզբնաւորիլ. V. **Սկսիլ.**

Digitized by Google

զբնաւորութիւն. } s. commencement, début, initiative.
զբում. }
զբնաքայլ. s. premier pas.
զբունք. s. principe; — *ով* *զբամբ*, par —, en —.
ի. s. coupe, tasse; calice.
իզբ. s. commencement, début, élude; origine, principe; cause, otif; — *առնել*; V. **Սկսիլ**; *սկզբան*, dans le commencement, dans l'origine, d'abord; *սկզբանէ*, dès le commencement, dès le principe; *ի սկզբանէ շխարհի*, depuis la création du onde; *անդուստ* ou *անդստին* *սկզբանէ*, dès l'origine, dès sa aissance.
իհ. V. **Սկի.**
իւռ. s. zool. écureuil; — *ը զանչէ*, l'écureuil crie, grogne.
նդիկ. } s. femme abandonnée par son mari.
նդուկ. }
ունդ. s. zool. corsac, sorte e petit chien; — *ատամունք*, ents canines.
ուտեղ. s. disque, plateau.
ոռբած. a. effronté, dévergondé, honté.
սիլ } vn commencer, donner ou prendre l'initiative, débuter, entamer, donner le signal de, se mettre à; iettre en train; — *տալ*, faire ommencer; *վերստին* —, recommencer; *յայսօրուընէ սկսեալ*, à artir ou à dater d'aujourd'hui.
սում. }
սնակ. s. commençant, novice, depte.
կսող s. commençant.
կսուած. } s. commencement, début, prélude.
կսում. }
կրթած. s. écorchure.
կրթել. va. écorcher, excorier.
կրթիլ. } vn. s'écorcher, s'excorier.
կրթուիլ. }

Սկրթուածք. } s. écorchure, excoriatien, égratignure.
Սկրթուք. }
Սղագիր. s. sténographe.
Սղագրական. a. sténographique.
Սղագրել. va. sténographier.
Սղագրութիւն. s. sténographie.
Սղանալ. vn. être ou devenir bref; enchérir, renchérir, devenir plus cher.
Սղանդ. s. bot. aristoloche.
Սղավաճառ. a. qui vend cher.
Սղար. s. blocus.
Սղարել. va. bloquer.
Սղացնել. } va. rendre bref; renchérir, enchérir.
Սղել. }
Սղիլ. V. **Սղանալ.**
Սղմեցնել. va. faire contenir, faire entrer.
Սղմիլ. vn. contenir, entrer, aller.
Սղնալ. vn. enchérir, renchérir, devenir plus cher.
Սղոխ. s. brise, vent doux, souffle, zéphyr.
Սղոց. s. scie; scie (poisson).
Սղոցաձեւ. a. en forme de scie.
Սղոցաձուկ. s. scie (poisson).
Սղոցարան. s. scierie.
Սղոցել. va. scier.
Սղոցի. s. bot. yeuse.
Սղոցիչ. s. scieur.
Սղոցուք. s. sciure.
Սղութիւն. s. brièveté, exiguïté; cherté, enchérissement.
Սղցունել. va. enchérir.
Սմբակ. s. corne, sabot (du pied du cheval, etc.).
Սմբակակոխ ընել. va. faire fouler aux pieds par la cavalerie.
Սմբակաւոր. a. zool. onguiculé.
Սմբուլ. s. bot. jacinthe.
Սմբուկ. s. bot. aubergine.
Սմին իրի. conj. c'est pour cela, à cause de cela.
Սմպասակ. s. minér. basalte.
Սմպասակային. a. basaltique.
Սմսեղուկ. a. chétif, étriqué.

Digitized by Google

Սմքած. a. abattu.
Սմքիլ. vn. être abattu, s'abattre.
Սնաբանութիւն. V. **Ընդվայրախօսութիւն**.
Սնակող. s. fausse côte.
Սնամէջ. a. vide. creux.
Սնամիտ. s. frivole.
Սնամտութիւն. s. frivolité.
Սնանալ. vn. être vide, se vider.
Սնանիլ. vn. se nourrir, être élevé, nourri, alimenté, entretenu.
Սնանկ. s. failli, banque-routier.
Սնանկանալ. vn. faire faillite ou banqueroute, faillir.
Սնանկացնել. va. causer la faillite.
Սնանկացող V. **Սնանկ**.
Սնանկութիւն. s. faillite, banqueroute.
Սնանում. s. nutrition.
Սնապաշտ a. s. superstitieux.
Սնապաշտական. } **Սնապաշտիկ**. } a. superstitieux.
Սնապաշտութիւն. s. superstition.
Սնապարծ. } **Սնապարծիկ**. } a. vain, vaniteux, vantard glorieux, fanfaron, rodomont, matamore.
Սնապարծիլ. vn. être vain, vaniteux, faire le fanfaron.
Սնապարծութիւն. s. vanité, vanterie, fanfaronnade, jactance.
Սնավաստակ. a qui travaille en vain, qui perd sa peine.
Սնար. } **Սնարք**. } s. chevet, tête; chevet, traversin; — *ին գլուխը ընդ սնարս*, au chevet, à la tête.
Սնարակալ. s chantourné.
Սնարել. va. chantourner.
Սնարում s. chantournage.
Սնափառ. a, qui a des idées vaines, vain, qui aime la vaine gloire. [gloire, être vaniteux.
Սնափառիլ. vn. aimer la vaine
Սնափառութիւն. s. vaine ou fausse gloire, vanité, fatuité, vain orgueil, vaine ambition.

Սնգլուխ. V. **Խոյակ**.
Սնգոյր. s. fard, rouge; — *ով շպարել*, se farder, se plâtrer, se crépir le visage.
Սնգուրել. va. farder.
Սնդակագօղ. s. chim. amalgame.
Սնդիկ. s. chim. mercure, vif-argent.
Սնդմայ. s. lien. [de lit.
Սնդոն. s. toile, linge; drap, drap
Սնդու. s. satin.
Սնդուկ. V. **Արկղ**.
Սնդուս V. **Սնդու**.
Սնդուսեայ. a. de satin.
Սնդուսել. } **Սնդուսում**. } va. satiner.
Սնկենի. s bot. liège, chêne-liège.
Սնկիլ. vn. se constiper; avoir besoin, être indigent. [digence.
Սնկութիւն. s. constipation; in-
Սննդական. a. nutritif, nourrissant.. alimentaire.
Սննդականութիւն. s. nutrition, alimentation.
Սննդակից. a. s. nourri, élevé avec, qui est du même âge; familier, camarade.
Սննդառական. a. alimentaire.
Սննդառութիւն. s alimentation, nutrition.
Սննդարար. V. **Սննդական**.
Սնոտի. a. vain, frivole. futile, inutile, sans résultat.
Սնոտիագործ. a. fait en vain, vain, inutile. [lement.
Սնոտիաժողով. a. réuni inuti-
Սնոտիախօս V. **Ունայնաբան**.
Սնոտիապատիր. a. futile et faux.
Սնոտիասէր. a. qui aimes les futilités, vétilleur, vétilleux.
Սնոտիլ. vn. être ou être rendu inutile, se réduire à rien.
Սնոտիք. s. futilité, choses vaines ou frivoles, bagatelle, vétille, minutie, niaiserie, baliverne; faribole, babiole, colifichet..

Digitized by Google

Սնութիւն. s. vide; stérilité.
Սնունդ. s. nutrition; aliment, nourriture, subsistance, entretien.
Սնուցանել. va. nourrir, élever, alimenter, entretenir.
Սնուցանող.)
Սնուցիչ. } a. nourricier, nourrissant, nutritif
Սնուցող)
Սնտուկ. s. caisse; malle; — *ը կապել*, faire sa malle; *խնայողական* —, caisse d'épargne.
Սոդոմական. a. s. sodomite.
Սոդոմականութիւն. s sodomie.
Սոր.) a. ferme, solide; ép-
Սորեալ. } ais; V. **Սօր.**
Սորսել. va. retrousser, relever.
Սորսուիլ. vn. se retrousser, relever ses manches, se préparer.
Սոխ. s. bot. oignon; bulbe; *դալար* —, ciboule.
Սոխաբեր. a. bulbifère.
Սոխակ. s. ornith rossignol; — *ը կը երգէ՝ կը դեղգեղէ*, le ramage du rossignol.
Սոխակաձայն. a. qui a la voix
Սոխաձեւ. a. bulbiforme.
Սոխասրինգ. s. mus. mirliton.
Սոխասանձ. s. bot. oignonet.
Սոխաւոր. a. bot. bulbeux.
Սող. s. l'action de ramper, marche rampante; *ի* —, en rampant.
Սողալ. V. **Սողիլ**
Սողացնել. V. **Սողեցնել.**
Սողացող. a. rampant; — *կենդանիներ*, reptiles
Սողեցնել. va. faire ramper.
Սողիլ. vn. ramper; *երկրի հողի վրայ* — se traîner contre terre ou par terre.
Սողկազնաց. a. rampant, dont les racines sont superficielles, peu profondes.
Սողմիլ. vn. se glisser, s'introduire, s'insinuer.
Սողմոն. s. zool saumon.
Սողնաբանութիւն. s. erpétologie.

Սողնախտ. V. **Սողնական ախտ.**
Սողնակ. s. reptile; verrou, barre.
Սողնական. a. rampant; — *ախտ*, herpès.
Սողոպալ. V. **Սպրդալ.**
Սողոխ. V. **Սղոխ.**
Սողոսկել. va. faire glisser, insinuer, introduire doucement, fourrer
Սողոսկիլ. vn. ramper, serpenter, grimper; glisser, se glisser ou pénétrer dans, s'insinuer, s'introduire.
Սողոսկող v. grimpant.
Սողոսկումն. s. serpentement; rampement.
Սողուն. s. reptile; a. rampant.
Սողուսկ. a. glissant.
Սոնի. V. **Ծոնի.**
Սոյզ.) s. cavité, creux, trou.
Սոյզք.)
Սոյն. pron. ce, cet, cette, celui, ce le.
Սոյնպէս adv. ainsi, de cette manière, comme cela, de même.
Սոյնպիսի. V. **Այսպիսի.**
Սոյնօրին. adv aujourd'hui.
Սոյնօրինակ. adv. de cette manière, de cette façon, ainsi.
Սոնիճ. V **Սրջնիլ.**
Սոնմանալ. vn. prendre de l'embonpoint, du corps, s'engraisser; fig. s'enfler d'un vain orgueil, d'une sotte présomption, devenir fier, rebelle.
Սոս. s. espace de soixante ans.
Սոսինձ. s. colle, colle forte, colle à bouche.
Սոսկ. a. seul, simple; commun, ordinaire; privé, dénué; gram. aigu; adv. simplement.
Սոսկալի. a. horrible, affreux, hideux, terrible, formidable, effroyable, redoutable.
Սոսկական. a. vulgaire, commun, ordinaire; privé; s. fan-

Digitized by Google

tassin; un particulier, une personne privée; — *կեանք*. la vie privée; — *մարդ՝ ոք*, un homme privé, un simple particulier, un particulier.

Սոսկալ. vn. avoir horreur, regarder avec horreur, frissonner, redouter, frémir; *սոսկացեալ դողդղալ*, frémir de peur, d'effroi.

Սոսկանալ. vn. laisser de côté, abandonner, se défaire, se priver.

Սոսկապէս. adv. simplement, seulement, uniment.

Սոսկավիթխար. a. gigantesque colossal, d'une énorme grandeur, monstrieux.

Սոսկացնել.V. **Զարհուրեցնել**.

Սոսկիլ. V. **Սոսկալ**.

Սոսկութիւն. s. privation, dénûment.

Սոսկում. s. horreur, frémissement, terreur, effroi, frayeur, frissonnement; — *ածել՝ բերել*. faire horreur, faire dresser les cheveux; *բռնեց զինքը*, il fut saisi d'horreur.

Սոսնձել. va. coller.

Սոսնձում. s. collage.

Սոսոր. / **Սոսորդ**. } s. anat. arrière gorge.

Սոսորդել. vn. se gargariser.

Սով. s. famine, faim.

Սովաբեկ. a. desséché par la faim, affamé; — *ընել*, affamer, faire mourir de faim.

Սովալլուկ. a. affamé.

Սովամահ. a. mourant de faim; — *լինել՝ կորնչիլ*, mourrir de faim.

Սովամահիլ.vn.mourrir de faim.

Սովեցնել. va. affamer, causer la famine.

Սովիլ. vn. être tourmenté par la famine, par la faim, être affamé, souffrir de la faim.

Սովոր. a. accoutumé, habitué, rompu; familler; — *լինել*, être habitué, accoutumé à; *ինչպէս որ — էր*, comme il avait coutume de.

Սովորաբար. adv. habituellement, de coutume, ordinairement, d'ordinaire, d'habitude.

Սովորական; a. habituel, ordinaire, usité, usuel, commun, familier.

Սովորապէս. V. **Սովորաբար**.

Սովորեալ. a. habitué.

Սովորել. V. **Սովորիլ**.

Սովորեցնել. va. habituer, accoutumer à, former.

Սովորիլ. vn. s'habituer, s'accoutumer, être accoutumé, se rompre à, prendre l'habitude de, contracter une habitude, prendre un pli; — *աշխատութեան*, se faire à la fatigue, s'endurcir au travail.

Սովորոյթ. V. **Սովորութիւն**.

Սովորութիւն. s. habitude, coutume. usage, pli; — *ընել*, prendre l'habitude de, se faire une habitude de; — *ս է*, c'est mon habitude; — *ըրած եմ*, j'ai pour habitude de; *ըստ — թեան*. suivant l'usage, selon la coutume, comme d'habitude; *ըստ իր — թեան*, selon sa coutume, son habitude; *տարադէպ՝ դժպատեհ* — , abus.

Սովրեցնել. V. **Ուսուցանել**.

Սովրիլ. V. **Ուսանիլ**.

Սոր. s. trou, creux; tanière, antre, caverne.

Սորամուտ a. qui entre, qui s'introduit dans un trou, dans une caverne, solitaire; — *լինել*, entrer, nicher dans un trou; se cacher, vivre retiré, s'enfoncer dans la solitude.

Սորայ. s. de celui ci, de celle-ci.

Սորեկ. a. beau, excellent.

Սորել. vn. couler, s'écouler, se verser; entrer dans un trou; se

Digitized by Google

caver; *սորեալ աչք*, yeux caves, creux. [mer l'oeil.
Սորեցնել. va. faire couler. abî-
Սորսորել. vn. couler, s'ecouler; se dissiper, se débander.
Սորվելիք. s. chose à apprendre.
Սորվիլ. V. **Ուսանիլ**.
Սոցայ. s. de ceuy-ci, de celle ci.
Սուաղիլ. vn. se trouver mal de faim.
Սուաղութիւն. s. faim.
Սուարիմ. a. mauvais.
Սուգ. s. deuil; deuil, affliction; *—ի մէջ՝ կենալ*, *— բռնել*, prendre le deuil, se mettre en deuil; être dans la désolation, être désolé; *մէկուն վրայ — ընել* pleurer qn ; étre en deuil; *—ը մըտանալ՝ — զգենուլ*, prendre le deuil, être vêtu de deuil.
Սուդար. s. mouchoir blanc.
Սուզակ. s. plongeur.
Սուզակէտ. s. nadir.
Սուզանել. va plonger, enfoncer, submerger; couvrir, cacher, faire disparaître.
Սուզանիլ. vn. se plonger, s'enfoncer; se cacher, disparaître.
Սուզարան. s. chim. bain.
Սուզել. V. **Սուզանել**.
Սուզիլ. V. **Սուզանիլ**.
Սուզող. V. **Սուզակ**.
Սուին. s. baïonnette.
Սուինաւոր. a. qui a une baïonnette.
Սուլակ. s. sifflet.
Սուլել. vn. siffler; siffler, accueillir par des sifflets. [fleur.
Սուլիչ. s. sifflet; a. sifflant, sif-
Սուլող a. siffleur.
Սուլում. s. sifflement.
Սուղ. s. peu; bref, court; cher, de prix élevé; *— ինչ*, un peu; *— ինչ կանխագոյն*, peu avant; *— ինչ յառաջ*, quelque temps avant; *— ինչ յետոյ*, qulque temps après; *— բանիւ*, en peu de mots, de paroles.
Սուղական. a. léger, mince.
Սուղանուրջ Ննիջ. s. songe rapide; sommeil léger.
Սուղապակաս. a. un peu moins.
Սուղնալ. vn. devenir cher, enchérir, renchérir. [renchérir.
Սուղցնել. va. rendre plus cher,
Սումերեան. a. summérien.
Սումերերէն. adv. en summérien; s. la langue summérienne.
Սունակ. s. petit épieu, javeline.
Սունակոթ. s. hampe.
Սունաւոր. V. **Սուինաւոր**.
Սունկ. s. bot. champignon; liége; méd. champignon, fongus.
Սուսեր. s. épée, sabre, glaive; *— ը մերկացնել*, tirer l'épée; *հարուած — ի*. coup d'épée; *կռուիլ — ով*, se battre à l'épée; V. **Պատեան**, **սուր**.
Սուսերազէն a. armé d'une épée.
Սուսերահար ընել. va. blesser ou tuer d'un coup d'épée; *— լինել*, être blessé ou tué d'un coup d'épée.
Սուսերաձիգ. a. qui tire l'épée; adv. l'épée à la main.
Սուսերամարտ. } a. qui se bat
Սուսերամարտիկ. } à l'épée, gladiateur; - *լինել*, se battre à l'épée.
Սուսերամերկ. s. qui a l'épée nue; adv. l'épée à la main.
Սուսիկ փուսիկ. } a. silencieux,
Սուսիկ բուսիկ. } taciturne; ad. silencieusement, sans bruit.
Սուար. a. rubrique.
Սուտ. a. faux, mensonger; s. mensonge, fausseté, adv. faussement; — ou *ի — հանել*, démentir, donner un démenti; — *վկայ*. faux témoin; *ամենենուին —*, absolument faux; — *խօսիլ*, dire, débiter des mensonges.
Սուտակ. a. menteur; s minér. rubis.

Digitized by Google

Սուտկասպաս. } a. flatteur,
Սուտկասպասու. } adulateur, flagorneur.
Սուտկասպասութիւն. s. flatterie, adulation, flagornerie.
Սուտակն V. **Սուտակ.** s.
Սուտանուն. a. qui porte un faux nom, pseudonyme.
Սուտապատում. a. qui raconte des choses fausses, mensonger, fabuleux.
Սուտմուտ. a. faux, mensonger.
Սուր. s. épée, sabre, fer glaive; fig. peste, boulimie; V. **Սուսեր.**
Սուր. a. aigu, pointu; perçant; tranchant; perçant, pénétrant; vif, fin, subtil: s. accent aigu.
Սուրանկն. V. **Սրանկն.**
Սուրախօս. V. **Սրախօս.**
Սուրալ. vn. courir, galoper, aller au galop, se précipiter.
Սուրբ. a. saint, sacré; pur, exempt; s. saint; adv. saintement; *Հոգի* — ou — *Հոգի*, Saint-Esprit.
Սուրիմաց. a. pénétrant.
Սուրհանդակ. s. courrier, estafette.
Սուրհանդակօրէն. adv. comme un courrier.
Սուրճ. s. café; *ջրախառն* —, café à l'eau; — *կաթնախառն*, café au lait; — *խմել՝ եփել* prendre, faire du café.
Սոփեստ. s. sophiste; sage, philosophe.
Սոփեստական. a. sophistique.
Սոփեստել. } V. **Սոփեստ**
Սոփեստայ. }
Սոփեստութիւն. s. sophistiquerie.
Սոփեր. s. livre, écrit.
Սպահ. s. spahi.
Սպահի. s spahi.
Սպայ. s armée, gens de guerre, cavalerie; officier; — *ք զօրուն*, les officiers de l'armée.
Սպայակոյտ a. composé de gens de guerre, de cavalerie; s. état-major.

Սպայապետ. V. **Սպարապետ.**
Սպայութիւն. s. grade d'officier.
Սպանախ. s. bot. épinard.
Սպանանել. va. tuer, mettre à mort, faire mourir, ôter la vie, exécuter, assommer, assassiner, faire main basse; *զիրար* —, s'entre tuer.
Սպանդ. s. tuerie, carnage, massacre; abattage; immolation, sacrifice; bot. harmale.
Սպանդանոց. s abattoir, boucherie.
Սպանդարամետ. s. Bacchus.
Սպանդարամետական. a. bachique; — *պաշտամունք*, les cérémonies de Bacchus; — *ք*, dionysies, dionysiaques, bacchanales, orgies.
Սպանել. V. **Սպանանել.**
Սպանիական. a. d'Espagne, espagnol; — *դղեակներ կառուցանել*, bâtir des châteaux en Espagne.
Սպանիացի. s. Espagnol.
Սպանիչ. } a.s. tuant, meurtrier,
Սպանող. } assassin, homicide.
Սպաննել. V. **Սպանանել.**
Սպաննուիլ. V. **Սպանուիլ.**
Սպանողական. V. **Սպանիչ.**
Սպանողութիւն. s. meurtre, assassinat.
Սպանութիւն. } s. meurtre, as-
Սպանումն. } sassinat, homicide; exécution, tuerie, carnage, massacre.
Սպանուիլ. vn. être tué, trouver la mort.
Սպանուհի. sf. une Espagnole.
Սպառ, ի Սպառ. adv. jusqu'à la fin, entièrement, tout à fait; — *մէջտեղէն վերցուց զայն*, il acheva de le détruire; *մինչեւ իսպառ*, jusqu'à la dernière extrémité.
Սպառազէն. } a. armé de
Սպառազինեալ. } toutes pièces, armé de pied en cap.

Digitized by Google

պառազինել։ va. armer de utes pièces, armer, équiper.

պառազինութիւն. s. armure mplète, armement, armure, rnais; — *ք մարտի*, armement, pareil de guerre.

պառազինուիլ vn. être armé e toutes pièces, de pied en cap.

պառած. a. épuisé.

պառել.va. consommer, épuiser, nsumer, dissiper, absorber, ser, finir, dévorer, ruiner.

պառիլ. vn. se consommer, épuiser, se consumer, tarir, fiir; *իր ուժը կը սպառէր*, il s'éuisait.

պառիչ. s. consommateur.

պառիսպառ. V. **Սպառասպառ**.

պառնալ. va. menacer, faire es menaces; *կործանում* —, meacer ruine.

պառնալի. } a. plein de me-
պառնալից. } naces, menaçant.

պառնալիք. s. menace.

պառնական. a. menaçant.

պառնանկոտ. a. menaçant.

պառնութիւն. } s. menace, ton
պառնում } menaçant.

պառող. V. **Սպառիչ**.

պառում. s. consommation, é uisement.

պառասպառ, ի **Սպառասպառ**. dv. totalement, entièrement, de ond en comble.

պաս. s. service, office, fonction, emploi; garniture, vase, stensile, meuble, buffet; mets, dîner, régal, festin; pompe, train; couvert (pour convive); empressement, sollicitude; *ի — Հայրենեաց*, dans ou pour le service de la patrie.

պասալար. V. **Զօրապետ**.

պասահարկութիւն s.service, office, fonction.

պասաւոր ըլլալ. vn. être envoyé au service, pour servir.

Սպասարան. s. salle d'attante.

Սպասարար. s. celui-qui sert, fonctionnaire.

Սպասարկութիւն. s. service.

Սպասաւոր. s. serviteur, domestique, valet; servant.

Սպասաւորական. a. qui concerne les serviteurs; serviteur.

Սպասաւորակից. s. compagnon de service, camarade. [nistrer.

Սպասաւորել. vn. servir, admi-

Սպասաւորող. a. s. servant.

Սպասաւորութիւն. s. service, domesticité; — *ընել*, servir la messe. servir de répondant.

Սպասեակ. s. V. **Սպասաւոր**, gardien; aide.

Սպասաւորել. vn. attendre; s'attendre; *ոտքի վրայ երկար ժամանակ* -, faire le pied de grue.

Սպասիկ. s. serviteur.

Սպասիչ. a. celui qui attend.

Սպասակապետութիւն. s. intendance.

Սպասողական. a. expectatif.

Սպասուհի. sf. servante, domestique, bonne.

Սպասում. s. l'action d'attendre, attente.

Սպատաղանք. s. mollesse, luxe.

Սպարակիր. V. **Ասպարակիր**.

Սպարապետ. s. général en chef, généralissime; ministre de la guerre.

Սպարապետութիւն. s. dignité, commandement de généal en chef.

Սպեղանի. s. onguent.

Սպի. s cicatrice stigmate, marque; — *կեղեքածի*, égratignure.

Սպիանալ. vn. se cicatriser.

Սպիացնել. va. cicatriser.

Սպիացում. s. cicatrisation.

Սպին. s sépia.

Սպինք. s. sphinx.

Սպիտ. s. chim. albumine.

Digitized by Google

Սպիտակ. a. blanc, blanche; s. blanc, céruse. [blanche.
Սպիտակաբաշ. a. qui a crinière
Սպիտակագիր. s. écriture blanche; a. écrit en blanche.
Սպիտակագոյն. a. blanc, de couleur blanche, blanchâtre.
Սպիտակադեղ. s. chim. blanc de céruse, céruse.
Սպիտակազգեաց. } a. vêtu de
Սպիտակազգեստ. } blanc, blanc.
Սպիտակաբոյր. V. **Սպիտակագոյն**.
Սպիտակախայտ. a. tacheté de blanc, moucheté, pommelè, gris.
Սպիտակախառն a. d'un blanc mêlé de noir, gris.
Սպիտակածղի.a. qui a les bras blancs. [toison blanche.
Սպիտակակիզն. a. qui a une
Սպիտակահանդերձ. V. **Սպիտակազգեստ**. [մազ.
Սպիտակահեր. V. **Սպիտակա-**
Սպիտակաձի. a. qui a un cheval blanc. [blancs.
Սպիտակաձիգ ջորիք. s. mulets
Սպիտակամազ. a. qui a les cheveux blancs.
Սպիտակամարմին. a. qui a le corps blanc, la cher blanche.
Սպիտակամորթ. a. qui a la peau blanche; s. albinos.
Սպիտակամօրուս. a. qui a la barbe blanche. [venir blanc.
Սպիտականալ. vn. blanchir, de-
Սպիտականիշ. a. tacheté, marqué de blanc. [châtre.
Սպիտակասեւ. a. brun, blan-
Սպիտակավարսք. spl. cheveux blancs. [qui rend blanc
Սպիտակարար. a. qui blanchit,
Սպիտակացում. s. blanchiment, blanchissement. [dre blanc.
Սպիտակացնել.va. blanchir,ren-
Սպիտակափայլ. } a.éclatant de
Սպիտակափառ. } blancheur, d'une blancheur éclatant, très blanc.
Սպիտակեղէն. s. linge.
Սպիտակել. va. blanchir.
Սպիտակիլ. V. **Սպիտականալ**.
Սպիտակութիւն. s. blancheur, blanc; fig. — *պարանոցի*, la blancheur, l'ivoire, l'albâtre du cou.
Սպիտակուց. s. blanc d'œuf, albumen; le blanc de l'oeil, sclérotique; blancheur.
Սպիտուկ. s. ichtyol. albule.
Սպնգակերպ. a. anat.spongoïde.
Սպնգային. a. spongieux.
Սպնգանման. } a. spongieux.
Սպնգատեսակ. }
Սպնգաքար. s. miner. spongite.
Սպնգել. va. éponger.
Սպունգ. s, éponge; *սրբել սպունգաւ*, éponger, nettoyer avec une éponge.
Սպուռ. V. **Սպառուպուռ**.
Սպեռ. s. crotte, crottin, fiente.
Սպրդանել. V. **Սպրդել**.
Սպրդել. } va. insinuer, glis-
Սպրդեցնել. } ser, introduire doucement, furtivement, fourrer; vn. V. **Սպրդիլ**.
Սպրդիլ. vn. s'insinuer. se glisser, s'introduire, se fourrer, pénétrer dans, se faufiler.
Սպրկիկ. } a. propre, propret.
Սպրկուկ. }
Սռինք. } s. glapissement, sif-
Սռինչք. } flement.
Սռինչ. }
Սռնակ. s. essieu.
Սռնակալ. V. **Ելեկոռն**.
Սռնապան. s. jambière.
Ստաբան. V. **Ստախօս**.
Ստաբանել. vn. dire des mensonges, des faussetés, mentir.
Ստաբանութիւն. V. **Ստախօսութիւն**. [écrit faussement.
Ստագիր.a. qui écrit des faussetés;
Ստադ. s. stade.

Digitized by Google

Ստադատ. a. qui juge faussement.
Ստադիոն. s. stade. [menteur.
Ստախօս. a. diseur de mensonges, menteur.
Ստախօսութիւն. s. propos ou discours mensonger, mensonge, menterie.
Ստածել. V. **Տածել.**
Ստածին. a. qui fait naître, qui invente le mensonge.
Ստակ. s. argent, monnaie, espèces, numéraire; — *շահիլ՝ վաստկիլ*, gagner de l'argent; — *վաստկեցնել*, faire gagner de l'argent; — *գտնել*, se procurer de l'argent; — *կտրել*, frapper de la monnaie; coûter de l'argent, produire; — *վատնել*, — *է ելնել*, dépenser de l'ârgent; — *ընել*, coûter ou produire de l'argent; coûter; - *աւրել՝ փոխել*, changer de la monnaie.
Ստահակ. a. insubordonné, indiscipliné. polisson, mutin, gredin, lutin, impertinent.
Ստահակել. vn. être insubordonné, désobéir, se conduire mal, polissonner, se mutiner.
Ստահակեցուցիչ. a. celui qui rend insubordonné.
Ստահակութիւն. s. insubordination, indocilité, mutenerie, polissonnerie.
Ստամբակ. a. indocile, désobéissant, récalcitrant, intraitable, rebelle; rude, rigouroux, sévère.
Ստամբակել. vn. faire de l'opposition, résister, désobéir, se révolter.
Ստամբակութիւն. s. indocilité, désobéissance, révolte; dureté, sévérité, rigueur.
Ստամոք. } s. anat. estomac; — *ս*
Ստամոքս. } *կը ցաւի*, j'ai mal à l'estomac.
Ստամոքաբերան. s. anat. cardie.
Ստամոքական. } a. stomachique.
Ստամոքսական. }
Ստամոքահատութիւն. } s. gastrotomie.
Ստամոքսահատութիւն. }
Ստամոքացաւ. } s. méd. gastralgie, mal d'estomac.
Ստամոքսացաւ. }
Ստամոքսային. V. **Ստամոքական.**
Ստայօդ. a. qni n'a rien de vrai, faux, mensonger, supposé, feint, fictif; qui invente des faussetés.
Ստայօդութիւն. s. fausseté, supposition.
Ստանալ. vn. acquérir, acheter; posséder, se mettre en possession, avoir en sa possession. prendre livraison de; créer; *փառք* —, acquérir de la gloire.
Ստանձնել. V. **Ըստանձնել.**
Ստանուն. V. **Սուտանուն.**
Ստաշխ. s. storax. [factice.
Ստապատիր. a. faux, mensonger, factice.
Ստապատում. V. **Սուտապատում.** [quittance.
Ստացագիր. s. reçu, récépissé, quittance.
Ստացական. a. possessif; crée; s. reçu; — *ածական*, adjectif possessif; — *դերանուն*, pronom possessif.
Ստացիչ. } s. acquéreur, possesseur.
Ստացող. }
Ստացնել. va. faire acquérir, faire posséder.
Ստացուած. s. propriété, possessions, biens, fonds; acquisition, créature.
Ստացուածաշատութիւն. s. grande quantité de biens, richesse.
Ստացուածատէր. } s. propriétaire.
Ստացուածաւոր. }
Ստացում. s. acquisition, possession.
Ստափառութիւն. s. fausse opinion.
Ստգիւտ. } V. **Ըստգիւտ, Ըստգտանել, Ըստգտանք.**
Ստգտանել. }
Ստգտանք. }
Ստել. vn. mentir, bourder, dire

Digitized by Google

un mensonge; démentir, donner un démenti.

Ստեղագունդ. s. roulette d'enfant, chariot.
Ստեղի. s. santate.
Ստեղիկ. s. cantatille.
Ստեղծաբանել. va. inventer, fabriquer, forger.
Ստեղծաբանութիւն. s. poésie; fiction, invention.
Ստեղծագործ. s. créateur.
Ստեղծագործել va. créer.
Ստեղծագործութիւն s.création.
Ստեղծած. a. créé.
Ստեղծական. a. créé; inventé, controuvé, factice.
Ստեղծել. va. créer; inventer, forger, controuver, fabriquer.
Ստեղիչ. / **Ստեղծող.** } s. créateur; inventeur, auteur.
Ստեղծուած. s. créature; invention, production.
Ստեղծուածոյ. a. inventé, controuvé, factice, faux.
Ստեղծուիլ. se créer, être créé.
Ստեղծուլ. va. créer.
Ստեղծում. s. création;invention.
Ստեղն. s. branche, rameau; tige, tronc; touche, dactyle; *ստեղունք դաշնակի*, clavier d'un piano.
Ստեղնաշար. / **Ստեղնարան.** } s. mus. clavier.
Ստեղնաւոր. a. rameux; à touche.
Ստեղնիլ. va. pousser comme une tige, croître.
Ստեպղին. s. bot. carotte; — *վայրի*, athamante.
Ստեր. s. stère.
Ստերդմնութիւն. s. faux serment, parjure.
Ստերդում a. parjure, qui fait un faux serment, qui viole son serment.
Ստերիւրել. va. égarer, séduire, induire en erreur, pervertir, entraîner dans l'erreur; détorquer, donner une interprétation fausse.
Ստերիւրիլ. vn. s'égarer, faillir, dévier.être entraîné dans l'erreur.
Ստերջ. a. stérile.
Ստերջանալ. / **Ստերջիլ.** } vn. être, devenir stérile.
Ստեւ. s. soie ou poil de chameau et d'autres animaux; *ոչխարի* —, toison, laine. [etc.
Ստեւեղէն a.de poil de chameau,
Ստէպ. s hâte, empressement, diligence; a. fréquent; adv. fréquemment, souvent; — —, très souvent, sans cesse.
Ստին. / **Ստինք.** } s. anat. mamelle, sein; téton; sein. gorge; — *կովու՝ ոչխարի*... tetine, pis.
Ստիպաւ. / **Ստիպով.** } adv. à la hâte, vite, avec empressement, avec ardeur.
Ստիպել. va. presser, contraindre, forcer, obliger.
Ստիպողաբար. / **Ստիպողապէս.** } adv. d'urgence.
Ստիպողական. a. pressant, urgent, impérieux, pressé.
Ստիպողականութիւն. s.urgence.
Ստիպուիլ. vn. se presser, être obligé, contraint, forcé.
Ստիպում. s. contrainte, urgence
Ստիւգական. a. de Styx.
Ստիւրակ. s. styrax.
Ստիխերոյն. / **Ստիխերոն.** } s. vers.
Ստիխ. s. point, lettre.
Ստիխել. va. versifier, mettre en vers
Ստկել va. éplucher, nettoyer.
Ստկուած. a. épluché, pelé.
Ստնահատել. va. sevrer.
Ստնահատոյց. a sevré.
Ստնանել. va. vaincre; nuire, porter préjudice, faire tort à, mal à, porter atteinte, incommoder.
Ստնաւոր. a. s. mammifère.
Ստնգալ. vn. être attaqué de spasme.

Digitized by Google

Ստնգամական. a. spasmodique.
Ստնգամնոտ. a. spasmodique.
Ստնգամն. s. spasme.
Ստնդեայ.
Ստնդեաց.
Ստնդի.
Ստնդիայ.
Ստնդիաց. } a. qui est à la mamelle, nourrisson; — *տղայ*, enfant à la mamelle.
Ստնդիել. vn. téter, sucer.
Ստնտու. s. nourrice.
Ստոլ. s. table.
Ստոծանի. s. anat. diaphragme.
Ստոման. s. bocal, pot.
Ստոյգ. a. sûr, certain, assuré, positif, infaillible, juste, vrai, véritable, réel, authentique; adv. sûrement, d'une manière sûre, assurément, certainement; — *քաջութիւն*, le vrai courage.
Ստոյիկեան. a. stoïque; s. stoïcien.
Ստոր. s. le bas, le dessous; *ի* —, sous, dessous, en bas; *ի - է*, de dessous, d'en bas, par-dessous, par le bas; gram. virgule.
Ստորաբաժանել. va. subdiviser.
Ստորաբաժանումն. s subdivision.
Ստորաբեր V. **Վայրաբեր.**
Ստորաբնակ. a. qui demeure en bas ou sur terre.
Ստորագիր. s. signature.
Ստորագծել. va. souligner.
Ստորագրական. a. descriptif.
Ստորագրեալ. a. soussigné; — *ս*, je soussigné.
Ստորագրել. va. souscrire; signer; décrire, tracer. [cripteur.
Ստորագրող. a s. signataire; sous
Ստորագրուած. V. **Ստորագրեալ.**
Ստորագրութիւն. s. souscription; signature, seing; description; — *դնել*, mettre sa signature; — *տալ*, donner sa signature.
Ստորադաս. s. sous-classe; a. inférieur, subalterne, subordonné.
Ստորադասական. a. subjonctif.
Ստորադասեալ. V. **Ստորադաս.**
Ստորադասել. va. soumettre, subordonner.
Ստորադասութիւն s. infériorité.
Ստորակայ. a. ce qui est dessous; ce qui est sur la terre, terrestre; subalterne, sujet, soumis, subordonné, serviteur,
Ստորակայութիւն. s. sujétion, soumission, subordination.
Ստորակարգ. a. d'un rang inférieur; inférieur, subalterne.
Ստորակարգեալ. a. subalterne, subordonné.
Ստորակարգել. V. **Ստորադասել.**
Ստորակարգութիւն. V. **Ստորադասութիւն.** [et virgule.
Ստորակէտ. a. virgule; *կէտ* —, point
Ստորային. a. inférieur.
Ստորանախանձ. a. qui affectionne la terre qui tient à la terre; attaché aux choses terrestres, mondain, rampant.
Ստորանկիլ. vn. tomber; tomber sous, se soumettre, être sujet, subir.
Ստորասաբար. adv. affirmativement.
Ստորասական. a. affirmatif.
Ստորասել. vn. affirmer, dire oui.
Ստորասութիւն. s. affirmation.
Ստորամած V. **Կենսամած.**
Ստորերկրեայ. s. souterrain.
Ստորեւ. s. le bas, le dessous; a. ce qui est en bas, au-dessous; — ou *խոնարհեւ*, prép. adv. en bas, au bas sous, dessous, au-dessous.
Ստորի. s. ensouple
Ստորին. a. bas, inférieur; s. bas, fond, souterrain, enfers; *ստորինք*, ceux qui sont sous terre, les gens d'ici-bas.
Ստորիջոյց. a. abaissant.
Ստորնագոյն. a. très inférieur.
Ստորնական.
Ստորնային. } a. inférieur; terrestre.
Ստորնայարկ. s. l'étage inférieur, au-dessous, rez-de-chaussée.

Digitized by Google

Ստորնանալ. vn. s'abaisser, s'avilir.
Ստորնաւէր. V. **Ստորանախանձ**.
Ստորնացուցիչ. a. abaissant; avilissant.
Ստորնաքարշ. V. **Գետնաքարշ**.
Ստորնեայք. s, ceux qui sont en bas, qui sont inférieurs.
Ստորնութիւն. s. infériorité; bassesse, avilissement.
Ստորոգել. va. spécifier, dire, exprimer, attribuer.
Ստորոգելի. s. gram. attribut.
Ստորոգելիք. s. attribut, prédicat.
Ստորոգութիւն. s. prédicament, attribut; catégorie.
Ստորոտ. s. pied d'une montagne; bord d'un vêtement.
Ստորոտաքարշ. a. qui traîne ses vêtements; — *պատմուճան*, robe traînante.
Ստորութիւն. s. bassesse.
Ստորուղի. s. tunnel.
Ստորուստ. *ի* —; adv. d'en bas, de dessous, par-dessous.
Ստուար. a. gros, épais, volumineux, fort; nombreux, considérable; — *բանակ*, immense armée, armée nombreuse; — *աղիք*, gros intestins.
Ստուարաբամբ. s. mus. basse-contre.
Ստուարադիտակ. s. stéréoscope.
Ստուարաթիւ. a. nombreux, d'un grand nombre.
Ստուարաթղթեայ. a. cartonné.
Ստուարաթղթել. va. cartonner.
Ստուարաթուղթ. s. carton.
Ստուարածառ. s. gros arbre.
Ստուարակարկառ. a. très gros, très volumineux.
Ստուարաձայն. a. dur; mus. basse.
Ստուարաղի. V. **Ստուար աղիք**.
Ստուարամասնութիւն. V. **Մեծամասնութիւն**.
Ստուարանալ. vn. devenir gros, épais, grossir, se grossir, épaissir; engraisser, prendre du corps, de l'embonpoint; s'augmenter, s'accroître.
Ստուարացում. s. grossissement.
Ստուարացնել. va. grossir, épaissir, augmenter, accroître.
Ստուարութիւն. s. grosseur, épaisseur.
Ստուգաբան. a. véridique; vrai, réel, véritable; étymologiste.
Ստուգաբանական. s. étymologique.
Ստուգաբանել. va. dire la vérité; donner l'étymologie de.
Ստուգաբանութիւն. s. véridicité; étymologie.
Ստուգաբար. V. **Ստուգապէս**.
Ստուգագիր. a. authentique.
Ստուգագրել. va. écrire véritablement; rutifier.
Ստուգագրութիւն. s. écrit véritable; ratification.
Ստուգապատում V. **Ճշմարտապատում**.
Ստուգապէս. adv. assurément, certainement, véritablement. en vérité. à coup sûr.
Ստուգել. s. verifier, assurer, examiner à fond. s'informer avec soin. s'informer de la vérité de, constater,
Ստուգիչ, s. vérificateur,
Ստուգիւ V. **Ստուգապէս**.
Ստուգն. s anat. oesophage.
Ստուգութիւն. s. vérification, certitude, assurance, vérité; — *եամբ կ'ըսեմ*, je puis assurer que.
Ստուեր s. ombre; *սին* —, ombre vaine; — *ք*, ombres, mânces; — *ք մահու*, les ombres, les ténèbres de la mort; *գիշերուան* — *ք*, les ombres de la nuit, les ténèbres; — *ի պէս անցնիլ*, passer comme une ombre.
Ստուերագիծ. s. croquis.
Ստուերագիր. s. dessin, esquisse, ébauche, croquis, canevas; dessinateur.

Digitized by Google

Ստուերագրել. va. dessiner, esquisser, ébaucher, croquer, tracer.
Ստուերագրութիւն. s. dessin, esquisse, croquis.
Ստուերածս ածել. va. porter ombrage, éclipser, offusquer, effacer ternir.
Ստուերական. a. de l'ombre; ombré, obscur; qui reste dans l'ombre. [de l'ombre, obscur.
Ստուերակերպ. a. semblable à
Ստուերամած. a. couvert d'ombre, ombré, ombragé, ombreux, obscur.
Ստուերանալ. vn. se couvrir d'ombre, s'obscurcir.
Ստուերանիստ. a. qui demeure dans l'ombre.
Ստուերապատ. a. entouré d'ombre, ombré, ombragé.
Ստուերատուն. s. chambre obscure ou noire.
Ստուերացնել. va. couvrir d'ombre, ombrager, obscurcir; cacher; donner de l'ombre.
Ստուերոտ. a. ombreux.
Ստութիւն. s. mensonge, fausseté.
Ստունգանել. vn. refuser d'écouter, désobéir. [béissant.
Ստունգանող. a. indocile. déso-
Ստունգանութիւն. s. désobéissance, indocilité.
Ստրատ. / **Ստրատելատ.** / **Ստրատելատութիւն.** } V. **Սպարապետ, Սպարապետութիւն.**
Ստրկաբար. adv. servilement.
Ստրկածին. a. né d'un serf.
Ստրկական. V. **Ստրկային.**
Ստրկահոգի. a. servile. [serfs.
Ստրկամեծար. a. qui honore les
Ստրկամիտ. a. servile.
Ստրկամտութիւն. s. servilité.
Ստրկային. a. d'esclave, de serf, de servage.
Ստրկանալ. vn. être, devenir serf.
Ստրկապէս. adv. comme un serf, servilement.
Ստրկացում. s. asservissement.
Ստրկացնել. va. réduire en servage, asservir.
Ստրկութիւն. s. servage.
Ստրկուհի. sf. esclave.
Ստրոմբիւղ. s. sabot (jouet).
Ստրուկ. s. serf.
Ստրջանալ. va se repentir, regretter, s'en mordre les doigts, être touché de componction.
Ստրջանք. s. repentir, regret, chagrin, remords, componction.
Ստրջանել. va. faire repentir, faire regretter, pénétrer de componction.
Ստրջում. V. **Ստրջանք.**
Սրաբերան. V. **Սայրասուր.**
Սրագլուխ. a. qui a la tête pointue.
Սրաթեւ. a. qui a les ailes pointues; qui vole vite.
Սրաթռիչ. a. qui vole vite.
Սրախաղութիւն. s. escrime.
Սրախողխող. a tué, égorgé avec une épée.
Սրախօս. a. spirituel.
Սրախօսութիւն. s. esprit; conversation spirituelle. [s. pointe.
Սրածայր. a. pointu, aigu, en pointe;
Սրածել. va. sévir.
Սրածութիւն. s. peste. épidémie, mortalité.
Սրակն. / **Սրակնեայ.** } a. qui a les yeux perçants, la vue perçante.
Սրակնութիւն. s. vue perçante.
Սրակոխ՝ Սրակոտոր ընել. va. passer au fil de l'épée, égorger.
Սրակտուց. a. qui a le bec, le bout pointu. [parvis; galerie.
Սրահ. s. salle, salon; rideau;
Սրահակ. s. petit rideau; tenture; petite salle, petit salon, petite galerie. [d'un rideau.
Սրահակաձեւ. a. qui a la forme

Digitized by Google

Սրատեսլեաց. a. qui a le regard perçant.
Սրահիկ. s. petit salon.
Սրաձայն. a. qui a une voix aigue, un son aigu.
Սրամահ ընել. tuer avec l'épée, passer au fil de l'épée; — *լինել*, tomber sous le glaive.
Սրամերկ. V. **Սուսերամերկ.**
Սրամիտ. a. qui a l'esprit perçant, fin, pénétrant, subtile, intelligent, spirituel.
Սրամտութիւն. s. pénétration d'esprit, perspicacité, sagacité, esprit.
Սրանալ. vn. devenir aigu, pointu ou aiguisé; passer rapidement, voler, s'envoler, filer, s'en aller, s'enfuir, courir vite, se précipiter; s'aigrir, s'irriter.
Սրանկիւն. a. acutangle, acutanglaire, oxygone; s. angle aigu.
Սրավար. a. qui marche vite, vif, impetieux, rapide.
Սրավարել. vn. aller ou courir vite, se mettre en haleine, se précipiter.
Սրատես. / **Սրատեսիկ.** } V. **Սրակն.**
Սրատեսութիւն. V. **Սրակնութիւն.**
Սրարբեցնել. va. étourdir, assourdir.
Սրարշաւ. a. rapide; — *կառախումբ*, train —.
Սրափող. s. clairon (trompette).
Սրափողար. s. clairon, celui qui sonne du clairon.
Սրափուշ. s. bot. aubépine.
Սրբաբան. a. qui chante le trisagion.
Սրբաբանել. va. chanter le trisagion, sanctifier.
Սրբաբանութիւն. s. trisagion, hymne.
Սրբաբար. adv. saintement.
Սրբագիր. s. hagiographe; — *ք*, livres hagiographes.

Սրբագործ. a. consacrant.
Սրբագործել. va. consacrer.
Սրբագործութիւն. s. consécration.
Սրբագումար. a. composé de saints, vénérable.
Սրբագրել. va. corriger.
Սրբագրիչ. / **Սրբագրող.** } s. correcteur.
Սրբագրութիւն. s. correction; épreuve à corriger; — *ընել*, corriger des épreuves.
Սրբադեղ. s. purgatif; — *տալ*, purger; — *առնել*, se purger, prendre un purgatif, une médecine.
Սրբազան. a. sacré; s. sa sainteté, sa grandeur
Սրբազանել. va. consacrer.
Սրբազգեստ. a. vêtu d'un habit propre.
Սրբազնագործել. va. sanctifier.
Սրբազնագործութիւն. s. sanctification.
Սրբազնական. V. **Նուիրական.**
Սրբազնասուրբ. a. très saint.
Սրբազնութիւն. s. sainteté; — *ձեր*, votre —.
Սրբալոյս. a. qui a une lumière pure, saint.
Սրբախօս. / **Սրբախօսական.** } a. hagiographique.
Սրբական. a. saint, pur, chaste.
Սրբակեաց. / **Սրբակրօն.** } a. qui vit saintement, pur, chaste.
Սրբակեցութիւն. s. vie sainte.
Սրբատեսլեաց. a. qui a un regard saint, pur.
Սրբատեհ a. qui conduit à la sainteté, sacré.
Սրբաձայնել. V. **Սրբաբանել.**
Սրբամատոյց. a. offert saintement, sacré, saint.
Սրբամաքուր. a. très pur, saint.
Սրբամիտ. a. qui a l'esprit saint ou pur.
Սրբամտել. vn. sanctifier, purifier son esprit.
Սրբամտութիւն. s. sainteté d'esprit.

Digitized by Google

Սրբան. s. anat. anus.
Սրբանալ. vn. être ou devenir saint, se consacrer, se sanctifier.
Սրբանուէր. V. **Սրբամատոյց.**
Սրբապէս. adv. saintement
Սրբապիղծ. a. s. sacrilège, profanateur.
Սրբապղծել. va. profaner.
Սրբապղծութիւն. s. sacrilège, profanation.
Սրբասաց. } V. **Սրբաբան, Սրբաբանութիւն.**
Սրբասացութիւն. }
Սրբասէր. a. qui aime la sainteté, pur, chaste; qui aime les saints.
Սրբասնեալ. } a. vécu ou élevé saintement, saint.
Սրբասնունդ. }
Սրբավայր. s. lieu saint; — *տաճար*, temple.
Սրբատաշ. a. poli, luisant.
Սրբատեղ. } s. lieu saint.
Սրբատեղի. }
Սրբատեսիլ. a. qui a l'air saint, pur.
Սրբատուն. s sacristie.
Սրբատուփ. s. ciboire.
Սրբարան. s. asile sacré, sanctuaire; a. sanctifiant.
Սրբարար. a. sanctifiant.
Սրբարարութիւն. s. sanctification.
Սրբացնել. va. canoniser; sanctifier, consacrer.
Սրբացում. s. canonisation.
Սրբափայլ. a. pur, saint.
Սրբաքննիչ. s. inquisiteur.
Սրբաքննութիւն. s. inqusition.
Սրբել. vn. purifier; nettoyer, essuyer, éponger.
Սրբիկ. a. saint, pur, propre.
Սրբիչ. a. sanctifiant; qui purifie, qui nettoie; méd. abstergent; essuie-main, serviette; — *բաժակի*, le purificatoire.
Սրբութիւն. s. sainteté; purification; pureté, propreté; sanctuaire; offrande; communion; — *ձեր*, votre sainteté; — *առնել*, recevoir la communion, communier; — *սրբոց*, saint sacrement, le sanctuaire.
Սրբուիլ. vn. s'essuyer.
Սրբուհի. sf. sainte.
Սրգողել. } V. **Բարկանալ,**
Սրգողցնել. } **Բարկացնել.**
Սրեղջիւր. a. qui a les cornes aiguës.
Սրել. va. aiguiser, repasser. affiler, affûter; fig. aiguillonner, stimuler, exciter; — *ախորժակը*. V. **Ախորժակ.**
Սրընթաց. a. qui va. qui court vite, qui coule rapidement. impétueux; — *գետ*, fleuve rapide, au cours rapide. [impétuosité.
Սրընթացութիւն s. cours rapide,
Սրբալ. vn. courir. [rien.
Սրիկայ a. gamin, chenapan, vau-
Սրիկայութիւն. s. gaminerie, rouerie.
Սրինգ. s. flûte; — *հովուաց*, chalumeau; *նուագել սրնգաւ*, jouer de la flûte, flûter.
Սրճակաթ. s. café au let.
Սրճաման. s. cafetière.
Սրճանոց s. cafetière; café.
Սրճաստան. s. caféière.
Սրճավաճառ. s. cafetier, marchand de café.
Սրճարան. s. café (lieu).
Սրճարար. s. cafetier.
Սրճենի. s. bot. caféier.
Սրճեփ. V. **Սրճարար.** [tiste.
Սրնգահար. s joueur de flûte, flû-
Սրնգել vn. jouer de la flûte; siffler; braire.
Սրնգոսկր. s. anat. tibia.
Սրոբէ. V. **Սրովբէ.**
Սրոհունդ. s. bot. ascyrie.
Սրովբէ. s. séraphin. [զունդ.a.
Սրովբէագումար. V. **Սրովբէա-**
Սրովբէազունդ. a. composé par les séraphins; s. troupe de séraphins.

Digitized by Google

Սրովբէական. a. séraphique.
Սրովբէամաքուր. a. pur comme un séraphin.
Սրուակ. s. fiole; burette; — *վիրաբուժից*, ventouse.
Սրութիւն. s. qualité de ce qui est aigu, pointu, perçant ou pénétrant; rapidité, promptitude, vélocité, célérité.
Սրուիլ. V. **Սրիլ.**
Սրում. s. aiguisement, affûtage.
Սրունկն. a. qui a l'oreille fine, bonne.
Սրունք. s. anat. jambe.
Սրսկապան. s. chambre nuptiale; boudoir; rideau de lit, baldaquin.
Սրսկել. va. asperger, arroser, répandre.
Սրսկում. s. aspersion, arrosement.
Սրտաբախ. a. palpitant; — *ըլլալ*, palpiter.
Սրտաբախութիւն. s. battement de cœur.
Սրտաբաց. a. qui a le cœur ouvert, sincère; adv. — *խօսիլ*, parler à cœur ouvert.
Սրտաբեկ. a. qui a le cœur brisé, découragé, abattu; — *ընել*, briser le cœur, décourager, abattre le courage; — *ըլլալ*, avoir le cœur brisé, être abattu.
Սրտաբեկել. } V. **Սրտաբեկ**
Սրտաբեկիլ. } **ընել՝ ըլլալ.**
Սրտաբեկութիւն. s. brisement ou abattement de cœur, découragement.
Սրտագէտ. a. qui connaît les cœurs.
Սրտագին. a. qui vient de cœur; qui est plein de cœur; ardent; adv. de bon cœur, de tout son cœur, ardemment.
Սրտագրաւ. s. attrayant.
Սրտադող. s. émotion, alarme.
Սրտադուռք. s. les oreillettes du cœur.
Սրտազդեցիկ. a. qui agit sur le cœur.
Սրտազեղ. a. qui épanche son cœur.
Սրտազեղութիւն. } s. épanche-
Սրտազեղում. } ment, effusion du cœur; *սրտազեղմամբ*, avec effusion.
Սրտաթափ. a. consterné.
Սրտաթափում. s. consternation.
Սրտաթունդ. V. **Սրտաբախ.**
Սրտալիր. a. plein de cœur; adv. de plein cœur, de grand cœur.
Սրտակաթ. a. envieux, désireux, amoureux.
Սրտակեղեք. a. déchirant, navrant.
Սրտակէզ. a. qui a le cœur brisé, navré; cuisant, navrant.
Սրտակիզել. va navrer, déchirer ou fendre le cœur.
Սրտակից. a. intime, confident.
Սրտակոտոր. V. **Սրտաբեկ.**
Սրտակրանք. s. anat. péricarde.
Սրտահաճոյ. s. agréable au cœur.
Սրտաճմլիկ. a. navrant, affligeant.
Սրտամորմոք. a. cuisant.
Սրտային. a. cardiaque.
Սրտայոյզ. a. émouvant, touchant; ému.
Սրտայուզութիւն. } s. émotion.
Սրտայուզում. }
Սրտանալ. vn. prendre courage.
Սրտանոց. V. **Կրծկալ.**
Սրտաշարժ. a. touchant, émouvant, attendrissant.
Սրտապախ ընել. a. consterner, épouvanter; — *ըլլալ*, être consterné, épouvanté.
Սրտապինդ. a. ranimé, encouragé, courageux, intrépide.
Սրտապնդել. va. animer, ranimer, donner du courage, encourager, remonter le moral de qn., relever ou rehausser son courage; — *իլ*; vn. se ranimer, prendre courage
Սրտառուչ. a. qui touche le cœur, touchant, attendrissant, tendre; touché, ému, abattu; désireux, envieux; fâché, choqué, indigné,

Digitized by Google

igri; plaintif, douloureux, per-
ant; — *բողոք*, plaintes amères.
·տատանջ. a. anxieux.
·տատանջութիւն. s. anxiété.
·տատես. a. qui voit les cœurs,
ui voit au fond des cœurs.
·տառաչոր. a. cuisant.
·տատրոփ. a. dont le cœur bat,
st tremblant pour, désireux.
·տացաւ. a. qui a mal au cœur,
ui a des douleurs d'estomac;
ffligé, chagrin.
·տացաւութիւն. s. compassion,
itié; douleur, chagrin; — *թեամբ*,
vec compassion, pitié.
·տացնել. va. V. **Սրտաշարժել**;
oucher, émouvoir.
·տեայ. a. qui a du cœur, cou-
ageux. [vent, tendre.
·տեռանդն. a. ardent, vif, fer-
րտի մտօք. etc. V. **Սիրտ.**
·տկեզ. a. qui brûle le cœur,
uisant, navrant.
·տմտմունք. s. peine, inquiétude,
nxiété, souci.
·տմտական. a. colérique, irascible.
·տմտեցնել. va. mettre en colère,
ącher, indigner, irriter, outrer,
xaspérer.
·տմտիլ. vn. s'emporter, se mettre
n colère, s'indigner, se fâcher,
'irriter contre, s'exaspérer.
·տմտութիւն. s. emportement,
olère, indignation, exaspération,
épit; *Հրաբորբոք* —, bouillant
ourroux.
·տնեղիչ. a. ennuyant, gênant,
nnuyeux, embarrassant, incom-
ıodant, incommode. [թիւն.
·տնեղութիւն. V. **Նեղսրտու-**
·տնիլ. V. **Սրտմտիլ.**
·տնութիւն V. **Սրտմտութիւն.**
·տնուլ. V. **Սրտմտիլ.**
·տովին. adv. avec cœur.
·տոտ. a. courageux.
·տոտութիւն. s. courage.

Սրտուկ. s. mœlle des plantes.
Սրտցաւութիւն. V. **Սրտացաւութիւն.**
Սփածանելի. s. peignoir.
Սփածանիլ. vn. se mettre un tablier, s'entourer d'un tablier, se couvrir d'un peignoir, se mettre ou avoir autour de soi, se vêtir.
Սփածումն. s. l'action de se couvrir, d'être vêtu.
Սփարիլ. V. **Փարիլ.**
Սփինքս. s. sphinx.
Սփիռ. } a. épars. dispersé;
Սփիւռ. } sporadique.
Սփիւռք. s. dispersion; les Sporades; nations dispersées.
Սփիւրդ. V. **Սփիրդ.**
Սփոփ V. **Սփոփանք.**
Սփոփական. a. qui soulage.
Սփոփանք. s. soulagement, allégement, adoucissement, baume.
Սփոփել. va. soulager, alléger, adoucir; — *վշտերը*, calmer, charmer les peines.
Սփոփիչ. a. réconfortant.
Սփոփութիւն. V. **Սփոփանք.**
Սփոփուիլ. vn. se soulager, s'adoucir; se consoler.
Սփոփումն. V. **Սփոփանք.**
Սփռել. va. répandre, disséminer, disperser, éparpiller; répandre, propager; répandre, épancher; *ծաղիկ* —, joncher, couvrir, parsemer de fleurs.
Սփռիչ. s. barre de fer.
Սփռոց. s. nappe (de table).
Սփռումն. s. expansion.
Սփրիդ. s. corbeille, panier.
Սքանչանալ. vn. admirer, regarder avec admiration, s'étonner de, s'émerveiller, être surpris, ravi ou frappé de, être en admiration, en extase, regarder avec admiration.
Սքանչանք. s. admiration, ravissement, étonnement.

Digitized by Google

Սքանչացող. s. admirateur.
Սքանչացումն. V. **Սքանչանք**.
Սքանչացնել. va. émerveiller, ravir, frapper d'étonnement, d'admiration, étonner.
Սքանչացուցիչ. a. ravissant, surprenant, étonnant.
Սքանչելաբար. V. **Սքանչելապէս**.
Սքանչելագեղ. a. d'une beauté ravissante, charmant.
Սքանչելագործ. s. qui fait des miracles, thaumaturge; adj. prodigieux, miraculeux.
Սքանչելագործել. vn. faire des choses merveilleuses. faire des miracles, des prodiges.
Սքանչելագործութիւն.s. action de faire des miracles, des prodige; miracle, prodige.
Սքանչելազօր. a. qui a une force prodigieuse.
Սքանչելականն. V. **Սքանչելիք**.
Սքանչելակերպ. a. étonnant, merveilleux, surprenant.
Սքանչելահրաշ. a. prodigieux. merveilleux.
Սքանչելաշուք. a. merveilleux. majesteux.
Սքանչելապատում. V. **Հրաշապատում**.
Սքանչելապէս. adv. d'une manière admirable ou étonnante, admirablement, étonnament, merveilleusement, à ravir, à merveille, divinement, par excellence; miraculeusement, prodigieusement, par miracle.
Սքանչելատես. / **Սքանչելատեսիլ**. / **Սքանչելատեսիկ**. } a. ravissant, charmant, imposant.

Սքանչելարար. V. **Սքանչելագործ**. [mirable, merveilleux.
Սքանչելացնել. va. rendre ad-
Սքանչելիք.s. prodige, merveille, phénomène; miracle; — *նշան ընել*, V. **Սքանչելագործել**.
Սքանչելութիւն. s. excellence.
Սքանչումն. / **Սքանչք**. } s. admiration, ravissement.
Սքեմ. s. habit de moine. habit monacal; — *հագնիլ՝ առնել*, prendre l'habit de religieux ou de religieuse, prendre l'habit, le froc; prendre le voile (en parlant d'une religieuse).
Սքեմառութիւն. s. prise d'habit, vêture.
Սքեմաւորիլ. V. **Սքեմ առնել**.
Սքոլաստիկոս. a. s. scolastique.
Սքօղել. / **Սքօղարկել**. } va. couvrir d'un voile, voiler, couvrir.
Սքողիլ. vn. se voiler, se couvrir.
Սքում. s. action de couvrir avec un voile, de voiler. [s'attifer.
Սքուիլ, հագուիլ սքուիլ. vn.
Սքօղ. a. couvert.
Սօթռել. va. retrousser; déplumer, dépouiller.
Սօլ. s. souliers.
Սօս.s.bot. abèle, peuplier blanc; a. fig. fier, altier, hautin, fringant; — *երիվար*, cheval fougueux. [pliers blancs.
Սօսանուէր. a. dédié aux peu-
Սօսաւիւն. / **Սօսափիւն**. } s.bruit, murmure, souffle; — *հողմոյ*, bruit sourd des vents; — *տերեւոց*, le bruissement des feuilles. [blanc.
Սօսի. s. bot. abèle. peuplier
Սօսիւն. V. **Սօսաւիւն**.

Digitized by Google

Վ

Վ (vé = V.) s. trentième lettre de l'alphabet et vingt-quatrième des consonnes; trois mille, trois-millième.

Վազել. V. **Սուրալ.**

Վազերաձի. s. zool. zèbre.

Վագոն. s. wagon.

Վագր. s. zool. tigre; *մատակ* —, tigresse.

Վագրձի. V. **Վազերաձի.**

Վագ. V. **Վագր.**

Վազել. vn. courir; fuir, couler; *այս ամանն՝ տակառն կը վազէ*, ce vase, ce tonneau fuit.

Վազնաս. s. fromage à la crème.

Վազուն. / **Վազվազուն.** } a. qui court, courant; — *ջուր*, eau courante.

Վազվազել. / **Վազվզել.** } vn. sautiller, trottiner, gambader, courir.

Վազվռտել. V. **Վազվազել.**

Վազվռտուք. s. course.

Վազք. s. course, saut, bond, gambade.

Վաթարիկ. v. **Վասպուր.**

Վաթել. V. **Վայթել.**

Վաթսնամեան. a. sexagénaire.

Վաթսնաւոր. a qui contient le nombre soixante.

Վաթսներորդ. a. soixantaine.

Վաթսուն. a. soixante.

Վալս. s. valse.

Վալսել. va. valser.

Վալսող. s. valseur.

Վախ. s. lieu escarpé, précipice; V. **Երկիւղ.**

Վախել. V. **Վախնալ.**

Վախկոտ. / **Վախկոտութիւն.** } V. **Երկչոտ, Երկչոտութիւն.**

Վախճան. s. fin, terme; but, fin; résultat, issue, dénoûment; fin, conclusion, achèvement; bout, extrémité; la fin, la mort; *ի վախճանի*, à la fin. enfin, finalement; *ց* —, jusqu'à la fin; — *առնել*, prendre fin, tirer à sa fin, cesser, finir; — *դնել*, mettre fin, terminer.

Վախճանական. / **Վախճանաւոր.** } a. final, dernier; qui a une fin. un terme.

Վախճանեալ. a. trépassé, mort, défunt.

Վախճանեցնել. va. ôter la vie, faire mourir.

Վախճանիլ. vn. terminer ou finir sa vie, ses jours, décéder, mourir, expirer; finir, tirer à sa fin, se terminer.

Վախնալ. vn. craindre, avoir peur, s'effrayer.

Վախուտ. a. escarpé.

Վախվխել. V. **Երկնչիլ.**

Վախցնել. va. faire peur, effrayer.

Վականակ. a. mûr.

Վակաս. s. l'amict d'un prêtre arménien; éphod.

Վակասակիր. / **Վակասաւոր.** } a. qui porte un éphod, un amict.

Վակձոյծ լինիլ. / **Վակձուծիլ.** } vn. harper, serrer fortement avec les mains, enlacer ses bras, se cramponner à, s'attacher fortement à.

Digitized by Google

Վահ. interj. ah! hélas!

Վահան. s. bouclier; — *հաւատոյ՝ օրինաց*, le bouclier, le défenseur de la foi, des lois.

Վահանադրօշ. a. qui porte un bouclier. [écusson.

Վահանակ. s. petit bouclier;

Վահանակիր. a. s. qui porte un bouclier, écuyer.

Վահանաձուկ. a. ichtyol. turbot.

Վահանավանառ. } a. qui porte un
Վահանաւոր. } bouclier.

Վահանապատ. a. couvert, défendu par un bouclier; — *ընել*, couvrir, défendre avec un bouclier.

Վահանընկէց լինել. vn. jeter son bouclier et se sauver.

Վաղ. a. ancien, antique, d'autrefois; adv. de bonne heure, bientôt, tôt, vite; déjà, anciennement, autrefois, jadis; — *կամ անագան* ou *թէ* —, *թէ անագան*, tôt ou tard; — *ընդ փոյթ* bientôt; sur-le-champ.

Վաղակարծել. vn. conjecturer.

Վաղակաւոր. s braquemart; a. armé d'un braquemart.

Վաղահաս. a. qui arrive tôt. prompt; hâtif, prématuré.

Վաղահասիկ. a. qui arrive vite.

Վաղահասութիւն. s. prématurité, précocité, hâtiveté.

Վաղասուկ. a. hâtif, précoce, prématuré; inconstant, mobile; qui s'épanouit vite.

Վաղամահ. } a. mort avant
Վաղամահուկ. } le temps. qui mort prématurément; — *ըլլալ*, mourir d'une mort prématurée, mourir jeune, à la fleur de l'âge. dans la fleure de ses ans, ne pas faire de vieux os.

Վաղամեռ.
Վաղամեռիկ. } V. Վաղամահ; — *մահ*
Վաղամեռուկ.
mort prématurée.

Վաղաւմեռուկ. s. bot. jonc odorant. [hâté ou précipité.

Վաղամուսնութիւն. s. mariage

Վաղայագ. } a. qui se ras-
Վաղայագու. } sasie vite.

Վաղայաջորդ or. le lendemain.

Վաղայարոյց. a. matineux; matinal; — *ըլլալ*, se lever de bonne heure, de grand matin, être matinal.

Վաղանցուկ. a. passager, fugitif, périssable. éphémère, momentané, instantané. [vite.

Վաղապատիր. a. qui se trompe

Վաղաւեր. a. qui se ruine vite.

Վաղափոխուկ ըլլալ être aisé à changer, être inconstant.

Վաղափուլ. a. qui s'écroule vite.

Վաղեմի. a. ancien, vieux, suranné.

Վաղենիկ. s. bot. souci.

Վաղեփեաց. a. mûri tôt, hâtif.

Վաղ ընդ փոյթ. V. Վաղ.

Վաղը. V. Վաղիւ.

Վաղժամանակեայ. V. Վաղեմի; — *հնութիւն*; antiquité.

Վաղիւ. s. demain, lendemain, le jour suivant; *առ* ou *ի* —, *ի* — *անդր*, demain, le lendemain, le jour d'après; à demain, au lendemain. [սուկ.

Վաղհասուկ. V. Վաղահա-

Վաղնջան. V. Վախճան.

Վաղնջական. a. antique, ancien.

Վաղնջականութիւն. s. antiquité. [ստէ, depuis longtemps.

Վաղնջեան, ի վաղնջենէ հե-

Վաղնջուց. a. ancien, vieux, *ի* — ou *ի* — *հետէ*, anciennement. autrefois, depuis longtemps, dès les temps anciens.

Վաղորդայն. s. matin; lendemain; — ou *ի* — adv. le matin, de bonne heure.

Վաղորդեան. } a. de demain,
Վաղուեան. } du jour suivant,

Digitized by Google

Վաղուց, ի Վաղուց, ի Վաղուց հետէ. adv. jadis, autrefois, anciennement, depuis longtemps. [d'autrefois.
Վաղուց. a. ancien, antique,
Վաղվաղ. adv. vite, rapidement.
Վաղվաղակի. adv. vite, sur-le-champ, bientôt, aussitôt, à l'instant, en hâte.
Վաղվաղել. vn. s'empresser, se dépêcher, se hâter, se presser, se précipiter.
Վաղվաղընկէց. a. qui jette vite.
Վաղվաղկոտ. ⎫ a. qui s'empresse,
Վաղվաղուկ. ⎬ qui se hâte, vif,
Վաղվաղուն. ⎭ prompt, rapide.
Վաղր. s. coutelas.
Վաղրաւոր. a. armé d'un sabre, d'une hache.
Վաղցասում. a. qui s'emporte facilement, irascible, susceptible, chatouilleux; — *ըլլալ*, être prompt à se fâcher, avoir la tête près du bonnet.
Վաճառ. s. commerce, négoce, trafic, mise en vente; marchandise; marché, vente, débit; marché, halle, *ի — հանել՝ դնել*, vendre, mettre en vente; — *ք*, denrées.
Վաճառաբարձ. ⎫ a. chargé de
Վաճառաբեռն. ⎭ marchandises.
Վաճառաբերել. va. importer.
Վաճառաբերութիւն. s. importation. [commerciale.
Վաճառագիտութիւն. s. science
Վաճառագիր. s. effet de commerce.
Վաճառադիր. s. exposant.
Վաճառադրոշմ. s. trade-mark, marque de fabrique.
Վաճառական. s. commerçant, négociant, trafiquant.
Վաճառականական. ⎫ a. com-
Վաճառականային. ⎭ mercial.

Վաճառականութիւն. s. commerce, négoce, trafic. [merce.
Վաճառակից. s. associé de com-
Վաճառակցութիւն. s. société, association.
Վաճառահանել. va. exporter.
Վաճառահանութիւն. s. exportation. [դրոշմ.
Վաճառանիշ. V. **Վաճառա-**
Վաճառանոց. s. marché, halle.
Վաճառաշահ. a. s. commerçant, négoçiant, trafiquant; s. commerce; — *ըլլալ*, commercer, faire le commerce, trafiquer; — *քաղաք*, ville marchande.
Վաճառաշահութիւն. s. commerce, trafic, négoce.
Վաճառապահ. s. consignataire.
Վաճառապետ. chef, prévôt des marchands.
Վաճառասրահ. s. salle de vente.
Վաճառատեղի. ⎫ s. marché;
Վաճառարան. ⎭ comptoir.
Վաճառատուն. s. maison de commerce, magasin.
Վաճառացանկ. s. liste des marchandises, manifeste.
Վաճառափողոց. V. **Վաճառանոց.** [écouler.
Վաճառել. va. vendre, débiter,
Վաճառելի. a. vendable.
Վաճառող. s. vendeur, marchand.
Վաճառորդ. s. marchand.
Վաճառում. s. vente, débit.
Վաճառք. s. marchandise.
Վամփիր. s. zool. vampire.
Վայ, s. cri de douleur; malheur, calamité.
Վա՜յ. interj. hélas! malheur! — *քեզ*, malheur à toi! *վա՜յ վա՜յ*, malhenr! malheur! *վա՜յ ինձ*, *վա՜յ ինձ*, hélas! hélas! que je suis malheureux!
Վայել. vn. s'écrier, déplorer avec de grands cris, pourrer des cris de douleur.

Digitized by Google

Վայել. V. **Վայելք**; — *է*, il convient, il est convenable.
Վայելելի. s. celui qui jouit de.
Վայելել. va. jouir de, avoir la jouissance de, goûter, posséder; seoir, aller bien; être convenable, convenir.
Վայելեցնել. va. faire jouir de; porter bien, se mettre bien, s'habiller avec goût.
Վայելուած. V. **Վայելք.**
Վայելում. s. jouissance.
Վայելուչ. a. convenable, décent, bienséant, séant, élégant, joli, beau, gentil, gracieux; celui qui jouit de; — *կերպով*, adv. élégamment
Վայելչաբան. a. élégant.
Վայելչաբանել. vn. discourir ou raconter élégamment.
Վայելչաբանութիւն. s. élégance de langage, élégance.
Վայելչաբար. adv. convenablement, d'une manière convenable, décemment; élégamment, joliment, gracieusement.
Վայելչազեղ. a. élégant, joli, charmant, gracieux. [orné.
Վայելչազարդ. a. élégamment
Վայելչազգեստ. a. élégamment mis, élégant. [élégant.
Վայելչական. a. convenable,
Վայելչականութիւն. s. convenance, bienséance.
Վայելչանալ. vn. s'illustrer, se distinguer, se faire remarquer; jouir de.
Վայելչանք. V. **Վայելչութիւն.**
Վայելչաշէն. a. construit élégamment, d'une construction élégante.
Վայելչապէս. V. **Վայելչաբար.**
Վայելչասէր. a. qui aime l'élégance; élégant. [cieux.
Վայելչասեթիլ. a. coquet, gra-
Վայելչութիւն. s. convenance, bienséance, décence; élégance; beauté, grâce; jouissance, usage; plaisir.
Վայելչօրէն. V. **Վայելչաբար.**
Վայելք. s. jouissance, plaisir; convenance.
Վայթել. va. vider, verser, répandre, faire couler.
Վայիւն. s. cri, lamentation,
Վայում. gémissement.
Վայլել. V **Վայելել.**
Վայլեցնել. V. **Վայելեցնել.**
Վայնասուն. s. lamentation, cri de détresse, vacarme.
Վայր. s. lieu, endroit, place, emplacement, part, terrain; *մինչեւ ցայս* —, jusqu'ici, jusqu'à cet endroit; — *մի*, *առ* — *մի*, un peu de temps, un instant, un moment, un peu; *ընդ* —, en vain, vainement; *անհուն* — *ք*, espaces immenses; *ի մի* — *գալ*, se rassembler; *ի* —, en bas, au-dessous.
Վայրաբան V **Ընդվայրախօս.**
Վայրաբար. V. **Վայրապար.**
Վայրաբեր. a. qui descend en bas, qui est porté à descendre.
Վայրաբերել. V. **Իջեցնել.**
Վայրաբերիլ. V. **Իջնալ.**
Վայրագ. a. féroce, farouche, sauvage. [րէն.
Վայրագաբար. V. **Վայրագօ-**
Վայրագայիլ. V. **Իջնալ.**
Վայրագանալ. vn. devenir farouche, sauvage s'effaroucher.
Վայրագասուն. a. sauvage.
Վայրագաւիթ. s. palier; — *կանանց* préau. [նամիտ.
Վայրագիմաստ. V. **Վայրե-**
Վայրագնաց. a. vagabond, errant.
Վայրագութիւն. s. humeur sauvage ou farouche, férocité.
Վայրագօրէն. adv. férocement, farouchement, sauvagement, avec sauvagerie.

Digitized by Google

վայրախոյզ. a. curieux.
վայրախուզութիւն. s. curiosité.
վայրական. a. local; — *փոփոխում*, changemant local.
վայրակեաց. s. a. local.
վայրահակ. a. penché, baissé, cliné.
վայրահաչ. s. clabaud.
վայրահաչութիւն. s. clabauderie, clabaudage.
վայրահար. a. ordinaire, commun, relâché, dissolu.
վայրաձիգ. a. qui penche, qui st porté vers le bas.
վայրայարկ. s. plain-pied.
վայրաշարժ. s. locomotive.
վայրապար. adv. vainement, en ain, inutilement; a. vain, inule, futile, insignifiant, commun.
վայրապարագեղ. a. coquet.
վայրապարախօս. V. **Ունայնաբան**.
վայրասուզել. va. précipiter.
վայրասուզիլ. vn. se précipiter.
վայրասուզում. s. précipitation; précipité.
վայրասուն. a. sauvage.
վայրավատիլ. vn. se disperser.
վայրավատին. a. épars dispersé, sporadique.
վայրավատնիլ. V. **Վայրավատիլ**.
վայրավատում. s. dispersion.
վայրարկու. V. **Արքան**.
վայրափակ. a. circonscrit, borné.
վայրամիտ. V. **Գետնամիտ**; — *խորհուրդք*, basses pensées.
վայրենաբար. adv. sauvagement, comme un sauvage, cruellement.
վայրենաբարոյ. a. qui a une nature, un caractère sauvage, grossier, sauvage, brutal.
վայրենական. a. sauvage.
վայրենամիտ a. farouche, sauvage, brutal, féroce, cruel.
վայրենանալ. vn. devenir sauvage, farouche.

վայրենացնել. va. rendre sauvage. faire rentrer dans l'état sauvage; rendre farouche. effaroucher.
վայրենեալ. a. devenu sauvage.
վայրենի. a. sauvage; rustique, grossier; farouche, féroce, cruel.
վայրենութիւն. s. nature sauvage; humeur sauvage ou farouche, sauvagerie, férocité.
վայրէջ. s. descente.
վայրի. a. sauvage.
վայրիկ. s. petit endroit ou local.
վայրիկ մի. adv. un instant, un moment; *եւ ոչ* —, pas un seul moment.
վայրկեան. s. minute; moment, instant; — *մի*, un moment, un peu de temps; *մէկ* — *էն*, en un moment.
վայրկենաբար. V. **Վայրկենապէս**.
վայրկենական. a. d'une minute; instantané, momentané.
վայրկենականութիւն. s. instantanéité.
վայրկենապէս. adv. momentanément.
վայրուստ. *ի*— adv. d'en bas, de dessous.
վանագոյն. a. de couleur de cristal.
վանական. s. cénobite, moine, religieux; supérieur, prieur; a. conventuel, monacal, monastique, cénobitique, claustral.
վանականութիւն. s. conventualité, monachisme, vie claustrale; charge de supérieur.
վանակից. a. qui habite le même couvent ou logement.
վանակն. s. minér. cristal de roche, cristal.
վանահայր. s. supérieur, prieur, abbé, archimandrite.
վանաշաքար. s. sucre candi.
վանապան. s. maréchal des logis, fourrier.
վանատու. s. hôte, hospitalier.

Digitized by Google

վանատուն. s. prieuré, couvent.
վանատուր. V. **վանատուն.**
վանատրել. va. recevoir comme un hôte, héberger, accueillir.
վանատրութիւն. s. hospitalité.
վանաւոր. s. hôte (qui reçoit l'hospitalité); hôte, hospitalier.
վանգ. V. **վանկ.**
վանգիւն. s. écho.
վանդալ. s. vandal.
վանդալութիւն. } s. vandalisme.
վանդալականութիւն. }
վանդակ. s. cage; grille, claire; grillage; grille d'un réchaud; jalousie; balustre, balustrade; treillis; panier, corbeille.
վանդակագործ. a. fait de barreaux, grillé, garni d'une grille, treillissé; s. grille, treillis, grillage; balustre, balustrade.
վանդակակապ. a. garni de barreaux, d'un grillage.
վանդակակերպ a. en forme de grille, de treillis.
վանդակապատ a. entouré d'une grillage; s. barreaux, grille, grillage, treillage, treillis; — *պատուհանաց*, persienne, jalousie
վանդակարգել. a. retenu dans la cage.
վանդակափեղկ. s. jalousie, persienne.
վանդակել. va. griller, treillisser; emballer; réunir, rassembler
վանդակորմ. s. grille.
վանդել. va. défaire, détruire, culbuter, vaincre.
վանդիլ. vn. être infecté, contracter, attraper, gagner.
վանեայ. a. de cristal; *ակն* —, cristal.
վանել. va. pousser, repousser, expulser, chasser, poursuivre, défaire, battre.
վանի ակն. V. **վանեակն.**
վանիչ. a. expulsif, répulsif.
վանկ. s. syllabe; son, voix.
վանկական. } a. syllabique.
վանկային. }
վանողական. V. **վանիչ.**
վանողութիւն. s. répulsion.
վանորայ. } s. couvent, monastère, fig. moine, religieux.
վանորեայ. }
վանորայք. s. les couvents, les monastères.
վանում s. expulsion, répulsion, impulsion.
վանք. s. couvent, monastère; cloître; —*ի մէջ փակել*, enfermer dans un couvent, encloîtrer.
վանքապատկան. a. qui appartient au couvent.
վա՛շ. interj. bravo! courage! oh! ho! fi! *վա՛շ վա՛շ*, bravo! bravo! triomphe! ah! oh! malheur! hélas!
վաշխ. s. usure, intérêt.
վաշխաժողով. }
վաշխամփոփ. } s. usurier.
վաշխառու. }
վաշխաժողովութիւն. } s. usure.
վաշխառութիւն. }
վաշխավաճառ. s. usurier.
վաշխավաճառութիւն. s. usure.
վաշխել. va. prêter avec usure, à intérêt.
վաշտ. s. brigade.
վաշտանալ. vn. se diviser en brigades.
վաշտապետ. s. général de brigade.
վաշտիկ. } s. soldat d'une brigade.
վաշտական. }
վաշտկան, վաշտկական զինուորք. s troupes légères.
վաչ. s. bâche. banne.
վաչկատուն. V. **Սայլատուն.**
վառ. a. allumé, enflammé, ardent. en feu; luisant, brillant; s. ardeur, feu, flamme; éclat, splendeur; bannière; tulle; *վառ ի վառ*, luisant, brillant, éblouissant, resplendissant.
վառած. V. **վառ.** a.

Digitized by Google

Վառապան. s. maille, cotte de mailles.
Վառարան. s. cheminée, foyer; — *պայտակին*, foyer.
Վառեակ. } s. ornith. poussin,
Վառեկ. } petit poulet; — *ը կը ճըճէ*. le poulet piaule.
Վառել. va. allumer, enflammer; fig. enflammer, animer, ranimer, encourager, exciter, pousser; armer, équiper; mettre, ajuster,
Վառելափայտ. s. bois à brûler, bois de chauffage.
Վառելիք s. combustible.
Վառեկիկ. s. petit poussin.
Վառիլ. vn. s'allumer, prendre feu, s'enflammer; fig. s'armer, s'équiper.
Վառում. s. action d'allumer, de s'allumer, inflammation.
Վառվառուկ. } s. bot. alysson.
Վառվռուկ. }
Վառվռուն. a. vif, ardent.
Վառօդ. s. poudre.
Վառօդագործ. s. poudrier.
Վառօդատուն. V. **Վառօդարան.**
Վառօդապետ. s. directeur des poudrières.
Վառօդարան. s. poudrière; — *նաւու*, sainte-barbe.
Վասակ. s. traître. [traîtrise.
Վասակութիւն. s. trahison,
Վասն. prép. pour. à cause de, égard à, en faveur de, en vertu de, en considération de; par, par rapport à, quant à; — *սիրոյն Աստուծոյ*, pour l'amour de Dieu; — *այնորիկ*, — *այսորիկ*, c'est pourquoi, c'est pour cette raison, pour cela, à cause de quoi, à ces fins; — *զի*, car, parce que; — *որոյ*, c'est pourquoi, par conséquent.
Վասնէր. s. le pourquoi.
Վաստակ. s. gain, bénéfice, profit; travail, labeur; fatigue, peine.
Վաստակաբեկ. a. brisé, excédé ou harassé de fatigue; — *ընել*, rompre, accabler, surcharger ou harasser de fatigue, de travail, briser; *ձին* — *ընել*, forcer un cheval, l'excéder de fatigue; — *ըլլալ*, être brisé, accablé, harassé, exténué ou roué de fatigue, s'échiner de travail, s'excéder de fatigue, être las, accablé par le travail.
Վաստակալից. a. lucratif.
Վաստակակից. s. collaborateur.
Վաստակասէր. a. qui aime le travail, laborieux, travailleur, bon travailleur; — *մեղու*, abeille travailleuse.
Վաստակաւոր. a. qui travaille, laborieux; vétéran, émérite; las, fatigué; — *մարդ*, homme de mérite.
Վաստակել. va. travailler à une chose, la faire; V, **Վաստակիլ.**
Վաստակիլ. vn. travailler, se donner de la peine; peiner, se fatiguer, se lasser; bien mériter de.
Վաստկիլ. V. **Շահիլ.**
Վաստկցնել. va. faire gagner; V. **Շահեցնել.**
Վատ. a. mauvais, vilain, méchant; lâche, poltron; paresseux.
Վատաբախտ. } a. malheureux,
Վատաբախտիկ. } infortuné.
Վատաբախտութիւն. s. malheur, infortune.
Վատաբար. adv. lâchement.
Վատաբարոյ. V. **Չարաբարոյ.**
Վատազգի. a. d'une naissance obscure, de basse naissance, de basse extraction, ignoble, vilain, vil.
Վատազգութիւն. s. bassesse ou abjection de naissance, basse extraction, obscurité.
Վատախառն. a. d'un mauvais tempérament; mauvais, nuisible.
Վատախառնութիւն. s. mau-

Digitized by Google

vais tempérament; — *օդոյ*, intempérie.

Վատախնդիր. s. qui est à la recherche de mauvaises choses, barboteuse.

Վատախորհուրդ. a. d'un lâche conseil, qui a de mauvaises pensées, méchant; qui manque de jugement.

Վատախտարակ. a. malheureux, infortuné, misérable.

Վատախրատ. a. qui donne de mauvais conseils.

Վատախօս. V. **Չարախօս.**

Վատակերպ. V. **Տգեղ.**

Վատահաճոյ. a. désagréable.

Վատահամբաւ. a infâme, diffamé, dénigré, discrédité; — *լսել*, avoir une mauvaise réputation.

Վատահամբաւել. va. diffamer, flétrir la réputation, dénigrer, discréditer.

Վատահամբաւիչ. a. s. diffamateur.

Վատահամբաւութիւն. s. mauvaise réputation, diffamation, infamie, dénigrement, discrédit.

Վատաձի. a. dont le cheval est mauvais.

Վատամահ. a. qui est mort misérablement.

Վատամտութիւն. s. mauvais dessein, mauvaise disposition; manque d'esprit.

Վատայոյս. a. désespéré.

Վատանալ. vn. être ou devenir lâche, paresseux.

Վատանշան. a. mal noté, infâme.

Վատանուն. V. **Վատահամբաւ.**

Վատաշնորհ. V. **Ապաշնորհ.**

Վատառողջ. a. de mauvaise santé, d'une santé délicate, maladif; insalubre.

Վատառողջութիւն s. mauvaise santé, santé délicate; insalubrité.

Վատասիրտ. a. pusillanime, poltron, peureux, lâche.

Վատասրտել. vn. manquer de cœur, être lâche, avoir peur.

Վատասրտութիւն. s. manque de courage, pusillanimité, lâcheté, poltronnerie.

Վատատոհմակ ou **Վատատոհմիկ.** V. **Վատազգի.**

Վատափառ. a. infâme; hétérodoxe.

Վատել. vn. s'affaiblir, avoir la vue très faible.

Վատթար. a. mauvais, méchant, vil, vilain, chétif, désavantageux, indigne, ignoble, dégénéré, abâtardi; lâche.

Վատթարագոյն. a. pire, pis.

Վատթարազգի. V. **Վատազգի.**

Վատթարանալ. vn. empirer, dégénérer, se dégrader, s'abâtardir, s'avilir, être avili, tomber dans l'avilissement, dans la dégradation, aller en décadence, se gâter; être vaincu, défait, se laisser vaincre, avoir le dessous.

Վատթարապէս. adv. mal.

Վատթարացնել. V. **Վատթարել.**

Վատթարացում. s. abâtardissement, dégénération.

Վատթարել. va. empirer, avilir, faire dégénérer, dégrader, abâtardir, altérer, gâter, détériorer; défaire, mettre en déroute, affaiblir; insulter, diffamer, confondre.

Վատթարիլ. V. **Վատթարանալ.**

Վատթարիկ. V. **Վատթար.**

Վատթարութիւն. s. détérioration, décadence, dégénération, abâtardissement, avilissement, corruption; infériorité, affaiblissement; lâcheté; défaite, échec; outrage, insulte.

Վատթարում. V. **Վատթարացում.**

Վատիլ. vn. s'affaiblir; se décourager, se ralentir.

Վատնել. va. dissiper, gaspiller, dilapider, dépenser, prodiguer;

Digitized by Google

Հարստութիւնը —, dissiper ou engloutir sa fortune.

Վատնիչ. } s. dissipateur, gaspilleur, dépensier, prodigue.
Վատնող.

Վատնօտան. V. **Վատանօտան.**

Վատնութիւն. } s. dissipation, gaspillage, dilapidation; perte, dégât.
Վատնում.

Վատուէր. a. mauvais, méchant, pervers, scélérat, misérable, malheureux, infâme, coquin, impudique.

Վատոգի. s. lâche, poltron.

Վատոյժ. V. **Վատուժ.**

Վատութիւն. s. lâcheté, poltronnerie; paresse; bassesse, courbettes; vileté; méchanceté; ingratitude; *անուն — թեան*, ignominie, déshonneur, souillure, flétrissure; *ի — խոնարհել*, — *յանձն առնուլ*, commettre une lâcheté, faire une bassesse; — *թեամբ*, avec lâcheté.

Վատուժ. a. faible; maigre.

Վատուժնալ. vn. se débiliter, s'affaiblir.

Վատուժութիւն. s. débilité, faiblesse.

Վատուժցնել. va. débiliter, affaiblir.

Վար. s. labour, labourage; terrain labouré; culture; usage, emploi; prép en bas, au-dessous; a. commun; — *ն է*, il est en bas; — *գնաց*, il est allé en bas; *վերէն* —, de haut en bas; — *դնել*, retenir, détenir.

Վարագոյր. s. rideau; store; fig. voile; — *ը քաշել*, tirer le rideau, baisser le store; — *ը բանալ*, ouvrir ou tirer le rideau; — *ը գոցել*, fermer le rideau.

Վարագոյրածիգք. } s. chambre où logeait le ministre du temple; tabernacle.
Վարագուրածիգք.

Վարագուրակալ. s. baldaquin.

Վարագուրել. va. voiler, cacher.

Վարազ. s. zool. sanglier; — *ը կը խանչէ*, le sanglier grogne.

Վարազաբար. adv. comme un sanglier, furieusement.

Վարազաթեւ. s. grosses ailes d'oiseau.

Վարազախառն. adv. comme un sanglier, avec fureur.

Վարազահաւ. s. ornith. condor.

Վարազանալ. vn. devenir comme un sanglier, s'effaroucher, devenir furieux.

Վարազանման. a. qui ressemble à un sanglier.

Վարազաջիղք. spl. les gros nerfs.

Վարազացնել. va. changer en sanglier, rendre furieux, effaroucher.

Վարազափետուր. s. penne.

Վարազափողոց. s. grande rue, boulevard.

Վարազ օձ. s. zool. boa.

Վարազօրէն. V. **Վարազաբար.**

Վարակ. s. bot. nœud.

Վարակել. va. empêcher, embarrasser, engager dans; communiquer, donner, affecter; contaminer, infecter.

Վարակիլ. vn. s'empêcher, s'engager, s'enchevêtrer, s'embarrasser dans; se communiquer, se donner; gagner, contracter une maladie; être contaminé, s'infecter.

Վարակիչ. a. contagieux, infectieux.

Վարակուիլ. V. **Վարակիլ.**

Վարակոտ. a. bot. noueux.

Վարակում. s. contagion, infection.

Վարան. s. hésitation, embarras, perplexité, incertitude, barguignage, irrésolution, indécision, indétermination, inquiétude.

Վարանած. V. **Վարանամիտ.**

Վարանական. a. perplexe, incertain, indécis.

Digitized by Google

Վարանամիտ. a. hésitant.
Վարանեցնել. va. jeter dans l'incertitude, dans l'embarras, intriguer, embarrasser.
Վարանեցող. } a. embarrassant, qui jette dans l'incertitude.
Վարանեցուցիչ. }
Վարանիլ. vn. hésiter, balancer, être en suspens, dans l'embarras, barguigner, être embarrassé, incertain, flotter; dresser des embûches, être ou se mettre en embuscade; s'occuper de; *վարանեալ կայր*, il se trouvait bien embarrassé.
Վարանոտ. a. hésitant.
Վարանումն. s. hésitation.
Վարանք. V. **Վարան**.
Վարապան. s. caveçon.
Վարապանակ. s. justaucorps.
Վարատական. a. envoyé en colonie, dispersé; errant; s. colon.
Վարատել. } va. dissiper, disperser, éparpiller, défaire.
Վարատեցնել. }
Վարատիլ. vn. se disperser, déserter.
Վարատումն. s. dispersion, éparpillement, défaite.
Վարար. a. s. femme galante, de mauvaise vie, passionnée.
Վարարել. vn. être passionnée, galante, s'abandonner au libertinage.
Վարաւանդ. s. harnachement, harnais.
Վարաւանդապան. s. cavalcadour, écuyer.
Վարաւանդել. va. harnacher.
Վարգիլ. vn. courir, aller au trot, trotter.
Վարգիչ. a. trotteur; violent, impétueux.
Վարդ. s. bot. rose; *մամռաւոր* —, rose mousseuse; *եղանակ* —*ից*, la saison des roses; *գոյն* —*ի*, un teint de rose; —*ի վերայ պառկիլ*, être couché sur des roses, être sur des roses; *առանց փուշի* — *չկայ*, il n'est point de roses sans épines; —*է պսակ*, couronne ou guirlande de roses; — *քաղել*, cueillir des roses; *կոկոն* ou *բողբոջ* —*ի*, bouton de rose; *կարմրագեղ՝ ծիրանագեղ* ou *ծիրանեփեան՝ գեղեցիկ՝ թառաշամ՝ փշալից՝ քաղցրաբոյր գեղափթիթ* —, rose vermeille, purpurine, belle, fanée ou flétrie, epineuse, parfumée ou odorante, épanouie.
Վարդաբեր. a. qui porte des roses; — *ք*. roseraie.
Վարդաբոյր. } a. qui sent la rose.
Վարդաբուրիկ. }
Վարդագեղ a. beau comme une rose; — *շրթունք*, des lèvres de rose.
Վարդագոյն. a. qui est couleur de rose, rose, rosé.
Վարդազգիք.spl.bot. les rosacées.
Վարդաթոյր.a.de couleur de rose.
Վարդաթուփ. V. **Վարդենի**.
Վարդախտ. s. méd. rougeole.
Վարդակարմիր.a.rosé,incarnat.
Վարդահոտ. a. qui sent la rose, à odeur de rose.
Վարդամատն. a. aux doigts de rose.
Վարդայատակ. a. dont le fond est couvert de roses.
Վարդայտ. a. aux joues de rose.
Վարդանման. a. semblable à la rose.
Վարդանոց. V. **Վարդաստան**.
Վարդապետ. s archimandrite; docteur, maître, précepteur, magistre; — *օրինաց*, docteur de la loi; — *աստուածաբանութեան*, docteur en théologie; — *բժշկութեան*, docteur en médecine, docteur; — *Հրէից*, rabbi, rabbin.
Վարդապետաբար. adv. magistralement.
Վարդապետական. a. doctoral, préceptoral, magistral; didactique; dogmatique.

Digitized by Google

վարդապետանոց. s. séminaire.
վարդապետարան. s. séminaire; catéchisme.
վարդապետել. va. endoctriner, dogmatiser; enseigner; instruire, apprendre.
վարդապետիլ. vn. être instruit, enseigné, avoir appris.
վարդապետոց. V. **վարդապետանոց**.
վարդապետութիւն. s. doctrine, dogme; enseignement, instruction; doctorat; théorie; *աստիճան — թեան*, doctorat; *ողջամիտ* —, saine doctrine.
վարդապետօրէն. V. **վարդապետաբար**.
վարդապսակ. a. couronné de roses.
վարդաջուր. s. eau de rose.
վարդաստարդ s. bot. laurier-rose.
վարդաստան. s. roseraie.
վարդասփիւռ. a. semé de roses.
վարդավառ. s. fête de la Transfiguration.
վարդարան. s. rosaire, chapelet.
վարդափայտ. s. bois de rose.
վարդափթիթ. a. épanoui comme une rose.
վարդափունջ. s. bouquet de roses.
վարդաքոս s. bédegar, bédeguar.
վարդեայ. a. de rose.
վարդենի. s. bot. rosier; — *ք*, roseraie.
վարդիձէթ. } s. essence de roses.
վարդիւղ. }
վարել. va. labourer, cultiver; ensemencer; mener, conduire; amener, apporter; emmener, emporter; chasser, repousser, pousser, entraîner; diriger, gouverner, gérer, régir; enfoncer, ficher, cogner; se servir, faire usage de, user de, employer, appliquer, manier; *գերի ի գերութիւն* —, emmener en esclavage, captiver, faire prisonnier; — *կեանս*, mener la vie, vivre; *թի* —, ramer; *դատ* —; V. **Դատ**; — *ամենազօր իշխանութիւն*, exercer une puissance absolue; *յառաջ* —, porter en avant, pousser; V. **Վարիլ**.
վարելի. a. labourable.
վարժ. a. exercé, versé dans, instruit, accoutumé, rompu, fait ou brisé à; s. exercice, instruction, étude; — *ըլլալ*, avoir la pratique de.
վարժական. a. propre à exercer, à instruire.
վարժանոց. s. école, pension, institution.
վարժանք. V. **վարժ**. s.
վարժապետ. s. précepteur, instituteur; maître d'école; professeur, maître.
վարժապետաբար. adv. en professeur, ex professo.
վարժապետական. a. professoral.
վարժապետակից. s. adjoint de professeur.
վարժապետանոց. } s. école normale.
վարժապետարան. }
վարժապետել. va. professer, enseigner.
վարժապետութիւն. s. professorat.
վարժապետուհի. sf. maîtresse, institutrice.
վարժատէր. V. **Ուսումնատէր**.
վարժատուն. s. institution.
վարժարան. s. collège.
վարժուոր. V. **վարժ**. a.
վարժեար. s. les professeurs.
վարժել. va. exercer, dresser, former, instruire, accoutumer, habituer, cultiver, labourer; *ինքզինքը* —; V. **վարժիլ**.
վարժելիք. s. caveçon.
վարժեցնել. V. **վարժել**.
վարժիլ. vn. s'exercer, s'accoutumer, s'habituer à; se former, se faire; — *աշխատութեան*, se rompre au travail.

Digitized by Google

Վարժոց. V. **Վարժանոց.**
Վարժութիւն. s. exercice, pratique, habitude;instruction,étude.
Վարժուիլ. V. **Վարժիլ.**
Վարժում. V. **Վարժութիւն.**
Վարժուհի. sf. institutrice.
Վարիլ. vn. se conduire, se comporter, traiter; se servir, faire usage de, user de, employer.
Վարիչ. s. conducteur; recteur, directeur; gouverneur; qui emmène en esclavage, qui chasse; aiguillon, bâton.
Վարկ. s. conjecture, opinion, avis; considération estime, marque d'estime, cas, suffrage; compte; décision, jugement, sentence; crédit; — *բանալ*, ouvrir un crédit.
Վարկագիր. s. lettre de crédit.
Վարկած. s. conjecture, hypothèse.
Վարկանել. vn. conjecturer, présumer, juger, penser, estimer, croire, regarder comme; *արժանի* —, trouver digne. [envelopper.
Վարկել. va. serrer tout alentour,
Վարկպարազի. adv. accessoirement, en passant, provisoirement; négligemment, sans attention, par manière d'acquit; a accessoire, secondaire, supplémentaire, simple, léger, superficiel.
Վարձ. s. salaire, paye, gages, solde; émoluments, appointements; rétribution, récompense; loyer; location; — *բժշկի*, les honoraires d'un médecin; — *նաւու*, fret, nolis; *տալ* — *ը վճարել*, payer le loyer; *վարձու առնել բռնել*, prendre à gages, à loyer, à louage, louer; *վարձու տալ*, donner à loyer, à louage, louer.
Վարձախնդիր. a. qui demande des gages, une récompense.
Վարձակ. s. chanteuse, cantatrice; danseuse; fille de joie, fille publique.

Վարձակալ. s. locataire; fermier.
Վարձահատոյց. s. rémunérateur: a. rémunératoire; — *ըլլալ*; V. **Վարձատրել.**
Վարձահատութիւն. s. V. **Վարձատրութիւն.** [prix.
Վարձանակ. s. récompense,
Վարձանք. s. biens antiphernaux; dot; salaire, rétribution, honoraires, prix.
Վարձառու. a. qui a reçu des gages, une récompense.
Վարձատու. s. donneur de récompenses.
Վարձատրել. va. récompenser, rémunérer.
Վարձատրիչ. } a rémunérateur.
Վարձատրող. }
Վարձատրուած. a récompensé.
Վարձատրութիւն s. récompense, rétribution, rémunération.
Վարձատրուիլ. vn. être récompensé.
Վարձուոր. a. s. salarié, payé; mercenaire, pris à gages, à loyer; locataire; journalier.
Վարձել. va. **Վարձիլ.** vn. louer, salarier, prendre à loyer, à louage, arrêter, soudoyer; prêter de l'argent à intérêt, faire valoir; gagner, acquérir; — *նաւ*, affréter, fréter, noliser; — *զօրս*, engager, enrôler des mercenaires.
Վարձկան. a. s. salarié, mercenaire; journalier, ouvrier; locataire, fermier; maîtresse, courtisane; *իբրեւ* —, comme un mercenaire.
Վարձկանագրիչ. s. écrivain salarié, mercenaire.
Վարձկանել. } va. louer,
Վարձկանեցնել. } prendre à loyer, à gages.
Վարձկանութիւն. s. l'action d'être mercenaire, l'état d'un

Digitized by Google

mercenaire; troupes mercenaires, soldat mercenaire.
Վարձող. s. loueur. [bail.
Վարձում. s. location, louage;
Վարձուոր. V. **Վարձաւոր**.
Վարձք. V. **Վարձ**.
Վարմ. s. filet, rets, lacet, lacs.
Վարմակել. V. **Ուռկանել**.
Վարմունք. s. traitement; *յոռի* —, mauvais —, sévices.
Վարնգենի. } s. bot. concombre
Վարնկենի. } (la plante).
Վարշամակ. s. fichu; mouchoir; essuie-main, serviette; suaire, linge, amict.
Վարշամակապատ. a. enveloppé d'un suaire, d'un linge.
Վարոց. s. bâton, verge, baguette; anat. membre viril.
Վարոցաւոր. a. s. qui porte un bâton, huissier, licteur, sergent.
Վարուժան. } s. ornith tiercelet; tourtereau.
Վարուժանակ. }
Վարուիլ. V. **Վարիլ**.
Վարում. s. application.
Վարուն. a. frayé, foulé souvent, fréquenté, battu; — *ճանապարհ*, chemin battu, voie aplanie.
Վարունգ. } s. bot. concombre
Վարունկ. } (le fruit); *մանր* —, cornichon.
Վարչական. a. administratif; gouvernemental; directorial.
Վարչային. V. **Վարչական**.
Վարչապետ. s. premier ministre; dictateur.
Վարչութիւն. s. administration; gouvernement, direction: *Հանրային Պարտուց* —, Dette Publique.
Վարպետ. V. **Ճարտար**; maître; patron; — *ի երթալ*. aller à l'école.
Վարպետորդի. a. adroit, fin, malin.
Վարպետութիւն. V. **Ճարտարութիւն**; finesse, ruse; — *բանեցնել*, — *թեւամբ չափել*, s'y prendre bien: — *թեւամբ չչափել*, s'y prendre mal. [tronne.
Վարպետուհի. sf. maîtresse; patronne.
Վարս. V **Վարսք**.
Վարսագեղ. a. qui a une jolie chevelure ou un joli feuillage.
Վարսադիսակ. V. **Վարսաւոր**.
Վարսակ. s. bot. avoine.
Վարսակալ. s. bandeau, diadème, coiffure.
Վարսական. a. de chevelure, qui concerne les cheveux.
Վարսամ. s. comète.
Վարսայարդար. } s. perruquier, coiffeur.
Վարսամփրայ. }
Վարսաւիրայ. }
Վարսաւոր. a. chevelu; feuillu, touffu.
Վարսաւորիլ. vn. avoir beaucoup de feuilles, être garni de feuillage. [cogner, planter.
Վարսել. va. ficher, enfoncer,
Վարսք. s. chevelure, cheveux; fig. chevelure, feuilles, feuillage; astr. chevelure.
Վարտիք. s. caleçon; culotte.
Վարք. s. vie, conduite, usage, emploi; *անարատ անցից* —, mœurs pures; *ընտիր բարեկիրթ* —, bonnes mœurs; *անարատութիւն վարուց*, sainteté des mœurs.
Վարքագրութիւն. V. **Կենսագրութիւն**.
Վարքայ. s. barque.
Վաւաշ. a. déréglé, débauché, dissolu, libertin, lubrique.
Վաւաշանալ. } vn. mener une vie déréglée, vivre en vrai débauche, se livrer à la débauche.
Վաւաշել. }
Վաւաշոտ. V. **Վաւաշ**.
Վաւաշոտաբար. adv. d'une manière déréglée.
Վաւաշոտութիւն. s. vie déréglée, libertinage, débauche.

Digitized by Google

վաւեր. V. **վաւերական**. a.
վաւերաբար. adv. authentiquement, validement.
վաւերագիր. s. document; lettre de ratification. [gation.
վաւերագրութիւն. s. homolo-
վաւերաթուղթ. V. **վաւերագիր**.
վաւերական. a. authentique, valide, valable.
վաւերականութիւն. s. authenticité, validité; légalisation, ratification; autorisation.
վաւերացնել. va. authentiquer, rendre authentique; légaliser, ratifier; autoriser. [ցուցիչ.
վաւերացնող. V. **վաւերա-**
վաւերացում. s. légalisation, ratification.
վաւերացուցիչ. a. ratificatif.
վաւերել. va. légaliser, ratifier.
վաւերութիւն. V. **վաւերականութիւն**.
վեհ. a. suprême, sublime, imposant, plein de majesté, haut, élevé, supérieur, grand, noble, généreux; divin, surnaturel, céleste; s. l'Être suprême; — *ճակատագիր*, haut destinée; —*կերպարան*, figure imposante.
վեհագոյն. a. suprême
վեհագունութիւն.s.supériorité.
վեհազն. a. noble, grand; — *տէր*, monsigneur.
վեհաժողով. s. congrès.
վեհանձն. a. magnanime, généreux.
վեհանձնաբար. } adv. magnanimement,
վեհանձնապէս. } généreusement.
վեհանձնութիւն. s. magnanimité, grandeur d'âme, générosité.
վեհանձնօրէն. V. **վեհանձնաբար**.
վեհաշուք. } a. imposant, majestueux.
վեհապանծ. }
վեհապետ. s. souverain.
վեհապետական.a.de souverain.
վեհապետութիւն. s. souveraineté.
վեհապետուհի. sf. souveraine.
վեհապետօրէն. adv. souverainement.
վեհավայր.a.auguste,magnifique.
վեհատեսիլ. a. d'un aspect majestueux. majestueux.
վեհարան. s. les appartements du Catholicos.
վեհափառ. a. majestueux, auguste; — *Կայսրը*, Sa Majesté Impérial. [tueusement.
վեհափառապէս. adv. majes-
վեհափառութիւն. s. majesté; — *Ձեր*, Votre —. [առապէս.
վեհափառօրէն V. **վեհափ-**
վեհեր. V. **վեհերոտ**.
վեհերիլ. vn. avoir peur, être lâche, s'effrayer, être retenu par la crainte, reculer devant le danger; être paresseux.
վեհերոտ a. peureux, timide, lâche, couard, pusillanime, poltron; paresseux.
վեհերոտիլ. V. **վեհերիլ**.
վեհերոտութիւն. } s. peur, ti-
վեհերութիւն. } midité, lâ-
վեհերում. } cheté, couardise, poltronnerie; paresse.
վեհիմաստ. a. qui a des idées sublimes.
վեհիմաց. a. sublime. [mité.
վեհութիւն. s. élévation, subli-
վեղար. s. capuchon.
վեղարաւոր. s. capucin; a. capuchonné.
վեշտասան. a. seize.
վեշտասանածալ. a. in-seize.
վեշտասանամեայ.a.de seize ans.
վեշտասաներորդ. a. seizième.
վեշտասանօրեայ. a. de seize jours.
վեդական. } a. védique.
վեդայական. }

Digitized by Google

Վեր. adv. au-dessus par-dessus, sur; en haut; — *ելանել.* monter, aller en haut; — *հանել,* monter qch.; — *ի վայր.* sens dessus dessous; sans cesse, souvent; — *ի վայր կործանել,* renverser sens dessus dessous, bouleverser; — *ի վայր շրջել,* retourner sens dessus dessous, renverser.

Վերաբանալ. va. rouvrir.

Վերաբանութիւն. s. analogie.

Վերաբացուիլ. vn. se rouvrir.

Վերաբացում. s. réouverture.

Վերաբերական. a. relatif.

Վերաբերապէս. adv. relativement.

Վերաբերեալ. a. concernant, relatif.

Վերաբերել. va. rapporter, attribuer, référer; proférer, dire, prononcer; manifester, déclarer, méd. avoir des renvois.

Վերաբերելի. a. relatif.

Վերաբերիլ. vn. se rapporter à, se référer, concerner, appartenir, regarder.

Վերաբերութիւն. } s. relativité,
Վերաբերում. } relation, rapport; méd. renvoi, rapport; — *ունել,* avoir des rapports, des relations.

Վերագայուստ. s. retour.

Վերագիր. V. **Վերնագիր.**

Վերագնաց. a. qui va, qui s'élève en haut.

Վերագնել. va. racheter.

Վերագնութիւն. } s. rachat.
Վերագնում. }

Վերագոյն. a. plus haut, plus élevé, supérieur; adv. ci-dessus, plus haut, là-haut.

Վերագրել. va. écrire dessus, inscrire; attribuer, rapporter; écrire en haut, auparavant.

Վերագրութիւն. s. épigraphe.

Վերադառնալ. vn. retourner, s'en retourner.

Վերադաս. a. supérieur.

Վերադարձ. s. retour.

Վերադարձութիւն. } s. retour,
Վերադարձում. } rétrocession.

Վերադիտես. } s. surveillant, inspecteur; évêque.
Վերադիտող. }

Վերադիր. a. imposé, additionnel, ajouté; s. imposition, addition; épithète; — *տարւոյ,* épacte.

Վերադրական. V. **Վերադիր;** a.; — *անուն,* surnom.

Վերադրել. va. mettre ou placer sur, appliquer, imposer, ajouter.

Վերադրութիւն. s. application; gram. apposition.

Վերազարթնուլ. vn. se réveiller.

Վերազարթնում. s. réveil.

Վերաթռչել. vn. voler en haut, s'envoler.

Վերածական. a. réductif; anagogique.

Վերածականութիւն. s. réductibilité.

Վերածելի. a. réductible.

Վերածել. va. porter en haut, élever, hausser; réduire.

Վերածիչ. a. réducteur, réductif.

Վերածխութիւն. s. émanation.

Վերածնանիլ. vn. renaître.

Վերածնեալ. a. renaissant.

Վերածնել. va. faire renaître, régénérer, reproduire.

Վերածնիլ. vn. renaître, se régénérer.

Վերածնող. s. régénérateur.

Վերածնութիւն. } s. renaissance,
Վերածնում. } régénération.
Վերածնունդ. }

Վերածութիւն. s. réduction; anagogie.

Վերածում. s. réduction; conversion, transformation.

Վերակազմել. va. réorganiser.

Վերակազմութիւն. s. réorganisation.

Վերականգնել. va. relever, restaurer.

Digitized by Google

վերականգնում. s. relèvement, restauration.
վերակացու. s. intendant, inspecteur, surveillant, directeur; préfet, gouverneur.
վերակացութիւն. s. inspection, intendance, surveillance, direction; préfecture, gouvernement.
վերակենդանանալ. vn. se ranimer; revivre, être revivifié.
վերակենդանացնել. va. ranimer, revivifier ou révivifier.
վերակենդանացում. s. revivification ou révivification, reviviscence. [vifiant.
վերակենդանացուցիչ. a. revi-
վերակենդանութիւն. V. **վերակենդանացում.**
վերակենցաղել. va. faire revivre, ressusciter, renouveler.
վերակենցաղիլ. vn. revivre, survivre.
վերակնել. vn. lever les yeux, regarder en haut.
վերակոչ. s. requête civile.
վերակոչել. va. appeler en haut, rappeler, invoquer; surnommer, appeler, nommer.
վերակոչում. V. **վերակոչ.**
վերակրկնել. va. répéter, redire.
վերակրկնութիւն. s. répétition.
վերահայեցող. s. astronome.
վերահայցել. va. demander d'en haut, implorer, invoquer.
վերահաշտութիւն. s. réconciliation. [survenu.
վերահաս. a. pressant, imminent,
վերահասութիւն. s. imminence.
վերահասու ըլլալ. vn. comprendre, saisir.
վերահաստատել. va. rétablir
վերահաստատութիւն. s. rétablissement. [blier.
վերահաստատուիլ. vn. se réta-
վերահաստատում. V. **վերահաստատութիւն.**

վերահսկիչ. } s. contrôleur, surveillant.
վերահսկող. }
վերահսկողութիւն. s. contrôle, surveillance.
վերաձայնել. va. prononcer à haute voix, proclamer; appeler, nommer.
վերամարտիկ. s. défenseur; — *ըլլալ հայրենեաց*, combattre pour la patrie, la défendre.
վերամբառնալ. va lever, élever en l'air, élever au-dessus, hausser.
վերամբառնալ. vn. être élevé au-dessus, dominer sur, dépasser, surpasser.
վերամբարձ. a. levé au dessus, soulevé, élevé, ascendant; adv. en portant dans les bras, en soulevant de terre; s. ascenseur.
վերամբարձահան. a. qui porte qui conduit en haut.
վերամկրտել. va. rebaptiser.
վերամուտ. s. rentrée.
վերայ. ի — prép. sur, dessus; par-dessus, au dessus; pour, dans l'intérêt de, à cause de.
վերանալ. vn. s'élever, monter.
վերանորոգել. va. renouveler, restaurer.
վերանորոգիչ. } s. réformateur.
վերանորոգող. }
վերանորոգութիւն. } s. renouvellement, restauration, réforme.
վերանորոգում. }
վերանստիլ. vn. s'asseoir dessus, être assis sur. [construire.
վերաշինել. va. réédifier, re-
վերաշինող. a. réédifiant.
վերաշինութիւն. s. réédification.
վերաչուել. vn. voyager, monter en haut.
վերապահել. va. réserver.
վերապահեալ. a. reservé.
վերապահութիւն. } s. réserve.
վերապահում. } **մտքի — ք,**

s toutes —, — ք, sous —.
րապատուելի. a. révérend; *Հայր*, — pére. [honorer.
րապատուել. va. révérer,
րապատուութիւն. s. révé-
.ce. [haut.
րառաքել. va. envoyer en
րառնուլ. va. relever, pren-
:, élever en haut; prendre
:z soi, avec soi, accueillir, re-
'oir. [haut, s'envoler.
րասլանալ. vn. voler en
րասլացում. s. élan.
րատեսուչ. s. directeur, pro-
eur.
րատեսչութիւն. s. direction.
րատեսչուհի. sf. directrice.
րարծարծել. va. rallummer.
րարկել. va. voiler, couvrir,
llier, cacher.
րարկու. s. pardessus.
րարտադրել va. reproduire.
րարտադրութիւն. s repro-
ıction. [tractif.
րացական a abstrait, abs-
րացականութիւն. s. abs-
activité, abstraction. [trait.
երացեալ. a. élevé, haut; abs-
երացնել. va. élever en haut,
ı l'air, élever; hausser; — *մը-
օք*, abstraire.
երացում. s. élévation, exal-
ıtion; abstraction; — *խաչի*,
xaltation de la sainte Crois.
երափոխել. va. transporter
n haut, transformer
.երափոխում. s. assomption.
.երաքննելի. a. revisable ou
évisable. [viser, revoir.
.երաքննել. va. reviser ou ré-
.երաքննիչ. s. reviseur; — *դա-
տարան՝ ատեան*, cour d'appel.
.երաքննութիւն. s. révision;
ıppel; *ատեան — եան*, cour d'appel.
.երբերական. V. Վերաբե-
րական.

Վերբերել. V. Վերաբերել.
Վերբերիլ. vn. revenir sur, monter.
Վերելակ. } a. s. qui monte sur,
Վերելեակ. } ascendant, ascensionnel; ascenseur; celui qui monte un cheval, cavalier, écuyer.
Վերելական. a. ascenssionnel; — *շարժում*, mouvement —.
Վերելակել. vn. monter dessus, monter, grimper.
Վերելք. s. montée, ascension; astr. ascendance, ascendant; escalier.
Վերերգութիւն. s. palindrome.
Վերերեւիլ. vn. reparaître.
Վերերեւում. s. réapparition.
Վերեւ. adv. en haut, plus haut.
Վերընդունիլ. vn. recevoir, accepter.
Վերընթեռնուլ. va. relire.
Վերընծայել. va. présenter, offrir; attribuer.
Վերընկալ. a. celui qui reçoit.
Վերընտիր. a. réélu.
Վերընտրելի. a. rééligible.
Վերընտրել. va. réélire.
Վերընտրութիւն. s. réélection.
Վերընտրուիլ. vn. être réélu.
Վերթթուածնաս. s. chim. peroxyde.
Վերին. a. celui qui est au-dessus, qui est en haut, supérieur; céleste; *վերինք*, ceux d'en haut.
Վերիվերոյ a. superficiel, affecté, feint; adv. superficiellement, d'un air distrait; en apparence.
Վերլուծաբար. adv. analytiquement.
Վերլուծական. a. analytique; — *գրահաշիւ*, algébre —; — *քերականութիւն*, grammaire —.
Վերլուծել. va. analyser.
Վերլուծութիւն. } s. analyse;
Վերլուծում. } *քերականա-
կան* —, — grammaticale; *տր-*

Digitized by Google

բամաբանական —, — logique.
Վերծանել. va. lire, déchiffrer, étudier.
Վերծանող. s. lecteur.
Վերծանութիւն. s. lecture, déchiffrement.
Վերհսկողութիւն. s. surintendance.
Վերմակ. s. couverture de lit.
Վերնաբերդ. s. citadelle.
Վերնագաւառ. s. haute région; région éthérée.
Վերնագիր. s. épigraph, inscription, titre.
Վերնագոյն. a. qui est plus haut, supérieur.
Վերնագրել. va. intituler.
Վերնադուռ. s. écluse, vanne.
Վերնազարդ. a. orné, fardé.
Վերնազգեստ. s. pardessus.
Վերնախարիսխ. arch. entablement.
Վերնախնամ տեսչութիւն. s. providence divine.
Վերնակ. s. la meule supérieure.
Վերնական. V. **Վերին.**
Վերնակողմ. s. côté ou partie supérieure.
Վերնաձայն. s. ténor, soprano
Վերնալ. V. **Վերանալ.**
Վերնամաշկ. s. anat. épithélium.
Վերնամաշկային. a. épithélial
Վերնամորթ. s. anat. épiderme.
Վերնամորթային. a. épidermique.
Վերնայարկ. s. étage supérieur; mansarde; fig. le palais de la bouche.
Վերնային. V. **Վերին.**
Վերնապարզել. V. **Երկնաձիր.**
Վերնատուն. s. l'étage supérieur; cénacle; galerie, tribune; fig. le palais de la bouche.
Վերնատուող. s. qui donne d'en haut, du ciel, le donateur suprême.
Վերնափեղկ. s. le volet supérieur; la couverture de dessus.
Վերնոտ. a. aérien; méd. épileptique.
Վերնոտութիւն. s. méd. épilepsie.

Վերոյ, ի — prép. adv. au dessus, par-dessus; sur, dessus.
Վերոգրեալ. a. écrit ci-dessus.
Վերոյիշեալ. a. susmentionné, mentionné plus haut.
Վերոյնշանակեալ. a. susindiqué.
Վերոճնիլ. vn. monter.
Վերուստ. a. haut, supérieur; *ի* — adv. d'en haut, par en haut, du haut de. de là haut; dès le principe; — *ի վայր*, de haut en bas.
Վերջ. s. fin, terme; conclusion; bout, extrémité; bord; *ի* —, à la fin; *ի* — *կոյս*. vers la fin; *ի վերջէ, ի վերջոյ*. enfin, après tout.
Վերջաբան. / **Վերջաբանութիւն.** s. épilogue, conclusion, péroraison.
Վերջադրական. a. paragogique.
Վերջադրութիւն. s. gram. paragoge.
Վերջալոյս. s. crépuscule du soir.
Վերջածին. a. né après, posthume.
Վերջակացութիւն. s. action de rester en arrière.
Վերջակէտ. s. point final.
Վերջամնաց. a. ce qui est resté en arrière, arriéré.
Վերջայք. s. déclin.
Վերջանալ. vn. manquer, faire défaut, être privé; rester en arrière, s'arriérer; se défaire de, se désister, renoncer.
Վերջապահ. s. arrière-garde.
Վերջապէս. adv. enfin.
Վերջասպես. s. renne.
Վերջասանչ. a. anapeste.
Վերջատիպ. a. imprimé après, posthume.
Վերջացնել. va. terminer, achever; priver; retenir, arrêter, faire cesser.
Վերջաւոր. a. bordé, galonné, frangé, garni de franges, d'une bordure; s. frange, galon, bordure, lisière.

Digitized by Google

Վերջաւորութիւն. s. fin.
Վերջերս. adv. dernièrement.
Վերջընթեր. a. avant-dernier; pénultième.
Վերջին. a. dernier; postérieur, ultérieur; extrême [enfin.
Վերջ ի վերջոյ. adv. finalement.
Վերջնագիր. s. ultimatum.
Վերջնական. a. définitif.
Վերջնականապէս. adv. définitivement.
Վերջնապէս. } adv. définitive-
Վերջնորէն. } ment.
Վերջոնիլ. vn. reculer, replier, battre en retraite.
Վերջք. V. **Վերջաւոր.** s.
Վերաստանութիւն. s. emphase.
Վերսկսել. va. recommencer.
Վերսկսիլ. vn. recommencer.
Վերսկսումն. s. recommencement.
Վերոյեալ. a. susdit, susnommé.
Վերստին. adv de nouveau, derechef, une autre fois.
Վերտ. a. de mailles, fait de mailles; s. cotte de mailles, réseau; *զրահք* — *ք*, cuirasse à écailles, haubert. [tique.
Վերտառական. a. épigramma-
Վերտառող. s. épigrammatiste.
Վերտառութիւն. s. réforme, régénération; épigramme.
Վերտել. vn. danser, sautiller; croire, espérer.
Վերցնել. va. élever, lever, porter; ôter, enlever; *գինին* —, porter bien son vin; *այս գինին ջուր կը վերցնէ*, ce vin porte bien l'eau; *այս ջուր չի վերցներ* il n'y a pas d'excuse à faire; *մէկուն կեանքը* —, ôter la vie à qn.
Վեց. a. six. [six ans
Վեցամեայ. a. de six ans, âgé de
Վեցամսեակ. s. semestre.
Վեցամսեայ. a. de six mois, âgé de six mois, semestriel; — ou — *ժամանակ*, six mois, semestre.

Վեցանիստ. a. s. géom. hexaèdre.
Վեցանկիւն. } a. géom. hexa-
Վեցանկիւնի. } gone.
Վեցաչափ. a. hexamètre.
Վեցաչի. a. qui a six yeux.
Վեցաթզեան. a. de six empans.
Վեցադանգեան. a. de six deniers.
Վեցադարեան. a. de six siècles.
Վեցեակ. } sixte.
Վեցերեակ. }
Վեցերորդ. a. sixième; le sixième.
Վեցեքեան. } s. tous les six.
Վեցեքին. }
Վեցթեւեան. a. qui a six ailes.
Վեցիջեանք. s. les Hexaples d'Origène.
Վեցիցս. adv. six fois.
Վեցկին. a. sextuple.
Վեցհազար. a. six mille.
Վեցհազարեակ. s. cabale.
Վեցհազարեան. a. de six mille.
Վեցհարիւր. a. six cents.
Վեցհարիւրորդ. a. sixcentième.
Վեցհարուածեան. s. un six coup, revolver.
Վեցձեռնի. a qui a six mains.
Վեցմատեան. } a. qui a six
Վեցմատնի. } doigts.
Վեցոստեան. a. qui a six branches (candélabre).
Վեցոտանի. } a. qui a six pieds;
Վեցոտնեայ. } hexamètre.
Վեցօրեայ. a. de six jours.
Վեցօրինակք. V. **Վեցիջեանք.**
Վզան. a. fier, effréné, indompté.
Վզանիլ. vn. devenir fier.
Վզանոց. s. col; faux col.
Վզանութիւն. s. fierté.
Վզանոս V. **Վզան.**
Վզեան. V. **Վզնոց.**
Վզկապ. s. cravate.
Վզնոց. V. **Վզանոց.**
Վզուրկ. } a. grand.
Վզրուկ. }
Վզվզոց. s. sifflement.
Վէզ. s. osselet (pour jouer).

Digitized by Google

Վէճ. s. discussion, dispute, contestation, débat, différend; — *հանել*, soulever une contestation, une discussion; — *ընել*. V. **Վիճիլ.**
Վէմ. s. pierre; roche, rocher, roc; — *անկեան*, pierre angulaire.
Վէպ. s. roman; conte, récit.
Վէպերգ. s. romance.
Վէպիկ. s. petit roman.
Վէս. a. fier, présomptueux, arrogant, hautain, vain; dur, inhumain, cruel, brutal; acariâtre, bourru, morose.
Վէսական. V. **Վէս.**
Վէսութիւն. s. fierté.
Վէսօրէն. adv. fièrement.
Վէտ. s. égratignure, incision; fig. flot, vague, onde; *վէտ վէտ*, ondé, ondoyant, ondulé, onduleux, flottant; *վէտ վէտ* ou *վէտ ի վէտ խաղալ*, ondoyer, se trémousser.
Վէտվէտեալ. a. flottant.
Վէտվէտիլ. vn. flotter.
Վէրք. s. plaie, blessure; ulcère; — *ը պատել՝ դարմանել*, panser une plaie; —*սրտի*, plaie de cœur; *խոր՝ թեթեւ* —, plaie profonde, légère. [atteinte. dégât.
Վթար. s. dommage, préjudice,
Վթարել. va. endommager, faire du dégât, détruire, détériorer.
Վթարիլ. vn. être endommagé, détruit, se détériorer.
Վթարութիւն. } s. dégât, détérioration.
Վթարում. }
Վթիկ. s. petit gazelle.
Վիգ s. force, aide.
Վիգն. s. bot. vesce.
Վիզ. s. anat. cou, col.
Վիթ. s. zool. gazaelle.
Վիթխարի. a. colossal, gigantesque, d'une stature colossale; — *արձան*, colosse; — *այր*, géant.
Վիժած. s. avorton; a. avorté; avortif.

Վիժակ. s. custode; voilette; V. **Վիժանք.**
Վիժանուտ. a. fluide, coulant.
Վիժանք. a. flux, écoulement, cours; avortement, fausse couche.
Վիժել. va avorter, faire une fausse couche; faire couler.
Վիժեցնել. va. faire couler; avorter.
Վիժեցուցիչ. s. abortif.
Վիժիլ. vn. couler, s'écouler, fluer, jaillir, se répendre; avorter.
Վիժուլ. vn. couler; va. faire couler.
Վիժուկ. s. avorton.
Վիժում. V. **Վիժանք.**
Վիլայէթ. V. **Նահանգ.**
Վիհ. s. abîme, gouffre: chaos; — *թշուառութեան*, abîme de malheurs; *Համապարփակ* —, le chaos; *անդնդախոր* — *ք ծովու*, les profonds abîmes de la mer.
Վիճաբան. a. s. disputeur, contentieux; controversiste.
Վիճաբանական. a. litigieux, polémique.
Վեճաբանել. } V. **Վիճիլ.**
Վիճաբանիլ. }
Վիճաբանութիւն. s. discussion, dispute, contestation, débat, controverse; *գրաւոր* —, polémique.
Վիճակ. s. sort, état, position, situation; sort, destinée; sort, suffrage, bulletin, voix; lot, portion, partage; loterie; héritage, possession; fief, terre, département, district, commune, territoire; diocèse; condition, fortune, rang, emploi, profession; clergé; *պաշարման* —, état de siège; —*ի դնել*, mettre à la loterie, en loterie; — *է վաստկիլ՝ շահիլ*, gagner à la loterie; —*ն հանել*, tirer la loterie.
Վիճակագիր. s. statisticien.
Վիճակագրական. a. statistique.

Digitized by Google

Վիճակագրութիւն . s. statistique. [Վիճակ.
Վիճակախաղ. s. tombola. V.
Վիճակակալ. a. s. feudataire, fermier; successeur.
Վիճակակից.a. s. qui a le même sort; copartageant, associé.
Վիճակահանութիւն. s. loterie.
Վիճակային . a. de diocèse; diocésain.
Վիճակատոմս.s.billet de loterie.
Վիճակարկու. s. votant.
Վիճակարկութիւն. s. ballottage, votation, scrutin.
Վիճակացոյց. s. inventaire, tableau, statistique.
Վիճակաւոր. s. clerc, ecclésiastique; a. à loterie; — *եպիսկոպոս* évêque diocésain.
Վիճակաւորիլ. vn. être désigné par la voie du sort, recevoir en partage, hériter.
Վիճակաւորութիւն.s partage, héritage; état ecclésiastique.
Վիճակել. } va.désigner par
Վիճակեցնել. } le sort, adjuger la voie du sort, désigner, instituer; laisser pour hériter, faire hériter; faire entrer dans le clergé.
Վիճակիլ . vn . être choisie, designé par le sort, être échu, échoir, tomber en partage, arriver, obtenir par le sort, avoir le sort de; hériter. [disputeur.
Վիճասէր.a.qui aime à disputer,
Վիճելի. a. discutable
Վիճել. } vn. disputer de, con-
Վիճիլ. } tester, chamailler, discuter, débattre, démêler.
Վիճող s. discuteur.
Վիճում. V. Վէճ.
Վիմագիր. s. lithographe; lithographie; a. lithographique.
Վիմագրական.a.lithographique.
Վիմագրատուն. } s.lithographie
Վիմագրարան. } (atelier).

Վիմագրել. va. lithographier.
Վիմագրիչ. s. lithographe.
Վիմագրութիւն. s. lithographie.
Վիմածին. a. qui produit des pierres; produit par la pierre.
Վիմակառոյց. } a. construit en
Վիմակերտ. } pierres, en pierre.
Վիմանալ. vn. devenir comme une pierre, se changer en pierre.
Վիմաշէն. a. bâti en pierre.
Վիմասոյզ. a. qui entre, qui se cache sous la pierre.
Վիմատաշ. a. en pierre de taille, en pierre polie.
Վիմատարել. va. changer en pierre, pétrifier.
Վիմատիպ.etc.V.**Վիմագիր**.etc.
Վիմարգել. a. empêché par des pierres, entouré de pierres.
Վիմարդ. } a. de pierre,qui
Վիմարդեայ. } ressemble à la
Վիմարդեան } pierre, pierreux.
Վիմացնել. va. rendre comme une pierre, changer en pierre, endurcir. [pierre.
Վիմափոր. a. creusé dans la
Վիմեղէն. a. de pierre.
Վիմոտ. a. plein de pierres; —ք. endroit remplie de pierres.
Վին. s. mus. luth.
Վիշապ. s. dragon; trombe; astr. serpentaire. [dragon.
Վիշապագլուխ. a. à tête de
Վիշապազօր. s. dragon (soldat).
Վիշապածառ.s.bot.dragonnier.
Վիշապակ. dragonneau; cerf-volant.
Վիշապակերպ. a. semblable à un dragon. [d'un dragon.
Վիշապաձայն. a. qui a la voix
Վիշապաձուկ. s. ichtyol. cachalot. [de dragon.
Վիշապամոխ.a.trempé de sang
Վիշապանալ.vn.devenir comme un dragon, se changer en dragon.

Digitized by Google

Վիշապաշունչ. a. qui a le souffle d'un dragon.
Վիշապարիւն. s. sang de dragon.
Վիշապասպան. a. qui tue les dragons; s. chimère.
Վիշապենի. V. **Վիշապաձուկն.**
Վիշապիկ. s. dragonneau.
Վիշապօձ. s. zool. boa.
Վիշապօրէն. adv. comme un dragon.
Վիշտ. s. affliction, peine, souffrance, tribulation, désagrément, douleur; — *հասցնել՝ պատճառել* affliger, faire souffrir, peiner; — *կրել*, s'affliger, être affligé; — *է ինձ*, j'ai peine à, je suis peiné, c'est avec douleur que je; *դառնութեան*, douleur amère. désolation; *դժնդակ — ք*, maux extrêmes.
Վիպագիր. s. romancier.
Վիպագործ. s. poète, romancier.
Վիպագրական. a. romantique.
Վիպագրել. s. écrire un roman.
Վիպագրութիւն. s. action d'écrire des romans.
Վիպախառն. a. mêlé de roman.
Վիպակ. s. petit roman.
Վիպական. a. romantique, romanesque; légendaire.
Վիպականութիւն. s. romantisme.
Վիպաձեւ. a. en forme de roman.
Վիպային. V. **Վիպական.**
Վիպապատում. a. conteur.
Վիպասան. s. romancier.
Վիպասանական. a. romantique, romanesque.
Վիպասանել. va. raconter, narrer; faire un roman.
Վիպասանութիւն. s. roman.
Վիպասանուհի. sf. romancière.
Վիպել. va. conter.
Վիպերգ. s. romance.
Վիպերգութիւն. s. romance.
Վիտանալ. vn. être fier, s'enorgueillir; être dur, cruel, acariâtre.
Վիտացնել. va. rendre fier, hautain, acariâtre, dur, cruel.
Վիտութիւն. s. fierté; cruauté; morosité.
Վիրաբերան. s. l'ouverture d'une plaie.
Վիրաբոյժ. s. chirurgien.
Վիրաբուժական. } a. chirurgique, chirurgical.
Վիրաբուժային. }
Վիրաբուժութիւն. s. chirurgie.
Վիրագ. a. farouche, féroce, brutal; s. bête féroce.
Վիրագութիւն. s. férocité, brutalité.
Վիրալից. a. couvert ou criblé de blessures, ulcéreux.
Վիրած. V. **Վիրաւոր.**
Վիրակապ. s. bandage.
Վիրահատ. s. chirurgien, opérateur.
Վիրահատութիւն. s. opération chirurgicale.
Վիրել. va. raser.
Վիրամահ. a blessé à mort.
Վիրաչափ. s. éprouvette; sonde.
Վիրապ. s. oubliette; *խոր* —, basse-fosse, gouffre.
Վիրապատ. a. couvert de plaies.
Վիրաւոր. a. blessé
Վիրաւորանք. s. action de blesser qn. moralement.
Վիրաւորել. va. blesser, ulcérer.
Վիրաւորիլ. vn. se blesser, être blessé.
Վիրաւորիչ. a. blessant; s. celui qui blesse.
Վիրաւորութիւն. s. blessure, lésion.
Վիրաւորուիլ. V. **Վիրաւորիլ.**
Վիրաւորում. V. **Վիրաւորութիւն.**
Վիրգ. s. gros bâton; pierre à jeter.
Վլվլուկ. s. tumulte, tapage, vacarme, bruit; — *հանել*, faire du —.
Վխտալ. vn. grouiller, fourmiller, pulluler, abonder.
Վխտացող. a. grouillant.
Վկայ. s. témoin; martyr;

—, faux témoin; — *բռնել՝ առնել*, prendre à témoin; — *կոչել*, invoquer ou citer comme témoin; — *ըլլալ*, être témoin, faire foi.

Վկայաբանական. a. hagiographique.

Վկայաբանութիւն. s. martyrologe, actes de martyrs.

Վկայագիր. } s. certificat; **Վկայաթուղթ.** } bulletin; diplôme; — *ծննդեան*, acte de naissance.

Վկայական. a. de témoin, testimonial; de martyr; s. certificat, diplôme.

Վկայակից. s. qui témoigne avec un autre; qui est martyrisé avec un autre; — *ըլլալ*, attester ensemble.

Վկայանոց. V. **Վկայարան.**

Վկայասէր. a. qui aime les martyrs.

Վկայարան. s. chapelle ou tombeau d'un martyr, martyrium.

Վկայել. va. témoigner, rendre témoignage, attester, certifier, déclarer, reconnaître, avouer; être martyrisé, mourir martyr, subir le martyre; *սուտ* —, attester faussement, rendre un faux témoignage.

Վկայութիւն. s. témoignage, déposition; attestation, suffrage, autorité; certificat; allégation, citation, martyre; — *տալ՝ դնել*, rendre témoignage, déclarer, protester; — *ի մէջ բերել՝ մատուցանել*, alléguer, citer; *ըստ* — *բերան ամենայն աշխարհի*, de l'aveu de tout le monde; — *յաւիտենից*, témoignage éternel.

Վկայուհի. sf. une martyre.

Վկայօրէն. adv. comme un martyr.

Վկանդել. va. repousser, rejeter, refouler, disperser, défaire, mettre en déroute, culbuter, écraser l'ennemi.

Վհատ. a. découragé, abattu.

Վհատել. } va. décourager, **Վհատեցնել.** } abattre qn., abattre son courage.

Վհատեցնող. } **Վհատեցուցիչ.** } a. décourageant.

Վհատիլ. vn. se décourager, perdre courage, se laisser abattre, être découragé, abattu, se désoler, s'abandonner.

Վհատութիւն. } s. découragement, **Վհատում.** } abattement, désolation.

Վհկահարցու. s. sorcier, devin.

Վհկութիւն. s. sorcellerie, divination.

Վհուկ. s. sorcier, devin; — *կին*, [sorcière, devineresse.

Վհուկուհի. sf. sorcière.

Վճար. s. payement, rétrubition, compensation; fin, achèvement; acquit; *ի* —, pour acquit; V. **Վճարք.**

Վճարագիր. s. bon, chèque.

Վճարաժամ. s. échéance.

Վճարային. V. **Վճարում.**

Վճարել. va. achever, accomplir, terminer, exécuter, effectuer, faire; mourir, décéder; payer, acquitter, solder, rendre, satisfaire; délivrer, affranchir, débarrasser; empêcher, interdire.

Վճարելի. a. payable.

Վճարային. V. **Վճարում.**

Վճարող. s. payant; payeur.

Վճարուիլ. vn. être payé ou acquitté.

Վճարում. s. payement, solde; accomplissement, exécution; délivrance; mort.

Վճարք. s. payement, solde; —*ը դադրեցունել*, suspendre ses payements; V. **Վճար.**

Վճարօր. V. **Վճարաժամ.**

Վճիռ. s. sentence, arrêt, jugement, décision, décret; sentence; — *ընել՝ բերել՝ կտրել՝ դնել*

Digitized by Google

տալ, prononcer une sentence, un arrêt, le jugement, rendre sentence; arrêter, décréter, décider; *մահուան — տալ*, prononcer un arrêt de mort contre qn.; — *բանիւք*, d'un ton décisif.

Վճիտ. a. clair, limpide, cristalin, [pur.

Վճռաբար. adv. décisivement. péremptoirement, d'un air décisif, décidément, définitivement.

Վճռաբեկ ատեան. cour de cassation.

Վճռաբեկութիւն. } s. cassation.
Վճռաբեկում.

Վճռագիր. s. arrêt, sentence,

Վճռական. a. décisif. péremptoire, définitif; — *ժամ*, heure décisive.

Վճռապէս. adv. décidément, d'une manière décisive.

Վճռաջինջ. V **Վճռաբեկ**.

Վճռել. V. **Վճիռ տալ**.

Վճռողական. V. **Վճռական**.

Վճռողապէս. V. **Վճռապէս**.

Վնաս. s. dommage, préjudice, détriment, tort; dégât. avarie, lésion, grief, perte; mal, faute, péché; *վնասով վաճառել*, vendre à perte, à pure perte; —*հատուցանել՝ տալ՝ գործել*, V. **Վնասել**; *ի — մէկուն*, au détriment, au préjudice. aux dépens de qn.; —*է քեզ գինին*, le vin vous est contraire; — *պատճառելու դիտումով*, par intention de nuire.

Վնասաբեր. a. qui porte un préjudice, nuisible.

Վնասակար. a. pernicieux. nuisible, préjudiciable, désavantageux; mauvais, méchant; coupable. [dice, danger.

Վնասակարութիւն. s. préju-

Վնասապարտ. a. coupable.

Վնասապարտութիւն. s. culpabilité. [ter préjudice.

Վնասասէր. a. qui aime à por-

Վնասարար. V. **Վնասակար**.

Վնասել. va. nuire à, léser, endommager, préjudicier, faire tort, du tort à, causer du préjudice à, porter préjudice, atteinte ou dommage à, offenser, blesser, empiéter: — *իրարու՝ միմեանց*, s'entre-nuire. [endommagé.

Վնասուիլ. vn. être lésé ou

Վշտաբեկ. a. brisé par les peines, affligé, souffrant.

Վշտաբերական. a. qui cause des peines, affligeant, douloureux, pénible.

Վշտաբերութիւն. V. **Վիշտ**.

Վշտագին. a. affligeant, pénible, douloureux. fâcheux; affligé, peiné.

Վշտագնել. va. affliger, faire de la peine, peiner.

Վշտագնիլ. vn. s'affliger, être affligé ou peiné, avoir de la peine.

Վշտագնութիւն. V. **Վիշտ**.

Վշտազգեաց. }
Վշտալի. } V. **Վշտագին**.
Վշտալից. }

Վշտածին. a. né avec peine, avec douleur.

Վշտական. a. affligeant.

Վշտակեաց. a. qui vit dans la peine, dans la souffrance, misérable.

Վշտակիր. a. souffrant, souffreteux, souffre-douleur.

Վշտակից. a. sensible aux peines d'autrui, compatissant; — *ըլլալ*, s'affliger avec, compatir aux souffrances de qn., entrer dans sa peine, partager sa douleur, être touché de compassion pour les maux d'autrui, être sensible à ses peines, s'apitoyer sur sont sort, le plaindre.

Վշտակրել. va. souffrir

Վշտակրութիւն. V. **Վշտամբերութիւն**. [passion.

Վշտակցաբար. adv. avec com-

Digitized by Google

Վշտակցիլ. V. Վշտակից լինել.
Վշտակցութիւն. s. affliction commune, compassion, commisération, condoléance.
Վշտահան. a. qui s'afflige, qui se donne de la peine en vain; affligé, souffrant.
Վշտահար. a. affligé, peiné, abattu, souffrant.
Վշտամբեր. a. souffrant; sévère.
Վշտամբերութիւն. s. souffrance; macération, mortification.
Վշտանալ. vn. s'affliger, se faire de la peine, souffrir, être peiné, affligé, avoir le cœur gros, se fâcher, se tourmenter.
Վշտաշարշար. V. Վշտակիր.
Վշտատես. a. affligé, souffrant.
Վշտատեսութիւն. s. souffrance, affliction, peine.
Վշտացած. a. fâché, affligé.
Վշտացնել. va. affliger, faire de la peine, faire souffrir, peiner, fâcher.
Վշտմբեր. V. Վշտամբեր.
Վոլթայաչափ. s. phys. voltamètre.
ոլթայեան. a. voltaïque.
Վոհմակ. s. troupe, meute.
Վոհուկ. V. Վհուկ.
Վուշ. s. bot. lin; bysse, byssus
Վուվու. s. roucoulement; — *ընել* — *ել*, roucouler.
Վռնդել. va. chasser, mettre à la [porte.
Վռնդուած a. chassé.
Վռնդուիլ. vn. être chassé ou mis à la porte.
Վսեմ. a. sublime, élevé, haut, éminent, auguste.
Վսեմաբան. a. qui a un langage sublime, sublime, élevé.
Վսեմաբանութիւն. s. langage sublime, élevé.
Վսեմաբար. V. Վսեմապէս.
Վսեմազարմ. a. de haute race, auguste.
Վսեմախոհ. a. qui a des pensées, des sentiments sublimes.
Վսեմախոհութիւն. s. pensée sublime, esprit élevé.
Վսեմախօս. V. Վսեմաբան.
Վսեմական. V. Վսեմ.
Վսեմադէմ. a. qui a un air sublime. [sublime, élevé.
Վսեմամիտ. a. doué d'un esprit
Վսեմանալ. vn. être, devenir sublime, élevé.
Վսեմաշուք. V. Վսեմափայլ.
Վսեմապէս. adv. sublimement, d'une manière sublime.
Վսեմափայլ. s. excellent; — *տէր*, excellence.
Վսեմափայլութիւն. s. Excellence; *Նորին* —*ը*, Son —.
Վսեմափառ. a. éminentissime.
Վսեմափառութիւն. s. éminence.
Վսեմութիւն. s. sublimité, élévation; excellence.
Վսեր. ի — գալ. s'enhardir, combattre, disputer.
Վստահ. a. confiant, sûr, rassuré; — *ըլլալ*, être sûr, rassuré; — *եմ որ*, je suis sûr, j'ai l'assurance, la certitude que; — *եղիր ինծի*, comptez sur moi.
Վստահաբար adv. avec confiance.
Վստահանալ. vn. être rassuré, se fier à, se confier en, donner ou mettre sa confiance à, investir qn. de sa confiance, se reposer ou compter sur; confier, remettre, consigner; չ—, ne pas se fier, se défier, se méfier.
Վստահացնել. va. assurer, rassurer, inspirer la confiance, donner l'assurance, assurance à.
Վստահել. V. Վստահանալ.
Վստահելի. a. digne de confiance.
Վստահիլ. V. Վստահանալ.
Վստահութիւն. s. confiance; assurance, sécurité, aplomb; consignation; —*թեամբ*, avec assu-

Digitized by Google

rance ou confiance; —ը չարաչար գործածել՝ վստահութեան դեղ-ծում, abus de confiance.

Վստահօրէն. adv. avec confiance.

Վտակ. s. rivière.

Վտակալից. a. pleine de rivières.

Վտակահոս. a. ruisselant,

Վտակայեղց. a. ruisselant; — արտասուօք, les yeux noyés de larmes.

Վտականալ. vn. ruisseler.

Վտականք. spl. ruisseaux.

Վտանգ. s. danger, péril. risque: —ի մէջ ձգել՝ դնել. mettre en péril, exposer au danger, compromettre; —ի մէջ ըլլալ, être en danger, courir risque de; ինքզինքը — մէջ դնել, se mettre en danger. s'exposer. courir des risques; մեծ —ի մէջ ձգել, risquer beaucoup, jouer gros jeu.

Վտանգագործ. } a. dangereux.
Վտանգալի.
Վտանգալից.

Վտանգակից ըլլալ. vn. courir ensemble quelque danger, partager les dangers de qn.

Վտանգաւոր. a. dangereux, périlleux. critique, hasardeux; qui est en danger, exposé; funeste, triste; — ժամանակ, moment critique.

Վտանգել. va. mettre en danger, en péril, risquer, exposer, hasarder, compromettre; — առողջութիւնը, détruire la santé.

Վտանգիլ. } vn. être en danger, en péril. se mettre en péril.
Վտանգուիլ.

Վտառ. s. troupe, bande, multitude; pore; ichth. bancs; վտառ վտառ, par troupes.

Վտառական. a. qui chasse, expulsif.

Վտառապահ. s. gardien de troupe.

Վտարանդել. va. bannir, exiler, expulser, déporter; — ի ծառայութիւն, emmener ou réduire en servitude; — իլ, vn. être banni, exilé; être incertain.

Վտարանդի. a. banni. exilé; vagabond, errant; incertain, douteux; —ք, exil.

Վտարանդութիւն. s. bannissement, exil; émigration; incertitude.

Վտարանջիլ. V. **Ապստամբիլ**.

Վտարանջութիւն. V. **Ապստամբութիւն**.

Վտարեալ. a. expulsé, chassé.

Վտարել. va. expulser, chasser, reléguer, exiler. bannir; usurper, s'arroger.

Վտարիլ. vn s'exiler, être expulsé ou chassé.

Վտարուած. V. **Վտարեալ**.

Վտարութիւն. s. expulsion, bannissement.

Վտարուիլ. V. **Վտարիլ**.

Վտարում. V. **Վտարութիւն**.

Վտաւակ. s. jupe.

Վտաւան. s. stade.

Վտաւաս. s. pan (d'habit).

Վտիտ .a. maigre, grêle, chétif.

Վտտանալ. V. **Վտտիլ**.

Վտտել. va. maigrir, rendre maigre; affaiblir, exténuer.

Վտտիլ. vn. maigrir, devenir maigre; s'affaiblir, s'exténuer.

Վտտութիւն. s. maigreur, amaigrissement; affaiblissement, exténuation.

Վրական. a. ibérique, géorgien.

Վրայ V. **Վերայ**.

Վրան. s. tente, pavillon; — ժամու, tabernacle; — զարնել՝ կանգնել, dresser une tente.

Վրանաբնակ. } a. qui demeure sous une tente, nomade, bédouin.
Վրանաբնակիչ.

Վրացերէն. adv. en géorgien; s. le géorgien.

Վրացի կոճ. s. bot. ellébore.

Վրդով. V. **Վրդովում**.

Digitized by Google

վրդովել. } va. alarmer, inquiéter, troubler,
վրդովեցնել. } agiter, causer du tumulte, jeter de la confusion, mettre en désordre, tourmenter, désorienter.
վրդովիլ. vn. s'alarmer, s'inquiéter, se troubler, se désorienter, se mettre en peine, se tourmenter, s'agiter, se remuer.
վրդովիչ. a. s. alarmant, inquiétant; séditieux.
վրդովմութիւն. s. alarme. trouble, inquiétude, agitation, tumulte, désordre.
վրդովուիլ. V. **վրդովիլ.**
վրդովում. V. **վրդովմութիւն.**
վրէժ. s. vengeance, revanche; — *առնել՝ պահանջել՝ լուծել՝ հանել*, venger, se venger de ou sur qn., prendre ou tirer vengeance. être vengé, prendre la revanche, *ի* —, en revanche; —*ս պիտի առնեմ անկէ*, je me vengerai de lui, il me le payera.
վրէժխնդիր. a. vengeur, vindicatif, revancheur; — *ըլլալ*, demander vengeance, venger, se venger.
վրէժխնդրական. a. de vengeance.
վրէժխնդրութիւն. s. vengeance, revanche.
վրէպ. s. manque. manquement, coup manqué, faute, défaut, privation; a. manqué, échoué, failli, privé; V. **վրիպակ, Սխալ.**
վրիժաբեր. a. qui porte la vengeance, vindicatif.
վրիժագործ. a. qui fait le mal, méchant, scélérat.
վրիժագործութիւն. s. mauvaise action, méchanceté, crime.
վրիժակ. a. s. celui qui venge, vengeur, défenseur; instrument de vengeance, arme défensive; moyen de défense; —*ք կնճի՝ փղի*, les défenses du sanglier, de l'éléphant.
վրիժակել. vn. se servir d'une arme défensive, lancer des flèches, des pierres.
վրիժապարտ. a. coupable, digne de subir une vengeance.
վրիժառու. V. **վրէժխնդիր.**
վրիժառութիւն. s. vengeance.
վրիպագրել. vn. écrire faussement, se tromper en écrivant.
վրիպած. s. faute, erreur.
վրիպակ. s. erreur, faute méprise; a. faux, erroné, fautif, manqué; *վրիպակաւ*, par erreur; par accident; par hasard; — *տպագրութեան*, errata, erratum.
վրիպական. a. fautif, faillible; V. **վրէպ.** a. |bilité.
վրիպականութիւն. s. failli-
վրիպանք. s. erreur, faute; malentendu, bévue, méprise; illusion, déception. [latan.
վրիպառեբեաս բժիշկ. s. char-
վրիպել. V. **վրիպիլ. վրիպեցնել.**
վրիպեցնել va. faire manquer ou faillir, mettre dans l'erreur, tromper, frustrer, déjouer, priver; détourner, égarer, séduire.
վրիպեցուցիչ. s. trompeur, fourbe, menteur, mystificateur.
վրիպիլ. vn. manquer, faillir, échouer, manquer son coup, se tromper, se méprendre, être dans l'erreur, faire une faute, une boulette, être trompé dans, frustré de. déçu. déjoué; se détourner, s'égarer.
վրիպիչ. s. trompeur.
վրիպութիւն. } V. **վրիպանք.**
վրիպում, }
վրձին. s. brosse; pinceau.
վրձնել. va. brosser.
վրնջել. vn. hennir.
վրնջիւն. s. hennissement.
վրնջողական. a. hennissant.
վրնջողութիւն. V. **վրնջիւն.**

Digitized by Google

Տ

Տ (dioun = te = moderne: D, ancin: T.) s. trente et unième lettre de l'alphabet et vingtcinquième des consonnes; quatre mille; quatre-millième.

Տաբատ. s. pantalon.

Տաբատաձիգ. } s. bretelle.
Տաբատակապ. }

Տագնապ. s. tourment, anxiété, agitation, inquiétude, alarme, embarras, gêne, crise, peine; agonie; hâte, précipitation; — *աւ* ou — *ով*, à la hâte, en toute hâte, avec précipitation; avec anxiété; — *մահու*, les angoisses de la mort; — *մտաց*, peines d'esprit. contrainte; — *ի մէջ ըլլալ*, se trouver dans l'embarras, dans l'anxiété, être embarrassé; *դրամական* —, crise financière.

Տագնապալի. } a. critique; —
Տագնապալից. } *վայրկեան*, moment —. [pressé, urgent

Տագնապափոյթ. a. pressant,

Տագնապել. } va. presser,
Տագնապեցնել. } précipiter; mettre en peine, embarrasser, gêner, tourmenter, inquiéter, poursuivre.

Տագնապեցուցիչ. a. pressant.

Տագնապիլ. vn. se presser, être pressé; se tourmenter, se mettre en peine, être en peine de, être inquiet, embarrassé, tourmenté, s'inquiéter, s'embarrasser, souffrir beaucoup, craindre, redouter.

Տագնապիչ. a. pressant.

Տագնապութիւն. } V. Տագնապ.
Տագնապում. }

Տագր. s. beau-frère (le frère du mari).

Տաժանաբար. adv. péniblement; avec peine, avec beaucoup de peine.

Տաժանագործ. a. pénible.

Տաժանալից. } a. pénible, fati-
Տաժանական. } gant, accablant, assommant.

Տաժանալիր. a. pénible, fatigant; — *աշխատութիւնք*, travaux forcés.

Տաժանաւոր. } V. **Տաժանալից.**
Տաժանելի. }

Տաժանիլ. vn. se donner de la peine, beaucoup de peine, avoir beaucoup de peine, être accablé de travail, de fatigue, se fatiguer, faire avec peine, se lasser.

Տաժանիք. }
Տաժանութիւն. } s. peine, fatigue, labeur,
Տաժանում. } lassitude.
Տաժանք. }

Տալ. va. donner; livrer, céder, accorder, remettre, transmettre, exposer; faire, rendre, mettre à même, à la portée de; donner, fournir, produire; *խօսել* —, faire parler; — *զանձն*, se donner, se livrer, s'abandonner; *մրցանակ՝ վարձք* —, décerner des prix, des récompences; *վկայագիր՝ անցագիր* —, délivrer un certificat, un passe-port; *ամե-*

Digitized by Google

նուն տրուած չէ, il n'est pas donné à tout le monde de; — *իշխանութիւն*, confier l'autorité.
Տալ.s. belle-sœur (sœur du mari).
Տալայր. s. beau-frère (le mari de la belle sœur).
Տալի. s. celui qui donne; —*ք*, passif, dette passive.
Տախտ. s. trône, siège.
Տալկ. s. minér. talc.
Տախտակ. s. planche, ais, bois; tablette; — *երկաթի*, plaque.
Տախտակագործ. a. fait de planches.
Տախտակամած. a. couvert de planches, revêtu de bois, planchété, parqueté, boisé; s. plancher, parquet; échafaud, échafaudage; lambris; —*նաւու*, pont, tillac, couverte; — *ընել՝ շինել*, planchéier, parqueter, lambrisser.
Տախտակորմ. s. cloison.
Տախտատարել. va. étendre à terre, jeter sur la terre, renverser.
Տած. V. **Տածում**.
Տածել. va. nourrir, entretenir; fomenter; — *խռովութիւն*, fomenter les troubles.
Տածիչ. / **Տածող**. a. s. nourricier, nutritif, nourrissant, alimentaire; — *ըլլալ*, nourrir.
Տածողական V. **Տածիչ**.
Տածողութիւն. / **Տածում**. s.nutrition, alimentation; thérapeutique.
Տակ. s. fond, le dessous; racine; race; prép. sous; — *ն երթալ*, aller au fond, couler bas; fig. être enfoncé, se perdre, succomber; —*էն բանիլ*, agir sous main; *պաշտպանութեան* —, sous la protection.
Տակախիլ. / **Տակակոտոր ընել**. arracher avec la racine, extirper radicalement.
Տակառ. s. tonneau, pièce.
Տակառագործ. s. tonnelier.
Տակառագործութիւն. s. tonnellerie.
Տակառախաղ. s. tonneau.
Տակառակ. s. baril.
Տակառակշիռ. / **Տակառաչափ**. s. tonne, tonneau (mesure).
Տակառապետ. s. grand échanson, bouteiller. boutillier.
Տակառապետութիւն. s. fonctions ou dignité de grand échanson, bouteillerie.
Տակառիկ. a. barrique.
Տակաւ. adv. peu à peu, petit à petit, insensiblement; encore; *տակաւ տակաւ՝ տակաւ առ տակաւ*, peu à peu, petit à petit.
Տակաւին. / **Տակաւին եւս**. adv. encore, de plus, davantage; encore, jusqu'à présent; peu à peu, petit à petit.
Տակերոտիպ. s. daguerréotype; daguerréotypeur;a.daguerréotypé.
Տակերոտիպել.va. daguerréotyper.
Տակերոտիպութիւն. s. daguerréotypie.
Տակնուվրայ. a. bouleversé; — *ընել*; bouleverser, bousculer, renverser; —*ըլլալ*, être bouleversé.
Տակնուվրայութիւն. s. bouleversement.
Տակռի. bot. pivot.
Տաղ. s. ode. cantique, hymne; cautère; estampe, empreinte.
Տաղտախ. s ciment.
Տաղանդ. s. talent; fig. talent, capacité, mérite; — *ունի*, — *ի տէր է*. il a du talent.
Տաղանդաւոր. a. qui a du talent, talenté.
Տաղաչափ. s. versificateur.
Տաղաչափել. vn. versifier.
Տաղաչափութիւն.s.versification.
Տաղատարափ.V.**Տեղատարափ**.
Տաղարան. s. livre qui contient des odes, des cantiques.

Digitized by Google

Տաղաւար. s. tabernacle; tente, baraque, treille; scène (de théâtre).
Տաղաւարահարք. } s. action
Տաղաւարահարութիւն. } de
Տաղաւարաշինութիւն. } dresser une tente, de construire une baraque; *տօն տաղաւարահարաց*, fête des tabernacles.
Տաղաւարիլ. vn. se loger sous une tente, se hutter, habiter, séjourner. [faire des vers.
Տաղել va. cautériser; versifier,
Տաղերգ. s. ode.
Տաղերգել. va. chanter des odes
Տաղերգութիւն. s. ode.
Տաղոսել. V. **Ճողոպել.**
Տաղտապանք. s. ennuis, inquiétudes, tourments.
Տաղտապել. va. importuner, gêner, ennuyer.
Տաղտապիլ. vn. se gêner, être gêné, ennuyé, tourmenté, se tourmenter; se déplaire, avoir de l'aversion, s'ennuyer.
Տաղտկալի. } a. dégoûtant, en
Տաղտկալից. } nuyeux, fastidieux, déplaisant.
Տաղտկալ. } vn. se dégoûter,
Տաղ-կանալ. } être blasé, s'ennuyer, être fatigué.
Տաղտկանք. V. **Տաղտկութիւն.**
Տաղտկացնել. va. dégoûter, blaser, ennuyer, rebuter.
Տաղտկացուցիչ. V. **Տաղտուկ.** a.
Տաղտկութիւն. s. dégoût, ennui, nausée, aversion, déplaisir.
Տաղտուկ. a. dégoûtant, ennuyeux, incommode, assomant, tuant; qui s'ennuie, paresseux; s. dégoût, ennui.
Տաճար. s. temple. V. **Եկեղեցի.**
Տաճարական. s. templier.
Տաճարակապուտ. } V. Սե-
Տաճարակապտութիւն. } ղա-նակապուտ, **Սեղանակապտութիւն.**

Տաճարակից. s. compagnon de table, convive.
Տաճարակողոպուտ. } V.
Տաճարակողոպտութիւն. } **Սեղանակողոպուտ, Սեղանակողոպտութիւն.**
Տաճարայարդար. s. celui qui a soin du temple, ministre d'un temple.
Տաճարապետ. s. maître d'hôtel; grand prêtre; celui qui conduit les jeunes épouses.
Տաճիկ. s. a. turc, turque; —*ձի*, barbe, cheval arabe; — *ուղտ*, dromadaire.
Տաճկաբան. } s. turquiste.
Տաճկագէտ. }
Տաճկաբար. adv. comme un Turc, à la turque.
Տաճկաբարբառ. adv. en turc.
Տաճկաբնակ. a. habité par les Turcs. [tère des Turcs.
Տաճկաբնոյթ. a. qui a le carac-
Տաճկական. a. turc, turque
Տաճկահայ. } s. Ar-
Տաճկահայաստանցի. } ménien de Turquie. [Turcs.
Տաճկահպատակ. a. sujet aux
Տաճկանալ. devenir turc, se faire turc.
Տաճկացնել. va. faire turc, convertir au mahométisme.
Տաճկերէն. adv. en turque; s. le turc; —*լեզու*, la langue turque.
Տամայ. } s terrasse, toit en
Տամայի. } terrasse.
Տամկանալ. vn. être, devenir humide, s'humecter.
Տամկացնել. va. humecter, ramoitir, tremper.
Տամկութիւն. s. humidité, moiteur.
Տամուկ. a. humide, moite.
Տանելի. a portable.
Տանէրէց. s. aumônier.
Տանիլ. va. porter, apporter, emporter; mener, amener, emme-

Digitized by Google

, ramener, conduire; amener aboutir ou conduire à; conte-, enfermer, comprendre; sup-ter, endurer, souffrir; ache-, remplir; vn. être porté, ené, conduit; *յաղթութիւնս* remporter la victoire; Գլուխ, ռամ, etc.
անիք. s. toit, toiture.
անձ. s. bot. poire
անձենի. / **անձի.** } s. bot. poirier.
անողութիւն. s. tonnage.
անուտէր. s. maître de maison, :e de famille; le propriétaire la maison. propriétaire; pa-arche, chef d'une race, sei-eur; signe zodiacal.
անուտէրական. a. du maître maison, du propriétaire; du ef d'une race; féo ial.
անուտէրութիւն. s. autorité du aître de maison; autorité du ef d'une race; féodalité
անուտիրական. V. **Տանուտէրական.** [à tourmenter
անջական. a. qui sert à torturer,
անջանարան s. instrument de ıpplice, de torture.
անջանաւոր. a. torturé. tour-enté; celui qui met à la torture; ıi sert à torturer.
անջանք. s. tourment, supplice, ›rture, souffrance.
անջարան. V **Տանջանարան.**
անջել. va. tourmenter, tortu-ər, mettre à la torture, faire ɔuffrir, bourreler.
անջիլ. vn. se tourmenter, se ›rturer, être tourmenté, bourrelé.
անջիչ. s. celui qui tourmente, net à la torture, bourreau.
անջողական. V. **Տանջական.**
անջուիլ. V. **Տանջիլ.**
անջումն. / **անջք.** } V. **Տանջանք.**

Տանտէր. V. **Տանուտէր.**
Տանտիկին. s. maîtresse de maison, mère de famille; matrone.
Տանտիկնութիւն. s. autorité de la maîtresse de maison.
Տանտիրուհի. sf. la maîtresse de la maison; la propriétaire.
Տաշածոյ. a. raboté, dégrossi, plané.
Տաշեղ. s. copeau.
Տաշել. va. raboter, équarrir, dégrossir, planer; charpenter.
Տաշուկ V. **Տաշեղ.**
Տաշուիլ. vn. être raboté.
Տաշտ. s. tasse, bol; auge; baquet, cuvier; bot. marcotte; corbeille; — *հացի*, huche, pétrin; — *խունկի*, V. **Խնկանոց.**
Տաշտագեղ. a. qui pousse de beaux sarments.
Տաշտաբաղ. s. marcotte, provin; — *ընել*, marcotter, provigner.
Տաշտակաձեւ a. bot. cupuliforme.
Տաշտակաւոր. a. bot. cupulé.
Տաշտաձեւ. a. à cuvette.
Տաշտաւոր. a. qui pousse de forts sarments.
Տապ s. chaleur, ardeur, hâle; inflammation, échauffement.
Տապագին. a. chaud, ardent, brûlant.
Տապալել. / **Տապալեցնել.** } va. renverser, abattre, terrasser, atterrer, jeter par terre, culbuter; abattre, démolir, détruire, ruiner.
Տապալի. s. trictrac (le jeu).
Տապալիլ. vn. être renversé, tomber en ruine.
Տապալումն. s. renversement, chute, ruine.
Տապախառն. V. **Տապագին.**
Տապախարշ. a. brûlant; — *ընել*, brûler; — *ըլլալ*, être brûlé.
Տապակ. s. poêle (de cuisine);

Digitized by Google

ornement en forme de petit bouclier rond. [fricasser.
Տապակել. va. frire, faire frire,
Տապակիլ. vn. se frire; fig. se tourmenter, souffrir.
Տապակում. s. friture.
Տապան. s. grande caisse; tombeau; arche de Noé.
Տապանագիր. s. épitaphe.
Տապանակ. s. caisse, coffre, coffret; tronc (boîte pour les aumônes): tabernacle; — *ուխտի*, arche d'alliance.
Տապանակակիր. a. porteur du tabernacle.
Տապանալ. vn. s'échauffer, être ardent, devenir brûlant; avoir la fièvre. [caveau.
Տապանատուն. s. cimetière,
Տապանաքար. s. tombe; pierre sépulcrale.
Տապաստ. s. natte, tapis; fig. — *լինել*, être renversé; abattu, tué.
Տապաստակ. s. coussin carré pour descente de lit; coussin.
Տապար. s. hache, cognée.
Տապարաւոր. a. s. qui a une hache, sapeur.
Տապացնել. va. échauffer, chauffer, brûler.
Տապացուցիչ. } a. ardent, brûlant, échauffant.
Տապեան. }
Տապեղ. s. trictrac (la table).
Տապեղագործ. s. tabletier.
Տապեղգուլյունք. spl. dés à jouer.
Տապեռանք. V. **Տապեան.**
Տապիլ. V. **Տապանալ.**
Տապլտկիլ. vn. se rouler.
Տապկած. a. frit, fricassé.
Տապկել. V. **Տապակել.**
Տապկուիլ. V. **Տապակիլ.**
Տապկում. s. friture. [raque.
Տապճակ. s. chabraque, schab-
Տառ. s. lettre, caractère; V. **Տառր**; *աստուածեղէն —ք*, l'Ecriture sainte; *մարգարէական —ք*, les prophéties; *մեռեալ —*, lettre morte. [cription.
Տառադարձութիւն. s. trans-
Տառական. a. littéral.
Տառաման. s. corbeille, panier.
Տառապագին. } a. misérable, malheureux, affligé.
Տառապական }
Տառապանք. s. peines, souffrances, tribulation, maux, misère, affliction, malheurs, tourments, inquiétudes.
Տառապեալ. a. misérable, malheureux, accablé de maux.
Տառապեցնել. va. faire souffrir, rendre malheureux, misérable, affliger, opprimer, tourmenter, maltraiter; violer, faire violence à.
Տառապէս. adv. littéralement.
Տառապիլ. vn. souffrir, s'affliger, être malheureux, se fatiguer.
Տառապող. s. qui souffre, souffrant, affecté.
Տառասխալ. s. faute, faute d'orthographe.
Տառատոկ. s. casaque, capote.
Տառեխ. s. ichtyol. hareng.
Տառեղ. s. ornith. héron.
Տառեղնաքոյս. } s. bot. pélargonium
Տառեղնատունկ. }
Տասնորդ. s. décime, dîme; décime (de franc). [**Կոտորակ.**
Տասնորդական. a. décimal; V.
Տասնորդել. va. dîmer, décimer.
Տասնորդելի. a. décimable.
Տասնորդիչ. s. décimateur.
Տասնորդութիւն. a. décimation.
Տաս. } a. dix.
Տասն. }
Տասնաբանեայ պատուիրանք. s. Décalogue.
Տասնագրամ. s. décagramme.
Տասնալիտր. s. décalitre
Տասնաղի. a. à dix cordes; s. décacorde.

Digitized by Google

տասնամեայ. } a. décennal, de dix
տասնամեան. } ans; âgé de dix ans.
տասնամետր. s. décamètre.
տասնամսեայ. a. de dix mois.
տասնայարկ. a. de dix étages.
տասնանիստ. s. géom. décaèdre.
տասնանկիւն. s. geom. décagone.
տասնապատիկ. } V. **Տասն-պատիկ, Տասնպատկել.**
տասնապատկել. }
տասնապետ. s. décurion, caporal.
տասնաստեր. s. décastère.
տասնաւոր. a. dénaire, dizaine.
տասնաբանեան պատգամք. s. Décalogue.
տասնեակ. } a. s. dizaine, dix:
տասներեակ. } décade.
տասներկու. a. douze.
տասներկուերորդ. a. douzième
տասներեք. a. treize.
տասներեքերորդ. a. treizième.
տասներորդ. a. s. dixième; adv. dixièmement.
տասնեքեան. } a. s. tous les dix.
տասնեքին. }
տասնհինգ. a. quinze.
տասնհինգերորդ. a. quinzième.
տասնչորս. a. quatorze.
տասնչորսերորդ. a. quatorzième.
տասնվեց. a. seize.
տասնվեցերորդ. a seizième.
տասնեօթն. a. dix sept.
տասնեօթներորդ. a. dix-septième.
տասնութ. a. dix-huit.
տասնութերորդ. a. dix-huitième.
տասնինն. a. dix-neuf.
տասնիններորդ. a. dix-neuvième.
տասնիցս. adv. dix fois.
տասնականգնեայ. a. de dix coudées.
տասնհազար. a. dix mille
տասնհարուածեայ. } a. de dix
տասնհարուածեան. } plaies.
տասնոտնիք. s. pl. zool. décapodes.
տասնորդ. a. décime.
տասնորդագրամ. s. décigramme.
տասնորդալիտր. s. décilitre.

Տասնորդական. a. décimale; — *կոտորակ*, faction décimale; *Հասարակ կոտորակը — ի վերածել*, conversion d'une fraction ordinaire en fraction décimale.
Տասնորդամետր. s. décimètre.
Տասնորդաստեր. s. décistère.
Տասնապատգամեան օրէնք. s. le Décalogue. [au décuple.
Տասնապատիկ. a. décuple; adv.
Տասնպատկել. va. décupler.
Տասնպետ. s. décemvir
Տասնպետութիւն. s. décemvirat.
Տասնվանկեան. a. décasyllabe, décasyllabique.
Տասնփեղկեան. a. de dix volets, de dix pièces ou lès.
Տասնօրեայ. a. de dix jours.
Տատամսական. a. perplexe, inquiet, incertain.
Տատամսիլ. vn. avoir de la peine à se décider, hésiter, balancer, être inquiet, se mettre en peine.
Տատամսոտ. a. hésitant.
Տատամսութիւն. s. perplexité, hésitation, inquiétude, anxiété.
Տատան. } a. branlant, re-
Տատանեայ. } muant, balancé.
Տատանել. va. branler, ébranler, remuer, balancer, ballotter, agiter, brandiller.
Տատանիլ. vn. branler, s'ébranler, se brandiller, se trémousser, dandiner, s'agiter, se remuer, être ballotté, agité,
Տատանում. s. branlement, branle, ébranlement, brandillement, dandinement, agitation.
Տատասկ. s. bot. tribule, chausse-trape. [des tribules.
Տատասկաբեր. a. qui produit
Տատրակ. s. ornith. tourterelle; *ձագ* —, tourtereau; —*ը կուկու կ'արձակէ*, la — roucoule.
Տար. a. lointain, éloigné; V. **Տարաշխարհ.**

Digitized by Google

Տարաբաժին. a. aliéné, séparé; qui sépare, qui aliène.
Տարաբախտ. / **Տարաբախտիկ.** / **Տարաբաղդ.** / **Տարաբաղդիկ.** } a. malheureux infortuné.
Տարաբախտաբար. / **Տարաբաղդաբար.** } adv. malheureusement. [infortune.
Տարաբախտութիւն. s. malheur, infortune.
Տարաբաղդ.etc.**Տարաբախտ.**etc.
Տարաբաստ. / **Տարաբաստիկ.** } V.**Տարաբախտ.**
Տարաբեր. a. agité, remué.
Տարաբերել. va. porter çà et là, agiter, remuer.
Տարաբերիլ. vn. se porter çà et là, s'agiter, flotter, se remuer.
Տարաբերութիւն. s. agitation, remuement.
Տարաբնակ. a. qui demeure à l'étranger; — *ըլլալ*, demeurer à l'étranger.
Տարաբնակութիւն. s. l'action de demeurer à l'étranger; pays étranger, l'étranger.
Տարագիր. a. proscrit, banni, déporté, exilé: — *ընել՝ ըլլալ*; V. **Տարագրել՝ Տարագրիլ.**
Տարագծեալ. a. faux, falsifié; — *դահեկան*, fausse monnaie.
Տարագործ. a. déplacé, inutile, échoué.
Տարագրել. va. proscrire, bannir, exiler, déporter. [exilé.
Տարագրիլ. vn. être proscrit, exilé.
Տարագրութիւն. s. proscription, exil, bannissement. déportation.
Տարագրուիլ. V. **Տարագրիլ.**
Տարադէմ. a. lointain, étranger.
Տարադէպ. a. inconvenant, déplacé, malentendu, indu, absurde, extravagant. [l'étranger.
Տարադիմիկ. a. qui voyage à l'étranger.
Տարազ. s costume; forme, façon, manière, mode; meuble; formule; — ou *զարդ* — *ու*, ouvrage, œuvre artistique; — *խօսից*, style; *հանրահաշուական* —, formule algébrique. [laine.
Տարազագործ. s. fabricant de laine.
Տարազագործութիւն. s. fabrication ou manufacture de laine.
Տարազավաճառ. s. costumier.
Տարազարդ. a. sans ornement, difforme, laid.
Տարազեալ. a. costumé; — *պարահանդէս*, bal —.
Տարաժամ. a. intempestif, inopportun, prématuré, hors de saison, mal à propos, indu s. heure indue; adv. à une heure indue, à contretemps, mal à propos, intempestivement, prématurément. après coup, trop tard; — *ծերանալ*, vieillir de bonne heure.
Տարաժամու. V. **Տարաժամ** adv.
Տարաժամութիւն. s. contretemps, inopportunité. [pousser.
Տարալածել. va. chasser, repousser.
Տարալսել. V. **Սսունզանել.**
Տարախտ. s. épidémie.
Տարախտական. a. épidémique.
Տարած. a. étendu; extensible; s. étendue, extension; volume; étalage. [sif, extensible.
Տարածական a. ductile, extensif, extensible.
Տարածականութիւն. s ductilité, extensibilité.
Տարածանել. va. étendre, tendre, dilater, déployer, déplier, étaler; propager, réprendre; parsemer, joncher.
Տարածանիլ. vn. s'étendre. se propager, se répandre, s'étaler.
Տարածանք. s. étendue, extension, diffusion.
Տարածարմատ. a. dont la racine est très étendue.
Տարածել. V. **Տարածանել.**
Տարածիլ. V. **Տարածանիլ.**
Տարածոյ. s. volume, étendue.

Digitized by Google

րածութիւն, s. étendue, dim-
nsion, volume; dilatation, ex-
sion, expansion, diffusion;
›pagation, propagande, déploie-
nt, sphère.

րածուիլ. V. **Տարածանիլ**.

րածում. V. **Տարածութիւն**.

րածուն. V. **Տարածական**.

րակայ.a.absent,loin. [tance.

րակայութիւն s.absence, dis-

րականոն. a. anormal.

րակած. a. inopiné, imprévu,
ի adv. inopinément, à l'imp-
viste.

րակարծիք. a. qui a une
inion différente; — *ըլլալ*,
oir une opinion différente, ne
s partager l'opinion de qn.

րակաց.adv.de loin,à distance.

րակացութիւն. s. distance.

րակեդրոն. a. excentrique.

րակեդրոնութիւն. s. excen
icité.

րակոյս. a. doute,incertitude;
nbarras, gêne; — *չկայ*, il n'y a
ıl doute; — *ի մէջ ձգել*, — *ձգել*,
nir en suspens, mettre ou ré-
›quer en doute; — *ի մէջ մնալ*,
re ou rester dans la doute.

րակուսական. a. douteux,
certain; log. dubitatif.

րակուսանալ. V. **Տարա-
կուսիլ**. [**ական**.

րակուսելի. V. **Տարակու-**

րակուսեցնել. va. faire dou
›r, mettre en doute.

րակուսիլ. vn. douter, être
n doute, dans le doute, dans
incertitude, hésiter, avoir ou
lever des doute.

րակուսութիւն. } V. **Տարա-**
րակուսում. } **կուսանք**.

րաձայն.a.dissident. [guer.

րաձայնել.va. répandre,divul-

րաձայնիլ. vn. se répandre,
ɛe divulguer.

Տարաձայնութիւն. s. divulgation, différence d'opinion, dissension,discorde. [**նիլ**.

Տարաձայնուիլ. V. **Տարաձայ-**

Տարամերժ. a. rejeté, réprouvé.

Տարամերժել. va. repousser, rejeter, réprouver.

Տարամերժութիւն. } s. répro-
Տարամերժում. } bation.

Տարայ s. tare (poids).

Տարանկիւն. s. géom. rhombe.

Տարանկիւնակերպ. a. rhomboïde. [ïdal.

Տարանկիւնային a. rhombo-

Տարանկիւնանիստ. s. géom. rhomboèdre.

Տարանջատ. a. séparé, détaché.

Տարանջատել. va. séparer, détacher

Տարաշխարհ. a. lointain, étranger; s. pays lointain, terre éloignée, pays étranger, l'étranger; *ի — գնալ* ou *երթալ*, aller dans un pays lointain, aller à l'étranger.

Տարաշխարհական. } a. étran-
Տարաշխարհիկ. } ger, exotique; celui qui voyage à l'étranger, étranger, pèlerin.

Տարապայման. a. exorbitant excessif, démesuré, outré, énorme, immodéré.

Տարապարհակ. s. corvée.

Տարապարտ. a. indu, injuste, vain, inutile, superflu; adv. indûment, en vain, inutilement, sans raison, sans sujet, à tort; — *ամօթ*, mauvaise honte.

Տարապարտաբոյծ. a. qui repaît ou nourrit d'illusions de chimères.

Տարապարտուց, **ի Տարապարտուց**. V. **Տարապարտ**, adv.

Տարասահմանել. va. confiner, bannir, reléguer, exiler.

Տարասեռ. a. hétérogéne. [té.

Տարասեռութիւն.s. hétérogénéi-

Digitized by Google

Տարափ. s. averse, ondée.
Տարափոխիկ. a. contagieux; — *ախտ*, contagion; — *ըլլալ*, être contagieux, se gagner.
Տարափոխիկել. V. **Տարափոխիկ ըլլալ.**
Տարափոխութիւն s. contagion.
Տարբաղադրել. va. décomposer.
Տարբաղադրիլ. vn. se décomposer.
Տարբաղադրութիւն. s. décomposition.
Տարբաղադրուիլ. V. **Տարբաղադրիլ.**
Տարբաղադրում. V. **Տարբաղադրութիւն.**
Տարբեր. a. différent; *այդ — է*, c'est —.
Տարբերական. a. différentiel.
Տարբերել. va. établir la différence, différencier, distinguer
Տարբերիլ. vn. différer, être différent; se distiguer; s'agiter, se remuer.
Տարբերութիւն. s. différence; nuance; — *չկայ*, il n'y a pas de différence.
Տարգալ. s. cuiller ou cuillère.
Տարեգիր. s. annaliste; — *ք*, annales.
Տարեգլուխ. s. le jour ou le premier jour de l'an.
Տարեգրութիւն. s. annales.
Տարեդարձ. s. anniversaire; *ծննդեան՝ յաղթութեան — ը կատարել*, fêter l'— d'une naissance, d'une victoire.
Տարեթիւ. s. la date de l'année, la date.
Տարելից. V. **Տարեդարձ.**
Տարեկան. a. annuel anniversaire; s. an, année; solennité, fête.
Տարեմուտ. V. **Տարեգլուխ.**
Տարեշրջան. s. année.
Տարեվճար. s. payement annuel.
Տարերք. spl. éléments; V. **Տարր.**
Տարեց. a. âgé, d'un certaine âge.
Տարեցոյց. s. annuaire.
Տարեւոր. } a. annuel;
Տարեւորական. } âgé; — *հողմք*, vents annuels ou périodiques.
Տարեւորութիւն. s. annuité.
Տարժամանիլ V. **Տաժամանիլ.**
Տարի. s. an, année; — *ն*. dans l'année, par an; *տարուէ —*, chaque année, annuellement; *գալ —*, l'année suivante, l'an prochain; *նահանջ —*, année bissextile.
Տարիք. s. âge; — *ը առած*, âgé, vieux, vieille.
Տարիքոտ a. âgé.
Տարհամոզել. va. dissuader.
Տարմ. s. troupeau, troupe; — *թռչնոց*, volée, bande d'oiseaux; V. **Տարմահաւ.**
Տարմ տարմ. } adv. en troupeau,
Տարմաբար. } en troupe, par troupes.
Տարմահաւ. s. ornith. étourneau, sansonnet.
Տարմատարմ. V. **Տարմաբար.**
Տարմաձուկ. s. ichtyol. sansonnet.
Տարմորոր. s. zool goéland.
Տարողութիւն. s. jaugeage; portée; port.
Տարորոշ. a. distinct, séparé, différent.
Տարորոշել. va. distinguer, séparer.
Տարորոշութիւն. s. distinction, séparation.
Տարուբեր. a. agité, ballotté; s. agitation.
Տարուբերել. va. agiter, ballotter; transporter; répéter.
Տարուբերիլ. vn. s'agiter, se ballotter.
Տարուիլ. vn. être poussé; être porté; pouvoir être battu (jeu).
Տարուինական. } a. darwinien;
Տարվինական. } s. darwiniste.
Տարուինականութիւն. } s. darwinisme.
Տարվինականութիւն. }
Տարտամ. s. indécis, irrésolu, perplexe, incertain, indéterminé.
Տարտամիլ. vn. être indécis, irrésolu, demeurer dans l'incertitude.
Տարտամութիւն. s. indécision, irrésolution, fluctuation d'esprit, incertitude, embarras.

Digitized by Google

արտարոս. s. Tartare, enfer; *շառագիշեր* —, le noir —.
արտարոսական. a. de Tartare, nfernal.
արտղնել. va. disperser, dissiper.
արտղնիլ. vn. se disperser, se issiper.
արտղնում. s. dispersion.
արր. s. élément; *տարերք*, élé nents; rudiments; *տարերք կե-անց*, les premiers principes de a vie.
արրաբան s. chimiste.
արրաբանական. a. chimique.
արրաբանութիւն. s. chimie.
արրաբար. adv. comme un lément.
արրագէտ s. chimiste.
արրագիտաբար. V. **Տարրագի-** [**տապէս.**
արրագիտական. a. chimique.
արրագիտապէս. adv. chimi- [uement.
արրագիտութիւն. s. chimie.
արրազնին. s. chimiste.
արրազննական. a. chimique.
արրազննութիւն. s. chimie.
արրալոյծ. s. chimiste.
արրալուծական. a. chimique.
արրալուծել. va. décomposer.
արրալուծութիւն. s. chimie.
արրալուծուիլ. vn. se décom-)oser.
արրալուծում. s. décomposition.
արրական. a. élémentaire.
արրանալ. vn. se produire, se ormer, naître; s'incorporer, s'at- acher, adhérer, s'unir; s'incul- [uer, s'imprimer.
արրապաշտ. s. fétichiste.
արրապաշտութիւն. s. féti- :hisme.
արրացնել va. produire, former, aire naître; incorporer, attacher, ınir; inculquer, imprimer.
արրաւոր. } a. d'élément, élé-
արրեղէն. } mentaire.

Տարփ. s. amour; désir.
Տարփալ. vn. aimer d'amour, être amoureux de, passionné pour, avoir une vive affection pour; désirer ardemment, soupirer après, souhaiter.
Տարփելի. a. aimable, chéri; désirable, souhaitable.
Տարփածու. s. amant, amoureux; amant, maîtresse.
Տարփական. a. d'amour, érotique.
Տարփանք. spl. amours; désir ardent, souhait, ardeur.
Տարփատենչ. } a. amoureux,
Տարփատենչիկ. } aiment, épris.
Տարփաւոր. } a.s. amant, amou-
Տարփող. } reux; amateur, désireux.
Տարփողել. va. annoncer hautement; célébrer.
Տարփոս. V. **Տարփաւոր.**
Տարփութիւն. } V. **Տարփանք.**
Տարփում. }
Տարփուհի. sf amante, maîtresse.
Տարօրէն. } V. **Անօրէն,**
Տարօրէնութիւն. } **Անօրէ-նութիւն.**
Տարօրինակ. a. dissemblable, extraordinaire, étrange, drôle, bizarre, singulier, excentrique.
Տարօրինակութիւն. s. excentricité. bizarrerie, étrangeté.
Տարօրինապէս. adv. extraordinairement.
Տաւաղել. va. ressembler, réunir.
Տաւաղիլ. vn. se réunir, se rassembler.
Տաւիղ. s. harpe, tympanon; — *զարնել*, V. **Տաւղել.**
Տաւղել. va. pincer la harpe, jouer de la harpe
Տափակ. a. plat, aplati.
Տափականալ. vn. s'aplatir.
Տափակողմ. s le côté plat.
Տափակութիւն. a. platitude, aplatissement; fig. platitude.

Digitized by Google

Տափակեցնել. va. aplatir, rendre plat.
Տափաձուկ. s. ichth, plie
Տափան. s. herse (instrument d'agriculture .
Տափաստան. s. steppe.
Տափարակ a. plat, aplati plain, uni, ras; s. plaine; esplanade
Տափարակել. va. aplatir, rendre plat.
Տափարակութիւն. s. aplatissement
Տափափուշ. s. bot. tribule.
Տափաքիթ. a. camard, camus.
Տափել. va. herser.
Տափիչ s. aplatissoire; aplatissoir.
Տափունչ. V. **Տափաքիթ.**
Տաք. a. chaud; *կընէ* ou *օդը* —*է*, il fait chaud.
Տաքարիւն. a. qui a le sang chaud, vif, ardent, expansif, communicatif.
Տաքդեղ. V. **Պղպեղ.**
Տաքնալ. vn. se chauffer, s'échauffer.
Տաքութիւն. s. chaleur.
Տաքուկ. a. chaud.
Տաքցնել. va. chauffer, échauffer.
Տաքցնող. a échauffant.
Տաքսուն. V. **Խաղանիք.**
Տգեղ. a. laid, difforme; vilain, mauvais.
Տգեղաբան. V **Զազրաբան**
Տգեղանալ. vn. devenir laid, enlaidir, se défigûrer.
Տգեղացնել. va. rendre laid, enlaidir, difformer, défigurer.
Տգեղծ a. vilain, laid.
Տգեղնալ. V. **Տգեղանալ.**
Տգեղութիւն. s. laideur, difformité; *չափազանց* —, laideur épouvantable. affreuse.
Տգեղցնել. V. **Տգեղացնել.**
Տգէտ. a. ignorant, ignare.
Տգէտնալ. V. **Տգիտանալ.**
Տգիտաբար. adv. comme un ignorant, ignoramment.
Տգիտական. a. ignorant.
Տգիտանալ. vn. ignorer, être ignorant.
Տգիտանք. s, ignorance.
Տգիտութիւն. a. ignorance; — *թանձրամածին՝ թանձր՝ սաստիկ* ou *մեծ՝ խոր*, — grossière. crasse, grande, profonde; **—թեամբ** ou *առ* —*թեան*, par ignorance; — *թեան մէջ թաղուիլ՝ ապրիլ*, croupir dans l'ignorance, vivre dans l'ignorance.
Տգիտօրէն. V. **Տգիտաբար.**
Տգոյն. a. décoloré, pâle, qui a mauvais teint.
Տգունութիւն. s. pâleur, mauvais teint.
Տեառն. V. **Տէր.**
Տեառնաբարբառ. a. prononcé par le Seigneur.
Տեառնանշել va. faire le signe de la croix, bénir avec le signe de croix; *ինքզինքը* —, se signer, faire le signe de la croix.
Տեառնանշութիւն. s. signe de croix.
Տեառնանշուիլ. vn se signer, faire le signe de la croix.
Տեառնակողմ. s. le côté du Seigneur.
Տեառնական խաչ. s. la vraie croix de Notre-Seigneur.
Տեառնեղբայր. s. le frère du Seigneur.
Տեառնընդառաջ. s, Chandeleur, Purification.
Տեառնորդի. a. fils de Dieu.
Տեար. s monsieur.
Տեղ. s. lieu, place. endroit; *ի* — ou *տեղը*, à la place, au lieu; *մէկուն* — *ն անցնիլ*, se mettre à la place de qn., le remplacer; —*ը բռնել*, tenir, arrêter sa place; — *բռնել*, retenir, arrêter une place; occuper, remplir une place.
Տեղաբնակ. a. s. habitant en lieu.
Տեղագիր. s. topographe.
Տեղագրական. a. topographique.
Տեղագրել. va. topographier.
Տեղագրող. V. **Տեղագիր.**
Տեղագրութիւն. s. topographie.
Տեղազանութիւն. s. parallaxe.

Digitized by Google

ալ. vn. pleuvoir, tomber.
ակալ. a. qui est ferme dans place, solide, stationnaire; s. ıtenant; vicaire; remplaçant, pléant, substitut.
ակալել. va. remplacer.
ակալութիւն. s. lieutenance; ariat; remplacement.
ական. a. local; méd. topique; *մակբայ*, adverbe de lieu.
աշարժ. s. locomotive.
ապահ. s. vicaire, remplaıt; lieutenant.
ապահութիւն. V. **Տեղակալութիւն.**
ատարափ s. pluie battante, ıvienne ou torrentielle; averse; — *նետից*, une grêle de ıits, de flèches.
ատուութիւն. s. reflux (de la mer).
ացի. a. s. aborigène.
ացնել. va. faire pleuvoir; . faire pleuvoir, faire tomber mme de la pluie.
ղացոյց. s. adresse; carte ographique.
ղացումն. s. action de pleuvoir, faire pleuvoir.
ղաւոր. a. local.
ղաւորել. va. placer, localiser.
ղաւորիլ. } vn. se placer,
ղաւորուիլ. } se localiser.
ղաւորումն s. placement, locaation.
ղափոխ. a. qui change de ace, déplacé; — *ըլլալ*, chanr de place, se transporter.
ղափոխել. va. changer de ıu, déplacer, transporter, transrer, déménager.
ղափոխիլ. vn. se déplacer, transporter, déménager.
ղափոխութիւն. s. changeıent de place, déplacement, déıénagement; locomotion.
ղափոխուիլ. V. **Տեղափոխիլ.**

Տեղափոխումն. V. **Տեղափոխութիւն.**
Տեղեակ. a. bien informé, instruit, versé dans.
Տեղեկաբեր. s. reporter.
Տեղեկագիր. s. rapport; bulletin.
Տեղեկագիր. } s. rapporteur.
Տեղեկագրող. }
Տեղեկագոյն. adv. à fond, minutieusement, en détail.
Տեղեկագրել. va. rapporter, faire un rapport.
Տեղեկագրութիւն. s. rapport.
Տեղեկանալ. vn. s'informer de, s'instruire, prendre des informations, être instruit de, prendre connaissance de.
Տեղեկարան. s. bureau de renseignement, d'adresse.
Տեղեկացնել. va. informer, donner des informations, instruire, mettre au fait, au courant, donner connaissance de.
Տեղեկութիւն. s. information, instruction, connaissance; — *ստանալ՝ առնել*, prendre des informations.
Տեղի. s. lieu, place, endroit, emplacement; lieu, occasion, temps favorable, ressource; *ի—յ*, au lieu de, à la place de; — *տալ*, céder, baisser pavillon, faire place, reculer devant, prêter; s'en aller, se retirer, s'éloigner, s'enfuir; donner prise, s'exposer à; *առ տեղեաւս*, ici; *տեղիք* ou *հասարակաց տեղիք*, les lieux communs; *սուրբ — ք*, les lieux saints; — *ապաւինին*, refuge, retraite, abri.
Տեղիկ. s. petit endroit, local.
Տեղնուտեղը. adv. comme il faut, très minutieusement, en détail.
Տենդ. s. méd. fièvre; *ընդհատ* —, — intermittente.
Տենդաբեր. a. fièvreux, fébrile.

Digitized by Google

Տենդագին. a. fièvreux; adv. fièvreusement.
Տենդալի. / **Տենդալիր.** / **Տենդալից.** a. fièvreux.
Տենդախտ. méd. s fièvre.
Տենդահար. a. fièvreux.
Տենդային. a. fièvreux.
Տենդայոյզ. a. fièvreux.
Տենդոտ. a. s. fièvreux.
Տենդոտիլ. vn. avoir la fièvre.
Տենչ. V. **Տենչանք.**
Տենչալ. vn. désirer, désirer vivement ou ardemment, souhaiter, envier, brûler de, rêver.
Տենչանք. / **Տենչութիւն.** / **Տենչում.** s. désir, vif désir, souhait, envie; *ըստ իւր տենչման*, selon son désir.
Տենջալ. etc. V. **Տենչալ.** etc.
Տեռ. s. pet, vesse; voile.
Տեռազերծ. a. s. détrousseur, spoliateur; — *առնել*. dépouiller, spolier, détrousser. [ընել.
Տեռազերծել. V. **Տեռազերծ**
Տեռատես. a. sf. hémorrhoïsse.
Տեռատեսութիւն. s. flux menstruel.
Տեռել. va. écorcher; rendre calleux, dur comme un durillon.
Տեռիլ. vn. s'écorcher; devenir calleux, s'endurcir.
Տես. s. vision, vue; spectacle; aspect, face, figure; vision, apparition; visite; *ի — երթալ*, aller voir, faire une visite; *տե՛ս* voyez, voir.
Տեսաբան. s. opticien.
Տեսաբանական. a. optique.
Տեսաբանութիւն. s. optique.
Տեսաբար. adv. visiblement.
Տեսագէտ. s. opticien.
Տեսագիտութիւն. s. optique.
Տեսակ. s. espèce, sorte; façon; mode, manière; idée.
Տեսական. a. visible, apparent; contemplatif; théorique; s. théorie; — *կեանք*, la vie contemplative.
Տեսականապէս. adv. théoriquement.
Տեսականութիւն s. théoricisme.
Տեսականօրէն. V. **Տեսականապէս.**
Տեսակարար. a. spécifique.
Տեսակէտ. s. point de vue, façon de voir.
Տեսակցիլ. vn. avoir une entrevue, s'entrevoir.
Տեսակցութիւն. s. entrevue.
Տեսանել va. voir, apercevoir; regarder, contempler; observer, considérer, remarquer, examiner; épier, espionner; pourvoir, visiter, soigner.
Տեսանելի a. visible; celui qui voit.
Տեսանելիք. s. la vue, les yeux.
Տեսանելութիւն. s. visibilité.
Տեսանող. s. celui qui voit, voyant; prophète.
Տեսասէր. a. qui aime à voir.
Տեսարան. s. spectacle, théâtre; scène; vue, les yeux; paysage.
Տեսարանագրական. a. scénographique.
Տեսարանագրութիւն. s. scénographie.
Տեսարանադիտակ. s. jumelles, lorgnon.
Տեսարանական. a. scénique.
Տեսարանասէր. a. amateur des spectacles.
Տեսարանացոյց. s. diorama.
Տեսարանել. va. mettre sur la scène, donner en spectacle.
Տեսաւոր. V. **Տեսանելի.**
Տեսաւորիլ. vn. se faire voir, se montrer, paraître; avoir une entrevue.
Տեսաւորութիւն. s. vision; entrevue.
Տեսիլ. s. aspect; apparence, vue, coup d'œil; air, mine, visage; image; spectacle, représentation; — ou —*ք*, vision, songe; phénomène; contemplation; théorie;

Digitized by Google

գեղեցիկ տեսլեամբ. d'un bel aspect; — գեղոյ, գեղեցիկ —, beauté: երկնային —, vision céleste; ի— ամենեցուն, à la vue de tout le monde, devant tous les yeux.

Տեսլական. s. idéal.

Տեսլականութիւն. s. idéalisme.

Տեսլանկար. s. scène; paysage; paysagiste.

Տեսլապաշտ. s. idéaliste.

Տեսլապաշտութիւն. s. idéalisme.

Տեսլարան. s. œil; spectacle, théâtre, scène.

Տեսնալ. } V. **Տեսանել.**
Տեսնել. }

Տեսնող. } s.celui qui voit, voyant,
Տեսող. } spectateur

Տեսնուիլ. vn. s'entretenir, s'entrevoir; se faire voir, s'apercevoir.

Տեսողական. a. visuel, optique.

Տեսողութիւն. V. **Տեսանողութիւն**; théorème.

Տեսութիւն. s. vue, vision, regard; théorie, contemplation, considération; entrevue; visite; vision, songe; Համառօտ —, coup d'œil, aperçu.

Տեսուչ. s. inspecteur, directeur; surveillant, intendant; commissaire.

Տեսչական. a. providentiel.

Տեսչութիւն. s. direction, inspection, intendance, surveillance; Providence; prévoyance; incarnation; police; gouvernement; աստուածային՝ աստուածախնամ՝ վերին —, la divine Providence.

Տեսչուհի. sf. directrice.

Տեսք. s. aspect, vue; éclat; beauté; — չունի, il n'est pas voyant, beau.

Տեսքոտ. a. voyant, beau, belle.

Տետր. s. livraison.

Տետրակ. s. cahier; brochure.

Տետրել. va. brocher.

Տետրիկ. V. **Տետրակ.**

Տետրող. s. brocheur.

Տերեւ. s. bot. feuille; — ծաղկանց, corolle, pétale.

Տերեւաբեր. a. qui produit des feuilles.

Տերեւաբուղխ ժամանակ. s. temps où les feuilles poussent, printemps.

Տերեւագլոր. s. entom. rouleuse.

Տերեւազարդ. a. orné de feuilles.

Տերեւազգեստ. a. vêtu de feuilles, feuillu.

Տերեւազերծ. a dépouillé de feuilles.

Տերեւազիրկ. a. dépouillé de ses feuilles.

Տերեւաթափ. a. dont les feuilles sont tombées, effeuillé; — լինել, perdre ses feuilles, s'effeuiller; — ընել, faire tomber les feuilles, effeuiller.

Տերեւալից. V. **Սաղարթալից.**

Տերեւախիտ. a. d'un épais feuillage

Տերեւակոյտ. s. amas de feuilles, feuillage.

Տերեւամերկ. V. **Տերեւազիրկ.**

Տերեւաշատ. a. qui a beaucoup de feuilles, feuillu.

Տերեւապատ լինել. vn. s'entourer de feuilles.

Տերեւատ. s. bot. camelée.

Տերեւաքանդակ. a. sculpté de feuillage.

Տերեւաքար. s. géol. phyllithe.

Տերեւընկէց լինել. V. **Տերեւաթափ լինել.**

Տերեւիկ. s. petite feuille, foliole.

Տերեւիլ. vn. pousser des feuilles, se couvrir de feuilles.

Տերեփուկ. s. bot. centaurée.

Տեւ. s. durée; ի —, toujours.

Տեւական. a. durable, permanent, persistant, stable.

Տեւականութիւն. s. durée,

Digitized by Google

permanence, persistance, stabilité; constance, persévérance.

Տեւել. vn. durer, subsister, persévérer, attendre; supporter, endurer.

Տեւողական. V. **Տեւական.**

Տեւողութիւն. / **Տեւութիւն.** / **Տեւում.** } V. **Տեւականութիւն.**

Տեփուր s. plateau en bois.

Տզզալ. vn. bourdonner.

Տզզանք. s. bourdonnement.

Տզրկաձեւ. a. qui a la forme d'une sangsue.

Տզրուկ. s. zool. sangsue; — *դնել*, appliquer des sangsues.

Տզօր. V. **Անզօր.**

Տէգ. s. pique, javelot; pique (des cartes); fig. — *մօրուաց*, barbe naissante, poil follet.

Տէգընկէց. a qui lance un javelot.

Տէր. s. le Seigneur; maître, seigneur; monsieur; possesseur, propriétaire; abbé; — *արքայ*, sire; — *ըլլալ*, être, devenir ou se rendre maître de, maîtriser; — *բայի*, le sujet d'un verbe; *ո՛վ Տէր*, mon Dieu! bon Dieu! grand Dieu! *Տէր Պետրոս*, Monsieur Pierre; l'abbé Pierre.

Տէրհայր. s. prêtre; mon Père!

Տէր ողորմեա. s. miséréré; interj. miséricorde!

Տէրութիւն. s. État, gouvernement; domination, puissance; souveraineté, empire; seigneurie; protection; — *ք*, puissances (hiérarchie des anges); — *Ձեր*, Votre Majesté.

Տէրունական. a. du Seigneur, dominical; — *աղօթք*, oraison dominicale.

Տէրունատուր. a. donné par le seigneur.

Տէրունեան. / **Տէրունի.** } V. **Տէրունական.**

Տէրպապա. V. **Տէրհայր.**

Տէրտէր. s. abbé, prêtre.

Տէրտէրութիւն. s. prêtrise.

Տժգին. a. déprécié; s. dépréciation.

Տժգնել. va. déprécier.

Տժգնութիւն. s. dépréciation.

Տժգոհ. a. mécontent.

Տժգոհիլ. vn. être mécontent.

Տժգոհութիւն. s. mécontentement.

Տժգոյն. a. décoloré, pâle, blafard, blême.

Տժգունել. va. décolorer, déteindre.

Տժգունիլ. vn. se décolorer, perdre la couleur pâlir, déteindre, blêmir.

Տժգունիկ. a. pâlot.

Տժգունութիւն. s. défaut de couleur, pâleur.

Տի. interj. allons! courage! *մանաւանդ* conj. surtout, plutôt; s. V. **Տիք.**

Տիար. s. monsieur.

Տիգ. s. anat. bras.

Տիգապուն. s. hampe, bois d'une pique.

Տիգախոց. a. blessé d'une pique; — *ընել*, donner un coup de pique.

Տիգաւոր. s. piquier.

Տիեզերաբանական a. cosmologique.

Տիեզերաբանութիւն. s. cosmologie.

Տիեզերագիտութիւն. s. cosmographie.

Տիեզերագիր. s. cosmographe.

Տիեզերագրական. a. cosmographique.

Տիեզերագրութիւն. s. cosmographie.

Տիեզերալեզու. s. la langue universelle.

Տիեզերախօս. a. parlé, publié dans l'univers.

Տիեզերակալ. s. maître de l'univers, conquérant.

Տիեզերակալել. vn. conquérir, dominer l'univers.

Տիեզերակալութիւն. s. conquête ou domination de l'univers.

Տիեզերական. a. universel, œcuménique; — *ժողով*, concile œcuménique.

Տիեզերականութիւն. s. universalité, œcuménicité.

Digitized by Google

Տիեզերափրկեցոյց. a. qui sauve l'univers. [universelle.
Տիեզերահանդէս. s. exposition
Տիեզերահռչակ. a. célèbre dans tout l'univers. [l'univers.
Տիեզերահրաշ. a. qui étonne
Տիեզերային. V **Տիեզերական.**
Տիեզերապետ. V. **Տիեզերակալ.**
Տիեզերասաստ. a. qui menace tout l'univers.
Տիեզերաքարոզ. a. prêché, publié dans tout l'univers.
Տիեզերք. s. univers.
Տիզ. s. zool. tique.
Տիզկանեփայ. s. bot. ricin.
Տիկ. s. outre, bouc; — *հովուական*, cornemuse, musette.
Տիկին. s. maîtresse; madame; dame; madame reine, impératrice; fig. — *երկնից*. la reine des cieux, la lune; *վանաց* —, la supérieure, l'abbesse.
Տիկնայք. spl. mesdames.
Տիկնութիւն. s. qualité d'une maîtresse, d'une dame: dignité de reine. [նանոց.
Տիկնանց ապարանք. V. Կա-
Տիղմ. s. boue, crotte. bourbe, fange; - *ը մաքրել*, décrotter; — *ի մէջ թաւալիլ*, se vautrer ou patauger dans la boue, se trainer dans la boue.
Տիպ. s. type, modèle, exemple; figure, image, air, forme, expression; empreinte; style; impression, édition; *նոր* —, nouvelle édition.
Տիպար. s type, exemple, modèle.
Տիպարական. a. typique.
Տիտ. s. gorge, sein, appas.
Տիաստ. s. chim. diastase.
Տիտան ou **Տիտանեան.** s. Titan, géant.
Տիտանական. a. titanique.
Տիտեռ. s. zool. crocodile.
Տիտղոս. s. titre.

Տիտղոսակիր. } a. titré, attitré,
Տիտղոսաւոր. } en titre.
Տիրաբար. adv. en maître, avec autorité. |Seigneur.
Տիրագէտ. a. qui connaît le
Տիրագլուխ. adv. en maître, indépendamment.
Տիրագոյն. V. **Տուն.**
Տիրադաւ. } a. qui trahit son
Տիրադրուժ. } maître, traître, judas.
Տիրածին. V. **Աստուածածին.**
Տիրական. a. du Seigneur; du maître, seigneurial; dominant; - *պատկեր*, l'image de Dieu: — *իշխանութիւն*, pouvoir absolu.
Տիրահրաւէր. a. invité par le Seigneur. |Seigneur.
Տիրաձիր. a. donné par le
Տիրամայր. s. mère du Seigneur; Nôtre Dame; fig. mère d'un prêtre.
Տիրանալ. vn. se rendre maître de, dominer, s'emparer de, s'impatroniser; être dominé. entrer sous la domination. [maître.
Տիրանարգ. a. qui méprise son
Տիրանենգ. V. **Տիրադաւ.**
Տիրանուէր. a. consacré au Seigneur.
Տիրապարգեւ. V. **Տիրաձիր.**
Տիրապետ. s. despote.
Տիրապետական. a. despotique.
Տիրապետել. va. dominer, maîtriser, s'emparer du pouvoir suprême. [minateur.
Տիրապետող. a. s. dominant, do-
Տիրապետութիւն. s. domination, despotisme; - *թեամբ*, despotiquement.
Տիրապէս. adv. en maître, avec autorité, avec une autorité absolue souverainement; effectivement, proprement, véritablement; a. propre, véritable, réel. certain; — *ազատ*, véritablement libre; — *խօսելով*, à proprement

Digitized by Google

parler; — *բարի*, bien réel; — *Հաւատք*. vraie foi.

Տիրասէր. a. qui aime son maître attaché à son maître,dévoué; — *նախանձ*, zèle.

Տիրասիրաբար. adv. avec dévouement pour son maître.

Տիրասիրութիւն. s. attachement, dévouement pour son maître, zèle. [maître.

Տիրասպան. a. qui a tué son

Տիրավաճառ. a. qui a vendu son maître.

Տիրատեաց.a.qui haït son maître.

Տիրարար. a. qui rend maître.

Տիրացնել. va. rendre maître, faire dominer; autoriser, établir, effectuer. [chœur.

Տիրացու. s. clerc; enfant de

Տիրացուութիւն.s. état de clerc.

Տիրաւանդ. a. transmis par le Seigneur. [Seigneur.

Տիրաքարոզ. a. prêché par le

Տիրել. va. s'emparer de, se rendre maître, dominer, maîtriser, occuper, régner.

Տիրելասէր. a. qui aime à dominer. [dominer.

Տիրելասիրութիւն. s. envie de

Տիրեցնել. V. **Տիրացնել**.

Տիրող.a.s.dominant, dominateur.

Տիրութիւն. s. domination, autorité, pouvoir. [sainte Vierge.

Տիրուհի. sf maîtresse: dame;

Տիւ. s. jour; *տիւ և գիշեր* jour et nuit, nuit et jour; *արփիաճաճանչ* —,beau jour;beau temps.

Տիփ. s. zool. valve.

Տիք. s. âge; âge, siècle; — *մանկութեան*, âge de l'enfance, premier âge; *ի մատաղ հասակի տիոց*, dès le tendre ou bas âge. dès sa plus tendre jeunesse, *ի տղայ տիոց*, dès son enfance; - *ծերութեան*, âge de la vieillesse, *հաւասար տիօք*, du même âge.

Տխատանք. s. chagrin, deuil.

Տխասիլ. vn. se chagriner, déplorer, porter le deuil de.

Տխեղծ. a. déféctueux, défiguré, difforme, étiolé, délicat, chétif.

Տխեղծութիւն. s. difformité, défaut, étiolement.

Տխլլի. V. **Տղքի**.

Տխմար. a. s. sot, benèt, niais, ignorant.

Տխմարաբար. adv. sottement, sans aucune connaissance.

Տխմարական. a. de sot,de niais.

Տխմարութիւն. s. sottise, ignorance.

Տխուր. a. triste, chagrin, morne, mélancolique, morose; — *կերպով*, tristement. [tement.

Տխրագին. a. triste; adv. tris-

Տխրադէմ. a. qui a l'air triste; adv. d'un air triste.

Տխրաթախիծ. a. triste lugubre.

Տխրալի. } a. triste, plein de
Տխրալից. } tristesse, de chagrin.

Տխրած. V. **Տխուր**.

Տխրական. a. triste, chagrinant, fâcheux, mélancolique.

Տխրահռչակ. a. tristement célèbre, d'une triste célébrité.

Տխրաձայն. a. qui a une voix triste ou lugubre; adv. d'une voix triste ou lugubre.

Տխրայիշատակ. a. de triste mèmoire,

Տխրանալ. V. **Տխրիլ**.

Տխրանք. V. **Տխրութիւն**.

Տխրապէս. adv. tristement.

Տխրասէր. a qui aime la tristesse, mélancolique. [morne.

Տխրերանգ.a.d'une couleur triste,

Տխրեցնել. va. chagriner, attrister, peser sur le cœur.

Տխրեցուցիչ. a. chagrinant, attristant, triste.

Տխրիլ. vn. se chagriner, s'attrister, devenir triste, se flétrir.

Digitized by Google

Տխրութիւն. s. chagrin, tristesse, mélancolie.
Տխրօրէն. adv, tristement.
Տկաարհինգ. s. mus. cornemuse.
Տկար. a. faible, débile; impuissant, invalide; infime, petit, léger; fragile, frêle.
Տկարաբար. adv. faiblement.
Տկարակազմ. a. d'une constitution délicate, faible, chétif.
Տկարակողմ. s. côté faible.
Տկարամիտ. a. faible d'esprit, esprit faible, borné, obtus.
Տկարամտութիւն. s. faiblesse d'esprit, faiblesse.
Տկարանալ. vn s'affaiblir, perdre ses forces, s'éxténuer; devenir infirme, indisposé; avoir la faiblesse de; être incapable, ne pas pouvoir, déchoir; être impossible.
Տկարացնել. va. affaiblir, ôter les forces, débiliter, énerver, exténuer, abattre, amortir.
Տկարութիւն. s. faiblesse, débilité; indisposition, infirmité; langueur, exténuation; — *ունիմ*, je suis indisposé.
Տկեղծ. a. jeune.
Տկլոզ / **Տկլոր.** a. nu, dénué de tout.
Տկնոր. s. cornemuse.
Տհալ. a. indigeste.
Տհաճ. a. mécontent, boudeur, acariâtre, morose; — *ըլալ*, V. **Տհաճիլ.**
Տհաճելի. a. désagréable.
Տհաճել / **Տհաճեցնել.** va. mécontenter, indisposer, déplaire.
Տհաճիլ. vn. être mécontent, bouder, être indisposé contre, se déplaire.
Տհաճութիւն. s. mécontentement, désagrément. déplaisir; bouderie.
Տհաս. a. qui n'est pas mûr, cru; fig. trop jeune.
Տհասութիւն. s. défaut de maturité, crudité.
Տձեւ. a. difforme, mal fait.
Տձեւել. va. difformer.
Տձեւութիւն. s. difformité.
Տղաբեր. V. **Տղացկան.**
Տղաբերութիւն. s. accouchement; couches, délivrance; — *ի տենդ*, fièvre puerpérale.
Տղամարդ. s. jeune homme.
Տղամարդիկ. s. jeunes hommes.
Տղաբերք V. **Տղաբերութիւն.**
Տղայ. s. enfant; jeune homme; *լքուած* —, enfant abandonné; *երես առած՝ շփացած* —, enfant gâté
Տղայաբար. adv. comme un enfant, puérilement.
Տղայաբարոյ / **Տղայաբարու.** a. qui a le caractère d'enfant, puéril.
Տղայական. a. d'enfant, enfantin, puéril.
Տղայականութիւն. s. enfantillage, puérilité.
Տղայակոտոր. a. qui détruit les enfants.
Տղայահանճար / **Տղայամիտ.** a. qui a l'esprit enfantin, simple.
Տղայամտութիւն. s. puérilité, enfantillage.
Տղայանալ. vn. être ou devenir enfant; se conduire en enfant, faire l'enfant; rajeunir, redevenir jeune.
Տղայապէս. V. **Տղայաբար.**
Տղայասպան. a. s. infanticide, meurtrier d'un enfant.
Տղայասպանութիւն. s. infanticide, meurtre d'un enfant.
Տղայացնել. va. rendre enfant, rajeunir, rendre la jeunesse.
Տղայաւուրց. a. enfant, très jeune.
Տղայիկ. s petit enfant, bambin.
Տղայութիւն. s. enfance, premier âge; puérilité, enfantillage.
Տղացկան. sf. accouchée.
Տղեկ. s. petit enfant, garçon, bambin.

Digitized by Google

Տղել. va. vouloir.
Տղրփոր. a. ventru.
Տղմաբնակ. a. qui demeure dans la boue.
Տղմազգին. V. **Տղմոտ**.
Տղմաթաթաւ. a. barbotté dans la boue, crotté.
Տղմաթաւալ. a. qui se roule, qui se traîne dans la boue.
Տղմալից. a. plein de boue, crotté, boueux, bourbeux, fangeux.
Տղմախառն. a. mêlé avec la boue, bourbeux, fangeux.
Տղմախոր. a. où il y a beaucoup de boue: très boueux.
Տղմահամ. V. **Տղմուտ**.
Տղմանալ. vn. se crotter, être barbotté dans la boue.
Տղմասէր. a. qui aime la boue.
Տղմոտ. } a. bourbeux, fangeux,
Տղմուտ } boueux.
Տմարդի. a. inhumain, désobligeant, impoli, grossier, brutal, brut, incivil, malhonnête, rustre.
Տմարդութիւն. s. inhumanité, désobligeance, brutalité, brusquerie; impolitesse, grossièreté, incivilité, rusticité, malhonnêteté; — *Թեամբ*, inhumainement, désobligeamment, brusquement, brutalement; impoliment, grossièrement.
Տմոյն. a. décoloré, pâle, triste.
Տնակ. s. maisonnette, case.
Տնակալ. s. le propriétaire de la maison.
Տնական. a. domestique; — *տնտեսութիւն*, économie —.
Տնակից a. qui demeure dans la même maison, cohabitant; voisin; — *լինել*, habiter, demeurer dans la même maison.
Տնակցութիւն. s. habitation commune, cohabitation.
Տնահարկ. s. imposition, contribution.

Տնային. V. **Տնական**.
Տնանկ. a. pauvre, indigent, ruiné; failli.
Տնանկանալ. vn. devenir pauvre, être indigent, se ruiner; être expulsé ou privé de sa maison; faire faillite.
Տնանկանոց. V. **Աղքատանոց**.
Տնանկացնել. va. appauvrir, rendre pauvre ou indigent.
Տնանկութիւն. s. pauvreté, appauvrissement, indigence; faillite; *յետին — Թեան մէջ է*, il est dans la misère, aux abois.
Տնաշէն. a. qui construit une maison; V. **Տնարար**.
Տնաշինութիւն. s. construction; V. **Տնարարութիւն**.
Տնապան s. gardien de la maison, concierge; casanier.
Տնապանութիւն s. conciergerie, charge de concierge; vie casanière.
Տնասէր. a. qui aime la maison, casanier; — *լինել*, aimer son intérieur, se plaire dans son intérieur, chez soi.
Տնասուն. a. nourri, élevé à la maison, casanier, domestique, privé. [maison, casanier.
Տնապահեակ. a. qui garde la
Տնարար. a. s. ménager, ménagère; femme de ménage.
Տնարարութիւն. s. ménage, soin domestique.
Տնարգել. a. qui garde la maison, qui mène une vie retiré.
Տնաւեր. a. dont la maison est ruinée; qui ruine les maisons.
Տնեցիք spl. les gens de la maison.
Տնիկ. V. **Տնակ**.
Տնկաբան s. botaniste.
Տնկաբանական. a. botanique; — *պարտէզ*, jardin —.
Տնկաբանութիւն. s. botanique.
Տնկաբեր. a. qui porte ou produit des plantes.

Digitized by Google

ագէտ. } V. Տնկա-
ագիտական. { րան, Տըն-
ագիտութիւն. } կարանա-
ն. etc. [dinier.
ագործ. a. s. planteur. jar-
ագործել. va. cultiver les
tes, planter.
ագործութիւն. s. culture
plantes, plantation.
ադաշ. V. Տնկարան.
ալից. a. rempli de plantes,
plantation. [gie.
ախօսութիւն. s. phytolo
ական. a. de plante, végétal.
ակից. a. qui pousse ou vé-
avec, planté ensemble; inné,
rel. [—,potasse caustique.
աղ. s. chim. potasse; *կիզիչ*
արան. s.pépinière, plantation.
արանութիւն. V. Տնկա-
գործութիւն.
արկ. s. planteur.
արկութիւն. s. plantation.
ել. vn. planter.
իչ. s. planteur.
իզ. V. Տնակից.
ող. s. planteur
ում. s. plantation, plantage.
ւոր. s. famille.
ապահ. } Տնապան,
ապահութիւն. } Տնապա-
ւթիւն.
ապահարան. s. conciergerie,
ement du concierge.
տես. s. économe; portier d'une
le. [quement.
տեսաբար. adv. économi-
տեսագէտ. } s économiste, éco-
տեսագիր. } nome.
տեսագիտաբար. } adv. éco-
տեսագիտապէս. } nomique-
տեսագիտօրէն. } ment.
տեսագիտական. a. économique.
տեսագիտութիւն. s. économie;
onomie politique.
տեսական. a. économique.

Տնտեսականապէս. } adv. éco-
Տնտեսապէս. } nomique-
ment. [ministration.
Տնտեսարան. s. économat; ad-
Տնտեսել. va diriger une maison, faire l'économe; économiser; régler sa famille, régir, administrer; distribuer. [économise.
Տնտեսող. a. économe, qui
Տնտեսութիւն. s. économie; économat; direction, administration; providence; mystère de l'Incarnation; *տնտեսին* ou *տնտեսական քաղաքական* —, économie domestique, politique: *տնտեսու- թեամբ՝ առ — թեամբ*, par économie. [école.
Տնտեսուհի. sf. portière d'une
Տնտնալ. vn. lambiner, lanterner.
Տնւոր. s. famille.
Տնօրէն. s. V. **Տնտես.** directeur, administrateur.
Տնօրէնութիւն. V. **Տնտեսութիւն**; disposition, mesure; direction; — *թեան տեղիք*, les lieux saints.
Տնօրէնուհի. sf. directrice.
Տնօրինական. a. économique, administratif; du mystère de l'Incarnation; — *տեղիք*, les lieux saints.
Տնօրինել. V. **Տնտեսել**; disposer; dispenser.
Տնօրինութիւն. s. disposition; *մինչեւ ցնոր* —, jusqu'a nouvel ordre.
Տնօրինուհի. sf. directrice.
Տնօրինում. s. dispense;— *խնդրել՝ տալ՝ ընդունել*, demander, accorder, obtenir une dispense.
Տոգոր. s.imbibition,imprégnation.
Տոգորել. va. imprégner, imbiber, pénétrer.
Տոգորիլ. } vn. s'imbiber, pé-
Տոգորուիլ. } nétrer dans, être imbibé, imprégné.

Digitized by Google

Տոլար. / **Տոլլար.** } s. dollar.
Տոխղուք. s. tourte.
Տոկ. s. persistance, résistance, patience; durée; a. qui résiste; persistant, durable.
Տոկալ. vn. résister, persister, supporter, endurer, soutenir.
Տոկոս. V. **Տոկոսիք.**
Տոկոսել. va. tirer usure de, exercer l'usure, prêter à usure.
Տոկոսիք. s. usure, intérêt illégal; naissance. *տոկոսեօք*, avec usure.
Տոկուն. a. solide, résistant.
Տոկունութիւն. s. solidité, résistance.
Տոհմ. s. famille, maison, race, extraction, naissance, lignage, lignée.
Տոհմագիրք. / **Տոհմաթիւք.** / **Տոհմագրութիւն.** } s. généalogie.
Տոհմական. a. de bonne famille, noble; de famille; s. parent; — — *ք*, rapport d'un champ, fruits, récolte, moisson.
Տոհմականութիւն. s. bonne naissance, noblesse; production, fertilité.
Տոհմակից. s. de la même famille, lignager, parenté.
Տոհմային. a. de famille, familial; parent.
Տոհմապետ. s. chef d'une famille, d'une race.
Տոհմաւորութիւն. s. noblesse, bonne naissance.
Տոհմիկ. a. noble, de bonne maison, de bonne ou de haute naissance; s. parent.
Տոհմորոշել. va. séparer les familles, les races.
Տոհմութիւն. s. parenté.
Տոհորակել vn. marcher d'un air fier ou hautain, se pavaner.
Տող. s. ligne; fil; file, rang, rangée; *ոտանաւորի* —, vers; *նոր* —, alinéa.
Տողաբան. a. qui parle beaucoup, bavard.
Տողաբար. adv. à la ligne, en rang.
Տողագլուխ. s. alinéa.
Տողադիր. a aligné.
Տողադրել. va. aligner.
Տողադրութիւն. s. alignement.
Տողակապ. s. accolade.
Տողամէջ. s. interligne.
Տողան. s. rangée, suite, enchaînement.
Տողանի a. rangé, arrangé, continuel.
Տողանցութիւն. s. file, rangée, alignement.
Տողասար. s. transparent.
Տողել. va. enfiler, ranger; composer, écrire.
Տողիք. / **Տողուկք.** / **Տողունք.** } s. salive, glaire.
Տողկել. va. user sa vie, passer la vie.
Տողկոտ. a. glaireux.
Տոնկել. va. réduire en pâte.
Տոնկիլ. vn. se réduire en pâte (en parlant du riz).
Տոմար. s. tome; livre; calendrier; *Հին* —, calendrier Julien, vieux style; *նոր* —, nouveau style. *պարզ* —, comptabilité en partie simple; *կրկնատոմար*, comptabilité en partie double.
Տոմարագիտութիւն. s. tenue de livres.
Տոմարակալ. s. teneur de livres.
Տոմարակալական. a. de tenue de livres.
Տոմարակալութիւն. s. tenue de livres, comptabilité.
Տոմս. / **Տոմսակ.** } s. billet; bulletin; cachet.
Տոմսակիր. s. porteur de billet.
Տոմսավաճառ. s. vendeur de billets.

Digitized by Google

ոմսակատուն. s. guichet.
ոմսիկ. s. petit billet.
ույժ / ույժք. } s. V. Տուգանք; dommage, perte, préjudice, étriment.
ոչոր. V. Տոչորում.
ոչորակիզան. / ոչորակէզ. } a. brûlant.
ոչորել. va. brûler, enflammer, embraser [flammé.
ոչորիլ. vn. brûler, être en·
ոչորիչ. a. brûlant, dévorant.
ոչորում. s. brûlure, embrasenent.
ոչորուն. a. brûlant.
ոպրակ s. sac.
ոռն. s. attache; pillon; —շան, aisse, harde.
ոռնիլ. vn. être lié, attaché.
ոտիկ. s. petit pieu, peton.
որդ. s. toile d'araignée.
որդիկ. s. ornith. grive.
որմ. / որմիղ. } ou — նաւաց; s. flotte.
որոմիլ. vn. s'enfler, bouffir, e gonfler.
որոն. s. bot. garance; — ի արմատ, alizari; — ի ներկ, alizarine.
որոնաներկ. s alizarine.
որոնաստան. / որոնարօ. } s. garancière.
որոնում. s. garançage.
որր. s. bot. bourgeon, turion.
որրանոց. s. pépinière.
որրիլ. vn. bourgeonner.
ուայտանք. s peine, affliction, souffrance.
ուայտեցնել. / ուայտել. } va. faire souffrir, affliger, ourmenter.
ուայտիլ. vn. souffrir, s'affliger, être tourmenté.
ուայտութիւն. V. Տուայտանք.
ուայտում. V. Տուայտանք.
ուայր. s. corbeille de mariage, louaire.

Տուարած. s. berger, pasteur; pâturage.
Տուարածական. s. berger.
Տուգան. s. amende; indemnité ou dédommagement; ornith. toucan.
Տուգանել. / **Տուգանիլ.** } V. **Տուժել, Տուժիլ.**
Տուգանք. V. **Տուգան.**
Տուեալ. s donnée.
Տուժապարտ. a. amendable.
Տուժել. va. mettre ou condamner à l'amende; être mis ou condamné a l'amende, indemniser, dédommager.
Տուիչ. s. donneur, donateur.
Տուղտ. s. bot. guimauve.
Տումար V. **Տոմար**.
Տուն. s. maison, foyer; maison, famille, race; maison, établissement commercial; biens de la maison; train de maison; domestiques; couplet, verset, strophe, stance; *տնէ* —, de maison en maison; *տնէ ելնել*, sortir de la maison; déménager; – *դառնալ*, retourner, rentrer à la maison, chez soi; — *կերթամ*, je vais chez moi; *տնէն կուգամ*, je viens de chez moi; *ձեր տունը գնաց*, il est allé, il a été chez vous; *տնով տեղով*, avec toute la famille; —*ը կենալ*, rester à la maison, garder la maison; — *թագաւորի* ou *արքայի*, la maison du roi; — *նամակաց*, poste; — *գանձից*, le trésor; *Հանգիստ՝ բնակելի լաւ՝ մեծ փոքրիկ գեղեցիկ՝ տձեւ* ou *անպիտան* —, commode, logeable, bonne, grande, petite, belle ou jolie, vilaine maison; *աղիւսակերտ՝ փայտաշէն՝ քարուկիր* —, maison en brique, en bois, en pierre: *վարձելի՝ վաճառելի* —, maison à louer, à vendre; *Հիմունք՝ ու-*

Digitized by Google

հիմունք տան, les fondements, les murs d'une maison; — *շինել* ou *կառուցանել՝ քանդել*. bâtir, abattre ou démolir une maison; *քաղաքի՝ գեղի* —, maison de ville, de campagne; *փողոցի վրայ* —, maison sur la rue; *իր —ը գեղեցկացնել*, embellir sa maison; — *վարձել*, louer une maison; *իր —ը վարձու տալ*, louer sa maison, *վարձք տան*, le loyer d'une maison.

Տունէլ. s. tunnel.

Տունկ. s. bot. plante.

Տունջեան. / **Տունջենային**. / **Տունջէն**. } a. diurne, de jour.

Տուչութիւն. s dation, donation; tradition; reddition, remise, délivrance.

Տուռ. s. amas, tas; *տուռ տուռ*, adv. en tas; en monceau.

Տուտ s. queue.

Տուք. V. **Տուրք**.

Տուրեւառ s. trafic, négoce, commerce: échange; conférence, fréquentation, société; respiration, haleine; *դադարումն տուրեւառի*, stagnation des affaires; *տուրեւառ ընել*. trafiquer.

Տուրեւառական. a. commercial, mercantile: —*ք* ou — *փոփոխումն՝ շահաւետութիւն*, trafic; commerce. [**եւառականք**.

Տուրեւառութիւն. V. **Տուր-**

Տուրք. s. dation; donation, présent, don; impôt, droit; aumône; *անուղղակի* —, contributions indirectes; *հողային* —, impôt territorial; — *դնել*, imposer.

Տուփ. s. boîte.

Տոփան. s. batte; hie.

Տոփել. va. battre; fouler aux pieds; hier.

Տոփիչ. s battoir. [son.

Տհմական դեղ. s. toxique, poi-

Տպագիր. a. édité, imprimé; s. typographe; éditeur; édition, impression.

Տպագրական. a. typographique; — *Տեսչութիւն*, Direction de la Presse.

Տպագրատուն. V. **Տպարան**.

Տպագրել. va. empreindre, mouler, modeler; éditer, imprimer.

Տպագրիչ. / **Տպագրող**. } s. typographe, imprimeur; éditeur.

Տպագրուած. a. imprimé.

Տպագրութիւն. s. typographie; édition, impression.

Տպազիոն. s. minér. topaze.

Տպածոյ. a. imprimé; s. impression, indienne. [graphie.

Տպարան. s. imprimerie, typo-

Տպարանապետ. / **Տպարանատէր**. } s. maître imprimeur.

Տպաւոր. a. empreint, imprimé, marqué.

Տպաւորագոյն a. plus ressemblant, précis, véritable.

Տպաւորել. va. empreindre, imprimer, marquer, figurer, graver; inculquer.

Տպաւորութիւն. / **Տպաւորում**. } s. empreinte, marque, figure, forme; impression; *գործել մէկուն վրայ*, faire une impression sur qn.

Տպել. va. imprimer.

Տպող. V. **Տպագրող**.

Տպուած. a. imprimé.

Տպուիլ. vn. s'imprimer.

Տռիփ. V. **Տռփանք**.

Տռնաւոր. a. calleux, dur.

Տռտռալ. vn. grogner, grommeler.

Տռփալ. vn. aimer d'amour, avec passion ou passionnément, être amoureux, passionné, épris; aimer tendrement, convoiter, désirer ardemment, souhaiter.

Տռփական. / **Տռփային**. } a. amoureux.

Digitized by Google

ռանալ. V. Տռփալ.
անք. s. amours, amourette,
աւոր. } a. amant, amou-
ող. } reux.
ուս. a. amoureux, passionné.
օրէն. adv. amoureusement.
դեղ. ornith, busard.
ալ. a. acerbe, âpre, astringent, âcre.
աւոր. a qui a une queue, queue, candé.
ւն. V. Տուտ.
յութիւն. s. âpreté, âcreté, acerbité, saveur âpre, goût acerbe.
ան. s. péteur.
ել. vn. faire un pet, péter.
ական. s. gram. datif; a. datif.
ամ. s. dramme, drachme; a. ...me, dur; — երկիր, terrain ferme.
ամաբան. s. logicien.
ամաբանաբար. adv. logiquement.
ամաբանական. a. logique, la logique; — ստեպակէտով, ...giquement.
ամաբանել. va. raisonner.
ամաբանող. s. raisonneur.
ամաբանութիւն. s. logique.
ամաբանօրէն. adv. logiquement.
ամագիծ. s. géom. diamètre.
ամագծաբար. adv. diamétralement: — հակառակ, — opposé.
ամագծական. a. diamétral.
ամագծապէս. } V. Տրամա-
ամագծօրէն. } գծաբար.
ամադէտ. s. géom. pinnule.
ամադիր. a. disposé; — ըլլալ, être —.
ամադրել. va. disposer.
ամադրելի. a. disponible.
ամադրելիութիւն. s. disponibilité.
ամադրութիւն. s. disposition
ամալար. s. cordeau, fil à plomb.
ամախաղ. s. drame.

Տրամախոհ. a. judicieux, raisonnable.
Տրամախոհել. vn. raisonner.
Տրամախոհութիւն. s. jugement, raisonnement.
Տրամախօս. s. dialecticien.
Տրամախօսական. a. dialectique.
Տրամախօսել. vn. dialoguer, dialectiquer. [dialogue.
Տրամախօսութիւն. s. dialectique,
Տրամանալ. vn. devenir ferme, se durcir. [V. Տրամանկիւնին.
Տրամանկիւնի. s. diagonale; a.
Տրամանկիւնաբար. adv. diagonalement.
Տրամանկիւնին. a. diagonal.
Տրամաչափ. s. diamètre.
Տրամաչափական. a. diamétral.
Տրամաչափապէս. } adv. dia-
Տրամաչափօրէն. } métralement; — ներհակ, — opposé.
Տրամասութիւն. s. dialectique.
Տրամատեսարան. s. diorama.
Տրամել. va. affermir.
Տրապէզ. } s. table; comptoir;
Տրապիզ. } trapèze.
Տրապիզակերպ. a. trapézoïde.
Տրապիզիտ. s. changeur.
Տրգալ. V. Տարգալ.
Տրեխ. s. sabot.
Տրեխագործ. s. sabotier.
Տրեխաւորիլ. vn. mettre des sabots, se chausser de sabots.
Տրէ. s. ancien mois des Arméniens.
Տրէզ. s. galon.
Տրիբուն. s. tribun.
Տրիբունութիւն. s. tribunat.
Տրիգոն. s. ichtyol. pastenague.
Տրիէր. a. à trois rangs de rames; — նաւ, galère —, trirème.
Տրիտոն. s. triton. [bution.
Տրիտուր. s. récompense, rétri-
Տրմգութիւն. s. inexpérience.
Տրմուխ. s. râteau.
Տրմուղ. a. inexpérimenté, nouveau; indompté, non dressé.

Digitized by Google

Տրոհական. a. adversatif.
Տրոհել. va. diviser.
Տրոհութիւն. } s. division; abduction.
Տրոհում. }
Տրորել. va. broyer, délayer; masser.
Տրորիլ vn. se délayer, être broyé.
Տրորում. broyage, broiement; délayage, délayement; massage
Տրուած. a. donné.
Տրուբադուր. s troubadour.
Տրուիլ. vn. être donné, se donner,
Տրուպ. a. humble, inférieur, vil, indigne, dernier, moindre.
Տրոփ. s. battement.
Տրոփել. vn. frapper la terre du pied, battre des pieds, faire du bruit avec les pieds; fouler aux pieds, fouler; *սիրտը կը տրոփէ*, son cœur bat.
Տրոփեցնել. va. faire battre.
Տրոփիւն. } s. bruit des pieds, claquement; battement.
Տրոփում. }
Տրոփուն. a. qui bat.
Տրոքիլոս. } s. ornith, trochile, colibri.
Տրոքիղոս. }
Տրտմաբար. adv. tristement, mélancoliquement.
Տրտմագին. a. triste, chagrin, mélancolique; d'un ton chagrin, d'un air triste, fâcheux, affligeant.
Տրտմազգեաց. } a. trés triste.
Տրտմազգեօ. }
Տրտմալի. } a. plein de tristesse, de chagrin, triste. fâcheux.
Տրտմալից. }
Տրտմական. a. chagrinant, fâcheux
Տրտմակից ըլլալ. vn. partager le chagrin de qn., s'attrister avec
Տրտմած. } V. **Տրտում**.a.
Տրտմեալ. }
Տրտմեցնել. va. attrister, chagriner, contrister, rembrunir.
Տրտմեցնող. } a. attristant, chagrinant.
Տրտմեցուցիչ. }
Տրտմիլ. vn. se chagriner, s'attrister, avoir du chagrin.

Տրտմութիւն. s. tristesse, chagrin, mélancolie, morosité.
Տրտմօրէն. adv. tristement.
Տրտնջալ. } vn. se plaindre, murmurer, crier.
Տրտնջել. }
Տրտնջիւն. s. plainte, murmure.
Տրտնջող. s. celui qui se plaint, qui murmure.
Տրտնջում. V. **Տրտնջիւն**.
Տրտում. a. triste, chagrin, morne, mélancolique, morose; — ou — *կերպով*, adv. tristement; — *ըլլալ*, être triste, avoir du chagrin, avor le cœur gros.
Տրտունջ. s. plainte, murmure; - *ընել*. porter plainte, sc plaindre.
Տրտռալ. vn. bougonner, marmotter, murmurer.
Տրտռոց. } s. marmotterie, bougonnement, murmure.
Տրտռուք }
Տրցակ. s. botte, fagot; — *կապել*, V. **Տրցակել**
Տրցակարար. V. **Տրցակիչ**.
Տրցակել. va. botteler, fagoter.
Տրցակիչ. s. botteleur.
Տրցակում. s. bottelage.
Տրփալ, **Տրփանք**, etc. V. **Տափալ**, **Տափանք**, etc.
Տփել. V. **Տփոցել**.
Տփիկ. s. petite boîte, écrin.
Տփոց. s. raclée; — *մը տալ*, donner une —; — *ուտել*, recevoir une —.
Տփոցել. va. donner une raclée.
Տքալ. vn. geindre, gémir.
Տքացնել. va. faire gémir, faire geindre.
Տքնալից. } a. pénible.
Տքնաջան. }
Տքնեցնել. vn. faire veiller.
Տքնիլ. vn. veiller; fig veiller, surveiller.
Տքնութիւն. s. veille; insomnie; vigilance.
Տօթ. s. grande chaleur; hâle, feu du jour, les ardeurs du soleil; a. chaud.

Digitized by Google

Տաքագին. a. très chaud.
Տաքժամ. } s. heure ou
Տաքժամանակ. } temps où le soleil est très chaud.
Տաքժամու ou ի Տօթաժամու. pendant la chaleur.
Տօթախար. } a. brûlé par la
Տօթակէզ. } chaleur.
Տօթահար. }
Տօթային. a. chaud.
Տօթանալ. vn être dévoré de chaleur, se brûler.
Տօթացնել va. brûler par la chaleur.
Տօթութիւն. s. chaleur.
Տօմար. V. Տումար.
Տօն. s. fête; *օր — ի*, jour de fête; — *նշանաւոր՝ հանդիսաւոր ու մեծահանդէս*, fête extraordinaire, solennelle; — *կատարել*. célébrer une fête; *շարժական —եր*, fêtes mobiles.
Տօնախմբել. va. célébrer, solenniser une fête.
Տօնախմբութիւն. s. célébration d'une fête, fête, jour de fête, réunion solennelle, solennité.
Տօնական. a. de fête; férié, solennel; — *օր*, jour de fête, jour férié; — *գիրք*, V. Տօնացոյց.
Տօնակատարութիւն. s. célébration de fête, solennité
Տօնակից լինել. vn. fêter, célébrer une fête ensemble.
Տօնահրամանի. a. qui contient les préceptes des fêtes.
Տօնապետ. s. chef ou président d'une fête, d'une solennité.
Տօնասէր. a. qui aime les fêtes.
Տօնասիրութիւն. s. amour des fêtes.
Տօնավաճառ. s. foire, fête foraine.
Տօնացոյց. s. directoire (livre qui règle l'office pour toute l'année); calendrier.
Տօնել. va. fêter, solenniser, célébrer.
Տօնում. V. Տօնական.
Տօսախ. s. bot. buis.
Տօսախեայ. a. de buis.

Ր

(ré = R.) s. trente-deuxième lettre de l'alphabet et vingt-sixième des consonnes; cinq mille, cinq-millième.
Րաբունի. s. maître, docteur.
Րաբունաբար. V. Րաբունօրէն.
Րաբունական. a. de maître, doctoral
Րաբունապետ. s. chef des docteurs, pontife; *Հրէից — ը*, le grand rabbin.
Րաբբունի. s. maître, docteur; rabbi, rabbin
Րաբունօրէն. adv. en maître, comme un docteur.
Րախանալ. V. Խրախանալ.
Րախճան. V. Խրախճան.
Րահետ. V. Արահետ.
Րամ. V. Երամ.
Րամել. V. Երամել.
Րենական. a. divin.
Րենապետ. V. Աստուածապետ.
Րէվոլվէր. s. révolver.
Րոմ. s. rhum.
Րոպէ. s. seconde, instant.
Րոպէական. a. momentané.
Րոպէահամար. a. qui compte les secondes.
Րոյել. va. rassembler, réunir.
Րոյին. V. Տրուպ.
Րուբլի. s. rouble.
Րուպ s. rob.
Րոճ. V. Աղէկաս.

Digitized by Google

Ց

Ց (tso = TS) s. trente-troisième lettre de l'alphabct et vingt septième des consonnes; six mille, six-millième.

Ցաբել. V. **Ծագել**.

Ցաբկնել. V. **Ցատկել**.

Ցախ.s. bot bruyère; broussailles.

Ցախաստան. s. bruyère.

Ցախաւել. s. balai de bruyère; bruyère à balais; fig. maladroit.

Ցախաքլոր. s. ornith. coq de brnyère.

Ցախսարեկ. s. ornith. roitelet.

Ցած. a bas, qui s'élève peu de terre; fig. humble, modeste, modéré, doux, sage; bas, vil, rampant.

Ցածագին. a. adv. à bas prix.

Ցածիկ. } a s. bas, qui n'est
Ցածկեկ. } pas élevé.

Ցածնալ. vn s'abaisser, baisser; s'abaisser, s'humilier; s'apaiser, se calmer.

Ցածոգի. a. bas, vil, rampant; fig.humble,modeste,modéré,doux.

Ցածոգիութիւն. } s.abaissement;
Ցածութիւն. } fig. modestie, modération, sagesse, pudeur; humiliation; humilité; bassesse, vilenie; — *սրտի*, bassesse de cœur; — *թեւամբ*, avec un air modeste; avec bassesse.

Ցածում. s. abaissement; apaisement.

Ցածուն. a. modeste, modéré, sage; humble, doux; bas, qui n'est pas élevé.

Ցածուցիչ. a. abaissant.

Ցածցնել. va. abaisser, baisser; rabaisser, rabattre; abaisser, humilier; ravaler; calmer, apaiser, adoucir.

Ցականեալ. a. pauvre, gueux.

Ցականեցնել. va. réduire à l'extrémité, rendre malheureux.

Ցականիլ. vn. être réduit à l'extrémité, être dans le besoin, manquer de ressources, être malheureux.

Ցակն. s. besoin, gène, misère.

Ցամաք. a. sec, aride. s. terre ferme, continent; — *հանել*, débarquer; — *ելլալ*, prendre terre, mettre pied à terre, débarquer; — *իջնալ*, descendre à terre; — *կղզի*, presqu'île, péninsule; — *հաց*, du pain sec.

Ցամաքաբնակ. a. qui habite la terre ferme.

Ցամաքաթեւ. adv. avec des ailes sèches, sans mouiller ses ailes.

Ցամաքական. V. **Ցամաքային**.

Ցամաքակէտ. s. littoral, plage, rivage.

Ցամաքակղզի. s. presqu'île, péninsule, chersonèse.

Ցամաքահող. s. continent.

Ցամաքայատակ. a. dont le fond ou le lit est sec.

Ցամաքային. a. de terre ferme, continental; sec, aride.

Ցամաքաչափութիւն. s. arpentage.

Ցամաքելի. a. tarissable.

Digitized by Google

Ցամաքել. V. **Ցամաքիլ, Ցամաքեցնել.**
Ցամաքեցնել. va. sécher, dessécher, rendre sec ou aride; mettre à sec, tarir, fair tarir, épuiser.
Ցամաքեցող. } a. qui sèche,
Ցամաքեցուցիչ. } qui dessèche, desséchant, dessiccatif; — *հով*, vent desséchant; - *եւղ*, huile siccative.
Ցամաքիլ. vn. sécher, se dessécher, tarir, s'épuiser.
Ցամաքոտ. V. **Ցամաքուտ.**
Ցամաքութիւն. } s. sécheresse,
Ցամաքում. } aridité, siccité, dessèchement; tarissement, épuisement.
Ցամաքուտ. a. sec. aride.
Ցամքեցնել. V. **Ցամաքեցնել.**
Ցամքիլ. V. **Ցամաքիլ.**
Ցայգ. s. nuit; — ou *զցայգ*, adv. de nuit, pendant la nuit; *զցայգ և զցերեկ*, jour et nuit, nuit et jour [նաց.
Ցայգագնաց. V. **Գիշերագ-**
Ցայգազուարճ s. bot. belle-de-nuit.
Ցայգախումբ. s. soirée.
Ցայգականթեղ. s. veilleuse.
Ցայգակռուի մարտ. s. combat nocturne. [donner une soirée.
Ցայգահանդէս. s. soirée; — *տալ*,
Ցայգահանդերձ. } s. vête-
Ցայգանց հանդերձ. } ment de nuit; robe de chambre. [turne.
Ցայգանուագ. s. sérénade. noc-
Ցայգապաշտօն. s. nocturne (partie de l'office de la nuit).
Ցայգատես V. **Գիշերատես.**
Ցայգացնոր. a. rêveur, songeur.
Ցայգերգ. s. sérénade, nocturne.
Ցայգութիւն. s. nuit, l'heure de la nuit.
Ցայդ վայր. adv. jusque-là.
Ցայժմ. adv. jusqu'à présent.

Ցայլոջիլ. s. entom. morpion.
Ցայլոսկր. s. anat. pubis.
Ցայք s anat. aine.
Ցայնժամ. adv. jusqu'à cette heure, jusqu'à ce temps, jusqu'à cette époque; *մինչեւ* —, jusqu'alors.
Ցայն վայր. adv. jusque-là.
Ցայնքան. adv. tant, jusqu'à tant.
Ցայս վայր. adv. jusqu'ici.
Ցայսքան. adv tant, jusqu'ici.
Ցայսօր. adv. jusqu'aujourd'hui, jusqu'à ce jour.
Ցայտ. s. jaillissement, jet; *ջուրի* —, — d'eau.
Ցայտեցնել. } va. faire jaillir,
Ցայտել. } lancer; *տիղմ* —, éclabousser.
Ցայտել. } vn. jaillir, rejaillir.
Ցայտիլ. }
Ցայտող. a. jaillissant.
Ցայտուկ. V. **Ցայտում**; **—ք տղմի.** éclaboussure.
Ցայտում. s jet, jaillissement; — *սերմի*, éjaculation.
Ցայտուն. a. jaillissant.
Ցայտք. s. saillie; douche.
Ցան. s. ensemencement, semailles; a. dispersé, disséminé; — *եւ ցիր* ou *ցիր ու* —, épars, dispersé; adv. çà et là; — *եւ ցիր ընել*, disperser. [lide.
Ցան. s. tache de rousseur, éphé-
Ցանգ. etc. V. **Ցանկ.**
Ցանել. va. semer, ensemencer; parsemer, répandre, asperger.
Ցանկ. s. haie, échalier, enclos, clôture, enceinte; liste, table, catalogue; désir, amour; adv. toujours, de tout temps; *պատել փակել — ով*, entourer d'une haie.
Ցանկագրել. va. cataloguer.
Ցանկալ. vn. désirer, souhaiter, envier; convoiter, être épris de.
Ցանկալի. a. désirable, souhaitable, désiré, recherché, doux; — *է ինծ* je désirerais, je vou-

Digitized by Google

drais, je serais bien aise de, je ne songe qu'à; — *պարզութիւն*, aimable simplicité.

Ցանկալիք. s. tout ce qui plaît, objet désiré; — *աչաց*, ce qui plaît aux yeux.

Ցանկական. a. concupiscible.

Ցանկանալ. V. **Ցանկալ.**

Ցանկապատ. a. entouré de haies; s. haie. [haie.

Ցանկապատել. va. entourer d'une

Ցանկասէր. a. amoureux, voluptueux, sensuel, lubrique.

Ցանկասիրութիւն s. amour, convoitise, sensualité, lubricité.

Ցանկացող. s. désireux, convoiteux; cupide.

Ցանկել va. entourer d'une haie; cataloguer.

Ցանկորդ. a. continuel, continu; adv. continuellement.

Ցանկորդել. va. fréquenter, hanter; vn. continuer, persévérer, perpétuer, durer.

Ցանկութիւն. s. désir, envie; appétence; convoitise, concupiscence, volupté, sensualité, passion, amour; plaisir; cupidité; curiosité; *Հեշտ* —, sensualité, volupté; *օգտածառութ* — *ք*, les intérêts.

Ցանումն. s. ensemencement.

Ցանց. s. filet, réseau, rets.

Ցանցառ. a. clair, peu serré; s. clairière.

Ցանցառաբար. adv. rarement.

Ցանցառակի. adv. rarement.

Ցանցատեսակ. s. anat. rétine.

Ցանցարկ. s. jet de filet, action de jeter le filet; celui qui jette le filet.

Ցանցել. va. prendre au filet, envelopper d'un filet.

Ցանցենի. V. **Ցանցատեսակ.**

Ցանցորդ. s. pêcheur au filet, pêcheur.

Ցասկոտ. a. irascible, colère, colérique, dépiteux; — *ըլլալ*, être —. avoir du penchant à la colère.

Ցասկոտութիւն. s. irascibilité.

Ցասմնալիր. } a. plein de colère,
Ցասմնալից. } emporté.

Ցասմնական. } a. propre à met-
Ցասնական. } tre en colère; irascible; — *ն*; s. irascibilité.

Ցասնուլ. vn. se mettre en colère, s'indigner, s'emporter, se fâcher, s'irriter, se dépiter, mettre son bonnet de travers.

Ցասումն. s. colère, indignation, emportement, courroux, dépit.

Ցասուցանել. va. mettre en colère, indigner, fâcher, irriter, échauffer la bile de qn.

Ցասչիլ. V. **Ցասնուլ.**

Ցատկել. V. **Ոստնուլ; Ցայտել** vn.

Ցատկեցնել. V. **Ցայտել.** va. *դուրս* —, faire ressortir, mettre en relief.

Ցատկոտել. V. **Ցատկտել.**

Ցատկոտուկ. V. **Ցատկտուք.**

Ցատկտել. va. sautiller.

Ցատկտուկ s. saut; saut de mouton, saute-mouton.

Ցատքոտել. V. **Ցատկտել.**

Ցարասի. s. bot. bouleau.

Ցարասիք. } s. boulaie.
Ցարասաստան. }

Ցարդ եւս. } adv. jusqu'à pré-
Ցարդ իսկ. } sent, encore.

Ցաւ. s. douleur, mal, souffrance; fig. douleur, peine, chagrin; regret; mal, maladie; — *է ինձ*, j'ai le regret, je regrette de, je suis fâché; *ցաւով* ou *ցաւօք*, douloureusement; *դառնակսկիծ* —, douleur cuisante, amère; *մեղմել* — *ը*, calmer, endormir la douleur; — *երս փարատեցան*, je ne souffre plus, je n'ai plus de mal, de douleur; — *կրել՝ քաշել*, éprouver de la douleur, avoir mal, souffrir.

Digitized by Google

...ագար. a. infirme, maladif, ..., patraque.
...ագին. a. douloureux, en...i, affligé, plaintif; adv. dou...usement, d'un ton plaintif
...ագնիլ. vn. éprouver de la ...ur, souffrir; avoir mal, ... malade, souffrir; avoir du ...rin, être endolori; ցաւագին անդամք, membres endoloris.
...ագնոտ. V. Ցաւագար.
...ագնոտել vn. tomber ma... être souffrant.
...ագնութիւն s. douleur, souf...ce, regrets; mal, maladie.
...ալի. } a. plein de douleur,
...ալից. } douloureux, regre...e.
...ած. a. endolori, souffrant, ...me, malade; fâché.
...ակիր. a. souffrant.
...ակից. s. compagnon de ...eur, compatissant; — ըլլալ, ...er dans la douleur de qn., ...ager sa douleur, compatir à ...louleur, le plaindre.
...ակցաբար. adv. en prenant ... à la douleur de, avec com...sion.
...ակցական a. de condoléance.
...ակցիլ V. Ցաւակից ըլլալ.
...ակցութիւն. s. part que ... prend à la douleur d'autrui, ...doléance, compassion; Թուղթ ...եան, lettre de condoléance.
...ահալած. a. qui chasse la ...leur, la maladie.
...ամանակիլ. vn durer.
...առիթ. a. qui cause de la ...leur, pénible.
...ատել. va. déchirer, déchiqueter.
...ադարձոյց. a. calmant.
...եցնել. va. causer de la ...leur, faire souffrir.
...իլ. vn. avoir mal, souffrir, ...ouver de la douleur; regretter, avoir regret de, փորս կը —, j'ai mal au ventre, j'ai la colique; վրադ կը ցաւիմ, je vous plains; մատս կը ցաւի, j'ai mal au doigt, mon doigt me fait mal.
Ցաւոտ. V. Ցաւած.
Ցաւցնել. V. Ցաւեցնել.
Ցաքան. s. agric. scarificateur, herse.
Ցաքանել. va. scarifier, herser.
Ցելել. } va. fendre, déchirer.
Ցելուլ. }
Ցելուլ vn. se fendre, se déchirer.
Ցելում. s. l'action de fendre; de déchirer; fente, déchirure.
Ցեխ. s. boue, crotte.
Ցեխոտ. a. crotté.
Ցեխոտել. va. crotter.
Ցեխոտիլ. vn. se crotter.
Ցեծ. s. ornith. ibis.
Ցեղ. s. tribu, caste, race, branche.
Ցեղագիր. s. ethnographe.
Ցեղագրական. a. ethnographique.
Ցեղագրութիւն. s. ethnographie.
Ցեղախօսութիւն. s. ethnologie.
Ցեղական. } a. de race.
Ցեղային. }
Ցեղակազմութիւն. s. classification; բուսական—, —végétale.
Ցեղակից. a. qui est de la même tribu ou race; lignager.
Ցեղակցութիւն. s. identité de tribu. [race.
Ցեղապետ. s. chef de tribu, de
Ցեղապետել. va. être chef d'une tribu. [chef d'une tribu.
Ցեղապետութիւն. s. dignité de
Ցեղընտիր ըլլալ. choisir ou distinguer les tribus.
Ցես. V. Ձես.
Ցե՞րբ. adv. jusqu'à quand!
Ցերեկ. s. jour, journée; midi; adv. le jour, dans la journée, de jour, en plein jour, pendant le jour; ցայգ եւ ցերեկ, jour et nuit; զօրն ցերեկ, toute la journée.

Digitized by Google

Ցերեկեայ. a. de jour, diurne; — *աշակերտ*, externe; — *դպրոց*, externat.
Ցերեկութիւն. s. jour ou journée.
Ցերեկօր. s. externat.
Ցերեկօրիկ. s. externe; a. — *դպրոց*, externat.
Ցեց. s. entom. artison, teigne, mite; parasite.
Ցեցակեր. } a. mangé ou
Ցեցակերեալ. } rongé des teignes ou des vers, vermoulu, artisonné.
Ցիխ. V. **Ցեխ.**
Ցիմենդ. s. ciment.
Ցին. s. ornith. milan.
Ցինգ. }
Ցինկ } s bot. jaunet.
Ցիռ. s. zool onagre, âne sauvage.
Ցիր. a dispersé, épars; s. dispersion; endroit vaste; *ցիր ու ցան*, dispersé, épars, éparpillé; adv. d'une manière éparse, çà et là.
Ցիրդ. s. bot. sabine.
Ցիրուցան. a. épars, dispersé.
Ցից. s. pal. pieu, piquet, pilotis, jalon; cheville: a. dressé, hérissé. droit; —*ը հանել*, empaler.
Ցիւ. s. toit, toiture, couverture.
Ցիւռկիլ. vn. saillir, être en saillie, s'avancer en dehors, forjeter.
Ցլագլուխ. a. à tête de bœuf; s. Bucéphale.
Ցլամարտ. s. tauromachie.
Ցլաշուն. s. zoöl. bouledogue.
Ցլիկ. s. jeune taureau, taurillon.
Ցխոտ. a. crotté.
Ցխոտել. va. crotter.
Ցխոտիլ vn. se crotter.
Ցկնիլ. V. **Ցնկնիլ.**
Ցմախ. s. bot. berle.
Ցնդած. a. décrépit, tombé en enface, radoteur.
Ցնդածութիւն. s. décrépitude; distraction.
Ցնդական. a. volatil.
Ցնդականութիւն. s. volatilité.
Ցնդել. } va. disperser, dis-
Ցնդեցնել. } siper; volatiliser, exhaler, évaporer.
Ցնդիլ. vn. se dissiper, se disperser, se volatiliser, s'exhaler, s'évaporer; tomber en enfance, radoter.
Ցնդում. s. dispersion, dissipation; volatilisation, exhalation.
Ցնծալ. vn. tressaillir de joie, d'allégresse, être pénétré, saisi ou transporté de joie, se réjouir; fig. financer, payer.
Ցնծալի. } a. plein de joie,
Ցնծալից. } joyeux.
Ցնծացնել. va. faire tressaillir de joie, transporter ou combler de joie, réjouir.
Ցնծութիւն. s. transport de joie, grande joie, allégresse.
Ցնծուհի. sf. fille de joie.
Ցնծում. V. **Ցնծութիւն**
Ցնծուն. a. gai, joyeux.
Ցնկնիլ. vn. mettre bas, faire des petits.
Ցնորած. V. **Ցնդած.**
Ցնորական. a. illusoire, fantastique, imaginaire, chimérique, extravagant.
Ցնորակոծ, a. agité de délire, plongé dans un effrayant délire; — *ըլալ*, être tourmenté par le délire, par de folles illusions, se faire des illusions.
Ցնորամիտ. }
Ցնորասէր. } a. qui a une toquade.
Ցնորամտութիւն. }
Ցնորասիրութիւն. } s. toquade.
Ցնորեալ. V. **Ցնդած.**
Ցնորել. } va. donner le dé-
Ցնորեցնել. } lire, des vertiges, mettre hors de soi, rendre fou, saisir d'un transport, transporter; égarer, distraire; donner des illusions, faire courir après des chimère.
Ցնորեցուցիչ. s. vertigineux.

Digitized by Google

…րել. vn. délirer, être dans délire, avoir le délire, le ver-e, tomber en délire, rêver, aguer, extravaguer, battre la npagne; être hors du soi, s'é-er, devenir fou, être agité de lents transports; se faire des ısions.

…րք. s. délire, rêverie, ver-c fantôme, vaine apparence, ion, illusion, chimère, ima-ıation, fantaisie; — *խժդոռա-մք՝ անձկալիոք*, spectacles hor-bles, hideux

…ցել. va. secouer.

…ցիլ. vn. se secouer.

…ցղաձեւ. a. qui a la forme un tuyau, d'un arrosoir.

…ցղային. a. bronchial, bron-ıique.

…ցղանալ. } vn. jaillir, sailir,
…ցղկանալ. } sortir.

…ցղատապ s. méd. bronchite.

…ցոտի. a. vieux, déguenillé, ipé; s. guenille, haillon.chiffon.

…ցոտիկ. s. loque, guenille.

…ցուղ.. s. canal, tuyau, tube, onduit; arrosoir; aspersion; dis-ersion; anat. bronche; — *ականջի*, V. Ցուղ ականջի.

…ցում. s. commotion, secousse.

…ցումնային. } a. plein de
…ցումնալից. } secousses.

…լական. a. réflexible.

…լականութիւն.s. réflexibilité.

…լանալ vn. se refléter, réflé-hir,réverbérer;rejaillir,s'exhaler.

…լացիկ. a. à reflet, à réverbère.

…լացնել. va. refléter, réfléchir; aire rejaillir. exhaler.

…լացում. V. Ցոլում.

…լացող. } a. réfléchissant;
…լացուցիչ } s. réflecteur.

…լում. s. réflexion, reflet, ré-verbération; rejaillissement, ex-halation, exhalaison.

Ցոլք. spl. reflets.

Ցող. } V. **Ցօղուն.**
Ցողուն. }

Ցոյց. s. action de montrer, indication; indice, marque, signe; étalage, parade; ostentation; démonstration, manifestation; démonstration; preuve. marque, témoignage, acte; spectacle, risée, jouet; *ի — դնել* faire étalage, parade, étaler; *ի — ս*, *ի* —, pour l'ostentation, pour la frime; — *բարեկամութեան՝ մեծարանաց*, démonstration d'amitié, de respect: *բան մը ընել՝ գործ մը տեսնալ ի — ս մարդկան*, faire qch. pour être vu des hommes; *Հաստատուն* —, preuve solide; — *տալ*, montrer, démontrer; *նաւային* —,démonstration navale.

Ցոյցարար. a. manifestant.

Ցորեկ. V. **Ցերեկ.**

Ցորեկօրիկ. V. **Ցերեկօրիկ.**

Ցորեն. s. bot. blé, froment; *սեւ* —, sarrasin. sarrazin.

Ցորենաբաշխ. a. qui distribue du blé.

Ցորենաբեր. a. qui produit du blé, fromentier.

Ցորենազգիք. spl. bot. céréales.

Ցորենահատ. s. grain de blé,grain.

Ցորենահար. s. batteur en grange.

Ցորենահարութիւն. s. battage.

Ցորենաշատ. a. fromenteux, abondant en blés.

Ցորենավաճառ. s. marchand de blés, grainetier.

Ցորենավաճառութիւն. s commerce de blés, graineterie.

Ցորենատեսակ. a. fromentacé.

Ցորժամ. adv. jusqu'à ce que, jusqu'à l'époque; *ցո՞րժամ*, jusqu'à quand!

Ցորչափ. V. **Ցորքան.**

Ցո՛ր վայր. adv. jusqu'où!

Ցորքան. adv. tant que, jusqu'à

Digitized by Google

ce que; ցո՞րքան, jusqu'à quand! jusqu'à quel point!

Ցուլ. s. zool. taureau; astr. le Taureau; - ը կը բառաչէ, le — mugit; բառաչ՝ պոչիւն ou պոռոչիւն ցլու, mugissement.

Ցուղ ականջի. s. conduit auriculaire.

Ցում. s. sanie, pus, humeur.

Ցունց. s. secousse; — տալ, donner une secousse, secouer.

Ցուպ. s. batôn, verge; - հովուի, houlette; — կաղի, béquille; — ի ձեռին un batôn à la main; — ծերութեան, le batôn, le soutien de vieillesse.

Ցուրտ. a. froid; fig. froid, insipide; vain, frivole; s. froid; — մահահամբոյր, une froidure mortelle; le froid de la mort; սարսռացեալ դողալ ցրտէ ou ցրտէ դողալ, trembler de froid, être transi de froid; — սաստիկ, froid vif, violent, excessif, un froid de loup; սոսկալի՝ խիստ՝ անտանելի՝ թափանձող —, froid horrible, rude ou rigoureux, insupportable, perçant ou pénétrant; — է, il fait froid; —էն պատսպարել, se munir contre le froid; — ի վարժուիլ, s'habituer au froid; - առնել, avoir ou prendre froid, se refroidir, être saisi de froid; մէկուն — ընդունելութիւն ընել, battre froid à qn.

Ցուց. s. V. Ցոյց; air, chanson; —բառնալ, chanter une chanson.

Ցուցադրել. va. exposer.

Ցուցադրութիւն. s. exposition.

Ցուցակ. a. qui montre, qui indique; s. indicateur, cadran, montre, indice; index, liste, catalogue, table; inventaire; répertoire; carte (de restaurant); aiguille, axe de cadran.

Ցուցական. a. démonstratif, indicatif; — դերանուն, pronom —; — մատ, V. Ցուցամատ.

Ցուցակագրել. va. cataloguer, faire la liste.

Ցուցակաւոր a. à cadran.

Ցուցակութիւն. s. démonstration, preuve, raison.

Ցուցահանդէս. s. exposition.

Ցուցամատ. s. le doigt indicateur, l'index.

Ցուցամոլ. a. qui a de l'ostentation, ostentateur.

Ցուցամոլական.a d'ostentation.

Ցուցամոլութիւն.s. ostentation.

Ցուցանելի. a. démontrable.

Ցուցասէր. a. qui aime l'ostentation ou les démonstrations, ostentateur.

Ցուցասիրական.a.d'ostentation.

Ցուցասիրութիւն.s.ostentation.

Ցուցարան. s. pilori; — ի մէջ դնել, pilorier.

Ցուցարար. V. Ցոյցարար.

Ցուցափեղկ. s. vitrine.

Ցուցիչ. a. s. indicateur, indicatif, démonstratif.

Ցուցնել. va. montrer, indiquer, désigner; faire voir, témoigner, exprimer, exposer, déclarer; démontrer. prouver.

Ցուցում. s. action de montrer, de faire voir, indication; démonstration, preuve, argument.

Ցոփ.a.dissolu, débauché, libertin.

Ցոփակեաց. } a. débauché.
Ցոփակենցաղ. }

Ցոփանք. V. Ցոփութիւն.

Ցոփասէր. a. déréglé, dissolu, libertin, débauché.

Ցոփացնել. va. débaucher, corrompre, pervertir.

Ցոփոզի. V. Ցոփասէր.

Ցոփութիւն. s. dissolution, débauche, libertinage, licence, déréglement, déportement.

Ցպիկ. s. bâtonnet.

Digitized by Google

ւկապ. s. muselière; mu-
ւնաւ. s. galère. [serolle.
կ. s. groin, mufle; bec,
n (d'un navire).
va. écorcher, égratigner,
trir, effleurer, érafler, en-
r, faire des incisions, déchi-
arracher; scarifier.
vn. s'écorcher, s'égratigner,
acher.
ւմ. s. scarification.
նի. } V. Ցիրդ.
ւ. }
. va. V. Ցրուել; violer,
sgresser, enfreindre, rompre,
uire: diverger; — զինչս, dis-
r, gaspiller ses biens.
. V. Ցրուիչ; divergent: dis-
sif, diffusif. [çà et là.
ւ. adv. d'une manière éparse,
ւել. va. disperser, dissiper,
andre, disséminer, éparpiller;
perser, détruire, mettre en
oute; impr. distribuer; —
սքը, distraire l'esprit.
ւիլ. vn. se disperser, se
siper; se distraire.
ւիչ. s. celui qui disperse,
sipateur; distributeur, porteur
journaux; a. dispersif, diffusif.
ւմ. } s. dispersion, dissipa-
ւում. } tion, éparpillement,
fusion. [propos,fade,insipide.
աբան. a. qui tient de sots
աբանել. vn. tenir de sots
opos, plaisanter à froid, dire
s niaiserie.
աբանութիւն. s. sot propos,
daise, niaiserie.
աբեկ. } V. Ցրտա-
աբեկութիւն. } հար,Ցրտա-
հարութիւն.
աբեր. a. qui apporte le froid,
igorifique; s. frimaire.
աբուխ.a.qui coule froid,frais.
ադին. a. très froid.

Ցրտակէզ. V. Ցրտահար.
Ցրտահար. a. refroidi, engourdi de froid; bruiné; — ընել, refroidir, engourdir de froid; brouir; — լլալ, V. Ցրտահարիլ.
Ցրտահարիլ. vn. se refroidir, être saisi par le froid, être engourdi de froid.
Ցրտահարութիւն. s. refroidissement; engelure; — տնկոց, brouissure.
Ցրտանալ. vn. froidir, refroidir, se refroidir; se refroidir, avoir ou prendre froid, être saisi de froid; fig. se refroidir, s'attiédir.
Ցրտաշունչ. a. froid, glacial.
Ցրտառնուլ. vn. se refroidir.
Ցրտառութիւն.s.refroidissement.
Ցրտասառոյց. a. glacial, glacé.
Ցրտադողդող. a. tremblant; qui fait trembler de froid.
Ցրտարան. s. réfrigérant.
Ցրտացնել. va. refroidir; fig. refroidir. [réfrigération.
Ցրտացում. s. refroidissement,
Ցրտացուցիչ. a. frigorifique, frigorique, réfrigérant.
Ցրտին. a. froid.
Ցրտնխած. s. méd. engelure.
Ցրտութիւն. s. froid, froideur, froidure; refroidissement, fig. froid, froideur.
Ցրցուն. a. déchiré, fripé.
Ցրցել. va. déchirer, mettre en pièces, friper.
Ցրօնք. s. dispersion.
Ցցահարել. va. empaler, piloter.
Ցցահարութիւն. } s. empalement, pilotage.
Ցցահարում. } [ամրացնել, palissader.
Ցցապատնէշ. s. palissade; —ալ
Ցցել. vn. planter, hisser, dresser, hérisser, fixer, ficher, enfoncer dans.
Ցցութիւն.s. pousse,germination.
Ցցուիլ. vn. pousser, germer; se

Digitized by Google

planter, se hisser, se dresser, saillir, faire saillir; — *մազերու*, se hérisser.
Ցցում. s. l'action de se planter, de se dresser.
Ցցունազարդ. } a. aigretté, em-
Ցցունաւոր. } panaché.
Ցցունք. s. boucle de cheveux; aigrette.
Ցփսի. s. serge; châle.
Ցքահան. s. alambic d'alcool.
Ցքային. a. alcoolique.
Ցքաչափ. s. alcoolomètre, alcoomètre.
Ցքի. s. esprit de vin, alcool.
Ցօղ. s. rosée; — *քաղցրածաւալ*, douce rosée; — *քաղցրութեան*, bénigne rosée.
Ցօղաբեր. a. qui porte de la rosée.
Ցօղաբուղխ. a. qui produit de la rosée.
Ցօղագին. a. frais; adv. fraîchement.
Ցօղամենել. va. rafraîchir.
Ցօղալի. } a. plein de rosée.
Ցօղալից. }
Ցօղախառն. a. mêlé de rosée.
Ցօղածին. a. qui produit de la rosée; qui est produit par la rosée.
Ցօղակերպ. a. semblable à la rosée.
Ցօղահար. a. gâté par la rosée, frappé de rosée, bruiné.
Ցօղանալ. vn. se rafraîchir.
Ցօղապաճոյճ. a. orné de rosée.
Ցօղարկել. va. mouiller de rosée, humecter, arroser.
Ցօղացնել. va. rafraîchir.
Ցօղաւոր. a. couvert, mouillé de rosée; humide, frais.
Ցօղել. va. faire tomber de la rosée, verser la rosée. couvrir ou mouiller de rosée; faire pleuvoir, faire tomber goutte à goutte, asperger, verser, arroser, humecter; — *արտօսր*, verser des larmes; vn. *կցօղէ*, il tombe de la rosée.
Ցօղուել. va. rincer.
Ցօղուն. s. bot. tige; V. **Ցօղաւոր.**
Ցօղունաւոր. a. à tige.

Ւ

Ւ (hioun = U.) s. trente quatrième lettre de l'alphabet, tantôt voyelle, tantôt consonne; sept mille, sept-millième.
Ւ՛. (en vers) abréviation de *եւ*, *ու*, etc
Ւիւր. V. **Հիւր.**
Ւիւրական. V. **Հիւրական.**
Ւիւծիլ. V. **Հիւծիլ.**
Ւիւծում. V. **Հիւծում.**
Ւիւս. V. **Հիւս.**
Ւիւսակ. V. **Հիւսակ.**
Ւիւսել. V. **Հիւսել**, etc.
Ւիւսում. V. **Հիւսում.**

Digitized by Google

Փ

Փ (piour=P.) s, trente-cinquième lettre de l'alphabet et vingt-neuvième des consonnes; huit mille, huit-millième.

Փագրոս. s. ichth. pagre.

Փաղամ. } s. turban, bandeau,
Փաղանմ. } voile.

Փաթաթ. s. paquet

Փաթաթել. } va. envelopper, em-
Փաթթել. } paqueter, entortiller.

Փաթթոց. s. turban.

Փաթթոցաւոր. a. s. qui porte un turban. [spathe.

Փաթոյթ. s. emballage; bot.

Փայփլուն. V. **Փայլուն.**

Փախ. s. fuite, poursuite.

Փախուկ. a. timbré, toqué.

Փախուստ. s. fuite, évasion; échappatoire, réticence, faux-fuyant, subterfuge, tergiversation; — *զօրաց*, déroute; — *տալ*, prendre la fuite, plier bagage, déguerpir, tourner les talons.

Փախուցիչ. a. qui fait fuir.

Փախչիլ. vn. fuir, s'enfuir, prendre la fuite, échapper, s'échapper, se sauver, s'évader, éviter.

Փախստական. s. fuyard, fugitif, transfuge, déserteur; a. fugitif, passager; — *ծառայ*, esclave fugitif; — *փառք*, gloire fugitive.

Փախստականութիւն. s. fuite, évasion.

Փախստեայ. s. fuyard, fugitif.

Փախստէութիւն. V. **Փախստականութիւն.**

Փախցնել. va faire fuir, mettre en fuite, faire tourner le dos; échapper; *խելքը* —, perdre la raison, devenir fou.

Փակ. s. fermeture, serrure; bâton; a. fermé.

Փակագիծ. s. parenthèse.

Փակագիր. s. monogramme; parafe.

Փակակալ. s. porte-clés, guichetier, portier;. porte-clés, clavier; serrure.

Փակաղակ. s. serrure

Փական. } s. fermeture, cade-
Փականք. } nas; clé.

Փականագործ. s. serrurier.

Փականագործութիւն. s. serrurerie.

Փակարան. s cloître.

Փակել. va. fermer, clore; enfermer, renfermer, enclore, barrer; serrer, fermer à clé: *ներս* —, renfermer, entourer; *ներսը փակեալ*, ci-inclus.

Փակեղ. s. turban.

Փակոց. s. cadenas; enclos.

Փակուիլ. vn. se fermer, se clore; s'enfermer.

Փակում. s. fermeture: *Համառօտ-սի* —, fin; *Հաշուի* —, solde.

Փակչած. a. collé, adhéré, attaché, appliqué.

Փակչիլ. vn. se coller, s'attacher, s'appliquer.

Փակչող. a. collant, gluant.

Փակցնել. va. coller, attacher, appliquer.

Digitized by Google

Փաղ. s. ornith. et bot. phalaris.
Փաղաղել. va. dévorer, consumer. [vorant.
Փաղաղիչ. s. a. dévorateur, dé-
Փաղանգ. s. phalange, troupe.
Փաղանգախտ. s. méd. phalangose. [lic.
Փաղանգամուշկ. s. bot. basi-
Փաղանուն. a. s. synonyme.
Փաղառութիւն. s syllabe.
Փաղարիկ. V. **Փաղ.**
Փաղարիկեայք. spl. bot. phalaridées.
Փաղաքշական. a. caressant, flatteur; gram. diminutif; — *անուն*, petit nom de tendresse, terme de tendresse, diminutif; — *բառ*, terme caressant.
Փաղաքշանք. s. caresse, cajolerie, câlinerie; flatterie, adulation, patelinage, flagornerie.
Փաղաքշել. va. appeler par de petits noms de tendresse, caresser, cajoler, dorloter, amadouer, câliner; flatter, aduler, courtiser, encenser, flagorner, pateliner.
Փաղաքշիչ } V. **Փաղաքուշ.**
Փաղաքշող. }
Փաղաքշութիւն. V. **Փաղաքշանք.**
Փաղաքուշ. a s. caressant, cajoleur, câlin; flatteur, adulateur, flagorneur, patelin.
Փաղիժ. s. zool. tarentule.
Փաղոսն. s. zool. phalarope.
Փաղփաղիլ. vn. briller, reluire.
Փաղփեցնել. va. faire briller, faire reluire. [luire.
Փաղփիլ. vn. briller, luire, re-
Փաղփուն. a. brillant, éclatant.
Փամփշտանոց s. cartouchière.
Փամփշտիկ. s. vésicule
Փամփուշտ. s. ballon; anat. vessie; — *հրետի*, gargousse. cartouche; — *ձկան*, vessie natatoire.
Փայեթոն. s. phaéton.

Փայլ. s. brillant, éclat, lustre; a. brillant, luisant.
Փայլածող. } s. astr. Mercure.
Փայլածու. }
Փայլածուն. a. brillant, luisant, reluisant.
Փայլակ. s. éclair; *— ի պէս սրավար՝ արագաթռիչ*, prompt, rapide comme l'éclair.
Փայլակել. V. **Փայլատակել.**
Փայլակնաբար. adv. comme un éclair.
Փայլակնաբորբոք. a. brillant, ardent comme un éclair.
Փայլակնակերպ. a. semblable à un éclair. [éclair.
Փայլակնահար. a. frappé d'un
Փայլակնաձեւ. a qui a la forme d'un éclair; adv. en forme d'éclair.
Փայլակնանման. V. **Փայլակնակերպ.**
Փայլակնանշոյլ. a. brillant, éclatant comme un éclair
Փայլակնատեսիլ. a. qui a l'aspect d'un éclair, éclatant, étincelant.
Փայլակնացայտ. a. qui lance des éclairs, éclatant, étincelant.
Փայլակումն. s. action de faire des éclairs; éclair. éclat, lumière.
Փայլատակ. s. éclair, étincelle; éclat, lumière; foudre.
Փայլատակել. va. lancer des éclairs, faire éclater ou briller.
Փայլատակիլ. vn. faire des éclairs; éclairer, éclater, étinceler, briller; *կփայլատակէ*, il fait des éclairs, il éclaire. [կել.
Փայլատակեցնել. V. **Փայլատա-**
Փայլատակումն. } s. action de faire ou
Փայլատակութիւն. } de lancer des éclairs, étincellement; éclair. [տակ.
Փայլատակունք. V. **Փայլա-**
Փայլար. s. minér. mica.
Փայլեցնել. va. faire briller,

Digitized by Google

rendre brillant, luisant, faire reluire, lustrer, brunir, polir; *կօշիկները* —, cirer les bottes.

Փայլիլ. vn. briller, luire, reluire, éclater, resplendir: *ուրախութիւնն աչքերուն մէջ կը փայլի*, la joie brille dans ses regards.

Փայլիւն. s. éclat, le brillant, le poli, le lustre, resplendissement, splendeur.

Փայլող. a qui brille, brillant; V. **Փայլածու.**

Փայլում. s. action de briller, resplendissement.

Փայլուն. a. brillant, luisant, reluisant, resplendissant, poli.

Փայծաղ. s. anat. rate.

Փայծաղնաբորբ. } **Փայծաղնատապ.** } s. méd. splénite.

Փայծաղնացաւ. a. qui a mal à la rate, splénétique; s. méd. splénalgie.

Փայծաղնոտ. a. splénétique.

Փայտ. s. bois; arbre; — *կտրել*, couper, abattre du bois; — *կենաց*, arbre de vie.

Փայտաբարձ a. chargé de bois.

Փայտաբեր. a. qui produit du bois; s. porteur de bois.

Փայտագործ. a. fait de bois.

Փայտագրութիւն. s. xylographie.

Փայտածուխ. s. charbon de bois.

Փայտակալ. s. valet; chenet.

Փայտակերտ. a. construit en bois; s construction en bois, échafaud.

Փայտակերտիկ. s. petite construction en bois, nid.

Փայտակիր. s. porteur de bois.

Փայտակոյտ. s. amas de bois, bûcher.

Փայտակտոր. s bûcheron.

Փայտակոփ. s. charpentier. menuisier.

Փայտահատ. } **Փայտահար.** } s. bûcheron; hache.

Փայտահատութիւն. } **Փայտահարութիւն.** } s. abatage (de bois).

Փայտամած. a. couvert de bois.

Փայտայարկ. a. dont le toit est en bois.

Փայտային. a. ligneux, xylique.

Փայտանալ. vn. devenir bois, se changer en bois; fig s'engourdir, roidir.

Փայտաշատ. a. abondant en bois, boisé.

Փայտաշէն. V. **Փայտակերտ.**

Փայտապաշտ. a. s. qui adore les bois.

Փայտապաշտութիւն. s. adoration des bois.

Փայտավաճառ. s. marchand de bois

Փայտատ. s. hache, cognée; houe, hoyau.

Փայտաքաղ. a. qui ramasse de bois.

Փայտաքար. s. minér. lignite.

Փայտեբեր. V. **Փայտաբեր.**

Փայտեայ. } **Փայտեղէն.** } a. de bois, en bois, ligneux.

Փայտիկ. s. petit bois.

Փայտոջիլ. s. entom. punaise.

Փայտոտն. s. pied de bois.

Փայտփոր. s. ornith. pic, piquebois.

Փայփայանք. spl. caresse, cajolerie, câlinerie, mignardise.

Փայփայել. vn. caresser, amadouer, cajoler, choyer.

Փանաքի V. **Փանք.**

Փանաքիմիտ. a faible ou pauvre d'esprit, médiocre.

Փանաքութիւն. s. faiblesse, petitesse, pauvreté.

Փանդիռ. s. pandore.

Փանդռահար. s. joueur de pandore.

Փանփուշ. V. **Փամփուշ.**

Փանք, Փանաքի. a. faible, léger, petit, peu considérable, pauvre, misérable.

Փաստաման կրել. vn. recevoir des reproches, avoir ou éprouver des ennuis.

Digitized by Google

Փապ. } **Փապար.** } s. cavité, creux, trou.
Փապարիլ. vn. être calleux, endurci, s'endurcir; V. **Ձեռն.**
Փապուղի s. tunnel.
Փառ. s. anat. chorion.
Փառաբանական. a. doxologique.
Փառաբանակից. a. qui loue, qui est loué avec un autre.
Փառաբանել. vn. louer, glorifier, célébrer, honorer.
Փառաբանութիւն. } **Փառաբանում.** } s. louange, gloire, honneur, glorification, doxologie.
Փառազարդ a. orné de gloire, glorieux, magnifique.
Փառազարդել. vn. orner de gloire, d'honneurs, orner avec magnifience.
Փառազարդութիւն. s. ornement glorieux, gloire, honneur, magnificence.
Փառազունք. spl. les nobles, les grands.
Փառախնդիր. a. qui cherche la gloire, ambitieux.
Փառակազմ. a. richement relié; — *գիրք*, livre —.
Փառակից. s. compagnon de gloire, qui a la même gloire.
Փառահեղ a. glorieux, majestueux, magnifique.
Փառահեղութիւն. s. majesté, magnificence
Փառամոլ. a. passionné pour la gloire, ambitieux, vain.
Փառամոլութիւն. s. passion pour la gloire, ambition, vanité.
Փառապանծ. a. glorieux.
Փառապսակ. a. couronne de gloire; auréole.
Փառասէր. a. qui aime la gloire, amoureux de gloire, ambitieux, vain.
Փառասիրել. va. aimer la gloire, être ambitieux, ambitionner.
Փառասիրութիւն. s. amour de la gloire, ambition.
Փառատենչ. } **Փառատենչիկ.** } a. avide de gloire, ambitieux.
Փառատրել. va. louer, donner des louanges.
Փառատրութիւն. s. éloge, louange.
Փառացի. V. **Փառաւոր.**
Փառաւոր. a' glorieux, illustre.
Փառաւորակից. a qui est glorifié avec un autre.
Փառաւորապէս. adv. d'une manière glorieuse, glorieusement.
Փառաւորեալ. a. glorifié, glorieux.
Փառաւորել. } **Փառաւորեցնել.** } va. glorifier, rendre glorieux, célébrer, illustrer, honorer, exalter.
Փառաւորիչ. s. celui qui glorifie.
Փառաւորութիւն. s. gloire, magnificence, pompe, splendeur.
Փառաւորում s. glorification.
Փառք. s. gloire; majesté, éclat, magnificence: *փառօք*, avec gloire, glorieusement; *առանց փառաց*, sans gloire ; *փա՛ռք Տեառն* ou *Աստուծոյ*, gloire à Dieu! Dieu soit loué! grace à Dieu! *փառաւորեալ փառօք*, plein, couvert de gloire, de lauriers; *—է իյնալ*, se dégrader, se déshonorer; *իր —ն աղօտացնել՝ նսեմացնել*, ternir, obscurcir, éclipser sa gloire: *իր —ն աղարտել* souiller, flétrir sa gloire. fletrir ses lauriers; — *ստանալ*, acquérir de la gloire; *իր —ը յաւերժացնել*, éterniser sa gloire; *շքեղապանծ փառօք*, avec une magnificence extraordinaire; *—ով իյնալ՝ մեռնիլ*, succomber avec gloire; *—ը սիրել*, aimer la gloire; *—ի համար մեռնիլ*, mourir pour la gloire; *Ճշմարիտ՝ անպարտ* ou *ան-*

Digitized by Google

…իւն՝ *անկեղծ՝ հանկապուտ՝*
է՝ *անոսի՝ յաւերժական* —,
e vraie, sans tache, solide,
éclatante, vaine, immortelle.

…սիան. } s. ornith. faisan;
…սիան. } *ձագ* —, faisandeau;
մատակ —, faisane, faisande,
…e faisane. [որձնոյց.

…սիանաբոյծ. V. **Փասիանա-**
…սիանահամ. a. faisandé.
…սիանահոտ. a. faisandé.
…սիանանոյց. s faisandier.
…սիանիկ. s ornith. faisandeau.
…սիանոց. } s. faisanderie.
…սիանոց. }
…ստ. s. raison, cause; raisonnement, preuve, argument.
…աստաբան. s. avocat
…աստաբանապետ. s. bâtonnier.
…աստաբանել. va raisonner, …pliquer la cause, argumenter, …éguer des raisons; faire l'avo-…, plaider.
…աստաբանող. a. s. plaidant.
…աստաբանութիւն. s. explica-…n des raisonnements; profession …vocat, barreau.
…աստաբանուհի. sf. avocate.
…աստասէր. a. s. chicaneur.
…աստել. va. plaider, argumenter.
…աստորդ. s. argument, preuve.
…սմուս. a. bavard, délateur, …pporteur, médisant.
…սմսել. vn. bavarder, rappor-…, médire. [bergerie.
…րախ. s. bercail, étable,
…րախապետ. s. supérieur, …chimandrite. [bercail, établer.
…րախել. va. mettre dans le
…րատ. a. dissipé, détaché, …arté, éloigné.
…րատել. va. dissiper, disper-…r, chasser, faire disparaître, …truire, écarter, éloigner, ôter,
…րատեցնել. V. **Փարատել.**
…րատիլ. vn. se dissiper, dis-
paraître, se détruire; *հոգերը* —, éloigner, charmer les soucis; *ցաւերս փարատեցան*, je ne souffre plus.

Փարատիչ. a. qui dissipe, qui fait disparaître.
Փարատում. s. action de dissiper, de faire disparaître.
Փարաւաղել. va. consoler, donner une consolation.
Փարաւաբել. V. **Փերեւետել.**
Փարամուռ. s libertinage.
Փարգաւս. interj. allons donc!
Փարել. va. embrasser, entourer, renfermer, contenir; V. **Փարիլ.**
Փարելի. a. touchant, attendrissant, suppliant; aimable, doux.
Փարթամ. a. riche, opulent; — *մեծութիւն*, grande fortune.
Փարթամանալ. vn. s'enrichir, devenir riche. [rendre riche.
Փարթամացնել. va. enrichir,
Փարթամութիւն. s. richesse, opulence.
Փարթար. conj. au moins.
Փարիզաբնակ. a. qui habite Paris.
Փարիզեան. a. parisien.
Փարիզուհի. sf. Parisienne.
Փարիզցի. s. Parisien.
Փարիլ. vn. embrasser, accoler, enlacer dans ses bras; *իրարու* - , s'embrasser, se serrer; *ծունկերը* —, embrasser les genoux.
Փարիսաբար. adv. comme un pharisien. [hypocrite.
Փարիսական. a. pharisaïque,
Փարիսականութիւն. s. pharisaïsme. [pharisien, hypocrite.
Փարիսեցի. s. pharisien; fig.
Փարիսեցիութիւն. s. pharisaïsme, hypocrisie.
Փարոս. s. phare
Փարում. s. étreinte.
Փարչ. s. pot à eau.
Փարսախ. V. **Ֆարսախ.**
Փարտ. s. impair.

Digitized by Google

Փարփառ. a. aux yeux brillants, au regard vif.
Փարփար. s. ornith. foulque.
Փափագ ou **Փափանք, Փափագանք** ou **Փափաքանք.** s. désir, envie, souhait; — *ունենալ*, V. **Փափագել.** [souhaitable
Փափագելի. a. désirable, sou-
Փափագեցնել. va. rendre désireux, donner le désir, de d'envie.
Փափագիլ. vn. désirer, envier, souhaiter; *քեզ տեսնել կը փափագի*, il tient à te voir, il désire te voir.
Փափանք. / **Փափանքելի.** / **Փափանքիլ.** } V. **Փափագ.** etc.
Փափաքող. a. désireux.
Փափկագոյն. a. plus délicat.
Փափկախօս. a. qui parle délicatement, qui a un langage délicat.
Փափկակազմ. a. d'une constitution délicate, délicat
Փափկական. a. délicat.
Փափկակեաց a. qui vit délicatement, délicat, douillet; — *լինել*, V. **Փափկանալ.**
Փափկակեցութիւն. s. vie molle ou délicate, délicatesse.
Փափկակեր. a. qui suit un régime trop délicat, friand.
Փափկակերութիւն. s. régime trop délicat, friandise. [délicate
Փափկաձայն. a. qui a une voix
Փափկաճաշակ. a. qui a un goût délicat, gourmet.
Փափկամորթ. a. qui a la peau tendre, délicate; zool. mollusque.
Փափկամսութիւն. s. délicatesse.
Փափկանալ. vn. faire le délicat, le douillet, la douillette, se livrer à la mollesse, aux délices, se dodiner, devenir tendre, délicat.
Փափկանկատ. s. délicat.
Փափկանկատութիւն. / **Փափկանկատում.** } s. délicatesse.

Փափկասէր. a. qui aime la délicatesse, les délices, douillet, voluptueux.
Փափկասիրութիւն. s. amour de la délicatesse, des délices, de la volupté. [sensible.
Փափկասիրտ. a. au cœur tendre,
Փափկասնունդ. / **Փափկասուն.** } a. délicatement nourri, douillet; — *մանուկ*, enfant élevé dans du coton; — *կեանք*, mollesse.
Փափկարտասան. a qui a la prononciation délicate. [tendre.
Փափկացնել. va. rendre délicat,
Փափկացուցիչ. a. qui rend délicat.
Փափկերասան. a docile au frein: — *ձի*, cheval docile ou léger à la main.
Փափկիկ. / **Փափկիկն.** } a. très délicat, douillet.
Փափկութիւն. s. délicatesse, mollesse, délices, voluptés; — *կերակրոց*, délicatesses, mets recherchés, bonne chère; — *ախորժակի՝ խղճի՝ իմաստից*, délicatesse de goût, de conscience, de pensées; *պարտէզ — թեան*, jardin de délices.
Փափուկ. a. délicat, douillet, tendre; délicat, délicieux, exquis; délicat, gracieux; saint, sacré; — *խիղճ*, conscience délicate; — *ախորժակ*, goût délicat.
Փետրուարիոս. s. février.
Փեգանայ. / **Փեգենայ.** } s. bot. rue; *վայրի* —, harmale.
Փեգենազգիք spl. bot. rutacées.
Փեթակ. s. ruche d'abeilles.
Փեթականոց. / **Փեթակակալ.** } s. rucher.
Փեկոն. s. bot. hêtre.
Փեկուղ. s. fécule.
Փեղկ s. rideau de tente, tenture, toile; lé; — *լերանց* le flanc des montagnes; — *պատուհանաց*, volet.

Digitized by Google

ղոյր. s. chapeau.
ղուրագործ. s. chapelier.
ղուրագործութիւն. s. chapellerie.
ղուրարար. V. **Փեղուրագործ.**
ճեկ. } s. — *խեցեմորթի*, écaille, écale; — *պըտուղի*, pelure, peau; — *հաւթի՝ ընկուզի՝ կաղինի*, coque,
ճոկ. }
quille; — *ընդեղինաց*, cosse, gousse; — *ծառոց*, écorce; *ընկուզի —ը հանել*, écaler des noix.
ճեկել. } va. éplucher, peler, écaler, écorcer. écailler.
ճոկել. }
ենաթթու. s. chim. acide phénique.
ենական. a. chim. phénique; — *թթուուտ՝ թթու*, acide —.
եննայ. } s. bot. anémone.
ենունայ }
եռեկ. s. fente, déchirure, crevasse.
եռեկել. va. déchirer, fendre, arracher. ouvrir, enfoncer, briser.
եռեկուած. V. **Փեռեկ.**
եռեկումն. s. ouverture, fente.
եսայ. s. époux, fiancé, marié; gendre, beau-fils
եսայածու. a. s. qui conduit les jeunes époux.
եսայական. a. qui a rapport au jeune marié.
եսայանալ. vn. épouser la fille de qn., être ou devenir son gendre, son beau-fils.
Փեսայանուէր. spl. cadeaux de noce.
Փեսայացնել. va. marier, donner sa fille en mariage à qn., lui donner la main de sa fille.
Փեսայացու. V. **Փեսացու.**
Փեսայութիւն. s. mariage.
Փեսացու. s. le fiancé; le futur gendre.
Փեսաւէր. s. garçon d'honneur.
Փեսընկեր. V. **Փեսաւէր.**
Փետ. s. action de plumer, d'épiler
Փետել. va. arracher poil à poil, épiler; *փետուրները* —. plumer, déplumer; *մազերը՝ մօրուքը* —, arracher les cheveux, la barbe; fig. *մէկը* —, plumer qn., en tirer de l'argent.
Փետիւն. V. **Փետ.**
Փետուր. s. plume; *նուրբ՝ մանր* —*ք*, duvet, menue plume.
Փետտել. V. **Փետել.**
Փետրաղունդ. s. volant.
Փետրազարդ. a. orné de plumes.
Փետրաթափ լինել. perdre son plumage, muer.
Փետրալի. } s. rempli de plumes.
Փետրալից. }
Փետրամօրուս. a. dont la barbe est de plumes (le coq).
Փետրավաճառ. s. plumassier.
Փետրավաճառութիւն. s. plumasserie.
Փետրաւել. s. plumeau, plumasseau.
Փետրաւոր. a à plume; — *գլխարկ*, chapeau —.
Փետրափոխ լինել. muer (en parlant des oiseaux).
Փետրափոխութիւն. s. mue.
Փետրիկ. s. duvet, menue ou petite plume.
Փետրուար. } s. février.
Փետրվար. }
Փերբերան. s. bot. pourpier.
Փերեզակ. s. mercier.
Փերեզակութիւն. s, mercerie.
Փերեւեքել. } vn. se parer avec affectation, avec recherche, être très pimpant, se nipper, s'attifer, faire parade; se panader, marcher fièrement.
Փերեւեսել. }
Փերթ. s. pièce, morceau; bot. sépale; — *կերպասի*, une pièce d'étoffe.
Փերթել. va. mettre en pieces ou en morceaux.
Փերփերան. s. bot. pourpier.
Փեցի. s. manchot.
Փթթազարդ. a. épanoui.
Փթթեցնել. va. faire épanouir,

Digitized by Google

faire éclore, fleurir. pousser.
Փթթիլ. vn. s'épanouir, éclore, naître, pousser, germer.
Փթթինազարդ. a. épanoui, en pleine floraison, fleuri, éclos.
Փթթումն. } s. épanouissement, floraison, éclosion, pousse.
Փթիթ. }
Փիլիսոփայ. s. philosophe.
Փիլիսոփայական. a. philosophique. [սիրել.
Փիլիսոփայել. V. **Իմաստա-**
Փիլիսոփայութիւն. s. philosophie. [phiquement.
Փիլիսոփայօրէն. adv. philoso
Փիլիսոփապետ. s. chef des philosophes.
Փիլիսոփոս. V. **Փիլիսոփայ.**
Փիլոն. s. cagoule.
Փիծ. a. taché, souillé.
Փիղ. s, zool. éléphant.
Փիճի. s. bot. sapin épicéa.
Փին. s. excrément.
Փիսիկ. s. zool. chatte, petit chat, chaton. [pomme de pin.
Փիստակ. s. bot. pigne, la
Փիւղ. s. écaille de poisson.
Փիւղակէ. s. prison.
Փիւնիկ. s. phénix. [sicien.
Փիւսիկեան. a. physique; s. phy
Փլած. a. ruiné, en ruine.
Փլատակ. s. ruine, éboulis.
Փլիլ. vn. crouler, s'écrouler, s'ébouler, s'affaisser, tomber en ruine.
Փլորա. s flore.
Փլորին. V. **Ֆիորին.**
Փլուզումն. } s. croulement, ruine.
Փլումն. }
Փլչիլ. V. **Փլիլ**
Փլցնել. va. faire crouler, démolir, détruire, abattre.
Փլփլիլ. vn. tomber en ruine.
Փխար. s. minér. tuf.
Փխրական. a. friable.
Փխրականութիւն. s. friabilité.
Փխրան. s. morceau, parcelle.
Փխրաքար. s. miner. tuffeau.
Փխրել. va. boyer, concasser, écraser, briser.
Փխրիլ. vn. être broyé, être concassé, être brisé
Փխրոտ. } a. friable.
Փխրուն. }
Փճանք. s. tache, impureté, souillure.
Փճել. va. tacher, souiller, maculer.
Փճութիւն. V. **Փճանք.**
Փճուն. a. souillé, impur; mauvais.
Փղական. a. éléphantin.
Փղակոյտ բազմութիւն. s. troupe ou multitude d'éléphants.
Փղապան. s. cornac.
Փղապետ. s. chef des cornacs.
Փզամար. s. chimère.
Փղձկալի a. touchant, attendrissant.
Փղձկել. } vn. avoir envie de
Փղձկիլ. } pleurer, avoir le cœur gros, être très ému, être touché, s'attendrir, suffoquer; *արտասուքէն փղձկեցաւ*, les larmes lui vinrent aux yeux.
Փղձկեցուցիչ. a. qui fait pleurer, émouvant.
Փղձկումն. s. envie de pleurer,
Փղձուկ. suffocation
Փղումոս. V. **Խունղատ.**
Փղոսկր. s. ivoire.
Փղոսկրայ. } a. en ivoire, d'i
Փղոսկրեայ. } voire; s. ivoire.
Փղոսկրէ. }
Փղորդի. s. petit éléphant.
Փղփջանալ. V. **Պղպջանալ.**
Փնախօս. V. **Ընդունայնաբան.**
Փնանալ. vn. se gâter, s'abîmer.
Փնացնել. vn. gâter, abîmer.
Փնթի. a. sale.
Փնչել vn. éternuer; V. **Մռնչել.**
Փնջակալ. }
Փնջանօթ. } s. bouquetier.
Փնջաման. }
Փնջիկ. s. petit bouquet.
Փնտռել. va. chercher, rechercher.

Digitized by Google

Փնտռող. s. chercheur.
Փնտռուած. a. recherché.
Փնտռումն. spl. recherches.
Փշաբեր. a. qui produit des épines, épineux.
Փշալի. / **Փշալից**. a. plein ou hérissé d'épines, épineux.
Փշախիլ. adv. en arrachant les épines.
Փշախնձորենի. / **Փշախնձորի**. s. bot. stramonium.
Փշախնձոր. s. bot. pomme épineuse.
Փշամորթ. a. zool. échinoderme.
Փշանալ. vn. hérisser d'épines.
Փշանիւթ. a. d'épines; - *պսակ*, couronne d'épines.
Փշապսակ a. couronné d'épines; couronne d'épines.
Փշատ. s. bot. chalef (le fruit).
Փշատենի. / **Փշատի**. s. bot. chalef (l'arbre).
Փշեայ / **Փշեղէն**. a. d'épines.
Փշիկ. s. petite épine.
Փշիտ. s. obole.
Փշոտ. / **Փշուտ**. a. épineux.
Փշուր s. miette; *փշուր փշուր ընել*, émietter, mettre en pièces ou en morceaux.
Փշրիկան. V. **Փուշրիկան**.
Փշրանք. spl. miettes.
Փշրել. va. broyer, concasser, écraser, égruger, triturer, pulvériser; émietter.
Փշրելի. a. triturable.
Փշրումն s. trituration, pulvérisation.
Փոթ. s. pli, plissure, froncis; ride.
Փոթել. va. plisser, froncer; rider.
Փոթիլ. vn se plisser, se froncer; se rider, se ratatiner.
Փոթիկ. s. petit pli.
Փոքոք. / **Փոքոքահամ**. a. astringent. acerbe, d'une saveur âcre.

Փոթորիկ. s. tempête, ouragan, orage, tourbillon; *շրջանապտոյտ* —, cyclone; *ծովի* —, typhon: — *ելաւ*, un orage éclata; — *հանել*, soulever une tempête.
Փոթորկալի. / **Փոթորկալից**. a. plein d'orage, orageux.
Փոթորկայոյզ. a. orageux, houleux.
Փոթորկեայ. a. orageux, impétueux.
Փոթորկիլ. vn. tourbillonner, s'élancer impétueusement, comme un ouragan.
Փոթուած. / **Փոթութիւն**. s. plissement, pli, plissure.
Փոխ s. prêt, emprunt; répons, antiphone; — *առ* — ou — *ն ի* —, tour à tour, réciproquement; — *առնել*, emprunter; — *տալ*, prêter; — *տեսուչ*, sous-directeur; — *դիւանապետ*, vice-chancelier.
Փոխաբերաբար adv. métaphoriquement, au figuré.
Փոխաբերական. a. métaphorique, figuré; — *իմաստ*, sens métaphorique.
Փոխաբերել. va. transporter, transférer.
Փոխաբերութիւն. s. transport; translation; métaphore.
Փոխագրել. va. transcrire, copier, calquer.
Փոխագրութիւն. s. transcription.
Փոխադարձ. s. réciprocité, retour, récompense; a. réciproque, mutuel, respectif, alternatif; — *անկիւնք*, angles alternes; — *այցելութիւն*, contre-visite; — *բայ*, verbe réciproque.
Փոխադարձաբար. / **Փոխադարձապէս**. adv. réciproquement, mutuellement, alternativement; vice versa.
Փոխադարձել. va récompenser.
Փոխադարձութիւն. s. réciprocité; compensation.
Փոխադարձօրէն. V. **Փոխադարձաբար**.

Digitized by Google

Փոխադրական. a. contagieux.
Փոխադրանաւ. s. navire de transport.
Փոխադրեալ. a. reporté; déménagé, transporté.
Փոխադրել. va. transposer, transférer, transporter, déplacer; déménager; reporter, faire un report.
Փոխադրելի. a. transmissible, transportable: à reporter.
Փոխադրութիւն. s. transport, report, transmission transposition, translation; déménagement; gram. métathèse.
Փոխադրուիլ. vn. se transporter, se déplacer, déménager.
Փոխակարգութիւն. s. alternance.
Փոխակերպել. va. transformer, métamorphoser, changer.
Փոխակերպութիւն. } s. transformation, métamorphose.
Փոխակերպում. }
Փոխաձեւել. V. **Փոխակերպել.**
Փոխան prép au lieu, à la place de; V. **Փոխանորդ.**
Փոխանագիր. V. **Փոխանակագիր.**
Փոխանակ. prép. à la place de, au lieu de, pour, en échange de, pour prix de, en revanche.
Փոխանակ. s. remplaçant, suppléant; vicaire; successeur; échange, troc, compensation; — *արքայի*, vice-roi; — *բդեշխի*, proconsul, vice-consul; *փոխանակաւ*, adv. tour à tour, alternativement, réciproquement, mutuellement.
Փոխանակաբանել. vn. riposter, répondre, contredire.
Փոխանակագիր. s. lettre de change, billet; traite; —*ը փոխանցել*, endosser un billet, une lettre de change.
Փոխանակաւ. V. **Փոխանակ.**
Փոխանակել. va. échanger, donner en échange, troquer, faire un échange; remplacer, substituer; succéder; permuter, alterner; compenser, contre-balancer.
Փոխանակելի. a. échangeable.
Փոխանակիչ. s. échangiste;
Փոխանակող. *ազատ* —, libre-échangiste.
Փոխանակութիւն. s. change, échange, troc, contre échange; remplacement, substitution; succession, permutation; vicissitude; — *բդեշխի*, vice-consulat, proconsulat; *գաղափարներու* —, échange de vues; *ազատ* —, libre-échange.
Փոխանդամ. s. remplaçant.
Փոխանկիւն. s. allogone.
Փոխանորդ. s. remplaçant, suppléant, représentant; vicaire; successeur; compensation, équivalent; — *պատրիարքի*, le grand vicaire du patriarche.
Փոխանորդաբար. adv. par intérim.
Փոխանորդագիր. s. procuration, acte de procuration.
Փոխանորդարան. s. résidence de vicaire, vicariat.
Փոխանորդել. va. remplacer, succéder, prendre la place.
Փոխանորդող. s. client (en justice).
Փոխանորդութիւն. s. remplacement, succession; permutation, échange; vicariat, vicaire; compensation.
Փոխանուն. } s. métonymie.
Փոխանունութիւն. }
Փոխանց. s, transit.
Փոխանցական. a. mobile, ambulant; gram. transitif; méd. contagieux.
Փոխանցականութիւն. transmissibilité.
Փոխանցել. va. transmettre, faire passer.

Digitized by Google

անցելի. a. de transit, smissible; — *վաճառք*, marchandises —.

անցիլ. vn. se convertir, ıger, se transformer.

անցիկ. a. méd. contagieux.

անցիչ. } s. endosseur.
անցող. }

անցութիւն. } s. transmission; transi-
անցում. }
; endossement.

ապարտ. s. débiteur.

առեալ. a. emprunté.

առիկ. a. emprunté

առու. s. emprunteur.

առութիւն. s. emprunt

ասաց. s. diseur d'antiennes.

ասան. } s. ana-
ասանութիւն. } gramme.

ատու. s. prêteur.

ատուութիւն. s. prêt.

արձել. va. restituer, rétri- r, récompenser; changer

արձութիւն. s. restitution, ibution, récompense.

արէն. s. récompense, compensation, rémunération, rétri- on; retour, revanche; *վնասի* , dédommagement, indemni- réparation; *վնասի —ը հատուցանել*, dédommager, indem- er.

արէն. prép. en échange à leur tour, au lieu de, pour.

արժէք. s. contre-valeur.

արինել. va. compenser, ompenser, rendre, rendre le eil, la pareille, dédommager, arer.

արինութիւն. s. compension.

արկել.va.convertir,changer.

խարկութիւն. } s. change-
խարկում. } ment; transmation.

խարքայ. s. vice-roi, vizir.

Փոխարքայութիւն. s. vice-royauté, vizirat.

Փոխագիր. V. **Փոխանակագիր**.

Փոխել. va. changer, convertir, transformer, modifier; déplacer, transférer, transporter; traduire; *պատիժը* —. commuer; *մանուկն լաթերը* —, changer l'enfant; — *ի հայ լեզու՝ հայերէնի*, traduire ou faire passer en langue arménienne.

Փոխիլ. V. **Փոխուիլ**.

Փոխինդ. s. polenta.

Փոխ-հիւպատոս. s. vice-consul.

Փոխ-նախագահ. s. vice président.

Փոխնորդ. s. rechange, habit de rechange; agent secret, police civile.

Փոխորդ. } s, intérêt,produit de
Փոխորդի. } l'argent prêté.

Փոխուիլ. vn. se changer, changer, subir un changement, être changé, modifié; se transporter, s'en aller, quitter; — *յաշխարհէ*, — *յաւիտեան*. aller dans l'autre monde, cesser de vivre, décéder, trèpasser,mourir; *կատաղութեան* . tourner en fureur

Փոխում. s. changement; —*յաշխարհէ*, décès, trépas, mort; —*ն Կուսի*, l'assomption. [tenant.

Փոխ-տեղակալ. s. sous-lieu-

Փոխ-տեսուչ. s. sous directeur.

Փոկ. s. courroie, sangle, attache; cravache; phoque, cravache; ichtyol. veau marin.

Փոկահանութիւն. } s. métier
Փոկաձեւութիւն. } de cordonnier, de bourrelier.

Փոկեայ. a. de courroie, de cuir.

Փոկոտն. V. **Բոկոտն**.

Փող. s. anat. gorge, gueule; cou, col; — *սրուակի*, goulot.

Փող. s. trompette, trompe, cornet; tube, tuyau; canal; aspre,

Digitized by Google

sou, monnaie; chalumeau, tuyau de roseau, roseau; *հովուի փող*, plantain d'eau; — *զարնել՝ հարկանել՝ հնչեցնել*, sonner de la trompette, donner du cor, corner; — *չունիմ*, je n'ai pas d'argent

Փողախեցի. s. zool. trompe.
Փողակ. s. anat. trachée.
Փողական. a. de trompette.
Փողակապ. s. cravate.
Փողակարդաց. V. **Փողահար**.
Փողակացաւ. s.méd. bronchite.
Փողահար. s. trompette, corneur.
Փողահարութիւն: s. action ou art de sonner de la trompette
Փողաձեւ a. en forme de trompette, solénoïde.
Փողանշան զարնել՝ տալ. sonner de la trompette. donner un signe avec la trompette.
Փողապան. s. gorgerin.
Փողապաս. s. cache-nez.
Փողասապ. s. méd. bronchite.
Փողար. V. **Փողահար**.
Փողարական արուեստ. a. art de sonner de la trompette.
Փողացաւ. s. méd. angine; *կեղծամաշկային* —, croup.
Փողել. vn. va. sonner de la trompette, annoncer par le son de la trompette, corner; faire avancer au son de la trompette.
Փողերակ.s.anat veine jugulaire.
Փողերանոց. s. monnaie, hôtel de la monnaie.
Փողկապ. V. **Փողակապ**.
Փողնոց. s. gorgerin, collier.
Փողոս. s. ichth. morue.
Փողոսուկ. s. filet (pour les cheveux).
Փողոտել. va. égorger, décoller, tuer; *իրար* —, s'entr'égorger.
Փողոտիչ. s. égorgeur.
Փողոտում. s. action d'égorger, égorgement.

Փողոց. s. rue; —*ին մէջ*, dans la rue, en pleine rue.
Փողոցամէջք. s. le milieu d'une rue.
Փողոցային. a. de rue.
Փողպաս. V. **Փողապաս**.
Փողփողեալ. a. tissé, garni de franges, d'effilé.
Փողփողիլ. vn. briller, reluire, étinceler, resplendir, flamboyer, scintiller, chatoyer.
Փողփողուն. a. brillant.
Փոճեկ. V. **Փեճեկ**.
Փոճոկել. V. **Փեճոկել**.
Փոյթ. s. diligence. empressement, promptitude, hâte; soin, sollicitude, attention, application; a. diligent, empressé, prompt, expéditif, attentif; — *ընել՝ ունել*, — *յանձին ունել*, avoir de l'empressement, du zèle, avoir soin, le soin de, s'appliquer ou s'intéresser à, s'occuper de, songer à, prendre à cœur, à tâche. se donner la peine de. se soucier, veiller à, tâcher, s'efforcer de; — *ընդ* —, *ընդ* —, — ou *փութով*, adv. diligemment, en hâte, promptement, à la hâte, bientôt; *ի՞նչ* — *է*: qu'importe? *ի՞նչ* —*է քեզ*, que t'importe? que vous importe? qu'est-ce que cela vous fait? —*ս չէ*, je ne me soucie pas, je ne m'en inquiète pas, cela m'est égal, ça m'est égal, je ne m'en occupe pas; *ինչ* —*ս է*, que m'importe? qu'est ce que cela me fait? ah bah? *մեր* —*ը չէ*. que nous importe? — *չէ*, n'importe, cela n'y fait rien; *փութոյ պնդութեամբ*, avec empressement, avec grand soin, sérieusement, avec ardeur; — *պնդութեան*, empressement, intérêt, soin; — *մը իսկ չէր ըներ*. il n'en tenait aucun compte; *իրենց բանին* —*ը*,

Digitized by Google

tous leurs soins, tous leurs efforts, toute leur étude.
Փոյթարագ. } a. diligent, prompt.
Փոյթեռանդն. } actif, vif.
Փոյթեռանդնութիւն. s. diligence, empressement.
Փունչ. s. punch.
Փոշահող a. dont le sol est poudreux comme de la poussière.
Փոշայ. s. bohémien, tzigane.
Փոշելից. a. couvert de poussière, poudreux.
Փոշեպատ. a. couvert de poussière.
Փոշենման. a. qui ressemble à la poussière, menu, très léger.
Փոշի. s poussière; poudre; — *յարուցանել՝ հանել*, faire soulever de la poussière; — *ի մէջ թաւալիլ*, se rouler dans la poussière; — *դարձուցանել* ou *դառնալ*, réduire ou se réduire en poussière.
Փոշիանալ. vn se réduire en poussière, se pulvériser.
Փոշիացած. } a. réduit en poussière,
Փոշիացեալ. } pulvérisé.
Փոշիացնել va. réduire en poussière, pulvériser.
Փոշիացում. s. action de se réduire en poussière, pulvérisation.
Փոշոտ. a. poudreux, saupoudré; poussiéreux.
Փոշոտել. va. couvrir de poussière; poudrer.
Փոշոտիլ. vn. se couvrir de poussière, être rempli de poussière.
Փոշտ. s anat. scrotum, bourse.
Փոշտանի } s. celui qui a
Փոշտանիկաւոր. } une hernie, des bourses.
Փոս. s. fosse, fossé.
Փոսանալ. vn. se creuser, devenir creux.
Փոսացնել. } va. creuser un fossé,
Փոսել. } creuser, fossoyer.
Փոսիկ. s. fossette.
Փոսուռայ. s. zool. ver luisant.
Փոսփատ. s. chim. phosphate.
Փոսփոր. s. chim. phosphore.
Փոսփորական. a. phosphorique.
Փոսփորականութիւն. s. phosphorescence.
Փոսփորային. a. phosphoreux.
Փոսփորափայլ. a. phosphorescent.
Փոր. s. anat. ventre, panse; ventre, creux; côté; a. creux, vide; — *նաւի* carène de vaisseau; — *ին վրայ իյնալ*, tomber à plat ventre; — *ը ցաւիլ*, avoir mal au ventre, avoir la colique; — *ցաւցունել*, donner mal au ventre; — *ը քշել*, avoir le dévoiement, la colique; — *քշել*, donner la diarrhée.
Փոր. s. zool. cygne; scorpion de mer.
Փորագիր. a. gravé.
Փորագրել. va. graver.
Փորագրիչ. } s. graveur.
Փորագրող. }
Փորագրուած. a. gravé.
Փորագրութիւն. } s. gravure.
Փորագրչութիւն. }
Փորած. V. **Փորուած.**
Փորածոյ V. **Փորուածոյ.**
Փորանկեայ. a. d'un seul tissu, tout d'une pièce, sans couture.
Փորացաւ. s. méd. mal au ventre, colique; V. **Փոր.**
Փորել. va. creuser, fouiller, caver; saper, miner; graver, entailler.
Փորլուծութիւն. } V. **Որովայ-**
Փորհարութիւն. } **նածութիւն.**
Փորձ. s. essai, épreuve, tentative; essai, spécimen; expérience, preuve; effort, entreprise, expédient; épreuve, adversité, malheur; tentation; épreuve d'imprimerie; a. expérimenté, éprouvé, expert; — *փորձել*, — *ընել*, faire un essai, une expérience, une tantative, l'essai ou l'expérience de, essayer, tenter, éprouver; *խիստ* —, une rude épreuve; — *ով ուսեալ*, instruit par l'expérience; *բնագիտական՝ բնալուծական* — *ընել*, faire

Digitized by Google

une expérience de physique, de chimie; բազմամեայ —, expérience des longues années.
Փորձագէտ. s. expert, praticien.
Փորձական. a. expérimental; empirique; éprouvé. [quement.
Փորձականապէս. adv. empiri-
Փորձականութիւն. s. empirisme.
Փորձակից. a. qui est tenté, éprouvé avec un autre.
Փորձան. s. épreuve, essai, tantative.
Փորձանակից. V. **Փորձակից.**
Փորձանաւոր. a. éprouvé, tenté.
Փորձանք. s épreuve, adversité, malheur; V. **Փորձան.**
Փորձառագէտ. s. praticien.
Փորձառական. a. expérimental.
Փորձառու. a. qui a l'expérience de, expérimenté.
Փորձառութիւն. s. expérience; — ունի, il a de l'—.
Փորձաքար. s. pierre de touche.
Փորձել. va. essayer. expérimenter, faire l'expérience, l'essai de; éprouver, mettre à l'épreuve; tenter, essayer, sonder; tenter, chercher à séduire.
Փորձիչ. } s. celui qui essaye; es-
Փորձող. } sayeur; tentateur.
Փորձութիւն. s. tentation; — թեռնէ յաղթուիլ, succomber à la —; —թեան յաղթել, résister à la —; —թեան մէջ ձգել, induire en tentation; —ք սատանայի, les —s du diable; V. **Փորձանք.**
Փորձուիլ. vn. être essayé, tenté; essayer, tâcher de.
Փորոն. s. forum, place.
Փորոտալ. vn. rugir, mugir.
Փորոտային. a. viscéral.
Փորոտի. s. anat. viscère; bot. la mœlle, le cœur d'une plante, le pepin. [gissant.
Փորոտող. a. s. mugissant, ru-
Փորուած. s. creux, cavité, excavation; entaille.
Փորուածոյ. a. creux, cave.
Փորում. s. creusement, excavation.
Փորուցան. V. **Փորացան.**
Փորք. s. rainure.
Փորցան. V. **Փորացան.**
Փորքոսութիւն. } V. **Որովայ-**
Փորքոսք. } **նամոլութիւն.**
Փո՛ւ. interj. pouah!
Փութաբան. a. qui parle vite; bredouilleur.
Փութաբանել. va. parler trop vite, bredouiller.
Փութալ. vn. se hâter, se presser, se dépêcher, avoir hâte de, s'empresser; se porter vivement à, tâcher, s'efforcer de; փութա՛ dépêche toi; չ —, ne pas se dépêcher, prendre son temps, ne point se presser.
Փութանակի. } adv. en hâte, à
Փութապէս. } la hâte, diligemment, promptement, avec empressement, rapidement, vite.
Փութաջան. a. diligent, studieux, attentif, empressé.
Փութաջանութիւն. s. diligence, empressement [gence.
Փութաջանօրէն. adv. avec dili-
Փութասիրտ. a. empressé, impatient.
Փութացնել. va. hâter, presser, dépêcher, activer, accélérer, expédier.
Փութացում. s. hâte, empressement, zèle, ardeur.
Փութացուցիչ. a. pressé, pressant, urgent. [soigneux.
Փութաւոր. a. diligent, attentif.
Փութկոտ. a. pressé, diligent, prompt, très actif, empressé.
Փութկոտութիւն. s. diligence, promptitude.
Փութով. } V. **Փութանակի,**
Փութոտ. } **Փութաւոր.**
Փութութիւն. s. empressement, ardeur, zèle.

Digitized by Google

ււլ. s. éboulement, écroulement; phase; astr. décours.
ւխր. a. friable.
ւղձ. a. tendre, mou, humide.
ւն. V. Սնոտի.
ւնդ. s. sorte de vase.
ւնջ. s. bouquet; — վարդի, de roses; ծաղիկներէ —շինել՝ սարքաւորել, faire un — de urs; գեղեցիկ —, un beau —.
ււշ. s. épine; a. d'épine; — ան, arête; — պսակ ou փշէ ակ, couronne d'épines.
ււշտիպան. s. garde de corps, tellite.
ււռ. s. four.
ււտ. a. pourri, corrompu, putréfié, gâté; s. pourriture, putréfaction, corruption; — ակռաթրոլ, carie.
ւտկալ. s. caravansérail.
ւրախս. s. procès, enquête.
ւք. s. souffle, vent; pet, vesse, ent, ventosité, flatuosité; boursoufflure, gonflement, enflure; — ըձակել, péter, vesser, lâcher n vent; fig. — հպարտութեան, ouffée d'orgueil.
ուքք. s. soufflet (pour souffler feu); outre.
ոփոգանք. s. méd. palliation, oulagement.
ոփոգել. va. pallier, soulager.
ոփոգիչ. a. palliatif, soulageant.
ոփոխ. adv. alternativement, our à tour, réciproquement, nutuellement; a. alternatif, réciproque, mutuel.
ոփոխադիր. a. bot. alterne.
ոփոխական. a. changeant, inconstant, variable, muable, mobile, transmuable, altérable, alternatif.
ոփոխականութիւն. s. variabilité, mutabilité, transmutabilité.
ոփոխակի. V. Փոփոխ. adv.
Փոփոխամիտ. a. changeant, inconstant, volage.
Փոփոխամտութիւն. s. inconstance.
Փոփոխել. va. changer, varier, modifier, altérer, permuter, transformer, convertir.
Փոփոխելի. a. qui peut être changé, transmuable, muable.
Փոփոխիլ. V. Փոխուիլ.
Փոփոխիչ. s. celui qui change, qui modifie.
Փոփոխութիւն. s. changement, variation, mutation, permutation, transformation, transmutation, vicissitude, conversion.
Փոփոխում V. Փոփոխութիւն; saison; — արեգական, solstice.
Փոքր. a. petit, menu; peu, peu considérable; mineur; — մը, — մի, un peu, quelque peu; — մի եւս il s'en est fallu de peu que, peu s'en fallu que, peu s'en faut, presque; —միայն, un peu, pour peu que, en partie, plus ou moins; — փոքր, — առ փոքր, peu à peu, petit à petit, par degrés, insensiblement.
Փոքրագին. a. bon marché, de peu de valeur.
Փոքրագիր. a. s. minuscule.
Փոքրամօրուս մօրուք. s. barbe courte, barbiche.
Փոքրագոյն. a. plus petit, moindre, mineur; — աստիճան, minimum.
Փոքրադիր. a. bas; petit; de petit format.
Փոքրաթիւ. a. peu nombreux.
Փոքրածալ. a. de petit format.
Փոքրահասակ. a. de petite taille, petit.
Փոքրահոգի. V. Կարճամիտ, Կարճամիտ.
Փոքրամասնութիւն. s. minorité.
Փոքրանալ. V. Փոքրկանալ,
Փոքրացնել. V. Փոքրկացնել.
Փոքրաչափեան. a. minima, minimum.
Փոքրաւոր. V. Փոքրագիր.

Digitized by Google

Փոքրատի. a. jeune.
Փոքրացոյց. s. microscope.
Փոքրաւոր. s. élève d'un prêtre arménien qui lui sert en même temps de domestique.
Փոքրաքանակ. a. en détail, de petite quantité ; — *վաճառել՝ վաճառումն*, vendre ou vente en petite quantité, détailler; — *վաճառող*, détaillant.
Փոքրիկ. a. petit. tout petit, très petit, exigu; s. petit, petiot, mineur.
Փոքրկանալ. vn. se rapetisser, s'apetisser, devenir plus petit, se resserrer, amoindrir.
Փոքրկապէս. adv. petitement, peu à peu.
Փոքրկացնել. va. rendre petit, rapetisser, apetisser, atténuer, amoindrir.
Փոքրկութիւն. s. petitesse. exiguïté, ténuité; apetissement, atténuation.
Փոքրոգի. a. léger, petit, pusillanime; qui a les sentiments peu élevés, lâche, vil.
Փոքրոգութիւն. s. légèreté, petitesse; pusillanimité; bassesse d'âme, de sentiments, lâcheté.
Փոքրութիւն. V **Փոքրկութիւն**
Փչափող. s. sarbacane.
Փչել va. et vn. soufler; souffler, bouffer; expirer; *Հողմ կը փչէ*, le vent souffle; *Հոգին* —, rendre son âme, mourir; *խելքին փչածն ընել*, faire à sa tête.
Փչողական. a. à vent; — *նուագարան*, instrument — .
Փչում s. action de souffler, soufflement, souffle.
Փռապան s. fournier, boulanger.
Փռել. va. étendre, etaler; *գետին* —, étendre ou renverser à la terre
Փռնապան. V. **Փռապան**.
Փռնգալ. vn. éternuer; hennir.
Փռնգիւն. s. éternuement, éternûment.
Փռնգտալ. V. **Փռնգալ**.
Փռնգտուք. s. éternuement, éternûment.
Փռնկալ. } V. **Փռնգալ**.
Փռնչել. }
Փռնչիւն. V. **Փռնգիւն**.
Փռնչուկ. s. bot. arnica.
Փռոց. s. nappe,
Փռոցակ. s. napperon.
Փռուիլ. vn. s'étendre, s'étaler; *գետին* —, s'étaler ou être renversé à terre.
Փռռան. s. cerf-volant.
Փսիաթ. s. natte, estère, paillasson.
Փսիաթագործ. s. nattier.
Փսիաթապատ. a. couvert de natte ou de paillasson.
Փսխել. vn. vomir, rendre.
Փսխեցնել. va. faire vomir, faire rendre.
Փսխեցող. } a. vomitif, émétique.
Փսխեցուցիչ. }
Փսխումն. s vomissement.
Փսխունք. } s. vomissement, matières vomies.
Փսխուք }
Փշուր. s. caillot; grumeau.
Փշրել. va. broyer, écraser.
Փշրիլ. } vn. se grumeler; se broyer.
Փշուր Փշուր ըլլալ. }
Փշուռ. V. **Փշուր**.
Փստուղ. s. bot. pistache.
Փսփսուք. V. **Փսփսոց**.
Փսփսալ. vn. chuchoter.
Փսփսոց. s. chuchoterie.
Փսփսումն. s. chuchotement.
Փսփսունք. V. **Փսփսոց**.
Փտախտ. s. méd. gangrène.
Փտական. a. gangreneux.
Փտանալ. V. **Փտիլ**.
Փտել. } va. pourrir, faire pourrir, putréfier, gâter.
Փտեցնել. }

Digitized by Google

Փտիլ. vn. pourrir, se pourrir, se gâter, se putréfier; *բանտի մէջ* —, pourrir en prison.

Փտութիւն. s. pourriture, putréfaction, corruption; — *ոսկերաց՝ ծառոց՝ ցորենոյ*, carie.

Փռանկ. s. Franc; Européen; franc (monnaie); a. franc.

Փրթել. va. rompre, casser, détacher.

Փրթիլ. vn. se détacher, se casser, se rompre.

Փրխայ. s. broussailles sèches, broutilles.

Փրկագին. s. rançon.

Փրկաւոր. a. s. qui sauve, salutaire, sauveur.

Փրկաւորել va. sauver, racheter.

Փրկաւորութիւն. s. délivrance, rédemption, rachat.

Փրկական. a. qui sauve, salutaire.

Փրկանս. V. **Փրկանք**

Փրկանաւ. / **Փրկանաւակ.** s bateau de sauvetage.

Փրկանաւորել. va. délivrer moyennant rançon, racheter.

Փրկանաւորութիւն. s. rançonnement, rachat.

Փրկանք. s. rançon; rachat, rançonnement; délivrance, rédemption.

Փրկարար. / **Փրկաւէտ.** V. **Փրկական.**

Փրկել. va. sauver, délivrer, racheter.

Փրկիչ. s. sauveur, rédempteur; *թուականութիւն* ou *թուական փրկչին*, ère chrétienne.

Փրկութիւն s. salut; rédemption, délivrance; rachat.

Փրկութենաբեր. / **Փրկութենագործ.** a. qui apporte, qui fait le salut, salutaire.

Փրկուիլ. vn. se sauver, se délivrer.

Փրկչաբար. adv. comme le Sauveur.

Փրկչական. a. de sauveur, de rédempteur.

Փրցնել. va. détacher, rompre, casser, arracher.

Փրցուած. a. détaché, arraché.

Փրցուիլ. vn. se détacher, se rompre, se casser, être arraché.

Փրփուր. s écume, mousse

Փրփրագինի s. vin mousseux.

Փրփրադէզ. a. rempli d'écume, écumant, écumeux, mousseux; — *ալիք*, ondes écumantes.

Փրփրալ. V. **Փրփրիլ.**

Փրփրալի. / **Փրփրալից.** a. plein d'écume, écumeux, écumant, mousseux.

Փրփրածին. a. né de l'écume.

Փրփրական. a. écumant, écumeux, mousseux.

Փրփրահան. s. écumoire.

Փրփրանման. a. qui ressemble à l'écume.

Փրփրացող. a. écumant, mousseux.

Փրփրեմ. s. bot. pourpier.

Փրփրերախ. a. qui a la bouche écumante, écumeux; — *երիվար*, coursier écumant.

Փրփրեցնել. va. faire écumer ou mousser, couvrir d'écume.

Փրփրիլ. vn. écumer, mousser; *կատաղութենէն* —, écumer de rage.

Փրփրոց s. moussoir.

Փրփրուն. a. écumant, écumeux.

Փցնութիւն. s. mauvaise qualité, inutilité.

Փցուն. a. mauvais, inutile, vil, vilain.

Փքալ. / **Փքանալ.** vn. s'enfler, gonfler; fig. enfler, gonfler, s'enfler d'un vain orgueil, être enflé d'orgueil, de ses succès, de ses avantages, se gonfler d'orgueil, s'enorgueillir, respirer l'orgueil et la présomption.

Փքանք. s. enflure, gonflement, bouffissure; fig. enflure, orgueil.

Փքացնել. vn. enfler, gonfler, bouffir; — *ամբարտաւանութեամբ*, enfler d'orgueil.

Digitized by Google

Փքացում. V. **Փքանք.**
Փքին. s. trait, flèche, dard.
Փքնուլ. V. **Փքալ.**
Փքոց. s. soufflet.
Փքոցուռոյց. a. bouffi, enflé, boursouflé, ampoulé, bouffant, emphatique.
Փքում. V. **Փքանք.**
Փքուն. } V. **Փքոցուռոյց.**
Փքուռոյց. }

Ք

Ք (ké = K.) s. trente sixième lettre de l'alphabet et treizième des consonnes; neuf mille, neuf-millième.
Քալել. V. **Քայլել.**
Քայլող. s. marcheur.
Քայլուածք. s. marche, démarche.
Քած. sf. chienne; a. femelle.
Քածատ արուս. a. châtré; s. ennuque.
Քակած. s. décousure; a. décousu, défait.
Քակել. va. défaire, dénouer, délier, détacher; disjoindre, désunir, dissoudre, décomposer, diviser; détruire, démolir, abattre; démonter, désassembler, débander; *բեռը* —, déballer; *կարը* —, découdre; *պատը՝ պարիսպը* —, démanteler.
Քակիչ. a. s. qui délie, destructeur.
Քակոր. s. excrément de bête, fiente, fumier; — *արջառ*, bouse.
Քակուած. s décousure; a. décousu, défait.
Քակուիլ. vn. se défaire, se dénouer, se délier, se détacher; se détruire, se démolir; se démonter.
Քակում. s. V. **Քակտում**; dénoûment.
Քակուտ. V. **խախուտ.**
Քակտել. va. dissoudre; décomposer, détruire; démonter.
Քակտիչ. a. destructif; s. destructeur.
Քակտութիւն. } s. dissolution, décomposition,
Քակտում. } séparation, rupture, destruction.
Քակք. s. séparation,
Քահանայ. s. prêtre, abbé.
Քահանայագործել. va. consacrer.
Քահանայագործութիւն. s. consécration.
Քահանայական. a. sacerdotal.
Քահանայակից. s. compagnon de sacerdoce.
Քահանայանալ. vn. se faire prêtre, prendre les ordres, être ordonné prêtre; s'acquitter des fonctions du sacerdoce.
Քահանայանոց. s. séminaire.
Քահանայապետ. s. prince des prêtres, grand prêtre, pontife, grand pontife; — *ն Հռովմայ*, le souverain pontife.
Քահանայապետաբար. adv. pontificalement.
Քահանայապետական. a. pontifical.
Քահանայապետել. va. être le grand prêtre ou le pontife.
Քահանայապետութիւն. s. dignité de grand prêtre, pontificat; hiérarchie.
Քահանայապէս. adv. comme un prêtre, en prêtre.

Digitized by Google

Քահանայասէր. a. qui aime les prêtres. [անոց.
Քահանայարան. V. **Քահանայ**
Քահանայացու. a. destiné à la prêtrise.
Քահանայացնել. } va. faire ordonner
Քահանայել. } prêtre. [sacerdoce.
Քահանայութիւն. s. prêtrise,
Քահանայուհի. sf. prêtresse.
Քահ քահ. éclat de rire; — *փրցնել.* éclater de rire.
Քաղ. s. bouc; cueillette; récapitulation; sarclure; —*հանել*, sarcler.
Քաղահան. s. sarclage; sarcleur; — *գործիք*, sarcloir; — *ընել*, sarcler; fig. éplucher, choisir.
Քաղահանել. V. **Քաղահան ընել.**
Քաղահանութիւն. s. sarclure.
Քաղահեղձոյց ըլլալ. vn. être étouffé par les mauvaises herbes.
Քաղաք. s. ville. cité; *սուրբ* —, la cité sainte; *թագաւորանիստ թագաւորեալ* —, ville royale, capitale, métropole.
Քաղաքաբերդ. s. place forte.
Քաղաքաբնակ. s. habitant d'une ville; — *ըլլալ*, habiter dans une ville. [bourg.
Քաղաքագեղ. s. villette,
Քաղաքագէտ. a. s. politique.
Քաղաքագիտական. a. politique.
Քաղաքագիտութիւն. s. la politique. [գեղ.
Քաղաքագիւղ. V. **Քաղաքա-**
Քաղաքագլուխ. V. **Քաղաքապետ.**
Քաղաքադուռ. s. la porte de la ville.
Քաղաքաժողով. a. composé de tous les habitants de la ville; — *ընկերութիւն*, société.
Քաղաքական. a. politique; citoyen, bourgeois; poli, civil; s. la politique; — *պատերազմ*, guerre civile: — *տնտեսութիւն*, économie politique. [quement.
Քաղաքականապէս. adv. politi-
Քաղաքականութիւն. s. politique; civilité, politesse.
Քաղաքակիրթ. a. civilisé.
Քաղաքակից s. concitoyen.
Քաղաքակրթական. a. civilisant.
Քաղաքակրթեալ. V. **Քաղաքակիրթ.**
Քաղաքակրթել. va. civiliser.
Քաղաքակրթիչ. } a. civilisateur.
Քաղաքակրթող. }
Քաղաքակրթութիւն. s. civilisation. [liser.
Քաղաքակրթուիլ. vn. se civi-
Քաղաքամայր. V. **Մայրաքաղաք.** [la ville, quartier.
Քաղաքամաս. s. partie de
Քաղաքամէջ. s. le millieu de la ville, place
Քաղաքամուր. s. ville forte.
Քաղաքային. a. civil, civique; — *ք*, bourgoisie. [ville.
Քաղաքանալ. vn. devenir une
Քաղաքանի. spl. les villes.
Քաղաքանման. a semblable à une ville. [quement.
Քաղաքանօրէն. adv. politi-
Քաղաքապահ. s. gardien de la ville; — *զօրքեր*, garnison.
Քաղաքապետ. s. maire, gouverneur d'une ville. [nicipal.
Քաղաքապետական. a. mu-
Քաղաքապետարան. s. mairie (l'hotel); municipalité
Քաղաքապետութիւն. s. mairie (la dignité); municipalité.
Քաղաքառու. s. celui qui prend une ville. [courtois.
Քաղաքավար. a. civil, poli,
Քաղաքավարական. a. de civilité, de politesse, de courtoisie.
Քաղաքավարութիւն. s. civilité, politesse, urbanité, courtoisie, façon.

Digitized by Google

Քաղաքատնտեսական. a. d'économie politique.
Քաղաքատնտեսութիւն. s. économie politique.
Քաղաքատուն. s. hôtel de ville.
Քաղաքացի. s. citoyen, bourgois.
Քաղաքացիական. a. de citoyen.
Քաղաքացիութիւն. } s. citoyenneté.
Քաղաքացութիւն. }
Քաղաքացուհի. sf. citoyenne, bourgeoise. [une ville.
Քաղաքացնել. va. rendre comme
Քաղաքաւեր. a. destructeur d'une ville.
Քաղաքաւարութիւն. s. civilité, politesse; honnêteté, vertu.
Քաղաքենի. s. bourgeois.
Քաղքենութիւն. s. bourgeoisie.
Քաղաքիկ s. petite ville, villette.
Քաղաքիկներ. spl. les villettes.
Քաղաքորմ. s. la muraille, la fortification d'une ville, rempart.
Քաղբան. s. galbanum.
Քաղդեայ. s. chaldéen; astrologue, tireur d'horoscopes.
Քաղդէական. a. chaldaïque, astrologique.
Քաղդէարէն. } adv. en chaldéen;
Քաղդերէն. } s. le chaldéen.
Քաղդէութիւն. s. astrologie.
Քաղել. va. cueillir, récolter, recueillir, ramasser; tirer, extraire; arracher, ôter.
Քաղթնոտ. } V. **Թոթով**,
Քաղթնոտութիւն. } **Թոթովութիւն**.
Քաղիրդ. } s. anat. tripe.
Քաղիրք, }
Քաղհանել va. sarcler.
Քաղոց. s. récolte; ancien mois des Arméniens. [repasser.
Քաղուած. s. extrait; — *ընել*,
Քաղուածք. s. récapitulation.
Քաղուածոյ. s. extrait.
Քաղուածոյք. s. recueil, extrait, épitomé.

Քաղրբեղ. a. ventru.
Քաղց. s. faim; a. qui a faim; — *դժնդակ՝ ուժգին՝ անհնարին*, faim rude, canine, dévorante.
Քաղցածութիւն. s. faim.
Քաղցական. a. où il y a faim, qui excite la faim, famélique.
Քաղցանալ. V. **Քաղցնուլ**.
Քաղցաւոր. } a. s. qui a faim,
Քաղցեալ. } affamé, famélique.
Քաղցենալ. V. **Քաղցնուլ**.
Քաղցկեղ. s. méd. gangrène; dartre vive.
Քաղցկեղային. a. gangrené.
Քաղցնուլ. vn. avoir faim, être affamé; fig. avoir faim, besoin de, être avide de.
Քաղցու. s. moût.
Քաղցուալից. a. enivré, plein de moût
Քաղցուենի a doux.
Քաղցութիւն } s. faim.
Քաղցում. }
Քաղցր a. doux, suave; agréable, charmant, aimable, affable, cher, chéri; adv. avec douceur, doucement, agréablement; — *է ինձ*. il m'est doux; — *է տեսանել*, il est doux de voir; — *էր մեզ տեսանել*. nous voyions avec plaisir: *անոնց համար* — *է*, c'est un plaisir pour eux de, — *ձայն*, douce voix; — *գինի՝ հայեցուածք՝ բնաւորութիւն՝ հողմ՝ յիշատակ*, vin, regard, caractère, vent, souvenir doux; V. **Անուշ**.
Քաղցրաբան. a. au doux langage, au doux parler, qui a un langage doux, flatteur, patelin.
Քաղցրաբանութիւն. s. doux langage, paroles mielleuses; flatterie, patelinage.
Քաղցրաբարբառ. a. qui a une voix douce, dont le son est doux; — *երգ*, doux chant.
Քաղցրաբարոյ. a. qui a le

Digitized by Google

caractère doux, d'un caractère doux, affable. [doux, affabilité.
Քաղցրաբարութիւն. s. caractère
Քաղցրաբեր. a. qui porte la douceur, qui produit des fruits doux.
Քաղցրաբոյր. a. qui a une odeur douce, qui exhale une douce odeur, suave, odoriférant, parfumé, embaumé.
Քաղցրաբուղխ. a. qui fait jaillir la douceur, doux; — *աղբիւր*, douce fontaine.
Քաղցրալից. a. plein de douceur.
Քաղցրալուր a. doux à entendre, doux; doux, docile.
Քաղցրախառն. a. mêlé de douceur, doux; tempéré; — *խօսքեր*, paroles emmiellées. [pérature
Քաղցրախառնութիւն. s. tem-
Քաղցրախորժ. a agréable au goût, doux, agréable.
Քաղցրախօս. } a. qui parle
Քաղցրախօսիկ. } ou chante d'une voix douce, qui a un langage doux. [suaves.
Քաղցրածաղիկ. a. à fleurs
Քաղցրածաւալ a qui se répand doucement; —*տիւ*, un jour doux; *ցօղ* —, douce rosée.
Քաղցրակամ. a. doux.
Քաղցրակարկաջ. a. qui murmure doucement, qui coule avec un doux murmure.
Քաղցրակն. a. aux doux yeux, qui a les yeux doux.
Քաղցրահամ. a. qui a une saveur douce, savoureux, délicieux.
Քաղցրահամբոյր. a. doux, doucereux, doucet, affable, complaisant, bienveillant. [douce.
Քաղցրահամութիւն. s. saveur
Քաղցրահայեաց. a. qui a un regard doux, au doux regard, doux.
Քաղցրահնչական. } a qui rend
Քաղցրահնչիւն. } un son doux, qui sonne doux.

Քաղցրահոս. a. qui coule doucement.
Քաղցրաձայն. a. qui a une voix douce, un son doux, mélodieux; — *բարբառով* mélodieusement.
Քաղցրաձայնութիւն. s. voix douce, mélodie, euphonie; *իւր —ով*, par sa douce voix.
Քաղցրաղի. a. dont les cordes sont bien accordée, qui a un son doux. [rayon.
Քաղցրաճաճանչ. a. au doux
Քաղցրաճաշակ. V. **Քաղցրահամ.** [bète sucré.
Քաղցրամիզութիւն. s. méd. dia-
Քաղցրանալ. vn. s'adoucir, devenir doux; fig. s'adoucir, se radoucir, se calmer.
Քաղցրանինջ ou **Քաղցրանիրհ քուն.** s. sommeil doux.
Քաղցրանիւթ. s. chim. glycose, glucose. [une lumière douce.
Քաղցրանշոյլ. a. qui répand
Քաղցրանուագ. a. qui fait entendre des chants doux, harmonieux, mélodieux; — *երգ*, doux chant.
Քաղցրաշունչ. a. qui soufle d'une manière douce, doux.
Քաղցրապատիր. a. qui trompe avec douceur.
Քաղցրապարզ աչք. s. yeux doux, regard agréable.
Քաղցրապէս. adv. doucement, avec douceur. [fruits doux.
Քաղցրապտուղ. a. qui a des
Քաղցրասէր. a. qui aime les douceurs.
Քաղցրասիգ. } V. **Քաղցրաշունչ.**
Քաղցրասիւք. }
Քաղցրասնոյց. a. nourri avec douceur.
Քաղցրավաճառ. s. confiseur, — *ի խանութ*, confiserie. [ceur.
Քաղցրատուր. a. donné avec dou-
Քաղցրացնել. va. adoucir, rendre

Digitized by Google

doux; méd. édulcorer; fig. adoucir, radoucir, calmer, tempérer.

Քաղցրացուցիչ. a. adoucissant; méd. édulcorant. [confiture.

Քաղցրաւենի. s. douceurs,

Քաղցրաքուն. a. qui a un sommeil doux.

Քաղցրեղէն. s. confiture.

Քաղցրել. v. **Քաղցրացնել**.

Քաղցրենի. a. doux; s. chim. glycérine. [mélodie.

Քաղցրերգութիւն s. doux chant,

Քաղցրիկ. a. doux, suave.

Քաղցրութիւն. a. douceur, suavité; adoucissement; douceur, charme, attrait, aménité; — *թեամբ*, avec douceur.

Քաղցրուսոյց. a. qui enseigne avec douceur, doux.

Քաղցրօղի. s. élixir.

Քաղցրօրէն. adv. doucement.

Քաղքենի. V. **Քաղաքենի**.

Քաղքենիութիւն. V. **Քաղաքենիութիւն**.

Քամ. s. pressis, jus, coulis.

Քամակ. s. anat. dos, échine.

Քամակաբեկ. } a. échiné, qui
Քամակակոտոր. } à l'échine rompue. [voûté, courbé.

Քամակակոր. a. qui a le dos

Քամահաբար. adv. d'une manière méprisante.

Քամահական. a. méprisable.

Քամահրանք. s. mépris, dédain; — *ընել* V. **Քամահրել**.

Քամահրել. va. mépriser, dédaigner, ne faire aucun cas, ne point tenir compte de.

Քամահրելի. a. méprisable.

Քամահրիչ. a. méprisant.

Քամել. va. presser, exprimer, pressurer, extraire; passer à la chausse, passer, filtrer, couler; fig. épuiser, vider; — *բաժակը*, vider la coupe; *բաժակը մինչեւ յատակը* —, épuiser le calice jusqu'à la lie, avaler jusqu'au fond le calice; *բաժակը մինչեւ մրուրը* —, boire le calice jusqu'à la lie.

Քամի. s. vent; *ամէն —է դառնալ*, tourner à tout vent; *—ի բերան*, en plein vent; *Հարաւային* —, vent du midi, autan; *Հիւսիսային* —, vent du nord, borée; — *կը փչէ*, le vent souffle; V. **Հողմ**.

Քամիոտ. a. venteux.

Քամոց. s. passoire, chausse, filtre, couloir.

Քամուած. } s. pressurage, pres-
Քամուք. } sis, résidu, jus.

Քայլ. s. pas, enjambée; *առաջին —ն ընել*, faire les premiers pas, les avances; *սխալ — մը առնել* faire un faux pas; — *առ* — ou *քայլ քայլ*, pas à pas.

Քայլաչափ s. pas, mesure de pas.

Քայլափոխ. s. pas, marche, allure.

Քայլափոխել. } va. faire un
Քայլել. } pas, des enjambées, marcher, aller.

Քայլերգ. s. mus. marche.

Քայլընթաց. s. marche aux pas.

Քայլող. s. marcheur.

Քայռ. } s. collier.
Քայռամանեակ. }

Քայքայանք. V. **Քայքայութիւն**.

Քայքայեալ. V. **Քայքայուած**.

Քայքայել. va. dissoudre, détruire, défaire, disloquer; disperser; *միտքը* —, dissiper, distraire.

Քայքայիչ. } a. destructeur, dis-
Քայքայող. } solvant.

Քայքայուած a. détruit.

Քայքայութիւն. s. dissolution, destruction, division, dispersion; — *մտաց*, dissipation.

Քայքայուիլ. vn. se dissoudre, tomber en dissolution, se détruire; se disperser, se dissiper.

Digitized by Google

Քայքայում. V. **Քայքայութիւն.**
Քայքայուն. a. détruit, dissout.
Քան. prép. au dessus de, par-dessus, sur, plus que: comme, autant que; — ou — *թէ*, conj, que; *Աստուած աւելի կը սիրէ մեզ՝ քան թէ մենք զինքը*, Dieu nous aime plus que nous ne l'aimons nous mêmes.
Քանակ. s. quantité, mesure.
Քանակագէտ. s. mathématicien.
Քանակագիտական. a. mathématique. [matique.
Քանակագիտութիւն. s mathé-
Քանակական. a. quantitatif.
Քանակել. va. marquer ou assigner la quantité.
Քանակութիւն. s. quantité.
Քանարիկ. V. **Դեղձանիկ.** ornith.
Քանդակ s. sculpture; ciselure; entaille, relief; camée; *դուրս ցցուած՝ բարձր* —, haut-relief.
Քանդակագործ. s. sculpture; ciselure; objet sculpté ou ciselé; sculpteur; ciseleur; a. sculpté, ciselé, entaillé. [sculpture.
Քանդակագործական. a. de
Քանդակագործել. va. sculpter.
Քանդակագործի. s. burin, ciseau.
Քանդակագործութիւն s. sculpture; ciselure,
Քանդակած. } a. sculpté, ciselé
Քանդակածոյ. }
Քանդակակերտ a. sculpté.
Քանդակել. va. sculpter, ciseler; entailler.
Քանդակիչ. } s. sculpteur, ciseleur.
Քանդակող }
Քանդակուած. V. **Քանդակած.**
Քանդել. va. démolir, abattre, détruire, renverser, ruiner, démanteler, raser.
Քանդիչ. s. destructeur.
Քանդուած. a. détruit, démoli, tombé en ruine.
Քանդուիլ. vn. se démolir, s'abattre, se détruire, se ruiner, se démanteler, se raser.
Քանդուկ. s. jarre, tine,
Քանդում. s. démolition, démantèlement, destruction. [combien.
Քաներորդ s. le quantième, le
Քանզի. conj. car, parce que, puisque, attendu que, du moment que, vu que, considérant que.
Քանի՛. a. combien grand? combien nombreux? de combien? de quel nombre? adv. combien? jusqu'à quel point? que! — *նըկանակ ունիք*, combien de pains avez-vous? — *տարեկան էք*, quel âge avez-vous? quel est votre âge? *քանի՞ ծախեցիք*, à quel prix ou à combien avez vous vendu? *քանի՞ գնեցիր*, à quel prix ou à combien as-tu acheté? — *օրէն*, dans combien de jours? — *անգամ*, combien de fois? *քանի՞ վեհ է հայրենասիրութիւնը*. que le patriotisme est sublime! *քանի՞ քանի՛*, combien! quel que de fois! *քանի մը հատ*, quelques-uns; *մէկ* — *օր*, quelques jours; *քանի մը մարդիկ*, quelques hommes, quelques gens; *քանի որ*, tant que; puisque.
Քանիութիւն. s. quantité.
Քանի՞պատիկ. adv. combien de plus? combien de fois?
Քանի՛ցս. } adv. combien de fois?
Քանի՛ցս անգամ. }
քանիցս քանիցս անգամ, toutes les fois que.
Քանիօն. V. **Քանի**; — *առաւել* ou *եւս*, combien plus! à plus forte raison.
Քանիօնութիւն. s. quantité, nombre, mesure.
Քանոն. s. règle, équerre; fig. règle, modèle, principe.
Քանոնական. a. régulier.
Քանորդ. s. quotient.

Digitized by Google

Քանորդական. a. par quotient.
Քանուն. V. **Քանոն**.
Քանցանք. s. fatigue, travail.
Քանցել. va. écorcher, déchirer; *ոսկորները* —, désosser.
Քանքառել. V. **Կանգառել**.
Քանքար. V. **Տաղանդ**.
Քանքարաթաքոյց. a. qui cache le talent.
Քանքարաւոր. a. du poids, de la valeur d'un talent.
Քանքարշալ. V. **Կանգառել**.
Քաշ. s. ocque.
Քաշել. va. tirer; *վարագոյրը*—, tirer le rideau; *թի* —, ramer; *պատկեր* —, peindre, faire un tableau; *մէկէն ստակ* —, tirer de l'argent de qn.; *մէկուն վրայ* —, tirer sur qn, lui adresser une lettre de change; *գիծ* —, tirer une ligne; *սուր* —, tirer l'épée. [s. tiraillement.
Քաշկռուկ. a. tiraillé, forcé;
Քաշկռտել. va tirailler.
Քաշկռտուք. V. **Քաշկռուկ**.
Քաշող. s. tireur.
Քաշուած. a. tiré; retiré; — *կեանք*, vie retirée
Քաշուիլ. vn. se tirer; se retirer: ne pas oser, hésiter; *գետը կքաշուի*, la rivière se retire, rentre dans son lit; *այս կերպասը կը քաշուի*, cette etoffe se retire, se raccourcit; *գործէ՝ աշխարհէ* —, se retirer des affaires, du monde; *առանց քաշուելու*, sans hésitation.
Քաշքշել. V. **Քաշկռտել**.
Քաշքշուք. V. **Քաշկռուկ**.
Քաոս s. chaos.
Քաոսական. } a. de chaos.
Քաոսային. }
Քաուչուկ. s. caoutchouc.
Քաջ a. brave, vaillant, valeureux, courageux, intrépide; bon, vertueux, honnête; habile, qui excelle à, capable de, propre à; noble, distingué; s. héros; génie tutélaire ou protecteur; adv. bien, juste; à propos. très, fort, beaucoup.
Քաջաբան. } a. éloquent,
Քաջաբանիկ. } disert.
Քաջաբանութիւն. s. éloquence.
Քաջաբաստիկ. a. heureux, fortuné.
Քաջաբար. adv. vaillamment, bravement, courageusement, avec courage.
Քաջաբարոյութիւն. s. probité, honnêteté; bonheur.
Քաջաբեր. a. qui produit beaucoup, fertile, fécond. [fécondité.
Քաջաբերութիւն. s. fertilité,
Քաջաբերուն. V. **Քաջաբեր**.
Քաջաբոլոր. a. bien arrondi
Քաջաբոյս. } a. qui pousse
Քաջաբուսիկ. } bien, qui a une belle végétation, florissant; fig. d'une belle nature, bien fait; qui a d'heureuses dispositions.
Քաջագանգուր. a. bien frisé, aux cheveux frisés.
Քաջագեղեցիկ. a. très beau, charmant.
Քաջագոյն. adv. très bien.
Քաջագործութիւն. s. exploits, hauts faits.
Քաջագօտի. a. qui a une belle ceinture; fig. qui a sa robe bien retroussée, agile, dispos. actif, prête à marcher, à agir.
Քաջադարման. a. bien soigné, bien cultivé,
Քաջադէպ a. très à propos, commode, opportun.
Քաջադետ. a. qui garde, qui surveille bien.
Քաջադիպութիւն. s. opportunité; —*թեամբ*, à propos.
Քաջազարմ. } V. **Քաջատոհմ**.
Քաջազգի. }

Digitized by Google

Քաջազգութիւն. V. **Քաջատոհմութիւն.**

Քաջազեկ. a. bien averti, bien clair, évident.

Քաջազէն. a. bien armé.

Քաջազն. } V. **Քաջազգուն.**
Քաջազնեայ. }

Քաջազուարթ. } a. bien fleuri,
Քաջազուարճ. } florissant; très gai. bien joyeux. [s. héros.

Քաջազուն. a. noble; vaillant;

Քաջազօր. a. très fort, très puissant.

Քաջաթոյր. a. d'un bon teint

Քաջաթուխ. a. très brun, d'un beau noir; — *մազեր*, cheveux d'ébène.

Քաջաթռիչ. a. qui vole bien.

Քաջաժիր. a. très actif, très laborieux.

Քաջալանջ. a. qui a une forte poitrine. vigoureux, brave.

Քաջալաւ. a. probe, honnête. exéellent; adv très bien; — *մարդ*, homme de bien. [honnêteté.

Քաջալաւութիւն. s. probité,

Քաջալեր. a. qui donne du courage, encourageant, courageux; — *ըլլալ՝ տալ*, donner ou inspirer du courage, donner vigueur; V. **Քաջալերել.**

Քաջալերական. V. **Քաջալեր.**

Քաջալերել. va. encourager, donner du courage, rehausser ou relever le courage de qn. ou à qn., ranimer.

Քաջալերիլ. vn. prendre ou reprendre courage, être encouragé; *քաջալերուէ՛*, aie courage, ayez bon courage.

Քաջալերիչ. } a. encourageant.
Քաջալերող. }

Քաջալերութիւն. s. encouragement; courage; V. **Քաջալեր.**

Քաջախառնութիւն. s. bonne température; bon tempérament.

Քաջախնամող. V. **Բարեխնամ** [judicieux, sage.

Քաջախոհ. a. qui pense bien,

Քաջախոտ. a. abondant en fourrage.

Քաջախորհ. V. **Քաջախոհ.**

Քաջախորհուրդ. a. qui donne de bons conseils, sage.

Քաջախօս. } a. qui parle
Քաջախօսական. } bien, disert, éloquent.

Քաջախօսութիւն. s éloquence.

Քաջածաղիկ. a. qui a de belles fleurs. en pleine floraison, florissant.

Քաջածանօթ. a. très connu.

Քաջածառ. a. qui a de bons arbres, abondant en arbres.

Քաջածեր. a. qui jouit d'une belle vieillesse.

Քաջածերութիւն. s. belle ou heureuse vieillesse.

Քաջածնութիւն. s action d'avoir beaucoup d'enfants; fécondité.

Քաջածնունդ. a. qui a beaucoup d'enfants; fécond, fertile.

Քաջակազմ. a. bien préparé ou apprêté; bien constitué.

Քաջակարգ. a. bien ordonné, bien arrangé. bien disposé.

Քաջակարգութիւն. s. bon ordre, belle disposition.

Քաջակիրթ. a. bien discipliné, très instruit.

Քաջակորով. a. vigoureux, très fort, V. **Քաջաձիգ.**

Քաջակրօն. a. très religieux.

Քաջահայր. a. né d'un père brave, illustre.

Քաջահանճար. a. très intelligent, plein d'intelligence, d'esprit ou de talent

Քաջահասակ. a. d'une belle taille, grand

Քաջահաւ. s. ornith. ibis.

Digitized by Google

Քաջահաւատ. a. très fidèle, très confiant.

Քաջահմուտ. a. très érudit, très versé dans, fort instruit; s. bachelier; *ինքն մը՝ բանի մը — ըլլալ*, se connaître en ou à qch., le savoir à fond; — *գիտութեանց*, bachelier ès sciences.

Քաջահմտութիւն. s. vaste érudition, grand savoir; baccalauréat; — *դպրութեանց*, baccalauréat ès lettres [s'efforcer de.

Քաջահնար ըլլալ. s'ingénier,

Քաջահնչող. a. très sonore, très retentissant.

Քաջահոգի. a. plein d'âme, courageux, vif, déterminé.

Քաջահող. a. dont le sol est bon.

Քաջահով. a. très frais, où l'on sent un vent frais. [odoriférant.

Քաջահոտ. a. qui sent bon, suave,

Քաջահոտութիւն. s. bonne odeur, senteur.

Քաջաձայն. a. qui a un beau son, une belle ou forte voix, sonore, retentissant; euphonique; harmonique.

Քաջաձայնութիւն. s. belle ou forte voix; euphonie, harmonie.

Քաջաձի. a. qui a un bon cheval.

Քաջաձիգ. a. qui tire ou ajuste bien, très adroit. [de l'arc.

Քաջաղեղ. a. adroit à tirer

Քաջամասնութիւն. V. **Քաջեմասնութիւն.**

Քաջամատ. a. qui a des doigts très habiles.

Քաջամարմին. a. qui a un corps robuste, bien portant.

Քաջամարտիկ. a. qui combat vaillamment, bon guerrier, habile à la guerre, belliqueux.

Քաջամիտ. a. très intelligent, plein d'esprit, très spirituel.

Քաջամտութիւն. s. génie, sagacité, intelligence, esprit.

Քաջայաղթ. s. illustre vainqueur; a. illustre, éclatant.

Քաջայայտ. a. très clair, très évident, mis au grand jour, patent, notoire; — *ըլլալ*, être très évident, sauter aux yeux; — *ընել*, mettre au grand jour, mettre pleinement en évidence.

Քաջայանդուգն. a. très audacieux, très hardi, le plus hardi; adv. plein d'assurance, hardiment.

Քաջայարմար. a. très convenable, fort commode, bien ajusté, parfaitement en rapport, bien adapté, apte ou propre à, bien d'accord.

Քաջայարմարութիւն. s. aptitude, accord; état d'un objet bien adapté, bien convenable; harmonie.

Քաջայոյս. a. qui a bonne espérance, plein d'espoir, d'espérance, bien assuré.

Քաջայուշ. a. qui a bonne mémoire, qui se souvient très bien.

Քաջայօժար. a. très disposé.

Քաջանալ. vn. être ou devenir courageux, prendre courage, déployer son courage, s'évertuer, avoir de l'énergie pour, avoir la force de, exceller, être exercé dans.

Քաջանդամ. a. bien membré, bien fait.

Քաջանուն. a. très renommé, illustre, célèbre.

Քաջապատրաստ. a. tout prêt.

Քաջապէս. adv. bravement, courageusement, vaillamment, fermement, avec courage ou bravoure.

Քաջապինդ. a. bien solide, très ferme; fort, robuste, vigoureux; adv. fort, fortement, avec vigueur, vigoureusement.

Քաջապնդութիւն. s. solidité, fermeté; vigueur, effort soutenu.

Digitized by Google

Քաջապտղութիւն. s. fertilité, fécondité.

Քաջապտուղ. a. qui produit beaucoup de fruits ou de bons fruits, fertile, fécond.

Քաջաջուր. a. qui a de bonne eau, de belles eaux; abondant en eau.

Քաջառատ. a. très abondant.

Քաջառնաբար. adv, avec courage.

Քաջառողջ. a. bien portant, qui est en bonne santé, sain de corps, d'une santé parfaite; — *լինել*, être bien portant, jouir d'une bonne santé.

Քաջառողջութիւն. s. bonne ou parfaite santé.

Քաջառոյգ. a. qui est dans tout l'éclat de la jeunesse, dans sa belle saison, dans son printemps, vigoureux; — *մանկութիւն*, vive jeunesse.

Քաջուսու. a. qui apprend bien, très intelligent.

Քաջասեւ. a. très noir, âtre.

Քաջասիրտ. a. qui a un cœur brave, courageux, intrépide; adv. courageusement.

Քաջասնուցութիւն. s. bonne nourriture.

Քաջասնուցիկ. / **Քաջասնուն.** a. bien nourri.

Քաջասուր. a. très aigu, très tranchant.

Քաջասրունք. a. bien jambé.

Քաջասրտիլ. vn. prendre courage, être courageux.

Քաջասրտութիւն. s. courage, bravoure.

Քաջավայելուչ. a. très convenable, très décent; très élégant, très beau, charmant.

Քաջավարժ. a. très exercé, très instruit; s. licencié; — *օրէնսգիտութեան*, licencié en droit.

Քաջավարժիկ. a. très exercé.

Քաջավարժութիւն. s. grand exercice, grande pratique; grade de licencié.

Քաջատոհմ. / **Քաջատոհմիկ.** a. noble, de haute naissance.

Քաջատոհմութիւն. s. noblesse, haute naissance.

Քաջարի. a. très brave, vaillant, valeureux, courageux.

Քաջարշաւ լինել. courir vite, aller au galop, galoper.

Քաջարուեստ. a. industrieux.

Քաջարութիւն. s. trait de courage, bravoure, vaillance.

Քաջացնել. va. rendre courageux, brave, donner ou inspirer du courage.

Քաջաւէտ. a. très brave, vaillant, valeureux.

Քաջափայլ. a. très brillant, éclatant, illustre.

Քաջափառ. a. trés glorieux, majestueux, magnifique.

Քաջափառութիւն. s. majesté, magnificence.

Քաջափոյթ. a. très diligent, très actif, très vif.

Քաջափորձ. a. très expérimenté, le plus expérimenté.

Քաջաքարոզ a. qui prêche bien.

Քաջեան. a. brave, vaillant, preux.

Քաջեռած. a. très bouilli.

Քաջերգող. a. qui chante bien.

Քաջերէ. a. qui a de bon gibier.

Քաջեփ. a. bien cuit, recuit cuit à point.

Քաջընթաց. / **Քաջընթացիկ.** a. s. qui court bien ou vite, bon ou agile coureur.

Քաջընտիր. a. bien choisi, d'élite; — *զօրք*, bonnes troupes, troupes d'élite.

Քաջիկ. adv. bien, très bien, comme il faut.

Քաջողկոյզ. a. qui a de belles grappes.

Քաջողջ. V. **Քաջառողջ.**

Digitized by Google

Քաջողջութիւն. V. **Քաջառողջութիւն.**
Քաջորդի. a. qui a des enfants vertueux, illustres.
Քաջորեար. spl. les braves gens.
Քաջութիւն. s. bravoure, vaillance, valeur, courage; exploit; vertu, bonté; *—թեամբ*, avec bravoure, courageusement, valeureusement, bravement, vaillamment; — *ցուցանել*, montrer du courage.
Քաջուղէշ. V. **Քաջազմոս.**
Քաջուշեղ. a. très intelligent, plein d'esprit, d'intelligence
Քաջուշեղութիւն. s. grande intelligence, heureuses dispositions, étoffe.
Քաջուսում. a. bien instruit, très savant; qui apprend bien.
Քաջուսումնութիւն. s. grand savoir, vaste érudition, connaissance bien fondée; action d'apprendre bien.
Քաջվարդ. s. bot. pivoine.
Քաջօրէն. adv. bravement, courageusement; adj. brave, courageux.
Քառ. a. quatre.
Քառաբաշխ. s. math. quadrinôme.
Քառագիծ. a. quadrillé
Քառադէմ. } a. à quatre faces, tétraèdre.
Քառադիմակ.
Քառադիմի
Քառաթերթ. a. bot. tétrapétale.
Քառաթեւ. } a. zool. à quatre ailes, tétraptère; s. croix.
Քառաթեւեան.
Քառածալ. a. in-quarto.
Քառակերպ. } a. qui a quatre formes, quatre aspects divers.
Քառակերպեան.
Քառակողմ. s. quadrilatère; carré.
Քառակողմեան. a. quadrilatéral: carré.
Քառակոյս. V. **Քառակուսի.**
Քառակուսել. va. carrer.
Քառակուսի. a. s. carré; — *թուոյ*, le carré d'uu nombre; — *արմատ*, racine carrée.
Քառակուսութիւն. s. quadrature.
Քառահատոր. a. en quatre volumes.
Քառահերձ. a. bot. quadrifide.
Քառահոլով. a. qui tourne ou roule de quatre manières.
Քառաձայն. s. mus. quatuor.
Քառաձեռն. adv. à quatre mains.
Քառաձեռնի. a. s. zool. quadrumane.
Քառաձի. a. à quatre chevaux, attelé de quatre chevaux; s. quadrige.
Քառամանեակ. s. collier.
Քառամասն. s. tétramère, quadriparti.
Քառամատ. a. zool. tétradactyle.
Քառամեայ. a. de quatre ans, quadriennal; — *ժամանակ*, quatre ans, quatre années.
Քառամիլիոն. s. quatrillon.
Քառանիստ. s. géom. tétraèdre.
Քառանիւթ. } a. composé de quatre matières.
Քառանիւթեայ.
Քառանկիւն. a. géom. quadrangulaire; s. tétragone; — *վանաց*, cloître.
Քառանկիւնի. a. géom. quadrangulaire.
Քառապատիկ. a. quadruple.
Քառապատկել. va. quadrupler.
Քառասիւն. s. tétrastyle.
Քառասմբակ. adv. au galop; — *արշաւել՝ սուրալ*, aller au galop, galoper; — *արշաւ*, galop.
Քառասնամեայ. } a. qandragénaire; de quarante ans.
Քառասնամեան.
Քառասնաւոր.
Քառասնեակ. } s. quarante, quarantième.
Քառասներեակ.
Քառասներորդ. } a. quarantième.
Քառասնորդ.

Digitized by Google

Քառասներորդք. } s. carême.
Քառասնորդք. }
Քառասնորդ. s. quarantaine.
Քառասնորդական. a. quadragésimal; de carême.
Քառասնորդարան. s. quarantaine.
Քառասնօր. s. quarantaine.
Քառասնօրեայ. a. de quarante jours.
Քառասուն. a. quarante.
Քառավանկ. a. quadrisyllabe.
Քառավտակ. a. qui a quatre ruisseaux.
Քառատամ. s. ichtyol tétrodon.
Քառամայլ. } a. à quatre jambes, quadrupède.
Քառամեաց. }
Քառեակ. a. quatre; quatrain.
Քառեամ. s. quatre ans, quatre années.
Քառերակ. s. douzaine.
Քառերգ. s. mus. quatuor.
Քառիգայ. a. bot. tétragyne.
Քառիգայութիւն. s bot. tétragynie.
Քառիլիոն. s. quatrillon.
Քառիցս. adv. quatre fois.
Քառոտանի. V. **Չորքոտանի.**
Քառորդ. s. quatrième; quartier, quart; quart d'heure.
Քառուղի. s. carrefour.
Քառսուն V. **Քառասուն.**
Քառասուներորդ V. **Քառասներորդ.**
Քառսունոց. s. une piastre. quarante paras; V. **Քառասնամեայ.**
Քառսունք. s. la Présentation; retraite ou deuil de quarante jours.
Քառօրեայ. adj. de quatre jours.
Քասմնելի. a. frémissant.
Քասմնեցնել. va. faire frémir, effrayer, altérer la figure, chagriner.
Քասմնեցուցիչ. a. effrayant.
Քասմնիլ vn. frémir de peur, frissonner, s'effrayer, avoir horreur.
Քատակ. s. ressemblance, forme, proportion.
Քատակել. va. rendre semblable, assimiler, former, proportionner.
Քատակութիւն. V. **Քատակ.**
Քար. s. pierre; —*նետել*, jeter, lancer une pierre; fig. jeter la pierre à qn.; *պատուական* —, pierre précieuse; —*ի քռնել*, attaquer à coups de pierres, lapider; *չթողուլ՝ չմնալ—քարի վրայ*, ne pas laisser, ne pas rester pierre sur pierre.
Քարաբան. s. méd. lithologue.
Քարաբանութիւն. s. méd. lithologie
Քարաբլուր. s. colline escarpée.
Քարագագաթ. a. dont le sommet est en pierre.
Քարագիր, etc. V. **Վիմագիր.**
Քարագործ. a. de pierre; s. V. **Քարակոփ.**
Քարադէզ. s. amas de pierres.
Քարաղր s. ornith. pluvier.
Քարաղրոց. V. **Քարակոփ.**
Քարաբոս. } s. zool. stellion.
Քարաբոբոս. }
Քարաժայռ. } s. roc, roche, rocher; falaise.
Քարաժեռ. }
Քարալից. a. pleine de pierres, pierreux.
Քարախառն. a. mêlé de pierres.
Քարախունկ. s. bdellium.
Քարաձեձ. a. attaqué à coups de pierres, lapidé.
Քարածերպք. s. caverne, antre.
Քարածուխ. s. minér. houille.
Քարակարկառ. s. amas de pierres.
Քարակեր. s. lithophage.
Քարակերտ. a. bâti en pierre; — *տուն*, maison de pierre.
Քարակոյտ. V. **Քարադէզ.**
Քարակոծկոծ ընել. attaquer à coups de pierres, lapider.
Քարակոճ. s. bloc de pierre.
Քարակուռ. } s. tailleur de pierres; graveur sur
Քարակոփ. }

Digitized by Google

pierres, sculpteur; a. bâti en pierres, fait en pierres de taille, taillé dans la pierre.

Քարակոտուր. a. s. taillé dans la pierre.

Քարահանք. } s. carrière de pierres.
Քարանոց. }

Քարահատ. s. tailleur de pierres; épinçoir;— ք, carrière de pierres.

Քարահող. s. minér. tuf.

Քարաձգութիւն. s. jet de pierre.

Քարաձէթ. s. pétrole.

Քարաձիգ. a. qui jette une pierre.

Քարաղ. s. sel gemme.

Քարայատակ. a. pavé en pierres.

Քարային. a. pierreux.

Քարայծ. s. zool. chamois, isard.

Քարայր. s. caverne.

Քարանալ. vn. se pétrifier, changer en pierre.

Քարանձաւ. s. grotte, caverne, antre; roc, rocher.

Քարանձաւամուտ. a. qui entre dans une grotte.

Քարանանուխ. s. bot. menthe sauvage.

Քարաշէն. V. **Քարակերտ.**

Քարապաշտ. s. qui adore les pierres.

Քարապաշտութիւն s. l'action d'adorer .les pierres.

Քարասերմնիկ. s. bot. lithosperme, grémil.

Քարասինձ. s. lithocolle.

Քարասիրտ. a. qui a le cœur dur comme la pierre, cœur de pierre, de roche, de marbre.

Քարասրտիլ. vn. avoir le cœur dur comme la pierre, s'endurcir.

Քարավազ. s. cataracte.

Քարավէժ ընել. précipiter; lancer des pierres; — *ըլլալ* se précipiter.

Քարավէժք. V. **Քարաձգութիւն.**

Քարավիժել va. précipiter.

Քարավիժութիւն. s. précipitation; lieu escarpé.

Քարավրէժ ընել. se venger à coups de pierres, lapider.

Քարատաշ. V. **Քարակոփ.**

Քարատունկ. s. bot. lithophyte.

Քարացնել. va. changer en pierre, pétrifier.

Քարացում. s. pétrification.

Քարացուցիչ. a. pétrifiant.

Քարափ. s. quai; bord escarpé, précipice; — *ժայռին*, le bord du rocher.

Քարափոր. V. **Վիմափոր.**

Քարաքիւ. V. **Քարաքուի.**

Քարաքոս. s. bot. lichen.

Քարաքուի. s. caverne, antre.

Քարբ. s. zool. aspic.

Քարբեկ. s. bot. saxifrage.

Քարեայ. } a. de pierre, en pierre.
Քարեղէն. }
Քարէ }

Քարընդոտնել. va. renverser qn. en lui donnant un croc-en-jambe; supplanter.

Քարընկէց. a. qui jette, qui lance des pierres; s. baliste, catapulte; — *մի*, à un jet de pierre, distance d'un jet de pierre.

Քարընկեցութիւն. s. action de lancer des pierres, jet de pierre.

Քարթակ. s. ichtyol. goujon.

Քարթնջում. V. **Քրթմնջիւն.**

Քարիւղ. s. pétrole.

Քարխոտ. s. bot. consoude.

Քարկոթող. s. obélisque, cippe.

Քարակոծ. a. lapidé.

Քարկոծանք. V. **Քարկոծում.**

Քարկոծեալ. a. lapidé.

Քարկոծել. va. lapider.

Քարկոծուած. V. **Քարկոծեալ.**

Քարկոծութիւն. s. lapidation.

Քարկոծուիլ. vn. être lapidé.

Քարկոծում. V. **Քարկոծութիւն.**

Քարկուր. s. tailleur de pierre.

Digitized by Google

Քարկոփ. V. **Քարակոփ.**
Քարձ. a. qui a la barbe claire, clair semée.
Քարձէթ. s. pétrole.
Քարճանկ. s. zool. écrevisse.
Քարճիկ. s. anat. gésier.
Քարմարցանկ. s. chim. lithrage.
Քարշ V. **Քարշում**; *ի* —, *ընդ* —, adv. en traînant, *ի — ածել*, traîner.
Քարշանք. V. **Քարշում**
Քարշել. va. tirer; traîner, entraîner.
Քարշիլ. vn. être tiré, traîné.
Քարշում. s. action de tirer, de traîner.
Քարոզ. s. sermon, prône; — *բողոքականաց*, prêche; — *կարդալ*, annoncer, publier, proclamer; — *տալ*, prêcher, donner prononcer un sermon.
Քարոզագիրք. s. sermonnaire.
Քարոզակ. s. caducée.
Քարոզական. a. sermonnaire.
Քարոզակից. s. compagnon de sermon, de prédication.
Քարոզգիրք. V. **Քարոզագիրք.**
Քարոզել, va. prêcher, prôner, sermonner.
Քարոզիչ. prédicateur, prêcheur.
Քարոզութիւն. s. prédication.
Քարոզչութիւն. s. prédication.
Քարոս. V. **Լախուր.**
Քարոտ. V. **Քարուտ.**
Քարուակ. a. infâme, flétri, déshonoré.
Քարուականութիւն. } a. avanie, in-
Քարուականք. } famie, déshonneur, vice, flétrissure, opprobre, turpitude.
Քարուկիր. a. s. édifice ou construction en pierre.
Քարուտ. a. pierreux.
Քարուրազ. s. épinçoir.
Քարուքանդ. V. **Քարքանդ.**
Քարոփրտ. V. **Քարաոփրտ.**

Քարտ. s. carte.
Քարտախաղ. V. **Թղթախաղ.**
Քարտէզ. s. carte (géographique).
Քարտէն. s. carton.
Քարտէս. V. **Քարտէզ.**
Քարտուղար. s. secrétaire.
Քարտուղարան. s. secrétariat, secrétairerie.
Քարտուղարութիւն. s. secrétariat (la fonction).
Քարց. V. **Քարձ.**
Քարքանդ. a. détruit, démoli, ruiné; — *ըլլալ*, être —; — *ընել*, démolir, détruire, ruiner,
Քարքարոտ. a. pierreux, escarpé.
Քացախ. s. vinaigre.
Քացախագործ. s. qui fait du vinaigre, vinaigrier.
Քացախագործութիւն. s. acétification.
Քացախարան. s. vinaigrerie.
Քացախաբան, s. oxymel.
Քացախական. a. chim. acétique; — *թթուուտ*, acide —.
Քացախաման. s. vinaigrier (le vase).
Քացախային. a. chim. acétique.
Քացախանալ. V. **Քացախիլ.**
Քացախաչափ. s. acétimètre.
Քացախավաճառ. s. marchand de vinaigre, vinaigrier.
Քացախատ. s. chim. acétate; — *կապարի*, — de plomb,
Քացախացնել. } va. aigrir,
Քացախել. } rendre aigre, vinaigrer.
Քացախեցնել. V. **Քացախել.**
Քացախիլ. vn. avoir le goût de vinaigre, devenir aigre, aigrir.
Քացախութիւն. s. acidité, aigreur.
Քացխաչափ. V. **Քացախաչափ.**
Քացխատ. s. chim. acétate.
Քացխեցնել. V. **Քացախել.**
Քացխիլ. V. **Քացախիլ.**
Քացխուրան. s. acétabule.
Քաւ. conj. non, ne... pas; loin

Digitized by Google

d'ici! fi! fi donc! prép. sans, excepté; —*լիցի*, non, à Dieu ne plaise! —*յինէն*; Dieu m'en garde, loin de moi.

Քաւարան. s. propitiatoire; purgatoire; catafalque; a. expiatoire, propitiatoire. [astrologue.

Քաւդեայ. s. mage, magicien,

Քաւդէութիւն. s. magie, astrologie.

Քաւել. va. expier; justifier; satisfaire, rendre favorable ou propice.

Քաւթառ. s. zool. lynx.

Քաւիչ. a. expiatoire, propitiatoire; — *ըլալ*, expier.

Քաւոս. V. **Քաոս.**

Քաւութիւն. s. expiation, propitiation; propitiatoire; libation; *զոհ —թեան*, sacrifice propitiatoire, expiation; *սեղան թեան*, propitiatoire.

Քաւութենաբեր a. qui apporte l'expiation, expiatoire. [պէս.

Քաւչապէս. V. **Քահանայա-**

Քափուր. s. camphre.

Քափրախառն. a. camphré.

Քափրել. va. camphrer.

Քափրենի. s. bot. camphrier.

Քաք. s. caca.

Քաքար. s. gâteau.

Քեառ. V. **Քայռ.** [même.

Քեզէն. adv. de toi-même, par toi-

Քեղակարոս. s. bot. cerfeuil.

Քեղանել. vn tenir le gouvernail; fig. gouverner.

Քեղավար. s timonier.

Քեղաւոր. a. garni d'un gouvernail.

Քիղի. s. limon, timon; — *կառաց*, timon.

Քեղրել. va. écorcher.

Քեմխագործութիւն. s. maroquinerie (l'art). [maroquin.

Քեմխապատ. a. couvert de

Քեմխարան. s. maroquinerie (la fabrique).

Քեմուխ. s. maroquin.

Քենեկալ. a. beau-frère (le mari de la belle-sœur). [de l'épouse).

Քենի. sf. belle-sœur (sœur

Քեռատղուստր. sf. nièce (la fille de la sœur).

Քեռաթոռ. s. arrière-neveu.

Քեռայր. s. beau-frère (le mari de la sœur). [mère.

Քեռի. s. oncle (le frère de la

Քեռորդեակ. } s. neveu (fils de
Քեռորդի. } la sœur).

Քերածոյ. a. gratté, raclé, ratissé, poli.

Քերական, s. alphabet, grammairien; grammaire.

Քերականագէտ s grammairien.

Քերականական. } a grammatical.
Քերականային. }

Քերականութիւն. s. grammaire.

Քերականօրէն. adv. grammaticalement. [V. **Քերիչ.**

Քերանք. s. action de gratter;

Քերդած, etc. V. **Քերթած,** etc.

Քերեբին. V. **Աղեղնաւոր.**

Քերել. va. gratter, racler, ratisser, râper; raboter, planer, polir; gratter (l'endroit qui démange); écorcher, excorier, érafler, friser; graver, inscrire; — *առ*, passer près, raser de près, effleurer, longer, passer le long de; *ափե-զը* — ou *առ ափամբք*, côtoyer le rivage, aller le long du rivage.

Քերթած. V. **Քերթուած.**

Քերթել. va. écorcher, égratigner, excorier; faire, composer; faire des vers, poétiser.

Քերթող. s. poète; grammairien.

Քերթողաբանել. vn. parler poétiquement, poétiser, faire des vers.

Քերթողաբար. adv. poétiquement.

Քերթողական. a. poétique; gracieux. [des grammairiens.

Քերթողահայր. s. père des poètes,

Քերթողութիւն. V. **Քերթուած.**

Digitized by Google

Քերթողուհի. sf. poétesse.
Քերթողորէն. V. **Քերթողաբար.**
Քերթուած. s. poésie, poëme, vers.
Քերթուիլ. vn. s'écorcher, s'égratigner, être excorié.
Քերթուածք. spl poésies.
Քերթութիւն. V. **Քերթուած.**
Քերթուհի. V. **Քերթողուհի.**
Քերիչ. s. grattoir; ratissoire rabot, racloire, plane; raboteur; —*ձիու*, étrille; —*շաքարի*. râpe.
Քերծել. } va. écorcer, peler;
Քերծուլ. } raser.
Քերոբ. / **Քերովբ.** / **Քերովբէ.** / **Քերովբիմ.** } s. chérubin.
Քերոց. V. **Քերիչ.** [rapure.
Քերուած. s. ratissure, raclure.
Քերուբ. V. **Քերոբ.**
Քերուքտիլ. V. **Քերուիլ.**
Քերուքտուք. s. démangeaison.
Քերուիլ. vn. se gratter, avoir envie de se gratter, avoir des démangeaisons.
Քերում. s. grattage, grattement.
Քերքել. va. chasser, expulser.
Քերքէս. s. méd. achores.
Քեռքսալ V. **Ճեծկլտալ.**
Քեց. a. détaché, séparé.
Քեցել. va. détacher, séparer; *սիրտն աշխարհէն՝ զուարճութենէ* —, détacher son cœur du monde, des plaisirs. [ration.
Քեցում. s. détachement, sépa-
Քէն. s. rancune, ressentiment, animosité, haine; vengeance; —*պահել*, garder rancune, en vouloir à; *ի — մրիժու*, en haine.
Քէշ. s. secte, religion.
Քէշահնարկու. a. qui invente une secte.
Քըճրել. V. **Քճրել.**
Քթագինդ. s. boucle de nez.
Քթախոտ. s. tabac à priser; —*քաշել*, priser.
Քթան. s. toile.
Քթատուփ. s. tabatière.
Քթափողք. s. anat. narines.
Քթթել. vn. ciller, clignoter, faire un clin d'œil; *ի — ական*, en un clin d'œil, en moins de rien, comme par enchantement.
Քթթելիք. s. cillement, clingnotement; clin d'œil.
Քթթում. V. **Քթթելիք.**
Քթոց. V. **Կողով.**
Քթուել. va. chercher des poux, épouiller.
Քթուիլ vn. s'épouiller.
Քիթ. s. anat nez; —*կենդանեաց*, museau; *քթէն խօսիլ՝ երգել*, parler, chanter du nez; *մէկը քթէն բռնել* ou *քթէն բռնել տանիլ*, mener qn. par le nez, le mener en laisse; — *քթի գալ*, se trouver nez à nez; *ը կախել*, faire la mine, bouder; —*ը քաշել*, renifler; —*ը ցաւիլ*, avoir mal au nez; *քթէն՝ արիւն գալ*, saigner du nez; *բանի մը մէջ —ը խոթել*, mettre le nez dans une affaire; *սուր քիթ ունել*, avoir bon nez, avoir le nez fin; *մեծ՝ փոքր՝ սրածայր՝ տափակ* —, nez grand, petit, pointu, épaté ou camus. [calomniateur.
Քիլ s. a. espion; délateur,
Քիլոկրամ. s. kilogramme.
Քիլոմետր. s. kilomètre.
Քիլոյ. } s. kilo.
Քիլօ. }
Քիմիա. s. chimie.
Քիմիաբան. s. chimiste.
Քիմիաբանութիւն. s. chimie.
Քիմիաբար. adv. chimiquement.
Քիմիագէտ. s. chimiste.
Քիմիական. a. chimique.
Քիմիատուն. s. laboratoire, laboratoire de chimie.
Քիմիարար. s. chimiste.
Քիմք. s. anat. palais (organe

Digitized by Google

du goût; fig. caprice, fantaisie; *ըստ քմաց*, par caprice, par fantaisie; *ի քմաց*, à sa fantaisie.
Քինա. s. bot. quinquina.
Քինաբազոյց. a. qui garde rancune, rancunier.
Քինալ. vn. garder du ressentiment, de la rancune, se ressentir.
Քինախնդիր a. vindicatif; vengeur, haineux; — *ըլլալ*, se venger, tirer vengeance de, en vouloir à.
Քինախնդրական. a. de vengeance, vindicatif.
Քինախնդրութիւն. s. vengeance.
Քինահան. V. **Քինախնդիր.**
Քինահանութիւն. s. vengeance.
Քինահատոյց. V. **Քինախնդիր.**
Քինայոյզ. V. **Քինախնդիր.**
Քինանալ. V. **Քինալ.**
Քինապահ. a. qui garde rancune ou ressentiment, rancunier.
Քինապահութիւն. s. ressentiment, rancune.
Քինաւոր. a. vindicatif, haineux.
Քինաւորութիւն. } s. ressentiment, haine,
Քինութիւն. } rancune.
Քինքինա. } s. bot. quinquina.
Քինքինայ. }
Քիչ. etc. V. **Սակաւ.** etc.
Քիչիկ. } a. un peu; — ou —
Քիչիկիկ. } — adv. peu à peu; — *մը*, un peu.
Քիչնալ. vn. devenir peu, s'amoindrir, se diminuer.
Քիչ շատ. adv. plus ou moins.
Քիչութիւն. s. petite quantité, petit nombre, insuffisance.
Քիչցնել. va. amoindrir, diminuer.
Քիչուոր. a. peu nombreux.
Քիչուորութիւն. s. minorité.
Քիսամ. s. bot. orobe.
Քիստ. s. arête, barbe ou pointe de l'épi.

Քիրտ ou **Քրտինք.** s. sueur; fig. fatigue, travail pénible; — *մահու*, la sueur de la mort; *ի — ն մտանել*, *ի քրտան ըլլալ*, suer, transpirer, ruisseler de sueur, être en sueur, en nage, tout en nage, tout trempé; *հարայ ընդ — ցուրտ*, il m'en prit la sueur froide; — *ցուրտ ընդ անդամսն ելանէր*, une froide sueur courait par tous les membres de son corps; *ճակտին — ով ապրիլ*, gagner sa vie, son pain à la sueur de son front; *թթու՝ դարշահոտ՝ կծու առատ* —, sueur aigre, fétide, âcre, abondante; V. **Քրտինք.**
Քիւ. s. arch. corniche.
Քիւրտերէն. adv. en langue Kurde.
Քլոր. s. chim. chlore.
Քլորական. a. chim. chlorique; — *թթուուտ*, acide —.
Քլորակերպ. s. chim. (*սխալ առումով*) chloroforme; (*ճիշդը*) chloroïde.
Քլորակիր. s. chim. chlorure de chaux.
Քլորային. s. chim. chloreux.
Քլորաչափ. s. chloromètre.
Քլորաջրածնատ. s. chlorhydrate.
Քլորաջրական. a. chim chlorhydrique; — *թթուուտ*, acide —.
Քլորատ. s. chim. chlorate.
Քլորատուր. s. chim. chlorure.
Քլորուկ. s. chim. chlorure.
Քլորուտ. s. chim. chloride.
Քծին s. caresses, cajoleries; cour, galanterie.
Քծնաբան. a. s. câlin, flatteur, adulateur, cajoleur; galant.
Քծնաբանութիւն. s. flatterie, adulation, flagornerie, cajolerie, encens; galanterie.
Քծնի. a. caressant, cajoleur, câlin, flatteur; courtisan, galant.
Քծնիլ. vn. caresser, flatter, chercher à plaire, choyer; faire la cour, courtiser.

Digitized by Google

Քծնող. V. **Քծնի.**
Քծնողական. a. caressant, flatteur.
Քծնութիւն. V. **Քծինք.**
Քծուառ. s. barre, lingot.
Քղազործ. s. filassier.
Քղամիդ. s. chlamyde, manteau.
Քղանց. V. **Քղանցք.**
Քղանցաւոր. a. garni d'un bord.
Քղանցք. s. bord, bout d'un vêtement.
Քնքնեալ. a. déchiqueté, déchiré, en lambeaux.
Քնքնել. va. déchiqueter, déchirer, mettre en lambeaux, en guenilles, déguenilier, délabrer.
Քմազարդ. } a. agréable au goût,
Քմախորժ. } qui flatte le goût.
Քմածին. a. capricieux.
Քմական. a. palatal.
Քմահաճ. a. capricieux.
Քմահաճաբար. V. **Քմահաճօրէն.**
Քմահաճական. a. capricieux.
Քմահաճոյք. s. caprice; *ըստ քմահաճոյս,* selon le caprice.
Քմահաճօրէն. adv. par caprice, capricieusement.
Քմաձայն. } V. **Քմական.**
Քմային. }
Քմայք. spl. caprices.
Քմծիծաղ. s. sourire, souris.
Քմծիծաղիլ. vn. sourire.
Քնաբեր. a. qui apporte ou produit le sommeil, somnifère; V. **Քնածու.**
Քնած. V. **Քնէած.**
Քնածու. a. somnifère, soporifique, dormitif, assoupissant.
Քնահատ. a. privé de sommeil.
Քնանալ. V. **Ննջել**: *լաւ մը —,* faire un bon somme.
Քնաշրջիկ. a. somnambule.
Քնաշրջութիւն. s. somnambulisme.
Քնասէր. s. dormeur.
Քնատ. V. **Քնահատ.**
Քնատութիւն. s. privation de sommeil, insomnie.

Քնար. s. lyre; — *զարնել՝ նըւագել,* jouer de la lyre.
Քնարական. a. lyrique.
Քնարահար. a. joueur de lyre.
Քնարահարութիւն. s. action de jouer de la lyre.
Քնարաձեւ. a. en forme de lyre.
Քնարան. s. lit, couche; fig. tombeau.
Քնարերգ. } a. lyrique; s.
Քնարերգակ. } lyrique, auteur lyrique.
Քնարերգ. } s. lyrique,
Քնարերգութիւն. } chant lyrique.
Քնարիկ. s. petite lyre.
Քնացնել. va. faire dormir, endormir.
Քնացնող. } a. endormant,
Քնացուցիչ. } somnifère.
Քնափ. s. léthargie.
Քնափական. a. léthargique.
Քնափութիւն. s. léthargie.
Քնեայ. } a. dormeur, endormi;
Քնէած. } hypnotisé.
Քնէած. s. hypnotiste.
Քնէածութիւն. }
Քնէածում. } s. hypnotisme.
Քնէութիւն. }
Քնըռնոց. s. ride (des serpents ou de la trompe de l'éléphant).
Քնին. s. examen; *ի— առնուլ,* examiner, considérer; raisonner sur; *ի— արկանել,* examiner, étudier, critiquer.
Քնհատ. V. **Քնահատ.**
Քնհատութիւն. s. insomnie.
Քննաբան. s. critique.
Քննաբանական. a. critique.
Քննաբանել. va. critiquer.
Քննաբանութիւն. s. critique.
Քննադատ. s. critique; critiqueur.
Քննադատական. a. s. critique.
Քննադատել. va. critiquer.
Քննադատելի. a. critiquable.

Digitized by Google

Քննադատող. s. critiqueur.
Քննադատութիւն. s critique.
Քննադատուիլ. vn. être critiqué.
Քննախնդիր. a. qui examine, qui fait des recherches.
Քննախօսել. va. critiquer, disserter. [dissertation.
Քննախօսութիւն. s. critique,
Քննական. a. d'examen.
Քննայոյզ ըլլալ. examiner avec soin. [miner, curieux.
Քննասէր. a. qui aime à exa-
Քննասիրութիւն. s. passion d'examen, esprit curieux, curiosité.
Քննարան. s. lieu d'examen.
Քննել. va. examiner, étudier; censurer, contrôler; *տեղեկա-գոյնս* —, examiner à fond.
Քննիչ. a. s. examinateur; inspecteur; contrôleur; —*գրոց*, censeur.
Քննողութիւն. V. **Քննութիւն**.
Քննութիւն. s. examen; enquête, contrôle; — *գրոց*, censure; — *անցունել*. passer, subir un examen; — *ընել* faire l'examen, examiner; *ճշգրիտ մանր* ou *մանրախոյզ* —, examen minutieux.
Քննուիլ. vn. être examiné.
Քննում. s. examen.
Քնոտ. a somnolent.
Քնոտութիւն. s. somnolence.
Քնքշալ. V. **Քնքշիլ**.
Քնքշանք. s. mignardise, délicatesse; caresse, tendresse.
Քնքշեցնել. va. mignarder, mignoter, rendre délicat, dorloter, traiter délicatement, caresser.
Քնքշիլ. vn. se mignarder, se traiter délicatement, se dorloter, se mignoter, faire le délicat, le renchéri, la renchérie.
Քնքուշ. a. délicat, tendre. mou, douillet, mignon, mignard; s. minet, minette.
Քշել. va. chasser, expulser; pousser; écouler, débiter, vendre; *ճանճերը* —, émoucher; *փորը* —, avoir le diarrhée.
Քշոց. s chasse-mouches, émouchoir; instrument à sonnette dont se sert le diacre pendant la messe arménienne, flabellum.
Քշուիլ. vn. être chassé, être expulsé; pousser, se pousser; s'écouler, se débiter, être vendu.
Քօթել. va. ébrancher, élaguer, argoter, arracher, couper.
Քո. pron. ton, ta; a. poss. le tien, la tienne.
Քոթանակ. s. surplis.
Քոթոթ. s. zool. toutou, petit chien.
Քոլերա s. méd. choléra.
Քոլերանման. } a. choléri-
Քոլերայակերպ. } forme.
Քող. s. voile, voilètte; —*ով ծածկել*, voiler.
Քողաբորբ. s. amphimacre.
Քողազարդ. a. orné d'un voile, voilé.
Քողախնդրել. vn. chercher à dévoiler, démasquer.
Քողածածուկ. a. caché sous un voile, voilé. [timide.
Քողաձիգ. a. réservé. modeste,
Քողադոթ. a. s. amphibraque.
Քողարկեալ. a. voilé; voilé, caché.
Քողարկել. va. couvrir d'un voile, voiler; voiler, cacher.
Քողարկուած. V. **Քողարկեալ**.
Քողընկէց. a. qui a jeté son voile effronté, éhonté.
Քոյին. a. poss. ton, ta, le tien, la tienne. [par toi même, ton.
Քոյինագործ. a. fait par toi,
Քոյինազէն. a. armé par toi-même.
Քոյինակրօն. a. de ta religion.
Քոյինահրաման. a. ordonné par toi.
Քոյինաշունչ. a. inspiré par toi-même. [même.
Քոյինաստեղծ. a. créé par toi-

Digitized by Google

ՔՈՅԻՆԱՏՈՒՐ. a. donné par toi-même.
ՔՈՅՐ. sf. sœur; *քրոջ պէս*, comme une sœur.
ՔՈՅՐԱԲԱՐ. adv. comme une sœur.
ՔՈՅՐԱԳԻՐ. } s. sœur adoptive.
ՔՈՅՐԱԲԻՒ. }
ՔՈՅՐԱԴՈՒԱԾ. V. **ՔԵՌԱԴՈՒԱԾ.**
ՔՈՉՓԻԼ. } vn. s'étirer, se détirer.
ՔՈՉՓՈՏԻԼ. }
ՔՈՌ. s. mesure de blé, boisseau.
ՔՈՍ. s. méd. gale.
ՔՈՍՈՏ. a. méd. galeux.
ՔՈՍՈՏԻԼ. vn. avoir la gale, être galeux.
ՔՈՍՈՏՈՒԹԻՒՆ. s. gale.
ՔՈՎ. s. côte; côté; *— է —*; adv. côte à côte, l'un à côté de l'autre; *— ը*, à côté, auprès, tout près; *— էն*, de côté, de près, tout près; *գիտութիւնն առաքինութեան — ոչինչ է*, la science n'est rien auprès de la vertu.
ՔՈՎԻԿ. s. côté; *— ն էր*, il était à ses côtés, auprès de lui.
ՔՈՎՆՏԻ adv. de côté.
ՔՈՐԵԼ. va. gratter; *մարմինը —*, se gratter.
ՔՈՐԵՊԻՍԿՈՊՈՍ. s. chorévêque, suffragant, coadjuteur d'un évêque.
ՔՈՐԵՊԻՍԿՈՊՈՍՈՒԹԻՒՆ. s. dignité de chorévêque.
ՔՈՒԱՐՑ. s. minér. quartz.
ՔՈՒԱՒՈՐ. a. garni d'une chanlatte.
ՔՈՒԷ. s. vote, boule, ballotte, suffrage; *— տալ* ou *ձգել*, voter, aller aux voix, procéder au scrutin; *միաբան — իւք*, à l'unanimité des suffrages; *— ի դնել*, mettre aux voix; *— ի դրուիլ*, être mis aux voix.
ՔՈՒԷԱՏՈՒՓ. s. l'urne du scrutin, urne.
ՔՈՒԷԱՐԿՈՂ. } s. votant.
ՔՈՒԷԱՐԿՈՒ. }
ՔՈՒԷԱՐԿՈՒԹԻՒՆ. s. votation, ballottage, scrutin; *— թեամբ ընտրել*, élire par scrutin, par la voie du scrutin; *արդիւնք — թեան*, résultat du scrutin; *գաղտնի —*, scrutin secret; *— խնդրել*, demander le scrutin; *ներկայ ըլլալ — թեան*, prendre part au scrutin; *— ընել*, procéder au scrutin; *երկրորդ —*, ballottage.
ՔՈՒԷԱՐԿՈՒՄ. V. **ՔՈՒԷԱՐԿՈՒԹԻՒՆ.**
ՔՈՒԷԹՈՒՂԹ. s. bulletin de vote.
ՔՈՒԷՀԱՄԱՐ. s. le dépouillement des votes, du scrutin; *— կատարել*, dépouiller.
ՔՈՒԷՏՈՄՍ. V. **ՔՈՒԷԹՈՒՂԹ.**
ՔՈՒԷՏՈՒ. V. **ՔՈՒԷԱՐԿՈՒ.**
ՔՈՒԷՏՈՒՓ. V. **ՔՈՒԷԱՏՈՒՓ.**
ՔՈՒՂ. s. aussière, haussière.
ՔՈՒՆ. s. sommeil, somme, repos, dormir; *— մահու*, le sommeil de la mort; *— ըլլալ*, dormir, reposer; *խոր — ի մէջ ըլլալ*, dormir profondément ou d'un sommeil profond, d'un profond somme; *մէկը — ի մէջ գտնել*, trouver qn. endormi; *— էն կտրիլ*, *— ը փախցնել*, perdre le sommeil; *— ը խռովել՝ ընդհատել՝ կտրել* troubler, interrompre, rompre le sommeil; *ատիկա — կը բերէ*, cela excite au sommeil, excite le sommeil; *քաղցր՝ ախորժ՝ հանդիստ՝ խաղաղ՝ անհանդիստ՝ յուզեալ՝ խռովեալ՝ ընդհատ՝ թեթեւ՝ ծանր՝ դժընդակ՝ փրկաւէտ՝ կենսանորոգ՝ վտանգաւոր —*, sommeil doux, agréable, tranquille, paisible ou calme, agité, troublé, interrompu, léger, lourd ou pesant, dur ou fâcheux, salutaire, réparateur, dangereux.
ՔՈՒՆՔ. s. anat. tempe.
ՔՈՒՆՔԱՅԻՆ. a. temporal.
ՔՈՒՕՆԱՅ. s. bot. spergule.

Digitized by Google

Քուռակ.s. zool. poulain, pouliche.
Քուռնիթ. s. œuf (dont la coque n'est pas encore formée).
Քուղիթայ. s. cuculle.
Քուրական. a. de sœur, sororal.
Քուրայ. s. coupelle, creuset.
Քուրդ. s. Kurde.
Քուրիկ. sf. petite sœur, sœurette.
Քուրձ. s. cilice; — հագնիլ, se couvrir d'un cilice.
Քուրմ. s. prêtre (des païens).
Քուրջ. s. chiffon.
Քուք. s. bâton à nœuds.
Քուք. s. gémissement, soupir.
Քուքալ. vn. gémir, soupirer.
Քոք. coke.
Քչիկ. V. **Քիչիկ**.
Քչփորիկ. s. cure-dent.
Քսակ. s. bourse.
Քսակագին. a. acheté avec de l'argent, acheté. [cant).
Քսակագործ. s. boursier (fabri-
Քսակակալ. s. celui qui tient la bourse, boursier, trésorier.
Քսակահատ. } s. coupeur de
Քսակահատու. } bourses, coupe bourse, pickpocket
Քսակավաճառ. s. boursier (marchand). [boursier.
Քսակաւոր. s. qui a une bourse,
Քսակիկ. s. petite bourse, boursicot, boursicaut, boursette; sachet
Քսան. a. vingt.
Քսանական. adv. par vingt; par vingtaine, — ou — — vingt par vingt.
Քսանամեակ.s. vingtième année
Քսանամեայ. } a. âgé de vingt
Քսանամեան. } ans, de vingt ans.
Քսանանիստ.a. géom icosaèdre.
Քսանեակ. a. vingtaine.
Քսանեմեան.V. **Քսանամեայ**.
Քսաներորդ. a. vingtième.
Քսանեւհինգամեակ. } s. le
Քսանհինգամեակ. } vingt-cinquième anniversaire.
Քսանեւհինգամեան. a. de vingt-cinq ans.
Քսանեքեան. } a. tous les vingt.
Քսանեքին. }
Քսանըմէկ. } a. vingt et un.
Քսանմէկ. }
Քսել. va. frotter; oindre, enduire.
Քսեստ. s. setier.
Քսեսութիւն. V. **Քսութիւն**.
Քսիստին. s. aiguière. [don.
Քսիփիէ.s. ichtyol. xiphias, espa-
Քսիք. V. **Քսութիւն**.
Քսմսու. V. **Քսու**.
Քսմսութիւն. V. **Քսութիւն**.
Քսու. a. s. rapporteur, délateur.
Քսութիւն. s. rapport, délation, tripotage, intrigue.
Քսուիլ. vn. être frotté, touché; se frotter, se frictionner, s'oindre, se mettre de; faire la cour.
Քսում. s. frottement, onction.
Քսսել. va. rapporter, faire des rapports, détracter, tripoter, intriguer.
Քստմնափուշ. } a. ce qui fait
Քստմնելի. } hérisser les cheveux, horrible.
Քստմնեցնել. va. faire dresser les cheveux, faire frissonner ou frémir; agacer les nerfs.
Քստմնիլ. vn. avoir le poil, les cheveux hérissés, hérisser, se hérisser, se dresser; fig. frissonner de peur, d'horreur, avoir horreur, frémir, voir ou penser avec effroi.
Քստմնում. s. frémissement.
Քստմունք. s. frisson, frissonnement de la peur.
Քրայ. V. **Քուրայ**.
Քրայական ou **Քրէական նիւթ**. s métal, minéral, minerai.
Քրդաբնակ. a. habité par les Kurdes.
Քրդախօս. a. qui parle le Kurde.
Քրդական. a. Kurde.

Digitized by Google

Քրդերէն. s. le Kurde; adv. en Kurde.
Քրդուհի. sf. une Kurde.
Քրէական. a. criminel; —*մեղք՝ յանցանք*, crime de lèse-majesté; — *մետաղք*, mine, travail des mines.
Քրէիքուր. a. impur, mauvais.
Քրթմնջանք. V. **Քրթմնջիւն.**
Քրթմնջել. va. murmurer, se plaindre, grogner, grommeler, gronder, crier, marmonner.
Քրթմնջիւն. s. murmure, plainte, rumeur, gronderie, grognement.
Քրթմնջող. s. grognon, grogneur, grognard.
Քրթմնջում. V. **Քրթմնջիւն.**
Քրիստոնեայ a. s. chrétien.
Քրիստոնէաբար. adv. chrétiennement;—*ապրիլ*, vivre en chrétien.
Քրիստոնէական. a. chrétien;— *վարդապետութիւն*, catéchisme
Քրիստոնէանալ. vn devenir chrétien, se christianiser.
Քրիստոնէացնել. va. christianiser, convertir au christianisme.
Քրիստոնէութիւն. s. christianisme; chrétienté.
Քրիստոնէուհի. sf chrétienne.
Քրիստոս. s. le Christ, Jésus-Christ.
Քրիստոսաբար. adv. comme Jésus-Christ.
Քրիստոսաբեր. a. apporté par le Christ. [Jésus-Christ.
Քրիստոսագործ. a. fait par
Քրիստոսագումար. a. réuni par Jésus-Christ.
Քրիստոսադաւան. a. qui professe la religion de Jésus-Christ, chrétien.
Քրիստոսադիր. a. établi par Jésus-Christ. [Jésus-Christ.
Քրիստոսազարդ. a. orné par
Քրիստոսազգեցեալ. } a qui porte
Քրիստոսազգեստ. } en soi Jésus-Christ, chrétien.

Քրիստոսաճանօթ. a. qui reconnaît Jésus-Christ, chrétien.
Քրիստոսական. a. de Jésus-Christ; — *հաւատք*, le christianisme. [Jésus-Christ.
Քրիստոսակարգ. a. établi par
Քրիստոսակեցոյց. a. sauvé par Jésus-Christ.
Քրիստոսակոչ. a. appelé par Jésus-Christ.
Քրիստոսահաճոյ. a. agréable à Jésus-Christ. [**սուր.**
Քրիստոսաձիր. V. **Քրիստոսա-**
Քրիստոսամարտ. a. qui combat contre le Christ, qui fait la guerre à Jésus Christ, antichrétien. [Jésus-Christ.
Քրիստոսամեծար. a. honoré par
Քրիստոսամերձ. a. qui est près de Jésus-Christ.
Քրիստոսանշան. a. qui a le signe de Jésus-Christ.
Քրիստոսանուէր. a. offert à Jésus-Christ.
Քրիստոսաշահ. a. qui trafique de Jésus-Christ.
Քրիստոսապատում. a. raconté par Jésus-Christ.
Քրիստոսապսակ. a. couronné par le Christ.
Քրիստոսառաք. a. envoyé par le Christ. [Christ.
Քրիստոսասէր. a. qui aime le
Քրիստոսասպան. a. bourreau de Jésus-Christ.
Քրիստոսավաճառ. a. qui vend Jésus-Christ. [Jésus-Christ.
Քրիստոսատեաց. a. qui déteste
Քրիստոսատուր. a. donné par Jésus-Christ.
Քրիստոսաւանդ. a. transmis, donné par Jésus-Christ.
Քրիստոսեան. s. a. chrétien; de Jésus-Christ. [Jésus-Christ.
Քրիստոսընկալ. a. qui a reçu
Քրիստոսին. V. **Քրիստոսեան.**

Քրձազգած. } a. vêtu de bure
Քրձազգեստ } ou d'un cilice; — *ըլլալ*, se vêtir de bure ou d'un cilice, porter un cilice.
Քրձեայ. a. de bure, de cilice.
Քրձեայք. s. sac, cilice.
Քրձեղէն. a. de bure, de cilice.
Քրմական. a. sacerdotal.
Քրմակին. sf. femme d'un prêtre païen.
Քրմանալ. vn être prêtre d'une divinité.
Քրմանոյշ. sf. femme ou fille d'un prêtre païen, prêtresse.
Քրմապետ. s. pontife des païens.
Քրմորդի. s. fils d'un prêtre païen.
Քրմութիւն. s. prêtrise païenne, sacerdoce.
Քրմուհի. V. **Քրմանոյշ.**
Քրոմ. s. chim. chrome
Քրոմական. a. chim. chromique.
Քրոնիկ. s. chronique.
Քրոնիկագիր. s. chroniqueur.
Քրոնիկոն. s. chronique; chronologie; a. du temps.
Քրոջորդի. V. **Քեռորդի.**
Քրովբէ. s. chérubin.
Քրովբէաբնակ. a. habité par les chérubins.
Քրովբէական. a. de chérubin.
Քրովբէապէս adv. comme un chérubin.
Քրտինք. V. **Քիրտ**; *քրտինքի մէջ լողալ*, être trempé de sueur, tout en sueur ou en nage; *ճակտին քրտինքովը հացը հանել*, gagner son pain à la sueur de son front; *քրտինքն երեսէն կը վազէր, երեսը կ'ողողէր*, la sueur lui coulait sur le visage, inondait son visage; *քրտինքի մէջ ըլլալ*, être en sueur, en nage.
Քրտինքխաշ. s. échauboulure, sudamina.
Քրտնաբեր. a. sudorifère, sudorifique.
Քրտնազանգ. a. trempé de sueur.
Քրտնաթոր. a. dégouttant de la sueur.
Քրտնալի. } a plein de sueur,
Քրտնալիր. } en nage.
Քրտնալից. }
Քրտնախոնջ. a. fatigué jusqu'à la sueur.
Քրտնած. V. **Քրտնահոր.**
Քրտնածին. a. né ou produit par la sueur.
Քրտնահոր. a. qui est en sueur, en transpiration, en nage
Քրտնաջան. V. **Քրտնախոնջ.**
Քրտնացնել. va. faire suer ou transpirer.
Քրտնեցնող. } a. sudorifique.
Քրտնեցուցիչ. }
Քրտնիլ. vn. suer, transpirer, être en sueur, en nage; fig. suer, s'efforcer, faire des efforts, s'épuiser en efforts; suinter.
Քրտնութիւն. s. sueur, transpiration; fig. sueur, efforts, travail.
Քրտնուլ. V. **Քրտնիլ.**
Քրտնում. s. sudation.
Քրտնցնել. V. **Քրտնացնել.**
Քրտնցնող. V. **Քրտնեցնող.**
Քրքջանք. V. **Քրքիջ.**
Քրքիջ. s. éclat ou grand éclat de rire, gros rire; — *բառնալ*, rire aux éclats, éclater de rire, faire un éclat de rire, rire à gorge déployée, partir d'un éclat de rire.
Քրքմագոյն. a. de la couleur de safran, safrané; d'un jaune d'aurore.
Քրքմացան. a parsemé de safran.
Քրքմաւէտ. a. abondant en safran.
Քրքուհիլ. vn. se vanter, être fier de, se complaire.
Քրքում. s. bot. safran, crocus.
Քրքջալ. } V. **Քրքիջ բառնալ.**
Քրքջել }
Քրքրել. va. fouiller, examiner, rechercher avec soin, agiter, défaire, détruire; *մտքերը* —, exciter, éveiller, réveiller, stimuler l'esprit.

Digitized by Google

Քցիմ. s. envie
Քփուանք. s. bouleversement, gémissement, plainte, clameur.
Քփուիլ. vn. gémir, soupirer; éclater de rire.
Քօթօթ. s. zool. toutou, petit chien.
Քօղ, etc. V. **Քող**, etc.
Քօղաւոր. a. voilé.
Քօղէք. s. bracelet.
Քօշ. s. zool. bouc.
Քֆրել. vn. blasphémer, dire de gros mots.

Օ

Օ (o = O). s. trente-septième lettre de l'alphabet et huitième des voyelles; elle a été introduite dans l'alphabet arménien vers la fin du douzième siècle pour remplacer *աւ* (av) devant les consonnes; ainsi *Պաւղոս*, *Աւգոստոս*, *Աւրհնել*, etc., ont été écrits par *Պօղոս*, *Օգոստոս*, *Օրհնել*, etc.
Օգն. s aide, secours, assistance.
Օգնական. a. aide, assistant, adjoint; - *զօրք*, troupes auxiliaires, renfort, les auxiliaires; — *ըլլալ*, aider, prêter secours; *իրարու* — *ըլլալ*, s'entr'aider.
Օգնականութիւն. s. aide, secours, assistance; - *Թեամբ Աստուծոյ*, avec l'aide de Dieu, Dieu aidant.
Օգնել. va. aider, secourir, assister, seconder, prêter secours ou assistance, donner un coup de main, un coup d'épaule; être utile à, être bon à, servir, favoriser, soutenir, subvenir; *իրարու* —, s'entr'aider, s'entre-secourir.
Օգնութիւն. s. aide, secours, assistance, coup de main, coup d'épaule; faveur, ressource; renfort; *դրամական* —, subvention; *մէկուն —Թեան փութալ՝ հասնիլ*, accourir au secours de qn., venir à son aide
Օգոստական. } a. auguste, ma-
Օգոստափառ. } jestueux.
Օգոստոս. s. août; a. auguste.
Օգուտ. s. utilité, profit, avantage, intérêt, gain; a. utile, avantageux; — *ըլլալ*, être utile, avantageux; — *քաղել*, retirer profit de: — *հասարակաց*, bien public, intérêt commun, cause commune; *աշխարհի օգտին համար աշխատիլ*, travailler au bien public; *քու օգտիդ համար է*, c'est pour votre bien, pour votre intérêt.
Օգտաբեր. a. utile, lucratif, fructueux, favorable, avantageux, profitable, intéressant.
Օգտաժողով. } a. intéressé, trop
Օգտախնդիր. } attaché à ses in-
Օգտածարաւ. } térêts.
Օգտակար. a. utile, avantageux, profitable
Օգտակարապէս. adv. utilement.
Օգտակարութիւն. s. utilité, avantage, profit.
Օգտամատոյց. V. **Օգտաբեր.**
Օգտաւէտ. } a. très utile.
Օգտաւետ. }
Օգտաւետութիւն. s. grande utilité.

Digitized by Google

Օգտասէր. a. qui aime ses intérêts, intéressé.
Օգտացոյց. a. qui montre du profit, du gain.
Օգտել. vn. V. **Շահել**; être utile à, bon à. servir, aider.
Օգտեցնել. va. V. **Շահեցնել**; faire profiter, avantager, intéresser.
Օգտիլ. vn. profiter ou tirer parti de, tirer du profit de, retirer du profit, de l'avantage de, trouver son compte, gagner; *բան մը չէք օգտեր*, vous ne gagnez rien,
Օգտութիւն. s. utilité, profit, avantage.
Օգտուիլ. V. **Օգտիլ.**
Օդ. s. air: temps (disposition de l'air); brodequin; *յօդս*, *ընդ —ս* ou *—ը*, en l'air, dans l'air; au hasard; *— ծծել*, *— կլլել*, respirer l'air; *—ն լաւ չէ*, *—ը վատ է*, il fait mauvais, il fait vilain temps; *արձակ —*, grand air; *—ը կը շտկուի՝ կը բացուի*, le temps se rassure, s'éclaircit, se met au beau: *—ը կը գոցուի՝ կ'ամպոտի՝ կը մթննայ*, le temps se couvre, se couvre de nuages, se rembrunit, s'obscurcit; *—ը կը պղտորի*, le temps se brouille; *—ը կը մեղմանայ՝ կը զովանայ*, le temps s'adoucit, se rafraîchit; *գորշին եւ ամպամած —*, temps gris; *ամպոտ —*, temps chargé, couvert de nuages; *— առնել*, prendre l'air; *— փոխել*, changer d'air; *վնասակարութիւն՝ արկածք —ի* les injures de l'air; *անոյշ* ou *քաղցրաբեր՝ լաւ՝ վատ՝ վատառողջ՝ վնասակար՝ զով՝ տաք՝ կենդանի* ou *սաստիկ՝ խոնաւ՝ ժանտ՝ ապականեալ՝ ծծելի —*, air doux ou serein, bon, mauvais, malsain, délétère, frais, chaud, vif, humide, empesté, corrompu ou vicié, respirable; *հանդարտ՝ պարզ՝ չոր՝ ցուրտ՝ տաք՝ մրրկայոյզ՝ փոփոխական՝ անհաստատ՝ գեղեցիկ —*, temps calme, serein, sec, froid, chaud, orageux, variable, inconstant, beau.
Օդաբաժին. s. climat.
Օդաբան. s. parleur en l'air, hâbleur; aérologue.
Օդաբանական. a. aérologique.
Օդաբանութիւն. s. aérologie.
Օդաբեր. a. aérifère.
Օդագիտութիւն. s. aérognosie.
Օդագիր. s. aérographe.
Օդագնաց. a. qui traverse les airs, qui marche dans l'air.
Օդագոյն. a. de la couleur de l'air, d'un azur transparent.
Օդագունդ. s. aérosphère; ballon aérostatique.
Օդագրական. a. aérographique.
Օդագրութիւն. s. aérographie.
Օդադիւթ. s. aéromancien.
Օդադիւթութիւն. s. aéromancie.
Օդազուրկ. a. privé d'air.
Օդազօրական. a. aérodynamique.
Օդազօրութիւն. s aérodynamie.
Օդաթռիչ. a qui vole dans l'air.
Օդախաղաց. a. qui marche, qui se meut dans l'air, qui court à travers les airs.
Օդախառն. a. mêlé d'air.
Օդալից. a. condensé d'air, plein d'air. [dans l'air.
Օդական. a. aérien, aérique; élevé
Օդակառոյց. a. fixé dans l'air.
Օդակեաց. a. aérobie.
Օդակերպ. a. aériforme.
Օդակեցիկ. V. **Օդակեաց.**
Օդակշռական. a. aérostatique.
Օդակշռութիւն. s. aérostatique.
Օդահան. s. machine pneumatique.
Օդահերձիկ. a. qui fend l'air.
Օդահմայ, **Օդահմայութիւն.** V. **Օդադիւթ**, **Օդադիւթութիւն.**

Digitized by Google

Օդահոսանք. s. courant d'air.
Օդածծութիւն. s. action d'aspirer l'air, aspiration, tirage.
Օդածծիչ. a. qui aspire, qui tire l'air; —*ջրհան*, pompe aspirante.
Օդամուղ. a. qui repousse l'air; —*ջրհան*, pompe foulante.
Օդամուտ. a. par où entre l'air; s. fenêtre, croisée, lucarne, trou.
Օդայած. a. errant dans les airs.
Օդայատակ. a. dont le fond est de l'air.
Օդային. V. **Օդական.**
Օդանալ. vn. se changer en air, être transparent comme l'air.
Օդանաւ. s. aérostat.
Օդանաւորդ. s. aéronaute.
Օդանման. a. semblable à de l'air, aériforme.
Օդաօտա. V. **Օդաւէտ.**
Օդաշունչ. a. qui souffle dans l'air.
Օդաչափ. s. aéromètre, baromètre.
Օդաչափութիւն. s. aérométrie
Օդաչու. a. qui voyage dans l'air, aéronaute.
Օդաչուական. a. aéronautique.
Օդաչուութիւն. s. voyage aérien.
Օդապար. } a. qui danse, qui
Օդապարիկ. } vole dans l'air.
Օդապարիկ. s aérostat, ballon aérostatique.
Օդառութիւն. s. coup d'air.
Օդասուն a. nourri d'air, aérivore.
Օդավախ. s. a. aérophobe.
Օդավախութիւն. s. aérophobie.
Օդավար. a. poussé, chassé par l'air.
Օդատեսակ. a. aériforme.
Օդաւէտ. a. plein d'air, aéré.
Օդաւէտութիւն. s. aération.
Օդափոխ s. ventilateur.
Օդափոխել. va. changer d'air; aérer, ventiler.
Օդափոխութիւն. s changement d'air; aérage, ventilation.
Օդաքար. a. aérolithe.

Օդեղէն. a. d'air, aérien.
Օդենի. s. peau de mouton; a. de peau de mouton.
Օդերեւոյթ. s météore.
Օդերեւութաբան. s. météorologue.
Օդերեւութաբանական. a. météorologique.
Օդերեւութաբանութիւն. s. météorologie.
Օդերեւութադիտակ. s. météréoscope.
Օդընկալ. a. qui reçoit l'air.
Օդընտելութիւն. s. acclimatation.
Օդի. s. zool. mouton, brebis, agneau.
Օդիկ. s. peau de mouton.
Օդոլորտ. s atmosphère.
Օդոլորտային. a. atmosphérique.
Օթ. s. lieu où l'on passe la nuit, hôtellerie; l'action de s'arrêter, de loger.
Օթագայանալ. } vn. s'arrêter,
Օթագայիլ. } loger chez qn.;
Օթագանալ. } passer la nuit quelque part.
Օթակից լինել. habiter sous le même toit, loger, passer la nuit ensemble.
Օթանոց. } s. hôtel, hôtellerie.
Օթարան. }
Օթեակ. s. V. **Օթ**; loge; bivac, bivouac.
Օթեգանալ. V. **Օթագայիլ.**
Օթեկ. } a. qui n'est par frais
Օթեկան. } ou tendre. rassis; —*հաց*, pain rassis.
Օթել. V. **Օթեվանիլ.**
Օթեվան. } s. hôtel, hôtellerie;
Օթեւան. } habitation, demeure; *օթեւան առնել՝ ընել*, loger, se loger, demeurer, résider; *երանաւէտ — արդարոց*, heureux séjour des âmes justes.
Օթեվանիլ. vn. descendre dans une hôtellerie, loger, se loger, demeurer.
Օթեւանապետ. s. hôtelier.

Digitized by Google

Օթեւանաւոր. s. hôte, maître d'hôtel.
Օթեւանել. va. donner l'hospitalité, loger,
Օթիլ. V. **Օթեւանիլ.**
Օթոց s. manteau; couverture de lit; tapisserie, tenture.
Օթոցել. va. tapisser.
Օժանդակ. a. qui aide, auxiliaire, subsidiaire; aide, secours; affluent; – *բայ*, verbe auxiliaire.
Օժանդակել. va. aider, secourir, assister, appuyer, favoriser.
Օժանդակելի. a. digne d'être aidé ou secouru; secourable.
Օժանդակիչ. / **Օժանդակող.** s. aide, auxiliaire.
Օժանդակութիւն. s. aide, secours, assistance, appui. *անոր – ովը*, avec son aide, aidé par lui.
Օժընդակ. V. **Օժանդակ.**
Օժիտ. s. dot; don, cadeau.
Օժտաբեր ըլլալ. apporter une dot, des présents.
Օժտական. a. dotal.
Օժտել. va. doter; faire un cadeau.
Օժտուած. a. doté.
Օժտութիւն. V. **Օժիտ.**
Օժտուիլ. vn. être doté.
Օժտում. s. dotation.
Օ՛խ. interj. c'est bien fait! —*ըլ-լաս*, — pour toi!
Օխայ, s. ocque.
Օծակից. s. compagnon de sacre.
Օծանելիք. s. pommade.
Օծեալ. a. oint, sacré; s. roi; prêtre; —*ն Աստուծոյ*, l'oint du Seigneur; *Օծեալն*, le Christ, le Messie.
Օծել. va. oindre; sacrer, consacrer.
Օծելութիւն. s. l'action d'être oint, onction.
Օծութիւն. s. V. **Օծելութիւն**; sacre, consécration; *վերջին օծում*, extrême-onction.
Օծուիլ. vn s'oindre, être oint; être sacré ou consacré.

Օծում. V. **Օծութիւն.**
Օձ. s. zool. serpent; —*ը կը սուլէ*, le serpent siffle.
Օձաբար. adv. comme un serpent.
Օձաբարձ. s. bot. serpentaire.
Օձաբնակ. a. habité par les serpents.
Օձազգիք. spl. zool. les ophidiens.
Օձաթոյն. a. qui a le venin du serpent.
Օձախած. a. mordu par un serpent.
Օձախառն. a. mêlé ou infesté de serpents.
Օձախռիւ. a. dont la tête est hérissée de serpents.
Օձակալ. a. qui tient un serpent; s. astr. bot. ornith. serpentaire.
Օձակերպ. a. semblable au serpent.
Օձակին. s. minér. marbre ophiolithe ou ophite.
Օձակոխ. a. qui foule aux pieds les serpents.
Օձակոչ. à. qui appelle, qui enchante les serpents.
Օձակուն. V. **Օձակին.**
Օձահալած. a. qui chasse les serpents.
Օձահար. a. mordu par un serpent; s. morsure de serpent.
Օձաձեւ. a. qui a la forme d'un serpent; serpentant; s. zigzag.
Օձաձուկ. s. anguille.
Օձամարտ. s. ichneumon; a. qui fait la guerre aux serpents.
Օձամողէզ. / **Օձամողէս.** s. zool. seps.
Օձանման. a. semblable à un serpent.
Օձապաշտ. a. qui adore le serpent.
Օձապաշտութիւն. s. adoration des serpents.
Օձապատիր. a. trompé par le serpent.
Օձապտոյտ. a. serpentant, sinueux, tortueux; — *խողովակ*, serpentin.
Օձաջամբ. a. donné à manger par le serpent.
Օձասանդր. s. zool. mille-pieds, scolopendre.
Օձասպան. a. qui tue les serpents.

Digitized by Google

Օձաձեւիլ. V. **Օձանման.**
Օձացաւ. s. méd. érysipèle, érésipèle.
Օձացաւային. a. érysipélateux.
Օձաքար. s. minér. serpentine.
Օձեակ. s. zool. serpentin.
Օձի դեղ. s. bot. gentiane.
Օձիք. s. collet; — *շապիկի*, col de chemise; - *ը պատռել*, dêchirer ses habits, sa robe; —*ը ձեռք տալ*, se faire pincer, être pincé; *մէկուն —էն բռնել*, prendre qn. au collet.
Օձութիւն. s. nature de serpent; fig; méchanceté, [serpents.
Օձուտ. a. rempli ou infesté de
Օձտել. va. diviser, séparer, désunir, partager, déchirer; dissiper, disperser; vn. se diviser, se séparer; se dissiper, se disperser.
Օձտում. s. separation, défection; dispersion.
Օղ. s. anneau, coulant; boucle; — *շղթայի*, chaînon; — *կոճակի՝ ճարմանդի*, boutonnière.
Օղալամբ. s. louve.
Օղակ. s. anneau, coulant.
Օղակաձեւ. a. en forme d'anneau, annélide.
Օղակաւոր. a. annélide.
Օղակաւորք. spl. zool.annélides.
Օղամանեակ. s. anneau.
Օղաւոր. a. annelé.
Օղերձ. etc. V. **Ուղերձ.** etc.
Օղի.s .eau-de-vie; —*ի գործարան*, brûlerie.
Օղիարան. s. brûlerie.
Օղիկ. s. petit anneau, annelet.
Օճան.s. aide,secours,faveur, bien.
Օճառ. s. savon.
Օճառագործութիւն. s. fabrication de savon, savonnerie.
Օճառային. a. savonneux.
Օճառանալ. vn. se saponifier.
Օճառանոց. s. savonnerie.
Օճառաջուր. s. eau de savon.
Օճառավաճառ. s. savonnier, marchand de savon.
Օճառացում. s. saponification.
Օճառացնել. saponifier.
Օճառել. va. savonner.
Օճառում. s. savonnage.
Օճիր. V. **Ոճիր.**
Օ՜ն. interj. allons! eh bien! courage! *օն անդր*, fi! fi donc! au diable! détale! arrière! retire! emmène! ôte! par exemple! *օն և օն*, ainsi, de cette manière; certes, assurément, certainement.
Օշակ. s. chim. ammoniaque.
Օշակային. a. ammoniacal; — *աղ*, sel ammoniac.
Օշարակ. s. sirop, sorbet.
Օ թէ. interj. plût à Dieu! Dieu veuille!
Օշինդր, s. bot. absinthe.
Օշնան. s. bot. soude, saponaire.
Օսլայ s amidon.
Օսլայարան. s. amidonnerie.
Օսլայել. va. amidonner.
Օսմանեան. a. ottoman, turc.
Օսմաներէն. s. le turc, la langue turque; adv. en turc.
Օսմանուհի sf.Ottomane,Turque.
Օսմանցի. s. Ottoman, Turc.
Օսմանցիութիւն. s. qualité d'Ottoman.
Օսոխ. V. **Ոսոխ.**
Օտար. a. s. étranger; éloigné, lointain; autre; extraordinaire, étrange.
Օտարաբնակ. a. qui demeure à l'étranger.
Օտարաբար. adv. étrangement; comme un étranger.
Օտարազէտ. V. **Օտարատեսուչ.**
Օտարազգի. a. qui est d'une autre nation, étranger.
Օտարալեզու. a. qui parle une autre langue, étranger.
Օտարախորթ.a. illégitime,bâtard, étranger.

Օտարախորհուրդ. a. possédé par un esprit étrange.
Օտարածին. a. s. né d'un étranger; étranger.
Օտարական. a. s. étranger.
Օտարակերպ. a. qui a une autre forme, une autre apparence.
Օտարահպատակ. s. sujet étranger.
Օտարահպատակութիւն. s. qualité de sujet étranger.
Օտարաձայն. a. qui a un langage différent; qui n'est pas d'accord; étrange, étranger.
Օտարամահ լինել. mourir dans un pays étranger, à l'étranger.
Օտարամերժ. a. qui n'accepte pas les étrangers, inhospitalier, xénophobe.
Օտարամիտ. a. qui a des idées étranges.
Օտարամոլ. a. s. xénomane.
Օտարամոլութիւն. s. xénomanie.
Օտարամուտ. s. étranger, adventice.
Օտարանալ. vn. devenir étranger, prendre les mœurs étrangères, s'aliéner; s'aliéner, s'éloigner, se séparer, se détacher, se détourner.
Օտարանալի. a. aliénable.
Օտարանոց. s. lieu où l'on reçoit les étrangers, hospice.
Օտարաշխարհիկ. a. étranger, exotique.
Օտարապէս. adv. comme un étranger.
Օտարասեռ. } a. hétérogène.
Օտարասեր. }
Օտարասէր. a. qui aime les étrangers, hospitalier.
Օտարասիրել. va. aimer les étrangers.
Օտարասիրութիւն. s. amour des étrangers. amour de l'hospitalité, hospitalité.
Օտարասպան. a. qui tue les étrangers.
Օտարասպանութիւն. s. meurtre des étrangers.
Օտարատեաց. a. qui hait les étrangers, inhospitalier, xénophobe.
Օտարատեսուչ. a. qui se mêle des affaires d'autrui, curieux.
Օտարատեցութիւն. s. haine contre les étrangers, inhospitalité, xénophobie.
Օտարատուն. V. **Օտարանոց.**
Օտարատունկ. a. dégénéré, sauvage.
Օտարացեղ a. d'une autre tribu, étranger. hétérogène.
Օտարացեղութիւն. s hétérogénéité.
Օտարացնել. va. rendre étranger, aliéner; aliéner, éloigner, détacher, détourner; *իր երկրէն* —, dépayser.
Օտարացում. s. aliénation.
Օտարացուցիչ. a. qui aliène ou qui éloigne, aliénateur; étrange.
Օտարընկալ. a. qui reçoit les étrangers, hospitalier.
Օտարընկալել. va. recevoir les étrangers, les hôtes, exercer l'hospitalité envers qn.
Օտարընկալութիւն. s. action de recevoir les étrangers, hospitalité.
Օտարոտի. a. étranger; étrange, extraordinaire, différent
Օտարութիւն. s. qualité d'étranger; aliénation, éloignement, séparation; étrangeté. élimination, proscription; l'étranger, pays étranger.
Օտարուհի. sf. étrangère.
Օտարուսում. a. qui enseigne une autre doctrine, sectaire, dissident.
Օտարուստ ou **Յօտարուստ.** adv. par l'étranger, de l'étranger, de dehors
Օտարսիրութիւն. V. **Օտարասիրութիւն.**
Օր. s. jour, journée; — *ընդ մէջ*, tous les deux jours; — *ըստ* —*է*, jour par jour, journellement, tous les jours; — *յօրէ*, —*է* —, de jour en jour; — *հասարակ* ou *կէս* —, midi; — —*ի ձգել*

Digitized by Google

ձգձգել, remettre d'un jour à l'autre, ajourner, prolonger, traîner en longueur, reculer; — *քան զօր*, de jour en jour, de plus en plus; *աւուրն*, *օրը*; adv. par jour; *օրը օրին*, le jour même, le même jour, au jour le jour; *ամէն* —, tous les jours, toujours; —*ն ի բուն*, tout le jour, tout le long du jour, toute la journée, du matin au soir; *յաւուր միում*, *օրին մէկը*, un jour, un certain jour, un beau jour; *երկրորդ' յաջորդ* — *ը*, le jour d'après, le second jour; *երեք* — *էն*, dans trois jours; *յետ երկուց աւուրց*, *երկու օրէն ետք*, deux jours après; *նոյն* — *ը*, le même jour; *նոյն օրն իսկ*, le jour même; *առաջին օրէն*, depuis le premier jour, dès le premier jour; *հետեւեալ օրն*, le jour suivant; — *պահոց* ou *պահքի* —, jour maigre; *ուտիք* —, jour gras; — *ծննդոց*, jour de naissance; — *տօնի*, jour de fête; — *հանդիսի*, jour solennel; *գործի* —, jour ouvrable; *օրերն համրել* compter les jours; *մեր օրերը*, de nos jours; *օրերը կ'երկարին*, *կը կարճնան*, les jours croissent, diminuent; *այն օրն*, ce jour-là; *քիչ' սակաւ օրէն*, sous peu de jours, bientôt; — *սահմանել*, désigner un jour; *գեղեցիկ* ou *գեղածիծաղ* —, beau jour; *բարենշան' երջանիկ* ou *երանաւէտ* —, jour heureux; *չարագուշակ* —, mauvais jour.

Օրաբեր. a. qui apporte la lumière du jour.

Օրաբնակ լինել. passer la journée dans un lieu, séjourner.

Օրագիշեր. s. espace d'un jour et d'une nuit, vingt-quatre heures.

Օրագիր. s. journal; — *կարդալ*, lire les journaux; *օրագրի մէջ կարդացի' տեսայ*, j'ai lu, j'ai vu dans un journal; *կարծիք' գոյն 'օրագրի*, l'opinion, la couleur d'un journal.

Օրագնաց. s. journée (chemin que l'on fait en un jour).

Օրագրագիր. s. journaliste.

Օրագրագրութիւն. s. journalisme.

Օրագրավաճառ. s. marchand de journaux.

Օրագրիչ. } s. journaliste.
Օրագրող. }

Օրագրութիւն. s. journal (relation jour par jour).

Օրաթերթ. s. journal quotidien, journal.

Օրաթիւ. s. journée, fonction de chaque jour; le nombre du jour.

Օրական. a. de jour, diurne; journalier, de chaque jours; s. journée, salaire d'une journée; —*ով աշխատիլ*, travailler à la journée.

Օրակարգ. s. ordre du jour.

Օրակեցիկ. a. qui vit au jour le jour.

Օրահաշիւ. s. compte de jour; journal.

Օրահաս. V. **Օրհաս.**

Օրաձգել. va. ajourner.

Օրաձգում. s. ajournement.

Օրամատոյց. s. service de chaque jour.

Օրան. s. javelle, gerbe.

Օրաչար. s. jour néfaste, mauvais jour, jour funeste.

Օրապակաս. a. qui manque de quelques jours.

Օրապահակ. s. sentinelle de jour.

Օրապահիկ. s. nourriture journalière; pension alimentaire.

Օրապարէն. a. qui vit au jour le jour.

Օրավարձ. s. salaire du jour.

Օրացի. a. journalier, quotidien, de chaque jour.

Օրացոյց. s. almanach, calendrier; — *նայել*, regarder ou consulter l'almanach ou le calendrier.

Digitized by Google

Օրաւոր. a. diurne, éphémère.
Օրէն. } s. loi; règle, règlement;
Օրէնք. } principe, maxime; usage, coutume, us; institution; *օրէնք կանանց*, règles, menstrues; — *դնել՝ հաստատել* V. **Օրինադրել**; *աստուածային՝ յաւիտենական՝ բնական՝ քաղաքական՝ զինուորական՝ հին՝ նոր՝ աւետարանական՝ գրաւոր* —, loi divine, éternelle, naturelle ou de la nature, civile, militaire, ancienne, nouvelle, évangélique, écrite; *ըստ օրինի*, *ըստ օրինաց*, *օրինօք*, selon la loi, conformément à la loi ou aux lois, légalement, légitimement, par les voies légitimes, en forme, selon les lois; en bon ordre, dûment, avec régularité; — *մտաց*, principes; — *դնել*, dicter des lois; — *էն շեղիլ*, s'écarter des lois; — *հզօրագոյնին*, la loi du plus fort; — *մը բառնալ՝ ջնջել*, abolir, abroger une loi; *հաւատք — չունի*, il n'a ni foi ni loi; *հակառակ* ou *ընդդէմ օրինաց*, contre les lois; — *տալ*, donner des lois; — *դնել*, faire des lois; — *ը պահել*, observer les lois; *այս — դարձաւ*, cela est passé en loi.
Օրէնագէտ s. a. qui connaît bien les lois, légiste, docteur en droit
Օրէնագիտական. a. de droit.
Օրէնագիտութիւն. s. législation, droit.
Օրէնադիր. s. législateur; a. législatif.
Օրէնադրական. a. législatif.
Օրէնադրել. V. **Օրինադրել.**
Օրէնադրիչ. V. **Օրէնադիր.**
Օրէնադրութիւն. s. législation.
Օրէնազանց, **Օրէնազանցութիւն.** V. **Օրինազանց**, **Օրինազանցութիւն.**
Օրէնախօս. V. **Օրինազանց.**
Օրէնուսոյց. s. qui enseigne les lois, légiste, professeur de droit.
Օրէնսպահ. V. **Օրինապահ.**
Օրէնք. V. **Օրէն.**
Օրըստօրէ. a. de chaque jour, journalier; V. **Օր.**
Օրինագէտ. V. **Օրէնագէտ.**
Օրինագիծ. s. projet de loi.
Օրինագիրք. s. code; *պատժական* —, — pénal.
Օրինադիր. s. législateur.
Օրինադրել. va. établir, faire des lois, être législateur.
Օրինադրութիւն. s. l'action d'établir une loi, législation.
Օրինազանց. a. s. celui qui viole les lois, transgresseur, infracteur, prévaricateur; — *լինել*, violer les lois, prévariquer.
Օրինազանցութիւն. s. transgression de la loi, prévarication, infraction, contravention.
Օրինակ. s. exemple, modèle; exemplaire, copie; dessin, plan, projet; échantillon, spécimen, montre; gram. paradigme; *զոր* —, — *ի աղագաւ*, — *իմն*, par exemple; *ըստ* — *ի*, à l'exemple, à l'instar de; — *առնել*, prendre pour exemple, pour modèle; *իր անձն* — *ցուցնել*, se donner pour exemple, montrer l'exemple de; — *տալ*, donner l'exemple; *իր* — *ով քաջալերել*, encourager par son exemple; *մէկուն* — *ին հետեւիլ*, imiter, suivre l'exemple de qn; *բարի՝ չար՝ չքնաղ՝ գեղեցիկ* —, bon, mauvais, illustre ou rare, bel exemple.
Օրինակական. a. figuratif.
Օրինական. V. **Օրինաւոր**; juridique.
Օրինականութիւն. s. légalité.
Օրինակատար. a. qui accomplit la loi.
Օրինակեալ. a. modelé; copié.

Digitized by Google

Օրինակել. va. offrir comme exemple, présenter comme modèle; représenter, montrer; copier, transcrire.
Օրինակելի. a. exemplaire.
Օրինակիչ. s. copiste.
Օրինակիր. V. **Օրինապահ**.
Օրինակող. V. **Օրինակիչ**.
Օրինապահ. s. qui garde, qui observe les lois.
Օրինապահութիւն. s. observation des lois.
Օրինապատում. a. s. interprète des lois, légiste.
Օրինապէս. adv. conformément à la loi, légalement; selon l'ancienne loi.
Օրինաւոր. a. légal, légitime, conforme à la loi, à l'usage; — *ցուցանել՝ կացուցանել*, légitimer, autoriser.
Օրինաւորական. a. s. légitimiste.
Օրինաւորականութիւն. s. légitimité.
Օրինաւորապէս. V. **Օրինապէս**.
Օրինաւորել. va. légaliser, légitimer.
Օրինաւորութիւն. s. légalité, légitimité; légalisation.
Օրինել. V. **Օրինադրել**.
Օրիորդ. s. jeune fille, pucelle; mademoiselle, demoiselle; — *Աննիկ*, mademoiselle Annitza.
Օրիորդական. a. de jeune fille.
Օրիորդիկ. s. petite demoiselle, fillette.
Օրիորդութիւն. s. état de jeune fille.
Օրկանոց. V. **Ուրկանոց**.
Օրհաօրի. V. **Օրահաօրի**.
Օրհաս. s. dernier moment, le jour de la mort, agonie, mort; destinée, fatalité.
Օրհասաբեր. a. mortel, fatal; — *հարուած*, coup —.
Օրհասական. a. mourant, expirant, agonisant, moribond; fatal.
Օրհասարակ. s. midi.
Օրհն. V. **Օրհնութիւն**.
Օրհնաբան. a. qui récite des hymnes, qui adresse des louanges au Seigneur.
Օրհնաբանել. V. **Օրհնել**.
Օրհնաբանիչ. } V. **Օրհնաբան**.
Օրհնաբանող. }
Օրհնաբանութիւն. V. **Օրհնութիւն**.
Օրհնաբեր. V. **Օրհնութիւնաբեր**.
Օրհնագիր. s. lettre de bénédiction.
Օրհնալիր. } a. plein de bénédiction.
Օրհնալից. }
Օրհնած. V. **Օրհնեալ**.
Օրհնառաք. a. qui envoie la bénédiction.
Օրհնարան. s. chapelet.
Օրհնեալ. a. béni; — *ջուր*, eau bénite; — *է Աստուած*, loué soit le ciel; — *դու ի Տեառնէ*, béni sois-tu du Seigneur.
Օրհնել. va. bénir, donner la bénédiction, appeler sur qn. les bénédictions du ciel; bénir, consacrer; bénir, glorifier, chanter des hymnes, louer; bénir, combler de faveurs, de biens, faire prospérer; fig. maudire.
Օրհներգ. s. hymne, cantique.
Օրհներգել. vn. chanter des hymnes. louer, glorifier.
Օրհներգու. V. **Օրհնիչ**.
Օրհներգութիւն. s. hymne, louange, cantique.
Օրհնէք. spl. bénédictions.
Օրհնիչ. s celui qui bénit, qui loue, qui glorifie.
Օրհնութիւն. s. bénédiction; louange, hymne, cantique; bénédiction, grande abondance; don, cadeau; l'Eucharistie, la communion; instruments de musique; — *սեղանոյ*, bénédicité; — *օրհնութեանց*, cantique des cantiques; — *առնել*, recevoir la

Digitized by Google

bénédiction; recevoir des présents; — *տալ*, donner la bénédiction.

Օրհնութիւնաբեր. a. qui porte la bénédiction.

Օրհնութիւնալի. } a. plein de
Օրհնութիւնալից. } bénédictions.

Օրորք. s. dodo; berceuse.

Օրոց. s. berceau (d'enfant).

Օրուկ. V. **Ուրուկ.**

Օրչէք. s. salaire d'un jour, journée.

Օրօր. V. **Օրօրք.**

Օրօրել. va. bercer.

Օրօրում. s. bercement.

Օցանել. V. **Օծանել.**

Օփրանդ. } s. offrande.
Օֆրանդ. }

Ֆ

Ֆ (fé=F, PH.) s. trente-huitième lettre de l'alphabet et trente et unième des consonnes.

Ֆէս. s. fez.

Ֆիզիգա. } s. la physique.
Ֆիզիքա. }

Ֆիզիքական. a physique.

Ֆիզիքապէս. adv. physiquement.

Ֆիորին. s florin.

Ֆռանսա. etc. V. **Ֆրանսա.** etc.

Ֆրանսա. s. France.

Ֆրանսաբնակ. a. qui habite la France.

Ֆրանսագէտ. a. qui connaît le français.

Ֆրանսախօս. a. qui parle le français.

Ֆրանսական. a. français; — *դեսպանատուն*, ambassade — e.

Ֆրանսահայ. a. français-arménien.

Ֆրանսահպատակ. a. s. sujet français.

Ֆրանսամոլ. a. s. gallomane.

Ֆրանսամոլութիւն. s. gallomanie.

Ֆրանսասէր. a. s. gallophile, francophile.

Ֆրանսատեաց. a. s. gallophobe, francophobe.

Ֆրանսատեցութիւն. s. gallophobie.

Ֆրանսացի. s. Français.

Ֆրանսերէն. adv. en français; s. le français, la langue française; — *գիտնալ՝ խօսիլ*, savoir, parler français; — *լեզու*, la langue française.

Ֆրանսուհի. sf. Française.

Ֆրանք. s. franc (monnaie).

Ֆրանքեւգերման. a. franco-germain, franco-allemand.

Ֆրանքեւռուս. a. franco-russe.

Ֆռֆռել. va. faire ou produire le frou-frou.

Ֆռֆռիւն. s. frou-frou.

ՎԵՐՋ

Digitized by Google

Digitized by Google

NIVERSITY OF C

Digitized by Google

YC123872

Digitized by Google

Ֆրանս-Հայ	ՆՈՒՊԱՐԵԱՆ	250
Ֆրանս-Հայ	ՏԷՄԻՐՃԻՊԱՇԵԱՆ	2000
Անգլօհայ	ՓԱՓԱԶԵԱՆ	3000
Հայ-Ֆրանս.	ՏԷՄԻՐՃԻՊԱՇԵԱՆ	500
Հայ-Ֆրանս.	ԼՈՒՍԻՆԵԱՆ ՔԱՌՄԱՋԵԱՆ	1000

ԴԻՄԵԼ

ՅԱԿՈԲ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ

Նուրը օսմանիէ խանէսի թիւ 52

Ի Ս Թ Ա Ն Պ Օ Լ Ի Ս

ԳԻՆ 20 ՈՍԿԻ

Digitized by Google